

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

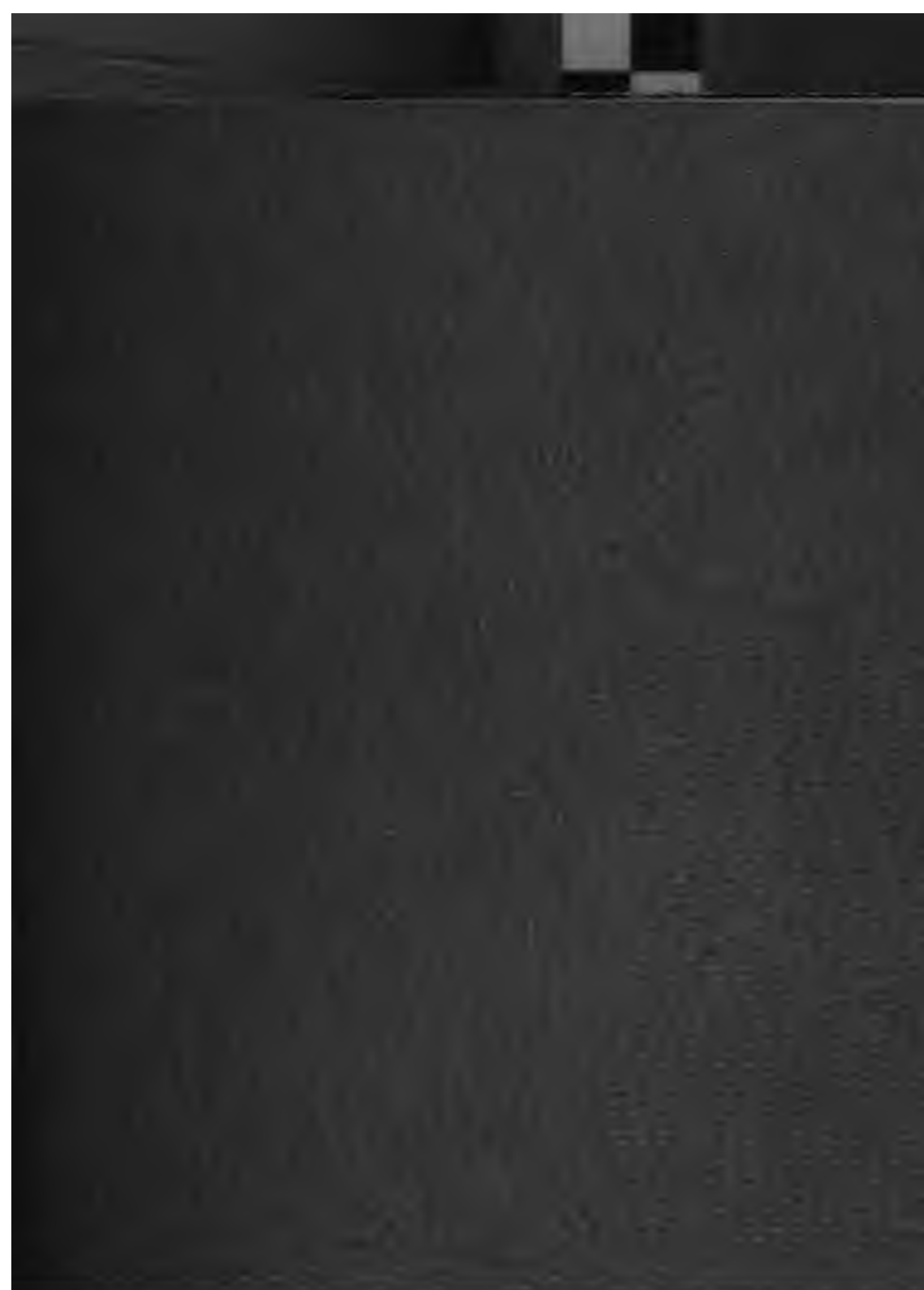
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

LELAND STANFORD JUNIOR UNIVERSITY

LELAND STANFORD JUNIOR UNIVERSITY

LYCOPHRONIS
A L E X A N D R A

RECENSUIT

EDUARDUS SCHEER

VOL. I

**ALEXANDRA CUM PARAPHRASIBUS AD CODICUM FIDEM
RECENSITA ET EMENDATA, INDICES SUBIECTI.**

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS

A. MDCCCLXXXI.

F. L.

118118

YRASEU
NOBIL.OST. S. CHA. B.
V. 1911

G. LAHMEYER

SCHOLARCHAE PROVINCIAE SLESVICO-HOLSATIAE

GRATO ANIMO

D. D. D.

EDITOR.

Paucis quam in recensendo hoc carmine rationem secutus sim, exponam cetera in prolegomenis persecuturus, quae commentario adiuncta erunt. Fundamento erant apparatusi critico codices quinque, e quibus duo *AB* primae, ceteri *CDE* secundae sunt classis¹⁾. Subsidiarius accessit hic illic *V*.

A codex Venetus LXX. 3 (Marc. 476) membr. form. max. saec. XI. Est sexaginta quinque foliorum, e quibus sexaginta duo conscripta sunt. In fol. 2—30^v Arati carmina cum scholiis ita sunt scripta, ut verba poetae medias paginas, scholia superius spatium, exteriorem marginem, inferius spatium, hic illic interiorem quoque marginem occupent. Praeterea inter lineas eadem manu multa glossemata, scholia breviata, variae lectiones sunt additae, quae ex aliquo codice alterius classis haustae sunt. Sequitur a fol. 31^r usque ad 62 med. Lycophronis Alexandra. Haec pars huius codicis non uno tenore ut aiunt a librario perscripta, sed opera intermissa bis denuo videtur esse suscepta: nam et scholia a fol. 39^v, carmen ipsum cum paraphrasi a fol. 40 paulo festinantius exarata sunt et scholia, quae usque ad fol. 39^v librarius ita adiecit, ut prius superiora spatia, deinde inferiora expleret, a fol. 40^r inferiora spatia occupant, ut plus semel superiora spatia deficientibus scholiis vacua relictis sint; a fol. autem 54^v prior illa ratio scribendi resumpta est. Mediae paginae aequabiliter divisae sunt inter verba carminis et antiquiorem illam paraphrasin *P* ita recisam, ut singulis versibus carminis respondeant singuli versus paraphrasis. Praeterea mediarum paginarum margines et interiores et exteriores, spatia interlinearia, ea denique intervalla, quae textum inter et paraphrasin relictis sunt, praecipue in initio carminis et brevibus scholiis indicibusque²⁾ et interpretationibus secretarum vocum ma-

1) De codicibus Lycophronis disputavi in Mus. Rhen. XXXIV 272ss. 442 ss.

2) Velut *περὶ ἔκτορος, περὶ πριάμων* all., quos ex codd. *AB* excerptos in appendice scholorum componam.

ximam partem e recentiore paraphrasi *p* petitis consita sunt. In capite fol. 31^r hos versus librarius verbis carminis praemisit:

ἐνταῦθα κεῖται δυσφάτων ἀλνιγμάτων
κειμενον τοῖς θέλουσιν ἀντλεῖν εὐτόνως.

In altera dimidia paginae propter hos versus titulum paraphrasis scripsit λέξεις ἀλεξάνδρου λυκόφρονος, in exteriore margine ζῆτει τὴν μετάφρασιν τοῦ κειμένου μετὰ τοῦτο, his deletis μετάφρασιν ζῆτει γε τὴν τοῦ κειμένου, postremo, cum ne sic quidem sibi satisfaceret:

ζῆτει γε (haec verba lineola transversa deleuit) μετέ-
φρασιν τὴν τοῦ κειμένου,
ἐπ' αὖν διέλεθ' ὅς τὸν ἔμμετρον λόγον.

Denique perscripto argumento carminis μαντευομένην — ἅπαντα in exteriore margine hos versus addidit:

κἀνταῦθα συνήθροισα λεξικοῦ λέξεις
νικήτας¹⁾ οὐλάχιστος τῶν διακόνων.

Primis in paginis ^μκεῖ supra textum, supra paraphrasin ^μἐρ posuit, postea omisit. Subscriptum est fol. 54^v

† λυκόφρονος δύσφραστα πληρώσας ἔπη
ἐνθουσιασμοῦς παρθένον φριβαστρίας
ἀλνιγματωδῶς καὶ σαφῶς εἰρημένους
θεῶ τὸν αἶνον ὡς συνεργῶ προσφέρω²⁾

Iam fol. 55^r altera paraphrasis continua (*p*) sequitur inscripta με-
τάφρασις τοῦ λυκόφρονος, quae desinit in fol. 62^r med. Ut
quod restaret ultimae paginae expleret, scriba interpretationem
vv. 1—19 e *P* haustam subiecit, quibus alia manus subscripsit
πόρθμος ἢ θάλασσα ἢ μεταξὺ β' γαιῶν. Ἰσθμὸς δὲ ἢ μεταξὺ
δύο θαλασσῶν cf. *P* Lyc. 649 Et. M. 427, 22. In fol. 62^v med. haec
minio scripta sunt: κ*ειμαι ὦ ὦ, supra duo versus tantum non
evanidi, quos investigavit Veludo, vir doctissimus, et ex Ioannis
Damasceni canone iambico εἰς τὰ Θεοφάνεια (Anthol. gr. adorn.

1) Hunc Nicetam clarissimum illum Serreorum metropolitam esse conieci
Mus. Rh. I. I. 281.

2) fidem versus cum in *CD* multisque aliis codd. subscripti sint, quin
archetypi fuerint, vix licet dubitare. Praeterea deteriores libri quintum ver-
sum adiciunt, quem unus *D* integrum servavit: ἡ δόξα χρυστῶ (χῶ) τῶ συν-
εργῶ τοῦ τέλους. Ceteri ll. illud χῶ omiserunt.

W. Christ et M. Paranikas p. 209, 16—17) sumptos esse demonstravit.

Lectiones huius codicis, cum omnium facile sit praestantissimus, uberrime proposui, recidi ea, quae nullius viderentur esse pretii. Praeter ea autem vitia, quae commentis quibusdam seriorum Graecorum debentur velut *μολῶν* 338. 479 (*μολῶν* 1236) *διπλοὶ* 521 | *οὐς* 1232 | *ας* 347 *τριπλᾶς* 952 *νησίδα* 599 *ποικίλαι τε* 1087 sim., accentus librarius raro corrumpit: *λίπος* 579 *σισυροδύται* 634 *βάριν* 747 *ἀρᾶς* 765 *κροτωνιάται* 1002 | *άτιν* 1071 *κράθις* 1021 *φερᾶταν* 1180, aspirationem vitiose aliquotiens aut adiecit aut detraxit *οἶμας* 11 *ὀλκάδας* 514 *ἡ* δὲ 1021. 1333 *ἡρίων* 1208 *ὄρινε* 1329, perversa pronuntiatione inductus *μηλιαθμῶν* 96 *λαυρίτης* 1007 *πέφιξ* 1106 *κντηναῖοι* 1389 scripsit, litteras neglegenter omisit *κύπελον* 1104 *ἀντίποθμον* 1368 *πείωνται* 1281. Alia, quae cum *B* habet communia, scriba archetypi huius classis videtur commisisse: *ἐν* pro *ἐν* 524 *ἔκτης* 763 *λείσαν* 1321 *νάμα* 1046 *κολῶτις* 867. Haud pauca vitia iterata lectione ipsum sustulisse patet ex iis, quae in apparatu critico attuli: hic eos locos subiungam, quorum aut correctura aut scriptura non satis certa erat: 692 *δύσμορφον* *ν* in litura? 999 primo *ὀφθαλμοὺς*? 1014 primo *αὔξουσι*? 1150 primo *δῆμος*? 1180 primo *ἐξαεῦμεναι*? cf. *P* 1202 primo *γιοκόλλοις*? 1223 prima littera vocis *θρεπτῶ* in litura? 1239 *τυρσηνία**? 1295 primo *ἡπείρω*? 1318 *γνωτοφώντιν*?

*V codex Vaticanus 1307*¹⁾, quem ex apographo aliquo codicis *A* esse descriptum demonstravi *Mus. Rh. I. I.* 282 ss., nullius esset pretii, nisi postquam ille liber, unde ductus est *V*, ex *A* est descriptus, grave detrimentum codici *A* inlatum esset. Grassata enim in hunc codicem est manus secunda (*A*²), paulo prima manu recentior neque aut tractibus litterarum aut atramenti colore admodum ab ea discrepans. Quae manus non solum varias lectiones adscripsit, sed etiam modo de coniectura, modo aliquo libro usa, qui Tzetzae codici erat persimilis²⁾, scripturam codicis vitiauit. Multo facilius et atramento et litteris recentissima illa manus (*A*³) agno-

1) Bachm. praef. XXXVII. Bekker Ar. III antiquiorem hunc codicem ipso Marciano iudicavit.

2) Hoc cum maxime e scholiorum correcturis pateat, in altero volumine persequar.

scitur, quae aliquotiens notulas adpinxit, raro textum adulteravit. Nec Vaticanus indemnis evasit, ut qui bis manum interpolatricem expertus sit. Sed raro id factum esse, ut uterque codex eodem loco corrumpere, et ubi id factum sit, vel sic aliquid ad stabiliendam codicis *A* scripturam nos lucrari sua sponte apparet. Ergo cum quid dubitationis scriptura Marciani codicis movebat, ad testimonium vocavi Vaticanum.

B codex Coislinianus 345 membr. form. quadr. saec. X inter alia lexica¹⁾ a pagina 225 usque ad paginam 253 λέξεις ἀλεξάνδρας καὶ ὑπόθεσις praebet. In fine carminis scriptum legitur τέλος σὺν θεῷ τοῦ λεξικοῦ λυκόφρονος. Inter lexica autem receptum est, quod non continuo scriptum est, sed singuli versus in duas fere tresve particulas discerpti, singulis particulis particulae paraphrasis *P* subiectae sunt:

1 λέξω τὰ πάντα: φράσω τὰ πάντα:

νητρεκῶς: ἀληθῶς. καὶ γὰρ ἐπιτατικῶς νοοῦμεν τὸ ἡ-
ὡς τὸ νήχτος καὶ νήδυμος:

ἀρχῆς ἀπ' ἀκρας: ἃ με πυνθάνη καὶ ἐρωτᾶς: ἣν δὲ
μηκυνθῇ λόγος: ἐὰν δ' ἐκταθῇ τὸ ἔπος: Scribae ipsius non solum correcturae prope omnes, sed etiam ea sunt, quae in margine scripta leguntur.²⁾ Liber elegantissime scriptus in fol. 225^r triginta quinque lineas habet, de quibus septem argumentum *μαν-τευομένην-ἅπαντα* continent, tricenae senae ceterae paginae praeter ultimam, quae est viginti septem linearum; lemmata a paraphrasi duobus fere punctis parvisque intervallis distincta sunt; raro colo, rarissime commate usus est.³⁾ Multo crebrius factum est, ut distinguere lemmata a paraphrasi oblivisceretur; alias aut paraphrasin aut lemma aut utrumque omisit, denique ordinem particularum versuum identidem perturbavit. Tot autem tantisque vitiis hic liber obsitus est, ut praeter Par. 2840 nullum codicem Lycophronis viderim pariter corruptum. Ac primum quidem ingens est eorum vitiorum multitudo, quae e prava enuntiatione venerunt. Sic *η* pro *ι* posuit 44 ἀύσονήτιδος 117 ἔστη 460 ἐπικόους 1270 κρηθεῖς 1455 ἔχρησας, *η* et *οι* confudit 198 πηφύξει 415 ξένοι, *υ* intulit pro *οι* 405 ὕστρου (sic) 968 σὺ 982 ῥέει-

1) Bachm. Anecd. I p. V.

2) Haec scholiis subiciam.

3) Ego in *P* edenda horum loco rectam lineam posui.

θρυσιν 929 λυβαῖσιν et contra in eodem versu θλοῖσθλοῖς pro θύσθλοῖς, αι et ε prope perinde habuit 23 σπάθες 38 λυμαιῶν 585 κόρε 665 κεστραίων, ο et ω non distinxit 192 ἔσο 469 προταίχμια 805 θανῶντα, ξ, σ, ζ pro libidine scripsit 448 βλώσαντες 463 φύξαν 497 ἔζεται, consonantes geminavit inepte 360 ἀρρωγὸν 541 θαλυσσίοις 1306 δηρίσσοις 1227 ἄμναμοι, γ modo perperam intulit 635 ἄγγλαινον et μ 178 ἀμφ', modo suppressit 1247 γνάψει 1299 τράπιδος, denique nullum est huius generis vitium cuius ex hoc libro exempla afferre non possis. Accedunt ad haec ii loci, ubi securus de sententia aut genuinae lectioni aliquod vocabulum, quod similem oculis offerebat speciem, substituit 565 δεξιώταται pro δεξιώσσονται 1010 χρυσὰ pro πικρὰ 1070 ἔνεκεν pro νένευκεν 1141 τιμώμενος pro τητιμώμεναις 379 τραχεῖαν ἐκβάτου pro ῥαχίας ἀνεκβάτου 684 σὺς ῥάνας λάκκω — de hoc vocabulo postea videbimus — pro προσῥάνας βόθρῳ 935 στέρων ξυνένων pro στεργοξυνένων 1233 ἔξοχος ῥώμη γεγώς pro ἔξοχον ῥώμη γένος 1345 ἀκῆ νεαν (sic) ἀνδρὸς pro ἀκῆ νέανδρος, aut pro sanis insanissima quaeque invexit 72 κατάφλους pro καὶ τάφους 319 χαρμενάδος pro χαμμενάδος 502 δόφνῳ pro δνόφῳ 1173 χαράξαστ' οὐπηλώβητον 1217 πορὴν pro πορκεὺς 1311 δρακοντοφλόροις pro δρακοντοφρούροις. Sed quid attinet exempla cumulare? quis nunc illi lectioni huius codicis in v. 1233 ἔξοχος ῥώμη γεγώς quidquam tribuet aut quis sibi persuadebit G. Hermannum fidem habiturum fuisse huic codici 358 γναφαῖσιν pro γαμφαῖσιν praeienti, nisi Bachmann cum reticuit quidquid opinioni huius codicis officere posset¹⁾, in transversum egisset iudicium criticorum?

Haec vitia quamquam non omnia ab uno Coisliniano scriba esse commissa codice Neapolitano Bibl. Nat. II. D 4 (Neap. 3 Bachm.) edocemur, qui cum sit eiusdem familiae, nonnulla vitia cum illo habet communia, tamen maximam partem ei deberi vel inde colligas, quod ne foedissima quidem corrigendo sustulit. Cum autem omnium quotquot supersunt codicum Lycophronis longe hic sit antiquissimus, investigare refert, quae fuerit exempli, unde fluxit, indoles. Quod ita fuisse scriptum, ut singulis lemmatis cum paraphrasi singuli versus implerentur, patet e nota marginali Coisliniani scribae

1) cf. Bachm. p. VIII „librario alioquin diligentissimo reique minime ignaro.“

ad v. 552 appicta ^{xx}στι $\tilde{\alpha}$; nam usque ad illum versum in illo codice 995 lemmata extant, interciderunt plus viginti. In fine legitur

scriptum ^{xx}στι βχο. Praeterea e libro minusculis litteris exarato hunc codicem fluxisse testimonio est innumera multitudo eorum vitiorum, quae e perperam lectis litteris minusculis oriri solent. Velut ω se insinuavit pro ου 327 βῶν 1135 περιπτύξωσιν 389 διπλῶν, α invasit pro ω 184 ἀμῆσται 241 λιθάργα 357 βιαίας, contra ω pro αι 1382 ἐφαρμόσω, α in locum litterae αι successit 702 ἔλκοντα 1144 στένουσα, μ pro β subrepsit 78 κυρμάτων pro κυρβάντων 91 καταιμάτις 874 βινγῶν pro μιννῶν, ν et ρ confunduntur 50 ἐξηράριξε 1284 ξυρόν 1402 πανωτίδας, κ, σκ, η, μ permutantur 507 σκόρσην 260 περηγός 128 μείνος, στ pro τ infertur 454 αἰχμασθηρίαν 490 παμμήστωρ 759 κρεαγρεύστους 108 αἰγίλους τ'. Compendiis usum esse scribam archetypi patet ex turpibus vitiis, quae in solvendis illis commisit Coislinianus scriba velut 1117 δύσζητε pro δύσζηλος 767 ἐγκλιθέντες pro ἐγκλιθέντ' 817 κάνθωνες pro κάνθων', contra 1103 λουτρῶν pro λουτρῶνος 1242 φίλι pro φίλιον scripsit. Correcturas inter lineas adiectas cum hic illic perperam intellexeret, monstra illa vocabulorum peperit quae quavis fere pagina deprehenduntur. Ut paucis exemplis re defungar, in v. 77 κυνησφαγῶς dedit pro κυνησφαγοῦς 459 κωρμύλω pro κωμύλω (ne alteram quidem correcturam suo loco posuit) 620 ἐφετμή τύμβους pro ἀφετμήτους 767 ἐππηγάτην pro ἐππαγάτην 811 ἀψόρτοις ὅτε pro ἀψύρτοις τ'. Identidem interpretationibus inter lineas scriptis adductus est, ut verba poetae interpolaret. Velut 1328 εὐθὺ γλαγον ex εὐθὺ γλον procudit, 456 τρωτὸν χαλκῷ τορητὸν illud τρωτόν inculcavit, 1005 γαῖαν χθονός voce χθονός versum auxit, 684 glossema λάκκω genuinae lectioni βόθρω substituit, 1160 cum recte coepisset scribere ἄλλαι δὲ, deletis litteris ἄλλ glossemate αἱ δὲ λοιπαί et verba et numeros corrumpere maluit.

Longe princeps secundae classis est *C Parisinus* 2723 membr. form. max.¹⁾ In fine subscriptum est: ^zστί ἀνοδ: † ἐτελειώθη μηνι

1) cf. Bachm. p. XI. Muell. GGM II p. XXII. Fol. 75. 76 inversa a conglutatore post fol. 78 inserta sunt.

ἰουνίῳ ᾧ ἔτους ᾗψς † 'h. e. mense Iunio in dictione decima anni 6790 post Christum sive 1282' Bachm. pag. XI. In foll. 1—76 Lycophronis Alexandra cum commentario Isaaci Tzetzae scripta est. E colore atramenti patet multas varias lectiones a librario ex eo libro quem descripsit translatas esse, alias postea ex alio codice non solum inter lineas et in margine adscriptas, sed etiam in textum inlatas esse (*C*²). Praeterea multa scholia interlinearia ex eodem altero codice sine dubio hausta inter lineas addidit, quorum maior pars non e Tzetzae commentariis fluxit.¹⁾ In his lectionibus scholiisque transcribendis, ut casus ferebat, modo minio, modo atramento usus est. Raro deprehenduntur correcturae recenti aliqua manu (*C*³) inductae velut in v. 759, quam facile et ipsis tractibus litterarum et pallido colore atramenti agnoscas.

D Parisinus 2403 bomb. form. max. saec. XIII²⁾ foll. 58—99 Alexandram exhibet cum Tzetzae commentario ita scripto, ut commentario verba poetae plerumque binis, raro singulis, hic illic ternis columnis subiecta sint. Multa scholia interlinearia maximam partem e Tzetzae commentario petita scriba partim minio, partim pallidiore atramento scripsit. Varias lectiones, quae passim per carmen quam longum est reperiuntur, a librario simul cum textu scriptae, perpaucae postea additae sunt (*D*²).

Ex interpolatis codicibus secundae classis unum adsumpsi.

E Palatinus Graecus 218 (*Vit. 2 Bachm.*) bomb. form. quadr. saec. XIV continet foll. 9—65 Alexandram. Carmen modo singulis, modo binis columnis scriptum comprehenditur commentario Tzetzae. Varias lectiones, quas multas praebet hic codex, simul cum textu ex exemplo quod describebat transtulit scriba; raro altera manus correcturas addidit (*E*²). Liberalissime hunc codicem rogatu meo Hartwigium, praefectum bibliothecae Hallensis, cum duobus alteris, qui ibi adservabantur, mihi transmississe grato animo profiteor.

In proponendis lectionibus horum trium librorum uberrime, ut par erat, quae codicis *C* propriae erant attuli, multo difficilior fui in recipiendis discrepantiis codicum *D* et *E*. Paucis quibusdam locis ad proletarios codices, ubi scribae eorum forte fortuna aut melius quid reppererunt aut ad rectius aberrarunt, recurrere opus

1) Edidit haec scholia Bachmann in congerie brevium scholiorum textui subiecta.

2) Bachm. IX. Bekk. Arat. III. Schneid. Nic. 214. Momms. Pind. XVIII.

fuit. Satis in apparatu critico habui littera *d* istos codices significare plura daturus in commentario.

Carmini subieci duas paraphrases (*II*). E quibus altera eaque antiquior (*P*) ea forma, in quam grammaticus aliquis Byzantius eam redegerat, codice *B* servata est. Quamobrem ita eam exhibui ut, quoad liceret, *B* sequeretur, subsidio adhiberem codicem *A* (*a*) et *Vat. 117 (f)*.¹⁾ Nicetas enim cum hoc sibi proposuisset, ut singulis versibus carminis responderet paraphrasis et verbalem illam interpretationem, quoad eius fieri posset, inter se conecteret et in sententias redigeret, multa recidere, multa immutare coactus est. Nec minus ea paraphrasis, quae Alexandram in *Vat. 117* excipit, a librario aliquo aliquando amputata et corrupta est. Idem praeterquam quod crebro singulos versus transiluit, vv. 16—30. 45—48. 54—56. 160—175. 494—496. 512—525. 877—887. 1061—1093. 1388—1417 prorsus omisit. Ineptum erat afferendis omnibus lacunis, immutationibus, vitiis codicum *af* in immensum augere apparatus criticum: quid praeberent illi codices, adscripsi ubi notatu erat dignum. Ceterum in paraphrasi edenda adeo abstinui emendando, ut ipsa vitia relinquerem intacta, quae aut cum scholiis ei essent communia aut recentior paraphrasta iam invenisset. Quisquis enim antiquo scholiorum corpore usus hanc interpretationem composuit, Byzantium grammaticum eum fuisse praeter scriptores ab eo laudatos et barbarismi quibus sermo scatet²⁾ et incredibiles errores declarant, in quos in interpretandis verbis poetae identidem incurrit.

Multo vero maior abstinencia in recentiore illa paraphrasi (*p*) exercenda erat, quam grammaticus aliquis antiquiore illa paraphrasi usus incertum quo tempore confecit. Quam ideo necessarium erat addere, quod et omnibus codicibus est antiquior et passim in scholiis recepta est. Exhibui eam e codice *A*, sed cum haec quoque dense manu secunda corrupta sit, subsidio mihi debuit esse paraphrasis codicis *V* a Bachmanno pag. 297—339 ante Varietatem Lectionum inserta. Indidem non raro leviculus errores a Niceta in describendo commissos correxi. Ceterum desinit haec paraphrasis in v. 1065;

1) bomb. form. quadr. saec. XIV continet Alexandram foll. 30—113 cum Tzetzae commentario cf. Bachm. praef. XXXIV.

2) Vellem me sine nota praetermisisse 269 *κρεμασμένον*, cum constet apud seriores scriptores reduplicationem haud raro abiecissee perfecti figuras. Neque in v. 250 non praestabat *χρωσμένον* pro corrupto illo *χρώμενον* ponere.

quae secuntur cum concinant cum ea paraphrasi, quam praebet *f*, inter subsidia paraphrasis *P* reieci, in apparatu critico Alexandrae sigla *II*, *P*, *p* retinui.

Ut codicum, sic scholiorum (*S*) duae sunt classes, quarum altera (*s*) codice *A* eiusque nepote *V* servata est, altera prope integra in Tzetzae commentarium (*T*) transiit. Quae etsi ad emendandum carmen pauca suppeditant, est tamen ubi genuinam lectionem servant aut indicent. In enotandis autem lectionibus morem scribarum imitatus, ubi paraphrases et scholia duas lectiones aut afferunt aut indicant, cum illa discrepantia in singulis litteris posita erat, vocem priore loco ab illis adlatam aut explicatam exscripsi, discrepantes litteras alterius lectionis supra posui. Tzetzae autem cum identidem accidat, ut inscius duarum atque trium lectionum auctor sit, quod et ipse sui codicis lectiones explicat et temere admiscet, quae scholia subministrant, factum est, ut iis locis quot lectiones sunt, totiens in apparatu critico recurrat Tzetza. Duobus exemplis rem illustrabo. Absurdam illam lectionem 73 *ῥαπτῷ σκύτει* sive a scholiasta traditam sive in codice suo adscriptam sic explicat ad v. 72 *καὶ τάρφους· ἣ ῥαπτῷ σκύτει καὶ δέρματι ἣ κύτει καὶ χωρήματι*. Quamobrem *T* auctor v. l. *κύτει* dici debuit. Idem *σκύτει* cum in interpretatione horum versuum, quae proxime antecedit, sumpta fortasse ex ipsis scholiis, explicatum inveniatur *ἐρραμμένῳ δέρματι*, et iis codicibus qui *σκύτει* praebent addendus erat *T*. Quod unice verum est *ῥαπτῷ κύτει*, id non solum praestantissimis codicibus commendatur, sed etiam interpretationi *ἐν τῇ σχεδίᾳ P ἐν τῇ Θρακικῇ σχεδίᾳ p ἐπὶ τῆς σχεδίας s* videtur subiectum esse¹⁾. Hoc autem scholium cum ad v. 74 *πόρχος Ἰστριεὺς* descripserit, tertio *T* compendio *S* coniunctus cum scholiasta *A* recurrit. Idem in v. 51 factum est. Antiquitus ibi esse disceptatum, utrum *δεξιούμενος* an *δεξιούμενον* esset praestantior scriptura, testium declarat diversitas. Illud tuentur praeter *P* libri *BC¹D*, *δεξιούμενον s* scholiumque secuta *p* prae-

1) Cf. Did. ad *P* 215 *Δάρδανος υἱὸς Ἠλέκτρας τῆς Ἀτλαντίδος καὶ Διὸς. οὗτος ὥκει ἐν Σαμοθράκῃ· τοῦ δὲ κατακλυσμοῦ συμβάντος κατασκευάσας σχεδίαν καὶ ἀσκὸν ἐαυτῷ περιθεῖς* (Lyc. 75) *ἐφέρσεν τοῖς ὕδασι. προσοκέϊλας δὲ τῇ Ἰδῇ τὴν Δαρδανίαν ἐκτίσεν*. Illis verbis quae diductis litteris expressa sunt item scholiasta *BD* usus est, qui perscripto scholio subiecit: *ἡ ἱστορία παρὰ Ἀνρόφρονι*.

tulerunt, enotandum certe duxit *C*². Incerti cum haerent, *AE* utrumque legentibus optioni dederunt. Quibus tertium adscribendum esse Tzetzae codicem patet ex interpretatione eius versui 50 ἐξηνάριξεν ὃν ποτ' subiecta: δεξιούμενος καὶ φιλοποιήσάμενος — ἣ δεξιούμενον τὸν δεξιούμενον καὶ φίλον σχόντα πάλαι τὸν Αἰδην. Sed idem cum in fine huius notae securus illa verba scholiastae transtulerit, quibus δεξιούμενος circumducitur, littera *S* inter eos erat recipiendus, quorum auctoritate δεξιούμενος nititur. Neque hoc contentus lemmati τὸν Αἰδην δεξιούμενον πάλαι novam quandam explicationem subiecit, qua neque Herculis ad inferos descensum neque proelium cum Plutone Pyli factum, sed luctationem illam Herculis qua Alcestin a morte vindicasset intellegi a legentibus iussit. Quae interpretatio sitne ab ipso excogitata an aliunde arrepta, alio tempore erit quaerendum. Sed meo iure mihi videor coniecisse eum a quo haec interpretatio profecta esset aut scriptum repperisse δεξιούμενον πάλῃ aut scribendum suasisse. Tzetzae autem huius tertiae lectionis inventorem an auctorem in adnotatione critica videbis adlatum.

Ad haec auxilia accesserunt grammaticorum testimonia haud spernenda, imprimis Stephani, quem codicem usurpasse impendio integriorem et iis libris quibus paraphraetae usi essent et eo exemplo, unde codices nostri fluxissent, *Mus. Rh. p. 470* demonstravi. Quamobrem non solum eas lectiones recepi, quae diserto eius testimonio niterentur, sed omnes versus et hemistichia a Stephano adlata excussi, si quid boni lateret.¹⁾ Nec spes me fefellit et haud paucis locis genuina lectio inde Lycophroni est reddita. Rarius lexicographi auxilium tulerunt, semel in v. 233 errore Eustathius. Quidquid enim de mira illa interpretatione vocis μύλῳ statuas, cum neque Eustathii librum bonitate nostris praestitisse constet et codices paraphrasesque conspirent, εἰάρεχῳ in id genus vitiorum cadere, quo aliquod vocabulum aut praecedenti voci aut subsequenti accommodetur, mihi est exploratissimum.

Ut in codicum lectionibus proponendis ea resecui, quae legentem magis praepedirent quam iuvarent, sic in coniecturis congerendis non quicquid in Lycophronem esset peccatum in apparatus

1) Magno fuit mihi commodo, quod B. Niese liberaliter mihi usum exempli sui concessit, cuius in margine varias lectiones codicum, qui in censum venirent, enotaverat.

criticum recipiendum esse duxi. Ne Hermanni quidem coniecturas, quibus tertios dactylos exturbabat aut alias quasdam numerorum inconcinnitates removebat, attuli, cum dubitari non possit, quin alteros Lycophro sibi permiserit ut auctoritate tragicorum satis defensos, alteras ad ostentandam doctrinam admiscuerit. Ipse autem in emendando hoc carmine eam secutus sum rationem, ut incertis locis et quibus late mittenda esset coniectura nihil mutarem et vel manifesto corruptas lectiones servarem velut in v. 1084 *Κεφ. νεᾶτιν* 1160 *ταῖς θανουμέναις* 1234 *ὁ Καστνίας τε τῆς Ταχειράδος* 1254 *Λακίον Λανρίον τ'*, sine metu cavillationis reciperem, quae tuta mihi viderentur esse. Inter tutas autem emendationes non dubitavi referre eas, quibus doctis quibusdam vocabulis postliminium dedi. Etenim quis qui cognoverit quantum industriae et studii Lycophro in glossis ex glossis serendis expromat, quam sibi constet in secretis vocibus usurpandis, codicibus credet secundum volgi intellectus ibi eum maluisse loqui, ubi docte se loqui potuisse ipse est auctor et testis? Suo iure, qui familiariter locutionem eius novit, dubitaverit, num in v. 1126 *ἀνθρώποις* ei exciderit aut in v. 1255 eum, qui in sexaginta illis versibus sedulo artes Lycophronis effingit, doctarum vocum supellex subito destituerit, cum altero in loco *ἐξαμιθήσας*, altero *αἰζήοις* ex Alexandrinorum thesauris velut ultro se offerrent? Sed abierint haec, cum ius emendandi ab ipso Lycophrone sumendum sit neque amplius utrumque vocabulum in hoc carmine deprehendatur. At vero item feramus 1009 *φοῖβον ἐκβράσσων ὕδωρ*, cum videamus exquisitius illud *γάνος* non solum numeris eum dedisse 247 *ῥοιβήσῃ γάνος* 274 *Βηφύρου γάνος* 321 *λαφύξασθαι γάνος* 946 *Κυλιστάνον γάνος* 1365 *βάψαντας γάνος*, sed etiam ubi ferrent numeri 708 *πέλλαις γάνος* praetulisse? Aut persuadebimus nobis placuisse ei in v. 1436 *λύσουσιν ἀνδρῶν οἱ μὲν ἐν ναυσὶν πάλας*, cum intellexerimus ita demum verbum *λύειν* eum usurpare, cum *σχάζειν* respuat versus? Nimirum scripsit in v. 4 *ἔλυσε χρησμῶν ὥς πρὶν αἰόλον στόμα* 1198 *ὠδῖνας ἐξέλυσε*, sed idem non tantum in clausula 13 *βαλβίδα μηρίνθου σχάσας* 21 *κἀπὸ γῆς ἐσχάξοσαν* 99 *καμπύλους σχάσας* | *πεύκης ὀδόντας* 329 *τὸ πρωτόσφακτον ὄρκιον σχάσας* dixit, verum etiam in tertio pede v. 28 *ἦ δ' ἐνθεον σχάσασα βακχεῖον στόμα* tamquam scopulum *λύσασα* evitavit. Haec librariorum peccata velut ipsa se deferunt,

cum locum frequentatae a Lycophrone vocis occupaverunt: ubi rara vocabula exturbata sunt, indicio aliquotiens est constans grammaticorum usus loquendi. Ut unum afferam locum, prope nullum est verbum tollendi, quin scholiastae et lexicographi voce βασιτάζειν explicent. Pauca exempla delibabo: Et. M. 20, 9 ἀετράζειν· βασιτάζειν 92, 17 ἀεῖραι· τὸ βασιτάζειν Tzetz. Lyc. 97 ὀχῆσει· βασιτάζει P Lyc. 1080 αἰώρημα· βάσταγμα Hes. ὀχμάζει — βασιτάζει schol. Ap. Rh. I, 743 ὀχμάζουσα· βασιτάζουσα schol. Her. VII 36 ἀνακωχέῃ· ἀναβασιτάζει. Equis haec qui consideraverit, Lycophroni mecum in v. 1314 καὶ γνρὰ ταύρων βασιτάσας πυριπνόων illud Hesychii verbum ὀχμάσας reddere dubitabit, quo ille ipse in v. 41 χερσὶν ὀχμάσας δέμας, iterum in v. 635 στήλαις ἀκινήτοις ὀχμάσας πέδον usus est?

Attuli haec exempla, ne temeritatis me quis incusaret in glossematis expellendis, de ceteris coniecturis minus sollicitus. Carmini subieci indicem verborum ita compositum, ut perlustranti protinus pateret, quibus vocabulis unus (†), quibus primus (*) Lycophro usus esset, quae sumpsisset ex antiquis scriptoribus, quae communia haberet cum aliis Alexandrinis. Moneo autem ex geographicis nominibus et iis vocabulis, quae inde profecta sunt, ea me signasse, quae notabili forma erant. E lexicographis Hesychii nomen addidi, quem Alexandra scholiisque Alexandrae non usum esse constat.

Possem hic finem facere praefandi, nisi quaedam in hoc libro inessent, quae correctura egerent. Piget me libris obsecutum bis λαμπονρίδος 344. 1393 scripsisse, cum constet rectius in tertia ab ultima syllaba accentum poni. Sed Τέρεινα cur contra Stephani testimonium servaverim, in commentario exponam. Fluvii autem, cuius in v. 409 mentio iniceretur, verum nomen esse Ἀρατθον scite me monuit B. Niese. In v. 180 παλιμπόρευτον exhibere me voluisse patet ex apparatu critico. In ipso apparatu scribas v. 51 δεξιούμενον πάλῃ T? In v. 98 Γυθείον Meinekii est emendatio idemque 1444 σῆναι Γαλάδρας scripsit pro eo quod Steph. II. praebent σῖναι (σιναι) Γαλάδρας. Absoluta iam correctura plagularum corruptionem subierunt 762 Ἀρπην 869 Ἀρπης 1366 app. cr. αῦθις d.

ΤΑΒΥΛΑ ΚΟΜΠΕΝΔΙΟΡΥΜ.

Codices Alexandrae.

A Ven. LXX 3 (Marc. 476)

primus contulit *editor*.

V Vat. 1307

contulit *Stender*.

B Coisl. 345

contulit *B. Niese*.

C Par. 2723

contulit *editor*.

D Par. 2403

contulit *editor*.

E Pal. Gr. 218

contulit *editor*.

d deteriores codices

inspexit *editor*.

S scholia

s scholia cod. Marc. LXX. 3

T Isaaci Tzetzae scholia in Lycophronem. antiquiores
codices C. D. Ambr. 222 primus contulit *editor*.

II paraphrases.

P antiquior paraphrasis.

B paraphrasis cod. Coisl. 345

conferendam curavit a *docto aliquo anonymo A. Schoene*.

a paraphrasis cod. Ven. LXX. 3

contulit *Riccoboni*.

f paraphrasis cod. Vat. 117.

contulit *A. Mau*.

p recentior paraphrasis.

A paraphrasis cod. Ven. LXX. 3

contulit *Riccoboni*.

V paraphrasis cod. Vat. 1307 publicata a Bachmanno
in editione Lycophronis p. 297 ss.

v lectio codicibus tradita et editionibus propagata. Con-
iectura in textum inducta editoris est.

TESTIMONIA.

In codicibus Stephani signandis Meinekii siglis usus sum. in iis lectionibus, quibus nihil addidi, consentiunt inter se codices.

- 2 Eust. Hysm. et Hysm. am. 10 c. 17 μὴ φεισῇ λέγων τὰ καθ' ἑμᾶς
'ἀρχῆς ἀπ' ἀκρῆς'.
- Et. M. 431. 9 ἦν δὲ μηχανύθη λόγος. *Λ.* ἀπὸ τοῦ ἐὰν —
γίνεται ἦν.
- 3 Eust. Hysm. et Hysm. am. 8 c. 21 σὺ δέ μοι σύγγνωθι δέ-
σποτα. 10 c. 17 ἐγὼ δὲ πρὸς αὐτόν· σύγγνωθι, δέ-
σποτα·
- 5 Et. M. 156. 52 ἄσπετον· ἀπλήρωτον, πολύν. *Λ.* ἀλλ' —
βοήν.
- 6 Et. M. 797. 9 φοιβάζω· — ἡ παρὰ τὸ φοιβάζειν ἦγον μαν-
τεύεσθαι, ὅλον· sequitur totus versus. δαφνηφάγον.
- schol. Hes. Θ 30 — ἡ παρόσον ἡ δάφνη ἐνεργεῖ πρὸς τοὺς
ἐνθουσιασμούς. Σοφοκλῆς (fr. 777) καὶ *Λ.* δαφνηφά-
γων — ὅπα.
- 7 s 1464 ἡ τι Φίλιον τέρας· καὶ αὐτὴ γὰρ αἰνιγματώδης
(leg. αἰνιγματώδως) διελέγετο, ὥσπερ καὶ ἡ Σίβυλλα καὶ
ἡ Κασάνδρα καὶ αἱ Βάχαι. καὶ ἀνωτέρω δὲ ταῦτα παρ-
εβάλετο λέγων· Σφριγγὸς — ἐκμιμουμένη.
- 8 Suid. ἄσσα· ὅτε σημαίνει τὸ ὅσα καὶ ἅτινα, δασύνεται· ὅτε
δὲ τὸ τινά, ψιλοῦται· τῶν — ἔχω.
9. 10 Et. M. 98. 21 ἀναπεμπάζεσθαι· — Vb: ὡς καὶ *Λ.*
secuntur duo versus. 9 κλύεις.
13. 14 Et. M. 186. 17 βαλβίς — *Λ.* ἐγὼ — ἄνειμι.
16. 17 mutilavit schol. Eur. Or. 1004 ἰστέον ὅτι ὁ Πήγασος πτε-
ρωτὸς ἦν κατὰ *Λ.* Ἡὼς μὲν κραιπνοῖς ὑπερποταῖτο
Πηγάσου πτεροῖς.

18. 19 Et. M. 91. 2 ἀμφιμήτωρ· — Vb: ἀμφιμήτριος, ὡς καὶ
Α. Τιθωνὸν — κάσιν. 18 κοίτησι τῆς 19 σὸν om.
 Epim. κατ. στοιχ. Cram. A. O. II 383. 7 κασίγνητος affert
 versum 19: λιπου pro λιπουσα τὸν.
- Ἐπιστ. ἀνεπ. τ. Cram. A. O. III 194. 23 οὗς καὶ ἀμφιμη-
 τρούς τινὲς ὀνομάζουσι· λιποῦσα — κάσιν φησί που
Α. ὁ ποιητής.
20. 21. 22 Et. G. 442. 35 οὔσα [ὑπάρχουσα]· παρὰ τὸ οἶσω
 τὸ κομίζω, οἶσον οὐδετέρως καὶ τροπῇ τοῦ ἰ εἰς ὑ οὔσον,
 ἐν ᾧ κομίζεται (leg. ὀρμίζεται) ἡ ναῦς. sequitur v. 20. item
 Mill. Mél. 232 (Et. M. 642. 43) οὔσα attulit corrupto capite
 versus ἡ οἶδ'.
- Et. G. 130. 13 γρώνη· ἡ βεβρωμένη ἦτοι τετρωμένη (leg. τε-
 τρημένη e P Lyc.) πέτρα. sequitur v. 20. corrupte Mill.
 Mél. 79 οἶδ', corruptius Et. M. 241. 51 Sorb. οἶον δ' et
 γρώνη εὐγάληνος.
- Bekk. Ant. I 91. 14 ἐλέγσαν, ἐγράψαν καὶ τὰ ὅμοια Ἀλε-
 ξανδρεῖς λέγουσι. *Α. Ἀλεξάνδρα·* addit v. 21. cf. Cram. A.
 O. IV 182. 18.
- Et. M. 785. 1 V: παρὰ δὲ *Α.* ὑσπληξ λέγεται τὸ σίδηρον
 τῆς νεώς, οἶον· secuntur 20. 21. 22. 20 οὔρα 21 λύα-
 ζον 22 ὑσπληγας.
- 23 Et. G. 290. 16 ἰουλος· — ὅθεν ἀπὸ μεταφορᾶς καὶ αἱ πο-
 λύκοποι (leg. πολύκωποι ex Et. M. 427. 29) νῆες ἰουλόπεζοι
 ἀπ' αὐτοῦ λέγονται, ὡς παρὰ *Α.* ἰουλοπέζοι —
 σπάθαις. Mill. Mél. 171 ἰουλόπεζοι θῖνον attulit.
- 24 Steph. Φαλάκραι· — ὁ ἐκ τόπου Φαλακραῖος *Α.* (1170)
 καὶ θηλυκῶς· Φαλακραῖαι κόραι.
 schol. Nic. A 40 Φαλάκρα δ' ἀκρωτήριον Ἰδης. διὸ καὶ *Α.*
 φησί· αἱ Φαλακραῖαι κόραι.
- 26 Et. M. 177. 41 ἄφλαστον· V: ἄφλαστα τὰ τῆς νεώς ἀχρο-
 στόλια, οἶον· sequitur totus versus. ἄφλαστα ὠργνω-
 μένους omnes praeter Mill. Mél. 55 qui ὠργνωμένους scripsit.
- Et. M. 804. 23 φώσσω· — ἡ καὶ τὸ ἰστίον τῆς νεώς πε-
 φουσημένον, ὡς παρὰ *Α.* sequitur totus versus. ἄφλαστα
 ὠργνωμένος V ὠργνωμένους ceteri et Zon. 1835.
- 27 Et. M. 118. 21 ἀπαρκτίαις· ἀπαρκτίαις — πνοαῖς,
 ταῖς ἀπὸ ἄρκτου πνεούσαις. *Α.*

31 Suid. αἰ· — σημαίνει δὲ καὶ ἐπίρρημα θρηνητικόν, περισπώμενον καὶ ψιλούμενον, ὃ καὶ διπλασιάζεται· αἰαἰ — κεκαυμένη.

idem Zon. 96.

33. 34 Et. M. 428. 54 ἡμάλαψε· σημαίνει τὸ ἐβλαψε. *A.* *V* addit duos versus. 33 ἐκ ποντίου pro τριεσπέρου (ἐκ ποντίου aliquando ad 34 Τρίτωνος fuit adscriptum.) ἐκ ποντίου λέοντος om. Mill. Mél. 149.

35 Suid. φλυδούμενος· προφήτης ἐγκάτοις φλυδούμενος (J. Damasc. in sec. can. iamb. 72). ἀντὶ τοῦ ταρασσόμενος. καὶ *A.*

Vere eum in libro suo Lycophronis φλυδούμενος invenisse hinc non licet colligi.

37 Et. M. 721. 12 *V* σμήριγγας· τὰς τῆς κεφαλῆς τριχας. *A.* σμήριγγας — πέδω. κωδειάν.

44 Steph. Αὔσων· ὁ Ἰταλός, *A.* (922) — καὶ Αὔσόνειος, *A.* (1047). καὶ Αὔσονίτης, ὁ αὐτός (593) καὶ Αὔσονίτις θηλυκόν, ὁ αὐτός· ὁ — μυχοῦς. μυχεὺς *V.*

77. 78 Steph. Ζήρυνθος· πόλις καὶ ἄντρον Ἐκάτης ἐν Θερσίῃ.

A. sequitur 77. Ζήρυνθος κυνὸς φασὶν *R* κ. φ *Π* κ. φησιν *V* θεᾶς om.

schol. Arist. Pac. 277 καὶ διαβόητον ἦν τὸ Ζήρυνθον ἄντρον, ἐνθα τὴν Ἐκάτην ὀργιάζειν ἐλέγετο καὶ τελετὰς ἦγον αὐτῇ τινας καὶ κύνας ἔθνον. καὶ ὁ τὴν Ἀλεξάνδραν πεποιηκῶς μέμνηται· secuntur 77. 78 (om. Rav.) 77 Ζήρυνθον κυνοσφαγοῦς.

schol. Nic. Θ 462 Ζηρύνθιον δὲ ἄντρον ἐστὶν ἐν Σαμοθράκῃ. *A.* δέ φησι· sequitur 77 Ζηρύνθιον κυνοσφαγοῦς.

80 Et. M. 598. 7 νασμός· ὄμβρος· — *A.* Ζηνὸς καχλάζων νασμός.

Et. M. 337. 51 *V* καὶ νασμοῖσι τοῖς ξέμασιν, ὡς *A.* *Z.* κ. ν.

93 Mill. Mél. 161 θυωρίτης· ὡς — τριπλαῖς, τὸν τραπέζιτην, ἀργυρογνώμονα, κριτὴν Ἑρᾶς, Ἀθηνᾶς, Ἀφροδίτης.

95 Steph. Λᾶ· πόλις Λακωνική. *A.* καὶ Λᾶν περήσεις.

96 Et. M. 586. 33 μετλιαυθμός· *A.* καὶ — πλάτης. corrupte Mill. Mél. 216 χρυσέας πλάτης.

97 schol. BL E 62 ὁ Ἀρμονίδης, ἐπεὶ ὁ Φέρεκλος πρὸς τὸ δεύ-
τερον ὑπαντᾷ, ὡς καὶ Α. τράμπις — πόδες.

schol. Nic. Θ 268 ὅτι πλοῖον ἢ τράμπις, καὶ Α. φησί· τράμ-
πις — πόδες.

98 Steph. Γύθειον· πόλις Λακωνική. Α. δις σὰς — πλά-
κας. τινὲς φασιν, ὅτι Πύθειον ἐκαλεῖτο. κακῶς. ὁ πο-
λίτης Γυθειάτης. καὶ τὸ ἐκ τόπου Γυθειήθεν. σαλαμύδας RV
σαλμιδυσίας Π κατασι V γυθείους R γυθείους VII

Patet e verbis supra exscriptis Stephani esse Γυθείου,
Γυθείους a librariis inductum esse.

102—105 Et. M. 144. 5 ἄρχυς· σημαίνει τοὺς βρόχους, τὰ δι-
κτυα, παρὰ τὸ ἀρπάζω. Mill. Mél. 43: Α. καὶ τὴν —
πτερεῶ. 104 εἰς 105 λήϊτην ἐμπέσασαν.

s 183 ἢ δὲ Ἰφιδένη κατὰ τινὰς Ἑλένης θυγάτηρ ἐστίν, ὡς
καὶ αὐτὸς Α. λέγει· sequitur 103. δυνεῖν γοναῖς.

Et. M. 144. 58 ἀρμῶ· ἀρμός, ἀρμού, ἀρμῶ. αὕτη ἡ δοτικὴ
μετῆλθεν εἰς ἐπιρρηματικὴν συντονίαν καὶ ἐφύλαξε τὴν
αὐτοῦ γραφήν, οἷον ἀρμῶ· σημαίνει δὲ τὸ ἀρτίως. ὁ δὲ
τεχνικός λέγει, ὅτι παρὰ τοῖς Συρακοσίοις διὰ τοῦ ἰ γρά-
φεται. Ἐκεῖνοι γὰρ ἀρμοῖ λέγουσι κατὰ συστολήν τοῦ
ῶ εἰς ὀ· οἷον παρὰ Καλλιμάχῳ (fr. 230). σημαίνει τὸ
ἀρτίως ἢ ἀρμοδίως· (sequitur Call. fr. 44). οὕτως Θέων
ὁ Ἀρτεμιδώρον. προστίθῃσι δέ, ὅτι τὸ ἀρμοῖ ψιλούμενον
μὲν σημαίνει τὸ ἀρτίως, δασυνόμενον δὲ τὸ ἀρμοδίως.
Μεθόδιος. ἔστι καὶ παρὰ Α.

Hinc nemo colliget eum qui ultima verba adiecerit ἀρμῶ
repperisse scriptum.

[107. 757 Et. M. 217. 9 Βύνη. non ad Lycophronem haec per-
tinere, cum παρὰ Εὐφορίωνι reponendum esset pro παρὰ
Λυκόφρονι, demonstravi Mus. Rh. l. l. 466 not.]

115 Steph. Φλέγρα· — ὁ πολίτης Φλεγραῖος καὶ Φλεγραῖα
καὶ Φλεγραῖον. ἔστι καὶ Φλέγγος καὶ Φλέγρα. Α.

Cum Lycophronis versus interciderit, incertum est, utrum
hunc locum respexerit an 1404. cf. not. ad 1404.

116. 117 Xened. Cram. A. O. III 213. 33 καθάπου καὶ Α. τὸν
ἄνδρα Τορώνης ἰστόρηκε νήϊδα δακρύου καὶ γέ-
λωτος.

124 schol. Dion. Per. 259 ἔπει ἄνωθεν ἀπὸ Παλλήνης ἦν ἡ

Εἰδοθέα, οὕτω δὴ καὶ τὸν Πρωτέα φησὶν ἄνωθεν εἶναι Παλλήγιον ὃ τὴν Ἀλεξάνδραν γράψας Α., ὕστερον δὲ μεταστῆναι εἰς Αἴγυπτον διὰ τὴν τῶν παίδων κακοξενίαν· παίδων — πάλας.

- 131 Et. M. cod. 2720 Cram. A. P. IV 55. 6 λέγεται καὶ κάσσα, ἡ πόρνη ἢ κατωφερός — Α. λίπτοντα — πελειάδος. λιπόντα Mill. Mél. 178 λείποντος Et. G. 302. 25 om. Gaisfordi codd.

Mill. Mél. 207 λίπτω· σημαίνει τὸ ἐπιθυμῶ, οἶον· λίπτοντα — πελειάδος. Α. κάσιν Et. M. 566. 57 V.

- 143 schol. Eur. Andr. 228 ἔσχε δὲ μετὰ θάνατον ἢ ἐν ὀνείρῳ Ἀχιλλέα, ὥς καὶ Α. τῆς — Πλευρωνίας. Θυάδος.

s 851 πεντάλεκτρον γὰρ αὐτὴν εἶπεν ἔμπροσθεν.

- 154 Et. M. 788. 32 φάρυγξ· παρὰ τὸ φέρω, δι' ἧς φέρεται τὸ πνεῦμα. φέρω φέρος καὶ φάρος καὶ παρώνυμον φάρυγξ, ὥς Α. ἐτύμβευσεν φάρω, ἀντὶ τοῦ φάρυγγι. φάρον Meletii cod. A in Cram. A. O. III 84. 8.

- 165 Mill. Mél. 185 κηλὶς· μiasμός, ἑνός. Α. πανώλεθρον — γένει.

- 178 Et. M. 791. 8 φέψαλος· σπινθὴρ ὃ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων. V: Α. ἀφ' — σποδομένων.

- 188 schol. Γ 362 in Cram. A. P. 198. 4 καὶ πέτρα φαληριῶσα παρὰ τῷ Α. ἢ Αευκὴ νῆσος.

- 222 schol. E 744 in Cram. A. P. 214. 6 καὶ τὸ κυρίως Πρύλιν παρὰ Α.

- 233 Eust. τ 114 (II 193. 36 Lips.) εὐηγεσία δὲ ἡ εὐαρχία ἐκ τοῦ ἡγῶ ἡγέσω, ἐξ οἷ καὶ ὃ ἡγεμών· ὅθεν καὶ ὃ εὐαρχος λέξις βασιλική (?) παρὰ τῷ Α. ἐν τῷ εὐάρχῳ μύλῳ ἦγουν γρόνθῳ βασιλικῷ.

- 244 Et. M. 422. 51 ἡιών· ὃ αἰγιαλός, — Α. ἵππων — δεδεγμένοι (sic).

Et. M. 800. 37 καὶ φριμαγμός (φριμαγμός V) ὃ χρεμετισμός. V: Α. ἵππων φριμαγμόν.

Superscriptum illud ^v haustum est ex 800. 40 παρὰ τὸ φρυάξω φρυάξω φρυαγμός· πλεονασμῷ τοῦ μ φρυμαγμός.

- 264 Et. M. 6. 20 ἀγαστόρων· τῶν ὁμογαστρῶν, τῶν ἀδελφῶν. Α. τῶν φιλτάτων (sic) — τρόφιν.

- 272 Et. M. 593. 32 μύδρος· — λέγεται καὶ ὁ χρυσός παρὰ *A.*
Πακτώλιον — μύδρον.
- 292 Et. M. 229. 33 γείσα· δεῖ γινώσκειν, ὅτι πληθυντικῶς
οὐδετέρως λέγεται. *A.* οὐ γείσα — ἐπάλξεις.
- 294 Et. M. 565. 24 λιγνύς· ἡ ἀνάδοσις τοῦ πυρός, ὁ καπνός
V: *A.* καὶ γρυνῶν βολαῖς. Idem Mill. Mél. 206 cf.
242. 3 γρυνός· στέλεχος, δαλός. *A.*
295. 296 Et. G. 351. 16 κυβιστητήρ· ὁ ὀρχηστής· — *A.*
ἄφλαστα — ἐδωλίων. κλήδων cf. Bloch. ap. Gaisf.
543. 4.
310. 311 Mill. Mél. 173 ἱγγξ· ἱγγι — ἀφύκτοις.
- 319 Et. M. 69. 27 ἄλμα· τὸ ἄλσος. *A.* ἱν' ἄλμα πομποῦ
καὶ χαμευνάδος διπλοῦν πομποῦ pro πάππου
omnes, ut videtur χαμευνι *D* διπλοῖ in marg. Va
glossema est e v. 320 ortum. cf. 314.
Valck. lex. π. πνευμ. 209 ἄλμα δὲ τὸ ἄλσος ψιλοῦται, ὡς
καὶ ὁ *A.* ἱν' — μόροι ἄλμαθ' ἵππου.
323. 324 Et. M. 220. 56 γαμηλία· — ἐγίνετο δὲ ἡ θυσία Ἡρα
καὶ Ἀφροδίτη καὶ Χάρισι γαμηλίαις. *A.* καὶ — θυηλάς.
- 326 Steph. Τάναγρα· — ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ποιμανδρία.
A. ἦν — Ποιμανδρίαν. ἐς λεμίσας *R.*
- 335 s 614 τύμβον δὲ καλεῖ τὸν βωμόν καὶ ἀλλαχοῦ· ὁ δ' —
δαμεῖς.
- 338 Et. G. 479. 19 Πρίαμος· ὄνομα κύριον. ἐκ τοῦ πρήμι τὸ
ἀγοράζω πρίαμαι, Πρίαμος· ἐπράθη γὰρ καὶ διὰ τοῦτο
καὶ ταύτης τῆς ἐπωνυμίας ἔτυχεν, ὡς ἱστορεῖ *A.* ὠνη-
τὸς — μολῶν (sic) εἰς. brevius idem Ἐπιμ. Ὁμ. Cram.
A. O. I 348 αἰθαλωτής ἐς — μολῶν om.
- 351 Et. M. 63. 17 ἄλιβδύειν· τὸ καταδύειν εἰς θάλατταν,
μεταφορικῶς δὲ τὸ κρύπτειν καὶ ἀφανίζειν παρὰ τὴν ἅλα
καὶ βδύειν Αἰολικῶς πλεονασμῷ τοῦ β ὡς σίδη, σίβδη,
ἀλιδύειν, ἄλιβδύειν. *A.* εἶρκτῆς — δέμας. Idem Zon.
136.
359. 360 Steph. Βούδεια· πόλις ἐν Μαγνησίᾳ, ἀπὸ τοῦ οἰκί-
σαντος Βουδείου. οὕτω τιμᾶται Βούδεια ἢ Ἱθηνᾶ ἐν
Θετταλίᾳ [Βούδεια add. *V* Βούδειον *R*]. *A.* secuntur 359.
360. 359 οἱ *RII* οἱ *V* εἰλείθυιαν 360 ἀρρωγόν *R*
ἀρωῶν *V* αὐδάξουσα γάμον.

αὐδάξουσα a librariis corruptum videtur ex αὐδάζουσα
quod reposui pro vulg. αὐδάξασα.

- 373 Et. M. 408. 7 Ζάραξ· *A.* Ὀφέλτα — Ζάραξ. Ζάραξ
καὶ Ὀφέλτα ὄρη Εὐβοίας — Ζάραξ δὲ ὠνόμασται ἀπὸ
Ζάρακος τοῦ Πειραίου υἱοῦ Καρύστου. μοιχοῦρε *V*
- 374 Steph. Τρύχαι· πόλις Εὐβοίας. *A.* δὲ μεταφράσας (με-
ταπλάσας? Mein.) Τρύχαντα (Τρίχαντα *V*) καλεῖ. τὸ
ἔθνικόν Τρυχεύς, τοῦ δὲ Τρύχαντος Τρυχάντιος.
- 389 Mill. Mél. 264 σαρούμενον· κλυδωνιζόμενον. *A.* δι-
πλῶν — σαρούμενον.
- 403 Steph. Μέλιν· πόλις Ἀργους, ἀφ' ἧς Ἀφροδίτη Μελί-
ναια (Μελιναία *V*) τιμᾶται. *A.* τὴν — θεόν. κα-
στανίαν τε *VII* τῆς *R* καὶ om. μελιναιάς (ς ex ν) *R*
μελλιναία *V*.
- 417 Steph. Βισαλτία — τὸ ἔθνικόν Βισάλτιος, ἀφ' οὗ Βι-
σαλτία ἡ χώρα. *A.* τὸν — Βισαλτία.
- 422 Et. M. 754. 44 *V*: τετρήνας· διατρυνπῆσας. *A.* ὅς — λύ-
χνους. Idem Mill. Mél. 280. Brevius vulg.: τετρήνας
λύχνους· *A.* διατρυνπῆσας.
- 436 Et. M. 10. 1 ἀγηλάτω· *A.* ἀγηλάτω — κάρα. quae
secuntur, ex s transscripta sunt. συνθλάσας vulg. (cf. interpr.
interl. *C*) συντρέψας *Va* (cf. *P*).
- 447 Steph. Σφήκεια· πόλις Εὐβοίας. οὕτω δὲ καὶ ἡ Κύπρος
ἐκαλεῖτο. *A.* οἱ πέντε πον Σφήκειαν εἰς (ἐς *R*)
Κεραστίδα. τὸ ἔθνικόν Σφήκης. [Σφήκειαν δὲ καὶ
Κεράστειαν τὴν Κύπρον.] Sic locus est refingendus. οὕτω
— ἐκαλεῖτο in codd. et edd. post Κεραστίδα scripta sunt.
Ultima verba quae inclusi (cf. s) sic in margine adscripta erant
ut ἔστι — Σικελίας in ν. Κύμη, οἱ — Κόλχοις in ν. Κύτα
a Meinekio circumscripta. Κεραστίς inter nomina Cypri in-
sulae affertur a Stephano in ν. Κύπρος, item Κεραστιάς,
non Κεραστία.
- 448 Steph. Ὑλη· πόλις Κύπρου, ἐν ἣ Ἀπόλλων τιμᾶται Ὑλάτης.
A. totum versum attulit:
σέτροχον *R* κλώσαντες ὑλάτω *R* ὑλατω *VII* τέγην
cf. app. crit.
- 458 Et. M. 244. 6 γῶ· ἐξ οὗ καὶ γωρντός, ἡ τῶν βελῶν Θήκη,
χωρντός τις οὖσα. *V*: τροπῇ τοῦ ᾧ εἰς ᾧ γωρντός, εἰς

- ἦν χωροῦσι τὰ ζυτὰ ἤγουν τὰ τόξα. *A.* sequitur totus versus: κέλευθος ἐκρυψεν item Mill. Mél. 80.
- 516 Choerob. ad Theod. (Bekk. An. III 1353) τὸ Βέβρυξ κατὰ τὰς πτώσεις τὰς μὴ ἐχούσας τὸ ξ διαφορεῖται κατὰ τὸν τόνον — καὶ παρὰ *A.* sequitur totus versus: εἰ ἐκβακτηρίαν (idem interpolata familia primae classis codicum).
- 545 Et. M. 510. 10 κηκάς· — ἐξ οὗ καὶ κηκασμός. *A.* βρύξουσι — ὠκριωμένοι.
- 563 Mill. Mél. 260 ῥαμβώσας· ἐπικάμψας. totum versum addit: ἐπέμψας χάρμασι integrum affert Et. M. 701. 9 V ῥαμβός.
- 591 Et. M. 291. 12 Δύμη· ἡ πόλις τῆς Ἀχαΐας. *A.* sequitur totus versus: Βουρέοισιν ὄχλου (invasit e v. 589).
Steph. Βοῦρα· — τὸ ἐθνικὸν Βουραῖος. *A.* sequitur totus versus: δῆμη RV στόλου.
- 592 Steph. Ἀργυρίππα (acc. corr. Mein.)· πόλις τῆς Δανίας κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον. *A.* ὁ — παγκληρίαν. ἀργυρίππα.
- 593 vide test. v. 44: παρ' Αὔσονιτην Φύλαμον δομήσεται.
Steph. Χαονία· — καὶ Χαονῖται, *A.* (sequitur 1046) καὶ (ὡς Mein. ἦ?) ἀπὸ τοῦ Χάονος ὡς Αὔσονος Αὔσονιτης ὁ αὐτός· τὸν Αὔσονιτην Πύραμον δομήσεται καὶ ἐν κητικῇ τύπῳ ὁ αὐτός· (sequitur 1320).
592. 593. 599 schol. Dion. Per. 483 πρώην μὲν γὰρ Ἴππιον ὠνομάζετο Ἄργος, νῦν δὲ Ἀργύριππα (E Ἀργυρίππα v) καλεῖται, ὡς *A.* φησί· secuntur vv. 592. 593. εἶτα μετ' ὀλλίγον καὶ· (sequitur 599.) 592 ἀργύριππα E ἀργυρίππα v. 593 αὔσονιτην EH αὔσονῖτιν v φυλαμὸν v φυλαγμὸν (φυλὰν H) EH cf. app. crit. 599 νάονται v. l. Muell.
- 605 Et. M. 490. 47 καρβᾶνες· οἱ βάρβαροι, οἱ ἔχοντες Καρὸς βοήν. *A.* Mill. Mél. 176: κάρβανον — πέπλοις. item cod. Par. 2720 in Cram. A. P. IV 53. 22. corrupte γυναικὶ ταῖς pro Γραικταῖς Et. G. 299. 3 ἐν — πέπλοις om. Gaisf. codd.
- 607 Et. M. 538. 16 V κριμνον· ἔστι κριμνον μὲν καὶ γένος κριθῆς· νῦν δὲ τὸ ἀπόσταγμα τοῦ κυκεῶνος. *A.* καὶ — τρύφος. κριμνα Mill. Mél. 195.

633. 634. 635 Steph. Γυμνησίαι· δύο νῆσοι περὶ τὴν Τυρ-
σηνίδα, οὐχ ὥς τινες μία (ἑπτὰ Mein.). *A.* 633 ἀμφι-
.....ράδας *R* ἀμφικλ.....ράδας *V* item *II*? 635 σι-
συρνοδύται καρκίνοι πεπλευκότες *R* *II* 636 ἄχλαιιν
νήλποι πόνον.
Et. *M.* 714. 28 σισύρνα· ἔστι παχὺ περιβόλαιον ἢ δερμύ-
τινον ἱμάτιον. *A.* σισυρνοδύται καρκίνοι.
Et. *M.* 86. 35 ἀμπρεύω — ὁ δὲ *A.* ἐπὶ τοῦ κακοπαθεῖν
ἔλαβε τὴν λέξιν, οἶον· ἄχλαινον — πόνον. ἀμπρέυ-
ουσι *Zon.* 161. νήλιπον *Va* ἀμπρέυσουσιν ἤλιποι *D*
νήλυποι *Zon.* l. l.
639. 640 Et. *M.* 598. 1 ναστός· ὁ πεπιλημένος ἄρτος, ὁ μεστός,
πλήρης καὶ μὴ ἔχων τι κοῦφον, ἀπὸ τοῦ νάσσεσθαι ἄρ-
τύμασιν ἢ τραγήμασί τισιν. *A.* οὐ — λίθω. 639
ψήσεται *v* sed ψίσεται *DV*.
644 Steph. Ἄρνη· πόλις Βοιωτίας. Ὅμηρος· (*B* 507). καὶ
A. Ἄρνης — πρόμοι.
Steph. Τέμμιξ· ἔθνος πρῶτον οἰκῆσαν ἐν Βοιωτίᾳ. *A.*
Ἄρνης — πρόμοι. τὸ θηλυκὸν παρὰ τῷ αὐτῷ· ὄν
— Τεμμικία (786).
648 Steph. Αἰβύς· — καὶ κτητικὸν Αἰβυστικὰς πλάκας'.
A., ὃ τινες διὰ τοῦ γ γράφουσι. κακῶς.
670 Ptol. Nov. Hist. VI p. 195. 9 W. ὥς ἐν τῇ Ἀλεξάνδρᾳ *A.*
εἰπὼν· ποία — κενταυροκτόνος τὰς Σειρήνας κεν-
ταυροκτόνους εἶπεν. ποία pro τίς οὐκ *e v.* 669 in-
vectum est.
680 Steph. Νωνακρίς· — τὸ ἐθνικὸν Νωνακρίτης καὶ κατὰ
πλεονασμὸν τοῦ α Νωνακριάτης, ὁ Ἑρμῆς. *A.* Νωνα-
κριάτης — θεός.
718 Steph. Γλάνις· ποταμὸς Κύμης, ὡς *A.* Γλάνις —
χθόνα. δὲ pro τε.
726 Steph. Τέρινα· — τινὲς δὲ νῆσον αὐτὴν, εἰς ἣν ἐξεβράσθη
Αἰγεία ἢ Σειρήν, ὡς *A.* Αἰγεία — ἐκναυσθλῶσεται.
Τέρινον *R*.
737 Et. *M.* 732. 19 στύφλα νάσσονται κλίτη· λέγονται δὲ
τὰ τραχέα κλίματα. *A.* cf. s.
738 Et. *M.* 216. 52 βύκτης· ἡχητικός, ὁ μεγάλη ἡχῶν. Ὅμηρος·
(*x* 20) καὶ *A.* βύκτας — βοός.

- 741 Mill. M^{él}. 180 καύηξ· ὁ λάρος, διὰ τὸ ἀδηφάγον — καὶ
Α. καύηξ — κλάδω. Idem cod. 2720 Cram. A. P. 55. 28
κλάδου Zon. 1149.
- 745 Mill. M^{él}. 54 αὐτοκάβδαλον· *Α.* ἀναυλόχητον —
σκάφος. quae secuntur, ex *S* hausta sunt.
- 752 Et. M. 291. 22 δύπτης· — δύναται δὲ λέγεσθαι καὶ δύ-
πτης ὁ κολυμβήτης παρὰ τὸ δύνειν ἑαυτὸν εἰς τὴν θά-
λασσαν. *V*: *Α.* πρὸς — κάλοις. Idem Mill. M^{él}. 94
δύπτης Zon. 579.
- 754 Steph. Ἀνθηδών· — συνήκισαν δ' αὐτὴν Θερᾶκες, ὡς
Α. ἀστῶ — Ἀνθηδόνο. *Θηδόνο* *V*.
771. 772 Et. M. 594. 18 μύκλος· sequitur *s*, cui subiectus est
totus versus.
Mill. M^{él}. 178 κασσωρεύουσα· πορνεύουσα, παρὰ τὸ κασ-
σωρεῖς· *Α.* μύκλοις — δόμους. κασσωρεύουσα.
Et. M. 190. 51 βάσσαρα· σημαίνει κυρίως τὴν Βάκχην [ὡς
Ἰσθίων λέγει] ¹⁾, ἀπὸ τούτου δὲ ἡ κατωφερῆς καὶ πόρνη
(*V* πόρνος *v*) γυνὴ εἴρεται βάσσαρα. *Α.* ἡ δὲ — δό-
μους. (καὶ ²⁾ τῆς — λαμπυρίδος (1393). κασω-
ρεύουσα δρόμους *D*.
Et. G. 498. 44 σεμνῶς· — καὶ παρὰ *Α.* δέ· σεμνῶς —
δόμους. κασσωρεύουσα.
- 786 vide test. 644.
- 793 Et. M. 737. 10 σύφαρ· — *Α.* δὲ τὸ λίαν γεγηρακός (leg.
τὸν λ. γεγηρακότα) Mill. M^{él}. 275: σύφαρ θ. π. φυγῶν
σκέπας *V*: οἶον· σύφαρ φανεῖται π. σκ. φαγῶν.
- 799 Steph. Εὐρυτᾶνες· ἔθνος Αἰτωλικόν· *Α.* μάντιν —
λεώς. νεκρῶν εὐρυτανὸν *VII* εὐρυτανῶν ^{ὄν} *R*.
850. 851 Steph. Αἶγυς· — *Α.* δὲ τὸ ἐθνικὸν Αἶγνος τὸ Θη-
λυκὸν λέγων οὕτως· καὶ — κόρης. 850 τλήσεσθ'
οὐνεκ' αἰγύας.
- 856 Steph. Λακίνιον· ὄρος Κρότωνος. *Α.* καὶ Λακτινίους
μυχοίς. τὸ ἐθνικὸν Λακίνιος.
Patet Λακινίους librariis deberi, Λακινίου, quod Lyco-
phronis ll. praebent, Stephano quoque esse reddendum.
870. 871 s 951 Σικανούς τινες ἐφ' (ὕφ' cod.) ἐνὸς τῆς Σικελίας

1) om. *V* iusto iure suspecta videntur Sturzio. cf. *Pr*.

2) add. Sylb.

- τόπων [μέρος τι] ἐδέξαντο, ἄλλοι δὲ αὐτὴν [ὃ ἔστι] τὴν Σικελίαν ἤγουν πᾶσαν τὴν νῆσον· μέρος δὲ αὐτῆς ἡ Σικανία, ὃ ἔστι περὶ Ἀκράγαντα πόλιν Σικελίας [ἢ Σικανία]. καὶ αὐτὸς δὲ τοῦτο οἶδεν ὁ Α. λέγων· κάμψας — σηκόν.
- 896 Et. M. 604. 52 νηρός· Α. ἐν χθονὸς νηροῖς μυχοῖς. τοῖς κοίλοις ἢ τοῖς καθύροις. cf. s.
- 897 Steph. Κύφος· — ὁ πολίτης Κυφαῖος. Α. sequitur totus versus: ἐν ἧ om. V ἐννι R ἐνι Π κυφαί.... Π κυφαί.... V
- 900 Steph. Ἀμφρυσος· πόλις Φωκίδος. τινὲς δὲ διὰ τοῦ β φασίν. — τὸ ἐθνικὸν Ἀμφρύσιος, ὡς Α. sequitur totus versus: ἀφρυσίων Π εὐρὺ ἄμπιον RΠ εὐρύάμπιον V. exscripsit Stephanum Et. M. 86. 49: V verba Lycophronis sic affert: Ἀμφρύσιον δὲ σκηπτοῦχον.
- Steph. Εὐρύαμπος· — ὁ πολίτης Εὐρύάμπιος. Α. sequitur totus versus: ἀμφρυσίων εὐρύάμπιον.
- 903 Steph. Αἰγώνεια· πόλις Μηλιέων. Α. ὦν — πάτραν.
- 904 Steph. Τιταρών· πόλις Θεσσαλίας, ἣν Τίταρον Α. φησί.
- 905 Steph. Ἰρος· πόλις Θεσσαλίας. Α. Ἰρον — Περραιβικήν. Ἰρον VII Ἰρρον R περραιβικήν VII περραιβικήν R.
- 906 Steph. Φάλαννα· πόλις Περραιβίας, ἀπὸ Φαλάννης τῆς Τυροῦς (O. Muell. Τύρου II.) θυματρός. Α. Γόνον (sic) — γύας. φαλάνναν RV φαλάννας Π.
- 907 Steph. Κασταναία· Εὐδοξος δὲ διὰ τοῦ Θ φησί. καὶ — πέτραις. κασθαναίαν R.
- 913 Steph. Κρίμισα· πόλις Ἰταλίας πλησίον Κρότωνος καὶ Θουρίου. Α.
- 922 vide test. v. 44 κτείνουσι αὔσωνες R.
- 937 Steph. Κρηστών (ἢ? Mein.)· πόλις Θράκης. ἔοικε δὲ εἶναι ἢ Κρήστων παρ' Ἡροδότῃ. Α. ὀρχωμοτῆσαι — θεόν. ὀρχομοτῆσαι R τὸ Π.
- 975 Mill. Mél. 245 πινώδης· σημαίνει τὸν ὑπαρόν. Α. αὐχμῶ πινώδης.
- 983 Steph. Χώνη· — ἡ δὲ χώρα Χωνία (Mein. Χώνη II.). Α. ἄρδων — παγκληρίαν. ἄρδον VII χωνίαν VII χωνίων R.
- 993 Steph. Τυλησσός· — τὸ τοπικὸν Τυλήσσιος. Α. ἄλλοι — Τυλησσίων. ἄλλους R τυλησσίων.

- 1017 Steph. Ἀργυρίνοι· ἔθνος Ἑπειρωτικόν ὡς Τίμαιος καὶ Θέων. καὶ *A.* εἰς — νάπας.
- 1021 Steph. Μύλακες· ἔθνος Ἑπειρωτικόν. *A.* sequitur totus versus. κράθης *RΠ* κρηθης *V* ὄρος.
- 1026 Steph. Αἰζήρος· ποταμός (Mein. πόλις *ll.*) Ἰλλυρίδος. *A.* προ βάθει *RV* προ βάτειαν *Π* νάσσοντο *RV* νάσον *Π* πόρου.
- 1027 Steph. Ὁθρωνός· πόλις, οἱ δὲ νῆσον πρὸς νότον Σικελίας· ἄλλοι δὲ μελιτηνῆς (μελιτινῆς *V*).
- 1040 Steph. Τέλφουσα (*V* ὁ geminavit *RΠ*) — ὁ οἰκίτωρ Τελφούσιος (*σ* geminavit *VΠ*), τὸ θηλυκὸν Τελφουσία (*σσ* *VΠ*). *A.* δίκης — Τελφουσία. τάρροθεν *Π*· τελφουσία *VΠ*.
- 1046 vide test. 593 νάμα πολυανθέος.
- 1047 vide test. 44 αὐσονίων.
- 1073 Steph. Αἰλαια· πόλις Φωκίδος. *A.* πάτραν — πέδον. Steph. Ἀνεμώρεια· πόλις Φωκίδος, ἣ νῦν Ἀνεμώλεια. Ὅμηρος (*B* 521) καὶ *A.* πάτραν — πέδον.
- 1074 Steph. Ἰβαι· — ὡς οὖν ἀπὸ τοῦ Ἀμύκλα Ἀμύκλαι, οὕτως Ἰβα Ἰβαι. *A.* ποθοῦντες — Ἰβας. ἄμφισαν *RV*.
- 1105 Poll. On. *Π* 38 καλεῖται δὲ τὸ μὲν σύμπαν πόλος, κράνιον καὶ κόγχος παρὰ *A.* τυπεῖς — μέσον.
- 1109 Steph. Χάλυβες· — λέγεται καὶ μετὰ τοῦ *δ* Χαλυβδικός τὸ πτητικόν. *A.* Χαλυβδικοῦ (*sic*) κνώδοντος (*sic*) *R* κνώδοντα *VΠ*.
- Suid. Χάλυβες· ἔθνος Σκυθίας, ἔνθεν ὁ σίδηρος τίχεται. καὶ *A.* sequitur totus versus: χαλυβικῶ συντετρανσμένῳ.
- 1110 Et. *M.* 731. 45 στύπος· *A.* πεύκης — δρυός.
1117. 1118 Et. *M.* 158. 39 ἀστεμφής· — καὶ ἀστεμφές, τὸ ἀμετακίνητον ἢ βέβαιον κατὰ ἀπόφασιν τοῦ στεμβάζαι, ὃ ἐστὶν ὑβρίσαι. *A.* δὲ ἀντὶ τοῦ πολυστένακτα, μεμπτά· δύσζηλος — πόσιν. cf. Mill. *Mél.* 49.
- 1122 Et. *M.* 63. 6 ἀλθαίνω· τὸ θεραπεύω. — Mill. *Mél.* 23: *A.* sequitur totus versus: κακῶν.
- 1148 Steph. Νᾶρυξ· πόλις Λοκρίδος — ἐξ ἧς Αἴας. ὁ πολεμὴς Ναρούκιος — καὶ Ναρούκη καὶ Ναρυκαῖος θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. Verisimillimum est excidisse verbum Lycophronis.
- 1149 Steph. Πυρωναία· πόλις Λοκρίδος ἀπὸ Πύρωνος· λο-

κριαναὶ (Π λωκριαναὶ R λωκιαναὶ V) πυρωναῖται (VII πυρωναῖα R) νάπαι.

1165 Et. M. 644. 1 ὀφελτρεύω· ὀφελτρεύουσι κοσμοῦσαι πέδον. A. σημαίνει τὸ καλλύνουσι.

Zon. 1490 ὀφελτρεύουσι· κοσμοῦσι, καλλύνουσι· ὀφελτρεύουσι πέδον.

Et. G. 586. 39 ὀφελτρεύουσι· σημαίνει δὲ τὸ καλλύνουσι. A. cf. Suid. ὀφελτρεύουσι· κοσμοῦσι, καλλύνουσι.

Haec omnia ex eodem fonte derivata esse patet e corrupta lectione ὀφελτρεύουσι. cf. II.

1170 vide test. 24 στενὰν R στέναν VII κυβίλην καὶ.

1174—1177 Et. M. 368. 33 ἐπωπίδα· εἰ μὲν δασύνεται, σημαίνει τὴν ἀκόλουθον, εἰ δὲ ψιλοῦται, τὴν ἐπίσκοπον, διὰ τοὺς ὤπας. V: ὦ — ἐπωπίδα. στίχοι λαμβεῖται τοῦ A. Mill. Mél. 124: Περσέως — βροτούς 1175 δὲ om.

1176 φθίσεται 1177 κλάγγεσιν ταρφόσσουσαν ἐν-νύχους. s 1186 τριαύχενος· τῆς Ἑκάτης, ἣν ἄνω τρίμορφον εἶπεν.

1177 vide s.

1187 Et. M. 561. 51 λευστήρα· τὸν λιθοβόλον. A. V addit verum Lycophronis sic ut in textu exhibitus est. λ. οὔνεκ' ἔρριψε πρώτος π. Zon. 1293. λ. πρώτον οὔνεκ' ἔρριψας π. Mill. Mél. 204.

1238. 1239 Steph. Ἀλμωπία· χώρα τῆς Μακεδονίας, ἣν ὄκουν Ἀλμωπες. A. ἐκ — Τυρσηνία. παλιμπλανίτην R παλημπανίτην Π τυρσηνίων V.

1254 Steph. Δαύριον· πόλις Ἰταλίας. A. ἐπὲρ Λακίου Δαυρίου τ' ὠκισμένη (sic).

1264 Et. G. 429. 28 Ὀμπνία· ἡ Δημήτηρ παρὰ τὸ ὁμοῦ πνέω. A. καὶ — κειμηλίων.

Et. M. 625. 45 ὀμφαλός· — ὅθεν καὶ τὴν Δήμητραν, τροφὸν οὖσαν Ὀμπνίαν ὀνομάζουσι Κυριανοί¹⁾ [ὥς παρὰ A. καὶ — κειμηλίων] τὴν συντελοῦσαν πρὸς τὸ ζῆν —

Verba uncinis inclusa aliena sunt ab hoc loco.

1283. 1284 schol. Dion. Per. 270 ὀνομάσθαι δὲ τὴν χώραν ἐξ Εὐρώπης φασὶ τῆς Φοινίκης, ὥς φησι A. τί — Σαρπηδόνοσ. 1284 τοῦ ut deterrima familia codicum.

1) v. Gaisf. a. l.

- Et. M. 397. 41 *Εὐρώπη*· ἀπὸ μητρὸς *Μίνως* καὶ *Ραθαμάνθως* καὶ *Σαρπηδόνος*. *A.* VM: *τῇ* (sic) — *Προμηθεὺς*. τοῦ. Mill. Mēl. 136 *τῇ* (sic) — *Σαρπηδόνος* συμπέφυκε ξυὸν πέφυκε om.
- Et. M. 153. 29 *Ἀσία*· *Προμηθεὺς* μήτηρ ἡ *Ἀσία*, ὡς *A.* Mill. Mēl. 47: *τί* — *Σαρπηδόνος*.
- 1291 Steph. *Κάρνη*· — ὁ πολίτης *Καρνίτης*. *A.* sequitur totus versus: ὄλοντο *R* ὅλον τὸ *VII*.
- 1308 Et. M. 143. 56 *Ἀρίσβη*· πόλις, ἀπὸ *Ἀρίσβας*, θυγατρὸς *Τεύκρου*, ἣν ἔγνημε *Λάρδανος*. *A.* γήμας — κόρην. *ἀρίσβην*.
- 1309 Steph. *Ἄτραξ* καὶ *Ἄτρακία*· — τὸ ἐθνικὸν *Ἀτράκιος* καὶ *Θηλυκὸν Ἀτρακία*, καὶ *Ἄτραξ* ὁμόφωνον τῇ πόλει. *A.* καὶ δευτέρους ἔπεμψαν *Ἀτρακας* λύκους.
- 1312 Steph. *Κύτα*· πόλις *Κολχική*, πατρὶς *Μηδείας* — τὸ *Θηλυκὸν Κυταΐας*. καὶ *Κυταία*, *A.* sequitur totus versus. οἱ *Αἰβυστινοὶ* γὰρ ἔθνος παρακείμενον *Κόλχοις*. *λικυστινήν V* *μολῶν V*.
- Suo loco verba καὶ *Κυταία* — *μολῶν* esse mota manifestum est: sed temere Mein. coniecit non Stephani ea esse. rectius sequentia οἱ *A.* — *Κόλχοις* e voce *Αἰβυστινοὶ* huc esse translata iudicat.
- 1320 vide test. 594. *εἰδώλων* *χαονικῶν V*.
- 1342 Steph. *Γαλαδραὶ*· πόλις *Μακεδονίας* ἐν *Πιερίᾳ*. *A.* (1444) — ὁ πολίτης *Γαλαδραῖος*. *A.* ταὶ *Γαλαδραῖον* πέδον. τὸ *κητικὸν* ἔδει εἶναι *Γαλαδραϊκόν*· *Πολύβιος* δὲ ἐν τῷ *ὑγ* *Γαλαδρικόν* φησι.
- Patet Stephanum ipsum *Γαλαδραίων* scripsisse.
- 1355 Steph. *Ἄγνλλα*· πόλις *Τυρρηνίας*. *A.* sequitur totus versus: *εἰσεκώμασεν*.
1385. 1386. 1387 Et. G. 302. 45 *κασσωρίς*· ἡ πόρνη, ἡ κατωφερίς. *κασσαβάς* λέγεται ἡ πόρνη παρὰ τὸ καλεῖν καὶ σοβεῖν· ἔξ αὐτῆς γὰρ κατὰ παρασχηματισμὸν *κασσωρίς*. *A.* ὅταν — τελεῖν. 1385 *κασωρίς* ἐπεΐσιον 1387 *κηλοστὰ βαρβάρων*.
- βαρβάρων* item deterrima familia codd. praebebat. pertinet ad id genus vitiorum de quo egi praef. pag. XV.
- Mill. Mēl. 178 *κασσωρίς*· *κασωρίς* (sic) — ὑλακτῆσασα ἐπεί-

σιον corruptissime cod. 2720 in Cram. A. P. IV 55. 4 κασσασβάς — κασσωρίς εἰς ἐπίσιον χλεύειν ὑλακτίσασα.

1389 Steph. Κύντινα· πόλις Θεσσαλίας, ὡς Θέων ἐν ὑπομνήματι Ανκόφρονος. ὁ πολίτης Κυντιαῖος.

1390 Steph. Θίβρος· πόλις. Α. οἱ Θίβρον οἰκήσουσι Σάτνιόν τ' ὄρος.

1393 vide test. 771. λαμπυρίδος praeter V.

1404 Steph. Φλέγρα· ὁ πολίτης Φλεγραιῖος καὶ Φλεγραιά καὶ Φλεγραιόν. ἔστι καὶ Φλεγρός καὶ Φλέγρα. Α.

Hinc qui Mein. colligere potuerit Stephanum scripsisse videri Φλεγρὰς pro Φλεγρός (rect. Φλέγρος) non assequor. Stephanus iam eam lectionem videtur invenisse quam codd. Lycophronis praebent Φλέγρας.

1426 Et. M. 549. 17 κύφελλα· τὰ νέφη οἶονεὶ κρύφελλα — ἢ τὰ κούφως ἐλαννόμενα. Mill. Mél. 200: κύφελλα — ῥοιζουμένων. V: δία pro δ' ἰῶν ῥοιζούμενα.

1441 Steph. Χαλάστρα· — ὁ πολίτης Χαλαστραῖος. Α. Θεσπρωτὸς ἄμφω καὶ Χαλαστραῖος λέων. γένος V.

1444 Steph. Γαλάδραι· πόλις Μακεδονίας ἐν Πιερίᾳ. Α. sequitur totus versus: σῖναι R σιναι VII γαλάδρος.

1454 s 352 ὡς καὶ αὐτὴ λέγει κάτω· πίστιν — ἐνόσφρισε. λιψιείς.

Λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς, ἅ μ' ἱστορεῖς,
ἀρχῆς ἀπ' ἄκρας. ἦν δὲ μηχανθῇ λόγος,
σύγγνωθι, δέσποτ'· οὐ γὰρ ἦσυχος κόρη
ἔλυσε χρησμῶν ὡς πρὶν αἰόλον στόμα,

ἐκβάλλεται δὲ τὸ προοίμιον παρά τισιν· οὐ γὰρ φαίνεται οὐδὲν ἐρωτῶν
ὁ Πρίαμος *S* (*T* in extr. arg.) cf. *T* ad 1.

1 ἅ μ' ἱστορεῖς om. *B* ἀλλ' ἱστόρει *T* 2 ἄκρας *CDE* 4 χρησμῶν
ABDSII χρησμῶν *C*⁹ χρησμὸν *E* αἰόλον *ABESII* αἰόλων *C*⁹ αἰόλον *D*^ω
αἰόλων *S* ad 3

Ρ Λέξεις Ἀλεξάνδρας Λυκό-
φρονος καὶ ὑπόθεσις.

Μαντευομένην τὴν Κασσάνδραν τάληθ' ἔ-
καθ' ἑρξεν ὁ πατήρ, οἰκέτην αὐτῇ παρα-
καταστῆσας ἀκούειν τῶν χρησμῶν, ὅπως
ἀναγραφόμενος αὐτοὺς ἀπαγγεῖλῃ αὐτῷ.
περιεχεῖ δὲ χρησμοὺς τὸ ποίημα καὶ τὴν
ἀφ' Ἡρακλέους ἱστορίαν μέχρι τῆς τῶν
Ῥωμαίων ἀρχῆς, ἐξωθεν παρεμπλεκόμε-
νης καὶ ἄλλης ποικίλης ἱστορίας. νοητέον
δὲ κατὰ τὴν ἐκτὸς ὑπόθεσιν τὸν Πρίαμον
ἱρωτῆσθαι τὸν ἄγγελον περὶ ὧν ἀπε-
φθέγγετο ἡ Κασσάνδρα, τὸν δὲ ἀνωθεν
δηγούμενον ἅπαντα.

(1) Φράσω τὰ πάντα | ἀληθῶς· καὶ γὰρ
ἐπιτακτικῶς νοοῦμεν τὸ νη ὡς τὸ νήχυτος
καὶ νήδυμος | ἅ με πυνθάνη καὶ ἐρωτᾷς |
(2) ἀπ' ἄκρας ἀρχῆς· ἐάν δὲ ἐκταθῇ τὸ
ἔπος | (3) συγγνώρει, δέσποτα | οὐ γὰρ
[ἦν] ἦσυχος ἡ κόρη | (4) ἔλυσε τῶν προρ-
ρησεων | ὡς πρότερον τὸ ποικίλον στόμα·
λεγει οὖν τὸ ποικίλον καὶ πολυμαθὲς τῶν
αἰνιγμάτων. ἔωλον δὲ τὸ μάταιον διὰ
τοῦ ὦ καὶ ἔ ψιλοῦ |.

καὶ ὑπόθεσις om. *a* λέξεις — ὑπό-
θεσις om. *f* 1 ἦν pro η *Bachm.*
2 ἀπ' ἄκρας ἀρχῆς om. *B* 3 ἦν
eiecit *Lehrs Pind.* 71 ἡ om. *B*
4 αἰόλον *B* (*e* et altera pars litterae
ω in litura)

Lycophronis Alexandra I.

ρ Μετάφρασις τοῦ Λυκόφρονος.

Λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς, ἅ μ' ἱ-
στορεῖς, ἀρχῆς ἀπ' ἄκρας καὶ τὰ
ἐξῆς· (1) ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρχῆς ἀληθῶς,
ἅτινά με ἐπερωτᾷς, εἰπῶ καὶ φράσω· ἐάν
δὲ μακρυνθῇ καὶ ἐπεκτανθῇ ὁ λόγος, (3)
συγγνωμὴν πάρεχε, ἂ βασιλεῦ· οὐ γὰρ ἡ
κόρη καθάπερ τὸ πρότερον ἦσυχος οὐσα
τῶν χρησμῶν τὸ ποικίλον στόμα διέλυσεν,

ἀλλ' ἄσπετον χέασα παμμιγῇ βοῖν 5
 δαφνηφάγων φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν ὅπα,
 Σφιγγὸς κελαινῆς γῆρυν ἐκμιμουμένη.
 τῶν ἄσσα θυμῷ καὶ διὰ μνήμης ἔχω,
 κλύοις ἄν, ὦναξ, κἀναπεμπάζων φρενὶ
 πυκνῇ διοίχνει δυσφάτους αἰνιγμάτων 10
 οἷμας τυλίσσων, ἥπερ εὐμαθῆς τρίβος
 ὀρθῇ κελεύθῳ τὰν σκότῃ ποδηγετεῖ.
 ἐγὼ δ' ἄκραν βαλβίδα μηρίνθου σχάσας
 ἄνειμι λοξῶν ἐς διεξόδους ἐπῶν,
 πρώτην ἀράξας νύσσαν ὡς πτηνὸς δρομεύς. 15
 Ἔως μὲν αἰπὶν ἄρτι Φηγίου πάγον

6 δαφνηφάγων *ABDP* δαφνηφάγων *C* δαφνηφάγων *ET* λαιμῶν *C*
 10 δαίχνει *C* δαίχνει *E* δυσφάτους *A* 11 οἷμας *A* οἷμους *T* μους *C*
 οἷμους *D* 12 σκότει *C* ποδηγέτει v. l. in *S* 15 παράξας *Voelck.*
de Lyc. Cass. verss. XIII—XV p. 26 16 Ἔως editor ἤως *A* ἤως *BCDE*

(5) ἀλλὰ ἄσπετον ἐχέασα | πολυίστο-
 ρον παμμικτον φωνῇ | (6) μαντικῶν, τῶν
 δαφνῶν σπουδαιῶν | ἐμαντεύετο, ἐνεθου-
 σία | ἐκ τοῦ στόματος φωνῇ | (7) τῆς τρα-
 χείας Σφιγγός, ἡ σκοτεινῆς καὶ σκολιᾶς·
 παραβάλλει γὰρ αὐτὴν Σφιγγὶ διὰ τὸ δυσ-
 νόητον. ἐστὶ δὲ ὄνομα γυναικὸς | φωνῇ
 ἐκμιμουμένη | (8) τούτων ὅτινα ἐν τῇ ψυχῇ |
 καὶ οἱ ἐνθυμήσεις κατέχω | (9) ἀκούσις
 ἄν, ὁ βασιλεὺς | καὶ ἀναλογιζόμενος ἡ
 ἀριθμῶν τῇ διανοίᾳ, ἐπεὶ οἱ ἀρχαῖοι κατὰ
 πέντε ἡριθμοῦν | (10) συνετῇ μετέρου |
 δυσλότητος αἰνιγμάτων | (11) ὁδοῦς ἐρευ-
 νῶν | ὅπου δὲ τῆς εὐμαθίας ἡ ὁδός | (12)
 εὐθεία ὁδὸς τὰ ἐν τῇ σκότῃ ποδηγεῖ, εἰς
 φανερόν ἄγει | (13) ἐγὼ δὲ ἀπὸ τῆς ἀκρας
 ἀφετηρίας· ὀντιστροφον δ' ἐστὶν τὸ στήμα
 ἀντὶ (τοῦ) βαλβίδος μηρίνθου | τὴν στήνον
 ἀποδραμῶν | (14) ἀνέρχομαι τῶν ἀσφῶν
 ἢ πλαγίων | εἰς ἀφηγήσεις λόγων | (15)
 πρώτην ἀποκόψας, κρούσας | κυρίως ἀφετη-
 ρίαν, καμπτόν, νῦν δὲ ἀρχὴν | καθάπερ
 ταχὺς δρομεύς |

(16) Ἡ μὲν Ἡμέρα τὸ ὑψηλὸν τότε |
 ὄρους ἀνατολικοῦ τὸ ἄκρον ἢ ἀκρωτήριον,
 ἔπερ ἐστὶν παρ' Ὀκεανόν |

6 ἐνθουσία *B* 7 ἔστι — γυναικὸς
 eiecit *Lehrs Pind.* 72 9 ἀκούσις *B*
 ἀκούσις *a f* <τοῦ> addidi 13 ἀφε-
 τηρίαν *B*

(5) ἀλλ' ἄπειρον καὶ πολλὴν ἐχέασα
 πολύμικτον φωνῇ (6) ἐκ τῆς δαφνοφαγίας
 ἐμαντεύετο ἐκ τῶν λαρύγγων φωνῇ (7)
 τῆς ποικίλης Σφιγγός τὴν φωνὴν ἐναπο-
 μαζαμένη καὶ ἐκμιμουμένη. (8) τούτων
 ὅσα τῇ ψυχῇ καὶ διὰ μνήμης ἔχω, ἀκού-
 σις ἄν, ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀναλογιζόμενος
 καὶ ἀναψήφισαν τῇ συνετῇ διανοίᾳ (10)
 διέλθε τοὺς δυσφάτους τῶν αἰνιγμάτων
 καὶ παραπετασμάτων (11) ὁδοῦς ἐρευνη-
 ῶν ἢ εὐτριβῆς καὶ σαφῆς ὁδός (12) τῇ
 ὀρθῇ τρίβῳ καὶ ἐν αὐτῇ σκότει ὁδηγεῖ
 καὶ προάγει (13) ἐγὼ δὲ τῆς ἀρχῆς τῆς
 βάσεως τὸ σχοινίον διαρρήξας (14) πρόει-
 μι ἐπὶ τὰς τῶν ἀσφῶν λόγων ἀφηγήσεις
 (15) πρώτην κρούσας ἀφετηρίαν, ὡς ταχὺς
 δρομεύς. (16) ἡ Ἡμέρα δὲ τὸ ὑψηλὸν
 ὄρος τοῦ Φηγίου, τὸ ἀκρωτήριον,

11 εὐτριβῆς pro ἐντριβῆς *V*

κραιπνοῖς ὑπερποτᾶτο Πηγάσου πτεροῖς,
 Τιθωνὸν ἐν κοίταισι ταῖς Κέρνης πέλας
 λιποῦσα, τὸν σὸν ἀμφιμήτριον κάσιν.
 οἱ δ' οὖσα γρώνης εὐγάληνα χειμάδος 20
 ναῦται λιάζον κάπὸ γῆς ἐσχάζοσαν
 ὕσπληγας· αἱ δὲ παρθενοκτόνον Θέτιν
 ἰουλόπεζοι θείνον εὐῶπες σπάθαις
 πελαργόχρωτες, αἱ Φαλακραῖαι κόραι,
 ὑπὲρ Καλυδωνῶν λευκὰ φαίνουσαι πτίλα 25
 * κάφλαστα καὶ ῥώσσωνας ὠργυιωμένους

17 ὑπερποτᾶτο A 19 κοίτῃσι V ταῖς GHerm. V 236 τῆς V
 21 λιάζον D 22 ὕσπληγας CDE 23 εὐώπαις P 24 πελαργόχρωτες
 Thes. I 1 690 D πελαργοχρώτες V ἀφλαστα V 26 ὠργυιωμένους AC cf. T

(17) ταχέειν ὑπερίπτατο | τοῖς τοῦ Διὸς
 ἵππου πτεροῖς | (18) τὸν Λαομέδοντος παῖ-
 δα, ἀδελφὸν δὲ Πριάμου ἐν ταῖς κοίταις |
 τῆς ἐν τῷ Ὠκεανῷ νήσου πλησίον | (19)
 καταλιποῦσα, τὸν σὸν | ὁμοπάτριον, οὐχ
 ὁμομήτριον ἀδελφόν | (20) οἱ δὲ τὰ σχοι-
 νία τῆς τετρημένης, παρὰ τὸν οἶσω μελλον-
 τα | τὰ γαλήνης παρεκτικά (ῆ) ἀντὶ τοῦ
 εὐμάλακτα. τῆς πέτρας τῆς τετρημένης |
 (21) οἱ ναῦται ἀπεχωρίζον, ἔλυον | καὶ
 ἀπὸ τῆς γῆς ἀπέτρεχον· εὐβοϊκὴ ἢ διά-
 λεκτος | (22) νῦν τὰ ἀπόγεια σχοινία, κυ-
 ρίως δὲ τὰς ἀγκύρας | τὴν θάλασσαν
 ἥτοι τὸν Ἑλλήσποντον διὰ τὰ περὶ τῆς
 Ἑλλνς μυθεύμενα, ὅτι παρθένοι αὐτῇ
 θύονται | (23) αἱ νῆες. ἴουλος θηρίον πολ-
 λύπουν. ἀντὶ τοῦ πολύποδες | ἐτυπτον
 ταῖς εὐσφθάλμοις κώπαις | (24) αἱ νῆες
 λευκῷ χρωματι χειρισμέναι ὡς πελαργός |
 αἱ Τρωικαί· καὶ γὰρ ἡ Φαλακρά ὄρος
 Τροίας, ἐξ ᾧ κατασκευάσας ὁ Πάρις τὰς
 νῆας ὡς φαλακρὸν ἐποίησε τὸν τύπον | (25)
 ὑπεράνω τῶν Καλυδωνίων νήσων τῆς Τροίας |
 τὰ λευκὰ ἀπλοῦσαι ἱστία, ἄρμενα, διὰ
 τὸ στέλλεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων | (26)
 ἀκροστόλια ὅλον ἀθλαστα κατὰ εὐφημισ-

(17) τοῖς ταχέει πτεροῖς τοῦ Πηγάσου
 ὑπερίπετατο, (18) τὸν Τιθωνὸν ἐν ταῖς κοί-
 ταις πλησίον τῆς Κέρνης, (19) τὸν σὸν τὸν
 ... μητρὸς ἀδελφόν, καταλιποῦσα. (20) οἱ
 δὲ ναῦται τὰ εὐμάλακτα σχοινία τῆς τε-
 τρημένης πέτρας (21) ἔλυον καὶ ἐχωρίζον
 καὶ ἀπὸ τῆς γῆς τὰς ἀγκύρας ἀπέσπων· αἱ
 δὲ πολύποδες καὶ λευκοχρώματοι καὶ ψιλαὶ
 καὶ λείαι καὶ εὐσφθάλμοι νῆες ταῖς κώπαις
 τὴν περὶ τὸν Ἑλλήσποντον παρθενοκτόνον
 θάλασσαν ἐτυπτον καὶ ἐπαίον (25) ὑπερ-
 ἄνω τῶν Καλυδωνίων νήσων τὰ λευκὰ
 ἄρμενα ἀναφαίνουσαι, (26) τὰ ἀκροστόλια
 καὶ τὰ ἱστία ἐκτεταμένα

20 τὸν οἶσω pro τὸ ἦσω editor ex
 Et. M. 642. 44 (ῆ) addidi ἀντὶ —

εὐμάλακτα om. B ἀντὶ τοῦ pro αἱτᾶ
 editor τετρημένης pro τετρημένης
 Bachm. 21 ἀπέτρεχον ἢ ἀπέσ-
 πων a 22 Ἑλλνς Bachm. 23 τοῖς
 pro ταῖς B

19 lacunam indicavi, fortasse ἐξ
 ἐτέρας excidit 21 περὶ pro ἐπὶ
 Sebast.

ἀπαρχίαῖς πρησιτῆρος αἰθωνος πνοαῖς.
 ἢ δ' ἐνθεον σχάσασα βακχεῖον στόμα
 Ἄτης ἀπ' ἄκρων βουπλανοκτίστων λόφων
 τοιῶνδ' ἀπαρχῆς ἤρχ' Ἀλεξάνδρα λόγων.

30

Αἰαὶ τάλαινα θηλαμῶν κεκανμένη,
 καὶ πρόσθε μὲν πεύκαισιν οὐλαμηφόροις
 τριεσπέρου λέοντος, ὃν ποτε γνάθοις
 Τρίτωνος ἡμάλαψε κάρχαρος κύων —
 ἔμπνους δὲ δαιτρὸς ἡπάτων φλοιδούμενος
 τινθῶ λέβητος ἀφλόγοις ἐπ' ἐσχάrais

35

27 αἰθωνος πνοαῖς om. B 30 ἀπ' ἀρχῆς v γόων v. l. in P
 31 Αἰαὶ Bachm. αἰ αἰ ABCD cf. T αἰ αἰ E 32 πεύκαισιν v

μόν, καὶ τὰ ἰστία | ἐξημμένους, ἠπλωμένους |
 (27) διαυγούς, θερμοῦ, ταχέος πνοαῖς |
 (28) ἡ δὲ τὸ μανιῶδες ἀνοίξασα | μαντι-
 κὸν ἢ ἐνθουσιαστικὸν στόμα | (29) ἀπὸ
 τῶν τῆς Ἄτης κορυφῶν ἔστι δὲ ὄρος
 Τροίας, ὅπου ἐπεσεν ἡ Ἄτη | τῶν βουπλα-
 νοκτίστων ἄκρων | (30) τοιούτων ἐξ ἀρχῆς |
 ἤρξατο ἡ Κασσάνδρα ἐπὶ τῶν Ἀλεξάνδρα
 δὲ διὰ τὸ ἀλέξειν τοὺς ἀνδρας· παρθένος
 γὰρ ἐστὶ. γρ. δὲ καὶ γόων, θρήνων |
 (31) Φεῦ, φεῦ | ταλαίπωρε τροφῇ, ἀνα-
 θρεψαμένη, πεφλεγμένη | (32) καὶ πρῶτην
 μὲν ταῖς ναυσὶν ἢ λαμπάσιν | πολεμικαῖς,
 φερούσαις οὐλαμὸν ἢ ὑπὸ οὐλαμοῦ φερο-
 μέναις· οὐλαμός δὲ ἐστὶ τάξις πολεμική |
 (33) τοῦ Ἡρακλέους, λέοντος μὲν διὰ τὸ
 ἀνδρείον, τριεσπέρου δὲ, ὅτι τρεῖς νύκτας
 συνῆψεν ὁ Ζεὺς παρακοιμώμενος τῇ Ἀλ-
 κμήνῃ | ὕπνινα πάλαι γναυμοῖς, ἀκαῖς | (34)
 τοῦ Ποσειδῶνος κατέπιεν, ἠφάνισεν | τρα-
 χὺς κύων, τὸ κῆτος, διὰ τὴν χαροπύτητα |
 (35) ζῶν δὲ μάγειρος, διὰ τὸ διαιρεῖν
 τὸ κῆτος | τῶν ἐγκατῶν ἀναπεμπόμενος,
 φλογίζόμενος, φλεγόμενος | (36) τῷ θερ-
 μῷ κύτει τοῦ κήτους, τῷ διαπύρρι τῆς
 γαστρὸς | ἀφλέκτοις, ταῖς ἀνευ πυρὸς καιο-
 μέναις. ἀνθραξί, πυραῖς |

(27) ταῖς ἀπὸ τοῦ ἄρκτου θερμοῦ ἀνέμου
 πνοαῖς.
 ἢ δ' ἐνθεον σχάσασα βακχεῖον
 στόμα Ἄτης ἀπ' ἄκρων βουπλα-
 νοκτίστων λόφων τοιῶνδ' ἀπ' ἀρ-
 χῆς ἤρχ' Ἀλεξάνδρα λόγων καὶ
 τὰ ἐξῆς· (28) ἡ δὲ Ἀλεξάνδρα τὸ μαν-
 τικὸν καὶ μανικὸν στόμα ἀνοίξασα ἐκ τῶν
 ἄκρων τῆς βλάβης τῶν ἐκ τοῦ βοός κτι-
 σθέντων πυργῶν (30) τοιούτων ἀπ' ἀρχῆς
 ἤρξατο λόγων· (31) φεῦ, φεῦ, ταλαίπωρε
 τροφεῦ ἔμπερησμένη, (32) καὶ ἐμπρο-
 σθεν ταῖς πολεμφοροῖς ναυσὶ (33) τοῦ
 τριεσπέρου λέοντος ἦτο· τοῦ Ἡρακλέους, ὅν-
 τινα ποτε ταῖς σιαγῶσιν (34) ὁ καρχαρό-
 δους κύων ἦτο· τὸ κῆτος τοῦ Τρίτωνος
 ἠφάνισε· (35) ζῶν δὲ μάγειρος τῶν σπλάγ-
 χνων φλεγόμενος (36) τῷ θερμῷ κύτει
 τοῦ λέβητος ἦτο· τῆς γαστρὸς τοῦ κήτους
 καὶ τῷ ἐπιπέδῳ ἐν ταῖς μὴ φλεγούσαις
 ἐσχάrais τουτέστι ἐντέροις τὰς τρίχας τῆς
 κεφαλῆς ἀπεβάλετο

27 ταῖς ἀπ' ἄρκτου τοῦ φουσητοῦ
 διαυγούς — α ταχέος int. lin. carm. α
 ταχέαις Ba 30 ἀλέξειν Bachm.
 λέξειν B ἀλεξεῖν int. col. α om. f
 32 πολεμικοῖς φέρουσιν B φερομέ-
 νου B 33 ἀκαῖς pro ἀκοαῖς Bachm.
 36 πυραῖς ἢ τοῖς ἐντέροις ταῖς ἀ.
 π. κ. int. col. α τοῦ — καιομένου B
 om. f τοῖς καιομένοις Bachm.

31 τροφῇ Bachm. 34 καρχαρό-
 δους pro καρχαρῶδης Bachm.

σμήριγγας ἐστάλαξε κωδείας πέδω,
 ὁ τεκνοραίστης, λυμεὼν ἐμῆς πάτρας,
 ὁ δευτέρων τεκοῦσαν ἄτρωτον βαρεῖ
 τύψας ἀτράκτω στέρνον ἐν τ' αὐτῷ μέσον 40
 πατρὸς παλαιστοῦ χερσὶν ὀχμάσας δέμας
 Κρόνου παρ' αἰπὺν ὄχθον, ἐνθα γηγενοὺς
 ἵππων ταρακτῆς ἐστὶν Ἰσχένου τάφος,
 ὁ τὴν θαλάσσης Αὔσονίδος μυχοὺς
 στενοὺς ὀπιπεύουσαν ἀγρίαν κύνα 45
 κτανῶν ὑπὲρ σπήλυγγος ἰχθυωμένην,
 ταυροσφάγον λέαιναν, ἣν αὖθις πατὴρ
 σάρκας καταΐθων λοφνίσιν δωμήσατο

40 μέσον B (ο ex ω) P μέσῳ ACDEP T 43 Ἰσχένον C² 'quidam
 hic malunt Ὠλένον legere, cujus viri meminit Pausanias' (VI 20. 16) Cant.
 45 ὀπιπεύσσαν B ὀπιπτεύουσαν CDET 48 λοφνίσιν Ald. λοφνίσι

ABCDE δαμήσαντο B δομήσατο C²ET δομήσατο D

(37) τὰς τρίχας ἔρρευσεν, ἔσταξεν | τῆς
 κεφαλῆς ἐδάφει | (38) ὁ Ἡρακλῆς, ὁ τα-
 τέκνα φθείρας· ἀνέλεν γὰρ τοὺς ἐκ Μεγά-
 ρας αὐτοῦ υἱοὺς τοὺς δ' ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως
 τοῦ Κερβεροῦ | ὁ φθορεὺς καὶ πορθητὴς τῆς
 ἐμῆς πατρίδος | (39) τὴν Ἥραν λέγει· φασὶ
 γὰρ αὐτὴν δηλάσαι | μὴ τιτρωσκομένην,
 παρόσον θεὸς ἐστὶ, ἰσχυρῇ | (40) βαλὼν
 τῷ βέλει | στῆθος ἐν τῷ σταδίῳ ἢ ἀγῶνι
 μέσον | (41) τοῦ Διὸς ταῖς χερσὶν | κατα-
 σγων τὸ σῶμα ἢ ἀποκινήσας | (42) παρὰ
 τὸν ὑψηλὸν τοῦ Κρόνου λόφον, παρὰ τὸν
 καλούμενον Κρόνιον λόφον ἐν Ὀλυμπίᾳ |
 ὅπου τοῦ Γίγαντος | (43) ὁ ταραξίπτος
 ἐστίν, ὁ τοὺς ἵππους ταραττων ἐν τῷ τρέ-
 χειν | Ἰσχένου μνημεῖον· Ἰσχενοῦ δὲ ἐστὶ
 Γίγαντος υἱὸς ἀπὸ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τῆς
 Ἑρείας | (44) ὁ τὴν τῆς θαλάσσης τῆς
 Ῥωμαιοῦς τὰ βάθη, καταδύσεις, κοίλο-
 τητας, λυμένας | (45) τὰ στενά περιβλεπο-
 μένην, ἐπιτρώσαν | τὴν Σκύλλαν λέγει |
 (46) ἀνελὼν ὑπεράνω τοῦ σπηλαίου | ἀγρεύ-
 ωσαν, ἀλιεύουσιν ἰχθύς | (47) τὴν Σκύλ-
 λαν, τὴν ταυροκτόνον· ταυροσφάγον εἶδει
 εἶναι, ἀλλὰ διὰ τὸ μέτρον προσέλαβεν τὸ
 ὅ· ἦντινα πάλιν ὁ πατὴρ Φόρκυν | (48) τὰς
 σάρκας κατακαίων | λαμπάσιν ἀνυχοδό-
 μησεν καὶ ἐσωμάτωσεν ἢ ἐξωποίησεν |

(38) ὁ τῶν ἰδίων τέκνων ἀναίρετης, ὁ
 πορθητὴς τῆς ἐμῆς πατρίδος, (39) ὁ τὴν κα-
 τὰ δεύτερον λόγον τεκοῦσαν αὐτὸν ἀφθαρ-
 τον Ἥραν βαρεῖ καὶ ἐπιπόνῳ (40) βέλει
 κατὰ τὸ στέρνον τύψας καὶ πλῆξας, ὁ τοῦ
 πατρὸς αὐτοῦ Διὸς παλαιόντος ταῖς χερσὶ
 τὸ σῶμα κρατῆσας ἐν μέσῳ τῷ σταδίῳ
 (42) παρὰ τὸν ὑψηλὸν λόφον τοῦ Κρόνου,
 ὅπου ὁ τῶν ἵππων ταραχοποιὸς ἐστὶν ὁ
 τοῦ Γίγαντος Ἰσχένου τάφος (44) ὁ τὴν τῆς
 Ἰταλικῆς θαλάσσης ἐσωτάτους στενοὺς τό-
 πους περιβλεπομένην ἀγρίαν Σκύλλαν (46)
 καὶ ταυροσφάγον λέαιναν ὑπὲρ τοῦ σπη-
 λαίου δίκην ἰχθύος πλείουσιν ἀποκτείνας,
 ἦντινα πάλιν ὁ πατὴρ Φόρκυν (48) τὰς
 σάρκας κατακαύσας ταῖς λαμπάσιν ἀνεκ-
 τήσατο καὶ ἀνέσωσατο

42 παρὰ B δλύμπῳ B 47 μέ-
 τρον om. B

Λέπτυνιν οὐ τρέμουσαν, οὐδαίαν θεόν,
 ἐξηγάριξεν ὃν ποτ' ἀξίφω δόλω 50
 νέκυσ, τὸν Ἄϊδην δεξιούμενος πάλαι —
 λεύσσω σε, τλῆμον, δεύτερον πυρουμένην
 ταῖς τ' Αἰακείοις χερσὶ τοῖς τε Ταντάλου
 Λέτριναν οἰκουροῦσι λειψάνοις πυρὸς 55
 παιδὸς καταβρωθέντος αἰθάλῳ δέμας
 τοῖς τ' Εὐταρείοις βουκόλου πτερώμασιν·
 ἅ πάντα πρὸς φῶς ἢ βαρύνηλος δάμαρ,
 στείλασα κοῦρον τὸν κατήγορον χθονός,

49 λέπτυνιν lemm. A 51 δεξιούμενος BDP δεξιούμενον pS δεξιούμε-
 νος AC²ET δεξιούμενος πάλη T? 52 λεύσσω p λεύσω ABCDEPT lemm. p
 53 αἰακίοις B αἰακείαις CE 54 Λέτριναν Bachm. λαίτριναν CD
 λαίτρυναν E λαίτριναν AB cf. 158 55 καταβρωθέντος d καταβρο·θέντος E
 καταβροχθέντος ACDp καταβροχθέντος PT καταβρωχθέντος B 56 τ'
 Εὐταρείοις editor Τευταρείοις v praefer B in quo τεσταρείοις scriptum est
 πτερώμασι v 57 τὰ v φῶς δ' CE

(49) τὴν Φερσεφόνην οὐ φοβουμένην |
 καταχθονίαν θεάν | (50) ὄντιν' ὅτε
 ἀνέλεν | τῇ ἄνευ ξίφους πλάνῃ | (51) ὁ
 νεκρὸς τὸν Ἄϊδην | ἀντὶ τοῦ ἤδη τελευτή-
 σας, φιλοφρονούμενος. λέγει δὲ τὸν Νέσ-
 σον. τῶν, ποτὶ | (52) θεάσομαι σε, τα-
 λαίπωρε, ἀθλίᾳ | ἐκ δευτέρου καιομένην |
 (53) ταῖς τοῦ ἀπογόνου Αἰακοῦ· λέγει δὲ
 ἡ ταῖς Νεοπτολέμου ἢ πρότερον Τελαμῶ-
 νος καὶ Πηλείως. ἡ ὅτι ἀναφέρεται ὁ
 Ἐπειὸς, ὁ τὸν δοῦρειον ποιήσας, πρὸς
 Φῶκον καὶ Αἰακὸν | καὶ ταῖς τοῦ Ταντά-
 λου | (54) κώμην Ἥλιδος ἢ πόλιν, ἣς
 ἐβασίλευσεν ὁ Πέλοψ | κατοικοῦσι, φυ-
 λάττουσιν | τῇ σποδιᾷ, τῇ τέφρᾳ ἢ σταχτῇ |
 (55) τοῦ καταποθέντος ἢ κατακέντος
 παιδὸς | τῇ σποδιᾷ τὸ σῶμα | (56) τοῖς
 τοῦ Τευτάρου· Τευτάρως δὲ ἦν βουκόλος
 τοῦ Ἀμφιτρύωνος, Σκύθης τὸ γένος ἢ
 Ἀσσύριος, ὁ διδάξας Ἡρακλεῖ τὴν τοξι-
 κήν | βουφορβοῦ οἰστοῖς | (57) τὰ πάντα
 πρὸς τὸ φῶς ἢ μεγάλῳζηλος, ἢ ζηλότυπος
 γυνὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου Οἰωνῆ | (58) ἀπο-
 στείλασα νεώτερον· λέγει δὲ Κόρυθον τὸν

(49) τὴν λεπτύνουσαν τὰ σώματα Περ-
 σεφόνην, τὴν καταχθόνιον θεόν, οὐ τρέμου-
 σαν οὐδὲ φοβουμένην, (50) ὄντιν' ὅτε ἄνευ
 ξίφους δόλῳ ἀπέκτεινεν (51) ὁ νεκρὸς Νέσ-
 σος, τὸν τὸν Ἄϊδην πρῶτην χειρῶσάμενον.
 Λεύσω σε, τλῆμον, δεύτερον πυ-
 ρουμένην· (52) βλέπω σε, ταλαίπωρε, τὸ
 δεύτερον ἐμπερησμένην (53) ταῖς τε ἀπ'
 Αἰακοῦ καταγομένας χερσὶ τοῖς τοῦ παι-
 δὸς Ταντάλου Πέλοπος τοῦ πυρὸς λει-
 ψάνοις τὴν Λαίτριναν πόλιν φυλάττουσι
 τοῦ καταποθέντος τῇ σποδιᾷ σώματος
 (56) ταῖς τε τοῦ βουκόλου Τευτάρου οἰ-
 στοῖς καὶ βέλεσι. (57) Ταῦτα πάντα εἰς
 φανέρωσιν ἢ βαρύνηλος καὶ βαρύνηλος γα-
 μετὴ Οἰωνῆ (58) ἀποστείλασα τὸν υἱὸν
 κατήγορον τῆς πατρίδος

49 Περσεφόνην a 53 ἀναφέ-
 ρεται ὁ Ἐπειὸς pro ἀναφέρουσι τὸ
 ἐπιὸν Bachm. τοῖς Bachm. 56 τε-
 στάρος B τεστάρος B

53 τὸ σῶμα pro σώματος V

ἄξει, πατρός μομφαῖσιν ἡγριωμένη
λέκτρων θ' ἕκατι τῶν τ' ἐπεισάκτων γάμων. 60
αὐτῇ δὲ φαρμακουργός, οὐκ ἰάσιμον
ἔλκος δρακοῦσα τοῦ ξυνευνέτου λυγρὸν
Γιγαντοραίστοις ἄρδισιν τετρωμένου
πρὸς αὐθοπλίτου, ξυνὸν ὀγχίσει μόρον
πύργων ἀπ' ἄκρων πρὸς νεόδητον νέκυν 65
ῥοιζήδον ἐκβράσασα κύμβαχον δέμας·
πόθῳ δὲ τοῦ θανόντος ἡγκιστρωμένη
ψυχὴν περὶ σπαίροντι φυσήσει νεκρῷ.
στένω, στένω σε δισσὰ καὶ τριπλᾷ δορός
αὐθις προσακὴν καὶ διαρπαγὰς δόμων 70

59 μομφῇσιν AB 63 ἄρδισι BCDE τετρωμένου BP τετρωμένου ADP
τετρωμένου ET 64 αὐθοπλίτου BHS αὐθοπλήτου A (u in v mutavit A³,
η radendo in i mutatum. αὐθοπλίτου V v in v mutavit V³) αὐθοπλίτου DE
αὐθοπλίτου C² 68 περὶ σπαίροντι d περισπαίροντι ABCDE φυσήσει
νεκρῷ om. B 70 πρὸς ἀλκήν v

Οἰωνὸς υἱὸν καὶ Ἀλεξάνδρου | τῆς πα-
τρίδος | (59) ἐπάξει ταῖς τοῦ πατρὸς μομ-
φαῖς, μέμψιν μαινομένη | (60) τῶν τε
κακῶν ἢ εὐνῶν ἕνεκα | καὶ τῶν ξένων
καὶ ἀδίκων γάμων | (61) αὐτῇ δὲ ἰατρι-
κῆς καὶ φαρμάκων ἔμπειρος, ἴδρις | τὸ οὐ
θεραπεύσιμον | (62) τραῦμα ἰδοῦσα | τοῦ
συγκοίτου γαλεπόν | (63) ταῖς γιγαντοφθό-
ροις, ταῖς τοῖς Γίγαντας ἀνελούσαις, λέγει
δὲ τοῦ Ἡρακλέους | ἀκίστι τῶν βελῶν βε-
βλημένου | (64) πρὸς τοῦ ὁμοτέγνου Φιλο-
κλήτου· τοσούτοι γὰρ ἀμφοτέροι κοινόν
συν, θάνατον | (65) ἀπ' ἀκρῶν τῶν πύρ-
γων | νεωστὶ δαμασθέντα, ὃ ἐστὶν φονευ-
θέντα, νεοσφαγὴ νεκρὸν | (66) μετὰ ἤχου
ἐκρίψατα | ἐπὶ κεφαλὴν κατενεχθέν τὸ
σῶμα | (67) τῇ δὲ ἀγάπῃ τοῦ τεθνηκότος |
ἀγρευομένη, κατεχομένη, μεταφορικῶς |
(68) τὴν ψυχὴν περιπνεύοντι ἐκπνεύσει |
(69) στενάξω, στενάξω σε | ξύλου, δόρατος.
παρ' ὅσον τρίτον ἐπορθήθη τὸ Ἴλιον | (70)
πάλιν πρὸς μάχην | καὶ διαρπαγὰς οἰκῶν |

(59) ἄξει τοῖς τοῦ πατρὸς ὀνειδέσιν ἐξη-
γριωμένη (60) χάριν τῶν κοιτῶν τῶν ἐπεισ-
ακτῶν καὶ νόθων. (61) αὐτῇ δὲ φαρμα-
κουργός ὑπάρχουσα ἀνίατον (62) τὸ γαλε-
πόν τραῦμα τοῦ συζύγου (63) ταῖς τοῖς
Γίγαντας ἀνελούσαις ἀκίστι τῶν βελῶν πε-
πληγμένον (64) παρὰ τοῦ ὁμοιοπλίτου Φι-
λοκλήτου κοινοῦ μεθέξει θανάτου (65) ἀπὸ
τῶν ἀκρῶν πύργων πρὸς τὸν νεόδητον
νεκρὸν (66) μετὰ ἤχου καὶ ῥοῖζου ἐκρί-
ψατα ἐπὶ κεφαλῇς τὸ σῶμα· (67) φιλεῖ
δὲ καὶ στοργὴ τοῦ ἀποθανόντος ἐλκομένη
(68) τὴν ψυχὴν σκαρίζοντι καὶ ἀποπνεύοντι
ἐκπνεύσει τῷ νεκρῷ.

Στένω, στένω σε δισσὰ καὶ τρι-
πλᾷ δορός αὐθις· (69) στενάξω, στε-
νάξω σε δισσωῶς καὶ τρισσῶς δόρατος (70)
πάλιν πρὸς μάχην καὶ πρὸς διαρπαγὰς
οἰκῶν

59 Ἀλεξάνδρου, κατήγορον τῆς πατρ.
α ἀλεξ. τὸν ἐρμηνεία τ. π. f 59 ἐπάξει
pro ἀπάξει editor. 63 τοῦ pro ταῖς
utroque loco B 68 περὶ ἀποπνεύοντι ?
cf. p ἐκπνευνύοντα B ἐκπνεύσει περὶ
τῷ νεκρῷ α ἐκπνεύσει f 69 τρίς ?

63 ἰδοῦσα in fine add. f

καὶ πῦρ ἐναυγάσουσαν ἄστωτήριον.
 στένω σε, πάτρα, καὶ τάφους Ἀτλαντίδος
 δύπτου κέλωρος, ὅς ποτ' ἐν ῥαπτῷ κύτει
 ὁποῖα πορκὸς Ἰστριεὺς τετρασκελὴς
 ἄσκη μόνηρης ἀμφελυτρώσας δέμας 75
 Ῥειθυμιάτης κέπφος ὥς ἐνήξατο,
 Ζήρυνθον ἄντρον τῆς κυνοσφάγου Θεᾶς
 λιπών, ἐρυμνὸν κτίσμα Κυρβάντων Σάον,
 ὅτ' ἡμάθυνε πᾶσαν ὀμβρήσας χθόνα
 Ζηνὸς καχλάζων νασμός· οἱ δὲ πρὸς πέδῳ 80

71 ἐναυγάζουσιν V αἰστωτήριον V 73 κύτει ABIS σκύτει C² (σ

addidit C²) ET κύτει D σκύτει T 76 Ῥειθυμιάτης V 77 Ζήρυν-
 θον V κυνοσφάγου editor κυνοσφαγούς ACDE κυνηοσφαγούς B Θεᾶς
 om. B

(71) καὶ πῦρ ἐναστράπτουσιν, προορω-
 μένην | ἀφανιστήριον, ἀδηλοποιόν | (72)
 στενάζω σε, ὡ πάτρα τῆς Ἠλέκτρας, θυ-
 γατρός Ἀτλαντος καὶ Πληϊόνης, ἀφ' ἧς
 Ζεὺς ἐτέκνωσε Δάρδανον | (73) τοῦ κο-
 λυμβητοῦ υἱοῦ τῆς Ἠλέκτρας Δαρδάνου.
 παρὰ τὸ κελεύεσθαι | ὅστις ποτὲ ἐν τῇ
 σχεδίᾳ, ἐφ' ἧς ἀπὸ Σαμοθράκης | (74)
 ὡς περ ζῶον θαλάσσιον, μᾶλλον δ' ἐν
 Ἰστρίῳ τῷ ποταμῷ, τὸ νῦν λεγόμενον
 Δαρδανίῳ | ἀπὸ Ἰστρου | ποταμοῦ. τέσ-
 σαρα σκέλη ἔχον, τετράπους· τοῦτο δὲ
 εἶπεν, ἐπειδὴ τέσσαρας λίθους ἐνέβαλεν
 τῇ σχεδίᾳ πρὸς ἰσότητα | (75) τῷ δέρ-
 ματι. μόνηρης δὲ διὰ τὸ μιᾷ κώπῃ χρη-
 σασθαι | περικαλύψας, περισκεπάσας σιῶ-
 μα | (76) ἀπὸ Ῥειθυμίας, πόλεως Κρη-
 τικῆς | ὡς κέπφος, ὅπερ ἐστὶν εἶδος ὀρνέου,
 ἐκολύμβησε | (77) σπηλαίον ἐν Θράκῃ τῆς
 Ἠρας ἢ ἱερὸν τῆς Ἑκάτης ἐν Σαμοθράκῃ |
 τῆς Ἑκάτης· κύνες γὰρ αὐτῇ ἐθύν.
 πλεονάζει τὸ σ, ὡς εἰρηται | (78) κατα-
 λιπὼν τὸ ἰσχυρὸν καὶ σκοτεινὸν οἶκημα |
 δαιμόνων περὶ τὴν Ῥέαν. τὸ δὲ Σάον
 ὄρος Σαμοθράκης | (79) ἡνίκα ἀμμὼν
 ἐποίησεν ἅπασαν | κατακλύσας τὴν γῆν |
 (80) τοῦ Διὸς βράζων, ἡχῶν, ψοφῶν |

(71) καὶ πῦρ ἀναφαίνουσιν ἀφανιστή-
 ριον. (72) στενάζω σε, ὡ πατρίς, καὶ
 τοὺς τάφους τοῦ κολυμβητοῦ, τοῦ υἱοῦ τῆς
 θυγατρὸς Ἀτλαντος Ἠλέκτρας Δαρδάνου,
 ὅστις ποτὲ ἐν τῇ Θρακικῇ σχεδίᾳ (74) κα-
 θάπερ ὁ τοῦ Ἰστρου ποταμοῦ τετρασκε-
 λὴς πόρκος (75) τῷ δέρματι περικαλύψας
 τὸ σῶμα μιᾷ κώπῃ (76) Κρητικὸς ὡς περ
 κέπφος ἐπλευσε (77) τὸ Θρακικὸν σπη-
 λαίον τῆς τοῦς κύνες θυομένης Θεᾶς Ἑκά-
 τῆς (78) καταλιπὼν, τὸ σκοτεινὸν οἶκημα
 τῶν περὶ τὴν Ῥέαν δαιμόνων, (79) ὅπου
 ἔφάνισε πᾶσαν ὕσας καὶ βρέξας (80) ἡ
 τοῦ Διὸς ἡγῶν καὶ ψοφῶν ὑετός· οἱ δὲ
 πρὸς τὸν χέρσον,

72 πάτρα B 73 τὸ pro τῷ
 editor κέλεσθαι Bachm. 74 leg.
 τῷ νῦν λεγομένῳ Δανουβίῳ cf. s
 ποταμοῦ om. B 75 πρὸς μίαν
 ἡμέραν ζῶν καὶ ὀψὲ τελευτῶν post
 χρῆσασθαι a, marg. B

78 περὶ pro ἐπὶ editor

πύργοι κατηρείποντο, τοὶ δὲ λοισθίαν
νήχοντο μοῖραν προὔμματων δεδορκότες,
φηγὸν δὲ καὶ δρύκαρπα καὶ γλυκὺν βότρυν
φάλλαι τε καὶ δελφῖνες αἶ τ' ἐπ' ἀρσένων
φέροντο φῶκαι λέκτρα θουρῶσαι βροτῶν. 85

Λεύσσω θέοντα γρυνὸν ἐπτερωμένον
τρήρωνος εἰς ἄρπαγμα, Περναίας κυνός,
ἣν τόργος ὑγρόφοιτος ἐκλοχεύεται
κελυφάνου στρόβιλον ὡστρακωμένην.

81 κατηρείποντο A κατηρείποντο C² κατηρείποντο D κατερείποντο E

84 φάλλαι CD φάλλαι E 85 γρ. καὶ πορσῶσαι ἀντὶ τοῦ ἐρμῶσαι in

marg. ant. A 86 λεύσσω E lemm. Ap λεύσω ABDP λεύσω C² γρυν-
νὸν A γρυνὸν B 87 περναίας p optioni datur in PS 88 ὑγρό-
φοιτος ACDEΠs ὑψίφοιτος B (in marg. γρ. ὑγρόφοιτος) γρ. καὶ ὑψίφοι-
τος s 89 κελυφάνου d κελυφάνου ABCDEΠ

κατακλυσμός | οἱ δὲ πρὸς τῇ γῇ | (81) οἱ
(82) ἐκλυμβῶν μοῖραν | πρὸ ὀφθαλμῶν
βλέποντες | (83) τὴν δρὺν δὲ καὶ τοὺς
καρπούς αὐτῆς | καὶ ἡδὺν βότρυν | (84)
φάλλαι, εἶδος φώκης, καὶ αἱ δελφῖνες |
αἵτινες ἐπὶ τῶν ἀρσένων | (85) ἐτρέφοντο
αἱ φῶκαι· εἰσὶ δὲ θαλάσσια θηρία | κοι-
τας ἐπιθυμοῦσαι ἀνθρώπων |

(86) Βλέπω τρέγοντα | κορμόν· λέγει
δὲ Ἀλεξάνδρον τὸν Πάριν διὰ τὸ τῆς μη-
τρὸς αὐτοῦ ὄναρ | ἐπηρμένον καὶ τὴν
ψυχὴν μετέωρον | (87) τῆς δειλῆς εἰς ἄρ-
παγην· καλεῖ δὲ περιστέρην τὴν Ἑλένην |
τῆς ἀναιδεστάτης Ἑλένης κατὰ τὸν Ὀμη-
ρικὸν στίχον·

ὁ δ' ἄρ' ἐμέτο κυνὸς κακομηχάνου.

Πέρην δὲ ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς,
ὅθεν ὠρμάτο ἡ Ἑλένη, ἣ περναία ἀπὸ
ταῦ πάντας φονεῖν· πρόξενος γὰρ ὀλέ-
θρου | (88) ἦντινα ὁ γυψὴρ ἢ ὁ αἰετὸς ἢ
κύκνος· τόργος δὲ κυρίως ὁ γυψ, νῦν δὲ
τὸν κύκνον λέγει, ὃν μνησάμενος ὁ Ζεὺς
συνεμίγη τῇ Ἀθήνῃ, ἀφ' ἧς ἡ Ἑλένη | ὁ
ἐν ὑγροῖς τόποις διατρίβων, ὁ ἐν ὕδατι
διαπνέμενος | γεννᾷ | (89) τῷ τοῦ ὠοῦ
ὡστράκῳ, τῷ γλύμματι καὶ ὑμένι τοῦ
ὠοῦ, διὰ τὴν ἱστορίαν, ὅτι ἐκ ζωοῦ ἐγεν-
νῶντο ἡ τε Ἑλένη καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς |

(81) πύργοι κατέπιπτον, οὗτοι δὲ τὴν
ἐσχάτην (82) μοῖραν ἐπλεον πρὸ τῶν ὀμ-
μάτων θεωροῦντες (83) αἱ τε φάλλαι
καὶ οἱ δελφῖνες καὶ αἱ τῶν ἀρσένων ἀν-
θρώπων τὰς κοίτας ἐπιθυμοῦσαι φῶκαι
τὴν δρὺν καὶ τὰ δρύκαρπα καὶ τὸν γλυ-
κὺν βότρυν τρεφόμεναι. (86) βλέπω τρέ-
χοντα κορμόν πλεόμενον (87) εἰς ἄρπαγην
περιστεράς, τῆς φονικῆς καὶ ἀναιδούς Ἑλέ-
νης, (88) ἦντινα ὁ ἐν τοῖς ὑγροῖς φοιτῶν
καὶ ἀναστρεφόμενος κύκνος γεννᾷ (89) τῷ
περιφερεῖ ὠοῦ ὡστρακωμένην.

84 φάλλαι B 87 Z 344

89 ἐξ ὠοῦ Bachm. cl. s

Καὶ δὴ σε ναύτην ἄχερουσία τρίβος 90
καταιβάτις πύγαργον, οὐ πατὴρ κόπρους
στείβοντα ῥακτῶν βουστάθμων, ξενώσεται,
ὥς πρόσθε, κάλλους τὸν θυωρίτην τριπλαῖς·
ἀλλ' ὀστρίμων μὲν ἀντὶ Γαμφηλᾶς ὄνου
καὶ Λᾶν περάσεις, ἀντὶ δ' εὐχίλου κάπης 95
καὶ μηλιανθμῶν ἥδ' ἑρσαιᾶς πλάτης
τράμπις σ' ὀρήσει καὶ Φερέκλειοι πόδες

90 ἄχερουσία editor ἄχερουσία CDE ἡ ἄχερουσία A ἡ ἄχερουσία B

92 ^χ στείβοντα C² 93 θεαῖς pro τὸν G Herm. V 236 ^{ων} τριπλαῖς D
94 γαμφηλᾶς AB 95 περήσεις V εὐχίλου AEP εὐχείλου B (ε mediae
syllabae ex η) εὐχείλου C εὐχίλου DT

περιφερὲς, στρογγυλοειδὲς | ὀστράκῳ πε-
ρικεκλεισμένην |

(90) Καὶ δὴ σε ναύτην, ὡς Ἀλέξανδρε |
ἢ εἰς τὸν Ἄϊδον καθόδοις ἐν Ταϊνάρῳ τῆς
Λακωνικῆς, δι' ἧς ὁ Πάρις ἤμελλεν τὴν
Ἑλένην ἀρπάζειν | (91) ἡ καθόδος | δει-
λὸν ἢ ἀρπαγὰ· ἐστὶ δὲ εἶδος αἰετός· τοὺς
γὰρ δειλοὺς πυγάρους ἐλεγον οἱ ἀρχαῖοι
καὶ μελαμπύγους τοὺς ἀνδρείους | οὐ τοῦ
πατρός μάνδρας καὶ ἐπαύλεις | (92) πα-
τοῦντα | βουινῶν, φαραγγῶν τραχείων |
βουστασιῶν ξενοδοχῆσαι | (93) ὡς τοῦ προ-
τέρου κάλλους | θυωρὸς λέγεται μέγιστος
ἢ τράπεζα ὡς τὰ θύη δεχομένη· τὸν κρι-
τὴν, τὸν τραπέζιτην, τὸν ἀργυρογνώμονα,
τὸν Ἀλέξανδρον | παρόσον τὰς τρεῖς θεὰς
ἔκρινεν Ἥραν, Ἀθηνᾶν, Ἀφροδίτην | (94)
ἀλλὰ τῶν ὀρίων μὲν τῆς Τροίας ἢ Φρυ-
γίας | τόπος τῆς Λακωνικῆς οὕτω κα-
λούμενος | (95) [καὶ τῆς καλαύροπος ἢ
τοῦ πτύου] περάσεις· ἐστὶ δὲ τόπος Λα-
κωνικὸς ἢ Μάλεια . . . ὡς φησιν ὁ
ποιητής·

μῆκος δὲ λίθου μέγα κῦμα· ἀποέρ-
γει | ἀντὶ δὲ τῆς εὐτρόφου καὶ θρεπτικῆς
φάτης | (96) τῆς τῶν θρεμμάτων ἢ προ-
βάτων κομίσσεως· καὶ τῆς ἑρσαιᾶς, τοῦ
πτύου, τῆς καλαύροπος | (97) βαρβαρικὸν

Καὶ δὴ σε ναύτην ἡ Ἀχερουσία
τρίβος καταιβάτις πύγαργον, οὐ
πατὴρ κόπρους στείβοντα ῥακ-
τῶν βουστάθμων, ξενώσεται· (90)
καὶ δὴ σε, ὡς Ἀλέξανδρε, ναύτην ἢ εἰς
Ἄϊδου κατάγουσα ὁδός, τὸ ἀκρωτήριον
τῆς Λακωνικῆς, ἀρπαγὰ ξενώσεται καὶ
ὑποδέχεται, οὐ τοῦ ἰδίου πατρός τὰς μάν-
δρας καὶ ἐπαύλεις πατοῦντα τῶν τραχείων
βουστασιῶν, (93) ὡς ἐμπροσθεν τραπέζι-
την καὶ κριτὴν ταῖς τρισαῖς θεαῖς Ἀθηνᾶ
καὶ Ἥρα καὶ Ἀφροδίτῃ τοῦ κάλλους γε-
γονότα. (94) ἀλλὰ [καὶ] ἀντὶ τοῦ ὄρους
τῆς Φρυγίας τὸ καλούμενον Ὀστρίμων
τῶν τῶπων τῆς Λακωνικῆς ἦτοι τὰς Σια-
γόνας τοῦ ὄνου (95) καὶ τὴν Μάλειαν
περάσεις, ἀντὶ δὲ τῆς εὐχίλου φάτης (96)
καὶ τῶν ἐν τοῖς προβάτοις κομίσσεων καὶ
τῆς καλαύροπος (97) βαρβαρικὸν σε πλῆστον
ἀπάξει καὶ οἱ τοῦ Φερέκλου πόδες, τού-
στιν αἱ νῆες

93 μέγιστος corruptum, κυρίως s
δεχομένη post Ἀλέξανδρον B om. af
transposuit Bachm. 95 καὶ — πτύου
uncinis inclusi; pertinent ad v. 96
leg. *Λᾶς* post Μάλεια lacunam indi-
cavi γ 296 ubi ll. μικρὸς δὲ λίθος —,
Zenodotus Μάλειον — cf. Mein. Anall. 185

94 καὶ om. V ἀντὶ pro αὐτὰ V
leg. τοῦ καλουμένου (V) Ὀστρίμα (εἰς)
τοὺς τόπους — 95 περάσεις h. l.
inserui: post φάτης scripserunt AF
δὲ add. V

δισσὰς σαλάμβας καπὶ Γυθείου πλάκας,
ἐν αἷσι πρὸς κύνουρα καμπύλους σχάσας
πεύκης ὀδόντας, ἔκτορας πλημμυρίδος, 100
σκαρθμῶν ἱαύσεις εἰναφώσσωνα στόλον.
καὶ τὴν ἄννυμφον πόρτιν ἀρπάσας λύκος,
δυοῖν πελειαῖν ὠρφανισμένην γονῆς
καὶ δευτέραν εἰς ἄρκυν ὀθνείων βρόχων
ληῖτιν ἐμπταίσασαν ἱξευτοῦ πτερῶ, 105

98 Γυθείου ν 99 καμπύλου ⁵ A² καμπύλα D 100 ἔκτορας om. B
πλημμυρίδος A πλημμυρίδας B 101 σκαρθμῶν D θῖνα φώσσωνα B

^{εἰ} εἰναφώσσωνα A (εἰ in litura A². A videtur scripsisse θῖναφώσσωνα. εἰναφώσσωνα V sed s in litura V²) εἰναφώσσωνα et θῖνα φώσσωνα PS εἰναφώσσωνα p εἰναφώσσωνα C (spiritum asperum add. C²) εἰναφώσσωνα D εἰναφώσσωνα E 103 γονῆς T γοναῖς ABCDΠ γοναῖν E 105 λήιστιν AB γε. λῖτιν (i primae syllabae ex η ut videtur factum) marg. A ἐμπταίσασαν AD (τ inseruit D²) ἐμπτύσασαν B ἐμπέσασαν C ἐμπέσασαν, supra ἡ ἐμπταίσασαν E

πλοῖον ἀπάξει | αἱ νῆες· ὁ γὰρ Φέρεκλος
αὐτὰς ἐργάσατο | (98) δισσὰς θυρίδας·
παρὰ τὸ σῖλας ἐμβάλλειν· ἐστὶ δὲ ὄνομα
τόπου, ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς | καὶ
ἀπὸ τόπου Λακωνικῆς | (99) ἐν αἷς πό-
λεσιν ἢ θυρίσιν | πρὸς τὰ κύματα ἢ τοὺς
τραχεῖς καὶ ἀλιμένους τόπους, παρὰ τὸ
κεκυφῶσθαι | κρατήσας ἢ ἀφήσας βαλὼν |
(100) τῆς ναὸς τὰς ἐφεκτικὰς ἀγκύρας |
[ἀναπαύσεις, κοιμήσεις] πλημμύρας, κλύ-
δωνος, ζάλης, τῆς ὁρμῆς τῆς θαλάσσης |
(101) τῶν σκαλμῶν, τῶν κινήσεων ὁρ-
μίσεις | ἐννεάπλοιον στόλον ἢ παρὰ τὴν
θῖνα | (102) καὶ τὴν πολύνυμφον ἢ κα-
κόνυμφον δαμαλινὴν Ἑλένην | ἀρπάσας ὁ
Ἀλεξάνδρος | (103) δύο παίδων· λέγει
δὲ Ἑρμόνην καὶ Ἰφιγένειαν | ἐστερημένην,
ῥητορικῶς τὴν τοκοῖς | (104) καὶ δευτέραν
ἀρπαγὴν τὴν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου εἰς παγίδα
ἢ εἰς δίκτυον | ξένων παγῶν | (105) ληι-
στήν, αἰχμάλωτον ἐμπεσοῦσαν | τῷ τοῦ
θηρευτοῦ Ἀλεξάνδρου ἢ τοῦ Ἑρωτος |

(99) εἰς τὰς δισσὰς θυρίδας καὶ εἰς τὰς
ἐπὶ Γυθείου πλάκας, (99) ἐν αἷς πρὸς τρα-
χεῖς καὶ ἀνειμένους τόπους τοὺς ἐπικαμ-
πέεις ἀφήσας καὶ βαλὼν (100) νεὺς ὀδόν-
τας ἦτοι τὰς ἀγκύρας, τὰς ἐχέτορας καὶ
ἀφεκτικὰς τοῦ κλύδωνος καὶ τῆς ζάλης
(101) τῶν πλοίων ὁρμίσεις ἐννεάπλοιον
στόλον. (102) καὶ τὴν πολύνυμφον δά-
μαλιν ὡς λύκος ἀρπάσας, (103) δυοῖν πε-
ριστεραῖν ῥητορικῶς ἐννεάπλοιον, θυγατέρα, (104)
καὶ δευτέραν εἰς δίκτυον ξένων βρόχων
(105) ληίστην ἐμπεσοῦσαν τῷ τοῦ Ἀλε-
ξάνδρου πτερῶ,

99 ἐπικαμπεὺς κρατήσας a
100 ἐφεκτικὰς om. B [ἀναπαύσεις,
κοιμήσεις] om. a pertinent ad 101 ἱαύ-
σεις cf. s 101 ὁρμίσεις inter lin.
carm. a ἐρμήσεις Ba om. f 105 τὸ
προ τῶ B

100 φυλακτικὰς pro ἀφεκτικὰς V leg.
ἀφεκτικὰς, vel ἐφεκτικὰς ut P

Θύσαισιν ἄρμοι μηλάτων ἀπάργματα
 φλέγουσαν ἐν κρόκαισι καὶ Βύνη θεῶ,
 θρέξεις ὑπὲρ Σκάνδειαν Αἰγίλου τ' ἄκραν,
 αἶθρων ἐπακτὴρ καρχαλῶν ἀγρεύματι.
 νήσῳ δ' ἐνὶ δράκοντος ἐκχέας πόθον 110
 Ἀκτῆς, διμόρφου γηγενοῦς σκηπτουχίας,
 τὴν δευτέραν ἔωλον οὐκ ὄψει Κύπριν,
 ψυχρὸν παραγκάλισμα ἀῶς ὄνειράτων
 κεναῖς ἀφάσων ὠλέναισι δέμνια.
 ὁ γὰρ σε συλλέκτροιο Φλεγραίας πόσις 115
 στυγνὸς Τορώνης, ᾧ γέλως ἀπέχθεται
 καὶ δάκρυ, νῆϊς δ' ἐστὶ καὶ τητώμενος
 ἀμφοῖν, ὃ Θρήκης ἔκ ποτ' εἰς ἐπακτίαν

106 Θύσαισιν editor θύσῃσιν CDE γρ. θύσῃσιν marg. AT θύσῃσιν ABΠ

ἄρμω^{αι} B 107 κρόκαισι V 109 ἀγρεύματα B 111 σκηπτου-

χίας B 112 ἔωλον AB (ε in litura B) E 113 παρ' ἀγκάλισμα P

115 οὐ BP δ* E 118 ὁ ν δ Θρήκης ἔκ ποτ' om. B

(106) ἐν θύσαις οὕτω καλουμέναις· τὸ δὲ ἄρμω^{αι} νεωστὶ | προβάτων ἀπαρχάς | (107) καίουσιν ἐν θαλασσίαις ψήφοις, παρὰ τὸ κρούεσθαι | καὶ Δύνῃ, τῇ Ἰνσί, παρὰ τὸ δύνασι, β' ἀντὶ τοῦ δ, δωρικῶς | (108) δραμῇ | τόπος Πελοποννήσου τόπος Πελοποννήσου ἢ Λακωνικῆς | (109) διάπυρος κυνηγίς, χαίρων | θηράματι | (110) ἐν δὲ τῇ τοῦ Κέκροπος νήσῳ | ἐκχέας τὸν πόθον (111) τῆς Ἀττικῆς | διφυοῦς ἀνδρὸς βασιλείας | (112) τὴν δευτέραν καὶ παλαιάν ἢ ματαίαν | οὐ θεόσση μῆξιν | (113) παρὰ τὸ ψυχρὸν ἀγκάλισμα καὶ ἐκ τῶν ὄνειράτων | (114) κεναῖς ψηλαφῶν | ἀγκάλαις κοίτας | (115) οὐδαμῶς γὰρ σε συνεύου | ὁ Πρωτεύς. Φλεγραία δὲ πόλις Θράκης, ἐξ ἧς γενομένη τοῦ Πρωτεύς γυνὴ Τορώνη, ἐν ἣ πόλει ἐφλέγησαν οἱ Γίγαντες | (116) ὁ κατηφής· Τορώνη δὲ γυνὴ Πρωτεύς | ὅτι γέλως ἀπεχθάνεται καὶ δάκρυον | (117) ἀπειρος δ' ὑπάρχει | καὶ στερισκόμενος ἢ στερούμενος | (118) ἀμφοτέρωθεν | εἰς τὴν Φάρον Ἀλεξανδρείας |

(106) ταῖς θύσαις νεωστὶ τῶν προβάτων (107) καίουσιν ἐν ταῖς θαλασσίαις ψήφοις τῇ θεᾷ Ἰνσί, (108) δραμῆς ὑπὲρ τὴν Σκάνδειαν καὶ τὴν τοῦ Αἰγίλου ἄκραν, (109) διάπυρος κυνηγίς χαίρων τῇ θηράματι.

Νήσῳ δ' ἐνὶ δράκοντος· (110) ἐν δὲ τῇ τῆς Ἀττικῆς νήσῳ, τῆς τοῦ Κέκροπος τοῦ διφυοῦς γίγαντος βασιλείας, τὸν πόθον ἐκχέας καὶ ἐκκενώσας (112) τὴν χθεσινήν καὶ παλαιάν μῆξιν τῆς Ἑλένης οὐκ ὄψει, (113) νεκρὸν παρηγόρημα ἐκ τῶν ὄνειράτων (114) κεναῖς ταῖς ἀγκάλαις ψηλαφῶν τὰ κοιτάρια. (115) ὁ γὰρ Πρωτεύς, ὁ τῆς ἐκ Φλεγραίας πόλεως Τορώνης τῆς συζύγου ὁ στυγνὸς ἀνὴρ, (116) ὅτι γέλως καὶ δάκρυ μεμίσθεται καὶ ἀπέστραπται· ἀπειρος γὰρ ἐστὶ καὶ στερισκόμενος (118) ἀμφοτέρωθεν· ὅπου ἐκ τῆς Θράκης εἰς τὴν Αἴγυπτον

108 δραμῆς ? 113 παρὰ pro
 περὶ Bachm. 115 ὁ γὰρ σε in litura
 a (a² ?) 118 ὁ ἐκ τῆς Θράκης ποτὲ
 inter ἀμφ. et εἰς a

106 προβάτων ἀπαρχάς V 115
 ὁ τῆς pro ὅστις V

Τρίτωνος ἐκβολαῖσιν ἡλοκισμένην
 χέρσον περάσας οὐχὶ ναυβάτη σιόλω, 120
 ἀλλ' ἀστίβητον οἶμον οἷά τις σιφνεὺς
 κευθμῶνος ἐν σήραγγι τετρήνας μυχοὺς
 νέρθεν θαλάσσης ἀτραποὺς διήνυσε,
 τέκνων ἀλύξας τὰς ξενοκτόνους πάλας
 καὶ πατρὶ πέμψας τὰς ἐπηκόους λιτὰς 125
 σιτῆσαι παλίμπουν εἰς πάτραν, ὅθεν πλάνης
 Παλληνίαν ἐπῆλθε, γηγενῶν τροφόν —
 κεῖνός σε Γουνεὺς ὥσπερ, ἐργάτης δίκης,
 τῆς θ' Ἥλιου θυγατρὸς Ἰχναίας βραβεὺς
 ἐπεσβολήσας λυγρὰ νοσφιεῖ γάμων 130

120 ναυάτη CD 121 οἷά τις σιφνεὺς om. B 123 νέρθε TB CD
 διήνυσεν A 126 σιτῆσεν B 128 ὥστις C² ^{περ} 130 λυγρὰ editor

λυγρὰ ABD λυγρῶς C² λυγρῶν e λυγρὰ E

(119) τοῦ Ποσειδῶνος· λέγει δὲ τοῦ Νεῖλου βρύμας | ἐσκεπασμένην | (120) εἰς τὴν ξηρὰν περάσας | ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπὶ νηὸς | (121) ἀλλ' ἀστίβητον ἔρημον ὁδὸν | (122) κρυπτήρος ἐν μακρῷ σπηλαίῳ | διατρήσας, τρυπήσας καταδύσεις | (123) κάτωθεν τῆς θαλάσσης | ὁδοὺς διήλθεν | (124) τῶν τέκνων ἐκφυγῶν· τέκνα δὲ τοῦ Πρωτέως Τιμῶλος καὶ Τηλέγονος | κατεπάλαιον γὰρ τοὺς ξένους | (125) καὶ τῶν πατρὶ Ποσειδῶνι ἀναπέμψας | τὰς παρακλήσεις | (126) σιτῆσαι παλίμπόρευτον εἰς τὴν Αἰγυπτον, ὅθεν πλανήτης | (127) εἰς πόλιν Θράκης ἐπῆλθε, | τῶν Γιγάντων τὴν πατρίδα | (128) ἐκεῖνός σε ὥσπερ τις Γουνεὺς· οὗτος δὲ ὁ Γουνεὺς Ἄραψ τὸ γένος, δικαιοτάτος ὢν, τοὺς Φοίνικας καὶ Βαβυλωνίους στασιῶδους ἔχοντας μετήλλαξε πρὸς εἰρήνην πεμφθεὶς ὑπὸ Σεμράμιδος | πράκτωρ δικαιοσύνης | (129) τῆς Θέμιδος ἢ τῆς δικαιοσύνης, διότι πάντας ἐφορεῖ | τῆς κατ' Ἰχθιον βασιούσης καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐφορώσης, ἥτις ἐστὶν ἡ Θέμις· ἐν Ἰχναίαις γὰρ τῆς Μακεδονίας διατρήβεν | (130) λοιδορήσας χαλεπὰ |

(119) τὴν ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Νεῖλου ἐσκεπασμένην (120) τὴν χέρσον περάσας, οὐχὶ διὰ νηὸς προπομπῆς, (121) ἀλλὰ ἄβατον ὁδὸν καθάπερ τις ἀσπάλαξ (122) κρυπτήρος ἐν σπηλαίῳ τρυπήσας τοὺς ἐσωτάτους τόπους (123) τοὺς ὑποκάτω τῆς θαλάσσης ὁδοὺς διήλθε, (124) τῶν τέκνων ἐκφυγῶν τὰς ξενοκτόνους χεῖρας (125) τῶν πατρὶ Ποσειδῶνι πέμψας τὰς ἐπηκόους παρακλήσεις τοῦ πατρὸς (126) σιτῆσαι αὐτὸν παλίμπόρευτον εἰς τὴν πατρίδα, ὅθεν τῆς πλάνης (127) τὴν Παλληνίαν πόλιν ἐπῆλθε, τὴν τῶν Γιγάντων τροφόν· (128) ἐκεῖνός σε καθάπερ ὁ τῆς δικαιοσύνης ἐργάτης Γουνεὺς (129) τῆς τε Ἥλιου θυγατρὸς τῆς κατ' Ἰχθινος τῶν ἀνθρώπων λοιδορούμενης Θέμιδος βραβευτῆς (130) λοιδορήσας χαλεπὰ χωρίσει τῶν γάμων

119 ἐσπαραγμένην ? 121 ὁδὸν
 ὥσπερ τις ἀσπάλαξ a 122 κρυ-
 πτήριον ? 124 κατεπάλαιεν B
 κατεπάλαιε a 126 πλάνη B
 128 στασιῶδους B 129 Ἰχναίς
 Bachm.

125 ἐπηκόους editor ὑπακοῆς A ὑπη-
 κούς V 130 χωρίσει V χωρήσει A

λίπτοντα κάσσης ἐκβαλὼν πελειάδος·
 ὃς τοῖς Λύκου τε καὶ Χιμαιρέως τάφους
 χρησιμοῖσι κυδαίνοντας οὐκ αἰδούμενος
 οὐδ' Ἀνθέως ἔρωτας οὐδὲ τὸν ξένοισ
 σύνδορπον Αἰγαίῳνος ἀγνίτην πάγον 135
 ἔτλης θεῶν ἀλοιδὸς ἐκβῆναι δίκην
 λαῖσας τράπεζαν ἀνακυπῶσας Θέμιν,
 ἄρκτου τιθήνης ἐκμεγαμμένος τρόπους.
 τοιγὰρ ψαλάξεις ἐς κενὸν νευρᾶς κτύπον,
 ἄσιτα κἀδώρητα φορμίζων μέλη. 140
 κλαίων δὲ πάτρην τὴν πρὶν ἡθαλωμένην
 ἴξει χερσὶν εἰδῶλον ἡγκαλισμένος
 τῆς πενταλέκτρου Θυιάδος Πλευρώνιας.

132 τοῦ B 136 ἄλγτος B ut videtur (οἱ B²) δίκην Tzetze con-
 η
 iectura δίκην C²D δίκην E δίκη ΑΠ δίκη B 138 ἐκμεγαμμένους B
 139 εἰς BCDE 142 ἔξη γ 143 Θυιάδος BCDE

χωρίσει τῶν γάμων | (131) ἐπιθυμοῦντα
 τῆς κατωφεροῦς καὶ πόρνης | ἐκβαλὼν πε-
 ριστερᾶς | (132) ὀνόματα κύρια, [7] Ἰλιείς
 τὸ γένος | (133) τοῖς χρησμοῖς δοξάζον-
 τας, τιμῶντας | οὐκ εὐλαβούμενος | (134)
 οὐδ' Ἀνθέως· ὄνομα κύριον. ἐπιθυ-
 μίας | οὐδὲ τὸν ἀλλοτριῶς ὁμοτράπεζον·
 λέγει δὲ τὸ ἄλγος | (135) τοῦ Ποσειδῶνος,
 ἐπειδὴ ὅλη ἡ θάλασσα ἄλμυρά | τὸν
 ἄλγος δι' αὐτοῦ γὰρ ἀγνίζονται | (136)
 ἐκαρτέρας τῶν θεῶν ἀμαρτωλῶς | ἐκβῆναι
 τῇ δικαιοσύνῃ | (137) λακτίσας τὴν τρά-
 πεξαν Μενελάου | καὶ ἀνατρέψας τὸν νό-
 μον | (138) ἄρκτου, τροφοῦ Ἀλεξάνδρου |
 ἐκμιμούμενος τοὺς τρόπους | (139) κτυπή-
 σεις μὲν γὰρ εἰς μάταιον ἢ κρούσεις, ψη-
 λαφήσεις | τὸν κτύπον τῆς νευρᾶς, ἀπο πα-
 ρομίας, εἰς κενὸν κρούσεις τὰς χορδὰς | (140)
 οὐκ ἐπὶ σίτῳ, οὐκ ἐπὶ δώροις | κιθαρίζων
 μέλη | (141) θρηγῶν δὲ τὴν πατρίδα τὴν
 πρώην τεφρωθεῖσαν ὑφ' Ἡρακλέους | (142)
 ἐλευσθὶ ἐν ταῖς χερσὶν εἰδῶλον | ἐν ἀγκά-
 λαις φέρων | (143) τῆς πέντε γεγαμημένης
 ἀνδράσιν | Βάκχης, μαινάδος. Ἑλένης, ἀπὸ
 Πλευρώνης πόλεως |

(131) ἐπιθυμοῦντα τῆς νεοτείας καὶ
 τεκνογονίας τῆς περιστερᾶς ἐκβαλὼν· (132)
 ὅστις τοὺς Λύκου καὶ Χιμαιρέως τάφους
 (133) τοῖς χρησμοῖς κυδαίνοντας καὶ δο-
 ξάζοντας Ἑλλήνας Μενελάου οὐκ ἐντροπό-
 μενος, (134) οὐ τοὺς ἔρωτας τοῦ Ἀνθέως
 οὐδὲ τὸν τοῖς ξένοισ (135) σύνδειπνον τοῦ
 Ποσειδῶνος ἀγνὸν ἄλγος (136) ἐτόλμησας,
 ἀμαρτωλῆ, τῇ δίκῃ τῶν θεῶν παρεβῆναι
 (137) λακτίσας τὴν τράπεζαν καὶ ἀνα-
 στρέψας τὸν νόμον, (138) τῆς τροφοῦ ἄρ-
 κτου τοὺς τρόπους ἀναμαζήμενος. (139)
 τοιγαροῦν κτυπήσεις κενὸν καὶ μάτην τῆς
 νευρᾶς τὸν κτύπον, (140) ἀνευ σίτου καὶ
 ἀνευ δώρων κιθαρίζων τὰ μέλη. (141)
 κλαίων δὲ τὴν πατρίδα τὴν πρότερον κε-
 καυμένην (142) ἤξει ταῖν χερσὶν τὸ εἰδῶ-
 λον ἐνηγκαλισμένος (143) τῆς πέντε ἀν-
 δράσι γεγαμημένης μαινάδος καὶ σοβαρίδος
 καὶ Βάκχης, τῆς ἐκ Πλευρώνης πόλεως
 Ἑλένης.

133 δοξάζοντος, τιμῶντος B 134
 ὄνομα κύριον om. B cf. append.
 143 Πλευρώνης om. u Πλευρώνης
 Bacht.

γυιαί γὰρ εὐναστῆρας ἄμμαμοι τριπλαῖς
 πίναις κατεκλώσαντο θηναῖας Ἀλὸς 145
 νυμφεῖα πεντάγαμβρα δαίσασθαι γάμων.
 δοῖω μὲν ἀρπακτῆρας αὐγάσει λύκους,
 πτηγνούς τριόρχας αἰετοὺς ὀφθαλμίας,
 τὸν δ' ἐκ Πλυνοῦ τε καὶ Καρικῶν ποτῶν
 βλαστήοντα ῥίζαν ἡμικρήτα βάρβαρον, 150
 Ἐπειόν, οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνή γοναῖς.
 οὐ πάππον ἐν γαμφοῖσιν Ἐνναία ποτὲ
 Ἐρκυν' Ἐρινὺς Θουρία Ξιφηφόρος
 ἄσαρκα μιστύλασα τύμβευσεν φάρω,

144 εὐναστῆρας B ἄμμαμοι A ἄναμμοι B 147 αὐγάσει V
 149 τὸν τ' CDE 150 ῥίζης V 153 Ἐρκυνα B Ἐρκυν' CDE Ἐρινὺς d
 Ἐρινὺς E Ἐρινὺς BCD Ἐρινὺς A 154 μιστύλασα GHerm. V 237 μιστύ-
 λας' d μιστύλλας' ACDE μιστύλλασα B τύμβευσεν GHerm. l. l. ἐτύμβευ-
 σεν AB ἐτύμβευσε TCDE φάρω Et. M. cf. II reponi jussurunt Muell. III 284
 Ritschl Opp. I 699 GHerm. V 236 τάφω V

(144) αἱ Μοῖραι· χωλαὶ δὲ παραδίδον-
 ται, ὅτι οὐ ταχέως μετέρχονται εἰς τοὺς
 ἀνδράποδες· ἡ βλαπτικαὶ καὶ χαλεπαί |
 ἀνδρας, συγχοίτους ἐγγονοί, ἀπόγονοι |
 (145) ταῖς ἀτράκτοις ἐπεμοίραναν | πα-
 λαῖας θαλάσσης, λέγει δὲ τῆς Τηθύος |
 (146) πάντε γὰρ ἐγμαν τὴν Ἑλένην |
 εὐωχέσθαι, μερίσασθαι γάμων | (147)
 δύο μὲν ἀρπαγας ἰδεῖν λύκους | (148) τα-
 χεῖς· ἐστὶν δὲ εἶδος αἰετοῦ | αἰετοὺς ὀφ-
 θαλμίας· ἦτοι τοῖς αἰετοῦς εὐοφθαλμοὺς
 εἶπεν ἡ αὐτῆς τῆς Ἑλένης εὐόπου οὐσης |
 (149) τὸν Μενελαὸν ἐκ τόπου Λιβυκοῦ·
 Πλυνὸς γὰρ χωρίον Λιβυκῆς | καὶ ἀπὸ
 τοῦ ποταμοῦ τοῦ Λακωνικοῦ, ἀπὸ Λακε-
 δαιμόνος· Κἄρες γὰρ ὄκουν τὴν Λακεδαι-
 μονα | (150) βλαστήσαντα ἐκ ῥίζης |
 ἐπειδὴ ἡ μήτηρ Μενελάου Ἀερόπη Κρήσσα
 ἦν | (151) Ἠλέιον, ἀπὸ τῆς Ἠλίδος, οὐ
 Πελοποννήσιον | ἀκραιφνή ταῖς γοναῖς |
 (152) οὐτινος τὸν πάππον Πέλοπα ἐν σια-
 γύσιν· ἡ Δημήτηρ ἀπὸ Ἑννης, πόλιος Σι-
 κελικῆς | (153) ἡ δραστηρία· ἐννοεῖ δὲ ἀπὸ
 κρήνης ἐν Βοιωτίᾳ· ἐνομα· δαίμων ἐν
 Ἀρχαδίᾳ· λέγει δὲ τὴν Δημήτραν | ἀπὸ
 πύλειος, παρὰ Θουρίους οὕτω τιμωμένη·
 Ξιφηφόρουσα | (154) πολύσαρκα ἡ ἄσαρκα,

(144) αἱ χωλαὶ γὰρ Μοῖραι, ἀπόγονοι
 τῆς παλαιᾶς θαλάσσης ἦτοι τῆς Τηθύος,
 τοὺς μνηστῆρας τρισσᾶς ἀτράκτοις ἐπεμοί-
 ραναν (146) τὰ νυμφεῖα τῶν γάμων
 τῆς Ἑλένης πέντανδρα εὐωχῆσθαι.
 δύο μὲν ἀρπακτῆρας· (147) ἀρπά-
 κτορας λύκους δύο ἰδεῖν (148) τοὺς ταχέως·
 τριόρχας αἰετοὺς ὀφθαλμίας, τὸν Θησέα καὶ
 τὸν Ἀλεξανδρὸν, (149) τὸν ἐκ Πλυνοῦ πο-
 τῶν καὶ ἐκ τῶν Καρικῶν πομάτων (150)
 τῆς ῥίζης βλαστήσαντα, τὸν ἐξ ἡμισείας
 Κρητικὸν βάρβαρον, (151) τὸν οὐτε Ἐπειὸν
 οὐτε Λακεδαιμόνιον καθαράς σποράς Με-
 νελαόν, (152) οὐτινὸς ποτὲ τὸν πάππον
 ἡ Δημήτηρ (153) ἡ ὀρμητικῇ ἐνθους, ἐρι-
 νὺς καὶ Ξιφηφόρος (154) πολύσαρκα κα-
 τακόψασα τῷ λαίμῳ ἔφαγε,

145 τρισὶ ταῖς — α ἐπεμοίρασαν 145 ἐπεμοίρασαν V 151 καθα-
 Bachm. 149 ὀξυδορκεῖς B ρὸν γοναῖς V
 153 τιμωμένης B

τὸν ὠλενίτην χόνδρον ἐνδατουμένη. 155
 ὃν δὴ δις ἤβησαντα καὶ βαρὺν πόθον
 φρυγόντα Ναυμέδοντος ἀρπακτῆριον
 ἔστειλ' Ἐρεχθεὺς ἐς Λαιτριναίους γῆας
 λευρὰν ἀλετρεύσοντα Μόλπιδος πέτραν 160
 τοῦ Ζηγὶ δαιτρευθέντος Ὀμβρίῳ δέμας,
 γαμβροκτόνον ῥαΐσοντα πενθεροφθόροις
 βουλαῖς ἀνάγνοις, ἃς ὁ Καδμίλου γόνος
 ἤρτυσε. τὸν δὲ λοῖσθον ἐκπιῶν σκύφον
 φερωνύμους ἔδυψε Νηρέως δόμους,
 πανώλεθρον κηλῖδα θωῦξας γένει, 165

156 καὶ βαρὺν πόθον om. B 157 ναυμέδοντος CDE ^ῥ λανμέδοντος A
 λαμέδοντος B ἢ ναυμέδοντος — ἢ λαμέδοντος τοῦ ἀλνμέδοντος S ναυ-
 μέδοντος praefert T λαμέδοντος vel λανμέδοντος P 158 Λαιτριναίους
 Bachm. λαιτριναίους AB λαιτριναίους C λαιτριναίας D λαιτριναίους E

γῆας Reich. γῆας v 163 λοῖσθιον B λοῖσθιον A 164 φερωνύμους A
 φερονόμους B δόμους cl. Peditior τάφους v 165 γρ. καὶ κηλῖδα inter lin. A

στερητικοῦ τοῦ ἄ. εἰς μίκρα διακόπτουσα |
 κατέφαγεν τῷ φάρυγγι | (155) τὴν ὠμο-
 πλάτην | ἐσθίουσα, ἀπὸ τῆς δαιτός |
 (156) ἐπειδὴ κατακοπεῖς ἀνέζησεν | (157)
 τοῦ Ποσειδῶνος ὅλον ἀλνμέδοντος | ἤρ-
 πασε γὰρ αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν | (158) ἀπέ-
 στειλεν ὁ Ζεὺς | εἰς τὴν γῆν τῶν Λαιτρί-
 νων· Λαιτρινα δὲ πόλις Ἡλίδος | (159)
 ὀμαλὴν | δραμούμενον, ἡνιογῆσαντα τῇ ἀλῆ-
 στοντα | ὄνομα κύριον. τοῦ Μόλπιδος τὴν
 πέτραν | (160) τοῦ τῷ Διὶ σφαγιασθέντος |
 τὸ σῶμα χάριν ὀμβρίου | (161) τὸν Οἰνό-
 μαον, τὸν ἀνηρηκότα τοὺς τῆς Ἱποδα-
 μείας μνηστήρας | φθείροντα ταῖς γαμβρο-
 κτόνοις | (162) βουλευμάσιν ἀκαθάρτοις |
 Καδμῖλος ὁ Ἑρμῆς ἐν Τυρρηνίᾳ, Ἑρμοῦ
 δὲ υἱὸς καὶ Μυρτοῦς τῆς Ἀμαζόνος ὁ
 Μυρτίλος | (163) ἐτύρυνσε· τὸν δὲ ἐσχάτον
 ἐκπιῶν ποτήριον | (164) τοὺς ἀπὸ τινος
 συμβεβηκότος τεθέντας ὑπεισῆλθεν | τῆς
 θαλάσσης τοὺς οἴκους | (165) πᾶμφθαρ-
 τον μολυσμόν | ἐπὶ βλάβῃ βοήσας, παρὰ
 τὴν θωῆν, τῇ γενεᾷ |

(155) τὸν ὠμοπλάτην κατεσθίουσα.
 (156) ὅντινα δις αὖξηθέντα καὶ τὸν βαρὺν
 ἔρωτα (157) ἀρπακτικὸν διαφυγόντα τοῦ
 Ποσειδῶνος (158) ἀπέστειλεν ὁ Ζεὺς εἰς
 τὰς τῆς Λαιτρίνης πόλεις, ἔγουν τῆς Ἡλίδος
 τὰς ὁδοὺς (159) ὀμαλὴν δραμούμενον
 πέτραν τοῦ Μόλπιδος, (160) τοῦ τῷ Ὀμ-
 βρίῳ Διὶ τὸ σῶμα σφαγιασθέντος, (161) τὸν
 γαμβροκτόνον Οἰνόμαον ἀποκτείνειν ταῖς
 πενθεροφθόροις (162) βουλαῖς καὶ ἀκα-
 θάρτοις, ἃς ὁ τοῦ Καδμίλου υἱὸς Μυρ-
 τίλος (163) κατεσκεύασε· τὸ δὲ ἐσχάτον
 ἐκπιῶν ποτήριον (164) τοὺς φερωνύμους
 ἀπ' αὐτοῦ κατέδυ τοῦ Νηρέως τάφους
 (165) πανθάναντος μίαςμα βοήσας καὶ κα-
 ταρασάμενος τῷ γένει τῆς Ἱποδαμείας,

154 στερητικὸν τὸ ἄ? κατέφυγεν B
 156 ἀνέζησε καὶ τὸν βαρὺν πόθον a
 157 ἤρπασε pro ἤρπαξε Bachm.
 159 ἡνιογῆσαντα B 163 ἐτύρ-
 συνσε B 164 ὀνομασθέντας?
 165 πανάφθαρτον B

162 μυρτίλος v

ὁ τὴν πόδαργον Ψύλλαν ἡνιοστροφῶν
καὶ τὴν ὀπλαῖς Ἀρπινναν Ἀρπυῖαις ἴσῃν.
τὸν δ' αὖ τέταρτον αὐθόμαιμον ὄψεται
κίρκου καταρρακτῆρος, ὅντε συγγόνων
τὰ δευτερεῖα τῆς δαῖσφάλτου πάλης 170
λαβόντα κηρύξουσιν. ἐν δὲ δεμνίοις
τὸν ἐξ ὀνείρων πέμπτον ἐστροβημένον
εἰδωλοπλάστῳ προσκαταξανεῖ ῥέθει,
τὸν μελλόνυμφον εὐνέτην Κυταϊκῆς,
τῆς ξεινοβάκκης, ὃν ποτ' Οἰνῶννης φυγᾶς, 175
μύρμων τὸν ἐξάπεζον ἀνδρώσας στρατόν,
Πελασγικὸν Τυφῶνα γεννᾶται πατήρ,

166 γρ. πόδαργον marg. C² 167 ναμῶν θ' pro καὶ τὴν conj.
GHerm. V 237 ἄρπινν D ἄρπινναν C (ν post i inseruit C²) 170 τὰ
δευτερεῖα om. B 174 εὐνέτην κυταϊκῆς: τὸν μελλόνυμφον B 175 φυγᾶς
omisit, ὃν ποτ' Οἰνῶννης post ἐξάπεζον 176 B

(166) ὁ τὴν τοῖς ποσὶν ταχέϊαν ἢ λευ-
κὴν. ὄνομα ἵππου Οἰνομάου | ἡνιοχῶν |
(167) καὶ τὴν τοῖς ποσὶν. ὄνομα ἵππου
Οἰνομάου | παραπλησίαν ταῖς τοῦ Βορρά
θυγατρᾶσιν | (168) τὸν δὲ δὴ τέταρτον
ἀδελφὸν θεάσεται | (169) τοῦ Ἀλεξάνδρου.
τοῦ ἰσχυροῦ | ὅντινα Δηΐφοβον τῶν συγ-
γόνων | (170) τῆς Ἑλένης· μετὰ γὰρ Ἀλέ-
ξανδρον ὁ Δηΐφοβος γαμέει Ἑλένην | (171)
λαβόντα ὀνομάσουσιν, ἐν δὲ τοῖς στρώ-
μασιν | (172) τὸν ἐκ τῶν ὀνείρων πέμπτον·
λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλεῖα· ἐστραμμένον | (173)
εἰδῶλα πλάττοντι κατὰ τοὺς ὕπνους | ἐρε-
θίσαι σῶματι, μέλει | (174) τὸν Ἀχιλλεῖα·
μετὰ γὰρ θάνατον μυθεύονται, ὅτι ἡγά-
γετο Μηδεῖαν τὴν Αἰήτου ἐν μακάρων νή-
σοις εἰς γυναῖκα | ἀνδρα τῆς Μηδεῖας, ἀπὸ
Κυταῖας, πόλως Κολχίδος | (175) τῆς Μη-
δεῖας τῆς ἐπιμανείσης τῷ Ἰάσονι | Οἰνῶννη
ἐκαλείτο ἡ Αἰήτινα, ἀφ' ἧς ἐφυγεν ὁ Πη-
λεὺς φονεύσας τὸν ἀδελφὸν Φωκόν | (176)
μυρμηκῶν. ὅτι ἐξ πόδας ἔχουσιν οἱ μύρ-
μηκες | εἰς ἀνδρας μεταβαλὼν ὄχλον |
(177) Θεσσαλικὸν γίγαντα· λέγει δὲ τὸν
Ἀχιλλεῖα | ἀντὶ τοῦ γενᾶ ὁ πατήρ |

(166) ὁ τὴν ταχέϊαν τοῖς ποσὶ Ψύλλαν
καὶ τὴν ταῖς ὀπλαῖς ταῖς τῶν ἀνέμων φο-
ραῖς ἴσῃν Ἀρπινναν ἡνιοχῶν. (168) τὸν
δὲ τέταρτον τὸν ἀδελφὸν θεάσεται (169)
τοῦ ἰσχυροῦ Ἰέρακος τοῦτέστι τοῦ Ἀλε-
ξάνδρου τὸν Δηΐφοβον, ὅντινα τῶν ὁμο-
γόνων (170) τὰ δεύτερα τῆς πάλης καὶ
μάχης ἕνεκα τῆς Ἑλένης (171) λαβόντα
ἀναγορεύσουσιν. ἐν δὲ ταῖς κοίταις (172)
τὸν ἐκ τῶν ὀνείρων πέμπτον τετραγμένον
Ἀχιλλεῖα (173) τῷ πεπλανημένῳ εἰδῶλι
προσκατατρέφει τῷ σώματι. (174) τὸν μελ-
λόνυμφον ξυνευνέτην ἐν τῷ Αἰθῇ τῆς Κυ-
ταϊκῆς Μηδεῖας (175) τῆς τῷ ξένῳ βακχευ-
θείσης Ἰάσονι, ὅντινα ποτὶ ὁ πατήρ καὶ
φυγᾶς ὁ Πηλεὺς, τῶν μυρμηκῶν τὸν ἐξά-
πουν στρατὸν ἀνδρείον ποιήσας, Θεσσαλι-
κὸν γίγαντα γενᾶ,

168 θεάσεται B 170 τὸν δεύ-
τερον τῆς α 172 τῶν B 174 τὸν
— γυναῖκα post Κολχίδος B κῆτης B
175 Οἰνῶννη — Φωκόν post μύρμη-
κες 176 B 177 ἀνδρα B

Lysephronis Alexandra I.

168 θεάσεται pro θεάσεται I'

ἀφ' ἑπτὰ παίδων φεψάλῳ σποδοιμένων
μόνον φλέγουσαν ἐξαλύξαντα σποδόν.

Χῶ μὲν παλιμπόρευτος ἔξεται τρίβον, 180

σφῆκας δαφουνοὺς χηραμῶν ἀνειρῶσας
ὅποῖα κοῦρος δῶμα κινήσας καπνῷ·
οἱ δ' αὖ προγεννήτειραν οὐλαμωνύμου
βύκταισι χερνίψαντες ὠμησταὶ πόρῳν,
τοῦ Σκυρίου δράκοντος εὐτοκον λεχῶ, 185
ἦν ὁ ξύνευνος Σαλμυδησίας ἁλὸς
ἐντὸς ματεύων, Ἑλλάδος καρατόμον,

179 μῶνον γ 180 παλιμπόρευτος ABΠ ἔξεται τρίβον om. B
181 κελαινοὺς v. l. in S 183 οὐλαμωνύμου ABDEΠς οὐλαδωνύμου
δω
v. l. in S οὐλαμωνύμου C² 184 χερνίψαντες ABΠς χερνίφουσι CDEΤ
πόρῳν om. B πόρῳν A² πόρῳν TCDE 185 ἔντοκον γ 186 σαλμυ-
δισσίας AB 187 καρατόμον DEρ καράτομον B καράτόμον AC (accentum
in α add. C²) PS

(178) λέγεται γὰρ ἡ Θέτις ἑπτὰ παῖδας
ἄρρενας ἐκ Πηλέως ἐσχηκέναι | σποδιᾶ,
σπινθῆρι, ἀνδρακί | καιομένων· τοὺς γὰρ
ἔξ εἰς πῦρ βάλλουσα ἀνέλεν | (179) μό-
νον τὸν Ἀχιλλεῖα τὴν καιούσαν | ἐκφυ-
γόντα τὴν καύσιν |

(180) Καὶ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ἐπισθόρ-
μητος, παλίνοστος ἐπανελθὼν, ὑποστρα-
φεῖς | (181) τοὺς Ἑλληνας λέγει | ἄγαν φοι-
νίους φωλεῶν, καταδύσεων ἔλκυσας | (182)
ὥσπερ νεώτερος τὸ οἶκμα· καὶ γὰρ ὑπὸ
καπνοῦ ταρασσονται αἱ σφῆκες | (183)
τὴν Ἰφιγένειαν, ἣτις λέγεται γενῆσαι τὸν
Πύρρον· καὶ γὰρ κατὰ τινος ὁ Πύρρος ἐκ
ταυτῆς | τοῦ Νεοπολέμου (184) ἀνέμοις |
νῦν σφαγιάσαντες· οἱ ὠμοβόροι, οἱ ὠμά-
τὰ κρέα ἐσθιόντες | (185) τοῦ ἀπὸ τοῦ
Σκύρου δράκοντος· λέγει δὲ τὸν Νεοπτόλε-
μον | τὴν ἐγκύμονα καὶ λελοχευμένην |
(186) ἦντινα Ἰφιγένειαν ὁ σύγκοιτος Ἀχιλ-
λεὺς | τῆς Σκυθικῆς θαλάσσης· Σαλμυδι-
σὸς γὰρ κύλπος τῆς Σκυθίας | (187) ἔσω
ζητῶν τῆς Ἑλλάδος | ἢ τὴν καρατομη-

(178) ἀπὸ ἑπτὰ παίδων τεφρουμένων
καὶ καιομένων (179) μόνον τὴν φλέγου-
σαν σποδὸν ἐκδραμόντα καὶ ἐκφυγόντα.

(180) καὶ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος παλίν-
οστος καὶ ἐπιστραφεὶς τὴν τρίβον παραγε-
νῆσεται, (181) τοὺς θερμοὺς σφῆκας ἦτοι
Ἑλληνας τῶν καταδύσεων ἀνεκῶσας
(182) καθάπερ νέος κατὰ τὸ δῶμα τῷ
καπνῷ κινήσας καὶ ταραξας· (183) οἱ δὲ
ὠμοφάγοι Ἕλληνες τὴν πρώτην γενήσα-
σαν τὸν ἐπώνυμον τοῦ πολέμου Νεοπτό-
λεμον Ἰφιγένειαν τοῖς ἀνέμοις ὡς δάμαλιν
σφαγιάσαντες, (185) τὴν τὸν ἀπὸ Σκύ-
ρου δράκοντα τουτέστι Νεοπτόλεμον ἐν
γαστρὶ ἔχουσαν καὶ λελοχευμένην, (186)
ἦντινα ὁ σύγκοιτος Ἀχιλλεὺς τοῦ Εὐξείνου
πόντου (187) ἔσωθε ζητῶν, τὴν τῶν Ἑλ-
λῶν καρατόμον καὶ φονεῦτριαν

180 παλίνοστον f om. a ἀφίξεται
εἰς τὴν ὁδὸν pro ἐπανελθὼν a f
181 ἄγαν φοινίους om. B 182 κα-
πνῷ B 184 ἐσθιόντες πόρῳν, δά-
μαλιν ἢ ἐλαφον a ἐσθιόντες δάμα-
λιν ἢ ἐλαφον f 185 τῆς Σκ. Bachm.
186 Σαλμυδησὸς Bachm.

180 ὑποστραφεῖς Bachm. e P
185 τὸν — δράκοντα pro τοῦ — δρά-
κοντος V

δαρὸν φαληριῶσαν οἰκήσει σπῖλον
 Ἰστρου πρὸς ἐκβολαῖσι λιμναίων ποτῶν,
 ποθῶν δάμαρτα, τὴν ποτ' ἐν σφαγαῖς κεμᾶς 190
 λαιμὸν προθεῖσα φασγάνων ἐκ ῥύσεται —
 βαθὺς δ' ἔσω ῥηγμῖνος αὐδηθήσεται
 ἔρημος ἐν κρόκαισι νυμφίου δρόμος,
 στένοντος ἄτας καὶ κενὴν ναυκληρίαν
 καὶ τὴν ἄφαντον εἶδος ἡλλοιωμένην 195
 γραῖαν σφαγείων ἡδὲ χερνίβων πέλας
 Ἄιδου τε παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογί
 κρατῆρος, ἣν μέλαινα ποιφύξει βροτῶν

189 Ἰστρου editor Κέλτρον γ κέλτρον d ἐν τισι βιβλίοις λέκτρον int.
 lin. C² 192 δ' om. A αὐδηθήσεται om. B 193 κρόκησι A

196 σφαγείων A σφαγίων B (ι ex ει) CD 198 ἦν Muell. I 36 ὃν γ φθι-
 τῶν γ

Θέσαν ἢ τὴν κατατομούσαν, πρὸς διά-
 φορον τόνον | (188) ἐπὶ πολὺν χρόνον.
 λευαίν· ἔστι δὲ νῆσος· τὴν ἀπὸ πολλῶν
 πελαργῶν | οἰκῇσι τὴν Λευκὴν νῆσον τὴν
 ἐν Ἰστρῷ τῷ ποταμῷ | (189) ὄνομα λι-
 μνης ἢ ποταμοῦ, ἐξ οὗ ὁ Ἰστρος ἐκδι-
 δωσι | πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τῶν ρευμάτων |
 (190) ποθῶν τὴν γυναῖκα Ἰφίγείαν,
 ἦντινα ποτε ἐν ταῖς σφαγαῖς | ἢ ελαφος
 (191) τὸν τράχηλον ἢ λαμὸν προτείνασα |
 τοῦ ξίφους ἐλευθεράσει | (192) βαθὺς
 δὲ δρόμος ἔσω τοῦ λιμένος ἢ αἰγιαλὸς
 μέχρι τῶν ἐρήμων τῆς Σκυθίας Ἀγχι-
 λείας λεχθήσεται | (193) ἡρημωμένος τοῖς
 αἰγιαλοῖς ὁ Ἀχιλλεὺς δρόμος | (194) στε-
 ναζόντος τὰς βλάβας καὶ ματαίαν πορείαν |
 (195) καὶ τὴν ἀφανισθεῖσαν ἐπὶ τῷ βω-
 μῷ | μεταμορφωθείσαν ὑπὸ Ἀρτέμιδος
 εἰς γραῦν· ἢ γραῖαν σφαγείων· ἐν
 σφαγαῖς γηράσασαν | (196) τὴν γεγερα-
 κῆαν ἐν ταῖς σφαγαῖς ἢ τὴν μεταβλη-
 θεῖσαν εἰς γραῖαν, διὰ τὸ μὴ γνωρισθῆ-
 ναι ὑπὸ Ἑλλήνων | τῶν σφαγίων καὶ τῶν
 χερνίβων πλησίον | (197) καὶ τοῦ παφλά-
 ζοντος Ἄιδου πλησίον ἐκ τῶν βυθῶν τῇ
 φλογί· κρατῆρα δὲ Ἄιδου λέγει τὸν
 λιβητα διὰ τὸ εἰς αὐτὸν κατασφάζεσθαι
 τοὺς ξένους | (198) τοῦ κρατῆρος Ἄιδου

(186) καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον τὴν λευ-
 κὴν νῆσον τὴν καλουμένην Σπῖλον κατοι-
 κήσει (189) πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τῶν λι-
 μναίων πομάτων τῆς Κέλτρον λίμνης, (190)
 ποθῶν τὴν γαμετὴν, ἦντινα ποτε ἐν ταῖς
 σφαγαῖς ελαφος (191) τὸν λαμὸν ἐκτεί-
 νασα ἐκ τῶν ξιφῶν ῥύσεται. (192) βα-
 θὺς δὲ ἔσω τοῦ αἰγιαλοῦ ἑρημικός ἐν ταῖς
 ψάμμοις τοῦ νυμφίου ἦτοι τοῦ Ἀχιλλέως
 δρόμος κληθήσεται καὶ λεχθήσεται, (194)
 στενάζοντος τὰς βλάβας καὶ τὴν ματαίαν
 πορείαν τῶν πλοίων (195) καὶ τὴν ἀφανή,
 τὴν τὸ εἶδος ἀλλάξασαν (196) γραῖαν
 Ἰφίγείαν ἐγγὺς τῶν σφαγίων καὶ τῶν
 θυσῶν (197) καὶ τοῦ παφλάζοντος καὶ
 βράζοντος κρατῆρος τῇ φλογί ἐκ τῶν βυ-
 θῶν τοῦ Ἄιδου, ὅντινα ἢ μέλαινα θεὸς
 ἦτοι Περσεφόνη φουρήσει τῶν νεκρῶν

189 [τῆν] ἀπὸ τῶν π. π. ? an οἰ-
 κοιμένην addendum? 192 ἐκ pro
 ἔσω B 193 ταῖς B

188 τὴν Λευκὴν νῆσον [τὴν] καλου-
 μένην σπῖλον?

σάρκας λεβητίζουσα δαιταλουργία.

Χῶ μὲν πατήσῃ χωρον αἰάζων Σκύθην, 200
εἰς πέντε που πλειῶνας ἱμείρων λέχους·
οἱ δ' ἄμφι βωμὸν τοῦ προμάντιος Κρόνου,
σὺν μητρὶ τέκνων νηπίων κρεανόμου,
ὄρκων τὸ δευτεροῦχον ἄρσαντες ζυγὸν
στερρὰν ἐνοπλιοῦσιν ὠλέναις πλάτην, 205
σωτήρα Βάκχον τῶν πάροιθε πημάτων
Σφάλτην ἀνεύζοντες, ᾧ ποτ' ἐν μυχοῖς
Δελφινίου παρ' ἄντρα Κερδῶου Θεοῦ

202 προμάντιος (ε erasum) B προμάντεως E 205 ἐνοπλιοῦσιν editor
ἐνοπλίσσουσιν A ἐνοπλίσουσιν BCDE ἐναπλώουσιν P?

πλησίον, ἀπὸ κοινοῦ· λέγει δὲ διὰ τὸ εἰς αὐτὸν τοὺς ξένους κατασφάττεσθαι | ὅντινα κρατήρα. ἡ Φερσεφόνη ἐστίν. φυ- σήσῃ νεκρῶν | (199) τὰς σάρκας εἰς λέ- βητα βάλλουσα | τῇ μαγειρίᾳ, τῇ ξενο- κτονίᾳ | (200) Καὶ ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς ἐνδιατρίψει εἰς τὸν χωρὸν | θρηνῶν τὸν Σκύθην | (201) εἰς πέντε χρόνους καὶ ἑναιατούς· πλειῶν δὲ ἢ εὐθείᾳ | ἐπιθυμῶν λέχους τῆς Ἰφιγενείας | (202) οἱ δὲ περὶ τὸν βω- μὸν | τοῦ προμαντευσαμένου αὐτοῖς τὸν δεκαετῆ χρόνον τῆς Ἰλίου πορθήσεως ἐν Αὐλίδι | ἢ τοῦ ἀρχαίου ἢ τοῦ φοβεροῦ· λέγει δὲ τὸν δράκοντα | (203) σὺν τῇ τῶν τέκνων μητρὶ. μικρῶν | τοῦ τοῦ νεοσ- σοῦς τῆς στρουθοῦ καὶ αὐτὴν τὴν στρου- θὸν φαγόντος δράκοντος | (204) ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ὄρκους ἔδωκαν περὶ τῆς Ἑλέ- νης, νῦν δὲ περὶ τῆς στρατιάς, ὅ ἐστι δευ- τεροῦχον | ἀρμόσαντες τὸν ζυγὸν | (205) ὅτι τοῦ ἐνοπλίσουσιν ἢ ἐναρμόσουσιν | ταῖς χερσὶν εἰρεσίαν, κωπηλασίαν | (206) τὸν Διόνυσον, ὅτι αἴτιος αὐτοῖς ἐγένετο τοῦ μὴ ἀπολέσθαι ἐν Μυσίᾳ | τῶν πρώην βλαβῶν | (207) τὸν σφαλῆναι ποιήσαντα τὸν Τηλεφόν | ἀνυμνοῦντες, ὥτινι ποτε ἐν τοῖς ἐσχάτοις | (208) παρὰ τὰ σπήλαια τοῦ Ἀπόλλωνος· Δελφίνιος δὲ ἐκλήθη, ὅτι ὁχούμενος δελφίνι ἀπὸ Δῆλου εἰς τὴν Πυθίαν | ἐπικερδοῦς Θεοῦ |

(199) τὰς σάρκας τῷ λεβητι ἐκκαίουσα τῇ μαγειρίᾳ. (200) καὶ ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς πατήσῃ τόπον Σκυθικὸν στενάζων, (201) εἰς πέντε που ἑναιατούς ἐπιθυμῶν τῆς κοί- της· (202) οἱ δὲ Ἕλληνες περὶ τὸν βωμὸν τοῦ προμάντεως υἱοῦ τοῦ Κρόνου Διὸς (203) τοῦ σὺν τῇ μητρὶ [στρουθῶν] τῶν νηπίων τέκνων στρουθῶν κρεανομοῦντος, (204) τὸν δευτερόν ὄρκον καὶ ζυγὸν ποιή- σαντες (205) ἰσχυρὰν καθοπλίσουσι ταῖς χερσὶν εἰρεσίαν καὶ κωπηλασίαν, (206) σω- τήρα τὸν Διόνυσον καὶ Βάκχον καὶ Σφάλ- την τῶν ἐμπροσθεν κακῶν καὶ κινδύνων ἀνακαλούμενοι, ὥτινι ποτε τῷ Ταύρῳ Διο- νύσῳ (ἐν) τοῖς ἐσχατοῖς παρὰ τὰ σπήλαια τοῦ Κερδῶου καὶ Δελφινίου Θεοῦ Ἀπόλ- λωνος μυστικὰς θυσίας τελέσει

198 ἔνυ pro ἐστίν Bachm. 200 leg. Σκυθικόν 203 τὰς νεοσσούς B 205 leg. τὰς χεῖρας εἰρεσίᾳ, κωπηλασίᾳ 206 αὐτῷ B αὐτοῖς ἐγένετο om. a 207 ἀνυμνοῦντες a ἀναμνοῦντες B 208 lacunam indicavit Bachm.

202 περὶ pro ἐπὶ editor 203 στρουθῶν inclusi 206 (ἐν) add. Bachm.

Τάυρω κρυφαίαις χέρνιβας κατάρχεται
 ὁ χιλιάρχος τοῦ πολυρραίστου στρατοῦ. 210
 ᾧ θυμάτων πρόσπαιον ἐκτίνων χάριν
 δαίμων Ἐνόρχης Φιγαλεὺς Φαυστήριος
 λέοντα θοίνης ἔχνος ἐμπλέξας λόγοις
 σχήσει τὸ μὴ πρόρριζον ἔστιῶσαι στάχυν
 κείροντ' ὀδόντι καὶ λαφυστίαις γνάθοις. 215
 Λεύσω πάλαι δὴ σπεῖραν ὀλκαίων κακῶν,
 σύρουσαν ἄλμη κάπιροιζοῦσαν πάτερ
 δεινὰς ἀπειλάς καὶ πυριφλέκτους βλάβας.

209 κατάρχεται om. B 210 πολυρραίστου D πολυραίστου E πολιρ-
 ραίστου AB 212 φιγαλεὺς C²T φηγαλεὺς DE 214 στάχυν om. B
 216 λεύσω ABCDp 217 πάτερ v

(209) τῶ Διονύσῳ | μυστικὰς θυσίας
 κατάρχεται | (210) ὁ χιλιάρχος, τῷ τελείῳ
 ἀριθμῷ | τοῦ τὰς πόλεις φθείροντος | (211)
 ᾧ τῷ Ἀγαμέμνονι πρόσφατον· τοῦτο γὰρ
 ὁλοῖ το πρίσπαιον | ἀντιπαρέχων |
 (212) ὁ Διόνυσος, ὅτι μετὰ ὀρχήσεων αὐτοῦ
 τελῆται τὰ μυστήρια ὁ Διόνυσος ἐν Φι-
 γαλίᾳ | ὁ Διόνυσος, ὅτι μετὰ λαμπάδων
 αἰγεται αὐτῷ τὰ μυστήρια | (213) ὡςλέοντα
 τῆς τροφῆς ἡ εὐωγίας· λείπει δὲ τὸ ὡς· καὶ
 λέγει τὸν Τῆλεφον | τὸν πόδα ἐμπλακεῖς
 κλημῶσι, κλάδοις φυτοῦ | (214) ἐμποδίζει
 ἐκ ρίζων | ἀφανίσαι στάχυν· λείπει τὸ ὡς,
 ἔν· ἥ ὡς στάχυν | (215) κόπτοντα τῷ
 ὀδόντι | λαφυστούσαις, δαπανητικαῖς, στό-
 μασι |
 (216) Περὶ τοῦ πλοῦ λέγει τοῦ εἰς
 Τροίαν τῶν Ἑλλήνων | συναγωγὴν, ἣτις
 συνίσταται ἐξ ἑκατὸν ἀνδρῶν, φησὶ τὸ
 εὐαγγέλιον. ἡ οὖν σπέιρα καὶ ὁ χιλιάρ-
 χος | τῶν πλοίων, παρὰ τὸ ἑλ-
 λισθαι | (217) σύρουσαν τῇ θαλάσῃ |
 καὶ ἀπειλοῦσαν, λέγει δὲ ἐμπρησμόν
 (218) φοβεράς ἀπειλάς τὰς διὰ πυρὸς |

(210) ὁ τῶν χιλιάδων ἄρχων τοῦ τὰς
 πόλεις πορθούντος στρατοῦ Ἀγαμέμνων.
 (211) ᾧ τῷ τῶν θυμάτων τὸ πρόσφατον
 ἀποτινύων καὶ ἀνταμειβόμενος τὴν χάριν
 (212) ὁ Ἐνόρχης, Φιγαλεὺς καὶ Φαυστήριος
 θεὸς Διόνυσος (213) τὸνλέοντα ἔχουν τὸν
 Τῆλεφον τῆς σφαγῆς καθέξει καὶ κωλύσει
 τὸ ἔχνος ἦτοι τὸν πόδα τῆς κλάδοις ἀμ-
 πλου ἐμπλέξας τὸ μὴ ἐκ ρίζων ἀφανίσαι
 τοὺς Ἑλληνας ὡς στάχυν (215) τέμνοντα
 τῷ ὀδόντι καὶ ταῖς δαπανητικαῖς σιαγόναις.
 Λεύσω πάλαι δὴ σπεῖραν ὀλ-
 καίων κακῶν· (216) βλέψω πάλαι δὲ
 συναγωγὴν ὀλκάδων καὶ πλοίων κακῶν
 (217) συρομένων τῇ ἄλμῃ καὶ ἀπειλοῦσαν
 καὶ θροοῦσαν τῇ πατρίδι (218) φοβεράς
 ἀπειλάς καὶ ἐκ πυρὸς ἀναπεφλεγμένας βλά-
 βας.

215 δαπανιστικαῖς B ἀφανιστικαῖς
 Bachm. 216 | ὀρῶ δὴ πάλαι συν-
 αγωγὴν a lacunam indicavit Bachm.
 excidit ἀπηρητισμένως εἴρηται vel κατὰ
 τέλειον ἀριθμόν cf. 210 217 ἀπει-
 λούσαν a ἐμπρησμόν
 Bachm. ἐμπρησμόν B ἐκ πρισμού f περὶ
 ἐμπρησμοῦ a

215 τέμνοντα pro τέμνοντος editor

Θύσαισιν ἄρμοι μηλάτων ἀπάργματα
 φλέγουσαν ἐν κρόκαισι καὶ Βύνη θεᾶ,
 θρέξεις ὑπὲρ Σκάνδειαν Αἰγίλου τ' ἄκραν,
 αἶθρων ἐπακτὴρ καρχαλῶν ἀγρεύματι.
 νήσῳ δ' ἐνὶ δράκοντος ἐκχέας πόθον 110
 Ἀκτῆς, διμόρφου γηγενοῦς σκηπτουχίας,
 τὴν δευτέραν ξῶλον οὐκ ὄψει Κύπριν,
 ψυχρὸν παραγκάλισμα κᾶξ ὄνειράτων
 κεναῖς ἀφάσσω ὠλέναισι δέμνια.
 ὁ γάρ σε συλλέκτροιο Φλεγραιάς πόσις 115
 στυγνὸς Τορώνης, ᾧ γέλως ἀπέχθεται
 καὶ δάκρυ, νῆϊς δ' ἐστὶ καὶ τητώμενος
 ἀμφοῖν, ὃ Θρήκης ἔκ ποτ' εἰς ἐπακτίαν

106 Θύσαισιν editor θύσησιν CDE γρ. θύσησιν marg. AT θύστησιν ABΠ

ἀρμῶ B 107 κρόκαισι V 109 ἀγρεύματα B 111 σκηπτου-
 χίας B 112 ξῶλον AB (ε in litura B) E 113 παρ' ἀγκάλισμα P
 115 οὐ BP ὁ• E 118 ὁ γ' ὃ Θρήκης ἔκ ποτ' om. B

(106) ἐν θύσαις οὕτω καλουμέναις·
 τὸ δὲ ἄρμοι νεωστὶ | προβάτων ἀπαρ-
 γὰς | (107) καίουσιν ἐν θαλασσίαις ψή-
 φοις, παρὰ τὸ κροῖεσθαι | καὶ Δύνη, τῇ
 Ἴνοι, παρὰ τὸ δύναι, β' ἀντὶ τοῦ δ, δωρι-
 κῶς | (108) δραμῇ | τοπος Πελοποννήσου |
 τοπος Πελοποννήσου ἢ Λακωνικῆς | (109)
 διάπυρος κυνηγίς, χαίρων | θηράματι |
 (110) ἐν δὲ τῇ τοῦ Κέκροπος νήσῳ | ἐκ-
 χέας τὸν πόθον (111) τῆς Ἀκτῆς | δι-
 φυοῦς ἀνδρὸς βασιλείας | (112) τὴν δευ-
 τέραν καὶ παλαιὰν ἢ ματαίαν | οὐ θεόσση
 μίξιν | (113) παρὰ τὸ ψυχρὸν ἀγκάλισμα |
 καὶ ἐκ τῶν ὄνειράτων | (114) κεναῖς ψυ-
 λαφῶν | ἀγκάλαις κοίτας | (115) οὐδα-
 μῶς γὰρ σε συνένου | ὁ Πρωτεύς. Φλε-
 γραία δὲ πόλις Θράκης, ἐξ ἧς γενομένη
 τοῦ Πρωτεύς γυνὴ Τορώνη, ἐν ἧ πόλει
 ἐφλέγησαν οἱ Γίγαντες | (116) ὁ κατηγής·
 Τορώνη δὲ γυνὴ Πρωτεύς | ὥτινι γέλως
 ἀπεχθάνεται καὶ δάκρυον | (117) ἀπειρος
 δ' ὑπάρχει | καὶ στερισκόμενος ἢ στερού-
 μενος | (118) ἀμφοτέρω | εἰς τὴν Φάρον
 Ἀλεξανδρείας |

(106) ταῖς θύσαις νεωστὶ τῶν προβά-
 των (107) καίουσιν ἐν ταῖς θαλασσίαις
 ψήφοις τῇ θεᾷ Ἴνοι, (108) δράμης ὑπὲρ
 τὴν Σκάνδειαν καὶ τὴν τοῦ Αἰγίλου ἄκραν,
 (109) διάπυρος κυνηγίς χαίρων τῷ θη-
 ράματι.

Νήσῳ δ' ἐνὶ δράκοντος· (110) ἐν
 δὲ τῇ τῆς Ἀκτῆς νήσῳ, τῆς τοῦ Κέκρο-
 πος τοῦ διφυοῦς γίγαντος βασιλείας, τὸν
 πόθον ἐκχέας καὶ ἐκκενώσας (112) τὴν
 χθρῆσιν καὶ παλαιὰν μίξιν τῆς Ἑλένης
 οὐκ ὄψει, (113) νεκρὸν παρηγόρημα ἐκ
 τῶν ὄνειράτων (114) κεναῖς ταῖς ἀγκάλαις
 ψυλαφῶν τὰ κοιτάρια. (115) ὁ γὰρ Πρω-
 τεύς, ὁ τῆς ἐκ Φλεγραιάς πόλεως Τορώνης
 τῆς συζύγου ὁ στυγνὸς ἀνὴρ, (116) ὥτινι
 γέλως καὶ δάκρυ μεμίσθεται καὶ ἀπέστρα-
 πται· ἀπειρος γάρ ἐστι καὶ στερισκόμενος
 (118) ἀμφοτέρων· ὅποτε ἐκ τῆς Θράκης
 εἰς τὴν Αἴγυπτον

108 δράμης ? 113 παρὰ pro 106 προβάτων ἀπαργὰς V 115
 περὶ Bachm. 115 ὁ γάρ σε in litura ὁ τῆς pro ὅστις V
 a (a² ?) 118 ὁ ἐκ τῆς Θράκης ποτὲ
 inter ἀμφ. et εἰς a

γραῖαν ξύνευνον Ὠγένου Τιτανίδα.

Καὶ δὴ διπλᾷ σὺν πατρὶ θάϊεται τέκνα,
στεργῶ τυπέντι κλειδας εὐάρχω μύλῳ,
τὰ πρόσθεν αὐλητῆρος ἐκπεφευγότα
ψυδραῖσι φήμαις λαρνακοφόρους ῥίφας, 235
ὧ δὴ πιθήσας στυγνὸς ἄρταμος τέκνων,
αἰθυιόθρεπτος πορκέων λιναγρέτης
κρηθμοῖσι καὶ ξαιβοῖσι νηρίταις φίλος,
χηλῶ κατεδρύφαξε διπτύχους γονάς.
σὺν τοῖς δ' ὁ τλήμων, μητρὸς οὐ φράσας θεᾶς 240
μνήμων ἐφετμός, ἀλλὰ ληθάργῳ σφαλούς,

231 σύνευνον CD Τιτανίδα editor τιτηνίδα ACDE τητινίδα B

232 φαίνεται B 233 τυπέντι Scal. ap. Meurs. τυπέντα V εὐάρχω Eust.
εὐάρχου V 235 λαρνακοφόρους AB cf. P λαρνακοφόρους DEρ λαρνακο-
φόρους TC² 236 ὧ δὴ πιθήσας om. B 237 αἰθυιόθρεπτος ABCE
238 νηρίταις CDE

(231) τὴν ὁμόζυγον γραῖαν, τὴν θάλασσαν· ξύνευνον δὲ τοῦ Ὠκεανοῦ τὴν Τηθύν τοῦ Ὠκεανοῦ· οὕτω γὰρ πάλαι ἐκαλεῖτο τὴν Τηθύν· λέγει δὲ τὴν θάλασσαν |

(232) Καὶ δὴ σὺν τῷ πατρὶ δύο φθεί-
ρεται τέκνα | (233) τῷ ἰσχυρῷ πληγέντα
μεταξὺ τῶν ὤμων | τῷ λίθῳ τοῦ εὐάρ-
χου Ἀχιλλεύς | (234) τὰ πρότερον τοῦ
αὐλητῆρος ἐκφυγόντα | (235) ἐψευσμέναις
λοιδορίαις | ἐν λάρνακι ἐφθαρμένους· λέ-
γε δὲ τοὺς παῖδας τοῦ Κύκνου Τέννην
καὶ Ἡμιθέαν | εἰς | (236) ὁ φοβερός
φονεὺς, παρὰ τὸ·

στυγέει δὲ καὶ ἄλλους
ὁ Κύκνος | (237) ὁ σὺν ταῖς αἰθύαις τε-
θραμμένος | αἰεὶν | ὁ ὑπὸ τῶν . . . ἰχ-
θύων ἀγρευθεὶς | (238) λάχανον ἄγριον,
ἢ ὀστρεὶς | κοιλίαις ἢ καμπύλοις | κόγ-
χους | προσδιέτριβε γὰρ μετὰ τῶν αἰεῶν |
(239) κιβωτῶν, λάρνακι κατησφαλίσατο,
κατέκλεισεν | τοὺς δύο υἱοὺς Τέννην καὶ
Ἡμιθέαν | (240) σὺν τούτοις δ' ὁ ταλαί-
πυρος | τῆς Θέτιδος | (241) ὁ Μνήμων,
ὄνομα κύριον, τὰς ἐντολὰς τῆς Θέτιδος
ἀλλὰ τῇ λυγρῇ ἀποσφαλούς, ἀμαρτήσας |

(231) γραῖαν ξύνευνον λέγει τὴν
Τηθύν τοῦ Ὠκεανοῦ· ἡ αὐτὴ δὲ ἐστὶ τῇ
θαλάσσῃ· Ὠγένου δὲ τοῦ Ὠκεανοῦ·
οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο πρότερον. (232) καὶ
δὴ διπλᾷ σὺν τῷ πατρὶ ἀναιρεῖται τέκνα,
(233) ἰσχυρῶ πληγέντα κατὰ τὰς κλει-
δας λίθῳ τοῦ καλῶς ἄρχοντος Ἀχιλ-
λεύς, (234) τὰ ἐμπροσθεν διαφυγόντα
ταῖς ψευδέσι φήμαις τοῦ αὐλητοῦ Μόλ-
που σὺν τῷ λάρνακι ῥίφας, (236) ὥτινι
δὴ Μόλπῳ πιστεύσας ὁ φοβερός φονεὺς
τῶν τέκνων Κύκνος, (237) ὑπὸ τῶν αἰ-
θυιῶν τεθραμμένος, ὁ ὑπὸ αἰεῶν τοῖς
δικτύοις ἀγρευθεὶς, (238) ὁ τοῖς ὀστρεοῖς
καὶ τοῖς κοιλίαις τοῖς θαλασσίαις φίλος,
(239) τῇ κιβώτῳ καὶ τῇ λάρνακι κατέ-
κλεισε τὰ δύο τέκνα. (240) σὺν τούτοις
δὲ ὁ ταλαίπυρος Μνήμων τῆς μητρὸς θεᾶς
Θέτιδος οὐκ εἰπὼν τὰς ἐντολὰς, ἀλλὰ τῇ
λήθῃ ἀποσφαλούς,

233 πληγέντων B 236 A 186
237 αἰθυίαις Bachm. post τῶν la-
cunam indicavi: intercidisse videntur
αἰεῶν ἐν λίθοις δίκην cf. s δικτύων
pro ἰχθύων α f

233 καλῶς pro καλοῦ V

πρηγῆς θανεῖται στέρονον οὐτασθεῖς ξίφει.

Καὶ δὴ στένει Μύρινα καὶ παράκτιοι
ἵππων φριμαγμὸν ῥόνες δεδεγμέναι,
ὅταν Πελασγὸν ἄλμα λαιψηροῦ ποδὸς 245
εἰς θῖν' ἐρείσας λοῖσθιον αἶθων λύκος
κρηναῖον ἐξ ἄμμοιο ῥοιβδήσει γάνος,
πηγὰς ἀνοίξας τὰς πάλαι κεκρυμμένας.

Καὶ δὴ καταίθει γαῖαν ὀρχηστῆς Ἀρης,
στρόμβῳ τὸν ἀρμάτειον ἐξάρχων νόμον, 250
ἅπαντα δὲ χθὼν προῦμμάτων δηουμένη
κεῖται, πέφρικαν δ' ὥστε λῆιον γυῖαι

242 στέρονον C² supra *ον* aliquid quod non extrico οὐτασθεῖς C supra
οὐτηθεῖς C² οὐταθεῖς BE 243 μύρινα CD 244 φριμαγμὸν Lob.

Rhem. 241, 1 246 λοῖσθιον A² (io radendo ex ia factum, λοῖσθίαν V, a adrasum)
quae v. l. e p hausta est, sed λοῖσθιον explicare videtur s λοῖσθίαν BCDEP

247 ἄμμοιο D cf. T ῥοιβδήσει BDE 250 Ἀρμάτειον M. Schmidt
Mus. Rh. XXVI 222 αἵματηρὸν ACDE αἵματῆρ' B 252 κεῖται om. B
ληίου V γυῖαι Meurs. γυῖαι AC (in ~ mutavit C²) γυῖαι BDE

(242) ἐπὶ στόμα ἀποθανεῖται | τὸ στή-
θος τρωθεῖς τῷ ξίφει |

(243) Καὶ δὴ στενάζει. μία τῶν Ἀμα-
ζόνων, ἀφ' ἧς τύπος ἐν Τροίᾳ | καὶ οἱ
παρὰ τὴν ὄχθην | (244) τῶν ἵππων τὸν
χρεμετισμὸν | αἰγιαλοὶ. δεξάμεναι | (245)
ὅπταν τὸ Θεσσαλὸν πῆδημα· λέγει δὲ
Ἀχιλλεύς | τοῦ ταχέος ποδὸς | (246) εἰς
αἰγιαλὸν ἐπιστηρίσας | ἐσχάτην διάπυρος
καὶ θερμός. λέγει δὲ Ἀχιλλεύς | (247) πη-
γαῖον ἐκ τῆς ἄμμου | ἀναδῶσει, ἀνακολα-
ψει. τὸ ὕδωρ, ἐφ' ᾧ τις γάνυται | (248)
τὰς πηγὰς ἐκφράξας | τὰς πρὶν ἠφανισμέ-
νας |

(249) Καὶ κατακαίει δὴ τὴν γῆν | ἐπειδὴ
οἱ εἰς πόλεμον ἐξερχόμενοι ἐπετηδεύον
μῆλη τινα παροξυντικά τοῦ πολεμῆν πρὸς
τὸ παροξύνει τοὺς ἀκούοντας καὶ εἰς ἀν-
δρείαν κινήσαι | (250) κόχλῳ ἤγουν σάλ-
πιγγι· οἱ γὰρ παλαιοὶ πυρφόροι ἀντὶ σαλ-
πίγγων ἐχρῶντο | τὸν αἵμασι χρώμενον
ἡγούμενος θεσμὸν | (251) ἅπαντα δὲ γῆ
προῦφθαλμῶν | καιομένη | (252) πεφρί-
κασι δ' ὥσπερ | σιτοφόρου χωρίου πλῆθρα |

(242) ἐπὶ πρόσωπον πεσὼν ἀποθα-
νεῖται, κατὰ τὸ στήθος πληγὴς ξίφει.

(243) καὶ δὴ στενάζει καὶ στενοχωρεῖται
ἡ Μύρινα καὶ αἱ ὄχθαι, (244) τῶν ἵππων
τὸν χρεμετισμὸν οἱ αἰγιαλοὶ προσδεχόμε-
νοι, (245) ὅπταν τὸ Θεσσαλικὸν πῆδημα
τοῦ ταχέος ποδὸς (246) εἰς τὸν αἰγιαλὸν
στηρίξας τὸ ἐσχάτον καὶ τελευταῖον ὁ
θερμὸς λύκος Ἀχιλλεύς (247) πηγαῖον ἐκ
[τοῦ] τῆς ἄμμου ἀναδῶσι ὕδωρ, (248)
τὰς πηγὰς τὰς πάλαι κεκρυμμένας ἀνοίξας.
(249) καὶ δὴ κατακαίει τὴν γῆν ὀρχη-
στῆς πόλεμος (250) τῷ κόχλῳ ἤγουν τῇ
σάλπιγγι τὸν πολέμιον νόμον ἡγῶν καὶ
κτυπῶν, (251) ἅπαντα δὲ ἡ γῆ πρὸ τῶν
ὀφθαλμῶν καὶ τῶν ὀφθαλμῶν πορθουμένη
καὶ αἰχμαλωτιζομένη (252) πρόκειται, πε-
φρίκασι δὲ ταῖς λόγχαις καὶ τοῖς ξίφεσι
αποστῶντες οἱ Ἕλληνες καθάπερ σιτο-
φόρου χώρου, πεδίου πλῆθρα ἦτοι μέτρα.
ἡ οἰμωγὴ δὲ καὶ ἡ βοή

246 διάπυρος καὶ θερμός pro διά-
πυρον καὶ θερμὸν Bachm. 250 leg.
πορφύραις leg. κεκρωσμένον Θεσ-
μός B 251 ἡ γῆ a f

246 τὸν ἐσχάτον — ?

λόγχαις ἀποστίλβοντες, οἰμωγὴ δέ μοι
 ἐν ὧσιν πύργων ἐξ ἄκρων ἰνδάλλεται,
 πρὸς αἰθέρος κυροῦσα νηνέμους ἔδρας, 255
 γόφῳ γυναικῶν καὶ καταρραγαῖς πέπλων,
 ἄλλην ἐπ' ἄλλη συμφορὰν δεδεγμένων.
 Ἐκεῖνό σ', ὃ τάλαινα καρδία, κακόν,
 ἐκεῖνο δάψει πημάτων ὑπέρτατον,
 εὖτ' ἂν λαβράζων περκνὸς αἰχμητὴς χάρων 280
 πτεροῖσι χέρσον αἰετὸς διαγράφων
 ῥαιβοὶ τυπωτὴν τόρμαν ἀγκύλῃ βάσει,
 κλάζων τ' ἄμικτον στόματι ῥιγίστην βοήν,
 τὸν φίλτατόν σου τῶν ἀγαστόρων τρόφιν
 Πτώου τε πατρὸς ἀρπάσας μετάρσιον, 285

255 κυροῦσα C² κύρουσα GHerm. V 238 258 κακὸν A cf. p 259
 261 χέρσον om. B 262 ῥαιβῶ γ post 262 Scaligeri monitu editores
 post Meursium omnes praeter Bachmannum v. 268 inseruerunt 265 πτώων
 BCDE

(253) τοῖς δόρασι λάμποντες | θρήνος
 δέ μοι | (254) ἐν τοῖς ὧσιν τῶν πύργων ἐκ
 τῶν ἀκρων ὁμοιοῦται | (255) πρὸς τοῦ
 αἰέρος ἐπιτυγχάνουσα | τὰς ἀννέμους βά-
 σεις | (256) θρήνω γυναικῶν | καὶ σχί-
 σσαι τῶν ἱματίων | (257) ἄλλην ἐπ' ἄλλη
 συμφορὰν δεδεγμένων |
 (258) Ἐκεῖνό σ', ὡ ταλαίπωρε ψυχῇ,
 κακόν | (259) ἐκεῖνο λυπήσει βλαβῶν ἐξο-
 χώτατον | (260) ὅποτεν λάβρος γενόμε-
 νος | ταχὺς· ἐστὶ δὲ εἶδος αἰετοῦ | ὁ πολε-
 μιστὴς χάρων, ὁ αἰχμητὴς | (261) τοῖς
 τροχοῖς, διὰ τὸ τάχος· ἐπιμένει δὲ τῇ
 ἀλληγορίᾳ | ὁ Ἀχιλλεὺς διαχράσσων |
 (262) τῷ ἀγκύλῳ· τοπάζουσαν τὰς τρο-
 χὰς ἐν τῇ γῇ | τὸ στάδιον | ἐπικαμπεῖ
 βάσει | (263) καὶ πράζων ἀμυγῆς· ἰδίαν
 γὰρ φωνὴν ἔχει ὁ αἰετός | τῷ στόματι
 φρεττὴν κλαγγὴν | (264) τὸν προσφιλεῖ
 σου τῶν ὁμογαστρίων συντετραμμένον |
 (265) τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐπειδὴ ἡ Αἰτω
 μέλλουσα γεννᾶν ἐπτοήθη· λέγεται δὲ ὁ
 Ἐκτωρ φύσει μὲν εἶναι τοῦ Ἀπόλλωνος,

(254) ἐν τοῖς ὧσιν μου ἐκ τῶν ἀκροπό-
 λεων τυποῦται καὶ ὁμοιοῦται (255) τὰς
 τοῦ αἰέρος . . . νηνέμους βάσεις (256)
 τῷ γόφῳ τῶν γυναικῶν καὶ ταῖς διαρρα-
 γαῖς τῶν πέπλων, (259) ἄλλην ἐπ' ἄλλη
 συμφορὰν προσδεχομένων. (258) ἐκεῖνό
 σε, ὡ ταλαίπωρε καρδία, τὸ κακόν, (259)
 τὸ ὑπέρτατον τῶν βλαβῶν πῖσει, (260)
 ὅποτεν λάβρος γενόμενος ὁ φοβερός πο-
 λεμιστὴς χάρων Ἀχιλλεὺς (261) τοῖς τρο-
 χοῖς τὴν γῆν ὡς αἰετός διαχράσσων (262)
 τῇ ἐπικαμπεῖ καὶ ἀγκύλῃ βάσει τετυπωμέ-
 νην αὐλακα, (263) κλάζων τε ἀνόμοιον
 καὶ παρηλλαγμένην φωνὴν τῷ στόματι
 φοβεράν βοήν (264) τὸν προσφιλέστατόν
 σου καὶ τῶν ὁμογαστρίων τὸν εὐτροφον
 (265) ἐκ τοῦ πατρὸς Ἀπόλλωνος τοῦ
 Πτώου μετάρσιον ἀρπάξας

258 κακὸν e κακὸν B 261 τάχος,
 γῆν a τ. τὴν γ. f 262 τυπάζου-
 σαν pro τοπάζουσαν Bachm. τρι-
 χας B

255 'deest ἐπιτυγχάνουσα' Bachm.
 256 τῷ γόφῳ pro τοῦ γόφῳ V διαρ-
 ραγαῖς pro διαρραγαῖς V 258 τὸ
 κακόν post ταλαίπωρε A, post ὑπέρ-
 τατον 259 V 259 'πίσει sive quod
 malim λυπήσει' pro ποιήσει Bachm.
 263 τε ἀνόμοιον pro πανόμοιον V

ὄνυξι γαμφηλαῖσι θ' αἰμάσσων δέμας,
 ἔγχωρα τίφῃ καὶ πέδον χραίνῃ φόνῳ,
 λευρᾶς βοώτης γατομῶν δι' αὐλακος.
 λαβὼν δὲ ταύρου τοῦ πεφασμένου δάνος,
 σκεθρῷ ταλάντῳ τρυτάνης ἡρτισμένον, 270
 αὐτὶς τὸν ἀντίποινον ἐγγέας ἴσον
 Πακτώλιον σταθμοῖσι τηλαυγῇ μύδρον
 κρατῆρα Βάκχου δύσεται, κεκλαυσμένους
 νύμφαισιν, αἱ φίλαντο Βηφύρου γάνος
 Λειβηθρίαν θ' ὑπερθε Πιμπλείας σκοπὴν, 275
 ὃ νεκροπέρνας, ὅς προδειμαίνων πότμον

266 γαμφηλαῖσι editor γαμφηλῆσι ACDE γαμφιλῆσι B αἰμάσσων C^{ξας}
 267 πέδον A παίδων BP χραίνῃ φόνῳ om. B 268 δι' αὐλακος
 om. B 270 ι in ἡρτισμένον mutavit in υ B ἡρτημένον CDEITT
 271 αὐτὶς C^{ξας} αὐτὶς AB ἐγγέας BΠ ἐκέας ACDE 274 νύμφαισιν, αἱ
 φίλαντο om. B 274 γρ. Βοφύρου marg. B an Βαφύρου? 275 Λειβη-
 θρίαν editor λειβηθρίην ABCD λειβηθρίης E

θέσει δὲ Πριάμου | ἀρπάσας μετέωρον |
 (266) καὶ ὄνυξιν ἐπικαμπέσιν | αἰμάσσων |
 τὸ σῶμα (267) ἐπιχωρία τῆς Τροίας |
 δάση, ἔλη, ἀλση. καὶ παίδων καὶ τῶν
 τέκνων | (268) πλατείας, ὁμαλῆς ὁ βοη-
 λάτης | ἀροτριῶν τὴν γῆν, τέμνων | (269)
 τοῦ Ἑκτορος τοῦ ἀνηρημένου δῶρον |
 (270) ἀκριβεῖ ζυγῷ | σταθμῆς, βελόνης
 κρεμασμένον | (271) πάλιν | τὸν ἀντίδοτον
 χρυσὸν ἐγγέας ἐξ ἴσου | (272) τὸν χρυ-
 σόν, διὰ τὸ τὸν Πακτώλῳ ποταμὸν
 ψήγματα χρυσοῦ εἶναι καὶ καταφέρειν |
 ἐπαυλοῖς φαιδρόν· μύδρον δὲ κυρίως τὸν
 πεπυρακτωμένον σίδηρον | (273) ἀμφιφο-
 ρέα τοῦ Διονύσου, ἐπεὶ ὁ Διόνυσος ἐδωκε
 τῇ Θέτιδι ἀμφιφορέα | ὑπεισελθῆ, τεθρη-
 νημένος | (274) τὸν Βηφύρον ποταμὸν |
 (275) καὶ τὴν Λειβηθρίην· ἐστὶ δὲ ὅρος |
 ὑπεράνωθεν κρήνης καὶ ποταμοῦ Μα-
 κεδονίας· [εἶναι] τὴν ἀποψιν | (276) ὁ
 τοὺς νεκροὺς πωλῶν Ἀχιλλεύς, διὰ τὸν
 Ἑκτορα | ὅστις φοβούμενος θάνατον |

(266) τοῖς ὄνυξι καὶ τοῖς ἐπικαμπέσι
 χειλεσι τὸ σῶμα καθαμαίσσων καὶ κατ-
 εσθίων, (267) τὰ ἔγχωρα ἔλη καὶ τὸ ἐδα-
 φος τοῦ φόνου μαινῇ, (268) διὰ τῆς ὁμαλῆς
 γῆς ὁ βοηλάτης καὶ ἀροτρεὺς τέμνων τὴν
 αὐλακα. (269) λαβὼν δὲ τοῦ ἀποκταν-
 θέντος ταύρου Ἑκτορος τὸ δῶρον (270)
 ἀκριβεῖ ζυγῷ τῆς τρυτάνης ἐπὶρμένον καὶ
 μετρωρισμένον (271) πάλιν τὸν ἀντίδοτον
 ἴσον ἐγγέας (272) τοῖς σταθμοῖς τὸν τοῦ
 Πακτωλοῦ ποταμοῦ λαμπρόν χρυσόν (273)
 τὸν κρατῆρα τοῦ Διονύσου ὑποδύσεται
 κεκλαυσμένος (274) ταῖς Νύμφαις, αἵτινες
 ὑπάσαντο τοῦ Βηφύρου ποταμοῦ τὸ ἴδιον
 (275) καὶ τὴν Λειβηθρίαν ἐξοχὴν καὶ
 ἀκρῶρειαν [καὶ] τὴν ὑπεράνωθεν τῆς Πιμ-
 πλείας πόλεως, (276) ὁ νεκροπεράτης καὶ
 νεκροπόλος, ὅστις προφοβούμενος τὸν θά-
 νατον

267 τῶν τέκνων μαινῇ τῶν (τῷ f)
 ἐκ τῶν φόνων αἵματι a f 268 τέμ-
 νων διὰ τῆς γῆς a f 269 leg. κρ-
 κρεμασμένον 272 ἐπαύλῃς B
 274 ταῖς νύμφαις, αἵτινες ἡγάπων τὸν
 β. π. a f 275 εἶναι inclusi

267 μαινῇ pro μαινῇ V 275 καὶ
 inclusi 276 corrige νεκροπώλης
 Bachm.

καὶ θῆλυν ἀμφὶ σῶμα τλήσεται πέπλον
 δύναι, παρ' ἱστοῖς κερκίδος ψάσας κρότων,
 καὶ λοῖσθος εἰς γῆν δυσμενῶν ῥίψαι πόδα,
 τὸ σὸν, ξύναιμε, κὰν ὕπνῳ πτήσσω δόρυ. 280
 Ὡ δαῖμον, οἷον κίον' ἔστώσεις δόμων
 ἔρεισμα πάτρας δυστυχῶς ὑποσπάσας·
 οὐ μὴν ἀνατεί γ' οὐδ' ἄνις μόχθων πικρῶν
 πένθους θ' ὁ ληστής Δωριεὺς γελᾷ στρατός,
 ἐπεγκαχάζων τοῦ δεδοπτότος μόρῳ, 285
 ἀλλ' ἀμφὶ πρύμναις τὴν πανυστάτην δραμῶν
 πεύκαις βίου βαλβίδα συμφλεχθήσεται,
 καλῶν ἐπευχαῖς πλεῖστα Φύξιον Δία
 πορθομένοισι κῆρας ἀρκέσαι πικράς.
 τότε οὔτε τάφρος οὔτε ναυλόχων σταθμῶν 290

279 λοῖσθον C ἐς ABE ῥίψαι V 281 αἰστώσεις V ἄνευ V
 285 ἐπεγκαχάζων BC ἐπεκαγάζων D ἐπικαγάζων E 286 ἐπ' ευχαῖς V

(277) καὶ ὡς γυνὴ περὶ τὸ σῶμα
 καρτερῇ φέρων ἱμάτιον γυναικείον
 (278) ὑπὸ πτελῆν παρὰ ταῖς ἱστοῖς·
 ὅτι λαθεῖν θύλων ὁ Ἀχιλλεὺς ὑφαίνειν
 μετὰ τῶν γυναικῶν | τῆς κερκίδος ἀψά-
 μενος | τῶν κρουμάτων (279) καὶ ἔσχατος
 εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων. ἀντὶ (τοῦ) βα-
 θύσαι | (280) τὸ σὸν, ὡς Ἐκτωρ ἀδελφε,
 καὶ ἐν τοῖς ὕπνοις φοβούμενος δόρυ
 (281) Ὡ Ἐκτωρ ἀδελφε | ὁποῖον Ἐκ-
 τωρα, διὰ τὴν ἰσχύν | ἀφανίσαις οἰκον
 (282) ἐπιστήριγμα τῆς ἀτυχῆς πατρίδος
 ἀφελόμενος | (283) οὐδαμῶς γε ἄνευ βλά-
 βης | οὐδὲ χωρὶς πικρῶν καμάτων | (284)
 καὶ τοῦ πένθους οἱ Ἕλληνες | (285) ἐπεγ-
 γελῶν τοῦ Ἐκτορος τῷ θανάτῳ | (286)
 ἀλλὰ περὶ ταῖς ναυσὶ τὴν ἐσχάτην δραμῶν
 (287) ταῖς ναυσὶ. βαλβίδα δὲ τὴν βιω-
 τὴν | συγκαυθίσεται | (288) καλῶν ἐν
 ταῖς προσευχαῖς πολλὰ | τὸν φυγῆς αἴτιον
 γενομένων τοῖς Ἕλλησι Δία | (289) πο-
 λιορκουμένοις | Μοῖρας ἀποτρέψαι τὰς δει-
 νὰς | (290) τότε οὐδαμῶς ὁ διόρυγος | οὔτε
 τῶν λημμένων καὶ στάσεων |

279 τοῦ add. Bachm. 280 ὦ E.
 ἄ. inclusi 286 τῶν pro ταῖς B
 287 βιωτὴν cf. 314

(277) καὶ γυναικείον περὶ τὸ σῶμα
 ἱμάτιον καρτερῇ (278) ἐνδύσασθαι, πα-
 ρὰ τοῖς ἱστοῖς τῆς κερκίδος ἀψάμενος τῶν
 κρότων (279) καὶ ἔσχατος εἰς τὴν γῆν
 τῶν πολεμίων τὸν πόδα ρίψαι, (280) τὸ
 σὸν, ὡς ἀδελφε Ἐκτορ, καὶ ἐν τῷ ὕπνῳ
 δόρυ φοβούμενος. (281) ὦ δούδαμον
 Ἀχιλλεῦ, ὁποῖον κίονα ἀφανίσαις τῶν
 οἰκῶν, (282) τὸ ἔρεισμα καὶ στήριγμα
 τῆς δυστυχῆς καὶ ἀτυχῆς πατρίδος ὑπο-
 σπάσας καὶ ἀποστερήσας. (283) οὐ μὴν
 ἄνευ βλάβης καὶ τιμωρίας οὐδὲ χωρὶς πό-
 νων καὶ κόπων πικρῶν (284) τοῦ πένθους
 ὁ Ἕλλην ληστής στρατός γελᾷ (285) ἐπεγ-
 γελῶν καὶ ἐπαγαλλόμενος τῷ θανάτῳ τοῦ
 πεπτωκότος, (286) ἀλλὰ περὶ ταῖς πρύ-
 μναις τὴν ἐσχάτην τοῦ βίου βλάβην δρα-
 μῶν ταῖς ναυσὶ συμφλεχθήσεται (288)
 προσκαλούμενος ἐν ταῖς ευχαῖς πολλὰ τὸν
 φυγαδευτικὸν Δία (289) τοῖς πορθομένοισι
 τὰς πικράς καὶ θανατηφόρους μοῖρας ἀπο-
 στρέψαι. (290) τότε οὔτε ἡ τάφρος οὔτε
 τῶν λημμένων καὶ τῶν ἐπαύλεων

278 τῶν κρότων pro τὸν κρότον V
 282 ὑποσπάσας pro ἀποσπάσας edi-
 tor 286 leg. βαλβίδα e P pro βλά-
 βην 288 φυγαδευτικὸν pro φυγα-
 δευτὴν V

ἀφ' ἐπτά παίδων φειψάλη σποδουμένων
μόνον φλέγουσαν ἐξαλύξαντα σποδόν.

Χῶ μὲν παλιμπόρευτος ἵζεται τρίβον, 180
σφήκας δαφονοὺς χηραμῶν ἀνειρῦσας
ὅποτα κοῦρος δῶμα κινήσας καπνῷ·
οἱ δ' αὖ προγεννήτειραν οὐλαμωνύμου
βύκταισι χερνίψαντες ὠμησταὶ πόρην,
τοῦ Σκυρίου δράκοντος εὐτοκον λεχώ, 185
ἣν ὁ ξύνεννος Σαλμυδησίας ἀλὸς
ἐντὸς ματεύων, Ἑλλάδος καρατόμον,

179 μῶνον γ 180 παλιμπόρευτος ABΠ ἵζεται τρίβον om. B
181 κελαινοὺς v. l. in S 183 οὐλαμωνύμου ABDEΠς οὐλαδωνύμου
δω
v. l. in S οὐλαμωνύμου C² 184 χερνίψαντες ABΠς χερνίφουσι CDET
πόρην om. B πόρην A² πόρην TCDE 185 ἔντοκον γ 186 σαλμυ-
δισσίας AB 187 καρατόμον DEρ καράτομον B καράτόμον AC (accentum
in α add. C²) PS

(178) λέγεται γὰρ ἡ Θέτις ἐπτά παῖδας
ἄρρενας ἐκ Πηλεΐως ἐσχηκέναι | σποδιᾶ,
σπινθῆρι, ἀνθρακι | καιομένων· τοὺς γὰρ
ἕξ εἰς πῦρ βάλλουσα ἀνέβλεν | (179) μό-
νον τὸν Ἀχιλλεῖα τὴν καίουσαν | ἐκφυ-
γόντα τὴν καῦσιν |

(180) Καὶ ὁ μὲν Ἀλεξανδρος ὑπισθόρ-
μητος, παλίνοστος ἐπανελθὼν, ὑποστρα-
φεῖς | (181) τοὺς Ἑλλήνας λέγει | ἄγαν φοι-
νίους φωλεῖν, καταδύσεων ἐλκύσας | (182)
ὥσπερ νεώτερος τὸ οἶκμα· καὶ γὰρ ὑπὸ
καπνοῦ ταρασσονται αἱ σφήκες | (183)
τὴν Ἰφιγένειαν, ἣτις λέγεται γεννῆσαι τὸν
Πύρρον· καὶ γὰρ κατὰ τινὰς ὁ Πύρρος ἐκ
ταύτης | τοῦ Νεοπολέμου (184) ἀνέμοις |
νῦν σφαγιάσαντες· οἱ ὠμοβόροι, οἱ ὠμά-
τὰ κρέα ἐσθίουσιν | (185) τοῦ ἀπὸ τοῦ
Σκύρου δράκοντος· λέγει δὲ τὸν Νεοπτόλε-
μον | τὴν ἐγκύμονα καὶ λελοχευμένην |
(186) ἦντινα Ἰφιγένειαν ὁ σύγκοιτος Ἀχιλ-
λεὺς | τῆς Σκυθικῆς θαλάσσης· Σαλμυδι-
σὲς γὰρ κόλπος τῆς Σκυθίας | (187) ἔσω
ζητῶν τῆς Ἑλλάδος | ἢ τὴν καρατομη-

(178) ἀπὸ ἐπτά παίδων τεφρουμένων
καὶ καιομένων (179) μόνον τὴν φλέγου-
σαν σποδὸν ἐκδραμόντα καὶ ἐκφυγόντα.

(180) καὶ ὁ μὲν Ἀλεξανδρος παλίνο-
στος καὶ ἐπιστραφεὶς τὴν τρίβον παραγε-
νῆσεται, (181) τοὺς θερμοὺς σφήκας ἥτοι
Ἑλλήνας τῶν καταδύσεων ἀνελκύσας
(182) καθάπερ νέος κατὰ τὸ δῶμα τοῦ
καπνοῦ κινήσας καὶ ταραξάς· (183) οἱ δὲ
ὠμοφάγοι Ἑλλήνες τὴν πρῶτην γεννήσα-
σαν τὸν ἐπώνυμον τοῦ πολέμου Νεοπτό-
λεμον Ἰφιγένειαν τοῖς ἀνέμοις ὡς δάμαλιν
σφαγιάσαντες, (185) τὴν τὸν ἀπὸ Σκύ-
ρου δράκοντα τουτέστι Νεοπτόλεμον ἐν
γαστρὶ ἔχουσαν καὶ λελοχευμένην, (186)
ἦντινα ὁ σύγκοιτος Ἀχιλλεὺς τοῦ Εὐξείνου
πόντου (187) ἔσωθε ζητῶν, τὴν τῶν Ἑλ-
λήνων καρατόμον καὶ φονεύτριαν

180 παλίνοστον f om. a ἀφίζεται
εἰς τὴν ὁδὸν pro ἐπανελθὼν a f
181 ἄγαν φοινίους om. B 182 κα-
πνῷ B 184 ἐσθίνοντες πόρτιν, δά-
μαλιν ἢ ἔλαφον a ἐσθίνοντες δάμα-
λιν ἢ ἔλαφον f 185 τῆς Σκ. Bachm.
186 Σαλμυδησὲς Bachm.

180 ὑποστραφεῖς Bachm. e P
185 τὸν — δράκοντα pro τοῦ — δρά-
κοντος P

δαρὸν φαληριῶσαν οἰκῆσει σπῖλον
 Ἰστρου πρὸς ἐκβολαῖσι λιμναίων ποτῶν,
 ποθῶν δάμαρτα, τὴν ποτ' ἐν σφαγαῖς κεμὰς 190
 λαιμὸν προθεῖσα φασγάνων ἔκ ῥύσεται —
 βαθὺς δ' ἔσω ῥηγμῖνος αὐδηθήσεται
 ἔρημος ἐν κρόκαισι νυμφίου δρόμος,
 στένοντος ἄτας καὶ κενὴν ναυκληρίαν
 καὶ τὴν ἄφαντον εἶδος ἡλλοιωμένην 195
 γραῖαν σφαγείων ἡδὲ χερνίβων πέλας
 Ἄιδου τε παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογί
 κρατῆρος, ἣν μέλαινα ποιφύξει βροτῶν

189 Ἰστρου editor Κέλτρον v κέλτρον d ἐν τισι βιβλίοις λέκτρον int.
 lin. C² 192 δ' om. A αὐδηθήσεται om. B 193 κρόκαισι A
 196 σφαγείων A σφαγίων B (i ex ei) CD 198 ἣν Muell. I 36 δν v φθι-
 τῶν V

Θείσαν ἡ τὴν κατατομοῦσαν, πρὸς διά-
 φορον τόνον | (188) ἐπὶ πολὺν χρόνον.
 λευκὴν ἔστι δὲ νῆσος· τὴν ἀπὸ πολλῶν
 πελαργῶν | οἰκῆσει τὴν Λευκὴν νῆσον τὴν
 ἐν Ἰστρῷ τῷ ποταμῷ | (189) ὄνομα λί-
 μνης ἡ ποταμοῦ, ἐξ οὗ ὁ Ἰστρος ἐκδί-
 δωσι | πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τῶν ῥευμάτων |
 (190) ποθῶν τὴν γυναῖκα Ἰφιγένειαν,
 ἦντινα ποτε ἐν ταῖς σφαγαῖς | ἡ εἰλαφος
 (191) τὸν τράχηλον ἡ λαιμὸν προτείνασα |
 τοῦ ξίφους ἐλευθερώσει | (192) βαθὺς
 δὲ δρόμος ἔσω τοῦ λιμένος ἡ αἰγιαλὸς
 μέχρι τῶν ἐρήμων τῆς Σκυθίας Ἀχιλ-
 λείως λεγθήσεται | (193) ἡρμημένος τῶς
 αἰγιαλοῖς ὁ Ἀχιλλείως δρόμος | (194) στε-
 νάζοντος τὰς βλάβας καὶ ματαίαν πορείαν |
 (195) καὶ τὴν ἀφανισθεῖσαν ἐπὶ τῷ βω-
 μῷ | μεταμορφωθείσαν ὑπὸ Ἀρτέμιδος
 εἰς γραῦν· ἡ γραῖαν σφαγείων· ἐν
 σφαγαῖς γηράσασαν | (196) τὴν γεγηρα-
 κῆσαν ἐν ταῖς σφαγαῖς ἡ τὴν μεταβλη-
 θεῖσαν εἰς γραῖαν, διὰ τὸ μὴ γνωρισθῆ-
 ναι ὑπὸ Ἑλλήνων | τῶν σφαγίων καὶ τῶν
 χερνίβων πλησίον | (197) καὶ τοῦ παφλά-
 ζοντος Ἄιδου πλησίον ἐκ τῶν βυθῶν τῇ
 φλογί· κρατῆρα δὲ Ἄιδου λέγει τὸν
 λίθητα διὰ τὸ εἰς αὐτὸν κατασφάζεσθαι
 τοὺς ξένους | (198) τοῦ κρατῆρος Ἄιδου

(186) καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον τὴν λευ-
 κὴν νῆσον τὴν καλουμένην Σπῖλον κατοί-
 κησει (189) πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τῶν λι-
 μναίων πομάτων τῆς Κέλτρον λίμνης, (190)
 ποθῶν τὴν γαμετὴν, ἦντινα ποτε ἐν ταῖς
 σφαγαῖς εἰλαφος (191) τὸν λαιμὸν ἐκτεί-
 νασα ἐκ τῶν ξιφῶν ῥύσεται. (192) βα-
 θὺς δὲ ἔσω τοῦ αἰγιαλοῦ ἔρημικός ἐν ταῖς
 ψάμμοις τοῦ νυμφίου ἦτοι τοῦ Ἀχιλλείως
 δρόμος κληθήσεται καὶ λεχθήσεται, (194)
 στενάζοντος τὰς βλάβας καὶ τὴν ματαίαν
 πορείαν τῶν πλοίων (195) καὶ τὴν ἀφανῆ,
 τὴν τὸ εἶδος ἀλλάξαν (196) γραῖαν
 Ἰφιγένειαν ἐγγὺς τῶν σφαγίων καὶ τῶν
 θυσιῶν (197) καὶ τοῦ παφλάζοντος καὶ
 βράζοντος κρατῆρος τῇ φλογί ἐκ τῶν βυ-
 θῶν τοῦ Ἄιδου, ὅντινα ἡ μέλαινα θεὸς
 ἦτοι Περσεφόνη φουθήσει τῶν νεκρῶν

188 [τῇν] ἀπὸ τῶν π. π. ? an οἰ-
 κοιμένην addendum? 192 ἐκ pro
 ἔσω B 193 ταῖς B

188 τὴν Λευκὴν νῆσον [τὴν] καλου-
 μένην σπῖλον?

σάρκας λεβητίζουσα δαιταλουργία.

Χῶ μὲν πατήσῃ χῶρον αἰάζων Σκύθην, 200
εἰς πέντε που πλειῶνας ἱμείρων λέχους·
οἱ δ' ἄμφι βωμὸν τοῦ προμάντιος Κρόνου,
σὺν μητρὶ τέκνων νηπίων κρεανόμου,
ὄρκων τὸ δευτεροῦχον ἄρσαντες ζυγὸν
στερερὰν ἐνοπλιοῦσιν ὠλέναις πλάτην, 205
σωτήρα Βάχον τῶν πάροιθε πημάτων
Σφάλτην ἀνευάζοντες, ᾧ ποτ' ἐν μυχοῖς
Δελφινίου παρ' ἄντρα Κερδῶου θεοῦ

202 προμάντιος (ε erasum) B προμάντεως E 205 ἐνοπλιοῦσιν editor
ἐνοπλίσσουσιν A ἐνοπλίσουσιν BCDE ἐναπλώσουσιν P?

πλησίον, ἀπὸ κοινοῦ· λέγει δὲ διὰ τὸ εἰς
αὐτὸν τοὺς ξένους κατασφάττεσθαι | ὅν-
τινα κρατήρα. ἢ Φερσεφόνη ἐστίν. φυ-
σῆσαι νεκρῶν | (199) τὰς σάρκας εἰς λέ-
βητα βάλλουσα | τῇ μαγειρίᾳ, τῇ ξενο-
κτονίᾳ |
(200) Καὶ ὁ μὲν Ἀχλλεὺς ἐνδιατρίψει
εἰς τὸν χῶρον | θρηνηῶν τὸν Σκύθην |
(201) εἰς πέντε χρόνους καὶ ἐνιαυτοὺς·
πλειῶν δὲ ἢ εὐθεία | ἐπιθυμῶν λέχους
τῆς Ἰφιγενείας | (202) οἱ δὲ περὶ τὸν βω-
μὸν | τοῦ προμαντευσαμένου αὐτοῖς τὸν
δεκαετὴ χρόνον τῆς Ἰλίου πορθήσεως ἐν
Αὐλίδι | ἢ τοῦ ἀρχαίου ἢ τοῦ φοβεροῦ·
λέγει δὲ τὸν δράκοντα | (203) σὺν τῇ τῶν
τέκνων μητέρι. μικρῶν | τοῦ τοῦ νεοσ-
σοῦς τῆς στρουθοῦ καὶ αὐτὴν τὴν στρου-
θὸν φαγόντος δράκοντος | (204) ἐπειδὴ
τὸ πρῶτον ὄρκους ἔδωκαν περὶ τῆς Ἑλέ-
νης, νῦν δὲ περὶ τῆς στρατιάς, ὅ ἐστι δευ-
τεροῦχον | ἀρμόσαντες τὸν ζυγόν | (205)
ὄντι τοῦ ἐνοπλίσσουσιν ἢ ἐναρμόσουσιν |
ταῖς χερσὶν εἰρεσίαν, κωπηλασίαν | (206)
τὴν Διόνυσον, ὅτι αἴτιος αὐτοῖς ἐγένετο
τοῦ μὴ ἀπολέσθαι ἐν Μυσίᾳ | τῶν πρώην
βλαβῶν | (207) τὸν σφαλῆναι ποιήσαντα
τὸν Τηλέφον | ἀνυμνοῦντες, ὅτινι ποτε
ἐν τοῖς ἐσχάτοις | (208) παρὰ τὰ σπήλαια
τοῦ Ἀπόλλωνος· Δελφίνιος δὲ ἐκλήθη,
ὅτι ὀχούμενος δελφίνι ἀπὸ Διήλου εἰς τὴν
Πυθίαν | ἐπικερδοῦς θεοῦ |

(199) τὰς σάρκας τῇ λέβητι ἐκκαίουσα
τῇ μαγειρίᾳ. (200) καὶ ὁ μὲν Ἀχλλεὺς
πατήσῃ τόπον Σκυθικὸν στενάζων, (201)
εἰς πέντε που ἐνιαυτοὺς ἐπιθυμῶν τῆς κοί-
της· (202) οἱ δὲ Ἕλληνες περὶ τὸν βωμὸν
τοῦ προμάντεως υἱοῦ τοῦ Κρόνου Διὸς
(203) τοῦ σὺν τῇ μητρὶ [στρουθῶν] τῶν
νηπίων τέκνων στρουθῶν κρεανομοῦντες,
(204) τὸν δευτέρου ὄρκον καὶ ζυγὸν ποιη-
σαντες (205) ἰσχυρὰν καθοπλίσουσι ταῖς
χερσὶν εἰρεσίαν καὶ κωπηλασίαν, (206) σω-
τήρα τὸν Διόνυσον καὶ Βάχον καὶ Σφάλ-
την τῶν ἐμπροσθὲν κακῶν καὶ κινδύνων
ἀνακαλούμενοι, ὅτινι ποτε τῷ Ταύρῳ Διο-
νύσῳ (ἐν) τοῖς ἐσώτατοις παρὰ τὰ σπήλαια
τοῦ Κερδῶου καὶ Δελφινίου θεοῦ Ἀπόλ-
λωνος μυστικὰς θυσίας τελέσει

198 ἐννεῖ pro ἐστίν Bachm. 200 leg.
Σκυθικόν 203 τὰς νεοσσούς B
205 leg. τὰς χεῖρας εἰρεσίᾳ, κωπηλασίᾳ
206 αὐτῷ B αὐτοῖς ἐγένετο om. a
207 ἀνυμνοῦντες a ἀναμνοῦντες B
208 lacunam indicavit Bachm.

202 περὶ pro ἐπὶ editor 203
στρουθῶν inclusi 206 (ἐν) add.
Bachm.

Ταύρω κρυφαίας χέρνιβας κατάρζεται
 ὁ χιλιάρχος τοῦ πολυρραίστου στρατοῦ. 210
 ὃ θυμάτων πρόσπαιον ἐκτίνων χάριν
 δαίμων Ἐνόρχης Φιγαλεὺς Φαυστήριος
 λέοντα θοίνης ἔχνος ἐμπλέξας λύγοις
 σχήσει τὸ μὴ πρόρριζον ἔστωσαι στάχυν
 κείροντ' ὀδόντι καὶ λαφυσταῖς γνάθοις. 215
 Λεύσω πάλαι δὴ σπεῖραν ὀλκαίων κακῶν,
 σύρουσαν ἄλμῃ ἀπιροῖζούσαν πάτρα
 δεινὰς ἀπειλὰς καὶ πυριφλέκτους βλάβας.

209 κατάρζεται om. B 210 πολυρραίστου D πολυραίστου E πολυρ-
 ραίστου AB 212 φιγαλεὺς C³T φηγαλεὺς DE 214 στάχυν om. B
 216 λεύσω ABCDp 217 πάτρην v

(209) τῷ Διονύσῳ | μυστικὰς θυσίας
 κατάρζεται | (210) ὁ χιλιάρχος, τῷ τελείῳ
 ἀριθμῷ | τοῦ τὰς πόλεις φθείροντος | (211)
 ὥστιν Ἀγαμέμνωνι πρόσφατον· τοῦτο γὰρ
 δηλοῖ τὸ πρίσπαιον | ἀντιπαρέχων |
 (212) ὁ Διόνυσος, ὅτι μετὰ ὀρχήσεων αὐτοῦ
 τελεῖται τὰ μυστήρια ὁ Διόνυσος ἐν Φι-
 γαλίᾳ | ὁ Διόνυσος, ὅτι μετὰ λαμπάδων
 ἀγεται αὐτῷ τὰ μυστήρια | (213) ὡςλέοντα
 τῆς τροφῆς ἢ εὐωχίας· λείπει δὲ τὸ ὡς· καὶ
 λέγει τὸν Τηλέφον· τὸν πόδα ἐμπλακεῖς
 κλημασι, κλάδοις φυτοῦ | (214) ἐμποδίζει
 ἐκ ριζῶν | ἀφανίσαι στάχυν· λείπει τὸ ὡς,
 ἢ ὡς στάχυν | (215) κόπτοντα τῷ
 ὀδόντι | λαφυστούσαις, δαπανητικαῖς, στό-
 μασι |

(216) Περὶ τοῦ πλοῦ λέγει τοῦ εἰς
 Τροίαν τῶν Ἑλλήνων | συναγωγὴν, ἣτις
 συνίσταται ἐξ ἑκατὸν ἀνδρῶν, φησὶ τὸ
 εὐαγγέλιον. ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρ-
 χος | τῶν πλοίων, παρὰ τὸ ἑλ-
 κασθαι | (217) σύρουσαν τῇ θαλάσῃ |
 καὶ ἀπειλοῦσαν, λέγει δὲ ἐμπρησμόν
 (218) φοβεράς ἀπειλὰς τὰς διὰ πυρός

(210) ὁ τῶν χιλιάδων ἄρχων τοῦ τὰς
 πόλεις πορθούντος στρατοῦ Ἀγαμέμνων.
 (211) ὥστιν τῶν θυμάτων τὸ πρόσφατον
 ἀποτινύων καὶ ἀνταμειβόμενος τὴν χάριν
 (212) ὁ Ἐνόρχης, Φιγαλεὺς καὶ Φαυστήριος
 θεὸς Διόνυσος (213) τὸνλέοντα ἔχουν τὸν
 Τηλέφον τῆς σφαγῆς καθέξει καὶ κωλύσει
 τὸ ἔχνος ἦτοι τὸν πόδα τοῖς κλάδοις ἀμ-
 πελου ἐμπλέξας τὸ μὴ ἐκ ριζῶν ἀφανίσαι
 τοὺς Ἑλλήνας ὡς στάχυν (215) τέμνοντα
 τῷ ὀδόντι καὶ ταῖς δαπανητικαῖς σιαγόναις.

Λεύσω πάλαι δὴ σπεῖραν ὀλ-
 καίων κακῶν· (216) βλέψω πάλαι δὲ
 συναγωγὴν ὀλκάδων καὶ πλοίων κακῶν
 (217) συρομένην τῇ ἄλμῃ καὶ ἀπειλοῦσαν
 καὶ θροοῦσαν τῇ πατρίδι (218) φοβεράς
 ἀπειλὰς καὶ ἐκ πυρός ἀναπεφλεγμένας βλά-
 βας.

215 δαπανητικαῖς B ἀφανιστικαῖς
 Bachm. 216 | ὁρῶ δὴ πάλαι συν-
 αγωγὴν a lacunam indicavit Bachm.
 excidit ἀπρητισμένως εἴρηται vel κατὰ
 τέλειον ὀριθμόν cf. 210 217 ἀπει-
 λοῦσαν, θροοῦσαν a ἐμπρησμόν
 Bachm. ἐμπρησμόν B ἐκ πρησμού f περὶ
 ἐμπρησμοῦ a

215 τέμνοντα pro τέμνοντος editor

ὡς μή σε Κάδμος ὦφελ' ἐν περιρρύτῳ
 Ἰσση φυτεῦσαι δυσμενῶν ποδηγέτην, 220
 τέταρτον ἐξ Ἀτλαντος ἀθλίου σπόρον,
 τῶν αὐθομαίμων συγκατασκάπτῃν Πρύλιν,
 τόμουρε πρὸς τὰ λῶστα ναμερτέστατε·
 μηδ' Αἰσακείων οὐμὸς ὦφελεν πατὴρ
 χρησμῶν ἀπῶσαι νυκτίφοιτα δαίματα, 225
 μιᾷ δὲ κρύψαι τοὺς διπλοῦς ὑπὲρ πάτρας
 μοίρᾳ τεφρώσας γυῖα Λημναίῳ πυρί·
 οὐκ ἂν τοσῶνδε κύμ' ἐπέκλυζεν κακῶν.
 Καὶ δὴ Παλαίμων δέρεται βρεφοκτόνος
 ζέονσαν αἰθυσίαισι πλεκτανοστόλοις 230

219 ὦφελ' B ὦφελ' ε' περιρρύτῳ C² (apostrophum et alterum spiritum lenem addidit, ν superscripsit C²) 223 νημερτέστατε ν 224 οὐμὸς ὦφελεν πατὴρ om. B ὦφελε DE ὦφελε C² cf. T 226 ὑπὲρ πάτρας om. B 228 ἐπέκλυζεν editor ἐπέκλυσεν A ἐπέκλυσε BCE ἀπέκλυσε D 230 αἰθυσίαισι editor αἰθυσίῃσι CDE αἰθυσίῃ A αἰθυσίῃν B πλεκτανοστόλοις C γρ. πλεκτανοστόλοις marg. C²

(219) ὅπως μή σε ὁ Ἑρμῆς, ἀντὶ τοῦ Καδμῖλος· τούτου δὲ υἱὸς ἐγένετο Πρύλις | ὦφελεν ἐν τῇ περιρρύτῳ νήσῳ Λέσβῳ | (220) νησὸς ἐστίν, ἡ νῦν λεγομένη Λέσβος | γεννηθῆναι τῶν Ἑλλήνων ὀδηγόν | (221) τέταρτον ἐκ τοῦ Ἀτλαντος | ταλαιπώρου υἱόν | (222) τῶν συγγενῶν | συμπορθητήν, υἱόν τοῦ Ἑρμοῦ | (223) μάντι, προφῆτα, πρὸς τὰ βέλτεστα | ἀληθέστατε, Πρύλι | (224) τῶν τοῦ Αἰσάκου· οὗτος δὲ ἐστίν υἱὸς Πριάμου, μάντις | (225) τῶν χρησμῶν ἀπωθῆναι νυκτερινὰ φόβητρα | (226) μιᾷ μοίρᾳ, ἐνὶ θανάτῳ κρύψαι τὸν τε Πάριν καὶ τὴν Ἑκάβην | (227) καύσας τῇ μοίρᾳ μέλη | τοῦ σφοδροῦ πυρί, παρὰ τὸ ἐν Λήμνῳ πυρίον τοῦ Ἡφαίστου | (228) οὐκ ἂν τοσούτων τῶ κύμα κατεπόντισε κακῶν | (229) Ὁ Μελιέστης, ὁ μάντις, τῆς Ἰουῆς ὁ υἱός, βλέπεται | ἐπειδὴ κατὰ τινα χρησμόν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ αὐτοῦ βρέφη ἐθυσίαζον | (230) εἶδος ὀρνέου, λέγει δὲ νῦν τὰ πλοῖα | πολυκώποις, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοῦ πολυπόδος πλεκτανῶν |

224 μάντις. ὁ ἐμὸς ὦφελε πατὴρ α μ. ὁ ε. ὦφελεν π. f' 226 Ἑκάβην τῆς πατρίδος α Ἑ. ὑπὲρ τ. π. f' 227 ἡφαίστου. τὰς καμίνους α

(219) ὡς ὠφελὲ σε μηδαμῶς ὁ Ἑρμῆς τὸν Πρύλιν ἐν τῇ περιρρομένη νήσῳ τῇ Ἰσση γεννηθῆναι τῶν πολεμίων Ἑλλήνων ὀδηγόν, τῶν ἀδελφῶν συμπορθητήν, τὸν τέταρτον σπόρον ἐκ τοῦ ἀθλίου Ἀτλαντος, (223) ὁ μάντι πρὸς τὰ μέγιστα ἀληθέστατε· (224) μὴ δὲ τῶν τοῦ Αἰσάκου ὦφελεν ὁ ἐμὸς πατὴρ (225) τῶν χρησμῶν καὶ τὰ ἐκ τῇ νυκτὶ φάσματα ἀποπέμψασθαι, (226) μιᾷ δὲ μοίρᾳ ἤτοι ἐν θανάτῳ τοὺς δύο ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀφανίσαι καύσας καὶ αἰθαλώσας τὰ μέλη τῶ Λημναίῳ πυρί· (228) οὐκ ἂν τοσούτων κακῶν κύμα ἐπέκλυσε καὶ ἐπεκάλυψε. (229) καὶ δὲ ὁ βρεφοκτόνος Παλαίμων βλέπει (230) τὴν παλαιὰν σύγκοιτον καὶ τοῦ Ὡκεανοῦ τροφὸν θάλλουσαν καὶ βράζουσαν ταῖς πόλυσιν καὶ πολυκώποις· ἐκ μεταφορᾶς τῶν πολυπόδος πλεκτανῶν·

230 θάλλουσαν?

γραῖαν ξύνευνον Ὡγένου Τιτανίδα.

Καὶ δὴ διπλᾶ σὺν πατρὶ ῥαίεται τέκνα,
στερεῶ τυπέντι κλειδας εὐάργῳ μύλῳ,
τὰ πρόσθεν αὐλητῆρος ἐκπεφευγότα
ψυδραῖσι φήμαις λαρνακοφθόρους ῥίφας, 235
ᾧ δὴ πιθήσας στυγνὸς ἄρταμος τέκνων,
αἰθυιόθρεπτος πορκέων λιναγρέτης
κηθμοῖσι καὶ ῥαιβοῖσι νηρίταις φίλος,
χηλῷ κατεδρύφαξε διπτύχους γονάς.
σὺν τοῖς δ' ὁ τλήμων, μητρὸς οὐ φράσας θεᾶς 240
μνήμων ἐφετμάς, ἀλλὰ ληθάργῳ σφαλεῖς,

231 σύνευνον CD Τιτανίδα editor τιτηνίδα ACDE τητινίδα B
232 ραίνεταί B 233 τυπέντι Scal. ap. Murs. τυπέντα V εὐάργῳ Enst.
εὐάργῳ V 235 λαρνακοφθόρους AB cf. P λαρνακοφθόρους DEP λαρνακο-
φθόρους TC² 236 ᾧ δὴ πιθήσας om. B 237 αἰθυιόθρεπτος ABCE
238 νηρίταις CDE

(231) τὴν ὁμόζυγον γραῖαν, τὴν θάλασσαν ξύνευνον δὲ τοῦ Ὠκεανοῦ τὴν Τηθύν τοῦ Ὠκεανοῦ· οὕτω γὰρ πάλαι ἐκαλεῖτο τὴν Τηθύν· λέγει δὲ τὴν θάλασσαν | (232) καὶ δὴ σὺν τῷ πατρὶ δύο φθείρεται τέκνα | (233) τῷ ἰσχυρῷ πληγέντα μεταξὺ τῶν ὤμων | τῷ λίθῳ τοῦ εὐάργου Ἀχιλλεύς | (234) τὰ πρότερον τοῦ αὐλητῆρος ἐκφυγόντα | (235) ἐψευσμέναις λοιδορίαις | ἐν λάρνακι ἐφθαρμένους· λέγει δὲ τοὺς παῖδας τοῦ Κύνου Τέννην καὶ Ἡμιθέαν | εἰς | (236) ὁ φοβερός φονεὺς, παρὰ τὸ·
στυγέει δὲ καὶ ἄλλους
ὁ Κύνος | (237) ὁ σὺν ταῖς αἰθυσταῖς τεθραμμένος | ἀλιέων | ὁ ὑπὸ τῶν ἰχθύων ἀγρευθεὶς | (238) λάχανον ἄγριον, ἢ ὀστρεῖς | κοιλίαις ἢ καμπύλοις | κόγχαις | προσδιέτριβε γὰρ μετὰ τῶν ἀλιέων | (239) κίβωτῳ, λάρνακι κατησφαλιστο, κατέλειπεν | τοὺς δύο υἱοὺς Τέννην καὶ Ἡμιθέαν | (240) σὺν τούτοις δ' ὁ ταλαίπωρος | τῆς Θέτιδος | (241) ὁ Μνήμων, ὄνομα κύριον, τὰς ἐντολάς τῆς Θέτιδος ἀλλὰ τῇ λήθῃ ἀποσφαλεῖς, ἀμαρτήσας

(231) γραῖαν ξύνευνον λέγει τὴν Τηθύν τοῦ Ὠκεανοῦ· ἡ αὐτὴ δὲ ἐστὶ τῇ θαλάσσῃ· Ὡγένου δὲ τοῦ Ὠκεανοῦ· οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο πρότερον. (232) καὶ δὴ δισά σὺν τῷ πατρὶ ἀναιρέται τέκνα, (233) ἰσχυρῷ πληγέντα κατὰ τὰς κλειδας λίθῳ τοῦ καλῶς ἄρχοντος Ἀχιλλεύς, (234) τὰ ἐμπροσθεν διαφυγόντα ταῖς ψευδέσι φήμαις τοῦ αὐλητοῦ Μόλπου σὺν τῷ λάρνακι ῥίφας, (236) ᾧ τινι δὴ Μόλπῳ πιστεύσας ὁ φοβερός φονεὺς τῶν τέκνων Κύνος, (237) ὑπὸ τῶν αἰθυιῶν τεθραμμένος, ὁ ὑπὸ ἀλιέων τοῖς δικτύοις ἀγρευθεὶς, (238) ὁ τοῖς ὀστρεῖς καὶ τοῖς κοιλίαις τοῖς θαλασσίαις φίλος, (239) τῇ κίβωτῳ καὶ τῇ λάρνακι κατέκλεισε τὰ δύο τέκνα. (240) σὺν τούτοις δὲ ὁ ταλαίπωρος Μνήμων τῆς μητρὸς θεᾶς Θέτιδος οὐκ εἰπὼν τὰς ἐντολάς, ἀλλὰ τῇ λήθῃ ἀποσφαλεῖς,

233 πληγέντων B 236 A 186
237 αἰθυιαῖς Bachm. post τῶν lacunam indicavi: intercdisse videntur αἰέων ἐν λίνοις δίκην cf. s δικτύων προ ἰχθύων a f

233 καλῶς pro καλοῦ V

πρηγῆς θανεῖται στέρον οὐτασθεῖς ξίφει.

Καὶ δὴ στένει Μύρινα καὶ παράκτιοι
ἵππων φριμαγμὸν ἦόνες δεδεγμέναι,
ὅταν Πελασγὸν ἄλμα λαυψηροῦ ποδὸς 245
εἰς θῖν' ἐρείσας λοῖσθιον αἶθων λύκος
κρηναῖον ἐξ ἄμμοιο ῥοιβδήσει γάνος,
πηγὰς ἀνοίξας τὰς πάλαι κεκρυμμένας.

Καὶ δὴ καταίθει γαῖαν ὀρχηστῆς Ἄρης,
στρόμβῳ τὸν ἀρμάτειον ἐξάρχων νόμον, 250
ἅπασα δὲ χθὼν προῦμμάτων δηομένη
κεῖται, πέφρικαν δ' ὥστε λήιον γυῖαι

242 στέρων^{ον} C² supra *ον* aliquid quod non extrico οὐτασθεῖς C supra
οὐτηθεῖς C² οὐταθεῖς BE 243 μύρινα CD 244 φριμαγμὸν Lob.

Rhet. 241, 4 246 λοῖσθιον^{ον} A² (io radendo ex ia factum, λοῖσθίαν^{ον} V, a adrasum)
quae v. l. e p hausta est, sed λοῖσθιον explicare videtur s λοῖσθίαν BCDEP

247 ἄμμοιο D cf. T ῥοιβδήσει BDE 250 Ἀρμάτειον M. Schmidt
Mus. Rh. XXVI 222 αἵματηρὸν ACDE αἵματῆρ' B 252 κεῖται om. B
λήιον V γυῖαι Meurs. γυῖαι AC (' in ~ mutavit C²) γυῖαι BDE

(242) ἐπὶ στόμα ἀποθανεῖται | τὸ στή-
θος τρωθεῖς τῷ ξίφει |

(243) Καὶ δὴ στενάζει. μία τῶν Ἀμα-
ζόνων, ἀφ' ἧς τύπος ἐν Τροίᾳ | καὶ οἱ
παρὰ τὴν ὄχθην | (244) τῶν ἵππων τὸν
χρεμετισμὸν | αἰγιαλοὶ. δεξάμεναι | (245)
ὅπταν τὸ Θεσσαλὸν πῆδημα· λέγει δὲ
Ἀχιλλεύς | τοῦ ταχέος ποδὸς | (246) εἰς
αἰγιαλὸν ἐπιστηρίσας | ἑσχάτην διάπυρος
καὶ θερμός. λέγει δὲ Ἀχιλλεῖα | (247) πη-
γαῖον ἐκ τῆς ἄμμου | ἀναδύσει, ἀνακολα-
ψει. τὸ ὕδωρ, ἐφ' ᾧ τις γάνυται | (248)
τὰς πηγὰς ἐκφράξας | τὰς πρὶν ἠφανισμέ-
νας |

(249) Καὶ κατακαίει δὲ τὴν γῆν | ἐπειδὴ
οἱ εἰς πόλεμον ἐξερχόμενοι ἐπετίθειον
μέλη τινὰ παροξυντικά τοῦ πολεμῆν πρὸς
τὸ παροξύναι τοὺς ἀκούοντας καὶ εἰς ἀν-
δρείαν κινήσαι | (250) κόχλῳ ἤγουν σάλ-
πιγγι· οἱ γὰρ παλαιοὶ πυρφόροις ἀντὶ σάλ-
πίγγων ἐχρῶντο | τὸν αἵμασι χρώμενον
ἡγούμενος θεσμόν | (251) ἅπασα δὲ γῆ
προῦφθαλμῶν | καιομένη | (252) πεφρί-
κασι δ' ὥσπερ | σιτοφόρου χωρίου πλῆθρα |

246 διάπυρος καὶ θερμός pro διά-
πυρον καὶ θερμόν Bachm. 250 leg.
πορφόροις leg. κεχρωσμένον θεσ-
μός B 251 ἡ γῆ a f

(242) ἐπὶ πρόσωπον πεσὼν ἀποθα-
νεῖται, κατὰ τὸ στήθος πληγὴς ξίφει.

(243) καὶ δὴ στενάζει καὶ στενοχωρεῖται
ἡ Μύρινα καὶ αἱ ὄχθαι, (244) τῶν ἵππων
τὸν χρεμετισμὸν οἱ αἰγιαλοὶ προσδεχόμε-
νοι, (245) ὅπταν τὸ Θεσσαλικὸν πῆδημα
τοῦ ταχέος ποδὸς (246) εἰς τὸν αἰγιαλὸν
στηρίξας τὸ ἑσχάτον καὶ τελευταῖον ὁ
θερμὸς λύκος Ἀχιλλεύς (247) πηγαῖον ἐκ
[τοῦ] τῆς ἄμμου ἀναδύσει ὕδωρ, (248)
τὰς πηγὰς τὰς πάλαι κεκρυμμένας ἀνοίξας.
(249) καὶ δὴ κατακαίει τὴν γῆν ὀρχη-
στῆς πόλεμος (250) τῷ κόχλῳ ἤγουν τῇ
σάλπιγγι τὸν πολέμον νόμον ἡθῶν καὶ
κτυπῶν, (251) ἅπασα δὲ ἡ γῆ πρὸ τῶν
ὀφθαλμῶν πορδουμένη καὶ αἰγματοπιζομένη (252) πρόκειται, πε-
φρίκασι δὲ ταῖς λόγχαις καὶ τοῖς ξίφεσι
ἀποστύβοντες οἱ Ἕλληνες καθάπερ σιτο-
φόρου χωρίου, πεδίου πλῆθρα ἦτοι μέτρα.
ἡ οἰμωγὴ δὲ καὶ ἡ βοή

246 τὸν ἑσχάτον — ?

λόγχαις ἀποστίλβοντες, οἰμωγὴ δέ μοι
 ἐν ὧσι πύργων ἐξ ἄκρων ἰνθάλλεται,
 πρὸς αἰθέρος κυροῦσα νηνέμους ἔδρας, 255
 γόῳ γυναικῶν καὶ καταρραγαῖς πέπλων,
 ἄλλην ἐπ' ἄλλη συμφορὰν δεδεγμένων.
 Ἐκεῖνό σ', ὦ τάλαινα καρδία, κακόν,
 ἐκεῖνο δάψει πημάτων ὑπέρτατον,
 εὖτ' ἂν λαβράζων περκνὸς αἰχμητὴς χάρων 260
 πτεροῖσι χέρσον αἰετὸς διαγράφων
 ῥαίβοι τυπωτὴν τόρμαν ἀγκύλῃ βάσει,
 κλάζων τ' ἄμικτον στόματι ξιγίστην βοήν,
 τὸν φίλτατόν σου τῶν ἀγαστέρων τρόφιν
 Πτώου τε πατρὸς ἀρπάσας μετάρσιον, 265

255 κυροῦσα C² κύρουσα GHerm. V 238 258 κακόν A cf. p 259
 261 χέρσον om. B 262 ῥαιβῶ V post 262 Scaligeri monitu editores
 post Meursium omnes praeter Bachmannum v. 268 inseruerunt 265 πτώου
 BCDE

(253) τοῖς δόρασι λάμποντες | θρήνος
 δέ μοι | (254) ἐν τοῖς ὧσι τῶν πύργων ἐκ
 τῶν ἀκρων ὁμοιοῦται | (255) πρὸς τοῦ
 αἰέρος ἐπιτυχάνουσα | τὰς ἀνηνέμους βά-
 σεις | (256) θρήνω γυναικῶν | καὶ σχί-
 σσει τῶν ἱματίων | (257) ἄλλην ἐπ' ἄλλη
 συμφορὰν δεδεγμένων |

(258) Ἐκεῖνό σ', ὦ τάλαιπωρε ψυχῇ,
 κακόν | (259) ἐκεῖνο λυπήσει βλαβῶν ἐξο-
 χύτατον | (260) ὁπότεν λάβρος γενόμε-
 νος | ταχὺς· ἐστὶ δὲ εἶδος αἰετοῦ | ὁ πολε-
 μιστὴς χάρων, ὁ αἰχμητὴς | (261) τοῖς
 τροχοῖς, διὰ τὸ τάχος· ἐπιμένει δὲ τῇ
 ἀλλοτρίᾳ | ὁ Ἀχὺλλεύς διαχαράσσειν |
 (262) τῷ ἀγκύλῳ· τοπάζουσαν τὰς τρο-
 χὰς ἐν τῇ γῇ | τὸ στάδιον | ἐπικαμπέ-
 βησιν | (263) καὶ κλάζων ἀμιγῆς· ἴδιαν
 γὰρ φωνὴν ἔχει ὁ αἰετὸς | τῷ στόματι
 φρατὴν κλαγγὴν | (264) τὸν προσφιλῆ
 σου τῶν ὁμογαστέρων συντετραμμένον |
 (265) τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐπειδὴ ἡ Λητώ
 μέλλουσα γεννᾶν ἐπτολήθη· λέγεται δὲ ὁ
 Ἐκτωρ φύσει μὲν εἶναι τοῦ Ἀπόλλωνος,

(254) ἐν τοῖς ὧσι μοι ἐκ τῶν ἀκροπό-
 λεων τυποῦται καὶ ὁμοιοῦται (255) τὰς
 τοῦ αἰέρος . . . νηνέμους βάσεις (256)
 τῷ γόῳ τῶν γυναικῶν καὶ ταῖς διαρρα-
 γαῖς τῶν πέπλων, (259) ἄλλην ἐπ' ἄλλη
 συμφορὰν προσδεχομένων. (258) ἐκεῖνό
 σε, ὦ τάλαιπωρε καρδία, τὸ κακόν, (259)
 τὸ ὑπέρτατον τῶν βλαβῶν πίσει, (260)
 ὁπότεν λάβρος γενόμενος ὁ φοβερός πο-
 λεμιστὴς χάρων Ἀχὺλλεύς (261) τοῖς τρο-
 χοῖς τὴν γῆν ὡς αἰετὸς διαχαράσσειν (262)
 τῇ ἐπικαμπεί καὶ ἀγκύλῃ βάσει τετυπωμέ-
 νην αὐλακα, (263) κλάζων τε ἀνόμοιον
 καὶ παρηλλαγμένην φωνὴν τῷ στόματι
 φοβεράν βοήν (264) τὸν προσφιλέστατόν
 σου καὶ τῶν ὁμογαστέρων τὸν εὐτροφον
 (265) ἐκ τοῦ πατρὸς Ἀπόλλωνος τοῦ
 Πτώου μετάρσιον ἀρπάξας

258 κακόν e κακὸν B 261 τάχος,
 γῆν a τ. τὴν γ. f 262 τυπάζου-
 σαν pro τοπάζουσαν Bachm. τρέ-
 φας B

255 'deest ἐπιτυχάνουσα' Bachm.
 256 τῷ γόῳ pro τοῦ γόου V διαρ-
 ραγαῖς pro διαρπαγαῖς V 258 τὸ
 κακόν post τάλαιπωρε A, post ὑπέρ-
 τατον 259 V 259 'πίσει sive quod
 malim λυπήσει' pro ποιήσει Bachm.
 263 τε ἀνόμοιον pro πανόμοιον V

ὄνυξι γαμφηλαῖσι θ' αἰμάσσω δέμας,
 ἔγχωρα τίφῃ καὶ πέδον χραίνῃ φόνῳ,
 λευγαῖς βοώτης γατομῶν δι' αὐλακος.
 λαβὼν δὲ ταύρου τοῦ πεφασμένον δάνος,
 σκεθρῷ ταλάντῳ τρυτάνης ἤρτισμένον, 270
 αὐθις τὸν ἀντίποινον ἐγγέας ἴσον
 Πακτώλιον σταθμοῖσι τηλανγῇ μύδρον
 κρατήρα Βάκχου δύσεται, κεκλαυσμένος
 νύμφαισιν, αἱ φίλαντο Βηφύρου γάνος
 Λειβηθρίαν θ' ὑπερθε Πιμπλείας σκοπὴν, 275
 ὃ νεκροπέρας, ὅς προδευμαίνων πότμον

266 γαμφηλαῖσι editor γαμφηλῆσι ACDE γαμφιλῆσι B αἰμάσσω C²
 267 πέδον^{ων} A παιδων BP χραίνῃ φόνῳ om. B 268 δι' αὐλακος
 om. B 270 i in ἤρτισμένον mutavit in u B ἤρτημένον CDEPT
 271 αὐθις C² αὐτίς AB ἐγγέας BH ἐκχέας ACDE 274 νύμφαισιν, αἱ
 φίλαντο om. B 274 γρ. Βοφύρου marg. B an Βαφύρου? 275 Λειβη-
 θρίαν editor λειβηθρίην ABCD λειβηθρίης E

θῆσει δὲ Προίμου | ἀρπάσας μετέωρον |
 (266) καὶ ὄνυξιν ἐπικαμπέσιν | αἰμάσσω
 τὸ σῶμα (267) ἐπιχώρια τῆς Τροίας |
 δάση, Ἐλ, ἀλση. καὶ παίδων καὶ τῶν
 τέκνων | (268) πλατείας, ὁμαλῆς ὁ βοη-
 λάτης | ἀροτριῶν τὴν γῆν, τέμνων | (269)
 τοῦ Ἑκτορος τοῦ ἀνηρημένου δῶρον
 (270) ἀκριβεῖ ζυγῷ | στάθμης, βελόνης
 κρεμασμένον | (271) πάλιν | τὸν ἀντίδοτον
 χρυσὸν ἐγγέας ἐξ ἴσου | (272) τὸν χρυ-
 σόν, διὰ τὸ τὸν Πακτώλῳ ποταμὸν
 ψήγματα χρυσοῦ ἔχειν καὶ καταφέρειν |
 ἐπαύλους φαίδρον· μύδρον δὲ κυρίως τὸν
 πεφυρακτιμένον σάθρον | (273) ἀμφιφο-
 ρέα τοῦ Διονύσου, ἐπεὶ ὁ Διόνυσος ἐδωκε
 τῇ Θέτιδι ἀμφιφορέα | ὑπεισέλθῃ τεθρη-
 νημένος | (274) τὸν Βηφύρον ποταμὸν
 (275) καὶ τὴν Λειβηθρίην· ἐστὶ δὲ ὅρος
 ὑπεράνωθεν κρήνης καὶ ποταμοῦ Μα-
 κεδονίας· [εἶναι] τὴν ἀποψιν | (276) ὁ
 τοὺς νεκροὺς πωλῶν Ἀχιλλεύς, διὰ τὸν
 Ἑκτορα | ὅστις φοβούμενος θάνατον |

(266) τοῖς ὄνυξι καὶ τοῖς ἐπικαμπέσι
 χεῖλεσι τὸ σῶμα καθαιμάσσω καὶ κατ-
 εσθίων, (267) τὰ ἐγχώρια ἔλῃ καὶ τὸ ἐδα-
 φος τῷ φόνῳ μαινῇ, (268) διὰ τῆς ὁμαλῆς
 γῆς ὁ βοηλάτης καὶ ἀροτριεὺς τέμνων τὴν
 αὐλακα. (269) λαβὼν δὲ τοῦ ἀποκταν-
 θέντος ταύρου Ἑκτορος τὸ δῶρον (270)
 ἀκριβεῖ ζυγῷ τῆς τρυτάνης ἐπλημένον καὶ
 μετεωρισμένον (271) πάλιν τὸν ἀντίδοτον
 ἴσον ἐγγέας (272) τοῖς σταθμοῖς τὸν τοῦ
 Πακτώλου ποταμοῦ λαμπρόν χρυσόν (273)
 τὸν κρατήρα τοῦ Διονύσου ὑποδύσεται
 κεκλαυσμένος (274) ταῖς Νύμφαις, αἵτινες
 ἴσπασαντο τοῦ Βηφύρου ποταμοῦ τὸ ὕδωρ
 (275) καὶ τὴν Λειβηθρίαν ἐξοχὴν καὶ
 ἀκρώρειαν [καὶ] τὴν ὑπεράνωθεν τῆς Πιμ-
 πλείας πόλεως, (276) ὁ νεκροπεράτης καὶ
 νεκροπόλος, ὅστις προφοβούμενος τὸν θά-
 νατον

267 τῶν τέκνων μαινῇ τῶν (τῷ f)
 ἐκ τῶν φόνων αἵματι a f 268 τέμ-
 νων διὰ τῆς γῆς a f 269 leg. κε-
 κρεμασμένον 272 ἐπαύλους B
 274 ταῖς νύμφαις, αἵτινες ἡγάπων τὸν
 β. π. a f 275 εἶναι inclusi

267 μαινῇ pro μαινῇ V 275 καὶ
 inclusi 276 corrige νεκροπέλης
 Bachm.

καὶ θῆλυν ἀμφὶ σῶμα τλήσεται πέπλον
 δύναι, παρ' ἱστοῖς κερκίδος ψαύσας κρότων,
 καὶ λοῖσθος εἰς γῆν δυσμενῶν ῥίψαι πόδα,
 τὸ σὸν, ξύναιμε, κὰν ὕπνῳ πτήσων δόρυ. 290
 Ὡ δαῖμον, οἶον κίον' ἄστώσεις δόμων
 ἔρεισμα πάτρας δυστυχοῦς ὑποσπάσας·
 οὐ μὴν ἀνατεί γ' οὐδ' ἄνις μόχθων πικρῶν
 πένθους θ' ὁ ληστής Δωριεὺς γελᾷ στρατός,
 ἐπεγκαχάζων τοῦ δεδουπότος μόρφ, 285
 ἀλλ' ἀμφὶ πρύμναις τὴν παννυστάτην δραμῶν
 πεύκαις βίου βαλβίδα συμφλεχθήσεται,
 καλῶν ἐπευχαῖς πλεῖστα Φύξιον Δία
 πορθομένοισι κῆρας ἀρκέσαι πικράς.
 τότε' οὔτε τάφρος οὔτε ναυλόχων σταθμῶν 290

279 λοῖσθον C ἐς ABE ῥίψαι V 281 αἰστώσεις V ἄνευ V
 285 ἐπεγκαχάζων BC ἐπεκαχάζων D ἐπικαχάζων E 286 ἐπ' εὐχαῖς V

(277) καὶ ὡς γυνὴ περὶ τὸ σῶμα |
 καρτερῶσει φορῶν ἱμάτιον γυναικεῖον |
 (278) ὑπείσσεσθαι παρὰ τοῖς ἱσταρίοις· |
 ὅτι λαθρεῖν θέλων ὁ Ἀχιλλεὺς ὑφαίνειν |
 μετὰ τῶν γυναικῶν | τῆς κερκίδος ἀψά- |
 μενος | τῶν κρουμάτων (279) καὶ ἔσχατος |
 εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων. ἀντὶ (τοῦ) βα- |
 δίσαι | (280) τὸ σὸν, ὡς Ἐκτωρ ἀδελφε, |
 καὶ ἐν τοῖς ὕπνοις φοβούμενος δόρυ |
 (281) [Ὡς Ἐκτωρ ἀδελφε] ὁποῖον. Ἐκ- |
 τωρ, διὰ τὴν ἰσχύν | ἀφανίσαις οἰκῶν |
 (282) ἐπιστήριγμα τῆς ἀτυχοῦς πατρίδος |
 ἀφελόμενος | (283) οὐδαμῶς γε ἄνευ βλά- |
 βης | οὐδὲ χωρὶς πικρῶν καμάτων | (284) |
 καὶ τοῦ πένθους οἱ Ἕλληνες | (285) ἐπεγ- |
 γελῶν τοῦ Ἐκτορος τῷ θανάτῳ | (286) |
 ἀλλὰ περὶ ταῖς ναυσὶ τὴν ἐσχάτην δραμῶν |
 (287) ταῖς ναυσὶ. βαλβίδα δὲ τὴν βιω- |
 τὴν | συγκαυθίσσεται | (288) καλῶν ἐν |
 ταῖς προσευχαῖς πολλὰ | τὸν φυγῆς αἴτιον |
 γινόμενον τοῖς Ἕλλησι Δία | (289) πο- |
 λοροκοιμένοις | Μοίρας ἀποτρέφει τὰς δει- |
 νάς | (290) τότε οὐδαμῶς ὁ διόρυγος | οὔτε |
 τῶν λυμένων καὶ στάσεων |

(277) καὶ γυναικεῖον περὶ τὸ σῶμα
 ἱμάτιον καρτερῶσει (278) ἐνδύσασθαι, πα-
 ρὰ τοῖς ἱστοῖς τῆς κερκίδος ἀψάμενος τῶν
 κρότων (279) καὶ ἔσχατος εἰς τὴν γῆν
 τῶν πολεμίων τὸν πόδα ρίψαι, (280) τὸ
 σὸν, ὡς ἀδελφε Ἐκτορ, καὶ ἐν τῷ ὕπνῳ
 δόρυ φοβούμενος. (281) ὡς δὲ δαίμον
 Ἀχιλλεῦ, ὁποῖον κίονα ἀφανίσαις τῶν
 οἰκῶν, (282) τὸ ἔρεισμα καὶ στήριγμα
 τῆς δυστυχοῦς καὶ ἀτυχοῦς πατρίδος ὑπο-
 σπάσας καὶ ἀποστερήσας. (283) οὐ μὴν
 ἄνευ βλάβης καὶ τιμωρίας οὐδὲ χωρὶς πό-
 νων καὶ κόπων πικρῶν (284) τοῦ πένθους
 ὁ Ἕλλην ληστής στρατός γελᾷ (285) ἐπεγ-
 γελῶν καὶ ἐπαγαλλόμενος τῷ θανάτῳ τοῦ
 πεπτωκότος, (286) ἀλλὰ περὶ ταῖς πρύ-
 μναις τὴν ἐσχάτην τοῦ βίου βλάβην δρα-
 μῶν ταῖς ναυσὶ συμφλεχθήσεται (288)
 προσκαλούμενος ἐν ταῖς εὐχαῖς πολλὰ τὸν
 φυγαδευτικὸν Δία (289) τοῖς πορθομένοισι
 τὰς πικράς καὶ θανατηφόρους μοίρας ἀπο-
 στρέφει. (290) τότε οὔτε ἡ τάφρος οὔτε
 τῶν λυμένων καὶ τῶν ἐπαύλειων

279 τοῦ add. Bachm. 280 ὡς E.
 ἄ. inclusi 286 τῶν pro ταῖς B
 287 βιωτὴν cf. 314

278 τῶν κρότων pro τὸν κρότον V
 282 ὑποσπάσας pro ἀποσπάσας edi-
 tor 286 leg. βαλβίδα e P pro βλάβη
 βην 288 φυγαδευτικὸν pro φυγα-
 δευτὴν V

πρόβλημα καὶ σταυροῖσι κροσσωτὴ πτέρυνξ,
 οὐ γείσα χραισιμήσουσιν, οὐδ' ἐπάλξεις·
 ἀλλ' ὡς μέλισσαι συμπεφυρμένοι καπνῷ
 καὶ λιγνύος ῥιπαῖσι καὶ γρυνῶν βολαῖς
 ἄφλαστα καὶ κόρυμβα καὶ κληδῶν θρόνους 295
 πυκνοὶ κυβιστητῆρες ἐξ ἔδωλλων
 πηδῶντες αἰμάξουσιν ὀθνεῖαν κόριν.
 πολλοὺς δ' ἀριστεῖς πρωτόλειά θ' Ἑλλάδος
 αἰχμῇ φέροντας καὶ σποραῖς ὠγκωμένους
 αἱ σαὶ καταξανοῦσιν ὄβριμοι χεῖρες, 300
 φόνῳ βρύουσαι κάπμαιμῶσαι μάχης.

291 κροσσωτὴ d κροκωτὴ lemm. A (alterum κ prope erasum) κροσσωτὴ C
 κροσσωτὴ ABDE 292 γῖσα B γείσα CD 293 συμπεφυρμένοι d συμ-
 πεφυρμένοι ABCDEΠT 294 γρυνῶν B 296 ἔδωλλων B
 versus 298—303 sic perscripsit A: 298, 300, 301, 299, 302, 303 litteris α — ε
 appositis rectum ordinem indicavit 298 πρωτόλειά θ' Ἑλλάδος om. B
 299 αἰχμῆς GHerm. V 239 300 ὄβριμοι B χεῖρες A 301 φό-
 νου ACP βρύουσαι d cf. Π βλύουσαι ABCDE

(291) ἡ περιβολή, τὸ ὑψηλὸν τεῖχος |
 κορσωτὴ κλιμακώδης | (292) ἡ στε-
 φανίδες τῶν τείχους ἢ αἱ στεφανίδες τῶν τει-
 χῶν πτέρυνξ δὲ τὸ τεῖχος | βοηθήσουσιν
 οὐδὲ οἱ προμαχῶνες | (293) ἀλλ' ὥσπερ
 μέλισσαι συντεταραγμέναι τῷ καπνῷ |
 (294) τῆς ἀναφορᾶς καὶ ἀναδύσεως τοῦ
 καπνοῦ | ὄρμαῖς καὶ κορυμῶν βολαῖς | (295)
 τὰ ἄκρα καὶ πρυμναῖα τῆς νεώς, κατ' εὐφη-
 μισμὸν | ὡσαύτως, καὶ τὰ πρυμναῖα ἄκρα.
 καὶ τὰς κληδᾶς, ἐν αἷς κἀθιγνται οἱ ἐρέσ-
 σοντες | (296) συνεχεῖς κολυμβηταὶ | ἐκ
 τῶν σανιδωμάτων καὶ καταστρωμάτων
 τῆς νεώς | (297) ἀλλόμενοι αἰματώσουσιν
 ξάνην γῆν | (298) πολλοὺς δ' ἀρίστους
 Ἑλλήνας | τοὺς τὰ πρῶτα καὶ ἐξαίρετα
 λάφυρα (299) ἐπινίκια ἐκ τοῦ πολέμου |
 τῷ δόρατι κομίζοντας | (300) αἱ σαὶ τ
 ἀναίρησουσιν ἰσχυραὶ χεῖρες | (301) τοῦ
 φόνου βρύουσαι καὶ ἐπιθυμοῦσαι μάχης |

(291) ἡ περιβολή καὶ τὸ τοῖς ὀρθοῖς
 λίθοις κλιμακωτὸν τεῖχος (292) οὐδὲ αἱ
 στεφανίδες τῶν τειχῶν βοηθήσουσιν οὐδὲ
 αἱ κλίμακες (293) ἀλλ' ὥσπερ μέλισσαι
 τῷ καπνῷ συμπεφυρμέναι (294) καὶ ταῖς
 τοῦ καπνοῦ φοραῖς καὶ τῶν κορυμῶν ταῖς
 βολαῖς (295) τὰ εὐθλαστα πρυμναῖα καὶ
 πρυμναῖα καὶ τοὺς θρόνους καὶ τὰ καθε-
 στῆρια τῶν ἐρεσσόντων καὶ κωπηλατούν-
 των (296) πυκνοὶ καὶ συνεχεῖς ἐπὶ κεφα-
 λῇ ἐκ τῶν σανιδῶν (297) φυγάντες τῷ
 αἵματι μαλυνοῦσι τὴν ἄλλοτρῴαν γῆν. (298)
 πολλοὺς δὲ ἀριστεῖς τοὺς τὰ πρῶτα ἐπι-
 νίκια τῆς Ἑλλάδος (299) τῷ δόρατι φέ-
 ροντας καὶ ταῖς σποραῖς καὶ τῇ εὐγενείᾳ
 ἐπληρμένους (300) αἱ σαὶ ἰσχυραὶ χεῖρες
 κατακόψουσι, (301) τῷ φόνῳ βρύουσαι καὶ
 ἐπιθυμοῦσαι τῆς μάχης.

291 ἡ ἐκατέρωθεν οἰκοδομή, τὸ τεῖ-
 χος pro τὸ ὑψηλὸν τεῖχος α κλιματώ-
 δης B 292 αἱ προμ. B 295 τοῖς
 πρυμναῖοις B 298 ἐξαίρετα τοῦ πο-
 λέμου λ. α f 299 post 301 α κο-
 μίζοντας καὶ εὐγενείᾳ ἐπληρμένους α
 μεγαλαυχόντας pro ἐπληρμένους f

295 πρώρας V. fortasse πρωρήσια?

ἐγὼ δὲ πένθος οὐχὶ μείον οὔσομαι,
τὰς σὰς στένουσα καὶ δι' αἰῶνος ταφάς.
οἰκτρὸν γάρ, οἰκτρὸν κεῖν' ἐπόψομαι φάος
καὶ πημάτων ὑψιστον, ὧν κράντης χρόνος, 305
μήνης ἐλίσσων κύκλον, ἀνδηθήσεται.

Αἰαῖ, στενάζω καὶ σὸν εὐγλαγον θάλος,
ὦ σκύμνε, τερπνὸν ἀγκάλισμα συγγόνων,
ὃς ἄγριον δράκοντα πυρφόρῳ βαλὼν
ἴυγγι τόξων, τὸν τυπέντα δ' ἐν βρόχοις 310
μάρψας ἀφύκτοις βαιὸν ἀστεργῇ χρόνον,
πρὸς τοῦ δαμέντος αὐτὸς οὐ τετρωμένος,
καρτομηθεὶς τύμβον αἰμάξεις πατρός.

Οἶμοι δυσαίων, καὶ διπλᾶς ἀηδόνας
καὶ σὸν, τάλαινα, πότμον αἰάζω, σκύλαξ· 315

304 οἰκτρὸν γάρ, οἰκτρὸν om. B 307 Αἰαῖ Bachm. αἰ αἰ v καὶ
σὸν εὐγλαγον om. B 308 ἐναγκάλισμα D 309 ὃς vel ὅτ' GHerm.
V 239 ὅστ' v 310 ἴυγγι τόξων om. B

(302) ἐγὼ δὲ θρήνος οὐ μικρόν, ἀλλὰ πολὺ, μέγα ἀπενέγκω | (303) τὰς σὰς στε-
νάζουσα καὶ μέχρι ζωῆς ταφάς | (304)
ἐκείνην τὴν ἡμέραν θεάσομαι | (305) καὶ
τῶν βλαβῶν τὴν μεγίστην | ὧντινων ὁ
ἐπιτελεστής χρόνος | (306) τὸν τῆς σελή-
νης συστρέφων κύκλον, ῥηθήσεται |

(307) Φεῦ, φεῦ, θρηνώ | καὶ τὸ σὸν
εὐτραφές· λέγει δὲ τὸν Ἀστυάνακτα |
σῶμα· (308) λέγει δὲ τὸν Τρωῖον | φασὶ
γὰρ διδόμενος εἶναι Τρωῖον καὶ Κασσάν-
δραν· καλόν. φιλάτε τῶν συγγόνων ἦτοι
ἀδελφῶν | (309) τὸν Ἀχλλέα λέγει· τῷ
ἐρωτικῷ βαλὼν | (310) τὸν τρωθέντα δ'
ἐν τοῖς βρόχοις | (311) καταλαβὼν τοῖς
αὐτοῖς τὸν μικρόν ἦτοι ὀλίγον ἡγαπη-
μένον χρόνον | (312) παρὰ τοῦ δαμα-
σθέντος αὐτὸς τῷ ἔρωτι οὐ τετρωμένος,
ὦ Τρωῖλε, | (313) τὴν κεφαλὴν τμηθεὶς
φοκίξει τὸν τύμβον, τοῦ Ἀπόλλωνος λέ-
γει |

(314) Φεῦ, ὦ δυστυχής, ὁ κακὸν αἰῶνα
ἦρουν βιωτὴν ἢ ζωὴν ἔχων | Λαοδίκην
καὶ Πολυξένην λέγει | (315) καὶ τὸν σὸν,
ὦ ἱλῆμον, θάνατον, δεῦλ' Λαοδίκη, φησί |

302 πένθος B πολὺ καὶ a f cf.
Lehrs Pind. 71 304 ἐκείνην γὰρ ἐκ-
είνην a ἐλκεῖν γὰρ ἐλκεῖν ἐκείνην f
313 λέγει om. B

(302) ἐγὼ δὲ οὐ μικρόν τὸ πένθος
ἀποῖσομαι, (303) τὰς σὰς στενάζουσα διὰ
τοῦ αἰῶνος ταφάς καὶ κηδείας. (304)
ἐκείνην γὰρ ἐκεῖνο, ἐκείνην τὸ φῶς θεά-
σομαι (305) καὶ τῶν βλαβῶν καὶ συμ-
φορῶν τὸ μέγιστον, ὧντινων ὁ τελεστής
χρόνος, (306) τῆς σελήνης περιελίσσων καὶ
περιφέρων τὸν κύκλον, ὀνομασθήσεται.

Αἰ αἰ, στενάζω καὶ σὸν εὐγλα-
γον θάλος· (307) ἰοῦ, ἰοῦ στενάξω...
εὐτραφὲς ἄνθος, (308) ὦ σκύμνε, τὸ φαι-
δρὸν ἐμοὶ περίπλεγμα τῶν ἀδελφῶν, Τρω-
ῖλε, (309) ὅστις τὸν ἄγριον δράκοντα τῷ
ἐρωτικῷ ἴυγγι τῶν τόξων τρώσας, τὸν δὲ
βληθέντα ἐν τοῖς αὐτοῖς βρόχοις κατα-
σχῶν ὀλίγον καὶ ἀστατον χρόνον (312)
παρὰ τοῦ δαμασθέντος μὴ τετρωμένος τῷ
ἔρωτι (313) κεφαλοτομηθεὶς τὸν τάφον καὶ
βωμὸν αἱματώσεις τοῦ πατρὸς Ἀπόλλω-
νος. (314) φεῦ μοι, ὦ δυστυχὴς σκύλαξ
Ἐκάβη, καὶ τὸν σὸν, ταλαίπωρε, θάνατον
στενάξω καὶ τὰς σὰς ἀηδόνας Λαοδίκην
καὶ Πολυξένην·

307 τὸ σὸν post στενάξω inseruit
Bachm.

ὣν τὴν μὲν αὐτόπρεμνον ἢ τοκάς κόνις
 χανοῦσα κευθμῷ χεῖσεται διασφάγος,
 λεύσσουσιν ἄτην ἀγχιπουν στεναγμάτων,
 ἵν' ἄλμα πάππου καὶ χαμευνάδος μόροι
 τῆς λαθρονύμφου πόρτιος μεμιγμένοι 320
 σκύμνῳ κέχυνται, πρὶν λαφύξασθαι γάνος,
 πρὶν ἐκ λοχείας γυῖα χυτλῶσαι δρόσῳ·
 σὲ δ' ὦμὰ πρὸς νυμφεῖα καὶ γαμηλίους
 ἄξει θυηλὰς στυννὸς Ἰφιδος λείων,
 μητρὸς κελαινῆς χέρνιβας μιμούμενος, 325
 ἣν εἰς βαθεῖαν λαιμίσας ποιμανδρίαν
 στεφφηφόρον βοῦν δεινὸς ἄρταμος δράκων

317 θανοῦσα B χασμῷ D 318 λεύσσουσιν AΠ λεύσσουσιν BCDE

ἀγχιπουν B 319 ἄλμα E lemm. A ἄλμα^σ C² (accentum et explicativum

illud^σ addidit C²) ἄλμα D ἄλμα T χαμευνάδος B χαμευνάδος C²

321 γλάγος v. l. in P cf. p 326 ἐς v ποιμανδρίαν Scal. ap. Cant.
 Ποιμανδρίαν v

θρηνηῶ· σκύλας δὲ ἢ Ἐκάβη· φασὶ γὰρ
 αὐτὴν μεταβληθῆναι εἰς κύνα | (316) ὦν-
 τινων τὴν μὲν αὐτοπύρετον ἢ πατρί-
 οῦτω γὰρ νοεῖται τοκάς | (317) χάνασα
 τῷ βάθει χωρήσει τοῦ χάσματος· σφάξ
 γὰρ πᾶν χάσμα γῆς | (318) βλέπομένην
 βλάβην | πλησίον τὴν τῆς πατρίδος πόρ-
 θησιν | (319) ὅπου. τὸ ἄλσος νῦν. τοῦ
 Τρωὸς καὶ τῆς πόρνης τῆς πενιχρᾶς ὁ μό-
 ρος | (320) λάθρα γὰρ τῷ Πριάμῳ ἐμί-
 γνυτο | τῆς Κῶλλης μιγέντες | (321) τῷ
 Μουνίπῳ, πρὶν ἂν γεύσασθαι τροφῆς |
 πιεῖν, βροφῆσαι ὕδωρ. γρ. καὶ γλάγος.
 τουτέστι γάλα | (322) πρὶν ἐκ τοῦ τοκετοῦ
 μέλη | αποπλύναι τῷ ὕδατι | (323) σὲ δὲ
 πρὸς τὰ ἀτελευτα νυμφεῖα | καὶ τοὺς γά-
 μους | (324) ἀπάξει θυσίας | ὁ υἱὸς τῆς
 Ἰφιγενείας, ὑποκοριστικῶς, ὁ Πύρρος |
 (325) τῆς τραχείας μητρὸς θυσίας μιμού-
 μενος | (326) ἦντινα εἰς τὴν κοιλίην τάφρον |
 λαιμοτομήσας | λέγει τὸ ὥς, ἵν' ἢ ὥς-
 περ τὴν Βοιωτικὴν πόλιν | (327) ἐστολισ-
 μένην τὴν Πολυξένην ὥσπερ νύμφην | ὁ
 δεινὸς καὶ φοβερός δράκων, ὁ Διομήδης |

(316) ὦν τὴν μὲν Λαοδίκην σὺν τοῖς
 κλάδοις καὶ ῥίζαις ἢ τεκοῦσα γῇ (317)
 χανοῦσα τῷ μυκῷ διὰ τοῦ χάσματος χύ-
 σαι καὶ καταπίει (318) βλέπουσαν τῆς πά-
 τριδος τὴν βλάβην πλησίον τῶν στεναγ-
 μῶν, (319) ὅπου τὸ ἄλσος τοῦ πάππου
 Τρωὸς καὶ τῆς πόρνης Κῶλλας οἱ θάνατοι
 (320) τῆς λαθραίας νυμφευθείσης θαμά-
 λειως μεμιγμένοι (321) τῷ τέκνῳ κέχυνται,
 πρὶν ἢ [γὰρ] γεύσασθαι [γάλα], (322) πρὶν
 ἢ ἐκ τῶν λογευμάτων τὰ μέλη αποπλύναι
 τῷ ὕδατι. (323) σὲ δέ, ὦ Πολυξένη,
 ὡμῶς καὶ ἀπηνῶς πρὸς νυμφευτήρια καὶ
 γαμηλίους θυσίας ἄξει ὁ φοβερός λείων,
 τῆς Ἰφιγενείας υἱὸς Πύρρος, (325) τῆς χα-
 λεπῆς μητρὸς τὰς θυσίας μιμούμενος, (326)
 ἦντινα εἰς τὴν βαθεῖαν τάφρον λαιμοτομή-
 σας εἰς τὴν πόλιν Ποιμανδρίαν τῆς Βοιω-
 τίας (327) ἐστολισμένην βοῦν φοβερός
 ἐπηρμένος δράκων

316 αὐτόπρεμνον? 317 χανοῦσα
 a f 323 fortasse ἀτέλεστα Bachm.
 ἀτέλεστατα f

317 χωρήσει καὶ καταπίεται Bachm.
 χώσει int. lin. Find. 2 ἐλκύσει?
 321 γὰρ (leg. γρ.) et γάλα inclusi
 cf. P

ξαίσει τριπάρῳ φασγάνῳ Κανδάονος
 λύκοις τὸ πρωτόσφακτον ὄρκιον σχάσας.
 σὲ δ' ἄμφι κοίλῃν αἰχμάλωτον ἦῶνα 330
 πρέσβαν Δολόγκων δημόλευστον ὠλένῃ,
 ἐπεσβόλοις ἀραῖσιν ἡρεθισμένη,
 κρύψει κύπασσις χειρμάδων ἐπομβρία,
 μαίρας ὅταν φαιουρὸν ἀλλάξῃς δομήν.
 Ὅ δ' ἄμφι τύμβῳ τᾶγαμέμνονος δαμείς 335
 κρηπίδα πηγῷ νέρθε καλλυνεῖ πλόκῳ,

328 ξαίσει om. B τριπάρῳ ABDE τριπάρῳ C^{ov} τριπάρῳ SP τριπάρῳ p 329 λύκοις om. B 331 πρέσβαν v δολόγκων^α ἐπεσβόλοις ἀραῖσι:
 β^β δημόλευστον ὠλένῃ B 332 ἡρεθισμένη Cant. ἡρεθισμένην v 333 κύ-
 πασσι Thes. IV 2131 A κύπας τις v ἐπομβρία Thes. l. l. ἐπομβρίαν B ἐπομ-
 βρία ACDEITT 334 ἀλλάξῃς δομήν om. B

(328) τοῦ Ὁρίωνος, ἐπειδὴ υἱὸς ἦν Διὸς
 καὶ Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος | Ἡφαί-
 στου. Ἀρεως. Ὁρίωνος. τοῦ Ὁρίωνος
 ἢ τοῦ Ἀρεως | (329) τὴν Ἰφιγένειαν λέγει |
 ἀνοίξας ἢ ἀνακτίσας . . . εἰς ὄρκους ἐλ-
 θῶν ὁ Ἀχλλεὺς ἀπέκτεινεν | (330) σὲ δὲ
 περὶ τὴν κοίλῃν δοριάλωτον | Ἡῶν πόλις
 Θράκης | (331) πρεσβυτίδα | Δολόγκοι ἐθνὸς
 Θράκης | τὴν ὑπὸ τοῦ δήμου καταλευσθεύ-
 σαν, λιθοβοληθείσαν γερὶ | (332) παρό-
 σον κατηράσατο τοῖς Ἑλλήσι πολλά, οἱ δὲ
 μὴ φέροντες ἐλιθοβόλησαν. ὠργισμένην,
 παρωχήμενην. Ὀμηρος·

ἀλλ' ἰθι, μὴ μ' ἐρέθιζε
 ἀντὶ τοῦ μὴ με παρόχυνε, μὴ με χαλέ-
 πινε | (333) κρύψει χιτώνας· ἔστι δὲ τις
 χιτῶν | ἐν ταῖς νιφάσιν ἢ βολαῖς τῶν λίθων |
 (334) ὁ κύων, νῦν δὲ τὴν Ἑκάβην | ὁπό-
 ταν φαῖον σῶμα ἔχουσιν |

(335) Ὅ δὲ περὶ τῷ τάφῳ. τοῦ Διὸς
 ἐπώνυμον | (336) τὴν βάσιν· κρητὶς ἢ βά-
 σις καὶ ὁ πούς | τῷ λευκῷ τριχώματι | κά-
 τωθεν καλλυνεῖ τριχώματι |

(328) ἀποκτενεῖ τῷ ξίφει τοῦ τριπάρῳ
 Ἀρεως (329) τοῖς λύκοις Ἑλλήσι τὸ πρω-
 τὸν σφαγὲν ὀρκωμόσιον λύσας. (330) σὲ
 δὲ, ὡς Ἑκάβην, αἰχμάλωτον περὶ τὴν κοί-
 λην καὶ βαθείαν ἦῶνα (331) τοῦ Δολύγ-
 κων ἐθνους πρέσβυν καὶ παλαιὰν τῇ χειρὶ
 τοῦ δήμου λιτόλευστον, (332) ἰβριστικαῖς
 κατάραις παροχύνουσιν, (333) καλύψει χι-
 τῶν τις τῇ ἐπομβρίᾳ τῶν χειροπληθῶν
 λίθων, (334) ὅταν εἰς κυνὸς φαῖον σῶμα
 ἀλλάξῃς τὸ σῶμα.

(335) ὁ δὲ Πρίαμος περὶ τὸν βωμόν
 τοῦ Διὸς ἀποκτανθεὶς (336) τὴν βάσιν
 λευκῷ τῷ πλοκάμῳ κάτωθεν καλλυπίζει,

328 φθιρεῖ τοῦ Ἰρ. a f 329 τοῖς
 Ἑλλήσι τὴν — a f leg. ἀνακλείσας
 vel ἀνακλίσας lacunam indicavi cf. S
 leg. ἀπεκτάθη 332 παρόσον —
 πολλά post Θράκης 331 B οἱ —
 ἐλιθοβόλησαν om. B A 32 334
 ἔχουσιν ἀλλάξῃς σῶμα a f 335 οἱ B
 ἐπώνυμος, Ἀγαμέμνων ὁ Ζεὺς ἐν
 Λακεδαίμονι a 336 prius τριχώματι
 om. Bacht.

ὁ πρὸς καλύπτραν τῆς ὁμαίμονος τάλας
 ὠνητὸς αἰθαλωτὸν ἐς πάτραν μολών,
 τὸ πρὶν δ' ἀμυδρὸν οὐνομ' ἀσιώσας σκότῳ,
 ὅταν χέλυδρος πυρσὸν οὐμόθριξ βαρύν 340
 ἀπεμπολητῆς τῆς φνταλμίας χθονὸς
 φλέξας τὸν ὠδίνοντα μορμωτὸν λόχον
 ἀναψαλάξῃ γαστρὸς ἐλκύσας ζυγά,
 τῆς Σισυφείας δ' ἀγκύλης λαμπουρίδος
 λάμψῃ κακὸν φρύκτωρον αὐτανέψιος 345
 τοῖς εἰς στενὴν Λεύκοφρον ἐκπεπλωκόσι
 καὶ παιδοβρωτὸς Πόρκεως νήσους διπλᾶς.
 Ἐγὼ δὲ τλήμων ἢ γάμους ἀρνούμενη

337 καλύπτρης V 338 πρὸς πάτραν A 339 ὄνομ' D αἰσιώσας V
 340 οὐμόθριξ cl. P editor ὠμόθριξ V 342 πυρσὸν D 343 ἐκλύ-
 σας C 346 ἐκπεπλευκόσι V

(337) ὁ παρὰ τῆς χρυσῆς καλύπτρας |
 τῆς ἀδελφῆς Ἡσιόνης ὁ τλήμων | (338)
 ἀγοραστὸς κεκαυμένην ὑφ' Ἡρακλείους |
 εἰς τὴν πατρίδα ἐρχόμενος | (339) τὸ πρό-
 τερον γὰρ Ποδάρκης ἐκαλεῖτο καὶ μετωνο-
 μάσθη Πρίαμος | σκοτεινὸν ὄνομα | ἀφα-
 νίσας τῷ σκότῳ | (340) ὅπταν ὁ Ἀντήνωρ |
 λαμπρὸν ὁ ὀμῆλιξ, ὁ ὁμογέρον. τὸ δὲ
 βαρύν πολὺν ἢ μέγαν | (341) πορθητῆς,
 προδότης | τῆς πατρίδος, τῆς φασάσης γῆς |
 (342) φλέξας εἰς σημεῖον τὸν δούρειον
 ἵππον | φοβερόν ἐνέδρον. Καλλίμαχος

αὐτίκα τὴν κούρην μορμάσσεται |
 (343) ἀνοίξῃ, ψηλαφησῇ | ἐκ τῆς νηδύος ἐλ-
 κύσας ἄμματα, δεσμούς | (344) ὅτι κατὰ
 τινὰς Ὀδυσσεὺς Σισύφου υἱὸς ἦν. ἐπικαμ-
 ποῦς ἀλώπικος | (345) λάμψῃ κακὴν λαμ-
 πηδόνα | ὁ Σίνων. Ὀδυσσεὺς | (346) τοῖς
 εἰς Τένεδον λέγει ἐκπεύσασιν Ἑλλήσιν |
 (347) Πόρκης καὶ Χαρίβοια ὀνόματα ὄφρων,
 οἱ πλεύσαντες ἐκ τῶν Καλυδωνίων νήσων
 ἦλθον εἰς Τροίαν καὶ διέφθειραν τοὺς
 παῖδας Λαοκόωντος. ὁ δὲ Λαοκόων υἱὸς
 ἦν Ἀντήνωρος. τοῦτο δὲ γέγονεν σημεῖον
 τῆς Ἰλίου ἀλώσεως |

(348) Ἐγὼ δ' αὐτὴ ἢ ταλαίπωρος Ἀλε-
 ξάνδρα | ἢ μὴ τοὺς γάμους συγκαταθε-
 μένη |

(337) ὁ διὰ τῆς καλύπτρης τῆς ἀδελ-
 φῆς Ἡσιόνης ταλαίπωρος (338) ἀγοραστὸς
 εἰς τὴν ἐμπερησμένην πατρίδα παραγενό-
 μενος, (339) τὸ πρότερον ταπεινὸν ὄνομα
 ἀφανίσας τῇ λήθῃ, (340) ὅπταν ὁ χέ-
 λυδρος Ἀντήνωρ, ὁ ὠμόθριξ τῷ Πρίαμῳ,
 ὁ προδότης καὶ πράτης τῆς πατρὸς καὶ
 φασάσης αὐτὸν γῆς, τὸν βαρύν σπινθήρα
 (342) καύσας τὸν γεννῆσοντα τὴν φοβεράν
 ἐνέδραν ἤγουν τὸν δούρειον ἵππον (343)
 ἀνοίξῃ, τῆς γαστρὸς ἐλκύσας τὰς σάνιδας,
 (344) τῆς δὲ τοῦ Σισύφου σκολιᾶς ἀλω-
 πικος ἦτοι τοῦ Ὀδυσσεὺς (345) ὁ αὐτα-
 νέψιος Σίνων ἀνάψῃ κακὴν λαμπηδόνα
 (346) τοῖς εἰς τὴν στενὴν Λευκόφρον, νῦν
 δὲ Τένεδον, ἐκπεπλευκόσιν Ἑλλήσιν (347)
 καὶ τοῦ τοῦ παῖδας καταβιβρώσκοντος
 Πόρκως δράκοντος δισσᾶς Καλυδῶνας νή-
 σους.

Ἐγὼ δὲ τλήμων ἢ γάμους ἀρ-
 νουμένη. (348) ἐγὼ δὲ ἢ ταλαίπωρος
 Ἀλεξάνδρα, ἢ τοὺς γάμους ἀθετοῦσα καὶ
 ἀποστρεφόμενη,

337 παρὰ pro περὶ editor 340 ὁμο-
 ῆλιξ a ὠμογέρον f βαρύν· B πο-
 λύν· B μέγα B 341 γῆς om. B
 342 h. Dian. 70

343 ἀνοίξῃ pro ἀνοίξει editor
 344 σκολιᾶς pro κοιλίας Bachm.

ἐν παρθενῶνος λαΐνου τυκίσμασιν
 ἄνις τεράμνων εἰς ἀνώροφον στέγην 350
 εἰρκτῆς ἀλιβδύσασα λυγαίας δέμας,
 ἡ τὸν Θοραῖον Πιῶν Ὠρίτην θεὸν
 λίσποντ' ἀλέκτρων ἐκβαλοῦσα δεμνίων
 ὡς δὴ κορείαν ἄφθιτον πεπαμένη
 πρὸς γῆρας ἄκρον Παλλάδος ζηλώμασι 355
 τῆς μισονύμφου Λαφρίας Πυλάτιδος,
 τῆμος βιαίως φάσσα πρὸς τόργον λέχος
 γαμψαῖσιν ἄρπαις οἰνὰς ἐλκυσθήσομαι
 ἡ πολλὰ δὴ Βούδειαν Αἰθυιαν Κόρην

351 ἀλιβδύσασα B ἀλυβδήσασα C ἀλυβδήσασα D ἀλιβδήσασα E
 352 πτωῶν BCDE ὠρίτην lemm. A, C? (ὠρίτην C?) A? (ὠρίτην V)
 353 ἀλέκτρων δεμνίων v. l. ap. T λίσποντα λέκτρων ABCDΠ λίσποντα*
 λέκτρων E 354 πεπαμένη TCDE πεπαμένη AB 355 ζηλώματι
 c. gl. (e p sumpta) τοῖς ζηλοτυπήμασι A 356 Πυλάτιδος Lob. Proll. 373
 Πυλάτιδος v cf. Lob. ell. II 37 358 γαμψαῖσιν cl. Π editor γαμψαῖ-
 σιν ACDET γναψαῖσιν B quod placuit GHerm. V 239 ἄρπαις ABEPIS

ἡ
 ἄρπαις C ἄρπαις DT

(349) ἐν τοῖς τοῦ παρθενῶνος λιθίνου
 οἰκοδομήμασιν, [ἐν] (350) χωρὶς | κυρίως
 ξυλοστέγων, νῦν δὲ παστάδων, ὀροφωμά-
 των τῶν ἀπὸ λίθου καὶ οὐκ ἀπὸ ξύλων
 γεγονότων. πυραμοειδὲς λιθινὸν ὁ Πρία-
 μος ποσπας οἶκον ἐνέβαλεν τὴν Ἀλε-
 ξάνδραν | εἰς λιθινὸν στέγην | (351) φυλα-
 κῆς, ἀπο τοῦ εἰργεῖν. ἀφανίσασα ὅλον
 ἀλιβδύσασ(α), μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νε-
 κρῶν | τῆς σκοτεινῆς τοῦ σώματος | (352) τὰ
 τρία ἐπωνυμια τοῦ Ἀπόλλωνος (353) ἐπι-
 θυμούντα κοιτῶν ἐκβαλοῦσα τῶν στρω-
 μάτων | (354) ὅτι δὲ παρθενίαν ἀφθαρ-
 τον κεκτημένη | (355) πρὸς ἄκρον γῆρας
 τῆς Ἀθηνᾶς, ζηλοτυπία | (356) τῆς τὸν
 γάμον μισουσῆς· τὰ δὲ λοιπὰ ἐπωνυμια
 Ἀθηνᾶς | (357) τότε βία ὡς φάσσα πρὸς
 γυπὸς κοίτην | (358) ἐπικαμπέει δρεπά-
 νοις· λέγει δὲ γνάθοις | ὡς ἀμπελος· οἱ
 δὲ ἄτε περισσότερα | συρῆσομαι | (359) ἥτις

(349) ἐν τοῖς οἰκοδομήμασι τοῦ λιθίνου
 παρθενῶνος (350) χωρὶς παστάδων καὶ
 ὀροφωμάτων ξυλίνων εἰς ἄξυλον στέγην
 (351) ὑπὸ τῆς εἰρκτῆς ἀφανίσασα τὸ σώ-
 μα, (352) ἡ τὸν Θοραῖον καὶ Πιῶν καὶ
 Ὠρίτην θεὸν Ἀπόλλωνα (353) ἐπιθυ-
 μούντα τῶν εὐνῶν καὶ μίψεων ἐκβαλοῦσα
 τῶν κοιτῶν (354) ὡς ἂν παρθενίαν ἀφ-
 θαρτον κεκτημένη (355) πρὸς ἄκρον γῆρας
 τῆς πολυμικῆς Ἀθηνᾶς καὶ μισογάμου καὶ
 Λαφρίας καὶ Πυλάτιδος τοῖς ζηλοτυπήμασι
 (357) τότε βιαίως ὡς φάσσα εἰς γυπὸς
 κοίτην (358) γνάθοις ἐπικαμπέει ἡ δρε-
 πάναις ὑπὸ τοῦ Ἀϊαντος ὡς ἀμπελος ἐλ-
 κυσθήσομαι, (359) ἥτις πολλὰ τὴν Βού-
 δειαν καὶ Αἰθυιαν κορὴν Ἀθηνᾶν

349 λαΐνου B ἐν om. a Bachm.
 post ἐν in uno B scripta sunt παστά-
 δων — γεγονότων. transposuit Bachm.
 350 πυραμοειδὲς pro πυραμοειδῇ
 Bachm. 351 ἀλί δύσασα Bachm.
 at cf. ἀλίβας 355 ζηλοτυπία pro
 ζηλοτυπιῶν Bachm.

355 γῆρας pro γῆς V

ἄρωγόν αὐδάζουσα τάρροθον γάμων. 360
 ἥ δ' εἰς τέραμνα δουρατογλύφου στέγης
 γλήνας ἄνω στρέψασα χύσεται στρατῷ,
 ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα καὶ θρόνων Διὸς,
 ἄνακτι πάππῳ χρῆμα τιμαλφέστατον.
 ἐνὸς δὲ λώβης ἀντὶ μυρίων τέκνων 365
 Ἑλλάς στενάξει πᾶσα τοὺς κενοὺς τάφους,
 οὐκ ὁστοθήκαις, χοιράδων δ' ἐφημένους,
 οὐδ' ὑστάτην κεύθοντας ἐκ πυρὸς τέφραν
 κρωσσοῖσι ταρχυθεῖσαν, ὡς φθιτῶν θέμις,
 ἀλλ' οὐνομ' οἰκτρὸν καὶ κενηρίων γραφάς 370
 θερμοῖς τεκόντων δακρυοῖς λελουμένας
 παίδων τε καὶ θρήνοις τοῖς ὁμευνίδων.
 Ὀφέλτα καὶ μύχουρε χοιράδων Ζάραξ

360 αὐδάσσα V 366 στενάξει ADΠς στενάξει BE στενάξει C²
 367 ἐφημένους ABEP ἐφημένους C² ἐφημένους D 368 οὐδ' om. B
 τέφρην ABDE 369 κρωσσοῖσι BC ἡ θέμις φθιτῶν B 370 γρα-
 φὰς ABCDΠς supra γρ. ταφὰς A ταφάς, supra γραφὰς E

πολλά δὲ ἐπώνυμα Ἀθῆνης | (360) βοη-
 θὸν κράσσα καὶ συλλήπτορα γάμων | (361)
 ἥ δὲ εἰς τὰ ἄκρα στέγη. κοινῶς πάντα |
 τῆς ὀροφῆς | (362) τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω
 τείνας ὀργισθήσεται τῷ στρατῷ | (363)
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ῥίψαι καὶ τῶν θρόνων
 τοῦ Διὸς | (364) τῷ βασιλεῖ πάππῳ | χρῆμα
 ἄγαν τίμιον | (365) ἀντὶ ἐνὸς δὲ βλάβης,
 τοῦ Αἰάντος τῆς ἀμπλακίας | πολλῶν παί-
 δων | (366) πᾶσα ἡ Ἀχαιὶς θρηγήσει τὰ
 κενοτάφια ἢ τοὺς ψευδῆρας | (367) οὐκ ἐν τοῖς
 τάφοις καὶ ταῖς ὁστοθήκαις | τῶν ὑφάλων
 πετρῶν δ' ἐπικαθήμενους | (368) οὐδὲ τὴν
 ἐσχάτην κρύπτοντας ἐκ τοῦ πυρὸς τέφραν
 (369) τοῖς ἀγγείοις, τοῖς ἀμφορεῦσι
 ταφείσαν, ὡς ἐστὶν ὁ νόμος τῶν ἀποθνήσ-
 κόντων | (370) ἀλλ' ὄνομα ἔλκετον | καὶ
 κενοταφίων γραφάς | (371) τοῖς θερμοῖς
 δάκρυσι τῶν τεκόντων | βεβρεγμένας |
 (372) καὶ τῶν παίδων τοῖς θρήνοις καὶ
 τοῖς τῶν γυναικῶν |
 (373) Ὅρος Εὐβοίας. ὁ φυλόττων τοὺς
 μύχους τῶν χοιράδων. Ζάραξ δὲ ἀκρω-
 τηριον |

(360) ἀντιλήπτορα καλέσσα καὶ βοη-
 θὸν τῶν γάμων. (361) αὕτη δὲ εἰς τὰς
 ὀροφὰς τῆς ἀπὸ ξύλου γεγλυμμένης στέγης
 (362) τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω στρέψασα κο-
 τέσσεται καὶ μὴνίσαι τῷ στρατῷ, (363) ἡ
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσοῦσα καὶ τῶν τοῦ
 Διὸς θρόνων (364) τῷ βασιλεῖ πάππῳ
 ἴδιον πρᾶγμα τιμωτάτον. (365) ἀντὶ ἐνὸς
 δὲ ἀμαρτίας Αἰάντος πᾶσα ἡ Ἑλλάς στε-
 νάξει τῶν μυρίων τέκνων τὰ κενοτάφια
 (367) τῶν ὑφάλων [σῶν] πετρῶν ἐπικα-
 θήμενων, οὐχὶ τοῖς τάφοις καὶ ταῖς τῶν
 ὀστέων θήκαις (368) οὐδὲ τὴν ἐσχάτην
 ὀρώντες ἐκ τοῦ πυρὸς τέφραν (369) τοῖς
 ἀμφορεῦσιν ἢ τοῖς ξίσταις ταφείσαν, ὡς
 νόμος ἐστὶ θνητῶν, (370) ἀλλ' ὄνομα
 ἔλκετον καὶ τῶν κενοταφίων τὰς ἐπιγρα-
 φὰς (371) τοῖς θερμοῖς τῶν τεκόντων δά-
 κρυσι καὶ τῶν παίδων καὶ τῶν γυναικῶν
 τοῖς θρήνοις βεβρεγμένας. (373) ὦ Ὀφέλτα
 καὶ ὦ μύχουρε καὶ ὦ Ζάραξ τῶν ὑφάλων
 πετρῶν

365 ἀντ' οὐδενὸς B δὲ om. Ba

367 σῶν om. V

σπίλοι τε κατ Τρύχαντα καὶ τραχὺς Νέδων
καὶ πάντα Διρφωσσοῖο καὶ Διακρίων 375
γωλεῖα καὶ Φόρκυνος οἰκητήριον,
ὄσων στεναγμῶν ἐκβεβρασμένων νεκρῶν
σὺν ἡμιθραίστοις ἰκρίοις ἀκούσετε,
ὄσων δὲ φλοίσβων ῥαχίας ἀνεκβάτου 380
δειναῖς παλιρροίαισιν ἔλκοντος σάλου,
ὄσων δὲ θύνων ἡλοκισμένων ῥαφὰς
πρὸς τηγάνοισι κρατός, ὧν καταιβάτης
σκηπτὸς κατ' ὄρην γεύσεται δηνουμένων,
ὅταν καρηβαρεῦντας ἐκ μέθης ἄγων

374 κατ Τρύχαντα Stephani testimonio usus GHerm. V 240 cf. Thes. VII 2549 C καὶ τρυχᾶτα ABs τρυχάτα C (accentum add. C²) τρύχατα DE
377 ὄσον στεναγμὸν B cf. P 378 ἀκούσατε P 379 ὄσον δὲ φλοῖσ-
βον ABP τραχείαν ἐκβάτου B 380 δίναις v παλιρροίαισιν editor πα-
λιρροίησιν lemm. A, CDP παλιρροίαισιν ABP παλιρροίαισιν E παλιρροίβδῃσιν
Scaī. ap. Cant. παλιρροίβδοισιν Thes. VI 99 C ἔλκοντας BC 381 ὄσον BP
τε B ῥαφὰς: ἡλοκισμένων (ω ex ο) B 382 τηγάνοισι Muell. Add. 287
384 καρηβαροῦντας D

(374) αἱ ὕφαλοι πέτραι | πόλις καὶ ὄρος
Εὐβοίας | ὄρος Εὐβοίας | (375) ποταμὸς
Εὐβοίας ὁ Διρφωσσοῦς | ὅρη Εὐβοίας τὰ
Διακρία | (376) αἱ καταδύσεις αἱ ἐν θα-
λάσσῃ | καὶ τὸ τοῦ Φόρκυνος οἶκημα |
(377) ὅπσον στεναγμῶν ἐκριπνέτων νε-
κρῶν | (378) σὺν ταῖς ἡμικλάστοις | ἰστοῖς,
ζυγῶς, ξύλοις ἐνωτισθεῖητε | (379) ὅπσον
δέ, ποῖον ἦγον τραχείας πέτρας ἀνεκβάτου |
(380) συστροφαῖς ὀπισθορμήτοις | σύρον-
τος τοῦ σάλου | (381) ὅπσον δέ, τῶν
Ἑλλήνων νῦν | ἡλοκισμένων καὶ διεφθαρ-
μένων, ὅτι ὑπὸ τῶν πετρῶν ἐξάνθησαν |
ταῖς συνδέσεσι τῶν κεφαλῶν | (382) πρὸς
ταῖς ὕφαλοις πέτραις | κεφαλῇ, ὧν ὁ κάτω
βαλῶν | (383) κεραυνὸς κατὰ τὴν σκοτίαν |
γεύσεται κοπτομένων | (384) ὅταν ὥσπερ
τὴν κεφαλὴν ἀλγούντας | ἐξ οἰνοφυγίας
φέρων |

377 ὅπσον στεναγμῶν a 378 ἐν-
ωτίσθητε a ἀκούσετε f 379 ποῖον
pro ποιὸν Bachm. 381 ὅπσον pro
ὅπσον δὲ a ἡλοκισμένων — ἐξ-
άνθησαν post κεφαλῶν B ἡλοκισμέ-
νων Bachm. 384 ὅταν ὥσπερ pro
ὥσπερ ὅταν editor

(374) καὶ ὡ σπιδάδες καὶ ὡ Τρυχάτα
καὶ ὡ Νέδων τραχὺς (375) καὶ πάντα τὰ
τοῦ Διρφωσσοῦ ὄρους καὶ ὡ Διακρίων
(376) καὶ αἱ καταδύσεις τῆς θαλάσσης
καὶ τὰ τοῦ Φόρκυνος οἰκητήρια, (377)
ὅπσον στεναγμῶν τῶν ἐκβεβρασμένων
νεκρῶν (378) σὺν ταῖς ἡμιθραύστοις ξύλοις
ἀκούσετε, (379) ὅπσον δὲ φλοίσβον τῆς
ἀνεκβάτου καὶ τραχείας πέτρας (380) ταῖς
συστροφαῖς καὶ παλιρροίαις τοῦ σάλου ἔλ-
κοντος ἀκούσετε, (381) ὅπσον δὲ Ἑλλή-
νων διεφθαρμένων τὰς συνδέσεις (382) τῆς
κεφαλῆς πρὸς ταῖς πλατεῖαις πέτραις, ὠ-
τινων καταιβάτης (383) κεραυνὸς κατὰ
τὴν νύκτα φάγεται διακοπτομένων (384)
ὅπταν ὡς μεθύοντας ἐκ τῆς μέθης ἀπά-
γων ὁ Ναυπλιος

375 τῶν Διακρίων Bachm. 383 κε-
ραυνὸς pro κεραυνῶν V

λαμπτήρα φαίνει τὸν ποδηγέτην σκότου 385
σίντης ἀγρύπνῳ προσκαθήμενος τέχνη.

Τὸν δ' οἶα δύπτην κηρύλον διὰ στενοῦ
αὐλῶνος οἶσει κύμα γυμνήτην φάγρον,
διπλῶν μεταξὺ χοιράδων σαρούμενον.

Γυραῖσι δ' ἐν πέτραισι τερσαίνων πτερὰ 390
στάζοντα πόντου δευτέραν ἄλμην σπάσει,
βληθεὶς ἀπ' ὄχθων τῷ τριωνύχῳ δορί,
ὃ νιν κολαστῆς δεινὸς οὐτάσας λατρεὺς
ἀναγκάσει φάλλαισι κοινωνεῖν δρόμου,
κόκκυγα κομπάζοντα μαψαύρας στόβους. 395

385 σκότους ABCD 386 πυρὸς καθήμενος B 388 γυμνήτην A
γυμνητην B γυμνίτην CD γυμνίτην E γυμνήτην T 393 δεινὸς om. D
λατρεὺς τότε D 394 φόνου B 395 στόμους conj. T στιβους C²
μους
στόβους D (βους D² firmans fortasse evanidos tractus m¹) στόμους E

(385) λαμπάδα καίη | τὸν οδηγὸν τῆς
νυκτός | (386) ὁ βλαπτικός, ὁ Ναύπλιος,
ναύλιος | τῇ κυβερνητικῇ |
(387) Τὸν δὲ Αἴαντα ὁπῶα κολυμβήτην
τὸν ἄρρενα ἀλκυόνα λέγει. διὰ τοῦ στε-
νοῦ | (388) εἰσόδου, πορθμοῦ. φέρει κύ-
μα | ὥσπερ ποῖον ἰχθύν | (389) μεταξὺ δύο
πετρῶν υφάλων | κλυδωνιζόμενον | (390)
ὄνομα πετρῶν αἱ Γυραὶ ἐν Τήνῳ | ξηραί-
νων, ψύχων τὰ μέλη (391) ἀποστάζοντα
φυγῶν τὸ πρῶτον, εἶτα ἐλασθεὶς τῇ
τριαίνῃ δευτέρον τῆς θαλάσσης πίεται |
ἐλκύσει, πίεται (392) βληθεὶς ἀπὸ τῶν
ὄχθων | τῇ τριαίνῃ | (393) ὥτινι αὐτόν |
ὁ χαλεπὸς τιμωρὸς τρώσας. ἐπώνυμον
Ποσειδῶνος, ἐπειδὴ ἐλάτρευσε τῷ Ἀσο-
μέδοντι | (394) ἀναγκάσει τοῖς φαλλαῖναις
ἢ τοῖς κήτεσι τοῦ δρόμου κοινωνεῖν | (395)
κόκκυς ὄρνις ποῖος καὶ δειλός, ὅμοιος ἱέρακι.
κομπάζοντα δὲ αὐτόν, αὐχύντα, γαυριών-
τα | ματαίας χλεύας, λοιδορίας, ὕβρεις· τὸ
γὰρ στόβους οὕτω δηλαδὴ Ἀπολλωνίως·
τὰς δ' αἰσχροῖς ἥρωες ἐπιστρε-
βέσκον ἐπεσιν |

(385) φανὸν φαίνει, τὸν ὀδηγὸν τοῦ
σκότους, (386) ὁ βλαπτικός, τῇ ἀγρύπνῳ
τέχνῃ παρακαθήμενος, (387) τὸν δὲ Αἴαντα
ὥσπερ κολυμβήτην ἀλκυόνα διὰ στενοῦ
(388) πορθμοῦ ἢ εἰσόδου ἀπάξει τὸ κύμα
τὸν γυμνὸν φάγρον (389) μεταξὺ δύο τρα-
χέων πετρῶν σπαρattόμενον καὶ κλυδωνι-
ζόμενον. (390) ἐν ταῖς Γυραῖς δὲ πέτραις
τινάσσων καὶ ξηραίνων καὶ ψύχων τὰ
πτερὰ (391) ἀποστάζοντα τῆς θαλάσσης
δευτέραν θάλασσαν ἐπισπάσεται (392) τυ-
πεὶς ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν τῷ τριαίνῳ δό-
ρατι, (393) ὥτινι αὐτόν ὁ φοβερός τιμωρὸς
καὶ λατρεὺς τοῦ Ἀσομέδοντος Ποσειδῶν
πλήξας (394) ἀναγκάσει τοῖς κήτεσι κοι-
νωεῖν τοῦ δρόμου (395) τὸν ὡς κόκκυγα
καυχώμενον ματαίας λοιδορίας.

386 ὡς N. B ναύλιος om. a f
ναυτίλος? an dittographia? πρὸς τέχ-
νη δὲ τῇ κυβ. a 388 εἰς αἶδον B
389 κλυδωνιζόμενον, ταρattόμενον a
394 φαλαῖναις a f 395 μα-
ταίαις Ba IV 1725

385 φαίνει pro φαίνει V σκότους
pro σκότους V

ψυχρὸν δ' ἐπ' ἄκταις ἐκβεβρασμένον νέκυν
 δελφίνος ἄκτις Σειρία καθανανεῖ.
 τάριχον ἐν μνίοις δὲ καὶ βρύοις σαπρὸν
 κρύψει κατοικτίσασα Νησαίας κάσις,
 Δίσκου μεγίστου τάρροθος Κυναιθέως. 400
 τύμβος δὲ γείτων ὄρνυγος πετρομένης
 Τρέμων φυλάξει ῥόχθον Αἰγαίας ἁλός.
 τὴν Καστνίαν δὲ καὶ Μελιναίαν Θεὸν
 λυπρὸς παρ' Αἰδὴν δειννάσει κακορροθῶν,
 ἣ νιν παλεύσει δυσλύτοις οἷστρου βρόχοις 405
 ἔρωτας οὐκ ἔρωτας, ἀλλ' Ἐρινύων
 πικρὰν ἀποψήλασα κηρουλκὸν πάγην.

396 δ' om. B 397 σειρία BCp σειρίου ADEPs σειρία^{ου} T καταν-
 ανεῖ CD κατανανεῖ TE 398 σαπρὸν d σαθρὸν ABCDE 401 πε-
 τρουμένης p 'videtur in textu legisse' Bachm. πετρομένην s accommodans
 vocem ad consecutionem verborum πετρομένης v Τρέμων HS τρέμων v
 στρι
 403 Κασθνίαν D μελινναίαν AB μελιδναίαν D (δ e v) 405 μιν v
 406 ἐρινύων d ἐριννύων ACDE prius v delevit B

(396) ψυχρὸν δὲ ἡ ἐλεεινὸν ἐπὶ τοῖς
 αἰγιαλοῖς ἐκβεβρασμένον | (397) ὡς-
 περ δελφίνος σῶμα ἐκβεβρασθέντα ἢ τοῦ
 ἡλίου ἄκτις ἔζηρανεί· Σειρίας γὰρ ὁ ἡλῖος |
 (398) τεταρχειυμένον | ἐκ παραλλήλου
 τὸ αὐτὸ· σαθρὸν δὲ τὸ σεσηπὸς | (399)
 κρύψει ἐλεήσασα ἢ θέτις | (400) τοῦ Διὸς·
 ἀντὶ γὰρ αὐτοῦ λίθος τῷ Κρόνῳ ἐδόθη·
 βοηθός | Κυναιθεὺς εὐθεία. τοῦ Διὸς παρα-
 τοῖς Ἀρκάσι | (401) τάφος δὲ γείτων τῆς
 Δήλου νήσου | (402) ὄνομα χωρίου ἐν
 Δηλεῖ. φυλάξει | τῆς Αἰγαίας θαλάσσης |
 (403) τὴν Ἀφροδίτην λέγει | (404) ὁ λυ-
 πρὸς παρὰ τὸν Αἰδὴν ὑβρίσει κακορρο-
 θῶν | (405) ἥτις αὐτὸν ἀγρεύσει | τοῖς
 δυσλύτοις ἀφροδιτιοῖς | (406) ἐπιθυμίας
 οὐκ ἐπιθυμίας, ἀλλὰ δαιμόνων κατα-
 γρονών | (407) τὴν πικρὰν ἀποτινάξασα
 καὶ κινήσασα | θανατηφόρον παγίδα ἢ
 δίκτυον |

(396) ψυχρὸν δὲ ἐν ταῖς ἄκταις καὶ τοῖς
 αἰγιαλοῖς ἐκβεβρασμένον καὶ ἐκπεπωκότα
 ὡς δελφίνος νεκρὸν ἢ ἡλιακὴ ἄκτις κα-
 ταζηρανεί. (398) τεταρχειυμένον ἐν τοῖς
 μνίοις καὶ βρύοις σαθρὸν καὶ διαλελυ-
 μένον (399) κατακρύψει καὶ διασώσει ἐλε-
 ήσασα ἢ τῆς Νησαίας Νηρηίδος ἀδελφὴ
 θέτις, (400) ἡ τοῦ μεγίστου Διὸς καὶ Κυ-
 ναιθεὺς βοηθός. (401) ὁ γείτων δὲ τά-
 φος τῆς πετροθήκης Ὀρνυγίας ἥτοι Δήλου
 νήσου (402) ὁ Τρέμων διατηρήσει τὸν
 βούν τῆς Αἰγαίας θαλάσσης. (403) τὴν
 Καστνίαν δὲ καὶ τὴν Μελιναίαν Θεὸν
 Ἀφροδίτην (404) ὁ λυπρὸς Δίας παρὰ
 τὸν Αἰδὴν ὑβρίσει κακορροθῶν καὶ λοιδο-
 ρῶν, (405) ἥτις αὐτὸν ἀγρεύσει τοῖς ἀλύ-
 τοις τοῦ πόθου δικτύοις, (406) ἔρωτας
 καὶ οὐκ ἔρωτας, ἀλλὰ τῶν ἐρινύων καὶ
 τιμωρητικῶν δαιμόνων (407) πικρὰν καὶ
 γαλεπὴν ἀποτινάξασα καὶ ἀποκινήσασα τὴν
 εἰς θάνατον καὶ κῆρα ἔλκουσαν, θανατη-
 φόρον, παγίδα.

398 σαπρίν pro σαθρὸν — σεση-
 πὸς α 400 παρὰ pro περὶ Bachm.

400 κυναιθέως pro κύναιθος V
 401 πετροθείσης Bachm. fortasse recte
 406 τιμωρητικῶν pro τιμωριῶν V
 407 ἔλκουσαν, θανατηφόρον pro
 θαν, ἔλκ. editor

Ἄπαντα δ' ἄλλη δέξεται κωκυμάτων,
 ὅσῃν Ἄραιθος ἐντὸς ἡδὲ δύσβατοι
 Λειβήθραι σφίγγουσι Δωτίου πύλαι, 410
 οἷς οὐμός ἐσται κάχερουσίαν παρὰ
 ῥηγμῖνα δαρὸν ἐστεναγμένος γάμος.
 πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοισι τυμβευθήσεται
 βρωθεῖς πολυστοίχοισι καμπέων γνάθοις
 νήριθμος ἐσμός· οἱ δ' ἐπὶ ξένης ξένοι 415
 παῶν ἔρημοι δεξιῶσονται τάφους.

Τὸν μὲν γὰρ Ἡϊὼν Στρυμόνος Βισαλτία
 Ἀψυνθίων ἄγχουρος ἡδὲ Βιστόνων
 κουροτρόφον πάγουρον Ἡδωνῶν πέλας

408 om. B 410 λειβήθραι C^αE λειβήθραι D πύλαις p
 415 ἐσμός Bachm. ἐσμός v ἡδ' P ξένοι ξένοι B ξένοι ξένοι D
 416 παῶν E παῶν C^η 417 βυσσαλία CE 418 ἀψυνθίων DE^β ἀψυν-
 θίων : βισαλτία : ἄγχουρος : τύμφορηστος : ἡδὲ βιστόνων : B

(408) (409) ὁπόσῃ ἐντὸς. ὁ ποταμός |
 καὶ οἱ δύσβατοι | (410) πύλας εἶπεν,
 καθὼς εἰς στενὸν λήγει τὸ Δωτίον, τὸ
 ἀκρωτήριον τοῦ Ὀλύμπου, καὶ συγλείει
 δίκαν πυλῶν | (411) ἐν οἷς ὁ ἐμός γενή-
 σεται καὶ παρὰ τὴν Ἀχερουσίαν | (412)
 αἰγιαλὸν ἐπὶ πολὺν χρόνον | τεθρηνημένος
 γάμος· λέγει δὲ τὸν θάνατον | (413) πολ-
 λῶν γὰρ κητῶν ἐν τοῖς σπλάγχνοις ταφῆ-
 σεται, καταποθήσεται | (414) βρωθεῖς τοῖς
 πολυστοίχοις | τῶν κητῶν τοῖς γνάθοις |
 (415) ἀναρίθμητον πλῆθος· καὶ ξένοι Ἑλ-
 ληνες | (416) φίλων ἔρημοι ἢ κατ' ἐπιγα-
 μίαν συγγενῶν | τοὺς τάφους φιλοφρονή-
 σονται |

(417) Τὸν μὲν γὰρ Φοίνικα ἢ ἐν Θράκῃ
 πόλιν τελευτήσαντα ἐδέξατο ὑπὸ Νεοπτο-
 λέμου ταφέντα | ποταμοῦ Θράκης | ἢ Θρα-
 κική (418) ἔθνος Θρακικόν | ἀστυγείτων,
 ὅμορος | ἔθνος Θρακικόν | (419) τὸν Φοί-
 νικα διὰ τὸ γῆρας· καὶ διὰ τὸ τροφὸν
 εἶναι Ἀχιλλεύς | ἔθνος Θρακικοῦ πλησίον |

408 ἅπαντα δὲ ἡ γῆ a α. δ.
 ἡ γ. λύπας δέξεται θρηνῶν f
 417 ἡ Θρακική post prius ἔθνος Θρακ.
 418 B 418 ποταμός, ἔθνος — a
 τύμφορηστος: ὁρος φθίας ἢ τραχί-
 νος B

(408) ἅπαντα δὲ ἡ γῆ πόρους καὶ ἀλ-
 γηδόνas δέχεται τῶν θρηνῶν καὶ στεναγ-
 μάτων, (409) ὁπόσῃ ὁ Ἀραιθος ποταμός
 καὶ αἱ κακόβατοι (410) Λειβήθραι συνέ-
 γουσιν ἐν ταῖς τοῦ Δωτίου ἀκρωτηρίου
 πύλαις, ἤτοι πᾶσα ἡ Ἑλλάς, (410) οἰστι-
 σιν ὁ ἐμός ἐσται παρὰ τὴν Ἀχερουσίαν
 ῥηγμῖνα καὶ ἀκτὴν ἐπὶ πολὺ ἐστεναγμένος
 γάμος (413) πολλῶν γὰρ ἐν τοῖς ἐγκάτοις
 βρωθεῖς τοῖς πολυδοῦσι γνάθοις τῶν κη-
 τῶν ἀναρίθμητος ὄχλος ταφῆσεται, οἱ δ'
 ἐπὶ ξένης ξένοι (416) τῶν συγγενῶν χωρὶς
 τάφους ἀσπάζονται.

Τὸν μὲν γὰρ Ἡϊὼν Στρυμόνος
 Βισαλτία· (417) τὸν μὲν γὰρ Φοίνικα
 ἢ πόλιν τῶν Θρακῶν, Ἡϊὼν τοῦ ποταμοῦ
 Στρυμόνος, ἔθνος τῶν Βισαλτῶν, (418)
 τῶν Ἀψυνθίων καὶ τῶν Βιστόνων ἡ ἀστυ-
 γείτων ἄγχουρος (419) καὶ τῶν Ἡδωνῶν
 τ' ἐγγύς, τὸν παιδοτρόφον τοῦ Ἀχιλλεύς
 Φοίνικα τὸν γέροντα

κρύψει, πρὶν ἢ Τυφρηστὸν αὐγάσαι λέπας, 420
τὸν πατρὶ πλείστον ἐστυγημένον βροτῶν,
δηρὸν ὅς νιν θῆκε τετρήνας λύχνους,
ὅτ' εἰς νόθον τρήρωνος ἠννάσθη λέχος.

Τρισσοὺς δὲ ταρχύσουσι Κερκάφου νάπαι
Ἄλεντος οὐκ ἄπωθε καύχας ποτῶν. 425
τὸν μὲν, Μολοσσοῦ Κυπέως Κοίτου κύκνον,
σοὺς παραπλαγχθέντα θηλείας τόκων,
ὅτ' εἰς ὀλύνθων δῆριν ἐλκύσας σοφῆν
τὸν ἀνθάμιλλον αὐτὸς ἐκ μαντευμάτων

420 κρύψη AB cf. P Τυφρηστὸν V 421 πρὶν pro πατρὶ BP
422 δηρὸν om. B μιν V 423 ἠννάσθη λέχος om. B 424 κε-
κάρους B κεκάφου CE 425 καύχας οὐκ ἄπωθεν Ἄλέντα ποτῶν V
transposuit GHerm. V 240 Ἄλεντος GHerm. l. l. ἀλέντα ADSP ἀλένταν B (ν
finale in s mutavit B²) ἀλέντ C (α primo scripserat) ἀλέντα E cf. T ἄπωθε
GHerm. l. l. ἄπωθεν AB ἄποθεν TD ἄποθεν C² E 427 τόκων BE τόκων A³

(420) κατακρύψει πρότερον ἢ πόλις [Θράκης] ἢ ὅρος Τραχίνος ἀρσενικῶς | θεάσασθαι ἀκρωτήριον | (421) τὸν πρὶν πολὺ μεμνημένον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων | (422) τυφλὸν παρὰ τὸ μὴ ὁρᾶν ὅστις αὐτὸν ἐποίησεν τρυπήσας τοὺς ὀφθαλμούς | (423) ὅτε εἰς τὴν ξένην δευλῆς | (424) τοὺς τρεῖς δὲ θάψουσι, Κάλχαντα, Ἰδομενῆα καὶ Σθένελον | περιληπτικῶς ἡ Κολοφών· νάπαι δ' οἱ σύμφυτοι τόποι | (425) λά-
ρους, οὐ πόρρωθεν | Ἄλῃς ποταμὸς Κολοφώνος· ποιητικῶς δὲ εἶπεν Ἄλέντα | (426) τὰ τρία ἐπίθετα καὶ ἐπώνυμα Ἀπόλλωνος | τὸν Κάλχαντα, διὰ τὸ μαντικόν | (427) τοῦ χοίρου πλανηθέντα καὶ ἀγνοήσαντα θηλείας γεννῶν | (428) ὅτε εἰς ἀγρίων σύκων φιλονεικίαν | σύρας ἐπιστήμονα | (429) τὸν ἀνταγωνιστὴν | ὁ Μόψος Κάλχαντα |

(420) καλύψει πρὸ τοῦ τὸ Τύμφρηστον θεάσασθαι ἀκρωτήριον, (421) τὸν τῷ πατρὶ πολὺ μεμνημένον τῶν ἀνθρώπων, (422) ὅστις αὐτὸν ἐποίησεν τυφλὸν δια-
τρήσας καὶ τρυπήσας τοὺς ὀφθαλμούς, (423) ὁπότεν εἰς νοθὸν κοίτην περιστερὰς ἦτοι τῆς Κλυτίας, παλλακίδος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐκομίσθη. (424) τοὺς τρεῖς δὲ λά-
ρους Κάλχαντα καὶ Ἰδομενῆα καὶ Σθένελον θάψουσι τοῦ Κερκάφου ὅρους ἐξοχαί, τουτ-
έστιν ἡ Κολοφών. (425) οὐ μακρόθεν τῶν ποτῶν τοῦ Ἄλεντος ποταμοῦ. (426) τὸν μὲν τοῦ Μολοσσοῦ καὶ Κυπέως καὶ Κοί-
του Ἀπόλλωνος κύκνον Κάλχαντα, (427) τῆς θηλείας σοὺς πλανηθέντα τῶν τόκων, (428) ὅταν εἰς τὴν τῶν ἀγρίων σύκων μάχην σοφῆν ἄξας (429) τὸν ἀνταγωνι-
στὴν Μόψον

420 κατακρύψη a Θράκης inclusi
ἢ pro καὶ editor 421 πολὺν B
423 τῆς δευλῆς εὐτρεπίσθη κοίτης a f
427 τὸν Bachm. Anecd. 225 τῆς
Bachm. Lyc. p. 104 γεννῶν pro γεν-
νῶν editor 429 inter ἀνταγωνι-
στὴν et ὁ inserunt αὐτοῦ αὐτοῦ ἐκ
τῶν μαντευμάτων αὐτὸς ἐκ μαντευ-
μάτων f

σφαλεις λαύσει τὸν μεμορμένον πότιμον· 430
 τὸν δ' αὖ, τέταρτον ἐγγόνων Ἐρεχθέως,
 Αἰθωνος αὐτάδελφον ἐν πλασταῖς γραφαῖς·
 τρίτον δέ, τοῦ μόσσυνας Ἐκτιήνων ποτὲ
 στερεῶ δικέλλη βουσκαφήσαντος γόνον,
 ὃν Γογγυλάτης εἶλε Βουλαῖος Μυλεὺς 435
 ἀγῆλατῳ μάστιγι συνθραύσας κἄρα,
 ἥμος ξυναίμους πατρός αἱ Νυκτὸς κόραι
 πρὸς αὐτοφόντην στρῆνον ὤπλισαν μόρου.
 Διοιοὶ δὲ ξείθρων Πυράμου πρὸς ἐκβολαῖς
 αὐτοκτόνοις σφαγαῖσι Ληραίνου κύνες 440

433 μόσσυνας d μόσσυνας ACDE μόσσυνος B 434 βουσκαφήσαντος D
 βουσκαφήσαντος E 435 βουλαῖς B 436 ἀγῆλατῳ ABDE ἀγῆλατῳ Ps
 ἀγῆλατῳ p 436 κἄραν CE 438 αὐτοφόντην ABDEP αὐτοφόντην C²
 μόρου AT μόρον BDEP μόρον C²

(430) σφαλῆναι ποιήσας κοιμηθήσεται | τὸν μεμορμένον θάνατον | (431) τὸν Ἰδομενῆα· Διὸς γὰρ Μίνως καὶ Ῥαδάμανθυς, Μίνως δὲ Δευκαλίων, τοῦ δὲ Ἰδομενεὺς | ἐγγόνων τοῦ Διὸς, παρὰ Ἀθηναίους καὶ Ἀρκάσι· (432) τοῦ Ὀδυσσεὺς λέγει | ἐν τῇ πεπλανημένῃ γραφῇ· ἐν γὰρ τῇ Ὀδυσσεΐᾳ ἐφεύσατο Αἰθων ἀκούειν καὶ ὀνομάζεσθαι | (433) τὸν Σθένελον, τοῦ τὰ τεῖχη τῶν Βοιωτικῶν Θηβῶν· Ἐκτιήνες γὰρ οἱ Θηβαῖοι | (434) ἰσχυρῶ δικέλλη | κατασκάψαντος τὸν γόνον | (435) τὰ τρία ἐπώνυμα τοῦ Διὸς | (436) θασεὺς τῷ ἐλαύνοντι τοὺς ἀσεβεῖς, ψιλῶς δὲ τῷ ἄγαν ἐλαυνόμενῳ κεραυνῷ· οὕτω δὲ νῦν | συντρίψας κεφαλὴν | (437) ὅπῃκα τοὺς περὶ Ἑτεοκλέα καὶ Πολυνείκην· λέγει δὲ αὐτάδελφους τοῦ ἰδίου πατρὸς Οἰδίποδος | αἱ Μοῖραι ἢ Ἑρινύς | (438) πρὸς τὴν αὐτοχειρα οἰστρικὴν μανίαν | ἐξώπλισαν θάνατον |

(439) Οἱ δύο δέ, περὶ Ἀμφιλόγου καὶ Μόψου | Πύραμος ποταμὸς Παμφυλίας | (440) ἰδιοκτόνοις σφαγαῖς | Ἀπόλλωνος θρέμματα |

431 ἰδομενῆος B περὶ B 432 ταῖς πεπλασμέναις γραφαῖς a f 433 τοῦ pro τὸν Bachm. βοιωτοῖ a 436 τῷ ἄγαν pro τὸ ἄγαν editor

(430) σφαλεις . . . (431) καταγόμενον ἐκ τῶν ἀπογόνων τοῦ Διὸς, (432) τὸν αὐτάδελφον τοῦ Ὀδυσσεὺς, τοῦ πεπλασμένως καλουμένου Αἰθωνος, Ἰδομενέα. (433) τρίτον δὲ τὸν Σθένελον τὸν υἱὸν τοῦ τὰ τεῖχη τῶν Θηβῶν ποτὲ (434) τῇ ἰσχυρῶ δικέλλη σκάψαντος Καπανέως, (435) ὅντινα ὁ Γογγυλάτης καὶ Βουλαῖος καὶ Μυλεὺς Ζεὺς ἀνείλε (436) τῇ τοὺς ἀσεβεῖς ἐλαυνούσῃ μάστιγι ἤτοι τῷ κεραυνῷ συνθλάσας τὴν κεφαλὴν, (437) ὅπῃκα τοὺς ἀδελφούς Ἑτεοκλέα καὶ Πολυνείκην τοῦ ἰδίου πατρὸς Οἰδίποδος αἱ τῆς Νυκτὸς θυγατέρες Μοῖραι (438) πρὸς πόθον καὶ ἔρωτα τοῦ ἑαυτοὺς ἀποκτείνειν ὤπλιζε. (439) δύο δὲ οἱ τοῦ Ἀπόλλωνος κύνες, καθὼ μάντις, ὁ Ἀμφιλόγος καὶ ὁ Μόψος, παρὰ ταῖς ἐκβολαῖς τῶν ξείθρων τοῦ Πυράμου ποταμοῦ πολεμήσαντες τὴν ἰσχυρὴν μάχην ταῖς ὑφ' ἑαυτῶν σφαγαῖς ἀνῆρέθησαν

430 lacunam quam indicavi sic explet V: ὑπνώσει τὸν πεπρωμένον θάνατον. τὸν δὲ τέταρτον τὸν 433 τοῦ pro τὸν editor 434 σκάψαντος pro σκάψαντα editor 438 ὤπλισαν Bachm.

δμῳθέντες αἰχμάσουσι λουσθίαν βοήν
 πύργων ὑπὸ πτέρναισι Παμφύλου κόρης.
 αἰπὺς δ' ἄλιβρῶς ὄχμος ἐν μεταιχμίῳ
 Μάγαρσος ἀγνῶν ἡρίων σταθήσεται,
 ὡς μὴ βλέπωσι, μηδὲ νερετέρων ἔδρας 445
 δύντες, φόνῳ λουθέντας ἀλλήλων τάφους.
 Οἱ πέντε δὲ Σφήκειαν εἰς Κερασιίδα
 καὶ Σάτραχον βλώξαντες Ὑλάτου τε γῆν
 Μορφῶ παροικήσουσι τὴν Ζηρυνθίαν.
 ὃ μὲν πατρὸς μομφαῖσιν ἡλαστρημένος 450

441 τὸ δὲ τμῳθέντες ἀντιστρόφως εἴρηται s αἰχμάσουσι AE

442 πτέρναισι v 443 ἀλιβρῶς commendat T ἀλιβρῶς E ἀλιβρῶς C³D
 ἀλιβρῶς AB quod praetulit GHerm. V 241 444 μάγαρσος C μέγαρσος E
 μάγαρσος D σταθμήσεται B 445 μηδ' ἐνερετέρων B 446 λου-
 θέντας editor λουσθέντας ABCE λουσθέντες D 447 οἱ pro εἰς B
 Κερασιίδα Steph. Κερασίαν v 448 σάτραχος v. l. in S γρ. στέγην
 marg. B cf. P 449 ζηρυνθίαν A τροιζηνίαν P utrumque interpr. S

(441) μαχόμενοι ἀποθνήσκουσι | ἀντι-
 στρόφως ἐσχάτην κραυγὴν | (442) ὑπὸ
 ταῖς τοῦ πύργου πτέρναις τῆς Παμφύλου
 θυγατρὸς | (443) ὁ παραθαλάσσιος δὲ
 ὑψηλὸς πύργος | ἐν τῷ μεταξύ | (444) πό-
 λιν ἢ Ἀθηνᾶς Μαγαρσίαν ἱερὴν, μέσον
 τῶν δύο τάφων· οἱ δὲ ἐπίθετον Ἀθηνᾶς
 καὶ ὄρος Παμφυλίας, οἱ δὲ πόλιν | καθα-
 ρῶν τάφων, διὰ τὸ πολεμήσαντας ἀναίρε-
 θῆναι | (445) ὅπως μὴ βλέπωσιν, μηδὲ
 τὰς καθέδρας τῶν κατωτέρων | (446) ὑπο-
 δύντες | τῷ φόνῳ τοὺς ἀλλήλων λούσαν-
 τες τυμβῶς |

(447) Τὴν Κύπρον νῆσον· οὕτω γὰρ
 ἐκαλεῖτο πρῶτον Σφήκεια | οἱ τὴν ἑξοχὰς
 πωλλὰς ἔχουσιν | (448) ποταμὸς Κύπρου
 πελάσαντες | καὶ τὴν τοῦ Ἀπόλλωνος γῆν |
 (449) τὴν Ἀφροδίτην | κατοικήσουσι τὴν
 Τροιζηνίαν | (450) ὁ μὲν ταῖς τοῦ πατρὸς
 μομφαῖς | ἐξελασθεῖς |

(442) ὑπὸ ταῖς πτέρναις τῶν πύργων
 τῆς Παμφυλίας πόλεως. (443) ὑψηλὸς δὲ
 παραθαλάσσιος πύργος ἐν τῷ μεταξύ (444)
 τῆς Μεγαρσίας τῶν ἀγνῶν θυμάτων οἰ-
 κοδομήσεται, (445) ὅπως μὴ βλέπωσι,
 μηδὲ τῶν κατωτέρων καὶ ἐν Αἰδου τὰς
 ἔδρας (446) εἰσδύντες, τοὺς ἀλλήλων τά-
 φους τῷ φόνῳ μινυθέντας. (447) οἱ πέντε
 δέ, Τεῦκρος, Ἀγαπήνωρ, Ἀκάμας, Πρά-
 ξανδρος, Κηφεύς, εἰς τὴν Σφήκειαν καὶ
 Κερασίαν ἦτοι τὴν Κύπρον (448) καὶ τὴν
 Σάτραχον [καὶ ἐν αὐτῇ πόλει] πελάσαντες
 καὶ παραγενόμενοι τὴν τε γῆν τοῦ Ὑλά-
 του ἦτοι Ἀπόλλωνος (449) καὶ τὴν Ἀφρο-
 δίτην παροικήσουσι τὴν ἐν Ζηρυνθίᾳ τι-
 μωμένην. (450) ὁ μὲν Τεῦκρος, ὁ ἑμὸς
 συγγενὴς, τὸ τοῦ πωλλοῦ ἦτοι Τελαμῶνος
 νόθον γέννημα, ἡ τῶν συγγενῶν βλάβη,
 ταῖς τοῦ πατρὸς Τελαμῶνος μομφαῖς καὶ
 ὕβρεσιν ἐξελασθήσεται τοῦ διφθοῦς Κέ-
 κροπος τῶν σπηλαίων ἦτοι τῆς Σαλα-
 μίνος καὶ τῶν ὑδάτων τοῦ Βωκάρου πο-
 ταμοῦ

441 ἀντιστρόφως om. B cf. s
 444 καθάρων B ἀναίρεθείσας B
 448 γῆν. γρ. καὶ στέγην a 449 κατ-
 οικήσουσι Ba

444 θυμάτων corruptum 'fortasse
 μνημάτων' Bachm. an θνητῶν ?
 448 καὶ ἐν αὐτῇ πόλει om. V

Κυχεῖος ἄντρων Βωκάρου τε ναμάτων,
 οὐμός ξύναιμος, ὡς ὀπατρίου φονεὺς
 πώλου, νόθον φίλυμα, συγγενῶν βλάβη,
 τοῦ λύσαν ἐν ποιμναῖσιν αἰχμητηρίαν
 χέαντος, ὃν χάρωνος ὤμηστοῦ δορά 455
 χαλκῷ τορητὸν οὐκ ἔτευξεν ἐν μάχῃ,
 μίαν πρὸς Αἰδὴν καὶ φθιτοὺς πεπαμένον
 κέλευθον, ἣν γωρυτὸς ἔκρυψε Σκυθῆς,
 ἧμος καταΐθων θύσθλα Κωμύρῳ λέων
 σφῶ πατρὶ λάσκε τὰς ἐπηκόους λιτάς, 460
 σκύμνον παρ' ἀγκάλαισιν αἶτα βράσας.

451 κυχεῖος BCPs κυχεῖος A (κυχεῖος in lemmate A, in textu V εἰ in η
 mutavit V²) κυχεῖος (κυχεῖος?) praeferit T κυχεῖος D κυχεῖος E Κεχχεῖος
 conj. Cant. ^ωβουκάρου C² 452 ὀπατρίου Bachm. ὀπατρίον VD ὁ πα-
 τρίον CE a se hanc conjecturam excogitatam esse simulat T ὀγαστρίον ABΠs
 φονεὺς ACDEP T τροφεὺς BP 454 ποιμήνησιν A ποιμήνησιν E
 αἰχμητηρίαν C² cf. Lob. Proll. 373 αἰχμητηρίαν ADE αἰχμαστηρίαν B
 455 λέοντος pro χέαντος B 457 φθιτὸν B 459 κωμύρῳ B
 461 ἀγκάλῃσιν V ^{εἰ}αἶτα A³ αἶτα in textu, αἶτα in scholiis legit scriptum T
 αἶτα DE ^{εἰ}αἶτον C² αἶτας S

(451) βασιλεὺς Σαλαμῖνος | ποταμὸς
 Σαλαμῖνος | (452) ὁ ἐμός ἀδελφός ὥσπερ
 ὁ τροφεὺς τοῦ γαστρίου | (453) τοῦ πώλου
 ξένον γέννημα | τῶν συγγενῶν βλάβη |
 (454) τοῦ μανίαν ἐν ταῖς ποιμναῖς πολε-
 μικήν | (455) τοῦ Ἡρακλέους, ὃν ἡ τοῦ
 ὤμηστοῦ λέοντος δορά | (456) τῷ σιδήρῳ
 ἄτρωτον | οὐ κατεσκεύασεν ἐν μάχῃ |
 (457) μίαν πρὸς τὸν Αἰδὴν καὶ νεκροὺς
 κεκτημένον | (458) ὁδόν, ἣν ἡ φαρέτρα
 ἔκρυψεν, ἡ Σκυθικὴ φαρέτρα | (459) ἡνίκα
 καταφλέγων | κλάδους, θύρσους ἢ τὰ θύ-
 ματα | τῷ Διὶ ὁ Ζεὺς | (460) τῷ ἰδίῳ
 πατρὶ ἔλεγεν | τὰς ἐπηκόους παρακλήσεις
 (461) τὸν Αἴαντα παρὰ ταῖς ἀγκάλαις
 τὸν ἐρωμένον καὶ προσφιλεῖ κινήσας |

(452) ὡς τοῦ ὀμογαστρίου φονεὺς Αἴαν-
 τος, (454) τοῦ τὴν μανίαν τὴν πολεμικήν
 ἐν ταῖς ποιμναῖς (455) ἐκχέοντος, ὅτινα
 τοῦ ὀμοφάγου λέοντος ἡ δορά (456) τῷ
 σιδήρῳ τρωτὸν οὐκ ἐποίησεν ἐν τῇ μάχῃ,
 (457) μίαν πρὸς τὸν Αἰδὴν καὶ τοὺς θνη-
 τοὺς κεκτημένον (458) ὁδόν, ἣν ἡ Σκυ-
 θικὴ φαρέτρα ἔκρυψεν, (459) ὅπνῃκα
 κατακαίων θύματα ὁ λέων ἦτοί ὁ Ἡρα-
 κλῆς τῷ Διὶ, (460) τῷ ἰδίῳ πατρὶ, ἔλεγε
 τὰς εὐπροσδέκτους εὐχὰς καὶ παρακλήσεις,
 (461) τὸν σκύμνον ἦτοί τὸ βρέφος, Αἴαντα
 τοῦ φίλου καὶ τοῦ ἐρωμένου Τελαμωνίος
 παρὰ ταῖς ἀγκάλαις πῆλας καὶ τινάζας.

452 φονεὺς f 459 'leg. ὁ Ἡρα-
 κλῆς' Bachm.

οὐ γάρ τι πείσει φῖτον, ὡς ὁ Ἀήμιος
 πρηστήρ Ἐννοῦς, οὐποτ' ἐς φύζαν τραπεῖς
 ταῦρος βαρύφρων, δυσμενεστάτου ξένων
 ἔτυψε δώρῳ σπλάγχχνον ἀρνεύσας λυγρὸν 465
 πῆδημα πρὸς κνώδοντος αὐτουργοῦς σφαγᾶς.
 ἔλᾳ δὲ πάτρας τῆλε Τραμβήλου κάσιν,
 ὃν ἡ ξύναιμος πατὴρ ἐκλοχεύεται,
 δοθεῖσα πρωταίχμεια τῷ πυργοσκάφῳ
 ἦν δὴ ποτ' ἐν ῥήτραισι δημοτῶν σταθεῖς 470
 γλαυκῷ κελαινὸν δόρπον ὠτρυνεν κυνὶ
 στεῖλαι τριπλᾶς θύγατρας ὁ σπείρας βάβαξ,
 τῷ πᾶσαν ἄλμῃ πηλοποιοῦντι χθόνα,
 ὅταν κλύδωνας ἐξερεύγηται γνάθων,
 λάβρῳ σαλεύων πᾶν τρικυμῖα πέδον. 475

462 φῖτον BCDE 466 αὐτουργοῦ p αὐτουργὸς s 468 ξύναιμος Ps

470 ῥήτραισι V 471 ὠτρυνε BCDE 474 κλύδωνος BII

475 λάβρῳ EP λαύρῳ B λάβρως AC λαύρως D

(462) οὐ πείσει γὰρ τὸν πατέρα | ὡς ὁ
 διάπυρος καὶ θερμὸς | (463) ὁ τῆς Ἐννοῦς,
 δαίμονος πολεμικῆς. πρηστήρ | οὐδέποτε
 εἰς φυγὴν τραπεῖς | (464) ὁ Αἴας | τοῦ
 παλεμίου τῶν ξένων | (465) ἔτρωσε τῷ
 δόρατι τὸ σπλάγχχνον | χαλεπὸν πηδήσας |
 (466) πῆδημα πρὸς ξίφους | αὐτουργοῦς
 σφαγᾶς | (467) ἐλαύνει δὲ τῆς πατρίδος
 πόρρω, τὸν Τεῦκρον λέγει. Τραμβήλος δὲ
 ὁ υἱὸς Τελαμῶνος | (468) ὃν ἡ τοῦ πα-
 τρός γυνὴ Θεάναιρα | τεκνοποιεῖται | (469)
 δοθεῖσα ἐν ταῖς πρώτοις αἰχμαλωτοῖς
 τῷ Τελαμῶνι, τῷ καταβαλόντι Πύργον
 (470) ἦντινα δῆποτε ἐν ἐκκλησίαις δημο-
 τῶν σταθεῖς | (471) τῷ φοβερῷ κυνὶ τρα-
 χύν δαῖπνον παρεσκεύασεν. γλαυκὸν τὸν
 φοβερὸν καταχρηστικῶς ὡς καὶ Ὀμηρος
 γλαυκιόων δ' ἰθὺς φέρεται μέ-
 νει, ἦν τινα πέφνει
 ἀνδρῶν ἢ αὐτὸς φθίεται ὡς πρῶ-
 τῳ ἐν ὁμήρῳ |
 (472) ἀποστεῖλαι τρεῖς θυγατέρας | ὁ σπεί-
 ρας ῥήτωρ, ἀπὸ τοῦ βάξω· ὁ Φοινοδάμας |
 (473) τῷ πᾶσαν τῇ θαλάσῃ πηλοποιοῦντι
 γῆν | (474) ὅταν ἐκ τῶν τοῦ κλύδωνος |
 ἐκ τῶν στομάτων λέγεται | (475) τῇ λαύρῳ

(462) οὐ γάρ τι πείσει τὸν πατέρα, ὡς
 ὁ διάπυρος καὶ χαλεπὸς (463) πρηστήρ
 τῆς μάχης, οὐδέποτε εἰς φυγὴν τραπεῖς
 (464) ὁ βαρύφρων καὶ ἰσχυρόφρων ταῦρος
 Αἴας, πολεμικώτατος τῶν ξένων (465)
 ἐπληξε κατὰ τὸ σπλάγχχνον, μάτην κυβι-
 στήσας καὶ πηδήσας χαλεπὸν (466) πῆ-
 δημα πρὸς αὐτουργοῦ ξίφους σφαγᾶς. (467)
 ἐλαύνει δὲ τῆς πατρίδος πόρρω τὸν τοῦ
 Τραμβήλου ἀδελφὸν ὁμοπατρίον Τεῦκρον,
 (468) ὄντινα ἡ συγγενὴς Ἡσιόνη ἐκ τοῦ
 πατρός Τελαμῶνος γεννᾶ, (469) δοθεῖσα
 ἀπαρχὴ τοῦ πολέμου τῷ καταστρέφοντι
 τοὺς Πύργους τῆς Τρωάδος. (470) ἦντινα
 δῆποτε ἐν ταῖς ῥητορείαις τῶν δημοτῶν
 ἦτο τοῦ πλήθους σταθεῖς (471) ὁ Φοι-
 νοδάμας ῥήτωρ, ὁ τὰς τρεῖς θυγατέρας
 σπείρας, τῷ φοβερῷ κυνὶ ἦτο τὸ κῆτει
 ποικίλην τροφὴν διηγείρεν ἀποστεῖλαι καὶ
 παραδοῦναι, (473) τῷ πᾶσαν τὴν γῆν τῷ
 ὕδατι τῆς θαλάσσης πηλοποιοῦντι, (474)
 ὅταν ἐκ στόματος ἐρευγηται τοῦ κλύδωνος
 (475) τῇ σφοδρᾷ τρικυμῖα σαλεύων πᾶν
 ἑδάφος.

463 πρηστήρος B 468 ἀδελφὴν pro
 γυνὴ a 471 T 170 474 ἰεγ.
 ἐρευγεται Bachm.

464 τῷ τοῦ πολεμικώτατου V
 465 δώρῳ ἐπληξεν — V 467 ἀδελ-
 φὸν pro ἀδελφοῦ editor 474 ἐρεῦ-
 γεται pro ἐρευγεται V

ὁ δ' ἀντὶ πιποῦς σκορπίον λαίμῳ σπάσας
 Φόρκι κακῆς ὠδίνος ἔκλαυσεν βάρος,
 χρεῖζων πυθέσθαι πημάτων συμβουλίαν.
 ὁ δεύτερος δὲ νῆσον ἀγρότης μολών,
 χερσαῖος αὐτόδαιτος ἐκγότων δρυὸς 480
 λυκαινομόρφων Νυκτίμου κρεανόμων,
 τῶν πρόσθε μήνης φηγίνων πύρων ὄχλῳ
 σπληδιῷ κατ' ἄκρον χεῖμα θαλιψάντων πυρός,
 χαλκωρυχήσει καὶ τὸν ἐκ βόθρου σπάσει
 βῶλον, δικέλλη πᾶν μεταλλεύων γνύθος. 485
 οὗ φῖτυν ἡνάριξεν Οἰταῖος στόνυξ
 βουβῶνος ἐν τόρμαισι θρυλίξας δέμας.
 ἔγνω δ' ὁ τλήμων σὺν κακῷ μαθὼν ἔπος,

477 ἔκλαυσε BCDE 478 post 479 're ita exigente' in interpr. lat.
 collocavit Cant. χρεῖζων BCDE συμβουλίαν ACDE 479 δὲ om. C
 480 ἐγγόνων B lemm. A 484 βόθρου B 487 τόρμαισιν A τόρμαισι B
 θρυλίξας ACDE

σαλεύων πᾶσαν τὴν γῆν τρικυμία | (476) ὁ δὲ ἀντὶ πιποῦς· ἐστὶ δὲ ὄρνειον θαλάσσιον | σκορπίον τοῦ λαίμῳ ἀποσπάσας | (477) τοῦ Νηρεί | κακῆς γέννας ἐθρήνησε τὸ βάρος | (478) χρεῖζων μαθεῖν βλαβῶν συμβουλίαν | (479) ὁ δεύτερος δ'· εἰς νῆσον ἀγρότης ἔλθων· ἐστὶ δὲ Ἀγαπήνωρ | (480) διὰ τὸ μεσόγειον εἶναι τῆς Πελοποννήσου τὴν Ἀρκαδίαν | ἐπειδὴ βαλανοφάγοι εἰσὶν οἱ Ἀρκᾶδες | (481) τῶν μεταβληθέντων εἰς λύκους | ὄνομα κύριον. τῶν κρέα νεμομένων | (482) πρὸ σελήνης τῆς Ἀρκαδίας . . . | τὴν ἐκ τῶν δρυῶν τροφήν· ἐστὶ δὲ καὶ σίτιον | (483) τῇ σποδῷ, τῇ τέφρᾳ | κατὰ τὸ ἄκρον χεῖμα ὀπτιώντες πυρὶ τὰς βάλανους | (484) χαλκὸν ἐργάσεται ὁ Ἀγνῶρ | καὶ τὸν ἐκ βαράθρου ἀνασπάσει | (485) βῶλον τῇ δικέλλῃ πᾶν κοῖλον μεταλλεύων | (486) οὗτινος τὸν πατέρα ἐφόνευσεν | ὁ ἀπὸ τῆς Οἰτῆς, οὐροῦ [ὁδοῦ] Τραχίνος | πᾶν τὸ εἰς ὅζῳ ἀπολήγον· νῦν δὲ τὸν ὁδόντα λέγει | (487) ἐν ταῖς βουβῶνος περιφερείαις | συστρέψας, συνελάσας τὸ σῶμα | (488) ἔγνω δ' ὁ ταλαίπωρος σὺν φαύλῳ μαθὼν λόγον |

(476) ὁ δὲ κύων ἀντὶ ὄρνειου θαλαττίου σκορπίον ἦτοί τὸν Ἡρακλῆα τοῦ λαίμῳ σπασάμενος (477) τοῦ Νηρεί τῆς κακῆς ὠδίνος ἦτοί τοῦ ἐμέτου τὸ βάρος ἔκλαυσε, (478) χρεῖζων ἐπερωτήσασθαι τῶν συμφορῶν καὶ βλαβῶν συμβουλίαν. (479) ὁ Ἀγαπήνωρ δὲ, ὁ ἀγρότης καὶ χερσαῖος καὶ αὐτόδαιτος, δεύτερος τὴν νῆσον Κύπρον παραγενόμενος, ὁ ἐκ τῶν ἀπογόνων τῆς δρυὸς (481) τῶν εἰς λύκους μεταμορφωθέντων, τῶν κρεανομησάντων τὸν Νυκτίμον, (482) τῶν πρὸ τῆς σελήνης τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ παραγενομένης, δρυῖνων ἢ σιτίων τροφήν (483) τῇ σποδῷ κατὰ τὸν ἄκρον χεῖμῶνα τοῦ πυρός διεμανάντων, (484) πρὸς χαλκοῦ εὐρεσιν ὀρύξει καὶ τὸν ἐκ λάκκου ἐπισπάσεται, (485) τῇ δικέλλῃ πᾶν τὸ ὄρυγμα μεταζητῶν καὶ διερυνῶν. (486) οὗτινος τὸν πατέρα Ἀγκαῖον ἀπέκτεινεν ὁ τῆς Οἰτῆς ὅζῳ ὁδοῦ τοῦ χοίρου (487) ἐν ταῖς περιφερείαις τοῦ βουβῶνος θραύσας τὸ σῶμα. (488) ἔγνω δὲ ὁ ταλαίπωρος σὺν τῷ κακῷ τραίματι μαθὼν τὸ ἔπος,

482 lacunam indicavi 484 Ἀγαπήνωρ Bachm. 485 μεταλλεύων ὄρυγμα μέταλλα ζητῶν a 486 ὁδοῦς inclusi, post Τραχίνος posuit Bachm.

485 'deest βῶλον' Bachm.

ὡς πολλὰ χεῖλες καὶ δεπαστραίων ποτῶν
 μέσῳ κυλινθεῖ μοῖρα παμμήτωρ βροτῶν. 490
 ὁ δ' αὐτὸς ἀργῷ πᾶς φαληριῶν λυθρῷ
 στόρυγγε δεδοπῶς τὸν κτανόντ' ἡμύνετο
 πλήξας ἀφύκτως ἄκρον ὀρχηστοῦ σφυρόν.
 τρίτος δὲ τοῦ μάριψαντος ἐκ κοίλης πέτρας 495
 κέλωρ γίγαντος ὕπλα, τῷ ποτ' εἰς λέχος
 λαθραῖον αὐτόκλητος Ἰδαία πόρις
 ἡ ζῶσ' ἐς Αἶδην ἔξεται καταβᾶτις,
 θρήνοισιν ἐκτακείσα, Μουνίχον τοκάς·
 ὃν δὴ ποτ' ἀγρώσσοντα Κρηστώνης ἐχίς
 κτενεῖ πατάξας πτέρναν ἀγρίῳ βέλει, 500

489 δεπαστρίων *A* δαιπαστραίων *B* (prius *αι* mutavit in *ε* *B*²) δεπα-
 στρέων *E* (alterum *ε* delevit *E*¹) 490 μέσον *D* παμμήτωρ *B*
 492 κτανόντα δ' *A* κτανούντα (rectius κτανούντ') conj. *T* κτανοντ' *C*² κτα-
 νόντ' *D* κτανόντ', supra γρ. κτανούντα *E* 495 τῷ editor τὸν *ABCDΠ*
 τοῦ *E* 496 πάρις *B* πόρις *TCDE* 497 ἡ primus ut videtur *Potter* ἡ *ν*
 498 ἐκτακείσα *D* Μουνίχον *Wilamowitz* *Aus Kydathen* 138 Μουνίτον *V*

(489) ὅτι πολλὰ τοῦ χεῖλους καὶ τῶν
 δεπαστραίων βρυμάτων, κατὰ τὴν παροι-
 μίαν· πολλὰ ἀναμεταξύ κυλικὸς καὶ χεί-
 λους ἄκρου πέλει | (490) μεταξύ κυλῖει ἡ
 Μοῖρα | ἡ πάντων ἀνθρώπων μήτηρ |
 (491) ὁ δὲ αὐτὸς τῷ λευκῷ | πᾶς λευκαί-
 νόμενος τῷ ἀφρῷ | (492) πᾶν τὸ ὄξύ, νῦν
 δὲ ὁδούς, ψοφήσας, ἤχησας | τὸν κτεί-
 ναντα ἡμύνετο | (493) τρώσας ἀκρατήτως
 τὸ ἄκρον στραγγάλιον τοῦ πολεμικοῦ |
 (494) τὸν Θησέως παῖδα λέγει | τὴν ἐν
 Τροίᾳ λέγει υἱοῦ Πανδίωνος (495) υἱὸς
 τοῦ Θησέως λέγει, ὄντινά ποτε εἰς κοίτην |
 (496) σκοτεινόν, κρύφιον αὐτόκλητος | ἡ
 Λαοδία, ἀλληγορικῶς | (497) ἡ ζῶσα
 εἰς τὸν Αἶδην ἀφίξεται καταβαίνουσα |
 (498) τοῖς κλαυθμοῖς μαραινθείσα | ἡ τοῦ
 Μουνίτου μήτηρ· Μουνίτος δὲ ὄνομα κύ-
 ριον | (499) ὄντινά ποτε ἀγρεύοντα | τῆς
 Θράκης· ἔστι δὲ ἀπὸ τόπου. ὁ ἐχίς | (500)
 ἀναιρεῖ δακύν τὴν πτέρναν τῷ χαλεπῷ
 βῶ |

(489) ὡς πολλὰ ἐν μέσῳ κυλῖει ἡ πάν-
 των τῶν ἀνθρώπων μήτηρ Μοῖρα τοῦ
 χεῖλους καὶ τῶν ἐκ ποτηρίων πομάτων.
 (491) αὐτὸς δὲ ὁ ὁδούς, περιφραστικῶς ὁ
 χοῖρος, τῷ λευκῷ περιλευκαίνόμενος ἀφρῷ
 πεπτωκῶς τὸν ἀποκτείναντα (493) τρώσας
 ἀνιάτως κατὰ τὸ ἄκρον σφυρόν τοῦ πο-
 λεμικοῦ Ἀγκαίου. (494) τρίτος δὲ ὁ Ἀκά-
 μας, ὁ υἱὸς τοῦ γίγαντος Θησέως, τοῦ ἐκ
 τῆς κοίτης πέτρας τὰ ὄπλα τοῦ πατρὸς
 αὐτοῦ Ἀγέως ἀψάμενου καὶ λαβόντος, ὄν-
 τινά ποτε εἰς κοίτην (496) λαθραῖαν αὐτο-
 προαίρετος ἡ ἐκ τῆς Ἰδης ἔλαφος, ἀλλη-
 γορικῶς δὲ ἡ Λαοδία, (497) ἡτις ζῶσα
 εἰς τὸν Αἶδην καταβαίνουσα παραγνήσε-
 ται, (498) τοῖς θρήνοις ἐκτακείσα καὶ ἐκ-
 λιπούσα ἡ μήτηρ τοῦ Μουνίτου· (499)
 ὄντινα δὴποτε ἐν ἀγρῷ ἀναστρεφόμενον
 τῆς Θράκης ὄφις (500) ἀποκτενεῖ, τὴν
 πτέρναν τῷ ἀγρίῳ βέλει,

489 δεπαστρίων *a*

491 περιλευκαίνόμενος pro παραλ. *V*
 'adde κτενεῖ *Bachm.* 500 βέλει
 πλήξας *V*

ὅταν τεκόντος αἰχμάλωτος ἐς χεῖρας
 ἢ πατρομήτωρ τὸν δνόφω τεθραμμένον
 βάλλῃ νεογνὸν σκύμνον. ἢ μόνῃ ζυγὸν
 δούλειον ἀμφήρεισαν Ἀχταίων λύκοι
 τῆς ἀρπαγείσης ἀντίποινα θυιάδος, 505
 ὧν ὀστράκου στρόβιλος ἐντετμημένος
 κόρησιν σκεπάξει ῥῦμα φοινίον δορός·
 τὰ δ' ἄλλα θριπόβρωτος ἄψαντος δόμων
 σφραγὶς δοκεύει, θάμβος ἐγχώροις μέγα.
 ἃ δὴ πρὸς ἄστρον κλίμακας στήσει δρόμον 510
 τοῖς ἡμιθνήτοις διπτύχοις Λαπερσίοις,
 οὓς μήποτε, ὦ Ζεῦ σῶτερ, εἰς πάτρην ἐμὴν

503 βάλλῃ B βάλλῃ C βάλλει D 505 θυιάδος BCDE 506 ὀστρά-
 κων B ἐκτετμημένος C 507 σκεπάξει GHerm. V 241 σκεπάσει V
 509 δοκεύσει ACDEHP 510 κλίμακα B 511 λαπερσίαις B
 512 περ pro σερ E

(501) ὅταν τοῦ γεννίσαντος | αἰχμάλ-
 ωτος εἰς τὰς χεῖρας (502) ἢ τοῦ πατρὸς
 μήτηρ | τὸν σκότῳ ἀνατραφέντα | (503)
 πλήρῃ νεωστὶ γεγεννημένον σκύμνον | ἦτινι
 μόνῃ τὸν ζυγόν | λέγει δὲ τῇ Αἰθρᾷ | (504)
 δούλειον περιέθηκαν | οἱ Διόσκουροι, οἱ
 τῶν Ἀθηναίων ἀρπαγες | (505) ἀντὶ [τοῦ]
 τῆς ἀρπαγείσης, δηλονότι Ἑλένης | ἀντέ-
 κτισιν. Μαινάδος, Βάκχης | (506) τοῦ
 ὠοῦ, ἐξ οὗ ἐγένοντο | εἰς δύο τετμημένους |
 (507) τὴν κεφαλὴν σκεπάσει | φύλαγμα,
 σκεπάσμα τοῦ φοινικοῦ δόρατος | (508) τὰ
 δὲ λοιπὰ ὑπὸ θριπτῶν βρωθείσα· ἔστι δὲ
 θριψὶ σκύληξ, ὅς τὰ φύλα τρώγει | ἀκρά-
 τητος τῶν οἰκμάτων | (509) ἢ σφραγὶς
 ἐπιτηρήσει καὶ φυλάξει | ἐκπληξιν μεγάλην
 τοῖς ἐγχωρίοις | (510) ἅτινα δὴ πρὸς τῶν
 ἀστέρων | κλίμακας δρόμον στήσει | (511)
 τοῖς ἡμιθνήτοις τοῖς δύο. ἐπώνυμον τῶν
 Διοσκουρῶν τὸ Λαπερσίαι | (512) οὐστίνας
 μηδέποτε, ὦ Ζεῦ σῶτερ, εἰς τὴν ἐμὴν πα-
 τρίδα |

(501) ὅταν αἰχμάλωτος ἢ Αἰθρᾷ, ἢ τοῦ
 πατρὸς τοῦ Ἀκάμαντος Θησέως μήτηρ, εἰς
 τὰς χεῖρας τοῦ πατρὸς Ἀκάμαντος [ὅταν
 ἢ τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀκάμαντος Θησέως
 μήτηρ] τὸν ἐν κρυφῇ τεθραμμένον (503)
 νεωστὶ γεγεννημένον σκύμνον ἦτοι τὸν
 Μούνιτον βάλλῃ [βάλλῃ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ
 Ἀκάμαντος τοῦ τεκόντος αὐτόν], ἦτινι
 μόνῃ τῇ Αἰθρᾷ τὸν δουλικὸν ζυγὸν οἱ
 τῆς Ἀττικῆς λύκοι Διόσκουροι Πράξανδρος
 καὶ Κηφεύς περιέθηκαν (505) ἀντὶ τῆς ἀρ-
 παγείσης ὀρμητικῆς καὶ μαινάδος Ἑλένης
 ποινήν. (506) ὠντικῶν τοῦ λεπύρου τοῦ
 ὠοῦ τὸ περιφερὲς διχοτόμημα (507) τὴν
 κεφαλὴν σκεπάσει, σωτήριον φύλαγμα τοῦ
 φονικοῦ δόρατος. (508) τὰ δὲ λοιπὰ τῆς
 Ἀττικῆς ἢ ἐκ τῶν σκυλῶν βεβρωμένη
 ἀσάλευτος σφραγὶς τῶν οἰκῶν τηρήσει,
 θαῦμα ἐγχωρίοις μέγα. (510) ἅτινα δὴ
 ἔργα πρὸς τὰς τῶν ἀστέρων κλίμακας καὶ
 ἀναβάσεις τὸν δρόμον στήσει (511) τοῖς
 δυσὶν ἡμιθνήτοις καὶ ἡμιθέοις, κατ' ἐπώ-
 νυμιαν Λαπερσίαις. (512) οὐστίνας, ὦ
 Ζεῦ, μὴ ὠφελὲς ποτε εἰς τὴν ἐμὴν πα-
 τρίδα

503 πλήρῃ pro πλήξει editor λέ-
 γει — Αἰθρᾷ post Βάκχης 505 Ba trans-
 posuit Bachm. 505 τοῦ inclusi cf. s
 507 φονικοῦ af 511 ἐπώνυμα Ba
 correxit Bachm.

501 ὅταν — μήτηρ om. V 503 βά-
 λῃ — αὐτόν om. V 510 δὴ pro δὲ
 editor

στείλαις ἀρωγούς τῇ διασπάγῳ κρεκί,
 μηδὲ πτερωτάς ὀπλίσαντες ὀλκάδας
 πρύμνης ἀπ' ἄκρας γυμνὸν αἰψηρόν πόδα 515
 εἰς Βεβρύκων ῥίψειαν ἐκβατήριον,
 μηδ' οἱ λεόντων τῶνδε καρτερώτεροι
 ἀλκὴν ἄμικτοι, τοὺς Ἄρης ἐφίλατο,
 καὶ δὴ Ἐννὼ καὶ τριγέννητος θεὰ
 Βοαρμία Λογγᾶτις Ὀμολοῖς Βία. 520
 οὐκ ἂν, τὰ χειρώναντες ἐργάται διπλοῖ
 Δρύμας τε καὶ Πρόφαντος, ὁ Κρώμνης ἄναξ,
 ἐλατύπησαν κοιράνῳ ψευδωμότῃ,
 ἐν ἡμαρ ἀρκέσειε πορθηταῖς λύκοις
 στέξει βαρεῖαν ἐμβολὴν ῥαιστηρίαν, 525
 καίπερ πρὸ πύργων τὸν Καναστραῖον μέγαν

513 διασπάγῳ D, lemm. A 516 ἐκβατήριον editor ἐκβατηρίαν ABDEΠT

ἐκβατηρίαν C ἐκβακτηρίαν d Choerob. 517 κρατερώτεροι B 520 βο-
 αργία B λογκάτις D λογᾶτις E βία p 525 στέξει Cant. στέρξει
 ACDEΠ στέρξω B 526 τὸν καναστραῖον C

(513) ἀποστείλαις βοηθοὺς | τῇ δις ἀρ-
 παγείῃ Ἑλένη· ἔστι δὲ κρεῖς ὄρνειον θα-
 λασσίον ἀναιδὲς | (514) μηδὲ τὰς ἐπτερω-
 μένας, διὰ τὰς κωπὰς | ὀπλίσαντες ναῦς·
 λέγει δὲ τὰ ἱστία | (515) ἀπὸ τῆς ἄκρας
 πρύμνης γυμνόν, ταχύν πόδα | (516) εἰς
 τὴν τῶν Τρώων ῥίψειαν ἐκβασιν, γῆν |
 (517) μηδὲ οἱ τῶν λεόντων τούτων ἀν-
 δρειότεροι | (518) τὴν δύναμιν ἀμυγίς, οὗς
 ὁ πόλεμος ἡγάπησεν | (519) καὶ ἡ σεμνὴ
 Ἐννὼ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ | (520) τὰ τρία ἐπώ-
 νυμα Ἀθηνᾶς. τὸ δὲ βία ἰσχυρά | (521)
 οὐκ ἂν ταῦτα οἱ χειροτέχναι, οἱ βάνανσοι.
 ἐργάται· διπλοῖ | (522) ὁ Ἀπόλλων
 καὶ ὁ Ποσειδῶν | ὁ τῆς Πελοποννήσου βα-
 σιλεὺς | (523) ἐλάττωσαν, ὠκοδόμησαν τῷ
 ψευδωμότῃ | (524) πρὸς μίαν ἡμέραν οὐκ
 ἀρκέσει | τοῖς πορθηταῖς λύκοις· λέγει δὲ
 τοὺς περὶ Ἴδαν | (525) ποθῆσαι τὴν βα-
 ρεῖαν ἐμβολὴν φθαρκτὴν | (526) καίπερ
 πρὸ τῶν πύργων τὸν Θρακικόν, ἀπὸ τό-
 που. ἀκρωτήριον. τὸν μέγαν |

(513) βοηθοὺς ἀποστείλαι τῇ διασ-
 πάγῳ, τῇ δις ἀρπαγείῃ κρεκί Ἑλένη,
 (514) μηδὲ τὰς ἐπτερωμένας ναῦς εὐτρε-
 πίσαντες (515) ἀπὸ τῆς ἄκρας πρύμνης
 γυμνὸν ταχύν πόδα (516) εἰς τὴν τῶν
 Βεβρύκων καὶ Τρώων ὀρμήσειαν καὶ ἐξο-
 δὸν ῥίψειαν, (517) μηδὲ οἱ τούτων τῶν
 λεόντων ἡγουν τῶν Διοσκούρων ἰσχυρό-
 τεροι, Ἴδας καὶ Λυγκεύς, (518) οἱ κατὰ
 τὴν δύναμιν ἀσύγκριτοι, οὕστινας ὁ Ἄρης
 ἐπόθησε (519) καὶ ἡ ἐνδοξὸς Ἐννὼ καὶ
 ἡ Τριτογένεια θεὰ (520) καὶ Βοαρμία καὶ
 Λογγᾶτις καὶ Ὀμολοῖς Ἀθηνᾶ τῇ μάχῃ.
 (521) οὐκ ἂν ἅτινα οἱ χειροτέχναι δύο
 ἐργάται, (522) ὁ Δρύμας ἡγουν ὁ Ἀπίλ-
 λων καὶ ὁ Πρόφαντος ἡγουν ὁ Ποσειδῶν,
 ὁ τῆς Κρώμνης χώρας βασιλεὺς, (523) ὠκο-
 δόμησαν τῷ ψευδωμότῃ Λαομέδοντι βα-
 σιλεῖ, (524) ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ διήρκεσε τοῖς
 πορθηταῖς λύκοις ἡγουν τῷ Ἴδᾳ καὶ τῷ
 Λυκεῖ (525) ὑπομῖναι τὴν βαρεῖαν καὶ
 ἀφανιστικὴν προσβολήν, (526) καίπερ πρὸ
 τῶν πύργων τὸν Καναστραῖον, τὸν μέγαν

514 πεπρωμέναις B 515 πολύν
 πρὸ πόδα B 523 οἰκοδόμησαν B

515 ταχύν πόδα pro ταχύποδα
 Bachm. 521 Λογγᾶτις pro Λογ-
 χάτης V

ἐγχώριον γίγαντα δυσμενῶν μοχλὸν
 ἔχοντα καὶ τὸν πρῶτον εὐστόχῳ βολῇ
 μαιμῶντα τύψαι ποιμνίων ἀλάστορα.
 οὐδ' ἤ ποτ' αἴθων πρῶτα καινιεῖ δόρυ 530
 κίρκος θρασὺς πήδημα λαιψηρόν δικίων,
 Γραικῶν ἄριστος, ᾧ πάλοι τέχει τάφους
 ἀκτὴ Δολόγκων εὐπρεπεῖς κεκημηκότε
 Μαζουσία προὔχουσα χερσαίου κέρως.
 ἀλλ' ἔστι γάρ τις, ἔστι καὶ παρ' ἐλπίδα 535
 ἡμῖν ἄρωγός πρηνυμένης ὁ Δρύμνιος
 δαίμων Προμανθεὺς Αἰθίοψ Γυράψιος,
 ὅς, τὸν πλανήτην ὀρθάνην ὅταν δόμοις
 σίνιν καταρρακτῆρα δέξωνται πικρὸν

529 γρ. καὶ ποιμνίων S 530 καινιεῖ editor καινίσει DEP καινίσει C²
 καινήσει AB κινήσει PS 531 δακῶν B δακῶν D 533 εὐπρεπῆς CDET
 εὐτρεπῆς Bp cf. P 536 δρύμιος D 538 Ὀρθάνην Schneider lex. s.
 Ὀρθάγης? Ὀρθάγην v 539 σίνην D σίνιν B σίνιν A σίντην CE
 δέξονται C

(527) οὐδ' ἀκρωτηρίου πλησίον ὤκησαν
 οἱ Γίγαντες | ἀντὶ τοῦ ἀσφάλειαν κατὰ
 τῶν δυσμενῶν | (528) τὸν Ἑκτορα ἔχοντα
 καὶ τὸν πρῶτον τῇ εὐστόχῳ βολῇ | (529)
 προθυμούμενον πληῆσαι τὸν τῶν Ἑλλήνων
 ἱετῆρα | (530) οὐτινος δῆποτε ὁ διάπυ-
 ρος καὶ θερμὸς ἐν πρώτοις τὸ δόρυ κινήσει |
 (531) τὸν Πρωτεσίλαον λέγει | ἀντὶ τοῦ
 ἐκβάς πρῶτον εἰς γῆν καὶ βαλὼν | (532)
 Ἑλλήνων κρείσσων ὁ Πρωτεσίλαος | ὥτινι
 ἔδῃ τοὺς τύμβους ἐτοιμάζει | (533) ἔθνος
 Θρακῶν | εὐτρεπῆς τῷ ἀποθανόντι | (534)
 ἀκρωτήριον Χερρονήσου· διὰ δὲ τὸ αἵμα-
 τοειδὲς οὕτω καλεῖται | τοῦ κέρατος, τοῦ
 ἀκρωτηρίου | (535, 536) ἡμῖν βοηθός·
 πρᾶος καὶ εὐμένης ὁ Ζεὺς· ἐπώνυμον γὰρ
 Διός | (537) ἐπώνυμα Διός | (538) ὅστις
 τὸν πλανήτην, λέγει δὲ Ἀλέξανδρον | τὸν
 ἀσπαγὰ ἢ τὸν ξένον, κατὰ γλῶσσαν, οἱ
 δὲ τὸν κατωφερτῆ, ἢ ἀπὸ τοῦ ὀρθάνην· κυρίον
 ἐστὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου | (539) βλαπτικόν

(527) ἐπιχώριον Ἑστορα γίγαντα, κατὰ
 τῶν πολεμίων μέγαν μοχλόν, (528) ἔχοντα
 καὶ τὸν πρῶτον προθυμούμενον τῇ εὐ-
 στόχῳ βολῇ πληῆσαι, τὸν ὀλετήρα τῶν
 ποιμνίων ἦτοι τῶν Ἑλλήνων, Πρωτεσί-
 λαον. (530) ὅτου δῆποτε ὁ θερμὸς καὶ
 θρασὺς κίρκος ἐγκαινίσει τὸ δόρυ, πήδημα
 ταχύ βαλὼν, (532) Ἑλλήνων πολὺ κράτι-
 στος, ὥτινι ποτε κατασκευάζει τοὺς τά-
 φους (533) ἡ ἀκτὴ τῶν Δολόγκων ἔθνους
 ἀποθανόντι ὑπηρετισμένη (534) καὶ ἡ Μα-
 ζουσία τὸ ἀκρωτήριον, ἢ προέχουσα τοῦ
 χερσαίου κέρατος, τῆς Χερρονήσου.

Ἀλλ' ἔστι γάρ τις, ἔστι καὶ παρ'
 ἐλπίδα ἡμῖν ἄρωγός· (535) ἀλλὰ γὰρ
 ἔστι τις ἡμῖν καὶ παρ' ἐλπίδα (536) βοη-
 θός ὁ πρᾶος θεὸς ὁ Δρύμνιος, ὁ Προμη-
 θεὺς, ὁ Αἰθίοψ, ὁ Γυράψιος, Ζεὺς, (538)
 ὅστις ὅταν πλανήτην καὶ ἀσπαγὰ καὶ βλα-
 πτικόν καὶ καταρρακτῆρα πικρὸν Ἀλέξαν-
 δρον δέξωνται ἐν τοῖς οἴκοις

533 εὐπρεπεῖς a εὐπρεπῆς f 534
 leg. mastoeidēs Bachm. cf. T 535
 verba poetae repetit a notum illud οὐ
 praefixit a³ 538 ἡγουν τὸν ἀλέξαν-
 δρον ὅταν ἐν τοῖς οἴκοις pro οἱ — Ἀλέ-
 ξανδρον a

532 πολὺ pro πολλῶν editor

οἱ δεινὰ κἀπόθεστα πείσεσθαι ποτε
 μέλλοντες ἔν τε δαιτὶ καὶ θαλυσίοις
 λοιβαῖσι μειλίσσωσιν ἄστεργῇ Κράγον,
 θήσει βαρὺν κολῶν ἐν λέσχαῖς μέσον.
 καὶ πρῶτα μὲν μύθοισιν ἀλλήλους ὁδᾶς
 βρύξουσιν κηκασμοῖσιν ὠκρῳμένοι,
 αὐθις δ' ἐναιχιμάσουσιν αὐτανέψιοι,
 ἀνεψιαῖς ὄρνισι χραισιμῆσαι γάμους
 βιαιοκλῶπας ἀρπαγὰς τε συγγόνων
 χεῖροντες ἀλφῆς τῆς ἀδινώτου δίκην.
 ἢ πολλὰ δὴ βέλεμνα Κνηκίων πόρος
 ῥιφέντα τόλμαις αἰετῶν ἐπόψεται,
 ἄπιστα καὶ θαμβητὰ Φηραίοις κλύειν.

540 κἀπόθεστα B κἀπόθετα C² (idem in lemmate) κἀπόθητα E
 542 μειλίσσωσιν AB idem interpr. s 543 μέσον ABCEΠ μέσοις D μέσαις S
 544 ἀλλήλων B 546 αὐτῖς AB αὐτῖς T 549 χεῖροντες BCD
 550 ἢ AP ἢ B ἢ p Κνηκίων Thes. IV 1672 B Saurpe ep. crit. 69 Κνηκίων V
 551 ῥιφθέντα AB αἰετῶν D

καταρρακτῆρα | ὑποδείκνυνται τὸν πικρόν |
 (540) οἷτινες χαλεπαὶ καὶ ἄπερ οὐδεὶς ἂν
 ποθῇσιεν, πεισθῆναι ποτε | (541) μέλ-
 λοντες ἐν τε εὐχαίᾳ | καὶ ταῖς τῶν καρ-
 πῶν ἀπαρχαῖς | (542) ταῖς σπονδαῖς ἐξευ-
 μενίσκονται | τὸν μὴ τῇ θυσίᾳ στέργοντα
 Δία | (543) ποίσει μέγαν θόρυβον | ἐν
 ταῖς συντυχίαις μεταξύ | (544) καὶ ἐν πρῶ-
 τοῖς μὲν τοῖς λόγοις | ἀλλήλων ὀργίλως |
 (545) λυπήσουσιν ταῖς λοιδορίαις, ταῖς
 ὕβρεσιν | τετραχυμμένοι | (546) πάλιν δὲ
 ἐμπολεμήσουσιν οἱ αὐτανέπιοι | (547) ταῖς
 τοῦ Λευκίππου θυγατράσι | βοηθήσαι τοὺς
 γάμους | (548) τοὺς βιαίως κλωπεύοντας |
 καὶ τὰς τῶν συγγόνων ἀρπαγὰς | (549)
 αἰτούντες τιμῆς γάμου | τῆς ἀνευ ἔδνων
 χάριν | (550) ἦτις πολλὰ δὴ βέλη | ποτα-
 μὸς Λακωνικῆς | (551) ῥιφθέντα ταῖς τόλ-
 μαις τῶν αἰετῶν ἐπόψεται | (552) ἄπιστα
 καὶ θαμβοὺς ἄξια | τοῖς Μεσσηνίοις ἀκού-
 σιν· ὅστι δὲ ὄνομα ἔθνος |

(540) οἱ περὶ τὸν Ἴδαν καὶ Διόσκουροι
 (καὶ) ἐν τῇ εὐχαίᾳ καὶ τῇ κομιδῇ τῶν
 καρπῶν ταῖς σπονδαῖς ἐξιλεῶνται τὸν μὴ
 στέργοντα Κράγον ἔτοι τὸν Δία οἱ χαλεπαὶ
 καὶ μισητὰ παθεῖν μέλλοντες (543) θύσει
 βαρὺν θόρυβον ἐν ταῖς συντυχίαις μέσον.
 (544) καὶ πρῶτα μὲν τοῖς λόγοις ἀλλή-
 λους ὀργίλως (545) βρύξουσιν, ταῖς λοιδο-
 ρίαις καὶ ὕβρεσι τετραχυμμένοι, (546) δεύ-
 τερον δὲ πολεμήσουσιν οἱ αὐτανέπιοι, Τυν-
 δάρεω υἱοὶ καὶ Ἀφαρέως τῶν ἀδελφῶν,
 (547) ταῖς ἀνεψιαῖς ἦτοι ταῖς τοῦ θεοῦ
 Λευκίππου θυγατράσιν ὄρνισι, τουτέστι
 Φοῖβῃ καὶ Ἰλαίρᾳ, βοηθήσαι τοὺς βιαίους
 καὶ κλωπιμαίους καὶ ἀρπακτικούς τῶν
 συγγενῶν γάμους (549) αἰτούντες. (550)
 ἦτις δὴ πολλὰ βέλη ὁ ποταμὸς Κνηκίων
 ταῖς (τόλμαις) τῶν (μεστῶν) αἰετῶν (ῥι-
 φέντα) ἦτοι τῶν περὶ τὸν Ἴδαν καὶ Λυγκία
 καὶ Διοσκούρους θεάσσεται, (552) ἄπιστα
 καὶ θαυμαστὰ τοῖς Μεσσηνιακοῖς ἀκούειν·
 Φηραὶ γὰρ πόλις τῆς Μεσσηνιακῆς, ἀφ' ἧς
 οἱ περὶ Ἴδαν καὶ Λυγκία.

544 ὀργίλως καὶ ὕβριστικῶς a

540 καὶ addidi ἐξιλεῶνται pro
 ἐξιλεῶνται V 546 Τυνδάρεως pro
 Τυνδάρεως editor 550 ἦτις V
 τόλμαις add. V μεστῶν om. V ῥι-
 φέντα add. V

ὃ μὲν κραναία κοῖλον οὐτάσας στύπος
 φηγοῦ κελαινῆς διπτύχων ἓνα φθερεῖ,
 λέοντα ταύρω συμβαλόντα φύλοπιν. 555
 ὃ δ' αὖ σιγύμνῳ πλευρ' ἀναρρήξας βοὸς
 κλινεῖ πρὸς οὐδας. τῷ δὲ δευτέρῳ ἐπὶ
 πληγὴν ἀθαμβῆς κριὸς ἐγκορύψεται,
 ἄγαλμα πήλας τῶν Ἀμυκλαίων τάφων. 560
 ὁμοῦ δὲ χαλκὸς καὶ κεραυνοὶ βολαὶ
 ταύρους καταξανοῦσιν, ὧν ἄλκην ἐνὸς
 οὐδ' ὁ Σκιαστὴς Ὀρχιεύς Τελφούσιος
 ἐμέμψατ', ἐν χάρμαισι ῥαιβώσας κέρας.
 καὶ τοὺς μὲν Ἀίδης, τοὺς δ' Ὀλύμπιοι πλάκες
 παρ' ἡμαρ αἰεὶ δεξιῶσονται ξένους, 565

553 κραναία B κραναία C^ω κραναίῳ D 558 ἀθαμβῆς B ἐγκορύψεται C
 562 Τελφούσιος Cant. Τελφούσιος V 563 ῥεμβώσας C

(553) ὁ μὲν τῷ δόρατι | τὸ κοῖλον στέ-
 λεχος ἢ πρέμνον ἢ κορμὸν τρώσας | (554)
 ὄρουός τραχείας | ἐκ τῶν δύο ἓνα φθερεῖ |
 (555) ταύρῳ, τῷ Λυγχεῖ, διὰ τὸ ὀξύδε-
 ρές | συμβαλόντα μάχην | (556) ὁ δ' αὖ
 ἀκοντίῳ ὀλοσιδῆρῳ, ὁ Πολυδεύκης, τοῦ
 Λυγχεῖος | τὰ πλευρά τῷ δόρατι ἀναρρή-
 ξας | (557) ῥίψει πρὸς ἐδάφος | ἐξωθέν δὲ
 λαβεῖν τὸ ὧς | λέγει δὲ τὸν Ἰδαν | (558)
 τὴν πληγὴν ὁ ἄσφοβος καὶ ἰσχυρὸς κριὸς |
 κερατίζει | (559) τὸ ἄγαλμα κινήσας | τῶν
 Ἀμυκλαίων μνημείων | (560) ὁμοῦ δὲ ὁ
 χαλκὸς καὶ αἱ κεραυνοὶ βολαὶ | (561) τοὺς
 ταύρους ἀναρρήσουσιν | ὧν τὴν ἐνὸς δύνα-
 μιν | (562) οὐδ' ὁ Ἀπόλλων, παρὰ Λα-
 κωσιν | ἐπώνυμα Ἀπόλλωνος παρὰ Βοιω-
 τοῖς | (563) ἐμέμψατο ἐν ταῖς μάχαις |
 τείνας τὸ τόξον, ἀπ' οὗ πολεμήσας | (564)
 καὶ τοὺς μὲν ὁ Ἀίδης, τοὺς δὲ αἱ Ὀλύμ-
 πιοι πλάκες | (565) υποδέξονται τοὺς ξέ-
 νους |

(553) ὁ μὲν Ἰδαν τῷ ἀπὸ κραναίας δό-
 ρατι ὑπὸ τὸ κοῖλον στέλεχος τῆς βαθείας
 ὄρουός τρώσας τὸν ἓνα ἐκ δυσὶν λέοντα,
 τὸν Κάστορα, τῷ ταύρῳ ἦτοι τῷ Ἰδαν
 συμβαλόντα πόλεμον διαφθερεῖ. (555) ὁ
 δὲ Πολυδεύκης τῷ ὀλοσιδῆρῳ ἀκοντίῳ τὰ
 πλευρά τοῦ βοὸς ἦτοι τοῦ Λυγχεῖος (557)
 κλινεῖ πρὸς τὴν γῆν. ἐπὶ δὲ τῷ Πολυ-
 δεύκῃ δευτέρῳ (558) πληγὴν ὁ καταπληκ-
 τικὸς κριὸς, τοῦτέστιν ὁ Ἰδαν, βαλεῖ (559)
 στήλην ῥίψας ἐκ τῶν Ἀμυκλαίων τάφων.
 (560) ὁμοῦ δὲ ὁ τε χαλκὸς καὶ αἱ βολαὶ
 τῶν κεραυνῶν (561) τοὺς ταύρους ἦτοι
 τοὺς Τυνδαρίδας καὶ Ἀφαρατιάδας κατα-
 κόψουσιν, ὠνεντιον τοῦ ἐνὸς τὴν δύναμιν
 (562) οὐδ' ὁ Σκιαστὴς καὶ Ὀρχιεύς Τελ-
 φούσιος Ἀπόλλων (563) ἐμέμψατο ἐν ταῖς
 μάχαις, ἀλλ' ἐθαύμασε κυκλώσας καὶ γε-
 μίσας τὸ τόξον. (564) καὶ τοὺς μὲν ὁ
 Αἰδῆς, τοὺς δὲ αἱ ἐκ τοῦ Ὀλύμπου πλά-
 κες ἦτοι οἱ κεραυνοὶ (565) παρὰ μίαν
 ἡμέραν αἰεὶ δεξιῶσονται τοὺς ξένους,

556 οἱ δ' B 565 ὑποδέξονται B

553 'auctor paraphraseos scripserat:
 τὸν α τῶν (sive ἐκ) β' Bachm. τὸν
 πρῶτον καὶ δεύτερον A V 555 'deest
 ἀναρρήξας' Bachm. 562 γεμίσας
 non sanum. fortasse κάμψας quod prae-
 bet s 564 κεραυνοὶ 'leg. οὐρανοὶ
 Bachm. 565 μίαν ἡμέραν pro μιᾷ
 ἡμέρᾳ V

φιλαυθομαίμους, ἀφθίτους τε καὶ φθιτούς.
καὶ τῶν μὲν ἡμῖν εὐνάσει δαίμων δόρυ,
βαίον τι μῆχαρ ἐν κακοῖς δωρούμενος·
ἄλλων δ' ἄπλατον χειρὶ κινήσει νέφος,
ὣν οὐδ' ὁ Ῥοιοῦς ἴνις εὐνάζων μένος 570
σχήσει, τὸν ἐννέωρον ἐν νήσῳ χρόνον
μῖμνειν ἀνώγων θεσφάτοις πεπεισμένους,
τροφήν δ' ἄμεμφῇ πᾶσι τριπτύχους κόρας
ἴσκων παρέξειν, Κυνθίαν ὅσοι σκοπὴν
μῖμνοντες ἡλάσκωσιν Ἰνωποῦ πέλας, 575
Αἰγύπτιον Τρίτωνος ἔλκοντες ποτόν.
ὣς δὴ Πρόβλαστος ἐξεπαίδευσε θρασὺς
μυληφάτου χιλοῖο δαιδαλευτρίας
ἔρπιν τε ῥέζειν ἡδ' ἀλοιφαῖον λίπος,
οἰνοτρόπους Ζάρηκος ἐκγόνους φάβας. 580

567 τοὺς B 569 ἄπλαστον C 570 οὐδὲ pro οὐδ' ὁ B 573 τ' D

574 ὅσοι κυνθίαν C² 575 ἡλάσκωσιν V 576 αἰγυπτίου C

ἔλκοντες AB DP ἔλκοντος Ep ἔλκοντες T ἔλκοντος C^{ss} 577 Πρόβλαστος v. 1.
in S 578 δαιταλονργίας B δαιταλευτρίας C γρ. δαιταλονργίας marg. C²
580 Ζάρηκος τ' p

(566) τοὺς φιλοῦντας τοὺς ἀδελφούς |
ἀφθάρτους τε καὶ φθαρτούς | (567) καὶ
τούτων μὲν ἡμῖν κοιμήσει ὁ δαίμων ξίφος |
(568) μικρόν τι μηχανήμα | ἐν ταῖς θειαῖς
μάχαις δωρούμενος | (569) τῶν δὲ λοιπῶν
ἀπροσπλάστον | τῇ χειρὶ νέφος κινήσει |
(570) ὠντινων οὐδὲ ὁ Ῥοιοῦς ἔστι δὲ
ὄνομα κύριον Ῥοιῷ | υἱός, κοιμῶν τὴν
βασίλειαν | (571) ἀνθίσταται τὸν ἐνναετῆ
χρόνον | ἐν τῇ νήσῳ χρόνον | (572) μένειν
κελεύειν ταῖς μαντεῖαις πεπεισμένους |
(573) ἄμεμφῇ δὲ τροφῇ πᾶσι τρεῖς κό-
ρας | (574) λέγων παρέξειν | Κυνθίας ὅρας
Ἀηλίου. ὅποσοι τὴν κατασκοπὴν | (575)
μένοντες διατρέβουσιν πλακῶντες πλησίον
Ἰνωποῦ, ποταμοῦ Δήλου | (576) τοῦ Νεί-
λου σύροντες τὸ ῥεῦμα | (577) ὣς δὴ ὁ
Διώνυσος ὁ θρασὺς ἐξεπαίδευσεν | (578)
τῆς μυληφάτου τροφῆς μαγειρείας | (579)
τὸν οἶνον θύειν. Αἰγύπτιοι | τὸ ἐλαιον |
(580) ἐπώνυμον τῶν τριῶν ἀδελφῶν Οἰ-

(566) φιλαδελφούς, ἀθανάτους τε καὶ
θνητούς. (567) καὶ τούτων μὲν ἡμῖν ὁ
θεὸς τὸ δόρυ κοιμήσει, (568) μικρόν τι
μηχανήμα ἐν ταῖς κακοῖς χαριζόμενος·
(569) τῶν δὲ λοιπῶν Ἑλλήνων ἀπροσ-
πλάστον καὶ πολὺ τῇ χειρὶ κινήσει νέφος,
(570) ὠντινων οὐδὲ ὁ τῆς Ῥοιοῦς υἱός
ἴνις κοιμῶν τὴν δύναμιν (571) κατάσχη-
τὸν ἐνναετῆ χρόνον ἐν τῇ νήσῳ (572) μένειν
προτρεπόμενος ταῖς θεοπροπῆαις καὶ μαν-
τεῖαις πεισθέντας, (573) τροφήν δὲ ἀφθο-
νον καὶ πολλὴν πᾶσι λέγων παρέξειν τὰς
τρεῖς θυγατέρας τῆν τε Οἰνὸν καὶ Σπερμῶν
καὶ τὴν Ἐλαΐδα, ὅποσοι τὴν ἐξοχὴν τοῦ
Κυνθίου ὄρους (575) μένοντες διατρέβου-
σιν ἐγγὺς τοῦ Ἰνωποῦ ποταμοῦ (576) τοῦ
τὸ Αἰγύπτιον τοῦ Νείλου ἔλκοντος πόμα.
(577) ἄστινας δὴ ὁ Πρόβλαστος καὶ θρα-
σύς Διώνυσος ἐδίδασκε (578) τῆς Δημητρια-
κῆς τροφῆς κατασκευαστρίας (579) οἶνον
τε ἐξεργάζεσθαι καὶ τὸ ἀλειφόμενον ἐλαιον,
(580) τὰς οἰνοτρόπους τοῦ Ζάρηκος τε
ἀπογόνους φάβας ὀρνίθας.

571 alterum χρόνον om. Bachm.
575 πλακῶντες om. B 578 μαγει-
ρεῖνας Bachm.

αἱ καὶ στρατοῦ βούπειναν ὀθνεῖων κυνῶν
 τρέχουσιν ἀλθανοῦσιν, ἐλθοῦσαι ποτε
 Σιδῶνος εἰς θυγατρὸς εὐναστήριον.
 καὶ ταῦτα μὲν μίτοισι χαλκίων πάλαι
 στρόμβων ἐπιρροῖζοῦσι γηραιὰ κόραι.
 Κηφεὺς δὲ καὶ Πράξανδρος, οὐ ναυκληρίας
 λαῶν ἀνακτες, ἀλλ' ἀνώνυμοι σποραί,
 πέμπτοι τέταρτοι γαῖαν ἔχονται θεᾶς
 Γόλγων ἀνάσσης, ὣν ὁ μὲν Λάκων' ὄχλον
 ἄγων Θεράπνης, θάτερος δ' ἀπ' Ὠλένου
 Λύμης τε Βουραίοισιν ἡγεμῶν στρατοῦ.
 Ὁ δ' Ἀργυρίππα, Δαννίων παγκληρίαν,
 παρ' Αὔσονίτην Φύλαμον δωμήσεται,

585

590

587 σποραί^{αἵ} C 590 θ' ἄτερος CD 591 δύνης B βουραίοισιν E
 βουραίοισιν C 592 Ἀργυρίππα Mein. ad Steph. Αὔσων cf. p Ἀργυρίππα A
 (item in lemm.) Ἀργυρίππαν BCDE 593 αὔσονίτην BEP Steph. αὔσονίτην A
 αὔσονίτην CD Φύλαμον Lob. proll. 156 Φυλαμόν γ φυλαγμόν C δομήσεται ACDE

νοῦς, Σπερμούς, Ἐλαῖδος | ὀνόματα κύρια.
 ἀπογόνους φάβας | ἐστὶ δὲ εἶδος ὀρνέου.
 ἡ δὲ εὐθεῖα ἐστὶ φάψ | (581) αἵτινες καὶ
 τοῦ στρατοῦ τὴν μεγάλην λυμόν. τὸ βού-
 πειναν ἐπιτατικῶς | τὰν ξένων κυνῶν |
 (582) φθειρομένην θεραπεύουσιν ἢ φθει-
 ρουσιν ἴσονται | παραγενόμεναί ποτε, |
 (583) ὄνομα κύριον υἱοῦ Ἀρεως. κοιτά-
 ριον. ἡ δὲ εὐθεῖα ἐστὶ Σιδῶν | (584) καὶ
 ταῦτα μὲν μίτοις ἦγον μοίραις | τῶν πά-
 λαι χαλκίων | (585) τῶν ἀτράκτων ἐπι-
 νήθουσιν | αἱ Μοῖραι | (586) ὀνόματα κύ-
 ρια. οὐ τῆς ναυκληρίας | (587) τῶν λαῶν
 βασιλεῖς, ἀρχοντες. ἀφανεῖς τῷ γένει |
 (588) πέμπτοι τέταρτοι εἰς τὴν τῆς θεᾶς
 γῆν ἀφίχονται | (589) ἀπὸ μέρους τῶν
 Κυπρίων. τῆς βασιλείας | ὣν ὁ μὲν τῶν
 Λακωνῶν τὸ πλῆθος | (590) ἀπάγων. πό-
 λεως Λακωνικῆς | ὁ δὲ ἕτερος ἀπὸ τῆς
 Ὠλένου. ἐστὶ δὲ πόλις Ἀχαΐας | (591)
 ὄνομα κύριον. πόλις δὲ Ἀχαΐας τὰ Βούρα
 ἄρχων τοῦ στρατοῦ |

(592) Πόλις Ἰταλίας ἢ Ἀργυρίππα |
 ἔθνος Ἰταλίας οἱ Δαῦνοι | (593) παρὰ τὸν
 Ἰταλικόν. Αὔσωνες γὰρ οἱ Ἰταλοί | ἔθνος
 Ἰταλίας οἱ Φύλαμοι |

581 ἐπιτατικῶς pro ἐπιτατικὸν edi-
 tor 591 τοῦ βορά B τοῦ βορρά a
 592 δαῦνοι a

(581) αἵτινες καὶ τοῦ στρατοῦ τὴν ἰσχυ-
 ρὰν βούπειναν τῶν ξένων κυνῶν (582)
 καταπονοῦσαν ἴσονται, παραγενόμεναί
 ποτε (583) εἰς τὸ κοιμητήριον τῆς θυγα-
 τρὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀρεος Σιδῶνος, ἦγον
 τὸ Ροῦτειον.

Καὶ ταῦτα μὲν μίτοις χαλκίων
 πάλαι στρόμβων ἐπιρροῖζοῦσι γη-
 ραιὰ κόραι. (584) καὶ ταῦτα μὲν μί-
 τοις καὶ κλώσμασι τῶν χαλκίων ἀτράκ-
 των (585) ἐπινηθίσουσιν αἱ παλαιὰ κό-
 ραι ἦτοι αἱ Μοῖραι. (586) ὁ Κηφεὺς δὲ
 καὶ ὁ Πράξανδρος, οὐ ναυκληρίας (587)
 λαῶν βασιλεῖς, ἀλλ' ἀκατονόμαστοι γε-
 νεταί, (588) πέμπτοι καὶ τέταρτοι (εἰς)
 τὴν γῆν παραγενήσονται τῆς θεᾶς Ἀφρο-
 δίτης, (589) τῆς βασιλείας τῶν Γόλ-
 γων, ἃν ὁ μὲν Πράξανδρος Λακωνῶν
 πλῆθος (590) ἄγων (ἀπὸ) τῆς Θεράπνης
 πόλεως, ὁ δὲ ἕτερος ἦγον ὁ Κηφεὺς ἀπὸ
 τῆς πόλεως Ὠλένης (591) καὶ τῆς φυλῆς
 τῶν Βουραίων καὶ Ἀχαιῶν τοῦ στρατοῦ
 ἡγεμῶν. (592) Ὁ δὲ Διομήδης παρὰ τὴν
 παγκληρίαν τῶν Δανυνῶν, τὸ Ἰταλικόν
 ἔθνος, τὴν Ἀργυρίππα πόλιν, τουτέστι τὸ
 Ἄργος το Ἰππειον, οἰκοδομήσει

588 πέμπτοι καὶ τέταρτοι pro πέντε
 καὶ τέσσαρες recepi ex s εἰς add. V
 590 ἀπὸ add. V Ὠλένης pro ἐλένης V

πικρὰν ἑταίρων ἐπτερωμένην ἰδὼν
 οἰωνόμικτον μοῖραν, οἱ θαλασσίαν 595
 δίαταν αἰνέσουσι πορκέων δίκην,
 κύκνοισιν ἰνδαλθέντες εὐγλήνοισι δομήν.
 ῥάμφεσσι δ' ἀγρώσσοντες ἐλλόπων θοροῦς
 φερώνυμον νησίδα νάσσονται πρόμου,
 θεατρομόρφῳ πρὸς κλίτει γεωλόφῳ 600
 ἀγυιοπλαστήσαντες ἐμπέδοις τομαῖς
 πυκνὰς καλιάς, Ζῆθον ἐκμιμούμενοι.
 ὁμοῦ δ' ἐς ἄγραν κἀπὶ κοιταίαν νάπην
 νύκτωρ στελοῦνται, πάντα φεύγοντες βροτῶν
 κάρβανον ὄχλον, ἐν δὲ γραικίταις πέπλοις 605
 κόλπων λαυθμοὺς ἡθάδας διζήμενοι,
 καὶ κρῖνα χειρῶν ἀπιδόρπιον τρύφος

596 αἰνήσουσι V

598 ῥάμφεσσι Ald. ῥάμφεσι ACDE ῥάφαισι B

ἐλλείπων C²

601 ἐν πέδοις C

603 ἀπικοιταίαν CD

604 τελοῦν-

ται BP

605 κάρβανον in litura A

607 κρῖνα Lob. Parall. 115. 42

κρῖνα V

(594) τὴν πικρὰν τῶν ἑταίρων ἐπτερω-
 μένην θεασάμενος | (595) τὴν οἰωνόμικ-
 τον μοῖραν, οἵτινες θαλασσίαν | (596)
 τὴν τροφήν ἐπαινέσουσιν δίκην κυρτῶν ἢ
 ἀλιέων | (597) κύκνοις ὁμοιωθέντες | εὐ-
 σφθάλμοις τὸ σῶμα | (598) ῥύγχους, χεῖ-
 λεσι δ' ἀγρεύοντες | τῶν ἰχθύων τὸ σπέρ-
 μα | (599) τὴν φερώνυμον νῆσον | οἰκί-
 σουσι τοῦ προμάχου, τὴν Διομύδειαν
 νῆσον. ἀπὸ Διομήδους | (600) δίκην θε-
 άτρου ὄντι | ἡμικυκλίῳ. ὑψηλῷ γούρῳ
 | (601) ἀγυῖας πλάσαντες, ποῦσαντες |
 ἰσθμίου τομαῖς | (602) πυκνὰς νεοσσῖας
 καὶ φωλεοῦς | ἐπειδὴ ὁ Ζῆθος καὶ ὁ Ἀμ-
 φίων τὰς Θῆβας τὰς Αἰγυπτίας ἐτείχισαν |
 (603) ὁμοῦ δὲ εἰς θήραν | καὶ ἐπὶ κοι-
 ταίαν νάπην | (604) δι' ὅλης νυκτὸς τε-
 λοῦνται | πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων δια-
 διδράσκοντες | (605) βάρβαρον πληθὺς |
 ἐν δὲ ταῖς Ἑλληνικαῖς ἡματίαις | (606) κόλ-
 πων κοίτας | τοὺς ἐξ ἐθνῶν ζητοῦντες |
 (607) καὶ τὰ ἀποστάζοντα τοῦ κυκεῶνος

(594) πικρὰν καὶ χαλεπὴν τὴν οἰωνό-
 μικτον τῶν φίλων μοῖραν ἐπτερωμένην
 θεασάμενος, οἵτινες τὴν θαλασσίαν (596)
 διατριβὴν ἐπαινέσουσι καὶ ποθήσουσιν
 ἀλιέων δίκην, (597) κύκνοις εὐσφθάλμοις
 τὸ σῶμα ὁμοιωθέντες. (598) ταῖς χεῖλεσι
 δὲ ἀγρεύοντες τὰ ἐκγονα τῶν ἰχθύων
 (599) τὴν ἐπώνυμον νησίδα τοῦ βασιλέως
 καὶ ἄρχοντος Διομήδους κατοικήσουσι (600)
 θεάτρω δοικυῖαν πρὸς ἡμικυκλίῳ τῷ ὑψη-
 λῷ (601) ἀγυῖας ποῦσαντες ταῖς ἀσφαλείαις
 κατατομαῖς (602) ἀλλεπαλλήλους νεοσσῖας,
 τὸν Ζῆθον ἐκμιμούμενοι. (603) ὁμοῦ δὲ
 εἰς τὴν ἄγραν καὶ εἰς τὴν τῆς κοίτης νά-
 πην ἡτοὶ ἐξοχήν (604) ἐν νυκτὶ γένωνται,
 πάντα φεύγοντες ἀνθρώπων (605) βάρ-
 βαρον ὄχλον, ἐν δὲ Ἑλληνικοῖς ἡματίαις
 (606) τῶν κόλπων ἐπαύλεις τὰς εἰθισμέ-
 νας ζητοῦντες (607) καὶ σταλάγματα κυ-
 κεῶνων καὶ ἀπὸ χειρῶν καὶ ἀπὸ τροφῆς
 κλάσματα

596 κυρτῶν (circumflexus supra ω
 erasus) B κύρτων af κυρτέων Bachm.

598 ῥύγχεσι Bachm. χεῖλεσιν B
 602 ἐν βοιωτικῇ pro Αἰγυπτίας a

μάξης σπάσσονται προσφιλές κνυζούμενοι,
 τῆς πρὶν διαίτης τλήμονες μεμνημένοι.
 Τροίηνης δὲ τραῦμα φοιτάδος πλάνης 610
 ἔσται κακῶν τε πημάτων παρὰίτιον,
 ὅταν Θρασεῖα Θουρὰς οἰστρήσῃ κύων
 πρὸς λέκτρα. τύμβος δ' αὐτὸν ἐκώσσει μόρου
 Ὀπλοσμίας, σφαγαῖσιν ἡντρεπισμένον.
 κολοσσοβάμων δ' ἐν πτυχαῖσιν Ἀυσόνων 615
 σταθεῖς ἔρεισει κῶλα χειρῶν ἐπι
 τοῦ τειχοποιοῦ, γαπέδων ἀμοιβέως,
 τὸν ἐρματίτην ναὸς ἐκβαλὼν πέτρων.
 κρίσει δ' Ἀλαίνου τοῦ κασιγνήτου σφαλεῖς

609 τλήμονος B 611 τύπημάτων A (τι A², π in litura A³ κακῶν πη-
 μάτων F τε inseruit F³) 617 δαπέδων E λαπέδων Dind. Phil. XX 53
 618 νῆος V τὸν ἐρματίτην ναὸς om. B ἐμβάλλων BP ἐμβαλὼν p 619 omis-
 sum supra ante 607 inter scholia superiora et textum scripsit A

ἐκ τῶν χειρῶν | καὶ τὸ ἐπιδείπνιον. τρύ-
 φος δὲ τὸ κλάσμα. Ὀμηρος·

διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός |
 (608) μάξα, ἄρτος, φύραμα | προσφι-
 λές. ἀσημῶς φθεγγόμενοι | (609) τῆς
 προτέρας διατριβῆς οἱ τάλανες μνησθέν-
 τες | (610) τῆς Ἀφροδίτης δὲ τὸ τραῦ-
 μα... | (611) ἔσται τῶν κακῶν βλαβῶν
 παρὰίτιον | (612) ὅταν ἡ Θρασεῖα καὶ
 κατωφερὲς πόρνη | μανῇ ἡ ἀναιδὴς, ἡ Ἀλ-
 γιάλεια | (613) πρὸς κοίτας. ὁ βωμός δὲ
 αὐτὸν ἐκ τοῦ θανάτου σώσει | (614) τῆς
 Ἀθηνᾶς ἐν ταῖς σφαγαῖς | ἐτοιμασμένον |
 (615) ἐπὶ κολοσσῷ βεβηκώς· κολοσσός
 δὲ ἐστὶν ὁ ἀνδριάς | ἐν ταῖς τῶν Ἰταλῶν
 πτυχαῖς | (616) σταθεῖς ἐπερεισθήσεται
 τὰ σκέλη | ἐπὶ χειροπληθῶν λίθων | (617)
 τοῦ τὰ τεῖχη ποιοῦντος | τῶν ἐδάφων τοῦ
 Ποσειδῶνος. (618) τὸν ἰσοῦντα τὴν ναῦν
 λίθον. ἡ τὴν ἀγκυραν λέγει | ἐμβάλλων
 λίθον | (619) τῇ δὲ κρίσει τοῦ Ἀλαίνου·
 ἔστι δὲ ἀδελφός Διομήδους νόθος | τοῦ
 ἀδελφοῦ ἀποσφαλεῖς |

(608) ἄρτου λήψονται προσφιλές ἀσή-
 μως φθεγγόμενοι, (609) τῆς πάλαι διαίτης
 οἱ ταλαιπώροι μεμνημένοι. (610) τῆς Τροί-
 ηνίας δὲ ἦτοι τῆς Ἀφροδίτης τὸ τραῦμα
 τῆς τε ἐκ τύπου εἰς τόπον φοιτήσεως καὶ
 πλάνης (611) καὶ τῶν κακῶν βλαβῶν
 ἔσται τῷ Διομήδεϊ αἴτιον, (612) ὅταν ἡ
 Θρασεῖα πόρνη καὶ ἀναιδὴς πρὸς κοίτας
 Ἰππολύτου ἐκμανῇ Ἀλγιάλεια. ὁ ναός δὲ
 αὐτὸν τῆς Ὀπλοσμίας ἦτοι τῆς Ἀθηνᾶς
 τοῦ θανάτου ἐκώσσει, ταῖς σφαγαῖς ὄντα
 ἐτόξμον. (615) ἐπὶ κολοσσῷ δὲ βεβηκώς
 ἐν ταῖς πλαzaῖ τῶν Ἰταλῶν (616) σταθεῖς
 στηρῆει τὰ σκέλη ἐπὶ λίθων, (617) τοῦ
 τειχοποιοῦ, τῶν ἐδάφων τοῦ ἀμοιβέως,
 ἦτοι Ποσειδῶνος, (618) τὸν ἐξισωτὴν τῆς
 νεῶς ἐμβαλὼν λίθον. (619) τῇ κρίσει δὲ
 τοῦ ἀδελφοῦ Ἀλαίνου βλαβεῖς καὶ ἀδι-
 κηθεῖς

607 Γ' 363 610 lacunam indicavit
 reliqua linea post lemma φοιτάδος πλά-
 νης vacua relicta B 612 ἡ Αἰγιάλεια
 in marg. B signo appietto quo ad κύων
 referretur 613 σώσει pro σώσῃ editor
 616 ταθεῖς B 617 τῶν — Ποσει-
 δῶνος om. B

618 ἐκβαλὼν F

εὐχὰς ἀρούραις ἀμφειγνύμους βαλεῖ 620
 Διοῦς ἀνείναι μήποι' ὄμπνιον σιάχην
 γύας τιθαιβώσσοντος ἀρδηθμῷ Διός,
 ἦν μή τις αὐτοῦ ῥίζαν Αἰτωλῶν σπάσας
 χέρσον λαχρήν βουσὶν αὐλακας τεμών.
 στήλαις δ' ἀκινήτοιςιν ὀχιάσει πέδον, 625
 ἃς οὐτις ἀνδρῶν ἐκ βίας καυχῆσεται
 μετοχλίσας ὀλιζον. ἦ γὰρ ἀπτέρως
 αὐταὶ παλιμπόρευτον ἴζονται βάσιν,
 ἄνδρ' ἀπέζοις ἔχνεσιν δατούμεναι.
 Θεὸς δὲ πολλοῖς αἰπὺς αὐδηθήσεται, 630
 ὅσοι παρ' Ἰοῦς γρῶνον ῥῆκνται πέδον,
 δράκοντα τὸν φθείροντα Φαίακας κτανῶν.

620 ἀμφ' ἐτηγνύμους CE ἐφετμῇ τύμβους BP 622 γύας CDE γύας A
 627 ὀλιζον ACDE 628 αὐταὶ A² (C A², gravis prope deletus. αὐταὶ V)
 αὐταὶ CDEp παλιμπόρευτον p 629 ἀπέζοις p ἔχνεσιν Bachm. ἔχνεσι V
 631 οἰκῶνται V 632 φθείροντα Ep φθείραντα ABDP κτείναντα C,
 supra γρ. φθείροντα C²

(620) νῦν κατάρως. ταῖς ἀρούραις, ἔξ
 οὗ καὶ δαίμων ἀρουραῖος | ἡ ἐντολὴ τοῦς
 τάφους βαλεῖ | (621) τῆς Δημητρος, τῆς
 γῆς ἀναβλάστησαι | μήποτε Δημητριακὸν
 σπᾶχον γήρουν σίτον | (622) τῆς γῆς ἐπι-
 μελουμένου ἡ ἐπιμελείας ἀξιούντος· κυρίως
 δὲ ἡ λείψις ἐπὶ τῶν μελισσῶν λέγεται παρὰ
 τὸ τιθεῖναι τὴν βόσιν. καὶ Ὅμηρος·
 ἐνθάδ' ἐπειτα τιθαίβωσσοις·
 μέλισσαι.
 ὑστὲρ τοῦ Διός | (623) ἐάν μή τις αὐτοῦ
 τὴν ῥίζαν τῶν Αἰτωλῶν ἀποσπάσας |
 (624) τὴν γῆν ἐργάσθαι | ταῖς βουσὶ τε-
 μῶν τὰς αὐλακας | (625) ταῖς ἀκινήτοις
 δὲ στήλαις δεσμήσει τὸ ἔδαφος | (626)
 ἄσπινας οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἐκ βίας
 καυχῆσεται | (627) μοχλεύσας ὀλίγον, μι-
 κρὸν | ὧτως γὰρ ταχέως | (628) αὐταὶ
 εἰς ὀπισθόρμητον παραγενήσονται βάσιν |
 (629) κυρίως τὰ τοῦ ποταμοῦ χεῖλη, νῦν
 δὲ τὰ κοιλώματα λέγει | μὴ ἔχουσι πεζῶν,
 ὃ ἔστιν πόδα. τοῖς ποσὶ τριβόμεναι |
 (630) ὃ δὲ Θεὸς τοῖς πολλοῖς χαλεπός,
 ὑψηλὸς λεχθήσεται | (631) ὅσοι παρὰ τὸ
 Ἰωνικὸν πέλαγος | κοῖλον ἢ βαθύ οἰκοῦσιν
 ἔδαφος | (632) δράκοντα τὸν κτείναντα |
 τοῖς Φαίακας ἀνελών |

(620) περὶ τὰς γύας εὐχὰς ἀληθεῖς καὶ
 ἀράς βαλεῖ (621) τῆς Δημητρος μηδέποτε
 ἀναβῆναι καὶ ἀναδύναται καὶ ἀναβλάστησαι
 Δημητριακὸν καρπὸν (622) τὰς ἀρούσεις
 ἐπιμελουμένου τῷ ὑστὲρ τοῦ Διός, (623) ἀν
 μή τις αὐτοῦ τῶν Αἰτωλῶν ῥίζαν ἀπο-
 σπάσας (624) τὴν χέρσον ἐργάσθαι τοῖς
 βουσὶ τοὺς αὐλακας διατεμῶν καὶ διακό-
 ψας. (625) ταῖς ἀκινήτοις δὲ στήλαις κατὰ
 τὸ ἔδαφος κρατήσῃ καὶ σκαλεύσῃ ὁ Δαῦ-
 νος, (626) ἃς οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἐκ
 βίας καὶ δυνάμειος ὀλίγον μετακινήσας
 καυχῆσεται. ὧτως γὰρ ἄνευ πτερῶν (628)
 αὐταὶ αἱ στήλαι παλιμπόρευτοι πρὸς τὴν
 βάσιν γενήσονται, (629) τὰ χεῖλη τοῦ πο-
 ταμοῦ μὴ ἔχοντα πόδας τοῖς ἔχνεσι (δια-
 κοπεῖσαι). (630) Θεὸς δὲ παρα πολλοῖς
 ὁ Διομήδης ὑψηλὸς φημισθήσεται, (631)
 ὅσοι παρὰ τὸ Ἰοῦς ἦγουν τὸ Ἰωνικὸν
 πέλαγος ἢ τὸν κόλπον οἰκοῦσι τὴν γῆν,
 (632) τὸν φθείροντα τοῦς Φαίακας δρά-
 κοντα ἀποκτείνας.

620 κατάρως B 622 v 106
 625 ταῖς pro τοῖς Bachm. 629 leg.
 κύματα Bachm. κύματα praebet T

620 γύας A i post v inseruit A²
 629 διακοπεῖσαι V evanuit vox in A
 διελθούσιν A³

Οἱ δ' ἀμφικλύστους χοιράδας Γυμνησίας
 σισυρνοδῦται καρκίνοι πεπλωκότες
 ἄχλαινον ἀμπρεύσουσι νήλιποι βίον, 635
 τριπλαῖς δικύλοις σφενδόναϊς ὠπλισμένοι.
 ὧν αἱ τεκοῦσαι τὴν ἐκηβόλον τέχνην
 ἄδορπα παιδεύσουσι νηπίους γονάς.
 οὐ γάρ τις αὐτῶν ψίσεται πύρνον γνάθῳ,
 πρὶν ἂν κρατήσῃ ναστὸν εὐστόχῳ λίθῳ 640
 ὑπὲρ τράφηκος σῆμα κείμενον σκοποῦ.
 Καὶ τοὶ μὲν ἄκτὰς ἐμβατήσονται λεπρὰς
 Ἰβηροβοσκούς ἄγχι Ταρτησοῦ πύλης,
 Ἄρνης παλαιᾶς γέννα, Τεμνίκων πρόμοι,
 Γραῖαν ποθοῦντες καὶ Λεοντάρνης πάγους 645

634 καρκίνοι *ACD* post καρκίνοι una littera erasa est in *A*: restat etiam-
 num² 638 παιδεύουσι *CDE* οὐς in voce νηπίους in litura *A*² (νηπίων *F*)
 γόνους *D* 639 ψήσεται *CD* 642 τὸ *B* 644 τεμνίκων *A* τεμνί-
 των *B* τεμνίκων *E*

(633) Οἱ δὲ περὶ τοὺς ἀμφικλύστους |
 ὑφάλους πέτρας | νήσους περὶ τὴν Τυρση-
 νίαν | (634) οἱ δερματοχίτωνες, οἱ δερ-
 ματίνους χιτῶνας ἔχοντες | διὰ τὸ τρίβειν
 αὐτοὺς ἐν πέτραις καρκίνους ὠνόμασεν |
 πλεῦσαντες | (635) ἄνευ χλαίνης κακοπα-
 θήσουσιν | ἀνυπόδητοι βίον | (636) τρι-
 σααῖς δισκελίσιν | ταῖς σφενδόναϊς καθω-
 πλισμένοι | (637) ὧν αἱ γεννήσασαι τὴν
 τοξικὴν τέχνην | (638) νηστεία ἐκπαιδευ-
 σουσιν | τοὺς μικροὺς υἱεῖς | (639) οὐδεὶς
 γὰρ αὐτῶν γεύσεται | ἄρτον, τροφήν τῷ
 στόματι | (640) πρὶν ἢ κατάσχη ἄρτον,
 πλακοῦντα | εὐστόχῳ βολῇ | (641) νῦν
 τοῦ ξύλου, ὅπου ὁ ἄρτος ἐκείτο· ἔστι δὲ
 ἡ εὐθεία τράφηξ | σημεῖον τοῦ σκοποῦ
 κείμενον |

(642) Καὶ οὗτοι μὲν τοὺς αἰγιαλοὺς πε-
 रिπατήσουσιν | τὰς ὑπὸ τῆς θαλάσσης λε-
 πρωθείσας ἢ βεβρωμένας | (643) Σπανικάς,
 παρόσον πλησίον Ἰβηρίας ἔχουσιν αἱ νῆ-
 σοι· νῦν δὲ ἡ Ἰβηρία Σπανία λέγεται |
 νήσος πλησίον Ἡρακλείων στηλαῶν, Ταρ-
 τησσὺς λεγομένη | (644) πόλεως Βοιωτίας.
 ἡ τροφός· τῶν Βοιωτῶν πρόμαχοι | (645)
 τὴν νῦν Τάναγραν καλουμένην πόλιν Βοιω-

(633) Οἱ δὲ Βοιωτοὶ τὰς περικλύστους
 καὶ ὑφάλους πέτρας καὶ Γυμνασίας νήσους
 τῆς Τυρσηνίας (634) δερματίνους χιτῶνας
 ἐνδεδυμένοι, καρκίνων δίκην πεπλωκότες,
 (635) ἄνευ χλαίνης καὶ ἄνευ ἱματίου κα-
 κοπαθήσουσιν ἀνυπόδετοι τὸν βίον, (636)
 τρισααῖς διπλόκοις σφενδόναϊς καθωπλισ-
 μένοι. (637) ὧν τινων αἱ μητέρες τὴν ἑκα-
 θεν καὶ πόρρωθεν βάλλουσαν τέχνην (638)
 ἄνευ τροφῆς διδάξουσι τὰς νηπίους γονάς,
 τοῦτέστι τὰ τέκνα. (639) οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν
 γεύσεται τῷ στόματι τροφήν, (640) πρὶν
 ἂν κρατήσῃ τῷ εὐστόχῳ λίθῳ ἥτοι τῇ
 εὐστογίᾳ τὸν πλαστὸν ἄρτον (641) ὑπὲρ
 τῆς ὑποπλάτου βάσεως σημεῖον κείμενον
 τοῦ σκοποῦ.

Καὶ τοὶ μὲν ἄκτὰς ἐμβατήσονται
 λεπρὰς· (642) καὶ οὗτοι μὲν τὰς ἄκτας
 τὰς ὑπὸ τῆς θαλάσσης βεβρωμένας, τὰς
 τοὺς Ἰβήρους τρεφούσας ἐγγὺς τῆς Ταρ-
 τησοῦ πύλης ἦτοι τῆς ἐπὶ τῶν Γαδείρων
 νήσου ἐμβατεύουσιν καὶ παραγενήσονται,
 (644) τῆς παλαιᾶς πόλεως τῶν Βοιωτῶν
 Ἄρνης γεννήματα, τῶν Τεμνίκων οἱ πρό-
 ταρχοι, (645) τὴν Γραῖαν πόλιν τῶν Βοιω-
 τῶν ἦτοι τὴν Τάναγραν ποθοῦντες καὶ τῆς
 Λεοντάρνης πόλεως ἐξοχὰς

636 δισκελίσιν *Bachm.* δισκέλαισιν *B*
 σκελίσιν *f* διπλόκοις in litura *a*²

^o
 σφενδαῖσι *B* σφενδόσιν *a*

Σκῶλόν τε καὶ Τέγυραν Ὀγγηστοῦ θ' ἔδος
καὶ χεῦμα Θερμῶδοντος Ὑψάρνου θ' ὕδωρ·
τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν καὶ Λιβυστικὰς πλάκας
στενὴν τε πορθμοῦ συνδρομὴν Τυρσηνικοῦ
καὶ μιζόθηρος ναυτιλοφθόρους σκοπὰς 650
τῆς πρὶν Θανούσης ἐκ χειρῶν Μηκιστέως
τοῦ στεροπέπλου Σκαπανέως Βοαγίδα
ἀρπυιογούνων κλώμακάς τ' ἀηδόνων
πλαγχθέντας, ὠμόσιτα δαιταλωμένους,
πρόπαντας Αἰδῆς πανδοκεὺς ἀγρεύσεται, 655

θ
647 θερμῶδοντος C² 648 Λιβυστικὰς v. l. in S λιβυστικὰς C² cf. Steph.
650 ναυτιλοφόρους B ναυτιλοφθόρον . A (. in litura, ναυτιλοφθόρους V)
ultima duo vocabula praeter ναυτ θ evanuerunt in D 653 ἀρπυιογούνων B
ἀρπυιογούνων C 654 πλαγχθέντας C 655 πρόπαντας Αἰδῆς πανδοκεὺς
om. B ἀγρεύεται E

τίας καὶ Ποιμανδρίαν | πόλειος Βοιωτίας |
ἔχθους, κρημονύς | (646) πόλειος Βοιωτίας |
πόλειος Βοιωτίας τὸ ἔδαφος | (647) τὸ
ξεῖθρον καὶ νῆμα τῶν ποταμῶν τῆς Βοιω-
τίας | (648) τοὺς δὲ περὶ τὴν Σύρτιν· ἔστι
δὲ ὄνομα θαλάσσης ἐν Λιβύῃ | λέγει δὲ
τοὺς περὶ Ὀδυσσεά. [καὶ] τὴν Λιβύην λέ-
γει | (649) καὶ τὴν στενὴν τοῦ πορθμοῦ
συνδρομὴν· πορθμὸς δὲ ἔστι ἡ μεταξύ δύο
γαίων θάλασσα | τοῦ Τυρσηνικοῦ | (650)
τῆς Σκύλλης | φασι τὴν Σκύλλαν ἐξ κε-
φαλῆς ἔχειν, μίαν κάμπη, ἑτέραν λέοντος,
ἀλλήν κυνὸς καὶ ἀλλήν Γοργόνας καὶ ἑτέ-
ραν φαλαίνης καὶ ἑκτὴν ἀνδρώπου. σκο-
πᾶς δὲ τοὺς σκοπέλους· Ὀμηρος·

αὐτοῦ τ' ἰχθυᾶσαι σκοπέλων
περικαιμύωσα |
(651) τῆς πρότερον τεθνηκυίας | ἐκ τῶν χει-
ρῶν Ἡρακλείους | (652) τοῦ δερματοφόρου
Ἡρακλείους, τοῦ ἔχοντος πέπλον | στέρφος
δὲ ἡ τοῦ λέοντος δορά | ἐπίθετα καὶ ἐπώ-
νυμα Ἡρακλείους. Σκαπανεύς καὶ Βοαγί-
δας εὐθείαι | (653) ὀρνιθογούνων, ἐπεὶ τὰ
κάτω μέρη ὀρνίθος εἶχον, τῶν Σειρήνων.
ἀρπυια ὀρνίς | τοὺς ὑψηλοὺς τόπους | (654)
πλαγχθέντας, ἀποκρουσθέντας | ὠμούς ὑπὸ
τοῦ Κύκλωπος ἐσθιομένους | (655) θηρεύ-
ει, ἀντὶ (τοῦ) ἀγρεύσει |

648 λέγει — καὶ om. B καὶ inclusi
650 σκόλοπας B μ 95 654 ἐσθιομέ-
νους, πάντας ὁ αἰδῆς ὁ πάντας ὑπο-
δεχόμενος καὶ ἐπιτηρῶν α ὑποδεχόμε-
νος καὶ om. f 655 τοῦ add. Bachm.

(646) καὶ τὴν Σκῶλον πόλιν καὶ τὸ
ἔδαφος τοῦ Ὀγγηστοῦ (647) καὶ τὸ ρεῦμα
τοῦ Θερμῶδοντος ποταμοῦ καὶ τὸ ὕδωρ
τοῦ Ὑψάρνου ποταμοῦ· (648) τοὺς δὲ
περὶ τὸν Ὀδυσσεά περὶ τε τὴν Σύρτιν καὶ
τὰς Λιβυστικὰς πλάκας, περιφραστικῶς δὲ
τὴν Λιβύην, (649) καὶ τοῦ πορθμοῦ τοῦ
Τυρσηνικοῦ τὴν συνδρομὴν τοῦ μεταξύ τοῦ
Τυρσηνικοῦ καὶ τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους
(650) καὶ τοὺς σκοπέλους τοὺς ναυτιλο-
φθόρους τῆς μιζόθηρος Σκύλλας, (651)
τῆς προαποθανούσης ἐκ τῶν χειρῶν Μη-
κιστέως ἦγουν τοῦ Ἡρακλείους, (652) τοῦ
τὴν δορὰν τοῦ λέοντος πέπλον ἔχοντος,
τοῦ σκάψαντος τὰς κόπρους τῶν τοῦ Αὐ-
γαίου βοῶν, τοῦ ἀγαγόντος τὰς βοῦς τοῦ
Γηρυόνης, (653) τοὺς τοὺς ὑψηλοὺς τόπους
τῶν ἐκ τῶν Ἀρπυιῶν γεγεννημένων Σειρή-
νων ἀηδόνων (654) πλαγχθέντας, ὠμούς
ἐσθιομένους ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος, (655) ὁ
πάντας ὑποδεχόμενος Αἰδῆς ἀγρεύσει,

649 τοῦ μεταξύ A². pro τοῦ quid
scripserit A discerni non potest: ἐκ με-
ταξὺ V 652 καθήραντος supra
σκάψαντος A²

λῶβαισι παντοίαισιν ἑσπαραγμένους,
 ἓνα φθαρέντων ἄγγελον λιπὼν φίλων
 δελφινόσημον κλῶπα Φοινίκης θεᾶς.
 ὃς ὄψεται μὲν τοῦ μονογλήνου στέγας
 χάρωνος, οἴνης τῷ κρεωφάγῳ σκύφον 660
 χερσὶ προτείνων, τοῦτιδὸρπιον ποτόν,
 ἐπόψεται δὲ λείψανον τοξευμάτων
 τοῦ Κηραμύντου Πευκέως Παλαίμονος,
 οἱ πάντα θρανύξαντες εὐτορνα σκάφη
 σχοίνῳ κακὴν τρήσουσι κεστρέων ἄγραν. 665
 ἄλλος δ' ἐπ' ἄλλῳ μόχθος ἄθλιος μενεῖ

657 φίλων ADΠ φίλον B φίλον C^ω φίλων E 660 κρεωφάγῳ B κρεα-
 σφάγῳ CE 664 θρανύξαντες v in litura A² (θρανοίξαντες V et lemm. A)
 'quī σκάφη mavult, is εὐτόρνω quoque in εὐτορνα mutet' Cant. εὐτόρνω
 ACDEPS ἐστόρνω B ἐν τόρνω Schaeff. ap. Bachm. cf. GHerm. V 242

σκάφη BDT σκάφει EHS σκάφει A²C 665 κεστρέων B cf. P ἄγρην v
 666 ἄθλιος A in ἄθλιος mutavit A² (ἄθλιον V²) ἄθλιος BCDEΠ ἄθλιον Reich.

(656) παντοίαις βλάβαις καὶ τιμωρίαις
 ἑσπαραγμένους | (657) ἓνα ἐκ τῶν φθα-
 ρέντων ἄγγελον καταλιπὼν ἐκ τῶν φί-
 λων | (658) τὸν Ὀδυσσεᾶ | ἐκλεψεν γὰρ
 τὸ Παλλάδιον τῆς Ἀθηνᾶς ἅμα τοῦ Δι-
 ομήδους. Φοινίκη δὲ ἡ Ἀθήνη ἐν Κορίν-
 θῳ | (659) ὃς θεάσεται μὲν τοῦ μονο-
 φθάλμου Κύκλωπος τὸ οἶκημα | (660)
 χάροψ. νῦν τοῦ Κύκλωπος. οἴνου | τοῦ
 Κύκλωπι ἐκπομα, κύλιξ, σκάφη, ποτήριον,
 δέπας | (661) ταῖς χερσὶ προτείνων | τὸ
 ἐπὶ τῷ δέπῳ ἢ μετὰ τὸ δέπνον ποτόν |
 (662) τοὺς Λαιστρυγόνας λέγει, οὓς Ἡρα-
 κλῆς κατετόξευσεν· τοὺς ὑπολοίπους θεά-
 σεται | (663) τὰ τρία ἐπώνυμα Ἡρα-
 κλέους | (664) οἱ τὰ πάντα συντρίψαντες
 τῷ περιφερῇ | λιμένι τῶν Λαιστρυγόνων
 οὕτω καλουμένῳ | (665) εἶδος φυτοῦ, ὃ
 φύεται ἐν ταῖς ἔλαισι, ἡ σχοῖνος | κακὴν
 περονήσουσιν ἢ τρυπήσουσιν | κεστράϊος
 εἶδος ἰχθύος. τὴν ἄγραν τῶν κεστραίων·
 ἔστιν δὲ ποῖος ἰχθύς | (666) ἐπ' ἄλλῳ δ'
 ἄλλος κόπος ἄθλιος μενεῖ |

(656) βλάβαις καὶ τιμωρίαις παντοίαις
 διεσπαραγμένους, (657) ἓνα τῶν φθαρέν-
 των φίλων καταλιπὼν ἄγγελον (658) τὸν
 δελφίνος τύπον ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἔχοντα
 Ὀδυσσεᾶ, τὸν κλέπτην τῆς Φοινίκης θεᾶς
 Ἀθηνᾶς, (659) ὅστις θεάσεται μὲν τοῦ
 μονοφθάλμου χάρωνος ἥτοι τοῦ Κύκλω-
 πος τὰς στέγας καὶ τὰς οἰκίας, οἴνου ἐκ-
 πομα τῷ κρεωφάγῳ (661) ταῖς χερσὶ
 προτείνων τὸν ἐπιδείκνουν ποτόν. (662)
 θεάσεται δὲ τοὺς καταλοίπους τῶν Λαι-
 στρυγόνων ἐκ τῶν τοξευμάτων (663) τοῦ
 τὰς θανατηφόρους Μοίρας ἀμυνομένου καὶ
 παλαίσσαντος τὸν Δία Πευκέως Ἡρακλέος,
 (664) οἵτινες πάντα συντρίψαντες τῇ εὐ-
 τόρνω σκάφῃ, τῇ περιφερῇ λιμένι, (665)
 τῇ σχοίνῳ περονήσουσι καὶ διαπλεξουσιν
 ἰχθύων ἄγραν κακὴν ἥτοι τοὺς περὶ Ὀδυσ-
 σεᾶ. (666) ἄλλος δὲ ἐπὶ ἄλλῳ κάματος
 δυσφόρητος καὶ ταλαιπώρος μενεῖ τῷ
 Ὀδυσσεῇ

659 τὸν δφθαλμὸν pro τοῦ μονο-
 φθάλμου B 660 χάροψ hue trans-
 tuli. in capite proximi versus B om. af
 ἐκπομα af 662 θεάσεται B
 665 κεστρέων a κεστρέων f

665 τοὺς pro τὴν V

τοῦ πρόσθεν αἰεὶ πλεῖτον ἐξωλέστερος.
 ποῖα Χάρυβδις οὐχὶ δαίσεται νεκρῶν;
 ποῖα δ' Ἑρινὺς μιζοπάρενος κύων;
 τίς οὐκ ἀηδῶν στείρα Κενταυροκτόνος 670
 Αἰτωλὶς ἢ Κουρητὶς αἰόλω μέλει
 πείσει τακῆναι σάρκας ἀκμήνους βορᾶς;
 ποῖαν δὲ θηρόπλαστον οὐκ ἐπόψεται
 δράκαιναν, ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῳ θρόνα,
 καὶ κῆρα κνωπόμορφον; οἱ δὲ δύσμοροι 675
 στένοντες ἄτας ἐν συφοῖσι φορβάδες
 γίγαρτα χιλῶ συμμεμιγμένα τρυγὸς
 καὶ στεμφύλων βρώξουσιν. ἀλλὰ νιν βλάβης

669 ἐρινὺς ^γΑ² ἐριννὺς CD 672 ἀκμήνους CDE ἀκμήνους Br cf. P ἀκμήνους· A (ultima linea litterae v secundae est manus, ἀκμένους V e in η mutavit V²) 673 ἐσάφεται ABCE 678 inter στεμφύλων et στέμφυλον optionem dat Hilb. Silbenw. 233 στέμφυλα γ βρώξουσιν C² βρώξουσιν D

(667) τοῦ πρότερον αἰεὶ | κατὰ πολὺ
 ὀλεθριώτερος ἢ κακώτερος | (668) ἢ ἐν
 ὕδασι γινόμενη εἰλιξ | οὐκ εὐωχθήσεται,
 οὐ γεύσεται: τεθνεώτων | (669) ποῖα δὲ
 δαίμων τιμωρητικὴ | ἢ Σκύλλα· τὸ γὰρ
 ἥμισυ εἶγεν ἀνθρώπου καὶ τὸ ἥμισυ κυνὸς
 καὶ θηρίων | (670) τὰς Σειρήνας λέγει: διὰ
 τὸ παρθένους αὐτὰς εἶναι | ἐπειδὴ ὑπ'
 αὐτῶν ὤλοντο οἱ Κένταυροι | (671) τὰς
 Μούσας λέγει, ἐξ ὧν ἐγένοντο | ποικίλῳ καὶ
 ὀλεθρίῳ ἠδῇ | (672) πείσει τὰς σάρκας τα-
 κῆναι | ἀγεύστου τροφῆς | (673) τὴν θηρίαν
 τοῦ ἀνδρὸς μεταποιήσασαν, Κίρκην λέγει.
 οὐ θεάσεται | (674) τὴν δράκαιναν ἐντα-
 ράσσουσιν, μιγνύουσιν | τῷ ἀλεύρῳ ἢ τῇ
 βρώσει τὰ ποικίλα φάρμακα | (675) καὶ
 Μῶραν | τὴν μεταμορφοῦσαν εἰς θηρία
 τοὺς ἀνθρώπους, Κίρκην· κνωπὸς γὰρ τὰ
 θηρία | οἱ δὲ δυστυχεῖς (676) στενάζον-
 τες τὰς βλάβας | ἐν ταῖς τῶν χοίρων κοι-
 ταῖς χοῖροι (677) τὰ τῶν σταφυλῶν καὶ
 ροῶν ἐνδοθεν ὄντα σπέρματα, ὅθεν καὶ
 ἀτγάρτων τὸ μὴ ἔχον ἐνδοθεν τὸ σπέρμα,
 ἀλλὰ δι' ὅλου λείον | τῇ ἐκ σίτων τροφῇ
 συμμεμιγμένα | τῆς ὑποστάθης τοῦ οἴνου |
 (678) καὶ τὰ τῶν σταφυλῶν λέπυρα, ἅπερ

(667) τοῦ ἔμπροσθεν αἰεὶ χαλεπώτερος
 καὶ ὀλεθριώτερος. (668) ποῖα ὕλιξ τοῦ
 θαλαττίου ὕδατος οὐ γεύσεται καὶ εὐω-
 χθήσεται τῶν νεκρῶν; (669) ποῖος δὲ
 τιμωρητικὸς δαίμων, ἐξ ἀνθρώπου καὶ
 κυνὸς μεμιγμένη κύων; (670) τίς οὐκ ἀη-
 δῶν στείρα καὶ παρθένος Σειρὴν κενταυ-
 ροκτόνος (671) Αἰτωλὶς ἢ Κουρητὶς τῷ
 ποικίλῳ μέλει (672) πείσει τακῆναι καὶ
 ἴσχνυθῆναι τὰς σάρκας ἀγεύστου τροφῆς;
 (673) ποῖαν δὲ εἰς θηρία μεταπλάττουσαν
 τοὺς ἀνθρώπους Κίρκην οὐ θεάσεται,
 (674) τὴν δράκαιναν τὴν μιγνύουσιν τῷ
 ἀλεύρῳ τὰ φάρμακα ποικίλα, (675) καὶ
 συμφορὰν θηριόμορφον; οἱ δὲ περὶ τὸν
 Ὀδυσσεῆα δυσθάναντο (676) στενάζοντες
 τὴν βλάβην ἐν ταῖς τῶν χοίρων κοιταῖς
 (677) τὰ τῶν σταφυλῶν καὶ ροῶν ἐνδο-
 θεν ὄντα σπέρματα τῇ ἐκ σίτου τροφῇ
 συμμεμιγμένα (678) καὶ τῶν σταφυλῶν
 λέπυρα φάγονται. ἀλλ' αὐτὸν τὸν Ὀδυσ-
 σεῆ τῆς βλάβης

668 εὐωχθήσεται pro εὐωχθῇ editor
 672 ἀγεύστου· (ultima linea
 litterae v tertiae est manus) α 676
 χοῖροι om. B

μῶλυσ σαώσῃ ῥίζα καὶ Κτάρος φανείς
 Νωνακριάτης τρικέφαλος φαιδρός θεός. 680
 ἦξει δ' ἐρεμνὸν εἰς ἀλήπεδον φθιτῶν
 καὶ νεκρόμαντιν πέμπτελον διζήσεται
 ἀνδρῶν γυναικῶν εἰδότα ξυνουσίας,
 ψυχαῖσι θερμὸν αἶμα προσράνας βόθρῳ.
 καὶ φασγάνου πρόβλημα, νερτέροισι φόβον, 685
 πῆλας ἀκούσει κεῖθι πεμφίδων ὅπα
 λεπτήν ἀμαυρᾶς μάστακος προσφθέγμασιν.
 ὄθεν Γιγάντων νῆσος ἢ μετάφρενον
 θάλασσα καὶ Τυφῶνος ἀγρίου δέμας
 φλογμῷ ζέουσα δέξεται μονόστολον, 690

679 βοτάνη τις ἢ μῶλυσ P cf. GHerm. V 242 μῶλυσ A (ultima linea litterae v in litura. μῶλυσ V) μῶλος B μῶλυν CDE 681 ἐρεμνὸν A (correxīt A²) CDE cf. P ἀλήπεδον CDE 683 συνουσίας A post ξυνουσίας comma puncti loco, post βόθρῳ punctum commatis loco posui 686 πεμφίδων AC (δων in litura C²) DE πεμφίγων B quod praetulit GHerm. V 243 687 ἀμαυρὰν B cf. P ἀμυδροῦ D προσφθέγμασι C προσφθέγμασι B cf. P 689 θάλασσα BD²E (ἢ θάλασσα int. lin. E) p cf. P ἢ θάλασσα ἢ ἢ θάλασσα T

φασὶ τζιπούρα | φαγοῦνται. ἀλλ' αὐτὸν
 τῆς βλάβης | (679) βοτάνη τις ἢ μῶλυσ,
 ἥστινος ἢ ῥίζα σώσει | καὶ ὁ Ἑρμῆς, ἐπι-
 θετικῶς· σημαίνει δὲ καὶ θερμὸν. φανείς |
 (680) ἀπὸ τύπου ὁ Ἑρμῆς | ὁ Ἑρμῆς διὰ
 τὸ φυσικὸν καὶ λογικὸν καὶ ἠθικόν· ἦ
 οὐράνιος καὶ ἐπίγειος καὶ καταχθόνιος |
 λαμπρὸς θεός | (681) παραγενήσεται εἰς
 τὸ σκοτεινόν | ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἰσχυρόν
 δηλοῖ | εἰς ὁμαλὸν καὶ λεῖον πεδῖον φθα-
 ρῶν | (682) καὶ τὸν Τειρεσίαν | γέροντα
 ζητήσῃ | (683) τῶν ἀρρένων καὶ τῶν θη-
 λειῶν | ἐπιστάμενον τὰς ἀφροδισίους μί-
 ξεις | (684) ταῖς ψυχαῖς αἱμῶν αἶμα
 προσχύσας τῷ λάκκῳ | (685) καὶ τοῦ
 ξίφους τὴν προβολὴν τῶς ὑπὸ γτῆν φόβον |
 (686) κινήσας ἐκεῖσε ἀκούσει | τῶν ψυχῶν
 τὴν φωνήν | (687) λεπτήν ἰσχυροῦ στόμα-
 τος ἢ λάρυγγος. ἢ ἀμαυρᾶς καὶ ἰσχνῆς
 καὶ λεπτῆς | προσρήσειν | (688) τὰς Πι-
 θηκούσας νῆσους λέγει, τὰς περὶ Ἰταλίαν
 ἦτις τὸ μετάφρενον | (689) θάλασσα. καὶ
 ἀγρίου ἀνέμου δέμας. μεγάλου σώμα |
 (690) τῇ φλογὶ ζέουσα | δέξεται ἐν πλάσιον
 ἔχοντα |

(679) ἢ ῥίζα σαώσῃ καὶ ὁ Ἑρμῆς ἀνα-
 φανείς (680) ὁ Νωνακριάτης καὶ τρικέφα-
 λος καὶ φαιδρὸς θεός. (681) παραγενή-
 σεται δὲ εἰς τὸ σκοτεινόν καὶ λεῖον πεδῖον
 τῶν νεκρῶν (682) καὶ τὸν γέροντα καὶ
 μάντιν Τειρεσίαν ζητήσῃ, (683) τὸν τῶν
 γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν τὰς συνουσίας ἐπι-
 στάμενον. (684) ταῖς ψυχαῖς θερμὸν αἶμα
 τῷ βόθρῳ σπείσας καὶ ῥάνας (685) καὶ
 τοῦ ξίφους τὴν προσβολὴν πῆλας καὶ σεί-
 σας, τῶς ὑποταρταρίους φόβον, ἀκούσει ἐκεῖ
 (687) ἀσθενοῦς καὶ λεπτοῦ λάρυγγος ἀπο-
 φθέγμασιν. (688) ἐκεῖθεν τῶν Γιγάντων
 νῆσος καὶ περίε (689) θάλασσα καὶ τὸ τοῦ
 ἀγρίου Τυφῶνος δέμας (690) τῷ βρασμῷ
 ζέουσα δέχεται τὸν Ὀδυσσεῖα ἐν πλάσιον
 ἔχοντα.

679 μῶλος B 687 ἰσχνὸν? προσ-
 φθέγμασιν ἢ προσρήσειν a προσρή-
 σεσιν B 689 θάλασσα a

686 ἐκεῖ pro ἐκεῖθεν editor

ἐν ᾗ πιθήκων πάλμυς ἀφθίτων γένος
 δύσμορφον εἰς κηκασμὸν ᾤκισεν τόσων,
 οἳ μῶλον ὠρόθουναν ἐκγόνοις Κρόνου.
 Βαίου δ' ἀμείψας τοῦ κυβερνήτου τάφον
 καὶ Κιμμέρων ἔπαυλα κάχερουσίαν 695
 ῥόχθοισι κυμαίνουσαν οἰδματος χύσιν
 Ὅσσαν τε καὶ λέοντος ἀτραποὺς βοῶν
 χωστὰς Ὀβριμοῦς τ' ἄλσος, οὐδαίας Κόρης,
 πυριφλεγές τε ρεῖθρον — ἐνθα δύσβατος
 τείνει πρὸς αἶθραν κρᾶτα πολυδέγμων λόφος, 700
 ἐξ οὗ τὰ πάντα χύτλα καὶ πᾶσαι μυχῶν
 πηγαὶ κατ' Αὔσονῳ τινι ἔλκονται χθόνα —
 λιπὼν τε Αἰθαῖωνος ὑψηλὸν κλέτας
 λίμνην τ' ἄορην ἀμφιτορνωτὴν βρόχῳ

692 ᾤκισεν B ᾤκησε C ᾤκισε D cf. T τόσων BD cf. P τόσων E τόσων C
 693 ἐκγόνοις D 698 Ὀβριμοῦς v. l. apud T 700 αἶθραν ACD
 703 λιπὼν δὲ ABII 704 ἄορην DET ἄορην C² ἄορην AB

(691) ἐν ᾗ τῶν πιθήκων. πατήρ ἢ βασιλεύς τὸ γένος τῶν ἀφθάρτων | (692) δύσμορφον, δυσειδῆ πρὸς γέλωτα καὶ ὕβριν | ᾤκισεν τοσούτων | (693) οἵτινες πόλεμον διήγειραν τέκνοις Κρόνου | (694) τοῦ Βαίου· ἐστὶ δὲ ὄνομα κύριον. ἀλλάξας, κυβερνήτου Ὀδυσσεύς | τοῦ κυβερνήτου μνημεῖον | (695) ἔθνος δυτικόν. τὰς ἐπαυλὰς | καὶ τὸν Αἰδοῦ ποταμὸν Ἀχέροντα | (696) βρέμασι κυματίζουσιν | τὴν χύσιν τοῦ κύματος | (697) ὄρος Ἰταλίας καὶ Μακεδονίας· λέοντος δὲ τοῦ Ἡρακλείου | τὰς διαβάσεις καὶ ὁδοὺς τῶν βοῶν | (698) κωχισμὸς | καὶ τῆς Φερσεφόνης καὶ τοῦ ἄλσος τῆς Ὀβριμίας κόρης | (699) καὶ τὸν Πυριφλεγέοντα ποταμὸν | ὅπου ὁ δούσβατος | (700) ἐκτείνει πρὸς τὸν αἶθρα τὴν κεφαλὴν, τροπικῶς | ὅρους τῆς Ἰταλίας τὸ ἀνάστημα | (701) ἐξ οὗ πάντα τὰ βλάστηα καὶ νάματα | καὶ πᾶσαι τῶν ἐνδοτάτων | (702) αἱ πηγαὶ κατὰ τὴν Ἰταλικὴν σύρονται γῆν | (703) καταλιπὼν δὲ ὅρους Ἰταλίας· Αἰθαῖων δὲ ἐστὶν ἡ εὐθεία | ὑψηλὴν ἀκρωτερίαν | (704) τὴν περὶ Κῆμην λέγει. περιφερῇ | δίκην δεσ-

(691) ἐν ᾗ νῆσω τὸ τῶν πιθήκων δύσμορφον τοσούτων γένος ὁ τῶν ἀφθάρτων καὶ ἀθανάτων Ζεὺς βασιλεὺς ὀνειδισμὸν καὶ γέλωτα κατήκτισεν, (693) οἵτινες πόλεμον διήγειραν τοῖς ἀπογόνις τοῦ Κρόνου. (694) τοῦ κυβερνήτου δὲ τοῦ Βαίου τὸν τάφον παραλλάξας ἤτοι τὴν Σικελίαν (695) καὶ τῶν Κιμμερίων ἐθνῶν τὰς ἐπαυλὰς καὶ τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην (696) τοῦ Αἰδοῦ τοῖς βρέμασιν ὀγκοῦσαν καὶ κυμαίνουσιν τοῦ οἰδήματος καὶ κύματος τὴν βρῦσιν (697) καὶ τὴν Ὅσσαν τὸ ὄρος καὶ τοῦ λέοντος ἤτοι τοῦ Ἡρακλείου τὰς χωστὰς ὁδοὺς τῶν βοῶν (698) καὶ τὸ ἄλσος τῆς Ὀβριμίας ἡγοῦν τῆς Περσεφόνης, τῆς τοῦ Αἰδοῦ κόρης, (699) τὸ τε πυριφλεγὲς βρῦμα, τοῦτοῦτο τὸν Πυριφλεγέοντα ποταμὸν, ὅπου ὁ δυσεξόδευτος (700) Πολυδέγμων ἤτοι τὸ ὄρος τῆς Ἰταλίας ἐκτείνει πρὸς τὸν αἶθρα τὴν κορυφὴν, (701) ἐξ οὗ τὰ παντοῖα νάματα καὶ βρῦματα, πᾶσαι τῶν ἐσωτάτων (702) αἱ πηγαὶ κατὰ τὴν Ἰταλικὴν γῆν ἔλκονται καὶ φέρονται. (703) καταλιπὼν δὲ τοῦ Αἰθαῖωνος, ὅρους τῆς Ἰταλίας, ἀκρωτερίαν (704) καὶ τὴν Ἀορὴν λίμνην τὴν δίκην δεσμοῦ περιεσφιγμένην

692 ᾤκισεν B τοσούτων a 697 Ἡρακλείου ex Ἡρακλίου B² 698 περιφερῇ af 704 δεσμοῦ B

καὶ χεῦμα Κωκυτοῖο λαβρωθὲν σκότῳ, 705
 Στυγὸς κελαινῆς νασμόν, ἔνθα Τερμειὺς
 ὀρκωμότους ἔτευξεν ἀφθίτοις ἔδρας,
 λοιβῆς ἀφύσσων χρυσέαις πέλλαις γάνος,
 μέλλων Γίγαντας καπὶ Τιτᾶνας περᾶν·
 θήσει Δαείρα καὶ ξυνευνέτη δάνος 710
 πῆληκα κόρη κίονος προσαρμόσας.
 κτενεῖ δὲ κούρας Τηθύος παιδὸς τριπλᾶς,
 οἶμας μελωδοῦ μητρὸς ἐκμεμαγμένης,
 αὐτοκτόνοις ῥιφαῖσιν ἐξ ἄκρας σκοπῆς
 Τυρσηνικὸν πρὸς κῦμα δυπτύσσας πτεροῖς, 715
 ὅποι λινεργῆς κλῶσις ἐλκύσει πικρά.
 τὴν μὲν Φαλήρου τύρσις ἐκβεβρασμένην

706 κελαινὸν B 709 ante 708 posuit Cant. 708 λοιβῆς ἀφύσσων
 editor λοιβᾶς τ' ἀφύσσων A λοιβάς τ' ἀφύσσων BCDEPT χρυσέοις B

709 τιτῆνας ABCE 713 ἐκμεμαγμένης C² (κ quoque C² intulit, fortasse
 in is) 714 σφαγαῖσιν C 716 ὅπου V

μοῦ κυκλοειδοῦς | (705) καὶ βεῦμα τοῦ
 ἐν "Αἰδου ποταμοῦ | ὑψωθὲν τῇ σκοτίᾳ |
 (706) πηγῆς σκοτεινῆς κατακλυσμόν, ὁμ-
 βρον, ὅπου ὁ Ζεὺς | (707) ὀρκους ἐποίη-
 σεν | τοῖς θεοῖς καθέδρας | (708) καὶ τὰς
 σπονδὰς ἀπαντῶν | χρυσαῖς ποτηρίοις
 ποιμενικαῖς. ὕδωρ, ἐφ' ᾧ γανόμεθα |
 (709) μέλλων τοὺς Γίγαντας | καὶ τοὺς
 Τιτᾶνας ἀποπερᾶν | (710) θήσει τῇ Περ-
 σέφονη | καὶ τῷ συγκοίτῳ δώρον | (711)
 περιεφαλαίαν τῇ κεφαλῇ | ἀπὸ τοῦ κί-
 ονος ἀρμόσας | (712) ἀποκτενεῖ δὲ τὰς θυ-
 γατέρας, τὰς Σειρήνας | τοῦ Ἀχελώου πο-
 ταμοῦ | τρεῖς, τὴν Παρθενόπην, τὴν Λευ-
 κωσίαν, τὴν Λίγειαν. μήτηρ δ' αὐτῶν
 Τερψιχόρη | (713) τὰς ὡδὰς, τὰς μελω-
 δίας τῆς μελωδοῦ μητρὸς | ἐκμμουμένης |
 (714) ταῖς αὐτοκτόνοις ῥιφαῖς | ἐκ τῆς
 ἄκρας σκοπιᾶς | (715) πρὸς τὸ Τυρσηνικὸν
 κῦμα | πηδῶσας εἰς θάλασσαν τοῖς πτε-
 ροῖς | (716) ὅπου τὰ τῶν Μοιρῶν λῖνα
 ἡγουν ἢ πεπωμένη μοῖρα | ἢ πικρὰ φέ-
 ρει | (717) Παρθενόπην. ὄνομα κύριον, ὃς
 ἐκτίσε τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Νεάπολιν | εἰς τὸ
 τεῖχος ἐκρίψαν |

(705) καὶ βεῦμα τοῦ Κωκυτοῦ ποταμοῦ
 ὑψωθὲν τῷ σκότῳ, (706) τῆς μελαίνης
 Στυγὸς τὸ νᾶμα, ὅπου ὁ Ζεὺς (707) τὰς
 τῶν ὀρκωμοσιῶν τοῖς ἀφθάρτοις θεοῖς
 καθέδρας κατεσκεύασεν. (708) καὶ τὰς
 σπονδὰς ἀπαντῶν τοῖς χρυσαῖς ποτηρίοις
 τὸ ὕδωρ (709) μέλλων τοὺς Γίγαντας καὶ
 τοὺς Τιτᾶνας διαπερᾶν θήσει τῇ Περσε-
 φόνῃ καὶ τῷ ξυνευνέτῃ αὐτῆς δώρον (711)
 τὴν περιεφαλαίαν τῇ κορυφῇ τοῦ κίονος
 ἐφαρμόσας. (712) ἀποκτενεῖ δὲ τὰς τρεῖς
 θυγατέρας τοῦ υἱοῦ [καὶ τῆς θυγατρὸς]
 τῆς Τηθύος Ἀχελώου (713) τὰς ὁδοὺς
 τῆς μελωδοῦ μητρὸς Τερψιχόρης ἀναμα-
 ξάμενας καὶ ἀνατυπούμενας, (714) ταῖς
 αὐτοκτόνοις ῥιφαῖς ἀπὸ τῆς ἄκρας ἐξοχῆς
 (715) πρὸς τὸ Τυρσηνικὸν κῦμα καὶ βεῦμα
 πηδῶσας τοῖς πτεροῖς, (716) ὅπου τὰ τῶν
 Μοιρῶν λῖνα ἡγουν ἢ πεπωμένη πικρὰ
 Μοῖρα ἄξει σε. (717) τὴν Παρθενόπην
 τοῦ Φαλαρίδος τὸ τεῖχος ἦτοι ἡ Νεάπο-
 λιν ἐκβεβρασμένην

708 ὕδωρ — γανόμεθα om. B ἐφ'
 ᾧ γαν. om. f 711 προσαρμόσας a
 715 κυρσηνικὸν B

712 καὶ τῆς θυγατρὸς inclusi
 τῆς τηθύος pro τοῦ τηθύου V 714
 ἀπὸ pro ὑπὸ editor 715 πηδῶσας
 editor πηδῆσας A δυπτύσσας V

Γλάνις τε ρείθροις δέξεται τέγγων χθόνα,
 οὐ σῆμα δωμήσαντες ἔγχωροι κόρης
 λοιβαῖσι καὶ θύσθλοισι Παρθενόπην βοῶν 720
 ἔτεια κυδανούσιν οἰωνόν θεάν.
 ἄκτην δὲ τὴν προὔχουσαν εἰς Ἐνιπέως
 Λευκωσία ριψέσσα τὴν ἐπώνυμον
 πέτραν ὀχίσει δαρὸν, ἔνθα λάβρος Ἴς 725
 γείτων θ' ὁ Λᾶρις ἐξερεύγονται ποτά.
 Αἰγεια δ' εἰς Τέρειναν ἐκναυσθλώσεται,
 κλύδωνα χελλύσσουσα. τὴν δὲ ναυβάται
 κρόκαισι ταρχύσουσιν ἐν παρακτίαις,
 Ὠρινάρου δίναισιν ἀγχιτέρμονα.

718 γλάνις B 719οὐ B cf. P δομήσαντες AE δομήσαντες TC δωμήσαν-
 τες D 725 λάρις BCDE θ' ὁ Λᾶρις corruptum esse iudicat GHerm. V 243
 727 κλύδων ἀνχελλύσσουσα A primo, deinde ' et u erasit (κλύδωνα χελ-
 λύσσουσα V), tractus litterarum υσσουσα cum pallidiores essent firmavit A²
 χελλύσουσα CD cf. T 729 γρ. ἀκαρίνου C² super ἀκινάρου

(718) καὶ τῆς Νεαπόλεως ποταμὸς νά-
 μασιν | ὑποδέχεται βρέχων τὴν γῆν | (719)
 οὐ τάφον οἰκοδομήσαντες | οἱ ἐγχωροὶ τῆς
 κόρης | (720) σπονδαῖς καὶ θυσαῖς | ὄνομα
 τῆς μίας τῶν Σειρήνων. λέγων | (721) τὰ
 κατ' ἔτος καὶ κατ' ἐνιαυτὸν δοξάσουσιν |
 τὴν Παρθενόπην Σειρήνα, διὰ τὰ πτερὰ |
 (722) εἰς δὲ τὴν προκειμένην ἄκτην | τοῦ
 Ποσειδῶνος παρὰ Μιλησίοις τιμωμένου |
 (723) μία τῶν Σειρήνων, ἀφ' ἧς ἡ νῆσος.
 τὴν ἐπώνυμον | (724) τὴν Λευκωσίαν νῆ-
 σον ἐποχῆσται ἐπὶ πολλὸν χρόνον | ὅπου ὁ
 λάβρος ποταμὸς Ἰταλίας | (725) καὶ ὁ γεί-
 των. ποταμὸς Ἰταλίας Λάρις | ἐξερεύγονται
 νάματα | (726) ἡ δὲ μία τῶν Σειρήνων
 Αἰγεια εἰς τὴν Τέρειναν | ἐκπλεύσει, ἐκρι-
 σσεται | (727) τὸν κλύδωνα νηχομένη,
 βύσσουσα καὶ τοῖς χεῖλεσιν ὠθεύουσα τὸ
 ὕδωρ | ταύτην δὲ οἱ ἐπὶ νῆσον βαίνοντες |
 (728) ἐν ταῖς ψάμμοις καὶ ψήφοις θάψου-
 σιν | παρὰ ταῖς ἀκταῖς | (729) ταῖς Ἰτα-
 λικοῦ ποταμοῦ συστροφαῖς | τὸν γείτονα,
 τὸν ἔμυρον |

(718) ὅτε Γλάνις ποταμὸς τοῖς ρεύμα-
 σιν δέχεται βρέχων τὴν γῆν, (719) ὅπου
 τάφον δομήσαντες ἦγουν οἰκοδομήσαντες
 οἱ ἐγχωροὶ τῆς κόρης (720) λοιβαῖς καὶ
 θυσαῖς βοῶν ἐτησίως δοξάσουσι τὴν οἰω-
 νόν θεάν, τὴν Παρθενόπην. (722) τὴν δὲ
 προκειμένην ἄκτην εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ
 Ποσειδῶνος ἦτοι <τὸ> Ποσειδεῖον ἀκρω-
 τήριον (723) Λευκωσία ριψέσσα τὴν ἐξ
 αἰτῆς ἐπώνυμον (724) πέτραν ἦτοι νῆσον
 ἐποχῆσται ἐπὶ πολὺ, ὅπου ὁ σφοδρότατος
 ποταμὸς Ἴς (725) καὶ ὁ γείτων Λάρις τὰ
 πτόματα ἐξερεύγονται καὶ ἐκχέουσιν. (726)
 ἡ Αἰγεια δὲ εἰς τὴν Τέρειναν πόλιν τῆς
 Ἰταλίας ἐκπλεύσει καὶ ριψήσεται (727) τὴν
 κλύδωνα νηχομένη. ταύτην δὲ ἐν ταῖς
 ναυσὶ βαίνοντες (728) τοῖς ψάμμοις κατα-
 χύσουσιν ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς, (729) ταῖς συ-
 στροφαῖς τοῦ Ὠκινάρου ποταμοῦ γείτονα
 καὶ ἔμυρον.

718 ποταμὸς pro ποταμοῦ Bachm.
 719 οὐ B ἐγχώριοι af 720 βοῶν
 pro λέγων f om. a 722 περὶ B
 728 περὶ B 729 τὴν pro τὸν bis
 Bachm.

722 τὸ inseruit post ἦτοι A² 726
 ἐκπλεύσει pro ἐκπνεύσει Bachm.

λούσει δὲ σῆμα βούκερως νασμοῖς ἀρής, 730
 ὀρνιθόπαιδος ἴσμα φοιβάζων ποτοῖς.
 πρώτη δὲ καὶ ποτ' αὖθι συγγόνων θεᾶ
 κραίνων ἀπάσης Μόψοπος ναυαρχίας
 πλωτῆρσι λαμπαδοῦχον ἐντυνεῖ δρόμον,
 χρησιμοῖς πιθήσας. ὅν ποτ' αὖξήσει λεῶς 735
 Νεαπολιτῶν, οἳ παρ' ἄκλυστον σκέπας
 ὄρμων Μισιγνοῦ στύφλα νάσσονται κλίτη.
 βύκτας δ' ἐν ἄσκηῳ συγκατακλείσας βοός,
 παλινστροβήτοις πημοναῖς ἀλώμενος
 κεραυνίᾳ μάστιγι συμφλεχθήσεται 740
 καύηξ, ἐρινουῦ προσκαθήμενος κλάδῳ,
 ὡς μὴ καταβρόξῃ νιν ἐν ῥόχθοις κλύδιον

730 ἀρής cl. p S editor Ἄρης v Ἐρης et Ἐρις v. l. in S 731 ἴσμα
 ACEs ἴσμα B 732 αὖθις BCDE συγγόνων A 737 ὄρμων C 740 κε-
 ραννίη v 742 καταβρόξῃ Muell. III 290 καταβρόξῃ v

(730) πλυνεῖ δὲ τὸν τάφον | ἰσχυρὸς, ὅτι
 βουκεφάλους τοὺς ποταμούς· εἰσάγουσι διὰ
 τὸ βίαιον τοῦ βέουματος | τοῖς ὕδασι. πό-
 λεμος | (731) τῆς ὀρνιθοποιοῦ Σειρήνος
 τὸν τάφον, τὸ ἱδρυμα | λευκαίνων, κα-
 θαρίζων τοῖς ὕδασι | (732) πρώτη δὲ καὶ
 ποτε πάλιν | τῇ Παρθενόπῃ | (733) κρα-
 τῶν καὶ βασιλευσιν ἀπάσης | τῆς Ἀττικῆς·
 Μόψοπος γὰρ ἡ Ἀττικὴ ἐκαλεῖτο ἀπὸ Μό-
 ψοπος βασιλεύσαντος | τοῦ στόλου | (734)
 τοῖς πλέουσι. λαμπαδοῦχον δὲ, διότι λαμ-
 παδάς ἐβαλλον εἰς τὴν θάλασσαν | εὐτρε-
 πίζει τὸν δρόμον | (735) τοῖς προφητείαις
 πεισθεῖς | ὅντινά ποτε ὁ λαὸς αὖξήσει
 Νεαπολιτῶν | (736) ὅτινες παρὰ τὸν ἀκύν-
 μαντον ἢ πολύκλυστον | σκέπη | (737)
 τῆς ὀρμίσσεως τῆς λίμνης ἢ λιμένος τῶν
 Νεαπολιτῶν | τραχέα οἰκήσουσιν ἀκρωτή-
 ρια | (738) τοὺς ἀνέμους δ' ἐν τῷ ἄσκηῳ |
 συναποκλείσας τοῦ βοός | (739) ὑπισθορ-
 μήτοις, πολυπλάνοις | βλάβαις πλανώμε-
 νος | (740) τῇ τοῦ κεραυνοῦ τιμωρίᾳ συγ-
 καήσεται | (741) ὁ λάρος, ἐρινουῦ δὲ
 συκῆς ἀγρίας | παρακαθήμενος τοῦ κλάδῳ |
 (742) ὅπως μὴ καταπῇ αὐτόν | ἐν τοῖς
 ὕδασι ὁ τάραχος |

(730) λούσει δὲ τὸν τάφον τοῖς νάμα-
 σιν ὁ ἰσχυρὸς βούκερως ἦτοι ποταμός
 (731) τῆς ὀρνιθοποιοῦ Σειρήνος λευκαίνων
 τοῖς βέουμασιν. (732) τῇ πρώτῃ δὲ τῶν
 ἀδελφῶν θεᾶ Παρθενόπῃ ποτὲ (733) ὁ
 κρατῶν καὶ ἀρχῶν πάσης τῆς Ἀττικῆς
 ναυαρχίας (734) τοῖς πλέουσιν λαμπαδάς
 βάλλουσιν εἰς τὴν θάλασσαν δρόμον (735)
 ὁ τῶν Νεαπολιτῶν λαὸς αὖξήσει, ὅτινες
 παρὰ τὸ ἀκύνμαντον σκέπασμα (737) τῶν
 ὄρμων τοῦ Μισιγνίου λιμένος τὰ τραχέα
 ἀκρωτήρια κατοικήσουσι. (738) τοὺς ἀνέ-
 μους δὲ ἐν ἄσκηῳ βοός συγκατακλείσας
 (739) ὑπισθορμήτοις βλάβαις ἀλώμενος
 (740) τῇ κεραυνίᾳ μάστιγι συγκατακαυ-
 θήσεται (741) ὁ λάρος ἦγουν ὁ Ὀδυσ-
 σεύς, ἀγρίας συκῆς ἐπικαθήμενος κλάδῳ
 ἦγουν τῷ πλοίῳ, (742) ὅπως αὐτὸν μὴ
 καταπῇ ἐν τοῖς βέουμασιν ὁ κλύδιον

730 ἰσχυρὸς a (o in litura a²) f ἰσ-
 χυρὸς B 731 ὀρνιθοφονοῦς af
 736 ἀκοίμαντον ἢ πολέκλειστον B
 737 ὀρμίσσεως Bachm. 739 παλι-
 πλάνοις?

730 τὸ ἱδρυμα post ποταμός add. A²
 737 Μισιγνίου VA³ (in litura) 739
 ἀλώμενος A (ω in litura A²)

Χάρυβδιν ἐκρυσῶσαν ἐλκύσας βυθῷ.
 βαιὸν δὲ τερφθεῖς τοῖς Ἀτλαντίδος γάμοις
 ἀναντόχτην ἀντοκάβδαλον σκάφος 745
 βῆναι ταλάσσει καὶ κυβερνήσαι τάλας
 ἀντορυγότευκτον βᾶριν, ἐς μέσσην τρόπιν
 εἰκαῖα γόμοις προστεταργανωμένην.
 ἧς οἶα τυτθὸν Ἀμφίβαιος ἐκβράσας
 τῆς κηρύλου δάμαρτος ἀπτῆνα σπόρον 750
 αὐταῖς μεσόδμῃς καὶ σὺν ἐκρίοις βαλεῖ
 πρὸς κῦμα δύπτην ἐμπεπλεγμένον κάλοις.
 πόντον δ' ἄνπνος ἐνσαρούμενος μυχοῖς
 ἀστῶν σύνοικος Θρηκίας Ἀνθηδόνας
 ἔσται. παρ' ἄλλον δ' ἄλλος ὡς πεύκης κλάδον 755
 βύκτης στροβήσει φελλὸν ἐνθρώσκων πνοαῖς.

744 τῆς DE 745 ἀναντόχτην cl. S editor ἀνανλόχτην v αὐτο-
 καύδαλον E αὐτοκάνδυλον D αὐτοκάνδαυλον C (v post a inseruit C²)
 746 ταλάσει BCD κυβερνήσαι ABDEP κυβερνήσει Cp 747 εἰς CE
 755 κλάδος Scal. ap. Meurs. 756 στρομβήσει A στροφῆσει B

(743) τὴν λεγομένην ἄμπωτιν οὐρας τοῦ
 βᾶθου | (744) ὀλίγον δὲ χαρεῖς τοῖς Κα-
 λυψοῦς | (745) αὐτοσχέδιον πλοῖον | κυ-
 ρίως τὰ ὑπερὰ καὶ μὴ ἀληθευμένα ἀλευρα.
 νῦν δὲ τὸ πλοῖον λέγει | (746) βῆναι καρ-
 τερήσει | καὶ κυβερνήσαι ὁ ταλαίπωρος |
 (747) αὐτοκατασκευαστον, τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ
 γεγονῶσαν ναῦν, πλοῖον | εἰς μέσσην τὴν
 τρόπιν. ὄν | (748) εἰκὴ καὶ μάτην τοῖς
 ξυλίνους περονίοις | προσδεδεμένην, συμ-
 πεπλεγμένην | (749) ἥστινος ὅποια μικρὸν |
 ἱππύνημον τοῦ Ποσειδῶνος ἐκρίφεις | (750)
 τῆς ἀλκυόνας γυναῖκος ὁ γὰρ ἄρσιν κη-
 ρύλος λέγεται | μικρὸν νεοσσόν, τὸν μὴ
 περὰ ἔχοντα | (751) αὐταῖς ταῖς μεσ-
 ὀδμῃς ἡγουν ὀρθοῖς ξύλοις τῆς σχεδίας |
 καὶ σὺν τοῖς ὀρθοῖς ἢ πλαγίσις ξύλοις
 καταβαλεῖ | (752) πρὸς κῦμα τὸν κολυμ-
 βητήν· λέγει δὲ Ὀδυσσεύς | ἐμπεπλεγμένον
 τοῖς σχοινίοις ἢ τοῖς ξύλοις | (753) τῆς
 θαλάσσης ὁ ἄνπνος | ἐν τοῖς βυθοῖς πε-
 ρεφερόμενος ἢ κλυδωνιζόμενος | (754) τοῦ
 πολίτη σύνοικος· λέγει δὲ Γλαῦκῳ | πό-
 λεως Βοιωτικῆς, ἣν ὠκησαν Θρᾶκες | (755)
 γενήσεται δὲ παρ' ἄλλου ἄλλος, ὥσπερ
 φελλός | (756) ὁ ἄνεμος συστρέψει, ἑλάσει
 τὸν φελλὸν | ἐμπηδῶν ταῖς πνοαῖς |

(743) Χάρυβδιν ἐκπνέουσαν ἐλκύσας καὶ
 ἄξας τῷ βυθῷ. (744) ὀλίγον δὲ τερφθεῖς
 τοῖς τοῦ Ἀτλαντος θυγατρὸς Καλυψοῦς
 γάμοις (745) αὐτοσχέδιον πλοῖον καὶ ἀλλί-
 μενον (746) ἐπιβῆναι ὑπομείνη καὶ καρ-
 τερήσει καὶ κυβερνήσει ὁ ταλαίπωρος (747)
 τὴν αὐτομάτως γεγονῶσαν ναῦν κατὰ τὴν
 μέσσην τρόπιν (748) εἰκὴ καὶ μάτην τοῖς
 ξυλίνους περονίοις συμπεπλεγμένην καὶ συ-
 νειλημένην. (749) ἧς ὅποια μικρὸν ὁ Πο-
 σειδῶν ἀναδούς καὶ ἀναφῆνας (750) τῆς
 τοῦ ἄρσενος ἀλκυόνας γαμετῆς τοὺς ἀπτε-
 ρους νεοσσούς (751) σὺν αὐτοῖς τοῖς μέ-
 σοις ξύλοις τῆς σχεδίας καὶ τοῖς κύκλῳ
 ὀρθοῖς καταβαλεῖ (752) πρὸς τὸ κῦμα
 δύνοντα τὸν Ὀδυσσεύς ἐμπεπλεγμένον τοῖς
 σχοινίοις. (753) ἄνπνος δὲ τοῖς ἐσωτάτοις
 τῆς θαλάσσης κλυδωνιζόμενος (754) τοῦ
 πολίτη τῆς Θρακικῆς πόλεως Ἀνθηδόνας
 Γλαῦκῳ σύνοικος (755) γενήσεται. ἄλλος
 δὲ παρ' ἄλλου ἄνεμος συστρέψει ὡς πεύ-
 κης κλάδον (756) ἤτοι φελλὸν ἐμπηδῶν
 καὶ ἀλλόμενος τοῖς φουθήμασι.

744 τῆς K. τοῖς γάμοις a
 Lycophronia Alexandra I.

μόλις δὲ Βύνης ἐκ παλιρροίας κακῆς
 ἄμπυξ σαώσει στέρνα δεδρυφαγμένον
 καὶ χεῖρας ἄκρας, αἷς κρεαγράτους πέτρας
 μάρπτων ἄλιβρώτοισιν αἵμαχθήσεται 760
 στόρθυγι. νῆσον δ' εἰς Κρόνῳ στυγουμένην
 Ἄρπην περάσας, μεζέων κρεανόμον,
 ἄχλαινος, ἵκτης, πημάτων λυγρῶν κόπις
 τὸν μυθοπλάστην ἐξυλατήσεται γόνον,
 ἄρὰς τετικῶς τοῦ τυφλωθέντος δάκους. 765
 οὐπω μάλ', οὐπω — μὴ τοσόσδ' ὕπνος λάβοι
 λήθης Μέλανθον ἀγκλιθένθ' ἱππηγέτην.

759 κρεαγράτους editor κρεαγρεύτους ΑΠ κρεαγρεύτους Β κρεαγρέπτους C
 (fortasse κρεαγράπτους C³) DE κρεαγράπτους e T Cant. 765 τεθικῶς B

766 τοσόσδ' Bachm. τόσοσδ' AD τοσὸς δ' B τοσὸν δ' CE τοσόσδε T

λάβη C²D 767 ἀγκλιθένθ' editor ἐγκλιθένθ' ACDE ἐγκλιθέντες B

(757) μόλις δὲ τῆς Λευκοθέας, τῆς
 Ἰνοῦς· ἔστι δὲ ἐνάλιος δαίμων | ἐκ κακῆς
 παλιρρεΐσεως | (758) περιβόλαιον σώσει
 στήθη ἡσφαλισμένον | (759) καὶ εἰς τὰς
 ἄκρας χεῖρας | αἵσισι τὰς σκληρὰς καὶ ἐν
 τῷ ἄπτεσθαι ἀφαιρούσας κρέατα πέτρας
 (760) καταλαμβάνων ταῖς ὑπὸ θαλάσσης
 βρωθείσιν | αἶμα χεῖ | (761) τοῖς ἀκρω-
 τηρίοις, ταῖς ἀκίσιν, ταῖς ἐξοχαῖς, ταῖς οὐ-
 τῆσι τῶν πετρῶν | (762) εἰς τὴν Κόρκυ-
 ραν, τὴν Φαιακίαν, ἐν ᾗ ἦν κειωσμένον τὸ
 δρεπάνον, ᾧ ὁ Ζεὺς τὸν Κρόνον ἐξέτεμεν·
 καὶ γὰρ Δρεπάνῃ ἐκαλεῖτο τὸ πρὶν | μισου-
 μένην | (762) ἔστι μὲν ἡ δρεπάνη. νῦν μὲν
 τὴν Φαιακίαν νῆσον καλεῖ ἡγοῦν τὴν Κόρ-
 κυραν | τῶν αἰδοίων τοῦ Κρόνου. κρεα-
 νόμον δὲ τὴν δρεπάνην λέγει | (763) γυ-
 μνός, ὁ προσαίτης, πτωγός, Ὀδυσσεύς,
 παρὰ τὸ ἐκνέσθαι | βλαβῶν γαλεπῶν
 ἐμπειρός | (764) τὸν μυθώδη ἐκφωνήσει
 θρῆνον | (765) τιμωρηθεὶς, ἀνταπαδούς
 τοῦ Κύκλωπος, θηρὸς· τὸ γὰρ δάκος θηρ
 σημαίνει | (766) οὐπω λίαν, οὐπω | μὴ
 τοσαύτη λήθη καταλάβοι τὸν Ποσειδῶνα,
 ὥστε ἐπιλαθέσθαι Ὀδυσσεύς | (767) λή-
 θης. τὸν παρ' Ἀθηναίοις Μέλανθον Πο-
 σειδῶνα | ἐγκλιθέντα | τὸν Ποσειδῶνα

(757) μόλις δὲ τῆς Λευκοθέας ἦτοι τῆς
 Ἰνοῦς ἐκ τῆς κακῆς συστροφῆς τοῦ βρύ-
 ματος (758) τὸ περιβόλαιον σώσει τὸν
 Ὀδυσσεά κατὰ τὰ στέρνα ἡσφαλισμένον
 (759) (καὶ) τὰς ἄκρας χεῖρας, αἵσισι τῆς
 τὰ κρέατα ἀγρευούσης πέτρας (760) ἀπτό-
 μενος καὶ δρασσόμενος ταῖς ὑπὸ τῆς θα-
 λάσσης βρωθείσιν οὕτως τῶν πετρῶν
 αἵμαχθήσεται. εἰς δὲ τὴν μέσην Ἄρπην
 ἦτοι τὴν Κέρκυραν τὴν τῷ Κρόνῳ μισου-
 μένην, (762) τὴν τῶν αἰδοίων κρεατόμον,
 περάσας (763) ἀνευ χιτώνος, προσαίτης,
 συμφορῶν γαλεπῶν ἐμπειρός, (764) ὡς ἐπὶ
 τὸ μυθώδες καὶ . . . τὴν διήγησιν πλάτ-
 των ἐκφωνήσει τὸν θρῆνον, (765) τὰς κα-
 τὰρας τιμωρηθεὶς τοῦ τυφλωθέντος θη-
 ρίου ἡγοῦν Κύκλωπος. (766) οὐπω λίαν,
 οὐπω τῶν κακῶν λήξει· μὴ τοσοῦτος δὲ
 ὕπνος καταλάβῃ (767) τὸν Μέλανθον καὶ
 ἱππηγέτην, τοῦτέστι Ποσειδῶνα, κατακλι-
 θέντα.

760 αἶμα χύσει a². error natus ex
 θ
 αἵμαχ. αἵμαχθήσεται Bachm. 761
 πτερῶν B 766 ὀδυσεύς af

759 καὶ addidi 760 νῆσον pro
 μέσην V 764 post καὶ lacunam in-
 dicavi. καὶ om. s τὸν θρῆνον pro
 τῶν θρῆνων editor

ἤξει γάρ, ἤξει ναύλοχον Ῥείθρου σκέπας
καὶ Νηρίτου πρηῶνας, ὄψεται δὲ πᾶν
μέλαθρον ἄρδην ἐκ βάθρων ἀνάστατον
μύκλοις γυναικόκλωψιν. ἡ δὲ βασσάρα
σεμνῶς κασσωρεύουσα κοιτανεῖ δόμους,
θοίναισιν ὄλβον ἐχέασα τλήμονος.
αὐτὸς δὲ πλείω τῶν ἐπὶ Σκαιαῖς πόνους
ἰδὼν μολοβρὸς τλήσεται μὲν οἰκετῶν
στιγνὰς ἀπειλὰς εὐλόφῳ νώτῳ φέρειν
δέννοις κολασθεῖς, τλήσεται δὲ καὶ χειρῶν
πληγαῖς ὑπέκτειν καὶ βολαῖσιν ὀστράκων.
οὐ γὰρ ξέναι μάλιστα, ἀλλὰ δαψιλῆς
σφραγὶς μενεῖ Θόαντος ἐν πλευραῖς ἔτι
λίγοισι τετρανθεῖσα, τὰς ὁ λυμενῶν

772 κασσωρεύουσα BCDE, lemm. A 774 πλείω ABEPs πλείους C πλείω D

παρὰ Δηλίου | Μελανθοῦ καὶ Ἰππηγέτης
ἐπὶ ναυμον Ποσειδῶνος | (768) παραγενή-
σεται γάρ. ἐν αἷ αἱ νῆες εὐνάζονται ἢ οἱ
ναῦται κρύπτονται | ὄνομα λημένας ἐν Ἰθά-
κῃ | (769) καὶ ὄρους Ἰθάκης ἐξοχὰς | ὄψ-
θήσεται δὲ πᾶν (770) οἶκημα ὁμοῦ | ἐκ
βαθμῶν πεπρωκός | (771) τοῖς μνη-
στῆρσι τοῖς κατωφερέσιν εἰς γυναῖκας· κυ-
ρίως δὲ μύκλος καλεῖται ἡ ἐν τῷ τραχήλῳ
τῶν ὄνων ὑποδιπλωσίς | μοιγῆς | ἡ δὲ
πόρνη, ἡ Βάκχη καὶ Πηνελόπη | (772)
ὑπερηφάνως ἢ ἀσέμνως πορνεύουσα | ἀντὶ
τοῦ κενεῖν, δαπανῆσαι τοὺς οἴκους | (773)
ταῖς εὐνοῖαις τὸν πλοῦτον ἐχέασα τοῦ
ταλαιπώρου | (774) αὐτὸς δὲ πλείω τῶν
ἐπὶ ἀριστεράς ὀδύνας | (775) θεασάμενος
ὁ γαστρίμαργος ἢ ὁ πένης | καρτερήσεται
μὲν τῶν δούλων | (776) φοβεράς ἀπὸ τοῦ
σώγῳ, ἀπειλὰς | τῇ καλῇ λοφίαν ἔχοντι |
(777) ταῖς λοιδορίαις κολασθεῖς | καρτε-
ρήσεται δὲ τῶν χειρῶν | (778) ταῖς πληγαῖς
ὑποχωρεῖν καὶ ταῖς τῶν ὀστράκων βολαῖς |
(779) οὐ γὰρ ἀλλότριαι αἱ μάλιστα, ἀλλὰ
διὰ σθένους | (780) ἡ σφραγὶς μενεῖ τοῦ
Θόαντος ἔτι ἐν ταῖς πλευραῖς | (781) λε-
πτὰς βάβδους τρυπηθεῖσα | ἄστινας ὁ
θῆκας

(768) παραγενήσεται γάρ, παραγενήσε-
ται εἰς τὸν καλούμενον Ῥείθρου σκέπας
λημένα (769) καὶ Νηρίτου ὄρους τὰς ἐξοχὰς,
περιφραστικῶς δὲ εἰς τὴν Ἰθακὴν.
ὄψεται δὲ πᾶν μέλαθρον ἄρδην
ἐκ βάθρων· θεάσεται δὲ ὅλον (770) τὸν
οἶκον ἐκ τῶν θυελλῶν ἀνατετραμμένον
(771) τοῖς τῶν γυναικῶν κλέπταις καὶ κα-
τωφερέσι μνηστῆρσιν. ἡ δὲ πόρνη Πηνε-
λόπη (772) ὑπερηφάνως πορνεύουσα κε-
νεῖ καὶ δαπανῇ τοὺς οἴκους, (773)
ταῖς θυσίαις καὶ ταῖς δαψιλείαις τὸν πλοῦ-
τον ἐκκενοῦσα τοῦ ταλαιπώρου. (774)
αὐτὸς δὲ ὁ Ὀδυσσεύς πλείω τῶν ἐπὶ
Σκαιαῖς πύλαις τῆς Τροίας πόνοους (775)
θεασάμενος ὁ γαστρίμαργος καρτερήσεται
μὲν ἐκ τῶν δούλων (776) φοβεράς ἀπει-
λὰς τῇ γενναίῳ νώτῳ ὑπομένειν (777)
ταῖς λοιδορίαις τιμωρηθεῖς, καρτερήσεται δὲ
καὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν (778) πληγὰς ὑπο-
φέρειν καὶ τὰς βολὰς τῶν ὀστράκων. (779)
οὐ γὰρ ξέναι αὐταὶ αἱ μάλιστα, ἀλλὰ
σφοδρά (780) σφραγὶς καὶ σημασία δια-
μενεῖ ἡ τοῦ Θόαντος ἐν ταῖς πλευραῖς ἔτι
(781) ταῖς βάβδους κοιτανθεῖσα καὶ τρυ-
πηθεῖσα, ἄστινας ὁ λυμενῶν

768 νῆες B 774 ὀδύνας B ὀδύ-
νας, ταῖς πύλαις τοῦ ἱλίου α ἐπὶ ταῖς
σκαίαις τοῖς ποσίαις f 781 λεπταῖς
Bacht.

ἐπεγκολάπτειν ἀστένακτος αἰνέσει,
 ἐκουσίαν σμώδιγγα προσμάσσων δομῇ,
 ὅπως παλεύσῃ δυσμενεῖς, κατασκόποις
 λώβαισι καὶ κλανθμοῖσι φηλώσας πρόμον. 785
 ὃν Βομβυλείας κλιτὺς ἢ Τεμικία
 ὕψιστον ἡμῖν πῆμ' ἐτέκνωσέν ποτε,
 μόνος πρὸς οἴκους ναυτίλων σωθεὶς τάλας.
 λοῖσθον δὲ καύηξ ὥστε, κυμάτων δρομεύς,
 ὡς κόγχος ἄλμῃ πάντοθεν περιτριβεῖς 790
 κτῆσίν τε θοίναις Πρωνίων λαφυστίαν
 πρὸς τῆς Ἀκαϊνῆς αἰνοβακχεύτου κυχῶν
 σῦφαρ θανεῖται, πόντιον φυγῶν σκέπας,
 κόραξ σὺν ὅπλοις Νηρείων δρυμῶν πέλας.

784 κατασκόπους deinde κατασκόποις *A* οἰς in *os* mutavit *A*²
 787 πῆμα *B* ἐτέκνωσε *CDE* 790 κόγχος *A* 793 σῦφαρ bis scripsit *B*
 σῦφαρ *CE* evanuit vox in *D* πόντιον σκέπας φυγῶν *AB*

(782) ἀντὶ τοῦ τύπτειν | ἄνευ στεναγ-
 μοῦ ἐπαινέσει | (783) ἐκούσιον μώλωπα |
 ἀποσπογγίζων τῷ σώματι | (784) ἵνα ἐν-
 εδρεύσῃ καὶ ἀγρεύσῃ | ἐχθροῖς κατασκό-
 ποῖς | (785) βλάβαις καὶ δάκρυσι | ἀπα-
 τήσας τὸν πρόμον. ὕθεν φήληκες τὰ σῦκα
 τῇ δεῖξει πεπειρα, ὄντα ὡμά | (786) ὄν-
 τινα ἢ ἐν Βοιωτίᾳ κρήνῃ κακὸν ἀνέθρεψεν,
 τὸν Ὀδυσσεῖα | ἐξοχῇ ὄρους | ὄρος Βοιω-
 τίας | (787) μέγιστον ἡμῖν κακὸν | ἐγέν-
 νησέν ποτε, τὸν Ὀδυσσεῖα | (788) μόνος
 πρὸς τοὺς οἴκους πλέων σωθεὶς ὁ τάλας |
 (789) τὸν ἔσχατον δὲ ὁ λόφος· λέγει δὲ
 Ὀδυσσεῖα | ὥσπερ τῶν κυμάτων δρομεύς |
 (790) ὥσπερ κογχύλος ἐν θαλάσσῃ | παν-
 ταχόθεν περιτριβεῖς | (791) καὶ τὴν κτῆ-
 σιν ταῖς εὐωχίαις | Κεφαληνίων ἔθνος.
 ἀντλουμένην | (792) τῆς ἐκ Λακεδαιμονίας
 Ἑλένης· καὶ γὰρ ὁ Ἰκαρος καὶ Λεύκιππος
 καὶ Τυνδάρεως καὶ Ἀφареὺς ἀδελφοί | τῆς
 ἐπὶ κακῶν οἰστροσάσης, πηδησάσης | κατα-
 λαβῶν | (793) πέμπτελος γέρων | γέρων ἀπο-
 θανέεται· τέσσαρες γὰρ ἡλικίαι γερόντων |
 τὴν Ἰθάκην, παρ' ὅσον νῆσος οὕσα τὴν
 θάλασσαν σκέπει, ἐπικειμένη ἐπ' αὐτήν |
 (794) ὁ πᾶν γέρων σὺν ταῖς ὅπλοις· πο-
 λυχρόνιον γὰρ τὸ ζῶον. λέγει δὲ Ὀδυσ-

(782) Ὀδυσσεὺς ἐπιζήτην καὶ ἐπιτύπτειν
 ἀστενοχωρήτως ἐπαινέσει (783) καὶ ἐθε-
 λουσίαν πληγὴν τῷ σώματι προσεξαμείψα-
 σιν, (784) ὅπως ἐνεδρεύσῃ καὶ ἀγρεύσῃ
 ταῖς πολεμίοις κατασκόποις (785) βλάβαις
 καὶ κλανθμοῖς ἀπατήσας τὸν βασιλεῖα Πρία-
 μον. (786) ὄντινα ἢ Βοιωτία ἐξοχῇ τοῦ
 ὄρους τοῦ καλουμένου Τεμικία (787) με-
 γάλῃ βλάβῃ ποτὲ ἐγέννησε, (788) μόνος
 τῶν ναυτίλων πρὸς τοὺς οἴκους σωθεὶς ὁ
 ταλαίπαρος. (789) ἔσχατον δὲ καθάπερ
 καύηξ τὸ ὄρνεν, τῶν κυμάτων ὁ δρομεύς,
 (790) ὥσπερ κογχύλος τῇ ἄλμῃ περιτρι-
 βεῖς καὶ περιβληθεὶς (791) τὴν κτῆσιν τε
 ταῖς σφαγαῖς ὑπὸ τῶν Πρωνίων ἦτοι μνη-
 στήρων λαφυστομένην καὶ ἀπαντλουμένην
 (792) παρὰ τῆς ἐκ Λακεδαιμονίας ἐπὶ
 κακῇ οἰστροσάσης Πηνελόπης καταλαβῶν
 (793) καὶ λίαν γεγηρακὸς ἀποθάνῃ, τὸ
 θαλάττιον σκέπασμα ἦτοι τὴν ναῦν δια-
 φυγῶν, (794) κόραξ σὺν ταῖς ὅπλοις τῶν
 θαλασσιῶν δρυμῶν ἐγγύς.

784 ἐχθροῦς *af* κατασκόπως (ὡς in
 litura) *a*² 789 τὸ *Bachm.* 792
 'leg. Ἰκάριος' *Bachm.* 793 alterum
 γέρων om. *Bachm.*

790 περιβληθεὶς *V* περιθλιβεῖς in
 litura *A*²

κτενεῖ δὲ τύφας πλευρὰ λοίγιος στόνυξ 795
 κέντρῳ δυσαλθῆς ἔλλοπος Σαρδωνικῆς.
 κέλωρ δὲ πατρός ἄρταμος κληθήσεται,
 Ἀχιλλέως δάμαρτος ἀντανέψιος.
 μάντιν δὲ νεκρὸν Εὐρυτὰν στέψει λεῶς
 ὃ τ' αἰπὺ ναίων Τραμπύας ἐδέθλιον, 800
 ἐν ᾗ ποτ' αὖθις Ἡρακλῆ φθίσει δράκων
 Τυμφαῖος ἐν θοίναισιν Αἰθίων πρόμος,
 τὸν Αἰακοῦ τε καὶ Περσέως σπορᾶς
 καὶ Τημενείων οὐκ ἄπωθεν αἱμάτων.
 Πέργη δὲ νιν θανόντα, Τυρσηνῶν ὄρος, 805

796 δυσαλγῆς Dp σαρδωνικῆς B σαρδωνικῆς CT σαρδανικῆς coniecit T
 798 ἀχιλλέως TCE 800 ὅτ' II τραμπύας AE ἐδέθλιον B ἐδέθλιον CDE

804 ἄπωθεν d ἄποθεν AB ἄποθεν CDE cf. T 805 μιν v

σῖα | ὄρος Ἰθάκης | (795) ἀποκτενεῖ δὲ
 τύφας τὰ πλευρά | ὁ ὀλέθριος· στόνυξ δὲ
 πᾶν τέ εἰς ὅξυ λῆγον | (796) κέντρῳ δυσ-
 αλθέπτουτος | τῆς τρυγόνος ἰχθύος, τοῦ ἐκ
 Σαρδονίου πελαγούς | (797) υἱὸς δὲ τοῦ
 πατρὸς | φονεὺς ὀνομασθήσεται | (798) τῆς
 Ἀχιλλέως γυναικὸς Μηδείας | ἐξάδελφος |
 (799) μαντίων Ὀδυσσεύς ὀνομασθὲν ἀπὸ
 Εὐρύτου. ἔθνος Ἠπειροῦ | στέψει ὁ λαὸς
 (800) ὅτε τὸ ὑψηλὸν κατοικῶν | χώρα
 Ἠπειροῦ, ἀφ' ἧς καὶ ἔθνος Τραμπυεῖς κα-
 λοῦνται | οἰκητήριον | (801) ἐν ᾗ χώρα
 ποτὲ πάλιν | τὸν Ἡρακλῆα, υἱὸν Ἀλεξάν-
 δρου τοῦ Μακεδόνης καὶ Βαρσίνης | Πο-
 λυπέριον ὁ Ἠπειρώτης | (802) ὁ Ἠπει-
 ρώτης ἐν εὐωχίαις | ἔθνος Ἠπειρωτικοῦ
 ἀργηγός | (803) παρ' ὅσον Ἀλεξάνδρος
 ὁ Μακεδὼν κατὰ μὲν πατέρα εἰς Ἡρα-
 κλῆα καὶ Περσέα ἀνάγει τὸ γένος, κατὰ
 δὲ μητέρα εἰς Νεοπτόλεμον καὶ Ἀχιλλέα
 καὶ Αἰακὸν | (804) Τημενος ἀπόγονος Ἡρα-
 κλῆος | οὐ πόρρωθεν αἱμάτων | (805) ὄρος
 Τυρσηνίας ἢ Πέργη, ἥτις αὐτὸν | τεθνη-
 κότε τὸ Τυρσηνῶν ὄρος |

(795) ἀποκτενεῖ δὲ τύφας τὴν πλευρὰν
 ὁ ὀλέθριος στόνυξ ἦτοι τὸ κέντρον (796)
 τὸ δυσφόρητον τοῦ Σαρδωνικοῦ ἰχθύος,
 τουτέστι τῆς τρυγόνος. (798) ὁ δὲ αὐταν-
 ἐψιος ἦτοι ἐξάδελφος τῆς ἐξ Ἀχιλλέως
 ἐν τῷ αὐτῇ γαμηθείσης Μηδείας Τηλέτα-
 νος (797) υἱὸς καὶ φονεὺς τοῦ πατρὸς
 Ὀδυσσεύς κληθήσεται. (799) νεκρὸν δὲ
 μάντιν ὁ Εὐρύταν ἀναγορεύσει λεῶς, ὅ
 ἐστιν ἔθνος Ἠπειροῦ, ὃ καὶ ἀναγορεύσει,
 (800) ὅποτε εἰς τὸ ὑψηλὸν οἰκητήριον κα-
 τοικῶν τῆς Τραμπυίας χώρας, (801) ἐν ᾗ
 ἡμέρα καὶ πάλιν ποτὲ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλε-
 ξάνδρου Ἡρακλῆα ὁ δράκων Τυμφαῖος,
 ὁ βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων, ἐν ταῖς εὐ-
 ωχίαις ἀποκτενεῖ, (803) τὸν ἐκ τῆς σπορᾶς
 τοῦ Αἰακοῦ καὶ τοῦ Περσέως τῶν ἀπογόν-
 ων (804) καὶ τοῦ Ἡρακλῆος οὐ πόρρωθεν
 τῶν αἱμάτων καταγόμενον. (805) ἡ Πέργη
 δὲ αὐτὸν καὶ τὸ τῶν Τυρσηνῶν ὄρος ἀπο-
 θανόντα

796 Σαρδωνίου af 799 ἔθνος pro
 ἔθνος Bachm. 800 ὃ τε Bachm.
 Τραμπυεῖς Bachm. pro τραμπύαις B
 τραμπυαῖοι α τραμπυιοί f καλεῖνται B
 801 σμαρσίνης ἡπειρώτης pro καὶ
 Βαρσίνης B 804 Τημενος omisit B
 (in lemmate Τημενος καὶ τημενείων)
 ἡρακλῆος α

ἐν Γορτυναίᾳ δέξεται πεφλεγμένον,
 ὅταν στενάζων κῆρας ἐκπνεύσῃ βίον
 παῖδός τε καὶ δάμαρτος, ἣν κτανὼν πόσις
 αὐτὸς πρὸς Αἰδὴν δευτέραν ὁδὸν περᾶ,
 σφαγαῖς ἀδελφῆς ἡλοκισμένος δέσρην, 810
 Γλαύκωνος Ἀψύρτοιο τ' αὐτανειψίας.
 χῶ μὲν τοσούτων θῖνα πημάτων ἰδὼν
 ἄστρεπτον ἔδρην δύσεται τὸ δεύτερον,
 γαληνὸν ἥμαρ οὐ ποτ' ἐν ζωῇ δρακῶν.
 ὦ σχέτλι', ὥς σοι κρεῖσσον ἦν μένειν πάτρᾳ 815
 βοηλατοῦντα καὶ τὸν ἐργάτην μύκλον
 κάνθων' ὑπὸ ζεύγλαισι μεσσαβοῦν ἔτι
 πλασταῖσι λίσσης μηχαναῖς ὥστρημένον
 ἢ τηλικῶνδε πείραν ὀτλήσαι κακῶν.
 Ὅ δ' αἰνόλεκτρον ἀρπαγεῖσαν εὐνέτης 820

808 κτείνας V κάσις Fox Mus. Rhen. III 467 809 περᾶν C 812

τοσούτων ABCΠ τοσούτων DE 815 πάτρην A πάτρας B εἰς πάτρην D
 816 βοηλατοῦντα P βοηλατοῦντι· A (i in rasura A² βοηλατοῦντα V) πη-
 λατοῦντα B βοηλατοῦντι CDEP 817 μεσσαβοῦν TC 818 ὥστρημένον
 editor οἰστρημένον ABD cf. Π οἰστρημένον CE

(806) πόλις Τυρσηνίας ἢ Γορτύνη | δέ-
 ξεται κεκαυμένον | (807) ἀποθάνῃ | (808)
 Τηλεμάχου καὶ Κίρκης | ἥτινα ἀποκτείνας
 ὁ ἀνὴρ | (809) αὐτὸς πρὸς Αἰδὴν ἀπελεύ-
 σεται | (810) ταῖς σφαγαῖς τῆς ἀδελφῆς
 Κασσιφόνης | τετμημένος τὸν αὐχένα | (811)
 τοῦ Γλαύκου, υἱοῦ Πασιφάης καὶ Μίνως |
 υἱοῦ Αἰήτου | οἱ τούτων παῖδες αὐτανέψιοι
 ἦγον ἐξ ἀδελφοί | (812) καὶ ὁ μὲν Ὀδυσ-
 σεὺς τοσούτων | σωρὸν πημάτων ἰδὼν |
 (813) ἀφ' οὗ οὐκ ἂν ὑποστρέψῃ ὡς πρό-
 τερον | ὑπεισέλθῃ τὸ δεύτερον | (814) γα-
 ληνὴν ἡμέραν οὐποτε ἐν ζωῇ βλέψας |
 (815) ὦ ταλαίπωρε, πῶς σοι κρεῖσσον
 ὑπῆρχεν | μένειν ἐν τῇ πατρίδι (816) βοῦς
 ἐλαύνοντα | καὶ τὸν ἐργάτην ὄνον | (817)
 τὸν ὄνον ὑπὸ ταῖς ζεύγλαις | ὑπὸ τὰς τοῦ
 ζυγοῦ γλυφᾶς ἔτι ζευγνύειν· μέσσαβα γάρ
 αἱ γλυφαὶ τοῦ ζυγοῦ | (818) τέχναις μαι-
 νόμενον | (819) ἢ τηλικούτων πείραν καρ-
 τεῖσαι κακῶν |

(820) Ὅ δὲ Μενέλαος τὴν ἐπὶ κακῷ γα-
 μηθεῖσαν αὐτῇ | ἀρπαγεῖσαν γαμέτης |

810 τετμημένον B 818 μαινο-
 μένων a

(806) καὶ ἐν Γορτυναίᾳ τῇ πόλει καυ-
 θέντα υποδέξεται, (807) ὅπταν στενάζων
 τὸν θάνατον τοῦ παιδὸς Τηλεμάχου καὶ
 τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ Κίρκης τὰς θανατη-
 φόρους μοῖρας ἐκπνεύσῃ, ἥτινα Κίρκην ὁ
 ἀνὴρ τῆς Κασσιφόνης Τηλεμάχος ἀποκτεί-
 νας (809) αὐτὸς πρὸς τὴν Αἰδὴν δευτέραν
 ὁδὸν περάσει, (810) τῆς τοῦ Γλαύκωνος
 καὶ Ἀψύρτου ἐξαδελφῆς Κασσιφόνης ταῖς
 σφαγαῖς τὸν τραχηλὸν τετμημένος. (812)
 καὶ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς τοσούτων βλαβῶν
 σωρὸν ἰδὼν (813) ἀμετάστρεπτον εἰς τὸν
 ἄδρην τὸ δεύτερον παραγενήσεται, (814)
 πρᾶον καὶ ἥσυχον ἡμέραν οὐδαμῶς ποτε
 ἐν τῇ ζωῇ θεασάμενος. (815) ὦ ἀμαρ-
 τωλὲ καὶ ἄδικε, ὅ τὰ ἐπισχεθῆναι ἄξια
 ἔργα τελειῶν, ὡς κρεῖσσον ἦν σοι ἐν τῇ
 πατρίδι μένειν (816) τὸν βοῦν ἐλαύνοντι
 καὶ τὸν ἐργαστὴν μύκλον (817) κάνθωνα
 ὄνον ὑπὸ ταῖς ζεύγλαις τοῦ λοιποῦ ζευγ-
 νύειν, (818) ταῖς ἐπιπλάστοις μανίαις, ταῖς
 μηχαναῖς μαινόμενον (819) ἢ τηλικούτων
 κακῶν πείραν ταλαιπωρῆσαι.

Ὅ δ' αἰνόλεκτρον ἀρπαγεῖσαν
 εὐνέτης· (820) ὁ δὲ ἀνὴρ τῆς Ελένης
 Μενέλαος τὴν ἐπὶ κακῷ γαμηθεῖσαν αὐτῇ

πλάτῃν ματεύων κληδόνων πεπυσμένος,
 ποθῶν δὲ φάσμα πτηνὸν εἰς αἴθραν φηγόν,
 ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχοῖς;
 ποίαν δὲ χέρσον οὐκ ἀνιχνεύσει μολῶν;
 825 ἐπόψεται μὲν πρῶτα Τυφῶνος σκοπὰς
 καὶ πέμπελον γραῦν μαρμαρουμένην δέμας
 καὶ τὰς Ἑρεμῶν ναυβάταις ἡχθημένας
 προβλήτας ἀκτάς. ὄψεται δὲ τλήμονος
 Μύρρας ἐρυμνὸν ἄστν, τῆς μογοστόκου
 830 ὠδίνας ἐξέλυσε δενδρώδης κλάδος,
 καὶ τὸν θεῶ κλαυσθέντα Γαίαντος τάφον

822 αἴθρα ACD 825 πρῶτον C 827 ναύταις DE ναύτας C c.
 gloss. οἰκίας

(821) γαμήτην, γυναῖκα ζητῶν, τὴν πελάζουσιν καὶ μινυμένην | τῶν προρρήσεων καὶ μαντευμάτων καὶ τῆς φήμης ἀκηκῶς | (822) πρῶτος Ἡσίοδος περὶ τῆς Ἑλένης τὸ εἰδῶλον παρῆγαγε. καὶ Ἡρόδοτος δὲ εὐτεν, ὅτι ἡ μὲν ἀληθινή Ἑλένη ἔμεινε παρὰ τῷ Πρωτέϊ, τὸ δὲ εἰδῶλον αὐτῆς συνέπλευσεν Ἀλεξάνδρῳ ἐπὶ τὴν Τροίαν | εἰς εὐδίαν, εἰς αἰθρίαν φηγόν | (823) ποίους τῆς θαλάσσης οὐ ψηλαφήσει βυθοῦς καὶ τόπους; | (824) ποίαν δὲ ξηρὰν οὐκ ἐμβατεύσει βαδίζων | (825) ἐπιβλέψει μὲν ἐν πρώτοις | τὴν Κιλικίαν λέγει | (826) τὴν ἤδη εἰς Αἰδοῦ πεμπομένην | τὴν ἀπολυθῶνθῃσαν καὶ στηλωθῆσαν τὸ σῶμα | (827) καὶ τὰς τῶν Ἀράβων καὶ Τρωγλοδυτῶν | ναύταις μεμισημένας | (828) προβεβλημένους σκοπέλους, τόπους | θεάσεται δὲ τοῦ ταλαιπώρου | (829) τῆς Μύρρας, πώλεως Φοινίκης, τὸ ἰσχυρὸν ἄστν. Μύρρα ἡ νῦν καλουμένη Βύβλος ἐν Φοινίῃ, περὶ τῆς Διονύσιος ὁ περὶ γῆτης

Βύβλον τ' ἀγχίαλον καὶ Σιδῶ-
 ναν ἀνθεμύεσσαν |
 Ἦρας θυγάτηρ. ἐπισχετικὰς τῶν ὠδίνων τῶν τιχτούσων γυναικῶν. τὰς ἐν τῷ τιχτεῖν μογῆν. . . | (830) τόκους ἐξέφυσεν | ὁ τῆς μυρρίνης κλάδος | (831) καὶ τὸν τῇ θεῶ κλαυσθέντα | τοῦ Ἀδωνίδος παρὰ Κωπρίους ἡ δὲ εὐθεῖα ἐστὶν Γαῖας |

γυναῖκα ἀρπαγείσαν ζητιῶν καὶ πυνθανόμενος τῆς φήμης, (822) ποθῶν δὲ τὸ πτηνὸν φάντασμα τὸ εἰς οὐρανὸν διαφυγόν, (823) ποίους τῆς θαλάσσης τόπους ἐσωτάτους οὐκ ἐρευνήσει; (824) ποίαν δὲ στερεάν γῆν παραγεγνημένος οὐ ψηλαφήσει; (825) θεάσεται μὲν πρῶτον τὴν Κιλικίαν (826) καὶ τὴν ἤδη εἰς Αἰδοῦ πεμπομένην γραῦν μαρμαρωθῆσαν τῷ σώματι (827) καὶ τὰς τῶν Ἀράβων προνενευκίας πέτρας τοῖς ναύταις μεμισημένας. θεάσεται δὲ καὶ τῆς ταλαιπώρου (829) Μύρρας τὸ ἰσχυρὸν πόλισμα, τὸ λεγόμενον Βύβλον, ἡστίως τὰς ἐν τῷ τιχτεῖν οἰμωγὰς ποιούσας (830) ὠδίνας ὁ δενδρώδης κλάδος διέλυσε, (831) καὶ τὸν παρὰ τῇ θεῶ Σχοινηῇ καὶ Ἀρέντα καὶ Ξένη Ἀφροδίτῃ κλαυσθέντα Ἀδωνίδος τάφον τὸν ὑπὸ τῶν Μουσῶν φθαρέντα,

822 Hes. fr. 56 G. 275 K. Her. II 113
 φηγὼν B 829 Dion. per. 912 post
 μογῆν excidit ποιούσας 830 leg.
 ἐξέλυσεν

823 ποίους pro ποίας editor

Σχοινῆδι μουσόφθαρτον Ἀρέντα Ξένη,
 κραντῆρι λευκῷ τὸν ποτ' ἔκτανε πτέλας.
 ἐπόψεται δὲ τύρσιος Κηφηνίδας
 καὶ Λαφρίου λακτίσμαθ' Ἑρμαίου ποδὸς 835
 δισσὰς τε πέτρας, κέπρος αἷς προσήλατο
 δαιτὸς χατίζων. ἀντὶ Θηλείας δ' ἔβη
 τὸν χρυσόπατρον μόρφρον ἀρπάσας γνάθοις,
 τὸν ἡπατουργὸν ἄρσεν' ἀρβυλόπτερον.
 παιφάσσεται δὲ τοῦ Θεριστήρος ξυρῶ 840
 φάλλαϊνα δυσμίσητος ἐξινωμένη,

832 σχοινῆδι B et in lemmate A σχοινῆδι A² (σχοινῆδι V η in ι muta-
 vit V²) σχοινῆδι CD σχοινῆδι E cf. P ἀρέντα C 834 κηφηνίδας B (α ex ο)
 κηφηνίδας CDE Κηφηνίδας praefert T 835 Ἑρμαίου TCDE 836 δὲ B
 837 χατίζων A (ο videtur secundae manus esse. χατίζων V sed ω V²) ἀντὶ
 — ἔβη om. B Θηλείας in Θαλείας mutavit A² 838 ἀρπάσας A (ν est
 secundae manus. ἀρπάσας V) 840 πεφήσεται V 841 φάλλαϊνα BDE
 ἐξενουμένη B

(832) τῇ Ἀφροδίτῃ ἐν Σάμῳ. Σχοινῆς
 δὲ ἐστὶν ἡ εὐθεία | τὸν ὑπὸ τῶν Μουσῶν
 φθαρέντα | τῇ Ἀφροδίτῃ | (833) τῷ ὀδόντι |
 ὕπνινά ποτε. ὁ κῆπος, παρὰ Λελεξίν.
 ἔκτεινεν | (834) θεάσεται δὲ τὰς πόλεις
 καὶ τύρσεις, ἀνοικοδομήματα | τὰς Αἰθιο-
 πικάς, ἀπὸ Κηφίως, βασιλέως Αἰθιοπίων |
 (835) καὶ Λαφρίου πηγῇν. Λάφριος ὁ φι-
 λόξενος, λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν ἐπιθετικῶς.
 φασι δὲ, ὅτι ἐν Αἰθιοπία Ἑρμῆς φυλάτ-
 των κατὰ βουλὴν τοῦ Διὸς τὴν Ἰῶ, ἵνα
 μὴ βλαβῇ ὑπὸ τῆς Ἥρας, καὶ διψήσας
 ἐλάκτισε τὴν γῆν καὶ ἀνέδωκεν ὕδωρ.
 ὕδην καὶ Ἑρμοῦ πτέρνα καλεῖται | (836)
 τὰς δύο δὲ πέτρας | νῦν τὸ κῆτος κατα-
 χρηστικῶς. αἷς προσεπήδησεν | (837) εὐ-
 ωχίας χρῆζων | (838) τὸν Περσέα λέγει.
 μούρφρον δὲ αἰτόν. ἀρπάσας σιαγύσι | (839)
 τὴν μάγειρον τοῦ κῆτους, τὸν ἀνδρείον |
 τὸν ἔχοντα πτερωτὰ ὑποδήματα· ἀρβύλη
 γὰρ εἶδος ὑποδήματος | (840) φονευθήσε-
 ται δὲ | τοῦ Περσέως τῷ ξίφει ἢ ὀρεπάνῳ.
 ξυρὸν δὲ διὰ τὴν ἀκμὴν | (841) νῦν ἡ
 Γοργώ, ἡ πολυμίσητος | ἐκνευρισμένη |

(833) ὕπνινά ποτε τῷ λευκῷ ὀδόντι ὁ
 χοῖρος ἀπέκτεινε. (834) θεάσεται δὲ τὰς
 Αἰγυπτίους πόλεις (835) καὶ τοῦ Ἑρμοῦ
 τὴν πηγὴν ἐκ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ γενομένην
 (836) καὶ τὰς δισσὰς πέτρας, ἐν αἷς τὸ κῆ-
 τος προσήλατο (837) χρῆζων τῆς εὐωχίας
 τῆς Ἀνδρομέδας. ἀντὶ δὲ αὐτῆς ἐπορεύθη
 (838) τὸν αὐτὸν Περσέα, τὸν ἑαυτοῦ ἀν-
 δρείον μάγειρον, τὸν πτερωτὰ ὑποδήματα
 ἔχοντα ταῖς σιαγύσιν ἀρπάσας. (840) φον-
 ευθήσεται δὲ τῷ ξίφει τοῦ Περσέως (841)
 ἡ πολυμίσητος Γοργώ ἐκνευριζομένη

833 λέλιξεν B cf. s om. a παρὰ τὸ
 πελιζεν a² 835 λάβη B λαβῇ, ἡ δὲ
 βλαβῇ a² om. f βλαβῇ (e T) Bachm.
 837 τῆς ἀνδρομέδης λέγει add. f ἀντὶ
 τῆς ἀνδρομέδης δ' ἔβη add. a² 841
 leg. ἐκνευρισμένη

832 των ὑπὸ pro τὸν ὁ, editor

ἵπποβρότους ὠδῖνας οἷξαντος τόκων
 τῆς δειρόπαιδος μαρμαρώπιδος γαλῆς,
 ὅς ζῳοπλαστῶν ἄνδρας ἐξ ἄκρου ποδὸς
 ἀγαλματώσας ἀμφελύτρωσεν πέτρῳ,
 λαμπτηροκλέπτης τριπλانوῖς ποδηγίας.
 ἐπόψεται δὲ τοὺς θερειπότες γῆας
 καὶ βεῖθρον Ἀσβύστια καὶ χαμευνάδας
 εὐνάς, δυσόδοις θηροῖ συγκοιμώμενος.
 καὶ πάντα τλήσεθ' οὐνεκ' Αἰγύας κυνός,
 τῆς θηλίπαιδος καὶ τριάνορος κόρης.

845

850

842 ἵπποβρότους p 844 ὁ ABΠ ζωοπλαστῶν v 845 ἀμφελυτρώ-
 σει v πετρῷ AΠ πετρῶ B πέτρων CDET 847 τὰς v θερειβρότους B
 γνίας ACD 848 χαμευνάδων A (ων A² χαμευνάδας V) 849 ἡ δυσ-
 ὀδοις ἢ δυσόδοις T^{ois} δυσόδοις E δυσόδοις ABCΠ 850 τλήσειτ' AB
 οὐνεκ' Steph. εὐνεκ' v Αἰγύας Steph. recipi iusserunt Ritschl Opp. 1699
 GHerm. V 236 Ἀργείας v

(842) ἐπειδὴ δύο παῖδας ἔτεκεν, ἵππον
 μὲν τὸν Πήγασον, βροτὸν δὲ ἄνδρα τὸν
 Χρυσάορα | τοῦ Περσέως | (843) τῆς ἐκ
 τοῦ τραχήλου τεκούσης Γοργόνης, καθά-
 περ αἱ γαλαῖ, τὸν Χρυσάορα καὶ Πήγα-
 σον | τῆς ἀπολιθούσης τοὺς ἀνθρώπους
 διὰ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς | τῆς Γοργόνης·
 καὶ αὐτὴ γὰρ ὥσπερ ἡ γαλῆ ἐκ τοῦ στό-
 ματος ἐγέννησεν Πήγασον καὶ Χρυσάορα |
 (844) ὁ ἀπολιθῶν ἄνδρας Περσεύς | ἀπ'
 ἄκρου τοῦ ποδός· λείπει δὲ τὸ μέχρι τῆς
 κορυφῆς | (845) ἀγάλματα καὶ ἀνδριάντας
 ποιήσας | ἐξαπλώσει, περισκεπάσει λίθῳ |
 (846) ὁ Περσεύς, ἐπειδὴ ἐκ τῶν ὀπισθεν
 κρατήσας τὸν ὀφθαλμὸν τῆς Γοργόνης
 ἔκλεψε τὴν κεφαλὴν· ἢ ὁ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκ
 τῶν ὀπισθεν ὑποκλέψας τῶν Φορκίδων
 ἀντὶ τριπλῆς ὀδηγίας | (847) ἐπιβλέψει δὲ
 τὴν Αἰγυπτον λέγει· τῷ γὰρ θίρει ὁ Νεί-
 λος ἀρδεύει αὐτήν | μέτρον γῆς ὁ γῆς |
 (848) τοῦ Νείλου, τοῦ Αἰβυκοῦ ποταμοῦ·
 Ἀσβύσται γὰρ ἔθνος Αἰβύης | καὶ τὰς
 φώκας | (849) κοίτας δυσώδεις | τοῖς κη-
 τεῖν εὐναζόμενος | (850) καὶ πάντα καρ-
 τεῖται ἔνεκα τῆς Ἑλένης | (851) διότι
 ἄρρεν οὐκ ἔτεκεν | τῆς πολυάνορος καὶ
 πολυάνορου ἡγουν πολλοὺς ἀνδρας ἐχοί-

(842) τὰς ἵπποτρόφους ὠδῖνας τῶν τό-
 κων τοῦ Περσέως ἀνοίξαντος (843) τῆς
 ἐκ τοῦ τραχήλου τεκούσης καὶ ἀπομαρ-
 μαρώσης τοὺς ἀνθρώπους Γοργόνης· (844)
 ὁ ἀπολιθῶν δὲ τοὺς ἀνθρώπους Περσεύς
 ἐκ τοῦ ἄκρου ποδὸς μέχρι τῆς κεφαλῆς
 (846) καὶ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκ τῶν ὀπισθεν
 ὑποκλέψας τῆς τριπλῆς Γοργόνης (845) καὶ
 τῷ λίθῳ αὐτοὺς περισκεπάσει ἡγουν ἀπο-
 λιθώσει. (847) θεάσεται δὲ καὶ ἐν θέρει
 ἀρδευομένας ὁδοὺς (848) καὶ τὸ βεῖθρον
 τοῦ Νείλου ποταμοῦ καὶ τὰς γαμαὶ κοι-
 μωμένας (849) φώκας, εἰς δυσώδεις κοι-
 τας ταῖς φώκαις συγκοιμώμενος. (850) καὶ
 πάντα καρτερήσει χάριν τῆς ἀναιδούς
 Ἑλένης (851) τῆς πολυάνορου καὶ μίαν
 θῆλυν παῖδα τεκούσης κόρης.

843 ἐπὶ pro ἐκ B 846 τὸν ὀφ-
 θαλμὸν e τῶν ὀφθαλμῶν B τῶν ὀφ-
 θαλμῶν af' ἔκοψε fcf. S 849 leg.
 συνεναζόμενος

846 τὸν ὀφθαλμὸν pro τῶν ὀφθαλ-
 μῶν V 845 αὐτοὺς pro αὐτῆς V

ἤξει δ' ἀλήτης εἰς Ἰαπύγων στρατὸν
 καὶ δῶρ' ἀνάψει παρθένῳ Σκυλλητῖα
 Ταμάσιον κρατῆρα καὶ βοάγριον
 καὶ τὰς δαμαρτος ἀσκέρας εὐμαρίδας. 855
 ἤξει δὲ Σίριν καὶ Λακινίου μυχοῦς,
 ἐν οἷσι πόρτις ὄρχατον τεύξει θεᾶ
 Ὀπλοσμία φυτοῖσιν ἐξησκημένον.
 γυναιξὶ δ' ἔσται τεθμός ἐγχωροῖς αἰ
 πενθεῖν τὸν εἰνάπηχυν Αἰακοῦ τρίτον 860
 καὶ Δωρίδος, πρηστήρα δαίτου μάχης,
 καὶ μήτε χρυσῷ φαιδρὰ καλλύνειν ῥέθρῳ

853 Σκυλλητῖα editor Σκυλητρία v Συλητρία Thes. VII 459 A

854 Ταμάσιον GHerm. V 244 Mein. ad Steph. Τάμασος Ταμάσιον V

κρατῆρα AB 855 εὐμαρίδας v 856 δὲ σίριν d δὲ σίριν ACE δ' ἐσίριν B
 δ' ἐς σίριν D

σης Ἑλένης· πεντάλεκτρος γὰρ γέγονεν·
 ἢ τῆς τρεῖς μόνους· ὁ γὰρ Θησεύς οὐκ
 ἔγνω αὐτὴν παῖδα οὖσαν καὶ ὁ Ἀχιλλεύς
 κατ' ὄναρ μόνον αὐτῇ ἐμίγη, οἵτινες οὐκ ἂν
 εἴεν αὐτῆς ἄνδρες κυρίως, εἰ μὴ Μενέλαος
 καὶ Πάρις καὶ Διόφορος | (852) παραγε-
 νήσεται πλανήτης | εἰς τοὺς Ἰάπυγας· ἔστι
 δὲ ἔθνος Ἰταλίας, οἱ Καλαβροὶ | (853) καὶ
 δῶρα δώσει καὶ ἀναθήσει τῇ Ἀθηνᾷ |
 διὰ τὰ ἐν πολέμοις σκύλα | (854) ἀπὸ Τα-
 μάσου, πόλεως Κύπρου· ἢ δὲ εὐθείᾳ ἔστι
 Τάμασος | καὶ ἀσπίδα | (855) καὶ τὰς τῆς
 γαμετῆς ἀσκέρας δὲ εἶδη ὑποδημάτων |
 τὰς δυσχερῶς ποιηθείσας, κατὰ ἀντίφρα-
 σιν | (856) παραγενήσεται εἰς Σίριν, πόλιν
 Μακεδονίας καὶ ποταμὸν Ἰταλίας | ἀκρω-
 τηρίου Κρότωνος | (857) ἐν οἷς ἡ Θέτις
 κῆπον | κατασκευάσει θεᾶ, τῇ Ἥρᾳ |
 (858) φυτοῖς ἐξαιργασμένον | (859) ταῖς δὲ
 γυναιξὶν ἔσται | νόμος ταῖς ἐγχωροῖς αἰ |
 (860) πενθεῖν τὸν ἐννέα πηγεῖς ἔχοντα
 τὸν Ἀχιλλέα· Αἰακοῦ γὰρ Πηλεΐδης, αὐ-
 ὁ Ἀχιλλεύς τρίτος | (861) τῆς μητρός Θέτι-
 δος, ἧς Θέτις, ἧς Ἀχιλλεύς τρίτος | ἀνεμον.
 Ὀμηρος· δῖα πονήσουσα, ἀντὶ τοῦ φυ-
 σῶσα | τῆς κοπτικῆς | (862) καὶ μήτε τῷ
 χρυσῷ | τὰ φαιδρὰ καλλυπίζειν σώματα |

(852) παραγενήσεται δὲ πλανήτης εἰς
 τὸ τῶν Ἰαπύγων στρατεύμα (853) καὶ
 δῶρα ἀναθήσει τῇ παρθένῳ Ἀθηνᾷ (854)
 κρατῆρα Ταμάσιον καὶ ἀσπίδα ἐξ ἀγρίου
 βοῦς κατασκευασθείσαν (855) καὶ τὰς δυσ-
 χερῶς ποιηθείσας τῆς γαμετῆς Ἑλένης
 ἀσκέρας, ἀπερ εἰσὶν εἶδη ὑποδημάτων.
 (856) παραγενήσεται δὲ εἰς τὴν Σίριν, πό-
 λιν Ἰταλίας, καὶ τοὺς ἐσωτάτους τόπους
 τοῦ Λακινίου, ὅ ἐστιν ἀκρωτήριον Κρό-
 τωτος, (857) ἐν οἷς τόποις ἡ Θέτις κῆπον
 τῇ θεᾷ Ἥρᾳ κατασκευάσει τοῖς φυτοῖς
 ἐξαιργασμένον. (859) ταῖς γυναιξὶ δὲ ταῖς
 ἐγχωροῖς αἰ ἔσται νόμος (860) πενθεῖν
 τὸν ἀπ' Αἰακοῦ καὶ τῆς Δωρίδος τρίτον
 ἐννεάπηχυν Αχιλλέα, τὸν ἀνεμον τοῦ καυ-
 στικοῦ πολέμου, (862) καὶ μήτε τῷ χρυσῷ
 τὰ λαμπρὰ σώματα εὐτρεπίζειν

851 πεντάλεκτρος cf. 143 Διόφορος
 Bachm. 855 εἶδος af τὰς μὴ — a

856 πόλις Ἰταλίας in litura a²

857 κῆπος B 858 τῇ ἡρᾷ φ. ε. a

861 διαπρήσσουσα Bachm.

μήθ' ἀβροπήνους ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους
 κάλῃ φορυκτούς, οὔνεκεν θεᾶ θεός
 χέρσου μέγαν στόρυγγα δωρεῖται κτίσαι. 865
 ἤξει δὲ ταύρου γυμνάδας κακοξένους
 πάλης κονίστρας, ὅντε Κωλώτις τεκνοῖ
 Ἀλεντία κρείονσα Λογγούρου μυχῶν,
 Ἄρπης Κρόνον πῆδημα Κογχείας θ' ὕδωρ
 κάμψας Γονοῦσάν τ' ἠδὲ Σικανῶν πλάκας, 870
 καὶ Θηροχλαῖνου σιχὸν ὠμηστοῦ λύκου,
 ὃν Κρηθέως ἄμναμος ὀρμίσας σκάφος
 ἔδειμε πεντήκοντα σὺν ναηγέταις.
 κρόκαι δὲ Μινυῶν εὐλιπῇ στελγίσματα
 τηροῦσιν ἄλμης, οὐδὲ φοιβάξει κλύδων 875

864 οὔνεκα CDE φορυκτούς A θεός θεᾶ E 867 * κωλώτις C² κωλώτις AB 868 λογγούρω C, correxit C² λογγάρου D λογγόρου E

870 κάμψας Γονοῦσάν τ' om. B Γονοῦσαν GHerm. V 235 Thes. II 718 D

τ' om. C 874 κρόκαι B κρόκαι A (κρόκαι V) στελγίσματα DE 875 τείρουσιν BP

(863) μήτε εὐφρεῖς καὶ εὐφρεῖς πεπονημένους, εὐφρεῖς περιβάλλεσθαι πέπλους | (864) τῇ πορφύρᾳ βαπτούς ἢ πλουμαρικούς | χάριν τοῦ. τῇ θεᾷ ἢ θεῷ | (865) τῆς ξηρᾶς τὸ μέγα ἀκρωτήριον | χαρίζεται κτίσαι | (866) ἀφίεται δὲ εἰς τὰς τοῦ Ἑρως. διὰ τὸ ἀνδρῆον | γυμνάδας, κακοῦσας τοὺς ἐπιφεινόμενους | (867) τὰς παλαιίστρας | ὃν ἡ Ἀφροδίτη γεννᾷ | (868) ἡ Ἀφροδίτη, ἐκ τόπου. βασιλεύουσα | λιμένος Σικελίας | (869) τῆς δρεπάνης, ἐν ἣ Ζεὺς τεμῶν τὰ αἰδοῖα Κρόνου ἐν Σικελίᾳ ἔκρυπεν | λίμνης Σικελίας | (870) κάμψας πόλιν Σικελίας | καὶ τῶν Σικελῶν τὰς πλάκας | (871) καὶ τοῦ Ἡρακλέους ναὸν | τοῦ τὰ ὠμὰ ἐσθίοντος λύκου Ἡρακλῆος | (872) ὃν ὁ Ἀργεὺς ἀρχηγὸς Ἰάσων· Κρηθέως γὰρ Ἰάσων, Αἰσωνος δὲ Ἰάσων | ὀρμίσας τὴν ναῦν, τὴν Ἀργεῖ | (873) κατεσκεύασε σὺν πεντήκοντα ναύταις | (874) αἱ παραθαλάσσιαι δὲ ψῆφοι | τῶν Ἀργοναυτῶν | λιπαρὰ ἀποξυσματα | (875) κα-

(863) μήτε εὐφρεῖς καὶ καλοὺς περιβάλλεσθαι χιτῶνας (864) τῇ πορφύρᾳ βαπτιζόμενους, διότι ἡ θεὸς θέτις τῇ θεᾷ Ἡρᾷ (865) μέγα ἀκρωτήριον τόπων ἀμείβεται ἐνοικεῖν καὶ ἱερὸν εἶχει. (866) παραγενήσεται δὲ εἰς τὰς κακοξένους γυμνάδας παλαιίστρας τοῦ Ἑρως, ὅντινα, ἡ Κωλώτις καὶ Ἀλεντία Ἀφροδίτη γεννᾷ, ἡ βασιλεύουσα τῶν ἐσωτάτων τόπων τῆς Λογγούρου λίμνης, (869) καὶ εἰς τὸ πῆδημα τῆς τοῦ Κρόνου δρεπάνης καὶ εἰς τὸ ὕδωρ τῆς Κογχίας λίμνης (870) ἀνακάμψας, εἰς τὴν Γονοῦσαν λίμνην καὶ εἰς τὰς πλάκας τῶν Σικελῶν, (871) καὶ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θηροχλαῖνου Ἡρακλέους, τοῦ πολλὰ ἐσθίοντος λύκου, (872) ὅντινα ὁ ἀπόγονος τοῦ Κρηθέως Ἰάσων ὀρμίσας τὴν Ἀργεῖ (873) σὺν ν' Ἀργοναύταις ἰδρύσατο. (874) οἱ δὲ παραθαλάσσιοι ψῆφοι τῶν Ἀργοναυτῶν τὰ λιπαρὰ ἀποξυσματα (875) φυλάττουσι, ἅτινα οὐδὲ ὁ τῆς θαλάσσης κλύδων οὐδὲ ἡ ὀμβρία χεῖν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀποπλύνουσα καθαίρει.

863 leg. εὐφρεῖς et εὐφρεῖς 864 ὁ θεός B θεός. θέτις a 865 κτίσαι τοῦ λακινίου a 869 ταμῶν τεμῶν B 870 κάμψας π. Σ. om. B 874 παραθαλάσσιοι af 875 φυλάττουσι in litura a² τηροῦσι f

οὐδ' ὀμβρία σμήχουσα δηναῖον νιφάς.

Ἄλλους δὲ θῖνες οἳ τε Ταυχείρων πέλας

μύρμηκες αἰάξουσιν ἐκβεβρασμένους

ἔρημον εἰς Ἀτλαντος οἰκητήριον

Θρυλιγμάτων δέτροισι προσσσεηρότας,

880

Μόψον Τιταιρώνειον ἔνθα ναυβάται

θανόντα ταρχίσαντο τυμβείαν θ' ὑπὲρ

κηριπὶδ' ἀνεστήλωσαν Ἀργῶου δορὸς

κλασθὲν πέτευρον, νεοτέρων κειμήλιον,

885

Ἀῦσιγδα Κινύφειος ἢ τέγγων ῥόος

ναυμοῖς λιπαίνει, τῷ δὲ Νηρέως γόνυ

876 ὀμβρίαν σμήχουσαν B 877 ταυχείρων AB (ν post α inseruit B¹)
cf. Π ταυχείρων CDE cf. T 878 αἰάξουσιν CDpT αἰάξουσιν ABP αἰάξουσιν,
supra θρηγήσουσιν E 880 Θρυλιγ evanuit in D προσσσεηρότας Kiesel.
ap. Muell. I 155 881 τιταιρώνειον BCD νανάται CD 882 θ' om. B
ὑπερ V 883 ἀργῶου CDE folium versus 883—894 continens excidit in E

884 πέταυρον C 885 Ἀῦσιγδα editor Ἀνσίγδα ν αἰσίδα A² κιννύ-
φειος C κιννίφειος D ἦν V

ταπονοῦσι τῆς θαλάσσης | οὐδὲ καθαίρει
ὁ κλύδων | (876) οὐδὲ ἡ ὀμβρία πλύ-
νουσα | ἐπὶ πολὺν χρόνον χιών |

(877) Ἄλλους δὲ οἱ αἰγιαλοὶ. περὶ Γου-
νείως, Πρόθου καὶ Εὐρυπύλου | καὶ οἱ
πλησίον Ταυχείρων· ἐστὶ δὲ πόλις Λιβύης,
οὐδετέρως· Ταυχεῖρα γάρ | (878) αἱ ὕφαλοι
πέτραι ἡχοῦσιν· σημαίνει καὶ τὸ θρηνοῦ-
σιν· παρὰ γὰρ τὸ αἰ σχετλιαστικὸν ἐπίρ-
ρημα γίνεται | ἐκριφέντας | (879) εἰς τὸ
ἐρημον τοῦ Ἀτλαντος | τὸ ἐν Λιβύῃ ὅρος
λέγει | (880) συντριμμάτων, ξυσμάτων.
ἀντίστροφον τὸ σχῆμα | σάμασιν | διεστη-
κότας, κεχγνῶτας | (881) ἀπόγονον Τιται-
ρῶνος Μόψον·

Μόψος δ' Ἀμπευκίδης Τιταρχή-
σιος |

ἐκεῖσε οἱ ἐπιβάται | (882) ἀποθανόντα
ἔθαψαν | καὶ σάνδα ὑπεράνω | (883) βά-
σιν ἀνέστησαν σημεῖον | ἐκ τῆς Ἀργούς
νηός | (884) κλασθὲν ξύλον πλατύ, ἡ σα-
νὴς πλατεῖα | τῶν νεκρῶν ἀπόθετον | (885)
πύλιν Λιβύης. τοῦ Κίνυφος ποταμοῦ | ἦν-
τινα βρέχων ὁ ῥοῦς | (886) τοῖς ὕδασι
ἀρδεύει | τῷ δὲ Νηρέως παιδί |

(877) τοὺς δὲ λοιποὺς Ἀργοναύτας οἱ
αἰγιαλοὶ καὶ αἱ πλησίον τῶν Ταυχείρων
πέλεις (878) ὕφαλοι· πέτραι στενάξουσιν
ἐξερριμμένους (879) εἰς τὸ τοῦ Ἀτλαντος
οἰκητήριον ἐρημον (880) τοῖς ξυσμασι τῶν
σωμάτων προσκεχγνῶτας, (881) ὅπου τὸν
Τιταιρῶνος ἀπόγονον Μόψον ἀποθανόντα
οἱ Ἀργοναῦται ἔθαψαν καὶ ὑπεράνωθεν
τυμβείαν (883) βάσιν ἐκ τῶν κατωτέρων
μερῶν τῆς Ἀργούς, κλασθὲν ὑπερκειμένον
ξύλον ἤτοι πλατεῖαν σάνδα, εἰς στήλην
ἐστήσαν, ὡς ἂν γνωρίζοιτο ἐκεῖσε, (885)
καὶ ὁ τοῦ Κίνυφος ποταμοῦ ῥοῦς τὴν Ἀύ-
σιγδα πύλιν βρέχων (886) τοῖς ὕδασι
ἀρδεύει. καὶ τῷ υἱῷ δὲ τοῦ Ποσειδῶνος

878 δὲ pro καὶ B 879 ἄτλαντος
οἰκητήριον a 881 Hes. A. 181

Τρίτωνι Κολχίς ὤπασεν δάνος γυνή
 χρυσῷ πλατὺν κρατῆρα κεκρατημένον,
 δειξαντι πλωτὴν οἶμον, ἧ διὰ στενῶν
 μύρων ἐνήσει Τίφης ἄθραυστον σκάφος. 890
 Γραικούς δὲ χώρας τουτάκις λαβεῖν κράτη
 θαλασσόπαις διμορφος ἀνδάξει θεός,
 ὅταν παλιμπουν δῶρον ἄγραυλος λεῖψ
 Ἑλλήν' ὀρέξῃ νοσφίσας πάτρας Αἰβυς. 895
 εὐχὰς δὲ δειμαίνοντες Ἀσβίσται κτεαρ
 κρύψουσ' ἄφαντον ἐν χθονὸς νειροῖς μυχοῖς,
 ἐν ἧ Κυφαίων δύσμορον στρατηλάτην
 ναύταις συνεκβράσουσι Βορραῖαι πνοαί

887 ὤπασε ACD 888 om. B κεκρατημένον C² 891 κράτος C
 892 ἀνδάξει V 893 λεῖ G Hermannii conjecturam V²⁴⁵ recepi mutato
 accentu λεῶς V 896 νειροῖς ABCDEP T νηροῖς P νειροῖς s 898 συνεκβρά-
 σουνσι P συνεκβράσουσι ABCDEP βορραῖαι A βορραῖαι E βορείαι C βορραῖαι D

(887) Ποσειδῶνι, θαλασσίῳ δαίμονι |
 ἢ Μῆδεϊα, ἡ ἐκ Κολχίδος | ἔδωκε δῶρον
 γυνή· λέγει δὲ χρυσὸν κρατῆρα | (888)
 χρυσῷ πλατὺν κρατῆρα | (889) ἀπο-
 δειξαντι τὴν πλευστικὴν ὁδόν | ἐν ἧ διὰ
 τῶν στενῶν (890) θαλασσίων πετρῶν
 ἔλασσε καὶ πᾶμει ὁ κυβερνήτης Τίφης
 ἄκλαστον Ἀργὴν ναῦν | (891) τοὺς Ἑλ-
 λήνας δὲ τοὺς τῆς Αἰβύης χώρας | τημι-
 καῦτα, τότε | κρατῆσαι | (892) ὁ θαλασ-
 σίας Ποσειδῶν· τὰ γὰρ ἄνω εἶχεν ἀνθρώ-
 που, τὰ δὲ κάτω ἰχθύος | φωνῆσει θεός |
 (893) ὅταν ἐκ δευτέρου καὶ ἐξοπίσω τὸ
 δῶρον | ὁ ἐν ἀγροῖς αὐλιζόμενος λαός |
 (894) τῷ Ἑλληνι παράσχη | ἀποχωρίσας
 τῆς πατρίδος ὁ Αἰβύς | (895) τὸ δῶρον
 δὲ τῆς Μηδείας, τὸν κρατῆρα εὐλαβούμε-
 νοι καὶ φοβούμενοι· νῦν τοὺς χρησμούς |
 οἱ Αἰβύες τὸ κτῆμα | (896) κρύψουσιν
 ἄφαντ' | ἐν τοῖς καθύγροις ἢ κοίλοις ἐσ-
 χατοῖς τῆς γῆς | (897) ἐν ἧ τὸν ἐκ Κύφου
 πόλεως ὄντα Γουναῖ· Κύφος γὰρ πόλις
 Θεσσαλίας | δυσθάνατον στρατηλάτην |
 (898) σὺν τοῖς ναύταις ἐκρίπτουσι | αἱ τοῦ

(887) Τρίτωνι ἡ γυνὴ Μῆδεϊα δῶρον
 ἐχαρίσατο (888) κεχαρισμένη μέγαν κρα-
 τῆρα (889) δειξαντι πλευστικὴν ὁδόν, ἐνθα
 διὰ τῶν στενῶν (890) πετρῶν τῆς θα-
 λάσσης ὁ κυβερνήτης Τίφης ἄκλαστον τ'
 σκάφος ἔλασσε καὶ ὠδηγῆσαι. (891) τοῖς
 δὲ Ἑλλήσι (892) χρέσει καὶ φωνῆσει ὁ
 δύο μορφάς ἔχων Τρίτων θεός (891) τη-
 νικαῦτα κρατῆσαι τὰς ἀρχάς τῆς χώρας
 τῶν Αἰβύων, (893) ὅπότεν ἐξοπίσω ὁ ἐν
 ἀγρῷ διανυκτερεύων Αἰβύς λαὸς κλέψας
 τῆς πατρίδος τὸν κρατῆρα Ἑλληνι ἀνδρὶ
 παρέξει. (895) τοὺς δὲ χρησμούς φοβού-
 μενοι οἱ Αἰβύες τὸ κτῆμα ἡγουν τὸν κρα-
 τῆρα (896) ἄφαντ' ποιεῖσιν ἐν τοῖς ἐσω-
 τάτοις καὶ κοίλοις τόποις τῆς γῆς, (897)
 ἐφ' ἣτινι γῇ τὸν κακοθάνατον τῶν Κυ-
 φαίων στρατηγέτην Γουναῖ (898) σὺν τοῖς
 ναύταις αὐτοῦ Βορρείου πνοῇ ἐκρίπτουσι

887 ἔδωκε — κρατῆρα post κρατῆρα
 888 B (litteris β. a rectum ordinem indi-
 cavit) 890 ἄκλαστον a 893 λεῶς B
 896 γῆς τόποις a 897 κύφης B

890 ἄκλαστον A² (ἀκλα secundae est
 manus) ἄκλανστον V

τόν τ' ἐκ Παλαύθρων ἔκγονον Τενθρηδόνος,
 Ἄμφρυσίων σκηπτοῦχον Εὐρυαμπίων, 900
 καὶ τὸν δυνάστην τοῦ πετρωθέντος λύκου
 ἀποικοδόρου καὶ πάγων Τυφρηστίων.
 ὦν οἱ μὲν Αἰγώνειαν ἄθλιοι πάτραν
 ποθοῦντες, οἱ δ' Ἐχίνον, οἱ δὲ Τίταρον
 Ἴρόν τε καὶ Τραχίνα καὶ Περραιβικὴν 905
 Γόννον Φάλαννάν τ' ἡδ' Ὀλοσσόνων γύας
 καὶ Κασταναίαν, ἀκτέριστον ἐν πέτραις
 αἰῶνα κωκύσουσιν ἡλοκισμένοι.
 Ἄλλην δ' ἐπ' ἄλλη κῆρα κινήσει θεός,

899 ἔργονον AB τερθρηδόνος CE 900 ἀμφρυσίων B cf. P et Steph.
 ἀφρυσίων CE ἀφρυσίων AD 902 Τυμφρηστίων V 903 πέτραν C
 904 ἡδ' CE ἡδ' CE 905 Τραχίνα Steph. Τρηχίνα V περαιβικὴν ABCE
 906 γόννον CDE Φάλαννάν Bachm. cf. Steph. φάλαννόν A cf. p φάλλαν-
 νόν B φάλανόν DE φάλαον C cf. P γυίας ADE 909 ἐπ' ἄλλην BII

βορρᾶ πνοαί, ἡγουν ὁ βορρᾶς | (899) τῶν
 ἐκ τῶν Παλαύθρων· ἐστὶ δὲ πόλις Μα-
 γνησίας | τὸν Πρόθουν | (900) τῶν Μα-
 γνητίων ἀρχοντα· Ἀμφρυσος γὰρ ποταμὸς
 Μαγνησίας πόλεως | Μαγνητίων, ἀπὸ τό-
 που | (901) καὶ τὸν ἀνδρείον | τοῦ λύκου,
 τοῦ νεμομένου τὸ ἐν Θεσσαλίᾳ λυκοειδὲς
 πεδίον, ὃν ἀπελίθωσεν ἡ θέτις | (902) τοῦ
 φαγόντος τὰ δῶρα τοῦ Πηλέως ἢ τοῦ
 δόντος ἀποινα τὸ ἀπολιθωθῆναι ὑπὲρ τοῦ
 δόρυς αὐτοῦ | καὶ ἐξοχῶν, ἀκρωτηρίων |
 ὄρους Μηλίων | (903) ὠντινων οἱ μὲν
 τὴν τῶν Μηλίων πόλιν Αἰγώνειαν | οἱ
 ταλαίπωροι πατρίδα | (904) ἀγαπῶντες,
 οἱ δὲ πόλιν Θεσσαλίας | οἱ δὲ πόλιν, οἱ
 δὲ ὄρος Μηλίων | (905) πόλις Θεσσα-
 λίας | Περραιβοὶ ἔθνος Ἠπείρου | (906)
 Γόννος καὶ Φάλανος πόλεις Περραιβίας |
 καὶ τῶν Ὀλοσσόνων τὴν γῆν· ὁ δὲ γύης
 μέτρον γῆς | (907) πόλιν Μαγνησίας | ἄθα-
 πτον ἐν ταῖς πέτραις | (908) αἰῶνα θρη-
 νήσουσιν | κατατετρωμένοι, ὑπὸ τῶν πε-
 τρῶν διεφθαρμένοι |
 (909) Ἄλλην δὲ φθορὰν ἐπ' ἄλλην πέμ-
 ψει ὁ θεός |

(899) τὸν τε υἱὸν τοῦ Τενθρηδόνος Πρό-
 θουν, τὸν τῶν Παλαύθρων (900) καὶ
 Ἀφρυσίων καὶ Εὐρυαμπίων Μαγνητίων βα-
 σιλεῖα (901) καὶ τὸν τοῦ ἀποπετρωθέντος
 λύκου δυνάστην (902) τοῦ φαγόντος τὰ
 ἄποινα τοῦ Πηλέως καὶ τὸν τῶν ἀκρω-
 τηρίων τοῦ ὄρους τῶν Μηλίων βασιλεῖα
 Εὐρύπυλον. (903) ὠντινων οἱ μὲν ἄθλιοι
 τὴν Αἰγώνειαν πόλιν καὶ πατρίδα τῶν Μη-
 λίων (904) ποθοῦντες, οἱ δὲ τὴν Ἐχίνον,
 οἱ δὲ τὴν Τίταρον (905) τὴν τε Ἴρον καὶ
 Τρηχίνα καὶ Περραιβικὴν (906) Γόννον Φά-
 λαοννόν τε καὶ τὰς ὁδοὺς τῶν Ὀλοσσόνων
 (907) καὶ τὴν Κασταναίαν, αἰτινὲς εἰσι
 πόλεις Αἰβύτης, ἄταφον ἐν ταῖς πέτραις
 (908) εἰς αἰῶνα θρηνησουσιν ἐσπαραγμέ-
 νοι. (909) ἄλλην δὲ ἐπ' ἄλλην θανατη-
 φόρον μίσραν καὶ χαλεπὴν συμφορὰν πρό-
 τῆς ἐπανόδου διωρούμενος ὁ θεὸς κινήσει.

899 τὸν Bachm. 901 ὁ B 902
 ὑπὸ B 905 Περραιβοὶ Bachm.
 906 φάλανος B Περραιβίας Bachm.

904 τὴν Ἐχίνον pro τὸν Ἐχίνον V
 905 περαιβικὴν pro περαβικὴν V

λυγρὰν πρὸ νόστου συμφορὰν δωρούμενος. 910

Τὸν Αἰσάρου τε βεῖθρα καὶ βραχύπολις

Οἰνωτρίας γῆς κεγχρίνη βεβρωμένον

Κρίμισα φιτροῦ δέξεται μαιφόνον —

αὐτὴ γὰρ ἄκραν ἄρδιν εὐθυνεῖ χερσὶν

Σάλπιγξ ἀποψάλλονσα Μαιώτην πλόκον —, 915

Δύρα παρ' ὄχθαις ὅς ποτε φλέξας θρασὺν

λέοντα δαιβῶ χεῖρας ὥπλισε Σκύθη

δράκοντ', ἀφύκτων γομφίων λυροκτύπων.

Κραθὺς δὲ τύμβους ὄψεται δεδονότοτος

εὐρὰς Ἀλαίου Παταρέως ἀνακτόρων, 920

910 λυγρὴν *v* πρὸς *B* cf. *P* 911 δ' post τὸν *delevi* 913 κρί-
μισα *BCE* *evanuit haec vox in D* δέξεται *B* μαιφόνον *C* 914 ἄρδιν
ἄκραν *C* 917 ὥπλισεν *B* 918 λυροκτύπων *T* λυροκτύπων *BP* λυρο-
κτύπων *C* λυροκτυπον *A* (accentus super *v* erasus, item post *o* aliquid erasum
est: λυροκτύω *F*, sed *ω* tertine est manus) λυροκτύπων *DE* cf. *ps*

(910) χαλεπὴν πρὸ τῆς ἐπανόδου | συμ-
φορὰν παρέχων |

(911) Ποταμός Κρότωνος | καὶ μικρὰ
πόλις | (912) Οἰνωτροὶ ἔθνος Ἰταλίας |
εἶδος ὄφις ἡ κεγχρίνη· ἔλαβεν δὲ εἶδος
ἀντὶ εἶδους | (913) πόλις μικρὰ Ἰταλίας |
κορμού· λέγει δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου | ὑποδέ-
ξεται τὸν φόνους μαινόμενον | (914) τὴν ἀκ-
μὴν τοῦ βέλους | ταῖς χερσὶν εὐθυνεῖ | (915)
ἐπώνυμον Ἀθηνῆς· ἀποψάλλουσα δὲ
ἀποκινούσα | Σκυθικὸν πλόκον τὴν νευ-
ρὰν | (916) παρὰ ταῖς τοῦ Δύρα ποτα-
μοῦ Τραχίνας ὄχθαις | ὅστις ποτὲ φλέξας
τὸν ἰσχυρὸνλέοντα, τὸν Ἡρακλεῖα | (917)
τῷ ἀγκύλῳ καὶ σκολιῷ τὰς χεῖρας | Σκύ-
θη | (918) δράκοντι, τῷ τόξῳ τοῦ Ἀγλ-
λέως τῶν μὴ ἀποτυγόντων | τῶν οἰστών,
τῶν βελῶν, διὰ τὸ δάκνειν τοὺς τιτρωσκο-
μένους δίκην γαμφιῶν | τῶν ποιούντων
ἔχον μετὰ τῆς νευρᾶς | (919) ὁ δὲ Κραθὺς
ποταμός Κρότωνος τοὺς τάφους | θεάσεται
τοῦ ἀναιρεθέντος | (920) ἐκ πλαγίου | ἐπ-
ώνυμα Ἀπόλλωνος | ἱερῶν οἰκῶν |

Τὸν δ' Αἰσάρου τε βεῖθρα καὶ
βραχύπολις Οἰνωτρίας γῆς κεγ-
χρίνη βεβρωμένον· (911) τὸν δὲ ὑπὸ
ὄψεως κεγχρίνης βεβρωμένον καὶ τοῦ κορ-
μοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν αἵμασι μαινόμενον
Φιλοκτῆτην τὰ βεῖθρα τοῦ Αἰσάρου πο-
ταμοῦ καὶ ἡ μικρὰ πόλις τῆς Οἰνωτρίας
γῆς Κρίμισσα δέξεται. (914) αὕτη γὰρ ἡ
Σάλπιγξ Ἀθηνᾶ τὴν ἀκμὴν καὶ ἀκραν
τοῦ βέλους ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Φιλοκτῆτου
εὐθυνεῖ κατ' Ἀλεξάνδρου ἀποπέμπουσα
τὸν Σκυθικὸν τῆς νευρᾶς κτύπον. (916)
ὅστις ποτὲ Φιλοκτῆτης παρὰ ταῖς ὄχθαις
τοῦ Δύρα ποταμοῦ καύσας τὸν ἰσχυρὸν
(917) εὐρόκτυπονλέοντα Ἡρακλεῖα τῷ
ἐπικαμπῇ Σκυθικῷ αὐτοῦ τόξῳ καὶ τῷ
μὴ ἀποτυγάνοντι τῶν βελῶν τὰς χεῖρας
ὥπλισεν. (919) ὁ δὲ Κραθὺς, ποταμός
Κρότωνος, τοὺς τάφους τοῦ Φιλοκτῆτου
θεασάμενος ἀναιρεθέντος (920) ἐκ πλαγίου
τῶν ἱερῶν τοῦ Ἀλαίου καὶ Παταρέως
Ἀπόλλωνος,

910 πρὸς *B* 911 μακρὰ *B* πό-
λις, τὸν Φιλοκτῆτην λέγει *a* 912
ὄψεως *af* 916 Τραχίνας pro τρυχί-
νον *Bachm.* 918 leg. Ἡρακλεῖος
Bachm. ἀποτυγόντων *B* γαμφιῶν
cf. 94, 266 v. l. carminis.

917 λυρόκτυπον *Bachm.* εὐρόκτυπον
bis *s*

Ναύαιθος ἔνθα πρὸς κλύδων' ἐρεύγεται.
 κτενοῦσι δ' αὐτὸν Ἀῦσονες Πελλήνιοι
 βοηδρομοῦντα Λινδίων στρατηλάταις,
 οὓς τῆλε Θερμύδρου τε Καρπάθου τ' ὄρων
 πλάνητας αἰθῶν Θρασκίας πέμψει κύων 925
 ξένην ἐποικήσοντας ὀθνεῖους χθόνα.
 ἐν δ' αὖ Μακάλλοις σηκὸν ἔγχωροι μέγαν
 ὑπὲρ τάφων δειμαντες αἰαντὶ θεὸν
 λοιβαῖσι κυδανοῦσι καὶ θύσθλοισι βοῶν.
 Ὁ δ' ἵπποτέκτων Λαγαρίας ἐν ἀγκάλαις, 930
 ἔγχος πεφρικὸς καὶ φάλαγγα θουρίαν,
 πατρῶιον ὄρκον ἐκτίνων ψευδῶμοτον,

922 excidit folium versus 922—950 continens in E 924 ^ἵΘερμύδρου A
 (υ prope erasum. Θερμύδρου V) τε om. C 926 ἐποικήσαντας BCP
 ὀθνεῖαν γ κόνιν CD 927 Μακέλλοις Cant. 929 κυδαίνουσι BP
 930 λαγρίας B λαγγρίας C (λαγαρίας in scholiis) λαγγαρίας D

(921) ὅπου ὁ Ναύαιθος, ποταμὸς Κρό-
 τωνος | πρὸς τὴν θάλασσαν εἰσβάλλει |
 (922) ἀποκτενοῦσι δ' αὐτὸν | οἱ τὸ γένος
 εἶχον ἀπὸ Πελλήνης τῆς ἐν Πελοποννήσῳ,
 φίκουν δ' ἐν Ἰταλίᾳ | (923) ἐν βοῇ τρέ-
 χοντα, θεόντα, ὃ ἐστὶν βοηθοῦντα | Ῥο-
 δίων· Ἀνδρος δὲ πόλις Ῥόδου. στρατη-
 λάταις | (924) οὕστινας πόρρωθεν Θερμύ-
 δρου λιμένος Ῥόδου | καὶ τῶν Καρπάθου
 ὄρων· Καρπάθος δὲ νῆσος πλησίον τῆς
 Κιῶ | (925) πλανωμένους ὁ ψυχρὸς Θρα-
 σκίας | πέμψει, ὁ ἀναιδὴς κύων, διὰ τὸ
 σφοδρῶς πνέειν | (926) ξένην καὶ ἄλλοτρίαν
 μετοικήσαντας | ξένην καὶ ἄλλοτρίαν γῆν |
 (927) ἐν τοῖς Μακάλλοις δὲ δῆ, ἐστὶ δὲ
 πόλις Ἰταλίας | μέγαν ναὸν οἱ ἐγχώριοι |
 (928) ὑπεράνω τῶν τάφων κατασκευάσαν-
 τες | διηνεκῇ καὶ αἰωνίαν τὴν θεόν | (929)
 σπονδαῖς γεραίρουσι | νῦν θυσίαις καὶ θύ-
 μασι βοῶν |

(930) Ὁ δὲ τὸν δούρειον κατασκευάσας
 ἵππον Ἐπειὸς | ἐν ἀγκάλαις τῆς Λαγαρίας·
 ἐστὶν δὲ πόλις Ἰταλίας | (931) τὸ δορυ
 φοβηθεὶς | καὶ τὴν πολεμικὴν τάξιν | (932)
 ἀποδιδούς τὴν πατρικὸν ὄρκον | ψευδῶμο-
 τον |

(921) ὅπου ὁ Ναύαιθος, ποταμὸς Ἰτα-
 λίας, τὸν κλύδωνα ἐρεύγεται. (922) ἀπο-
 κτενοῦσι δὲ καὶ αὐτὸν οἱ Ἰταλοὶ καὶ οἱ
 ἀποικοὶ τῆς Πελλήνης τῆς ἐν Πελοποννήσῳ
 (923) συμμαχοῦντα τοῖς τῶν Ῥοδίων
 στρατιώταις, (924) οὕστινας πόρρωθεν
 τῶν ὀρίων τοῦ Θερμύδρου λιμένος καὶ
 τῶν Καρπάθου νήσων (925) πεπλανημέ-
 νους ὁ Θρακικὸς ἰσχυρὸς κύων Βορρᾶς πέμ-
 ψει (926) ἐπὶ ξένην καὶ ἄλλοτρίαν κατοι-
 κήσοντας. (927) ἐν δὲ δῆ τοῖς Μακάλλοις,
 ὃ ἐστὶ πόλις τῆς Ἰταλίας, ναὸν μέγαν οἱ
 ἐγχώριοι (928) ὑπεράνω τῶν τάφων τοῦ
 Φιλοκτήτου κατασκευάσαντες αἰώνιον καὶ
 διηνεκῇ θεόν (929) ταῖς σπονδαῖς καὶ θυ-
 σίαις τῶν βοῶν δοξάσουσιν. (930) ὁ δὲ
 τὸν δούρειον ἵππον κατασκευάσας Ἐπειὸς,
 διὰ τὸν πατρῶιον ψευδῶμοτον ὄρκον τιμα-
 ρηθεὶς, τὸ δορυ πεφοβημένος καὶ τὴν ὁρ-
 μὴν καὶ ἰσχυρὰν παρατάξιν τοῦ πολέμου,
 ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς Λαγαρίου, πόλεως
 Ἰταλίας, παραγενήσεται,

924 μυδρος pro Θερμ. B λίμνης Bf
 928 τὴν om. Bachm. 930 λα-
 γρίας B

ὃν ἀμφὶ μῆλων τῶν δορικτήτων τάλας
 πύργων Κομαιθοῦς συμπεφυρμένων στρατῷ
 στεργοξυνεύων οὔνεκεν νυμφευμάτων 935
 Ἄλοϊτιν ἔτλη τὴν Κυδωνίαν Θρασὺ
 δοκωμοτῆσαι τὸν τε Κρηστώνης θεὸν
 Κανδάον ἢ Μάμερτον ὀπλίτην λύκον,
 ὃ μητρὸς ἐντὸς δελφύος στυγνὴν μάχην
 στήσας ἀραγμοῖς πρὸς κασίγνητον χεροῖν, 940
 οὔπω τὸ Τιτοῦς λαμπρὸν αὐγάζων φάος
 οὐδ' ἐκφυγὼν ὠδῖνας ἀλγεινὰς τόκων —
 τοιγὰρ πόποι φύξην ἠνδρωσαν σπόρον,
 πύκτην μὲν ἐσθλόν, πτώκα δ' ἐν κλόνῳ δορός
 καὶ πλείστα τέχναις ὠφελήσοντα στρατόν. 945

933 πάλας int. lin. C² 935 οὔνεκα BCD, lemm. A 936 κλυδωνίαν D

Θρασὺ C² 938 κανδάονος B κανδάον D ἡμάμερτον B ἡμέμερτον A μαμερ-
 τὸν D 940 στήσας ἀραγμοῖς om. B 945 ὠφελήσοντα d ὠφελήσαντα ABCDΠ

(933) ἔντινα περὶ τῶν προβάτων ἡ τῶν
 κτημάτων ὧλων, ἀπὸ μέρους | τῶν ἐκ δο-
 ράτων κτηθέντων ὁ ἀθλιός | (934) Κο-
 μαιθὺ θυγάτηρ Πτερελάου | συμπεφοβη-
 μένων τῆς πόλεως τοῦ στρατοῦ | (935)
 χάριν τῶν ἐπὶ συνοικίῃ καὶ ἐμίλῃ στερ-
 χθέντων | νυμφευμάτων τῆς Κομαιθοῦς ἢ
 τῆς Ἀλκμήνης· διγῶς γὰρ νοητέον | (936)
 ἐκκατάρχει τὴν Ἀθηνᾶν | ἐπώνυμα Ἀθην-
 νᾶς τὰ τρία. Θρασὺ δὲ διὰ τὴν ἀνδρείαν |
 (937) ὄρκον ὁμόσαι, ἐπιπορκῆσαι | καὶ
 τῆς Θράκης θεόν, ἀπὸ πόλεως Κρησιώ-
 νης | (938) ἐπώνυμα Ἀρεως | ἐνοπλὸν λύ-
 κων, διὰ τὸ ἰσχυρόν | (939) ὁ τῆς μητρὸς
 ἐσωθεὶν τῆς μητρὸς, ὁ Πανοπεύς· διδυμός
 γὰρ ἦν | φοβερὰν μάχην | (940) πρὸς τὸν
 ἀδελφὸν τὰς χεῖρας | (941) οὔπω τὸ τῆς
 ἡμέρας· Τιτὺς εὐθεία | τὸ λαμπρὸν φῶς
 αὐγάζων | (942) οὐδὲ τὰς ὠδῖνας ἐκφυγὼν
 τὰς ἀλγεινὰς τῶν τοκετῶν | (943) τοιγὰρ
 οἱ θεοὶ φυγάδα, δεῖλόν. ὤθεν καὶ τὸ ὠ πό-
 ποι· τινες ὡ θεοὶ ἢ Μοῦσαι παρ' Ὀμήρῳ.
 ἀνδρα γεννηθῆναι ἐποίησαν τὸν σπόρον
 (944) ἐν πυγμῇ γενναῖον καὶ ἀγαθόν
 δεῖλόν δ' ἐν τῷ δόρατι, παρὰ τὸ πτήσ-
 σεν | (945) καὶ ἐν ταῖς τέχναις πολλάκις
 καὶ τὸν στρατὸν ὠφελήσαντα |

(933) ἔντινα ὄρκον ὁ ταλαίπωρος αὐτοῦ
 πατὴρ Πανοπεύς περὶ τῶν κτημάτων τῶν
 διὰ τοῦ πολέμου αὐτοῖς κτηθέντων (934) ἐκ
 τῆς πόλεως τῆς Κομαιθοῦς θυγατὶς Πτε-
 ρελάου τῶν ἐν τῷ στρατῷ μεμολυμένων
 (935) χάριν τῶν στερχθέντων τῶν γάμων
 Ἀλκμήνης καὶ Ἀμπετρύωνος (936) ἐκαρ-
 τέρησε τὴν Ἀλοῖτιν καὶ Κυδωνίαν καὶ
 Θρασὺ Ἀθηνᾶν (937) ἐπιπορκῆσαι καὶ
 τὸν ἐκ τῆς Θράκης Κανδάονα ἢ Μάμερτον
 θεόν Ἀρεῖα τὸν πολεμιστὴν λύκον, (939)
 ὁ ἐσωθεὶν τῆς μητρὸς τῆς μητρὸς αὐτοῦ
 Πανοπεύς στήσας φοβερὰν μάχην πρὸς τὸν
 ἀδελφὸν τοῖς σπαραγμοῖς τῶν χειρῶν (941)
 οὔπω τὸ τῆς ἡμέρας λαμπρὸν φῶς βλί-
 πων (942) οὐδὲ τὰς χαλεπὰς ὠδῖνας τῶν
 τόκων ἐκφυγὼν. (943) τοιγαροῦν οἱ θεοὶ
 τὸν υἱὸν αὐτοῦ φυγάδα ἀνδρα ἐποίησαν,
 (944) ἐν μὲν τῇ πυγμῇ ἀγαθὸν καὶ γεν-
 ναῖον, ἐν δὲ τῷ πολέμῳ τοῦ δόρατος δεῖ-
 λόν (945) καὶ πλείστα ἐν τῇ τεκτονικῇ
 τὸν στρατὸν ὠφελήσαντα.

934 πετρελάου B 940 στήσας
 σπαραγμοῖς ἢ πυγμαῖς πρὸς — af
 943 σοὶ γὰρ B

Lycophronis Alexandra I.

939 ὁ pro ὃν V

ὅς ἀμφὶ Κίριν καὶ Κυλιστάνου γάνος
ἐπὴλυς οἴκους τῆλε νάσσεται πάτρας.
τὰ δ' ἐργαλεῖα, τοῖσι τετρήνας βρέτας
τεύξει ποτ' ἐγχώροισι μέρμερον βλάβην,
καθιερώσει Μυνθίας ἀνακτόροις.

950

Ἄλλοι δ' ἐνοικήσουσι Σικανῶν χθόνα
πλαγκτοὶ μολόντες, ἐνθα Λαομέδων τριπλᾶς
ναῦταις ἔδωκε Φοινοδάμαντος κόρας,
ταῖς κητοδόρποις συμφοραῖς δεδηγμένους,
τηλοῦ προθεῖναι θηρσὶν ὠμησταῖς βορᾷ
μολόντας εἰς γῆν ἔσπερον Λαιστργόνων,
ὅπου συνοικεῖ δαυιλῆς ἐρημία.
αἱ δ' αὖ παλαιστοῦ μητέρος Ζηρυνθίας
σηκὸν μέγαν δειμαντο διωτίνην θεᾶ,

955

946 Κυλιστάνου editor κυλιστάρου A (q e v. κυλιστάρου V) B κυλιστάρου
οὔσιν

του CD 952 μολόντες C² (aberravit huc a v. 956) λαομέδων C² (o ex i C²)
λαομέδων A λαομέδων B 955 om. B 956 μολούσιν C 958 ζηρυνθίας B

(946) ὅστις περὶ τὸν Κίριν, ποταμὸν Ἰταλίας· Κίρις εὐθεία καὶ Κυλιστάρος | καὶ τοῦ Κυλιστάρου, ποταμοῦ Ἰταλίας, τὸ ὕδωρ | (947) ὁ μετανάστης καὶ ξένος οἴκους | πόρρω τῆς πατρίδος οἰκῇσι | (948) τοῦτοις δὲ τὰ ἐργαλεῖα | κατασκευάσας. νῦν τὸν δούρειον ἵππον | (949) τοῖς ἐγχωρίοις ποτὲ ποιήσει | φροντίδος ἄξιαν βλάβην | (950) καθιερώσει τῆς Ἀθηνᾶς | τοῖς βασιλείοις |

(951) Οἱ λοιποὶ δ' ἐνοικήσουσιν | τὴν τῶν Σικελῶν γῆν | (952) πλανῆται ἐλθόντες | ὅπου ὁ Λαομέδων, ὁ τῆς Σικελίας βασιλεὺς, τρεῖς | (953) τοῖς ναύταις ἔδωκ' αὐτοῦ τοῦ Φοινοδάμαντος κόρας, θυγατέρας | (954) ταῖς δοθείσαις θηρίοις βορᾷ | συμφοραῖς πεπληγμένους ἢ τετρωμένους | (955) (956) ἀπελθόντας εἰς γῆν θυτακὴν | τῶν Λεοντίνων τῶν ἐν Σικελίᾳ· ἐστὶν δὲ ἔθνος ἀνθρωποφάγων | (957) ἐνθα συνοικεῖ πάντοτε πολλὴ ἐρημία | (958) τοῦ καταπαλαιόντος τοῦ ξένου Ἐρυκος | τῆς Ἀφροδίτης μητέρος | (959) μέγαν ναὸν ὠκοδόμησαν | τῇ θεᾷ Διωρεᾷ ἣτοι ἀπαρχὴν |

(946) ὅστις περὶ τὸν Κίριν ποταμὸν καὶ τοῦ Κυλιστάρου τὸ ὕδωρ (947) ὁ ξένος καὶ μετανάστης πόρρω τῆς πατρίδος τοὺς οἴκους κατασκεύασαι. (948) τὰ γὰρ ἐργαλεῖα αὐτοῦ ἐν ταῦτοις ποτὲ τορνεύσας χαλεπὴν βλάβην τοῖς ἐγχωρίοις δεσπόταις ἤγουν τοῖς Τρωσὶ τὸν δούρειον ἵππον κατασκεύασαι (950) καὶ (εἰς) τῆς Μυνθίας Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἀναθήσει. (951) οἱ δὲ λοιποὶ πλανῆται παραγενόμενοι εἰς τὴν τῶν Σικελῶν γῆν κατοικήσουσιν, ὅπου ὁ Λαομέδων τὰς τρεῖς (953) θυγατέρας τοῦ Φοινοδάμαντος τοῖς ναύταις ἔδωκε, (954) τετρωμένους ταῖς κητοδόρποις συμφοραῖς τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς, (955) πόρρω παραγενομένους εἰς τὴν ἔσπεραν γῆν τῶν Λαιστργόνων, ὅ ἐστιν ἔθνος ἀνθρωποφάγον, τοῖς ὠμοφάγοις θηρίοις τροφήν προθεῖναι, (957) ἐνθα πολλὴ ἐρημία συνπάσχει. (958. 960) αὐταὶ δὲ δὴ τὸν θάνατον καὶ τὰς μονοκότους καὶ ἐρήμους καθέδρας διὰ τῆς τοῦ Ἐρυκος μητέρος Ἀφροδίτης φυγοῦσαι (959) μέγαν ναὸν Διωρεᾷ τῇ θεᾷ κατασκεύασαν,

947 ξένους B 955 πόρρωθε προθεῖναι ὠμοφάγοις θηρσὶ τροφήν a πόρρωθεν προβαλεῖν ὠ. θ. τ. / 956 leg. ἀνθρωποφάγον 958 Ἐρυκος s ἐρυκον Ba

950 εἰς addidi ἱερῶν V

μόρον φρυγούσαι καὶ μονηκοίτους ἔδρας, 960
 ὦν δὴ μίαν Κριμισός, Ἰνδαλθεὶς κυνί,
 ἔξευξε λέκτροις ποταμός· ἥ δὲ δαίμονι
 τῷ θηρομίκτῳ σκύλακα γενναῖον τεκνοῖ,
 τρισσῶν συνοικιστῆρα καὶ κτίστην τόπων.
 ὃς δὴ ποδηγῶν πτόρθον Ἀγχίσου νόθον 965
 ἄξει τριδείρον νῆσον εἰς Ἀηκτηρίας,
 τὸν Δαρδανείων ἐκ τόπων ναυσθλούμενον.
 Ἐγέστα τλῆμον, σοὶ δὲ δαιμόνων φραδαῖς
 πένθος μέγιστον καὶ δι' αἰῶνος πάτρας
 ἔσται πυρὸς ῥιπαῖσιν ἡθαλωμένης. 970
 μόνη δὲ πύργων δυστυχεῖς κατασκαφὰς
 νῆπυστον αἰάζουσα καὶ γοωμένη
 δαρὸν στενάξεις. πᾶς δὲ λυγαίαν λεῶς

960 μονηκοίτους ABΠ μονηκοίτους C μονοκήτους E μονοκήτους D μο-
 η οι
 νοικήτους T 961 Κριμισός Bachm. κριμισός BCDE κριμισός A
 965 γόνον C γρ. νόθον supra γόνον E 966 ληκτηρίαν V 967 τῶν V
 968 ἔγεστα E αἰγέστα ADC² (ἔγέστα C) 972 νῆπυστον A (α inseruit A³)
 973 στενάξει CE

(960) τὸν θάνατον ἐκφυγούσαι καὶ μο-
 νοκοίτους καὶ ἐρήμους καθέδρας | (961)
 ποταμός Σικελίας ὁ Κριμισός | ὁμοιωθεὶς
 κυνί | (962) ὁ ποταμός ταῖς κοίταις. ἐμίγη
 νῦν | ἥ δὲ τῷ δαίμονι | (963) τῷ θη-
 ρομίκτῳ σκύλακα | ἀνδρείον γεννᾷ |
 (964) τρισσῶν πόλεων κτίστην· λέγει δὲ
 τὸν Ἐγέστην | καὶ πόλεων κτίστην Ἐγέ-
 στας, Ἐρυκος καὶ Ἀτάλλας | (965) ὅστις
 δὴ Ἐγέστης ποδηγῶν | τὸν νόθον Ἀγχί-
 σου Ἐλυμον | (966) ἄξει εἰς Σικελίαν, δια-
 τὸ τρία ἔχει ἄκρα | εἰς τὴν πανταγόθεν
 ὑπὸ θαλάσσης τετρατωμένην | (967) ἐκ
 τῶν Δαρδάνου τόπων | πλείοντα | (968)
 εἰς Ἐγέστα ταλαίπωρε· ἔστιν δὲ πόλις Σι-
 κελίας, ἣτις διηγενοῖς ὀδύρεται τὰς συμ-
 φροὰς τῆς Τροίας ὑπὲρ πάσας τὰς πόλεις
 συ δὲ ταῖς χρησμοῖς τῶν θεῶν | (969) καὶ
 μέγιστον πένθος δι' αἰῶνος τῆς πατρίδος
 (970) γενήσεται ταῖς ὁρμαῖς τοῦ πυρὸς
 κεκαυμένης | (971) μόνη δὲ τῶν πύργων
 τὰς δυστυχεῖς καταπτώσεις | (972) ἀκα-
 τήπυστον ὀδυρομένη | καὶ κλαίουσα |
 (973) ἐπὶ πολὺν χρόνον στενάξεις | πᾶς

(960, 961) ὦντινων δὴ μιᾷ ὁ Κριμι-
 σός ποταμός, ὁμοιωθεὶς κυνί, ἐν ταῖς κοί-
 ταις συνεγένετο· ἥ δὲ τῷ θηρομίκτῳ δαί-
 μονι τὸν γενναῖον Αἰγέστην γεννᾷ, (964)
 συνοικήτορα καὶ κτίστην τριῶν πόλεων.
 (965) ὅστις δὴ ὀδηγῶν τὸν νόθον υἱὸν
 Ἀγχίσου Ἐλυμον (966) εἰς τὴν παντα-
 γόθεν ὑπὸ τῆς θαλάσσης λήγουσαν νῆσον
 Σικελίαν ἀπάξει (967) ἐκ τῶν Δαρδανίων
 τόπων πλείοντα. (968) ὡ ταλαίπωρε Αἰγέ-
 στα, πόλις Σικελίας, ταῖς τῶν δαιμόνων
 διδαχαῖς μέγιστόν σοι πένθος ὑπὲρ τῆς
 πατρίδος διὰ τοῦ αἰῶνος (970) ἔσται ταῖς
 τοῦ πυρὸς βολαῖς κεκαυμένης. (971) μόνη
 δὲ σὺ τῶν πόλεων τὰς δυστυχεῖς ἐκπορ-
 θήσεις τῆς Ἰλίου (972) ἀκατάπυστον
 κλαίουσα καὶ ὀδυραμένη (973) ἐπὶ πολὺν
 χρόνον στενάξεις. πᾶς δὲ ὁ λαὸς ἀβρόχῳ
 τρόπῳ

960 ἢ ἐρήμους?
 965 leg. σοὶ

964 τριῶν af

961 μιᾷ pro μίαν V

ἑσθῆτα προστρόπαιον ἐγγλαινόμενος
αὐχμῷ πινώδης λυπρὸν ἀμπρεύσει βίον. 975
κρατὸς δ' ἄκουρος νῶτα καλλυνεῖ φόβῃ,
μνήμην παλαιῶν τημελοῦσ' ὀδυρμάτων.

Πολλοὶ δὲ Σίριν ἀμφὶ καὶ Λευτερινίαν
ἄρουραν οἰκήσουσιν, ἔνθα δῶμορος
Κάλχας ὀλύνθων σισυφεὺς ἀνηρίθμων 980
κεῖται, κᾶρα μᾶστιγι γογγύλῃ τυπείς,
ρεῖθροισιν ὥκῃς ἔνθα μύρεται Σίνις,
ἄρθων βαθεῖαν Χωνίας παγκληρίαν.
πόλιν δ' ὁμοίαν Ἰλίῳ δυσδαίμονες
δείμαντες ἀλγυνοῦσι Λαφρίαν κόρην 985
Σάλπιγγα δηώσαντες ἐν ναῷ θεᾶς
τοὺς πρόσθ' ἔδεθλον Ξουθίδας ὠκηκότας.

974 πρὸς τρόπαιον CΕΠς πυρὸς τρόπαιος B 976 φόβῃ ΑΠ φοβῇ B

978 λευταρινίαν ACDE 981 κᾶραν E 982 σίρις E 987 ἔδεθ-

λον CD ξουθίας A² ξουθίδος C² ξουθίδος E c. gloss. τῆς ἰωνίας

δὲ ὁ λαὸς θρηνητικὴν, μελαιναν | (974) ἑσθῆτα διὰ τὸ Ἑλληνικὸν τρόπαιον | ἐν-
δύμενος, ἀμφιεννύμενος | (975) ἀβρόχῳ, τῇ ἀλουσίᾳ ῥυπαρὸς | λυπρὸν βίον μετα-
κακοπαθείας διάξει | (976) ἀκούρευτος δὲ τῆς κεφαλῆς | τὰ ὀπίσθια κοσμήσει τῇ κόμῃ τῆς κεφαλῆς | (977) τῶν παλαιῶν ὀδυρμάτων ἐπιμελουμένη τὴν μνήμην |
(978) Πολλοὶ δὲ περὶ τὴν Σίριν· ἐστὶ δὲ πόλις Ἰταλίας | καὶ αὐτὴ πόλις Ἰταλίας | (979) τὴν γῆν κατοικήσουσιν | ἤτοι ὁ δυσθάνατος | (980) Κάλχας ἀγρίων σύκων | φρόνιμος, σοφός, ἀπὸ Σισύφου | τῶν ἀναριθμητῶν | (981) κατὰκειται τὴν κεφαλὴν τῇ μᾶστιγι | περιφέρει καὶ στρογγύλῃ πέτρᾳ ἢ τῆς χειρὸς τοῦ κονδύλιου πληγῆς | (982) ἔνθα ὁ τοῖς ρεῖθροις ταχὺς | πλημμυρεῖ ὁ Σίνις, ποταμὸς Καλαβρίας | (983) ἀρδεύων τὴν βαθεῖαν | τὴν παγκληρίαν τῆς Χωνίας· ἐστὶ δὲ πόλις Ἰταλίας | (984) ὁμοίαν δὲ πόλιν τῇ Ἰλίῳ | οἱ δυστυχεῖς | (985) κατασκευάσαντες λυπῶσιν | τὴν Ἀθηνᾶν | (986) τὴν Σάλπιγγα καύσαντες. ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς | τῆς θεᾶς ἐν τῷ ναῷ | (987) τοὺς πρότερον

μελαιναν ἑσθῆτα καὶ ῥυπαρὰν διὰ τὸ Ἑλληνικὸν τρόπαιον ἐνδεδυμένος λυπρὸν βίον διάξει. (976) ἀκούρος δὲ τῇ κόμῃ [τῆς κεφαλῆς] ὑπάρχων τὰ ὀπίσω τῆς κεφαλῆς καλλωπίσει (977) τῶν παλαιῶν ὀδυρμάτων τὴν μνήμην ἐπιμελουμένη. (978) πολλοὶ δὲ περὶ τὴν Σίριν καὶ Λευταρινίαν (979) γῆν οἰκήσουσιν, ὅπου ὁ δυσθάνατος (980) [καὶ] φρόνιμος καὶ σοφὸς Κάλχας χάριν τῶν ἀναριθμητῶν ἀγρίων σύκων (981) τοῦ κονδύλιου τοῦ Ἡρακλείους πληγῆς τὴν κεφαλὴν κατὰκει-
ται, (982) ἔνθα καὶ ὁ ταχὺς Σίνις, ποταμὸς Ἰταλίας, τοῖς ρεῖμασιν πλημμυρεῖ, (983) πᾶσαν τὴν βαθεῖαν γῆν τῆς Χωνίας πόλεως ἀρδεύων. (984) τὴν πόλιν δὲ Σίριν ὁμοίαν τῇ Ἰλίῳ οἱ κακοδαίμονες Τρώες (985) κατασκευάσαντες λυπῶσιν τὴν Λαφρίαν καὶ Σάλπιγγα κόρην Ἀθηνᾶν χειρωσάμενοι καὶ ἀποκτείναντες ἐν τῷ ναῷ τῆς θεᾶς (987) τοὺς πρόσθεν Ἴωνας τὸ ἔδαφος κατοικοῦντας.

975 ἀβρόχως Bachm. Anecd. p. 256
ἄβροχος Bachm. Lyc. p. 207 requiritur
ἀβροχία 982 σίρις B

rectius s: μελαιναν ἑσθῆτα διὰ τ.
ἐ. τρ. ἐνδ. ῥυπαρὸς λυπρὸν β. δ.
976 τῆς κεφαλῆς om. s 980 καὶ
om. s 982 σίρις pro ταχὺς Σίρις s

γλήναις δ' ἄγαλμα ταῖς ἀνικμάντοις μύσει,
 στυνγὴν Ἀχαιῶν εἰς Ἴάονας βλάβην
 λειῶσον φόνον τ' ἔμφυλον ἀγραύλων λύκων,
 ὅταν θανὼν λήταρχος ἱερείας σκύλαξ
 πρῶτος κελαινῷ βωμὸν αἰμάξῃ βρότῳ.

Ἄλλοι δὲ πρῶτας δυσβάτους Τυλλησίους
 Αἰνὸν θ' ἄλισμύκτιο δειραῖαν ἄκραν
 Ἀμαζόνος σύγκληρον ἄρσονται πέδον,
 δούλης γυναικὸς ζευγλιαν ἐνδεδεγμένοι,
 ἣν χαλκομίτρον θῆσαν Ὀτρύρας κόρης
 πλανῆτιν ἄξει κύμα πρὸς ξένην χθόνα.

988 ἀνικμάντοις editor cl. Π ἀναιμάκτοις γ 990 λειῶσον CDP 991 λή-
 ταρχος d λήταρχος γ ἱερείας d cf. GHerm. V 249 ἱερείας γ defendit Muell. de
 pedd. soll. 18 993 τυλλησίους BCDE inter — ἰους — ἰου — ἰας optio-

nem dat s Τυλλησίων Steph. 994 ἄλισμύκτιο D ἄλισμύκτιο CD

996 κλήτης, supra ἡ δούλης E ἐνδεδεγμένοι C² ἐνδεδυμένοι, supra ἡ ἐνδε-
 δεγμένοι E 997 Ὀτρύρας editor Ὀτρύρας C (lineam add. C²) Ὀτρύρας BDEHS
 ὀτρύρας AE²

τὸ ἔδαφος | τοὺς Ἴωνας οἰκήσαντας. ἀπὸ
 Εὐρύτου | (988) τοῖς ὀφθαλμοῖς δὲ ἡ ταῖς
 κόραις ἄγαλμα | ταῖς ἀδακρύτοις καμμύ-
 σει | (989) φοβεράν, τῶν Κροτωνιατῶν
 νῦν | εἰς τοὺς Ἴάονας βλάβην | (990) βλέ-
 ψον εἰς τὸν ἐμφύλον φόνον | τῶν Κρο-
 τωναίων | (991) ὅταν ὁ δημόσιος ἱερεὺς
 ἀποθανῶν· τὸ γὰρ δημόσιον λῆτον λέγε-
 ται | τῆς ἱερείας | (992) πρῶτος τῷ με-
 λανῷ λύθρῳ τὸν βωμὸν αἰμάξῃ |

(993) Οἱ λοιποὶ δὲ ἀκρωτήρια καὶ ἐξ-
 οχὰς ὀρέων | δύσβατα. Τυλλησίους δὲ
 πόλεις καὶ ὄρυμνος ἐν Ἰταλίᾳ | (994) Αἰνὸν
 ἀκρωτήριον Ἰταλίας. τοῦ ὑπὸ θαλάσσης
 συμχομένου | τὴν ἐξέχουσιν | (995) συγ-
 κληρονόμον Ἀμαζόνος· λέγει δὲ τῆς Κλή-
 τῆς, τροφῇ Πενθεσλείας | ἐφαρμόσσονται
 (996) δούλης γυναικὸς | υποταγὴν,
 δουλείαν δεξάμενοι | (997) ἦντινα Κλήτην
 τῆς χαλκῆς ζώνης ἐχούσης | θεράπαιναν,
 δούλην τῆς Πενθεσλείας, θυγατρὸς Ὀτρύ-
 ρης Ἀμαζόνος | (998) πλανωμένην τὸ κύ-
 μα ἀπάξει εἰς τὴν ξένην γῆν |

(988) τοῖς δὲ ἀδακρύτοις ὀφθαλμοῖς
 τὸ εἶδωλον τῆς Ἀθηνᾶς καμμύσει, (989)
 βλέπον φοβεράν βλάβην τὴν εἰς τοὺς Κρο-
 τωναίους ἐκ τῶν Ἰώνων γενομένην φόνον
 τε ἐμφύλον τῶν ἐν ἀγρῷ διανυκτερεύον-
 των λύκων, (991) ὅπότεν ὁ τῆς ἱερείας υἱὸς
 ἱερεὺς ἀποθανῶν (992) πρῶτος τῷ με-
 λανῷ ἀνθρωπίνῳ αἵματι τὸν ναὸν αἰμα-
 τώσῃ, (993) ἕτεροι δὲ τὰς Τυλλησίους
 δυσβάτους ἐξοχὰς (994) καὶ τὴν ἀνέχουσιν
 ἄκραν τοῦ ὑπὸ τῆς θαλάσσης σημηχομένου
 ἀκρωτηρίου Αἰνίου (995) τὴν σύγκληρον
 γῆν τῆς Ἀμαζόνος ἐφαρμόσσονται (996) τὴν
 υποταγὴν τῆς δούλης Κλήτῆς ἐνεδρευόντες,
 (997) ἦντινα δούλην Κλήτην τῆς μητρὸς
 Πενθεσλείας Ὀτρύρης (998) πεπλανημέ-
 νην πρὸς ξένην γῆν ἀπάξει,

988 ἀδακρύτοις B 995 κλητι-
 κτῆς B

994 ἀνέχουσιν pro ἔχουσιν s 995
 ἐφαρμόσσονται pro ἐφαρμόσσοντες s
 997 καὶ τίνα δούλην Κλήτην; τῆς μ.
 Π. Ὁ. s 998 ἦν ante πεπλ. excidit

ἤς ἐκπνεύσης λοῖσθον ὀφθαλμὸς τυπεῖς
πιθηχομόρφῳ πότμον Αἰτωλῷ φθόρῳ 1000
τεύξει τράφηι φοινίῳ τετμημένῳ.

Κροτωνιάται δ' ἄστν πέρσουσιν ποτε
Ἀμαζόνος, φθέρσαντες ἄτρομον κόρην
Κλείτην, ἄνασσαν τῆς ἐπωνύμου πάτρας.
πολλοὶ δὲ πρόσθε γαῖαν ἐκ κείνης ὁδᾶς 1005
δάψουσι περηγιθέντες οὐδ' ἄτερ πόνων
πύργους διαρραίσουσι Λαυρήτης γόνοι.

Οἱ δ' αὖ Τέρειναν, ἔνθα μυδαίνει ποτοῖς
Ὠκίναρος γῆν φοῖβον ἐκβράσσων γάνος,
ἄλῃ κατοικήσουσι κάμνοντες πικρᾷ. 1010

Τὸν δ' αὖ τὰ δευτερεῖα καλλιστευμάτων
λαβόντα καὶ τὸν ἐκ Λυκορμαίων ποτῶν

1000 φθόρον V 1002 πέρσουσιν ACDE 1004 Κλείτην s Κλήτην V

1005 πρόσθεν ABE ἐκ κείνης CDEHS ἐκείνης B ἐκείνης A² 1009
ὑδωρ V 1010 χρυσὰ pro πικρᾷ B

(999) ἦστινος Πενθεσιλείας τὸ τελευ-
ταῖον ἐκπνευσάσης | ὁ ὀφθαλμὸς πληγεῖς
(1000) τοῦ Θερότη | θάνατον τοῦ Αἰτωλῷ
τῶν φθόρων | (1001) κατασκευάσει τοῦ
φοινικιοῦ δόρατι, ξίφει | πεπληγμένῳ, κε-
κοιμμένῳ | (1002) οἱ Κροτωνιάται δὲ τὴν
πόλιν | ἐκπορθήσουσιν ἤδη | (1003) τῆς
Κλήτης, φθειραντες | τὴν ἀφοβὸν κόρην |
(1004) τὴν βασιλισσαν Κλήτην | ἐπωνύμου
τῆς πατρίδος | (1005) πολλοὶ δὲ πρότερον
τὴν γῆν | μετὰ τῶν ὁδόντων ἐξ ἐκείνης τοῖς
ὁδοῦσι | (1006) διαφθαρέντες φάγωσιν |
οὐδὲ χωρὶς πόνων (1007) πύργους δια-
φθεροῦσιν | οἱ Κροτωνιάται |

(1008) Οἱ δὲ δὴ, πόλιν Ἰταλίας | ἐκείσε
τοῖς νάμασι ποτίζει, βρέχει | (1009) τὴν
γῆν ὁ Ὠκίναρος, ποταμὸς Ἰταλίας | κα-
θαρὸν ὕδωρ ἐκπέμπων | (1010) πλάνη κατ-
οικήσουσιν | τῇ πικρᾷ κοπιῶντες |

(1011) Τοῦτον δὲ δὴ τὰ δεύτερα | καλ-
λιστευμάτων ἦγουν τοῦ κάλλους (1012)
τὸν λαβόντα καὶ τὸν | ἐκ τῶν ναμάτων
τοῦ Λυκόρμα, ποταμοῦ Ἰταλίας τοῦ νῦν
Εὐήνου |

1012 Αἰτωλίας (e T) Bachm.

(999) ἦστινος Πενθεσιλείας τὸ ἔσχατον
ἐκπνευσάσης πληγεῖς ὁ ὀφθαλμὸς (1000)
παρὰ τοῦ Αἰτωλῷ Θερότη φθαρτικὸν θά-
νατον (1001) αὐτῷ δεδασμένῳ τοῦ φοινικιοῦ
δόρατι ὁ Ἀχιλλεύς κατασκευάσει. (1002)
οἱ δὲ Κροτωνιάται τὴν πόλιν ποτὲ ἐκπορ-
θήσουσιν, (1003) ἀποκτείναντες τῆς Ἀμα-
ζόνος τὴν ἀφοβὸν κόρην (1004) Κλήτην,
τὴν βασιλισσαν τῆς ἐπωνύμου πατρίδος.
(1005) πολλοὶ δὲ ἔμπροσθεν ἐξ ἐκείνης δια-
φθαρέντες τὴν γῆν τοῖς ὁδοῦσι χανόντες
δήξουσιν οὐδὲ χωρὶς πόνων καὶ κόπων
(1007) τοὺς πύργους διακόψουσιν οἱ τῆς
Λαυρήτης ἀπόγονοι Κροτωνιάται. (1008)
οὗτοι δὲ δὴ τὴν Τέρειναν, πόλιν Ἰταλίας,
τῇ πικρᾷ πλάνῃ κάμνοντες κατοικήσουσιν,
ὅπου τοῖς πόμασιν ὁ Ὠκίναρος ποταμὸς
τὸ καθαρὸν ὕδωρ ἐκβράσσων τὴν γῆν πο-
τίζει.

Τὸν δ' αὖ τὰ δευτερεῖα καλλι-
στευμάτων λαβόντα (1011) τὸν δὲ
δὴ Νιρέα τὸν τὰ δεύτερα κάλλη τοῦ Ἀχιλ-
λέως (1012) λαβόντα καὶ τὸν ἐκ Λυκορ-
μαίων ποτῶν

999 τοῦ Αἰτωλοῦ Θερότην V in s
1000 φησί, κακὸν pro φθαρτικὸν s
1007 λαυρήτης pro λαυρίτης s
1011 καλλιστεῖα μετ' Ἀχιλλεῖα? cf. T

στρατηλάτην σὺν, καρτερόν Γόργης τόκον,
 τῇ μὲν Αἰβυσσαν ψάμμον ἄξουσι πνοαὶ
 Θρηῆσαι ποδωτοῖς ἐμφορούμεναι λίνοις, 1015
 τῇ δ' ἐκ Αἰβύσσης αὐθις ἐμπέτνων νότος
 εἰς Ἀργυρίνους καὶ Κεραυνίων νάπας
 ἄξει βαρεῖ πρηστῆρι ποιμαίνων ἄλα,
 ἔνθα πλανήτην λυπρὸν ὄψονται βίον
 Λακωνίου δρέποντες Αἴαντος ξοάς. 1020
 Κραθις δὲ γείτων ἡδὲ Μυλάκων ὄρος
 χώρας συνοίκους δέξεται Κόλχων Πόλαις,
 μαστῆρας οὓς θυγατρὸς ἔστειλεν βαρὺς
 Αἴας Κορίνθου τ' ἀρχός, Εἰδυίας πόσις,

1013 κρατερόν *ACD* 1014 τῇ *ABP* πῇ *CDEp* cf. *T* 1016 τῇ *ABP*
 πῇ *CDEp* cf. *T* ἐμπέτνων *editor* ἐμπέτνων *ABDE* ἐμπιπρῶν *C* 1017 ἀρ-
 γυρίνους *BCDET* 1018 ποιμαίνων *ABP* κυμαίνων *CDE* 1019 λυπρὸν *A*
 1020 πίνοντες *V* 1021 ὄρος *B Steph.* ὄροις *ACDEp* 1022 χώρος *V*
 1023 ἔστειλε *ABCD*

(1013) τὸν Ἀνδραμονίδην, λέγει Θό-
 αντα | τὸν ἰσχυρόν Γόργης υἱὸν Θόαντα
 (1014) ἐκείσε εἰς τὴν Αἰβυκὴν ψάμμον |
 ἄξουσιν οἱ ἀνέμοι (1015) Θρακικαί, αἱ ἐκ
 Θράκης | τοῖς πρὸς τὸν πόδα τοῦ ἀρμέ-
 νου ἐσχατοῖς μέρεσιν. ἐκπίπτουσαι | (1016)
 ἐκείσε δὲ ἐκ τῆς Αἰβύσσης. πρῶτον μὲν περὶ
 Αἰβύσσης πλανηθέντες ἀμφὶ ὕστερον ἡλ-
 θον καὶ κατέφυκον εἰς Ἰταλίαν | πάλιν
 ὁ νότος ἐμπέτνων | (1017) εἰς Ἠπειρω-
 τικὸν ἔθνος, τοὺς Ἀργυρίνους | ὅρη Ἠπει-
 ρωτικὰ τὰ Κεραύνια | (1018) ἄξει τῷ
 σφοδρῷ καὶ βιαίῳ ἀνέμῳ | ἐλαύνων εἰς
 θάλασσαν | (1019) ἐκείσε πλανήτην λυ-
 πρὸν ὄψονται βίον, ἀντὶ τοῦ θρασυνοῦ
 (1020) ἢ τοῦ Πίνδου ὄρους ἀκρὰ Λακ-
 ωνία καλεῖται | τοῦ Αἴαντος, ποταμοῦ
 Ἠπείρου, τὸ ὕδωρ | (1021) ὁ Κραθις δὲ,
 ποταμὸς Ἰταλίας, ὁ γείτων | ἔθνος Ἰλλυ-
 ρίας οἱ Μύλακες | (1022) ὁ τόπος συνοί-
 κους δέξεται | τοῖς ὑπὸ Κόλχων κτισθεί-
 σαις πόλεσιν. Πόλαι ὄνομα πόλεως |
 (1023) οὐστίνας ἰχθυεὺς καὶ διώκτας τῆς
 θυγατρὸς | ἀπέστειλεν ὁ βαρὺς | (1024) ὁ
 τῆς Κόλχιδος τῶν πόλεων, τῆς Αἴας καὶ
 Κορίνθου, βασιλεὺς | ὁ ἀνὴρ τῆς Εἰδυίας,

(1013) δεινὸν καὶ ἰσχυρόν ἡγεμόνα υἱὸν
 τῆς Γόργης Θόαντα, πῇ μὲν εἰς τὴν Αἰ-
 βυκὴν ψάμμον αἱ Θρακικαὶ πνοαὶ τοῖς ἐσ-
 χατοῖς ἀρμένιοις ἐμπέτνουσαι ἀπάξουσι,
 (1016) πῇ δὲ ἐκ τῆς Αἰβύσσης πάλιν ὁ νότος
 ἐμπέτνων (1017) εἰς τοὺς Ἀργυρίνους, ὅ
 ἐστὶν ἔθνος Ἠπείρου, καὶ εἰς τὰς ὕλας τῶν
 Κεραυνίων ὄρων (1018) τῷ βιαίῳ ἀνέμῳ
 ἐλαύνων τὴν θάλασσαν ἀπάξει, (1019)
 ὅπου πεπλανημένον καὶ λυπρὸν βίον θεά-
 σονται (1020) τοῦ Λακωνίου ὄρους καὶ
 τοῦ Αἴαντος ποταμοῦ τὰς ἐκρεύσεις πίνον-
 τες. (1021) ὁ δὲ γείτων Κραθις, ὁ πο-
 ταμὸς Ἰταλίας, ἐν τοῖς ὄροις τῶν Μυλά-
 κων (1022) καὶ ταῖς Πόλαις τῶν Κόλχων
 οἰκητόρας δέξεται, (1023) οὐστίνας Κόλ-
 χους ὁ βαρὺς βασιλεὺς τῆς Αἴας πόλεως
 καὶ τῆς Κορίνθου Αἰθίης καὶ ἀνὴρ τῆς
 Εἰδυίας διώκτας τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ ἀπέ-
 στειλε,

1013 Θόαντος *B* 1015 ἐκπιπτού-
 σαις *B* ἐμπέτνουσαι *Bachm.* 1017
 ἀργυρίνους *B* 1022 τῶν *B* leg.
 Πόλαις pro πόλεσιν

1013 Αἰβυκὴν? 1021 ἐν pro σὺν
 recepi e diagrammate in s 1023
 αἰθίης pro αἰθίους *Vs* exciditne ὁ
 πόσις ante καὶ ἀνὴρ?

τὴν νυμφαγωγὸν ἐκκυνηγετῶν τρόπιν, 1025
οἱ πρὸς βαθεῖ νάσαντο Διζήρου πόρῳ.

Ἄλλοι δὲ Μελίτην νῆσον Ὀθρωνοῦ πέλας
πλαγκτοὶ κατοικήσουσιν, ἣν πέριξ κλύδων
ἔμπλην Παχύνου Σικανὸς προσμάσσεται,
τοῦ Σισυφείου παιδὸς ὀχθηρὰν ἄκραν 1030
ἐπώνυμον ποθ' ὑστέρω γράφων χρόνῳ
κλεινὸν θ' ὕδρουμα παρθένου Λογγάτιδος,
Ἐλωρος ἐνθα ψυχρὸν ἐκβάλλει ποτόν.

Παπποκτόνος δ' Ὀθρωνὸν οἰκῆσει λύκος,
τηλοῦ πατρῶα ξείθρα Κοσκύνθου ποθῶν. 1035
ὃς ἐν θαλάσῃ χοιράδων βεβῶς ἔπι
ρήτρας πολίταις τὰς στρατοπλώτους ἐρεῖ.

1026 διζήρου C (addidit C²) διζήρου ADE δηξηροῦ B cf. Steph.
1027 δὲ om. A (scripsit in lemm.) BDE cf. II et Steph. 1031 χρόνῳ γρά-
φω ACD χρόνῳ γραφεῖν E 1035 πατρῶον A

γυναῖκός Αἰήτου | (1025) τὴν νυμφαγωγὸν
ναῦν | ἀπὸ μέρους τὴν Ἀργῶ λέγει |
(1026) οἵτινες πρὸς τῷ βαθεῖ ὤκουν | τοῦ
Διζήρου, ποταμοῦ Ἠπείρου, τῷ πόρῳ |
(1027) Ἄλλοι δὲ τὴν Μελίτην, νῆσον
τῆς Σικελίας | πλησίον τῆς Ὀθρωνοῦ νή-
σου, ἣτις ἐστὶ περὶ Ἰταλίαν πρὸς τὸ στόμα
τοῦ Ἀδρίου | (1028) πλανῆται κατοική-
σουσιν | ἥτινα πέριξ ὁ κλύδων | (1029)
πλησίον Παχύνου, ἀκρωτηρίου Σικελίας |
ποταμὸς Σικελίας περιελεῖται, περιγράφ-
εται | (1030) ἡ Ὀδυσσεὺς ἄκρα, ἡ τοῦ
Ὀδυσσεύς· Σισυφου γὰρ αὐτὸν τινὲς φασὶ
παῖδα | τραχεῖαν ἄκραν (1031) ποτὲ ἐπών-
υμον | τῷ ἐσάτῳ χρόνῳ περιγράφων
καὶ περιορίζων | (1032) ἐνδοξον ἱερὸν τῆς
Ἐκάτης | (1033) ὅπου τὸ τοῦ Ἐλωρου,
ποταμοῦ Σικελίας, τὸ ψυχρὸν ὕδωρ ἐκ-
βάλλει |
(1034) Ὁ Ἐλεφάντωρ, ὁ ἀνελὼν Ἀβαν-
τα, τὸν ἑαυτοῦ πάππον. Ὀθρωνὸν, νῆσον
Ἰταλίας | κατοικήσει ὁ λύκος, διὰ τὸ φο-
νικὸν αὐτὸν εἶναι | (1035) πόρῳ τὰ πα-
τρικὰ ξείθρα ποταμοῦ Εὐβοίας ἐπιποθῶν |
(1036) ὅστις ἐν τῇ θαλάσῃ τῶν ὑφάλων
πετρῶν ἐπιβεβηκώς | (1037) τὰς ἐκείας,
ὁ ἐστὶν ἀγγέλιας, τοῖς πολίταις | τὰς πλευ-
σθεῖσας ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἐρεῖ |

(1025) τὴν νυμφαγωγὸν τρόπιν ἦγουν
τὴν Ἀργῶ ἀγρεῦσαι θέλων, (1026) οἵτι-
νες Κόλχοι πρὸς τῷ βαθεῖ πόρῳ τοῦ
Διζήρου ποταμοῦ κατοίκησαν. (1027) οἱ
δὲ λοιποὶ εἰς τὴν Μελίτην νῆσον πλη-
σίον τῆς Ὀθρωνοῦ νήσου (1028) πεπλα-
νημένοι οἰκήσουσιν, ἥτινα Μελίτην νῆ-
σον πέριξ ἐγγὺς τοῦ Παχύνου ποταμοῦ
ὁ Σικελὸς κλύδων ἐπιρρεῖ καὶ ἐπικλύζει,
(1030) τὴν τοῦ Σισυφείου παιδὸς ἦγουν
Ὀδυσσεὺς ἐπώνυμον τραχεῖαν (1031) καὶ
ὑψηλὴν ἄκραν, ἣν ποτὲ τῷ υστέρῳ χρόνῳ
περιγράφων ὁ Ὀδυσσεὺς (1032) ἐνδοξον
οἶκον τῆς παρθένου Ἐκάτης Ὀδύσσειαν
ἐκάλεσεν, (1033) ὅπου ἡ Ἐλωρος, πόλις
Σικελίας, τὸ ψυχρὸν ὕδωρ ἐκβάλλει.

(1034) ὁ δὲ τὸν πάππον ἀποκτείνειας
Ἀβαντα λύκος Ἐλεφάντωρ τὴν Ὀθρωνὸν
νῆσον κατοικήσει, (1035) τὰ πόρῳ ὄντα
πατρῶα βεῦματα τοῦ Κοσκύνθου ποτα-
μοῦ Εὐβοίας ἐπιθυμῶν. (1036) ὅστις ἐν
τῇ θαλάσῃ τῶν πετρῶν ἐπιβάς (1037)
τὰς στρατοπλώτους ἐκείας ἦγουν βοη-
θείας τῆς πατρῶας γῆς τοῖς Ἀτρεΐδαϊς
λέγει·

1026 δηξηροῦ B 1029 leg. περιγρά-
φει 1030 φασὶ om. B 1033 Ἐλωρου
pro Ἐλωρος Bachm. 1035 εὐβοίης B

1031 ἦν pro τὴν V 1033 ὁ Ἐλ.
ποταμὸς V

χέρσου πατρώας οὐ γὰρ αὖ φωνῇ ποσὶ
 ψαῦσαι, μέγαν πλειῶνα μὴ πεφευγότα,
 δίκης ἑάσει τάροδος Τελφουσία 1040
 Λάδωνος ἀμφὶ ρεῖθρα ραίονσα σκύλαξ.
 ὄθεν πεφευγὼς ἐρπετῶν δεινὴν μάχην
 δρακοντομόρφων εἰς Ἀμαντίαν πόλιν
 πλώσει. πέλας δὲ γῆς Ἀτιντάνων μολὼν
 Πράκτιν παρ' αὐτὴν αἰτὺν νάσσεται λέπας, 1045
 τοῦ Χαονίτου νᾶμα Πολυάνθους δρέπων.
 Ὁ δ' Ἀύσονίων ἄγχι Κάλχαντος τάφων,
 δυοῖν δμαίμοιν ἕτερος, ψευδηρίων
 ξένην ἐπ' ὀστέοισιν ὀγχήσει κόνιν.

1038 ἄν ν φωνῇ BEΠ φωνῇ A φωνῇ C (correx. C²) φωνῇ D
 1040 ἑάσει ABΠ ἑάσει CDE ἑάσει GHerm. V 246 1044 γρ. ἀντιτατῶν
 marg. B ἀτιντάνων C 1045 πράκτιν D ἀκτὴν Cant. πλαγκτὸς παρ' ἀκ-
 τὴν Muell. I 181 1046 πολυάνθου A (σ prope erasum: πολυάνθους V) πο-
 λυάνθου BDE cf. II 1047 αὐσονίων ABC 1048 ἀδελφοῖν ν

(1038) τῆς πατρώας γῆς· οὐδαμῶς γὰρ
 ἂν τὸν φονέα τοῖς ποσὶν | (1039) νόμος
 γὰρ ἦν τοῖς ἀρχαίοις τὸν φόνον ἐργασά-
 μενον φεύγειν ἐναυτὸν ὄλον | μὴ ψαύοντα
 τῆς πατρίδος | (1040) ἡ τῆς Δίκης βοηθὸς
 Ἑρινὸς συγχωρήσει | πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ,
 ἐνθα τιμᾶται ἡ Ἑρινὸς | (1041) περὶ τὰ
 ρεῖθρα τοῦ ποταμοῦ Ἀρκαδίας Λάδωνος |
 κατοικοῦσα ἡ ταρακτικὴ | (1042) ὄθεν,
 ἀπὸ Ὀθρωνοῦ, φυγὼν ὁ Ἐλεφήνωρ τοὺς
 ὄφεις | (1043) τοὺς δρακοντομόρφους | εἰς
 τὴν Ἀμαντίαν, πόλιν Ἠπείρου, τὴν ἐξ
 αὐτοῦ κληθεῖσαν, ἐξ ἧς μετωνόμασθησαν
 ἀντὶ Ἀβάντων Ἀμαντις | (1044) πλεύσει.
 πλησίον δὲ γῆς | ἔθνους Ἠπειρωτικοῦ. ἐλ-
 θὼν | (1045) ὅρος Ἠπείρου ἢ Πράκτις |
 τὸ τραχὺ οἰκᾷ ἀκρωτήριον τοῦ ὄρους |
 (1046) τὸ νᾶμα τοῦ Χαονίτου, ἔθνικόν
 Ἠπείρου | τοῦ Πολυάνθου ποταμοῦ. με-
 ταφορικῶς ἀντλῶν |

(1047) Ὁ δὲ τῶν Ἰταλῶν πλησίον τῶν
 τάφων τοῦ Κάλχαντος | (1048) τῶν δύο
 ἀδελφῶν ὁ ἕτερος | κενοταφίων | (1049)
 ἐπὶ τοῖς ὀστέοις ξένην ἐπογχήσεται κόνιν |

(1039) οὐδαμῶς γὰρ ἂν τὸν φονέα
 τοῖς ποσὶ προσψαῦσαι τῆς πατρίδος ἐπὶ
 πλείονα χρόνον μὴ πεφευγότα (1040) ἡ
 βοηθὸς τῆς δίκης Τελφουσία Ἑρινὸς πα-
 ραχωρήσει, (1041) ἡ περὶ τοῦ Λάδωνος τοῦ
 ποταμοῦ τὰ ρεῖθρα κατοικοῦσα. (1042)
 ὄθεν πεφευγὼς τὴν δεινὴν μάχην τῶν
 δρακοντομόρφων ἐρπετῶν τῆς Ὀθρωνοῦ
 νῆσου εἰς τὴν Ἀμαντίαν, πόλιν τῆς Ἠπεί-
 ρου, (1044) πλεύσει. πλησίον δὲ τῆς Ἀτιν-
 τανῶν γῆς παραγενόμενος (1045) παρ'
 αὐτὴν τὴν Πράκτιν εἰς τὸ ὑψηλὸν λέπας,
 ὃ ἐστὶν ὄρος, οἰκᾷ (1046) τοῦ Ἠπει-
 ρώτου Πολυάνθου ποταμοῦ τὸ ὕδωρ τρυ-
 γῶν καὶ πίνων. (1047) ὁ δὲ ἕτερος τῶν δύο
 ἀδελφῶν Ποδαλείριος πλησίον τῶν Ἰτα-
 λικῶν κενοταφίων τοῦ Κάλχαντος (1049)
 ἐπὶ ξένην γῆν τοῖς ὀστέοις ταφῆσεται.

1039 μὴ — πατρίδος om. B 1042
 Ὀθρωνοῦ pro Ὀθρωνῶν Bachm.
 1043 ἐξ ἧς pro ἐξῆς Bachm. Ἀμαν-
 τες om. Bf 1044 ἔθνους B 1047
 leg. Ἰταλικῶν Bachm.

1046 πολυάνθους s ποτὸν pro τὸ s
 ἀντλῶν pro πίνων s

δοραῖς δὲ μήλων τύμβον ἐγκοιμωμένοις 1050
 χρήσει καθ' ὕπνον πᾶσι ναμερτῇ φάτιν·
 νόσων δ' ἀκεστής Δαυνίοις κληθήσεται,
 ὅταν κατιχμαίνοντες Ἀλθαίνου ῥοαῖς
 ἄρωγόν ἀυδήσωσιν Ἥπιον γόνον
 αὐτοῖσι καὶ ποίμναισι πρενμενῇ μολεῖν. 1055
 ἔσται ποτὲ πρεσβεῦσιν Αἰτωλῶν φάος
 ἐκεῖ γοηρὸν καὶ πανέχθιστον φανέν,
 ὅταν Σαλάγγων γαῖαν Ἀργαίων θ' ἔδη
 μολόντες αἰτήσωσι κοιράνου γῆας
 ἐσθλῆς ἀρούρας πῖαρ ἐγκληρον χθονός, 1060
 τοὺς δ' εἰς ἔρεμνὸν ζῶντας ὠμησται τάφον

1051 πᾶσιν C πᾶσαν E ναμερτῇ editor νημερτῇ ABDE ἡμερτῇ C (spiritum atramento addidit, minio ἐπιθυμητὴν superscripsit C²) 1052 δ' om. D
 τ' CE 1054 αὐδήσουσιν B αὐδήσουσιν CE 1055 ἀστοῖσιν 1057 παν-
 ἐχθιον C² 1058 σαλώγγων C ἀγαίσσων D (α primae syllabae ex αι)
 1059 αἰτήσωσι editor cf. p αἰτίζωσι v γνῖας ACD 1060 ἀρούρας v
 puncti loco comma posui

(1050) ἐν δέρμασι δὲ θρεμμάτων | ἐν
 τῷ τάφῳ Ποδαλείριου τοῖς κοιμωμένοις |
 (1051) χρησιμοδοτήσει καθ' ὕπνου πᾶ-
 σιν | ἀληθῆ φήμην | (1052) νοσημάτων δὲ
 θεραπευτῆς, ἱατρὸς | τοῖς Δαυνίοις· ἔθνος
 Ἰταλίας, ὀνομασθήσεται | (1053) ὅπταν
 βρέχοντες, ἀντλοῦντες, λουόμενοι | τοῖς
 ρεύμασι τοῦ ποταμοῦ Ἰταλίας Ἀλθαίνου |
 (1054) βοηθὸν φωνήσωσιν | τὸν Ἀσκλη-
 πιοῦ υἱὸν Ποδαλείριον | (1055) τοῖς πο-
 λίταις καὶ ταῖς ποίμναις | εὐμενῇ, προσηνῇ,
 λίαν πρᾶον ἐλθεῖν | (1056) γενήσεται ποτε
 τοῖς πρεσβευταῖς, τοῖς ἀγγέλοις | τῶν Αἰ-
 τωλῶν φῶς | (1057) ἐκεῖ θρήνους ἄξιον
 καὶ λυπηρὸν | καὶ παμμίσητον φανέν
 (1058) ὅταν τὴν τοῦ ἔθνους Ἰταλίας γῆν
 καὶ τοῦ Ἰταλίας ἔθνους ἐδάφη | (1059)
 ἐρχόμενοι αἰτοῦσιν | τοῦ Διομήδους, μέ-
 τρον δὲ γῆς ὁ γῆς | (1060) ἀγαθῆς γῆς |
 τὸ κληρωθὲν τῷ Διομήδει πῖον καὶ λι-
 παρὸν ἔδαφος | (1061) τούτους δὲ ζῶντας
 εἰς τὸ σκοτεινόν, παρὰ τὸ ἔρεβος | ὠμο-
 φάγοι, ὠμοί, ἀπηγεῖς, μνημεῖον |

(1050) τοῖς δὲ ἐν μηλωταῖς περὶ τὸν
 τάφον αὐτοῦ κοιμωμένοις (1051) πᾶσιν
 ἀληθῆ λόγον καθ' ὕπνου χρησιμοδοτή-
 σει. (1052) ἱατρὸς δὲ τῶν νόσων παρὰ
 τοῖς Δαυνίοις ὁ Ποδαλείριος κληθήσεται,
 (1053) ὅποτε λουόμενοι ἐν τοῖς ρεύμασιν
 τοῦ Ἀλθαίνου ποταμοῦ (1054) βοηθὸν
 ἀναβοήσωσι τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὸν υἱὸν
 (1055) τοῖς πολίταις καὶ τοῖς θρέμμασιν
 αὐτῶν ἄγαν εὐμενῇ παραγενέσθαι. (1056)
 γενήσεται ποτε τοῖς πρεσβεῦσι τῶν Αἰτω-
 λῶν, τοῖς πρεσβευταῖς καὶ ἀγγέλοις, ἐκεῖ
 φῶς λυπηρὸν καὶ ἐχθρότατον φανέν παρὰ
 τῶν Δαυνίων, (1058) ὅπταν ἐπὶ τῶν Σα-
 λάγγων τὴν γῆν καὶ τῶν Ἀργαίων τὰ
 ἔδρασμα (1059) παραγενόμενοι οἱ Αἰ-
 τωλοὶ καὶ ἀπαιτοῦντες ἀπαιτήσωσι τοῦ
 Διομήδους τοὺς τόπους (1060) τῆς ἀγα-
 θῆς ἡροτριασμένης γῆς τὸ κληρωθὲν αὐτῷ
 λιπαρὸν μέρος. (1061) τούτους δὲ οἱ ὠμο-
 φάγοι Δαῦνιοι ζῶντας εἰς σκοτεινὸν τάφον

1058 ἐδάφη pro ἐδάφει Bachm.
 1059 τῆς pro τοῦ B

1053 ὅπταν — ἀναβοήσωσι s
 1059 ἀπαιτήσωσι editor ἀπαιτήσουσι
 AF om. s

κρύψουσι κοίλης ἐν μυχοῖς διασφάγος.
οἱ δ' ἀκτέριστον σῆμα Λαυνῖται νεκρῶν
στήσουσι ζωστῶ τροχμάλῳ κατηρεφές,
χώραν διδόντες, ἥνπερ ἔχρηζον λαβεῖν, 1065
τοῦ κρατοβρώτος παιδὸς ἀτρέστον κάπρου.

Τῶν Ναυβολείων δ' εἰς Τέμεσσαν ἐγγόνων
ναῖται καταβλώξουσιν, ἔνθα Λαμπέτης
Ἰππωνίου πρηγῶνος εἰς Τηθὺν κέρας
σκληρὸν νέενυκεν. ἀντὶ δὲ Κρίσης ὄρων 1070
Κροτωνιάτιν ἀντίπορθμον αὐλακα
βοῶν ἀροτρεύουσιν ὀλκαῖῳ πετρῶ,
πάτρην Αἰλαιαν κἀνεμωρείας πέδον
ποθοῦντες Ἀμφισσάν τε καὶ κλεινὰς Ἀβας.

1062 κρύψουσι γ κοίλης BEΠ κοίλης C κοίλοις D κοίλοις in κοίλαις mu-
tavit A (κοίλαις F), in κοίλης A² 1063 οἱ editor τοῖ ABC cf. II τοῖς DE
1065 ἔχρηζον BCDE 1067 ναυβο*λείων A (v prope erasum: ναυβουλείων F)
ναυβουλείων B ἐκγόνων C² 1070 κρίσης ACDE ὄρων C² (et add. C²)
1073 κ ἀνεχωρείας C χ in μ mutavit C²

(1062) κρύψουσιν ἐν τοῖς μυχοῖς τῆς
κοίλης | βαθείας καὶ κοίλης· διασφάξ γὰρ
τῇ εὐθείᾳ | (1063) οὗτοι δὲ ἀθαπτον καὶ
ἀνεκταρίαστον τάφον· οὐ γὰρ ἐτάφησαν |
οἱ Ἴταλοι τῶν νεκρῶν· κατεγνώσθησαν
γὰρ καὶ οὐκ ἐτάφησαν | (1064) οὐ γὰρ
ἐτάφησαν, ἀλλὰ ζῶντες ἐν τῷ βοθύνῳ
κατεγνώσθησαν | μικρῷ λίθῳ, κάχληκι |
καταστειγόν |

(1062) γήσουσιν ἐν τοῖς ἐσωτάτοις τό-
ποις τῆς ὠρυγμένης καὶ παραγγυίδους κοί-
λης γῆς. (1063) οὗτοι δὲ οἱ Δαῦνιοι ἐν-
τελεῖς ἀταφον μνημα τῶν νεκρῶν Αἰτωλῶν
(1064) τῷ κεχωσμένῳ σμικρῷ λίθῳ κα-
τασκευάσονται

(1065) χώραν παρέχοντες, ἥντιναπερ | λαβεῖν ἔχρηζον | (1066) τοῦ τὴν κεφα-
λὴν φαγόντος Τυδεύος, Διομήδους, ἐπειδὴ ἐν τῇ Θηβαϊκῇ πολέμῳ λέγεται ὁ Τυδεὺς
τὴν κεφαλὴν τοῦ Μελανίππου κατεδηλοκεῖν· κρατοβρώτος οὖν Τυδεύος. παῖς δὲ
αὐτοῦ ὁ Διομήδης. ἀφόβου, ἀνδρείου, Τυδεύος, διὰ τὸ σθένος ἢ διὰ τὸ δέσμα τοῦ
καλυδωνίου γοῖρου, ἐπειδὴ ἐχρήσατο αὐτὸ ἀντὶ περιβολαίου |

(1067) Τῶν τοῦ Ναυβόλου δὲ παίδων εἰς Τέμεσσαν, πόλιν Ἰταλίας | (1068) οἱ
ναῦται καταντήρουν | ὅπου τὸ ἀκρωτήριον τοῦ τῆς Ἰταλίας ὄρους | (1069) πόλεως
Ἰταλίας. [καὶ] ἐξοχῆς τοῦ ὄρους. εἰς τὴν θάλασσαν ἀκρωτήριον | (1070) τραχύ |
ἀντὶ δὲ τῶν ὁρισμάτων τῆς κρίσης, πόλεως Φωκίδος | (1071) τὴν ἐναντι κειμένην,
ἐπειδὴ ἡ μὲν κρίσις ἀνατολική, ἡ δὲ Κρότων δυτικὴ. πόλις Φωκίδος | (1072) τῶν
βοῶν ἀροτρεύουσιν | τῷ ἐλκομένῳ ἄκρῳ τοῦ ἀρότρου, ἣτις καλεῖται ὕνις | (1073)
τὴν Αἰλαιαν πατρίδα· ἐστὶν δὲ πόλις Φωκίδος | καὶ τὸ τῆς Ἀνεμωρείας ἑδαφος· ἐστὶ
δὲ πόλις Φωκίδος | (1074) ποθοῦντες τὴν Ἀμφισσαν, πόλιν Φωκίδος | καὶ τὰς ἐνδό-
ξους Ἀβας· ἐστὶν δὲ πόλις Φωκίδος |

1063 ἀθάνατον B

1069 καὶ om. a

Σήταια τλήμον, σοὶ δὲ πρὸς πέτραις μόρος 1075
 μῖναι δυσαίων, ἔνθα γυνούχοις πέδαις
 οἴκτιστα χαλκείαισιν ὠργνωμένη
 θανεῖ, περὶ φλέξασα δεσποτῶν στόλον,
 ἔκβλητον αἰάζουσα Κράθιδος πέλας
 τόρροισιν αἰώρημα φοινίοις δέμας. 1080
 σπιλὰς δ' ἐκείνη σῆς φερώνυμος τύχης
 πόντον προσαναγάζουσα φημισθήσεται.
 Οἱ δ' αὖ Πελασγῶν ἀμφὶ Μέμβλητος ῥοὰς
 νῆσόν τε Κερνεῶτιν ἐκπεπλωκότες
 ὑπὲρ πόρον Τυρσηνὸν ἐν Λαμηταῖς 1085
 δίναισιν οἰκήσουσι Λευκανῶν πλάκας.
 Καὶ τοὺς μὲν ἄλλη ποικίλοι τε συμφοραὶ
 ἄνοστον αἰάζοντας ἔξουσιν τύχην
 ἐμῶν ἑκατὶ δυσγάμων ἑυσταγμάτων.
 οὐδ' οἱ χρόνῳ μολόντες ἀσπαστῶς δόμους 1090
 ἐκταῖον ἐκλάμψουσι θυμάτων σέλας,

1075 σοὶ C² πέτρας A 1077 χαλκείαισιν V ὠργνωμένη D ὠργνω-
 μένη AB 1078 θανῇ V 1082 πρὸς, ἀγάζουσα C 1083 μέβλη-
 τος E 1084 κερνεατίν A κερνεῶτιν B κερνεῶτιν E Κερνεῶτιν Gargiulli 73
 ἐκπεπλωκότες C² 1088 ἔξουσι ACDE 1090 χρόνοι A (correx. A²,
 χρόνῳ V)

(1075) ὄνομα μίας τῶν Τρωάδων γυναικῶν. ὦ ταλαίπωρε, ὑπομονητική, ἀφ' οὗ δυστυχῆς | σοὶ δὲ ὁ θάνατος πρὸς ταῖς πέτραις | (1076) μένει δυστυχῆς· καὶ εὐαίων ὁ εὐτυχῆς | ταῖς τὰ γυναικῶν καὶ δεσπούσαις. δεσμοῖς | (1077) ἔλεεινὸς σιδηραῖς | ἐκτεταμένη, ἡπλωμένη | (1078) ἀποθάνης, ἐμπρήσασα | τὰς ναῦς τῶν δεσποτῶν | (1079) ἀπόβλητον φρηνοῦσα, στένουσα | πλησίον Κράθιδος, ποταμοῦ Ἰταλίας | (1080) γυνὴν σπαραγμα ἢ βάσταγμα | τοῖς φοινικοῖς τὸ σῶμα | (1081) ἐκείνη δ' ἡ πέτρα | ἐπειδὴ Σήταια ὠνομάσθη | (1082) πρὸς τὸν πόντον βλέπουσα, ἀφορῶσα | κληθήσεται |

(1083) Οὗτοι δὲ Πελασγῶν | περὶ τὰ ρεύματα τοῦ Μέμβλητος, ποταμοῦ Ἰταλίας πλησίον Λευκανῶν | (1084) τὴν Κέρνην νῆσον, παραγωγῶς | ἐκπεπλωκότες | (1085) ὑπὲρ τὸν Τυρσηνὸν πόρον | Λαμητος, ποταμοῦ Ἰταλίας | (1086) ἐν ταῖς Λαμηταῖς δίναις οἰκήσουσιν | ἔθνος Ἰταλίας οἱ Λευκανοί |

(1087) Καὶ τοὺς μὲν λύπαι | καὶ συμφοραὶ πολυσχεδῆες | (1088) ἀνυπόστροφον φρηνοῦντας τύχην ἔξουσιν | (1089) τῶν ἐμῶν δυσγάμων ἕνεκεν | βιαστικῶν μίξεων· βυστάζειν· ἔστιν τὸ μετὰ βίας καὶ ἀνάγκης ἔλκειν καὶ μίγνυσθαι γυναῖκα | (1090) οὐδὲ οἱ πολλῶν τῷ χρόνῳ ἀναστρεφόμενοι | εἰς τοὺς οἴκους ἀσπαστῶς, ἀσμένως | (1091) εὐχῆς ἄξιον ἐκλάμψουσιν ἢ ἐκκαύσουσιν | περιφραστικῶς τὰ θυμάτα |

1078 ἀποθάνης editor ἀποθάνη BaA ἀποθανῇ Bachm. 1080 φοι-
 κοῖς A 1083 περὶ ρεύματος B π. τὰς ῥοὰς A om. f 1084 κέρνην B
 παράγωγος Ba 1085 ποταμὸς B 1087 τούτους Af 1090 lemma
 οὐδ' — ἀσπαστῶς A

χάριν τίνοντες Κερδύλα Λαρυνθίῳ.
 τοιαῖσδ' ἐχίνος μηχαναῖς οἰκοφθορῶν
 παραιολίξει τὰς ἀλεκτόρων πικρὰς
 στεγανόμους ὄρνιθας. οὐδὲ ναυφάγοι 1095
 λήξουσιν πένθους δυσμενεῖς φρυκτωραὶ
 πτόρθου διαρραισθέντος, ὃν νεοσκαφὲς
 κρύψει ποτ' ἐν κλήροισι Μηθύμνης στέγος.
 Ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα τὰς δυσεξόδους 1100
 ζητῶν κελεύθους ἀνχενιστῆρος βρόχου
 ἐν ἀμφιβλήστρῳ συντεταργανωμένος
 τυφλὰς ματεύσει χερσὶ κροσσωτοὺς ῥαφάς.
 Θερμὴν δ' ὑπαὶ λουτρῶνος ἀρνεύων στέγην
 τιβήνα καὶ κύπελλον ἐγκάρῳ ῥανεῖ,
 τυπεὶς σκεπάρνῳ κόγχον εὐθήκτῳ μέσον. 1105
 οἰκτρὰ δὲ πέμφιξ Ταίναρον πετερύσσεται,

1092 κερδύλα B (λ in litura, n videtur fuisse) κερδύλα^α C² λαρυνθίῳ D
 1093 τοιαῖσδ' C (primo αι scripserat) 1094 παρβουκολίξει D
 1095 οἱ δὲ A (correx. A², οὐδὲ V) 1099 διεξόδους A (correx. A²) E
 1101 ὡς ἐν A (item V) ἐν prope erasum, γρ. ἐν marg. A² 1102 τυφλὰς
 ABΠ τυφλαῖς CDE κροσσωτοὺς B κροσσωτοὺς E lemm. A κροσσωτοὺς C² κρο-
 σσωτοὺς A

(1092) τὴν χάριν ἀποδιδόντες | τῷ Διὶ· τὰ γὰρ δύο ἐπώνυμά εἰσι τοῦ Διὸς |
 (1093) τοιαύταις δὲ ὁ Ναύπλιος, Παλαμῆδους πατήρ. ζῶν θαλάσσιον πανοῦργον, νῦν
 δὲ λέγει τὸν Ναύπλιον μεταφορικῶς | μηχαναῖς τοὺς οἴκους φθείρων | (1094) ἀπατήσῃ
 πλανήσῃ, παραλογίσσεται | τὰς τῶν ὁμιλέκτρων ἀνδρῶν, ἧ καὶ διὰ τὸ μάχημον |
 (1095) τὰς κατοικιδίους ὄρνεις, μεταφορικῶς τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας | πῦρ γὰρ
 ἄφας καὶ λαμπάδα ποιήσας περὶ τὰ κόλλα τῆς Εὐβοίας ἐπλάνησεν τοὺς Ἕλληνας καὶ
 διέφθειρεν αὐτοὺς καὶ τὰς ναῦς αὐτῶν | (1096) τοῦ πένθους παύσονται | αἱ δυσμενεῖς
 λαμπάδες, τὰ φῶτα | (1097) κλάδου· νῦν δὲ τὸν Παλαμῆδην λέγει διὰ τὸ ἀκμαῖον.
 διαφθαρέντος | ὅτινα νεωστὶ ἐσκαμμένον, νεόθαπτον | (1098) κρύψει ποτὲ ἐν τῇ
 κληροῦχίᾳ | Μηθύμνα πόλις Αἰσίου· ἔχει δὲ πέντε πόλεις ἡ Αἰσός· Μήθυμναν,
 Μιτυληνῆν, Πύρραν, Ἀντισσαν, Ἐρεσσόν |
 (1099) Ὁ μὲν γὰρ Ἀγαμέμνων περὶ τὰ λουτρά | τὰς μὴ ἔχουσας ἔξοδον (1100)
 ἐπιζητῶν ὁδοὺς | τὸ στόμα τοῦ ἱματίου λέγει | (1101) εἶδος σαγήνης. ὡς ἐν δικτύῳ |
 συμπεπλεγμένους ἢ συνδεσμένους | (1102) τυφλὰς ζητήσῃ ταῖς χερσὶ | τὰς τοῦ λίνου
 ἀδιεξόδους ῥαφάς | (1103) ὑπο τὴν θερμὴν δὲ τοῦ λουτροῦ· θερμὴν στέγην τὸν
 τόπον, ἐνθα ἔστιν ὁ λουτρῶν· ἔστι δὲ εὐθεία | πηδῶν καὶ ἀλλόμενος στέγην | (1104)
 τὸν τρίποδα καὶ τὸ ἀγγεῖον τοῦ τρίποδος | ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ῥανεῖ | (1105) πληγεὶς
 τῷ πελέκει τὸν κόγχον· ἔστι δὲ ὁστοῦν περὶ τὸν ἐγκεφαλον | τῷ εὐακονήτῳ μεταξὺ |
 (1106) ἢ ἔλασιν δὲ ψυχῇ· ἐνθα καθ' ὁδὸς ἔστιν Ἄιδου | ἀκρωτήριον Λακωνικῆς.
 πετερύσσεται |

1095 πύργος B

1102 διεξόδους a

λυγρὰν λεαίνης εἰσιδοῦσ' οἴκουρίαν.
 ἐγὼ δὲ δροίτης ἄγχι κείσομαι πέδῳ,
 Χαλυβδιῶ κνώδοντι συντεθρανσμένη,
 ἐπεὶ με, πεύκης πρέμονον ἢ στύπος δρυὸς 1110
 ὅπως τις ὕλοκουρὸς ἐργάτης ὀρεὺς,
 ῥήξει πλατὺν τένοντα καὶ μετὰφρενον
 καὶ πᾶν λακίζουσ' ἐν φοναῖς ψυχρὸν δέμας
 δράκαινα διψὰς κάπιβᾶσ' ἐπ' αἰχένος
 πλήσει γέμοντα θυμὸν ἀγρίας χολῆς, 1115
 ὡς κλειψίνυμφον κοῦ δορίκτητον γέρας
 δύσζηλος ἀστέμβακτα τιμωρουμένη.
 βοῶσα δ' οὐ κλύοντα δεσπότην πόσιν
 θεύσω κατ' ἔγχος ἡγεμωμένη πτεροῖς.
 σκύμνος δὲ πατρός κῆρα μαστεύων φόνου 1120
 εἰς σπλάγχν' ἐχίδνης αὐτόχειρ βάψει ξίφος,
 κακὸν μίασμ' ἔμφυλον ἀλθαίνων κακῷ.
 Ἐμὸς δ' ἀκοίτης, δμωίδος νύμφης ἄναξ,

1107 λυγρὰν V 1108 δροίτης AB 1110 πρέμονον B 1113 παλ-
 λακίζουσ' v. l. in S 1114 αἰχένα CDE 1116 δορίκτητον BD
 1117 ἀστέμβακτα ABs γρ. καὶ ἀστέμβακτα παρὰ τὸ στεῖω (στέμβω Bachm.)
 τὸ κινῶ, ἐξ οὗ καὶ ἀστεμφής int. lin. C² ἀτέμβακτα subest interpretationi
 μεμπτί Ps ἀστένακτα CDEpS cf. Et. M.

(1107) τὴν λυγρὰν τῆς λεαίνης εἰσιδοῦσα | οἴκου φυλακὴν· λέγει δὲ Κλυ-
 ταίμηστραν | (1108) ἐγὼ δ' ἡ Κασάνδρα πλησίον τῆς πυλῶν | ἀναιρεθήσομαι |
 (1109) τῷ ἐκ Χαλύβων· ἔστι δὲ ἔθνος Παφλαγονίας οἱ Χάλυβες, παρ' οἷς δοκεῖ
 πρώτοις σίδηρος εὑρεθῆναι | τῷ πελέκει συντετριμμένη | (1110) ἀφ' οὗ με ὁ τῆς
 πεύκης κλάδος καὶ στέλεχος | ἢ τὸ στέλεχος τοῦ δρυὸς, κλάδον | (1111) ὅπως τις
 ὕλοτόμος, δρυτόμος | ὁ ἐν τῷ ὄρει διατρίβων ἐργάτης | (1112) κόψει τὸ πλατὺ νεῦ-
 ρον τοῦ αἰχένος | καὶ τὸν μεταξὺ τῶν φρενῶν, τῶν ὠμων, τόπον | (1113) καὶ ὅλον
 ὑβρίζουσα ἢ ἀφανίζουσα ἐν τοῖς τοῦ φόνου τόποις, ἐνθα ἐφονεύθη. καὶ Ὁμηρος·
 ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσι |
 νῦν τὸ νεκρὸν καὶ αἵφυχον σώμα | (1114) ἢ ἐχίδνα Κλυταίμηστρα· ἔλαβεν δὲ εἶδος
 ἀντὶ εἶδους | καὶ ἐπὶ τοῦ αἰχένος βάσα | (1115) πληρώσει τὸν γέμοντα θυμὸν ἀγρίας
 χολῆς | (1116) ὡς μοιχὸν καὶ ἐπιβάτην | καὶ οὐ δορυάλωτον τιμὴν (1117) ἢ βα-
 ρύζηλος | πολυστένακτα, μεμπτὰ τιμωρουμένη | (1118) βοῶσα, μὴ ἀκούοντα δε-
 σπότην πόσιν ἔγγουν ἄνδρα | (1119) δραμοῦμαι κατ' ἔγχος | ἢ τοῖς πτεροῖς ἀνε-
 μόφοιτος, ἐξ οὗ ταχεία | (1120) ὁ Ὁρέτης, τοῦ πατρός | ζητῶν τὴν φόνου μάστιγαν,
 ὅθεν μαστός ὁ ζητητικός | (1121) εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς ἐχίδνης, μητρος Κλυταίμη-
 στρας | τὸ ξίφος βάψει αὐτόχειρ | (1122) ἐμφύλιον κακὸν μίασμα τῷ κακῷ λοῖμενος |
 (1123) Ὁ ἐμὸς δ' ἄνηρ Ἀγαμέμνων | ὁ βασιλεὺς τῆς δούλης νύμφης |

1109 χαλύβδων et χάλυβδες B 1113 K 521 1120 μαστρός Bachm.
 Anecd. p. 265 fors. μαστήρ Bachm. Lyc. p. 232 cf. Lyc. 1023 ζητητής?

Ζεὺς Σπαρτιάταις αἰμύλοισι κληθήσεται,
 τιμὰς μεγίστας Οἰβάλου τέκνοισι λαχών. 1125
 οὐ μὲν ἔμὸν νώνυμον ἀνθρώποις σέβας
 ἔσται μαρὰνθ' ἐνὶ ληθαίῳ σκότῳ.
 σηκὸν δέ μοι τεύξουσι Δαννίων ἄκροι
 Σάλπης παρ' ὄχθαις, οἳ τε Δάρδανον πόλιν 1130
 ναίουσι, λίμνης ἀγχιτέρμονες ποτῶν.
 κόραι δὲ παρθένειον ἐκφυγεῖν ζυγὸν
 ὅταν θέλωσι, νυμφίους ἀρνούμεναι
 τοὺς Ἐκτορεῖοις ἡγλαῖσμένους κόμαις,
 μορφῆς ἔχοντας σίφλον ἢ μῶμαρ γένους, 1135
 ἔμὸν περιπτύξουσιν ὠλέναις βρέτας,
 ἄλλαρ μέγιστον κτώμεναι νυμφευμάτων
 Ἑρινύων ἐσθῆτα καὶ ῥέθους βαφάς,
 πεπασμέναι θρόνοισι φαρμακτηρίοις.
 Κεῖναις ἐγὼ δηναῖον ἄφθαρτος θεᾶ

1126 νώνυμον *CFHerm. Allg. Schulz. 1831 p. 403 GHerm. V 235* νώνυ-
 μον *v* 1127 ληθαίῳ σκότῳ *om. B* 1128. 1129. 1130 omissos in inferiore
 margine addidit *E²* 1128 ναὸν *v* 1131 κόραι *v* παντέλειον *Falck.*
Eur. Hipp. 1425 1132 ὅτ' ἂν θέλωσι *C²* (*ω tantum secundae manus est*)
 ὅτ' οὐ θέλωσι *D* γρ. ὅτ' οὐ θέλωσι *int. lin. E* ἀρνούμεναι *A* 1133 τοῖς *B*
 ἔκτορεῖοις *D* ἔκτορεῖαις *E* ἡγλαῖσμέναις *B* 1134 μορφῆν *B* σίφλον *BE*
 σίμφλον *D* 1137 ἐρινύων *CD* 1138 πεπασμέναι *cl. II editor* πεπαμέ-
 ναι *CD* πεπαμμένα *ABE*

(1124) ὁ Ἀγαμέμνων τοῖς Σπαρτιάταις | δολίοις, πανούργοις ὀνομασθήσεται |
 (1125) Οἰβάλος βασιλεὺς Λακεδαιμόνος· τούτου τοῖς υἱέσι τιμώμενος | (1126) οὐ
 μὲν τὸ ἐμὸν σέβας ἀκατονόμαστον | ἀνθρώποις τιμῇ | (1127) ἀφανισθὲν αὐτόθι
 γενήσεται | (1128) ναὸν δέ μοι οἰκοδομήσουσιν οἱ Ἱταλοὶ ἀγροὶ | (1129) παρὰ ταῖς
 ὄχθαις τῆς Σάλπης, λίμνης Ἰταλίας | καὶ οἳ τὴν Δάρδανον, πόλιν Ἰταλίας | (1130)
 κατοικοῦσι τῆς λίμνης | οἱ πλησίον γὰρ, ὅμοιοι τῶν ναμάτων | (1131) αἱ κόραι δὲ
 τὸν πρόποντα ταῖς παρθέναις | ἐκφυγεῖν γάμον | (1132) ὅπταν θέλωσι, τοὺς νυμ-
 φίους ἀρνούμεναι | (1133) Ἐκτορος ἢ κόμη εἶδος κεκαλλωπισμένης τριχὸς· κόμη
 τις λέγεται, ἢ τὰ ὀπίσω καθήμενα, τὰ δὲ ἔμπροσθε κεκαρμένα ἔχει | (1134) μορφῆς
 ἔχοντας μορφὴν | ἢ γένους φύγον καὶ μῶμον | (1135) τὸ ἐμὸν ἀσπάζονται καὶ περι-
 λάβουσιν ταῖς χερσὶν εἰδωλόν, ῥέανον | (1136) δύναμιν ἢ βοήθειαν κτώμεναι
 νυμφευμάτων | (1137) τὴν τῶν Ἑρινύων ἐσθῆτα, τὴν φαῖαν ἢ τὴν μέλειαν | καὶ
 προσωποῦ χροᾶς, ταυτέστιν τοῖς ποικίλοις χρώμασιν | (1138) βεβαμμένα, ἡλειμμένα
 τοῖς βαπτηρίοις τοῖς πυρρός | τοῖς ποικίλοις κατεσκευασμένοις φαρμάκοις |
 (1139) Ἐκεῖναις δ' ἐγὼ ἐπὶ πολὺν χρόνον | ἢ ἀφθαρτος θεᾶ |

1127 γενήσεται *τῷ τῆς λήθης σκότῳ aAf* 1134 μορφῆς *pro μορφῆν*
Bachm. 1135 περιλαβοῦσιν *BA*

ξαβδηφόροις γυναιξιν ἀνδρῆθῆσομαι. 1140
 πένθος δὲ πολλαῖς παρθένων τητωμέναις
 τεύξω γυναιξιν αὐθις, αἱ στρατηλάτην
 ἄθεσμόλεκτρον, Κύπριδος ληστήν θεᾶς,
 δαρὸν στένουσαι κλῆρον εἰς ἀνάρσιον
 στελοῦσι παῖδας ἐστερημένας γάμων. 1145
 Λάρυμνα καὶ Σπερχεῖ καὶ Βοάγριε
 καὶ Κῦνε καὶ Σκάρφεια καὶ Φαλωριάς
 καὶ Ναρούκειον ἄστν καὶ Θρονίτιδες
 Λοκρῶν ἀγνυαὶ καὶ Πυρωναῖαι νάπαι
 καὶ πᾶς Ὀδοιδόκειος Ἰλέως δόμος, 1150
 ὑμεῖς ἐμῶν ἕκατι δυσσεβῶν γάμων
 ποινὰς Γυγαία τίσει Ἀγρίσκα θεᾶ
 τὸν χιλῶρον τὰς ἀνυμφεύτους χρόνον
 πάλον βραβείαις γηροβοσκοῦσαι κόρας.
 αἷς ἀκτέριστος ἐν ξένη ξέναις τάφος 1155

1145 πέμψουσι V 1148 ναρούκειον E γρ. καὶ κωρύκειον inter lin. D
 Ναρκαῖον Steph.? 1149 Πυρωναῖαι Steph. πυρᾶνθιοι BCDE πυρᾶν-
 θιοι A 1152 γυγαία B γυγαία C (correxil C²) τίσαι^{αι} E τίσεθ^{αι} D τίς-
 σαισθ^{αι} C 1155 ξένη ξένος B ξένη ξένος^{αι} E ξένη ξένη D

(1140) ταῖς θυρσοφόροις γυναιξιν φωνηθῆσομαι | (1141) πολλαῖς δὲ θρῆνος
 παρθένων στερισκομέναις | (1142) κατασκευάσω γυναιξιν αὐτόθι | αἱ τὸν Αἴαντα
 τὸν Λοκρόν | (1143) τὸν ἄθεσμός αὐτῇ μίγντα, τῆς Ἀφροδίτης | τῆς θεᾶς τὸν
 ληστήν καὶ ἄρπαγα καὶ βιαστήν | (1144) μακρὸν στενάζουσαι | εἰς τὸν ἀνάρμοστον
 καὶ ἐχθρὸν καὶ βλαβερὸν κλῆρον | (1145) τὰς παῖδας πέμψουσιν | γάμων ἐστερη-
 μένας | (1146) πόλεις [Κολχίδος] Λοκρίδος | ποταμὸς Θεσσαλίας· Ὀμηρος·

Σπερχεῖ, ἄλλως μὲν σοὶ γε πατήρ ἤράσατο |
 ποταμὸς Λοκρίδος | (1147) πόλεις Λοκρίδος ἀμφότεραι | πόλεις Λοκρίδος | (1148)
 καὶ πόλεις Λοκρίδος | καὶ πόλεις Λοκρίδος | (1149) αἱ τῶν Λοκρῶν ἀγνυαὶ | καὶ ὄρους
 Θεσσαλίας οἱ σύμφυτοι τόποι | (1150) καὶ πᾶς ὁ τοῦ Ὀδοιδόκου πατὴρ Ὀλέως,
 πάππου Αἴαντος | ὁ τοῦ Ὀλέως οἶκος | (1151) ὑμεῖς χάριν τῶν ἐμῶν δυσσεβῶν
 γάμων | (1152) τιμωρίας τῇ Ἀθηνᾷ | Γυγαία καὶ Ἀγρίσκα ἐπωνύμα Ἀθῆνης.
 ἀποτίσετε | (1153) τὸν χιλιετῆ· ὥρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός· Ὀμηρος·

ἀλείφατος ἐννεώροιο |
 (1154) πάλος ὁ κλῆρος· κλῆρον γὰρ ἐστέλλοντο, ὡς καὶ Ὀμηρος | τὰς κόρας γηρο-
 βοσκοῦσαι | (1155) αἵτισιν ἀταφος ἐν ἀλλοτρίᾳ ταῖς ξέναις ὁ τάφος |

1140 ἀνδρῆθῆσομαι φονευθῆσομαι B 1141 πένθος Af 1144 καὶ
 ante βλαβερόνομ. B 1146 Κολχίδος om. aAf P 144 1149 ἀγοραὶ B
 1152 ἀποτίσετε pro ἀποτίσεται Bachm. 1153 Σ 351 1155 ἀταφος
 pro ἄταφον Bachm.

ψάμμῳ κλύδωνος λυπρὸς ἐκκλυσθήσεται,
 ἐπὴν ἀκίρποις γνῖα συμφλέξας φντοῖς
 Ἥφαιστος εἰς θάλασσαν ἐκβράσῃ σποδὸν
 τῆς ἐκ λόφων Τράρωνος ἐφθιτωμένης.
 αἱλαὶ δὲ νύκτωρ ταῖς θανουμέναις ἴσαι 1160
 Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς ἴζονται γνῖας,
 λαθραῖα κακ κέλευθα παπταλόμεναι,
 ἕως ἂν εἰσθρέξωσιν Ἀμφείρας δόμους
 λιταῖς Σθένειαν ἱκτιδες γοννούμεναι.
 θεᾶς δ' ὀφελτρεύσουσι κοσμοῦσαι πέδον 1165
 δρόσῳ τε φοιβάσουσιν, ἄστεργῇ χόλον
 ἄστῶν φνγοῦσαι. πᾶς γὰρ Ἰλιεύς ἀνὴρ
 κόρας δοκεύσει, πέτρον ἐν χερσὶν ἔχων
 ἢ φάσγανον κελαινὸν ἢ ταυροκτόνον
 στερρὰν κύβηλιν ἢ Φαλακραῖον κλάδον, 1170
 μαιμῶν κορέσσει χεῖρα διψῶσαν φόνου.

1156 ἐκκλυσθήσεται C² ἐκκλυσθήσεται ABD 1157 ἐπὴν editor ὅταν
 BCDE ὅταν δ' A (δ') prope deletum, extat in lemm. et in V' Π φντοῖς ἀκίρ-
 ποῖς γνῖα συμφλέξας ὅταν GHerm. V 246 συμφλέξῃ vide Π 1158 ἐκβρά-
 σαι vide Π ἐκβράσσει B 1161 γνῖας ABCD 1162 κακ κέλευθα T cf.
 GHerm. V 247 κακκέλευθα E κακκέλευθα CD κακέλευθα A κακέλευθα B cf. Π
 πεπταλόμεναι E 1163 omissum inseruit C² 1164 ἱκτιδες Nauck
 Eur. St. 15 Dind. ad Soph. OR 185 ἱκτίδες ACDE ἱκτίδος B ἱκτορες GHerm.
 V 241 γοννούμεναι C 1165 ὀφελτρεύσωσι D ὀφελτρεύωσι C 1166 δὲ B
 φοιβάσουσιν CD cf. Π ω in ou mutavit E

(1156) τῇ ψάμμῳ τοῦ κλύδωνος | ὁ λυπρὸς ἀφανισθήσεται | (1157) ὅταν δὲ
 τὰ μέλη τοῖς ἀκίρποις | συμφλέξῃ ξύλοις | (1158) ἡ τοῦ πυρὸς οὐσία. εἰς τὴν θάλασ-
 σαν | ἐκρίψει τὸν γοῦν | (1159) τῆς ἐκ τῶν ἀκρίων τοῦ ἀκρωτηρίου Τροίας | ἐφθαρ-
 μένης. (1160) αἱ δὲ λοιπαὶ νύκτωρ | ταῖς ἀποθησκοῦσαις ἴσαι | (1161) τόπος ἐν
 Τροίᾳ ἢ Σιθῶν. ἀντὶ τοῦ· εἰς τὴν Τροίαν | παραγενήσονται | (1162) σκοτεῖν* καὶ
 κακοκέλευθα· τὸ γὰρ ἄ κακὸν σημαίνει, ὡς τὸ ἀφώνος | περισκοποῦσαι | (1163)
 μέχρις ἂν εἰσθράμωσιν | τῆς Ἀθηνᾶς εἰς τοὺς οἴκους | (1164) προσευχάσῃ τὴν Ἀθηνᾶν
 αἱ ἱκτιδες παρακαλοῦσαι | (1165) τῆς δὲ θεᾶς καλυνοῦσι | τὸ ἑδάφος κοσμοῦσαι |
 (1166) τοῦ ὕδατος καθαρὸν ποιήσουσι | τὴν ἄστεργῇ ὀργὴν (1167) τῶν πολιτῶν
 φνγοῦσαι | πᾶς γὰρ ἀνὴρ Ἰλιεύς ἤγουν Τρώες, ὁ ἐξ Ἰλίου | (1168) τὰς κόρας ἐπι-
 τηρήσει, υποδέξεται, σκοπήσει, λήθον | ἐν ταῖς χερσὶ κρατῶν | (1169) ἡ ξίφος ὀξύ
 καὶ μέλαν ἢ ταυροκτόνον | (1170) ἰσχυρὸν πέλεκυν. κύβηλις· πέλεκυς | ἢ κλάδον
 ἀπὸ Φαλακραίου ὄρους | (1171) ἐπιθυμῶν κορέσαι τὴν χεῖρα | τὴν διψῶσαν
 φόνου |

1156 συμφλέξας af 1158 ἐκρίψῃ a 1159 τροίης B 1161 τοῦ
 om. B 1162 λαθραῖα κακοκέλευθα A 1165 δὲ om. B καλυνοῦσι Ba²
 1166 ποιήσωσιν B
 Lycophronis Alexandra I. 7

δῆμος δ' ἀνατεῖ τὸν κτανόντ' ἐπαινέσει,
τεθμῶ χαράξας, τοῦπιλώβητον γένος.

* * *

ὦ μῆτερ, ὦ δύσμητερ, οὐδὲ σὸν κλέος
ἄπυστον ἔσται, Περσέως δὲ παρθένος 1175
Βριμῶ τρίμορφος θήσεται σ' ἐπωπίδα
κλαγγαῖσι ταρμύσσουσιν ἐννύχοις βροτούς,
όσοι μεδόυσης Στρυμόνος Ζηρυνθίας
δείκηλα μὴ σέβωσι λαμπαδουχίαις,
θύσθλοισι Φεραίαν ἐξακεύμενοι θεάν. 1180
ψευδήριον δὲ νησιωτικὸς στόννξ
Πάχνος ἔξει σεμνὸν ἐξ ὄνειράτων
ταῖς δεσποτείαις ὠλέναις ὠγκωμένον
ῥείθρων Ἐλώρου πρόσθεν ἐκτερισμένης·
ὅς δὲ παρ' ἀκταῖς τλήμονος ῥανεὶ χοάς, 1185
τριάχενος μῆνιμα δειμαίνων θεᾶς,
λευστῆρα πρῶτος οὔνεκεν ῥίψας πέτρον
Αἰδη κελαινῶν θυμάτων ἀπάρχεται.

1172 ἀνατεῖ *A* (ε in ει mutavit *A*²) *B* post 1173 inserendi sunt versus
1214—1225 1175 ἄπυστον *B* ἄπιστον *D* 1176 ἐπωπίδα *DE* ἐπω-
πίδα *PSEL. M.* 1177 ταρμύσσουσιν *ABPELM.* ταρβύσσουσιν *D* ταρβήσου-
σαν *CE* 1178 ζηρυνθίας *A* 1179 σέβωσιν *B* σέβουσι *CD* 1181 δὲ om. *D*
1184 post 1185 collocari jussit *Cant.* 1187 πρῶτος *ABH* πρῶτον *CDE*
οὔνεκα *CDE*

(1172) ὁ δῆμος ἀνευ ἄτης καὶ βλάβης καὶ κινδύνου | τὸν ἀναιρούντα ἐπαινέσει |
(1173) τῷ θεοπίσματι χαράξας καὶ τῷ νόμῳ νόμιμον ποιήσας | τὸ ἀλώβητον γένος |
περὶ Ἑκάβης. (1174) ὦ μῆτερ, ὦ κακίμητερ, οὐδὲ τὴν σὴν δόξαν | (1175)
ἀνάκουστον ἔσται | τὴν Ἑκάτην λέγει· ἀπὸ Περσέως γὰρ καὶ Ἀστερίας | (1176) ἡ
τρίκεφαλος Ἑκάτη. παρὰ τὸ βριμᾶσθαι | ποιήσει σε ἀκόλουθον ἢ ἐπίσκοπον |
(1177) ταῖς ὕλακαῖς ἐκφοβοῦσαν | ταῖς νυκτεριναῖς τοὺς ἀνθρώπους | (1178) ὅσοι τῆς
βασίλεισσης Ἑκάτης | τῆς Θρακικῆς, τῆς Ἑκάτης | (1179) τὰ ξόανα καὶ ἀγάλματα
μὴ τιμῶσιν | φρυκτωρίαῖς ἢ λαμπάσιν | (1180) κλάδοις τὴν Ἑκάτην | τὴν θεάν
ἐξευμενίζουσαι | (1181) κενοτάφιον δὲ ὁ νησιωτικὸς τῇ Ἑκάβῃ. νῦν τὸ ἀκρωτήριον
ὡς εἰς ὅζῳ λῆγον | (1182) σεβάσμιον ἔξει τὸ ἀκρωτήριον Σικελίας | ἐκ τῶν οἰ-
κιστῶν (1183) ταῖς ἀρχοντικαῖς χερσὶν | ὠκυδομημένον | (1184) ἐμπροσθε τῶν ρείθρων
τοῦ Ἐλώρου, ποταμοῦ Σικελίας | τεθαμμένης. Ὅμηρος·
κτεριοῦσί με δῖοι Ἀχαιοί |
(1185) ὅστις δὲ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς τῆς ταλαιπώρου | τὰς ἐπὶ νεκρῷ χεύσεις ῥανεῖ |
(1186) τρίκεφαλον, τῆς Ἑκάτης | μῆνιμα, ὀργὴν φοβούμενος τῆς θεᾶς | (1187) πρῶ-
τος [δὲ] τὸν λίθον τὸν καταλευστήν | διότι τὸν λίθον ῥίψας | (1188) τῷ Ἀιδῇ με-
λάνων θυμάτων | ἀπαρχὰς δώσει· λέγει δὲ τὸν Ὀδυσσεῖα |

1172 ἀναιρόντα *B* κτανόντα *a* 1174 lemma ὦ μῆτερ — ἔσται *A*
ἢ σὴ δόξα *A* 1175 ἀνάκουστος *A* Ἑκάβην *Bachm. Lyc. p. 332*
1178 θρακίης *Ba* 1180 ἐξευμενίζεσθαι *A* 1184 *A* 455 1185 χεύσεις
Bachm. 1187 δὲ inclusi 1188 μελάνων *As* δῶ *s*

Σὺ δ', ὦ ξύναιμε, πλείστον ἐξ ἡμῆς φρενὸς
στερχθεῖς, μελάθρων ἔρμα καὶ πάτρας ὅλης, 1190
οὐκ εἰς κενὸν κρηπίδα φοινίξεις φόνῳ
ταύρων, ἀνακτι τῶν Ὀφίωνος θρόνων
πλείστας ἀπαρχὰς θυμάτων δωρούμενος.
ἀλλ' ἄξεται σε πρὸς γενεθλίαν πλάκα
τὴν ἐξόχως Γραικοῖσιν ἐξυμνημένην, 1195
ὅπου σφε μήτηρ ἢ πάλης ἐμπείραμος
τὴν πρόσθ' ἀνασσαν ἐμβαλοῦσα Ταρτάρῳ
ὠδῖνας ἐξέλυσε λαθραίας γονῆς,
τὰς παιδοβρώτους ἐκφυγοῦσ' ὁμυνέτου
θοῖνας ἀσέπτους· οὐδ' ἐπλανεν βορᾷ 1200
νηδὺν τὸν ἀντίποινον ἐκλάψας πέτρῳ
ἐν γυιοκόλλοις σπαργάνοις εἰλημένον
τύμβος γεγῶς Κένταυρος ὠμόφρων σπορᾶς.
νήσοις δὲ μακάρων ἐγκατοικήσεις μέγας
ἥρωας, ἀργῶς λοιμικῶν τοξευμάτων, 1205

1192 ὀφίωνος C ὀφίωνος ABDE cf. GHerm. V 247 1193. 1194. 1195
omissos in inferiore margine adiecit E³ 1195 ἐξυμνουμένην D 1197 ἐκ-
βαλοῦσα A (correx. A³) B cf. II ταρτάρω· A (ταρτάρων V) cf. II 1200 ἐπλανε
ACD 1202 εἰλημένον C εἰλημένον A εἰλημένον D 1204 δὲ erasum in A
(extat in V) om. D νήσοις μακάρων δ' E

(1169) Σὺ δὲ, ὦ ἀδελφε | πλείστον ἐκ τῆς ἡμῆς διανοίας | (1190) ἀγαπηθεῖς,
ἔρμα, φύλαγμα, ἀσφάλεια τοῦ οἴκου | καὶ ὅλης τῆς πατρίδος | (1191) οὐκ εἰς
μάταιον τὴν βάσιν τοῦ βωμοῦ | βάψεις, αἱμάξεις αἵματι καὶ τῷ φόνῳ | (1192) τῶν
ταύρων, τῷ βασιλεῖ καὶ θεῷ | Ὀφίων ὁ βασιλεὺς τῶν Τιτάνων, ὃ ἐστὶ Ζεὺς | (1193)
πολλὰς θυσίας | θυμάτων παρέχων. (1194) ἀλλ' ἄξει σε πρὸς τὰς θήβας λέγει |
(1195) τὴν ἐξόχως τοῖς Ἑλλήσιν ἁδομένην | (1196) ἔπου αὐτὸν ἡ μήτηρ Ῥέα | ἡ
τῆς μάχης ἔμπειρος | (1197) τὴν ἐμπροσθεν βασιλισσαν | ἐμβαλοῦσα τῶν Ταρτάρων |
(1198) τὰς ὠδῖνας διέλυσε λαθραίας γονῆς | (1199) τὰς παιδοφθόρους λέγει
δὲ τοῦ Κρόνου· ἐκφυγοῦσα τοῦ ὁμοζύγου | (1200) εὐωχίας ἀσέπτους, ἀντὶ τοῦ ἀπρε-
πῆς | ὠδαμῶς ἐπλανεν τῇ τροπῇ | (1201) τὴν γαστέρα, τὸν ἀντιδοθέντα λίθον |
καταπαύων τὸν λίθον, παρὰ τὸ λάπτω | (1202) ἐν τοῖς τὸ σῶμα συσφίγγουσι σπαρ-
γάνοις | ἐνιλημένον | (1203) τάφος γεγῶς ὁ Κρόνος | ὠμὰ φρονῶν κατὰ τῶν τέκ-
νων | (1204) ἐν θήβαις ταῖς Βοιωτικαῖς τόπος καλεῖται μακάρων νῆσοι, περιρρεό-
μενος ὑπὸ Ἰσμίνου καὶ Δίρκης, ἐνθα καὶ τὸ τοῦ Διὸς | ὁ μέγας ἐγκατοικήσεις |
(1205) ἡμίθεος, βοηθὸς τῆς λοιμικῆς νόσου, διώκτης |

193 πλείστας ἀπαρχὰς καὶ θυσίας τῶν θυμάτων δωρούμενος f idem
praeterquam quod τῶν θυμάτων om. A 1194 ἔξει B 1196 ἐμβαλοῦσα A
τῷ ταρτάρῳ f idem radendo effectum in a (e τῶν ταρτάρων?) ταρτά-
ρον A 1202 ἐνιλημένον editor εἰλημένον ἀνιλημένον B ἐνιλημέν-
τον a A³ 1204 post Διὸς excidit γενεθλίον τὰς θήβας λέγει ὁ Λυκό-
φρων pro ἐν — Διὸς A³ om. a τὰς θήβας λέγει νήσους μακάρων marg. B

ὅποι σε πεισθεῖς Ὠγύγον σπαρτὸς λεῶς
 χρησιμοῖς Ἰατροῦ Λειψίου Τερμινθέως
 ἐξ Ὀφρυνεῶν ἡρίων ἀνειρύσας
 ἄξει Καλύδνον τύρσιν Ἀόνων τε γῆν
 σωτῆρ', ὅταν κάμνωσιν ὀπλίτη στρατῷ
 πέρθοντι χώραν Τηνέρου τ' ἀνάκτορα.
 κλέος δὲ σὸν μέγιστον Ἐκτήνων πρόμοι
 λοιβαῖσι κυδανοῦσιν ἀφθίτοις ἴσον.

* Ἦξει δὲ Κνωσσὸν κατὰ Γόρτυνος δόμους
 τοῦμόν ταλαίνης πῆμα, πᾶς δ' ἀνάστατος
 ἔσται στρατηγῶν οἶκος. οὐ γὰρ ἦσυχος
 πορκεὺς δίκωπον σέλμα ναυστολῶν ἔλλα,
 Λεῦκον στροβήσων φύλακα τῆς μοναρχίας
 ψυδραῖσιν ἔχθραν μηχαναῖς ἀναπλέγων.
 ὅς οὔτε τέκνων φείσεται οὔτε συγγάμον
 Μήδας δάμαρτος ἡγριωμένος φρένας,
 οὐ Κλεισιθήρας θυγατρός, ἧς πατὴρ λέχος
 θρεπτῷ δράκοντι συγκαταινέσει πικρόν.

1206 ὅπου ν 1207 τερμινθέως E 1214 ν. not. ad 1173 1217
 περὶ C γρ. ἐλλά marg. C 1218 φυλακῆς B τῆς om. BDE 1219 ψυδραῖ-
 σιν editor cf. Π ψυδραῖσι τ' ABDE ψυδραῖσι δ' C ἀναπλέγων cl. p = s
 editor ἀναπλέκων ν 1221 ἡγριωμένος BC

(1206) ὅπου πεισθεῖς σε. ἀρχαίου βασιλέως Θηβῶν | ὁ σπαρτὸς λαὸς (1207)
 χρησιμοῖς | ἐπώνυμα Ἀπόλλωνος | (1207) ἐκ τῶν Ὀφρυνεῶν· ἔστιν δὲ τόπος
 Τροίας | τάφων, τύμβων ἀνελκύσας | (1209) ἄξει εἰς τὸ τεῖχος τοῦ Καλύδνου, βασι-
 λέως τῶν Θηβῶν | τῶν Βοιωτῶν γῆν | (1210) λείπει τὸ ἐσόμενον. τῷ ὀπλισμένῳ
 στρατῷ | (1211) τὴν χώραν πορθοῦντι | τὰ τοῦ Τηνέρου, υἱοῦ Ἀπόλλωνος, βασιλέως
 Θηβῶν, βασιλεία | (1212) δόξα δὲ σὴ. μέγιστον. τῶν Θηβαίων οἱ πρόμαχοι |
 (1213) ταῖς σπονδαῖς δοξάζουσιν ἴσον ταῖς ἀφθάρτοις θεαῖς |

(1214) Παραγενήσεται δὲ εἰς πόλιν Κρήτης | καὶ εἰς τοὺς τῆς πόλεως Κρήτης
 οἶκους· Γόρτυνα γὰρ πόλιν Κρήτης | (1215) τὸ ἐμὸν κακὸν τῆς ταλαιπώρου· δυστυ-
 χήσουσι δὲ δι' ἐμὲ καὶ οἱ Κρήτες | πᾶς δὲ ἔρμος (1216) γενήσεται τῶν στρατηγῶν ὁ
 οἶκος τοῦ Ἰδομενέως | περὶ Ἰδομενέως | (1217) ὁ ἄλιεύς· λέγει δὲ Ναύπλιον | διήρη
 ναῦν | ἐπὶ νηὸς καθήμενος ἐλαύνει | (1218) τὸν τῆς Κρήτης τύραννον ἀπατήσων | τὸν
 φύλακα τῆς μοναρχίας | (1219) ταῖς ψευδέσιν ἔχθραν | ταῖς μηχαναῖς ἀναπλέκων |
 (1220) ὅστις οὔτε τῶν τέκνων φείσεται | οὔτε τῆς γαμετῆς | (1221) Μήδας γυναικὺς·
 ἔστι δὲ ὄνομα κύριον τὸ Μήδας, τῆς τοῦ Ἰδομενέως γυναικὸς | τὰς φρένας ἄγριος |
 (1222) οὐ τῆς θυγατρὸς Ἰδομενέως καὶ Μήδας Κλεισιθήρας· ἔστι δὲ ἡ εὐθεία κλει-
 σίθρα | ἡστίνος τὴν κοίτην ὁ πατὴρ | (1223) τῷ Λεύκῳ πικρόν ἐμογνωμονήσει |

1206 ὁ σπαρτὸς λαὸς τοῦ ἀρχαιστάτου βασιλέως τοῦ τῶν Θηβῶν A

1207 τροίης B 1212 μέγιστ B μεγίστων α σὸν δὲ μέγιστον κλέος pro δόξα
 — μέγιστον Af 1214 πόλεως α 1216 οὐ γὰρ ἦσυχος in fine addunt a Af
 1219 τοῖς ψευδέσιν Ba ἐκαίῳν καὶ ἀναζωπυρῶν pro ἀναπλέκων A cf. s

πάντας δ' ἀνάγνοις χερσὶν ἐν ναῶ κτενεῖ,
 λῶβαισιν αἰκισθέντας Ὀγκαίου βόθρου. * 1225
 [Γένους δὲ πάππων τῶν ἐμῶν αὖθις κλέος
 μέγιστον αὐξήσουσιν ἄνναμοι ποτε
 αἰχμαῖς τὸ πρωτόλειον ἄραντες στέφος,
 γῆς καὶ θαλάσσης σκῆπτρα καὶ μοναρχίαν
 λαβόντες. οὐδ' ἄμνηστον, ἄλλα πατρίς, 1230
 κῦδος μαρανθὲν ἐγκατακρύψει ζόφῳ.
 τοιοῦσδ' ἐμός τις σύγγονος λείψει διπλοῦς
 σκύμνους λέοντας, ἔξοχον δῶμ' ἑνός,
 ὁ Καστνίας τε τῆς Ταχειράδος γόνος,
 βουλαῖς ἄριστος οὐδ' ὀνοστός ἐν μάχαις. 1235
 ὃς πρῶτα μὲν Ῥάκηλον οἰκίσει μολῶν
 Κισσοῦ παρ' αἰπὺν πρῶνα καὶ Λαφυστίας
 κερασφόρους γυναῖκας. ἐκ δ' Ἀλμωπίας

1224 πτανεῖ AB 1226—1280 seclisit Welck. Gr. Tr. III 1260 1228
 ἄραντος A correxit A³ κλέος E 1230 ἄμνηστος B 1231 ἐγκατακρύψει ABIP
 ἐγκατακρύψει C² ἐγκατακρύψει DE 1232 ἐμός τε AB ἐμός τε C⁴⁵
 1233 λέοντος A ἔξοχος δῶμ' γεγώς B cf. P δῶμ' D 1234 τῆς ταχειρά-
 dos B cf. Pet s: Καστνία καὶ Ταύχειρα (sic) ἢ Ἀφροδίτη. παρὰ τὸ χειροῦσθαι
 διὰ τὰς ἐπιθυμίας. extrema haec verba παρὰ — pertinent ad alteram lec-
 tionem τῆς τε χειράδος ADE τῆς χειράδος C Χοιράδος Cant. idque praebet
 Marc. 465 1236 Ῥαῖηλον V 1238 Ἀλμωπίας Steph. Ἀλμωνίας V

(1224) πάντας δ' ἀνάγνοις χερσὶν | ἐν τῇ ναῶ ἀποκτενεῖ (1225) πληγαῖς
 τραυματισθέντας | τοῦ Ἑριννώδους λακκου |
 (1226) Τοῦ γένους δὲ τῶν πάππων | τῶν ἐμῶν τὸ κλέος πάλιν | (1227) μέγιστον
 αὐξήσουσιν οἱ ἀπόγονοι ποτε | (1228) δόρασι τὸ πρωτόλειον ἄραντες στέφος, ἐπάραντες |
 (1229) τῆς τε γῆς καὶ θαλάσσης τὰ τε σκῆπτρα καὶ τὴν μοναρχίαν | (1230) οὐδὲ
 μὲν ἢ Ἰλίου ἀμνημόνευτος μαρανθήσεται | ταλαίπωρος πάτρα (1231) τὴν μαραν-
 θείσαν δόξαν τῇ σκοτίᾳ ἐγκατακρύψει | (1232) τοιοῦτους δὲ ὁ ἐμός ἀδελφός κατα-
 λείψει δύο | (1233) τὸν Ῥῶμον καὶ Ῥωμύλον, ἔξοχον γένος ἐν τῇ Ῥώμῃ | (1234)
 Καστνία καὶ Ταχει... ἐπωνυμία Ἀφροδίτης, υἱὸς δὲ αὐτῆς Αἰνείας | (1235) ὁ ἐν ταῖς
 βουλαῖς ἄριστος καὶ βέλτιστος οὐδὲ μεμπτός ἐν μάχαις, ἐξ οὗ ἀνδρείος | (1236) ὅστις
 πρῶτον μὲν τὴν νῦν Αἴνον πόλιν Μακεδονίας καλουμένην | οἰκίσει παραγενόμενος,
 ὁ Αἰνείας | (1237) τοῦ Μακεδονίας ὄρους παρὰ τὴν ἐξοχὴν | Λαφύστιος ὁ Διόνυσος
 ἀπὸ τόπου, ἐξ οὗ Λαφυστίας λέγει τὰς Βακχικάς | (1238) τὰς κέρατα φορούσας
 γυναῖκας Βακχάς | ἐκ πόλεως, ἢ ὄνομα τόπου Μακεδονίας |

1224 ἀποκτείνῃ a 1225 ἐριννώδους B 1230 λαβόντες aA λα-
 θόντες οὐδ' ἄμνημόνευτον f pro οὐδὲ — μαρανθήσεται 1233 ἔξοχος
 γεγῶνός B 1234 Καστνία — Ἀφροδίτης om. aA post Ταχει lacunam
 indicavit Bachm., ὁ δὲ τῆς Ἀφροδίτης υἱὸς αἰνείας A δὲ om. a 1237 περὶ B
 1238 φερούσας B κερασφορούσας A κερατοφόρους f ὀνόματος Ba

παλιμπλανήτην δέξεται Τυρσηνία
 Λυγκίης τε, Θερμῶν δειθρον ἐκβράσσων ποτῶν, 1240
 καὶ Πισ' Ἀγύλλης θ' αἱ πολύρονοι νάπαι.
 σὺν δέ σφι μίξει φίλιον ἐχθρὸς ὦν στρατόν,
 ὅρκους κρατήσας καὶ λιταῖς γονασμάτων,
 νάνος, πλάναισι πάντ' ἐρευνήσας μυχὸν
 ἄλός τε καὶ γῆς. σὺν δὲ δίπτυχοι τόκοι 1245
 Μυσῶν ἄνακτος, οὐ ποτ' Οἰκουρὸς δόρυ
 γνάμψει Θεόινος γυῖα συνδήσας λόγοις,
 Τάρχων τε καὶ Τυρσηνός, αἰθῶνες λύκοι,
 τῶν Ἡρακλείων ἐκγεγῶτες αἱμάτων.
 ἔνθα τράπεζαν εἰδάτων πλήρη κυχών, 1250
 τὴν ὕστερον βρωθεῖσαν ἐξ ὀπαόνων,
 μνήμην παλαιῶν λήψεται θεσπισμάτων.
 κτίσει δὲ χώραν ἐν τόποις Βορειγόνων
 ὑπὲρ Λακίου Δανίου τ' ὤκισμένην,

1239 παλιμπλανήτην Steph. πάλιν πλανήτην v 1241 πίσ' AC πίσσ' DE
 ἀγύλλης A ἀγκύλλης D ἀγύλλης E θ' om. B 1246 μ*σῶν A (scripserat
 μουσῶν: μ*σῶν V) 1248 αἰθῶνες λύκοι om. B 1254 Λακίου Δανίου
 Steph. Λατίνους Δανίους v τ' om. A inseruit A³

(1239) πάλιν πλανώμενον δέξεται ἡ Τυρσηνία χώρα | (1240) ποταμὸς Τυρση-
 νίας | ῥεῦμα ἀναπέμπων τῶν ὑδάτων | (1241) Πίσσα καὶ Ἀγύλλα πόλεις Τυρσηνίας
 ἢ Ἰταλίας | οἱ πολλὰ θρέμματα ἔχοντες σύμφυτοι τόποι | (1242) Ὀδυσσεύς φασὶ ἐν
 Ἰταλίᾳ συντυγεῖν Αἰνείαν καὶ ὅρκους ἀλλήλοισι δοῦναι, ὥστε μὴτε κακὸν ἀλλήλους
 δράσειν . . . λέγει οὖν, ὡς διάφορος ὦν φίλον στρατόν ἔχων συμβήσεται διὰ τὰς
 σπονδὰς, ὅρκους καὶ λιτανείαις πείσας ὡς ἂν δη. φυγὰς (ὦν). νάνους δὲ τοὺς
 πλανήτας φασί. λιτανεύει οὖν μεταδοῦναι αὐτοῖς ἄλός καὶ γῆς. σὺν αὐτῷ δὲ δύο
 παῖδες Τηλέφου, Τάρχων καὶ Τυρσηνός, οἰκήσουσι τὴν Τυρσηνίαν | (1243) τοῖς ὅρκους
 κατασχών | καὶ ταῖς ἐντεύξεσι τῶν παρακλήσεων | (1244) ὁ πλανήτης, ταῖς πλάναις
 πάντα τὸν βυθὸν ἐρευνήσας | (1245) γῆς τε καὶ θαλάσσης | σὺν τούτοις δὲ οἱ
 δύο ἀδελφοί, οἱ υἱοὶ Τηλέφου, ἀφ' οὗ ἡ χώρα Τυρσηνία | (1246) τοῦ Τηλέφου,
 βασιλεῖος Μυσῶν | οὐτίνος ποτε ὁ Διόνυσος τὸ ξίφος | (1247) κάμψει, θραύσει. ὁ
 Διόνυσος. τὰ μέλη | συνδεσμήσας τοῖς λόγοις· ἐστὶν δὲ εἶδος φυτοῦ ἀπαλοῦ | (1248)
 ὁ Τάρχων καὶ ὁ Τυρσηνός υἱοὶ Τηλέφου | (1249) ἐκ τῶν Ἡρακλείων γεγεννημένοι
 αἱμάτων | (1250) ἐκεῖσε τράπεζαν | ἐδεσμάτων πλήρη καταλαβών | (1251) τὴν βρω-
 θεῖσαν ὕστερον ἐκ τῶν ἀκολουθῶν | (1252) μνήμην παλαιῶν λάβη νόμων ἢ μαν-
 τευμάτων | (1253) χώραν δὲ κτίσει ἐν τόποις. ἔθνους Ἰταλίας | (1254) Λατῖνοι καὶ
 Δανῖοι ἐθνη Ἰταλίας. ὤκισμένην |

1240 τυρσηνίας· ἀντὶ τοῦ θερμὰ ὕδατα ἔχων, ῥεῦμα — a 1241 πο-
 λυθρέμματος B Af 1242 φασὶ pro φησὶ recepi ex s post δράσειν lacu-
 nam indicavi <ὦν> recepi ex s φασὶ pro φησὶ editor 1249 γεγενη-
 μένων B 1252 λήφεται a

πύργους τριάκοντ', ἑξαριθμήσας γονὰς 1255
 σὺς κελαινῆς, ἣν ἀπ' Ἰδαίων λόφῶν
 καὶ Δαρδανείων ἐκ τόπων νανσθλώσεται,
 ἰσηρίθμων θρέπτειραν ἐν τόκοις κάπρων·
 ἧς καὶ πόλει δεικλον ἀνθήσει μιᾷ
 χαλκῷ τυπώσας καὶ τέκνων γλαγοτρόφων. 1260
 δείμας δὲ σηκὸν Μυνδία Παλληνίδι
 πατρὶ' ἀγάματ' ἐγκατοικεῖ θεῶν,
 ἃ δὴ, παρώσας καὶ δάμαρτα καὶ τέκνα
 καὶ κτῆσιν ἄλλην ὀμπνίαν κειμηλίων,
 σὺν τῷ γεραυῷ πατρὶ πρεσβειώσεται 1265
 πέπλοις περισχών, ἥμος αἰχμηταὶ κύνες,
 τὰ πάντα πάτρας συλλαφύζαντες πάλῳ,
 τούτῳ μόνῳ πόρῳσιν αἶρεσιν δόμων
 λαβεῖν ὃ χρεῖζει ἀπενέγκασθαι δάνος.
 τῷ καὶ παρ' ἐχθροῖς εὐσεβέστατος κριθεῖς 1270
 τὴν πλεῖστον ὑμνηθεῖσαν ἐν χάσμασι πάτραν
 ἐν ὀψιτέκνοις ὀλβίαν διωμήσεται,
 τύρσιν μακεδνὰς ἀμφὶ Κίρκαιου νάπας

1255 γονὰς in γοναῖς mutavit A ²	1258 ἰσαρίθμων B ἰσηρίθμων E ^α
ἐντόκοις κάπρον Π?	1261 μυνδία E ἡ
πρεσβειώσεται BCDE	1265 γεραῖω C γεραῖω E
1269 χρεῖζει BCD	1271 χάρο·μ C ^{αις} (accentus et
αις C ²)	1272 δομήσεται AC δωμήσεται D δωμήσεται E cf. T ^ω

(1255) πόλεις τριάκοντα, ἰσαρίθμους τοῖς παισὶ | (1256) τῆς τραχείας σὺς, ἦντινα ἀπὸ τῶν τῆς Ἰδης ἄκρων | (1257) καὶ ἐκ τῶν Δαρδάνου τόπων ἐπὶ νεῶς αἶξε | (1258) τὴν τροφὴν τῶν ἰσαρίθμων πόλεων τοῖς υἱοῖς Αἰνείου | τὴν πολύγονον | (1259) ἥσπινος καὶ ἐν τῇ πόλει ἀγάλμα, εἰκόνημα, εἰδῶλον | ἀναθήσει, κατὰ συγκατῆν· τῇ μιᾷ (1260) χαλκομορφήσας | καὶ τῶν ὑπὸ γάλακτος τροφεμένων, ὑπομαζίων τέκνων | (1261) οἰκοδομήσας δὲ ναόν. ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς | (1262) τὰ πατρῷα ζῶνα ἐγκατοικεῖ τῶν θεῶν | (1263) ἅτινα δὴ παρωσάμενος, παρωθήσας, ἑάσας | καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα | (1264) καὶ τὴν λοιπὴν κτῆσιν | τὴν συντελοῦσαν πρὸς τὸ ζῆν, παρὰ τὸ πνέω, ἐξ οὗ πλουσίαν | (1265) σὺν τῷ πρεσβύτῃ πατρὶ τιμήσει | (1266) τοῖς ἱματίοις καλύψας, ἥνικα οἱ ἀνδρεῖοι πολεμισταὶ | (1267) τὰ πάντα τῆς πατρίδος καταπίνοντες τῷ κληρῷ | (1268) τούτῳ μόνῳ διῶσιν | ἐκλογὴν οἰκῶν (1269) λαβεῖν ὅπερ θέλει | καὶ ἀπενέγκασθαι δωρεάν | (1270) διὸ καὶ παρὰ τοῖς ἐχθροῖς εὐλαβέστατος κριθεῖς | (1271) τὴν πολὺ ὑμνηθεῖσαν ἐν πολέμοις πατρίδα | (1272) ἐν τοῖς βραδυγενέσιν πλουσίαν κατασκευάσει | (1273) πόλιν περὶ τὰς μακράς | περὶ τοῦ ὄρους Ἰταλίας συμφύτους [μετὰ] τόπους. Κίρκαιον ὄρος τῆς Ἰταλίας, ἀπὸ τῆς Κίρκης, ὅπερ λέγεται πολλὰς ἔχειν βοτάνας φαρμάκων |

1262 πρῶτα B	1264 παρὰ τὸ πν. om. Ba	1268 δώσουσιν A
δώσειν Bf	1271 leg. εὐσεβέστατος	1273 μετὰ om. aAf

Ἀργοῦς τε κλεινὸν ὄρμον Αἰήτην μέγαν
 λίμνης τε Φούκης Μαρσιώτιδος ποτὰ 1275
 Τιτώνιον τε χεῦμα, τοῦ κατὰ χθονὸς
 δύνοντος εἰς ἄφαντα κευθμῶνος βάθῃ,
 Ζωστηρίου τε κλιτύν, ἔνθα παρθένου
 στυγρὸν Σιβύλλης ἐστὶν οἰκητήριον,
 γρόνῃ βέρεθρον συγκατηρεφές στέγη.] 1280

* * *

Τοσαῦτα μὲν δύσκλητα πείσονται κακὰ
 οἱ τὴν ἐμὴν μέλλοντες ἑστώσειν πάτραν·
 τί γὰρ ταλαίηνη μητρὶ τῇ Προμηθέως
 ξυνὸν πέφυκε καὶ τροφῷ Σαρπηδόνος,
 ὅς πόντος Ἑλλης καὶ πέτραι Συμπληγάδες 1285

1275 Φόρκης γ Μαρσιώτιδος γ 1277 om. B 1280 γρόνῃ editor
 γρόνῃ γ γρόνα B βερέθρῳ γ στέγης γ lacunam indicavi 1282 ἑστώ-
 σειν editor αἰστώσειν ABCDP αἰστώσαι E αἰστώσαι p 1283 τῇ μητρὶ
 προμηθέως C 1285—1290 omissos in inferiore margine addidit E²

(1274) Αἰήτης ὄρμος καὶ λίμνη ἐν Κίρκαιῳ, ὅπου καὶ ἡ Ἀργὸς λέγεται προσ-
 ωρμηκέναι καὶ ἐκαθάρθησαν Ἰάσων καὶ Μήδεια ὑπὸ τῆς Κίρκης. ἔστιν δὲ ταῦτα
 καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ τῷ Ῥοδίῳ ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς. Αἰήτης δὲ ἐκλήθη διὰ
 τὴν Κίρκην ἥ ὅτι ἐκεῖ ἐπλευσεν ἡ Ἀργὸς ἥ ὅτι ἐκεῖ ἐν τῷ Αἰήτῃ ποταμῷ ἐκαθά-
 ρθησαν ὁ Ἰάσων καὶ ἡ Μήδεια ἀπὸ τοῦ φόνου τοῦ Ἀψύρτου. Κίρκαιον δὲ, ἀπὸ τῆς
 Κίρκης | (1275) Φόρκη λίμνη ἀπέχουσα Ῥώμης σταδίου φ'. Μαρσοὶ δὲ Ἰταλικὸν
 ἔθνος περιουκοῦν τὴν λίμνην | τὴν πλησίον τῶν Μαρσῶν· οἱ δὲ Μαρσοὶ ἔθνος Ἰτα-
 λίας | (1276) ποταμὸς Ἰταλίας, τὸ βεῦμα | τοῦ κατὰ γῆς· οὐ γὰρ εἰς θάλασσαν
 ῥεῖ | (1277) (1278) ἐπώνυμον Ἀπόλλωνος, εἰς ἐξοχὴν ὄρους | ὅπου τῆς παρθένου
 (1279) οἴκημα ὑπάρχει· φασὶν οὖν, ὅτι ἐνταῦθα διῆγεν ἡ Σίβυλλα | ἡ Ἀητὴ εἰς
 Ἀθήνας παρεγένετο βουλομένη ἀποτεκνῆν τὸν Ἀπόλλωνα κακέισε ἔλυσε τὴν ζώνην,
 δι' ἣ καὶ Ζωστήρ ὁ τόπος ὠνόμασται· καὶ ἐν αὐτῇ Ζωστηρίου Ἀπόλλωνός ἐστιν
 ἱερόν. καὶ παρὰ Κυμαίοις δὲ Ζωστηρίου Ἀπόλλωνός ἐστιν ἱερόν, ἐν ᾧ ταφῆναι
 φασὶ τὴν Σίβυλλαν Κυμαίαν οὖσαν, ἣν Ἀπόλλωνός φασιν ἀδελφὴν διὰ τῶν προφω-
 νημάτων. ἐστὶ γὰρ καὶ ἄλλη Ἐρυθραία καὶ τρίτη Σαρδιανή | (1280) γρόνῃ τῷ
 κολῳ, βερέθρῳ δὲ τῷ σπηλαίῳ | τὸ τῆς στέγης συγκατηρεφές καὶ κατὰ στεγον |
 (1281) Τοσαῦτα μὲν ἀκαρτέρητα κακὰ πάθωσιν | (1282) τὴν Ἀσίαν λέγει·
 Ἰαπετοῦ γὰρ καὶ Ἀσίας Προμηθεὺς, ἀπὸ δὲ ταύτης τὴν χώραν | ἀφανίσειν πατρίδα |
 (1283) τί γὰρ τῇ ταλαιπώρῃ, τῇ Ἀσίᾳ λέγει, τῇ τοῦ Προμηθέως | (1284) τῇ
 Εὐρώπῃ· ἐκ γὰρ Διὸς καὶ Εὐρώπης Σαρπηδῶν, Μίνως, Ῥαδάμανθυς· ἐκ δὲ ταύτης
 ἡ χώρα τὸ ὄνομα εἴληφεν | τῇ τοῦ Σαρπηδόνος μητρὶ καὶ τροφῷ Εὐρώπῃ | (1285)
 ἀστίνης ὁ Ἑλλησποντος | καὶ αἱ Συμπληγάδες πέτραι αἱ περὶ τὸ Βυζάντιον, ὅς καλεῖ
 Ὀμηρος Πηλεΐδης |

1275 φ' pro θ' scripsi ex s 1277 δύνοντος εἰς τὰ ἄφαντα μυχοῦ
 βάθῃ a — ἀφ. β. κευθμῶνος f ἄφαντ β. κευθμ. A 1278 | ἔνθα παρ-
 θένου οἴκημα ὑπάρχει: ὅπου τῆς παρθένου B 1279 σιβύλλης στυγρὸν
 οἶκ. ἱ. π. A ἀδελφὴν (e T) pro ἐαντὴν Bachm. 1282 τὴν Ἀσίαν — χώραν
 pertinent ad v. 1283 ἀφανίσαι A 1284 εὐρώπη pro καὶ Εὐρώπης Ba
 Σαρπηδῶν om. Ba

καὶ Σαλμυδησὸς καὶ κακόξενος κλύδων,
 Σκύθαισι γείτων, καρτεροῖς ἔργει πάγοις
 λίμνην τε τέμνων Τάναϊς ἀκραιφνῆς μέσσην
 ξείθεροις δρέζει, προσφιλεστάτην βροτοῖς
 χίμετλα Μαιώταισι θρηνοῦσιν ποδῶν. 1290

Ὅλουτο ναῦται πρῶτα Καρνῖται κύνες,
 οἱ τὴν βοῶπιν ταυροπάρεθρον κόρην
 Λέρνης ἀνερείψαντο, φορτηγοὶ λύκοι,
 πλᾶτιν πορεύσαι κῆρα Μεμφίτῃ πρόμῳ,
 ἔχθρας δὲ πυρσὸν ἦραν ἡπίεροις διπλαῖς. 1295

αὐθις γὰρ ὕβριν τὴν βαρείαν ἀρπαγῆς
 Κουρήτες ἀντίποινον Ἰδαῖοι κάπροι
 ζητοῦντες αἰχμάλωτον ἡμπερυσαν πόριν
 ἐν ταυρομόρφῳ τράμπιδος τυπώματι
 Σαραπτιὰν Λικταῖον εἰς ἀνάκτορον 1300
 δάμαρτα Κρήτης Ἀστέρῳ στρατηλάτῃ.

Οὐδ' οἱ γ' ἀπηρεσέσθησαν ἀντ' ἴσων ἴσα
 λαβόντες, ἀλλὰ κλώπα σὺν Τεύκρῳ στρατὸν

1286 σαλμυδισσὸς CD σαλμυδησὸς BE κακόξενος C κακόξενος ADE
 1290 θρηνοῦσιν Bachm. θρηνοῦσι v 1294 περεῦσαι D περῶσαι (ω
 in litura) E 1298 πόρην TCDE 1300 σαραπτιὰν C σαραπτιάν AB
 1301 Ἀστέρῳ στρατηλάτῃ om. B Ἀστέρῳ coniecit Meurs. 1303 στρατῷ B

(1286) καὶ ποταμὸς Σκυθίας καὶ ὁ Εὐξείνιος πόντος | (1287) ὁ τῶν Σκυθῶν
 γείτων | [καὶ] ἰσχυροῖς ἐπέχει ἢ κοιλύει πάγοις | (1288) τὴν λίμνην τέμνων ὁ Τάναϊς,
 ποταμὸς Σκυθίας | μέσσην ὁ καθαρὸς, ὅσον ἀκραιοφανῆς | (1289) βεύμασι διορίζει |
 ἀγαπητικὴν ἀνθρώποις | (1290) τὰ τῶν ποδῶν τραύματα καὶ ἀποκαύματα τοῖς
 Μαιώταις διὰ τὴν φύξιν | θρηνοῦσι τὰ τῶν ποδῶν |

(1291) Ἀπόλοιτο ἐν πρώτοις | οἱ Φοίνικες, ἀπὸ Κάρνης κώμης ἢ πόλεως | (1292)
 τὴν Εὐρώπην λέγει | τὴν εἰς βοῶν μεταβληθεῖσαν κόρην | (1293) ἐκ τῆς πηγῆς
 Ἄργους ἀνέρπαξαν | κυρίως δὲ ἐρρίψαν. οἱ Φοίνικες, ἔμποροι γὰρ | (1294) γα-
 μπτὴν περᾶσαι μεμοιραμένην | τῷ Αἰγυπτίῳ προμάχῳ, ἀπὸ Μεμφίδος, πόλεως Αἰγυ-
 πτίας | (1295) τὸν δὲ πυρσὸν τῆς ἐχθρας ἐπήραν | Εὐρωπῆς καὶ Ἀσίας | (1296)
 πάλιν γὰρ τὴν ὕβριν | τὴν βαρείαν τῆς ἀρπαγῆς | (1297) οἱ Κρήτες ἀντιτιμωρίαν | οἱ
 ἐξ Ἰδης, ὄρους Κρήτης | (1298) τὴν αἰχμάλωτον ζητοῦντες | διήγαγον δάμαλιν | (1299)
 οἱ ἡ ναὺς ταύρου ἐκτύπωμα εἶχεν | τυπώματι τριήρους, πλοίου | (1300) πόλις Φοι-
 νίκης Σαραφθὰ Σιδωνίης, Ἡλίου οἰκητήριον | τὸν Κρητικὸν | εἰς τὸ βασίλειον | (1301)
 γυναικα Κρήτης |

(1302) Οὐδ' οὗτοι ἀπηρεσέσθησαν ἀντ' ἴσων ἴσα | (1303) λαβόντες, ἀλλὰ κλέπτην |
 σὺν τῷ Τεύκρῳ, τῷ στρατηγῷ Κρήτης, τὸ στράτευμα |

1287 καὶ pro ὁ Ba [καὶ] om. aAf 1288 ἀκραιοφανῆς B 1291
 lemma ὁ λοινοτο — κόρην A 1292 λέγει. οἱ τὴν — A 1293 ἐρρό-
 φισαν f φορτηγοὶ pro ἐρρ. A χρ. δ. ἐρρ. om. B ἔμπειροι γὰρ μάχης pro
 ἔμποροι γὰρ A 1295 πρῶτον δὲ A 1301 γ. Κρ. τῷ βασιλεῖ Κρήτης f
 γ. Κρ. om. A

καὶ σὺν Σκαμάνδρῳ, Δρακίῳ φυτοσπόρῳ,
εἰς Βεβρύχων ἔστειλαν οἰκιστήριον 1305
σμίνθοισι θηρίσοντας, ὧν ἀπὸ σπορᾶς
ἔμοις γενάρχας ἐξέφυσε Δάρδανος,
γῆμας Ἀρίσβαν Κρηΐσαν, εὐγενῇ κόρην.

Καὶ δευτέρους ἔπεμψαν Ἀτρακας λύκους 1310
ταγῇ μονοκρήπιδι κλέψοντας νάκην
δρακοντοφρούροις ἐσκεπασμένην σκοπαῖς.
ὅς εἰς Κύταιαν τὴν Λιβυστίνην μολῶν
καὶ τὸν τετράπνυν ὕδρον εὐνάσας Θρόνοις
καὶ γυρὰ ταύρων ὀχμάσας πυριπνόων
ἄροτρα καὶ λέβητι δαιτρευθεὶς δέμας 1315
οὐκ ἀσμένως ἔμαρψεν ἑρῶου σκύλος·
ἀλλ' αὐτόκλητον ἀρπάσας κεραῖδα,
τὴν γνωτοφόντιν καὶ τέκνων ἀλάστορα,

1304 δρακίῳ B Ῥανκίῳ Hoeck Cret. I 433 fortasse recte 1305 οἰκη-
τήριον V 1307 τανάρχας C² γενάρχας E 1308 Ἀρίσβαν editor ἀρίσβαν
ABDE ἀρίσβαν C² 1309 Ἀτρακας Steph. ἄρπαγας V 1310 κλέψαν-
τας BP 1312 Λιβυστίνην Steph. λιγυστικὴν ABCDE 1314 βαστάσας V
1315 σκύλος editor σκύτος ABCDE κύτος Bachm.

(1304) καὶ σὺν τῷ Σκαμάνδρῳ, πατρὶ Τεύκρου, Κρητὶ τὸ γένος | Κρητὶ, ἀπὸ
πόλεως | (1305) εἰς τὸ τῶν Τρώων ἀπέστειλαν οἰκητήριον | (1306) τοῖς μυσὶ πολε-
μήσοντας. Νίκανδρος δὲ τοὺς μύας ὕρακας ἐκάλεσεν ἐν Ἀλεξίφαρμάκοις | ἰωντικῶν
χωρὶς σπορᾶς (1307) τοὺς ἔμοις γεννήτορας | ἐβλάστησεν ὁ Δάρδανος | (1308) γῆμας
Ἀρίσβαν, θυγατέρα Τεύκρου, Δαρδάνου γυναῖκα, ἀφ' ὧν Ἐριχθόνιος | εὐγενῇ κόρην
(1309) Καὶ δευτέρους ἀπέστειλαν ἄρπαγας λύκους· τοὺς Θετταλοὺς λέγει λύκους
ἔγουν τοὺς Ἀργοναύτας | (1310) τῷ ἄρχοντι καὶ ἡγεμόνι Ἰάσωνι, τῷ μονοπεδίῳ |
κλέψαντας τὴν δορὰν τοῦ κριοῦ | (1311) ταῖς ὑπὸ δράκοντος φυλασσομέναις θήκαις
τοῦ δέρματος | ἀντὶ τοῦ δράκοντος παραφυλάττοντος τὸ δέρος | (1312) πόλιν Κολχίδος·
ὅστις εἰς τὴν Κύταιαν· ἔστιν δὲ ὄνομα τόπου | τὴν γείτονα τῶν Λιγυστίνων ἐλθὼν |
(1313) καὶ τὸν τετράκεφαλον ἢ τερατώδη ἢ δικέφαλον· αἱ γὰρ δύο κεφαλαὶ τέσ-
σαρας πνοὰς ἔχουσιν | ὕδρος εἶδος ὄφις, νῦν δὲ δράκοντα λέγει | ἡμερώσας φαρμά-
κοις | (1314) καὶ τὰ περιφερῆ καὶ καμπύλα τῶν ταύρων | (1315) ἄροτρα καὶ τῷ
χαλκίῳ | μαγειρευθεὶς τὸ σῶμα | φασὶ γὰρ τὸν Ἰάσωνα ὑπὸ Μηδείας ἐψηθῆναι καὶ
γενέσθαι νέον | (1316) οὐκ εὐτυχῶς κατέλαβεν | τοῦ κριοῦ ἢ τοῦ κάπρου τὸ δέσμα
τὸ χρυσοῦν | (1317) ἀλλ' αὐτόμολον ἀρπάσας | τὴν Μήδειαν λέγει· ἔστιν δὲ κεραὶς
εἶδος ὀρνέου μικροῦ | (1318) τὴν τὸν ἀδελφὸν Ἀψυρτον ἀνελοῦσαν, τὴν τοὺς ἑαυτῆς
γνωτοὺς ἀναίρουσαν | καὶ τὴν τῶν τέκνων φονεύτριαν καὶ ἀναρέτιν καὶ αὐτόχειρα |

1304 πόλεως, πατρί, σπορεῖ α σπορεῖ om. A πολεμήσειν B Nic. Al. 37
1310 κλέψοντας idque post κριοῦ A 1312 σκύταιαν Ba A 1315 φασὶ
— νέον ante ἄροτρα B om. a Af transposuit Bachm.

εἰς τὴν λάληθρον κίσσαν ἡρματίξατο
φθογγὴν ἐδώλων Χαονιτικῶν ἄπο 1320
βροτησίαν λείσαν, ἔμπαιον δρόμων.

Πάλιν δ' ὁ πέτρας ἀσκέρας ἀνειρούσας
καὶ φασγάνου ζωστήρα καὶ ξίφος πατρός,
ὁ Φημίου παῖς, Σκῦρος ᾧ λυπρούς τάφους
κρημνῶν ἔνερθεν αἰγίλιψ ῥοιζομένῳ 1325
πάλαι δοκεύει τὰς ἀταρχύτους ξιφάς,
σὺν Θηρὶ βλώξας τῷ σπάσαντι δηίας
Μύστη Τροπαίας μαστὸν εὐθηλον θεᾶς,
ζωστηροκλέπτης, νεῖκος ὥρινεν διπλοῦν
στόρνῃν τ' ἀμέρσας καὶ Θεμισκύρας ἄπο 1330
τὴν τοξόδαμνον νοσφίσας Ὁρθωσίαν.
ἧς αἱ ξύναιμοι, παρθένοι Νεπτουνίδος,

1320 ἐδώλων ABC χαονιτικῶν C χαονικῶν D 1324 λυγροῦς C^π
λυγροῦς ABDE 1325 ῥοιζομένῳ Cant. ῥοιζομένων V 1326 δοκεύ-
σει BΠ lemm. A 1329 ὥρινεν d ὥρινε ABCDE 1330 Θεμισκούρας A
1332 νεπτουνίδος ACE νεπουνίδος BD νεπουνίδος P νεπουνίδος C^ε (πτ primae
manus in π mutavit, es superscript C²) νεπουνίδος s? idem T sed ita ut ll.
inter πτ et π variant

(1319) εἰς τὴν φωνήεσσαν καὶ λάλον | εἶδος ὀρέου· λέγει δὲ τὴν Ἀργαί |
ἀνέβιβασεν | (1320) φθογγὴν σανιδωμάτων | ἀπὸ τῶν Χαονιτικῶν· Χάονες δὲ ἔθνος
Ἡπείρου, ὅθεν τὰ τῆς Ἀργαῖς ξύλα ἤνέχθη | (1321) ἀνθρωπίνῃν προπέμπουσιν |
ἐπιστάμονα τῶν δρόμων |

(1322) Πάλιν δ' ὁ τὰς πέτρας καὶ τὰ ὑποδήματα | ἀνελκύσας (1323) καὶ τὸν
ζωστήρα Ἰππολύτης ἔλαβεν | καὶ τὸ τοῦ πατρὸς ξίφος | (1324) ὁ Θησεύς. Αἰγίως
γάρ, ὁ δὲ Φημίου | νῆσος περὶ Εὐβοίαν. ὧτινι χαλεπούς τάφους (1325) κάτωθεν
τῶν κρημνῶν | ὑψηλοτάτῃ, ἤχοντων, διὰ τὰς βολὰς τῶν ἀνέμων | (1326) πάλαι
ἐτομαίσει, ἐπιτηρήσει, φυλάξει | τὰς ἀνεσταφιάστους ξιφάς | (1327) σὺν τῷ Θηρὶ
καταντήσας | τῷ σπάσαντι τῆς Ἡρας· ἐπώνυμον γὰρ Ἡρας τὸ Δηίας | (1328) Μύστης
ὁ Ἡρακλῆς· ἐμνήθη γὰρ τὰ Ἐλευσίνια. Τροπαίας δὲ ἐπώνυμον Ἡρας | παρόσον
οἱ νοκῶντες τρόπαιον ἐτίθεισαν ὡς περὶ τῷ Διὶ· τῆς Ἡρας τὸν εὐθαλῆ μαστὸν ἐθή-
λασεν ὁ Ἡρακλῆς καὶ ἀπεθανατίσθη | (1329) τὸν ζωστήρα Ἰππολύτης ἔλαβεν·
ἄθλον δὲ ἦν τοῦτο τοῦ Εὐρυσθέως ἔκτον, ὡς φασί·

ἐκ τῶν Ἀμαζονίδων κόμισσε ζωστήρα φαινόν.
ὁ δὲ Θησεύς δίδωκεν Ἡρακλεῖ, αὐτὸς δὲ Ἰππολύτην ἡγάγετο, ἐξ ἧς ἔσχε τὸν σῶ-
φρονά Ἰππολύτον | διπλοῦν παρεσκεύασε φιλονείκημα | (1330) τὴν τῆς Ἀμαζόνος
ζώνην ἀποσπλήσας, στερήσας | Θεμισκύρα πόλις Παφλαγόνων ἦ καὶ τῶν Ἀμαζόνων |
(1331) τὴν τοξότιν κλέψας· ἐπώνυμον δὲ Ἰππολύτης τὸ Ὁρθωσίαν | (1332) ἧς αἱ
ἀδελφαὶ παρθένοι Ἀμαζόνες | ἐπώνυμον Ἰππολύτης ἦ δὲ εὐθεία ἐστὶν Νεπουνίς |

1325 βλάβας Ba 1328 παρόσον — Διὶ om. B ὡς περὶ τ. Δ. om. A
μαστὸν, ὃν? ἀπὸ θανάτισθη f 1329 Anth. XI/192.6 1331 τοξί-
κῃν B 1332 om. A ἢ Νεπουνίς om. af

Ἴριν λιποῦσαι, Ἀάγμον ἤδὲ Τήλαμον
καὶ χεῦμα Θερμώδοντος Ἀκταῖον τ' ὄρος
ποιναὺς ἀθέλκτους ἀρπαγῆς διζήμεναι 1335
ὑπὲρ κελαινὸν Ἴστρον ἤλασαν Σκύθας
ἵππους, ὁμοκλήτειραν ἰεῖσαι βοῆν
Γραικοῖσιν ἀνάμοις τε τοῖς Ἑρεχθέως.
καὶ πᾶσαν Ἀκτὴν ἐξεπόρθησαν δορὶ
τοὺς Μοψοπεῖους αἰθαλώσασαι γνάς. 1340

Πάππος δὲ Θρήκης οὐμὸς ἀστώσας πλάκας
χώραν τ' Ἑορδῶν καὶ Γαλαδραίων πέδον
ὄρους ἔπηξεν ἀμφὶ Πηνειοῦ ποτοῖς,
στερερὰν τραχήλῳ ζευγλαν ἀμφιθεῖς πέδαις,
ἀλκῇ νέανδρος, ἐκπρεπέστατος γένους. 1345
ἢ δ' ἀντὶ τούτων τάροθον βοηλάτην
τὸν ἐξάπρυμνον στέρφος ἐγγλαινούμενον
στείλασα λίστροις αἰπὺν ἤρειψεν πάγον,

1333 Ἴριν C Ἴριν ABC² DET cf. s τήλαμον C² 1335 ἀθέλκτους ἀρπαγῆς
Cant. ἀθέλκτους ἀρπαγὰς CDΠ ἀθέλκτους Θ' ἀρπαγὰς AE ἀθέλκτον Θ' ἀρ-
παγὰς B 1336 σκύθους B 1340 τὰς A² BCDE γνάς A γνίας CD
γνίας B 1341 αἰστώσας γ πλάκα D 1342 ἐωρδῶν D ἐορδῶν C²
γαλαδραῖον D γαλαδραίων E 1345 εὐπρεπέστατος D 1346 ἢ δ'
Reich. ἦ δ' γ 1348 ἤρειψεν Reich. ἤρειψε E ἤρειψε D ἤρειψε ABC

(1333) καταλιποῦσαι τοὺς τρεῖς ποταμοὺς Πόντου | (1334) καὶ βεῦμα. ποταμὸς
Θεμισκύρας Θερμώδων.

αἱ δ' ἀπὸ Θερμώδοντος ἀρηίφιλοι γυναῖκες |
καὶ τὸ Ἀττικὸν ὄρος [Ἀμαζόνων Θεμισκύρας πόλει] | (1335) τιμωρίας ἀμειλίκτους
καὶ ἀγρίους καὶ ἀνημέρους ἀρπαγὰς ζητοῦσαι | (1336) ὑπὲρ τὸν βαθὺν Ἴστρον, ποτα-
μὸν Σκυθίας, τὸν Δανούϊον | τοὺς Σκυθὰς ἐξήλασαν | (1337) τοὺς ἵππους, ἀπηνῆ καὶ
ἀπότομον ἀφίεσαι θύρουβον | (1338) τοῖς Ἑλλήσι καὶ τοῖς ἀπογόνους, τοῖς Ἀθη-
ναίοις | (1339) καὶ πᾶσαν Ἀκτὴν τῷ δόρατι ἐξεπόρθησαν | (1340) τοὺς Ἀττικοὺς,
ἀπὸ Μόψοπος βασιλείας | κατὰκαύσασαι τόπους καὶ μέρη τῆς γῆς |

(1341) Ὁ πάππος δὲ τῆς Θράκης· λέγει δὲ τὸν Ἴλον | ὁ ἐμὸς ἀφανίσας τ' ὑπο-
τάξας τὰς πόλεις | (1342) καὶ τὴν χώραν τῶν Μακεδόνων | καὶ τὸ ἔδαφος τῶν
Γαλαδραίων. εἰσὶν δὲ ἔθνη Μακεδονίας οἱ τε Ἑορδοὶ καὶ οἱ Γαλαδραῖοι | (1343)
περὶ τοὺς ὄρους ἔπηξεν | τοῦ ποταμοῦ Θετταλίας τοῖς βέμμασι | (1344) ἰσχυρὸν τῷ
τραχήλῳ δουλικὸν δεσμὸν περιθεῖς δεσμοῖς | (1345) τῇ δυνάμει ὁ ἐν τοῖς νέαις ἀν-
δρείος καὶ εὐγενής | (1346) ἢ δὲ ἀντὶ τούτων βοηθῶν τὸν Ἡρακλέα | (1347) τὸν
ἐξ τριήρεως ἔχοντα ἡγουν ναῦς | τὴν λεοντὴν ἀμφιεννύμενον | (1348) ἀποστείλασα
ἀξίναις ἢ δικέλαις τὸ ὑψηλόν | κατέαξε καὶ ἔρριψε τὸ ἀκροτήριον καὶ λόφον, τὴν
Ἴλιον |

1334 ποταμὸς pro ποταμοῦ editor Tryph. 33 Ἀμαζ. Θ. π. ut e 1330
repetitum inclusi 1335 καὶ ante ἀνημέρους om. BAF 1336 σκύθους B
1340 καταπαύσασαι B 1342 ἐωρδοὶ B 1345 γενναίοις B

ὃν ἡ παλίμφορον Γοργὰς ἐν κλήροις θεῶν
καθιέρωσε, πημάτων ἀρχηγέτις. 1350

Ἀνδρὶς δὲ κίρκοι, Τιμῶλον ἐκλελοιπότες
Κίμψον τε καὶ χρυσεργὰ Πακτωλοῦ ποτὰ
καὶ νᾶμα λίμνης, ἐνθα Τυφῶνος δάμαρ
κευθμῶνος αἰνόλεκτρον ἐνδαύει μιχόν,
Ἄγυλλαν Ἀυσονίτιν εἰσεκώμασαν, 1355
δεινὴν Αἰγυστίνοισι τοῖς τ' ἀφ' αἵματος
ῥίζαν γιγάντων Σιθόνων πεπαμένοις
λόγχης ἐν ὕμναισι μίξαντες πάλην.
εἶλον δὲ Πισαν καὶ δορίκτητον χθόνα
πᾶσαν κατειργάσαντο τὴν Ὀμβρων πέλας 1360
καὶ Σαλπίων βεβῶσαν ὀχθηρῶν πάγων.

Ἀοῖσθος δ' ἐγείρει γρονθὸς ἀρχαίαν ἔριν
πῦρ εὔδον ἤδη τὸ πρὶν ἐξάπτων φλογί,

1349 τὸν γ 1350 καθιερῶσει γ 1352 Πακτωλοῦ ποτὰ om. B
1354 ἐνδαύει ΑΠ ἐνδάνει B εὔδανει DE ἐνδύνει C² 1357 σιθόνων ABC
σιθόνων D κεκτιμένοις γ 1358 ὕμνῃσι γ 1359 δορίκτητον D
1361 καὶ Σαλπίων βεβῶσαν om. B 1362 γρονθὸς AB 1363 ἐξάπτων
φλογί bis B

(1349) τοῦτον ἡ ἀμφοιτικὴ φόβου Ἦρα ἢ Ἀθηνᾶ | ἐν τοῖς τῶν θεῶν λαχ-
μοῖς | (1350) θεὸν ποιήσει ἡ ἱερώσει ἡ κακῶν ἀρχηγός |
(1351) Πάλιν δὲ τοῦ Ἄττος οἱ παῖδες, ὁ Τυρσηνὸς καὶ Αὐδός, τοῦ Αὐδῶν βασι-
λέως | τὸ ὄρος Αὐδίας ἐκλελοιπότες | (1352) πόλις Αὐδίας, καὶ τὰ χρυσεργὰ τοῦ Πακ-
τωλοῦ βρέματα | (1353) καὶ τῆς λίμνης τὸ ὕδωρ τῆς Γυγαίας ἢ τῆς Ἀσκανίας. πλησίον
δὲ τῆς Αὐδίας εἰσὶ τὰ Εἰνάρημα ὄρη, ὅπου ἔ' Ἐχιῶνα, ἡ συνεμίγη Τυφῶν. καὶ Ὀμηρος·
ἐνθα δέ τοι θ' ἀνατοῖς· γενεὴ δέ τοι ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ
Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρώϊόν ἐστιν |
ἐνθα ἡ γυνὴ Τυφῶνος Ἐχιῶνα, κατὰ Ἡσίοδον | (1354) τὸν δεινόκοιτον καὶ κακο-
κοίμητον τοῦ κευθμῶνος | ἐνδιατρίβει μιχόν | (1355) εἰς πόλιν Ἰταλίας ὤκησαν εἰς
κώμας | (1356) τὴν χαλεπὴν τοῖς Αἰγυστίνοισι· ἐστὶν δὲ ἔθνος Ἰταλίας | καὶ τοῖς ἀφ'
αἵματος | (1357) τὴν τῶν Γιγάντων ῥίζαν | τὴν Σιθωνίαν κεκτιμένους· ἐστὶ δὲ ἡ
Θράκη· οἱ δὲ Γίγαντες Πιθηκοῦσαν ὠκουν | (1358) ἐν ταῖς μάχαις λόγχῃς δεινὴν
πάλην. τὸ ἐξῆς | μίξαντες ἀθλοῖς | (1359) ἐπόρθησαν δὲ τὴν πόλιν Ἰταλίας | καὶ
τὴν γῆν αἰγμάλωτον | (1360) ἅπασαν ἐποίησαν | τὴν πλησίον Ὀμβρων· Ὀμβροί
δὲ ἔθνος Ἰταλίας | (1361) τῶν τραχέων ἀκρωτηρίων |
(1362) Ἐσχατος δ' ἐγείρει κορμός· λέγει δὲ τὸν Ἀλεξανδρον | τὴν ἀρχαίαν ἔριν,
τὴν ἀπὸ Ἰοῦς, τῶν ἡπείρων | (1363) τὸ πρότερον πῦρ ἤδη συν φλογί ἐκκαύσει |
τῇ φλογί ἐξάπτων |

1350 ἡ del. B 1351 ἀτοῦς B λῦδαν pro Αἰδος B cl. S 1352 δρύ-
ματα pro δρύματος Bachm. 1353 leg. Γυγαίας pro Αὐδίας cl. Strab. XIII
535. 25 Duebn. Εἰνάρημα recepi ex s εἰνάρη B εἰνάρην f τινα pro τὰ Εἰνάρ-
ημα A om. a Ἀριμα Bachm. T 391 Hes. Θ 304 1354 τὸ pro τὸν Ba
1356 κατὰ pro καὶ B τοῖς om. B 1357 κεκτιμένους B 1358 λόγ-
χαις B 1361 καὶ βεθγκύϊαν τῶν ὄρων Τυρσηνίας, τῶν τρ. ἀ. Af
1363 post ἤδη excidit καθεῖδον vel simile quid

ἐπεὶ Πελασγοὺς εἶδε Ῥυνδάκου ποτιῶν
κλωσσοῖσιν ὀθνελοῖσι βάψαντας γάνος. 1365
ἧ δ' αὖθις οἰστρήσασα τιμωρομένη
τριπλᾶς τετραπλᾶς ἀντιτίσεται βλάβας,
πέρθουσα χώρας ἀντίπορθμον ἧόνα.

Πρῶτος μὲν ἦξει Ζηνὶ τῷ Αἰπερσίῳ
ὁμώνυμος Ζεὺς, ὃς καταιβάτης μολῶν 1370
σκηπτῷ πυρώσει πάντα δυσμενῶν σταθμά.
σὺν ᾧ θανοῦμαι κὰν φθιτοῖς στρωφωμένη
τὰ λοιπὰ ἄκούσω ταῦθ', ἃ νῦν μέλλω θροεῖν.

Ὁ δεύτερος δέ, τοῦ πεφασμένου κέλωρ
ἐν ἀμφιβλήστροις ἔλλοπος μυνδοῦ δίκηρ, 1375
καταιθαλώσει γαῖαν ὀθνεῖαν, μολῶν
χρησμοῖς Ἰατροῦ σὺν πολυγλώσσῳ στρατῷ.

Τρίτος δ', ἄνακτος τοῦ δρυηκόπου γόνος,
τὴν τευχοπλάστιν παρθένον Βραγχησίαν 1380
παραιολίξας βῶλον ἐμπεφυρμένην
νασμοῖς ὀρέξαι τῷ κεκρημένῳ δάνος,

1364 ῥυνδακοῦ ACD 1366 αὖθις d αὖτις ABCDE 1368 πορθοῦσα γ
1372 νεκροῖς γ στρωφωμένη (σὺν ex ο) B 1373 ἀκούσας C θροεῖν,
supra ἧ θροεῖν καὶ λέγειν E 1378 δρυηκόπου C γένος A (εἰ in ο mutavit A²)
BC γένους E

(1364) ἐπειδὴ τοὺς Ἀργοναύτας ἐθιᾶσατο | ποταμὸς Μυσιάς ὀκυτώνως ὁ Ῥυν-
δακός | (1365) ἀμφορεύσιν ἦτοι ἀγγεῖοις ξένοις | εἰς τὸ ἄνθος, ὃ ἐστὶν ὕδωρ, βάψαν-
τας | (1366) ἧ δὲ Εὐρώτῃ μανείσα | κακουμένη | (1367) πολλὰς βλάβας ἀντιτιμω-
ρηθήσεται | (1368) χώρας αἰχμαλωτίζουσα | τὴν ἐναντὶ αὐτῆς κεκμένην ἧόνα |

Περὶ Ἀγαμέμνονος. (1369) πρῶτος μὲν παραγενήσεται ὁ τῷ Διὶ | ἐπώνυμον
Διός· (1370) ὁ ὁμώνυμος Ζεὺς, Ἀγαμέμνων | ὅστις κεραυνὸς κατερχόμενος | (1371)
τῷ τοῦ κεραυνοῦ πυρὶ καύσει | πάντα τὰ τῶν ἐχθρῶν θύρετρα | (1372) σὺν τούτῳ
ἀποθανοῦμαι καὶ ἐν τοῖς νεκροῖς στρεφόμενη | (1373) τὰ λοιπὰ ἄκούσω ταῦτα, ἃ
νῦν μέλλω λέγειν |

(1374) Ὁ ἀπόγονος δὲ τοῦ ἀναιρεθέντος, ὅστις δεύτερος υἱὸς καλεῖται· ἐστὶ δὲ
ὁ Γρᾶς, υἱὸς Ὀρέστου | (1375) παρ' ὅσον δίκην ἰχθύος ὁ Ἀγαμέμνων ἐμπεσὼν ἐν
τῷ χιτῶνι ἀνήρηται | ἰχθύος ἀφώνου δίκην | (1376) κατακαύσει τὴν γῆν εἰς ξένην
παραγενόμενος | (1377) τοῖς χρησμοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος· ἰατρός γάρ | σὺν στρατῷ
πολυεθνέϊ |

(1378) Τρίτος δὲ τοῦ βασιλέως | τοῦ δρυτόμου γένος· λέγει δὲ τὸν Κόδρου
Νηλεῖα | (1379) τὴν τευχοποιόν· λέγει δὲ κεραμῆος θυγατέρα | τὴν Κάειραν, ἀπὸ
Βράγχου [πόλεως] τοῦ κτίσαντος τὸ ἐν Μιλήτῳ μαντεῖον | (1380) ἀπατήσας, παρα-
λογισάμενος γῆν, πλὴνθον | μεμιγμένην | (1381) ὕδασι δοῦναι τῷ χρῆζοντι δωρεάν |

1365 ἄνθος ὃ ἐστὶν om. B Af 1369 ἐπώνυμον Διός om. B
1373 λέγω B 1379 πόλεως om. a Af

σφραγίδα δέλιον δακτύλων ἐφαρμόσαι,
Φθιρῶν ὀρεῖαν νάσσειται μοναρχίαν,
τὸν πρωτόμισθον Κῆρα δηώσας στρατόν,
ὅταν κόρη κασωρὶς εἰς ἐπίσιον 1385
χλεύην ἐλακτήσασα κηκάσῃ γάμους
νυμφεῖα πρὸς κηλωστὰ καρβάνων τελεῖν.

Οἱ δ' αὖ τέταρτοι τῆς Δυμαστείου σπορᾶς,
Λακμωνιοὶ τε καὶ Κυτιναῖοι Κόδροι,
εἰς Θίβρον οἰκήσουσι Σάτνιόν τ' ὄρος 1390
καὶ χερσόνησον τοῦ πάλαι Αἰκτηρίᾳ
Θεᾷ Κυρήτῃ πάμπαν ἐστυγημένον,
τῆς παντομόρφου βασσάρας λαμπουρίδος
τοκῆος, ἥτ' ἀλφραῖσι ταῖς καθ' ἡμέραν
βούπειναν ἀλθαίνεσκεν ἀκμαίαν πατρός 1395
ὀδυρεῖα γατομουῖντος Αἰθωνος πετρῶ.

1383 Φθιρῶν ν 1385 κασωρὶς ACE ἐπίσιον ACDE 1390 οἱ ν
Θίβρον Steph. Θίγγρον ABC Θίγγρον D Θείγγρον E 1391 Αἰκτηρίᾳ
el. Π editor αἰκτηρίαν A (ν prope erasum, item in V) BCDE 1392 Κυ-
ρήτῃ editor κυρήτῃ BDE κυρήτῃ AC (ον in ν mutavit C²) 1396 πετρά ν

(1382) τὴν σφραγίδα τῇ βίβλῳ ἢ τῷ χάρτι | τῶν δακτύλων ἐφαρμόσαι |
(1383) ὅτι ἡ Μίλητος τὸ πρὶν Φθίρῳ ἐκαλεῖτο ὀρινήν, τραχείαν, κραναήν | Φθίρῳ
ὄρος Κάριας, διὰ τὸ πολλοὺς φθείρας ἔχειν | ἐστὶν δὲ ὁ καρπὸς τῆς πίτυος, τὰ
λεγόμενα στρόβιλα | (1384) τὸν πρωτῶς ἐπὶ μισθῷ συμμαχῆσαντα | καταπολε-
μήσας, κατακαύσας στρατόν | (1385) ὅταν κόρη, πόρνη καὶ κατωφερὶς | εἰς αἰδοῖον
γυναϊκεῖον | (1386) κατὰ χλεύην ἀθέσμως βοήσασα | ὑβρίσῃ τοὺς γάμους, λοιδο-
ρήσῃ | (1387) πρὸς τὰ ἀκόλαστα καὶ πορνεία, νυμφεῖα | τῶν βαρβάρων ἐπιτελεῖν,
(1388) Οἱ δὲ δὴ τέταρτοι | περὶ Ἰππότου καὶ τῶν Δωριέων | τῆς τοῦ Δύ-
μαντος τοῦ Δωριεῖς λέγει | (1389) οἱ αὐτοὶ ἀπὸ ὄρους Περαχίας, ἐνθα ὤκουν |
οἱ Δωριεῖς. Περαχίοι, ἀπὸ ὄρους Λάκμωνος | λείπει ὁ καί, ἢ καὶ οἱ Κόδροι,
οἱ Ἀθηναῖοι, ἀπὸ Κόδρου βασιλέως | (1390) οἵτινες τὴν πόλιν Κάριας Θίγγρον οἰκί-
σουσιν | Κάριας ὄρος | (1391) τὴν περὶ τὸ Δωτίον, ἐνθα ὤκει ὁ Ἐρυσίχθων |
τοῦ πάλαι τὴν Ἀνιμητρίαν τὴν παύσασαν καὶ ληξαι ποιήσασαν | (1392) τῇ Θεᾷ
Κυρήτῃ ἐστὶν ἐπώνυμον | παντελῶς μεμισσημένου | (1393) τῆς εἰς πᾶν ζῶον καὶ
εἶδος μεταμορφουμένης Μήστρας, θυγατρὸς Ἐρυσίχθωνος | τῆς κατωφεροῦς ἑταιρίδος
καὶ πόρνης | ἀλώπεκος ἑταίρις γὰρ ἡ κερδῶ | (1394) ἥτις ταῖς τοῦ πατρὸς ἐμ-
πορείαις ἦτο πραγματεῖαις | ταῖς κατὰ τὴν ἡμέραν | (1395) τὴν μεγάλην λιμὸν ἐθε-
ράπευε | τοῦ πατρὸς τὴν ἰσχυράν καὶ ἀεὶ ἀκμάζουσαν | (1396) ξένα ἀροτριούντος | τὰ
ἴσχατα τοῦ ἀρότρου. Αἰθων δὲ Ἐρυσίχθων διὰ τὸ βίαιον τῆς λιμοῦ ἐπεκλήθη
ὡς καὶ Ἡσίοδος.

ὁ δ' ἀλύξεταί αἰθῶπα λιμόν |

1383 Κάριας pro Ἀρκαδίας recepi ex S 1385 γυναικὸς B om. Af
1387 πορνικὰ ν. 1389 οἱ Δωριεῖς om. B Af λάκμωνος B post Λάκμωνος
ex s κῆτινον πολίχρινον Δωριέων A 1391 Δωτίον Bachm. Δωτίνιον Ba δό-
τινον A om. f 1395 ἑθεράπευσεν Ba 1396 Hes. E 363

Ὁ Φρῦξ δ', ἀδελφὸν αἷμα τιμωρούμενος,
 πάλιν τιθηνὸν ἀντιπορθήσει χθόνα
 τοῦ νεκροτάγου τὰς ἀθωπέυτους δίκας
 φθιτοῖσι ζητρεόντος ἀστεργεῖ τρόπῳ. 1400
 ὃς δὴ ποτ' ἀμφώδοντος ἔξ ἄκρων λοβίων
 φθέρσας κίφελλα καλλυνεῖ παρωτίδας,
 δαπταῖς τιτύσκων αἱμοπώταισιν φόβον.
 ᾧ πᾶσα Φλεγρὰς αἶα δουλωθήσεται
 Θραμβουσία τε δειρὰς ἢ τ' ἐπάκτιος 1405
 στόρθινγξ Τίτωνος αἶ τε Σιδώνων πλάκες
 Παλληγία τ' ἄρουρα, τὴν ὁ βοίκερως
 Βρύχων λιπαίνει, γηγενῶν ὑπηρέτης.
 Πολλῶν δ' ἐναλλάξ πημάτων ἀπάρζεται
 Κανδαῖος ἢ Μάμερτος ἢ τί χρεὶ καλεῖν 1410
 τὸν αἰμόφυρτον, ἐστιώμενον μάχαις;

1397 ἀδελφὸν sP ἀδελφῶν ABp ἀδελφῆς C (in ὧν mutavit C²) ἀδελφῆς D
 ἀδελφῶν E 1399 νεκροτάγου A νεκροτάτον C² (accentus quoque est manus
 secundae) 1403 αἱμοπώταισιν edilor αἱμοπώτησιν BD αἱμοπώτησι C αἱ-
 μοπότησι AE (alterum o ex ω E¹?) 1404 τῷ ν Φλεγρὰς Mein. ad Steph.
 Φλέγρα φλεγρὰς B φλέγρας ACDE 1405 ἐπ' ἀκτίας A (prope dele-
 tus) B 1406 στόρθινξ AB 1410 κανδαῖος CD ἡμάμερτος A μαμερ-
 τὸς DE 1411 αἰμόφυρτον cl. II edilor αἰμοφύρτοις V

(1397) Ὁ Μίδας βασιλεὺς Φρυγίας. περὶ τοῦ Μιδίου. τῆς ἀδελφῆς τὸ αἷμα,
 τῶν βαρβάρων, τῶν Ἀσιανῶν μαστιγούμενος | (1398) πάλιν τὴν τροφὴν, νῦν δὲ
 τὴν μητέρα | ἀντιπορθήσει γῆν | (1399) τοῦ τοὺς νεκροὺς κελεύοντος | τὰς ἀκολα-
 κεύτους, τὰς δικαίας, τὰς θωπείας μὴ πειθόμενας | (1400) τοῖς φθαρτοῖς ἀνθρώ-
 ποις ῥητορευόντος, θεμιστευόντος, κρίνοντος | τῷ στερεῷ καὶ ἀποτόμῳ τρόπῳ | (1401)
 ὅστις ὁποῖε περὶ τοῦ ὄνου τὰ ὠτα· ἔστιν δὲ λόφος ἐν Φρυγίᾳ· ἡ ὁ ἔχων ἀληθῶς
 ὠτα ὄνου ὁ Μίδας | ἐκ τῶν ἀπαλῶν μερῶν τῶν ὠτων λοβοί, τὰ ἄκρα τῶν ὠτων |
 (1402) ἀποτεμνών | νεφέλη, νῦν δὲ τὰ ὠτα | κοσμήσει τοὺς λοβούς, τὰ ἄκρα τῶν
 ὠτων | (1403) ταῖς μυαῖς καταστοχαζόμενος, ποιῶν διὰ τῆς κινήσεως τῶν ὠτων |
 ταῖς τὸ αἷμα πινοῦσαι φόβον παρέχων | (1404) οὕτω ἐκαλείτο πρὶν ἢ Θράκη Φλέγρα·
 τούτῳ πᾶσα ἡ τῆς Θράκης γῆ ὑποταγίσεται | ἡ Μακεδονία περιφραστικῶς | (1405)
 ἀκρωτήριον Μακεδονίας. ἀκρωρία, λόφος | καὶ ἡ παραθαλάσσιος Χερρόνησος | (1406)
 ἀκρωτήριον τῆς Χερρόνησου | καὶ ἡ Θράκη ἀπὸ μέρους | (1407) πόλις Θράκης ἡ
 Παλληγία | ἦν τινα ὁ βουκέφαλος· ἔστι δὲ ἐπίθετον τῶν ποταμῶν | (1408) ποταμὸς
 Μακεδονίας· λιπαίνει δὲ ἀντὶ τοῦ πιαίνει | ὁ τῶν Γιγάντων ὑπουργός |
 (1409) Πολλῶν δ' ἄλλοτε ἄλλος ἀμοιβαδὴς | κακῶν ἀπάρζεται | (1410) ἐπώ-
 νυμα Ἀρεως | (1411) τὸν τοῖς αἵμασι φερόμενον | ἐν πολέμοις εὐωγούμενον |

1397 τὸ αἷμα τῶν ἀδελφῶν τιμωρούμενος pro τῆς — μαστιγούμενος A
 1399 θωπείαις pro θωπείας Bachm. 1401 δολόφονος pro λόφος B om. f
 1404 τούτου B 1405 λόφος pro λόφοι Bachm. 1409 ἄλλοθεν ἄλ-
 λως A ἀμοιβαδίας B om. Af

Οὐ μὴν ὑπείξει γ' ἡπιμηθέως τοκάς,
 ἀλλ' ἀντὶ πάντων Περσέως ἓνα σποράς
 στελεῖ γίγαντα, τῷ θάλασσα μὲν βατὴ
 πεζῷ ποτ' ἔσται, γῇ δὲ ναυσθλωθήσεται 1415
 ῥήσονται πηδοῖς χέρσον. οἱ δὲ Λαφρίας
 οἴκοι Μαμέρσας, ῥ'θαλωμένοι φλογὶ
 σὺν καλίνοισι τειχέων προβλήμασι,
 τὸν χρησιμολέσχην αἰτιάσονται βλάβης,
 ψαίνυνθα θεσπίζοντα Πλούτωνος λάτριν. 1420
 στρατῷ δ' ἀμίκτω πᾶσα μὲν βρωθήσεται
 φλοιῶτιν ἐκδύνουσα δίπλακα σκέπην
 καρποτρόφος δρυς ἀγριάς τ' ὄρειθαλής.
 ἅπας δ' ἀναύρων νασμὸς ἀθανθήσεται,
 χανδὸν κελαινὴν δίψαν αἰονωμένων. 1425
 κύφελλα δ' ἰὼν τηλόθεν ῥοιζομένων
 ὑπὲρ κᾶρα στήσουσι Κίμμερός θ' ὅπως

1412 μὲν ABCE

1417 οἴκοι Μαμέρσας om. B

1420 ψαίνυνθα

Cant. 1421 στρατῷ δ' ἀμίκτω om. B 1425 αἰονομένων CD αἰονο-
 μένων E

(1412) Οὐ μὴν ὑποχωρήσει γε | ἡ Ἀσία μήτηρ, ἥτις ἐξ Ἰαπετοῦ γεννᾷ Ἐπι-
 μηθέα | (1413) ἐκ τῆς τοῦ Περσέως σποράς ἓνα | (1414) ἀποστελεῖ γίγαντα· τὸν
 Ζεῦξην λέγει | τούτῳ ἡ μὲν θάλασσα βάσιμος καὶ ὁδευτὴ | (1415) πεζῷ ποτε ὄντι
 γενήσεται | ἡ γῇ δὲ ναυσὶ πλευσθήσεται· ὁ γὰρ Πέρσης ἐκφοβῶν τοὺς Ἕλληνας τὸν
 μὲν Ἕλλησπόντον ἔχωσε, τὸν δὲ Ἀθω τὸ ὄρος κόψας ἐποίησε θάλασσαν | (1416)
 ῥήσονται ταῖς κωπαῖς, ταῖς πηδαλίοις τὴν γῆν | Λαφρία καὶ Μάμερσα ἐπώνυμα
 Ἀθῆνης | (1417) κεκαυμένοι τῷ πυρὶ | (1418) σὺν τοῖς ξυλίνοις· κἄλον γὰρ τὸ ξύλον
 καὶ καλοπόδιον ὁ ξύλινος πούς | τῶν τειχέων προμαχώσι | (1419) τὸν χρησιμοδότην,
 μάντιν | μέμψονται τῆς βλάβης | (1420) ψευδῇ νομοθετοῦντα ἢ μαντευόμενον | τοῦ
 Αἰδου τὸν ἀγγέλου, Ἀπόλλωνα | (1421) (1422) τὴν τῶν φλοιῶν | δίπλην σκέπην·
 ἡ γὰρ βάλανος δίπλην ἔχει τὴν σκέπην· ἀπὸ οὖν τοῦ ἐνὸς καρποῦ τοὺς πάντας
 ἐδύλασεν | (1423) βοτάνῃ ἢ ἀγρωστί. ἡ ἐν οὖρεσι θάλλουσα | (1424) ἅπασα δὲ
 τῶν ποταμῶν πληρωσὶς | ξηρανθήσεται | (1425) νῦν χαίνοντες διὰ τὴν δίψαν | νῦν
 πολλὴν ἡ μεγάλην δίψαν, μεταφορικῶς· ἐπισκοπᾷ γὰρ τὸν νοῦν | ἀντλούντων ἢ
 ἀρρομένων | (1426) τὰ νέφη· λέγει δὲ μεταφορικῶς τὰ τῶν βελῶν πλήθη | βελῶν
 πόρρωθεν. Ὀμηρος·

Ἀκερσεκόμης ἔχων ἰὰ πτερόεντα |
 τῶν ἰῶν· ἡχούντων, ποῖον ἔχον αποτελούντων | (1427) ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν στήσουσιν |
 ὅπως ὁ Κίμμερος· ἔστιν δὲ χώρα περὶ τὴν δύσιν |

1412 lemma οὐ μὴν — τοκάς A ἥτις om. Ba 1413 ἀλλ' ἀντὶ πάν-
 των ἐκ — aA 1415 Πέρσης editor περσεὺς B ξέρξης A om. af 1416 τῷ
 κόπῳ B τῷ κόπτοντι Bachm. 1417 ἡ ἀττικὴ ἔχουν οἱ οἴκοι τῆς ἀθηνᾶς aA
 1421 καμυγῇ δὲ στρατῷ πᾶσα μὲν βρωθήσεται A πᾶσα μὲν βρωθή-
 σεται, ante πᾶσα lacuna a 1426 P68 Ἀκερσεκόμης intulit ex P39 τῶν
 ἰῶν pro τὸν ἰὼν editor 1427 ὅπως editor πῶς Baf πῶς A ὡς Bachm.

σκιὰ καλύψει πέρραν, ἀμβλύνων σέλας.
 Λοκρῶν δ' ὅποια παῦρον ἀνθήσας ῥόδον
 καὶ πάντα φλέξας ὥστε κάγκανον στάχυν 1430
 αὐθις παλιμπλώτοιο γεύσεται φυχῆς,
 μόσσυνα φηγότευκτον, ὡς λυκοψίαν
 κόρη κνεφαίαν, ἄγχι παμφαλώμενος,
 χαλκηλάτῳ κνώδοντι δειματουμένη.
 Πολλοὶ δ' ἀγῶνες καὶ φόνοι μεταίχμιοι 1435
 σχάσουσιν ἀνδρῶν οἳ μὲν ἐν ναυσὶν πάλας
 δειναῖσιν ἀρχαῖς ἀμφιδηριωμένων,
 οἳ δ' ἐν μεταφρένοισι βουστρόφοις χθονός,
 ἕως ἂν αἰθῶν εὐνάσῃ βαρὺν κλόνον
 ἀπ' Αἰακοῦ τε καὶ Δαρδάνου γεγώς 1440
 Θεσπρωτὸς ἄμφω καὶ Χαλαστραῖος λέων
 πρηγῇ θ' ὁμαίμων πάντα κυπώσας δόμον

1428 σκιὰ d σκιᾶ ΑΠ σκιᾶ BCD σκιᾶ E 1429 λοκρῶν ABΠ λοκρῶν DE
 λοκρῶ C 1431 αὐθις ABC 1432 μόσσυνα ACDE 1433 κνεφαίαν E
 1436 λύσουσιν ν ναυσὶν editor γὰρ ABCE γαίη D γρ. δὲ καὶ πόλας
 τοὺς φυχάδας. γρ. καὶ γαίης πέλας s πέλας CD 1437 γρ. δίναισιν
 int. lin. E 1441 γρ. χαλαστραῖος ἢ γαλαστραῖος (leg. γαλαδραῖος?)
 Π cf. s Χαλαστρα (sic) δὲ πόλις καὶ λιμὴν Μακεδονίας et Steph. κανα-
 στραῖος AE καναστραῖος B γαλαδραῖος CD καναστραῖος γρ. καὶ χαλα-
 δραῖος T λέων om. B 1442 πρὶν ἢ ΑΠ πρὶν ἢ* (acutus duabus lineolis
 transversis deletus) B γρ. πρὶν ἢ θ' Π

(1428) τῇ σκιᾷ σκεπάσει. κατὰ γλῶσσαν τὴν γῆν | τὸ φῶς ἀμβλύνων | (1429)
 τῶν δὲ Λοκρῶν καθάπερ | ἐπ' ὀλίγον χρόνον ῥόδον ἀνθήσας ὁ Ξέρξης | (1430) καὶ
 πάντα κατακαύσας καθάπερ ξηρον στάχυν | (1431) ἐκ δευτέρου παλιμπλεύσεως |
 μετάσχη φυχῆς | (1432) πύργον ξύλινον ἢ τὴν ναῦν | ἐκ θρυλῶν πεποιημένον, (λέγει)
 τὰς ναυμαχίας | ὡς ἐρημίαν· οἳ δὲ, ἀστραπὴν | (1433) κόρη μέλαιναν, σκοτεινὴν |
 πλησίον παγταγῶθεν περιβλεπόμενος | (1434) χαλκηλάτῳ ξίφει ἐκφοβουμένη |
 (1435) Πολλοὶ δὲ ἀθλοὶ καὶ φόνοι ἐν τῷ μεταξύ | (1436) λύσουσι τῶν ἀνδρῶν
 οἳ μὲν ἐν τῇ γῇ παλαίστρας | (1437) ταῖς ἀκταῖς τῆς θαλάσσης, παρὰ ταῖς ἀρχαῖς
 τοῦ ὕδατος | περιμαχομένων | (1438) οἳ δὲ ἐν ταῖς μεταφρένοισι | ταῖς ἀρουμένοις ὑπὸ
 βουῶν | (1439) ἕως ἂν ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν καταπαύσῃ τὸν πόλεμον | (1440)
 ἀπὸ Αἰακοῦ καὶ ἀπὸ Δαρδάνου γεγονώς, ὃ ἐστὶν τὸ γένος ἔχων | (1441) ἄμφω
 Ἠπειρώτης | καὶ Μακεδὼν· τὸν Ἀλέξανδρον λέγει. γρ. Χαλαστραῖος ἢ Γα-
 λαστραῖος | (1442) πρὶν ἢ πάντα ὁ ἀδελφὸς Ξέρξης. γρ. πρὶν ἢ θ' | ταραξας,
 κλίνας τὸν οἶκον |

1430 κατα πάντα B 1431 πάλιν πλεύσεως B πάλιν πλεύσεως a
 λέγει recepi ex s 1434 ἐπιφοβουμένη B 1438 τοῖς ἀρουμένοις Bachm.
 Lyc. p. 289 ταῖς ἀρουμέναις BaAf τῆς ἀρουμένης Bachm. Anecd. 284
 1441 τὸν — λέγει om. B λέγει δὲ τ. A. Af 1442 ἢ om. B

ἀναγκάσῃ πτήξαντας Ἀρταίων πρόμους
 σῆναι Γαλάδρας τὸν στατηλάτην λύκον
 καὶ σκηπτρ' ὀρέξαι τῆς πάλαι μοναρχίας. 1445
 [ὧ δὴ μεθ' ἔκτην γένναν αὐθαίμων ἐμὸς
 εἰς τις παλαιστής, συμβαλὼν ἀλκὴν δορὸς
 πόντου τε καὶ γῆς κείς διαλλαγὰς μολῶν,
 πρέσβιστος ἐν φίλοισιν ἐμνηθίσεται,
 σκύλων ἀπαρχὰς τὰς δορικτήτους λαβὼν.] 1450
 Τί μακρὰ τλήμων εἰς ἀνηκόους πέτρας,
 εἰς κῆμα κωφὸν ἢ νάπας δασπλήτιδας
 βαύζω, κενὸν ψάλλουσα μάστακος κρότον;
 πίστιν γὰρ ἡμῶν Λεψιεύς ἐνόσφισε
 ψευδηγόροις φήμαισιν ἐγγρίσας ἔπη 1455
 καὶ Θεοφάτων πρόμαντιν ἀψευδῇ φρόνιν,
 λέκτρων στερηθεῖς, ὧν ἐκάλχαινε τυχεῖν.
 θήσῃ δ' ἄληθῇ. σὺν κακῷ δέ τις μαθὼν,
 ὅτ' οὐδὲν ἔσται μῆχος ὠφελεῖν πάτραν,

1443 ἀναγκάσῃ editor ἀναγκάσει ACDE ἀγκάσει B Ἀρταίων editor
 Ἀρταίων V γε. καὶ Ἀκταίων S 1444 σῆναι Steph. σῆναι V γε. σάγναι
 marg. B Γαλάδρας Steph. γαλάδρας ABE χαλάδρας CT χαράδρας D
 1446—1450 uncinis inclusi v. not. ad 1226 1448 εἰς p Scal. ap. Cant.
 1450 σκύλων ἀπαρχὰς CDII σκύλων τ' ἀπαρχὰς ABE δορικτήτους E

1452 εἰς pro ἢ CE δασπλήτιδας BII δυσπλήτιδας ACDE δυσπλήτιδας T
 1453 βάζω CDE 1455 ψευδηγόροις BE cf. PS ψευδηγόροις ACD
 1457 ἐκάλχαινε d ἐκάλχαινε ABE ἐκάλχανε CD 1459 ἐστὶ A ἐστὶ CDE
 πατρά A πάτρα B πάτραν E

(1443) ἀναγκάσει φοβηθέντας | τοὺς τῶν Ἑλλήνων προμάχους | (1444) κολα-
 κέωσι, ὑποταγῆναι τῆς Μακεδονίας | τὸν Ἀλέξανδρον λέγει | (1445) καὶ τὰ σκηπτρα
 ἐξαπλῶσαι τῆς ποτε μοναρχίας | (1446) ὅτι μετὰ ἔκτην γενεάν | περὶ Ταρ-
 πηνίου τοῦ Πωμπίου. ὁ ἀδελφὸς ὁ ἐμὸς | (1447) εἰς τις μονομάχος | συμβαλὼν
 μάχην δόρατος | (1448) γῆς τε καὶ θαλάσσης | καὶ παραγενόμενος εἰς διαλλαγὰς
 εἰρήνης | (1449) ἐντιμος πρεσβυτής, ἀγγελὸς ἐν τοῖς φίλοις | κηρυχθήσεται | (1450)
 τὰς τῶν λαβύρων ἀπαρχὰς λαβὼν τὰς ἐκ δόρατος κτηθείσας |
 (1451) Τί μακρὰ ἐγὼ ἢ ταλαίπωρος | εἰς ἀνηκόους λίθους | (1452) εἰς κῆμα
 ἀναίσθητον | ἢ εἰς θαλασσίας πέτρας | τὰς ἄγαν πληττομένας ὑπὸ τῶν κυμάτων |
 (1453) μάτην φθέγγομαι μάταιον κινῶσα | τοῦ στόματος ἢ τοῦ χειλούς τὸν ἦχον,
 τὸν ψόφον | (1454) τὴν γὰρ πίστιν ἡμῶν | ἐπώνυμον, ὁ Ἀπόλλων. ἀπεχώρισε |
 (1455) ἐμψράξας τοὺς λόγους | (1456) καὶ τῶν θεῶν προρρήσεων πρόμαντιν | ἀληθῇ
 φρόνησιν, βουλὴν, διάνοιαν | (1457) τῆς κοίτης στερηθεῖς | ἣς ἐπεθύμει, ἐμερίμνα
 λαβὼν | (1458) ποιήσει δ' ἀψευδῇ. σὺν δεινῷ δέ τις γνούς | (1459) ὅτε οὐδεμία

1446 δὲ Ba 1448 καὶ ante παραγενόμενος om. A 1452 ἢ εἰς
 κῆμα — a 1455 ψευδηγόροις φήμαις τοὺς λόγους ἐμψράξας aAf

τὴν φοιβόληπτον αἰνέσει χελιδόνα. 1460
 Τὸς ἡγόρευε καὶ παλίσσυτος ποσὶν
 ἔβαινε ἐίρκης ἐντός, ἐν δὲ καρδίᾳ
 σειρῆνος ἐστέναζε λοῖσθιον μέλος,
 Κλάρου Μιμαλλῶν ἢ Μελαγκραίας κόπις, 1465
 Νησοῦς θυγατρός, ἢ τι Φίκιον τέρας,
 ἐλικτὰ κωτίλλουσα δυσφράστως ἔπη.
 ἐγὼ δὲ λοξὸν ἤλθον ἀγγέλλων, ἄναξ,
 σοὶ τόνδε μῦθον παρθένου φοιβαστρίας,
 ἐπεὶ μ' ἔταξας φύλακα λαΐνου στέγης
 καὶ πάντα φράζειν ἀναπαιμπάζειν λόγον 1470
 ἐτητύμως ἄψορον ὠτρυνας τρόχιν.
 δαίμων δὲ φήμας ἐς τὸ λῶον ἐκδραμεῖν
 τεύξειεν, ὅσπερ σῶν προκίθεται θρόνων,
 σῶζων παλαιὰν Βεβρύκων παγκληρίαν.

1461 τὸς d τόσσ' ABCDE 1462 καρδίη ABE καρδίη C 1463 ἐστέ-
 ναζε Ep ἐστέναζε ABCDP 1464 μιμαλῶν AE μελαγκραίας BC
 1465 θυγατρός om. B Φίκιον (ei ex i) C κίφειον D σφίκειον E 1467 ἀγ-
 γέλλων ABII ἀγγέλων CDE 1471 ὠτρυνας Potler ὠτρίνας ABDII ὠτρυν-
 νας CE 1472 εἰς E

μηχανὴ ἔσται | συμβαλέσθαι τῇ πατρίδι | (1460) ἑαυτὴν λέγει ἡ Κασσάνδρα. τὴν
 τῷ Ἀπόλλωνι ἀφιερωμένην | ἐπαινέσει χελιδόνα |

(1461) Τοσαῦτα εἶπε | καὶ ὁπισθόρμητος τοῖς ποσὶν | (1462) ἐσβένειν τοῦ παρ-
 θενῶνος καὶ τῆς φυλακῆς ἔσω | ἐν δὲ τῇ ψυχῇ | (1463) ἀνεστέναζε. σειρῆνα δὲ
 ἑαυτὴν λέγει διὰ τὰ μέλλοντα προειπεῖν | ἐσχατὸν μέλος | (1464) ὄνομα τόπου
 Κολοφῶνος | ἢ Βάκχη | τῆς Σιβύλλης τῆς ἐπιστήμονος | (1465) τῆς μητρὸς Σιβύλλης |
 τῆς θυγατρὸς Νησοῦς Σιβύλλης ἢ τὸ τῆς Σφειγρὸς σημεῖον τῆς ἐν τῷ Φίκιῳ ὄρει
 διατριβούσης. τὸ δὲ Φίκιον ὄρος πλησίον τῶν Βοιωτικῶν Θηβῶν | (1466) συνεστραμ-
 μένα, δυσχερῆ | λέγουσα ἢ ἀπατώσα· Ἡσίοδος·

αἰμύλα κωτίλλουσα |

δυσκόλως λόγους | (1467) ἐγὼ δὲ αἰνιγματώδη ἢ δύσκολον παρεγενόμεν | ὡς βασιλεῦ,
 ἀπαγγέλλων | (1468) σοὶ τοῦτον τὸν λόγον | τῆς μαντικῆς παρθένου | (1469) ἐπειδὴ
 με φύλακα ἐποίησας ἢ κατέστησας | τοῦ λιθίνου δώματος | (1470) καὶ πάντα λέγειν |
 λόγον καὶ ἀναμετρεῖν καὶ λογιέσθαι | (1471) ἀληθῶς ὁπισθόρμητον | παροτρύνων
 τὸν ἀγγέλον, παρὰ τὸ τρέχειν | (1472) ὁ δὲ θεός. νῦν τοὺς χρησμούς | εἰς τὸ ἀγαθὸν
 ἐκβῆναι | (1473) κατασκευάσει, ὅστις δὴ | μεγάλως φροντίζει τῆς βασιλείας | (1474)
 σῶζων τὴν παλαιὰν | τῶν Τρώων πολυπληθίαν |

1460 ἀνιερωμένην B ἱερωμένην a 1463 ἀνεστέναζε A τὸ om. B
 1465 τῆς θ. N. Σ. om. BA 1466 Hes. E 344 1473 μεγάλως om. B

INDEX VOCABVLORVM.

- Ἄβας 1074.
 † ἄβροσπῆνους 863.
 ἄγαλμα 559. 988 ἄγάλματ' 1262.
 † ἀγαλματοῦσας 845.
 Ἀγαμέμνωνος 335.
 † ἀγαστορων 264.
 † Ἀγγαισων 1058.
 ἄγγελλον 1467.
 ἄγγελον 657.
 † ἀγηλάτω 436.
 ἄγκάλαις 930 | ἰν 461.
 ἡγκαλισμένος 142. *Sim. Am.*
 * ἀγκάλισμα 308.
 ἀγκλιθίνθ' 767 *Hom.*
 * ἡγαστρομένη 67.
 ἀγκύλης 344 ἀγκύλη 262.
 ἡγκαῖσμένους 1133.
 † ἀγκήτην 135 *Hesych.*
 ἀγων 444.
 ἡγόρευε 1461.
 ἄγραν 603. 665.
 ἄγραυλος 693 ἄγραύλων 990.
 ἀγραύματι 109.
 ἀγρεύσεται 655.
 * ἀγρεύς 1423.
 ἀγρίου 689 | ἰω 500 ἄτριον 309 ἀγρίας
 1115 | ἰαν 45.
 ἡγραιμένος 1221 | ἦ 59.
 † Ἀγρίσκα 1152.
 ἀγρότης 479.
 ἀγρίων 386.
 ἀγρώσσοντα 499 | ες 598 *Hom.*
 ἀγραιά 1149.
 † ἀγμοκλαστήσαντες 601.
 Ἀγάλλης 1241 Ἀγυλλαν 1355.
 ἄγχι c. gen. 643. 1047 postpositum
 1109 adv. 1433.
 † ἄγχιστον 318 *Hesych.*
 Ἀγχίσου 965.
 ἄγχιρμονες c. gen. 1130 | α c. dat. 729.
 * ἀγχουρος c. gen. 418.
 ἀγωνίς 1435.
 ἄγων 384. 590 ἄξει 59. 324. 966.
 998. 1018. 1209 | ουσι 1014 | εται
 1194.
 ἀδελφῆς 810.
 ἀδελφόν adj. 1397.
 Ἄιδης 564. 655 | ου 197 | ἦ 1188 | ἦν 51.
 404. 497.
 ἄδην 457. 809. 813.
 † ἄδορπα 638.
 καδωρητα 140.
 * ἀδωνίου 549.
 αἰε 859 cf. αἰεί.
 ἀιδών 670 | ὄνων 653 | ας 314.
 ἀδαμβής 558 *Phryg.*
 † ἀδελκτους 1335.
 † ἀδεσμόλεκτρον 1143.
 ἀδλίου 221 ἀδλίοι 903 ἀδλίους 666
 ἀδλία 1230.
 ἀδραυστον 890 *Eur.*
 ἀδωπεύτους 1399 *Eur.*
 αἰαί 31. 307.
 αἰα 1404.
 Αἰας 1024.
 αἰάζω 315 | ὦν 200 | ὄντας 1058 | οὔσα
 972. 1079 | ξουσιν 878.
 † Αἰακείοις 53.
 Αἰακοῦ 803. 860. 1440.
 αἰανῆ 928.
 Αἰαντος 1020.
 Αἰγαιας 402.
 Αἰγαίωνος 135.
 αἰγλιψ 1325.
 Αἰγλιου 108.
 † Αἰγύας 850.
 Αἰγύπτιον 576.
 Αἰγώνειαν 903.
 αἰδοῦμενος 133.
 αἰε 565. 667.
 αἰετός 261 | ὦν 551 | οὐς 148.
 Αἰήτην 1274.
 αἰθάλω 55 *Eur.*
 αἰθαλώσασαι 1340 ἡθαλωμένοι 1417 |
 ἦς 970 | ἦν 141 αἰθαλωτόν 338 *Eur.*
 αἰθίρος 255.

- Αἰθίων 802.
 Αἰθιοψ 537.
 αἰθραν 700. 822.
 Αἰθριαν 359.
 αἰθυλαίσι 230.
 † αἰθυιόδρεπτος 237.
 Αἰθωνος 432. 1396.
 αἰθων 109. 246. 530. 925. 1439 | ος
 27 | ες 1248.
 αἰκισθέντας 1225.
 αἶμα 684. 1397 αἵματος 1356 αἱμάτων
 804. 1249.
 αἱμάσσων 266 | αἶεις 313 | ουσιν 297 |
 η 992 αἱμαχθήσεται 760.
 † αἱμοπῶταισιν 1403.
 * αἱμοφυρτον 1411.
 αἱμύλοις 1124.
 αἰνέσει 782. 1460 | ουσί 596.
 αἰνιγμάτων 10.
 † αἰνοβακχεύτου 792.
 αἰνόλεκτρον 820. 1354 *Aesch.*
 αἰδῶν 4 | ω 671.
 αἰονωμένων 1425.
 αἰπύς 443. 630 | ὤν 16. 42. 1237. 1348 |
 ὤ 800. 1045.
 αἶρεσιν 1268.
 εἶλε 435 | ον 1359.
 ἦραν 1295 ἀραντες 1228 | σαντες 204 |
 σονται 995.
 † Αἰσακείων 224.
 Αἰσάρου 911.
 αἶτα 461.
 αἰτιάσονται 1419.
 αἰτήσῃσι 1059.
 Αἰτωλῆς 671.
 Αἰτωλῶ 1000 | ὦν 1056.
 αἰχμάσουσι 441.
 αἰχμάλωτος 501 | ον 330. 1298.
 αἰχμῇ 299 | αἶς 1228.
 † αἰχμητηρίαν 454.
 αἰχμητής 260 | αἶ 1266.
 αἰψηρόν 515 *Hom.*
 αἰώνος 303. 969 | α 908.
 αἰώρημα 1080 *Eur.*
 ἀκάρποις 1157.
 ἀκεστής 1052.
 ἀκινῆτοισιν 625.
 ἀκλυστον 736.
 ἀκμαίαν 1395.
 ἀκμήνους 672 *Hom.*
 ἀκοίτης 1123.
 ἀκουρος 976.
 ἀκούσω 1373 | εἰ 686 | ετε 378.
 ἀκραεινής 1288 | ῃ 151.
 ἄκραν 108. 994. 1030.
 ἄκρου 844 | ον 355. 483. 493 | οἱ 1128 |
 ων 29. 65. 254. 1401 | ας 2. 515.
 714. acc. 759 | αν 13. 914.
 * Ἀκταῖον 1334 * Ἀκταίων 504.
 ἀκτέριστος 1155 | ον 907. 1063 *Soph.*
 * Ἀκτῆς 111 | ἦν 1339.
 ἀκτῇ 533 | ἦν 722 | αἶς 396. 1185 | ἄς
 642, 828.
 ἀκτίς 397.
 † * Ἀλαίνου 619.
 † * Ἀλαίου 920.
 ἀλώμενος 739.
 ἀλάστορα 529. 1318.
 ἀλγεινός 942.
 ἀλγη 408. 1087.
 ἀλγυνοῦσι 985.
 ἀλέκτρων 353.
 ἀλεκτόρων 1094 *Soph.*
 † * Ἀλεντία 868.
 * Ἀλεξάνδρα 30.
 ἀλετρεύσονται 159 *Hom.*
 ἀλη 1010.
 ἀληθῇ 1458.
 * Ἀλεντος 425.
 ἀλήπεδον 681.
 ἀλήτης 852.
 † * Ἀλθαίνου 1053.
 ἀλθαίωνων 1122 | εσπεν 1395 ἀλθανοῦ-
 σιν 582 *Hipp.*
 ἀλιβδύσασα 351 *Call.*
 † ἀλιβρώς 443.
 † ἀλιβρώτοισιν 760.
 † ἀλισμηῖκοιο 994.
 ἀλκαρ 1136.
 ἀλκῇ 1345 | ἦν 518. 561. 1447.
 ἀλλ 5. 94. 121. 286. 293. 370. 406.
 535. 587. 1194. 1317. 1413 ἀλλᾶ
 241. 678. 779. 1303.
 ἀλλᾶξῃς 334.
 ἀλλήλων 446 | οὐς 544.
 ἡλλοιωμένην 195.
 ἄλλοι 951. 993. 1027 | ὦν 569 | οὐς
 877 | ἦν 1264 | αἰ 1160 | α 508 ἀλ-
 λου — ἄλλος 755 ἄλλος — ἀλλω 666
 ἄλλην — ἀλλῇ 257. 909.
 ἄμμα 245.
 † ἄμμα 319.
 ἄμης 875 | ἦ 217. 473. 790 | ἦν 391.
 * Ἀμωπίας 1238.
 † * Ἀλοῖτιν 936.
 † ἄλοιτός 136.
 † ἀλοφάσιον 579.
 ἡλοκισμένος 810 | οἱ 908 | ὦν 381 | ἦν
 119.
 * Ἀλός 145.
 ἄλός 186. 402. 1245 ἄλα 1018.
 ἄλσος 698.
 ἀλώξας 124.
 † ἀλφῆς 549 | αἶσι 1394 *Hesych.*
 ἀλφίτω 674.
 * Ἀμαζόνος 995. 1003.

- ἡμάδυνε 79.
 ἡμάλαψε 34 *Soph. (Aesch.)*
 Ἀμαντίαν 1043.
 ἀμαυρᾶς 687.
 ἀμβλύνων 1428.
 ἀμείψας 694.
 ἀμειψῇ 573.
 ἀμείρσας 1330.
 ἀμίκτω 1421 ἀμικτον 263 | οι 518.
 ἀμμοιο 247.
 † ἀμναμος 872 | οι 144. 1227 ἀμνάμοις 1338 *Hesych.*
 * ἀμνηστον 1230 *Alexx.*
 † ἀμοιβῆας 617.
 ἀμπρεύσει 975 | ουσι 635 ἤμπρευσαν 1298 *Call.*
 ἄμπυξ 758.
 ἀμυδρόν 339.
 Ἀμυκλαίων 559.
 ἡμίνετο 492.
 † Ἀμφείρας 1163.
 † ἀμφελύτρωσεν 845 | υτρώσας 75.
 † ἀμφήρεισαν 504.
 † ἀμφετητύμους 620.
 ἀμφί c. gen. 933 c. dat. 286. 335. 1343 c. acc. 202. 277. 330. 648. 946. 1041. 1083. 1099. 1273 postpositum 978.
 † Ἀμφίβιος 749.
 ἀμφιβάλλεσθαι 863.
 ἀμφιβλήστρω 1101 | οἱς 1375.
 ἀμφιδηριωμένων 1437 *Sim. Am.*
 ἀμφοκλύστους 633 *Soph.*
 * ἀμφομητριον 19.
 Ἀμφισσαν 1074.
 ἀμφιδεῖς 1344.
 † ἀμφορονητήν 704.
 Ἀμφρουσίων 900.
 ἀμφω 1441 ἀμφόν 118.
 † ἀμφώδοντος 1401 *Hesych.*
 αν c. ind. praet. 228 c. opt. 9. 521. c. coni. εὐτ' αν 260 πρὶν αν 640. ἕως αν 1163. 1439. cf. ἐπὴν. όταν.
 ἀναγκάσει 394 | ἢ 1443.
 ἀνάγνοις 162. 1224.
 ἀνάκτορον 1300 | α 1211 ἀνακτόρων 920 | οἱς 950.
 ἀνακυπώσας 137 *Antim. (fr. 88 SL)? Nic.*
 ἀναξ 522. 1123. 1467 ἀναξ 9 ἀνακτος 1246. 1378 | ι 364. 1192 | ες 587.
 * ἀναπαμπάξαν 1470 | ων 9 *Hesych.*
 ἀνάψει 853.
 ἀναρρήξας 556.
 ἀνάρσιον 1144.
 ἀνάσσης 589 ἀνασσαν 1004. 1197.
 ἀνάστατος 1215 | ον 770.
 * ἀνεστήλωσαν 883.
 ἀνατεῖ 283. 1172.
 * ἀναυρων 1424 *Alexx.*
 † ἀναυτόχητον 745.
 ἀναφλέγων 1219.
 † ἀναψαλάξη 343.
 ἀνδρῶν 629.
 * ἡνδρῶσαν 943 ἀνδρώσας 176.
 ἀνεμι 14.
 ἀνειρύσας 181. 1208. 1322.
 ἀνεκβάτου 379.
 ἡνεμωμένη 1119.
 κἀνεμωρείας 1073.
 ἀνηρέψαντο 1293.
 * ἀνευάζοντες 207.
 ἀνεψιᾶς 547.
 ἀνηχόους 1451.
 ἀνηρ 1167 ἀνδρῶν 626. 683. 1436 ἀνδρας 844.
 ἀνηρίθμων 980.
 ἀνθάμιλλον 429 *Eur.*
 Ἀνθίως 134.
 ἀνθήσει 1259.
 ἀνθήσας 1429.
 Ἀνθηδόνας 754.
 ἀνθρῶποις 1126.
 ἀνείναι 621.
 † ἀνικμάντοις 988.
 ἄνις 283. 350.
 ἀνιχνεύσει 824.
 ἄνοστον 1088.
 ἀντί 95. 476. 837. 1070. 1346. 1413. postpositum 94. 365. ἀντ' 1302.
 * ἀντίποινον 271. 1201. 1297.
 ἀντίποινα 505.
 ἀντιπορθήσει 1398 *Eur.*
 ἀντίπορθμον 1071. 1368 *Eur.*
 ἀντρον 77 | α 208 | ων 451.
 ἀντιτίσεται 1367.
 ἀνυμφεύτους 1153 *Soph.*
 ἀνυμφον 102.
 ἀνω 362.
 ἀνώγων 572.
 ἀνώνυμοι 587.
 * ἀνώροφον 350.
 † ἀξίφω 50.
 Ἄδωνων 1209.
 * ἄορνιν 704.
 ἀπάργματα 106.
 ἀπηρχέσθησαν 1302.
 † ἀπαρκτίας 27.
 ἀπαρχῆς 30 | ἄς 1193. 1450.
 ἀπάρξεται 1188. 1409.
 ἄπας 1424 ἄπασα 251. 408 ἀπάσης 733.
 † ἀπέζοις 629.
 ἀπειλᾶς 218. 776.
 † ἀπεμπολητής 341.
 ἀπέχθεται 116.

- ἄπιστα 552.
 ἀπλατον 569.
 ἀπ' 2. 29. 65. 392. 515. 590. 1256.
 1440 ἀπό 1306 καὶ 21. 149. 803.
 1440 ἀφ' 178. 1356 postpositum
 1320. 1330.
 καπόθεστα 540 *Hom.*
 † ἀποινοδόρπου 902.
 ἀποστῖβοντες 253.
 καπενέγκασθαι 1269.
 * ἀποψάλλουσα 915 | ψήλασα 407 *Hesych.*
 † ἀπτερώς 627.
 ἀπτήνα 750.
 ἀπστον 1175.
 ἀπωθε 425 | θεν 804.
 ἀπωσα 225.
 ἀράσιν 332 | ἄς 765.
 ἀραγμῶς 940.
 ἀράς 15.
 * Ἀρατθος 409.
 † ἀρβυλόπτερον 839.
 * Ἀργεῖον 151.
 ἀργῶ 491.
 * Ἀργυρίνου 1017.
 * Ἀργυρεῖπα 592.
 * Ἀργούς 1274.
 * Ἀργώου 883.
 ἀρδηθῶν 622 *Nic.*
 ἀρδην 770.
 ἀρδιν 914 | σιν 63.
 ἀρδων 983.
 † Ἀρέντα 832.
 * Ἀρης 249. 518.
 ἄρης 730 *Hom.*
 * Ἀρσβαν 1308.
 ἀριστέϊς 298.
 ἀριστος 532. 1235.
 ἀρκίσειε 524 | αι 289.
 ἀρχτου 138.
 ἀρχυν 104.
 ἀρμάτειον 250.
 ἀρμῶ 106.
 ἀρνούμενη 348 | ούμεναι 1132.
 † ἀρνεύων 1103 | σας 465 *Hesych.*
 * Ἀρνης 644.
 ἀροτρα 1315.
 ἀροτρεύουσιν 1072.
 ἀρουρα 1407 | αν 979 ἀρούρας 1060 |
 αις 620.
 ἀρπαγῆς 1296. 1335 | ἄς 548.
 ἀρπαγμα 87.
 ἀρπάσας 102. 265. 838. 1317 ἀρπαγεί-
 σης 505 | εἰσαν 820.
 ἀρπακτῆρας 147 *Hom.*
 † ἀρπακτῆριον 157.
 † Ἀρπης 869 | ην 762.
 ἄρπαις 358.
 * Ἀρπινναν 167.
 * Ἀρπυῖαις 167.
 † ἀρπυιογούνων 653.
 ἄρσεν' 839 ἀρσένων 84.
 * Ἀρταίων 1443 *Her.*
 ἄρταμος 236. 327. 797.
 ἀρτι 16.
 ἡρτισμένον 270.
 ἡρτυσε 163.
 ἀρχαλαν 1362.
 ἀρχῆς 2 | αἷς 1437.
 ἀρχηγῆτις 1350.
 ἀρχος 1024.
 ἡρχ 30.
 ἀρωγός 536. 1205 | ὄν 360. 1054 | οὔς
 513.
 ἄσαρχα 154.
 * Ἀσβύσταο 848 | αι 895.
 ἀσάπτους 1200.
 ἄσπα 140.
 ἀσκήρας 855. 1322 *Hippon.*
 ἀσκῶ 75. 738.
 ἀσμενως 1316.
 ἀσπαστῶς 1090.
 ἀσπετον 5.
 ἀστίμβακτα 1117 *Euph.*
 ἀστίνακτος 782.
 ἀστεργεῖ 1400 | ἡ 311. 542. 1166.
 † Ἀστέρω 1301.
 * ἀστίβητον 121 *Hesych.*
 ἄστω 754 | ὦν 1167.
 ἄστωσεις 281 | εν 1282 | ας 339. 1341 |
 ῶσαι 214 *Soph.*
 † ἀστωτήριον 71.
 ἀστρεπτον 813.
 ἀστρων 510.
 ἄστν 829. 1002. 1148.
 * ἀταρχύτους 1326.
 ἀτερ 1006.
 ἄτερος 1048.
 * Ἀτης 29.
 ἄτην 318 | ας 194. 676.
 * Ἀτιντάνων 1044.
 * Ἀτλαντίδος 72. 744.
 * Ἀτλαντος 221. 879.
 * Ἀτρακας 1309.
 ἀτράκτω 40.
 ἀτραπούς 123. 697.
 ἀτρέστου 1066.
 ἀτρομον 1003 *Hom.*
 ἄτρωτον 39.
 αὐ 168. 183. 431. 556. 927. 958. 1008.
 1011. 1038. 1083. 1388.
 αὐανθήσεται 1424.
 αὐγάων 941 | σαι 147. 420.
 † αὐδάξει 892 | ουσα 360.
 αὐδήσωσιν 1054 αὐδηθήσομαι 1140 |
 εται 192. 306. 630.
 αὐθαίμων 1446 *Soph.*

- αἰθεῖ 732. 1127.
 αἰθεῖς 47. 70. 271. 546. 801. 1016. 1142.
 1226. 1296. 1351. 1366. 1431.
 αἰδομαίμων 168 αἰδομαίμων 222 *Soph.*
 αἰλακος 268 | α 1071 | ας 624.
 αἰλητήρος 234.
 αἰλῶ 40.
 αἰλῶνος 388.
 αἰξήσει 735 | ουσιν 1227.
 αἰπνος 753.
 Αἰσγδα 885.
 † Αἰσωναίων 1047.
 † Αἰσονίτην 593.
 † Αἰσωνίτιδος 44 | ἵτιν 702. 1355.
 Αἰσωνες 922 Αἰσώνων 615.
 αἰτάδελλον 432 *Soph.*
 αἰτανέμιος 345. 798 | ιοι 546.
 † αἰτανεμίας 811.
 † αἰτόδακτος 480.
 αἰτοκάβδαλον 745.
 αἰτάλητος 496 | ον 1317.
 αἰτοκτόνους 440. 714.
 αἰτόπρεμνον 316.
 αἰτός 312. 429. 491. 774. 809 | οῦ
 623 | ἔν 613. 922 | ὦν 639 | σίαι
 1055 | ἡ 61. 914 | ἡν 1045 | αἰ 628 |
 αἰς 751 cf. σφεί.
 † αἰτουργότευκτον 747.
 αἰτουργοῦς 466.
 αἰτοφόντην 438 *Eur.*
 αἰτόχειρ 1121.
 * αἰχενιστήρος 1100.
 αἰχῆνος 1114.
 αἰχμῶ 975.
 ἀφαντον 195. 896 | α 1277.
 ἀφάστων 114.
 ἀφθιτος 1139 | ον 354 ἀφθίτων 691 |
 ος 707. 1213 | ος 566.
 ἀφλαστα 26. 295.
 * ἀφλόγους 36.
 ἀφρατων 918 | ος 311 | ως 493.
 ἀφύστων 708 *Eur.*
 * Ἀφαιῶν 989.
 * Ἀφερουσία 90 καχερουσίαν 411. 695.
 * Ἀχλῆϊας 798.
 ἀχλῆανος 763 | ον 635 *Sim.*
 ἀφαστος 508.
 ἀφευδῆ 1456.
 ἀφορρον 1471.
 * Ἀφυνθίων 418.
 * Ἀφύρτοιο 811.
 Βάβαξ 472 *Arch.*
 βάβη 1277.
 βάδρων 770.
 βαδύς 192 | εἰ 1026 | εἰαν 326. 983.
 ββαινεν 1462 ββη 837 ββῖναι 746 βεβώς
 1036 | ὡσαν 1361.
 Βαίου 694.
 βαίον 311. 568. 744.
 βακχείον 28.
 Βάκχου 273 | ον 206.
 βαλβῖδα 13. 287.
 βαλέϊ 620. 751 βάλῃ 503 βαλῶν 309
 βληθείς 392.
 βάψει 1121 | αντας 1365.
 βάρβαρον 150.
 βάριν 747.
 βάρος 477.
 βαρύς 1023 | εἰ 39. 1018 | ὤν 156. 340.
 543. 1439 | εἰαν 525. 1296.
 * βαρύζηλος 57.
 * βαρύφρων 464 *Alexx.*
 βάσει 262 | ιν 628.
 * βασσάρα 771 | ας 1393.
 βατή 1414.
 βαύζω 1453.
 βαφάς 1137.
 Βεβρύκων 516. 1305. 1474 *Alexx.*
 βελεμνα 550.
 βελει 500.
 βερεθρον 1280.
 † Βηφύρου 274.
 † Βία 520.
 βίας 626.
 † βιαιοκλώπας 548.
 βιαίως 357.
 βίου 287 | ον 635. 807. 975. 1019.
 βεβρωμένον 912 βρωθείς 414 | εἰσαν
 1251 | ἡσεται 1421.
 Βισαλτία 417.
 Βιστόνων 418.
 βλάβη 453 | ης 678. 1419 | ην 949.
 989 | ας 218. 1367.
 βλαστόντα 150.
 βλέπωσι 445.
 † βλώξας 1327 | αντες 448 cf. 1068.
 † Βοαγίδα 652.
 Βοάγριε 1146.
 βοάγριον 854 *Hom.*
 † Βοαρμία 520.
 βοῶσα 1118.
 βοήν 5. 263. 441. 1337.
 βοηδρομοῦντα 923 *Eur.*
 βοηλατοῦντα 816 (*Aristoph.*)
 βοηλάτην 1346.
 βόθρου 484. 1225 | ω 684.
 βολῇ 528 | αἰ 560 | αἰς 294 | αἰσιν 778.
 † Βομβυλείας 786 *Hesych.*
 βοράς 672 | ᾱ 1200 | ἄν 955.
 † Βορειγόνων 1253.
 Βορραῖαι 898 *Aesch.*
 βότρυν 83.
 βουβῶνος 487.

- † Βούδειαν 359.
 βούκερος 730. 1407.
 βουκόλου 56.
 Βουλαῖος 435.
 βουλαῖς 162. 1235.
 † βούπειναν 581. 1395 *Hesych.*
 † βουπλανοκτίστων 29.
 Βουραίοισιν 591.
 βοός 556. 738 βοῦν 327 βοῶν 697. 720.
 929. 1072 βουπίν 624.
 † βουσκαφήσαντος 434.
 βουστάδμων 92 *Eur.*
 * βουστρόφοις 1438.
 βοῶπιν 1292 *Hom.*
 * βοῶτης 268 *Hom.*?
 βραβείας 1154 *Eur.*
 βραβεύς 129.
 † Βραγχησίαν 1379.
 βράσας 461.
 † βραχύπολις 911.
 βρέτας 948. 1135.
 † βρεφакτόνος 229.
 βριμῶ 1176.
 βροτησίαν 1321.
 βρότω 992 *Hom.*
 βροτῶν 85. 198. 421. 490. 604 | αῖς
 1289 | οὐς 1177.
 βρόχου 1100 | φ 704 | ων 104 | οἷς 310.
 405.
 βρύξουσι 545 | σιν 678.
 βρύουσι 398.
 βρύουσαι 301.
 Βρύων 1408.
 βυθῶ 743 | ὦν 197.
 βύκτης 756 | αἰσι 184 | αῖς 738 *Hom.*
 † Βύνης 757 | ῆ 107.
 Βωκάρου 451.
 βῶλον 485. 1380.
 βωμόν 202. 992.
 Γάϊαν 249. 588. 1005. 1058. 1376.
 Γαλαδραίων 1342.
 Γαλάδρας 1444.
 γαληνόν 814.
 γαλῆς 843.
 * γαμβροκτόνον 161.
 γήμας 1308.
 γαμηλίους 323.
 γάμος 412 | ων 60. 130. 146. 360.
 1145. 1151 | οἷς 744 | οἷς 348. 547.
 1366.
 † γαμφαῖσιν 152 *Hesych.*
 γαμφηλαῖσι 266 | αῖς 94.
 γαμφαῖσιν 358.
 γάνος 247. 274. 321. 708. 946. 1009.
 1365.
 γαπέδων 617.
 γάρ 3. 115. 144. 304. 413. 417. 462.
 535. 627. 639. 768. 779. 1000. 1036.
 1099. 1167. 1216. 1283. 1296. 1454.
 γαστρός 343.
 γατομῶν 268 | οὔντος 1396 *Apoll.*
 † Γαύαντος 831.
 γ' 283. 1302. 1412.
 γείσα 292.
 γείτων 401. 725. 1021. 1287.
 γελᾷ 284.
 γέλως 116.
 γέμοντα 1115.
 * γενάργας 1307 *Call.*
 γενεθλίαν 1194.
 γέννα 644 | αν 1446.
 γενναῖον 963.
 γεννᾶται 177.
 γένους 1134. 1226. 1345 | α 165 | οἷς
 691. 1173. 1233.
 γεραῖω 1265.
 γευσεται 383. 1431.
 γεωλόφω 600.
 γῆ 1415 γῆς 21. 912. 1044. 1229. 1245.
 1448 γῆν 279. 448. 956. 1009. 1209.
 γηγενοῦς 42. 111 | ὦν 127. 1408.
 γηραιά 585.
 γῆρας 355.
 γηροβοσκοῦσαι 1154.
 γῆρυν 7.
 γίγαντος 495 | α 527. 1414 γιγάντων
 688. 1357 γίγαντας 709.
 † γιγαντοραῖστοις 63.
 γίγαρτα 677.
 γέγως 1203. 1440.
 ἐγνω 488.
 † γλαγοτρόφων 1260.
 Γλάνης 718.
 γλαυκῶ 471.
 † Γλαύκωνος 811.
 γλύναις 988 | ας 362.
 γλυκύν 83.
 γνάθω 639 | ων 474 | οἷς 33. 215. 414.
 838.
 γνάμψει 1247.
 † γνῶδος 485 cf. *Hesych.*
 † γνωτοφόντιν 1318.
 γουμένη 972.
 † Γογγυλάτης 435.
 γογγύλη 981.
 † γοηρόν 1057.
 Γόλγων 589.
 γομφίων 918.
 γόμφοις 748.
 γονής 103. 1198 | αῖς 151 | αῖς 239.
 638. 1255.
 γόνος 162. 1234. 1378 | φ 886 | ον
 434. 1054 | οἷς 1007.
 Γόννον 906.

- †Γονοῦσαν 870.
 γόν 764 | ω 256.
 †Γοργάς 1349.
 Γόργης 1013.
 Γόρτυνος 1214.
 Γορτυναία 806.
 †Γουνασμάτων 1243.
 Γουνεύς 128.
 γουνούμεναι 1164.
 Γραβαν 645.
 γραβαν 198. 231.
 †Γρακεΐταις 605.
 Γρακίων 532 | σίσιν 1195. 1338 | ούς 891.
 γραῦν 826.
 γραφαίς 432 | ἄς 370.
 γραφῶν 1031.
 †Γρυνός 1362 | ὄν 86 | ᾠν 294.
 γρωνης 20 | η 1290 γρωνων 631 *Nic.*
 †Γυγαία 1152.
 Γυθείου 98.
 γυαί 252 | ας 158. 622. 847. 906. 1059.
 1161. 1340.
 †Γυκαίλλοις 1202.
 γυλα 227. 322. 1157. 1247.
 γυλαί 144.
 †Γυκούχοις 1076.
 γυμνάδας 866 *Eur.*
 Γυμνησίας 633.
 γυμνητήν 398.
 γυμόν 515.
 †Γυναικόκλωνψιν 771.
 γυνή 887 | αικός 996 | ᾠν 256. 683 |
 Ξ 859 | ξιν 1140. 1142 | αίκας
 1238.
 Γυραΐσι 390.
 †Γυράφιος 537.
 γυρά 1314.
 γυλαία 376 *Nic.*
 γυρωτός 458.
- †Δαείρα 710.
 †Δαιδαλευτρίας 578.
 δαίμων 212. 537. 567. 1472 | ονι 962
 δαίμων 281 δαιμόνων 968.
 δαΐζεται 668 | ασθαι 146.
 δαίου 861.
 δαιτός 837 δαιτί 541.
 †Δαΐσφάλτου 170.
 †Δαταλωμένους 654.
 †Δαταλουργία 199.
 δαιτρευθείς 1315 | έντος 160 *Hom.*
 δατρός 35 *Hom.*
 δεδηγμένος 954.
 δάκους 765.
 δάκρυ 117.
 δακρύοις 371.
 δακτύλων 1362.
- δάμαρ 57. 1353 | τος 750. 798. 808.
 855. 1221 | τα 190. 1263. 1301.
 δαμείς 335 | έντος 312.
 δμηθέντες 441.
 δάνος 269. 710. 887. 1269. 1381 *Euph.*
 †δαπταίς 1403 *Hesych.*
 δάψαι 259 | ουσι 1006.
 Δαρδανείων 967. 1257 *Eur.*
 Δάρδανος 1307 | ον 1129 Δαρδάνου
 1440.
 δαρόν 189. 412. 724. 973. 1144.
 δασπλήτιδας 1452 *Hom.*
 δατούμεναι 629 *Hom.*
 Δαυνίου 1254.
 Δαυνίων 592. 1128 | ίοις 1052.
 †Δαυνίται 1063.
 †δαφνηφάγων 6.
 δαφνοινούς 181.
 δαψιλής 779. 957.
 δέ passim. quarto loco 398.
 δέσπλον 1259 | α 1179.
 δείματα 225.
 δεμμαίνων 1186 | οντες 895.
 δεμπατουμένη 1434.
 δεινός 327. 393 | ήν 1042. 1356 | σίσιν
 1437 | αίς 380 | ἄς 218 | ἄ 540.
 †Δειραίαν 994.
 δειράς 1405.
 †Δειρόπαιδος 843.
 δέλτω 1382.
 δελφίνος 397 | ες 84.
 Δελφινίου 208.
 †Δελφινόσημον 658.
 δελφύος 939.
 δέμας 41. 55. 66. 75. 160. 266. 351.
 487. 689. 826. 1080. 1113. 1315.
 δεινίων 353 | ίοις 171 δέμνα 114.
 εἴεμε 873 δέμας 1261 | ντες 928. 985 |
 ντο 959.
 *δενδρώδης 833.
 δεννάσει 404.
 δέννοις 777 *Her.*
 δεξιούμενον 51 | ώσονται 416. 565.
 †δεπαστραίων 459.
 δέρην 810.
 δρακών 814 | οὔσα 62 δεδορκότες 82
 δέρκεται 229.
 δέρτροισι 880 *Hom.*
 †δεσποτείαις 1183.
 δεσπότην 1118 δέσποτ' 3 δεσποτῶν 1078.
 δευτερεία 170. 1011.
 δεύτερος 479. 1374 δευτέρους 1309 | αν
 39. 104. 112. 391. 557. 809 δεύτε-
 ρον 52 τὸ δ. 813.
 †δευτεροῦχον 204.
 δέζεται 408. 690. 718. 806. 913. 1022.
 1239 | ωνται 539 δεδεγμένων 257 |
 αι 244.

- δῆ 90. 156. 216. 229. 232. 236. 243.
 249. 354. 359. 470. 499. 510. 530.
 550. 577. 961. 965. 1185. 1263.
 1401. 1446.
 δηώσας 1384 | ντες 986 δηουμένη 251 |
 ων 383.
 δηΐας 1327.
 δημόλευστον 331 *Soph.*
 δῆμος 1172.
 δημοτῶν 470.
 δηναῖς 145 | ὄν 876. 1139.
 δηποτ' 470. 499. 530. 1401.
 † Δηραῖνον 440.
 δῆριν 428.
 * δηρίσοντας 1306.
 Δηοῦς 621.
 δι' 268. 303. 969 διὰ 8. 387. 889.
 διαγράφων 261.
 διαίτης 609 διαίταν 596.
 † Διακρίων 375.
 διαλλαγὰς 1448.
 δῆνυσε 123.
 * διαρπαγὰς 70.
 διαρραΐσουσι 1007 | αισθέντος 1097.
 διασφάγος 317. 1062.
 διδόντες 1065 ἔδωκε 953 δοθέῖσα 469.
 διεξόδους 14.
 διζήμενοι 606 | αι 1335 | σεται 682.
 διζήρου 1026.
 δίκης 128. 1040 | ἡν 136. adv. 549.
 596. 1375 | ας 1399.
 δικέλλη 434. 485.
 δικταῖον 1300.
 δικαῖν 531.
 δικαίλοις 636.
 * διμόρφος 892 διμόρφου 111.
 δίναισιν 729. 1086.
 διοίγναι 10.
 δι' 519.
 δίπλακα 1422 *Hom.*
 διπλοῖ 521 | οὔς 226. 1232 | ὦν 389 |
 αῖς 1295 | ᾗς 314. 347 | οὔν 1329 |
 ᾧ 232.
 δίπτυχοι 1245 διπτύχων 554 | οἱς 511 |
 οὐς 239 *Eur.*
 † Διρφωσσάο 375.
 δίς 156.
 † δισαρπάγω 513.
 † Δίσκου 400.
 δισσάς 98. 836 | ᾧ 69.
 δίψαν 1425.
 δισάς 1114.
 διψῶσαν 1171.
 δμωίδος 1123.
 δνόφω 502.
 δοιοί 439 | ὡ 147.
 δοκεύει 509. 1326 | σαι 1168.
 Δολόγμων 331. 533.

- δόλω 50.
 δομή 783 | ἡν 334. 597 *Alexx.*
 δόμος 1150 | ὄν 1442 | ὦν 70. 281.
 508. 1268 | οἱς 538 | οὐς 164. 772.
 1090. 1163. 1214.
 δορά 455 | αῖς 1050.
 δορίκτητον 1116. 1359 δορικτήτων 933 |
 οὐς 1450.
 δόρπον 471.
 δόρυ 280. 530. 567. 1246 δорός 69.
 507. 883. 944. 1447 | ι 392. 1339.
 δούλειον 504.
 δούλης 996.
 δουλωθήσεται 1404.
 δεδουπῶς 492 | ὅτος 285. 919 *Hom.*
 † δουρατογλύφου 361.
 δράκαινα 1114 | αν 674.
 † δρακοντομόρφων 1043.
 † δρακοντοφρουροις 1311.
 δράκων 327. 801 | οντος 110. 185 | ι
 1223 δράκοντ' 918 | τα 309. 632.
 † Δρακινίω 1304.
 δρέπων 1046 | οντες 1020.
 δροίτης 1108 *Aesch.*
 δρομεύς 15. 789.
 δρόμος 193 | ου 394 | ὄν 510. 734 | ὦν
 1321.
 δρόσῳ 322. 1166.
 † δρυηκόπου 1378.
 † δρύκαρπα 83.
 † Δρύμας 522.
 † Δρύμνιος 536.
 δρυμῶν 794.
 δρύς 1423 δρυός 480. 1110.
 † δεδρυφαγμένον 758.
 † Δυμαντίου 1388.
 Δύμης 591.
 δυνάστην 901.
 δύνοντος 1277 δύναι 278 δύντες 446 |
 σεται 273. 813.
 δυοῖν 103. 1048.
 * δύπτου 73 | ἡν 387. 752 *Call.*
 δυπτούσας 715 ἔδυψε 164 *Antim.*
 Δύρα 916.
 δυσαίων 314. 1076.
 δυσαλθής 796.
 δυσβάτος 699 | οι 409 δυσβάτους 993.
 δυσγάμων 1089 *Eur.*
 δυσδαίμονες 984.
 δυσεξόδους 1099.
 δύσζηλος 1117.
 δυσλύτοις 405.
 δυσμενείς 1096 acc. 784 | ὦν 220. 279.
 527. 1371 δυσμενεστάτου 464.
 δύσμητερ 1174 *Hom.*
 * δυσμίσητος 841.
 δύσμορος 979 | ὄν 897 | οι 675.
 δύσμορφον 692 *Eur.*

- δυσόδοις 849 *Her.*
 δυσσεβῶν 1151.
 δύσκλητα 1281.
 δυστυχούς 252 | εἰς 971.
 δυσφράτους 10 *Aesch.*
 δυσφράστως 1466.
 δῶμα 182.
 *δωμήσαντες 719 | εἶται 593. 1272 | ατο
 48 *Apoll.*
 δωρεῖται 865 | ούμενος 568. 910 | οι
 1193.
 Δωριεύς 284.
 Δωρίδος 861.
 Δωρῶν 465 Δωρον 893 Δωρ' 853.
 Δωτίνην 959.
 Δωτίου 410.

 *Εάσει 1040.
 ἐγγόνων 431. 480. 1067.
 ἐγγεῖται 1362.
 *Εγγεστα 968.
 *ἐγκαῖον 1104.
 ἐγκατακρύβει 1231.
 ἐγκατοικῆσαι 1204 *Eur.*
 *ἐγκατοικίει 1262.
 ἐγκληρον 1060 *Eur.*
 *ἐγκοιμωμένοις 1050 (*Tim.*?)
 ἐγκυκλῶσαν 674.
 †ἐγγλαινούμενος 974 | ον 1347.
 ἐγγος 931.
 ἐγγρίδας 1455.
 ἐγγυροί 719. 927 | α 267 ἐγγυροίς
 509. 859 | οις 949.
 ἐγγυρίων 527.
 ἐγώ 13. 302. 348. 1108. 1139. 1467.
 μοι 253. 1128 μ' 1. 1469 με 1110.
 *ἐδεθλῶν 800 *Apoll.*
 ἔδεθλῶν 987 *Antim.*
 ἔδος 646 | η 1058.
 ἔδρας 255. 445. 707. 960.
 ἔδωλῶν 296.
 †ἐδωλῶν 1320.
 εἰδάτων 1250 *Hom.*
 εἶδος 195.
 †Εἰδυίας 1024.
 εἰδυῶν 142.
 †εἰδυλοπλάστῳ 173.
 †εἰκασία adv. 748.
 εἰλημένοι 1202.
 εἶσι 43. 117. 535. 1279 ἦν 815 ὦν
 1242 εἶται 411. 611. 755. 859. 970.
 1056. 1127. 1175. 1216. 1415. 1459.
 †εἰνάπην 860.
 †εἰναφώσσων 101.
 εἰργει 1287.
 εἰρκτής 351. 1462.
 εἰς 1th. 201. 246. 516. 1017. 1121.
 1305. 1319. 1390. 1452. 1a 428—
 346. 361. 423. 1191. 1312. 326 11a
 87. 879. 1061. 1277 — 583. 692. 726.
 956. 1158. 1161. 279 cf. 1163. 11th.
 104 111a 350. 651. 852. 959. 1043.
 1451—126. 761. 1067. 1448 11a
 118. 722. 822. 1144. 1300. 1385—
 447. 966. 1069 11a 495.
 εἰς 11th. 497. 603 111a 14. 158. 1472.
 139 11a 338. 463. 512. 747 11a
 501 cf. εἶσω.
 εἰς 1447 ἐνός 365. 561 ἐνα 554. 657.
 1413 ἐν 524 μιᾷ 226. 1259 μίαν 457.
 961.
 εἰσιδοῦσ' 1107.
 *εἰσεκώμασαν 1355.
 εἰσθρέξουσιν 1163.
 ἐκ 6. 149. 197. 322. 368. 384. 429.
 484. 494. 626. 651. 757. 770. 899.
 967. 1005. 1012. 1016. 1159. 1238.
 1257. postpositum 118. 191.
 ἐξ 113. 172. 221. 247. 254. 296. 363.
 701. 714. 844. 1182. 1189. 1208.
 1251. 1401.
 ἔκατι 60. 1089. 1151.
 ἐκβῆναι 136.
 ἐκβάλλει 1033 ἐκβαλῶν 131. 618 | οὔσα
 353 ἐκβλητον 1079.
 *ἐκβατήριον 516.
 ἐκβολαῖς 439 | αἶσι 119. 189.
 ἐκβράσσων 1009. 1240 | βράση 1158 |
 ας 749 | ασα 66 | βεβρασμένον 396 |
 ἦν 717 | ὦν 377 | οὐς 878.
 †ἐκγεγώτες 1249.
 ἐκγονον 899 | γόνους 693 | οὐς 580.
 ἐκδύνουσα 1422.
 ἐκεῖ 1057.
 ἐκείνη 1081 ἐκείνο 258.
 ἐκηβόλον 637.
 ἐκκλυσθῆσεται 1156.
 ἐκκυνηγετῶν 1025 *Eur.*
 ἐκλάμψουσι 1091.
 ἐκλάψας 1201 (*Aristoph.*)
 ἐκλεοιπότες 1351.
 ἐκλογεύεται 88. 468 *Eur.*
 ἐξέλυσε 830. 1198.
 ἐμμεμαγμένοις 138 | ας 713.
 ἐμμεμοίμενοι 602 | μουμένη 7.
 †ἐκναυσθλώσεται 726 cf. ναυσθλούμε-
 νον.
 ἐκουσίαν 783.
 ἐξεπαίδευσε 577.
 ἐκπιών 163.
 ἐκπεπλωκότες 1084 | ὅσι cf. πεπλωκότες
 346.
 ἐξεπόρθησαν 1339.
 ἐκπνεούσης 999 | πνεύση 807.
 ἐκπρεπέστατος 1345.

- ἐκώσσει 617.
 ἐκτακεία 498.
 ἑκτίνων 433. 1212.
 ἐκτίνων 211. 932.
 ἑκτορείους 1133 *Tim.*?
 ἑκτην 1446.
 ἐκδραμῖν 1472.
 ἑκτορας 100 *Sapph. (Hom.?)*
 ἐκφυγεῖν 1131 | ὦν 942 | οὖς 1199
 πεφευγότε 234.
 ἐκφυσῶσαν 743.
 ἐξέφωσε 1307.
 ἐκχίας 110. 271 | σα 773.
 ἡλαστρημένος 450.
 ἐλα 467. 1217 ἡλασαν 1336.
 ἐλκτά 1446.
 ἐλίσσαν 306.
 ἔλκος 62.
 ἔλκοντος 380 | ες 576 | αι 702 ἐλκύσει
 716 | ας 343. 428. 743 | υσθήσομαι
 358.
 ἑλλάς 366 | ἄδος 187. 298.
 ἑλλην' dat. 894.
 ἑλλης 1285.
 ἑλλοπος 796. 1375 ἑλλῶπων 598 *Hom.*
 ἐπίδα 535.
 ἑλωρος 1033 ἑλώρου 1184.
 ἐμβαλοῦσα 1197.
 ἐμβαττήσονται 642 *Nic.*
 ἐμβολην 525.
 ἐμός 1123. 1232. 1446 | ὦν 1151. 1226 |
 οὖς 1307 | ἡς 38. 1189 | ἡν 512. 1282 |
 ὄν 1126. 1135 | ὦν 1089 οὐμός 224.
 411. 452. 1341 τοῦμόν 1215.
 ἐμπαιον 1321 *Hom.*
 ἐμπέδοις 601.
 *ἐμπείραμος 1196.
 ἐμπίτων 1016.
 ἐμπλέξας 213 ἐμπεπλεγμένον 752.
 ἐμπλην 1029 *Hom.*
 ἐμπνους 35.
 †ἐμπταίσασαν 105.
 ἐμφορούμεναι 1015.
 ἐμφυλον 990. 1122.
 ἐμπεφυρμένην 1380 *Aesch.*
 ἐν 12. 18. 40. 73. 99. 107. 122. 152.
 171. 190. 193. 207. 219. 254. 310.
 349. 390. 398. 413. 432. 443. 454.
 456. 470. 487. 541. 543. 563. 568.
 571. 605. 615. 676. 691. 728. 738.
 742. 780. 801. 802. 806. 814. 857.
 896. 897. 907. 927. 930. 944. 986.
 1036. 1062. 1085. 1098. 1101. 1113.
 1155. 1168. 1202. 1224. 1235. 1253.
 1258. 1271. 1272. 1299. 1349. 1358.
 1375. 1436. 1438. 1449. 1462 ἐνί
 110.
 *ἐναγχμάσουσιν 546.
 ἐναλλάξ 1409.
 ἡνάρειεν 486.
 †ἐναυγάσουσαν 71.
 ἐνδατουμένη 155.
 †ἐνδαύει 1354.
 ἐνδεδεγμένοι 996.
 ἐνερθε 1325.
 ἐνθα 42. 699. 706. 724. 952. 979.
 982. 1008. 1019. 1068. 1076. 1250.
 1278. 1353 hyperb. 881. 921. 1033.
 ἐνθεον 28.
 ἐνθρῶσκων 756 *Eur.*
 ἐνήσει 890.
 †ἐνσταίως 722.
 ἑνναία 152.
 ἐννέωρον 571 *Hom.*
 ἐννύχοις 1177.
 ἐνοικήσουσι 951.
 *ἐνοπλιοῦσι 205.
 †ἐνόρχης 212.
 †ἐνσαρούμενος 753.
 ἐντετμημένος 506.
 ἐντός 409 c. gen. 187. 939. 1462.
 ἐντυνεί 734.
 ἑνωῶ 519 | οὖς 463.
 ἐξακεύμενοι 1180.
 ἐξαλύξαντα 179.
 †ἐξάπεζον 176.
 †ἐξάπρυμνον 1347.
 ἐξάπτων 1363.
 ἐξαριθμῆσας 1255.
 ἐξάρχων 250.
 ἐξησχημένον 858.
 ἐξηνάρειεν 50.
 ἐξερεύγονται 725 | ἡται 474.
 ἐξίνομένη 841.
 ἐξοχον 1233 ἐξόχως 1195.
 *ἐξυλακτήσει 764.
 ἐξυμνημένην 1195.
 ἐξωλεστέρος 667.
 ἑορδῶν 1342.
 ἐπαινέσει 1172.
 ἐπακτήρ 109 *Hom.*
 ἐπάκτιος 1405 | ακτίαν 118.
 ἐπάλλεις 292.
 ἑπαυλα 695 *Soph.*
 †ἐπεγχαχάζων 285.
 †ἐπεγχολάπτειν 782.
 †ἐπὶ — ἐγχορύψεται 557.
 ἐπεῖ 1110. 1364. 1469.
 ἑπειόν 151.
 ἐπεισάκτων 60.
 ἐπῆλθε 127.
 *ἐπεσβολήσας 130.
 ἐπεσβόλοις 332 *Hom.*
 ἐπευχᾶς 288.
 ἐπηκόους 125. 460.
 ἐπηλως 947.

- ἐκὴν 1157.
ἐκί c. gen. 415. 1114 postpos. 616.
1036 c. dat. 36. 257. 396. 666. 774.
909. 1049 c. acc. 84. 98. 603. 709.
1214 in tmesi 557.
κάπιβας 1114.
*κάπιδόρπιον 607 τοῦπιδόρπιον 661
Theocr.
ἐκάλυε 228.
† τοῦκαλιώβητον 1173.
† κάπιμαμῶσαι 301.
ἡπιμηθίας 1412.
ἐπιρροῖοι 585 κάπιρροῖοσαν 217.
ἐπίσιον 1385.
ἐκουήσοντας 926.
ἐπομβρία 333.
ἐπος 488 | η 1455. 1466 ἐπῶν 14.
ἐπτά 178.
ἐπασύμου 1004 | ὠνυμον 763. 1031.
† ἐπωκίδα 1176.
ἐργαλῖα 948.
ἐργότης 128. 1111 | ην 816 | αι 521.
ἡρεθισμένη 332.
ἐρείσει 616 | ας 246.
ἡρεῖν 1348.
ἐρεῖσμα 282.
*Ερεμβῶν 827.
ἐρεμνόν 651. 1061.
ἐρεῦγεται 921.
ἐρευνήσει 823 | ας 1244.
† *Ερεχθεύς 158 | ἔως 431.
*Ερεχθεύς 1338.
ἐρημία 957.
ἐρημος 193 | ον 879 | οι 416.
*Ερινός 153. 669 | ὤων 406. 1137.
ἐρινού 741.
ἐριν 1362.
*Ερκυνν 153.
ἐρμα 1190.
*Ερμαίου 835.
ἐρματίετο 1319 *Eur.*
† ἐρματίτην 618.
ἐρπετῶν 1042.
ἐρπιν 579 *Sapph. (Hippon.?)*
† ἐρράου 1316 cf. *Call. fr.* 335.
ἐρμνόν 78. 829.
ἦλθον 1467 ἔλθοῦσαι 582.
ἐρωτας 134. 406.
ἐσθῆτα 974. 1137.
ἐσθλόν 944 | ᾗς 1060.
ἐσμός 415.
ἐσπερον 956.
ἐστωμένον 1411.
ἐσχάrais 36.
ἔσω II th. 192.
ἐταίρων 594.
ἔτεια 721.
ἐτητύμως 1471.
ἔτι 780. 817.
*εὐάργων 233.
*εὐγάληνα 20.
εὐγενῇ 1308.
† εὐγλαγον 307.
*εὐγλήνοις 597.
εὐδον 1363.
*εὐθήκτω 1105.
εὐθῆλον 1328 *Eur.*
εὐθυνοί 914.
εὐκταῖον 1091.
*εὐλιπῇ 874.
εὐμαθῆς 11.
εὐμαρίδας 855.
εὐναζών 570 | σει 567 | η 1439 | ας
1313 | θη 423.
*εὐναστήρας 144.
εὐναστηριον 583.
εὐνέτης 820 | ην 174 *Eur.*
εὐνάς 849.
εὐπρεπίς 533.
εὐράς 920 *Hom.?*
Εὐρυαμπίων 900.
Εὐρυταν 799.
εὐσεβέστατος 1270.
εὐστόχῳ 528. 640.
† Εὐταρείους 56.
εὐτ' ἂν 260.
εὐτορνα 664 *Eur.*
ἡὐτρεπισμένον 614.
εὐχάς 620. 895.
εὐχίλου 95.
εὐώπες 23 *Soph.*
ἐφαρμόσαι 1362.
ἐφετμάς 241.
ἐφημένους 867.
ἐπέφομαι 304 | εται 551. 662. 673. 825.
834. 847.
ἐχθρας 1295 | αν 1219.
ἐχθρίς 1242 | σίς 1270.
ἡχθημένας 827.
ἐχίονης 1121.
*Εχίνον 904.
ἐχίνος 1093.
ἐχίς 499.
ἐχω 8 | ων 1168 | οντα 528 | ας 1134
ἔξει 1182 | ουσιν 1088 σχήσει 214.
571.
ἔωλον 112.
*Εως 16.
ἔως ἂν 1163. 1439.
Ζάραξ 373.
† Ζάρηκος 580.
ζῶντας 1061 ζῶσ' 497.
*ζεύγλαν 996. 1344 ζεύγλαισι 817 *Eur.?*
ἔευξε 962.

- Ζεύς 1124. 1370 Ζηνός 80 | ι 160. 1369.
 Ζεῦ 512 Διός 363. 622 Δία 288.
 ζίουσα 690 | αν 230.
 Ζῆθον 602.
 ζηλώμασι 355.
 Ζηρυνθίας 958. 1178 | αν 449.
 Ζηρυνθον 77.
 ζητῶν 1100 | οὔντες 1298.
 ζοφω 1231 *Hom.*
 ζυγόν 204. 503. 1131 | δ 343.
 ζωῇ 814.
 *ζωοπλαστῶν 844.
 ζωστήρα 1323.
 ζωστηρίου 1278 *Eurh.*
 †ζωστηροκλέκτης 1329.
- *Η 671. 938. 1110. 1134 ἥ — ἡ 1410.
 1464. 1465 ἥ — ἡ — ἡ 1169. 1170.
 ἡ 819.
 ἡ 550. 627.
 ἡβήσαντα 156.
 ἡγεμῶν 591.
 ἡδ' 579. 906 ἡδέ 96. 196. 409. 418.
 870. 1021. 1333.
 ἡδη 1363.
 ἡδωνῶν 419.
 ἡθάδας 606.
 ἡιών 417.
 ἡόνα 330. 1368 | ες 244.
 ἡξει 681. 768. 852. 856. 866. 1214.
 1369.
 ἡλάσκωσιν 575 *h. Ap. Del.* 141.
 ἡλίου 129.
 ἡμαρ 524. 565. 814.
 ἡμῶν 1454 | ἔν 536. 567. 787.
 ἡμέραν 1394.
 †ἡμιδνήτοις 511.
 ἡμιδραύστοις 378 *Eur.*
 †ἡμικρῆτα 150.
 ἡμος 437. 459. 1266.
 ἡν 2. 623.
 ἡνιοστροφῶν 166 *Eur.*
 ἡπάτων 35.
 †ἡπατουργόν 839.
 ἡπείροις 1295.
 ἡπερ 11.
 †ἡπίου 1054.
 ἡρακλείων 1249.
 ἡρακλῆ 801.
 ἡρίων 444. 1208 *Hom.*
 ἡρω 1205.
 ἡσυχος 3. 1216.
 ἡφαιστος 1158.
- θαλάσσιαν 595.
 †θαλασσοπαῖς 892.
 θάλος 307.
 θαλψάντων 483.
 θαλυσίοις 541 *Hom.*
 θαμβητά 552.
 θάμβος 509.
 θάταρος 590.
 θεά 519. 1139 | ᾗς 77. 240. 588. 658.
 986. 1143. 1165. 1186. 1328 | ᾗ 107.
 732. 831. 857. 864. 959. 1152. 1392 |
 ᾗν 721. 1180.
 †θεατρομόρφω 600.
 θεῖνον 23.
 θελωσι 1132.
 θέμιν 137.
 θέμης 369.
 θεμισκύρας 1330.
 θέτινος 1247 *Aesch.*
 θεός 630. 680. 892. 909 | οὔ 208 | ὅν
 352. 928. 937 | ὥν 136. 1262. 1349.
 fem. VI | ὅς 864 | ὅν 49. 403.
 θεράπνης 590.
 †θεραπευτότους 847.
 †θεριστήρος 840.
 θερμῆν 1103 | ὅν 684 | ὥν 1240 | ὅς
 371.
 θερμύδρου 924.
 θερμύδοντος 647. 1334.
 θεσπίζοντα 1420.
 θεσπισμάτων 1252.
 θεσπρωτός 1441.
 θεσφάτων 1456 | οἷς 572.
 θέτιν 22.
 θέοντα 86 †θεύσω 1119.
 θεηλαμῶν 31.
 θεῆλυν 277 θελείας 427. 837.
 †θεηλύπαιδος 851.
 θεηρί 1327 | σί 849 | σίν 955.
 †θεηρομίκτω 963.
 †θεηρόπλαστον 673.
 †θεηροχλαίνου 871.
 θεῆσαν 997.
 θέβρον 1390.
 θέν' 246 θίνα 812 | ες 877.
 θλάσασα 659.
 θανοῦμαι 1372 | εἰ 1078 | ται 242. 793
 | ουμένας 1160 θανῶν 991 | ὄντος 67 |
 τα 805. 882 | ούσης 651.
 θόαντος 780.
 θοίνης 213 | αἷς 791 | αἰσιν 773. 802 |
 ας 1200.
 †θοραῖον 352.
 θορούς 598.
 θουράς 612 *Nic.*
 †θουρῶσαι 85.
 †θουρία 153.
 θουρίαν 931.
- Θάλασσα 1414 | αν 1158 | θαλάσσης 44.
 123. 823. 1229 | ἡ 1036.

- Θραμβουσία 1405.
 Θρασίας 925.
 Θρασύς 531. 577 | ύν 916 | εία 612.
 †Θρασυ 936.
 Θρέπτειραν 1258 *Eur.*
 Θρεπτήρ 1223.
 Θρήκης 118. 1341.
 Θρηκίας 754.
 Θρηνοῦσιν 1290.
 Θρηνοῖσι 372 | ιν 498.
 Θρησσαι 1015.
 †Θρασίβρωτος 508 *Hesych.*
 Θροεῖν 1373.
 Θρονίτιδες 1148.
 Θρόνα 674 | οὐς 1313 | οἰσι 1138.
 Θρόνων 363. 1192. 1473 | οὐς 295
Hom.
 †Θρυλιγμάτων 880.
 Θρυλλίξας 487 *Hom.*
 Θυγατρός 129. 583. 1023. 1161. 1222.
 1465 Θύγατρας 472.
 Θυηλάς 324.
 Θυιάδος 143. 505.
 Θυμάτων 201. 1091. 1188. 1193.
 Θυμῷ 8 | ὄν 1115.
 Θύνων 381.
 Θύσαισιν 106 *Eur.*
 Θύσθλα 459 | οἰς 929. 1180 | οἰσι 720
Hom.
 †Θυωρίτην 93 *Hesych.*
 Θωύξας 165.

 Ἰάονας 989.
 Ἰαπύγων 852.
 Ἰάσμιον 61.
 †Ἰατροῦ 1207. 1377.
 †Ἰαυθμοῦς 606 *Hesych.*
 Ἰαύσεις 101 | εἰ 430.
 †Ἰβηροβοσκούς 643.
 Ἰδαῖοι 1297 | ἰων 1256 | α 496.
 Ἰδρυμα 1032.
 Ἰρείας 991.
 Ἰάσαν 1321 | αἰ 1337.
 Ἰεα 142 | εἶται 180. 497 | ονται 588.
 628. 1161.
 Ἰερίος 378. 751.
 †Ἰετης 763 *Hesych.*
 †Ἰετιδες 1164.
 Ἰέως 1150.
 Ἰεῦς 1167.
 Ἰέω 984.
 Ἰμείρων 201.
 Ἰν' loc. 319.
 Ἰνδάλλεται 254 | αλθεῖς 961 | έντες 597.
 Ἰης 570.
 Ἰνωπού 575.
 *Ἰζευτοῦ 105 *Hesych.*
 *Lyophronis Alexandra L.

 ἰῶν 1426.
 †ἰουλόπεζοι 23.
 †ἰπηγέτην 767.
 †ἰπποβρότους 842.
 ἰππων 43. 244 | οὐς 1337.
 †ἰπποτέκτων 930.
 ἰππωνίου 1069.
 ἰριν 1333.
 †ἰρον 905.
 ἰς 724.
 ἰσον 271 | ην 167 | αἰ 1160 | ον 1213 |
 α 1302.
 *ἰσηρίθμων 1258.
 ἰσκων 574 *Hom.*
 †ἰσμα 731 cf. *Hesych.*
 ἰση 220.
 στήσει 510 | οῦσι 1064. 1427 | ας 940
 στήσαι 126 σταθαίς 470. 616 | ἤσεται
 444.
 ἰστορεῖς 1.
 ἰστοῖς 278.
 †ἰστριεύς 74.
 ἰστρον 1336 | ου 189.
 †ἰσχένου 43.
 ἰγγι 310.
 †ἰφιδος 324 (*Ovid.*)
 *ἰχθυωμένην 46 *Hesych.*
 ἰχναίος 129.
 ἰγνος 213. 1119 | εἰσιν 629.
 ἰοῦς 631.

 Κάγκανον 1430 *Hom.*
 καγχαλῶν 109 *Hom.*
 Καδμῖλου 162.
 †Κάδμος 219.
 καθαυανεί 397 *Arch.*
 καθιερώσει 950 | ἔρωσε 1350.
 καί pass. in initio periodi 102. 544.
 564. 567. 584. 642. 685. 850. 1087.
 1309 cf. γῶ. ἤς καὶ 1259 αὖ κ. 589
 τῷ κ. 1270 cf. 732 = ac *quidem*
 32. 303. 969 coniungit duo nomina
 synonyma 403 καὶ δὲ c. praes. 229.
 232. 243. 249 c. fut. 90 in crasi:
 κἀδωρήτα 140 κἀνακυπώσας 137 κἀ-
 ναπεμπάζων 9 | εἰν 1470 κἀνεμωραίος
 1073 κἀπό 21. 149. 803. 1440 κελς
 1440 κἀν 280. 1372 κἀξ 113 κἀπὶ
 98. 603. 709. 1214 κἀπιβᾶσ' 1114
 κἀπιδόρπιον 607 κἀπιμαμῶσαι 301
 κἀπιροῖζοῦσαν 217 κἀφλαστα 26 κἀ-
 χερουσίαν 411. 695 γῶ 180. 200. 812.
 κοῦ 1116.
 καινίει 530.
 καίπερ 526.
 κεκαυμένη 31.
 κακόν 258. 345. 1122 | φ 488. 1458.

- 1122 | ὦν 216. 228. 611. 819 | σίς
568 | ἄ 1281 | ῆς 477. 757 | ῆν 665.
κακῶξενος 1286 | ἐνους 866 *Eur.*
κακορροθῶν 404 *Eur.*
καλῆν 1410 | ὦν 288 κληθήσεται 797.
1052. 1124.
καλιάς 602 *Hes.*
καλίνοισι 1418?
καλλιστευμάτων 1011 *Eur.*
κάλλους 93.
καλλύνειν 862 | υνεῖ 336. 976. 1402.
κάλοις 752.
Καλυδωνῶν 25.
Καλύδνου 1209.
καλύπτραν 337.
καλύψει 1428.
ἐκάλχαιεν 1457.
Κάλχας 980 | αντος 1047.
κάλχη 864.
κάμνωσιν 1210 | οντες 1010 κεκηκότε
533.
†καμπέων 414.
κόμψας 870.
καμπύλους 99.
Καναστραῖον 526.
†Κανδαῖος 1410.
†Κανδάσος 328 Κανδάον' 938.
κάνθων' 817.
κάπης 95 *Hom.*
καπνῷ 182. 293.
κάπρου 1066 | οι 1297 | ὦν 1258.
Κᾶρα 1384.
κάρα 436. 981. 1427.
καρπομηθεῖς 313 *Eur.*
†καρτομόν 187.
κάρβανον 605 καρβάνων 1387 *Aesch.*
καρδία 258 | α 1462.
καρηβαρεύντας 384.
Καρικῶν 149.
καρκίνος 634.
†Καρνῖται 1291.
Καρπάθου 924.
καρποτρόφος 1423 *Eur.*?
καρτερόν 1013 | σίς 1287 | ὥτεροι 517.
*κάρχαρος 34 cf. *Hesych.*
κασιγνήτου 619 | ἱγνητον 940.
κάσις 399 | εν 19. 467.
†κάσσης 131.
Κασταναῖαν 907.
†Καστνίας 1234 | αν 403.
†κασωρεύουσα 772.
†κασωρίς 1385 *Hesych.*
κατά c. gen. 1276 c. acc. κατ' 383.
483. 702. 1119 καθ' 1051. 1394
κακ 1162.
†καταβλώξουσιν 1068.
καταβρόξη 742 *Hom.*
καταβρωθέντος 55.
†κατεδούραξε 239.
καταιβάτης 382. 1370 | ις 91. 497.
καταιθαλώσει 1376.
καταίθει 249 | ὦν 48. 459.
†κατεκλώσαντο 145.
καταξανούσιν 300. 561.
†καταρραγαῖς 256.
†καταρρακτῆρος 169 | α 539.
κατάρζεται 209.
κατασκαφάς 971 *Eur.*
κατασκόποις 784.
κατειργάσαντο 1360.
κατηρείποντο 81.
κατήγορον 58.
κατηρεφές 1064.
*κατικμαίνοντες 1053.
κατοικήσουσι 1010 | σιν 1028.
κατοικτίσασα 399.
*καυῆς 741. 789 | ηκας 425 *Euph.*
καυχήσεται 626.
καχλάζων 80.
*κεγγρήνη 912 *Nic.*
κέϊθι 686.
κέϊται 252. 981 κείμενον 641 | ομαι 1108.
κεμηλίον 884 | ηλίων 1264.
κείνος 128 κείνης 1005 | αἰς 1139 κείν'
304.
κείροντ' 215.
κελαινώ 992 | ὄν 471. 1169. 1336 |
ὦν 1188 | ῆς 7. 325. 554. 706. 1256
| ῆν 1425.
κελευθον 458 | α 1162 κελεύθω 12 |
ους 1100.
*κελυφάνου 89 *Hesych.*
κέλωρ 495. 797. 1374 | ωρος 73 *Eur.*
κεμάς 190 *Hom.*
κενόν 139. 1191. 1453 | ούς 366 | ῆν
194 | αἰς 114.
*κενηρίων 370 *Euph.*
†Κενταυροκτόνος 670.
Κένταυρος 1203.
κέντριω 796.
κέπφος 76. 836.
†κεραῖδα 1317 cf. *Hesych.*
κέρας 563. 1069 | ως 534.
*Κεραστίδα 447.
κερασφόρους 1238.
Κεραυνίων 1017.
κεραύνιοι 560 | αυνίς 740.
†Κερδύλα 1092.
†Κερδῶου 208.
Κερκάφου 424 *Nic.*
κερκίδος 278.
†Κέρνεατιν 1084.
*Κέρνης 18.
κεστρέων 665.
κευθιμῷ 317 *Hom.*
κευθιμῶνος 122. 1277. 1354.

- κεύθοντας 368.
 † κηράση 1386.
 † κηρασμόν 692 | οἶσιν 515.
 κηλῖδα 165.
 † κηλωστά 1387.
 κηρα 675. 909. 1120. 1294 | ας 289.
 807.
 † Κηραμύντου 663.
 † κηρουλικόν 407.
 κηρούλου 750 | ον 387.
 κηρύξουσιν 171.
 † κητοδόρποις 954.
 Κηφεύς 586.
 † Κηφηνίδας 834.
 Κίμμερος 1427 Κιμμέρων 695.
 † Κίμψον 1352.
 κινήσει 569. 909 | ας 182.
 † Κινύφειος 885.
 † Κίριν 946.
 Κιρκαίου 1273.
 κίρκος 531 | ου 169 | οι 1351.
 κίσσαν 1319.
 Κισσοῦ 1237.
 κίχων 792. 1250.
 κίονος 711 κίον' 281.
 κλαγγαῖσι 1177.
 κλάδος 830 | ω 741 | ον 755. 1170.
 κλάζων 263.
 κλαίων 141 ἐκλαυσεν 477 κεκλαυσμένος
 273 κλαυσθέντα 831.
 Κλάρου 1464.
 κλαυθμοῖσι 785.
 κλασθέν 884.
 κλεινόν 1032. 1274 | ἄς 1074.
 κλειδας 233.
 † Κλεισιθήρας 1222.
 Κλειτήν 1004.
 κλέος 1174. 1212. 1226.
 κλέψοντας 1310.
 * κλέτας 703.
 † κλεψίνυμφον 1116.
 κληδόνων 821.
 κληδῶν 295.
 κληρον 1144 κλήροις 1349 | σι 1098.
 κλίμακας 510.
 κλονεῖ 557.
 * κλέττει 600 | η 737 *Apoll.*
 κλετύς 786 | υν 1278.
 κλόνη 944 | ον 1439.
 κλύδων 742. 875. 1286 | ος 1156 | α
 727 κλύδων' 921 | ας 474.
 κλύος 9 | ειν 552 | οντα 1118.
 † κλωμάκας 653.
 † κλώσις 716.
 κνεφαίαν 1433.
 † Κνηχιών 550.
 κνυζοίμενοι 608.
 κνωδοντος 466 | ι 1109. 1434.
 † κνωπόμορφον 675.
 Κνωσσόν 1214.
 † Κογγείας 869.
 κόγχος 790 | ον 1105.
 † Κόδροι 1389.
 κοιλανεῖ 772.
 κοίλης 494. 1062 | ην 330 κοῖλον 553.
 κοινωνεῖν 394.
 κοιράνου 1059 | ω 523.
 κοιταίαν 603.
 κοῖταισι 18.
 † Κοῖτου 426.
 κόκκυγα 395.
 κολασθεῖς 777.
 κολαστής 393.
 † κολοσσοβάμων 615.
 κόλπων 606.
 Κολχίς 887.
 Κόλγων 1022.
 κολών 543 *Hom.*
 Κομαιθοῦς 934.
 κόμαις 1133.
 κομπάζοντα 395.
 κόνης 316 | ιν 297. 1049.
 κονίστρας 867.
 κόπης 763. 1464 *Eur.*
 κόπρους 91 *Hom.*
 κόραξ 794.
 * κορείαν 354.
 κορέσσαι 1171.
 Κόρης 698 | ην 359.
 κόρη 3. 1385. 1433 | ης 442. 719. 851.
 997 | ην 985. 1003. 1292. 1308 | αι
 24. 437. 585. 1131 | ας 573. 953.
 1154. 1168.
 Κορίνθου 1024.
 κόρησι 711 | ην 507.
 κόρυμβας 295.
 † Κοσκύνθου 1035.
 κοσμοῦσαι 1165.
 κούρας 712.
 Κουρήτες 1297.
 Κουρήτις 671.
 κούρος 182 | ον 58.
 κουροτρόφον 419.
 † Κράγον 542.
 Κράθις 919. 1021 Κράθιδος 1079.
 κραίνων 733.
 κραυηνός 17.
 κρανεία 553.
 κραντήρι 833.
 † κραντης 305.
 κρατός 382. 976 κράτα 700.
 κρατήση 640 | ας 1243.
 κρατήρος 198 | α 273. 854. 888.
 † κρατοβρωτός 1066.
 κράτη 891.
 † κρακράτους 759.

- κρεανόμου 203 | ον 762 | ων 481 *Eur.*
 κρείσσον 815.
 κρείουσα 868 *Hom.*
 κρεῖλι 513.
 κρεωφάγω 660.
 Κρηθῆως 872.
 † κρηθῆμοισι 238.
 κρημνῶν 1325.
 κρηναῖον 247.
 κρηπίδα 336. 1191 κρηπίδ' 883.
 κρήσαν 1308.
 † Κρηστώνης 499. 937.
 Κρήτης 1301.
 κρίμινα 913.
 κρίμισός 961.
 κρίμινα 607 *Hippocr.*
 κριθεῖς 1270.
 κριός 558.
 Κρίσης 1070.
 κρίκαι 874 | σι 107. 193. 728.
 Κρόνου 42. 202. 693. 869 | ω 761.
 * κροσσωτή 291 | οὐς 1102.
 κερκροτημένον 888.
 κρότον 1453 | ων 278.
 Κροτωνιάτιν 1071.
 κρύψει 333. 399. 420. 1098 | οὐς' 896
 ἐκρύψε 458 κρύψωσι 1062 | αι 226
 κεκρυμμένας 248.
 κρυφαῖας 209.
 Κρωμνῆς 522.
 κρωσσόσι 369 | ιν 1365.
 κτώμεναι 1136.
 † Κτάρος 679.
 † κτίαρ 895 *Hesych.*
 κτενεί 500. 712. 795. 1224 | οὔσι 922
 ἐκτανε 833 κτανών 46. 632. 608 |
 ὄντ' 492. 1172.
 ἐκτερισμένης 1184.
 κτῆσιν 791. 1264.
 κτίσει 1253 | αι 865.
 * κτίσμα 78 *Hesych.*
 * κτίστην 964 *Hesych.*
 κτύπον 139.
 κυβερνήσαι 746.
 κυβερνήτου 694.
 κύβηλιν 1170.
 κυβιστητῆρες 296 *Eur.*
 κυδαίνοντας 133 | ανοῦσι 929 | ιν 721.
 1213.
 κῦδος 1231.
 Κυδωνίαν 936.
 κύκλον 306.
 κύκνον 426 | οἰσιν 597.
 κυλίνδει 490.
 † Κυλιστάνου 946.
 κῡμα 388. 715. 752. 988. 1452 κῡμ'
 228 κυμάτων 789.
 κυμαίνουσιν 696.
 κύμβαχον 66 *Hom.*
 † Κυναιδίως 400.
 Κυνθίαν 574.
 Κύνε 1147.
 † κυνοσφάγου 77.
 † κύνουρα 99.
 κύπασσις 333.
 κύπελλον 1104 *Hom.*
 † Κυπείως 426.
 † κυπώσας 1442.
 Κύπριδος 1143.
 κύπριν 112.
 Κυρβάντων 78.
 κυρούσα 255.
 † Κυρήτα 1392.
 Κύταιαν 1312.
 † Κυταϊκής 174.
 Κυτιναῖοι 1389.
 κύται 73.
 Κυφαίων 897.
 κύφελλα 1402. 1426 *Call.*
 Κυχρείος 451.
 κύων 34. 612. 669. 925 κυνός 87. 850
 κυνί 471. 961 κύνα 45 | ες 440. 1266.
 1291 κυνῶν 581.
 κωδείας 37 *Hom.*
 κωκυμάτων 408.
 Κωκυτῆος 705.
 κωκύσουσιν 908.
 κῶλα 616.
 † Κωλώτις 867.
 † Κωμύρω 459.
 κωφόν 1452.
 κωτῶλousα 1466.
 Λᾶν 95.
 † λαβράζων 260 *Hesych.*
 λάβρος 724 | ω 475.
 † λαβρωθέν 705.
 Λαγαρίας 930.
 † Λάγμον 1333.
 λαγῶν 1125.
 Λαδωνος 1041.
 * Λάξας 137 *Hesych.*
 λαδραῖον 496 | α 1162 | αλας 1198.
 † λαδρονόμου 320.
 † λαμίσσας 326.
 λαμῶ 476 | ὄν 191 | ὦν 6.
 λαίνου 349. 1469.
 Λαιστρυγόνων 956.
 λαιψηροῦ 245 | ὅν 531.
 Λακαίνης 792.
 * λακίζουσ' 1113 *Hesych.*
 Λακινίου 856.
 † Λακίου 1254.
 Λακμωνίου 1020 | ὠνιοι 1369.
 λακτίσμαθ' 635 *Aesch.*

- Ἀάων 569.
 *ἀάληθρον 1319 *Hesych.*
 λήψεται 1252 λάβοι 766 λαβείν 891.
 1065. 1269 | ὦν 269. 1450 | ἔντα
 171. 1012 | ες 1230. 1303.
 † Λαμντῆαις 1085.
 *λαμπαδουχίαις 1179.
 λαμπαδοῦχον 734 *Eur.*
 † Λαμπτῆς 1068.
 λαμπούριδος 344. 1393 *Aesch.*
 λαμπρόν 941.
 λαμπτήρα 385.
 † λαμπτηροκλέπτης 846.
 λάμψη 345.
 λαῶν 587.
 † Λαπεροίω 1369 | οἱς 511.
 † Λᾶρις 725.
 † λαροναχοφθόρους 235.
 Λάρμυνα 1146.
 † Λαρυνθίω 1092.
 Λάσπε 460.
 † λατρεύς 393.
 λάτρην 1420.
 † Λατύπηναν 523.
 Λαυμέδων 952.
 Λαυρήτης 1007.
 † Λαφροῦ 835 | ας 356. 1416 | αν 985.
 λαφύεσθαι 321.
 † Λαφυστίας 1237.
 *Λαφυστίαν 791 | αἱς 215.
 *λαχγήνη 624 *Alexx.*
 λαίινος 1107 λᾶιναν 47.
 λῆβητος 36 | τι 1315.
 † λῆβητιζουσα 199.
 λῆξω 1.
 Λειβηθρίαν 275 | αἱ 410.
 λείπει 1232 λῆπων 78. 657. 703 | οὔσα
 19 | σαι 1333.
 λείψανον 662 λειψάνοις 54.
 λῆπτρον 60. 1457 | οἱς 962 | α 85. 613.
 † Λειονάρης 645.
 λῆπας 420. 1045.
 λῆπράς 642.
 λῆπτῆν 687.
 Δῆπτον 49.
 Δῆρνης 1293.
 λῆσχαῖς 543.
 † Δῆτρηναν 54.
 † Δετρινάιους 158.
 Δευκανῶν 1066.
 † Δεῦκον 1218.
 Δευκῶ 833 | ᾧ 25.
 Δεῦκοφρον 346.
 Δευκωσία 723.
 Δευρᾶς 268 | (ἀν 159 *Eur.*)
 Δεύσω 52. 86. 216 | ουσαν 318 Δεῦσ-
 σον 990.
 Δευστήρα 1187.
 Δευταρνίαν 978.
 λέγους 201 | ος 357. 423. 495. 1222.
 λεγῶ 185.
 † Λεψιεύς 1454.
 † Λεψίου 1207.
 Λέων 324. 459. 1441 | οντος 33. 697 |
 α 213. 555. 917 | ὄντων 517 λέοντας
 1233.
 Λεώς 735. 799. 973. 1206 | ᾧ 693 (VI)
 λῆξουσι 1096.
 *ληθαίω 1127 *Call.*
 † Ληθαῖωνος 703.
 ληθάργω 241.
 ληθης 767.
 ληιον 252.
 λῆτιν 105 *Apoll.*
 † Ληκτηρίας 966 | α 1391.
 † Λημναίω 227.
 Λημνιος 462.
 λῆστης 284 | ἥν 1143.
 † λῆταρχος 991.
 λῆζον 21 *Hom.*
 Λίβυς 894.
 Λιβύσσης 1016 Λίβυσσαν 1014.
 Λιβυστικάς 648.
 Λιβυστήνην 1312.
 Λίγεια 726.
 ληνίος 294.
 Ληγυστίνοισι 1356.
 λῆτω 640.
 Λιλαιαν 1073.
 λῆμναίων 159.
 λῆμνης 1130. 1275. 1353 | ἥν 704. 1268.
 † λῆναγρέτης 237.
 Λινδίων 923.
 *Λινεργής 716.
 λῆνοις 1015.
 † Λῆνου 994.
 λῆπαίνει 886. 1408 *Eur.*
 λῆπος 579.
 λῆπτοντα 131 | τ' 353 *Alexx.*
 λῆτροις 1348 *Hom.*
 λῆταῖς 1164. 1243 | ᾧς 125. 460.
 λοβῶν 1401 *Hom.*
 † Λογγᾶτις 520 | ἀπίδος 1032.
 † Λογγούρου 868.
 λόγος 2 | ον 1470 | ὦν 30.
 λόγῃς 1358 | αἱς 253.
 λοιβαῖσι 542. 720. 929. 1213 | ᾧς 708.
 λοίγιος 795 *Hom.*
 λομικῶν 1205.
 λῶιπ' 1373.
 λοισθῆαν 81. 441 λοισθῆτιον 246. 1463.
 λῶσθος 279. 1362 | ον 163. 789. 999.
 Λοκρῶν 1149. 1429.
 λοξον 1467 | ὦν 14.
 λουσαι 730 λελουμένας 371 λουθέντας
 446.

- λουτραῖνος 1103.
 * λοφνίσιν 48 *Hesych.*
 λῶφος 700 | ὦν 29. 1159. 1256.
 λοχείας 322.
 λόχον 342.
 λυγαίας 351 | ἀν 973.
 † Λυγαῖς 1240.
 λῦγος 213. 1247 | σι 781.
 λυγρὰν 910. 1107 | ὄν 62. 465 | ὦν 763.
 λύθρῳ 491.
 † λυκαينوμόρφων 481.
 Λυκορμαίων 1012.
 Λύκου 132.
 λύκος 102. 246. 1034 | ου 871. 901 |
 ὦν 938. 1444 | οι 504. 1248. 1293
 ὦν 990 | οἱ 329. 524 | οὐς 147. 1309.
 † λυκοφίαν 1432.
 λυμεῶν 38. 781.
 λυπρὸς 404. 1156 | ἐν 975. 1019 | οὐς
 1324 | ἄ 130.
 * λυροκτύπω 918.
 λύσσης 618 | ἀν 454.
 λύγνους 422.
 ἔλυσε 4.
 λῶβης 365 | αἰσι 656. 785 | σιν 1225.
 λῶρον 1472 | στα 223.
- Μάγαρος 444.
 μάξης 608.
 † Μαζουσία 534.
 μαμῶν 1171 | ντα 529.
 † μαίρας 334.
 Μαιώτην 915 | αἰσι 1290.
 Μακάλλοις 927.
 μακάρων 1204.
 μακεδνάς 1273 *Hom.*
 μακρά 1451.
 μάλ' 766.
 † Μαμέρσας 1417.
 † Μάμερτος 1410 | ὦν 938.
 μαθῶν 488. 1458.
 μαντευμάτων 429.
 μάντιν 799.
 μαρανθῆν 1127. 1231.
 † μαρμαρουμένην 826.
 † μαρμαρώτιδος 843.
 μάρπτων 760 ἐμαρπῆν 1316 μάρψας 311
 | ντος 494.
 † Μαρσιώτιδος 1275.
 μάστακος 687. 1453 *Hom.*
 μαστεύων 1120.
 μαστήρας 1023.
 μαστίγι 436. 740 *Hom.* 981 | ες 779.
 μαστόν 1328.
 ματεύων 187. 821 | σει 1102.
 μάχης 301. 861 | η 456 | ἦν 939. 1042
 | αἰς 1235. 1411.
- μαψάυρας 395 *Hes.*
 μέγας 1204 | ἀν 526. 865. 927. 959.
 1039. 1274 | α 509 μεγίστου 400 |
 ας 1125 μέγιστον 969. 1136. 1212.
 1227.
 † μεδούσης 1178.
 μεζίων 762 *Hes.*
 μέθης 384.
 μελίσσωσιν 542.
 * μεμορμένον 430 *Alexx.*
 Μελαγκραίρας 1464.
 μελαθρον 770 μελάθρων 1190.
 † Μελανθον 767.
 μελαινα 198.
 † Μελιναίαν 403.
 μελίσσαι 293.
 Μελίτην 1027.
 μελλόνυμφον 174 *Soph.*
 μέλλω 1373 | ὦν 709 | ὄντας 541. 1282.
 μέλος 1463 | ει 671 | η 140.
 μελωδοῦ 713.
 † Μέμβλητος 1083.
 Μεμφίτη 1294.
 ἐμμέμψατ' 563.
 μέν passim.
 μένος 570.
 μενεῖ 666. 780.
 μερμέραν 949.
 μεσοδμῆς 751.
 μέσον 40. 543. 1105 | ἦν 747. 1288
 subst. μέσω 490.
 † μεσσαβοῦν 817.
 μεθ' c. acc. 1446.
 μεταίχμιοι 1435 | αιχμῶν subst. 443.
 μεταλλεύων 465.
 μεταξύ 359.
 μεταρσιον 265.
 μετάφρενον 698. 1112 | ἀφρένοισι 1438.
 μετοχλίσας 627 *Hom.*
 μή passim.
 † Μηδας 1221.
 μηδεῖ 445. 514 μηδ' 517.
 Μηθύμνης 1096.
 † Μηκιστεύς 651.
 μηχανῶν 2.
 † μηλιαυθμῶν 96.
 † μηλάτων 106.
 μήλων 933. 1050.
 μῆν 283. 1126. 1412.
 μῆνης 306. 482.
 μήποτ' 512. 621.
 μηρίνθου 13.
 μήτε 862 μήθ' 863.
 μήτηρ 1196 μητρός 240. 325. 713. 939
 μητέρος 958 μητρί 203. 1283 μῆτερ
 1174.
 μηχαναῖς 818. 1093. 1219.
 μῆχαρ 569 *Aesch.*

- μῆχος 1459.
 μακρόνον 913 *Eur.*
 μάσμη 1122.
 μῆξι 1242 | αντες 1358 μεμιγμένοι 320.
 μέλιον 302.
 *Μιμαλλών 1464 *Hesych.*
 μιμούμενος 325.
 μῖμνει 1076 | ειν 572. 815 | οντες 575.
 Μινυών 874.
 μιξόθηρος 650 *Eur.*
 μιξοπαρθενος 669.
 Μισσηνοῦ 737.
 †μισονύμφου 356.
 μιστύλας 154 *Hom.*
 μίτοισι 584.
 μεμνημένοι 609.
 μνήμης 8 | ην 977. 1252.
 μνημων 241.
 μνίσις 398 *Nic.*
 μογοστόχους 829 *Hom.*
 μοῖρα 490 μοῖρα 227 μοῖραν 82. 595.
 μόλειν 1055 | ὦν 338. 479. 824. 1044.
 1236. 1312. 1370. 1376. 1448 |
 ὄντες 952. 1059. 1090 | ας 956.
 μέλις 757.
 μολοβρός 775 *Hom.*
 †Μολοσσού 426.
 †Μολπίδος 159.
 μομφάσιν 59. 450.
 μοναρχίας 1218. 1445 | αν 1229. 1383.
 †μονηχοῖτους 960.
 μονηρης 75.
 *μονογλήνου 659 cf. μονόγληνος *Call.*
 μονοκρηπίδι 1310 *Pind.*
 μόνος 758 | ω 1269 | ον 179 | η 971
 | η 504.
 μονόστολον 690 *Eur.*?
 †μορμωτόν 342.
 μόρος 1075 | ου 438. 613 | ω 285 | ον
 64. 960 | οι 319.
 μορφής 1134.
 μόρφον 838 *Hom.*
 Μορφαί 449.
 μόσσυνα 1432 | ας 433.
 †Μουίνχου 498.
 †μουσούφαρτον 932.
 μόγθος 666 | ὦν 283.
 μογλίν 527.
 Μόλον 881.
 Μόλοπειους 1340.
 Μόλοπος 733 *Call.*
 μυδαίνει 1008 *Apoll.*
 μύδρον 272.
 μῦθον 1468 μύθοισιν 544.
 *μυθοπλαστήν 764.
 †μυκίλον 816 | ος 771 (*Arch.*?) *Hesych.*
 †Μυλεῖς 435.
 μυληφάτου 578 *Hom.*
 μύλω 233.
 †Μυνδίας 950 | α 1261.
 μυνδοῦ 1375 *Soph.*
 Μύρινα 243.
 μυρίων 365.
 μύρμηκες 878.
 †μύρμων 176 *Hesych.* 890.
 Μύρρας 829.
 μύρεται 982 *Hom.*
 Μυσών 1246.
 †Μύστη 1328.
 μυγόν 1244. 1354 | ὦν 701. 868 | σίς
 207. 753. 896. 1062 | ούς 44. 122.
 823. 856.
 †μύγουρε 373.
 μύσει 988.
 μῶλον 693 *Hom.*
 †μῶλις 679.
 †μῶμαρ 1134 *Hesych.*
 Νάιουσι 1130 | ὦν 800 | ουσα 1041 νάσ-
 σεται 947. 1045 | ονται 599. 737 |
 αντο 1026.
 νάκην 1310.
 νᾶμα 1046. 1353 ναμάτων 451.
 ναμερτῇ 1051 | ἔστατε 223.
 νάνος 1244.
 ναῶ 986. 1224.
 νάπην 603 | αι 424. 1149. 1241 | ας
 1017. 1273. 1452.
 Ναρύκειον 1148.
 νασμός 80. 1424 | ὄν 706 | σίς 730.
 856. 1381 *Eur.*
 ναστόν 640.
 Ναύαιθος 921.
 ναυαρχίας 733.
 ναυβάτη 120 | αι 727. 881 | αις 827.
 Ναυβολείων 1067.
 †ναυηγέταις 873.
 ναυκληρίας 586 | αν 194.
 ναύλοχον 768 ναυλόχων 290.
 †Ναυμεδοντος 157.
 ναός 618 ναυσίν 1436.
 ναυσθλούμενον 967 | ὥσεται 1257 | θ-
 σεται 1415 *Eur.*
 ναυστολῶν 1217.
 ναύτην 90 ναῦται 21. 1068. 1291 ναύ-
 ταις 898. 953.
 †ναυτιλοφθόρους 650.
 ναυτίλων 788.
 †ναυφαγοί 1095.
 †νείανδρος 1345.
 Νεαπολιτῶν 736.
 †Νέδων 374.
 νέικος 1329.
 †νειροῖς 896 *Hesych.*

- † νεκρόμαντιν 682.
† νεκροπέρας 276.
νεκρῶ 68 | ὄν 799 | ὦν 377. 668. 1063.
† νεκροτάγου 1399.
νέκυς 51 | υν 65. 396.
νεογνόν 503.
νεόδηκτον 65 *Eur.*
* νεοσκαφές 1097.
† Νεπτουνίδος 1332.
νέρθε 336 | εν 123.
νερτέρων 445. 884 | οὐς 685.
νευράς 139.
νένευκεν 1070.
νέφος 569.
νηδύν 1201.
νήϊς 117 *Hom.*
νήλπει 635 *Apoll.*
νηνέμους 255.
† νηπαυστον 972.
νηπίων 203 | οὐς 638.
Νηρίως 164. 886.
* νήριθμος 415 *Theocr.*
νηρίταις 238.
Νηρίτου 769 | † ὦν 794.
Νησαίας 399.
νησίδα 599.
νησιωτικός 1181.
νήσος 688 | ον 479. 761. 966. 1027.
1084 νήσω 110. 571 | οὐς 1204 | οὐς 347.
Νησοῦς 1465.
† νητρεκῶς 1.
νηχοντα 82 ἐνήξατο 76.
νίν 393. 405. 422. 678. 742. 805.
νιφάς 876.
νόδον 423. 453. 965.
νόμον 250.
νόσων 1052.
νόστου 910.
νοσφιει 130 ἐνόσφισε 1454 νοσφίσας 894.
1331.
νότας 1016.
Νυκτίμου 491.
† νυκτίφοιτα 225 *Aesch.?*
νύκτωρ 604. 1160.
νυμφαγωγόν 1025 *Eur.*
νυμφεία 140. 323. 1387 *Soph.*
νυμφευμάτων 935. 1136.
νυμφης 1123 | αἰσιν 274.
νυμφίου 193 | οὐς 1132.
νύν 1373.
Νυκτός 437.
νύσαν 15 *Hom.*
† Νωνακριάτης 680.
νώνυμνον 1126.
νώτω 776 νῶτα 976.
† Ξεινοβάχης 175.
Ξένη 832 *Her.?*
ξενοκτόνους 124 *Eur.*
ξένοι 415 | ὦν 464 | οὐς 134 | οὐς 565
| η 1155 | ην 926. 998. 1049 | αἰ
779 | αἰς 1155 subst. | ης 415.
ξενώσεται 92.
† Ξιφηφόρος 153.
ξίφος 1121. 1323 | εἰ 242.
† Ξουθίδας 987 *Hesych.*
ξύναιμος 452. 468 | ε 280. 1189 | αἰ
1332 | οὐς 437.
ξυνεννέτου 62 | η 710 *Eur.*
ξύνευνος 186 | ον 231.
ξυνόν 64. 1284.
ξυνουσίας 653.
ξυρῶ 840.
'Ο passim. articulus abundat 167.
1234 inter adiect. et subst. positus
725 in crasi: οὐμός 224. 411. 452.
1341 ἄτερος 1048 cf. θάτερος. οὐμό-
θριξ 340 τάγαμέμνονος 335 ἀγερούσια
90 ἡπιμηθέως 1412 τοῦμόν 1215 τοῦ-
πιδόρπιον 661 τοῦπλωβητόν 1173
τάν 12.
ὄβριμοι 300.
† 'Οβριμοῦς 698.
'Ογκαίου 1225.
ὠγκωμένους 299 | ον 1183.
ὀγγήσει 64. 1049 *Alex. Aet.*
'Ογγηστοῦ 646.
ὀδᾶς 544. 1005.
τόνδε 1468 τῶνδε 517.
† 'Οδοιδόκειος 1150.
ὀδόν 809.
ὀδόντι 215 | ας 100.
ὀδυρμάτων 977.
ὀδυνέων 104. 581 | οἰσι 1365 | οὐς 926
| αν 297. 1376 | εἶα 1396.
'Οθρωνοῦ 1027 | ὄν 1034.
Οἰβάλου 1125.
οἰξαντος 842.
εἰδότα 683.
οἰδματος 696.
οἰκετῶν 775.
οἰκῆσει 188. 1034. 1236 | οἰσι 1086.
1390 | ιν 979 ὠκηγται 631 | ὠκηκότας
987.
οἰκητήριον 376. 879. 1279 *Eur.*
ὠκισεν 692 ὠκισμένην 1254.
† οἰκιστήριον 1305.
οἶκος 1216 | οἰ 1417 οἶκους 788. 947.
οἰκουροῦσι 54.
οἰκουρίαν 1107 *Eur.*
† Οἰκουρός 1246.
οἰκοφθορῶν 1093.

- οἰατρὸν 304. 370 | ἄ 1106 | οἰκίστα 1077.
οἶμας 11. 713 *Hom.*
οἶμοι 314.
οἶμον 121. 889.
οἶμωγῇ 253.
οἶνός 358.
οἶνης 660.
† οἶνοτρόπους 580 *Hesych.*
Οἰωνός 175.
Οἰωνορίας 912.
οἶον 281 | α 121. 387. 749.
οἰστροῦ 612 | ασα 1366 οἰστρομένον 818.
οἰστρου 405.
Οἰταῖος 486.
† οἰωνόμακτον 595.
οἰωνόν 721.
οἰκτωμένοι 545 *Hom.*
ὀλβίαν 1272.
ὀλβον 773.
* ὀλβιον 627.
ὀλκαῖον 1072 | ων 216 *Alexx.*
ὀλκάδας 514.
ὀλοιντο 1291.
ὀλως 1190.
† Ὀλοσσόνων 906.
Ὀλύμπιοι 564.
ὀλύνθων 428. 980.
ὀμαίμων 1442 | οιν 1048.
ὀμαίμονος 337.
ὀμβρῆσας 79 *Hes.*
Ὀμβρίων 160.
† ὀμβρία 876.
† Ὀμβρων 1360.
ὀμενίτου 1199 *Eur.*
† ὀμενίδων 372.
† ὀμτρον 422 *Hesych. (Ephorus?)*
ὀμουμάτων 82. 251.
ὀμοίαν 984.
† ὀμοκλήτειραν 1337.
† Ὀμολωίς 520.
ὀμοῦ 560. 603.
ὀμπικον 621 ὀμπικίαν 1264.
ὀμωγνυμος 1370.
ὀνειράτων 113. 1182.
ὀνείρων 172.
ὄνου 94.
ὄνοστός 1235 *Hom.*
ὄνοξ 266.
ὄκασεν 887.
† ὀκατρίου 452.
ὀκαόνων 1251.
ὀκατεύουσιν 45.
ὀπλάς 167.
ὀπλίσαι 912 | αν 438 ὀπλίσαντες 514
ὀπλισμένοι 636.
ὀπλίτη 1210 | ην 938.
ὀπλα 495 | οἰς 794.
† Ὀπλοσμάς 614 | α 858.
ὀποι 716. 1206.
ὀπσία adv. 74. 182. 1429.
ὀπου 957. 1196.
ὀπως 784—1111. 1427.
ὀψει 112 | εται 168. 659. 769. 828.
919 | ονται 1019 εἶδε 1364 ἰδών 594.
775. 812.
† ὀργυιωμένους 26 | η 1077 *Hesych.*
ὀρέξη 694 | αι 1381. 1445.
† ὀρειθαλής 1423.
ὀρείαν 1383.
† ὀρέους 1111.
ὀρθῇ 12.
† Ὀρθωσίαν 1331.
ὀρίζει 1289.
ὠρινεν 1329.
ὠροκον 329.
ὠρχον 932 | ων 204 | οἰς 1243.
ὠρκωμοτήσαι 937.
ὠρμίσας 872.
ὠρμον 1274 | ων 737.
† ὠρνιθόπαιδος 731.
ὠρονσι 547 | θας 1095.
ὠρόθυναν 693.
ὠρος 805. 1021. 1334. 1390 ὠρων 924.
ὠρων 1070 | ους 1343.
ὠρτυγος 401.
ὠρφανισμένην 103.
ὠρφην 383.
ὠρχατον 857.
ὠρχηστής 249 | οῦ 493.
† Ὀρχιεύς 562.
ὀ dem. passim. τῶν 8 τοῖς 240 τῷ
adv. 1270 — τοῖ 81. 642 in crasi
χω 160. 200. 812.
ὀς rel. passim ὁ masc. 118 οἷσι 857
τοῖσι 948 αἷσι 99 quae a τ̄ incipiunt
formae non nisi in medio versu de-
prehenduntur aut ad evitandum hia-
tum τῷ 1414 τὸν 495. 833 τοῖσι 948
τοῖς 518 τῇς 829 τὴν 190. 1407 τὰς
781 (sed ἐξηγάγετο ὃν 50 cf. 274.
561. 1028) aut ad positionem effi-
ciendam τὰ 521 hyperb. 422. 701.
833. 836. 916. 1023. 1324. ἡ adv.
885 (hyperb.).
ὀθεν 126. 688. 1042.
ὀσοι 574 (hyperb.) 631. 1178 | ων 377.
379. 381 | ην 409.
ὀσπερ 1473 ἤνπερ 1065 ἥπερ adv. 11.
† Ὄσσαν 697.
ὄντε 169. 867 οἷτε 1129? ἦτ' 1394.
ὀστέοισιν 1049.
ὄσσα 8.
ὀστοθήκαις 367.
ὀστράκου 506 | τω 778.

- ὠστρακωμένην 89.
 ὠστρίμων 94 *Antim.*
 ὅτ' 79. 423. 428. 1459 ὅταν 245. 340.
 384. 474. 501. 612. 807. 893. 991.
 1053. 1058. 1210. 1385 hyperb. 334.
 539. 1132.
 *ὀτλήσαι 819 *Alexx.*
 *ὀτρήρας 997.
 ὠτρυνας 1471 | εν 471.
 οὐ(κ) passim. οὐ(κ) — οὐδέ 133 s. 283.
 292. 367. οὐτε — οὐτε — οὐ 1220
 ss. hyperb. 456.
 *οὐδαίαις 698 | αν 49.
 οὐδας 557.
 οὐδέ — οὐδέ 134. 875 s.
 οὐδέν 1459.
 †οὐλαμπόροις 32.
 †οὐλαμωνύμου 183.
 †οὐμόθρις 340 *Sophr.*
 οὐνεκ' 850 | κεν 864. 935. 1187.
 οὐνομ' 339. 370.
 οὐποτ' 463. 814.
 οὐπω 911 οὐπω μάλ', οὐπω elliptice 766.
 οὐρανοῦ 363.
 ὡσί 254.
 οὔσα 20 *Alex. Aet.*
 οὐτάσας 393. 553 | ασθεῖς 242.
 οὐτε — οὐτε 290. 1220.
 τούτω 1268 | ων 1346 ταῦτα 584 ταῦθ'
 1373.
 οὐχί 120. 302. 668.
 ὠφελ' 219 ὠφελεν 224.
 †Ὀφελτα 373.
 †ὀφελτρεύουσιν 1165.
 †ὀφθαλμίας 148.
 ὀφθαλμός 999.
 Ὀφίονος 1192.
 Ὀφρυνείων 1208.
 ὀχησει 97. 724.
 †ὀχην 452 *Iezx.*
 ὀχθαις 916. 1129.
 *ὀχθηρῶν 1361 | αν 1030 *Euph.*
 ὀχθον 42 | ων 392.
 ὀχλον 589. 605.
 ὀχμάσει 625 | ας 41. 1314.
 †ὀχμος 443.
 ὀπα 6. 686.
 †ὀψιτέκνοις 1272.
 Πάγην 407.
 παγκληρίαν 592. 983. 1474.
 πάγον 16. 135. 1348 | ων 902. 1361
 | οἰς 1287 | οἰς 645.
 πάγουρον 419.
 παιδεύουσιν 638.
 †παιδοβρώτος 347.
 †παιδοβρώτους 1199.
 παῖς 1324 παιδός 55. 712. 808. 1030.
 1066 παίδων 178. 372 παῖδας 1145.
 †παιφάσσεται 840.
 Πακτώλιον 272.
 Πακτωλοῦ 1352.
 πάλαι 51. 216. 248. 532. 584. 1326.
 1391. 1445.
 Παλαίμων 229 | †νος 663.
 παλαιᾶς 614 | αν 1474 | ὦν 977. 1252.
 παλαιστῆς 1447 | οὐ 41. 958.
 †Παλαύθρων 899.
 παλεύσει 405 | η 784.
 πάλης 170. 867. 1196 | ην 1358 | ας
 124. 1436.
 †παλιμπλανήτην 1239.
 †παλιμπλώτοιο 1431.
 *παλιμπόρευτον 180. 628.
 *παλίμπουν 126. 893.
 †παλίμφρων 1349.
 πάλιν 1322. 1398.
 †παλιντροβήτοις 739.
 παλιρροίας 757 | αἰσιν 390.
 παλίσσυντος 1461.
 Παλλάδος 355.
 Παλληνία 1407 | αν 127.
 Παλληνίδι 1261.
 πήλας 559. 686.
 πάμυς 691 *Hippon.*
 πάλου 1154 | ω 1267.
 παμμήτωρ 490.
 παμμιγή 5 *Aesch.*
 πάμπαν 1392.
 παμφαλώμενος 1433.
 Παμφύλου 442.
 πανδοχεύς 655.
 †πανέγχιστον 1057.
 πάντοθεν 790.
 παντοίαισιν 656.
 παντομόρφου 1393.
 πανυστάτην 286.
 πανώλεθρον 165.
 πεπαμμενον 457 | οἰς 1357 | η 354.
 †παπποκτόνος 1034.
 πάππος 1341 | ου 319 | ω 364 | ον 152
 | ων 1226.
 †παπταλώμεναι 1162.
 παρ' c. gen. 755 c. dat. 278. 461.
 916. 1129. 1165. 1270 παρά c. acc.
 411 παρ' 42. 208. 404. 535. 565.
 593. 631. 736. 1045. 1237.
 παραγάλισμα 113 *Soph.*
 †παραιολίζει 1094 | ας 1380.
 παραίτιον 611.
 παράκτιοι 243 | ακτίαις 728.
 παραπλαγχθέντα 427.
 παρῆξιν 574.
 παρθέτειον 1131.
 †παρθενοκτόνον 22.

- Παρθενόπην 720.
 παρθένος 1175 | ου 1032. 1278. 1468
 | ω 853 | ον 1379 | οι 1332 | ων 1141.
 παρθενῶνος 349.
 παροιθε 206.
 παρουσήσουσι 449.
 παρώσας 1263.
 παρωτίδας 1402.
 πᾶς 491. 973. 1150. 1167. 1215 πάντα
 604. 1442. 1470 πάντ' 1244 | ων
 1413 πᾶσι 573. 1051 πάντας 1224
 πᾶσα 366. 1404. 1421 | αν 79. 473.
 1339. 1360 | αι 701 πᾶν 475. 485.
 769. 1113 πάντα 1. 57. 375. 664.
 701. 850. 1267. 1371. 1430.
 πεκασμένοι 1138 *Hom.*
 πείσσονται 1281 | εσθαι 540.
 Παταρέως 920.
 κατάζας 500.
 πατήρει 200.
 πατήρ 47. 177. 224. 1222 πατρός 59.
 91. 265. 313. 437. 450. 468. 797.
 1120. 1323. 1395 | ι 125. 232. 421.
 460. 1265.
 πάτρα 72 | ας 38. 226. 282. 467. 894.
 947. 969. 1004. 1190. 1267 | α 217.
 815 | αν 126. 141. 338. 512. 903.
 1073. 1271. 1282. 1459.
 πατρίς 1230.
 * πατρομήτωρ 502.
 πατρῶον 932 | ὡας 1038 | ὡα 1035 |
 ὡ 1262.
 παῦρον 1429.
 παρλάζοντος 197.
 Πάχυνος 1152 Παχύνου 1029.
 πῆδαις 1076. 1344.
 πῆδω 37. 80. 1108 | ον 267. 475. 625.
 631. 995. 1073. 1165. 1342.
 πῆζω 1415.
 πείσει 462. 672 πεπεισμένους 572 πει-
 σθεῖς 1206.
 πῆραν 819.
 † πελαργόχρωτες 24.
 πῆλας c. gen. 18. 196. 419. 575. 794.
 877. 1027. 1079. 1360 ante gen.
 1044.
 Πελασγικόν 177.
 Πελασγόν 245 | ούς 1364 | ὦν 1083.
 πελαιῖν 103.
 πελαιῖδος 131.
 πῆλλαις 708 *Hippon.*
 Πελλήνηνοι 922.
 * πῆμπελον 682. 826 *Hesych.*
 πῆμπετον 172 | οι 568.
 πῆμψει 925 ἐπεμψαν 1309 πῆμψας 125.
 πῆμφις 1106.
 † πῆμφιδων 686 *Hesych.*
 † πῆνθεροφθόροις 161.
 πενθεῖν 860.
 πένθος 302. 969. 1141 | οὐς 294. 1096.
 † πεντάγαμβρα 146.
 † πενταλέκτρον 143.
 πέντε 201. 447.
 πενήκοντα 873.
 πέπλον 277 | ὦν 256 | οὐς 605. 1266 |
 οὐς 863.
 περᾶ 809 | ἄν 709 | ἄσεις 95 | ας 120.
 762.
 † Πέργη 805.
 πέρθοντι 1211 | σουσα 1368 | σιν 1002
 περί c. dat. 68.
 περισγών 1266.
 περίξ 1028.
 περιπτύζουσιν 1135.
 περιρρύτω 219.
 περιτριβείς 790.
 περκνός 260 *Hom.*
 † πέρραν 1428.
 Περραιβικήν 905.
 Περσείως 603. 1175. 1413.
 πέτευρον 884.
 πέτρας 494. 1322 | αν 159. 724 | αι
 1285 | αἰς 907. 1075 | σι 390 | ας
 759. 836. 1451.
 πέτρον 618. 1168. 1187. 1201 | ὦν 845.
 * πετρομένης 401 | ωθέντος 901.
 † Πευκίως 663.
 πεύκης 100. 755. 1110 | αἰς 287 | σιν 32.
 Περναίως 87.
 Πηγᾶσου 17.
 πηγαί 702 | ἄς 248.
 ἔπηξεν 1343.
 πηγῶ 336 *Hom.*
 πηδῶντες 297.
 πῆδημα 466. 531. 869.
 πῆδσις 1416 *Hom.*
 πῆληκα 711 *Hom.*
 * πηλοποιούντι 473.
 πῆμα 1215 πῆμ' 787 πημάτων 206.
 259. 305. 478. 611. 763. 812. 1350.
 1409.
 πημοναῖς 739.
 πῆναις 145.
 Πηνειοῦ 1343.
 ἐπίανεν 1200.
 πῆαρ 1060.
 πῆθήσας 236. 735.
 † πῆθηκομόρφω 1000.
 πῆθηκων 691.
 πικρόν 539 | ὦν 283 | ᾶ 716 | ᾷ 1010
 | ἄν 407. 594 | ἄς 289. 1094 | ὦν
 1223.
 Πιμπλείας 275.
 πινώδης 975.
 πεσοῦσα 363.
 πιποῦς 476.

- Πίσ' 1241 | αν 1359.
 πίστιν 1454.
 πλαγκτοί 952. 1028.
 πλαγχθέντας 654.
 πλάνης 610 | αἰσι 1244.
 πλάνης 126 | τας 925.
 πλανήτην 538. 1019. 1239 | ἤτιν 998.
 πλάκα 1194 | ες 564. 1406 | ας 98.
 648. 870. 1086. 1341.
 πλασταίς 432 | αἰσι 818.
 πλάτης 96 | ην 205.
 πλάτιν 821. 1294 (*Aristoph.*).
 πλατύν 888. 1112.
 πλειῶνα 1039 | ας 201 *Hes.*
 † πλεκτανοστόλοις 230.
 πλευραῖς 780.
 πλευρά 795 πλεύρ' 556.
 Πλευρωνίας 143.
 πληγῇν 558 | αἰς 778.
 πλησσει 1115.
 πλημμυρίδος 100.
 πληρη 1250.
 πληξας 493.
 πλόκω 336 | ον 915.
 Πλούτωνος 1420.
 Πλυνοῦ 149.
 πλωτήροι 734.
 πλωτήν 889.
 πλώσει 1044 πεπλωκότες 634.
 πνοαί 898. 1014 | αἰς 27. 756.
 † πόδαργον 166.
 ποδηγετεῖ 12 *Democr.*
 * ποδηγέτην 220. 385.
 ποδηγῶν 965.
 * ποδηγίας 846.
 † ποδωταῖς 1015.
 ποθῶν 190. 822. 1035 | οὔντες 645.
 904. 1074.
 πόθω 67 | ον 110. 156.
 ποικίλαι 1087.
 ποιμαίνων 1018.
 † ποιμανδρίαν 326.
 ποιμαῖσι 1055 | ιν 454.
 ποιμνίων 529.
 ποινας 1152. 1335.
 ποίους 823 | α 668. 669 | αν 673. 824.
 ποιφύζει 198 *Alexa.*
 Πόλαις 1022.
 † πολιγραίστου 210.
 πόλει 1259 | ιν 984. 1043. 1129.
 πολίταις 1037.
 † Πολυάνθους 1046.
 πολυγλώσσω 1377.
 * πολυδέγμων 700.
 πολύρρηνοι 1241.
 πολλοί 978. 1005. 1435 | ὦν 413 | οἷς
 630 | οὔς 298 | αἰς 1141 | ἄ 359.
 489. 550 | ὦν 1409 πλεῖον 667 |
 εἰω 774 πλείστας 1193 | εἰστον 421.
 1189. 1271 | α 288. 945.
 πολυστοίχοισι 414.
 πόνων 1006 | ους 774.
 πόντιον 793.
 πόντος 1285 | ου 391. 753. 1448 | ον
 1082.
 πόποι 943 *Hom.*
 πορεύσαι 1294.
 πορθουμένοισι 289.
 πορθηταῖς 524 *Eur.*
 πορθμοῦ 649.
 πόρις 496 | ιν 184. 1298.
 † Πορκέως 347.
 πορκεύς 1217 | ἔων 237. 596.
 † πόρκος 74.
 πόρος 550 | ω 1026 | ον 1085.
 πόρις 857 | ιος 320 | ιν 102.
 πόρωσιν 1268.
 πόσις 115. 808. 1024 | ιν 1118.
 ποταμός 962.
 ποτέ 33. 152. 433. 540. 582. 787. 916.
 1002. 1056. 1227 ποτ' 50. 73. 118.
 175. 190. 207. 470. 495. 732. 735.
 801. 833. 949. 1098. 1246. 1415
 ποθ' 1031.
 πότμον 276. 315. 430. 1000.
 ποτόν 576. 661. 1033 | ἄ 725. 1275.
 1352 | ὦν 149. 159. 425. 489. 1012.
 1130. 1240. 1364 | οἷς 731. 1008.
 1343.
 πού 201.
 ποδός 245. 835. 844 πόδα 279. 515
 | ες 97 ποδῶν 1290 | σί 1038 | σίν
 1461.
 † Πράκτιν 1045.
 † Πράξανδρος 586.
 πρέμον 1110.
 πρεσβεῦσιν 1056 *Hes.*
 † πρεσβειώσεται 1265.
 πρέσβαν 331.
 πρέσβιστος 1449.
 πρεμμένης 536 | ἡ 1055.
 πρηνής 242 | ἡ 1442.
 * πρηνιχθέντες 1006 *Euph.*
 πρηστήρ 463 | ἦρος 27 | ἦρι 1018 | ἦρα
 861.
 πρηῶνος 1069 | ας 769 *Hes.*
 πρίν adv. 4. 141. 339. 609. 651. 1363.
 c. inf. 321. 322 πρίν ἢ 420 πρίν ἂν
 640.
 πρό 526. 910 in crasi 82. 251.
 † Πρόβλαστος 577.
 πρόβλημα 291. 685 προβλήμασι 1418.
 προβλήτας 828.
 † προγεννήτειραν 183.
 προδεμαίνων 276 *Her.*
 προῦχουσα 534 | αν 722.

- προκίθεται 1473.
† Προμανθεύς 537.
προμάντιος 202 πρόμαντιν 1456.
Προμηθεύς 1283.
πρόμος 802 | ου 599 | ω 1294 | ον 785
| οι 644. 1212 | ους 1443.
πρόπαντας 655.
πρόρριζον 214.
πρός c. gen. 64. 312. 792 c. dat. 80.
189. 382. 439. 600. 1026. 1075 c.
acc. 57. 65. 99. 223. 255. 323. 337.
355. 357. 438. 457. 466. 510. 557.
613. 700. 715. 752. 788. 809. 921.
940. 998. 1194. 1387.
† προσακὴν 70.
προσηλατο 836.
προσαρμόσας 711.
* προσαυγάζουσα 1082.
πρόσθε 32. 93. 1005 c. gen. 482 | εν
234. 667. c. gen. 1184 πρόσθ' 987.
1197.
προσκαθήμενος 386. 741.
† προσκαταξανεί 173.
προσμάσσω 783 | εται 1029.
πρόσπαιον 211.
προσπράνας 684.
† προσσεσχηρὸς 880.
† προστεταργαυμένην 748.
προστρόπαιον 974.
προσφθεγμασιν 687.
προσφιλές 608 | ἐστάτην 1289.
προτεινῶν 661.
προθίνειν 955 | σα 191.
† Πρόφρατος 522.
Πρύλιν* 222.
πρύμνης 515 | αἰς 286.
πρώνα 1237 | ας 993.
† Πρωνίων 791.
† πρωταίχμεια 469.
πρωτόλειον 1228 | α 298 *Eur.*?
† πρωτόμυσθον 1384.
πρώτος 992. 1187. 1369 | ον 528 πρώτη
732 | ην 15 πρώτα 530. 544. 825.
1236. 1291.
† πρωτόσφακτον 329.
† πτελας 833.
πτέρναν 500 | αἰσι 442.
πτερω 105. 1072. 1396 | σῆς 17. 715.
1119 | σῆσι 261 | ἄ 390.
ἐπτερωμένον 86 | ην 594 πτερωτάς 514.
πτέρυξ 291.
πτερύσσεται 1106.
πτηνός 15 | οὐς 149 | ὄν 822.
πτησσω 280 | ξαντας 1443.
πτιλα 25.
πτύρθου 1097 | ον 965.
πτυγαῖσιν 615.
πτώκα 944.
Πτώου 265 | ὦν 352.
† πύγαργον 91.
πυκνοί 296 | ἦ 10 | ἄς 602.
πύκτην 944.
† Πυλάτιδος 356.
πύλης 643 | αἰ 410.
πυθέσθαι 478 πεπυσμένος 821.
πῦρ 71. 1361 πυρός 54. 368. 483. 970
| ἰ 227. 1078.
Πυράμου 439.
πύργαι 81 | ὦν 65. 254. 442. 526. 934.
971 | ους 1007. 1255.
† πυργοσκάφω 469.
πυριπνῶν 1314 *Pind.*
πυριφλεγές 699.
πυριφλέκτους 218.
πύρνον 639 | ὦν 482 *Hom.*
πυρώσει 1371 πυρουμένην 52.
πυρόσιν 340. 1295.
πυρφόρῳ 309.
Πυρωνάται 1149.
πώλου 453.
† Ραβδηφόροις 1140.
ῥαιβῶ 917 | σῆσι 238 *Arch.*
† ῥαιβοί 262 | ὠσας 563.
ῥανεί 1104. 1185.
* ῥαιστηρίαν 525 *Apoll.*
ῥαίσει 328 | οντα 161 ῥαίεται 232.
Ῥάκην 1236.
† ῥακτῶν 92.
ῥάμφεσσι 598.
ῥαπτῶ 73.
ῥαφάς 381. 1102.
ῥαχίας 379.
ῥέζειν 579.
ῥέθους 1137 | εἰ 173 | η 862.
Ῥείθρου 768 *Hom.*
ῥείθρον 699. 848. 1240 | α 911 ῥείθρων
439. 1184 | οἰς 718. 1289 | σιν 982
ῥείθρα 1035. 1041.
ῥηγμῆνος 192 | α 412.
ῥήσσοντι 1416 | ξει 1112.
ῥητραῖσι 470 | ας 1037.
† ῥητρεύοντος 1400.
ῥιγίστην 263 *Hom.*
ῥίχα 679 | αν 150. 623. 1357.
Ῥιθυμιάτης 76.
ῥιπαῖσι 294 | σιν 970.
ῥίψαιαν 516 ῥίψαι 279 ῥίψας 1187 ῥι-
ψείσα 723 | εντα 551.
ῥιφαῖσιν 714 | ἄς 235. 1326.
ῥοαῖς 1053 | ἄς 1020. 1083.
ῥόδον 1429.
ῥοιβδήση 247 *Hom.*
* ῥοιζήδον 66 *Nic.*
ῥοιζομένῳ 1325 | ὦν 1426.

- ῥοιοῦς 570.
 ῥόος 685.
 * ῥόχθον 402 | οἰς 742 | σι 696 *Nic.*
 ῥῦμα 507.
 ῥυνδάκου 1364.
 ῥύσεται 191.
 † ῥυσταγμάτων 1089.
 ῥωμη 1233.

 Σῆναι 1444.
 Σαλάγγων 1058.
 † σαλάμβας 98 cf. *Soph.* fr. 940.
 σαλεύων 475.
 Σαλμυδησίας 186.
 Σαλμυδησός 1286.
 σάλου 380.
 † Σάλης 1129.
 † Σαλπίων 1361.
 Σάλπιγγα 986.
 Σάον 78 *Nic.*
 σαπρόν 398.
 Σαραπτίαν 1300.
 Σαρδωνικῆς 796.
 σάρκας 48. 199. 672.
 * σαρούμενον 389 *Hesych.*
 Σαρπηδόνης 1284.
 † Σάτνιον 1390.
 Σάτραχον 448.
 σαώσκει 679. 758.
 σέβας 1126.
 σέβωσι 1179.
 σειρήνος 1463 *Alcm.*
 † Σερία 397.
 σελας 1091. 1428.
 σελμα 1217.
 σεμνόν 1182 | ὥς 772.
 σηκόν 871. 927. 959. 1128. 1261.
 σῆμα 641. 719. 730. 1063.
 σήραγμα 122.
 Σήταια 1075.
 † Σθένειαν 1164.
 Σιβύλλης 1279.
 † σιγύμνω 556.
 Σιδώνος 583. 1161.
 Σιδώνων 1357 | ὧνων 1406.
 Σικανός 1029 | ὧν 870. 951.
 † Σίνις 982.
 σίνιν 539.
 σίντης 386 *Hom.*
 Σίριν 856. 978.
 † σισυρνοδῖται 634.
 Σισυφείου 1030 | ας 344 *Eur.*
 † σισυφεύς 980.
 † σίφλον 1134.
 † σιφνεύς 121.
 Σκαιαῖς 774.
 Σκαμάνδρῳ 1304.

 Σκάνδειαν 108.
 † Σκαπανέως 652.
 σκαρθμῶν 101 *Alexa.*
 Σκάρφεια 1147.
 σκάφος 745. 872. 890 | η 664.
 σκεθρῷ 270 *Hippocr.*
 σκεπάζει 507 ἐσκεπασμένην 1311.
 σκεπάρνῳ 1105 *Hom.*
 σκέπας 736. 768. 793.
 σκέπην 1422.
 σκηπτὺς 383 | ὦ 1371.
 σκηπτουχίας 111 *Aesch.*
 σκηπτουῶν 900.
 σκήπτρα 1229 σκήπτρ' 1445.
 σκιά 1428.
 † Σκιαστής 562.
 σκληρόν 1070.
 σκοπῆς 714 | ἦν 275. 574 | αἶς 1311 |
 ας 650. 825.
 σκοποῦ 641.
 σκορπίον 476.
 σκοτου 385 | ψ 12. 339. 705. 1127.
 Σκύθης 458 | η 917 | ἦν 200 | αἰσι 1287
 ας 1336.
 σκύλας 315. 991. 1041 | κα 963.
 † Σκυλλητῆς 853.
 σκύλων 1450.
 σκύμων 1120 | ω 321 | ον 461. 503 |
 ε 308 | ους 1233.
 Σκυρίου 165.
 Σκύρος 1324.
 σκύφον 163. 660.
 Σκώλον 646.
 † σμήριγγας 37 *Hesych.*
 σμηχουσα 876 *Hom.*
 σμίνθοισι 1306 *Aesch.*
 σμῶδιγγα 783 *Hom.*
 σόν 19. 315 σών 1473 σῆς 1081 *σαι*
 300 σάς 303 σόν 280. 307. 1174.
 1212.
 σοφὴν 428.
 σπάθαις 23.
 σπαίροντι 68.
 ἐσπαραγμένους 656.
 σπαργάνοις 1202.
 Σπαρτιάταις 1124.
 σπαρτός 1206.
 σπάσει 391. 484 | ας 476. 623 | αντι
 1327 | ονται 608.
 σπείραν 216.
 σπείρας 472.
 Σπερχεῖς 1146.
 σπληγγος 46.
 σπιλᾶς 1081.
 σπilon 188 | οἰ 374.
 σπλάγγχον 465 | οἰσι 413 σπλάγγχ' 1121.
 σπληδῷ 483 *Nic.*

- σποδόν 179. 1158.
 σποδομένων 178 *Hippocr.*
 σποράς 803. 1203. 1306. 1358. 1413
 | αἱ 587 | αἶς 299.
 σπόρον 221. 750. 943.
 στάζοντα 391.
 σταθμά 1371 | ὦν 290.
 σταθμῶσι 272.
 ἐστάλαξε 37.
 σταυροῖσι 291.
 στάχυν 214. 621. 1430.
 † στεγανόμους 1095.
 στέγης 361. 1469 | ἡ 1280 | ἦν 350.
 1103 | ας 659.
 στέγος 1098.
 στείβοντα 92.
 στείρα 670 *Hom.*
 † στελγίσματα 874.
 στελεῖ 1414 | οὔσι 1145 | οὔνται 604
 ἐστελεν 1023 ἐστειλ' 158 | αν 1305
 στείλαις 513 στείλαι 472 στείλασα 58.
 1348.
 στεμφύλω 678.
 στεναγμάτων 318.
 στεναγμῶν 377.
 στενάξω 307 | ὦν 807 ἐστέναξε 1463
 στενάξεις 973 | εἰ 366 ἐστεναγμένος
 412.
 στενοῦ 387 | ὦν 889 | οὐς 45 | ἦν 346.
 649.
 στένω 69 bis 72 | εἰ 243 | ὄντος 194 |
 ες 676 | οὔσα 303 | αἱ 1144.
 † στεργοῦσύνων 935.
 ἐστερημένος 1145 στερηθεῖς 1457.
 στέρνον 40. 242 | α 758.
 στεροῦ 233 | ᾧ 434 | ὄν 205. 1170.
 1344.
 * στίρφος 1347 *Apoll.*
 * στεφηφόρον 327.
 στίφος 1228.
 στέφει 799.
 στήλαις 625.
 † στόβους 395 *Hesych.*
 στόλω 120 | ὄν 101. 1078.
 στόμα 4. 28 | τι 263.
 στόνυξ 486. 795. 1181 *Eur.*
 στόρθυξ 492. 1406 | γα 865 | ξι 761
Soph.
 στόρην 1330 *Call.*
 στρατηγῶν 1216.
 στρατηλάτῃ 1301 | ἦν 897. 1013. 1142.
 1444 | αἱς 923.
 † στρατοπλεῖτους 1037.
 στρατός 284 | οὔ 210. 581. 591 | ὦ
 362. 934. 1210. 1377. 1421 | ὄν 176.
 552. 945. 1242. 1303. 1384.
 στρέψασα 362.
 * στρίγνον 438.
 στροβήσει 756 | ὦν 1218 ἐστροβημένον
 172.
 στρόβιλος 506 | ὄν 89.
 στρόμβω 250 | ὦν 585.
 Στρυμόνος 417. 1178.
 στρωφωμένη 1372.
 στυγουμένην 761 ἐστυγημένου 1392 | ὄν
 421.
 στυγνός 116. 236. 324 | ἦν 939. 989 |
 ἄς 776 | ὄν 1279.
 Στυγός 706.
 στύπος 553. 1110 *Alexx.*
 στύφλα 737.
 σύ 1189 σοῦ 264 | σοί 815. 968. 1075.
 1468 σέ 52. 69. 72. 90. 115. 128.
 219. 223. 330. 1194. 1206. σ' 97.
 258. 1176 ὑμεῖς 1151.
 συγγάμου 1220 *Eur.*
 συγγενῶν 453.
 σύγγνωθι 3.
 συγγonos 1232 συγγόνων 169. 308. 548.
 732.
 συγκαταίνεσι 1223.
 συγκατακλείσας 738.
 † συγκατασκάπτῃν 222.
 † συγκατηρεφές 1250.
 σύγκληρον 995 *Eur.*
 συγκαοιμώμενος 849.
 † συλλαφύξαντες 1267.
 συλλέκτροιο 115.
 συμβαλῶν 1447 | ὄντα 555.
 συμβουλῶν 478.
 συμμεμιγμένα 677.
 Συμπληγάδες 1285.
 συμφλέξας 1157 | ἐχθήσεται 287. 740
Eur.
 συμφορὰν 257. 910 | αἱ 1087 | αἶς 954.
 συμπεφυρμένοι 293 | ὦν 934.
 σύν 203. 232. 240. 378. 488. 751. 794.
 873. 1242. 1265. 1303. 1304. 1327.
 1372. 1377. 1418. 1458 adv. 1245.
 συνδήσας 1247.
 * σύνδροπον 135.
 συνδρομήν 649.
 * συνεκβράσσει 898 *Hesych.*
 συνθραύσας 436 | τεθραυσμένη 1109.
 συνοικεῖ 957.
 συνοικος 754 συνοίκους 1022.
 συνοικιστήρα 964 *Pind.*
 † συντεταργανωμένος 1101.
 σύρουσαν 217.
 Σύρτιν 648.
 σῦς 427. 1256 σύν 1013.
 σύφαρ 793 *Call.*
 † συφῶσι 676.
 σφαγῆς 190. 810 | σι 440 | σιν 614 |
 ἄς 466.
 σφαγείων 196 *Eur.*

- σφαλείς 241. 430. 619.
 † Σφάλτην 207.
 σφέ 1196 | ι 1242 | ω 460.
 σφίγγουσι 410.
 Σφιγγός 7.
 σφραγίς 509. 780 | τδα 1382.¹
 σφυρόν 493.
 σσχάζουσιν 21 σχάσουσιν 1436 | ας 13.
 99. 329 | ασα 28.
 σχέτλι' 815.
 † Σχοινηδι 832.
 σχοίνω 665.
 σωζών 1474 | θείς 788.
 σώμα 277.
 σωτήρα 206 | ἥρ' 1210 σω̄τερ 512.

 Ταγῷ 1310.
 Ταίναρον 1106.
 ταλάντω 270.
 τάλας 337. 746. 788. 933 | αйна 31.
 258. 315 ταλαίνης 1215 | η 1283.
 ταλάσσει 746 *Hom.*
 Ταμάσσιον 854.
 Τανάις 1288.
 Ταντάλου 53.
 † ταρακτής 43.
 τάριχον 398.
 † ταρμύσσουσιν 1177 *Hesych.*
 † τάρρυθος 400. 1040 | ον 360. 1346
Hesych. (Hom.?)
 Ταρτάρω 1197.
 Ταρτησοῦ 643.
 ταρχύσουσι 424 | ιν 728 | αντο 882 |
 υθείσαν 369 *Hom.*
 Τάρχων 1248.
 ἑταξας 1469.
 † ταυροκτόνον 1169 *Soph.*
 ταυρομόρφω 1299 *Eur.*
 † ταυροπαρθενον 1292.
 ταῦρος 464 ταύρου 269. 866 | ω 209.
 555 | ων 1192. 1314 | ους 561.
 ταυροσφάγον 47 *Soph.*
 Ταυγείρων 877.
 ταφάς 303.
 τάφος 43. 1155 | ον 694. 831. 1061 |
 ων 559. 928. 1047 | ους 72. 132.
 366. 416. 446. 532. 1324.
 τάφος 290.
 † Ταχειράδος 1234.
 τί vocabula coniungit pass. τί — τί
 60. 924 τί — τί — τί 53—56 τί — τί
 τί — τί 1274—1278 enunciata con-
 iungit 1166. 1427. 882. 263. 1442.
 40. 791 (corr. 1234).
 τέγγων 718. 885.
 Τέγυραν 646.

 τεθμός 859 | ω 1173.
 τείνει 700.
 τειχοποιῶ 617.
 τεχνών 1418.
 τέκνα 232. 1263 | ων 124. 203. 236.
 365. 1220. 1260. 1318 | ος 1125.
 † τεκνοραΐσσης 38.
 τεκνοί 867. 963 ἐτέκνωσεν 787.
 τελείν 1387.
 Τελφουσία 1040.
 Τέμεσσαν 1067.
 Τεμμεκία 786.
 Τεμμέκων 644.
 τέμνων 1288 τεμνών 624 τετμημένω 1001.
 Τενθρηδόνος 899.
 τένοντα 1112.
 τέραμνα 361 τεράμνων 350 *Eur.*
 τέρας 1465.
 Τερίναν 726. 1008.
 † Τερμιεύς 706.
 † Τερμινθίως 1207.
 τερπνόν 308.
 τερροφείς 744.
 τερσαίνων 390 *Hom.*
 τέταρτον 168. 221. 431 | οι 588. 1388.
 τετρήνας 122. 422. 948 τετρανθείσα 781.
 τετραπλᾶς 1367.
 † τετραπλην 1313.
 τετρασκελής 74.
 Τευκρω 1303.
 † τευχοπλάστιν 1379.
 τευχει 532 | ξω 1142 | ει 857. 949.
 1001 | ουσι 1128 ἔτευξεν 456. 707
 τεύσειεν 1473.
 τέφραν 369.
 τεφρώσας 227.
 τέχνη 386 | ην 637 | αις 945.
 τῇ — τῇ 1014. 1016.
 † τηγάνοισι 382.
 Τηθύος 712 | ύν 1069.
 τακῆναι 672.
 † Τηλαμον 1333.
 τηλαυγῇ 272.
 τῆλε c. gen. 924. 947 postpositum 467.
 τηλικῶνδε 819.
 τηλόθεν 1426.
 τηλοῦ 955. 1035.
 τημελοῦς' 977.
 † Τημενείων 804.
 τῆμος 357.
 Τηνέρου 1211.
 τηρούσιν 875.
 τητῶμενος 117 | ωμέναις 1141.
 τιβῆνα 1104 *Hom.*
 τιθαιβώσσοντος 622 *Nic. (Hom.?)*
 θήσει 543. 710. 1458 | εται 1176 θῆκε
 422.
 τιθήνης 138.

- τιθηνόν 1398.
 Τιθηνόν 18.
 τικόντος 501 | ων 371 | οὔσαν 39 | αι 637.
 Τίλπουσιος 562.
 τιμαλφέστατον 364.
 τιμάς 1125.
 τιμωρούμενος 1397 | ουμένη 1117. 1366.
 τινθῶ 36 *Hesych.*
 τίνοντες 1092 τετικώς 765 τίσσι 1152.
 τίς 670 τί 1283. 1410. 1451.
 τίς 121. 333. 535. 623. 639. 1111. 1232. 1447. 1458 τί 462. 568. 1465.
 †Τιταρῶνιον 881.
 Τιτᾶνας 709 | ἀνίδα 231.
 †Τίταρον 904.
 τετραμμένος 312 | ου 63.
 τιτυσκων 1403 *Antim.*
 Τίτοϋς 941 *Call.*
 Τίτωνος 1406.
 Τιτώνιον 1276.
 τίρη 267 *Alexx.*
 Τίφης 890.
 τίλης 136 τίλη 936 τλήσεται 277. 775. 777 | σεθ' 850.
 τλήμων 240. 348. 488. 1451 | ονος 828. 1185 τλήμων 52. 968. 1075 τλήμονες 609.
 Τιμῶλον 1351.
 τογάρ 139. 943.
 τοωνδ' 30 | οὔσδ' 1232 | αἰσδ' 1093.
 τοκάς 316. 498. 1412.
 τοκῆος 1394.
 τόκον 1013 | οι 1245 | ων 427. 842 942 | ος 1258.
 τέλμαις 551.
 τομαίς 601.
 τόμουρε 223 *Hom.?*
 τοξευμάτων 662. 1205.
 τοξόδαμον 1331.
 τόξων 310.
 τόπων 964. 967. 1257 | ος 1253.
 τόργος 88 | ου 357 | ασιαν 1080 *Call.*
 †τορητόν 456.
 †τόρμιαν 262 | ασι 487 *Hes.*
 Τορώνης 116.
 τόσων 692 τόσ' 1461.
 τοσόσδ' 766 | ὦνδε 228.
 τοσούτων 812 | αὔτα 1281.
 τότ' 290.
 τουτάκις 891.
 Τραμβήλου 467.
 τράμπις 97 | δος 1299 *Nic.*
 Τραμπύας 800.
 τράπαξαν 137. 1250.
 †Τράρωνος 1159.
 τραύμα 610.
 †τράφης 641 | ι 1001 *Hesych.*
 †Lysophronis Alexandra I.
- τραχήλω 1344.
 Τραχίνα 905.
 τραχύς 374.
 τρήσουσι 665.
 τρέμουσαν 49.
 †Τρέμων 402.
 τραπείς 463.
 τεθραμμένον 502.
 θρέξεις 108 δραμῶν 286.
 τρήρωνος 87. 243.
 τριάκοντ' 1255.
 †τριάνορος 851.
 †τριάχενος 1186.
 τρίβος 11. 90 | ον 180.
 †τριγέννητος 519.
 †τρίδειρον 966.
 *τριεσπέρου 33.
 τρικέφαλος 680.
 τρικυμία 475.
 τριόρχας 148 *Tim.*
 †τριπάτωρ 328.
 †τριπλανούς 846.
 τριπλάσις 93. 144. 636 | ἄς 472. 712. 952. 1367 | ἄ 69.
 τριπτύχους 573.
 τρισσῶν 964 | οὐς 424.
 τρίτος 494. 1378 | ον 433. 860.
 Τρίτωνος 34. 119. 576 | ι 887.
 †τριωνύχῳ 392.
 †Τροϊζηνίας 610.
 †Τροπαίας 1328.
 τρόπιν 747. 1025.
 τρόπῳ 1400 | ος 138.
 τροφήν 573.
 τροφῆν 264 *Her.*
 τροφῶ 1284 | ὄν 127.
 τροχμάλῳ 1064.
 τροχίν 1471 *Aesch.*
 τρυγός 677.
 τρυτάνης 270.
 τρύφος 607.
 †Τρύχαντα 374.
 τρύχουσαν 582.
 τυχεῖν 1457.
 τυκίσμασιν 349 *Eur.*
 †τυλίσσων 11.
 Τυλησσίους 993.
 τύμβευσεν 154 τυμβευθήσεται 413.
 τύμβος 401. 613. 1203 | φ 335 | ον 313. 1050 | ος 919.
 Τυμφαῖος 802.
 τυπώσας 1260.
 τυψέ 465 τύψαι 529 | ἄς 40. 795 τυ-
 πείς 981. 999. 1105 | ἐντι 223 | α 310.
 τυπώματι 1299 *Soph.?*
 †τυπωτήν 262.
 Τυρσηνία 1239.

- Τυρσηνικοῦ 649 | ὄν 715.
 Τυρσηνός 1248 | ὦν 805 | ὄν 1085.
 τύρσις 717 | εν 1209. 1273 | ιας 834.
 τυτθόν 749.
 τυφλάς 1102.
 τυφλωθέντος 765.
 Τυφρηστίων 902.
 Τυφρηστόν 420.
 Τυφώνος 689. 825. 1353 | α 177.
 τύχης 1081 | ην 1088.
- Ὑβριν 1296.
 † ὑγρόφοιτος 68.
 ὕδρον 1313.
 ὕδωρ 647. 869.
 ὑλακτήσασα 1386.
 † Ὑλάτου 448.
 † ὕλοκουρός 1111.
 ὕμνηθήσεται 1449 | εἰσαν 1271.
 ὑπαί 1103.
 ὑπείκειν 778 | ξει 1412.
 ὑπερ c. gen. 25. 46. 226. 641. 928.
 1254 c. acc. 108. 882. 1085. 1336.
 1427.
 ὑπερθε 275.
 † ὑπερποταῖο 17.
 ὑπέρτατον 259.
 ὑπηρέτης 1408.
 ὕπνος 766 | ω 280 | ον 1051.
 ὑποσπάσας 282.
 ὑπό c. dat. 442. 817.
 ὑσμίναισι 1358.
 ὕσπληγας 22.
 ὕστέρω 1031 ὕστερον adv. 1251 ὕστα-
 την 368.
 † Ὑψάρνου 647.
 ὕψηλόν 703.
 ὕμιστον 305. 787.
- Φάγρον 358.
 Φαίακας 632.
 φαιδρός 680 | á 862.
 φαίνη 385 | ουσαι 25 φανείς 679 | ἐν
 1057.
 † φαιουρόν 334.
 φάλαγγα 931.
 Φαλακράϊον 1170 | αι 24.
 Φάλανναν 906.
 φαληριῶν 491 | ὦσαν 188 *Hom.*
 Φαλήρου 717.
 φάλλαινα 841.
 † φάλλαι 84 | σι 394 *Hesych.*
 Φαλωριάς 1147.
 φάος 304. 941. 1056.
 † φαρμακουργός 61.
 † φαρμακτηρίος 1138.
- † φάρων 154.
 φάσγανον 1169 φασγάνου 685. 1323 |
 ω 328 | ων 191.
 φάσμα 822.
 φάσσα 357.
 φάτιν 1051.
 † Φαυστήριος 212.
 φάβας 580.
 φείσεται 1220.
 φελλόν 756.
 πεφασμένου 269. 1374.
 Φεραΐαν 1180.
 φέρβοντο 85.
 φέρειν 776 | οντας 299 οἷσει 388 | ομαι
 302.
 † Φερέκλειοι 97.
 * φερώνυμος 1081 | ον 599 | ωνύμους 164
Nic.
 φεύγοντες 604 φυγῶν 793 | όντα 157 |
 οὔσαι 960. 1167 | όν 822 πεφευγώς
 1042 | ότα 1039.
 φεψάλω 178.
 φηγίνων 482 *Hom.*
 † Φηγίου 16.
 φηγοῦ 554 | όν 83.
 † φηγότευκτον 1432.
 φηλώσας 785.
 φημαις 235 | σιν 1455 | ας 1472.
 ἐρεΐ 1037.
 † Φημίου 1324.
 φημισθήσεται 1082.
 Φηραίοις 552.
 φθείροντα 632 φθερεΐ 554 φθίρας
 1402 | αντες 1003 φθαρέντων 657.
 φθίσει 801.
 Φθιρῶν 1383 *Hom.*
 † ἐφθιτωμένης 1159.
 φθιτῶν 369. 681 | σίς 1372 | σι 1400
 | οὐς 457. 566.
 φθογγήν 1320.
 φθόρω 1000.
 † Φιγαλεύς 212.
 Φίκιον 1465 *Hes.*
 † φιλαυθομαίμους 566.
 ἐφιλατο 518 φιλαντο 274.
 φίλιον 1242.
 φίλος 238 | ων 657 | οισιν 1449 | τατον
 264.
 φιτροῦ 913 *Hom.*
 φίτυμα 453.
 φίτυν 462. 486 *Aesch.*
 Φλεγράς 1404.
 Φλεγραιάς 115.
 φλέγουσαν 107. 179 | ξας 342. 916.
 1430 | α 1078 πεφλεγμένον 806.
 φλογμῷ 690.
 † φλοιδοῦμενος 35 *Hesych.*
 φλοίσβων 379.

† φλοῦντιν 1422.
 φλογί 197. 1363. 1417.
 φόβη 976.
 φόβον 685. 1403.
 φοβάξει 875 | εν 6 | ων 731 | σουσιν 1166.
 † φοιβαστρίας 1466.
 * φοιβόληπτον 1460.
 φόβον 1009.
 † Φοινίκης 659.
 φοινίκου 507 | ω 1001 | ος 1080.
 φοινίξει 1191.
 Φοινοδάμαντος 953.
 φοιτάδος 610.
 φονεύς 452 | η 1038.
 φοναίς 1113.
 φόνου 1120. 1171 | ω 267. 301. 446. 1191 | ον 990 | οι 1435.
 φορβάδες 676.
 Φόρκεν 477.
 Φόρκενος 376.
 φορμίλων 140 *Hom.*
 φορτηγοί 1293.
 † φορυκτούς 864.
 † Φούκης 1275.
 φραδαίς 968.
 φράζειν 1470 φράσας 240.
 φρενός 1189 | ι 9 φρένας 1221.
 † φρεμαγμόν 244.
 πεφρικαν 252 πεφρικώς 931.
 φρόνιν 1456 *Hom.*
 φρυκτωρία 1096.
 φρυκτωρόν 345.
 Φρύξ 1397.
 φυγάς 175.
 φυγής 1431.
 φύξαν 463 *Hom.*
 † Φύλαμον 593.
 φύλακα 1218. 1469.
 φυλάξει 402.
 φύλοπιν 555.
 φύηλιν 943 *Hom.*
 Φύξιον 288.
 φυτῶσαι 68.
 φυταλμίας 341.
 φυτεύσαι 220.
 φυτοίς 1157 | ιν 858.
 φυτοσπόρω 1304 *Soph.*
 πέφυκε 1284.
 φύκαι 85.
 φύς 57.
 φύσσωνας 26.
 Ξανούσα 317.
 Ξαλαστράϊος 1441.
 χαλκίων 584.
 χαλκηλάτω 1434.

† χαλκομίτρου 997.
 χαλκος 560 | ω 456. 1260.
 † χαλκωρυχήσει 484.
 Χαλυβδίκω 1109.
 χαμεινάδος 319 | ας 848 *Nic.*
 χανδόν 1425.
 † Χαονίτου 1046.
 † Χαονιτικῶν 1320.
 χαράξας 1173.
 χάριν 211. 1092.
 χάρμαις 1271 | ι 563 *Hom.*
 Χάρυβδεις 668 | ιν 743.
 χάρων 260 | ος 455. 660 *Alexx.*
 χατίζων 837.
 χεῖλας 489.
 χείμα 483.
 χεῖρ 569 χείρα 1171 χερσὶν 142. 914. 940. 1168 χεῖρες 300 χειρῶν 607 χερῶν 651. 777 χερσὶ 53. 661. 1102 | ιν 41. 1224 χεῖρας 501 χείρας 759. 917.
 χειρώννακτες 521.
 χεῖσεται 317.
 χελιδόνα 1460.
 χελύσσουσα 727 *med. Nic.*
 χελυδρος 340 *Nic.*
 χερμάδος 20 | ων 333. 616.
 † χερνίφαντες 184.
 χερνίβων 186 χερνίβας 209. 325.
 χερσαίος 480 | αίου 534 | ας 96.
 Χερσόνησον 1391.
 χέρσου 565. 1038 | ον 120. 261. 624. 824. 1416.
 χεῦμα 647. 705. 1276. 1334.
 χηλῶ 239 *Hom.*
 χηραμῶν 181.
 χθών 251 χθονός 58. 341. 896. 1060. 1276. 1438 χθόνα 79. 473. 702. 718. 926. 951. 998. 1359. 1398.
 χιλίαρχος 210.
 † χιλίωρον 1153.
 χιλίο 578 | ω 677.
 † Χιμαιρέως 132.
 χίμετλα 1290.
 χλεύην 1386.
 χοάς 1185.
 χοιράδων 367. 373. 389. 1036 | α 5 633.
 χολής 1115.
 χόλον 1166.
 χονδρον 155.
 χραίνη 267.
 χραισμήσουσιν 292 | ησαι 547 *Hom.*
 χρήσει 1051.
 κεχρημένω 1381.
 χρή 1410.
 χρήμα 364.
 † χρησμολέσχην 1419.

- χρῆσμων 4. 225 | σῆς 735. 1207. 1377
 | σι 133.
 χρόνος 305 | ψ 1031. 1090 | ον 311.
 571. 1153.
 χρυσείαις 708.
 † χρυσεργά 1352.
 † χρυσόπατρον 838.
 χρυσῷ 862. 888.
 χρυσιν 696.
 χύτρα 701. 1099.
 χυτῶσαι 322.
 ξωνίας 983.
 χώρας 691. 1368 | αν 1065. 1211. 1253.
 1342.
 χώρος 1022 | ον 200.
 χώσται 362.
 χωστῷ 1064 | ἄς 698.

 † Ψαίνυνθα 1420.
 * φαλάξεις 139.
 φαλλουσα 1453.
 φάμμω 1156 | ον 1014.
 φαύσας 278 φαῦσαι 1039.
 * ψευδηγόροις 1455.
 † ψευδηριον 1181 | ηρίων 1048.
 † ψευδωμότη 523.
 ψίσται 639 *Hippon.*
 ψυδραῖσι 235 | σιν 1219 *Theogn.*
- Ψύλλαν 166.
 ψυχῆν 68 | αῖσι 684.
 ψυχρόν 113. 396. 1033. 1113.

 *Ω 258. 281. 308. 512. 815. 1174 bis.
 1189 in crasi 9.
 *Ωγένου 231.
 *Ωγύγου 1206.
 ὠδίνοντα 342.
 ὠδίνος 477 | ας 830. 842. 942. 1198.
 † Ωκίναρος 1009 | ινάρου 729.
 ὠκύς 982.
 ὠλένη 331 | αῖς 205. 1135. 1183 | ι 114.
 † ὠλενίτην 155.
 *Ωλένου 590.
 ὠμά 323.
 ὠμηστο 455. 871 | αἰ 184. 1061 | αῖς
 955.
 ὠμόσιτα 654.
 ὠνητός 338.
 † Ωρίτην 352.
 ὠς 4. 15. 93. 293. 354. 369. 452. 755.
 790. 1116. 1432 postpositum 76 =
 ὅτι 462. 489. fin. 445. 742 exclam.
 219. 815.
 ὥσπερ postpos. 128.
 ὥστε comparativum 252. 789. 1430.
 ὠφελεῖν 1459 | ἦσοντα 945.

INDEX SCRIPTORUM

in P laudatorum.

- Anthol. (XVI. 92. 6) 1329.
 Apollonii Argon. 1274. (IV 1725). 395.
 Callimachus (Dian. 70) 342.
 Dionysius perieg. (912) 829.
 Evangelium 216.
 Herodotus (II 113) 822.
 Hesiodus (A 181) 881 (E 344) 1466 (E
 363) 1396 (Θ 304) 1353 (fr. 56 G.
 275 K) 822.
- Homerus 861. 943. 1285, (A 32) 332
 (A 196) 236 (Γ 363) 607 (Z 344) 87
 (K 521) 1113 (A 455) 1184 (Σ 351)
 1153 (Υ 68 cf. not.) 1426 (Υ 170)
 471 (Υ 391) 1353 (Ψ 144) 1146
 (Υ 296) 95 (μ 95) 650 (ν 106) 622.
 Nicander (A 37) 1304.
 proverbium 489.
 Tryphiodorus (exc. II. 33) 1334.

LYCOPHRONIS
ALEXANDRA

RECENSUIT

EDUARDUS SCHEER

VOL II.

SCHOLIA CONTINENS

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS
MDCCCVIII

RICHARDO FOERSTER

AMICO

Prolegomena.

De editionibus Tzetzae pauca praemitto. Primus Sam. Potter, cum inde ab Aldo editores singulis usi codicibus commentarii vice illius, ut opinabantur, scholiis salebrosus Lycophronis carmen instruxissent, adhibito Seldeniano libro, qui de eo grege est, quem littera *d* signavi (cf. Mus. Rh. XXXIV 454), et Barocciano, quem affinem Pal. 219¹) esse ostendi (ib. 459), recensionem eorum editioni suae Oxon. 1697. 1702 subiecit. Suscepto munere is, ut erat sobrius exactoque iudicio et multum in graecis litteris versatus, tam dextre functus est, ut nisi meliores libri nunc reperti essent altera cura Potteri prorsus acquiescere possemus meaeque operae summa esset in eo posita, ut innumeris locis recte ab illo constitutis expulsas a Sebastiano lectiones revocarem. Hunc quominus fraudis arguas, una hominis impedit incredibilis stultitia, qui omni ratione in contrarium circumacta aspernatus Vat. 1306, quo Italorum quidem in loculamentis nullus Tzetzae codex aut plenior aut melior delitescbat, recentissimum quemque ac pessimum librum excussit unum id sectatus, ut quam plurima novaret, et suis commentis non Tetzam solum auxit, sed etiam scriptorum testimonia ab hoc congesta haud timide ampliavit. Bene sudarunt — sit hoc unum exemplum instar multorum — Duentzer et GDindorf in eo versu reponendo, qui primus in Romana editione duobus Epimenidis versibus accesserat (151²⁰): non mirum quod omnem sollertiam elusit is, qui parentis Sebastiani vitio claudus ab ipso limine vitae erat. Turba vero codicum, quos consultos a se iactavit, ita captus est Chr. G. Mueller, ut cum duo (Vit. 1. 2) e quatuor eius codicibus — nam Cizensis et Vit. 3 prorsus nullius sunt usus — vel primis paginis docere eum deberent unum esse editoris munus in viam a Pottero monstratam regredi,

1) Affines item huic '*antiquae*' illae sunt '*membranae*', quarum lectiones ad Basileensem editionem qua codex aliquis familiae *d* exhibitus est a Graevio enotatas suis copiis Potter interiecit.

in editione illa (Lips. 1811), qua uti fere solebamus, prope omnes eius ineptias fraudesque repeteret.

¹ *Diorthota*
Tzetzae d

Auctores horum scholiorum fuisse plures, quam qui vulgo ferrentur, cum brevi palam ipsa facerent scholia, evestiganti hos mihi mirum illud accidit, ut cum instantius paene quemlibet unum excuterem actutum is in duos discederet essetque ubi etiam horum alter rursus geminaretur. Protinus Tzetzae nomine — Johannem hunc esse quis non credidit, quis umquam firmavit? — in magna parte codicum et editionibus omnibus subditicius aliquis grammaticus praeter illum occulitur, qui decimo quinto saeculo ineunte plus semel commentarium eius summa licentia tractavit ac multimodis adulteravit. Etenim codicem alterius classis Parisino 2403 non dissimilem nactus recisis ampullis contumeliisque omni rerum substantia vacuis defunctorie ad primae classis exemplum castigavit, aliquando inculcavit ¹⁾, plurima ex ²⁾ suo antiquorum scholiorum libro (s⁶) inseruit, denique cum Pindari scholia, Etymologicum, Apollodori bibliothecam i. e. eos libros pernosset, unde Tzetza ipse suae eruditionis magnam partem subduxerat, thesauros eius non tantum sedulo auxit ²⁾, sed etiam, ubi ferro ignique opus videretur, haud segniter rem vario ut fit successu aggressus est. Itaque erat ubi stari posset inventis eius. Codicem huius familiae Pal. 264 Zangemeisteri humanitate mihi ad alteram Potteri editionem examinare licuit: unde cum hunc quicquid Seldenianus peculiare haberet enotasse sollicite tum non raro librum eius copiosiore Palatino esse viderem, ex eius editione, quae praetermissis a Palatino supplendo essent, recipere non dubitavi. Inter gemellos cetera codices cur his locis distinguerem, nulla erat causa unaque littera *d* etiam illic usus sum, ubi Palatino vicarius successit Seldenianus.

1) Hinc verba 351²¹ *Ἰωάννης δὲ ὁ φιλόπονος φησιν εἶναι* in Pal. 264, e Palatino in Muelleri editionem devenerunt. Patet iam, cur 294¹⁴ *εὐφορίων α ὥριων* II in utramque lectionem codices *d* discedant (*εὐφορίων* Seld. Par. 2838 *ὥριων* Pal. 264).

2) Additamenta illa ut futilia abieci omnia: commemoratu dignum est unum, quod ad verbum e Bibliotheca descripsit 233³ *φασὶν* T *Πειρινόην, Ἀγλαόπην, Θεξιέπειαν. τούτων ἡ μὲν ἐκιδάριζεν, ἡ δὲ ἦδεν, ἡ δὲ ἤλει καὶ διὰ τούτων ἐπειθον καταμένειν τοὺς παραπλέοντας* = Ap. ep. 231²⁰—232² W, unde apparet integrum ei fuisse Bibliothecae exemplum.

De Tzetzae commentario non a re est monere vix quicquam 2 *Iohannes Tzetza* (T)
Byzantii huius scriptionis prolatum esse, quod aut pluris sit factum ab aequalibus aut a posteris studiosius sit descriptum quam ille liber hodie iuxta propter putidam dictionem ac fallaci doctrinae specie non immerito diffamatus. Licet ei quantumvis magnae fuerit commendationi ipsum illud poema, cuius velut accessio liber eius erat — nam vel iis temporibus, quibus etiam 'scientes' vix supra prima rudimenta sapiebant, ut omnis eruditionis penetralia largissimumque secretioris sermonis fontem hoc non desitum esse adiri haec scholia nunc docent —, ipse tamen Tzetza, homo multis litteris, ut illis quidem iure videbatur, quam omnium rerum varia notitia cunctorum in se converterit studia, despecta exinde antiqua scholia et propemodum oblivioni data documento sunt. Iam intellegitur, qui factum sit, ut et ipse hunc commentarium retractaret, retractatum his recognosceret et librarii suo more transfigurantes, circumcidentes, augentes transcribere non desisterent, donec postremo sui vix similis evasit.

Proxima fuit cura, quemadmodum illis recensitionibus uteremur. Nam quod tutissimum erat unum ducem reiectis ceteris eum librum sequi, quem fidum optimae memoriae testem cognossemus, id eo exclusum erat, quod tantae bonitatis codex non extat. Proxime autem abesse a tali primae¹⁾ curae testem unicum Par. 2723 (Bachm. p. XI Scheer I p. XI) appositis his exemplis apparet

Par. 2723	Vat. 1306	Pal. 218. Ambr. 222
151 ἡὼς σηματονεῖται- sch. μ 439 σαρα τὸν ἀπὸ πρω- ίας μέχρι τοῦ γεύμα- sch. ε1 τος καιρὸν καὶ τὴν — καιρὸν καὶ om. καὶ om. τὴν δλην ἡμέραν, τὸ νυ- τ. δ. ἡ. καὶ τὸ νυκτὸς — ut Par. χθήμερον, καὶ καθο- κ. ἡ. — ἐτλήλου-	ἡ. σ. ε' τὸν etc.	ἡ. σ. τ. cetera ut Par.

1) Joculare testimonium, quo haec codicum distinctio confirmatur, praebet scholion 1951, ubi verbose malignitatem Lycophronis in perstringendis Dioscuris nudavit: relegentem profundum huius observationis mirum quam percussit et non parce ib. 5 sibi plaudit illic dicta prope verbum pro verbo iterans.

	Par. 2723	Vat. 1306	Pal. 218. Ambr. 222
	λικωτέρως αὐτὸ τὸ	Θ α (infr. 14) καὶ	
	†λέγειν ὄνομα Ἑὸς	καθολ. —	
	καὶ Ἡμέρας, διπερ οἱ		
	μυθογράφοι σωμα-		
	τοειδῇ Θεᾷν εἶπον		— εἶπον. cetera om.
sch. DΘ1	ὥς ἐπὶ τοῦ Ἡὸς δ'	ἐπὶ τούτῳ	
	ἐκ λεχέων (A1) καὶ	ἀπ'	
	τὸ ἀπὸ ἀνατολῆς		
	μέχρι μεσημβρίας τοῦ		
	ἡλίου διάστημα ὥς		
	ἐν τῷ ὄφρα μὲν	ἐν om. τὸ	
	ἡὼς ἦν καὶ ἀέξατο		
	λερὸν ἡμαρ (Θ 66)	— ἡμαρ.	
	καὶ τὸ νυκτός καὶ		
	ἡμέρας διάστημα ὥς		
	τὸ ἡὼς δέ μοι ἦδε		
	δυωδεκάτη, δτ' ἐς		
	Ἴλιον εἰλήλουθα		
	(Θ 80).		

Ut hoc scholion sic a Tzetza sine dubio, ut exhibet Parisinus, conscriptum bis ab eo diverse mutilatum est, ita primo conamine, quo antiquo scholio 26₉ διὰ καὶ Δάρδανος αὐτὸν <οὐκ> (v. app. crit.) ἐκτισεν laboranti succurrebat — videlicet qui datum Ilo demum oraculum Dardano moram afferre potuerat? — prorsus sibi satisfecit 25₃₁ εἰς τὴν ἀντιπέραν γῆν περαιούται Par.Vat.Pal.Ambr. | καὶ τὴν νῦν Τροίαν ἔμελλε κτεῖν. χρησμὸς δὲ τοῦτον κωλύει κτεῖν τὸν λόφον εἰπὼν βλάβην γενέσθαι τοῦτον τοῖς αὐτὸν κατοικήσασιν, κωλυθεῖς 26₁₀ δὲ | κτεῖν τὴν Δαρδανίαν πρότερον Σκαμάνδρου καλουμένην | Vat.Pal.Ambr. βασιλεύοντος — Par.Vat.Pal.Ambr. Neque aliter in scholio 351₁₅^b non uno nomine notabili discederent libri, nisi archetypi Pal.Ambr. scriba solemni socordia in alterum ab altero γράψαντος transiluisse: περὶ Ῥωμαίων ἐντεῦθεν διαλαμβάνει. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ σχολίου γελοῖα· φασὶ γὰρ Ἀνκόφρονος ἑτέρου εἶναι τὸ ποίημα, οὐ τοῦ γράψαντος Par.Vat.Pal.Ambr. τὴν Τρωάδα· συνήθης γὰρ τῷ Φιλαδέλφῳ ὦν οὐκ ἂν περὶ Ῥωμαίων διελέγετο. Par.Vat. Ἰωάννης δὲ δ

φιλόπονος φησιν εἶναι βαίον. Par. τοῦτο δ' οὐ δύναμαι νοῆσαι, πῶς οὐκ ἔστι τοῦ γράψαντος Par.Vat. αὐτό· οὕτω — Par.Vat.Pal.Ambr. Impiger ille ad laborem Iohannes quis fuerit, infra quaerendum erit: hic quartum locum exhibemus, quo haec disquisitio absolvatur. sch. 41²⁷ τελευτήσαντος δὲ ἐκείνου Par.Vat.Pal.Ambr. ἐπειδὴ ὕστερον προσεγεγκοῦσα τὰ φάρμακα εὔρεν ἤδη ἐκπεπνευκότα Par.Vat. καὶ ἐαυτὴν συναναίρει ἢ Par.Vat.Pal.Ambr. κατὰ Κόιντον Vat.Pal.Ambr. εἰς τὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου πυρὰν ἐμβαλοῦσα ἐαυτὴν ἢ Par.Vat. Pal.Ambr. κατὰ τὸν Δίκτυν Vat.Pal.Ambr. βρόχῳ ἀπαγχθεῖσα ἢ Par.Vat.Pal.Ambr. κατὰ τόνδε τὸν Ἀνόφρονα Vat.Pal. Ambr. καταπεσοῦσα τοῦ πύργου Par.Vat.Pal.Ambr. Nihil enim attinet cumulare exempla: parvum habemus, sed quod abunde sufficiat temeritatis instar, qua modo ut elegantiores redderet sermonem, modo ut relegendi fastidium aliquid agendo levaret aut cum apposite quid succurrebat ne periret, verba permutavit, sensus nunc traiecit, nunc sustulit, raro e fontibus auxit, madida sua memoria fretus (268²¹) testimonia confidenter inculcavit, denique sic in suum ipsius opus grassatus est, ut vix alius alienum umquam infestaret.

Hos alterius recensitionis libros quominus eo quo merentur ^a amandemus, cum inertia scribae Parisini codicis 2723 impedit haud raro difficilem et intricatam ut videtur subiecti sibi exempli scripturam secus explicantis tum levitas eius, qui cum ad versus Alexandrae quos primum mediis in paginis exaraverat scholiorum ambitum accommodaret ad libidinem alia brevavit, alia de stirpe sustulit, alia mutilata plerumque inter lineas poematis reiecit suis commentis notulisque ex alterius classis libro familiae ^b (e. gr. 196s 233¹⁷) sumptis ampliata.¹⁾ Sic igitur rem institui, ut fideliter quoad fieri eius posset codicem ^a repraesentarem, quae altera classis plus haberet *binis asteriscis* intericerem, levia menda hinc tacite tollerem, errata ibi tantum infra perscriberem, cum notatu quid dignum ille deliquisset. Meo vero Marte vitia tollere non ideo solum nolui, quod periculum erat, ne dum scribae mihi peccatum corrigere viderer ipsum unum

1) Cf. praef. I p. XI. Illarum interpositionum maximam partem nescio quo delectu LBachmann in iis subsidiis exhibuit, quae verbis Alexandrae subiecit. Ego cur iis abstinuerim, non est quod exponam.

Scribae Tzetzae ex scribis Tzetzae emendarem, sed etiam quia hic sine dubio haud pauca quae in transcribendis eius adversariis librarii erraverant ipse dum cursim retractans neglexit auctoritate sua quadantenus sanxit et rata fecit. Nam parum extricabilis et impeditae manus eum non temere se in Ambr. 222 incusare (*Τζέτζης πανλογράφος ἔσκειν ἐμεῖο* Keil. in Ritsch. Opp. I 211) — nec compositiore usum esse Isaacium iis, quae infra disputabimus, apparebit — quivis, qui chirographum eius aliquod inspexit, facile ei concedat. Ad librarios igitur, ut publici usus fierent quae elucubrasset, recurrendum ei erat, quorum, si credimus ei, auro spectatissimum quemque describendis libris conduxit (Hist. XI 33). Sed ne hos quidem ad animum ei respondisse notulis docemur ab ipso Historiarum in margine cod. Par. 2644 (Cram. AO III 350ss) adiectis, in quibus identidem conviciis Curbam Ceratae prosequitur, ut qui versus in scribendo transiluerit (369⁷) verbaque pessime corruperit (365¹³ 371²⁰ 372²⁴ 372¹² 55), monetque legentem, nisi scribae insanias pro veris legere malit, ut investigatum aliquo modo archetypum ipse describat. Adnotata haec ad Historias non minus ad Alexandrae scholia pertinent. Vidimus supra interpositum *λέγειν* post *καθολικωτέρως* 15³ inserendum perperam post *τὸ* insertum esse: nihil differt 21¹⁵ *χαλκιδαϊκὸν α χαλδαϊκὸν* II, in

quibus latere *χαλδαϊκὸν* archetypi testimonio est 112¹² *χαλδαικῆς*, quod his terque emendatricem manum fefellit. Et ut his locis manifesto consortem in vitiis eum cum scribis suis habemus, sic 74¹², cum *γεννηθείσης καὶ τῆς χρυσῆς ἀρνός* secundum Apollodorum ep. 210 *ἀρνός φανείσης χρυσῆς* scripsisset, *χρυσῆς* deinde interposito ^{μᾶλλον} ex Eur. Or. 998 El. 725 in *χρυσομᾶλλον* mutatum vellet, librarii stultitiae subscripsit *γεννηθείσης μᾶλλον καὶ τῆς χρυσῆς ἀρνός* velut sanum relinquens. Et haec et

mille alia ut 205²⁸ all. *Μεσσαπυγία*, 283²³ ^{Κρήνη} *Κυρήνη*, 97²² (ab ipso fortasse temere ex s¹ transcriptum) 173³ all. *Ἥλιος*, ut 220²⁴ all. *Ἡρόδοτος*, ut insane inculcata notula 160²⁸ *τοῦ βουσαφήσαντος — Καπανέως* ad v. 434 revocanda¹⁾, modo veri legentes ubi opus videbatur aliquo modo admonerentur, sic

^{Ῥέαν}

1) Huc 354²³ quoque *Σιλονίαν ἢ Ἰλταν* pertinet.

ut codices praebent servanda erant. Alioqui liceret et eos locos transformare, quibus alienatae mentis hominem audire nobis videmur. A levioribus ut ordiar, cum scholion 90²² οὐλὰς γὰρ ἡ πῆρα in commentarios suos referret (ib. 16^b), succucurrît ei apud Homerum se legisse ἐτέρῃ δ' ἔχεν οὐλὰς (γ 441), ubi cum οὐλαί perinde essent atque hordea, supra illud οὐλὰς inseruit κριθή hac vi vocis scilicet versuque Homeri scholion aucturus. Sed disponens postea congestas copias elapsam memoriae interpretationem glossae pro corrupta, interpositam autem vocem pro correctione habuit ineptiasque illas conflavit, quibus exuere se locum retractans nequiquam studuit. Sic saltem si non excusari, intellegi certe videtur. Inhumanum vero est eum cavillari, ubi ante eum scholia nunc reperiuntur monstra locuta esse: velut 131³¹ quae praecipit κυρίως δὲ μαῖρα λέγεται ἡ λευκομέλαινα αἴξ¹⁾, ea prompta sine dubio sunt ex s¹, in quo ineptum illud μαῖρα adhaerescens ex antecedentibus aliquis scholiasta verae lectionis φαιά in locum immiserat (φαιὸς δ λευκομέλαινος Her. Epim. 163 χρῶμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ Phot. II 254 EM 790³). Verum incidunt alia, quae nullam recipiant explicationem. Aegerrime certe persuadeas tibi de Planctis agentem sanum hominem Byzantium poetae incerti (Mein. AA 402) versu, quem coniunctum cum scholio in Eg (Cram. AP IV 164) aliquando legerat (363¹⁵ T) νηυσὶ δὲ πρηκτὰ κέλευθα Χελιδονίης ἀπὸ πέτρης Πληγάδας ἀξείνους καὶ ὀπου (Ruhnk. δ) Φινῆια δόρπα. πλωτὴ ἐγένετο ἡ θάλασσα ἀπὸ Χελιδονίων, ὃ ἐστὶν ἀκρωτήριον τῆς Ἀνκίας, sic potuisse transversum agi, ut cum alias Chelidonium promunturium cum insulis Cyaneis copulatum invenisset (Ar. Pan. 153¹⁸ Plut. Cim. 13 Dem. f. leg. 273) has cum Bospori Cyaneis Planctisque confunderet et Ciliciae in oram — Ἀνκίας rectius ille scholiasta dixerat — transferret.²⁾ Nec tamen video, qui aliter acervum illum ineptiarum confectum dicas, qui errores Vlixis legenti ex improvise superingeritur τὰς Πλαγκτὰς (alibi γ suppressit) — αὐταὶ δὲ καὶ Κυνάεαι λέγονται, κεῖνται δὲ μετὰ τὴν Κιλικίας καὶ Παμφυλίας καὶ θ'

1) Ne αἴξ quidem sanum esse monui in adnotatione. Φαῖα (Steph. 2077) Cremmyoniae suis nomen fuit Steph. 383³ cf. Plut. Thes. 9.

2) Torsit hic locus inter alios Wieselerum Ind. lectt. aest. 1859 p. 16.

^a *Ομηρον καὶ τινὰς ἑτέροους* (261¹¹). In aenigma vero prorsus inexplicabile videntur exire, quae 228²⁶ ^b de mole ad Cumas ab Hercule facta vel 369³⁰ de Libya ac Liguria commentus est. Nam etsi iam quid factum sit intellegitur, tamen qui fieri potuerit etiam minus nunc quaerenti comparet.

Quid igitur est? quaeras. Enimvero aut desipuit aliquando, si scripsit ipse, aut alter aliquis stolidissime rudibus eius curis abusus parum intellecta in insana vertit (cf. 216⁴).

^c *altera classis,*
cod. Par. 2403

In viam redeo. Alterius classis agmen sine dubio Par. 2403 (Bachm. p. IX Scheer I p. XI) duceret, nisi librarius ex eorum genere fuisset, quibus nulli his litteris damnosiores fuerint. Ita enim graece doctus, ut quantislibet lineis perlectis facile sensum eorum reddere posset, ad verbum transcribere neglexit et quo propius laboris terminum abesse videbat, eo licentius indulsit huic libidini. Itaque perraro, ut ad partes vocaretur, factum est.

^b Inter eos qui iam in censum veniunt codices proximum ab *a* locum obtinet rescriptus Vat. 1306 membr., XIII saeculi, 114 foliorum, quorum centum decem poema ipsum cum scholiis Tzetzae occupavit, aliquando Fulvii Vrsini. Scriba non mediocriter pro illo saeculo doctus ita librum exaravit, ut siglis parceret, interdum corrupta probabiliter emendaret, rarissime quid transmitteret. Nam ea scholia, quae temere inculta manu saeculi XVI ex aliquo libro pessimae notae in margine appicta sunt, paene nusquam explendis lacunis serviunt. Initii fere scholiorum adiectae sunt litterae, quibus ad suam quodque vocem poematis eisdem litteris notatam revocatur.¹⁾ Lineis frustula paraphrasis antiquioris (P) non minus dense interiecta sunt, quam ipsius Tzetzae librum interpositum fuisse nunc constat.

^c Secundae familiae inter eos codices, quos adhibere mihi licuit, certissimus testis est Pal. 18 (Muelleri Vit. 2), cuius aequae ac Pal. 264 otio excutiendi mihi copiam summa liberalitate Zangemeister dedit. Iis, quae LBachmann p. XXVI, ego I

1) 'codex' — 'alphabeti litteris constructus'. Seb. Non commemorassem, nisi imposuisset Lehrsio Pindarsch. 41. Inveniuntur scilicet libri, qui errori esse possunt eo, quod iis litteris, quibus scholia sic ut in Vat. 1306 suis vocibus applicantur, subinde perplexioris loci *σύνταξις* perscripta litteris intermixta est: sed libri deinceps 'a capite ad calcem' *διαγράμματα* constructi nec sunt nec fuerunt umquam. cf. 40¹ T.

p. XI exposuimus, addendum est folium 284¹²^b καὶ συντριμμάτων — 287²⁷ Θήρας alterumque 296¹⁹^b διὰ τὸ — 300¹⁸ ποίων μῆλων continens intercidisse.

Novissimam retractionem scholiorum ab ipso Tzetza institutam Ambrosianus 222 servavit (Mus. Rh. XXXIV 289). Pro fundamento librum Palatino 18 affinem habuit, quem ad codicem eius familiae, cuius testis nunc Vat. 1306 superest, correxerit et ex aliquo scholiorum exemplo maxime principio auxit. Quod supra dixi retractantem eum suis minime pepercisse, id ad nullam recognitionem magis quam ad hanc valet: adeo nullo delectu bona mala recidit et ut libido ei incedebat, voces temere vocibus substituit et sensa traiecit ac transfiguravit. Ipsum autem auctorem esse huius curae schol. 135²⁶ apparet, quod in hoc uno libro exstat *πλανηθεῖς ὑπὸ τῶν ἄλλων* (P) *εἶπον καὶ αὐτὸς* *οἶνός ἀμπελος· οὐκ ἔχει δὲ οὕτως* (Ael. HA IV 58) et cetera, quae excribere nihil refert.

Haec sunt ipsius Tzetzae recognitiones. E quibus ea familia, quam siglo γ² notavi, sic evaluit, ut ceterarum uniuscuiusque singuli testes supersint, ipsa quatuor etiamnum codicibus (Pal. 18 Vind. 282¹) Neap. II F 16 Baroccianus Potteri) et illa turba recentissimorum librorum contineatur Creta ut videtur a mercennariis scribis exacta, quos ex uno exemplo eoque licenter interpolato fluxisse omnes in Mus. Rh. l. l. 458 exposui. Nec raritas tantum ceterorum librorum, quantum haec familia iis offecerit, docet, sed certius res testimoniis recentiorum scholiastarum cognoscitur, qui cum excripserunt haec scholia (sch. Pz 2, sch. Eur. Or. 990 Mon., recentia scholia Luciani nunc a Rabio abiecta) huius familiae libris usi sunt.

His demum peractis accedere licuit ad contextum illum fabularum et grammaticalium praeceptorum ita retexendum, ut quid eius, quid aliorum esset et unde petatum ab eo perspiceretur. Et ad enodanda poematis tendicula praeter scholia, de quibus infra disputabitur, quod instrumentum sibi paravit, in Mus. Rhen. l. l. executus sum, sed amplissime iam aucta supellectile quae ibi disputavi non una in re dilatanda videntur. At-

3 Fontes
scholiorum
Tzetzae

1) Si licuisset, testem hunc codicem Palatini 218 loco exhibuissem: siquidem ut Neapolitanus deterrimus, sic Vindobonensis locupletissimus huius familiae est.

que poema ipsum ut primitus e deterius classis¹⁾ libro sic minutatim transcripserat, ut sua cuique particulae scholia circumfunderet, ita retractans ab eo non recessit, meliorum lectionum omnino expers, nisi quae scholiis et interpositionibus suppeditabantur, donec inscius ut videtur novissima cura in altera castra transiit (ib. 289). Ille autem deterius codex ut carebat antiquis scholiis — caruerunt scilicet omnes huius classis libri, nisi forte casu factum dicas, ut ii codices (ss³s⁶s⁵) quibus antiqua scholia tradita sunt omnes primae sint classis —, sic frustulis e *P*, parcissime e *p* tractis litterisque, quae perplexam verborum consecutionem expedirent abunde instructus erat. Ad haec igitur sibi primum involuta et obscura sensa carminis aperuit et sensus illos et τὰ ἐξῆς consarcinavit lectoribus, quae magnam commentarii partem occupant: hinc glossarum quicquid explicat, si non ad s⁴ redeunt, petitae sunt omnes eidemque libro callidissimum illud artificium debet, quod 114₅ (cf. 21₂₃ 39₃₃ 57₁₉ 59₂₅^b) verbis explicate reddidit. Primae vero classis codicem (s⁴), quem praesto ei fuisse ipsa eius scholia declarant, adeo sprexit, ut praeter haec nihil illinc depromperit.

Ergo cum in dextro margine qui omnis est Tzetzae ad Pp provocatur, inde ipsas paraphrases ab eo consultas esse ne colligas.

*Bibliotheca
Tzetzae*

Operosius fuit libros ab eo excerptos aut lectos aliquando indagare, quorum hic indicem propono²⁾: Aelianus (VH. HA.), Aeschines (in Ctes.) c. sch., Aeschylus c. sch., ×Apollodori biblioheca, Apollonii Argonautica c. sch., Aratus, Aristides c. sch., (cf. adn. 381₁₅ πρὸς), sch. Aristophanis (cf. adn. 280₃₁ τὸν ἀνρὸν), Aristoteles (Hist. An., Met., d. M., d.₃Rep.), Arrianus (exp. Al., peripl.), Callimachi hymni c. sch., Choeroboscus, Demosthenes (or. XVIII), ×Diodorus, ×Dio Cassius, Dionysii Periegesis c. sch.³⁾, ×sch. Dionysii Thracis, Dioscorides (266₃₁),

1) Deteriorem hanc classem si dico, non sic id intellegi volo, quasi nihil hinc boni redundet: vera lectio δίκη — δίκη ISP — 136 et prope vera δπατρὸν — δγαστρὸν I (γράφοναι 167_{2b}) S (καὶ λέγονται ib._{2b}) P — 452 his codicibus debetur. δπατρὸν 167_{23b} 'in melius aberravit'.

2) Decussi ×libros, quos pleniores habuit, diductis litteris, qui perierunt interim, distinxi.

3) Ethnica Stephani in eius bibliotheca numquam fuerunt: si habuisset, quae fuit in his scholiis usurpandi potestas! Librarii, non Tzetzae sunt,

Etymologicum genuinum ¹⁾, *Etymologicum Gudianum (60₂₀)? Euripides c. *sch., Galenus (225₅), Hephaestionis Man. c. sch., Heracliti Incredibilia (18₂₅)?, Herodiani hist., Herodotus ²⁾, Hesiodus (Opp. c. sch., Theog. c. sch., Sc. Herc.), Hipponax (c. interpos.), Homeri Ilias c. sch. D, Odyssea c. sch., Homeri vita (ea, quae Herodoti nomine fertur), Josephus (Antiqq., bell. Jud.), Lucianus c. sch., Lysias (375₁₇ cf. 16₂₁), Mythographi (Cono?, Palaephatus, Ptolemaeus Chennus), Malalas ³⁾, Nicander (Ther. Al.) c. sch., Nonni Dionysiaca (117₂₀^b)?, Nonnus Abbas?, Oppianus (Cyn. Hal.), Orpheus (Arg. Lith., hymni, **Ἀσδεκαετηρίδες*), Paradoxographi (Antigonus, Rheginus (cf. Hist. I 469), Sotio), Paroemiographi, Philostratus (vit. Ap. Her. Gymn. 32₃₁?), Pindarus c. *sch., Phalaris, Plato (Phaed.), Plutarchus (Pyrrh., Rom., Sert., Them., Thes., Par. min., Am. narr., Apophth. Lac., d. aud. poet., adv. Col., Conv., d. Js. et Os., d. ser. num. vind., d. soll. an.), Procli chrestomathia, Procopius, Quintus Smyrnaeus, Sophocles c. sch., Sotas (377₃)?, Theocritus c. sch., Thucydides c. sch., Vestus testamentum, Xenopho (Exp. Cyri, Inst. Cyri). Numquam oculis usurpaverat hos scriptores, quorum nomina in iactationem eruditionis interiecit: Agathosthenem (e Sotione 316₁₈ Hist. VII 645), Vitruvium (322₁₃), Dionysium Halicarnasense (294₂₁), *Δουμῖνον* (84), *Ἡσίγονον* (e Rhegino Hist. I 469 VII 644 de script. nom. v. adn. 316₁₇), *Κεφαλίωνα*, Cornutum, Dictyn ³⁾, Johannem Antiochium ³⁾, Libanium, Methodium *τὸν Ιατρὸν* (322₃₁), Simonidem *τὸν γεγεαλόγον* (137₃₁), *Φικούλην* (88₇) sive

quae Bachm. adn. 516 e Vind. 2 descripsit. Nec plus quam pererrasse eum Ethnica — usuraria putes — efficitur iis locis, quos ex Historiis Harder in diligentissima dissertatione de Joh. Tz. Hist. fontt. Kil. 1886 p. 70 conguessit.

1) Indidem nonnulla tmemata (e. gr. 269, 270 Bachm.) ducta sunt, quae scriba *a* in margine addidit.

2) Med. LXX 3 eum aliquando possedissee notulis apparet, quibus elegantissimum illum librum compinxit. Sed si quid inde efficitur, quod in altero libro desinunt, ultra hunc legendo non egressus est et Persica bella 388₂₆ ad codicem alterius classis enarravit.

3) Hunc etiam ibi excribi, ubi auctor Johannes Antiochius appellatur, sero Patzigii disputatione Byz. Ztschr. X 386 edoctus sum. Hinc factum est, ut hic in primis plagulis testis appositus sit, ubi ille adscribendus fuit. Etiam Dictyn 'honoris causa' ab eo nominari indidemque notitiam eius fluxisse idem p. 392 probavit. Ergo huic quoque succedat nomen Malalae.

Φιλάλιον (223₁₆) eosque, quos 87₃₃ enumerat. Denique evestigatos auctores in marginibus perlustranti nominum vice subinde triste signum (?) occurrit, quo deficere vestigia confitemur. Huic si contigerit, ut ex illis locis certi aliquid extundat, macte esto: ceterum non supervacuum est ea verba apponere, quae enarratae de Cercopibus¹⁾ fabulae ipse subiecit *τὸς δ' ὁ χρησάμενός φησι* (*έστι?) *τῇ ιστορίᾳ πλάτει* (i. e. *ἐν πλάτει*) *ἐκ τῶν πολλῶν ιστορικῶν* (puta scholiastis), *οὐκ οἶδα* (Hist. V 95). Quippe ea, quae nobis ad certos auctores referre non licet, pleraque ne ipse quidem usquam intexere potuisset, ut quae scholarum in conventibus ac sermonibus litteratorum velut per manus traderentur.

4 *Isaac Tzetza*. Hic autem liber, qui omnia quaecumque praeterea publicavit procul a se reliquit, non solum in omnibus codicibus Isaaci Tzetzae inscribitur, sed etiam in prooemio Hesiodi *Ἑγγ.* p. 10 Gaisf. fratri a Johanne aperte tribuitur. Numquam igitur ulla de auctore horum scholiorum controversia mota esset, nisi Iohannes ipse decima tertia epistula (p. 14 Press. cf. inser. ep. X) flebiliter interceptum fati fratrem lamentatus in epistula vicesima sollicitanti Basilio protonotario, ad quem rumor quidam fusus sine dubio a Iohanne perlatus erat alterum fratrem inscripsisse, alterum conscripsisse librum, Isaaco se fraternae caritatis ergo ad exemplum magnorum hominum antiquitatis concessisse inscriptionem libri respondisset, ceterum a se confectum hunc esse idque omnes sic intellegere se velle²⁾. Quod ut aequalium nemo, si quam inde coniecturam facere licet, quod sua simpliciter ad rixandum promptissimus homo illa scholia dicere non desiit (Hist. IX 960 pass.), in dubitationem vocavit, ita nobis, quod fides ei derogetur, nullam nunc video causam esse. Mittamus incerta illa argumenta, quae a piis affectibus animi ducuntur: satis est monere, sive fidem rerum ponderes sive

1) Ergo infr. 51s neque e Zen. par. V 10 neque e sch. B2 315 — una novit scholia D — notitiam huius fabulae hausit. Tamen adhibitis eius verbis in sch. B reponas *οὐκ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς (τούτους cod.) ἀναγέρον Θείας, οὐς* (Θεασοὺς cod.) *κατωμαδὸν πρὸς Ἡρακλέους <φασί> φερόμενους* —

2) Inspecta hac XX epistula primus recentiorum Kuester (Suid. *ἀγαστορες*) Johanni librum adsignavit.

sermonem spectes insipidum vitiisque omnis generis inquinatum, tantam inter hoc et alia eius scripta similitudinem esse, ut si quicquam hoc constare dicas utraque ab uno eodemque esse conscripta. Verum longius res tendit. Aliena vestigia minime in una inscriptione cernuntur. Replices locos supra prolatos, quibus prorsus dissidentia insulsissime copulata esse patuit: facilius saltem intellegatur evenire hoc potuisse, si alter rudia concessa ab altero adversaria inscite polivisse sumatur. Quod si re vera factum est, talis codice *a* hic commentarius servatus est, qualis Isaaci cura primitus emissus est, eiusque rei firmissimum argumentum in illis verbis scholii 351²² extare videtur, quae ab Isaaco interposita in ordinem demum a scribis recepta sunt *Ἰωάννης δὲ ὁ φιλόπονος*¹⁾ *φησιν εἶναι ἱβαίου* (v. app. cr.). Quippe ante me qui haec ediderunt aut tractaverunt, *Ἰωάννης δὲ ὁ Φιλόπονος* scripserunt; at diductis nunc secundum auctores his scholiis neminem fore spero, qui Philopono patrocinetur perinde scholiis antiquis ac Tzetziis ignoto. Quid porro adducere Iohannem potuit, si proprio quodam ac peculiari testimonio eruditionis speciem augere licebat, ut non tantum in novissima retractatione, in qua ne doctissimis quidem testimoniis identidem pepercit, sed radicitus in universa recognitione *II* tollere id quam — si forte illi voculae iam tum labes insederat — emendare mallet? Ergo Isaacum dicendum est honorifice hic fratrem inducere loci tenebris ingenii sui lumen admoventem, quod iam inertia alicuius scribae et ipsius Iohannis fastidio restinctum est. Hic vero quam non cogitarit initam in hoc libro condendo societatem diluere, et metrica servata inscriptione ac subscriptione et nunc verbis 18₃ *οὕτως ἡμῖν τοῖς Τζετζίοις δοκεῖ εἶναι* apparet, e quibus illud *τοῖς Τζετζίοις* alienum ab *a* in *II* demum a Iohanne velut in compensationem subtractorum 351²² verborum adiectum est. Laborem, opinor, retractandi scripta defugiens ac maiora cogitans inflatus homo inordinata adversaria inscribendi condicione fratri digerenda tradiderat. Iam cum res ei parum ex voto cederent, cum dilapso patrimonio libri alii post alios venum irent, vires scho-

1) *φιλόπονος* est is, qui studiis litterarum operatur, 'scholasticus', ut recentiores loquuntur. Hist. VI 63 *ἐξήτει τῶν φιλοπόνων τις ταύτας ἐκ τῶν ἀνησαυμένων εὐρεῖν καὶ μεταγράψαι* —

Lycophronis Alexandra. II.

lica opella attererentur, ipsius autem studia litterarum exigua incrementa haberent, poenitenda se fecisse intellexit ac post mortem illius in partem se ipse vocavit.

5 *diorthota*
s³s⁶

Tzetza quantum temporis praecesserit is, cuius ea diorthosis est, unde s³s⁶ fluxerunt, argumenta, quibus definias, omnino deficiunt: antiquiorem fuisse Tzetza pro certo sumi licet. Nam sch. 342⁵, quod e Tzetzianis libris unus *b*, e scholiis s³s⁶ exhibent, quin in s³s⁶ sedem suam habeat, non potest controversum esse: eorum enim est, quae frequenter in his inveniuntur, quibus diorthota tragoediarum argumenta breviter enarravit, non ad fidem alicuius libri, sed memoriter ac dilabente memoria velut qui olim lecta referat (vWil. Her. I¹ 170. Cf. infr. 22¹⁶ 23¹⁰ cum 364³. 10). Ut illic Hecubam Euripidis delineavit sic Agamemnonem Aeschyli summam 330¹⁹. 380¹⁷ reddidit nec dubium est, quin sch. 374¹⁹ Hippolytum Euripidis, sch. 380⁸ Orestem eiusdem adumbrarit. Contiguum denique his est sch. 363²³, quo casus Athamantis filiorumque eius ad Phrixum Euripidis fortasse enarrantur. Qua de causa, etsi dubitanter, Tzetzae scholion 51, quamvis in s³ non extet, ad s⁴ rettuli, praesertim cum novissimis verbis *ἐκράτησεν αὐτὸν σφοδρῶς* peculiaris interpretatio vocis *δεξιούμενος* (51) subsit a PpST aliena. Quodsi reputes, quot ille exterminarit antiqua scholia, ut eorum in vicem haec aliasque nugas reponeret, conicere licet, quantum dignitatis optimo illi libro perierit, quem hunc in modum depravavit. Sed etiamnum praecipua quadam eruditione distinctum hoc corpus scholiorum fuisse promptum est observanti non semel deprehendere (482. 549—563. 603. 605¹). Ceterum hunc diorthotam supra testimonio esse dixi etiam tum, cum vel doctores paulum supra eos sapiebant, qui litteras nesciebant, Alexandrae studium non utique iacuisse: tam illitteratus enim erat, ut omnis eius scientia tribus libris constaret, tam indoctus, ut ne fabellae quidem ductum mediocriter reddere aut filum enuntiationis inchoatae deducere aliquo modo posset, tam rudis denique in eorum sermone, quorum ipse de grege erat, ut, cum ad v. 1261 apertam de Anchise narrationem sch. D Y307 = sch. A N459 tra-

1) Cf. 213¹⁹ s³s⁶ qui referunt archetypi scholion *πράγῃ ἐστιν ἡ*
*
ὀπὸ πλατὸς (i. e. ὑποπλάγιος) *βάσις*.

ditam ex suo arbitrio exequi, quam hinc describere mallet, identidem paucis lineis foedissime laberetur. Praeter haec Iliadis scholia semel tmema e lexico aliquo excerptum offenditur 251.13 *ἀρταμος λέγεται ὁ μάγειρος καὶ* (non vidit transiri ad glossam prorsus a suo proposito alienam) *ἀρτεμής* (omisit *ὁ ὑγής*), *ὁθεν καὶ τὴν Ἀρτεμὶν φασιν· ἀπαθής γὰρ ἡ* (l. *ὡς*) *παρθένος* quae partim pleniora EM 149.55^m praebet. Versus poematis multis glossematis maximam partem e P petitis inculcati erant intermixtis passim aliis ab ipso excogitatis, quae s³ incertum an omnia servarit. Horum aliquot propono, cum operae pretium sit videre, ad quod genus hominum haec studia devenerint: 129 *βραβεύς* | *δοτήρ* 170 *δαῖσφάλτου* | *τῆς πολλοῦς σφαλλούσης* 381 *ἡλοκισμένων* | *συντεθραμμένων* 386 *σίντης* | *ὁ ναύπλιος ὁ πατήρ τοῦ διομήδους* 603 *κοιταλὰν νάπην* | *ἡγουν ὁ ἡρακλῆς πορευόμενος ἐκεῖ κοίτην ἐποίησεν* 1300 *Δικταῖον* | *τὸ τῆς δίκης* 1332 *νεπουνίδες* | *ἐστερημένοι ποδῶν* (sch. δ 404).

Antiquorum scholiorum codices integros nunc habemus ⁴ *Antiquorum scholiorum codices* S duos Marcianum 476 Nicetae (s)¹) et Neapolitanum II D 4 (s³), ad quos duo libri Tzetzae accedunt, alter continuo ab eo consultatus (s⁴), alter in γ1. subinde inspectus (s⁵), praeter hos fragmenta codicis in margine et inter lineas ab ipso Niceta adiecta (s²) geminique Neapolitano libri, quo ignotus ille XV saeculi grammaticus, cuius supra p. VI mentionem feci, in recognoscendis Tzetzae scholiis usus est (s⁶). Omnes hi libri duas in classes discedunt, quarum alterius unus neque integer testis est s, quandoquidem non prorsus immunis est ineptiis a diorthota s³s⁶ invectis, ceteri in duo paria scinduntur: ut enim ille, cuius lacera membra e d sublegi, tam similis est Neapolitani, ut hunc excutiens illum mihi diu eruisse viderer, sic is, cui secundas Nicetas tribuit, cum Tzetzae principali libro arte iugatus est. Ex his etsi neutra classis ita comparata est, ut alteram prae altera spernere liceat, et vitiosissimus omnium s³s⁶ e vetustissimo codice fluxit, tenendum tamen est deterioris me-

1) Marc. 476 p. 31^r *κἀνταῦθα συνήθροισα λεξικοῦ* ('scholiorum' EM 553, 416²⁰ Cram. AP I 298.17) *λέξεις νικήτας οὐλάχιστος* (sollemnis haec apud clericos abiectio Migne patr. XXXVI 934. 1073) *τῶν διακόνων*. cf. Mus. Rh. I. I. p. 281.

moriae testem Marcianum diligentia traditaeque lectionis verecundia in universum non paulum ceteris praestare. Dissentientibus igitur codicibus, cum s³s⁴ conspirabant, nisi res vel sermo reclamabant, his adhaesi, alteri utri non nisi coactus illum postposui.

s² Proferuntur nunc primum interpositiones illae non sine aliquo fructu, quibus Nicetas intermisso aliquo tempore librum suum adnotavit. Quod olim sumpseram accessionem illam esse velut illectam quandam, ut aiunt rustici, stipulam eiusdem codicis, nunc falsum id esse et e codice alterius classis haustam esse palam est (652. 633. 235₂₁. 815). Intermixta his sparsim frustula sunt e Pp sumpta (e. gr. 139₁₀—22 Kink.): haec abieci omnia.

v Vaticanani 1307 eam partem, qua continetur Alexandra, e Marciano 476 transcriptam esse in Mus. Rh. l. l. 282 demonstravi eandemque inter hos rationem, ut erat consentaneum, in Arateis intercedere nuper EMAass ostendit. Exemplum horum scholiorum CRobert ab ipso confectum liberalissime mihi concessit et ad id Marcianum excussi. Iam reperto Neapolitano, quamquam Vaticanus e Marciano descriptus est, antequam hic ad s² corrigeretur, minus saepe tamen quam expectes erat quod ad eum provocarem.

s³ Neap. II D 4 saec. XIII 4° bomb. (Bachm. p. XX cf. Mus. Rh. l. l. 287) Personatus codex—inscriptus est *Ἰσαακίου τοῦ Τζέτζου σχόλια εἰς Ανόρθον*—ita Bachmannum paucis horis eum pererrantem decepit, ut idem genus scholiorum in manibus se habere non videret, quod primus omnium in Vat. 1307 cognoverat. Refecit enim saeculo XV iacturam, quam codex primo amisso quaternione fecerat, aliquis librarius ita, ut septem folia praefigeret, quae scholiis Tzetzae compleret. Idem et in margine hic illic usque ad v. 156 arroso damnum scripturae partim iis, quae laesis chartis extundebat, partim e commentario Tzetzae supplevit et inde a fol. 33^b plurima Tzetzae scholia in margine addidit. Antiqua scholia huius codicis, quorum primum v. 28 ἡ δ' ἐν θεῶν χάσασα¹) est, indidem unde s⁶ fluxisse supra exposuimus: sed e s⁶ cum ea tantum extent, quae ille grammaticus, ut res vel animus ferebat,

1) Subsequitur inverso ordine sch. 24 (24₁₂).

Tzetzae scholiis modo inseruit¹⁾, modo subtexit, principalis huius recognitionis fons Neapolitanus liber eo magis est, quod ille, cum quid ipsi succurrebat, quod attinere aliquo modo ad legentium studia videretur, inserere non dubitavit. Haec quidem, ut par erat, abieci: sed de iis, quae s³ tradit, ne insulsissima quidem exclusi, quod documento sunt, quam evanuerint aliquando haec studia. Parcus vero ut in proponendis lectionibus huius codicis essem, incredibilis me scribae incuria et temeritas adegit, qui non tantum, cum quod vocabulum exempli quod transcribebat moram inferebat festinanti, id quamlibet mutationem subire iussit, sed tota scholia brevavi, auxit, traiecit, denique violentissime transfiguravit, dum is sensus evaderet, quem subesse putavit aut subesse voluit (86₁₃ 173₈ 214₆ 215₁₄ cf. 216₄ 304_{16ss} all.).

De Tzetzae codice s⁴ in universum ferre iudicium necesse^{s4} est, quoniam ille haud pauca sine dubio praetermisit, plerumque carptim exerpisit, sensum alibi, non verba reddidit ac longis fere ambagibus circumiit eos locos, ubi fraudis aliquid latitare in traditis verbis videbatur. Eiusdem classis hunc atque s³s⁶ esse excerptis ut occurrebant his locis intellegitur 54₂₀ 184₁₃ 189₂₁ 203_{10ss} 207_{1ss} ib. 17 257_{12ss}, copia vero antiquorum scholiorum integris illis duobus praestitisse prope quavis pagina declaratur. Denique s⁵ (30₂₉^bs 89₃₀ 90₃ 123₂₄) utrorum fuerit, s⁵ iniudicatum relinquitur.

Aliquotiens inter scholia e grammaticorum scriptis a ⁷ Eustathio me eruta Eustathii loci leguntur. Tanta enim sedulitate hic non solum poema lectitaverat, sed etiam scholia et paraphrasin P (Il. III 319₂₉ IV 13₂₆ Od. I 46₃₄ 215₁₄ II 79₁₂ DP. 541 all.) excusserat, cum Homerum et Periegetam interpretari aggrederetur, ut aliquando mente agitassee videatur in Alexandram commentarium condere. Nam prope trecenties in illis libris interdum addito nomine, plerumque omisso in scholia Alexandrae et ipsam Alexandram excurrit ex utraque classe codicum (cf. supr. XIV) voces et versus ac hemistichia inferens, frequentius glossarum interpretationes e SP apponens vel ipse

1) Incipit s⁶ in v. 21 ac per totum commentarium Tzetzae pertinet: claudit agmen 1463.

impeditis locis quid possent vires experiens (Il. I 96₄₄ 142₅ 252₁₂ II 95₁₃ 141_{33.34} 256₄₄ III 25₃₄ IV 168₁₃ Od. I 11₃₂ 20₁₅ 182₃₅ 214₂₁ 320₂₂). Quodsi tantillum e tanta crebritate testimoniorum lucrari nos mirum videatur, et brevitate eorum, quae illinc deprompsit, et erroribus, in quos plus semel indutus est (Od. I 138₂₀ II 124₃₆ 251₄₂ DP 276₁₆ Muell. cf. ib. 264₃₂), securus omnia illa memoriter rettulisse arguitur.

aetas scho-
liorum S

Ordinatis horum scholiorum codicibus restat, ut quando et quomodo composita sint exponatur. Ac paraphrasi *p*, quae e *P* pendet, recentiora esse inde efficitur, quod 57₁ s² s³ 195₇ s³, 208₂₄ s³ s⁴ 317₆ ἄλλως ss³ 322₁₂ τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως ss³, quae illinc ducta sunt, cum per omnes libros sparsim extent, ordine iam recepta fuerunt in archetypo: archetypum igitur non sane magno intervallo ab antiquissimo scholiorum codice Marc. 476 disiunctum fuisse pro explorato habere licet¹⁾. Porro hoc corpus scholiorum non unius grammatici esse primus G. Wentzel *ΕΠΙΚΛ.* V. 3 perspexit, in imam vero rem penetravit R. Reitzenstein (Gesch. d. gr. Ett. 17 n. 24 all.) paraphrastam *P* docens ipsius Sextionis scholiis, non his, quae nunc extarent, usum esse, quamquam et his illa subessent. Hac observatione formula quaedam data est, qua promiscuus ille congestus aliquatenus²⁾ saltem distinguatur. Eorum vero, quae interlectis Sextionis scholiis resident, tam aequabilis est ratio, ut non sensim alia ab aliis illata, sed e iusto commentario delecta esse appareat. Auctor eorum cuius haeresis esset, statim primo scholio 7₁₃ (cf. Sext. ib. 16) aperuit nec parcus in similibus argutiis fuit 66₁₃ 191₃₃ (cf. ib. 30 Wentz. l. l. 29 n.) 233₁₄ all. Inscios docenti ultra puerilia exire non licet et per auditores stetisse dicas, ut Παλαμήδης τις 144₂₁ 388₂₃ Φώκου τινός et Ἀβαντός τινος 326_{7.15} Κεφάλου τινός 302₂₂ sim. legantur, non item, ut Ἀλεξίτακος 170₃₀ (e 220₉) Hercules vocetur, qui Καλλίνικος vocandus erat: sed omnis eius fides evertitur, cum

1) Exemplum, unde ductus est, inter versiculos et in marginibus obsitum brevialis scholiis erat: hinc haud raro praepostere (34₇ 216₄ c. n.) aut minutatim (50_{29.30} 304₁₈) in ordinem a scriba recepta sunt.

2) Deficiente paraphrasi ad coniecturam est recurrendum, quae quam sit incerta infra apparebit. Ambigua vox est ἄλλως (x): 170₂₁ 171₁₁ a Sextione recentiora seiungit, contrarium fit 199₉.

videmus, quanta socordia Sextionis scholia¹⁾ depravarit 348 στενοὺς τὰς καταδύσεις (μυχούς P) 3626 Λέπτυννιν οἱ μὲν τὸν Αἰδὼν (ib. 25 Sext.) 1452 Αἰγιάλειαν ὑπὸ Σθενέλου 3293 Σθενέλω 20326 ἀπελασθεῖς—ὑπὸ Σθενέλου (2072 Sext.), 17022 Αἴαντος (Τραμβήλου id. 17018), 17112 Πρίαμον (Λαομέδοντα id. 1718), 12122 (hinc. ib. 12 T) πρύμναις πεύκαις, 1421 τήγανοι (sic) καὶ ῥαχιαί²⁾ (cf. P et Sext. [p] 14317.11), 19227 κραυγὴν (Pp 542). Peiora etiam haec illis: 30728 πρῶτα μὲν ἐκαλεῖτο Πολλεῖον, εἶτα Σῆρις nominum ordinem (2787 cf. 31025.7) invertit, 31935 ὅφρις γὰρ δρακοντοειδὴς αὐτοὺς ἠνάγκασε μεταστῆναι et a Sextione et a Lycophrone dissidens singularem numerum (e 21024?) plurali subdidit, 38722 ὁ ἐν τῇ Ἀττικῇ Ἑλισσὸς corrumpit, quae alter scripserat ὁ ἐν τῇ Θράκη Λισσὸς, ut ss. <ὁ> ἐν Θεσσαλίᾳ Ὀνόχων—id ei ne eripias—καλούμενος manifestum faciunt. Clarissime vero ne simplici quidem fabulae, quae oculis eius subiecta erat, suffecisse eum reddendae sch. 6110 firmatur, quo quae plana tradiderat Sextio³⁾ ineptis additamentis sursum deorsum vertit. In summa, tanta inter hunc et diorthotam s³s⁶ intercedit similitudo, ut non temere par aequae

1) Haec ei pro bibliotheca erant. Credulus esset, qui ab ipso 23316 Callimachi verba ex Aetiis prompta existimaret, etsi unde acceperit indicari non potest.

2) Ineptias tradidit (cf. p), non invexit 1590 μόνες δὲ κυρίως τὰ ξύλινα τεῖχη· νῦν δὲ τὸ τεῖχος λέγει τῶν Θηβῶν: auctor scholii ut ceteri omnes docuerat μόνες (v. app. cr. Al. 433) δὲ κυρίως οἱ ξύλινοι πύργοι (cf. 1492 P) etc. Certius ei tribuas ἀρπάσας 1973 pro ἀρπάζων, κλέψας 3716 ('cum Deianiram rapuisset' sch. Luc. VI 392) pro κλέπτων ibidemque βιδόσατο 1061 βιασθεῖσα (cf. sch. AD A38 Steph. Τένεδος Eust. DP 32330 M, mutile φθόραν Ap. ep. 321. βιαζομένη reddidit sch. Verg. A II21 'quod cum ea voluisset concumbere'. vetus est mendum sch. AD B104 βιασαμένον, sed in sch. Call. III 221 βιασαμένους nescio an AMeineke (Schneider) prudenter facturus fuerit, si notasset). In ipso carmine semel eius manum deprehendi: auctor enim videtur esse lectionis 461 ἀττας (ἀττα p †P), cui ementita interpretatione (cf. Pp) fidem facit. Sed Laconum (Alcm. fr. 125 Bk. cf. Plut. Cleom. 3) hanc vocem esse apud Sextionem invenerat. Cf. v. Wil.-Moell. Textgesch. d. gr. Buk. 180.

3) Verba 6112 ἐν Αἰγύπτῳ et ib.14 μὴ γέρον οὖν τὴν ἀδικίαν αὐτῶν ὁ Πρωτεὺς μετόπισθεν εἰς (cf. Sext. 601) Παλληνίαν πόλιν τῆς Θράκης (id. 623) scholiasta Verg. G IV 390 (v. infr. 20) non legit.

inscitia ac socordia gemellum inveniatur et iure quaeri possit, rectene alter ab altero seiungatur. Verumtamen acrius attendentem fugere nequit diorthotam illum etiam magis fuisse litterarum rudem, ut qui aegre scribendo cogitata continuerit. Quocirca huius verba sic, ut tradita sunt, exhibui: in S leviora menda correxi, graviora monitis infra de vera scriptura lectoribus ei reliqui.

9 Antiquior
paraphrasis P.

Cum retro, quoad res sinit, ordinem agere instituerimus temporumque observantia — cum eadem hac exceptiuncula — alligemur, reposito aliquantulum, qui subsequi hunc debebat, Sextione ad paraphrases praevertimur. Ex his illam, quae *Λέξεις Ἀλεξάνδρας καὶ ὑπόθεσις* inscribitur, scholas esse in commentarios¹⁾ ab aliquo discipulo regestas universa libelli ratio demonstrat. Levicula res est, quae in v. 315P καὶ τὸν, ὃ τλήμων, θάνατον, δειλὴ Λαοδίκη, φησὶ, — advertat insipientem: acrius intuens illud φησὶ (int. Ἀλεξάνδρα), cuius alterum exemplum frustra requiras, doctorem agnoveris docentium voculam inserentem, quam prudentius alter omisisset. Verum hoc quid ad illud, quod in v. 361 verbis quibus abditas ille voces Lycophronis vertebat insulsissime mutilatam notulam interiecit ἡ δὲ εἰς τὰ ἄκρα στέγη κοινῶς πάντα | τῆς ὁροφῆς. Nempe magistrum audimus dictatis dictandisque praecipitante hora interserentem iamiam abiecto rerum fabularium et grammaticalium impedimento vulgaribus verbis omnia se redditurum. Quam instructus enim hic a scholiis fuerit simulque, quam placide nonnunquam subscribentibus inde impertierit, ex ea schola elucet, qua vv. 820—850 explicuit, quam institerit contra, simulatque opus erat properato, nullo loco evidentius illustratur quam vv. 328. 329 (cf. 51), ubi scholasticus, ne usquequaque sequentibus excideret, nomina quorum summa in illis vis esset boni consuluit excipere.²⁾ Hoc vero quotiens in talibus angustiis exclusum erat, tarda manu, tardioris

1) Cum verbis poematis extant in Coisl. 345. Cum alternas doctor huius particulas et interpretationum dictaret, non mirum est, quod illud in hoc codice insanis corruptelis inquinatus quam in ullo alio libro est.

2) In v. 644 ex amplo scholio una nunc inter aliena vox τροφός extat, quae quo pertineret frustra quaereretur, nisi illud ipsum ab Eg servatum esset. cf. 856 278₂₆. 1176 340₂₆.

ingenii homo alias incredibilem in modum dictata perturbavit et corrumpit (22. 238. 751. 792. 856. 918. 1243), alias deduci posse inchoata desperans, ne nova interim dilaberentur, media non cunctanter abruptit (208. 275. 482). Nec solum dictandi celeritas doctoris ei mentem excussit: quam saepe, dum pravae consuetudini indulgens ille dicta incondite bis terque repetebat, iterum tertioque insciens alter notata enotavit (767. 1242. 1275. 1312—1063. 1426). Vitia vero, quae nunc sordidia huius (792. 918. 952. 1012 cf. sch.), nunc fallente aurium sensu (22. 25 *στέλλεσθαι: τίλλεσθαι* 35 *ἀναπεμπόμενος: ἀνατεμπόμενος* 36 *κήτους: κύτους* 534 *αἱματοειδὲς: μαστοειδὲς* 584 *μοίραις: νεύραις* (EM 188₁₉) 785 *δείξει: δὲ εἶδει*) irrepserunt, prope infinitum est exemplis persequi: minus tamen ad persuadendum sunt potentia, quoniam et scribarum hic culpa specie aliqua substituitur et singillatim quid scholasticus, quid dignus scholastico magister designarit, distinguere non potest. Hic enim quam impar fuerit moli susceptae, quam procul ab omni grammatica et antiquitate, supervacuum est ostendere, cum prope quavis e pagina quamlibet multa exempla congeri liceat: id refert scire, quos auctores in iis quae aliena fide tradit in consilium adhibuerit. Mirum hercle est, quam circumcisis sarcinis omnes illi homines uno excepto Tzetzā in hoc inhospitum iter sese dederint: nam cum eos locos, qui cum scholiis Homeri, Hesiodi, Apollonii concinunt, rectius e pleniore Sextionis commentario ductos quam illinc ab ipso petitos dixeris, praeter hoc scholiorum corpus artis eius omne instrumentum si plurimum e duobus lexicis constitit, quorum alterum ad quem pertineat collatis inter se his locis nullam habet dubitationem:

Hes. *μυχροί· αἱ καταδύσεις, οἱ ἐνδοτάτοι καὶ ἀπόκρυφοι τόποι. λιμένες. κοιλότητες.*

P 44 τὰ βάθη, καταδύσεις, κοιλότητας, λιμένας 823 βύθους καὶ (ἐνδοτάτους) τόπους. cf. sch. 44s ἡ στενοὺς — λιμένων.

EM 27₁ *αἰάζω· παρὰ τὸ αἶ σχελιαστικὸν ἐπίρρημα γίνεται αἰάζω τὸ θρηῶ.*

878 ἤχοῦσιν. σημαίνει καὶ τὸ θρηνοῦσιν· παρὰ γὰρ τὸ αἶ σχελιαστικὸν ἐπίρρημα γίνεται.

EG 1113 βοηθός· παρὰ τὸ βοή καὶ τὸ θέω τὸ τρέχω· βοήθεια γὰρ λέγεται παρὰ τὸ ἐν τῇ βοῇ θέειν.	923 ἐν βοῇ τρέχοντα, θέοντα, ὃ ἐστὶν βοηθοῦντα.
Hes. ὠμησταί· ὠμοβόροι et ὠμηστής ὃ ὠμὰ κρέα ἐσθίων.	184 οἱ ὠμοβόροι, οἱ ὠμὰ τὰ κρέα ἐσθίοντες.
EM 1336 μαστεύω· τὸ ζητῶ, δθεν καὶ μαστός <ὃ ζητητός>. cf. 17313.	1120 ζητῶν, δθεν καὶ μαστός ὃ ζητητικός (*ζητητός).
Hes. δοκεύειν· τηρεῖν, φυλάσ- σειν, ἐπιτηρεῖν. προσδοκᾶν. EM 28146 ἐπιτηρεῖν, φυλάσ- σεσθαι (*φυλάσσειν), προσδέ- χεσθαι.	509 ἐπιτηρήσει καὶ φυλάξει 1168 ἐπιτηρήσει, ὑποδέξεται, σκοπήσει. In v. 1326 ἐτοιμά- σει ad amplius scholion redit, quo aliud ac quod nunc extat explicatur. λοχεύει? cf. 632 P.
Hes. βούπειναν· — μέγαν λιμόν.	1395 τὴν μεγάλην λιμόν (cf. 581 P).
Hes. ἀθώπευτον· ἀκολάκευτον. Bek. AG 35212.	1399 τὰς ἀκολακεύτους, τὰς δικαίαις, τὰς θωπείαις μὴ πει- θομένας.
EM 51045 — κᾶλον, ὃ δηλοῖ τὸ ξύλον, ἀφ' οὗ καὶ καλοπό- διον ὃ ξύλινος πούς.	1418 κᾶλον γὰρ τὸ ξύλον, καὶ καλοπόδιον ὃ ξύλινος πούς.
Hes. θεσπίζει· μαντεύεται, προφητεύει, ἐνθ(ε Schmidt) άζει, νομοθετεῖ.	1420 νομοθετοῦντα ἢ μαντευ- όμενον.
Hes. φρόνις· φρόνησις, βουλή, διάνοια.	1456 φρόνησιν, βουλὴν, διά- νοιαν.

Nam et Hesychio et Genuino Etymologico eum usum esse ne sumamus, vis ingens glossarum indidem unde illae profecta impedit, quas utrobique frustra quaesiveris. Recte igitur et iure Diogeniano hunc librum asserimus, cuius lexicon utrique operi subesse constat. Alterum autem librum, qui uno loco 216 expromitur *συναγωγήν* (hoc ex scholiis manasse palam facit s⁴) *ἥτις συνίσταται ἐξ ἑκατὸν (?) ἀνδρῶν. φησὶ τὸ εὐαγγέλιον ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλλίαρχος* (Joh. 1812), omnino fuisse

lexicon temerarium esset dicere, nisi fides existeret rei gemino, sed pleniore loco EG 508₃₆ σημειωτέον διτι σπεῖρα σημαίνει δύο, τὸν δὲ δὲ τὸν δράκοντος (τὸν δράκοντα Kul.), τὸ (τὸν K.) ἐπισυρόμενον τῆς γαστρὸς ἐν τῇ γῇ (cf. sch. 216) καὶ σύνταγμα ἀνδρῶν τριακοσίων· ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλλαρχὸς ὡς Ἰωάννης (ποῦ K.) φησὶν· οὐχὶ πάντας εἶχεν ὁ χιλλαρχὸς τοῦ οἴκου τάγματος, ἀλλὰ τοὺς τυχόντας (τὸ τ K.) μόνους· ἡ<ολούθ>ουν γὰρ οὗτοι. Haec si quis indicaverit unde fluxerint, idem aliquo modo, cuius saeculi hic paraphrasta fuerit, definierit. Quippe ut hinc elucebit, post quam aetatem professus sit, ita recentiore paraphrasi terminus quidam datus est, ante quem scripserit.

Paraphrasi enim P usus non indoctus aliquis grammaticus Sextionis (461 cf. supra XXIII not. 2) scholiis raro adhibit^{10 recentio paraphrasis}is continuam illam paraphrasin aggressus, non persecutus est — desinit enim in v. 1056 —, quae non scholae serviret, sed secretis studiis legentium adminiculo esset. Cuius quia pars (971—1056) per locos minutatim discerpta iam eo codice recepta erat, unde Nicetae Marcianus 476 defluxit — quid enim hic insereret, cum integram appendicis loco exhiberet? — iure non ita multum a P distare tempore dixeris. Quae res mire facit ad ea quae supra disserui miserandam antiquioris paraphrasis conditionem non imperitiae scribarum deberi: licet enim haud raro auctor p antiquioris paraphrasis vitia non inscite sustulerit, in universum tamen non minus mutilam ac corruptam ad manus ei venisse palam est.

Commode his qui a Sextione pendet Genuini Etymologici^{11 Eg (EG EM)} auctor et qui, cum pleniora Genuini ferrentur exempla, hoc expilarunt EG EM subiunguntur. Quorum omnium est eadem inconstans describendi ratio: nam suo quisque exemplo ut scholiis Sextionis Eg, sic illi Genuino ad libidinem usi interdum ad verbum transcribunt, multo saepius in angustum cogunt sensus aut immutatis verbis reddunt. Vt ratio huius editionis exigebat, cum Eg in unum illa siglis distincta coniunxi: neque eo, quod auctor EM subinde ex eo scholiorum corpore, quo nos utimur, copias auxit, quando et haec ad Sextionem pertinent, ab illis seorsum huius testimonia habui. Suidas vero^{12 Suidas} ipse haec scholia non adhibuit: quae referenda huc sunt,

aliunde accepit. Abundat quidem geographicus ille indiculus integer fortasse ab eo receptus, cuius fragmentum Serraeus Nicetas tradidit (FRitschl Opp. I 759), nominibus ex Alexandra petitis, sed tanta est exilitate, tot refertus ineptiis (885 *Κινύφειος· ὄνομα ποταμοῦ* 881 *Τιταιρώνιον· ἀκρωτήριον* 946 *Κίρρις· ὄνομα ποταμοῦ* 982 *Σίνις· ὄνομα πόλεως* all.), ut limine omnem excluserim. Neque ut his sic iis glossis, quae ex Eg petitae bonitate nihil illis praestant, oneravi mea: rei satisfacero, si eas proposuero, quae documento sunt plenior hic illic exemplo Genuini eum usum esse: 26 *†ὀργνωμένοις· ἐκ- τεταμένοις* (p) cf. *ὠργωμένοις* et Phot. II 25 n. 7 N. 48 *λοφνῆσι* (**λοφνίσιν· ταῖς λαμπάσι* P) 79 *ὀμβρήσας· βρέξας* (p) 88 *τόργος· παρὰ Α. ὁ κύκνος· λέγεται δὲ καὶ ὁ γύψ* (PS) 436† *ἀγῆλατοι· οἱ κεραυνοί* (cf. 160₁₈ n. et Bernh. a. l.) 1417 *ῥῥαλωμένος· κεκαυμένος* (P). Dubitanter his addo 1400 *〈ἐητρεῦω e Zon. 1616〉· ῥητορεῦω* (P) et nudum testimonio 1398 *τιθηνός· — μεταφορικῶς δὲ λέγεται καὶ ἡ γῆ τιθηνός*, quamquam alium locum cui subiungatur nequiquam circumspexeris; excludo 66 *ῥοιζηδόν* (gl. sacr. Phot.) et 1134 *σίφλος* (Phot. Hes.). Denique abusus est nomine Lycophronis *†φλυδούμενος* (35)· *προφήτης ἐγκάτοις φλυδούμενος* (Joh. Dam. sec. can. iamb. 72) *ἀντὶ τοῦ ἡταρασσόμενος* (**βρασ- σόμενος* Zon. 1815) *Α. nec Χάλυβες· ἔθνος Σκυθίας, ἐνθεν ὁ σίδηρος τίκεται* (EM 805₂₂). καὶ Α. seq. 1109 non frustratur consulentem scholia: illic dissidet T, obmutuit scholiasta, hic uterque discrepat.

Zonarae
lexicon

Mireris fortasse gregalem his eum haerere, quem Tittmanno auctore Zonaram vocare consuevimus. Attamen, quamquam saepius quam prodit Tzetzarum ope sapit, aliquotiens e plenior Eg praebet, quae frustra illic quaeras. *ἀνατί* quidem I 226 (EM 100₅₆) et *Ἀχέρων* ib. 360 (EM 180₄₇) incertum est an e 120₃₀ 152₂₂ T auxerit: sed indubia testimonia sunt haec II 1572 *πρηῶνος· τῆς ἐξοχῆς τοῦ ὄρους* (idem 1069 P *τοῦ ὄρους om.* T) ib. 1631 *σαρούμενος· σπαρραττόμενος* (*σπαρραττόμενον* 389 p *κλυδωνίζομενον* P 146₇ T) ib. 1264 *Κύρβαντες· οἱ — τὸν κόρον* (*Αἰα* EM 547₃₉) *φυλάξαντες*. hinc haesito an sch. 463 in hunc modum sit ampliandum *Κύρβαντες δὲ δαίμονες περὶ*

τὴν Πέαν οἱ τὸν κόρον δια φυλάξαντες· βαίνειν γὰρ τὸ φυλάσσειν δς Χρύσην ἀμφιβέβηκας (A 37).

Haud pauca ex his scholiis Dionysii Periegetae interpre-^{13 scholia}
traxit: Al. 44: sch. 78 Al. 115, 126: schol. 259 Al. 201: sch. *Dionysii*
306 Al. 1283: sch. 270. 620 Al. 442: sch. 850? Al. 592 (599): *Periegetae*
sch. 483 Al. 715, 720: sch. 358 Al. 856: sch. 369? Horum
sch. 78 ἀπὸ Αὔσονος τινος βασιλέως, δς ἦν υἱὸς Ὀδυσσεύος
καὶ Κίρκης vocem βασιλέως in S omissam praebet: notabile
praeterea sch. 483, quod integro exhibet ordine nomina per-
turbata in Ethnicis Stephani, et sch. 259 ὁ τὴν Ἀλέξανδρον
γράψας Ανκόφρων 358 παρὰ τῷ τὴν Ἀλέξανδρον γράψαντι
Ανκόφρωνι, unde cernitur, quam fidem sch. 351^{is} habuerit.
Cetera testimonia quoniam non verba, sed sensum scholiorum
eumque semel (259) corruptum reddunt, cum vix ullius usus
sint, ampliora tantum excipsi, reliqua notare satis habui.

Nunc tandem ad eum pervenimus, cuius nomen totiens^{14 Sextio}
in antecedentibus recurrit. Sextio dum corrupte Σεπίων ex
EM 434^{is} nuncupabatur, paucis admodum fidem sui fecit
(Mus. Rh. I. I. 273 not. 4), donec RReitzenstein Genuini
Etymologici ope et nomen et quo attineret nomen (Gesch. d.
gr. Ett. 408) aperuit. Is cuius saeculi fuerit, quamquam certis
numeris non potest definiri, aliquatenus tamen eo circum-
scribitur, quod et a Stephano — non addito ut solet nomine — ad
testimonium vocatur (cf. p. LIV) et ipse plus uno loco palam
facit, quantum ab Alexandrinorum solida docti sermonis cogni-
tione defluerit. Interim habilem librum eius ad docendum et
accommodatum ad requisita legentium fuisse inde cernitur, quod
corpus ipsum scholiorum non ita pridem ante antiquissimum
scholiorum codicem Marc. 476 interiit, fragmenta autem eius
plurima extant. Nam antiquior paraphrasis P, ut supra ex-
positum est, maximam partem e mutilatis scholiis Sextionis
contexta est ac quoniam P ad S nihil contulit, utique certam
Sextionis possessionem dixeris omne id, quod pariter in utris-
que reperitur. Quamquam autem plerumque, ut indigesta
scholiorum turba hac norma inter auctores dispensetur, protinus
contingit, nonnulla tamen etiamnum ambiguntur idque non
tantum, quod scholiis frequenter inaequalitas paraphrasis, para-
phrasi glossarum exiguitas scholiorum non respondet, sed etiam,

quia paraphrasta sic interdum sibi indulgit, ut Sextionis verba miris commentis auxerit. Sufficit unum exemplum. Ad v. 420 *Τυφρηστών* quid adscripserit Sextio, aequalibus testimoniis Stephani et Etymologici Genuini constat. Qua re cum auditoribus ille parum satisfactorius sibi videretur, intempestive Thucydidis in memoriam (V 2) inductus est: *Λακεδαιμόνιοι ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης βοήθειαν ἤγον—καὶ ἀφικόμενοι ἐς Ἡράκλειαν τὴν ἐν Τραχῖνι*—, unde eo clarius fortasse elucere ei videbatur Thraciae esse oppidum cum Trachine Typhrestum, quod succlamantem in eo scholiastam Thucydidis¹⁾ habebat: *Ἡράκλεια ἡ ἐν Τραχῖνι τῆς Θράκης*. Vtut est, quin ipse vocem *Θράκης* illinc inseruerit, dubitari non potest.

Iam intra ea, quae Sextionis e scholiis fluxisse constat, investiganti, quae hic sibi debeat ipse, quae aliunde deprompserit, nec minus, pluresne Alexandrae interpretes consuluerit an cum singula dissidentium conamina (*τινὲς μὲν—τινὲς δὲ—, οἱ δὲ—, κατὰ τινος δὲ—, ἄλλοι δὲ—, ἐνιοι δὲ—*) proponit, alieno in his labore fruatur, omnis opera primo in cassum recidere videtur. Certum inde efficitur id prope a nullo genere viti-orum, quae apud pessimum quemque scholiastam notantur, hunc abhorreere. Excusate aliquatenus ἀμπυξ 758 reddidit † ἐπιβόλαιον (*περιβόλαιον), quasi cognominata vocabula κρηδεμνον et ἀμπυξ essent, quoniam huius quidem peccati culpa ab ipso Lycophrone sustinetur. Sed unus peccavit scholio Homérico ναύλοχος λιμήν· ἐν ᾧ αἱ νῆες κοιμῶνται ab Eg (EG 402⁵⁸ EM 598³⁶) servato²⁾ perperam in 239³⁰ ναυλόχους γὰρ ἔλεγον τοὺς λιμένας τὰς ναῦς ὑποδεχομένους (ἀλλόμενον p cf. τῶν λιμένων καὶ στάσεων 290 P et 244¹⁶ ναύλοχος καλεῖται ὁ λιμήν ss² λιμένα p) usus, quae bene se omnia

1) Scholiastam Thucydidis Ethnicis Ori usum esse cum ipsius testimonio II 19 V 1 tum consensu Stephani constat. Hic enim ubiubi lemmata e Thucydidis verbis sumpta explicat, nihil praebet, quod quivis inde ipse ducere nequeat praeter *Ἔλος* I 101 *Κερυνφάλεια* I 105 *Βούδορον* III 51 (cf. II 93). Cum his locis cum scholiasta concinat, utrumque sua ex communi illo fonte derivasse sequitur. Sed indiscriminatum quicquid in scholiis Thucydidis ad geographiam pertinet ne Oro tribuamus, monet locus supra tractatus: nam ab illo quidem errore cum abhorruisse sch. 420 apparet.

2) De glossa lex. Her. 5. 9 St. a Suida excerpta v. Wess. Her. VII 189.

haberent, si *ναύλογος* perinde ac *ναυλοχία* vel *τὰ ναύλογα* esset¹⁾. Etiam graviora committit, cum aut solidis antiquiorum scholiorum interpretationibus nova commenta praeferat vel intermiscet aut deficientibus illis subsidiis ipse fortasse quid possit periclitatur. Optime scholiasta Aeschyli Eum. 45 docuerat *εὐώθασιν, όταν ἀσαφές τι εἴπωσιν οἱ ποιηταί, ἐπεκδιδάσκειν αὐτό* (cf. sch. Townl. *Θ* 495 sch. A *Θ* 527, 528): sed eadem observatio quam insidiosa recentiorum inscitiae fuerit, cum scholiastae Nicandri tum hic ipse Sextio testimonio sunt. Hac arte obscuri vocabuli *νάνος*²⁾ (1244 *νάνος πλάναισι πάντ' ἐρευνήσας μυχόν* cf. 1239) vim aperuit *νάνους* δὲ τοὺς *πλανήτας* φασὶ P sch. imposuitque multis, omnium primo recentiori scholiastae, qui ad eiusmodi artificia docilis mendacium e vicino strenue auxit *δ' Ὀδυσσεὺς παρὰ Τυρσηνοῖς* (1239) *Νάνος καλεῖται* δηλοῦντος τοῦ ὀνόματος τὸν *πλανήτην*, iisdemque numeris † *Ὁρθάνην* (**Ὁρθάνην*) aggressus est, cuius veram notionem is perspexerat, qui *κατωφερῇ* et *δαίμων* *πριαπώδης* *περὶ τὴν Ἀφροδίτην* apposuit: Sextio vero, qui electionem inter *ἀρπαγα* et τὸν *ξένον* dedit, hoc rursus e propinquo τὸν *πλανήτην*, illud e moribus Alexandri duxit. Quippe multiplex

1) Prope taedet in manifestis multum esse. Colligata haec interpretatio est cum lectione codd. *ἀναυλόγητον*. At Alexandra ut exprimat, quod sentit aegerrime Vlixem inter summa pericula domum venturum, non *rudī* rate — quasi tuto maria transeantur rate, quae subducta aliquotiens est (*ε* 174 ss) —, sed *solitaria* (*ἀναυτόγητον*) et repentina (*αὐτοκάβδαλον*) eum vectum iri dicere debet idque ipsum non modo primis verbis sch. 239²¹ *τὴν μικρὰν* — quippe uni fabricatam — *λέγει· οὐ γὰρ ἦν ναὺς, ἀλλ' αὐτοσχέδιον πλοῖον* praescriptum fuit, sed extat dilatatum in ea particula scholii, quam inscius quorsum tenderet unus servavit Tzetza 239²² *καθὸ ὑπὸ ναυτῶν οὐκ ὤχετο*. Is autem, qui sic orsus est *ἀναυτόγητον μὲν* — 239²¹, subiecit *αὐτοκάβδαλον δὲ* — 240²: altera interpretatione 239²² contexta divelluntur.

2) Sic Vlixem propter *Γ* 211 (*νανῶδες γὰρ ἐστίν, οὐ τὸ μὲν ἀνω μέγα, τὸ δὲ φέρον τὸ βάρος καὶ πεζέον μικρόν* Arist. part. an. 686^b3) vocari frustra docui. Sed prope fuit, ut Theo hanc interpretationem occuparet, si Theonis est, quod nunc in Ptolemaei Chenni fragmento (357¹⁰ T) legitur *δ' Ὀδυσσεὺς πρότερον Νάνος ἐκαλεῖτο*: is certe, qui hoc peperit, evidenter non solum illud Alexandrae aenigma solvisse sibi visus est, sed eodem Aristotelis loco (ib. 10) nititur *νάνοι γὰρ εἰσι τὰ παιδία πάντα*.

erat ars eius et ubi vicina non respondebant, ad ea, quae omnis loci ratio exigere videretur, repugnantia utcumque accommodavit. Fraudis eum *πάλιν* tale esse quale *πατέρα* tradentem 691 (cf. T) arcessere non licet, quando idem mixtum cum vero *βασιλεύς*, *πατήρ* tradidit Hesychius¹⁾: sed nullo negotio alii reperiuntur loci, quibus omnis defensio eluditur. An credibile est aut a quoquam eum accepisse *Ἀἶν*²⁾ idem oppidum exquisitius dici, quod vulgo *Μάλεια* usurparetur (95 PS^p), aut ullo eum auctore docuisse *πιπώ* 476, quem picum esse auctoritate Aristotelis HAI 593⁴ et ipsius pici consonantia firmatur, marinam esse aviculam formosissimam? Deficit in aliis vocibus, quae est glossarum in scholiis raritas, assensus scholiorum, non deficiunt signa fraudis et artis cum illis congruentia 516 *ἐκβατηρίαν* *ἐκβασιν*, γῆν P, 1428 *πέρρην* *κατὰ γλῶσσαν τὴν γῆν*, P 1432 *λυκοψίαν* *ἐρημίαν* PS οἱ δὲ *ἀστραπήν* P.

15 *Philogenes*

Parcere licet exemplis: satis apparet, nisi a Reitzensteinio fuisset monstratum, qua ratione Sextio a scholiasta S distingueretur, neminem subitum fuisse suspicionem ineptias illas, quibus redundant haec scholia, inter duos homines esse dispensandas tanto saeculorum intervallo discretos. Nec quicquam refert, utrum acceperit illa omnia an invenerit, quoniam accepta qui suo nomine tradit, auctoris induit personam. Quin ne id quidem, quod Theonis thesauri patuisse ei creduntur, relinquendum nunc ei videtur. Nusquam certe in his scholiis nomen intercurrit Theonis, nusquam ne umbra quidem refutationis conspicitur, qua vel lectio vel interpretatio Theonis propria, post eum spreta dissolvatur. Et quis aut Sextioni, rudi, ut vidimus, in antiquitate insulsoque homini, docta illa verba 351²⁰ tribuat *συνήθης γὰρ ὢν τῷ Φιλαδέλφῳ οὐκ ἂν <οὐτω?> περὶ Ῥωμαίων διελέγετο* aut credat doctissimi hominis memoriam, qui optime de studiis Alexandrinorum meruerat, sic evanuisse, ut florentibus his studiis princeps scholae Theo scribere deberet 351¹⁸ *Ἀνκόφρωνος ἑτέρου νομιστέον εἶναι τὸ ποίημα?*

1) Diogeniani? Glossa ad Hipp. fr. 30^a *θεῶν Ὀλυμπίων πάλιν* redire videtur. Aequè fallax est ille locus Al. 691 *πάλιν ἀφθιτων*.

2) *Σπίλον* (sic) est recentioris paraphrastae commentum. cf. 94^s cum p et 93¹⁰.

Itaque inani illi turbæ nonnullorum ¹⁾ et aliorum et quorundam, qui in scholiis incidunt, quin debeatur quicquid Theonis e lucubrationibus superesse aliquatenus probari potest, ambigi nequit, Neapolitani vero codicis beneficio contingit, ut unum saltem, qui aliam in familiam nuper redactus est, indiscreto illo grege nominatim eximi liceat. Nimirum Mueller cum apud Tzetzam 327,22b invenisset a Philogene Lametum esse Italiae fluvium tradi, fecit id, quod quivis tum facturus fuerit: inter historicorum fragmenta (IV 478) hunc locum rettulit de auctore simul ut quid erueret enixe temptans. Iamvero cum consensu ss³ constet illud ὡς φησι Φιλογένης sive a Tzetzta (cf. 24525) sive a s⁴ inserto lemme Λαμητλαῖς motum esse sede sua et ad praecedentia pertinere τὴν Κέρνην νῆσον παραγῶως Κερνεᾶτιν ²⁾ εἶπεν, ὡς φησι Φιλογένης, quis hunc in numerum scriptorum rerum aggregaverit? Omnis autem dubitatio discutitur scholio 2067 ab uno s³ servato ὁμοῦ δ' ἐς ἄγραν· δεῖ διελεῖν ὁμοῦ, εἴτα εἰς ἄγραν τὸ ἐξῆς — aperit, quae hic ostendit,

1) Incerta non in S demum successisse certis cum sua sponte occurrit tum scholiis a Stephano traditis 215,12 δ τινες διὰ τοῦ γ γράφουσι et 211,13 Γυμνησίαι apparet δύο νῆσοι περὶ τὴν Τυρσηνίδα, οὐχ ὡς τινες ἐπὶ seqq. 633—635. Ex his in S 211,15 νῆσοι εἰσι περὶ τὴν Τυρσηνίδα residua sunt. Frustra quaeritur, qui duae Baleares insulae hunc in numerum potuerint excrescere: rem curiosius quam verius observatam (Strab. XIV 210) in absurdum a scholiasta esse versam ostendunt verba Strabonis l. l. ὡν τὴν μεζῶ φησι Τίμαιος μέγιστην εἶναι μετὰ τὰ ἐπὶ τὰ Αἰ. π. 9. ἀκ. 89 Steph. Σικελία (videtur in nulla ex his omisisse id adnotare Κρήτη, Εὐβοία, Κύπρος) sch. Plat. Menex. 242° cf. Geffck. Tim. 155. En Sextionis τινες: et laudatur nominatim Timaeus 211,15.

2) Non scientius hoc olim a Philogene affirmatum quam nuper a Κέρνη posse repeti Κερνεᾶτιν negatum esse vix opus est dicere. Sed legitime quin Κερνεᾶτιν sit declinatum, dubitari nequit: quid enim obstat, ne a procuso Κέρνεια (Αἰγώνη Rhian.: -εια Hec. Lyc. Φαλώρη Rhian. (M 657,1): -εια Mein. AA 190 Οἰάνθη Hec.: -εια Hell. Τεμέση: -εια Polyb. Γοργύπη: -εια Strab. innumeraque alia exempla, quae partim κατὰ συναλοιφήν partim παραγωγῇ ficta dicuntur Steph. 11,15 13,5 24,1 203,1 279, all. et Eust. II. I 3607, qui memoriter e plenioribus Ethnicis sua conflavit) sic Κερνεᾶτιν (-ᾶτιν 53,15) derivetur, ut Αἰνεάτης ab Αἰνεία, Κορσεάτης a Κόρσεια, Μυρλεᾶτιν a Μύρλεια (Strab.) aliaque, quae Stephanus 50,17 463,21 passimque toto libro attulit, esse ducta constat? Intelligitur hinc, quo iure Euphorio fr. 119 Νεδέην id oppidum dixerit, quod Νέδη usurpabatur.

Lycophronis Alexandra. II.

204²² —, οὐχ ὡς ὁ Φιλογένης ὁμοῦ δ' ἐς ἄγρην καὶ φησι
Ανκόφρονα τῆς ἐν Λοκροῖς ἄγρας μνημονεύειν. Quicquid
 enim secreti ex Alexandrae verbis minime perplexis interpre-
 tatus est — docuisse autem videtur non dispersas illas aves,
 sed velut digestas indagine quadam factitasse venatum —,
 scholiastam deprehendimus praepostere hic ita historiae flos-
 culo usum, ut illic videtur puerorum ad intellectum declinati-
 onem vocis explicuisse.

Id igitur lucelli fecimus, ut de artis professione constet: si nihil
 aliud accedat, nomen ereptum historicis habemus, nihil amplius.

16 *Stephanus*

Ter in epitome Ethnicorum Stephani, cuius aetate Theonis
 enarrationes Lycophronis (Reitz. l. l. 325 Scheer comm. schol.
 Saarbr. 1902) aequae ac Pindari, Nicandri, Apollonii alta oblivio
 suppresserat, is ipse Theo excitatur testis; nam quem Ameineke
 in indice quantum addidit locum, tutius is ad Ap. B482. 514
 (cf. Cram. AP IV 531) revocatur (Ahr. Buc. gr. II p. XXIX).

Steph.

PS

Ἀργυρίνοι (de hoc vitioso
 accentu v. sch. 315¹⁴. 16) *ἔθνος*
Ἑπειρωτικόν, ὡς Τίμαιος καὶ
Θέων καὶ Ανκόφρων.

1017 *Ἑπειρωτικόν ἔθνος* PS
 s³s⁴

Κύτινα πόλις Θεσσαλίας, ὡς
Θέων ἐν ὑπομνήματι Ανκό-
φρωνος. ὁ πολίτης Κυτιναῖος.
ἔστι καὶ Κυτίνιον μία τῶν
γ' (δ' Giese) τῶν Λωρικῶν. τὸ
ἔθνικόν Κυτινιώτης. Expostu-
 lantem quodammodo Theonem
 cum poeta audire videmur, quod
Κυτιναῖος dixerit eos, quos
Κυτινιώτας dicere debuerit.

1389 *Κυτίνιον δὲ πολίχνιον*
Λωριέων. ss³s⁴

Αἰνεία — *Θέων Αἰνείαδας*
ταύτην καλεῖ ὑπομνηματίζων
τὸν Ανκόφρονα. Αἰνείας δὲ
μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν
εἰς Θρᾷκην παρεγένετο καὶ
ἐκτίσε πόλιν Αἰνείαδας,

1236. 1245 tacent. adde quod
 S 1236 † *Ῥαίχλος, Κίσσος,*
Ἀλμωνία non Thraciae, sed
 Macedoniae dicuntur.

ἔπου τὸν πατέρα ἔθαψε. |
cf. sch. A N459 (D Y307).

In S 1017. 1359 quin fusa aliquando Theonis disputatio anguste reddatur, exemptum est dubitatione: tertii scholii ne minima quidem suspicio est relicta. Sed interspersa Theonis scholia in his Ethnicis esse cum vel hoc misello summario constet, iam id quaeritur, num summarii quisquis fuit auctor, quotiens additum in integro Stephani exemplo nomen Theonis invenit, sancte id retinuerit, etiam num ipse Stephanus atque adeo is, a quo tradita Stephanus illa accepit, abicere aliquando religioni habuerit, ne morer, num in his Ethnicis sine auctore scholia ferantur, quae certo aut, quae est harum litterarum condicio, specie quadam certi Theoni tribuere liceat. Apparet, quantopere hoc cum ad Ethnica tum ad haec scholia pertineat hanc quaestionem, quoad fieri possit, ad liquidum perducere.

In undecim versibus 897—907 quindecim nomina oppidorum, gentium, regionum Graeciae referta sunt. Ex his unum *Latitans in Ethnicis Theo*
Τυρρησίων 902 ut in v. 420 illustratum segregandum est, alterum *Πάλανθρα* submovetur, quod in Ethnicis *Πάλανθρα* cum omnibus tmematis, quae olim inter *Ὀρνειαί* et *Παλική* intererant, magna foliorum iactura absumpta sunt. Iam quae restant, eorum octo *Ἀμφενσος* et *Εὐρύαμπος* 900, *Αἰγώνεια* 903, *Τίταρος* 904, *Ἰρος* 905, *Κασταναία* 907, denique, quod nemo huc referre auderet, nisi cogeret s¹, *Γοννοῦσσα* 906 ac quod huic affine est *Ἐχίνος* 904 partim subiectis verbis Alexandriae partim fide testium PSEg ex his scholiis petita esse firmatur. In *Ὀλοσσών* 906 utrum ipse an auctor summarii recepto quod ad *Ὀλοσσών* B 739 adnotatum erat satis ad requisita legentium responsum putarit, diiudicari nequit. Sed cum *Κύφος* 897 et quod artissime huic iunctum est *Γόννος* 906 explicaret, rursus ad sanctius illud aerarium eum revolutum esse liquido inde apparet, quod in scholio 897 in duplicem errorem alterum foedriorem altero implicatus est:

Steph.

sch. Lyc.

Hom. 48. *Κύφος· πόλις Περγαίβλας.*
Γουγενὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε
δύω καὶ ἔκοσι νῆας (B 748)
ἀπὸ Κύφου τοῦ παιδὸς Περγαι-

c*

·βοῦ τοῦ Π(αλληγέως Eust. a. l.)|. |
 Steph. δύο δ' εἰσὶ Κύφοι, ἡ μὲν Περ- |
 'sch. Al. 897 ραιβίας, ἡ δὲ | Θετταλλας. καὶ τὸν Γουνέα λέγει. Κύφος γὰρ |
 ποταμὸς Κύφος|. ὁ πόλις Θετταλλας, |
 Κυφαῖος. * A.

Vix opus est exponere, quid ei acciderit: cum Cyphus in Iliadis scholio Perrhaebiae, a Sextione Thessaliae diceretur, securus ille duo oppida¹⁾ in adversaria sua rettulit. neque hoc contentus invento novum quiddam ex ultimis verbis Sextionis eliciuit, quo alterum tmema Γόννοι ampliavit

*sch. B 748 Γόννοι· πόλις Περραιβίας ἀπὸ |
 'sch. Al. 897 Γουνέως κληθεῖσα | τοῦ ἀπο- δθεν ἦν ὁ Κύφου (v. app. cr.) |
 γόνου Κύφου. οὕτως φησὶν δ Γουνεύς. καὶ Ὅμηρος Γου- |
 Ὅμηρος. νεύς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δὴ |
 καὶ εἴκοσι νῆας (B 748).

Ex his cur prior tmematis particula ex Iliadis scholiis sumpta videatur, melius infra dicetur: quod vero Homerum addit perhibere Guneum esse Cyphi prolem, ultro occurrit eum, qui Sextionis verba καὶ Ὅμηρος non ad δθεν, sed ad proxima ὁ Κύφου δ Γουνεύς perperam rettulerit, eo necessario duci, ut Homeri verbis ἐκ Κύφου non patriam, sed patrem indicari putet.

Verum restant Περραιβός et Τραχίς, restat Φάλαννα aliter apud Stephanum desinens, aliter in codicibus Alexandrae et in P; nec Γόννοι silentio praetereundum eadem qua Φάλαννα affectione repugnans adiectioni. Ex his Γόννοι — κληθεῖσα propter lemmatis diversitatem a novissimis verbis tmematis se-iungendum supra mutilis nunc scholiis Iliadis B 748 attribui, Τραχίς licet auctore careat, tam aequale est scholio 420, ut non sine verisimilitudine utrumque ex eadem exiisse officina dicatur: Φάλαννάν τ' autem, cuius vice Φάλαννόν τ' prima classis codicum et p, Φάλανόν τ' P et altera classis tradunt,

1) Excusatus Γόννοι Γοινοῦσσα (sch. Al. 292₁₇) diduxit. Sed vel nobilissimae urbes inepte duplicatae sunt Κρότων πόλις Ἰταλλας εἰσημος περὶ (παρὰ ll.) τὸ Πήγιον (cf. Δαμητῖνοι. auct. inc.) — ἐτέρα πόλις Τυρρηνίας μητροπόλις (Niss. It. Lk. II 318) καὶ τρίτη Ἰταλλας (sch. Al. 313₁₇). Ἐπίδαμνος· πόλις Ἰλλυρίας — (Strab. VII 5s) ἔστι δ' ἐτέρα ἐν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ (Thuc. I 24).

hand cunctanter antiquiori Sextione auctori assero, non tantum quod quae subiecta sunt verba *Φάλαννα πόλις Περγραιβλας, ἀπὸ Φαλάννης τῆς Τυροῦς θυγατρός* ^x *Α.* integri scholii speciem habent, sed etiam quia in sequentibus probandae formae *Φάλαννος* Ephorus producitur testis. Sic unum relinquitur *Περγραιβός πόλις Θετταλλίας*, quod num indidem unde *Φάλαννος* fluxerit, num omnino sit fide dignum, deficientibus prorsus testimoniis diiudicari nequit. Verum hoc utut est, eruimus scholion nullo nomine signatum, sed re, sed scriptura cum scholiis codicibusque ita discordans, ut, quae est nostra scholiorum notitia, aut ad Philogenem ignotumque vulgus aut ad Theonem revocari necesse sit. Atqui cum illos usquam a Stephano adhibitos esse probari nequeat, ter autem Theonem laudatum viderimus, summo iure Theoni et hoc asserimus et quae eadem specie sunt adiungemus. Remotis autem quae aliquo modo dubia dici possunt velut *Φαλάκρα* 24, quod in Sextionis scholiis fuisse S 23₂₄ verisimile facit, *Ἰχναί* 342₁₉ M, ubi *διέτριβεν* P scholastici videtur esse, *Βούδεια* 359, quod in PS interciderit, *Μέλινα* 403 (S?), eos locos appono, qui nullam dubitationem recipere videntur.

17 Theonis
in Ethnicis
fragmenta

44 *Αὔσω ν δ' Ἰταλός, (ἀπὸ Αὔσονος, ὃς ἐκ Καλυψοῦς ἐγεννήθη τῇ Ἀτλαντί. v. Mein.)*. Ausus sum huc referre, quod quater in hoc tmemate Lycophro testis adhibetur. Sextionis explicationem excipserunt Serv. Aen. VIII 328 sch. DP 78 cf ss¹.

444 *Μάγαρσος μέγιστος ὄχθος ἐν Κιλικίᾳ πρὸς τῇ Μάλλῳ. καὶ Μαγαρσία Ἀθηνᾶ ἐκεῖ ἴδρυται*. Manifesto verbis *μέγιστος ὄχθος* Lycophronis *αἰπὺς ὄχμος* redditur. *ὕψηλός πύργος* P *πόλις* S, sed 163₁₉ *πύργον*.

726 *Τέρινα* — *τινὲς δὲ νῆσον αὐτὴν, εἰς ἣν ἐξεβράσθη Ἀγεία ἢ σειρήν, ὡς Α.* Theonis esse affirmaverim propter illud *νῆσον* 'oppidum maritimum' (cf. Mein. 346₂₁) hic ut alibi¹) parum a Stephano aut auctore Stephani intellectum, quamquam

1) Steph. *Ἀσαιδα* πόλις Λιβύης — *Ἐκαταῖος δὲ νῆσον οἶδε*. Hinc etsi nihil certi effici potest, notabile tamen est et *Ἀσαιδα* in Al. 885 (286_a) reperiri et Hecataeum inter eos auctores esse referendum, qui in his scholiis (315₂₆) adhibiti sunt, quamquam hoc alterum argumentum infirmius est, quam prima fronte videtur. Steph. *Αγώγεια*, *Φάλαννα*, *Δαμητῖνοι* (Al. 1085).

ipse νῆσος ἢ ἐν (Mein. 298²²) θαλάσση πόλις explicat. Nam idem usus loquendi recurrit in Pindari scholiis PI 34 Κύμη νῆσος παρακειμένη (Mein. 510¹⁴) τῇ Σικελίᾳ¹), quem enarratum ab eo esse constat (Ahr. Buc. gr. II p. XXIX Wentz l. l. VII 37), tertiumque²) exemplum eodem Siciliae usu notabile ipsa Lycophronis scholia suppeditant 694 Βαῖος ἐτάφη περὶ (ut πλησίον et ἐν 'in ora' 15¹⁰) Σικελίαν, ἀφ' οὗ κληθῆναι φασὶ Βαίαν τὴν νῆσον. Praecipuus enim Theoni aliquis auctor in Italicis rebus fuit, qui non solum inferiorem, sed etiam mediam Italianam Siciliam appellaverat 278¹⁰ Σικελίος θυγατὶς Μόρρητος τοῦ Σικελίας (aliter Antiochus DH I 73. 12) βασιλέως 315²³ τὰ δὲ Κεραύνια ἀντικρὺ εἰσι τῆς Σικελίας ὄρη ἔσχατα Ἡπείρου· τινὲς δὲ τὰ Κεραύνια ὄρη Ἰταλίας³) sch. Theocr. IV 32 ὁ δὲ

1) Ducta hinc verba Steph. ἔστι καὶ νῆσος πλησίον (cf. 346²¹ M) Σικελίας non debuit Meineke (393¹) inducere.

2) In 727 P ἐπὶ νῆσον βαλόντες latere νῆος cl. 120 P apparet.

3) Attigit, non expedit hoc scholion Geffck. Tim. 28². Singularem illum montem ('Monte Rotondo?' Niss. It. Lk. II 475), cuius notitia Varroni (DH I 14) debetur, significari a scholiasta non est verisimile. Rectius Alpes intelleguntur et quos montes Alpes exigere videbantur. Steph. Ἐρκύνιον ὄρος Ἰταλίας cf. EM 375³². Nam Hercynius saltus eo sensu, quo antiquiores hanc vocem usurpabant (Muellenh. DA II 241 Niss. l. l. I 138), sic diserte nominatur in sch. DP 290 ὁ δὲ Ἡριδανὸς ἐξ ὄρους καλουμένου Ἑλλόν ἡκαπτής (καμπτήρ Muell. καμπῆς?), ὡς δ' ἔνιοι ἐκ τῶν Κεραυνίων· ἔστι μέσον Γερμανῶν καὶ Κελτῶν (cf. Ap. J 628—640), quem locum a temptaminibus vv. dd. (Muell. GGM I 17) scholion Periegetae apud T 1305 vindicat Βέβρονες (Allobroges) ἐθνὸς Γαλατῶν μεταξὺ Περρήνης καὶ Κεραυνίων ὄρων καὶ Ὑβηρίας (v. Muell. l. l. Steph. Βέβρονες) κείμενον cf. DP 286 c. sch. et 289. Verum nescio an labore extra Epirum aliquem locum Cerauniis quaerendi omnino supersedere possimus. Nam etsi ferenda videntur, non inoffensa tamen sunt, quae vicina illis leguntur 1027 P πλησίον τῆς Ὀθρωνοῦ νήσου, ἥτις ἐστὶ περὶ Ἰταλίαν πρὸς τὸ στόμα τοῦ Ἀδρίου 1034 P Ὀθρωνὸν νῆσον Ἰταλίας. Manifesto vero ab omni consuetudine loquendi recedunt, quae ante paulum adnotata sunt 1016 P 314²⁰ Σ κατόκησαν εἰς Ἰταλίαν, quibus Ceraunia significari certo est certius (AL 1017 315¹⁴). Ac vix hic dimittitur locus, cum quantum se Crathis flumen offert eisdem montes (p. XLI) subluens 1021 P (p) s⁴ ὁ Κραθίς δὲ ποταμὸς Ἰταλίας, quibus verbis Tzetzam non mirum est transversum esse actum. Raro extra hos versus observatur hic usus: nec tamen utique ad eos alligatus est. Quamquam Stephani tmema Δελματία Ἰταλίας χώρα inconsideratius ab Holstenio attemptatum nihil ad hanc quaestionem attinere manifestum est: at rursusprehenditur in

τὴν ἐν Σικελίᾳ ἐκτίσε Κρότωνα ib. 33 ἀκρωτήριόν ἐστι τοῦτο
 (Σικελίας sch. DP 369) id. V 15 Κραθίς δὲ ποταμός περὶ
 Σύβαριν τῆς Σικελίας sch. DP 416 ἐστι καὶ Σικελίας ὁ Κραθίς
 ποταμός (ὧς φησι Θεόκριτος = ib. V 124). Offendisse autem in
 hoc usu scholiastas (cf. sch. Theocr. V 16 Σικελίας Gen. Ἰταλίας)
 paresque eorum elucet inde, quod non semel eliminantes depre-
 henduntur. Primus omnium Orus, qui consensu testium 155₁
 vulgarem aliquam vocem in locum olim sepulti nominis Τρα-
 χῖνος reposuisse convincitur, iterum atque iterum 228₁ περὶ Σικε-
 λίαν ss⁴ ib. 6 κατὰ τὴν Ἀορνιν τῆς Ἰταλίας Eg cf. s⁴ et 278₅
 Σῆρις ποταμός Σικελίας s³s⁶ ib. 9 mutile πόλις Ἰταλίας Eg
 (hinc πόλις Ἰταλίας — καὶ ποταμός Steph. ib. 6) et ib. 13. 9
 Πολίειον — πόλις Ἰταλίας Eg Steph. cf. ib. 5 S compertus
 huius interpolationis tenetur, nec segnius PS 276₅ ἤξει, φησὶν,
 εἰς Σικελίαν ss³s⁴ Ἰάπυγες γὰρ ἔθνος Ἰταλίας PS et 278₅
 Σῆρις ποταμός Σικελίας s³s⁶ Ἰταλίας Pss⁴ hanc vocem per-
 secuti sunt. Augetur illud agmen a Meinekio — nam Hol-

S 208₂ παρεγένετο (Διομήδης) εἰς Ἰταλίαν. εὐρών δὲ τηρικαῦτα τὸν ἐκ τῆς
 Σκυθίας (v. not.) δράκοντα ληναίνόμενον τὴν Φαιακίδα et reliqua. cf.
 sch. Thuc. I 12 Διομήδης ὑπὸ Κομήτου ἐκβληθεὶς εἰς τὰς Λιβυρινίδας
 κήσους ἀφίκετο Scymn. 431 sch. Verg. XI 271 Klaus. Aen. II 1174.
 1189 Muell. GGM 1214. Et non minus clare recurrit in sch. Pind. P
 I 120 Ὑλλον τοῦ ἐπιφανεστάτου τῶν Δωριέων, δὲ ἐβασίλευσε τῶν περὶ
 Ἰταλίαν οἰκησάντων (sch. Ap. A 524 = Steph. Ὑλλεῖς. Ὑλλήων. ἔθνος
 περὶ τὴν Ὑλλυρίαν, ἀπὸ Ὑλλου). Hinc plura efficiuntur. Licet enim de
 uno alteroque loco, si seorsum inspicitur, dubitatio possit moveri, con-
 fertim tamen vincunt alteram quoque Hadriaciti sinus oram — de occidua
 scilicet etiam in hoc usu ambigi nequit — Italiae nomine comprehendi
 et Muellerum (ὁ τὴν Φαιακίδα Tzetzes et Lye. 615 et 632 non Corecyram
 intellegunt, sed Dauniorum ditionem nomine isto latius patente designant
 FHG II 371) et qui Muelleri vestigia secuti sunt, rem prorsus invertisse.
 Inter confessa porro iam habere licet antiquioris scholiastae verba τὰ
 Κραθίνα δὲ Ἰταλίας a S aut Sextione inscite superioribus opposita
 adiecto τινὲς δὲ corrupta esse. Denique extra controversiam est con-
 sentientibus Lycophronis et Pindari scholiis haec omnia esse Theonis.
 Dubitatio demum incipit, cum de auctore Theonis quaeritur: nam quod
 Lycophro ipse 615 κολοσσοβάμων δ' ἐν πινυαῖσιν Ἀύσονων σταθεῖς
 hanc Italiam reddere videtur, quod fabulae 632 praeter Timaeum auctor
 addito libri numero Lycus ponitur, haec quidem etsi non neglegenda,
 vereor tamen ne infirmiora videantur esse, quam ut ad Lycum haec
 transcribantur.

stenium 347^b memoria destituit, Bernhardy autem DP p. 998 duobus locis sch. Theocr. IV 32 V 15 rem sibi confecisse visus est — testimoniis ex Ethnicis congestis 570^s idemque eundem usum apud Herodianum *Λωμεντός* (i. e. *Νωμεντός*) *Λαυρεντός* *Σικελικαὶ πόλεις* (I 222²⁴ L) *Σούλων πόλεις Σικελίας* (ib. 39¹⁷) reperiri docuit. Omnes hos locos Theonis Stephanique nihil impedit quin ad unum eundemque auctorem ¹⁾ pertinere sumamus; ceterum cum hic non respondebat, alios esse a Theone adhibitos cum sponte intellegitur tum sch. 228²¹ 229²⁶ all. confirmatur. Vnus vero ille semel se protulit Steph. *Σκυλλήτιον πόλεις Σικελίας, ὡς Εὔδοξος ἔκτῃ*. Nec dubitarem (cf. 385³¹) ut certum hoc tñema ad Theonem trahere, si modo ex aequali turba locorum (Eud. in ind. Mein.) ideo liceret excerpri, quod mire facit ad lectionem *Σκυλλήτις* 853, quam codicibus exturbatam ignarus quid transcriberet Sextio 276¹⁴ cum recepta *Σκυλητρίς* non obscure significavit *καὶ τῇ Ἰαπυγίᾳ ἦτοι Καλαβρίδι* — ex urbe memineris omnem sinum duxisse nomen Strab. VI 1¹⁰ — *ἡ (καὶ ll.) σκυλευτικῇ καὶ πολεμικῇ* s⁴ 276¹⁵ *τῇ Ἀθηνᾷ [ἐν] Ἰαπυγίᾳ* s 277⁵. Nam auctore vel ideo nomen egebat, quod inter exoleta abierat: *Σκυλλήτιον ἀποικίος Ἀθηναιῶν τῶν μετὰ Μενεσθέως, νῦν δὲ Σκυλάκιον καλεῖται*. Strab. l. l. all. sch. Verg. infr. 20 Niss. It. Lk. II 947¹⁰.

717 *Φάληρον* — *ἔστι* — *πόλεις ἐν Ὀπικοῖς, εἰς ἣν ἐξεβράσθη Παρθενόπη ἡ σειρήν [ἣ καλεῖται Νεάπολις]* Novissima verba sive recepta fabula (Steph. *Παρθενόπη. Νεάπολις*) sive Sextionis scholio 233¹² turbatus Stephanus ipse subiecit: *τύρσις Φαλήρου* ²⁾ in Alexandrae vaticinio est *πόλεις* (834. 1273P), *τεῖχος* (717. 1209P) a Phalero quodam — quis esset, primus aperuit Holst. 340^a — conditum indeque nominatum.

1021 *Μύλακες ἔθνος Ἡπειρωτικόν* * *Α.* (*ἔθνος Ἰλλυρίας* P *Ἰλλυρικόν* s⁴) 1026 *Λιζήρός ποταμός Ἰλλυρίδος, ὕψος*

1) Cum Theopompi testimonio sch. Pind. P III 120 Ap. *Α* 308 originationis tantum vocis *Ἰόνιον* (*πέλαγος*) firmetur, nihil inde ad praecedens *περὶ Σικελίαν* (sch. Pind.) *Ἰταλλας* (sch. Ap.) redundat.

2) *Ager Falernus* Momms. CJL I 91. 'At Glanis (718) Neapolitanum agrum, non Falernum praeterit'. Hocine in hoc poemate opponi, cuius auctor a geographia non instructor erat quam quilibet scholiasta. cf. 108 110. 1021. 1027.

ἀπὸ τοῦ διζῆσθαι τὴν Μηδεῖαν ὀνομασθεῖς (ποταμὸς πλησίον Πολῶν s⁴ παρὰ ταῖς Πόλαις i. l. s³ ποταμοῦ Ἡπειροῦ P). Obscuratum pravis artibus recentiorum locum Theonis vestigiis insistens quam brevissime potero illustrabo. Summatim (cf. 1027) aliquis rerum scriptor colonias Graecorum Troicis temporibus in recessum Superi maris deductas percurrens Thoantis illam Nereiue coloniam sic significasse videtur, ut ad Ceraunia eos in agro Argyrino iuxta Colchos consedissee diceret. Haec numeris includens Lycophro ac lenociniis omnis generis exornans cum diversos per illam oram discessisse Colchos (sch. Ap. A 1216. Ap. bibl. I 137 all.) ei excidisset, obscuram hanc coloniam cum clariore illa altera circa Polam sita confudit et hanc cum adiacente Polae flumine illis locis immiscuit. Simile igitur quiddam atque in v. 1027 accidisse ei Theo docuerat. Nam quamvis Ethnicorum epitome hic nos tantum non destituat, quamvis Crathis interciderit, Πόλα (cf. n. 316₂₉) autem ad summam egestatem redactum sit, duobus tamen illis tmematis instructi, quemadmodum in enodando hoc loco versatus sit, divinando assequimur. Cum enim Mylaces — cumque Mylacibus ignobilem illum Crathidem — Cerauniis alterique coloniae Colchorum conterminos fuisse, Polam autem Dizerumque eius esse Illyriae sinus exploratum habuerit, ubi prima Colchorum colonia condita esset, manifesto Lycophronis errorem uberiore disputatione, unde illa Stephani tmemata intervulsa sunt, nudatum ab eo esse apparet. Intervulsa vero indidem et ea sunt, quae de Mylacibus et Dizero in P, de Pola 316₂₃ πόλις Ἡπειροῦ in S traduntur, quippe quae in iis aliquando insederint, quibus Lycophronis ad verba Theo imaginem quandam illius tractus reddiderat ¹⁾ (cf. *Κύτινα* p. XXXVI).

Comprobantur haec alia observatione. Bis in tribus his locis, qui de coloniis sunt in Epirum deductis, exilitati rerum qualibuscunque ornamentis poeta lenocinatur, bis intra hos in ipsis commissuris insociabilem in modum cum vaticiniis complementa 1022. 1028 rixantur: tertius, qui omni caret egressione, repugnantibus vacat. Iam Timaeo cum hoc tertio loco nihil esse rei paulo post (p. XLVII n. 1) monstrabo, in primo vero alteroque certum eius

1) Non utique negaverim integrum hoc scholion etiam a Sextione exhibitum esse: verisimile id esse nego.

unum vestigium in degressione 1022 *Πόλεις* reperitur: nam quod a Theone ad v. 1017 *Ἀργυρίνοι ἔθνος Ἑπειρωτικόν, ὡς Τιμαίος* adnotatum fuit, nihil aliud hinc colligitur, quam apud eum auctorem, quem ille in enarrandis his versibus secutus est, nudum hic Argyrinorum nomen pariter atque apud Lycophronem¹⁾ extitisse. Patet igitur, a quibus is, qui Timaeo hinc sua restituit, manum abstinere debeat. Illum vero Theonis auctorem, nisi forte eundem in modum varios illorum Graecorum casus a duobus scriptoribus traditos esse ponas, nihil vetat eum putari, qui his Alexandrae vaticiniis materiam dedit sive ipse Theo hunc excerpsit sive excerptis ab alio usus est (n. 3 p. XLIX cf. v. Wil.-Moell. Ph. Unt. VII 189 n.). Una enim in re, qua nunc discrepant, dubium est an aliquando conspirarint: sch. 320₁ *ιστέον* — *αὐτόν*. *〈ταῦτά δὲ ἱστορεῖ...〉* cf. 211₁₃ 384₉ Eodem autem ex fonte haec scholia fluxisse insolens ille vocis Italiae usus docet, quae semel in altero loco, semel tertio, ter, si vere coniecimus, in primo loco deprehenditur. Iamne fidentius et haec vaticinia et supra p. XXXVIII n. 3 congestos locos in Lycum transferre licet? Lycophronem vero non solum turpiter lapsum, sed etiam qui factum sit, ut laberetur, nunc demum intellegitur.

Maioris momenti eo sunt insequentia tmemata, quod non solum lucem inferunt verbis poetae, sed etiam latescentia ulcera indicant aut sanitatem restitunt.

1259 *Δαύνιον πόλιν Ἰταλίας. Α. Λακίου Δαυνίου τ'* — (Codd. Al. *Λατίνους Δαυνίους τ' Ρ Λατῖνοι καὶ Δαύνιοι ἔθνη Ἰταλίας*).

1309 *Ἀτραξ* — *τὸ ἐθνικόν* — *Ἀτραξ. Α. Ἀτρακας λύκους* (P et codd. Al. (Eust. Il. I 273₂₅) *ἄρπαγας λύκους*).

1312 p. 398₁₇ *Κυταία Α.* — *Κυταίαν τὴν Αἰβυστινήν* — *οἱ Αἰβυστινοὶ γὰρ ἔθνος παρακείμενον Κόλχοις*. cf. S 369₂₆ (Corruptam lectionem *Αἰγυστινήν*, quam P *τὴν γείτονα τῶν Αἰγυστινῶν* S *πλησίον Αἰγυστινῶν* explicant, corrumpere perrexit auctor archetypi codicum (cf. Eust. DP 76 et Muell ib.) *Αἰγυστικήν* scribens.)

1) Apollonius certe quam presse auctoris vestigia subinde legerit, apparet e B 1028 cl. sch. a. l. *ὅτι τὸν βασιλέα αὐτῶν ἀδικόν τι κρίναντα ἐγκλείουσι καὶ τὴν ἡμέραν* cf. Pomp. Mel. I 106) *ἡμαγχονοῦσιν* (cf. *ἡμοκτομεν*) et A 1213 cl. sch. 519₁₅ K.

Habemus praecipitem in coniectandum scholiastam, qui cum insolentior vox ad geographiam pertinens eum offendebat nihil moratus est, quominus ad suam cognitionem accommodaret, verecundus ille quidem in mutandis litteris, sed de rebus haud perinde sollicitus. Mira sane eiusdem artis diversitas, quae tamen desinit mira esse, si ad indicem geographicum illa factitata sumitur: cum hic consulentem fefellit, poema ipsum pro arcula ei fuisse, unde tela promeret, deinceps aliquotiens patebit. Neque enim intra haec conamina constitit: ferunt eandem verecundiam, eandem temeritatem

1238 codd. Al. ἐκ δ' Ἀλμωνίας S Ἀλμωνία δὲ πόλις Μακεδονίας. Steph. Ἀλμωπία· χώρα τῆς Μακεδονίας — A. ἐκ δ' Ἀλμωπίας.

1149 codd. Al. καὶ Πυρᾶνθιοι (πυρᾶνθιοι A) νάπαι. Steph. Πυρωναία· πόλις Λοκρίδος ἀπὸ Πύρωνος· καὶ Πύρων νάπαι νάπαι. evasit in sch. 336₂₄ Πύρων ὄρος Λοκρίδος.

850 codd. Al. εἶνεκ' Ἀργείας κυνός. Steph. 45₂ A. δὲ τὸ ἐθνικὸν Αἴγνος τὸ θηλυκὸν λέγων οὕτως· — οὐνεκ' Αἰγύας κυνός.

Omnes hi loci praeter 1259 et 1309 eandem¹⁾ ostendunt faciem: singulos si consideres, non dubium videtur, quin vitia sint sollemni negligentia librariorum orta, collecti demum aequalitate fraudem demonstrant. A fortuitis enim mendis eo videlicet separantur, quod iusta sunt omnia ac solida vocabula partim (1149. 1238. 1312) a sensu locorum aliena, cetera sic comparata, ut nisi fraude in sedes suas successisse certis Stephani testimoniis constaret opinionem fraudis nemo conciperet. De 1258 vero quid iudicandum sit, non difficile est dictu: nempe is, qui sanum illud Ἀτρακας λύκους 1309 male usus 147 ἀρπακτῆρας λύκους in ἀρπαγας λύκους convertisse indubitato comperitur testimonio, non patitur iniuriam, cum mendosum Λατίον Λαυτίον τ' sive quicquid legit ad libidinem suam refinxisse arguitur. Omnem vero rationem pervertit is, qui ut corrupta Stephani scriptura repudiata vel in lectione codicum Alexandrae et Paraphrastae acquiescat vel ut hanc ad aliquam

1) Discrepat v. l. 276₁₃ Σκυλλητιάς Σκυλητιάς, quae nescio an omnibus illis antiquior sit a Theone fortasse iam caute, ut solet, tractata.

rationem perducatur portenta comminiscatur. Ipse quid scripserit poeta, certum vix reperiatur; interim tamen, depositis si remedia licet adhibere, dixerim, si *Λαντλον*¹⁾ cuius primigenia forma *Λαῦνα*²⁾ a Dionysio frequentatur non nimis absonum videri mihi dederis, in *Λακλον* vix aliud quicquam latere quam oblitteratam Lavici graecam formam *Λαῖκον*, cuius mediam syllabam Graecus homo etiam Romani sermonis imperitus ad Caici similitudinem (*Καῖκον παρ' ὀχθαίης* Pind. I V53) producere debuit.

Sed haec sunt opinabilia: certius mihi eum indagasse videor, qui hoc poema coniecturis illis adulteravit, denique vulgatae ut aiunt qui fuerit auctor. Nam quid, quaeso, inhabile illud *Κερνεῖτιν* (cf. p. XXXII n. 2) artissime iunctum cum Philogenis nomine ab *Ἀλμωνίας*, a *Πυράνθιοι*, a *Λιγυστινήν* differt praeter unum id, quod similiter ac 1309 *ἄρπαγας* ex ipso carmine (18) ductum est? Hic quid re flagitaretur, quid exclusum esset re, non debuit controversum esse: ut enim sua sponte fabulosum Cernae nomen, quam ipse Lycophro subiectam orienti soli dicit, alienissimum ab universo hoc loco (877—1089) esse apparet³⁾, sic aliarum fabularum aequalitate indicatur, ubi

1) Ad *Τυρόδιζαν* Steph. 643; Meineke adnotavit 'fortasse ex vitioso — Herodiani codice recepit'. Ad liquidum talia non posse perducī manifestum est: certum est nullo negotio plurima vel e lemmatis Stephani exempla congeri posse. Gemellum prorsus illi † *Λαντλον* est eiusdem litterae *Λανούβιον*: *Λανούβιον*, confinia, ut unum alterumque excerpam, *Βοβονία*: *Βονωνία*, *Θύελα*: *Ούελα*, *Τάβιοι*: *Γάβιοι*, denique Herodiani vel 'codicis Herodiani' (Theogn.) illud *Λωμεντός*: *Νωμεντός* supra p. XL allatum et eiusdem (Theogn.) *Χῶνα* Her. IX 93. Donec enim Chaones Epirum, Chones ex adverso Italiae oram incoluisse constabit, Chaoniam permeantis fluminis nomen *Χῶν* fide destitutum erit. Sed eiusdem nomen *Ἄδος* graeco more in *Ἄως* abiisse documento est quod hinc defluxit *Ἄψος*, illo autem loco Herodoti *ΑΩΝ* aliquando in *ΧΩΝΑ* corruptum est.

2) *ὥς δ' ἄλλοι τινὲς τῶν Ἑλλήνων μνηστογράφων ἐλεξαν, ἀπὸ τῆς Ἀνίου τοῦ Δήλου βασιλέως Θυγατρὸς Δαύνας καὶ τῆσδε ὀνομαζομένης* — DH I59.

3) In margine cod. V Steph. *Κύραντις* adscriptum esse *κέρνη κατὰ γύζαντας*, non quod Berk. 493^a affert, roganti mihi De Vries, praefectus bibliothecae, humanissime rescripsit. Omni autem auctoritate, ut De Vries suspicabatur, has adnotationes recentissimae alicuius manus destitutas esse Jacobi beneficio edoctus sum, qui e Niesii copiis has meum in usum descripsit.

terrarum illa insula quaerenda sit. Vlixis¹⁾ enim ad exemplum eorum errores (cf. Ap. ep. 613), qui post Troicum bellum in Sicilia, Italia, Epiro sedes posuisse ferebantur, ita nonnulli sunt variati, ut antequam huc appellerent in diversam oram Africae insulasque Africae praetentas et ad Syrticas gentes deferrentur (Al. 877. 1014 sch. T 283₂₀ Plut. par. 23 p. 311^b sch. Verg. III 399 553 XI 265). Iam minorem intranti Syrtin obvia est Cercina insula, quam Ozolas erat fama olim obtinuisse (sch. Verg. XI 265): adiacet Cercinae perparva altera, cui nomen ex illa Cercinitin fuisse Strabonis (XVII 316) et Plinii (V 7 cf. Gail. ad Scyl. 110) testimoniis constat. En regio, en vox, quae huic versui quaeritur: et apposite I Geffcken Membletem (1083) suo iure scholiastae diffusus *Μέμβλης ποταμός Ἰταλίας πλησίον τῶν Λευκανῶν* tradenti — quippe iam indidem, quo deventuri sunt (1086), abreptum iri dicuntur — Punicam linguam referre in Tim. p. 22 exemplis ostendit. Redeant igitur Thessali vacuas in sedes *νησόν τε Κερκινῆτιν*, sit Membles denuo, qui fuit olim, illarum insularum vel adversae continentis fluvius, Philogeni vero *Κερκεᾶτιν* suum cum illo Lucaniae flumine reponatur nihil suo more, quo loci esset haec insula, dum litteris parceret, hic laboranti, ut uno ignotorum sibi nominum fastidio motus 1149 Cretae oppidum Pyranthum leni manu Locrorum urbibus inseruit et 1238 Macedoniae regionis Almopiae nomen in Almoniam, quae Boeotorum est, convertit et 1312 Libystinos, Colchorum finitimos, Ligures transnominavit. Non omnia conamina posteris an sibi pariter approbavit: *Γαλαδραῖος* certe 1441 in scholiis haesit, si tamen recte ex familiari sibi confirmatione *καὶ γὰρ παρακατιῶν φησι Γαλάδρης λύκον* (1444 cf. supr. XLIII 7) agnoscitur. Quam velis ei profundum illud affricare 351₁₈ *καὶ Λυκόφρονος ἐτέρου νομιστέον εἶναι τὸ ποίημα* —. Et sunt aliae patellae hoc operculo dignae.

Sed nunc demum intellegitur, cur dignae tirone adnotationi nomen sit pondus adiectum: occurrit Sextionem ampliore scholio exposuisse, quomodo Philogenes traditae lectioni

1) Cf. Ap. 1228 vWil.-Moell. Ph. Vnt. 163 Gerck. Herm. XLI 455. 458. Peregrini notentur praeter Aenean Maxyes Her. IV 191.

— sive corruptae (cf. 1254) sive vitiose fultae vel orbatae explicatione — manum attulisset, superesse autem ex his, quae scribae alicui recisa obsoleta doctrina summa rei esse visa sit. Hoc si conceditur, desiit iam nomen sine specie Philogenes esse isque repertus est, in quo subsidet suspicio licentiosum eum vulgatae auctorem esse. Idem vero, si quid inde colligi licet, quod solum huius nomen bis in his scholiis intercurrit, is est, unde omnis Sextionis eruditio fluxit, eique debetur, quicquid ex antiquiorum grammaticorum lucubrationibus in his scholiis extat.

19 *Orus* Haec quidem convenire spero: sed nondum de Stephano transactum est. Pro duodecim enim locis, quos a testimoniis eius supra discrevimus, si duo tmemata *Τέρινα* 235₁ et *Σκυλλήλιον* 276₁₃ — nam *Αὔσω* 34₁₁ addere scholiasta Vergilii prohibet — in controversia essent, aliquo modo Sextionis scholiis perinde non dubitarem inserere, ac 252₅ (cf. n. ib.) Paraphrastae illud *Ἡπει-
ρου* verbis Stephani utcumque accommodare cogimur: at vero ceteri omnes aut lectionibus a PS aut interpretationibus tantum recedunt, ut evidenter aliunde fluxisse appareat. Et librum fuisse Ethnicorum facile persuadeas: auctoris exigenti nomen si non aequè satisfacere contingit, excusatio non deest, cum merito quaeratur, satisne facturus Stephanus ipse fuerit. Ab Oro scilicet differt id, quod alienis opibus uterque, hic etiam Ori nitet. Ori autem doctrinae ut non exigua pars e Sextionis scholiis profecta est, sic pauca quaedam feruntur tmemata, quae et ad Alexandram pertinere et, nisi plures ante Orum Stephanumque Ethnicorum libros eodem consilio fuisse scriptos ostendatur, certis argumentis indidem unde illa Stephani derivata esse probari potest. Nihil vel parum in hac quaestione tribuo verbis EM 490₁, quae dubitanter ad v. 1272 me traxisse non ambigue fassus sum: sed fidentius hic pono Eg (EM 16₅₆ Reitz. l. l. p. 17) *Ἀμαντες· οἱ περὶ Ἐλεφάντορα μετὰ Τροίας ἄλωσιν διέβησαν εἰς τὴν Ἡπειρον καὶ ὤκησαν περὶ* (R *παρὰ* ll.) *τὰ Κεραύνια ὄρη. ἔκτισαν δὲ καὶ Εὐβοίαν, ὁθεν Ἀβαντες ἐκλήθησαν [ἐν ὑπομνήματι Ἀνκόφρονος incl. R] καὶ κατὰ μεταφορὰν* ('fort. *μεταβολήν*' R *μεταφθορὰν* Schmidt Did. 17) *Ἀμαντες. ὁ Σεξτίων δὲ ἐν ὑπομνήματι Ἀνκόφρονος* (1043 P) *λέγει οὕτως Ἀμαντες ἐκλήθησαν ἀντὶ Ἀβάντων.*

οὕτως Ὡρος. Reitzenstein usque ad μεταφορὰν Ἀμάντες Orum scholio nunc deperdito Sophoclis Ap. A 1214 fortasse usum opinatus, cui coniecturae mutila, sed testimonio Callimachi cum Stephani tmemate Ἀμαντία conspirantia versus 1175 scholia concinerent, post Εὔβοιαν supplementum Kaibelii Ἀβαντος ἡγουμένου e Strab. p. 445 sch. Hom. B 536 ductum inseruit ultimisque ita medendum iudicavit, ut scholii ss³ 1042 lectiones Ἀβαντες et Ἀμάντων pro iis quae Eg (EM) Ps⁴ exhibent reponerentur. Ex his neutiquam Ἀβαντος ἡγουμένου admittendum videtur, quod oppidi Euboeae conditor Abas nullus est: alia ut taceam, neque avus ille Elephenoris Abas, unde insulae Euboeae Abantes nomen traxisse ferebantur, cum alibi tum duobus locis allatis commemoratus deducere coloniam potuit interemptus, ut traditur (Al. 1034), ab Elephenore casu, antequam hic in Epirum decederet, et uno loco, quo conditoris nomen perhibetur¹⁾, diserte Elephenor deduxisse proditur (ib. 1034. 1044). Cum hoc loco plane conveniunt prima verba οἱ περὶ Ἐλεφήνορα, quae non ut in Bibliothecae fragmento 29330(36) 31929 οἱ τοῦ Ἐλεφήνορος (οἱ σὺν αὐτῷ Tzetza ipse 29336) 'orbati Elephenore', sed nostro iure, ut apparebit, secundum Lycophronem 'duce Elephenore Euboei' vertimus. Porro ne primum quidem enuntiatum integrum est, siquidem in adversum aliquos transiisse dicenti undenam transierint dicendum est. Neque ea decurrunt inoffense, quibus — Corcyra an Othrono — in Epirum transgressi 'praeterea' Euboeam Coreyrae condidisse narrantur. Non commoror amplius in apertis: protinus, quid acciderit loco, intellegitur, ubi neglecti ab editoribus Stephani tmematis Εὔβοια verba apponuntur ἐστι καὶ πόλις ἐν Μακεδονίᾳ, εἰς ἣν οἱ ἀπὸ Τροίας κατὰ γῆν ἐπανιόντες τῶν Εὐβοιέων ᾤκουν (Strab. X 115). ἔστιν ἑτέρα Κερκύρας (ib.) ὑπ' ἄλλων Εὐβοιέων κτισθεῖσα, οἱ ὕστερον ἀπὸ τῆς νήσου εἰς Ἰλλυριοῦς ἈποΒΑΝΤΕC Ἀβαντες ἐκλή-

1) Ad Timaeum nihil horum pertinere pro certo affirmare licet. Hic enim cum Colchos tradiderit (sch. Ap. A 1216) a Corinthiis eiectos Othronum — haec verbis eius εἰς τὴν πλησίον νῆσον et Apollonii περὶ τὴν νῆσον significatur —, Othrono ad Ceraunia transvectos Abantium (sch. ib. et Ap. 1214) in finibus consedissee, ab omni fide abhorret iisdem ambagibus Abantes apud eum haec loca petiisse. Verius igitur in fr. Call. 259 (Scymn. 441 Paus. V 22a Ap. ep. 615^b) agnoscitur.

Θησαν. Cf. Hes. ἀβάντεσσιν. Nam ex his, quae supplevi, ut prope nullum verbum fidei praestationem recipit, sic eorum, quae scribae alicuius socordia interierunt, sensum me reddidisse negari nequit. Jam vero vix opus est dicere ea, quae Stephanus de Euboea Corcyrae tradit, et quae media apud Orum sunt, ex eodem fonte manasse, ut altera invicem ex alteris suppleri et emendari possint. Nec minus apertum est omne conamen dissidentia secum verba Ori aliquo modo coagmen- tandi frustra esse. Epiri nimirum constanter dicuntur Ceraunia: Enchelidae seu quocunque nomine nationem illam nuncupare malis, quae hos montes accoluit, non minus constanter Illyriis accensentur (Palm. Geogr. ant. Gr. 172 Muell. GGM I 31 all.). Itaque recte Euboei sive Corcyra (Steph. Or.²) sive Othrono (Lyc.) vel in Epirum (Or.¹) vel ad Illyrios (Or.²) transiisse dicuntur: sed promiscuo usu confunditur sensus nec qui scribit intellegitur. Palam igitur est duobus illis enuntiatis *οἱ περὶ* et *ἐκτισαν δὲ* —, quae paulo ante inter se rixari dixi, bis ac diverse in Epirum esse coloniam deductam relatum fuisse sedemque assignanti non in universum locum, sed in singula separatim esse inquirendum. Et alterum ex his tmema ad deperditi alicuius poetae locum adscriptum fuisse videtur: Apollonii certe ne credamus, obstat illud *εἰς τοὺς Ἰλλυριοὺς*, si hoc est aliquid, quod unus locus qui huc pertinet 519₃ *ἐκβλήθεντες δὲ εἰς Ἡπειρον παρεγένοντο* dissonat: nam 1983 nullius momenti in alterutram partem est, 507 autem *οἱ δὲ ἐν Ἰλλυρίῳ, ὅπου οἱ Ἑγγελεῖς περὶ τὰ Κεραύνια ὄρη* post *Ἰλλυρίῳ* interponendum esse *οἱ δὲ* liquido ipsius Apollonii verbis 518 (cf. sch. Ap. 1216) confirmatur. Callimachi vero fragmentum Aetiorum 259 (sch. Ap. 518_s Steph. 42), in quo illa verba *εἰς Ἰλλυριοὺς ἀπέβησαν* prope sponte numeris succedunt *ἐνταυθ' οἱ* (sch. Ap. praecessisse *πόντον ἐς Ἰόνιον* fingas). *μὲν Ἀβαντες* (sch.) *ἔς Ἰλλυριοὺς ἀπέβησαν* καὶ (Steph.) *κατ'* e Muelleri fortasse coniectura Scyl. 26 *οἱ δὲ Ὠρικοὶ κατοικοῦσι* — Schneid. malim *παρ'* non tam propter eiusdem *πρὸς δ' Ἀμαντίας* — quam propter ipsius Scylacis verba *τῆς Ὠρικίας καθήκει εἰς θάλατταν στάδια π', τῆς δὲ Ἀμαντίας στάδια 5¹) Ἀμαντίνην* (sch. Steph.) *ᾤχι-*

1) *εἶ'* scribendum est, nisi circinus tabulaeque mentiuntur.

σαν (Steph. ᾠκησαν sch.) Ὠρικλήν¹⁾ (Steph.), toto coelo ab illo scholio distat. Hoc igitur inter vacua removendum est. At nullam contra dubitationem prius habet: nam et proxima lemmati verba περὶ Ἐλεφήνορα — διέβησαν aperte ipsa, unde petita sint, ostendunt nec potiora quaerentem Paraphrasis destituit Ἀμαντίαν πόλιν Ἡπείρου (cf. Steph. Ἀμαντία· Ἰλλυριῶν μοῖρα) 1043 ὅρος Ἡπείρου ἢ Πράξις 1045.

Sed et aliud docemur: nam quantulicunque facias Orum, aliter, credo, formasset tmema, si primam particulam indidem unde tertiam sumpsisset. Ergo novissima verba sunt Ori, superiora sic trunca et disiecta — nam praeter ἔκτισαν <δὲ καὶ> nihil videtur deliquisse — ex Ethnico aliquo ab eo descripta sunt, in quo duo illa tmemata in unum contracta invenit, quorum haec fere aliquando fuit species: Ἀμαντες· οἱ περὶ Ἐλεφήνορα μετὰ Τροίας ἄλωσιν (sequebatur concisa enarratio Al. 1034—1042²⁾ διέβησαν εἰς τὴν Ἡπείρου καὶ ᾠκησαν περὶ τὰ Κεραύνια ὄρη...³⁾ ἐν ὑπομνήματι Λυκόφρονος.... <συμ-

1) In primo versu Ἀβαντες δε non molestius fertur quam ἐοτῆκεν in ep. 58 δαίμονες ἐστὶ h. V 86 Καδμήϊς δε ὑστερον ib. 107 all. Novissima verba aliter atque Schneider, quem videas, accipio 'propter Amantiae oppidi territorium' — speciosior quam verior est similitudo nominum Ἀκραγαντίνη Ταραντίνη· Λεοντίνη, quod Theo scienter apposuit (Steph. 42), ad Λεόντιον Ptol. III 413 referendum est — 'agrum Oricium (Steph. 7102 Scyl. 26) 'insederunt'. Ii (μὲν) porro, quos discessisse ab Abantibus significat poeta, Locri videntur fuisse (Paus. V 224): quamquam alios (Al. 1027) non utique excluderim.

2) Obiter moneo in v. 1042 explicando temere ad Philogenis artes decurri. Vt scripta, sic intellegenda est res: noxiis animalibus plus semel populi cessisse dicuntur. Her. IV 105 Isig. 17 (Sot. fr. 36) sch. DP 415 Niss. It. Lk. II 658s.

3) Cum οἱ περὶ Ἐλεφήνορα sint Abantes, tmemati autem Ἀμαντες praescripti sint, desiderantur hic ea, quae plena 1042 P+S, Orus praepostero loco ex parte exhibet, εἰς τὴν Ἀμαντίαν πόλιν Ἡπείρου τὴν ἐξ αὐτῶν οἰκισθεῖσαν, ἐξ ἧς μετωνομάσθησαν ἀντὶ Ἀβάντων Ἀμαντες. ἐξ αὐτῶν οἰκισθεῖσαν 'a parte eorum' iam antea 'insessam' (οἰκίζειν ἐκ—sollemne est verbum in hac re Strab. XIV 131.46 all.), ut res exigit, e Steph. Ἀμαντία· — (καὶ πόλιν add.) ἐξ Ἀβάντων τῶν ἀπὸ Τροίας νοστινησάντων ᾠκισμένη restitui, quae verba e Theonis sch. Call. fr. 259 fluxisse patet: αὐτοῦ κληθεῖσαν PS. Non parvi momenti hoc est: nam cum illud ἐξ αὐτῶν οἰκισθεῖσαν (ᾠκισμένη), id quod probatione non eget, non ab auctore huius fabulae, quisquis fuit, profectum sit, utique consequens est

Lycophronis Alexandra II.

πλεύσαντες (?) v. p. XLIX n. extr.¹⁾ ἐξέπεσον εἰς Κέρκυραν>
καὶ ἐκτίσαν Εὐβοίαν· <ἐνθεν δὲ ὕστερον ἀναστάντες εἰς
'Ιλλυριοῦς ἀπέβησαν> ὅθεν Ἄβαντες ἐκλήθησαν καὶ κατὰ
φθορὰν²⁾ Ἄμαντες.

Praeter hoc Oro alterum illud scholion 107₁ debetur, quod
ad Alexandram referendum esse verbis *καὶ νίσσει τὸ δόρυ* e 532
ductis declaratur. Verum ne sic quidem, si—pariter atque *εὐαρχος*—eius loci fuisse haec locutio sumatur, cui primitus illud
adscriptum fuit, assignata sede movetur (cf. infr. p. LVII).
Antiquius hoc Sextione esse testimonio Paraphrastae constat
τοῦ εὐάρχου Ἀχιλλέως 233 reddentis: fons usque latebit.

20 Scholii
Vergilii

E Latinis grammaticis Vergilii interpretes haud pauca
habere, quae mire cum Alexandrae scholiis conspirent, vel
errantem per Servii qui feruntur commentarios fugere nequit.
Sed haec res plus unam habet cautionem. Nam Theonem,
qui unus interpretum hac quaestione contingitur, et Varronem,
praeceptum illis auctorem in enarrandis rebus, multis locis sic
inter se consentire, ut eundem ab iis scriptorem referri aper-
tum sit, olim in Theocriteis est observatum: Didymum hunc
esse, familiarem alteri, alterius prope aequalem ac fortasse
praeceptorem, paene certum dicas. Cf. e. gr. sch. Verg. A III
441 (VI 107) IX 707 (Strab. V 46 cl. I 2₁₅): sch. Al. 228₃. Prae-
terea locis scholiorum Apollonii, Theocriti, Nicandri, Callimachi
a me infra textum indicatis perspicitur, quam vere HAhrens
l. I. II p. LXIV coniecerit Theonem minime veritum esse, quae ad
unum aliquem alicuius poetae locum apposuisset, cum res ferret,
ea prope ad litteram in alio repetere. Ut afferam exemplum,
Theonis quin sint quae leguntur

— alias mitto rationes, quae vixdum prolatae in se corruunt — aut a
Theone, si ipse consuluerit auctorem, interpolatum huius exemplum con-
sultum aut enchiridion aliquod adhibitum esse (v. Wil.-Moell. l. I. 189 n.),
in quo diversitas illa auctorum (p. XLVII n. 1) sic composita fuit.

1) Cf. Plut. Qu. Gr. 11.

2) Corrupta lectio *κατὰ μεταφθορὰν* geminata voce *κατὰ* orta vide-
tur. Ea affectio, quae hic *φθορά*, apud Stephanum 320 M *βαρβαρικὴ*
τροπή vocatur. (Cf. id. 143₁₅ *παρεφθορά* (Schmidt, Did. 16) *κατὰ τοὺς*
βαρβάρους.)

sch. A III 274 Leucata mons
est altissimus, prope peninsula,
in promunturio Epiri, iuxta
Ambraciam et sinum et civi-
tatem, quam Augustus Nicopolin
appellavit victis illic Antonio et
Cleopatra.

218₁₀ Ἀχελώου ποταμοῦ μετα-
ξὺ ῥέοντος Αἰτωλίας καὶ Ἀχαρ-
ναντίας τῆς καὶ Ἀμβρακίας, νῦν
δὲ Νικοπόλεως, ἀπὸ τοῦ Ὀκτά-
ουιον Καίσαρα νικῆσαι ἐκεῖ
τὸν Ἀντώνιον⁴ (pertinere haec
ad v. 671 ss³ 222₂₂ docent)

ex adverso positum Tzetzae locum inspicienti dubium non est:
non minus lemmatum diversitate constat aliunde Latinum
scholion fluxisse (cf. sch. A III 328: S 48₂₇ sch. Call. III 232).
Omnino autem illa ex consensu coniectatio, qua securus in curto
Ethnicorum et Etymologici Gen. MGO instrumento usus haec
scholia auxi, non solum propter illorum affluentiam subsidiorum,
sed etiam ideo hic lubrica et proxime temeritatem est, quod
res, non vocum notiones adnotatae certam singulorum scholiorum
distinctionem excludunt. Itaque licet in tanto consensu, quantus
exhibitis infra locis eminet, minime eo haec omnia evalescant,
ut Vergilii scholia submoveri ex hac quaestione cogant, tamen
ut abstineamus suadent, ne in ordinem scholiorum redigamus.

Restat ut quaeratur, num ipsa Theonis commentaria illis
subsint. Non magni sane acuminis videtur, quid rei sit, per-
spicere. Nam ea auctorum paucitas (infr. 103₂₄ 135₁₄), tanta
narrationis cum scholiis S similitudo est, ut ex Sextionis quan-
tumvis copiosiore libello excerpta esse asserenti non videam
quomodo occurratur.

Digeruntur loci:

31₂₈ 'Oechalia—cuius Eurytus rex Iolen filiam denegavit
Herculi, victori certamine sagittarum ante promissam, ideo
quod eum fuerat filius dehortatus dicens ab Her-
cule et Megaram uxorem et ex ea filios interemptos,
quod factum fuerat Iunonis instinctu¹⁾ (30₃₂). unde
iratus Hercules propter nuptias sibi denegatas eversa
civitate interemit Eurytum et Iolen sustulit.' A VIII 291.

35₅ 'quidam Scyllam hanc a Neptuno amatam dicunt et

1) Diductis litteris, quae scholia Lycophronis non praebent, ex-
pressa sunt.

per Amphitriten, coniugem Neptuni, metuentem paelicis formam venenis Circes in monstrum marinum esse mutatam.' cf. paulo ante 'illa irata fontem, in quo se Scylla solebat abluere, infecit venenis.' B VI 74.

46₃ 'Corybantes *δαίμονες* sunt, ministri matris deum.' A III 111 cf. ib. 131.

57₁₅ 'alii dicunt a Proteo quidem Helenam Paridi sublatam et quibusdam disciplinis' (cf. A I 651) 'phantasma in similitudinem Helenae Paridi datum, quam imaginem ille ad Troiam dicitur pertulisse. quod etiam Homerum volunt tetigisse subtiliter, ubi Aeneas a Neptuno opposita nube liberatur. ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδὼλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοί' (E 451). A II 601.

60₁ 'Proteus antequam in Aegyptum commigraret¹⁾, 59₂₈ Thraciae fuit incola, ubi habuit uxorem Toronen, filios Telegonum et *Polygonum. 61₁₀ qui cum advenas luctari secum adigerent et excruciant, ad postremum victi et interempti ab Hercule 59₂₃ animum patris perculerunt. quapropter cum taedio praesentium rerum 61₁₉ vellet solum vertere, 60₂ Neptunus illic subter mare specum fecit, per quam in Aegyptum commeasse dicitur.' G IV 390. Τιῶλος PS 59₃₁ suspectum cf. Ap. II 105 ὁρμηθεὶς ἐπὶ Τορῶνῃν Πολύγονον καὶ Τηλέγονον — ἀπέκτεινεν: nisi sumas, quod parum est verisimile, primitus fuisse scriptum Τιῶλος ἢ Πολύγονος καὶ —

78₂ (Deiphobus) 'post mortem Paridis Helenam duxit uxorem.' A II 310.

? 103₂₄ 'ut Euphorion dicit, Priamus ex Arisba (Ἀρσάκον) filium vatem suscepit. qui cum dixisset quadam die nasci puerum, per quem Troia posset everti, pepererunt simul et Thymoetae uxor et Hecuba, quae Priami legitima erat. sed Priamus Thymoetae filium uxoremque iussit occidi.' A II 32 cf. S 127₃₀

106₃ 'Tenedos insula est contra Ilium, quae ante Leucophrys dicta est; nam Tenes, Cycni filius, infamatus a noverca, quod cum ea voluisset (XXIII n. 2) concumbere,

1) Memoriter plerumque in his scholiis testimonia proferri constat (Thil. praef. XXXI, LXXIV).

cultoribus vacuum tenuit, unde Tenedos dicta est — huius soror Hemithea fuisse dicitur.' A II 21.

135¹⁴ 'horum sane draconum nomina Sophocles in Laocoonte dicit.' A II 204.

189² 'hoc quidem habet fabula, quod Neptunus cum Apolline Troiae fabricati sunt muros. sed constat Laomedontem supradictis diis certam vovisse pecuniam ad sacra facienda, quam imminentibus Mysiis transtulit ad murorum fabricam.' A II 610. Verbis 'Laomedontem — facienda' subest graece *Λαομέδοντα τὰ* (i. e. *τὰ νοινὰ* Thuc. VI 20 c. sch., sch. *Φ* 444 sch. Plat. Pol. I 344^a Quint. III 64¹ all.) *χ. κ. ε. τ. θυσίας*, qua mendosa lectione inductus est scholiasta, ut *καταθέμενον* 'vovisse' interpretaretur.

198²⁴ 'Cynthius Apollo a Cyntho monte Deli, in quo natus est.' B VI 3 G III 36 cf. A I 498 III 92 saep.

204¹ — 'Argos. fuit enim et in Italia, quam Diomedes condidit, quae primo Argi, post Argyrippa, post Arpi dicta est.' A VII 286 'hic in Apulia condidit civitatem, quam patriae suae nomine appellavit et Argos hippion dixit, quod nomen postea vetustate corruptum est et factum est, ut civitas Argyrippa diceretur, quod rursus corruptum Arpos fecit.' ib. XI 246.

211⁴ 'quidam sane ab Jo, Inachi filia, dictum volunt — nonnulli Jonium ab Jonio rege, qui in insula, quae ante Illyricum iacet, regnaverat, dictum putant.' A III 211.

222²² v. supra p. LI l. 1

227¹ 'in †eamdi (eiusdem? ib.¹¹) contumeliam simiae misae sunt, quas Etruscorum lingua arimos dicunt: ob quam causam Pithecusam etiam vocant.' A IX 712.

241⁹ 'Glaucus Anthedonius piscator fuit. qui cum captos pisces supra herbam abiecisset et eos recepisce vidisset quam amiserant vitam, intellecta herbarum potentia esu earum in deum mutatus est.' A V 823 'hic piscator fuit de Anthedone civitate. qui cum captos pisces super herbam posuisset in litore et illi recepto spiritu maria rursus petissent, sensit quandam herbarum potentiam, quibus esis conversus est in numen marinum.' G I 437.

245²⁹ 'hanc portam ex nece Achillis Scaeam appellatam esse volunt.' A III 351.

853 'alii dicunt Vlixen post naufragium in Italia de navium fragmentis civitatem sibi fecisse, quam 'navifragum Scyllaceum' nominavit.' A III 553 cf. supr. p. XL.

279₃ 'alii a promontorio Lacinio, quod Iunoni Thetis dono dederat' (865). A III 552.

306₂₅ 'Elymus — alii Anchisae nothum filium tradunt.' A V 73.

ib.₂₇ 'Trinacrio graecum est propter tria ἀρχα id est promunturia, Lilybaeum, Pachynum, Pelorum.' A I 196 III 687.

334₅ (— 'illis maxime Hector commendabatur, adeo ut etiam) tonsura ab eo nomen acceperit, sicut Graeci poetae docent.' A II 277.

367₃₁ 'alii — Scamandri filium tradunt. qui Scamander, cum Creta frugum inopia laboraret, cum parte tertia populi ad exterarum sedes quaerendas profectus est ab Apolline monitus ibi eum habiturum sedes, ubi noctu a terrigenis oppugnatus esset. cum ad Phrygiam' (cf. ib. 148. 167 all.) 'venisset et castra posuisset, noctu mures arcuum nervos et loramenta armorum adroserunt. Scamander hos interpretatus hostes esse terrigenas in Idaei montis radicibus aedificia collocavit. qui cum adversus Bebrycas finitimos bellum gereret, victor in Xantho flumine lapsus non comparuit, qui post a Cretensibus in honorem regis sui Scamander appellatus est, filioque eius Teucro regnum traditum. qui cives e suo nomine Teucros appellavit, qui post a rege Troo' (Troee?) 'Troiani dicti sunt, et templum Apollini constituit, quem Sminthium appellavit: Cretenses enim murem sminthium vocant.' A III 108. Hians oratio 367₃₂ τοῦτοις (? v. not.) 368₆ καὶ ἐβασίλευεν — ib.₁₀ — ὁθεν valde scholion esse mutilatum declarant.

396₂₀ 'Clarium oppidum est in finibus Colophoniorum, ubi Apollo colitur, unde Apollo Clarius.' A III 360.

De aetate Servii cum constet, exeunte quarto saeculo cum Theone Philogenem 'ceteros'que conventibus grammaticorum excussos fuisse inter explorata referas.

e SP ad Theonem liceat referre. Ac scholiastae S ceterisque nugis, quas supra cognovimus, nihil esse rei cum omnibus scholiis, quae aliquam eruditionis speciem habent, exemplis illic allatis constat. Paulo plus autem vetustioribus illis grammaticis concedendum est, qui cum aetate propius ab Alexandrinorum disciplina et scientia abessent quantulumcunque doctrinae in haec scholia contulisse infitiandum non est (cf. 251¹² 364³²). Alexandrinorum quidem morem (Lehrs Quaestt. epp. 19) scholastica cognomina suis ioculariter addendi olent verba παρ' Ἀπολλωνίῳ τῷ Ἀργοναύτῃ 369¹⁸, quae nihil vetat illi reddi et suadet quodammodo Apollonii scholion A 1289 ὁ δὲ βουκόλος (Theocr. XIII 35) ἀπλῶς αὐτοὺς ἐφη φίλους εἶναι. Neque ad eundem non esse eos locos ferendos dixeris, quorum auctor Didymum aversari videtur. Quamquam quod κειρὺλος an κείρυλος (146¹⁵) ab hoc praelatum dicitur (Schmidt Did. 252: κηρύλον Al. 385 κηρύλου 750), id nullo loco hac in re habendum est: sed egregio scholio s³ 196¹⁰ apparet Didymi spreta interpretatione Pind. N X 114 Aristarchum sequi illum maluisse, ut idem, opinor, 260 περκνός· ἐστὶ δὲ εἶδος ἀετοῦ P eiusdem explicationem amplexus est ¹⁾ (114²⁵ fortasse ἄλλως est a P suppressum). cf. ἀρετή ap. Ahr. Buc. gr. II p. XXVIII. In aliis doleas rem non eo quo velis posse adduci. Parum e Suidae gl. 2 cognoscitur, quomodo rarae vocis ἀνδρα late patentem vim Didymus circumscripserit: hac de causa, quamquam Theonis definitio brevis, sed perspicua 629 P s³ s⁴, manca et perturbata sch. Nic. Θ 576 (cf. Suid. gl. 2) et Theocr. V 93 (Hes. EO 15²⁰ (EG 53⁴³)), plenior EM 101³⁹ (cf. Harp. Suid. gl. 1) traditur, quid dissenserint (κνρῶς Theo, οἱ δὲ Harp.) expediri nequit, dissensisse tamen constat. Neque in v. ἀφλαστα 26 P 295 Pp 123¹⁹ S per Didymi vestigia eunt (Schmidt 80), sed inter Apollodori interpretationem alteriusque (πρυμνήσια 26 P 123²³ S — κατὰ εὐφημισμὸν 26 295 P ib.²⁰ S: κατὰ ἀντίφρασιν sch. AD O 717 Eg in sch. marg. cod. Par. 2723 ap. Bachm. Lyc. 295 EM 177⁴² lex. Ap. 496

1) Non Aristarchi interpretatio vocis κρῶσαι M 258 (Friedl. Arist. 24) exhibetur 122³¹, hinc tamen manavit. Cf. Philox. in EG 348⁵⁴ EM 540⁴¹. In parte vera sunt, quae e consimili scholio (EG l. l. c¹ EM l. l. 48) Orio ducta tradidit.

sch. Ap. A 1089), cuius nomen latet, liberam lectoribus optionem relinquunt. Denique *σιουρνα* S 212¹⁶ Schmidt 62, unde nihil extunditur, et *Λατέρσιοι* s³ 184¹³ Hes. *Λατέρσαι*, in quo concordant, in numerum addo¹⁾.

At sint ista Theonis: aequae aliorum magis minusve doctas lucubrationes latere in hac congerie neque illis refellitur et probari aliter potest. Insignis extat locus 377²⁸ *πληστον δὲ Γυγαίας* (v. app. cr.) *εἰσὶ τὰ Εἰνάρημα ὄρη, ὅπου φησὶν Ἡσίοδος* (Θ 304) *εἶναι τὴν Ἐχιδναν*: lectio in Homeri B 783 paene oblitterata non perplexe Hesiodo quoque asseritur hoc scholio. Theonis, videlicet. Verum nomen subicienti velut una voce reclamant sch. Al. 263²⁹ *τὰ γὰρ Ἄρειμα ὄρη τῆς Κιλικίας εἶναι φησι Πίνδαρος* (P I 31) *καὶ Ὅμηρος* (l. l.) et sch. Pind. l. l. *ὁ δὲ Πίνδαρος φησι Τυφῶνα ἐν Κιλικίᾳ τεθράφθαι ὡς καὶ Ὅμηρος* (seq. B 783), quorum tanta est aequalitas, ut cui reddendum utrumque sit dubitari nequeat. Atqui si huic haec, aut mirae inconstantiae eum insimulare aut Philogeni vel si quis dignior hoc loco ostendatur, illud permittere necesse est. Omnis igitur quaestionis hic videtur exitus esse, ut indigesta maneat antiquiorum scholiorum turba.

Maneret, nisi melius res aliis feliciores vias ingressis processisset. *ἐπικλήσεων* quicquid est in his scholiis, esse Theonis in nominato ab illis libro (sect. V. VII) GWentzel effecit, VvWilamowitz vero glossas omnes, quae cum scholiis Apollonii, Nicandri, Theocriti, Callimachi concinerent, praesertim cum duorum triumve ex his glossae cum Alexandra conspirarent, eidem esse restituendas docuit. Hoc argumentum, quod ex comparatione scholiorum ac lexicographorum petitur, deinceps dicendum erit, quoad extendatur: interim securus universas historias rerumque explicationes, quarum eadem est condicio, iuxta in eum transcribas. Adice his, quae Pindari scholiorum consensu (p. XXVIII saep.) ei acquiruntur: iam incertum dicas an rectius quaeratur, quid abiudicandum ei ex hoc congestu sit

1) Nihil huc ex iis locis redundat, quibus Theo discrepat a PS et codd. Alexandrae *ἀρμοι* 106 P: sch. Theocr. IV 51 Ap. A 972 EM 144³¹ *ἀκμήνου* (s) codd. Al. 672: *ἀκμήνους ὡς ἀγαθός* — aliter atque Aristarchus Lehrs. Ar. 311 — EM 49¹⁴ cf. *κείρελος* p. LV et *δροίτη* PS 1108: sch. Theon. Od. in EM 288³.

quam quid adiudicetur. Sed ne intra haec quidem consistendum est rationem perpendenti, quae commenta obscuritate huius poematis, quale non alterum invenitur, quadamtenus enarranti praescribatur. Satis, credo, morarum superque Lycophro ipse nexuerat: lecturos igitur ille parans aut commodam aperiebat viam aut sibi interpretabatur. Itaque non ultra necessaria¹⁾ excurrere aut supervacuis immorari licuit ac ne tum quidem, cum exierunt haec, eruditionis varietate, auctorum abundantia supra id, quod res exigebat, floruisse credibile est. Haec vero commentarii natura etiamnum dispicitur. Impeditam facit lectionem verborum turba numquam audita, maximam partem vix usquam in scriptis deprehensa: e Didymi thesauris non ut nunc fere truncatas, sed concisas tamen eum rationes ab ipso fortasse doctorum poetarum locis subinde firmatas apposuisse docet scholiastarum ac lexicorum cum his consensus. Totis versibus secreta deorum nomina continuantur: summatim, quarum regionum qui dii essent, ex *ἐπικλήσεων Θεῶν* libello eum tradidisse supra cognovimus. Obscure ac velut procul ostenduntur res fabulaeque: manifestum faciunt loci adscripti non infra se eum duxisse e parata illa ac paene publica materia, quam superiora saecula in antiquos poetas explanandos congesserant, ex commodo, quae apte et ad rem apposite dicta viderentur, inter sua tamquam sua recipere²⁾. Minime ergo

1) Non ad vivum hoc resecandum esse vix est quod moneam. Nam prae nostris satis ampla fuisse haec commentaria ex iis efficitur, quae in superioribus ei vindicavi: p. XXXIV *Κυτιναῖος* et *Κυτινιώτης* discernit et, si recte conieci, Lycophronem exagitat discrimen illud migrantem, ib. de rebus ab Aenea in ora Thraciae gestis agit, p. XL fortasse Scyllacii priscum nomen testimonio Eudoxi firmat, p. XLI et quid in Colchorum coloniis enarrantis Lycophro erraverit (cf. 318s) et qui veri locorum situs sint, plenius persequitur cf. 252:7.19 298:19 n. Quam curiose vero per omnes rationes ierit, quam sollicite perpenderit, caute iudicavit, optime sch. 129:30 declaratur, quod quamvis contractum artem eius si ullum refert (cf. 179:18 376:22 378:11). Omnino non nimium ei tribuo, cum suspiciosum eum prope unumquodque verbum insidiosi simul ac fallacis poetae versasse, uniuscuiusque historiae angulos pervestigasse dico.

2) Replices, quae p. XLIX n. 3, L et imprimis 107i disputavi. Etiam magnae parti eorum scholiorum, quibus breviter situs urbium, fluviorum, montium indicantur ut 188:26, anagraphen aliquam subesse verisimile est. Illa, quae supra dixi, non eo labefactantur, quod nonnullae fabulae

peculiaris cuiusdam doctrinae famam ut Apollonii scholiis hac scriptura eum affectasse patet. Sed habebat haec devia provincia, qua homo sui arbitrii (cf. supr. LV LVI n.) et cuius ingenio praesens scientia assiduo labore quaesita suppeditaret quodam modo provocaretur. Juvit videlicet eum iis artibus, quae sobrio grammatico familiares sunt, intemptati poematis¹⁾ tenebras discutere, artificia solvere, deprehendere quae designasset poeta, passim quos auctores ille referret investigare susceptoque muneri ita satisfecit, ut curae simul sollertiaeque testimonium emeruerit. Clarius sane hae virtutes elucerent, nisi difficillimi cuiusque loci scholia recentiorum segnitie ut inobsequentia breviantibus maxime vexasset. Exempla praebent, si exemplis in re manifesta opus est, scholia 1021, 1027, quorum alterum prope ad sanitatem — quid enim ad sensum desideratur? — coniectura revocare, alterum aliquatenus saltem Stephani beneficio delineare contigit (p. XLI): quotiens vero, ubi plurimum interest huius nosse iudicium, aut inania verba dant scholia consultant aut tamquam in apertis obtinent. Ac tamen, quamvis illa sint attenuata, intervulsa, aliorum ineptiis depravata, ad Theonis lucernam Alexandram Lycophronis etiam nunc legi intellegenti in hac re dubium esse nequit.

Restat officii iucundissima pars, ut iis gratias agam, qui in hac re me adiuverunt. E quibus Regiae Academiae non solum eo nomine, quod liberalitate eius ad finem susceptum opus perducere licuit, sed etiam eo mihi gratia habenda est, quod magna sua commendatione otium mihi et congerendi has copias et digerendi paravit. Nec minus Regio Ministerio Artium Litterarumque gratiae debeo, quippe quod publici muneris in tempus vacationem petenti semel iterumque benignissime praebuerit. Collegioque, quod altiores Rhenanae provinciae disciplinas moderatur, ac JNelson scholarchae summas gratias ago, cuius volun-

utrorumque scholiorum (cf. locos ex Apollodori bibliotheca adscriptos) ad idem summarium redire videntur.

1) Non primum e grammaticis legisse Theonem sua sponte apparet: quodsi adnotatum hic illic unum alterumque exemplum nomine ut erat consentaneum carens in opere ei praesto erat, id quod minime veri dissimile est, iam in huius scholiis ~~et~~ sim. inciderunt.

tas in nulla re mihi umquam defuit. Plurimum vero debeo VvW. lamowitz-Moellendorff, qui per omnes annos quos etsi non contexta cura in conficiendo hoc libro insumpsi tanta humanitate desideria rogantis explevit et praevenit, ut omnino eius voluntate ac consilio factum esse ut exeat gratissimo animo profitear. Eximia liberalitate R. Reitzenstein facultatem mihi praebuit, ut e Genuini Etymologici exemplis quicquid ad antiqua scholia pertineret excerpere possem. O. Robert quantopere me obligaverit eo, quod ad exemplum Vaticani codicis 1307 ab ipso confectum scholia Marciani 476 excutere mihi licuit, supra demonstravi, BNiese praeter alia plurima meum in usum, quae in Coisliniani codicis 345 marginibus et inter lineas adnotata erant, descripsit, A. Mau, quotienscunque dubitationem quid afferebat, de Romani et Neapolitani codicis scriptura certiores me fecit, R. Foerster denique et V. Boissvain alia et alia rogati eodem semper studio praesto mihi esse non desierunt. Vt omnibus his vv. dd. ita bibliothecarum praefectis Neapolitanae, Venetae, Parisinae, in primis vero Palatinae et F. Ehrle, Vaticanae bibliothecae praefecto, in exitu operis pro officiis in me collatis debitas gratias ago.

Siglorum tabula.

- P* antiquior paraphrasis
p recentior
 *his additum meliora, † corrupta praeberi significat
S scholia
 s Ven. 476 Nicetae
 omisi *p* 971—1056 particulatim his scholiis insertam
 s² alter codex Nicetae
 s³ Neap. II D 4
 s⁴ codices Tzetzae
 s⁵ codex diorthotae commentarii Tzetziани
 V Vat. 1307
T Tzetza
 (I) classis (Isaaci)
 a Par. 2723
 II classis (Johannis)
 * *notantur, quae ex hac classe recepi
 b Vat. 1306
 c
 γ¹ Ambr. 222
 γ² Pal. 18
 d Pal. 264 et Seldenianus Potteri (diorthota Tzetzae)
Eg Etymologicum Genuinum (AB Reitz.)
dexter margo est Tzetzae
 * modo ex auctoris verbis Tzetzam, modo hinc illum esse corrigendum,
 modo utrumque laborare (v. 245²³) monet
 × 1) scholiis aliunde (e Steph. all.) excerptis appositum Lycophronis
 nomen aut ipsa Lycophronis verba (× Δ) adiecta esse significat 2) in
 notis ac prolegomenis correcturas distinguit
 † corruptelas, †T commenta Tzetzae indicat.

Addenda et Corrigenda.

Graviter mihi laboranti in novissimis scholiorum plagulis et in Prolegomenis corrigendis R. Hoyer sodalis adfuit.

36 ²⁰ l. Ἀδην	49 ² cf. 185 ²⁰ Ptolemaei Chenni?
46 ² cf. proll. XXVIII extr.	57 ² n. 'huc transtuli' add. 'cum T'
ib. ¹² sch. Call. III 224	59 ²⁰ 61 ¹⁰ cf. proll. LII
48 ²⁰ γόγ add. Hes. τόγος	68 ¹² ἀγάσαι· βλήσαι ὡς καὶ Ἡσίοδος

- (E 47) marg. Coisl. 345
 ib. 29 sch. B K 474 (p. 441₁₂. 30 D)
 717 l. *μυθώδες*
 741₂ d. m. del.?
 762₂ cf. sch. Verg. XI 543
 954 Ap. ep. 62₂ (et *πῦρ* recte ab Herw. adiectum et temere a Wagn. locum attemptatum esse apparet)
 967 d. m. del. *Isthm.* V 41
 9917 n. an *πρόωρος* (Hes.)? add. Hipp. π. *πντ.* 8
 101₂ d. m. (*Cyr. lex.*) del.
 107₂ n. l. *εὐάρεχρ*
 1251₂ n. del.^x
 132₂ cf. 2701₂ *ναῦ* (*βαμοῖς* Ap.)
 140₂ *τόν ἀέρα* cf. 177
 148₂ Hes. *σεῖριος*
 1522₂ d. m. *pro ×. Et rectius lectionem *a* recepissem
 1532₂ l. *δὲ ἔδνος* ss³
 158 n. pro 19 *alterum* rep. 20
 1612₂ *Ἀγγελους* ss³
 1621₂ l. *φορίων*
 1632₂ l. *νης*
 1992₂ d. m. l. *supr.* 18
 1752₂ n. *Οἰτης* |
 179₂^b cf. 3727
 196₂ lin. 2 l. *δὲ om.*
 2002₂ *περι* piget me nunc in n. non inseruisse × *Πεισάνδρω*?
 20317 n. l. Kink.
 2142₂ **Γραῖαν-Βοιωτίας**
 2174₂ *λεοντήν, δειλήν* sim. in S quoque est sollemnis scriptura. Aspiratio praevallet in *ἀρμενον*. Vnum norunt *αὐτοῦ* pro *δαντοῦ* S et T Moneo haec, ne pro sphalmatis habeantur.
 2182 *ἀε-δοτεφανώθησαν* EM 6941₂
 2221₂ sch. μ 39
 2232₂ d. m. *Eg
 2342₂ add. T
 2352₂ sch. Eur. Or. 1378
 2401₂ l. *Κυρηναίους*
 2441₂ n. l. γ 2 m²
 255₂ *ἀπῆρε καὶ ἐλθὼν εἰς τ. Γ. φκ.* v. Wil.-M. Ph. Unters. VII 189
 2642₂ l. *καλοῦμενοι*
 2721₂ l. *ἀπολιθοθῆν.* l. 18 non est T, sed s⁴
 2742₂ l. *φάνας*
 2882 l. *γενέσθαι*
 2972 l. 584
 3051₂ cf. sch. Verg. V 73. 300
 312₂ del. ss³
 3142₂ add. ss³
 3184 add. T
 3242 *ἐργάζοιτο* | × *ἀγνίζοιτο*? Illud ex Al. 619 ductum est
 324 n. 10 ante *Σάλαγγοι* ins. 11
 33217^b l. *δες*
 3402₂ l. *νυκτιπόλον*
 3421₂ Hec. 249 in l. m. transferas
 3521^b l. *παίδων*
 3571₂ l. *Διοχέλος*
 3632₂ l. *Ἑλλήσποντον*
 3641₂ *ἀράκοντα*? cf. 231₂
 3682₂ cf. Reitz. Gesch. d. gr. Ett. 3202₂
 372₂ add. T
 3824 *δίξεο, δίξεο σοι μάλα δὴ μέγαν ἀνδρ' ἀπ' Ἀθηνῶν· ἡ δὲ Μίλητόν σε κατὰξω πῆματα Κασίν* v. Wil.-M. Her. I¹ 58 n.
 3952₂ *μάτην λαλεῖ* | *ταῦτα φθίγγεται* s³. non a diorthota s³ s⁴ *φθίγγεται* illatum, sed in archetypo alterius classis extitisse sero e 61 intellexi: huic igitur cedat *λαλεῖ*.
 3961 l. *σειρήνας*
 proll. VII Palatini codicis numerus est 18.
 ib. XV *Δωδωναίητιδες* potius deductis litteris signandae erant.

Index Scriptorum (S).

- Aenigma Sphingis** 11₂₂
Aeschrio 227₁₀
Aeschylus 168₁₀ 246₂₂ 357₁₀
Alexander Aetolus 115₂₀
Androcles 165₂
Anthologia 374₀
Anticlidus 170₀
Antimachus 110₂₂ 202₂₂
Apollonius Rhodius 97₂₂ 340₂₂ 369₁₀
 (374₂₂) τῷ Ἀργοναύτῃ 369₁₇
Apollodorus? 318₁₂
Aratus 148₇ 367₀
Archilochus 245₇
Argonauticorum scriptor v. Pisander
Aristophanes 9₁
Aristoteles 176₂₂ 252₂ 385₁₀
Artemidorus 211₁₀
Callimachus 33₁₀ 71₂₂ 98₀ 111₁₀ 118₂₂
 136₁₀ 152₂ 179₁₂ (372₇) 186₀ 188₂₇
 193₂₂ 198₁₀ 199₀ 200₁₀ 202₂₀ 205₁
 206₁₀ 209₁₇ 212₂₂ 215₀ 223₁₂ 233₁₀
 244₂₀ 257₁ 281₁₇ 10 303₂₂ 316₂₂
 335₂₂ 341₁₄ 351₁₂ 368₀ 371₁ 22
 377₂₁?
Callisthenes 188₁₄
Cephalo 360₂₂? 369₄
Cypria 198₀
Demetrius 156₀ 193₁₂ περὶ Παμφύλλας
 163₂ π. Σαφύρου 272₁₀ ὁ Σκῆψιος
 190₂₂
Diogenes in τοῖς Γαλατικοῖς 206₁₀
Dionysius Periegeta 274₂₂ 364₂₂
 Scymnaeus 357₂₀
Diophantus 369₂₄
Duris 186₁₀ 202₂₀ 245₁₀ 274₂₁
Epigramma 347₇
Eratosthenes 163₂₂ 202₁₀
Eudoxus? 276₁₂ 385₂₀
Euphorio 55₂₀ 56₁ 98₀ 107₀ 113₂₂
 142₂₂ 24 154₂₂ 27 162₁₀ 166₀ 180₂₂
 181₁₂ 186₀ 219₁₀ 238₂₀ 294₁₄ 332₂₂
 (361₁₀)
Euripides (64₂₇) 77₁₀ 98₁₄ 129₀ 159₁₀
 333₁₇ 356₁₂ 396₂₂
Hellanicus 26₀ 170₂₂ 186₁₇ 204₂₂
Heraclides 235₂
Herodotus (175)₂ 186₀ 262₂₀ 386₁₂ (20)
 387₂₂ 117₀? 377₂₂
Herodorus 189₂
Hesiodus 95₀ 121₂₂ (231₁₄) 250₂ 271₁₀
 285₂₂ 302₁₀ 333₁₂ 340₁₂ (20?) 377₂₇
 (20) 385₂
Hipponax 199₁₀
Homerus 155₂₀ 15₁₀ 31₂₇ 35₂₄ 38₂₀
 48₂₂ 52₂₂ 20 57₂₀ (62₂₂) 70₁₅ 95₂₂
 (107₂₀) 109₂₇ 111₁₀ 112₀ 11 113₁
 115₁ 8 116₂₂ 117₂₂ 20 118₂₂ 121₂₇
 122₂₁ 123₂₂ 137₀ 142₀ 146₂₀ 147₂₀
 148₁₂ 17 153₄ 161₀ 24 169₂₁ 172₁₂
 175₂₂ 182₁₀ 184₁₁ 187₁₀ 188₁₇ 190₇
 (ὁ ποιητῆς)₂₄ 197₁₀ 10 22 198₂₂
 201₁₀ (τῷ π.) 20 206₁₀ 210₁ 216₁₂
 219₁₅ 220₀ 221₂₂ 228₁₂ 229₁₀ 230₀
 231₁₂ (239₁₀) 242₁₂ 15 244₂₀ 22
 245₂₂ 246₍₂₎ 20 24 20 252₁₄ (20)
 253₂ 263₂₂ 276₂₁ 283₁ 284₁₇ 288₂₂
 290₂ [ib. 5] 10 294₂₀ 298₁₂ 20 299₁₇
 303₂₀ 305₂₂ 312₁₀ 314₁ (ὁ π.) 10 24
 315₁₁ 320₁ 14 326₁₀ 327₁₄ 330₁₀
 10 332₀ 376₁₀ 380₂₁ 385₁₂ 386₂₀
 47₂₀
Ilias parva 247₂
Incertus poeta 46₁₀ 112₁₀
Ister 170₁₀ 365₁₀
Leonidas 242₁
Lessus 26₂₀

Lycus 208 _o	Pyrander 392 _{as}
Melampodia 225 ₂₁ 226 ₁₉	Sextio 321 ₄ 323 ₁₉
Metrodorus 228 ₂₁	Simonides 212 ₁₉
Mimnermus 206 ₂₃	Sophocles 9 ₁₃ ? 50 ₂₇ 169 ₂₄ 190 ₂₁ 296 ₂₃
<i>oi vachtopoi</i> 153 ₃	Sophro 45 ₂₃
Nicander 45 ₂₂ 22 ₁₃ 252 ₃	Soterichus 175 ₂₃
Oppianus 251 ₁₂	Stesichorus 115 ₂₃ 219 ₁₇
Oraculorum versus 175 ₂ (382 ₃) 386 ₂₃	Theo 315 ₁₈ 355 ₁₈ 384 ₁₀
Parthax 304 ₃	Theocritus 196 ₂₃
Pherecydes 54 ₂₃ 198 ₄ 220 ₁₆ ?	Theopompus 211 ₃ 255 ₄ 392 ₂₃
Philogenes 206 ₃ 327 ₂₃	Theseus 214 ₁₆
Philostephanus 164 ₂₃ 201 ₂₀ 361 ₁₀	Thucydides 249 ₁₂
Phlitas 211 ₁₈	Timaeus 208 ₃ 211 ₁₆ 236 ₁₃ 315 ₁₄ 323 ₁
Pindarus 113 ₃ 161 ₂₀ 168 ₂ 263 ₂₁	334 ₂₁ 336 ₇ ? 337 ₁
Pisander ? 200 ₂₀ (Add.)	†Trophio 229 ₂₃
Polyidus 284 ₂₃	Xenagoras 165 ₄
proverbia 64 ₂₇ 66 ₃ 177 ₄ 329 ₃	Xenio 350 ₃

**ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΥΚΟΦΡΟΝΑ ΣΧΟΛΙΑ ΙΣΑΑΚΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ.**

- ἡ βίβλος τελέθουσα Λυκόφρονος ἀσματοκόμπου
 ἦν ἀλαδὸς προπάροισεν ἀδερκέα δέργματ' ἔχουσα·
 5 νῦν δέ με δορκαλέην Ἑρμεῖη θήκατο τέχνη
 Τζέτζης Ἰσαάκιος ἐύστροφα πείσματα λύσας.
 τοῖς τῶν ποιητικῶν βιβλίων ἀρχεσθαι μέλλουσι δέον εἰδέ-
 ναι πρῶτον τὰς τῶν ποιητῶν διαφοράς, εἰθ' οὕτω ταῖς
 βίβλοις αὐτῶν εἰσβάλλειν, ἵν' εἰδοῖεν, ὅποιον εἶδους τῶν
 10 ποιητῶν μετέρχονται βίβλους. τὸ ποιητῆς γὰρ ἀπροσδιορί-
 στως λεγόμενον γενικὸν ἐστὶν ὁμώνυμον ὄνομα εἰς εἶδη διαι-
 ρούμενον πλείονα, εἰς τὸν κατ' ἐξοχὴν καὶ ἀπροσδιορίστως
 λεγόμενον ποιητὴν, εἰς λυρικὸν *ποιητὴν*, εἰς διθυραμβικόν,
 εἰς λαμβογράφον, τραγικόν, σατυρικόν, κωμικόν, εἰς ἐλεγείο-
 15 γράφον, εἰς ἐπιγραμματογράφον τὸν καὶ ἀναθεματικόν, εἰς
 ὕμνογράφον, εἰς ἀσματογράφον τὸν καὶ αἰοιδόν, εἰς ἐπιθα-
 λαμιογράφον, εἰς μονωδὸν καὶ εἰς μυρία ἕτερα εἶδη, ἀπερ
 μακρόν ἐστι λέγειν καὶ ὀχληρὸν καίπερ ἀκριβῶς ἐπιστάμενον.
 λεκτέον δέ μοι τὰ τῶν ῥηθέντων ποιητῶν γνωρίσματα
 20 καὶ χαρακτηρίσματα. τῶν *μὲν* οὖν ἀπροσδιορίστως καὶ κατ'
 ἐξοχὴν ποιητῶν *καλουμένων* τέσσαρα *ταῦτά* εἰσι τὰ γνω-
 ρίσματα· μέτρον τὸ ἥρωικόν, μῦθος ἀλληγορικὸς, ἱστορία
 παλαιὰ καὶ ποιά λέξεις, ὧν χωρὶς ἐποποιοὶ λέγονται. γεγόνασι
 δὲ ὀνομαστοὶ ποιηταὶ πέντε· Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Πανύασις,

τοῖς —: de fonte huius prologi v. O. Kroehnert, Canones poetarum, scriptorum, artificum per antiquitatem fuerunt? Regim. 1897 G. Kaibel, Die Proll. Περὶ κωμῳδίας. Berl. 1898.

1 φερωνόμως λείλογχε τὴν κλησιν μόνος σκοτεινὰ φράζων ἢ φρονῶν
 εἰ λυκόφρων ante eis γ1 2 γραμματικοῦ om. γ2 3 βίβλος μὲν Π
 7 κατέρχουσαι Π

Lycephronis Alexandra II.

Ἀντίμαχος, Πείσανδρος, νέοι δὲ ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνθρα
 γίνεται ὥρη. καὶ ταῦτα μὲν τὰ γνωρίσματα τῶν καλου-
 μένων κατ' ἐξοχὴν ποιητῶν, λυρικῶν δὲ γνωρίσματα τὸ πρὸς
 5 λύραν τὰ τούτων ἄδεσθαι μέλη καὶ χορὸς ἐστὼς κυκλικῶς
 ἄνδρας ἔχων πεντήκοντα, ὅπερ καὶ ὄρων ταῦρον ἐλάμβανον.
 καὶ διθυραμβικοῖς δὲ τοῦτο κοινόν. οἱ διθυραμβικοὶ δὲ τῶν
 λυρικῶν εἶχόν τι πλεόν τὸ πρὸς τὸν Διόνυσον πολυστρόφους
 πλέκειν τοὺς ὕμνους καὶ | τρίποδας ἐλάμβανον | διὸ καὶ διθύ- 25^α
 ραμβοὶ ἀπὸ τοῦ Διονύσου ἐλέγοντο τοῦ διὰ δύο θυρῶν βάν-
 10 τος, τῆς τε γαστροῦς τῆς Σεμέλης καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διός.
 λυρικοὶ δὲ ὀνομαστοὶ δέκα· Στησίχορος, Βαχχυλίδης, Ἴβυκος,
 Ἀνακρέων, Πίνδαρος, Σιμωνίδης, Ἀλκαίαν, Ἀλκαῖος, Σαπφώ
 καὶ Κόριννα. διθυραμβικὸς δὲ διάσημος ποιητὴς Φιλόξενος
 ὁ Κυθήριος. διθύραμβον δὲ ἦτοι κυκλικὸν χορὸν ἐν Κορίνθῳ
 15 πρῶτον ἐστήσεν Ἀρίων ὁ Μηθύμναϊος, δεῦτερον Λάσσης
 Χαυρίνου Ἑρμιονεύς. λαμβογράφων ποιητῶν γνώρισμα λοι-
 δορία δι' ἰάμβων, καταχρηστικῶς δὲ καὶ δι' ἐτέρου οἴου δὴ
 τινος μέτρου. ἀριπρεπεῖς δὲ λαμβογράφοι Ἀνανίας, Ἀρχί-
 20 λοχος, Ἰππώναξ. τραγικῶν, σατυρικῶν καὶ κωμικῶν ποιητῶν
 κοινόν μὲν τὸ τετραγώνως ἔχειν ἰστάμενον τὸν χορὸν καὶ τὸ
 λαμβάνειν τράγον ἢ τρύγα τουτέστιν οἶνον νέον καὶ μιμητι-
 κῶς ἐν τῇ θυμέλῃ τὰ τούτων δράματα λέγεσθαι τε καὶ δρᾶ-
 σθαι, διάφορον δὲ αὐτοῖς τὸ τὴν κωμωδίαν γέλωτα ἔχειν καὶ
 σκώμματα καὶ κδ' χορευτάς, τὴν δὲ τραγωδίαν καὶ τοὺς σα-
 25 τύρους ἐπίσης μὲν ἔχειν χορευτάς ις', διαφέρειν δὲ πρὸς
 ἀλλήλους, ὅτι ἡ μὲν τραγωδία θρήνους μόνον ἔχει καὶ οἰμω-
 γάς, ἡ δὲ σατυρική ποιήσεις συγκιρῆ^α ταῖς ὀλοφύρσεσιν ἱλα-
 ρότητα καὶ ἀπὸ δακρύων εἰς χαρὰν ἁταντᾶ. διαφέρει δὲ
 κατὰ τοῦτο καὶ κωμωδία καὶ τραγωδία, ὅτι ἡ μὲν τραγωδία
 30 λύει τὸν βίον, ἡ δὲ κωμωδία συνίστησι. καὶ κωμωδία δὲ ἐ-
 κλήθη ἢ ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ κώματος ἦτοι τοῦ ὕπνου
 εὐρέθη ἢ ὅτι ἐν ταῖς κώμας τουτέστι ταῖς στενωπαῖς ἢ ὅτι
 ἐν ταῖς κώμας τουτέστι τοῖς μεγίστοις χωρίοις ἢ ὅτι ἐν ταῖς
 κώμας καὶ τόποις τοῦ Διονύσου εὐρέθη. ἢ δὲ τραγωδία

16 χαβρίνου b χωρίνου γ2 30 καὶ add. a m² 32 στενωποῖς b m² γ2
 cf. Cram. AO III 335r 33 τοῖς γ1 34 κώμοις b γ1 cf. Cram. ib. 10
 πότοις b γ1 cf. ib. 11 πόταις int. lin. γ2

ἀπὸ τοῦ τράγον ἢ τρέγα λαμβάνειν τουτέστι *νέον* οἶνον ἢ ἀπὸ τοῦ τρέγα χρίσθαι τὰ πρόσωπα αὐτῶν κατ' ἀρχάς· ἢ ὅτι τετραγώνως ἴσταντο, τετραγωνδία ἐκλήθη ἢ ἀπὸ τοῦ τραχείας ὥδᾶς ἔχειν τοὺς θρήνους τραχωδία καὶ τραγωνδία. ἢ

5 σατυρικὴ δὲ ἀπὸ τῶν σατύρων ἐκλήθη τῶν εὐρόντων αὐτὴν ἦτοι γεωργῶν καὶ εὐτελῶν ἀνθρώπων. τραγωνδοὶ δὲ ποιηταὶ *Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης, Ἀρίων, Θέσπις, Φρόνιχος, Ἴων, Ἀχαιοὺς* καὶ ἕτεροι νέοι μυρίοι. κωμῶδοι πραττόμενοί εἰσιν οὗτοι οἱ *Ἀριστοφάνης, Κρατῖνος, Πλάτων, Εὐπολῖς,*

10 *Φερεκράτης* καὶ ἕτεροι, νέοι *Μένανδρος, Φιλήμων, Φιλιστίων* καὶ πλῆθος πολὺ, σατυρικὸς δὲ *Πρατίνας*. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τραγικῶν, σατυρικῶν καὶ κωμικῶν ποιητῶν, ἐλεγειογράφων δὲ γνωρίσματα ποιητῶν τὸ πρὸς τοὺς τεθνηκότας οἰκτους συγγεγραφεῖν καὶ ὀλοφύρσεις ἐν ἐλεγείῳ τῷ μέτρῳ

15 κυρίως, καταχρηστικῶς δὲ καὶ *ἐν* ἐτέρῳ. ἐλεγείων δὲ ποιηταὶ *Καλλίμαχος, Μίμνερος, Φιλήτας*. ἐπιγραμματογράφων δὲ γνωρίσματα τῶν καὶ ἀναθεματικῶν τὸ γεγραφεῖν εἰς ἀνδριάντας ἐπιγράμματα καὶ εἰς τὰ ἐν ναοῖς ἀναθήματα καὶ εἰς ἕτερα τοιαῦτα τινα, ὡς Ὀμηρος ἐποίησεν ἐν τῇ δοθείσῃ

20 τοῦτω φιάλῃ παρὰ τῶν Μήδου υἱῶν, ἣν ἀνέθετο τῷ ἐν *Δελφοῖς Ἀπόλλωνι* ἐπιγράψας οὕτως *Φοῖβε ἄναξ, δῶρόν τοι ἔλῶν ὃ Ὀμηρος ἔδωκε ἧσιν ἐπ' εὐφροσύναις,* σὺ δέ μοι κλέος ἐσθλὸν ὀπάζεις (Cert. Hes. 260 R). ἐπιγραμματογράφοι ποιηταὶ *Σιμωνίδης ὁ παλαιός, σὺ Ἡρόδοτος*

25 μέμνηται, *Ἀλκαῖος ὁ νέος, δς ἦν ἐπὶ *τοῦ* Οὐεσπασιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου καὶ Τίτου, Ἀθηναῖος, Πρόκλος, Παλλαδάς, Ἀγαθίας* καὶ ἕτεροι μυρίοι. ὕμνογράφοι ποιηταὶ οἱ εἰς θεοὺς γράφοντες ὕμνους ὥσπερ ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος Ὀρφεύς, Ὀμηρος, Ἡσίοδος, Ἀσκληπιάδης καὶ ἕτεροι. γρά-

30 φει δὲ ὁ Ὀρφεύς χωρὶς τῶν ἀστρολογικῶν καὶ ἐπωδικῶν καὶ μαγικῶν καὶ τῶν ἐτέρων καὶ ὕμνους εἰς *Αἴα* καὶ τοὺς λοιποὺς οὕτως *Ζεὺς πρῶτος γένετο, Ζεὺς ὕστατος ἀργιχέραννος, Ζεὺς κεφαλὴ, Ζεὺς μέσα, Αἰὶς δ' ἐκ πάντα τέτυκται* (Orph. fr. 46). καὶ Ὀμηρος μνήσομαι

2 τρνγί II cf. Cram. AO II 33520 χρίσασθαι II ib. 20 τοῦτω
 χρυσῇ γ1 *μίδου γ1 ἔθεντο α 22 τι α γ2m¹ ἐπιφροσύ-
 ναις II 23 ὀπάσεις α 32 ἑπατος α 33 μέσσα II
 1*

οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο (h. Ap. II 1). καὶ οἱ λοιποὶ ὁμοίως, ἵνα μὴ μακρολογῶ· οὐ γὰρ ἀγνοῶ τὰ τούτων καὶ ἐτέρων πλειόνων. ἀσματογράφων δὲ τῶν καὶ ἀοιδῶν γνωρίσματα τὰ ἄσματα καὶ ὠδὰς γράφειν πρὸς μου-
 5 σικὴν καὶ φόρμιγγα καὶ βάρβιτον καὶ κιθάραν καὶ πᾶν ὄργανον μουσικὸν ἀδόμενον, οἷοι περ ἦσαν ποιηταί, ὥς ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος γράφει, Ἀυτομήδης καὶ Δημόδοκος καὶ Αἰῖρις οἱ Κερκυραῖοι καὶ ὁ Ἰθακήσιος Φήμιος καὶ οἱ λοιποί, *οὗς ὁ Φαληρεὺς γράφει*. οὐδὲ γὰρ ἀγνοῶ αὐτούς. ἐπιθαλα-
 10 μιογράφοι δὲ ποιηταί, ὅσοι πρὸς τοὺς νυμφίους ἐν γάμοις ἐγκώμια ἔγραφον, οἷος ἦν ὁ Ἀγαμήστωρ ὁ Φαρσάλιος καὶ ἕτεροι καὶ Ἡσίοδος αὐτὸς γράψας ἐπιθαλάμιον εἰς Πηλέα καὶ Θέτιν τρις μάκαρ, Αἰακίδῃ, *καὶ* τετρακίς, *δλβιε* Πηλεῦ, δς τοῖσδ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσανα-
 15 βαίνει (Hes. fr. 81 γ). μονῶδοι λέγονται ποιηταὶ οἱ μονοπροσώπως γεγραφότες ἐπιταφίους ὠδὰς, καταχρηστικῶς δὲ καὶ οἱ μονοπροσώπως ὀλην *τὴν* ὑπόθεσιν ἀφηγούμενοι, ὥς περ νῦν ἐν τῇδε τῇ Ἀλεξάνδρῃ ὁ Λυκόφρων ποιεῖ· | παριστᾷ γὰρ τὸν θεράποντα *μόνον* τὴν ὑπόθεσιν ὀλην ἀφηγούμενον. |
 20 ἀλλαχοῦ γὰρ οὗτος ὁ Λυκόφρων τραγικός ἐστι ξδ' ἡ μς' δρᾶ-⁶ ματα τραγωδιῶν γεγραφώς. | ἀλλ' ἐπειδὴ *τὰ* περὶ τοὺς ποιητὰς διηρθρώσαμεν τε καὶ ἠκριβώσαμεν, λέγειν ἔστιν ἀρμόδιον καὶ τὰ περὶ τοῦ μονῶδοῦ τούτου Λυκόφρονος.

Γένος Λυκόφρονος.

25 *Ὁ* Λυκόφρων οὕτως τῷ μὲν γένει Χαλκιδεὺς ἦν, υἱὸς *Σωκλέους ἢ Λύκου τοῦ ἱστοριογράφου κατὰ τινας. | εἰς δὲ ἦν *τοῦ. II 57^u τῶν ἐπὶ ποιητῶν, οἵτινες διὰ τὸ εἶναι ἐπὶ τῆς Πλειάδος ἐλέγοντο· ὧν τὰ ὀνόματα Θεόκριτος ὁ τὰ βουκολικά γράψας, Ἄρατος ὁ τὰ Φαινόμενα γράψας καὶ ἕτερα, Νικάνδρος Αἰαν-
 30 τίδης ἢ Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά, Φίλικος, Ὁμηρος ὁ νέος τραγικός — *ἐστι γὰρ καὶ ἕτερος Ὁμηρος, οὗ περ ἐγὼ τὸν Ἡσίοδον νομίζω ἰσόχρονον, κἄν περ τὰ τοῦ παλαιοῦ Ὁμήρου μετατρέπωσιν εἰς αὐτόν* — ὁ Ἀνδρομάχου Βυζάντιος, δς δρᾶ-
 ματα ἐποίησεν νζ', καὶ οὗτος ὁ Λυκόφρων | κἄν ἕτεροι μὴ *?

8 *Χαίρις γ2 m¹
 34 νζ' | ἐπὶ α

9 αὐτοὺς α m²

22 διωρθώσαμεν c

- εἰδότες ἄλλους φασὶν εἶναι τῆς Πλειάδος. | ἦσαν δὲ οὗτοι ἐν ^{*sch. Theocor XVII. 1. 11} χρόνοις Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου καὶ Βερενίκης, οἱ παῖδες ἦσαν ἀμφότεροι Πτολεμαίου τοῦ Λαγῶος καὶ Βερενίκης τῆς Ἀντιγόνου θυγατρὸς. | εὐδοκίμει δὲ τότε *δ* Ἀνκάρων ¹ 5 οὗ τοσοῦτον διὰ τὴνποίησιν ὅσον διὰ τὸ λέγειν ἀναγραμματοισμοὺς οἷον ὅτι Πτολεμαῖος ἀπὸ μέλιτος λέγει μεταγραμματοζόμενον, Ἀρσινόη *δὲ* Ἰὼν Ἡρας καὶ ἑτέρα τοιαῦτα τούτοις ὅμοια. οὗτος δὲ Ἀνκάρων τοῖς φιλαναγνωστοῦσι τῶν νέων χαριζόμενος τὸ παρὸν βιβλίον ἐξέθετο ἱστοριῶν τυγχάνον ἀνάμεικτον. | τὰ γὰρ ἀφ' Ἡρακλέους καὶ τῶν Τρωικῶν ² 10 μέχρις Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνης καὶ κατωτέρω συντεμῶν πάντα γράφει καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ βιβλίου ἀνατρέχει καὶ κατ' ἐπιδρομὴν *λέγει* καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Ἰούς τὴν παρὰ τῶν Φοινίκων, ὅθεν ὁ πόλεμος ἀνεργάγη βαρβάρους καὶ Ἑλληνισιν. ἡ δὲ ὑπόθεσις ἐστὶ τοιαύτη. | Πρίαμος δὲ Λευκίπτης ^{Ap. bibl. II 146. 148} καὶ Λαομέδοντος | ἐξ Ἑκάβης τῆς Λύμαντος ἢ τῆς Κισσέως θυγατρὸς || διδύμους παῖδας γεννᾷ, Κασάνδραν | τὴν καὶ Ἀλεξάνδραν ^{sch, D H 44} Τ καὶ Ἑλενον, οὗς ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου ναφ' Ἡλίου Ἀπόλλωνος ἐκόμισαν, καὶ τὰ τούτων ἐτέλει γενέθλια. συμ- ³ 20 ποσιάσαντες δὲ καὶ κωμάσαντες πανημερίως ἐν τῷ ναφ' περὶ ἐσπέραν πρὸς τὴν πόλιν καὶ τὰ ἀνάκτορα ὑπεχώρησαν λήθῃ κατὰ τινὰς ἑάσαντες τοὺς παῖδας ἐν τῷ ναφ' | κατ' ἐμὲ δὲ οἰκεία γνώμη τοῦτο σκοποῦντες ἐξ ἑθους *κρατοῦντος* ἐποίησαν. ἐκ τινων γὰρ συμβάντων ἐπεγίνωσκον ὁποῖοι τινες ἀπο- ⁴ 25 βαίεν οἱ παῖδες. οὕτω γοῦν καὶ οἱ περὶ Πρίαμον περὶ τοὺς εἰρημένους ἐποίησαν. Τ τῇ ἐπαύριον δὲ τῷ ναφ' προσελθόντες β' ὄφεις ἐπηρωρημένους τοῖς παισὶν εὖρον καὶ τὰ αἰσθητήρια τούτων καθαίροντας, μηδὲν δὲ λυμαινομένους αὐτούς. ἥ Ἀπόλλων δὲ τις χρησμολόγος καὶ μάντις ὑπάρχων ἐν τῷ ⁵ 30 φηθέντι ἱερῷ τοῦ Ἡλίου μαντικούς εἶπε γενέσθαι τοὺς παῖδας, ὅς καὶ λαβὼν αὖξοντας ἐδίδασκε τὴν μαντικὴν. Τ | ὑπισχεῖτο δὲ τῇ Κασάνδρᾳ, εἰ συγγένειτο αὐτῇ, ἀρίστην αὐτὴν μάντιν ποιῆσαι. | μὴ πειθομένης δ' ἐκείνης τοῦτο ποιῆσαι ^{S 352} | ἐκήρυξεν ὁ χρησμολόγος ἐκεῖνος Τ Ἀπόλλων | ὥς οὐ μάντις ^{S 1454}

5 — 8 ὅμοια Eust. II. I 401⁶ Lips. ed. 19 ἐτέλουν II 27 β' incertum a om. II ἀπηρωρημένους a m² ἐπαιρειμένους γ2 ἐσπειρωμένους b γ1 29 χρησμολόγος — Tzetz. ex. II. 191⁴ Anteh. 50 c. not. Jac. 31 αἰξην λαβόντας II

- ἐστὶν ἡ Κασάνδρα, μαινομένη δὲ παράφρονα φθέγγεται |
 θέν δ πατήρ ἐς πετρῶροφον οἶκημα καθείρξας αὐτήν, ἵνα 71s. A
 μὴ δοκῇ τοῖς Τρωσὶ μαίνεσθαι καὶ διαπαίζῃται | τινὰ τρόχιν 8 1471
 ἦτοι ἄγγελον ἐστῶτα *καὶ ἀκροώμενον ταύτης* προσέταξεν
 5 αὐτῷ ἀπαγγέλλειν |. ὃς ἄγγελος μονωδῶς καὶ μονοπροσώπως
 τῷ Πριάμῳ κατὰ λεπτόν τὸ λαλήθῃ ἐν τῇ Κασάνδρᾳ *πᾶν*
 ἀφηγεῖται λέγων αὐτῷ· λέξω σοι, *ὦ* Πρίαμε, περὶ πάντων
 ἀληθῶς τῶν λαλήθέντων τῇ Κασάνδρᾳ, ὅσον τέως αὐτὸς
 μνημονεύω καὶ οὐκ ἀποδεδράκασί μου τὴν μνήμην. ἡ οὕτω·
 10 τὰ πάντα, ὦ Πρίαμε, περὶ ὧν ἐρωτᾷς, ἵνα σοι εἴπω, λέξω
 ἐξ αὐτοῦ πρώτου λόγου, ἀφ' οὗ ἤρξατο ἡ Κασάνδρα λέγειν,
 μέχρι τέλους. εἰ δ' εἰς μῆκος ὁ λόγος ἔλθῃ ἦτοι ἐὰν μακρὸς
 γένηται ὁ λόγος μου, μὴ ἀποκνήσῃς ἀκούειν καὶ διὰ τοῦτο
 ὀργισθῇς, *ἀλλὰ συγγνωμόναι* ἦτοι μακρόθυμος ἔσο πολυ-
 15 λογούντι μοι, διότι οὐχ ὥς ἤνοιγε πρῶτον ἡ Κασάνδρα τὸ
 στόμα αὐτῆς | ἡσύχως | οὕτω καὶ νῦν ἤνοιξε τὸ ἄρτι γεγονός 92s
 ποικίλον, ἀλλὰ πολλὴν κραυγὴν ἐκ τοῦ στόματος ἐξενεγκούσα
 σύμμικτον περὶ τῶν προγεγονότων καὶ μελλόντων γενέσθαι
 ἐκ τῶν λαιμῶν αὐτῆς τῶν μαντικῶν ἐξέφερεν. ἐκ τούτων δὲ
 20 πάντων, ὧν εἶπεν ἡ Κασάνδρα, ἅτινα ἐν τῇ ψυχῇ μου ἔχω
 καὶ ἀπομνημονεύσω, ἀκουσον καὶ ἀναδιδάσθητι, ὦ βασιλεῦ,
 ἀναστρέφων δὲ ταῦτα ἐν τῷ λογισμῷ σου μετέρχου τοὺς
 δυσνοήτους λόγους τῶν μαντευμάτων τῆς Κασάνδρας | ἀνερευ- P
 νῶν | ὅπου σε ἄγει κατ' ἔχρος ἡ ἀληθείης καὶ φανερά δόδος·
 25 *πολλὰ γὰρ εἶπε μὴ ἡσυχάζουσα*. καὶ δὴ σὺ μὲν ἄκουε, ἐγὼ
 δ' ἀπάρχομαι λέγειν· ἡ μὲν ἡμέρα ἤδη ὑπὸ ὑγάζεν ἐξ Ὠκεανοῦ 142s
 ἀνατέλλουσα, οἱ ναῦται δὲ *οἱ* μετ' Ἀλεξάνδρου λύσαντες
 | τὰ ἀπόγεια | καὶ ἀνασπᾶσαντες | τὰς ἀγκύρας | καὶ ἀναπετά- Pp
 σαντες | τὰ ἰστία | κώπαις | τὴν θάλασσαν ἐπληττον | ἐφέ- 251s
 30 ροντο δὲ πλέοντες πνέοντος ἀρκτικοῦ ἀνέμου | ἐκεῖθεν τῶν 241s
 Καλυδνῶν, ἅπερ εἰσὶ Τρωικὰ νησίδρια | ἡ δὲ Κασάνδρα ἐκ
 τοῦ ὑψηλοῦ πετρωρόφου θαλάμου αὐτῆς τὰ κατὰ Τροίαν
 ἀπάρχεται θρηγεῖν οὕτως.

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀρκούντως ἐρρέθη, λέξωμεν δὲ καὶ

8 ὅσων II 9 ἡ — 24 δόδος | εἰ δ' εἰς μῆκος ἔλθοι, συγγνωμό-
 νει γ1 12 ἦτοι — 24 δόδος | συγγνωμόναι γ2 26 ἐπηύγαζεν α
 33 θρηνωθεῖν II

περὶ τῆς ἐπιγραφῆς· διὰ τί Ἀνκόφρωνος Ἀλεξάνδρα
ἐπεγράφη τὸ παρὸν ποίημα; πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν λοι-
πῶν τοῦ Ἀνκόφρωνος συγγραμμάτων· εἶπον γὰρ διτι ξδ' ἢ μς'
τραγωιδίων ἐποίησε δράματα. || Κασάνδρα δὲ λέγεται παρὰ s⁴
5 τὸ κάσιν ἀνδρεῖον ἔχειν τὸν Ἑκτορα | αἰολικῶς δὲ γράφεται EM 582⁴²
διὰ δύο σσ | Ἀλεξάνδρα δὲ ἢ παρὰ τὸ ἀλύξαι καὶ ἐκφυγεῖν
τὴν τῶν ἀνδρῶν συνουσίαν ἢ παρὰ τὸ ἀλέξειν καὶ βοηθεῖν
τοῖς ἀνδράσιν ἥτοι τοῖς ἀνθρώποις διὰ τῶν χρησμῶν. || ταῦτα
δὲ καὶ ψυχρά εἰσιν, ὅμως διὰ τινὰς τῶν μωρῶν τῶν τοιαῦτα
10 λῆρα ἀποροούντων γραπτέον καὶ ταῦτα. *ὥς* καὶ τὸ διὰ τί s⁴
λέγεται Ἀνκόφρων; διὰ τὸ ἀνιγματοδῶς καὶ πανούργως λέ-
γειν· καὶ γὰρ οἱ λύκοι πανούργοι.

Ἰστέον ὥς ὁ τῇ Κασάνδρᾳ παριστάμενος οἰκέτης μαν-
τευομένη αὐτὸς οὗτος ἦν ὁ Ἀνκόφρων ὁ τοῦ Πριάμου ὑπογρα-
15 φεύς, δς παρὰ τοῦ Πριάμου ἐπιταγείς ἤκουε τῶν τῇ Κασάνδρᾳ
P λεγομένων· θυγάτηρ γὰρ Πριάμου ἢ Κασάνδρα. s | μαν-
τευομένην τὴν Κασάνδραν τάληθῇ καὶ διὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος
ἀπιστουμένην καθεῖρξεν ὁ πατὴρ οἰκέτην αὐτῇ παρακατα-
στήσας ἀκούειν τῶν χρησμῶν, ὅπως ἀναγραφόμενος αὐτοῦς
20 ἀπαγγείλῃ αὐτῷ. s *περιέχει δὲ χρησμοὺς τὸ ποίημα καὶ
τὴν ἀφ' Ἡρακλέους ἱστορίαν μέχρι τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς
ἔξωθεν παρεμπλεκομένης καὶ ἄλλης ποικίλης ἱστορίας. νοη-
τέον δὲ κατὰ τὴν ἐκτὸς ὑπόθεσιν τὸν Πρίαμον ἠρωτηκέναι
τὸν ἄγγελον περὶ ὧν ἀπεφθέγγετο ἢ Κασάνδρα, τὸν δὲ ἀνω-
25 θεν διηγούμενον ἅπαντα*. | ss⁴ *προλογιζόμενος δὲ ὁ Πρία- 833
μος φαίνεται*.

ἢ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Ἀπόλλων ἐρασθεὶς Κασάνδρας 1023
ἐδίωκεν αὐτήν. αὕτη δὲ ὑπ' αὐτοῦ καταλαμβανομένη ἡγή- sch. Eur.
σατο, ἵνα δῶ αὐτῇ τὴν μαντικὴν, ὑποσχομένη τὸν γάμον· τοῦ Andr. 296
30 δὲ Θεοῦ παρασχόντος τοὺς γάμους αὐτῷ διεψεύσατο, ὅθεν
ὀργισθεὶς ὁ Θεὸς τὴν μαντικὴν *ὥς* θεῖον οὖσαν δῶρον ἀπ'
αὐτῆς οὐκ ἀφείλατο, ἀπιστεῖσθαι δὲ αὐτὴν ἐποίησε μαντευσ-
μένην τὰ ἀληθῆ | καὶ ὥς μαινομένην ἠγεῖσθαι |. S 350

1 λέξω ἃ μ' ἱστορεῖς· τρεῖς εἶδη τῆς συναλοιφῆς ^{sch. D}
 ἀπλᾶ καὶ τέσσαρα σύνθετα· ἀπλᾶ μὲν ἐκθλιψις, κρᾶσις καὶ ^{Thr. 1}
 συναίρεσις, σύνθετα δὲ ἐκθλιψις καὶ κρᾶσις, ἐκθλιψις καὶ
 συναίρεσις, κρᾶσις καὶ συναίρεσις, ἐκθλιψις καὶ κρᾶσις καὶ
 5 συναίρεσις. ἀπλῇ μὲν ἐκθλιψις ὡς τὸ οὐχὶ οὕτως οὐχ'
 οὕτως, κρᾶσις δὲ ὡς τὸ ἐποιήσαο ἐποιήσω καὶ συναί-
 ρεσις ὡς τὸ πάις παῖς, σύνθετα δὲ ὅλον ἐκθλιψις καὶ κρᾶ-
 σις ὡς τὸ καὶ ἐγὼ καὶ γώ, ἐκθλιψις καὶ συναίρεσις ὡς τὸ
 †ἐμ' οὐπ' ὀδύνη, κρᾶσις δὲ καὶ συναίρεσις ὡς τὸ ὠπό-
 10 λος ἀντὶ τοῦ ὁ αἰπόλος, ἐκθλιψις δὲ καὶ κρᾶσις καὶ συναί-
 ρεσις ὡς τὸ | κᾶτα καὶ εἶτα καὶ | ὠπόλοι ἀντὶ τοῦ οἱ ^{cod. V}
 αἰπόλοι. ^{551m}

λέξω· τοῦτο τὸ σχῆμα καὶ ὁ ποιητικὸς τρόπος παρεπι-
 γραφή ἐστίν, ὅτι δ' ἄνωθεν οὐκ ἐμφαίνεται, δέκνεται παρ-
 15 ἐπιγραφόμενον ἐκ τῆς κειμένης γραφῆς. ὅλον δ' Ἡρίαμος
 ἐνταῦθα οὐ φαίνεται ἐρωτῶν, ἐκ δὲ τοῦ λέξω σοι δηλοῦται
 λοιπὸν | ὅτι προηρώτησεν|. οὗτος δὲ ὁ τρόπος, ὡς ἔφην, καὶ ^{inf. n}
 τὸ σχῆμα παρεπιγραφῇ λέγεται. | οἱ δὲ τὸ προοίμιον ὀβε- ⁹
 λῖζειν πειρώμενοι | δοκοῦσί μοι καὶ τοὺς ποιητικοὺς τρέ-
 20 πους ἡγνοηκέναι. τὰ πάντα· ποῖα *πάντα*; *ταῦτα* ἃ
 ἀκούσας ἐκ τῆς Κασάνδρας ἐν μνήμῃ φέρω. νητρεκῶς
 | ἀληθῶς παρὰ *τό* νῆ | στερητικὸν μόριον καὶ τὸ τρέσω τὸ ^P
 φοβοῦμαι· οἱ γὰρ τάληθ' ἔγοντες οὐ δειλιῶσι κατὰγνωσιν
 ὡς οἱ ψευδόμενοι.

25 λέξω τὰ πάντα· τοῦτο τρι- | ἃ μ' ἱστορεῖς· τρισσῶς λέ-
 P χῶς ἀποδίδεται· λέξω σοι | ἀλη- | γεται ἃ μ' ἱστορεῖς. τὸ δὲ
 θῶς | ὦ Ἡρίαμε | ἃ με πυν- | με ἀντίπτωσις ἀντὶ τοῦ μοι.
 θάνη | ... ἤτοι οὖν τὴν διάλυσιν καὶ τὰ φωνήεντα δὲ μακρὰ
 τῆς συναλιφῆς οὕτως† ἀπολυ- | κουφίζουσιν οἱ ποιηταὶ καὶ ἰ
 30 τέον ἀλλ' ἱστόρει ἢ ἃ μ' | καὶ ᾗ καὶ ἕτερα τοιαῦτα δύο
 ἱστόρεις ἃ μὴδὲ καθιστο- | γράμματα ὡς τὸ πόσσ' ἀπα-
 ρεῖν ἐγίνωσκες ἢ ἃ μ' ἱστο- | λοῖσιν (Hes. Θ 3) ἀντὶ τοῦ πο-
 ρεῖς ὡς τοῦ Ἡριάμου πρότε- | σίν. συντάσσεται γοῦν, ὡς ἔ-
 ρον πυνθανομένου κατὰ τὸ | φην, τρισσῶς ἃ με ἱστορεῖς

9 †ἐμ' οὐπ' ὀδύνη v. sch. Dion. Thrac. l. 1.25 14 παρεπιγραφόμε-

ιον a 22 τρέσω b τρέμω c 27 πυνθάνου cl. T Wentzel

28 lac. ind. 30^b δύο om. a m¹ γ2 30 μ' | μὴ Wentz. 31 ἱστορεῖς

32 ἃ μ' | ἃ με T et Wentz.

σιωπώμενον ὡς Ἀριστοφάνης ἤτοι ἀνερωτῆς, ἡ δὲ μὴ ιστο-
 ρεῖς κατὰ συναλοιφήν ἢ δεῖ
 εἰ μὴ Προμηθεύς εἰμι, στίλζειν εἰς τὸ νητρεκῶς καὶ
 τᾶλλα ψεύδομαι (fr. 624 Dind.). s
 5 ἄφ' ἐτέρας ἀρχῆς λέγειν τὸ
 ἀλλ' ἱστορεῖ ἤτοι ἱστορῶν
 καὶ ἀκούων μάνθανε.

Θεράπων ἐστὶν ὁ προλογίζων πρὸς τὸν Πρίαμον. ἐκβάλλεται
 δὲ τὸ προσοίμιον παρὰ τισιν· οὐ γὰρ φαίνεται οὐδὲν ἐρωτῶν
 ὁ Πρίαμος. ss¹

- 10 2 μηχανῶνθῃ· μακρός μακρυνθῇ *καὶ ἰωνικῶς μακρυνθῇ*
 καὶ ἐκθλίψει τοῦ ῥ αἰολικῶς μηχανῶνθῃ. T

3 ἡσυχος κόρη ἡ ἡσυχεστάτη· ὡς ἀρμόδιον γὰρ ἡ σιωπῇ
 καὶ γυναιξί, μῆτοιγε μόνον παρθένοις, ὡς *καὶ* φησι Σοφο-
 14 κλῆς γύναι, γυναιξί κόσμον ἡ σιγὴ φέρει (Ai. 293). s¹?
 P? ἄλλως. διχῶς ταῦτα· ἡ οὕτως | *οὐ γὰρ* ἡσυχος ὑπάρχει
 ἡ κόρη | καὶ στίλξεις ἐνταῦθα ἡ οὕτως s¹

οὐ γὰρ ἡσυχος κόρη· οὐ | οὐ γὰρ ἡσυχος κόρη ἔλυ-
 γὰρ ὡς | τὸ πρότερον ἡσυ- | σεν ἤτοι κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν
 P χος ss¹ οὔσα | s⁵ τὸ στόμα | χρησμῶν τὸ αἰόλον στόμα
 20 ἔλυσε τῶν ποιικίλων χρησ- | ὡς τὸ πρὶν.
 μῶν. ss⁵

〈ἡσυχος〉 κατάχρησις ἀντὶ τοῦ ἡσύχως καὶ ἱλαρῶς. s² cf. T
 P 616 αἰόλων δὲ διὰ τὴν | πολυμάθειαν | τῶν χρησμῶν ἡ διὰ
 τὰ | αἰνίγματα | οἷον αἰνιγματωδῶς λέγει ὡς ἡ Σφίγξ. s

- 25 4 ἔλυσε χρησμῶν· τὸ ἐξῆς ἔλυσε χρησμῶν
 | αἰόλον στόμα |· καὶ γὰρ πολλὰ ἐχρησμολόγει. ἡ οὕτως·
 οὐ γὰρ ἡ φύσει ἡσυχος κόρη, διὰ δὲ τὰς μαντείας
 κωλυομένη ἡσυχος εἶναι ἀνέλυσεν ὡς πρὶν τὸ αἰόλον
 στόμα. s

16 *στίζοις? 23 αἰόλον. correxi in adn. cr. Alex. a. l. 25 lac.
 ind.: excidit οὐ γὰρ ἡσυχος οὔσα ἡ κόρη cf. s⁵ p. ambigebat scho-
 liasta, essetne ἡσυχος cum ipso nomine coniungendum (ἡ φύσει ἡσυχος
 κόρη s) an pro praedicato esset (ἡσυχος οὔσα κόρη ps⁵) an ipsum esset
 praedicatum (ἡσυχος Ps⁴ ἢ P ὑπάρχει s⁴). aliter Wentz. Ἑπικλ. V.
 28 ἀνέλυσεν V ἀνέδυσεν s

P <αἰόλον διὰ> τὸ πλῆθος τῶν χρησµῶν. ἦ | τὸ ποικίλον |
 ὅτι μάντις ἦν καὶ μουσική. s αἰόλον | τὸ ποικίλον | ἀπὸ P
 τοῦ παλαιοῦ Αἰόλου πολυτρόπου ὄντος ὡς | τὸ δαίδαλον ἀπὸ EM x
 τοῦ ἀνδριαντοποιοῦ Δαιδάλου | αἰόλον δὲ στόμα εἶπε διὰ
 5 τὴν ποικιλίαν καὶ στροφὴν τῶν αὐτῆς χρησµῶν. *Ὀμηρος δὲ sch. v
 τὸ αἰόλον ἐπὶ τοῦ ταχυτάτου λέγει ὡς τὸ κορυθαίολος
 "Ἐκτωρ, οὗτος δὲ ἐπὶ τοῦ ποικίλου*. στόμα παρὰ τὸ
 τέμνειν τὰ σιτία. T

p 5 ἄσπετον ἀπλήρωτον | πολύν. | *Eg. (EM 156₅₁). ἄσπε-
 10 τον | πολλήν | ἀπαρακολούθητον, ἐκ τοῦ σπῶ τὸ ἀκολουθῶ | p EG
 ἢ μεταλαβάνω, ἦν οὐ δύναται τις μεταλαβεῖν καὶ νοῆσαι ἢ
 ἡττινι οὐ δύναται τις παρακολουθῆσαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν
 λεγομένων. χέασα· τροπικὴ ἢ λέξις καὶ μεταφορικὴ, ἀπὸ
 τῶν χρομένων ὑδάτων. T

15 6. δαφνηφάγων· εἰώθασιν οἱ μάντις δάφνας προσ-
 σθῆναι. s² *δαφνηφάγον μαντικὴν ἢ* δαφνηφάγων *ἢ*
 μάντεων ἢ μαντικῶν ἐκ λαιµῶν. ληροῦσι γὰρ | ὅτι οἱ μάντις s
 δάφνας ἐσθιόντες ἐμαντεύοντο | ἵνα τῇ ὀπωπῇ καὶ τῇ ὀσφρῇ
 σει γαννύμενος ὁ θεὸς ἀντιδίδωσιν αὐτοῖς τὰς θεοπροπίας
 20 *χαίρων*. ἢ δὲ ἱστορία ἡμῖν δηλώσει· || Ἀάδων ὁ ἐν Ἀρχα- sch. D
 δία ποταμὸς τῇ Γῇ συγγενόμενος ἐγέννησε παῖδα *ὀνόματι*
 Δάφνην πάνυ ὠραίαν τῷ εἶδει. ταύτης ἐρασθεὶς Ἀπόλλων
 ἐδίωκεν αὐτήν. ἢ δὲ συλλαμβάνεσθαι μέλλουσα ἠΰδατο τῇ
 μητρὶ αὐτῆς Γῇ, ἢ δὲ χανοῦσα ὑπεδέξατο αὐτήν. ἢ Γῇ δὲ
 25 | τὸν Ἀπόλλωνα παραμυθουμένη | ὁμώνυμον τῇ κόρῃ φυτὸν Nona.
 ἀνέδωκεν, δ καὶ δάφνη καλεῖται. | ἐστὶ δὲ αἰθαλὴς | καὶ μηδέ- Π 2
 ποτε μαραινόμενον | ἐπεὶ καὶ ἡ κόρη ἀφθαρτος ἐκ τοῦ Ἀπόλ- Hea. 1
 λωνος ἐμεινεν T. Ἀπόλλων δὲ συνείρας στέφανον ἐκ τῶν τοῦ E 4
 φυτοῦ φύλλων ἐστεφανώσατο διὰ τὸν τῆς ὁμωνυμίας κόρης
 30 ἐρωτα || ὁθεν καὶ τὰ ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος στέμματα sch. A
 ἀπὸ δάφνης ἦσαν κατεσκευασμένα. | ὁθεν ληροῦσιν ὅτι καὶ T 3
 οἱ μάντις | δι' εὐφροσύνην Ἀπόλλωνος T δάφνας ἡσθιον. | supr.

1 <αἰόλον διὰ> Wentz. 2 ὅτι — μουσική post 15 δαφνηφάγων
 Wentz. 11 καταλαμβάνω et λαβεῖν γλ 15 εἰώθασιν δ' Wentz.
 29 ὁμωνύμου b m¹ γ 2 om. γλ

καὶ ταῦτα μὲν τὰ ληρώδη καὶ μυθικά, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως
 ἔχει· οἱ χρησμολόγοι καὶ μάντις σταφάνους δάφνης φοροῦν-
 τες ὡς ἀειθαλοῦς ὄντος τοῦ φυτοῦ καὶ | ἀλεξικάκου | καὶ οὕτω Nic. A
 τοῖς χρηζοῦσι τοὺς χρησμοὺς λέγοντες καὶ λαμβάνοντές τι ἐξ
 5 αὐτῶν καὶ οὕτω διατρεφόμενοι *εἰς* τὸν μῦθον ἐτέθησαν
 ὅτι δαφνηφάγοι εἰσὶν ἦτοι ἐκ τοῦ σταφανοῦσθαι δάφνη καὶ
 λέγειν τοὺς χρησμοὺς ἔχουσι τὰς τροφάς. T
 P φοιβάζειν ἦγον μαντεύε- | φοίβαζεν | ἐμαντεύετο | ἀπὸ P
 9 σθαι. *Eg (EM 7978) | τοῦ Φοίβου τοῦ Ἀπόλλωνος.

cf. P 7 Σφιγγὸς κελαίνης διὰ τοὺς φόνους ἢ τὰ αἰνιγ-
 ματα. s⁴ αὕτη ἡ Σφιγξ θυγάτηρ γέγονε Λαίου s
 ἐμπροσθε μὲν εἶδος ἔχουσα | τὴν δὲ Σφιγγὰ λέγουσιν ἔχειν
 λείοντος, ὅπισθεν δὲ ἀνθρώ- | εἶδος ἐμπροσθεν *μὲν* λείον-
 πον, φανείσα δὲ τοῖς ἐντο- | τος, ὅπισθεν δὲ ἀνθρώπου |
 15 πίοις εἶπε τοιοῦτον αἶνιγμα· s | γρυπὸς πτέρυγας, ὄνυχας ἀε- *S 146
 τοῦ | καὶ τοιαῦτα τεράστια. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· || αὕτη Mal. p.
 ληστρὶς ἦν περὶ τὴν Μωάβην, χώραν Θηβῶν | καὶ τὸ Φέκιον Ap. bi
 ὄρος | καὶ ἀγγίζει τοὺς παριόντας. || δς δ' ἂν εἶπε τὸ ταύ- III 5
 τῆς αἶνιγμα, τοῦτον ἡλευθέρου. *πάρεργον δὲ ἐστὶ καὶ
 20 περισσὸν λέγειν καὶ τὸ αἶνιγμα ὡς* πᾶσι δηλόν· εἰ δὲ
 καὶ τοῦτο θέλει τις μαθεῖν μὴ γινώσκων, ἐστὶ τόδε· T
 ἐστὶ δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὐ μίᾳ μορφῇ,
 καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φύην μόνον, ὅσσ' ἐπὶ
 γαῖαν ἐρπετὰ γίνονται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ
 25 πόντον. ἀλλ' ὁπόταν πλείστοις ἐπείγομενον πο-
 σὶ βαίνει, ἐνθα τάχος γυλοῖσιν ἀφανυρότατον πέλει
 αὐτοῦ. ss⁴
 πρὸς ἣν ἀπεκρίθησαν ὅτι τὸ | ἐμυθεύσαντο γοῦν αὐτὴν λαι-
 αἶνιγμα τοῦτο ἀνθρώπων ση- | ναν διὰ τὸ φονικόν, ὄνυχας
 30 μαίνει· ὅταν γὰρ γεννηθῇ ὁ | ἀετοῦ ἔχειν διὰ τὸ ἀρπακτικόν,
 παῖς, περιπατεῖ τετραποδιστί, | πτέρυγας δὲ γρυπὸς διὰ τὸ
 ἀξήθεις δὲ διὰ δύο ποδῶν | τοὺς σὺν αὐτῇ ληστεύοντας

5 ἐπέθηκας γ2 10 Σφιγγὸς — 12a ἀγνοῶν om. γ2 15b ὄνυχας,
 πτέρυγας b 23 βοτὴν α m² γ1 24 γίνηται T 26 μένος α m²
 τάχος μένος γ1 ἀφανυρότερον a. cf. Schwartz sch. Eur. Ph. I 243²⁰ 256²⁰
 (T memoriter versus s⁴ adulteravit) 30b γρυπὸς b γ1 31b ἀετοῦ
 b γ1 32 ἀξανάμενος T

καὶ γηράσκων διὰ τριῶν, ὅτι πάντας περιτρέχειν συντόμως
μετὰ φάβδου βάλλει. ^{ss⁴s⁵} καὶ ἀναιρεῖν τοὺς δδεύοντας. Τ
ταύτην Οἰδίπους ἀνείλεν ἐλθὼν μεθ' ἐτέρων ὡς δῆθεν χρή- ^{Mal. 1}
ζων συλληστεύειν αὐτῇ καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ὄνφ θεῖς κατή-
⁵ γαγεν ἐς Θήβας καὶ ἔδειξε τοῖς Θηβαίοις καὶ δῶρον | ἐλήφει ^{Ap. 1}
τὴν βασιλείαν καὶ τὴν μητέρα γυναῖκα ὡς ἄγνοῶν. ^{54. 5}

^P 7 κελαίνης τῆς ἀσήμεου καὶ | σκοτεινῆς | διὰ τὰ αἰνιγ-
ματα. ^{ss⁴} Σφιγγὶ δὲ τὴν Κασάνδραν παρεικάξει | διὰ τὸ αἰνιγ-
ματώδεις αὐτῆς εἶναι τοὺς χρησμούς. | ^{ss⁴s⁵} τὴν δὲ Σφιγγα
¹⁰ λέγουσιν εἶναι θυγατέρα τοῦ Λαίου. ^{s⁴s⁵ cf. 1111}

8 ἄσσα καὶ ἄττα ἀντὶ τοῦ ἄτινα δύο μέρη λόγου δασύ-
νεται, ἄττα δὲ ἀντὶ τοῦ τινὰ λέγουσιν (EM 1673s) ὅτι ψιλοῦ-
ται. ἐμοὶ δὲ καὶ τοῦτο δασύνειν δοκεῖ, τὸ δὲ ἄττα ἀντὶ τοῦ
τροφεῦ λέγω ψιλοῦσθαι. Τ θυμῶ παρὰ τὸ θύειν τὸ αἷμα, EG 2
¹⁵ θύαιμος καὶ θυμός.

9 κλύοις ἀντὶ τοῦ κλύθι ἀττικῶς, τὸ εὐκτικὸν ἀντὶ
προστακτικοῦ. Τ *ὦναξ ἀντὶ τοῦ* ἀναξ δωρικῶς ὀξύνεται. (sch.)
τὸ γὰρ ᾠ οἱ Λωριεῖς εἰς ᾠ μέγα τρέπουσι τὸν ἀνθρώπον
ὠνθρώπον λέγοντες καὶ τὰ ὅμοια. οὕτω καὶ τὸ ἀναξ ὦναξ.
²⁰ εἰ δὲ ἐστὶν ἀττικὴ συναλοιφή ἀντὶ τοῦ ᾠ ἀναξ, περισπᾶται
διὰ τὸ ᾠ τῆς κλητικῆς. ἔχει δὲ καὶ μικρὰν ὀξεῖαν τοῦ ἀναξ
καὶ εἰς τὸ ᾠ ψιλὴν τοῦ ἐκθλιβέντος ᾠ.

^P ἔστι δὲ κυρίως τὸ τῶ ἐ ἀριθ- πεμπάζειν κυρίως τὸ κατὰ ἐ ἐ
μιῶ ἀναμετρεῖν καθὼς οἱ ἀρ- μετρεῖν, νῦν δὲ τὸ πεμπάζων
²⁵ χαῖτοι. ^{s²} ἀντὶ τοῦ ἀναλογιζόμενος | κεῖ- ^P
ται καὶ | ἔστιν ἡ φωνὴ Αἰολέων |. Τ ἀναπεμπάζειν μεταφο- ^{vik. H}
ρικῶς τὸ ἀναμετρεῖν καὶ ἀναλογίζεσθαι. Eust. II. I 1121.
φρενὶ πυκνῇ φρονημωτάτῃ διοίχνει πορεύου, διέρχου·
τροπικῇ ἢ λέξις ἀντὶ τοῦ νόει· δυσφάτους δυσλέτους, δει-
³⁰ νὰς αἰνιγμάτων· αἰνίγματα καλεῖ τὰ χρησιμωδήματα τῆς

23 sch. δ 412

25^b ἀναλογιζόμενος sch. Ap. Δ 1748

1^b πανταχοῦ b γ1 3 ἀνελθὼν b γ1 23 ἔστι | ἡ 30 χρησιμο-
δοτήματα b γ1 χρησιμωδήματα γ2 cf. 1321

Κασάνδρας· οἰμούς τυλίσσω | ὁδοὺς ἐρευνῶν | κἀνταῦθα P
τροπικῶς οἷμους καὶ ὁδοὺς λέγει τὴν ὁρμὴν τῶν λόγων τῆς
Κασάνδρας ἢ οἷμας τὰς ὁδὰς· οἶμος γὰρ ὁδός, οἷμη δὲ
ἡ ὁδός. T

5 11 ἥ περ εὐμαθὴς τρεῖς· ῥητορικῶς πᾶν τὴν τρο-
πὴν ἐφύλαξε καὶ ὡς ἐπὶ ὁδοῦ λέγει πόρευσιν τρεῖς καὶ
ποδηγίαν τὴν ἀνερεύνῃσιν καὶ μάθῃσιν τῶν λόγων τῆς
Κασάνδρας. T

P 12 ὁρῶν κελεύθῳ. s | *αὐτὴ γὰρ, φησὶν, ἡ ὁδός τὰ ἐν
10 σκότει καὶ ἀφανῇ ὄντα ἀνευρίσκει*. | ss⁴ εὐμαθὴς τρεῖ-
βος πασίγνωστος ὁδός ὁρῶν κελεύθῳ ἀπλανεῖ πορείᾳ
τὰν σκότῳ ποδηγετεῖ φανεροῖ καὶ σαφηνίζει τὰ *δεινὰ
καὶ* δυσνόητα. T *τὸ δὲ T ποδηγέτεῖ ss⁴ δὲ s ἀπὸ τῶν
κυνηγῶν μετηνέχθη. ss⁴ ἐπονται γὰρ οἱ κύνες τοῖς τῶν θη-
15 ρῶν ἔχουσιν ἐν τοῖς κυνηγεσίοις. T τινὲς δὲ προστακτικῶς
ἀνέγνωσαν. ss⁴ ἡγουν ὅπου τις εὐμαθὴς τρεῖς ἢ ὁδός ἐπὶ τὰ
σαφῶς ἔχοντα ἀγει σε*. T

13 μηρίνθου σχάσας | ἀντιστρόφως εἴρηκεν· ἔδει γὰρ
19 εἰπεῖν ἐγὼ δ' ἄκρας βαλβίδος μήρινθον σχάσας ἀντὶ
p τοῦ | διαρρήξας. | s ἐπ' ἄλλην τροπὴν μεταβέβηκε θεωρικῶν
καὶ ἱππικῶν ἀγώνων καὶ φησὶν ἐγὼ δὲ τὴν ἄκραν *ἦτοι
τὴν πρῶτην* βαλβίδα | τὴν ἀφετηρίαν | τὸ κάγκελλον σχά-
σας καὶ ἀνοίξας διὰ τῆς μηρίνθου ἦτοι | σχολίου ἀνέρχο-
μαι | εἰς τὰς διεξόδους καὶ ὁδοὺς τῶν λοξῶν λογίων τῆς
25 Κασάνδρας. T

14 ἀνειμι λοξῶν τουτέστιν ἀνέρχομαι καὶ ἀπάρχομαι
λέγειν τὰ λοξὰ ταύτης χρησιμοδοτήματα. τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα
ῥητορικόν ἐστίν, καλεῖται δὲ προαναφώνημα καὶ ὑπόσχεσις
καὶ προκατασκευὴ καὶ προκατάστασις καὶ προσοχή καὶ προ-
30 διήγησις· προαναφωνεῖ γὰρ καὶ ὑπισχνεῖται καὶ προκατα-
σκευάζει ὅτι λοξῶς καὶ αἰνιγματωδῶς καὶ δυσκόλως γράφειν
τὰ τῆς διηγήσεως *τοῦ* ποιήματος μέλλει. διὰ δὲ τοῦτο

1 οἷμας b γ1 οἷμας γ2 2 οἶμονε b γ1 3 οἷμας b γ1 οἶμος
b γ1 οἷμη γ1 27 χρησιμοδοτήματα b γ1 χρησιμοδοτήματα b m² γ2 m³
cf. Zon. 1862 32 ποιήματα α διὰ τί II

μέλλει ποιεῖν μίμημα τῆς Κασάνδρας ὥσπερ ἐκείνη λοξῶς
 ἐλάλει καὶ σχολιῶς. δεῖ γὰρ τὸν ρήτορα καὶ ποιητὴν ἀπο-
 μιμεῖσθαι τὰ ἤδη τῶν προκειμένων προσώπων καὶ μὴ ἀνη-
 θικεντον εἶναι καθάπερ ὁ Εὐριπίδης | φιλοσοφούσας ἐπάγων sch. Eur
 5 ἐνίοτε βαρβάρους γυναῖκας | καὶ δούλους δεσπόταις τραχυ- Hipp. 91
 τάτως ἀντιλέγοντας | καὶ βασιλεῖς προσαιτοῦντας μετὰ σπν- sch. Ar.
 ρίδων ἢ πῆρας, ὅπερ οὐκ ἂν γένοιτο· τίς γὰρ οὐκ αἰδεσθῇ- 949—9
 σεται βασιλεὺς μετὰ τὴν τῆς βασιλείας καθαιρέσειν σπυρίδα
 κατέχειν καὶ ἄρτον ζητεῖν; ἢ τίς αὐτὸν καὶ οὕτως ἐκστάντα
 10 οὐκ ἂν πάλιν ἐτίμησε τὴν προτέραν ἐκείνου τύχην σκοπῶν;
 τοιαῦτα γοῦν πολλὰ φησιν Εὐριπίδης | διὸ καὶ μεμπτός ἐστιν sch. Eur
 ἐν τούτοις ὥς μὴ τηρῶν ἡθῶν τὴν κατάστασιν. τὸ δὲ μεῖζον Med. 531
 ὅτι καὶ ἐναντία πολλάκις ἑαυτῷ λέγει.

15 *πρώτην ἀρράξας νύσσαν* τὴν πρώτην νύσ-
 σαν καὶ ἔκβασιν καὶ ἀπαρχὴν καὶ τὸ προοίμιον ἀρράξας
 ἐπικροτήσας, κτυπήσας τουτέστι ρητορικῇ μεγαλοφωνίᾳ ἀπαρ-
 ξάμενος τρέχειν τοῖς λόγοις ὡς πτερωτός καὶ | ταχύς δρο- P
 P νυνί | ἀρχὴν. ἢ ὁ καμ- | μεύς | νύσσα λέγεται ἡ ἀφε-
 πτήρ καὶ ἡ ἀφετηρία | ὁθεν | τηρία καὶ ἡ ἀπαρχὴ τοῦ δρόμου
 20 ἀφίενται οἱ δρομεῖς. s². | παρὰ τὸ νύσσω τὸ διεγείρω
 καὶ τιτρώσκω· ἐν γὰρ τῇ ἀφετηρίᾳ τῶν ἵππικῶν τοὺς μὲν
 ἵππους κεντοῦσιν οἱ παρεστῶτες σιδηροῖς κέντροις, ὥς ἂν
 ὀξυτέρως ἐκπηδήσωσι τῇ πληγῇ, τοὺς δὲ πεζοὺς λόγοις νύσ-
 σουσι καὶ παραινοῦσι καὶ αὐτοὶ δὲ μόνοι ἑαυτοὺς νύσσουσιν
 25 εἰς δρόμον. καὶ οὕτω μὲν ἡ ἀφετηρία νύσσα καλεῖται· | ὁ δὲ EM 609a
 καμπτήρ νύσσα λέγεται παρὰ τὸ νεύω νεύσω νεύσα καὶ
 νύσσα· | νεύουσι γὰρ περὶ τὸν καμπτήρα καὶ κάμπτουσιν.

*Ὡς μὲν· ἡμέρα ἦν ss⁴ φησὶν s ὅτε ὁ Ἀλέξανδρος ss⁴
 τῆς Τροίας τόπων T ἀπέπλει καὶ ss⁴ παραντίκα, φησὶν T
 30 ἡ Κασάνδρα ἤρξατο λέγειν*. ss⁴ ἐνταῦθα ἀπάρχεται τῆς
 διηγήσεως καὶ φησιν· ἡ Ἥμερα μὲν ἤδη τὸ Φήγιον | ὅρος 15a
 τοῦ Ὀκεανοῦ | ὑπερεπέτετο | ἐποχουμένη τῷ Πηγάσῳ | Ἰππῳ p 15a
 τὸν σὸν ἀδελφὸν Τιθωνὸν καταλιπούσα περὶ τὴν Κέρ-

1 ποιεῖν; κατὰ II 4 *εἰσάγων sch. Eur. l. l. 5 δούλας a
 cf. sch. l. l. 9 ἄρτους II 10 οὐκ inepte 13 καὶ ὡς a λέγων a
 28 δροῖος T

- την, ἥτις ἐστὶ | νῆσος Ὠκεανῆτις | . ἥως σημαίνει τέσσαρα· P
 τὸν ἀπὸ πρωίας μέχρι τοῦ γεύματος καιρὸν | καὶ τὴν ὅλην sch. μ 45
 ἡμέραν, τὸ νυχθήμερον, καὶ καθολικωτέρως αὐτὸ τὸ †λέγειν sch. ε 1
 ὄνομα Ἦους καὶ Ἡμέρας, ὅπερ οἱ μυθογράφοι σωματοειδῆ
 5 θεὰν εἶπον | ὥς ἐπὶ τοῦ Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων (A 1) καὶ τὸ sch. D Θ
 ἀπὸ ἀνατολῆς μέχρι μεσημβρίας τοῦ ἡλίου διάστημα ὡς ἐν
 τῷ ὄφρα μὲν ἥως ἦν καὶ ἀέξατο λεγὸν ἡμᾶρ (Θ 66)
 καὶ τὸ νυκτὸς καὶ ἡμέρας διάστημα ὡς τὸ ἥως δέ μοι ἦδε
 9 δυωδεκάτη, δτ' εἰς Ἴλιον εἰλήλουθα (Φ 80). Φῆγιον
 P δὲ | ὄρος περὶ τὸν Ὠκεανόν | ss⁴ φηγούς ἦται ὄρυς ἔχον.
 s⁴ Φῆγιον ὄρος — δ πολλὰς ὄρυς εἶχεν. Eust. II. 14133 τὸ δὲ EG 62ss
 φηγός ἡ ὄρυς παρὰ τὸ φάγω· πρὸ γὰρ τῆς εὐρέσεως τοῦ 55134
 ὄρου βαλάνους καὶ ἀκρόδρυα ἀντὶ δώρας ἡσθιον οἱ ἀν-
 P θρωποι. πάγον δὲ ἀκρωτήριον. ss⁴
 15 17 κραιπνὸν τὸ ταχὺ παρὰ τὸ ἐφ' ὕψους καὶ εἰς κάραν
 P πνέειν. T ὑπερποτᾶτο τὸ | ὑπερεπέτετο | s⁴? Πηγά-
 σου πτεροῖς περιφραστικῶς τῷ Πηγᾶσφ. Ὀμηρος πανσό-
 φως καὶ ἀλληγορικῶς φυσικώτερον γράφων
 Πηγᾶσου πτεροῖς· Ὀμηρος | ἱπποὺς Ἡμέρας φησὶ Λάμ-
 20 μὲν Λάμποντα καὶ Φαέθοντα | ποντα καὶ Φαέθοντα, οἱ δὲ
 ἱπποὺς λέγει τῆς Ἡμέρας (ψ νέοι τῷ Πηγᾶσφ ἐποχουμένην
 246), οὗτος δὲ Πηγᾶσφ φησὶν | αὐτὴν εἰσάγουσι μυθικῶς ὡς
 ἐποχεῖσθαι. s | περ καὶ δ Λυκόφρων. ἔχεται
 δὲ καὶ τοῦτο ἀλληγορίας, ἦν μετὰ τὴν μυθικὴν ἱστορίαν ἐρῶ.
 25 *δ* Πήγασος οὗτος δ μνθευόμενος ἱππος λέγεται γεννηθῆναι
 τοιῷσδε· | σταλὲς δ Περσεὺς ἐπὶ τὰς γοργόνας προστάξει Ap. bibl. II
 τῆς Ἀθηνᾶς τὴν Σθενῶ μὲν καὶ τὴν Εὐρύαλειαν ἀθανάτους 41 sch. A
 οὔσας παρέδραμε, καρατομεῖ δὲ τὴν Μέδουσαν. | ἐκ τοῦ Hes. Θ 2
 τραχήλου δὲ ταύτης δ τε Πήγασος οὗτος ἱππος ἀνέθορεν ὑπό-
 30 πτερος ὢν καὶ δ Χρυσάορ | ἀνθρωπος T χρυσοῦν ἄορ κρα-
 τῶν. | Βελλεροφόντης δὲ δ Κορίνθιος δ καὶ Ἰππόνους καλού- sch. D Z
 μενος | ἀνὴρ ὑπάρχων Φρυγίας †T ἄκων | ἀνελὼν τινα Κορίν- Ap. bib
 θιον Βέλλερον | ἡ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν τὸν Ἠλιάδην ἢ Πειρεῖναν II 30 sch
 Ap. bibl.

1 σημαίνει — 9 εἰλήλουθα proll. 2 3 *λέγειν ante αὐτό 20 *λαμ-
 πον V b γ1 32 ὑπάρχων 'praefectus'? Hist. VII 813 (sch. D. l. l.)
 33 τὸν Ἠλιάδην in lacuna a m¹ relicta a m²c (η-γ2) δηλιάδην b cf. Hist. l. l.
 (sch. D l. l.) v. l. Ap. bibl. πυρίναν γ2 πειρήνα b τὸν πειρήνα γ1 cf. Ap.
 bibl. et Zen. II 87.

- ἡ Ἀλκιμένην ἐλθὼν εἰς Ἄργος πρὸς Προῖτον καθαίρεται |.
 Ἄντεια δὲ | ἡ καὶ Σθενέβοια | γυνὴ Προῖτου ἐρωτικῶς ἐπε- Z 180
 μάνη Βελλεροφόντη. ὥς δ' οὐκ ἐπέισθη συγγενέσθαι αὐτῇ,
 διαβάλλεται παρ' αὐτῆς Προῖτῳ ὥς πειράζων αὐτήν. Προῖ-
 5 τος δὲ αὐτοχειρὶ ἀνελεῖν τοῦτον οὐκ ἠθέλησε | κατὰ τι Mal. ;
 παλαιὸν ἔθος ἐπικρατοῦν τὸ μὴ τοὺς συμφαγόντας ἀλλήλοις
 ποτὲ παρ' ἀλλήλων θνήσκειν | εἰ μὴ που τοῦτο ἀκουσίως
 συμβῇ. διὰ τοῦτο καὶ Προῖτος Βελλεροφόντην ἀνελεῖν οὐκ
 ἠθέλησε T πέμπει δὲ αὐτὸν ἐς Λυκίαν πρὸς Ἰοβάτην τὸν sch. D
 10 πενθερόν γράμματα δοὺς αὐτῷ κατ' αὐτοῦ περιέχοντα *τὴν*
 τῆς Ἀντείας διαβολήν. καὶ Ἰοβάτης || ὁμοίως θ' ἡμέρας αὐτῷ Z 173
 συνεστιώμενος ἦν | τὴν δεκάτην δὲ τὸ γράμμα διαδεξάμενος | Mal.
 ἐπεὶ μὴδὲ αὐτὸς εἶχεν αὐτὸν ἀνελεῖν διὰ τὸ συμφαγεῖν μετ' αὐτοῦ |
 15 εἴτα Σολύμοις, εἴτ' Ἀμαζόσιν. || οἱ θεοὶ T δὲ τούτῳ ἐπτερω- Pind. I
 μένον ἱππον, ὃν φασὶ Πήγασον, ἀπεστάλαξιν, ᾧ ἐποχηθεῖς 90 m.
 τὴν μὲν Χίμαιραν ἀνείλε | μόλιβδον τῷ αὐτοῦ δόρατι ἐπι- (Nonn.
 20 θείας καὶ ἐμβαλὼν τῷ ἐκείνης πυρπνέοντι στόματι, ὅφ' οὐ or. syn
 πυρὸς ὁ μόλιβδος συντακεῖς ἐκείνην ἀπέκτεινεν | ἦν γὰρ
 25 προιδόντα τινὰ τὸ πῦρ τῆς Χιμαίρας φυλάξασθαι, κατὰ
 φησι Λυσίας ὁ ρήτωρ (fr. 101) μυθικῶς. T οὕτω γοῦν ἐκείνην Ap. II
 ἀνείλε, τοὺς δὲ Σολύμους καὶ τὰς Ἀμαζόνας ἐν πολέμῳ.
 ὑποστρέφοντα δὲ ἐνέδρα Λυκίων ἔμελλεν *αὐτὸν* ἀνελεῖν.
 ὥς δὲ καὶ τοὺς τῆς ἐνέδρας ἀνείλεν, Ἰοβάτης αὐτὸν γαμβρόν
 25 ἔσχεν ἐπὶ Φιλονόῃ τῇ θυγατρὶ καὶ τελευτᾶν αὐτῷ καὶ τὴν
 βασιλείαν καταλιμπάνει. | Βελλεροφόντης δὲ, ὥς φασιν, ἐπαρ- sch. P.
 θείας τοῖς κατορθώμασιν ἠθέλησε καὶ τὸν οὐρανὸν τῷ Πη-
 γάσῳ περιπολεῖσθαι. Ζεὺς δὲ οἷστρον τῷ ἱππῳ τούτῳ ἐπι-
 30 βαλὼν ἐπεισε τὸν Βελλεροφόντην ἀποσφαιρίσαι τῶν αὐτοῦ
 γάτων καὶ καταβαλεῖν *αὐτὸν* εἰς τὴν γῆν. καὶ δὴ περὶ
 τὸ Ἀλῆιον πεδῖον κατενεχθέντος Βελλεροφόντου καὶ περι-
 πορευομένου τυφλοῦ ἀπὸ τῆς πτώσεως ὁ Πήγασος ἄνω περι-
 επολεῖτο καὶ κάτω. | ἡ γοῦν Ἡμέρα παρὰ Διὸς τοῦτον αἰτεῖται, sch. I
 ὥς ἂν ἐποχουμένη αὐτῷ τὸν ἡμερήσιον κύκλον βαδίξῃ.

1 ἀλκιμένην a m² γ1 ἀλκιμένιον γ2 12 τῇ δεκάτῃ II 17 μό-
 λιβδον — 21 μυθικῶς — e *Mal.? 28 περιπολεῖσθαι II 29 ἐποι-
 ησε? 34 βαδίξει a γ1

- ταῦτά εἰσι τὰ ληρώδη καὶ μυθουργούμενα. | Ὅμηρος δέ 15,
 φησι Ἰππους Ἡμέρας λάμποντα καὶ Φαέθοντα. | Ἰππος δέ cf. sch.
 ἐστὶν Ἡμέρας ἡ περιφέρουσα αὐτὴν ὀξεῖα τοῦ οὐρανοῦ κί-
 νησις | ὑφ' ἧς λάμπει καὶ φαίνει. καὶ ταῦτα μὲν τὰ Ὅμη-
 5 ρικά· περὶ δὲ Περσέως καὶ Πηγᾶσος καὶ γοργόνων λεπτέον.
 | Περσεὺς ὁ ἡλῖός ἐστι *καὶ* ἡ ὀξυκίνητος τοῦ οὐρανοῦ κίνη- sch. Hes.
 σις | Ἀθηνᾶ δὲ ὁ ἀήρ | καὶ ἡ ἀναθυμίασις ἡ κινουσα τὸν Diod. I |
 οὐρανόν· ἐξ ἀναθυμιάσεων γὰρ κινεῖται. | Περσεὺς *δὲ* λέγε- cf. Ap. |
 ται παρὰ τὸ περισσῶς σεύεσθαι καὶ ὀρμᾶν. τοῦτον ἡ ἀερώ- Π 4
 10 δης ἀναθυμίασις αὕτη πέμπει ἐπὶ τὰς γοργόνας ἥτοι τὴν
 θάλασσαν καὶ τὸ σύστημα τῶν ὑγρῶν γοργόνα λεγομένων
 διὰ τὴν ταύτης κατάπληξιν. | γοργὸν γὰρ τὸ καταπληκτικόν. | sch. Et
 πέμπει δὲ τοῦτον ἀνελεῖν τὴν Μέδουσαν, τὴν λεπτομερεστε- Phoen. 1
 ραν οὐσίαν, ὡς ἐξισουμένην αὐτῇ. καὶ γὰρ ἡ πᾶσα θάλασσα
 15 ἀεροειδής ἐστι, τὸ δὲ λεπτότερον αὐτῆς εἰς ἀέρα μεταβάλλει.
 ὁ γοῦν Περσεὺς ἥτοι ὁ ἥλιος οὕτω κινούμενος τῇ οὐρανίᾳ
 φορᾷ τὴν Σθενῶ μὲν καὶ τὴν Εὐρυάλειαν ἥτοι τὸ δυνατόν
 καὶ κατὰ μήκη πέλαγος *τῆς θαλάσσης* ἐκτεταμένον οὐκ
 ἀναιρεῖ ἥγουν οὐ μετατρέπει οὐδ' ἀνιμάται ὡς ἀθάνατον ὡς
 20 μὴ μετατραπῆναι δυνάμενον, τὴν δὲ Μέδουσαν μόνην ὡς
 θνητὴν ἀναιρεῖ πλήτιων τῷ ξίφει ἥτοι τὸ βασιλικώτατον
 καὶ τῇ ὀξεῖᾳ κινήσει λεπτὸν μεταποιεῖ καὶ ἀνιμάται. τῇ δὲ
 καρτομίᾳ ἐκλήνης ἐκ τοῦ τραχήλου ὀρμᾷ Χρυσάορα καὶ Πή-
 γασος· ἀνιμωμένου γὰρ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ ἀέρος τὸ κεφα-
 25 λαιῶδες, ὡς ἔφην, καὶ τὸ λεπτότερον καὶ ἀτμῶδες συμβαίνει
 τὸ βαρύτερον ἀναφερόμενον πάλιν κάτω πηγάζειν καὶ χέεσθαι,
 ὃ καὶ Πήγασον ὀνομάζουσι διὰ τὸ κατωφερές — κατωφερῇ γὰρ sch. Hes. i
 τὰ ἄλογα —, τὸ δὲ λεπτομερέστερον εἰς τὸ αἰθεροειδέστερον
 καὶ ἐτι εἰς τὸ πυρῶδες μεταβάλλειν, ὅπερ καὶ Χρυσάορα κεκλή-
 30 κασι. | τοῦτω οὖν τῷ ἐξ ὕδατος Πηγᾶσφ ἀναφερομένῳ τῇ
 κινήσει τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῇ ἡλιακῇ ἀνιμήσει ἐποχουμένη
 συναναφέρεται ἡ Ἡμέρα· σφαιροειδής γάρ ἐστιν ὁ οὐρανός
 καὶ κινεῖται ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμὰς συμπεριφέρων αὐτῷ
 τὸν ἥλιον, οὐπερ ἡλίου περιδινηθέντος εἰς τὸ ὑπὸ γῆν ἡμι-

2 λάμπον ≡ α τ supra ν m² λάμπον II 4 ὑφ' b γ1 6 Περ-
 σεὺς — Matr. AG II 614²¹ 11 γοργόνη γ1 γοργόνην γ2 15 μεταβάλλε-
 ται α m² 18 κατὰ μήκ ≡ α x κατὰ μήκας sch. Hes. l. l. 22 ἀναιρεῖ α
 26 καταπηγάζειν sch. Hes. l. l.

- σφαίριον γίνεται νύξ, ἀπὸ δὲ τοῦ ὑπὸ θάλασσαν καὶ γῆν
εἰς τὸ ἄνω ἀναδραμόντος ἡμισφαίριον, ὁθεν καὶ τοὺς λεχθέν-
τας πηγᾶσους ἀτμοὺς ἀνασπᾷ, ἡμέραν ἐργάζεται. οὕτως ἡμῖν
* τοῖς Τζετζίοις * δοκεῖ ἔχειν ταῦτα τὰ μυθονομήματα, τοῦτῃ
5 τῷ Πηγᾶσῳ ὀχεῖσθαι τὴν Ἥμεραν, οὐ τῷ Βελλεροφόντῳ.
| κάκεινος δὲ οὐκ ἦν ἵππος — οὐ γάρ ἐστιν ὅπου τις ἐπτερω- Palaeoph¹
μένον ἵππον εὐρήσει — ἀλλὰ πλοῖφ ἐμβᾶς | οὐ πτερὰ τυγχά- 29
νει τὰ λαίφῃ | Πήγασος δὲ ἡ κλῆσις ὡς διὰ τῶν πηγαζόντων sch. He¹
ὑδάτων νηχομένῳ | τὴν Χίμαιραν ἀναιρεῖ τὴν τρικέφαλον 274
10 καὶ πυρίπνουν, ὅπερ ἀλληγορεῖται φητορικῶς· Χίμαιρα γάρ
ἦν * γυνή *, θυγάτηρ Ἀμισσοδάρου περὶ τὸν τόπον Λυκίας τοπ-
αρχοῦντος. αὕτη ἀδελφοὺς ἐσχέκει δύο Λέοντα καὶ Δρά- cf. Her.¹
κοντα καὶ τὰς τῆς Λυκίας εἰσβολὰς κατέχοντες μετὰ καὶ τῶν 15?
ὑπ' αὐτοὺς ἀνῆρουν τοὺς παριόντας. διὰ γοῦν τὴν ὁμόνοιαν
15 τρικέφαλον θηρίον τοὺτους ἐκάλεσαν, διὰ δὲ τὸ πολεμικὸν
καὶ δραστήριον πυρίπνουν. τοὺτους γοῦν ὁ Βελλεροφόντης
ἠττήσας μόλιβδον ἐμβάλλει τοῖς αὐτῶν στόμασι τουτέστι χα- 16,7
λινὸν δουλείας. πρόσθεν δὲ ὁ Λέων ἐπολέμει, ἐκ τοῦ ὀπι-
σθίου ὁ Δράκων καὶ κατὰ τὸ μέσον ἦν Χίμαιρα ὡς τούτων
20 ἀσθενεστέρα. | ἡ καὶ ἄλλως τὴν Χίμαιραν νοητέον, ὡς Ὅμη-
ρος ὑπεμφαίνει μικρὸν τοὺς Σολύμους ἔθνος μάχμον, οὗς
εἰκάζει καὶ λέοντι διὰ τὸ κατὰ πρόσωπον γενναϊοτάτως μά-
χεσθαι, τὰς δὲ Ἀμαζόνας, ἃς εἰκάζει χιμαίρα ἥτοι αἰγὴ διὰ
τὸ κρημνοβατεῖν αὐτὰς δίκην αἰγῶν καὶ ἐν κρημοῖς κατοι-
25 κεῖν, τὴν * δὲ * ἐνέδραν τῶν Λυκίων τὴν κατ' αὐτοῦ, ἣν διὰ
τὸ λαθραῖον ὄφιν ἐκάλεσε.

Πηγᾶσου πτεροῖς· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὅτι ἐκ τοῦ ὑπὸ
γῆν καὶ ὕδωρ ἡμισφαίριον σὺν τῷ ἡλίῳ ἀνῆλθεν ἡ ἡμέρα ἐκ
τῶν μερῶν τοῦ ἑώου Ὡκεανοῦ Πηγᾶσου πτεροῖς εἶπεν.
30 ἡ δὲ τοῦ Βελλεροφόντου οὐρανόθεν ἐκ τοῦ Πηγᾶσου ἀπο-
σφαίρισις τοῦτό ἐστιν· ἐπαρθεῖς τοῖς ἀνδραγαθήμασιν, οἷς
τῷ πλοῖφ ἐκείνῳ εἰργάσατο, ἐδόκει τις ἡμίθεος εἶναι καὶ
ὑψηλότερα τοῦ αἰθέρος ἐφρόνει. ἀντιπνευσάσης δὲ τῆς εἰ-
μαρμένης αὐτῷ, ἣν Ὅμηρος Δία φησὶν, αἰφνης ὁ εὐτυχὴς
ἐκείνος ὁ τροπαιοῦχος δυστυχέστατος κατεφαινετο· ἀποβαλὼν

9 νηχομένου an νηχομένους a ἡχουμένων γ2 cf. Hist. XII 422. νηχό-
μενος? Mueller

* γὰρ * τοὺς παῖδας καὶ ὥσπερ τυφλὸς γεγονῶς πενθῶν περὶ
τὴν ἐρημίαν τῆς Λυκίας διῆγεν | ἥτις Ἀλλήιον ἀπὸ τῆς ἐκείνου Z 201
ἀλῆς καὶ πλάνης ἐκλήθη | . ἥ καὶ τὰς φρένας ἀποβαλὼν καὶ
τὸν νοῦν τυφλωθεὶς οὕτω διῆγε πλανώμενος | κατὰ γὰρ Ἐπί- Plat. Mor.
5 χαρμον νοῦς ὀρεῖ, νοῦς ἀκούει, τὰ δ' ἄλλα τυφλά. 336^b

18 Τιθωνὸν ἐν κοίτῃσι· κατὰ τὸ μυθικὸν καὶ τὴν
ιστορίαν ὁ Τιθωνὸς ἀδελφὸς ἦν Πριάμου ἀμφιμήτριος·

Τιθωνὸν· ἀπὸ Ῥοιοῦς τῆς | ὁ μὲν γὰρ Πριάμος ἦν Λευκίπ-
Σκαμάνδρου θυγατρὸς ἐστὶν | πης, ὁ δὲ Τιθωνὸς Ῥοιοῦς | ἡ Ap. bibl. III
10 ὁ Τιθωνός, ὁ δὲ Πριάμος | Στρυμῶν | τῆς Σκαμάνδρου 146
ἀπὸ Λευκίπης. s | θυγατρὸς υἱός.

ἀμφότεροι δὲ πατρὸς Λαομέδοντος | . φασὶ γοῦν ὅτι τὸν ib. ib. 147
Τιθωνὸν τοῦτον σύνευνον ἔσχεν ἡ Ἡμέρα, ἐξ οὗ γεννᾷ
Μέμνονα καὶ Ἡμαθίωνα. | ἀθάνατον δὲ τὸν Τιθωνὸν ποιῇ-

15 σασα ἐπελάθεται ποιῆσαι καὶ ἀγήρω. γηράσαντα δὲ το-
σοῦτον ὥς ἐν ταλάρῳ καὶ λίκνῳ αὐτὸν περιστρεφόμενον δί-
κην βρεφυλλίου καθεύδειν εἰς τέττιγα μετέβαλεν. | καὶ διὰ
τοῦτο γοῦν φησι καὶ οὗτος ἐν τῇ κοίτῃ καταλεῖψαι αὐτὸν
τὴν Ἡμέραν. καὶ ταῦτα μὲν μυθικωτέρως λέλεκται, φητορι-

20 κῶς δὲ πρότερον ἀλληγορητέον· ὁ Τιθωνὸς οὗτος περὶ τὴν
ἡμέραν καὶ τὰ εἶδα ἐπιγαμβρεύσας παῖδας ἔσχε τοὺς προο-
ρηθέντας, πολυχρονιώτατος δὲ τοσοῦτον ἐγένετο ὥς ὑπὸ γή-
ρωσ τοῦτον τρέχεσθαι ταλάρῳ καθήμενον. ἐμυθεύσαντο γοῦν
ὅτι ἡ Ἡμέρα τουτέστιν ἡ εὐκρασία τῶν ἐώων μερῶν καὶ
25 σύνευνον τοῦτον ἔσχε καὶ ἀθάνατον ἐποίησεν ἡ ἡ Ἡμέρα καὶ
τὸ φῶς τοῦτον ἠγάπησε, διὰ τὸ ὑπέργῃον αὐτὸν, ὥς ἔφην,
γεγονέναι. ὁθεν καὶ εἰς τέττιγά φασιν αὐτὸν μεταβληθῆναι.

οἱ γὰρ τέττιγες ὥσπερ | οἱ ὄφεις | γεγηρακότες ἀποβάλλουσι S 793
τὸ γῆρας † T. | καὶ ταῦτα μὲν ἠλληγορήθη φητορικῶς· φυσικῶς
10 δὲ ἤδη λιχτέον· Ἡὼς τὸ πρωινὸν κατάστημα | Τιθωνὸς δὲ τὸ sch. ε2
τῆς ἡμέρας κατάστημα, ὅτε τιθέασιν τὰ ὄνια | καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα
χωροῦσιν οἱ ἐργαζόμενοι. ὁθεν καὶ Ἡμέρας ἀνήρ, ὅτι τὰ ἀν-
δρώδη καὶ ἐργατικά ἐν αὐτῇ γίνονται, οὐχ ὥσπερ ἐν τῇ νυκτὶ
τὰ θηλυπρεπῆ καὶ ἀνέσιμα. οὕτω μὲν, ὥς ἔφην, Τιθωνός

9 κασάνδρου s corr. Robert
33 αὐτῶ γ1

10^b Στρυμῶν erasum b om. γ1

ἔστιν ἡ ἡμέρα, μᾶλλον δὲ *ἐκεῖνο* τὸ τῆς ἡμέρας κατάστημα, ὁπότε τὰ ὄνια προτίθενται καὶ αἱ ἀγοραὶ ἴστανται. οὗτος δὲ μυθικῶς εἶπε Τιθωνὸν Πριάμου καλῶν αὐτὸν ἀδελφὸν ἱστορίαις καὶ μύθοις μόνοις θέλγειν τοὺς νέους βουλόμενος.

5 κοίτησι κοίταις· | ἰωνικῶς δὲ ἐτράπη τὸ $\bar{\alpha}$ εἰς $\bar{\eta}$ καὶ EG 6 μένει τὸ προσγεγραμμένον. |

Κέρνης· Κέρνη νῆσος Ὠκεανῆτις, ὁπόθεν ὁ ἥλιος δοκεῖ ἀνατέλλειν. T Κέρνη νῆσός ἐστι | περὶ τὸν Ὠκεανὸν κατὰ α. 16 ἀνατολὴν | ἄκραν, ἥ καθεύδει ὁ Τιθωνὸς μετὰ τῆς Ὑψς·
10 ὑποκάτω δὲ τὸ Φήγιον, οὗ τὸν Πήγασον ἵππον ἐποχεῖται ἡ Ἡμέρα μέλλουσα διέρχεσθαι κατὰ τὴν γῆν. περὶ τὸν δὲ τοῦτον τὸν ἵππον παρίστησιν ὁ ποιητής (Hes. Θ 284).

19 *τὸ ἀμφιμήτριον ἐρρέθη*. T

P 20 οὔσα | τὰ σχοινία | οἷς | οὔσα τὰ σχοινία παρὰ τὸ
15 φέρεται ἡ ναῦς οἶονεὶ οἷσά | οἷω τὸ κομίζω οἷσα | καὶ τροπῇ
τινα ὄντα | παρὰ τὸν οἷσω μέλ- | τοῦ διχρόνου εἰς δίχρονον καὶ
λοντα | δηλοῦντα τὸ κομίσω. | ἰωνικῶς | οὔσα. T ἡ τὰ ἀπὸ EM
* Eg (EG 442₃₅ EM 642₄₃ EO οἷσθας φυτοῦ ἤτοι λύγου· πρό-
123₁₅) οἷσσινα γὰρ ἐστίν. s² | τερον γὰρ ἀπὸ λύγου σχοίνους
20 ἐποιοῦν παρὰ εὐρέσεως τῆς κα-
νάβης. s⁴?

γρώνη ἡ κοίλη καὶ βεβρω- γρώνης κοίλης πέτρας ἐκ
μένη ἦτοι | ἡ τετρημένη πέ- | τοῦ γρῶ | τὸ ξέω καὶ τὸ σείω s⁴
τρα | * Eg (EG 130₁₃ EM 241₅₁ | ἡ ἐκ τοῦ τρῶ τὸ τρυπῶ τρῶ-
25 EO 44₁₀) ἡ γρώνη τετρυπη- | νης καὶ γρώνης.
μένη οὔσα πέτρα καὶ ὡς οἱ πα-
λαιοὶ φασί, τρώνη τις. Eust. Od. I 210₃₀· (cf. cod. V EM l. l.) παρὰ
τὸ τρῶ τὸ τρυπῶ ἢ παρὰ τὸ γρῶ τὸ ἐσθίω. * ib. II 39₁₁
χερμάδος | πέτρας |. s⁶ καὶ γρώνη καὶ χερμάς πέτρα, ἐν ἣ
30 τὰ σχοινία τοῦ πλοίου δέδονται πρὸς τὸν αἰγιαλόν. s⁴s⁵s⁶ χερ-
μάς κυρίως ἡ μικρὰ πέτρα, ἣν δύναται τις τῇ χειρὶ μάσασθαι
καὶ ἐπιλαβέσθαι, νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὴν παραθαλασσίαν

22 κοίλη sch. Nic. A 77

19 ὁσμία
EM 237₄₄) Seb.

20^b κανάβως γ1 καννάβως γ2

23^b * ἐσθίω (ex

μεγάλην πέτραν ἐκάλεσε τοῦ λιμένος, πρὸς ἣν ἀποδόνουσι τοὺς τῶν δολαφῶν σχοίνους. T εὐγάληνα τὰ γαληνιᾶν ποιοῦντα *τὴν ναῦν* κλυδωνιζομένην, ὁπότε δεῖξῃ καὶ στηριχθῇ ταῖς ἀγκύραις. T

- 5 21 ναῦται λιάζον· οἱ ναῦται, φησὶ, τὰ σχοινία τὰ
P παρέχοντα γαλήνην ἀπὸ τῆς τετυπημένης πέτρας | ἔλυνον. | s⁶
λιάζον | ἔλυνον | τροπῇ τοῦ διχρόνου εἰς δίχρονον ὡς P
τὸ βύβλος βίβλος | Ἀφροδύτη Ἀφροδίτη | τετραδύον τετρά- EG 28₁
διον καὶ τὰ ὅμοια. καὶ ἀπὸ γῆς ἐσχάζουσιν ἀντὶ τοῦ
10 ἀπέλυνον· ταῦτα δὲ Καλχηδονίων ιδιώματα εἰσιν. Choerob.
sch. II 64₃₀ H. | εὐβοϊκὴ ἡ | λέξις s² int. lin. Coisl. 345. ἀπὸ
γῆς ἐσχάζουσιν ἀπὸ γῆς ἀνέσπασαν τὰς ἀγκύρας· ὅτε γὰρ (p)
μέλλουσι πλεῖν, ἀπὸ γῆς ἀνασπῶσι ταύτας· τὸ δὲ ἐσχά-
ζουσιν λέγεται ἀπὸ τοῦ σχάζω τὸ ἀνοίγω καὶ τὸ κόπτω
15 τὸ τὴν διέχειαν ποιοῦν. | ἔστι δὲ χαλκιδαικὸν | ἥτοι ἀττικῆς T S 252
διαλέκτου. | P

22 ὑσπληγὲς δὲ καὶ ὑστριχὲς κυρίως μᾶστιξ ἦν ἐκ χοι-
ρείων τριχῶν συμπεπλεγμένη, καταχερσιτικῶς δὲ καὶ πᾶσα
†P μᾶστιξ καὶ τὸ βούκεντρον· | νῦν δὲ τὰς ἀγκύρας οὗτος λέ-
20 γει. | s⁴ τὰ σίδηρα s² παρὰ δὲ Λυκόφρονι ὑσπληγὲς λέγεται
τὸ σίδηρον τῆς νεῶς. *V EM 784₅₇ τῆς ἀφετηρίας. s²
αἱ δὲ παρθενοκτόνον μέχρι τοῦ αἱ Φαλακραῖαι κό-
ραι συντάσσεται οὕτω κατὰ τὴν τάξιν τοῦ ᾱ καὶ τοῦ β̄ καὶ
P τῶν λοιπῶν στοιχείων. T τὴν περὶ τὸν Ἑλλήσποντον θάλασ-
25 σαν λέγει. περὶ τῆς Ἑλλης μυθεύονται ὅτι παρθένοι αὐτῇ
θύονται. s²

παρθενοκτόνον· || Ἀθάμας ὁ Αἰόλου | τοῦ Ἑλληνος | sch. D H
παῖς, βασιλεὺς δὲ Θηβῶν γήμας Ἰνώ τὴν Κάδμου παῖδας
ἔσχε δύο Κλέαρχον | τὸν παρὰ τισι Λέαρχον | καὶ Παλαί- ib. 80 sc
30 μονα | τὸν *καὶ* Μελικέρτην. κατὰ Ἡρας δὲ πρόσταγμα
ἀποπεμψάμενος τὴν Ἰνώ καὶ ἐπιγῆμας Νεφέλην ἔσχεν ἐξ αὐ-
τῆς παῖδας δύο Ἑλλην τε καὶ Φρύξον. μιγνύμενον δὲ αὐτὸν
λάθρα τῇ Ἰνοῖ κατοπτεύσασα ἡ Νεφέλη ᾤχετο. πάλιν δὲ τῆς

21 ἀφετηρίας sch. Theocr. VIII 58

10 Χαλκιδέων Cob.

13 μέλλωσι c

15 χαλκιδαικὸν II proll. 2

- οίκλας ἐπικρατήσασα ἡ Ἰνώ ἐπεβούλευσε τοῖς τῆς Νεφέλης
 παισίν, εὐροῦσα δέ τινα μηχανὴν ἐφρουγε τὸν πυρὸν διὰ τὸ
 μὴ ἀναφύεσθαι. καὶ δὴ πολλῆς οὐσῆς ἀκαρπίας ἐν τῇ χώρᾳ
 | ἐπεμψαν οἱ Ἀθηναῖοι †Τ θεοπρόπους εἰς Πυθῶ, ἡ δὲ Ἰνώ
 5 ὑπέθετο τοῖς μάντεσι τοιοῦτόν τινα χρησμόν κατὰ Φρύξου
 λέγειν Ἀθάμαντι ὥς διὰ τοῦτον σῖτον μὴ φύεσθαι μηδὲ τὰ
 λοιπὰ τῶν σπορίμων, ὅτι τῶν τῆς Νεφέλης παιδῶν χρεῖα
 τοῖς θεοῖς ἕνα τυθῆναι. πυθόμενος οὖν παρὰ τῶν θεοπρό-
 πων δ' Ἀθάμας τὸ λόγιον | καὶ ἀναγκασθεὶς | μεταπέμπεται Ap. I. I
- 10 ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸν Φρύξον σφαγιάσαι βουλόμενος, προφάσεως
 δὲ χάριν ἐκέλευσεν αὐτὸν ἄγειν ὅτι κάλλιστον πρόβατον ἐν
 τοῖς θρέμμασιν εἰς ἱερουργίαν ὑπάρχον. μυθολογεῖται δὲ ὅτι
 παραγενομένῳ τῷ Φρύξῳ μετὰ τῆς ἀδελφῆς κατὰ τινος δαι-
 μονος ἐπιφάνειαν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ λαλῆσαι τὸν κριὸν καὶ
 15 πᾶσαν αὐτῷ τὴν ἐπιβουλήν ἀναγγεῖλαι κελεύσαι τε αὐτὸν μετὰ
 τῆς ἀδελφῆς | περικαθίσαι τὰ νῶτα, ὅπως τὸν ἐπικείμενον 364₂
 κίνδυνον ἐκφυγεῖν δυνηθῶσιν. || ἑτεροὶ δὲ λέγουσιν ὅτι Νεφέλῃ ib. 82
 καὶ τὸν Φρύξον καὶ τὴν Ἑλλήν ἀρπάζει καὶ παρ' Ἑρμοῦ λα-
 βοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν, ὅφ' οὐ φερομένων διὰ | τοῦ sch. D.
- 20 ἀέρος μετὰ πολλῆς τῆς βίας συνέβη τὴν Ἑλλήν μὴ δυναμέ-
 νην ἀντέχειν εἰς τὸ ὑποκείμενον *κατα*πσεῖν πέλαγος καὶ
 ἀποπνιγῆναι, προσαγορευθῆναι δὲ τοῦτο ἀπὸ ταύτης Ἑλλήσ-
 ποντον* | ὅθεν καὶ παρ' ἑνοκτόνον Θέτιν τὴν θάλασ-
 σαν οὗτος ἐκάλεσε. | Φρύξος δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους καὶ θύει Ap. I.
- 25 ἐκεῖ Φυξίῳ Αἰὶ τὸν κριόν. τὸ δὲ δέρος Αἰήτης ἐν Ἄρεος
 ἄλσει κατήλωσε περὶ δρυὶν. Φρύξος δὲ ἐλὼν Χαλκιόπτην τὴν
 Αἰήτου γεννᾷ Ἄργον, Μελίαν, Κάτιν, Φρόντιν, Σῶρον | καὶ
 Ἑλλήν T. ὕστερον δὲ Ἀθάμας μὴνιδι Ἥρας | ὅτι τὸν Διδόν- ib. III
 σον ὥς κόρην ἀνέτρεφε λαβὼν παρ' Ἑρμοῦ | καὶ τῶν ἐξ Ἰνου
- 30 ἐστέρητο παιδῶν· αὐτὸς γὰρ μανεῖς Λεάρχον τοξεῦει, Ἰνὼ δὲ
 σὺν | Παλαίμονι τῷ καὶ | Μελικέρτῃ ἤλατο εἰς τὴν θάλασσαν, 21₂₂
 Ἀθάμας δ' ἐκπεσὼν Βοιωτίας χρησμόν ἔλαβεν ἐκεῖ κατοι-
 κεῖν, ὅπου ζώοις ἀγροῖς ξενισθῇ. λύκοι δὲ περὶ τὴν ἀπ'
 αὐτοῦ κληθεῖσαν Ἀθαμαντίαν ἰδόντες αὐτὸν ἐφυγον κατα-

4 Ἐπεμψεν δ' Ἀθάμας sch. D. *Θηβαῖοι cf. S 519 EM 820₂₇

19 ἔφ' II 26 λαβὼν II 27 Μελίαν v. Apoll. κρατῖν a κῦτιν c
 'ex uno Cytisoro finxit duos' Muell.

- λιπόντες τὰ κρέα τὰ τῶν προβάτων, ἀπερ κατήσθιον. ἐκεῖ δὲ
 γήμας Θεμιστῶ τὴν Ὑψέως γεννᾷ Λεύκωνα, Ἐρυθρον, Σχοι-
 νέα, Τίτωνα. | καὶ τὰ μὲν λοιπὰ πάντα τῆς ἱστορίας ἀλη-
 θεύουσι, τὰ δὲ περὶ τοῦ κριοῦ μεμυθολόγηται. || ὁ γὰρ Κριός Pal. Incr.
 5 ἄνθρωπος ὢν φίλος τῇ Ἑλλῃ καὶ τῷ Φρύξῳ γνοὺς τὴν ἐπι-
 βουλὴν τὴν κατ' αὐτῶν ἐμβὰς εἰς πλοῖον μετὰ τούτων ἐφέ-
 ρετο. καὶ ἡ μὲν Ἑλλῃ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἡ νόσῳ | ἡ πε- cf. sch. A
 σοῦσα *τοῦ πλοίου* | τελευτᾷ, οὗτοι δὲ ἀφίκοντο παρὰ 256
 Κόλχους | καὶ χρυσώσαντες κριοῦ δέρμα τὸν κριὸν θύουσι τῷ 364₁₀
 10 Διί, τὸ δὲ δέρμα ἀνθρωπὸς τις Ἀράκων ἐφύλαττεν |.
 Θετὶς ἡ Θάλασσα, ὅτι εὐθεσίας αἰτία· συναχθέντος γὰρ κατ'
 ἀρχὰς τοῦ ὕδατος ἐφάνη ἡ ξηρὰ καὶ γέγονε τοῦ παντὸς
 εὐκοσμία. Τ
 Ρ 23 Ἰουλος σκώληξ | πολὺπους | μικρὸς περὶ τοίχους ἀνερ-
 15 χόμενος, ᾧ παρεικάζει τὰς Ἀλεξάνδρου ναῦς διὰ τὰς κώπας. s⁴
 ἐγὼ δὲ μίαν λέγω ναῦν Ἀλεξάνδρου καὶ βαρβαρικὸν πλοιάριον
 ἐν (97)· | ρ' στρατιώτας ἔχων ἐπλευσεν εἰς Ἑλλάδα. | Ἰουλος Mal. 116
 δὲ σημαίνει δ', τὸν σκώληκα τοῦτον, τὴν ἐξάνθησιν τῶν γε- 472₂₈
 νελίων, τὴν συστροφὴν τῶν τριχῶν καὶ τὸν ὕμνον, ὡς φησιν
 20 Ἐρατοσθένης ἐν Ἑρμῇ ἡ χερνῆτις ἐριθὸς ἐφ' ὕψηλοῦ
 πυλεῶνος δανδαῖτις. στείχουσα καλὰς ἥειδεν λού-
 λους.
 Ἰουλος τὸ | πολὺπουν ζῶον | ἡ Ἰουλος ζῶόν ἐστι | Θαλάσ-
 θθεν ἀπὸ μεταφορᾶς καὶ αἰσίων †Τ πολὺπουν, ἐξ αὐτοῦ δὲ
 25 πολὺκωποι νῆες λουλόπεζοι | αἱ νῆες λουλόπεζοι λέγονται.
 ἀπ' αὐτοῦ κέκληνται. ×Eg (EM
 472₂₉ EG 290₁₃)
 πέζα ὁ πούς | *παρὰ τὸ πέδον*, τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ἔζω τὸ EM 137₁
 κάθημαι|. πόδες οὖν τῆς νηὸς κυρίως οἱ οἶακες ἡ καὶ αἱ 664₂₄
 30 κῶπαι. εὐῶπες | εὐόφθαλμοι | διὰ τὰς ὀπάς, ὅθεν ἐν τῷ Ρ
 πλεῖν κινουσι τὰς κώπας. σπάθαις | κώπαις |.
 24 πελαργοχρῶτες αἱ νῆες διὰ τὸ λευκαίνεσθαι
 κηρῷ. s | λευκόχροοι | διὰ τὰ λαίφη. Τ Φαλακραῖαι ss⁴ δὲ ἀντὶ ρ
 τοῦ s Ἰδαῖαι. ss⁴ ὁ δὲ περὶ τὴν Φαλάκραν τόπος ψιλὸς καὶ
 35 ἀδεῆδος, διὸ καὶ ταύτην ἔσχε τὴν προσηγορίαν. s ? Φαλά-

3 τιτωνὸν b v. Apoll. 14 τευχος a 21 δειδαῖτις a 28 πέδον
 τὸ δμαλόν γ2 33 καιρῷ. cf. EM 763₃₄ Donner in Helb. Wandgem. XI
 35 Φαλάκραι — proll. 17

κραι ἄκρα τῆς Ἰδης, ἣτις οὐκ ἔχει ζῶν φυτὸν διὰ τὴν χιόνα
καὶ τὸν κρύσταλλον, ἀλλ' ἐψίλωται. καὶ πάντα δὲ τὰ ἐψίλω-
μένα ὄρη ἐλέγετο Φαλάκραι. ^x A. Steph. (1170. 24).

ἄλλως. ὁρος Τροίας, ἐπειδὴ | τινὲς δὲ ἐκεῖθεν ἦγουν ἐκ τῆς
5 περ ἐκεῖθεν ἐποίησεν ὁ Πάρις | Φαλάκρας λέγουσι τμηθῆναι
τὰς ναῦς καὶ ὡς φαλακρὸν | τὰ ξύλα τὰ εἰς τὴν ναυπηγίαν
ἐποίησε τὸν τόπον. s | τῶν Ἀλεξάνδρου πλοίων, ἐκ-
τοτε δὲ τοῦτο τὸ ὄρος ψιλωθὲν Φαλάκραν ὀνομασθῆναι διὰ
τὸ φαλακρωθῆναι αὐτὸ | παρὰ Φερέκλου | εἰς τὴν τῶν νεῶν Hom. E
10 κατασκευὴν. κόρας δὲ Φαλακράας εἶπε τὰ πλοῖα *ὥς* ἐκ
τῶν τῆς Φαλάκρας ξύλων ναυπηγηθέντα.
ἰστέον δὲ καὶ τόδε διτι ἡ Ἰδὴ | Ἰδαῖαι ἀπὸ τοῦ περιέχοντος.
τὸ ὄρος τρία ἀκρωτήρια ἔχει, | || τέσσαρα γὰρ | ἀκρωτήρια Ἰδης sch. Nik
τὸ Λεκτόν, τὸ Γάργαρον καὶ | Φαλάκρα, Λεκτόν, Γάργαρον | 668
15 τὴν Φαλάκραν, ἀφ' ἧς καὶ αἱ Πέργαμον. ||
νῆες τοῦ Ἀλεξάνδρου κατε-
σκευάσθησαν. s³

P 25 Καλύδναι | νῆσοι | καὶ ὄρη | τῆς Τροίας | ἀπὸ τινος
19 Καλυδνοῦ. s⁴

†P πτίλα τὰ ἄρμενα, παρὰ τὸ τίλλω EG 485₅₀ EM 694₃₃
λευκὰ πτίλα τὰς κώπας, διτι ὑπ' αὐτῶν λευκαίνεται τὸ
ὑδωρ πληττόμενον || πτίλα δὲ τὰ πτερὰ παρὰ τὸ | ἐν τῷ EG 485
πέτεσθαι T? τίλλειν || καὶ κόπτειν | τὸν ἀέρα | . *Eg

P 26 τὰ ἄκρα τῆς νῆός, τὰ | ἀκροστόλια | s² cf. PS 295 ἄφλα-
25 στα ἀσύνδετον ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν 'καὶ ἄφλαστα'. ἄφλαστα δὲ
λέγονται αἱ πρύμναι παρὰ τὸ εὐφλαστα καὶ εὐκανυστα εἶναι
ἢ παρὰ τὸ ἄφλαστα | *κατ' εὐφημισμὸν* | καὶ ἄκανυστα, διτι
αἱ πρύμναι τῶν πλοίων τῶν βασιλικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν
θεοὺς γεγραμμένους εἶχον, ἃ δι' εὐσέβειαν οὐκ ἂν τις ἔκλυσε.
30 τὰ δὲ τῶν λοιπῶν πλοίων ἄφλαστά τις εἴποι οἶονεῖ εὐφλαστα

13 τρία — Φαλάκραν sch. AD Θ 48 15 αἱ — κατεσκευάσθησαν sch.
Nic. Θ 268 27 διτι — sch. ABD I 241.

25 ἀσύνδετα a ἀσυνδέτως post εἰπεῖν b καὶ om. a b γ2 εὐ-
φλαστα a ἀθλαστα γ2 om. b cf. P 26 εἶναι κατ' εὐφημισμὸν γ2
27 ἢ — ἄκανυστα om. γ2 28* στρατηγικῶν. cf. Valck. Amm. νῆες 30 α
post εἴποι int. lin. b

καὶ εὐκταστα· εἰ γὰρ τις πῦρ *αὐτοῖς* ἐπιβάλλει, συντόμως
καυθήσεται διὰ τὸ εἶναι πεπισσωμένα. s⁴

- φώσσω τὸ ἱστίον τῆς νεῶς | φώσσωνας τὰ λαίφη, τὰ ἀρ-
πεφυσημένον *Eg (EM 80423) | μενα παρὰ τὸ φῶ τὸ λαμ-
5 πρύνω· λευκά γάρ. T ἡ | παρὰ τὸ φουᾶσθαι | ὑπ' ἀνέμου φύσ- s
σωνες καὶ φώσσωνες ἢ παρὰ τὸ φέρειν τοὺς | ὠσοντας | ἦτοι V EM 1.
τοὺς ἀνέμους. ὠργυιωμένους | ἐκτεταμένους | ἠπλωμέ- p
ρους ἢ ἀπὸ τῆς | ὀργυιᾶς ἦτοι τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν | ἡ EM 629.
ἀπὸ τοῦ ὀργῶ τὸ ὀρμῶ. | ὀργᾶν δὲ τὸ ἐκ γῆς συντόμως ὀρούειν EM 629.
10 τι τῶν φυτῶν | ἡ τῶν βοτανῶν. ὠργυιωμένους καὶ μετὰ
προσγραφῆς καὶ δίχα προσγραφῆς τοῦ ἰ δεῖ γράφειν· | τὰ γὰρ *EM 14.
διὰ τοῦ ὠϊα θηλυκὰ τῷ ἰ παραλήγεται, μυῖα, ἀρπυιά, μη-
τριά, τὸ δὲ ἀρπυιά καὶ ὀργυιά διαφορεῖται.

- P 27 ἀπαρκτίαις ταῖς ἀπὸ τῆς ἀρκτου πνεούσαις. *Eg
15 (* EM 11820) s¹ οὗτος γὰρ τοῖς πλέουσιν ἀπὸ Τροίας εἰς
Ἑλλάδα φορὸς s²s¹ ἐστίν s² καὶ οὕριος ὁ ἀπαρκτίας βορρᾶς
T· αὐτὴ γὰρ βορρῆ. s²

- P 28 ἡ δ' ἐν θεον σχάσσασα· | αὐτὴ ἀνοίξασα τὸ μανιῶδες
στόμα αὐτῆς καὶ μαντικόν. | δοκεῖ γὰρ <δ> αὐτὸς Διονύσω
20 εἶναι ὁ Ἀπόλλων, διὸ καὶ τοῖς νικήσασιν τρίπους ἐδίδοτο. s³
τὸ ὑπὸ θεοῦ κινούμενον μαντικόν. marg. s³ πρηστῆρος
αἴθρωνος κανστικοῦ | ὀξέος |. ἐν θεον θεῖον | μαντικόν | Ap. lex. 13
τὸ θεῖον ἀγορευόν φωνᾶς *σχάσσασα | ἀνοίξασα | βακχεῖον P
τὸ δίκην τῶν Διονύσου βακχῶν ξένα φθεγγόμενον.* ἐτυμο-
25 λογεῖται δὲ παρὰ τὸ ἐκχέειν | τὴν βοήν |. EG 102^m

- 29 Ἀτῆς ἀπ' ἄκρων· | Ἀτῆς λόφον καὶ βουπλα-
Ἀτῆς λόφος ἐκαλεῖτο πρότε- | νόκτιστον τὴν Τροίαν λέγει.
ρον ἢ Ἴλιος. ss³
| Ἠλέκτρας γὰρ τῆς Ἀτλαντος καὶ Διὸς Ἰασίων καὶ Δάρδα- Ap. bibl.
30 ρος. καὶ Ἰασίων μὲν ἐρασθεῖς Δημήτρας κεραυνοῦται, Δάρ- 138
δανος δὲ | κατακλυσμοῦ γεγονότος | ἐκ Σαμοθράκης εἰς τὴν S 73
ἀντιπέραν γῆν περικλυθεὶς βασιλεύοντος τότε τῶν Τρωικῶν
μερῶν Τεύκρου τοῦ Σκαμάνδρου καὶ Ἰδαίας νύμφης | οὐ τὴν
ἀδελφὴν †T Βάτειαν λαβὼν Δάρδανος, καὶ ὁ Λυκόφρων Ἀρί-

1 ἐπιβάλλη γλ 14 πνοαῖς Eg 15 οὗτος — τοῖς | τοῖς γὰρ T
23 *θεῖας 29 in II totum scholion turbatum

σβην λέγει (1306), γεννᾷ Ἴλον καὶ Ἑριχθόνιον, ὧν Ἴλος ἀπαις τελευτᾷ, Ἑριχθόνιος δὲ ἐξ Ἀστυόχης τῆς Σιμόεντος γεννᾷ Τρωᾶ. Τρωὸς καὶ Καλλιρρόης τῆς Σκαμάνδρου Ἴλος καὶ ἔτεροι. || δὲ Ἴλος

- 5 φησι δὲ περὶ τούτου τοῦ τό-
που Ἑλλάνικος ἐν α' Τρωικῶν | εἰς Φρυγίαν
ἔλθων ἐν Πριήπῳ ἔμαντεύ-
ῃ Πριήπῳ τῷ Ἴλῳ ἐχρησεν ss³ | σατο. ἐχρησε δὲ αὐτῷ
δ Πριήπῳ ἄλλων μὴ κτίζειν τὸν λόφον ss³s⁴ | τούτον.
10 Ἄτης γὰρ αὐτὸν ἐφη εἶναι. διδ καὶ Ἀρδανος αὐτὸν <οὐκ>
ἔκτισεν, ἀλλὰ τὴν *ὑπὸ τὴν Ἰδαν* Ἀρδανίαν ss⁴
καλουμένην. ἐκαλεῖτο δὲ τὸ | πρότερον Σκαμάνδρου λόφον
πρότερον † Σκαμάνδρος οὗτος | καλουμένην.
δ λόφος. s
15 ἐν Φρυγίᾳ γοῦν ἀγῶνα ὑπὸ τοῦ βασιλέως τεθειμένον εὐρῶν Ap. III
νικᾷ πάλιν καὶ λαβὼν ἐκ τοῦ βασιλέως ν' *χόρας καὶ ν'* κού-
ρους ἐκ χρησμοῦ εἶπετο βοῖ | πλανηθείῃ | ἐκ Μυσίας | ἤτις infr. n
ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμενον τῆς Φρυγίας † Ἀκτῆς τόπον Ap. I. l
κατεκλίνετο, ἐνθα πόλιν κτίσας ὁ Ἴλος Ἴλιον ἐκάλεσε.
20 βουπλανοκτίστων Ἀήσης δ' Ἀαμψακηνός φησιν ὅτι
Ἴλου εἰς τὴν Μυσίαν νέμοντος βοῦς ss³s⁴
ἐχρησεν αὐτῷ Ἀπόλλων ἐκεῖ
κτίζειν πόλιν, ἐνθα ἂν ἴδῃ μίαν
τῶν βοῶν αὐτοῦ πεσοῦσαν. μία
25 μία ἀποσκιρτήσασα ἔφυγε, τὸν οὖν τῶν βοῶν αὐτοῦ ἀποσκιρ-
τῆσασα *τῆς ἀγέλης*... ταύτην
Ἴλιον. ss³ | ἐδίωκεν, ἣ δὲ ὀκλάσασα κατέ-
πεσεν | ἐνθα νῦν ἐστὶν ἡ Ἰλῖος. Ap. bit
14²
δ δὲ Ἴλος τοῦ χρησμοῦ μνησθεὶς ἐκεῖ πόλιν ἔκτισε καὶ ἀφ'
30 ἑαυτοῦ Ἴλιον ἐκάλεσε|. ἄλλως. φασὶν ὅτι Ἴλῳ μαντευομένῳ,
ποῦ ἄρα κτίσει πόλιν, ἀνεῖλεν αὐτῷ ὁ θεὸς εὐρήσειν τινὰ βοῦν
πλανωμένον καὶ ὅπου ἂν κατακλιθῇ, ἐκεῖσε κτίσαι πόλιν. s³
<ἐκ δὲ> τῆς βοῦς πλάνης βου- | βουπλανόκτιστος δὲ λέγεται
πλανόκτιστον εἶπε τὸν τό- | διὰ τὴν πλανηθεῖσαν *ἦν εἴ-
35 πον. s³ | πομεν* βοῦν.

9 πριήπαιος d (Strab. XIII 111. 14) 10 <οὐκ> int. lin. b (de coni. Potter) 13 × Σκαμάνδριος? 18 × Ἄτης λόφον Seb. 20 lemmatis loco ἄλλως a om. II 26^b excidit ἔφυγεν, ὁ δὲ 31 ἀνεῖπεν

- ἄκρων λόφων τῶν ὑψηλῶν· ἐν γὰρ ἐκείνοις τοῖς μέρεσιν
 ἦν ὁ πύργος τῆς Κασάνδρας. s¹
- P 30 παρὰ τὸ ἀλέξειν τοὺς ἄνδρας· παρθένος γὰρ ἦν. s²
 31 πρὸς τὴν πόλιν ταῦτα λέγει. s²
- 5 αἶ αἶ ἐπίρρημα Θρηνητικόν, δ πάντες οἱ νῦν βαρύνουσι,
 Στέφανος δὲ καὶ Μελάμπους περισπᾶν ἀξιοῦσι λέγοντες του- (sch. Dio
 τονὶ τὸν κανόνα· | τὰ εἰς αἶ διφθογγὸν λήγοντα ἐπιρρήματα, Thr. 278
 ἂν ἐπὶ τέλους ἔχωσι τὸν τόνον, περισπῶνται, λατάταϊ, παπαῖ, EG 451:
 αἶ καὶ τὰ ὁμοία πλὴν τοῦ βαβαί καὶ τοῦ ναί | ἐγὼ δέ φημι
 10 καὶ τοῦ αἶ. Θηλαμῶν ἢ τροφός EM 450₂₆. EG 261₁₁. 31
 Θηλαμῶν | τροφέ | ἐκ τοῦ Θηλή Θηλαμῶν | τροφὸν δὲ αὐτὴν P EM 4:
 τὴν Τροίαν λέγει.
- 32 πρὸςθε· σημειῶσαι ἐκ τούτου ὅτι καὶ τὰ εἰς Θε
 14 ἐπιρρήματα φωνήεντος ἐπιφερομένου τὸ ν ἐφέλκονσι, συμ-
 P φῶνου δὲ οὐκέτι. Τ ταῖς δάδαις | λαμπάσι ἢ ναυσὶ | πολε-
 μηφόροις|. s² πεύκῃσιν | πεύκαις ἰωνικῶς τροπῇ τοῦ α τῆς αἶ EG 877₂
 διφθογγὸν εἰς ἡ μένοντος καὶ τοῦ ι προσγεγραμμένου. | πεύκῃ Plut. Mo
 δέ ἐστι ξύλον πρὸς πλοίων κατασκευὴν ἐπιτήδειον|. ἀπὸ δὲ 676^a
 τοῦ ποιούντος τὸ ποιηθὲν εἶπεν ἢ ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ
 20 περιεχόμενον. οὐλαμηφόροις *ταῖς ὀλεθρίαις* ἢ | οὐλα- P
 μὸν καὶ πόλεμον φερούσαις|. ἄλλως. οὐλαμὸς λέγεται κυρίως *sch. D¹
 μέτρον τι καὶ ποσότης ἀνδρῶν ἱππέων. σημειῶσαι δὲ ὅτι ε'
 τάξεις εἰσὶν ἐπὶ τῶν ἱππο|||ῶν||| χοτῶν || γάλαγξ, στιξ, πύρ- *V EM 6:
 γος, λόχος καὶ οὐλαμὸς. καὶ ἡ μὲν γάλαγξ συνίσταται ἀπὸ
 25 ἱππέων τξ', ἢ στιξ ἀπὸ φ', ὁ πύργος ἀπὸ ρ' | ὁ λόχος ἀπὸ ν' | Xen. An. I
 καὶ οὐλαμὸς ἀπὸ μ' ||.
- 33 τριεσπέρου λέοντος· *λέοντα μὲν καλεῖ τὸν Ἡρα-
 P κλέα | διὰ τὸ ἀνδρεῖον | ἢ διὰ τὴν λεοντήν, τριέσπερον δέ,
 ὅτι ss³ss¹ss⁶
- 30 φασὶ τὸν Δία τῇ τοῦ Ἀμφι- | ὅτε* Ἀμφιτρυῶν ἐπὶ Τηλεβόας
 τρύωνος ἀπουσίᾳ ἐπὶ τοὺς Τη- | ἐστράτευσεν | ἐκδικῆσαι Θέλων Ap. bibl. I
 λεβόας | τρεῖς νύκτας συνάψαι | τὸν φόνον τῶν ἀδελφῶν Ἀλκ-

15 λαμπάσι sch. Ap. I 223 20 οὐλαμὸς P sch. Nic. Θ 610 30 φασὶ
 — sch. AD E 323

10 αἶ | οναί γ1 cf. sch. Aesch. Pr. 136 p. 159₁₈ Dind. (T). probat
 Lentz. Her. I 502₂₄ 21 οὐλαμὸς cf. Eust. II. I 374₂₃ 23* ἱπποτῶν
 τοξοτῶν? om. II

- παρακοιμώμενον τῇ Ἀλκμήνῃ | μήνης | καὶ τοῦ ταύτης πα- sch. Ap.
 καὶ οὕτω σπεῖραι τοῦτον. ss³ | τρὸς | Ζεὺς τρεῖς νύκτας εἰς 747
 μίαν συνάψας συνεκάθευδε τῇ Ἀλκμήνῃ|. κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν Ap. bibl.
 ἐσπέραν καὶ Ἀμφιτρύων παλινοστήσας συγκαθεύδει τῇ γυ-
 5 ναικί, ἡ δὲ διδύμους παῖδας γεννᾷ, ἐκ μὲν Λίδος Ἡρακλέα, ἐκ
 δ' Ἀμφιτρυώνος Ἰφικλῇ | διὸ καὶ τριέσπερον αὐτὸν λέγει.
 τὰς δὲ ἀλληγορίας, εἰ μὴ πού τις ἀναγκαίως, διὰ τὸ πλη-
 θος τῶν ἱστοριῶν ἐατέον, ὅτι οὐδὲ πρόπον ἐστὶν ἀλληγορεῖν
 ἐντανθοῖ· οὗτος γὰρ μυθικῶς πάντα γράφει. τὸ μὲν *οὖν*
 10 περὶ τῶν τριῶν ἐσπερῶν οὕτω τινὲς φάσκουσιν. ἐγὼ δὲ τριέ-
 σπερον τὸν Ἡρακλέα λέγω καλεῖν τὸν Δυκόφρονα | διὰ τὸ Ion. II 1
 ἐν τῷ κῆτει τρεῖς ἡμέρας ποιῆσαι | ὥς ἐσπέρας καλεῖ διὰ τὸ
 ἀφώτιστον καὶ σκοτεινὴν εἶναι τὴν γαστέρα τοῦ θηρίου. τὸ
 δὲ περὶ τοῦ Λίδος οὕτω νοητέον ὅτι τις βασιλεὺς συνέχαιρε
 15 τρεῖς ἡμέρας καὶ συνεκάθευden Ἀλκμήνῃ ἀποδημοῦντος Ἀμ-
 φιτρυώνος. ἐπεὶ δὲ τὸ καθεύδειν μετὰ γυναικῶν νυκτὸς ἔργον
 ἐστίν, ἐμυθεύσαντο ὅτι τὰς τρεῖς ἡμέρας μίαν ἐσπέραν ἐποίη-
 σεν. λέοντα δὲ τοῦτον καλεῖ διὰ τὴν ἀλκὴν καὶ ὅτι | τὸν Ap. bibl.
 ἄτρωτον λέοντα Νεμέας συνθλάσας οικείαις χερσίν | δπλω καὶ S 455
 20 σκεπαστηρίῳ ἐχρήτο τῷ δέσματι τοῦτου *ὥς* ὅντι ἀτρώτῳ |.
 λέοντα δὲ αὐτὸν εἶπε διὰ τὸ βασιλικὸν καὶ εὐγενὲς καὶ | ἀνδρεῖον|. 27m
 34 Τρίτωνος ἡ μάλα ψε· 34 Τρίτωνος· Τρίτων κυ-
 Τρίτωνος κύνα λέγει τὸ κῆτος· ρίως υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμ-
 δ δὲ Τρίτων υἱὸς Ποσειδῶνος φιτρίτης | τὰ μὲν ἄνω μέχρι cf. SP 8
 25 καὶ Ἀμφιτρίτης. ss³ καὶ ὀμφαλοῦ ἀνθρωπος, τὰ
 δ' ἐξ ὀμφαλοῦ μέχρι οὐραίου
 δελφίς | καὶ ὅλον εἰπεῖν ὥσπερ
 ἰχθυοκένταυρος T. νῦν δὲ Τρί-
 P | τὸ κῆτος | λέγει τοῦ Ποσει- τωνα τὸν Ποσειδῶνα καλεῖ,
 30 δῶνος. s² Τρίτωνος δὲ κύνα τὸ κῆτος. |
 ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· τῶν θεῶν βουλομένων δῆσαι τὸν Hom. A
 Δία | γνοὺς τοῦτο Ζεὺς ἐκ τῆς Θέτιδος τοὺς μὲν ἄλλους *sch. D i
 θεοὺς ἔτισε, Ποσειδῶνα δὲ καὶ Ἀπόλλωνα ἐπεμψεν ὑπηρε-
 τῆσαι τῷ Λαομέδοντι|. ὁ οὖν Λαομέδων τὸν Ἀπόλλωνα *sch. D 4
 35 ἱερεῖος ἐτίμησε μισθὸν δῆθεν τῆς ὑπουργίας αὐτῷ χαρισά-

- μενος θύματα, Ποσειδῶνα δὲ θητεύσαντα τούτῳ καὶ τὴν Ἴλιον πυργώσαντα οὐκ ἐτίμησεν. || ἐπεὶ δὲ Ποσειδῶν μετὰ id. Y 146 τὸν τεταγμένον χρόνον τῆς λατρείας μισθὸν οὐκ ἐδέξατο, ἀγανακτῶν κατὰ Λαομέδοντος ἐπεμψε κῆτος δεινότατον
- 5 | ὅπερ τὴν χώραν κατέκλυζεν ἀποπτύον τὴν θάλασσαν]. ἐκ Al. 475 χρησιμοῦ δὲ Λαομέδων ἀναγκασθεὶς Ἑσιόνην τὴν αὐτοῦ θυγατέρα | κοσμήσει βασιλικῇ | ὥς πρὸς βορὰν τῷ κῆτει ἐξέ- Al. 327? θετο. διερχόμενος δὲ Ἡρακλῆς καὶ ὑποσχεθεὶς παρὰ Λαομέδοντος ἀθανάτους ἵππους λαβεῖν, οἱ ἐδόθησαν αὐτῷ ἀντί-
- 10 ποῖνον παρὰ τοῦ Αἰδὸς τὸν Γαννυμήδην ἀρπάξαντος | ἀδελφὸν θνητὰ τοῦ Λαομέδοντος †T χωστὸν τεῖχος ποιήσας καὶ στὰς ὠπλισμένος παρὰ τὸ στόμιον, ὥς κεκηνὸς ἐπῆρει τὸ κῆτος, ἀθρόως τῷ τούτου ἐμπεπῆδηκε στόματι ||. τρισὶ δὲ ἡμέραις †T ἐνδοθεν Al. 35 κατατέμνων αὐτὸ ἐξῆλθεν ἀποβεβληκῶς καὶ τὴν τῆς ἑαυτοῦ
- 15 κεφαλῆς τρίχωσιν |. μὴ δεξάμενος δὲ τὰ ὑπεσχημένα παρὰ Hom. E 6 Λαομέδοντος εἴ' νῆας ἀνδρῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πληρώσας καὶ παραγεγονῶς πάλιν πορθεῖ τὴν Ἴλιον | Τελαμῶνος πρώτου Ap. bibl. 135 τὸ τεῖχος ῥήξαντος καὶ εἰσβάλλοντος. καὶ Λαομέδοντα μετὰ τῶν ἐκείνου υἱῶν ἀνελὼν Ἡρακλῆς πλήν Ποδάρκου τοῦ καὶ Πριά-
- 20 μου καλουμένου καὶ Ἑσιόνης | *τὴν* πόλιν πιμπρᾷ | Ἑσιό- Al. 71. 1. 1. 136 νην δὲ γέρας δίδωσι Τελαμῶνι ὥς ἀριστεύσαντι, ἐξ ἧς ὕστερον Τελαμῶν Τευχρον γεννᾷ. τότε δὲ Ἡρακλῆς τῇ Ἑσιόνῃ χαρίζεται ὃν ἂν θέλῃ τῶν αἰχμαλώτων ἀνήσασθαι, ἡ δὲ τὴν ἑαυτῆς δοῦσα καλύπτραν τὸν ἑαυτῆς ἀδελφὸν Ποδάρκην
- 25 ἐπρίετο, ὅθεν καὶ ἐκλήθη Πρίαμος.
- P ἡ μάλα ψῆς δὲ ἀντὶ τοῦ | ἡφά- | ἡ μάλα ψεν ἐκρυψεν, κυρίως
ρισεν. | s | δὲ τὸ ἐθέρισεν. | ἀμάλη γὰρ λέ- EM 76.16
γεται τὸ χερσόβολον τῶν ἀστα-
χύων. | ἀμαλάπτω, ἐξ οὗ καὶ
ἡ μάλα ψε.
- 30 (V EM 428.4) | κατέπιεν | * Eg | *κάρχαρος ὁ δὲ ὑδρόδους κύων,
τὸ δὲ κάρχαρος σημαίνει τὸν νῦν δὲ | τὸ κῆτος*. | P
| τραχύν. | Eg | φλοιδοῦμενος | φλογιζόμε-
39 φλοιδοῦμενος | φλο- | φλογιζόμε-
γιζόμενος | EG 554.38 | νος |· γίνεται γὰρ ἀπὸ τοῦ
35 φλογοοιδούμενος καὶ φλοιδοῦ-
μενος.

δαιτρὸς· τὸ ἐξῆς· ἔμπνους δὲ δαιτρὸς φλοιοδού-
μενος τινθῶ λέβητος ἀφλόγοις ἐπ' ἐσχάrais ἡπά-
των σμήριγγας ἐστάλαξε κωδείας πέδφ. s³ τινθῶ
λέβητος τὴν κοιλίαν τοῦ κύτους καὶ τὸ χώρημα τῆς γαστρὸς,
5 ἐσχάrais δὲ τὰ ἐντερα, ἀφλόγοις δὲ, ὅτι... τρίχας κω-
*P δείας | τὴν κεφαλὴν |. s³

37 σμήριγγας ἐστάλαξε· φασὶ γὰρ αὐτὸν καταπο-
θέντα ὑπὸ τοῦ κήτους ss³ διὰ τὴν ὑγρότητα τῶν ἐντέρων ἡγουν
τῶν ἐντοσθίων s φαλακρωθῆναι. ss³.

10 36 τινθῶ | τῷ κύτει | καὶ χωρήματι | παρὰ τὸ τίνω τὸ PS
ἀνταποδίδωμι καὶ τὸ θῶ τὸ τίθῃμι τινωθὸς καὶ τινθὸς πᾶν T
χώρημα καὶ ἡ γαστήρ | πρὸς ἣν τίνομεν καὶ ἀποτίθεμεν. ^{supr. 4}
πλατεῖ χωρήματι τοῦ κήτους | *λέβητος· λέβητα τὸ κήτος
ἀφλέκτοις. int. lin. et a et Ambr. λέγει καὶ ἀφλόγους ἐσχάρας*

15 222 (s³)

τὴν ἐν σπλάγχνοις ἔμφυτον τοῦ κήτους θέρμην φησί. s⁴s⁵

P 37 σμήριγγας | τὰς τῆς κεφαλῆς τρίχας. | *V EM 721₁₂ P
σμήριγγας | τρίχας || παρὰ τὸ μερίζω μερίσω μέριγξ καὶ *V EM
μήριγξ· | εἰς πολλὰ γὰρ καὶ λεπτὰ ἐμερίσθησαν αἱ τρίχες T 721₁₂
20 καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ σμήριγξ. || κώδεια ἡ κεφαλὴ, παρὰ τὸ
κεῖσθαι ἐν αὐτῇ τὰ δέοντα· τὸ γὰρ λογιστικὸν ἐν αὐτῇ,
κᾶν ἕτεροι περὶ τὴν καρδίαν φασίν (Π 435). οὕτω λέγεται
κώδεια ἡ ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος τῆς κωδείας βοτάνης, ἥτις
κώδεια λέγεται, ὅτι | κώματι καὶ ὕπνῳ | δέει τοὺς ταύτην EM 549
25 φράγοντας· ὑπνωτικὸν γὰρ τὸ φυτόν. *πέδφ νῦν ἐν τῇ
γαστρὶ τοῦ κήτους*.

38 ὁ τεκνοραλίστης· μετὰ | Ἡρακλῆς μετὰ τὴν Κερβέρου
τὴν τοῦ Κερβέρου ἀναγωγὴν ὁ ἀναγωγὴν εἰς Θήβας ἐλθὼν
Ἡρακλῆς εἰς Θήβας παραγε- | Λύκον Θηβῶν βασιλεύοντα καὶ
30 νόμενος κατὰ Λύκου βασι- | βιαζόμενον Μεγάρων | τὴν Κρέ- Ap. bibl
λεύοντος τῆς πόλεως καὶ βια- | οντος Θυγατέρα | γυναῖκα δὲ 70
ζομένου τὴν γυναῖκα αὐτοῦ | Ἡρακλῆος *τοξεύσας ἀνείλε*.

4 κοίτους 5 lacuna quinquaginta fere litterarum 7 δὲ s
12 ἀποτίθεμεθα II 29^b Λύκον | κατὰ Λύκον γ1 εἰς Λύκον b βασι-
λεύοντος γ1 30 Λύκον βασιλεύοντα s 30^b βιαζόμενον γ1 31 καὶ
βιαζόμενον | διὰ τὸ βιάζεσθαι αὐτόν s³ βιαζόμενον s 32 τὴν —
Μεγάρων | μεγάρων 30^b — δὲ 31^b ut T, deinde αὐτοῦ pro Tzetzae Ἡρακλῆος
in lacuna s³ m², incertum an e T

Μεγάραν τοῦτον κατατοξεύσας | μανίᾳ δὲ συσχεθεὶς τῆς Ἥρας
 κόλπῳ τῆς Ἥρας εἰς μανίαν | ὀργῇ καὶ τὴν ἰδίαν γυναῖκα
 ἐτράπη καὶ τὴν Μεγάραν καὶ | ταύτην Μεγάραν καὶ τοὺς δ'
 τοὺς παῖδας δ' ὄντας ἀνείλεν | παῖδας αὐτῆς τοξεύσας ἀνεί-
 5 ὄντην, Θηρίμαχον, Δημοκώ- | λην ὄντην, Θηρίμαχον, Δη-
 ῶντα καὶ Κρεοντιάδην. ss³ | μοκῶντα καὶ Κρεοντιάδην. δ
 δὲ Πίνδαρος ἡ λέγει παῖδας Μεγάρας καὶ Ἡρακλέος τοὺς ἀναι-
 ρεθέντας αὐτῷ (I IV 63). ἑτεροὶ καὶ β' υἱοὺς Ἰφικλέους τοῦ
 10 ἀδελφοῦ σὺν τοῖς τῆς Μεγάρας παισὶ λέγουσιν ἀνελεῖν (Ap.
 bibl. II 72). λυμεῶν | φθορεὺς καὶ πορθητής. | *ἐρρέθη δὲ P
 πάτρας ἰωνικῶς*. T Λαιομέδων δὲ τῆς Τροίας βασιλεὺς τὴν
 οἰκίαν θυγατέρα μέλλων εἰς βρῶσιν παραπέμψαι τῷ κῆτει
 προσέταξε τὸν ἀνελόντα τὸ κῆτος καὶ τὴν αὐτοῦ θυγατέρα
 15 λαβεῖν καὶ τοὺς ἀθανάτους ἵππους, οὓς εἴληφε παρὰ τοῦ
 Διὸς ὑπὲρ Γαννυμήδους τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὅπερ ὁ Ἡρακλῆς
 ποιήσας καὶ μὴ ἀπολαβὼν τοὺς ἵππους, ἀλλ' ἐτέρους θνη-
 τοὺς συνηξε τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων ἤγουν τὸν Τελα-
 μῶνα, τὸν Πηλέα καὶ ἄλλους πολλοὺς καὶ ἐπόρθησε τὴν
 Τροίαν. ἐκ τριῶν δὲ ἐπορθήθη ἡ Τροία, πρῶτον μὲν παρ'
 20 Ἡρακλέος, τὸ δεῦτερον παρ' Ἑλλήνων, τὸ τρίτον παρ' Ἀμα-
 ζόνων. s³

39 δ δευτέραν τεκοῦσαν· τὴν Ἥραν λέγει· διὰ τοῦ
 κόλπου γὰρ αὐτὸν ἤγεν ὡς τίκτουσα καὶ τεκνοποιουμένη· καὶ
 P ὅτε | ἐθήλασεν | αὐτὸν ἀναπεισθεῖσα ὑπὸ Ἀθηνᾶς ss³s⁴ ἐδω-
 25 κεν αὐτόν s³s⁴. δ δὲ ἔτρωσε τὴν Ἥραν s³. ἡ ὡς μητρυιάν· γυνή
 γὰρ ἦν τοῦ Διὸς. s⁴ ὅθεν αὐτῷ ὀνειδίζει ὡς μὴ φεισαμένῳ
 τῆς Θηλαμόνος. καὶ Ὅμηρος τλῆ δ' Ἥρῃ ὅτε μιν κρατε-
 ρὸς παῖς Ἀμφιτρυώνος (E 392). ss³s⁴ Εὐρυτος δὲ Οἰχα-

22 — ἔτρωσε τὴν Ἥραν ad *sch. Hom. E 392?

28 Εὐρυτος —

4 δ' ante παῖδας s 4^b τοξεύσας τὸν βασιλέα b 5' (m¹) δεινονύτην
 s³ m² (Ap. bibl. II 165) cf. Bethe Quaest. Diod. 16 n. 93 δημοκῶντα s³
 5^b δημοκῶντα b (Hemst. ad sch. Luc. I 120¹⁶ Iac.) 6^b τοξεύσας ἀνείλεν
 post Κρεοντιάδην c 17 ἀστοὺς 22 in II totum scholion perturbatum
 23 ἤνεγκεν a καὶ post τίκτουσα om. ss³ ἡ? 24 ὅτι s *ὅτι,
 ὅτε? *ἔσωσεν? (Diod. IV 9) ἐλόπησεν αὐτήν T 27 καὶ om. s
 25 addit 393. 394 T: τέτρωκε a βέβληκεν II ἄλγος ἔλαχεν a ἄλγος ἔλα-
 βεν b om. c

λίας βασιλεὺς δῶρον ἔθηκε τὸν τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ γάμον
 Ἰόλης τῷ νικήσαντι αὐτὸν ἐν τῇ τοξικῇ καὶ νικήσας τοῦτον
 ὁ Ἡρακλῆς οὐκ ἀπεδίδου τὴν κόρην. ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἐπὶ-
 θησε τὴν Οἰχαλίαν, ἔλαβε δὲ καὶ τὴν Ἰόλην καὶ Ἴφιτον τὸν
 5 Εὐρύτου παραγενόμενον εἰς Τίρυνθα ἐπὶ ζήτησιν τῶν Ἰππων
 ἀνείλε. φεύγων δὲ τὸν φόνον παρεγένετο πρὸς τὸν Νηλέα
 καθάρσεως τευξόμενος· μὴ δεξάμενος δὲ αὐτὸν Νηλεὺς ἀπήλ-
 θεν εἰς Ἀθήφοβον τὸν Ἀρκάδων βασιλέα καὶ καθαρθεὶς τοῦ
 φόνου ἐστράτευσε Νηλεῖ καὶ τὴν τε πόλιν καὶ τὸν Νηλέα τὴν
 10 μὲν ἐπὶ ὀργήθησε καὶ τὸν Νηλέα ἀνείλε καὶ τοὺς αὐτοῦ παῖδας
 χωρὶς Νέστορος, τὴν δὲ Ἥραν συμμαχοῦσαν Νηλεῖ τιτρώ-
 σκει. ^a ἄτρωτον τὴν Ἥραν ὥς θεὰν μὴ τιτρωσχομέ- ^P
 νην. | ὅτε γάρ Ἡρακλῆς ἐπολέμει τῇ Πύλῳ καὶ τῷ πατρὶ ^{sch. I}
 Νέστορος Νηλεῖ *διὰ τὸ μὴ καθάραι αὐτὸν τοῦ φόνου τοῦ
 15 Ἴφιτου, συμμαχοῦσαν τὴν Ἥραν Νηλεῖ* | κατὰ τὸν δεξιὸν
 τοξεύει μαστὸν οἰστῶ τριγλώχινι, καθά φησιν Ὀμηρος (Ε 393).
 τοῦτο δ' ἐν μὲν Ὀμήρῳ καλλίστως ἀλληγορούμενον πέφυκε,
 νῦν δὲ παιδιῶδες κεῖται καὶ μυθικόν. *βαρεῖ ἀτρώσκει
 δεινῶ | βέλει |*. ^P

20 40 στέρνον | τὸ στήθος παρὰ τὸ στερεόν | τοῦ νοῦ εἶναι ^{EM ?}
 ἐνταῦθα. ἐκεῖ γὰρ ἡ καρδία καὶ τὸ ζωτικόν, ὅθεν ὁ νοῦς τὰς ^{cf. B}
 δυνάμεις ἀρύεται. ἐν τ' αἰλῶ μέσῳ ἐν μέσῳ *τε* τῷ
 διαύλῳ καὶ | τῷ σταδίῳ. | ^P

41 πατρὸς παλαιστοῦ. || Ἡρακλῆς καταπολεμήσας ^{Ap. I}
 25 Ἀνγείαν | τὸν βασιλέα τῆς Ἥλιδος, Ἥλλου δὲ παῖδα | καὶ Ἴφι- ^{ib. 88}
 βόης | διὰ τὸ μὴ λαβεῖν τὸν μισθὸν τὸν ὑπὲρ καθάρσεως ^{ib. 86}
 τῆς κόπρου τῶν βοῶν καὶ τὴν Ἥλιν πορθέσας || ἐκ τῶν λα- ^{Pind.}
 ρύρων ἐκείσε ἀγῶνα τῷ Ὀλυμπίῳ Διὶ συνεστήσατο | καὶ
 Ὀλύμπιον ἐκάλεσεν ^{T.} ἐτελεῖτο δὲ ὁ ἀγὼν κατὰ πενταετη- ^{Pind.}
 30 ρίδα | ἢ τὸ σαφέστερον φάναι κατὰ μῆνας πεντήκοντα |. ἡγω- ^{sch. I}
 νίζοντο δὲ οἱ ἀθληταὶ πένταθλον καὶ ἐτέρους ἄθλους. ὁ δὲ ^{Phil.}
 πένταθλος ἦν πυγμή, δρόμος, *δίαλμα*, δίσκος καὶ πάλη. ^I

— 11 τιτρώσκει sch. D ib.

3 κόρην cf. proll. 20

20 *τὸ τὸ

32 διάλμα | lacuna a

πατρὸς παλαιστοῦ· Ἡρα-| ἐν τῇ καταρχῇ δὲ καὶ τῷ τε-
κλῆς ἐν Ὀλυμπίᾳ τὸν ἀγῶνα | θέντι πρώτῳ ἀγῶνι Ἡρακλῆς
ἐπιτελῶν ss³

προεκαλέσατο εἰς πάλην τὸν βουλόμενον, οὐδενὸς δὲ τολ-
5 μῶντος ὁ Ζεὺς ἀνδρὶ ἀπεικασθεὶς ἦλθε καὶ μέχρι πολλοῦ τῆς
πάλης ἴσης γενομένης ἐφανερώσεν ἑαυτὸν τῷ παιδί. ss³ s⁴ |
τὰ δὲ Ὀλύμπια εἴ' ἡμέρας ἐτελεῖτο ἀπὸ ἰα' τῆς σελήνης sch. Pind
μέχρι καὶ ιε' | προεγυμνάζοντο δὲ πρῶην ἡμέρας λ' |. ὁχ- O V18
μᾶσας ἐπιπесῶν || κρατήσας | ἐκ τοῦ ὁχός T καὶ πλεονασμῷ EM 645ac
10 τοῦ μ ὁχμος καὶ ἐξ αὐτοῦ ὁχμάζω || τὸ ἐπὶ κειμαι. δέ-
μας | τὸ ζῶν σῶμα παρὰ τὸ δεδέσθαι καὶ συνεστηκέναι |. (sch. A A:
δέμας δὲ λέγεται καὶ τὸ τεθνηκὸς παρὰ τὸ δμῶ τὸ δαμάζω
τὸ δαμασθῆν καὶ λυθῆν T καὶ σῶμα τὸ ζῶν παρὰ τὸ σῶν EG 520ac
εἶναι | σῶμα δὲ τὸ τεθνηκὸς παρὰ τὸ σημείον εἶναι τοῦ ποτε *EG 138i
15 ζῶντος|. οἱ δὲ λέγοντες ὅτι διαφέρουσι σῶμα καὶ δέμας (sch. A 1
ληροῦσιν. EG 520

P 42 Κρόνου παρ' αἰπὺν· τόπος ἐστὶν ἐν | Ὀλυμπίᾳ
Κρόνου λόφος καλούμενος | οὗ μέμνηται καὶ Καλλιμαχὸς
(fr. 563^b). ss³ Κρόνου ὁχθον· ὁχθος ἢ Ὀλυμπία· πρῶην γὰρ
20 Κρόνιος λόφος ἐλέγετο. T
ἐνθα γηγενοὺς Ἰσχένου. | Γί- | γηγενοὺς | γίγαντος|. Ἐρμού P
γας ἐγένετο Ἐρμού καὶ Ἰερείας | καὶ Ἰερείας υἱὸς Γίγας, Γί-
παῖς, τοῦτου δὲ ss³ | γαντος δὲ
υἱὸς Ἰσχευος | ss³ s⁴. λιμοῦ δὲ γεγονότος ἐδόθη χρησμὸς μὴ
25 ἀν ἄλλως λυθῆναι τὸν λιμόν, εἰ μὴ τῶν εὐγενῶν τυθῇ τις.
τούτων τοίνυν ἀπαρνούμενων ἠθέλησεν Ἰσχευος τυθῆναι s⁴
οὗ μνήμα ss³ | οὗ καὶ τυθέντος ὁ τάφος
δείκνυται | περὶ τὸν καλούμενον Κρόνιον λόφον | ss³ s⁴ πλησίον
τοῦ καμπιτήρος τῆς Ὀλυμπίας καὶ τιμαῖς πλείσταις αὐτὸν
30 ἐτίμων, καθ' ἣν ἡμέραν ἐτύθη, καὶ ἀγῶνα συνίστων s⁴. κα-
λοῦσι δὲ αὐτὸν Ταράξιππον, ἐπειδὴ οἱ ἀγωνιζόμενοι ἵπποι,
ὅταν γένωνται ἐκεῖσε ss³ s⁴ κατὰ τὸ μνήμα ss³ ταράσσονται
ss³ s⁴. λέγει δὲ αὐτὸν ταρακτὴν ἵππων, ἐπειδὴ ταράσσων καὶ
θορυβῶν ἐστὶ τοὺς ἵππους ἀγωνιζομένους ἢ ἀρρήτῳ τινὶ καὶ
ἀλόγῳ δυνάμει ἢ T

1 τῷ καταρχῆς II 4 προεκαλέσατο ss³ προεκαλεῖτο T 8 προε-
γυμνάζοντο — cf. Drachm. 9 ἰπσιχῶν 21 ἰσχευος s om. s³ 23 παῖς om. s
Lycophronis Alexandra II. 3

ἄλλοι δὲ φασὶ δάφνην εἶναι ss³ | δάφνης ἐστῶσης περὶ τὸν τά-
 ἐκεῖσε s³ καὶ σειομένης αὐτῆς | φον καὶ σειομένης αὐτῆς τα-
 τῇ σκιᾷ τῶν φύλλων ταράσσε- | ράσσεσθαι τοὺς ἵππους τῇ
 σθαι τοὺς ἵππους ss³. | σκιᾷ τῶν φύλλων.

- 5 44 ὁ τὴν θαλάσσης· s *τὸ ἐξῆς ss⁴ οὕτως T· ὁ τὴν
 P | τῆς Ἰταλικῆς | θαλάσσης στενοὺς μυχοὺς | περιβλεπο-
 μένην | ἀγρίαν σκύλλαν κτανῶν*. ss³s⁴ ἡ στενοὺς τὰς |
 *P καταδύσεις καὶ σχολιότητας τῶν λιμένων|. s Αὔσονες δὲ οἱ
 Ἰταλοὶ s Αὔσονίτις ἡ Ἰταλικὴ T ἀπὸ Αὔσονος τοῦ παιδὸς
 10 Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης. ss⁴ cf. EM 171₁₅ sch. DP 78 ἄλλοι δὲ
 ἀπ' ἐτέρου Αὔσονος εἶπον (702). s⁴ Αὔσων ὁ Ἰταλὸς (ἀπὸ
 Αὔσονος, ὃς ἐκ Καλυψοῦς ἐγεννήθη τῷ Ἄτλαντι.) *Steph.
 Αὔσονία δὲ κυρίως, ὡς Δίῳν γράφει ὁ Κοκκειανός (I p. 356
 Boiss.), ἡ τῶν Αὐρούγκων γῆ μόνη λέγεται μέσον Καμπανῶν
 15 καὶ Οὐολκῶν παρὰ θάλασσαν κειμένη, συχνοὶ δὲ μέχρι τοῦ
 Λατίου Αὔσονίαν εἶναι ἐνόμισαν ὥστε καὶ πᾶσαν Ἰταλίαν
 ἀπ' αὐτῆς. οἱ δὲ καὶ ἡμᾶς τοὺς Γραικοὺς Ἑλληνας Αὔσοντας ?
 λέγοντες αὐθεντικῇ ἀδείᾳ καὶ οὐ ποιητικῇ τοῦτο ποιοῦσιν.
 19 μυχοὺς | παρὰ τὸ μῦν | τὸ κρύπτω.

EG 39

- P . 45 ὀπιπτεύουσιν | ἐπιτηροῦσαν | βλέπουσαν, ἐκ τοῦ P
 ὅπω τὸ βλέπω παραγωγῇ ὀπτεύω καὶ ἀπτικῇ αὐξήσει ὀπι-
 πτεύω. ἀγρίαν κύνα | τὴν σκύλλαν φησὶ | θυγατέρα Φόρ- P
 κυνος θηριομιγῇ κατεσθίουσάν τινος τῶν *παρα*πλεόντων
 τὸ Σικελικὸν πέλαγος. καὶ δὴ

- 25 46 κτανῶν ὑπὲρ σπήλυγγοι ss³ ὁ Ἡρακλῆς τὰς Γη-
 ρυόνος βοῦς ἐλαύνων ss³s⁴ ἐξ Ἑρθεύας T ὡς ἐγένετο κατὰ Ap. bi
 τὸν πορθμὸν τὸν μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Σικελίας ss³s⁴ II 10
 ἀπέκτεινε τὴν σκύλλαν ἀρπά- | ἀρπάσασα τῶν ταύρων τινὰς
 σασαν τῶν ταύρων τινὰς, ἀν- | ἡ ῥηθεῖσα σκύλλα καὶ ἀνελοῦσα

8 καταδύσεις — lex. Her. II 11 (Hes.) — Diogenianus.

7 ἡ — λιμένοιιν ante ἀγρίαν s 8 *κοιλότητας P proll. 17 13 τῶν a
 13 ὁ Κοκκειανός | καὶ ὀπιπτιανός a (apud Oppianum Αὔσων Italus
 est K I 3, 371 Ἀλ. 673) 15 οὐολέσκων a λοικῶν γ1 λοικῶν γ2 cf. 615.
 702. Οὐολακῶν Hist. V 581 18 οὐ om. II 25 γηρυόνου s³ γ2 γηρυό-
 νους a γηρυονέους b 28 ἀρπάζουσιν s 29 τινὰς om. s

- P εἰσπύρησε | δὲ αὐτὴν Φόρκυς | καὶ αὐτὴ ὑφ' Ἡρακλέους ἀναι-
 ρεῖται, ὅ πατήρ αὐτῆς καύσας ss³. ρεῖται, ὅστερον δὲ ὁ ταύτης
 πατήρ Φόρκυς καύσας καὶ ἀφε-
 ψήσας λαμπάσιν ἐζωοποίησεν.
- 5 ἦν δὲ ἡ Σκύλλα γυνὴ εὐπρεπῆς Ποσειδῶνι συνοῦσα, Ἀμφι-
 τρίτης δὲ ζηλοτυπησάσης καὶ φάρμακα ἐμβαλούσης ἐν τῇ
 πηγῇ, ἐφ' ἧς εἰώθει λούεσθαι, ἀπεθριώθη. ss³s⁴ λέειν αὐτὴν
 δὲ αὐτὴν εἶπε διὰ τὸ φοβερόν. ss³s⁴ καὶ ταῦτα μὲν τὰ μυ-
 θώδη, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. | ἡ Σκύλλα περὶ τὸ Ῥήγιον Thuc. IV
- 10 τῆς Σικελίας | ἐστὶν ἀκρωτήριον ἐξέχον εἰς τὴν θάλασσαν, οὗ sch. Ap.
 κάτωθεν πέτραι πολλαὶ καὶ μεγάλαι ἔχουσαι κόλλους τόπους 825
 καὶ σπηλαιοι, ἐν οἷς καταμένουσι θηρία θαλάσσια, τῶν δὲ
 πλοίων ἐν ταῖς πέτραις ἀκοντιζομένων ἐκ τοῦ τῆς Χαρυβ-
 δεως ὕδατος καὶ συγκλωμένων τοὺς ἀνδρας ἐσθίουσιν. ἡ Χά-
- 15 ρυβδὶς δὲ καὶ ἡ Σκύλλα πλησίον εἰσὶν. | ἡ μὲν Χάρυβδις περὶ Thuc. I. 1
 Μεσσηνίαν ἐστίν, ἡ δὲ Σκύλλα περὶ τὸ Ῥήγιον, ὡς ἔφην. | τὸ sch. DP
 δὲ Ῥήγιον Ἰόκαστος ἔκτισεν Αἰόλου, ὡς φησι Καλλίμαχος
 Ῥήγιον ἄστρῳ λιπῶν Ἰοκάστου Αἰολίδας. | Ἡρακλῆς
 οὖν σοφώτατος ὢν καὶ στρατηγικώτατος καὶ παραπλέων τοὺς
- 20 τόπους τούτους μετὰ τῶν Γηρυόνου βοῶν ἀπώλεσεν αὐτόθι
 τινὰς ἐξ αὐτῶν κἀντεῦθεν ἀνακαθαίρει τὸν τόπον τισὶ μη-
 χαναῖς, ὅθεν ἐμυθεύσαντο τὴν Σκύλλαν αὐτὸν ἀνελεῖν. Φόρ-
 κυς δὲ ἦτοι ἡ θάλασσα, ὁ ταύτης πατήρ — ἡ γὰρ θάλασσα
 δυσχερῇ ταύτην ἐπολεῖ —, λαμπάσιν πάλιν αὐτὴν ἀνεζώωσεν
- 25 ἦγον ἡλίον κινήσει καὶ χρόνοις πάλιν τὴν ὑφ' Ἡρακλέους
 ἀνακάθαρσιν καὶ τὸ μηχανήμα ἡ θάλασσα χέασα μετέστρεψε
 ταύτην εἰς τὴν ἀρχαίαν δυσχέρειαν. Τ σπηλυγὲς τὸ σπή- EM 723s
 λαιον. ἐτυμολογεῖται δὲ σπηλαιον παρὰ τὸ ἐσπασμένος λάας
 εἶναι καὶ ὑποκοριστικῶς σπηλυγὲς ἡ ἐσπασμένη λαῖξ ἦτοι λι-
- 30 θίς | ὅθεν καὶ ἄμεινον γράφεσθαι διὰ *τοῦ* ἰ, τροπῇ δὲ τοῦ
 διχρόνου εἰς δίχρονον διὰ τοῦ ὅ σπηλυγξ. ἰχθυωμένην
 P ἰχθύας κρατοῦσαν ἢ ἰχθυωμένην | ἦτοι δίχην ἰχθύος πλέου-
 σαν|. s⁴ μυθικῶς γὰρ *τὰ* τοῦ Ἀνκόφρονος νοεῖται. T ἀντὶ
- P τοῦ ἰχθύος | ἀγρεύουσιν | ὡς Ὅμηρος (μ 95). ἡ δίχην ἰχθύος
 35 <πλέουσιν>. s⁵

3 ἀφενήσας cf. 152 T sch. Ar. Eqq. 1321. 6 φάρμα s φάρμακον
 γ1 m¹ γ2 ἐκβαλλούσης ss³ ἐκ ss³ om. T τῆς γῆς ss³ cf. 650 T
 7 ἡ γ1 cf. 322. 650 T 19 καὶ παρ. | ὡς παρ. II 21 κἀντεῦθεν om. II
 3*

47 ταυροσφάγον ὡς φαγοῦσαν ἐκ τῶν Γηρυονείων ταύρων, λείαναν δὲ εἶπε διὰ τὸ φονικόν. Τ ταυροσφάγον δὲ
 P καὶ οὐ | ταυροσφάγον *διὰ τὸ μέτρον* | ἰωνικῶς T εἶπεν s⁴.
 οἱ γὰρ Ἴωνες οὕτω μετὰ τοῦ σ λέγουσι | Θεόδοωρος †T καὶ |
 5 Θεόδοτος | καὶ τὰ δμοια, οἱ Ἀττικοὶ, δὲ ἀποβάλλουσι τὸ σ. Hes. E³
 κοινῶς δὲ ταυροσφάγος λέγεται ὁ σφάζων ταύρους, ταυρο-
 σφάγος δὲ ὁ τρώγων ταύρους.

48 *σάρκας καταίθων ἐρρέθη*. λοφνὶς ἡ μεγάλη
 λαμπὰς λιοφάνης τις οὔσα, ἡ λλαν τουτέστι μεγάλη φαίνουσα
 10 καὶ συγκοπῇ αἰολικῇ λοφνίς. T δομήσατο· τροπικῇ ἡ λέξις
 ἀπὸ τῶν τεκτόνων καὶ δομητόρων, ἀντὶ τοῦ ἀνεζώωσεν, ἀνή-
 γειρε. τὸ δὲ δομήσατο ἐμοὶ μικρὸν ἀρέσκει γράφειν· τὸ
 γὰρ μ ἐκτείνει αὐτὸ ὡς τὸ φιλομείδης Ἀφροδίτη, κὰν κἀκεῖ
 (EG 55322) τινες ἐδιπλασίασαν τὸ μ διὰ τὸ μὴ ἀκριβῶς εἰδέ-
 15 ναι τὰ μέτρα. εἰ δὲ μέγα τις τοῦτο γράφει, *κὰν ἀγνοῇ*,
 μανθανέτω ὅτι ἀττικῇ ἐκτάσει γράφει μέγα ὡς τὸ | δώτης | Hes. E
 πώτης †T καὶ τὰ δμοια. T

P 49 Λέπτυννιν *οἶον μὴ δεδοικυῖαν | τὴν Περσεφόνην |
 παρόσον ἀπηθανάτισθη. ἡ ἄλλως*. ss³s⁴ λέπτυννιν τὴν ψυ-
 20 χὴν ss³s⁴ EM
 λεπτομερεστάτη γὰρ ἐστι. s³ παρὰ τὸ λελεπτυσμένην καὶ
 EM 560s² οὐκοῦν Φόρκυς καύ- ἀερώδη εἶναι — λέγει δὲ τὴν
 σας τὴν Σκύλλαν ἀνεκάλεσε Σκύλλαν . . ., ἀπὸ μέρους τὸ
 P τὴν ψυχὴν τὴν μὴ | φοβουμέ- πᾶν — ἡ Λέπτυννιν τὴν Περ-
 25 νην | τὸν Ἀΐδην. ss³ *Λέ- σεφόνην ἤγουν τὴν μοῖραν καὶ
 πτυννιν οἱ μὲν τὸν ἄϊδην, τὸν θάνατον, παρὰ τὸ λεπτύ-
 οἱ δὲ τὴν Περσεφόνην οἶον νειν τὰ σώματα τῶν ἀπο-
 τὴν λεπτύνουσαν τὰ σώματα θνησκόντων καὶ κόνιν ποιεῖν.
 τῶν ἀποθνησκόντων*. ss³s⁴ ἀνέστησε δὲ Φόρκυς τὴν μὴ
 30 EM l. l. φοβουμένην ἔκτοτε τὴν Περ-
 σεφόνην.

*οὐδαίαν θεὸν | τὴν Περσεφόνην | T.

50 ὃν ποτ' ἐξηνάρειξεν Ἡρακλέα ὁ νέκυς Νέσος
 δεξιούμενος καὶ φιλοποιησάμενος πάλαι τὸν Ἀΐδην

9 μεγάλην α μεγάλη d m¹ c 16 λέπτυννιν toto sch. T 19 ἡ ante
 λέπτυννιν add. ss⁴ λέπτυννιν — 25 Ἀΐδην hoc loco s³; post 29 ἀποθνησκόν-
 των ceteri 23 ἀνεκάλεσατο s³ 23^b lacunam indicavi: ? α αὐτὴν II
 25 λέπτυννιν s³ 34 δεξιούμενος α

- διὰ τὸν θάνατον δῆθεν τοῦ Ἡρακλέους. ἡ δεξιούμενον
 ἐν' ἧ· ἀνείλεν ὁ νεκρὸς Νέσος τὸν Ἡρακλέα τὸν δεξιού-
 μενον καὶ φίλον σχόντα τὸν Ἀδην, ὅτε κατήλθεν ἀνάξαι
 τὸν Κέρβερον. ἡ δὲ περὶ τοῦ Νέσου ἱστορία τοιαύτη·
 5 | Ἡρακλῆς Ἀχελῶν καταπαλάσας ἐν Καλυδῶνι καὶ τὸ δεξιὸν Ap. bibl. II 148
 αὐτοῦ θραύσας κέρας καὶ δοὺς πάλιν τοῦτο αὐτῷ ἔλαβε παρ'
 αὐτοῦ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας τῆς Αἰμονίου θυγατρὸς καὶ
 Δηϊάνειραν τὴν Οἰνέως ἀντ' Ἀχελῶν λαμβάνει γυναῖκα. |
 τελουμένων δὲ τῶν γάμων †T ἕνα τῶν συγγενῶν Οἰνέως Ἔννο- ib. *150
 10 μον τὸν Ἀρχιτέλους πλήξας κονδύλῳ ἀναιρεῖ παροιήσας
 κατὰ χειρὸς αὐτὸν πλήξαντα φιλικῶς. φηγεῖν δὲ εἴλετο εἰς
 Τραχίνα πρὸς Κήρυκα. διαπορευόμενος δὲ περὶ τὸν Εὐήρον 151. 152
 ποταμὸν τῷ Νέσῳ Κενταύρῳ πρῶτος αὐτὸς | διαπορθμεύε-
 ται †T. ὥς δὲ ἐν τῷ
 15 50 ἐξηνάρειξε· ὁ Νέσος *δια *πορθμεύειν ὁ Νέσος
 κλέψας Δηϊάνειραν τὴν γυναῖκα | καὶ T τὴν Δηϊάνειραν ἔπε- Ap. 1. 1.
 τοῦ Ἡρακλέους, ὥς ἐγένετο κα-
 τὰ τὸν ποταμὸν Εὐήρον, ἐβιά-
 σατο αὐτὴν· φθάσας δὲ ὁ δε δτι τελευτᾷ — | ἀφικτα Al. 918
 20 ἦρως κατετόξευσε τὸν Νέσον
 καὶ μέλλων ἀποθνήσκειν λέγει
 τῇ γυναικὶ Ἡρακλέους· λάβε
 τοῦτο τὸ αἷμα καὶ ἡνίκα ὁ
 ἀνὴρ σου βουληθῇ σε κατα-
 25 λείψαι, ἀλειψὼν τὰς σάρκας
 αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ καὶ ἀγαπήσει
 σε. καὶ πλανήσας τὴν γυναῖκα
 ἔδωκεν αὐτῇ ἐκ τοῦ ἰοῦ τῆς
 30 τοῦ Ἡρακλέους, εἰς ἀγγεῖον. καὶ | τὸ καταρρέον αἷμα ἐκ τοῦ Ap.
 τραύματος | δέδωκε τῇ Δηϊα-
 νείρᾳ ἀπατήσας αὐτὴν καὶ
 εἰπὼν δτι ἐγὼ μὲν διὰ σέ
 τελευτῶ. τοῦτο δέ σοι χαρί-
 ζομαι φίλης ἐπισπάσθαι δυ-
 νάμενον· εἴπερ γὰρ Ἡρακλέα
 νοήσεις ἐτέρως πόθῳ κατα-

21 λέγει — Soph. Tr. 569

9 Ἔννομον | Wagn. l. l. 11 χειρὸς — φιλικῶς | sic Apollodori χειρῶν
 διδόντα reddidit 15 νέσος et 20 νέσσον s 16 κλέψας proll. s
 Δηϊάνειραν om. s 18 Εὐήρον om. s ἐβιάσατο proll. s 23 αἷμα s³
 Soph. Tr. 572 | σύνθεμα s 29 ὕπερ s

- ὅστερον τοῦτο ποιήσασα καὶ | σχεθέντα || ἐπύχρισον τοῦτο Diod. Π
 ἀλείψασα τὸν ἄνδρα ἐξ αὐτοῦ | αὐτοῦ τὰ ἱμάτια καὶ πρὸς σε
 ὡς ἀγαπηθῆναι ὑπ' αὐτοῦ | πάλιν ἀντιστρέψει τὸν πόθον.
 ἀνείλεν αὐτὸν ἀκουσίως. ss³ | τοῦτο τὸ ἄγγος ἢ *Δηιάνειρα*
 5 | ἔχουσα | ὡς ὅστερον ἤκουσεν Soph. T
 Ἡρακλέα τὴν Οἰχαλλίαν πορθήσαντα καὶ τὴν Εὐρύτου θυγα- 351-38
 τέρα Ἰόλην καλὴν οὔσαν ἄγοντα καὶ αὐτῆς κρατεῖσθαι τῷ
 ἔρωτι ἐπύχρισσά τούτῳ τῷ αἵματι τοῦ Ἡρακλέος τὰ ἱμά-
 τια μετὰ Θεράποντος *Αἰχα* ταῦτα ἀπέσταλκε | . περὶ δὲ *Ap. bi
 10 τὸ Κήναιον Εὐβολίας δὴ ἀκρωτήριον θύων Ἡρακλῆς *Αἰ* l. l. 15
 | χαριστήρια | στολίζεται τὸν πεφαρμακωμένον τοῦτον χι- sch. Sop
 τῶνα, ὅφ' οὗ δραστηρίῳ καὶ πυρώδει κρατηθεῖς τῷ Tr. 24
 | κνησμῷ | τελευτᾷ ἐν τῷ πλησίον ποταμῷ | ἐξ οὗ γεγό- ib. 770 A
 νασιν ἄπὸ Θερμοπυλῶν | ἀπὸ τῆς πέτρας τὸν *Αἰχάν* ῥί- *Her. VI
 15 ψας καὶ ἀνελών | . τὰ δὲ τόξα αὐτοῦ Ἡρακλῆς τῷ Φιλο- Ap. l. l.
 κτήτῃ καταλιμπάνει | ὡς τοῦ πατρὸς Φιλοκλήτου *Ποιάν*- 41a
 τος τῇ τελευτῇ αὐτοῦ ὑπουργήσαντος | . τὰ δὲ τόξα ταῦτα, Ap. l. l.
 ὡς ὁ *Λυκόφρων* οὗτός φησι (56), παρὰ Τευτάρου Σκύθου
 βουκόλου τοῦ Ἀμφιτρυώνος ἔσχηκεν Ἡρακλῆς, ὅστις Τεύ-
 20 ταρὸς καὶ τοξεύειν τοῦτον ἐδίδαξεν. | ἄλλοι δὲ Εὐρυτόν
 φησι διδάξαι τοῦτον τὴν τοξικὴν (*Ap. l. l. 63*) | οἱ δὲ Ῥα-
 δάμανθον τὸν Κρήτα πατρῶον τοῦτον γενόμενον· μετὰ
 γὰρ θάνατον Ἀμφιτρυώνος Ῥαδάμανθους ἀνελών τὸν ἴδιον
 ἀδελφὸν καὶ θυγῶν ἐκ Κρήτης ἐν Ὠκαλέᾳ τῆς Βοιω-
 25 τίας ἀνελθὼν γαμειὶ τὴν Ἀλκμήνην καὶ Ἡρακλέα διδά-
 σκει τὴν τοξικὴν (*ib. 70*) *T.* φησὶν οὖν ὅτι ὁ Νέσσος νεκρὸς
 ὢν τὸν Ἡρακλέα ἀξίφω δόλῳ ἤγουν τῷ φαρμάκῳ τῆς
 30 ὕδρας ἀνείλε | τὸν πάλαι χειρωσάμενον τὸν *Αἰδὸν* | ὡς καὶ
 Ὅμηρος τλῆ δ' *Αἰδὸς* ἐν τοῖσι πελώριος (*E 395*) ss³ s⁴
 ὡκὺν διστόν. *T*

51 *τὸν *Αἰδὸν* δεξιούμενον πάλαι·* ὁ Ἄδμητος ἔσχε
 γυναῖκα | Ἐρίβοιαν (1673) | ἣν καὶ συνέβη τελευτῆσαι. κατὰ

13 ἐν τῷ — Θερμοπυλῶν post ἀνελών a om. c 14 *Θερμοπύλαι d
 Θερμοπόλεις b πέτρας | legitne ap. *Ap.* ἀπὸ τῆς (ἀκρας τῆς) — ?
 23 ἀνελών | hinc reddas Apollodoro πεφηνγώς (ἐκ Κρήτης τὸν ἴδιον ἀδελ-
 φὸν ἀνελών) 26 νέσσοις s 31 proll. 5

δὲ τὸν καιρὸν τῆς τελευτῆς ἐξενοδοχήθη Ἡρακλῆς παρὰ τοῦ Ἀδμήτου. μὴ μαθὼν δὲ τὴν τελευτὴν τῆς εἰρημένης | Ἐριβοίας (ib.) | παιανίζειν ἀρξάμενος μίᾳ τῶν δουλίδων προσήλθεν αὐτῷ καὶ εἶπεν· οὐ δεῖ παιανίζειν ὧδε διὰ τὸ τὴν γυναῖκα
 5 τοῦ Ἀδμήτου τεθνάναι. ὁ δὲ εἶπε· ποῦ τέθαιπται; καὶ παρακαθίσας ἐπὶ τοῦ μνήματος ἐξελθόντος τοῦ Αἰδου ἀψασθαι τῶν θύσιων ἐκράτησεν αὐτὸν σφοδρῶς, μέχρις ἂν τὴν γυναῖκα ἀπέδωκεν. s¹?

52 λεύσω σε | θεάσομαί σε | *ὦ Τροία*, τὸ δεύτερον P
 10 πορθουμένην | ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Νεοπτολέμου τοῦ ἐκγόνου infr. 22 τοῦ Αἰακοῦ καὶ τοῦ Ἐπειοῦ, δς τὸν δούρειον ἵππον κατεσκεύασεν |. πρώην μὲν γὰρ ὑφ' Ἡρακλέος πορθηθεῖσα πυρὶ Al. 32 | παρεδόθη καὶ νῦν μέλλεις καυθῆναι ταῖς Αἰακείαις χερσὶ | ἦτοι τοῦ Ἐπειοῦ ἢ Νεοπτολέμου. Αἰακοῦ γὰρ δεύτεροι ἐκ
 15 γονοὶ καὶ ἀμφότεροι | ὡς μαθήσῃ. τούτοις οὖν φησι μέλλεις καυθῆναι καὶ | τοῖς δστέοις τοῦ Πέλοπος τοῖς κειμένοις περὶ 40s τὴν Λαίτριναν πόλιν Ἡλίδος |. ὁ δὲ Πέλοψ υἱὸς Ταντάλου sch. Eur. καὶ Εὐρυανάσσης τῆς Πακτωλοῦ. | *τὰς δὲ συντάξεις οὐ δεῖ Or. 11 γράφειν, ἀλλὰ διαγράμμασιν α' καὶ β' καὶ λοιποῖς ταύτας
 20 διαγράψω, μᾶλλον δὲ μόνας ἐκείνας τὰς περινενοημένας καὶ δεινὰς*.

P 53 ταῖς τ' Αἰακείοις χερσὶ | ταῖς τοῦ Νεοπτολέμου χερσὶ καὶ Ἐπειοῦ διὰ τὸν δούρειον ἵππον. κατὰ γὰρ δὲ τὸ γένος ὁ Ἐπειδς ἀπὸ Αἰακοῦ ss³ s⁴
 25 οὕτως· Αἰακοῦ καὶ Ψαμάθης | Αἰακείαις χερσὶ Αἰακοῦ Ap. bibl. Φῶκος, Φώκου | δὲ Πανοπεύς, καὶ Ἐνδηρίδος Πηλεὺς καὶ Τε- III 158
 ἐκ τούτου Ἐπειός ss³ ἀφ' οὗ λαμῶν, ἐκ Ψαμάθης δὲ τῆς Νη-
 Ἐπειοὶ ἐθνος s³. | ρηίδος Φῶκος | Πηλέως καὶ 171
 Θέτιδος Ἀχιλεὺς | Ἀχιλέως καὶ Ἀηιδαμείας τῆς Λυκομή- 174
 30 δους Θυγατρὸς Πύρρος ὁ καὶ Νεοπτόλεμος || Τελαμῶνος δὲ 162
 καὶ | Ἐριβοίας | Αἴας, ἐκ δ' Ἡσιόνης Τευκρος | Αἴαντος καὶ 382

27 ἀφ' — *sch. A Δ 688

14 δευτεροῦ γονοὶ b δευτεροῦ γονοὶ γ1 δευτεροῦ γονοὶ γ2 31 περιβοίας
 b γ1 Apoll. l. l.

Λυσιδίκης τῆς Κορώνου Φίλιος | ἐκ Τεκμήσεως δὲ τῆς αἰχ- Soph. A
μαλωτίδος Εὐρυσάκης | Φώκου δὲ πάλιν καὶ Ἀστερίας Κρίσ- sch. Eu
σος καὶ Πανοπεύς, Πανοπέως δὲ Ἐπειὸς ὁ τὸν δούρειον Ἰππον Tro. 9
κατασκευάσας | δι' οὗ Ἴλιος ἐπορθήθη.

- 5 54 *λειψάνοις πυρός· ἅπερ κατέλειψε τὸ πῦρ ὅστις,
λείψανα λέγεται πυρός*. Τ *Ταντάλου παιδὸς τοῦ υἱοῦ
τοῦ Ταντάλου Πέλοπος*. Τ Λαίτριναν οἰκουροῦσι
τοῖς κειμένοις περὶ τὴν Λαίτριναν· ἔστι δὲ ἡ Τ

9 Λαίτριναν·

| Λαίτρινα

P | πόλις Ἡλίδος|. τὰ δὲ τοῦ Πέλοπος ὅστις ἐκεῖσε ἔκειτο
ss⁴ α καὶ ἐδήλου ὁ χρησμὸς ἀποκομίσαι Τ. παιδὸς
καταβροχθέντος· s³ *χρησμὸν ἔλαβον οἱ Ἕλληνες μὴ
πρότερον τὴν Ἴλιον πορθήσθαι, εἰ μὴ τὰ τοῦ Πέλοπος
ὅστις s³s⁴

- 15 προσλάβονται ἀπὸ τῆς Ἡλι- | μετενεχθῶσιν ἀπὸ Ἡλίδος εἰς
δος s³ | τὴν Ἑλλάδα καὶ Νεοπτόλεμον
| τὸν Ἀχιλέως υἱόν*

χρησμὸς δὲ ἔπεσε κομίζειν τὰς τοῦ Πέλοπος κοτυληδόνας s
καὶ τὰ τόξα Ἡρακλέος, ἅπερ εἶχε Φιλοκτήτης ss³s⁴ εἰς τὴν

- 20 Ἑλλάδα ss⁴ καὶ Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλέως υἱόν s⁴

ἐπεὶ οὐκ ἂν δυνηθεῖεν τὴν | εἰ μὴ γὰρ οὕτω γένηται, οὐκ
Ἴλιον <ἄλλως> ἐκπορθῆσαι. s | ἂν πορθηθεῖ τὸ Ἴλιον. *Λαί- sup.
| τρινα δὲ πόλις Ἡλίδος*.

- 55 καταβροχθέντος | καταποθέντος | δηλαδὴ τοῦ Πέ- P
25 λοπος ἐν τῇ αἰθάλῃ καὶ | τῇ σποδιᾷ | ὅποτε πρὸς εὐωχίαν
τῶν θεῶν ἐτύθη.

56 τοῖς Τευταρείοις· | Τεύταρος Σκύθης βουκόλος
Ἀμφιτρύωνος ἐδίδαξε τὸν Ἡρακλέα τοξεύειν | παρασχὼν αὐ-
τῷ καὶ τὰ τόξα αὐτοῦ. ἥνικα δὲ ἀπέθανεν ὁ Ἡρακλῆς, θάψας

1 × Φίλιος cf. Steph. Φιλαῖδαι 2 × Ἀστεροδίας 15 ἴλιον
18 ἔπεσε cf. sch. Pind. N IV 30 20 Ἑλλάδα cf. Eur. Or. 1365
22 <ἄλλως> cf. 293az 24 κατακαυθέντος II 26 ἐπρήθη II

αὐτὸν ὁ Φιλοκτῆτης ἔλαβε ss³ ταῦτα s καὶ τὰ τόξα αὐτοῦ s³.
λείπει τὸ τε, ἐν' ἣ τοῖς τε Τευταρείοις πτερώμασι
ἦτοι βέλεσι τοῦ βουκόλου. s⁴? τίς δ' ὁ Τεύταρος, εἶπον. T.

4 57 τὰ πάντα πρὸς φῶς· βαρύζηλος ἢ βαρύμηνης γυνή
P πρὸ 'Ελένης | 'Αλέξανδρος Ολι- τοῦ 'Αλεξάνδρου ἢ Οινώνη
νώνην εἶχε γυναῖκα | ἣτις διὰ | ἣτις ἦν θυγάτηρ Κεβρήνος | Ap. bibl.
τοὺς ἐπεισάκτους γάμους 'Ελέ- ἢ Οινέως †T· ταύτην γὰρ πρὸ III 154
νης καὶ διὰ τὸν ψόγον καὶ τὴν 'Ελένης εἶχεν 'Αλέξανδρος, ἐξ
μομφὴν τοῦ πατρὸς αὐτῆς διὰ ἧς καὶ υἱὸς αὐτῆς Κόρυθος,
10 τὸ αὐτὴν ἐπιπλήττειν ἀγριω- ὃν Κόρυθον ἐπεμψεν
θεῖσα | ἀποστέλλει τὸν υἱὸν
*P αὐτῆς <Κόρυθον> | ss³

ἡγησόμενον τοῖς Ἑλλήσι τοῦ ἐπὶ Τροίαν πλοῦ ss³s⁴ ὀνειδιζο- supr. c
μένη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς *διὰ τὸν ψόγον καὶ τὴν μομφὴν
15 τοῦ πατρὸς αὐτῆς* καὶ διὰ τοὺς τῆς 'Ελένης ἐπεισάκτους
γάμους. *κοῦρον | δὲ λέγει τὸν Οινώνης καὶ 'Αλεξάν-
δρου υἱόν* |. ss³s⁴

60 ἐπεισάκτων τῶν ἀθεμίτων. s³

61 φαρμακουργός· *φασὶν ὅτι* ss⁴ τετρωμένον T
20 βουλομένη τὸν 'Αλέξανδρον ἢ Οινώνη θεραπεῦσαι ἐκωλύθη ἐκ
τοῦ πατρὸς αὐτῆς. τελευτήσαντος δὲ ss³s⁴ ἐκείνου ἐπειδὴ T
ὑστερον προσενεγκοῦσα τὰ φάρμακα εὔρεν ἤδη ἐκπεπνευκότα
ss³s⁴ καὶ ἐαυτὴν συναναιρεῖ ἢ *κατὰ Κόιντον* (X 467) εἰς τὴν
τοῦ 'Αλεξάνδρου πυρὰν ἐμβαλοῦσα ἐαυτήν | ἢ *κατὰ τὸν
25 Ἰκτυν* (*IV 21) βρόχῳ ἀπαγχθεῖσα | ἢ *κατὰ τόνδε τὸν ib. III 15
Λυκόφρονα* καταπεσοῦσα τοῦ πύργου (65). οὐκ ἰάσιμον
δὲ ss³s⁴ ἢ ὅτι τεθνηκὼς ἦν ὁ 'Αλέξανδρος καὶ ἰαθῆναι οὐκ
ἡδύνατο ἢ T

ἐπειδὴ τῇ χολῇ τῆς ὕδρας | ὅτι κεχρισμένα ἦν τὰ βέλη Φι-
30 ἐλέχριστο τὰ βέλη τοῦ Φιλο- λοκτῆτου τῷ ἰῷ τῆς ὕδρας,
κτῆτου ss³ | ἐν οἷς 'Αλέξανδρος ἐτοξεύθη,
ἢ ὅτι προλειφθέντος τοῦ τραύματος ἐπέθηκε τὰ φάρ-
μακα· ss³s⁴

8 τὴν om. s 13 ἡγησόμενον s τῶν ἐλλήνων s 16 οἰώνης
et 20 οἰώνης s 21 αὐτῆς om. s ταύτης a 32 προληφθέντος ss⁴ προ-
ληφθ'/// s³ εἶσα suppl. m²

P ἡ γὰρ Οἰνώνη | ἔμπειρος ἦν | ἡ γὰρ Οἰνώνη ἱατρικὴν καὶ
τῆς μαντικῆς καὶ | τῆς ἱατρι- | μαντικὴν ἥσκει.
κῆς |. int. lin. s³

63 Γίγαντοραίστοις· | ὁ γὰρ Ἡρακλῆς τούτοις τοῖς
5 τῶσι τοὺς Γίγαντας ἀνείλεν. | s², int. lin. s³ ἡ Γῆ κατὰ τῶν Ap. l
Τιτάνων ἀγανακτοῦσα ἐν Φλέγραις | τῆς Πελλήνης T γεννᾷ
δρακοντόποδας καὶ βαθυγενεῖους καὶ βαθυχαίτας Γίγαντας,
οἱ πέτρας καὶ ὄρυς πεπυρακτωμένους ἠκόντιζον εἰς οὐρανόν |
ὧν πρῶτοι Πορφυρίων καὶ Ἀλκυονεύς, οἱ καὶ ἀθάνατοι ἦσαν, *35
10 ἔστ' ἂν ἐν τῇ γῇ, ἣ ἐγεννήθησαν, ἐμάχοντο. συμμαχοῦντος
δὲ Ἡρακλέος Διὶ | καὶ τούτους κατατοξεύοντος ἀνῆρέθησαν |. 38
πρῶτον μὲν οὖν τοξεύει Ἀλκυονέα, ὃς πίπτων ἐπὶ τὴν γῆν 36
μᾶλλον ἀνεθάλπετο, Ἀθηνᾶς δὲ βουλῇ Πελλήνης ἐξαγαγὼν
τούτον ἀνείλε. Πορφυρίωνι δὲ Ζεὺς Ἡρας ἐπιθυμίαν ἐμβάλ-
15 λει καὶ τούτον Ἡρακλῆς ἐν τῷ καταρρηγνύνειν Ἡρας τὰ πέπλα
τοξεύσας καὶ τοῦ Διὸς κεραυνῷ πλήξαντος ἀναιρεῖ. | καὶ 38
τούς ἑτέρους δὲ ὁμοίως πλὴν ὀλίγων σὺν Διὶ ἀναιρεῖ. | ἄρ- (EM
διδι τὸ βέλος παρὰ τὸ ἀράς καὶ βλάβας διδόναι. T *τετρω- 38
μένου καταρρηστικῶς εἶπεν ἀντὶ τοῦ | βεβλημένου |. καὶ P
20 τετρωμένον καλῶς ἔχει τετρωμένου μὲν τοῦ Ἀλεξάνδρου,
τετρωμένον δὲ τὸ ἔλκος*.

(p)

64 ἀνθοπλίτου ἀντὶ τοῦ | ὁμοτέχνου | τοξότου. T αὐ- P
θοπλίτην δὲ λέγει τὸν | Φιλοκλήτην, ἐπεὶ ἀμφότεροι τοξό-
ται | ὁ τε Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Φιλοκλήτης. ss³s⁴ | ἀχθέντος Ap. l
25 γὰρ ἐκ Αἴμνου τοῦ Φιλοκλήτου | *τοξικῇ* ἐμονομάχησαν αὐ- Mal
τός τε καὶ Ἀλέξανδρος. καὶ πρῶτος μὲν ἀφείξ Ἀλέξανδρος
ἡμαρτε τοῦ Φιλοκλήτου, δεύτερος δὲ τοξεύσας ὁ Φιλοκλήτης
βάλλει κατὰ χεῖρα λαιὰν τὸν Ἀλέξανδρον, εὐθὺς δὲ δεύτε-
ρον οἷσιν ἀφείξ ἐκκόπτει τούτου καὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν
30 καὶ τρίτῃ βέλει κατὰ τὸν σφυρὸν πείρας αὐτὸν ἀναιρεῖ.

65 πύργων ἀπ' ἄκρων· τρωθέντα τὸν Ἀλέξανδρον
ὑπὸ Φιλοκλήτου δυναμένη διὰ φαρμάκων τὸ ἔλκος ἰάσασθαι

2 μουσικῆς 6. 13 Πελλήνης v. Wagn. a. l. 11 κατατοξεύσαν-
τος a 15 τοὺς πέπλους II 26 ἀφείξ a ῥίψας Mal. 29 ἀφείξ a
ἀκοντίσας Mal.

οὐκ ἴασατο, τεθνηκότες δὲ αὐτοῦ τῷ πόθῳ τῷ πρὸς αὐτὸν
κατακρημνίσασα ἐαυτὴν συναπώλετο τῷ ἀνδρὶ. ss³

P 67 ἡγκιστρωμένη | κατεχομένη ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς |
4 τῶν ἰχθύων τῶν κατεχομένων ὑπὸ τοῦ ἀγκίστρου. s³ EM 10₅₃
†P ἡγκιστρωμένη | ἡγρευμένη | . EG 235₆₂

P 69 στένω στένω σε | παρόσον ἡ Ἴλιος τρίτον ἐπορ-
θήθη | πρῶτον μὲν ὑπὸ Ἡρακλέους διὰ τοὺς ἱπποὺς Λαομέ-
δοντος ss³ s⁴

δεύτερον δὲ ὑπὸ Ἑλλήνων διὰ | καὶ τὴν Ἡσιόνην, δεύτερον δὲ
10 τὴν πολυθρύλλητον Ἑλένην καὶ | ὑπὸ Ἀμαζόνων, ὥς που καὶ ἐν
τρίτον ὑπὸ τῶν ss³ δυνατῶν s³ | τῇ Γ (198) ῥαψωδίᾳ φησὶν Ὅμη-
ρος ὡς ἀπὸ Πριάμου δε τε τ'
ἡλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι, τρίτον δὲ διὰ τὴν πο-
λυθρύλλητον Ἑλένην πορθηθεῖσα καὶ κανθεῖσα τελέως ἡφα-
15 νίσθη.

70 αἰθεὶς πρὸς ἀλκὴν· μέλλουσιν πρὸς μάχην ἐλθεῖν
πάλιν καὶ ἐμπρησθῆναι. s³

72 καὶ τάφους Ἀτλαν- | στένω σε, ὦ πόλις, καὶ τοὺς
τίδος· τὸ ἐξῆς· τοὺς τάφους | ἐν σοὶ τάφους τῶν προγόνων
20 | τοῦ κολυμβητοῦ | τοῦ υἱοῦ τῆς | ἡμῶν τῆς τε Ἠλέκτρας καὶ
| θυγατρὸς Ἀτλαντος καὶ Πληϊ- | τοῦ υἱοῦ αὐτῆς | Δαρδάνου | 44₉
| όνης|. ἔστι δὲ μία τῶν Πληϊά- | δς ποτε ἐπὶ τοῦ κατακλισμοῦ
δων. λέγει δὲ | τῆς Ἠλέκ- | ἐν ἐρραμμένῳ δέρματι σκεπά-
τρας |. ss³ | σας τὸ σῶμα αὐτοῦ | καθάπερ 45₁

25 τὸ περὶ τὸν Ἴστρον τετράπουν ζῶον εἴωθε ποιεῖν, ὅποτε
τὸ ἐαυτοῦ δέρμα ἀναγυσσῶ καὶ περῶ τὸν Ἀννουβιν ποτα-
μόν | διεπέρασεν ἐπὶ τὴν Ἴλιον καταλείψας τὸ κατοικητήριον
τῶν Κυρβάντων. τοῦτο δὲ ἐποίησε πότε; δετε κατέκλυσε τὴν
γῆν ὁ Ζεὺς | ἐπὶ τοῦ Δευκαλίωνος | καὶ πάντες οἱ ἀνθρώποι 45₁
30 ἐπλεον ἐν τοῖς ὕδασι καὶ τὰ τελεχὴ κατέπιπτον, τῶν δένδρων
καὶ ἀμπέλων τοὺς καρποὺς δὲ τὰ θαλάσσια ζῶα ἐνέμοντο,
οἱ δελφῖνες καὶ αἱ φῶκαι αἰ τῆς συνουσίας τῶν ἀνδρῶν
ἐρῶσαι.

*καὶ τάφους ἀντὶ τοῦ τάφου τοῦ δούπτου καὶ | κολυμ- P
βητοῦ | κέλωρος | καὶ υἱοῦ τῆς Ἀτλαντος θυγατρὸς Ἡλέκ- P
τρας | ὅστις ποτὲ ἐν τῷ ῥαπτῷ σκύτει καὶ | δέρματι | ἡ 1316 P
κύτει καὶ χωρήματι ἐνήξατο καὶ | ἐπλευσεν | ὥσπερ P
5 κέπφος | Κρητικός | ἐπλευσε δὲ μονήρης μονόκωπος ἡ 45i
μόνος ἀμφελυτρώσας καὶ | καλύψας τὸ σῶμα | ἐν τῷ P
ἀσκηῖ ὁποῖα καὶ | ὥσπερ | πόρκος | ζῶον Ἰστρίον | τε- P 45i
τρασκελές*.

- (P) 73 κέλωρος | τοῦ Λαρδάνου | Ἀτλαντίδος· Λάρδανος δ
10 τοῦ υἱοῦ τῆς Ἡλέκτρας καὶ | υἱὸς τοῦ Διδὸς καὶ Ἡλέκτρας
Διδὸς | ὅστις ss³ | τῆς Ἀτλαντος θυγατρὸς
καταλιπὼν τὴν Σαμοθράκην ἐν τῇ κατακλυσμῷ κατασπενάσας
σχεδίαν καὶ ss³ s⁴
(ἀσκὸν ἑαυτῷ) ῥάψας ἐπὶ τὴν | εἰς τὰ κατὰ τὴν Τροίαν μέρη
15 Ἴλιον παρεγένετο. στένω οὖν, | ἐλθὼν
φησὶ, στένω σε καὶ τοὺς τά-
φους τοῦ υἱοῦ τῆς Ἡλέκτρας. ss³ |
κτεῖνει τὴν Λαρδανίαν | κάκει τελευτᾷ καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ κεῖ- sch. D
ται περὶ τὴν Τροίαν (72) | ἐν μέρει τῆς Λαρδανίας T. ὕστερον sch. E
20 δὲ καὶ ἡ Λαρδανία καὶ ἡ Ἴλιος καὶ ἡ Τροία μία πόλις γε- Or. 13
γόνασι. | Νυκτιμου δὲ τὴν βασιλείαν παραλαβόντος ὁ κατα- Ap. bi
κλυσμὸς || ὡς ληροῦσι, γέγονε διὰ τὴν Πέλοπος κρεουργίαν |. sch. F
πέμπτον δὲ τὸν Πέλοπα ἔγωγε γινώσκω ἀπὸ Λαρδάνου. | διὰ IX 78
τοῦτον γοῦν ληροῦσι γενέσθαι τὸν κατακλυσμὸν ἢ | διὰ Ἀζᾶνα 138—
25 τὸν Λυκάονος καὶ τὸ τῶν Λυκάονος παίδων ἀσέβημα || ὅτι S 481
τὸν Νύκτιμον κατατεμὼν ἔθυσσε τῷ Δίῃ |. γέγονε δὲ καθ’
ἐτέρους ἱστορικοὺς ὁ κατακλυσμὸς οὕτως· περὶ Ἑλίκην καὶ ?
Βοῦραν τὰς πόλεις ἀνέμων πνευσάντων ἐναντίων συνέστη
νέφος πολὺ καὶ ἐρρῦν ὑετὸς καὶ γέγονεν ὁ κατακλυσμὸς (591).
30 δούπτου δὲ εἶπε τοῦ συνεχῶς δύνοντος ἐν τῇ σχεδίᾳ διὰ τὸ
P χειμάζεσθαι ἢ | τοῦ κολυμβητοῦ | ἢ παρὰ τὸ εἰς δύο ξύλα

9 — 15 παρεγένετο sch. ABD Υ' 215

14 (ἀσκὸν ἑαυτῷ) sch. Hom. ῥάψας cl. v. 73 | ῥίψας 16 σε om. s

24 ἀξονα α γ1 ἀξονος γ2 31 ἢ ante τοῦ om. T

πήξαντα τὴν σχεδίαν ἀπὸ Σαμοθράκης πλεῦσαι φεύγοντα τὸν
 P ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμόν. ss³s⁴ καὶ βαπτὸν κύτος | τὴν
 σχεδίαν | εἶπε. s³

4 74 πόρκος | ζῳόν ἐστι περὶ τὸν Ἰστρον ποταμόν τὸν
 *P <νῦν> λεγόμενον Δανούβιον | ss³s⁴ τετρασκελὲς T. περιέχεται
 δὲ λεπτιῷ δέρματι καὶ φουσώμενον γίνεται ἀσκοειδὲς καὶ οὕτω
 νήχεται, ἕως λεπυνθῇ, καὶ ἐξέρχεται ἐπὶ τὴν γῆν καὶ νέμε-
 ται καὶ εὐθέως ψυχόμενον θνήσκει. τὸ δὲ ἐξῆς *οὕτως*.

P ὡς δὲ πόρκος τῷ ἰδίῳ | δέρματι | καθάπερ ἀσκιῷ | περισκε-
 10 πάσας | τὸ σῶμα νήχεται, οὕτω καὶ ὁ Δάρδανος ἐπὶ τῆς
 σχεδίας ἐπλευσεν· ἐπλεε δὲ δ' ἑλθὼν ἔχων καὶ σκεπάζων
 ἑαυτοῦ τὸ σῶμα καθάπερ πόρκος. ss³s⁴

75 | μονήρη δὲ ss³s⁴ τὸν Δάρδανον s³s⁴ εἶπε διὰ τὸ μιᾷ
 κώπῃ ss³s⁴ *αὐτὸν* s³s⁴ χρησασθαι ἐν τῇ σχεδίᾳ | ss³s⁴ παρό-
 15 σον μίαν ἡμέραν ζῶν καὶ ὀψὲ τελευτῶν s².

†P 76 | *Πειθυμνα | πόλις Κρήτης|*T. | Πειθυμνία πόλις ? P
 Κρήτης. | Steph. κέπφος ὄρνειον δύσριγον θαλάσσιον. s²

ζῶν θαλάσσιον λαροειδὲς, ὅπερ ἀγρῷ θηρῶσιν οἱ παῖδες sch. Ar.
 P τῶν ἀλιέων. T Pl. 912

20 77 Ζήρυνθος ἄντρον ἑκάτης ἐν Θοράκῃ. *Steph.
 ἄντρον τὸ σπήλαιον παρὰ τὸ ἄνω τετρεῖσθαι ἡγουν τετρυ- EM 115,
 πημένον εἶναι. T Ζήρυνθον τὸ Θορακικὸν σπήλαιον κατα-
 λιπὼν | τῆς Ῥέας | ss³s⁴

δὲ Δάρδανος, ὡς δὲ τινὲς φασι | ἡ τῆς ἑκάτης δὲ Δάρδανος! *καὶ* sch. Eur.
 25 τῆς ἑκάτης |· καὶ γὰρ Σώφρων γὰρ καὶ ἡ Ῥέα λέουσιν ἐποχου- Or. 1454
 ἐν τοῖς Μίμοις (CGF I 155s K) μένη | καὶ ἡ ἑκάτη ξενοφνή-
 φησιν αὐτῇ | κύνας θύεσθαι. | οἷσα T φοβεραὶ ||. θύουσι δὲ
 ss³ αὐταῖς κύνας, ὡς φησι Σώφρων

ἐν Μίμοις |· ὁ γὰρ κύων βαῦξας λύει τὰ φάσματα ὡς καὶ Theocr. I
 30 χαλκὸς κροστηθεὶς εἴ τέ τι τοιοῦτον. 36 c. sch. I
 Mor. 94

78 <Σάον> Σάμον κατὰ συστολὴν τοῦ μ int. lin. s³ marg.
 Coisl. 345 | Σάον ὄρος Σαμοθράκης | οὐ μέμνηται Νικανδρος

24 sch. Nic. Θ 462

30 ib. 472

1 τὰς σχεδίας ss⁴ 9 ἐπισκεπάσας s σκεπάσας s³ ἐπισκεπάζων a
 κατασκέπάζων II 11 ἐπλεεν s³ ἐπλεε δὲ om. s a ἐπλενε δὲ ; 2
 σκάζων ss³ 14 χρῆσθαι s κεχρησθαι T 16 ρειθυμνία γ2 23 Ἑρ-
 P cf. sch. Nic. l. l. 31 συστολὴν cf. sch. Ap. A 917

ἐν τοῖς Θηριακοῖς (472) s³s⁴ οὕτω πως λέγων ἡ Σάου ἡ ἐ
Μοσύχλου T.

P Κούρβαντες δὲ | δαίμονες περὶ ἄλλως. τὸ Σάον σπήλαιον οἱ
τὴν 'Ρέαν | s³ EM οἱ τὸν Δία Κορύβαντες, οἵτινές εἰσι δαι- P
5 φυλάξαντες EM 54739. ὄνομα μονες περὶ τὴν 'Ρέαν | ἰδρύ-
ἔθνοντος int. lin. s³ marg. Coisl. 345 σαντο (78). ἀλλ' οἱ μὲν Κούρη- ?
ἡ δαιμόνων int. lin. s³. | τες Δαναΐδος *νύμφης* Κρήσ-
σης καὶ 'Απόλλωνος παῖδες | οἱ δὲ Κορύβαντες Θαλείας καὶ Ap^b I 1
'Απόλλωνος.

10 79 ἡ μάθ' υνεν *ἄμαθον* | ἄμμον ἐποίησε, κατέκλυσεν | P
ἄμαθος δὲ δι' ἐνὸς μῦ γράφεται ἐκ τοῦ ἄμαθης καὶ ἀμέτρητος †EM
εἶναι ἐτυμολογουμένη | καὶ ἄμος κατὰ ἀποκοπὴν γενόμενον
δι' ἐνὸς μῦ γράφεται T μόνου δὲ τοῦτο οἱ Αἰολοεῖς διπλασιάζου- EM 8
14 σιν ὥς καὶ τὰ λοιπά.

P 80 καχλάζων | ἡχῶν | ψοφῶν ss³ *ἡχῳ φερόμενος* T.
να σμός ss⁴ δμβρος s | κατακλυσμός | ἀπὸ τοῦ νάω ss³s⁴ ῥή-
ματος ss⁴ δ σημαίνει s³ τὸ ῥέω s³s⁶ δθεν καὶ νᾶμα καὶ ss³s⁴
ναύτης καὶ ss³ ναῦς ss³s⁴ καὶ νάουσαν ἀκρότομον s³. να σ-
μός δμβρος ἀπὸ τοῦ νάω, δθεν καὶ νᾶμα καὶ ναύτης. *Α.
20 σημαίνει δὲ ἐνταῦθα τὸν κατακλυσμόν. EM 5986 cf. 33751
cod. V Gaistf.

81 *τοὶ δὲ ἐλλειπτικῶς ἀντὶ τοῦ οἱ ἀνθρωποι*. T

83 φηγὸν τὴν βάλανον παρὰ τὸ φάγω φαγὸν καὶ φη- sch. τ
γὸν λεγομένην· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πρὸ τοῦ τὸν οἶτον εὐρεῖν βα-
25 λάνους ἥσθιον καὶ ὀπώρας. δρυκαρπα | πᾶσαν ὀπώραν | EM 28
ὥς πού φησιν ἐν ταῖς Δωδεκαετηρίσιν Ὀρφεύς (p. 151 Ab.)
βάλλειν ἔρνεα πάντα, τὰ τε δρυὸς ἄκρα λέγονται.

84 φάλαινα || ζυῦφιδόν ἐστι ταῖς λυχναῖς ἐπιπετόμενον Nic. 6
δ | καὶ πυραυστούμορος †T καὶ ψυχὴ καὶ ψῶρα καλεῖται ||. λέ- c. sch.
30 γεται δὲ φάλαινα παρὰ τὸ εἰς γῶς ἄλλεσθαι. μακρὸν δὲ V 79
ἔχει τὸ ᾠ [καὶ] προγραφόμενον καὶ δι' ἐνὸς λ δεῖ γράφεσθαι·
τὰ γὰρ ὀνόματα τῶν φημάτων βραχύτερα ὥς τὸ θάλλω θά-
λος, ἀγγέλλω ἀγγελος. καὶ περὶ μὲν φαλαίνης τοῦ ζωυφίου

10 — ἐποίησε sch. Theocr. II 26

3 κορύβαντες s³ 18 ἀκρότομον νάουσαν ? fortasse christiani poetae
29 †πυραυστούμορος item Hist. IX 953 31 προγραφόμενον II

χερσαλον | δ καὶ κανδηλοσβέστραν ιδιωτικῶς φαμεν | εἵπομεν· *sch. Nic.
 ἐστι δὲ καὶ | φάλαινα κητώδης | ἰχθύς. κατὰ ἀποκοπὴν γοῦν Aristot. I
 φάλαι εἶπεν. 476^b13

φάλλαι τε· τὸ ἐξῆς· φάλλ- αἰ τ' ἐπ' ἀρσένων· *αἰ
 5 λαι τε φέρβοντο αἰ τε φῶκαί τε αἰ θουρῶσαι καὶ
 φῶκαι αἰ ἐπ' ἀρσένων ἐρωτικῶς ὀρμῶσαι ἐπὶ τὰ
 βροτῶν λέκτρα θουρῶ- λέκτρα τῶν ἀρρένων βρο-
 σαι. λέγονται γὰρ αἰ φῶκαι τῶν*. ἡ φῶκη θαλάσσιον κῆ-
 ἐπιθυμητικῶς ἔχειν πρὸς τὰς τὸς ἐστὶ χερσαίῳ βολὴ ἢ μάλ-
 10 συνουσίας τῶν ἀνδρῶν. ἄλλως. λον | ἀρκτῶ παρόμοιον | ἐρᾷ id. p. 498
 ss³ τὸ ἐξῆς· s³ φάλλαι τε δὲ συνουσίας ἀνδρῶν |. ἐστὶ sch. δ 404
 καὶ οἱ δελφῖνες φέρβοντο δὲ καὶ πρὸς μαγείαν ἐπιτή-
 φηγὸν καὶ τᾶλλα αἰ ss³ τ' ἐπ' δειον.
 ἀρσένων βροτῶν λέκτρα
 15 θουρῶσαι s φῶκαι ss³.

86 λεύσω θέοντα γρυνὸν· περὶ Ἀλεξάνδρου ποιεῖται
 τὸν λόγον. ss³s⁴ λέγει γὰρ T ὅτι s³s⁴ σπουδάζοντα τὸν Ἀλέ-
 ξανδρον θεωρῶ πρὸς τὴν ἀρπαγὴν τῆς Ἑλένης. ss³s⁴ γρυνὸν
 19 δὲ εἶπε τὸν Ἀλέξανδρον κατὰ μετωνυμίαν καλέσας· ss³ γρυνός
 P γὰρ ἐστὶν δ | κορμός |. ss³s⁴ καὶ Ὁμηρος (EGF I p. 74 Kink.)
 γρυνοὶ μὲν δαίοντο, μέγας δ' Ἥφαιστος ἀνέστη. ss⁴
 γρουνοὶ κορμοὶ οἷον γρουνοὶ — ἀνέστη. Eg (EM 24145)
 λαμπάδα δὲ λέγει τὸν αὐτόν, νῦν δὲ γρυνὸν τὸ πλοῖον τοῦ
 24 παρόσον ἢ Ἑκάβῃ ἐγκυμονοῦσα Ἀλεξάνδρου λέγει | διὰ τὸ ἐκ
 P ἔδοξε κατ' ὄναρ λαμπάδα τε- ξύλου πεποιῆσθαι T ἐπτερω-
 κεῖν. τινὲς δὲ ἤκουσαν γρυ- μένον διὰ τὰ ἄρμενα, παρό-
 νον ἐπτερωμένον τὴν ναῦν σον τὴν πορείαν δι' αὐτῶν
 διὰ τὰς κώπας ss³s⁵ ἦτοι τὰ ποιεῖται | κατὰ μετωνυμίαν | S
 P πτερά, παρόσον τὴν πορείαν ἢ γρυνὸν τὸν Ἀλέξανδρον
 30 δι' αὐτῶν ποιεῖται ss⁵. αὐτόν διὰ τὸ ὄναρ, δ εἶδεν
 Ἑκάβῃ, ὅτι θαλὸν ἔτεκε καίόμενον, ὅστις κατέφλεξε πᾶσαν sch. D Γ
 τὴν πόλιν καὶ τὴν ἐν Ἰδῇ ὕλην. τοῦτο τὸ ἐνύπνιον ἀκού-

24 sch. ABD M 93 27 — πτερά sch. Pind. O IX 36

2 ἐστι — ἰχθύς gl. interl. ? cf. P εἶδος (ἰχθύος) [φώκης e v. 85 illa-
 tum] 10^b βουβάλη II 28^b δμωνυμίαν α 31 καίόμενον α sch. D |
 δαίόμενον II

σαντες οἱ μάντιες καὶ οἱ περὶ τοὺς δνείρους δεινοὶ εἶπον τὸ
τεχθῆσόμενον παιδίον ριφῆναι εὐθέως. τεχθέντα δὲ τὸν Ἀλέ-
ξανδρον ἐξέθεντο ἐν τῇ Ἰδῇ, δν ποιμὴν ἐωρακῶς σφόδρα
εὐειδέστατον ἀνελόμενος ἀνέθρεψεν. | ἐπερωμένον δὲ 8
5 διὰ τὸ μετὰ πλοίου πορεύεσθαι |.

P 89 τρήρωνος | τῆς δειλῆς | κυνὸς ἡ ἀπὸ τόπου τῆς Λα-
καὶ ταχέας καὶ κατωφεροῦς· οἰ- | κωνικῆς ἡ τῆς δειλῆς καὶ τα-
κεῖον γὰρ Ἀφροδίτης τὸ ζῶον. | χέας καὶ κατωφεροῦς· οἰκεῖον
ἡ ἐπεὶ καὶ τὸν Ἀλέξανδρον γὰρ Ἀφροδίτῃ τὸ ζῶον· ἡ τῆς
10 ἀετῶ ἀπεικασεν ἐπὶ τὴν ἀρπα- | αἰτίας φόνου πολλοῖς. λέγει
γὴν ἐπειγόμενον. ss³ Πε- | δὲ τὴν Ἑλένην, ἐπεὶ καὶ τὸν
φναίας δὲ κυνὸς τῆς Ἑλέ- | Ἀλέξανδρον ἀετῶ εἵκασεν ἐπὶ
νης | ἡ ἀπὸ τόπου τῆς Λακω- | τὴν ἀρπαγὴν ἐπειγόμενον. τρή-
νικῆς ἡ διότι πολλοὶ δι' αὐτὴν | ρωνα δὲ αὐτὴν λέγει διὰ τὸ
15 ἀπέθανον |. ss³s⁵ | λαγνόν· | καὶ γὰρ ἡ περισσευρὰ sch. A
Sept.

μόνη τῶν πτηνῶν δι' ὅλου ἔτους ὀχεύεται καὶ τεκνοποιεῖ |
δθεν Λισχύλος φησὶ παντρώφου πελειάδος (S. 277) T.
κυνὸς δὲ | τῆς ἀναιδοῦς κατὰ τὸν Ὅμηρον εἶνεκ' ἐμεῖο
κυνὸς (Z 356) κακομηχάνου (344) |. ss³s⁵s⁶ | Πέφνη τὸ τῆς
20 Λακωνικῆς ἀκρωτήριον ss³ δθεν ἡ Ἑλένη ὤρματο. | s τρή-
ρωνος εἰς ἀρπαγμα εἰς τὴν ἀρπαγὴν τῆς λαγνεστάτης
τρήρωνος ἤτοι περισσευρᾶς T | τῆς ἀξίας φονευθῆναι
κυνός |. s¹s⁵

88 τὸργος ὑγρόφοιτος ὁ Ζεὺς ἡ ἡ Νέμεσις, παρῶσον
25 κύκνῳ ἀπεικασθεὶς ὁ Ζεὺς Νεμέσει τῇ Ὠκεανοῦ συνήλθεν,
ἐξ ἧς γεννᾶται ῥόν, ὅπερ λαβοῦσα ἡ Ἀθήα ἐθέρμαινε καὶ
ἔτεκε τὴν Ἑλένην καὶ τοὺς Λισκούρους. ss³ τὸ δὲ ὑγρό-
φοιτος γράφεται καὶ ὑψίφοιτος. | τὸργος s⁴ κυρίως ὁ
29 γύψ, νῦν δὲ τὸν κύκνον λέγει ss⁴ δν μιμησάμενος ὁ Ζεὺς συνε-
P ρμίλῃ τῇ Ἀθήᾳ | ὑγρόφοιτος δὲ || ὁ ἐν τοῖς ὑγροῖς | φοιτῶν
P | καὶ ἀναστρεφόμενος ||. | ὁ γύψ | νῦν δὲ | τὸν ἀετὸν ἡ τὸν κύκνον |

6 — ζῶον sch. Ap. Γ 549 25 δ — 27 Λισκούρους sch. Call. III 232

2 ριφῆναι a sch. D | ριφθῆναι II 14 αὐτῆς s 16 νεοττο-
ποιεῖ II 19 Πέφνος Paus. III 262 Πέφνον Apollodorus, ut videtur,
Steph. 24 ἡ — Νέμεσις temere add. S 26 ἐθέρμαινε s³ sch. Call.
29 γύψ Bek. An. 1095

λέγει. s ἔλαβε δὲ ζῶον ἀντὶ ζῶου. T || Ζεὺς γὰρ ὁμοιωθεὶς κύκῳ 48^a
 Νεμέσει τῇ τοῦ Ὠκεανοῦ θυγατρὶ συνήλθεν | εἰς χῆνα, ὡς ληροῦ-
 σιν (Ap. III 127), αὐτὴν μεταβαλὼν, ἡ δὲ τεκοῦσα ὦδον | ἐν τῷ Ptol. Heph.
 ἔλει | τοῦτο κατέλιπε. ποιμὴν δὲ εὐρῶν τῇ Ἀθήδᾳ τοῦτο κομί- (Phot. I
 149^b 5)?
 5 ζει, ἡ δὲ λάρνακι θεμένη ἐφύλαττε. χρόνῳ δὲ τῷ καθήκοντι
 Ἑλένη γεννᾶται τοῦ ὦδου, ἦν ὡς ἰδίαν παῖδα ἡ Ἀθήδα ἀνέ-
 τρεφε. | τινὲς δὲ καὶ Κάστορα καὶ Πολυδεύκην ἐκ τοῦ αὐτοῦ
 ὦδου φασὶ γεννηθῆναι. || <ἐν> ἄλλοις δὲ τισὶν εὐρον ἱστορικοῖς?
 10 οτι ὁ Ζεὺς ἄστρῳ εἰκασθεὶς καὶ μίγεις Ἀθήδᾳ Κάστορα καὶ
 Πολυδεύκην γεννᾷ, ὕστερον δὲ οὕτως, ὡς ἔφημεν, τὴν Ἑλένην. |
 ἕτεροι δὲ πάλιν φασὶν (Ap. III 126) οτι ὁ Ζεὺς κύκῳ ὁμοιω-
 θεὶς τῇ Ἀθήδᾳ ἐμίγη, κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ νύκτα καὶ ὁ Τυνδά-
 ρεως· ἡ δὲ ἐκ μὲν Διὸς Πολυδεύκην καὶ Ἑλένην γεννᾷ, ἐκ δὲ
 Τυνδάρεω Κάστορα | δθεν καὶ θνητὸς ἦν ὁ Κάστιωρ, ὁ δ'
 15 ἕτερος ἀθάνατος, τῇ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ παρακλήσει ἀθάνατος καὶ
 αὐτὸς ἐγεγόνει, καθὰ φησὶν ὁ Πίνδαρος (Pind. N X 50 c. sch.) |.
 τὰς δ' ἀλληγορίας, *ὡς ἔφην, ἐατέον· ἐπεὶ δὲ ποθεῖτε καὶ
 ταύτας μαθεῖν*, ἀκούετε. | διὰς οἱ παλαιοὶ πάντας ἐκάλουν?
 τοὺς βασιλεῖς. | τίς γοῦν βασιλεὺς τῇ Ἀθήδᾳ ἐμίγη μοιχικῶς Mal. p. 101
 20 περὶ τὸν Εὐρώταν ποταμόν, ἥτις ἐξ αὐτοῦ ἔγκως γενομένη
 μιᾷ γαστρὶ γ' παῖδας γεννᾷ τοὺς δῆθεντας Κάστορα, Πολυ-
 δεύκην καὶ Ἑλένην. | ὥπ γὰρ παρεικάξει τὴν γαστέρα αὐτῆς
 καὶ οτι ἐν ἐξ αὐτῆς σύνδεσμον ἐγεννήθη, ὁ δέρμα καὶ φυ-
 λακτήριον αὐτοῖς ἐποίησαν (Al. 506). εἰς κύκνον δὲ λέγει
 25 τὸν Δία μεταβαλεῖν, οτι οὐ βασιλικῶς ἐμίγη αὐτῇ, ἀλλ' | ἐν P
 πανύγκρις τόποις | καθάπερ οἱ κύκνοι.

89 κελυφάνῳ· κέλυφος [πᾶν] | τὸ τοῦ ψοῦ δσπρακον
 P (506) | στρόβιλος δὲ πᾶν τὸ | περιφερές | τὴν στρογγύλῳ | κε-
 λύφῳ περιβεβλημένην|. ss³ κελυφάνῳ νῦν | ὦδου λέπει|· πάντα *Eg
 *P γὰρ τὰ λέπη κελύφανα λέγονται. T κυρίως δὲ κελύφανον λέ-
 31 γεται τὸ ἐσωθεν τοῦ δσπρακίου τοῦ ψοῦ λεπτότατον δέρμα. s⁶
 στρόβιλον στρογγύλον, στρόβιλοειδές· | στρόβιλος γὰρ τὸ περι- P
 φερές | . ὡ σπρακωμένην τῷ δσπρακί τοῦ ὦδου ἐσκεπασ- S

2 μίγνται II 4 *ἀλοεσιν Ap. ἔλασιν Heyne 8 <ἐν> Thryll.
 9 ἀστίρι II 18 διὰς cf. Hist. IX 452 saep. 23 καὶ ante οτι
 om. γ2 26 παύγκρις II 27 τοῦ ψοῦ | περιφερές s³ 32 στρογγύ-
 λειδὲς γ1 cf. P

Lycophronis Alexandra II.

μένην. T λέγει δὲ τῷ ῥῶ, ὅπερ ἡ Νέμεσις τῷ Τυνδάρεω
δίδωσιν, ὃ δὲ τῇ Ἀθήνῃ, ἐξ ἧς ἡ Ἑλένη ^{ss³s⁴} καὶ οἱ Αἰθ-
P σκουροι ^{s³} ἢ | τῷ ἑγγύμματι καὶ ὑμένι τοῦ ῥοῦ διὰ τὴν ἱστο-
ρίαν, ὅτι ἐξ ῥοῦ ἐγεννῶντο ἡ Ἑλένη καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς|. s

5 90 καὶ δὴ σε· ἀποστροφὴ τὸ σχῆμα· νῦν γὰρ πρὸς
Ἀλέξανδρον ἀπέστρεψε τὸν λόγον *καὶ φησι* T | καὶ δὴ σε,
ὦ Ἀλέξανδρε, | ἡ Ἀχερουσία καὶ καταιβάτις τρι-
βος ^{ss³s⁴} δεξιῶσεται T

P λέγει δὲ τὸ Ταίναρον | ἀκρω- | Ἀχερουσία τριβος ἡ ὃ
10 τήριον τῆς Λακωνικῆς | ἐν ῥῶ | Ἀδης, ὅτι διὰ τὴν Ἑλένην
P φασιν εἶναι | κάθοδον εἰς Αἰ- | ἔμελλεν ἀποθανεῖν, ἡ τὸ Ταί-
δου|. Θέλουσα δὲ εἰπεῖν ὅτι | ναρον τῆς Λακωνικῆς ἀντὶ τοῦ
εἰς Λακεδαιμόνα ἀφίξῃ να- | εἰπεῖν ὅτι εἰς Λακεδαιμόνα
τιλλόμενος ^{ss³} εἶπε τὴν Ἀχε- | ἀφίξῃ, ἐν ᾗ ἐστὶν ἡ Ἀχε-
15 ρουσίαν τριβον, ἵνα δείξῃ ^{ss³s⁵} ρουσία τριβος. δείκνυσι δὲ
διὰ τοῦτου

ὅτι ἐκ ταύτης τῆς προφάσεως ἀφίξῃ, ὦ Ἀλέξανδρε, εἰς
Ἀίδου· ^{ss³s⁴s⁵} ὅστερον γὰρ ἀπέθανε διὰ τὴν Ἑλένην. ^{ss³s⁵}
ἔστι γὰρ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς στόμιον, ὅθεν καὶ Ἀδου sch. Pin
20 κάθοδον αὐτὸ λέγουσιν, ὥς καὶ Μένανδρός φησι πύλη τις IV ?
ἔστι Ταινάρου πρὸς ἐσχάτοις. *καταιβάτις ἡ κάτω
φέρειουσα*. T

P 91 πύγαργον δειλὸν ἢ ἀρ- | πύγαργον δειλὸν | αἰσχροὺν T |
παγα· πύγαργος γὰρ εἶδος ἀε- | ἢ ἀρπαγα· | εἰσὶ γὰρ μελάμ- (sch. Bz
25 τοῦ. ^{ss³} πύγαργος εἶδος ἀετοῦ | πυγοὶ πύγαργοι εἶδη ἀετῶν
A. δειλὸν ἢ ἀρπαγα. EM ὃ | κατ' Ἀρχίλοχον | ἀφ' οὗ ὃ
δὲ ^{ss³} Σοφοκλῆς ^{ss³} EM πύγαρ- | ἀρπαξ πύγαργος|. *ὃ δὲ αἰ-
γον ^{ss³} ἐπὶ τοῦ δειλοῦ ^{ss³} EM | σχροὺς καὶ συνουσιαστικὸς πύ-
λαμβάνει [ἢ πύγαργον] ^{ss³} ἀπὸ | γαργος λέγεται* κατὰ ἀντί-
30 τῆς [† δειλῆς s] λευκῆς πυγῆς | φρασιν ὃ μὴ ἀργὴν ἔχων πυ-
^{ss³} EM λέγων ^{ss³} ὥσπερ ἑναν- | γήν, ἀλλὰ κινῶν αὐτὴν ἐν τῷ

10 Λακωνικῆς sch. Pind. P IV 306?

2 δίδωσιν om. s δέδωκεν T 3 *καλόμεναι cf. EM 507. Reitz.
Gesch. d. gr. Ett. 1624o 4 ἐκ ζῴου 12 δὲ om. s 14 εἶχε s 17 δτι
καὶ s 23 ex Eg Suid. πύγαργος? 24 δὲ s 29 λαμβάνει | τὴν λέξιν
ἔλαβεν post πυγῆς V ap. Gaisf. uncis inclusa [* δειλὸν] praebent brevitatum
scholion proll. 8 31 λέγει ἐκ τοῦ ἐναντίου s T

- τίως μελάμπυγος ἐπὶ τοῦ ἰσχυ- | συνουσιάζειν. T ὁ δὲ δειλὸς
 ροῦ ^{ss} EM ἀπὸ τῆς μελαίνης | πάλιν πύγαργος λέγεται ὡς
 πυγῆς EM 69548. | λευκὴν ἔχων τὴν πυγὴν ἐκ τοῦ
 ἐναντίου | τῇ παροιμίᾳ οὕτω μελαμπύγῃ τετύχηκας. | ?
 5 ἐὰν γὰρ οἱ μελάμπυγοι γενναῖοι | ὡς Ἡρακλῆς T | οἱ λευκό-
 πυγοὶ πάντως ἀσθενεῖς καὶ δειλοὶ *καὶ ἀνανδροί*. | Θεία δὲ ἡ
 Ὠκεανοῦ τοῖς ἰδίοις τοῦτο παισὶν εἶπε *περὶ τοῦ Ἡρακλέους*.
 P οὕτω μελαμπύγῃ τετυχήκατε. | T οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τοὺς δειλοὺς
 πυγάργους ἔλεγον, τοὺς δὲ ἀνδρείους μελαμπύγους. | ^s
 10 *πατρὸς κόπρους | ἐπαύλεις, μάνδρας* |. P
 92 *ῥακτῶν βουστάθμων | τραχεῶν βουστάσεων* |. †P
 93 τὸν θυωρίτην | τὸν τραπεζίτην, ἀργυρογνώμονα,
 κριτὴν Ἡρας καὶ Ἀφροδίτης καὶ Ἀθηνᾶς |. ^{ss} ^s4 Eg (EM)
 ὁ γὰρ Ἀλέξανδρος αὐτὰς ἐκρι- | ἐκρινε γὰρ αὐτὰς ὁ Ἀλέξαν-
 15 νεν, ὅτε τὸ μῆλον εἶχον. θυωρὸς | δρος ἐνεκα τοῦ μήλου. | ἐν γὰρ Ap. ep. :
 *P δὲ | κυρίως ἢ τράπεζα | παρὰ | τῷ τῆς Θέτιδος γάμῳ τῆς Ἐρι-
 τὸ τὰ θύη δεχέσθαι ^{ss} ^s3 Eg | δος μῆλον χρυσοῦν ἀνὰ μέσον
 P (EM) | ἢ τὰ θύη δεχομένη | ^{ss} ^s3 | τῶν θεῶν βιβλάσης ἐπιγεγραμ-
 τῶν θεῶν, νῦν δὲ μεταφορι- | μένον οὕτως 'τῇ καλῇ τὸ μῆ-
 20 κῶς εἶπεν ^{ss} ^s5 Eg (EM) ἐπὶ τῆς | λον' ἢ Ἡρα, ἢ Ἀθηνᾶ καὶ ἢ
 αὐλῆς, ὅτε ἐκρινεν τὰς θεάς. | Ἀφροδίτη πρὸς ἀλλήλας ἤρι-
 EM 45749 | ζον ἐπὶ τῷ λαβεῖν τοῦτο. ὁ
 θυωρὸς καὶ θυωρίς (Poll. | δὲ Ζεὺς Ἑρμῇ παραδούς αὐ-
 IV 123) παρὰ τὸ τὰ θύη δέ- | τὰς πέμπει πρὸς Ἀλέξανδρον
 25 χεσθαι. ^s5 | ὥστε κρῖναι αὐτάς, ὅς λαβεῖν
 τὸ μῆλον τὴν Ἀφροδίτην ἐ-
 κρινε. | ταύτης δὲ ἐπιταγῇ ναυ- sch. D Γ
 πηγῆσαντος αὐτῷ ναῦς Ἀρ-
 μονίδου, κατὰ δέ τινος Θερέ-
 κλου ἦλθεν εἰς Λακεδαίμονα,

10 ἐπαύλεις sch. Call. III 178
 IV 314.

23 θυωρὸς — 52s sch. Call. III 134.

1 μελαμπύγης ^{ss} ^s ἐπὶ — ἰσχυροῦ | τῆς ἰσχυρᾶς ^{ss} ^s 4 περιτε-
 τύχηκας γ1 8 ἐντετυχήκατε II de fonte cf. proll. 3 13 ἦρας, ἀθη-
 νᾶς, ἀφροδίτης ut Sextio (P) Eg, ἦρας καὶ ἀθηνᾶς καὶ ἀφροδίτης ex Ap.
 (op. 32) T 19 post θεῶν sequitur 52s EM 21 αὐλῆς cf. Ω 29 sch. A
 ib. 25 | ἀλλῆς EM κάλλους Sylb. ὅτε

ἐνθα τὴν Ἑλένην ὀφθαλμοβο-
λήσας βληθεῖσαν καὶ αὐτὴν
τῷ τούτου ἐρωτι ἀρπάξει.

ἡ s EM θυωρός s³s⁴ Eg ἡ τράπεζα s³ Eg παρὰ τὸ τὰ θυή ss⁴
5 Eg (EM) καὶ θυμιάματα T ὠρεῖν, ὃ ἐστι Eg (EM) s⁴ φυλάττειν ss⁴
Eg (*EM ib.) cf. †EG 267¹⁹ καὶ θυωρίτης ὃ τραπεζίτης ss³s⁴
εἴρηται. T

94 ἀλλ' Ὀστρίμων· ὀρη | *ἀλλὰ ἀντὶ Ὀστρίμων, ἃ εἰ-
Τροίας θερναῖς κατανομαῖς | σιν | ὀρη Τροίας* P
10 ἐπιτήδεια ὄν(τα)· ἐν αὐτοῖς
γὰρ ὁ Ἀλέξανδρος τὰς θερνάς
διατριβάς καὶ νομὸν ἐποίει.
λέγει ὁδν s³ ἀντὶ τῶν κατανο-
μῶν τῶν ἐν Τροίᾳ ταῦτα τὰ
15 μέρη περάσεις τὰ Λακωνικά
s³s⁵ περάσεις δὲ
*Οἶνον γνάθον, ὀνπερ Γαμφη- Γαμφηλὰς ὄνου σιαγόνας
P λὰς ὄνου λέγει, ἐν — σχά- ὄνου. λέγει δὲ τὸν Μαλέαν, P
σας (99)· ἐστι δὲ | τόπος ὃς ἐστὶν ἀκρωτήριον Πελοπον-
20 τῆς Λακωνικῆς οὕτω καλούμε- νήσου, διὰ τὸ εἰκέναι σιαγόν-
νος | s³ | σιν ὄνου T
ὥς φησι καὶ Ὅμηρος μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀπο-
έργει (γ 296). s⁵

95 Λᾶ πόλις Λακωνική. *Steph. περάσεις δὲ καὶ τὴν
4P Λᾶν τουτέστι τὴν | Μάλειαν. καὶ s³
26 Ὅμηρος μικρὸς — ἀποέρ- | Λᾶν πόλιν Λακεδαίμονος, ἣν
γει |. s³ | Ὅμηρος Λᾶαν φησιν (B 585)
εὐχεῖλου κάπης | εὐτρόφου φάτνης | ἡ τῆς καλὰ χεῖλη P
ἐχούσης ὥς κρεῖττονος ὄντος τοῦ ποιμενικοῦ βίου τοῦ ἀρπακ-
τικοῦ καὶ μαχίμου. T

24 Λᾶαν sch. DB 585

4 θυωρον τὴν τράπεζαν Eg παρὰ τὸ | ἡ T 5 ὠρεῖσα T
φυλάττουσα T 9 θερινῶν κατανομῶν. ad hanc fabulam pertinet scholion
ignoti alicuius poetae EM 447⁹ EG 259²¹ θερειπότον (hinc Lycophro 847
θρειπότους) 10 ἐπιτήδειον αὐτῷ 12 νομήν? 22 ὅς —
ἀποέργει | temere ad v. 95 transtulerunt Ps³ (Curt. Pel. II 330¹⁶), temere
ipse in 95 P lacunam statui 25 λάμειαν

- P 96 μηλιανθμὸς σημαίνει τὸν ἐν τοῖς προβάτοις | κοι-
μήσεως | τόπον ἡγουν τὴν μάνδραν. *Eg (EM 58633)
μηλιανθμῶν | τῆς τῶν προ- *μηλιανθμῶν μανδρῶν τῶν
βάτων κοιμήσεως|. ἐτυμολο- προβάτων*.
- 5 γεῖται δὲ s³ ἐκ τοῦ μήλα τὰ
πρόβατα καὶ λαύω τὸ κοιμῶ-
μαι καὶ ιανθμὸς (Al. 606) ἡ
κοίμησις. s³ EM λέγει δὲ τὰς
μάνδρας. s³
- 10 χερσαίας πλάτης | τῆς κα- χερσαίας πλάτης | πτύου ἢ P
λαύροπος ἢ τοῦ πτύου|. s³ | καλαύροπος|. ἡ δὲ καλαύροψ *EM 485:
ῥαβδος ἐστὶ ποιμενικὴ μικρὸν ἐκατέρωθεν ὑπόκαμβος | ἣν
ἀφιασιν ἐπὶ τὰ τῆς ἀγέλης ἀποσκιρτῶντα T πλάτη δὲ κυρίως sch. Eur.
τὸ πλατὺ τῆς κώπης. Or. 54
- 15 97 *τράμπις | βαρβαρικὸν πλοῖον* | T Eg (†EG 8520 P
EM 15723) *ὀχῆσει βαστάξει, κομίσει*. Φερέκλειοι πό-
δες περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ ὁ Φέρεκλος ἡ αἰ νῆες, ἀς | ὁ
Φέρεκλος εἰργάσατο | οὗτος γὰρ κατεσκεύασεν Ἀλεξάνδρῳ
τὰς ναῦς πρὸς τὸν Ἑλλάδος κατάπλουν. s⁴
- 20 98 διισσάς· δύο εἰσὶν ἄχραι | ἐν Λακωνικῇ | Θυρίδες |
λεγόμεναι, ἀς μεταφορικῶς s³s⁴s⁵
σαλάμβας εἶπε s³s⁵ | λέγουσιν οὕτω σαλάμβας ἡγουν
θυρίδας.
παρὰ τὸ σέλας, ἐν αἷς ἀνελθεῖν καὶ τὰ πόρρωθεν ἰδεῖν δυ-
25 νατὸν s². παρὰ τὸ σέλας ἐμβαίνειν. s²
σαλάμβας· αἱ Θυρίδες αἱ σάλαμβαι δὲ αἱ θυραὶ λέγον-
αἶ ἐν σάλῳ οὔσαι. ἡ παρὰ τὸ ται παρὰ τὸ ἐν σάλῳ βαίνειν |
τὸ σέλας ἐμβαίνειν δι' αὐτῶν ἡ παρὰ τὸ σελεῖν καὶ λαμβά-
Eg (*EM 70745 EO 1483) ?δ ἐστι νειν τοὺς βαίνοντας. σάλαμβαι
30 τὸ φῶς Eg. ἔνιοι δὲ τὰς θυ- δὲ καὶ οἱ φανόπται ἦτοι οἱ
ρίδας σαλάμβας λέγουσιν ἀπὸ φεγγῆται ἰδιωτικῶς T παρὰ τὸ
τοῦ | σέλας (ἐμ)βάλλειν | ἀνοι- τὸ σέλας δι' αὐτῶν βαίνειν.
γομένας ἢ δι' ὧν τὸ σέλας
(ἐμ)βαίνει. EG 26717

15 τράμπις — sch. Nic. Θ 269

18 οὗτος — ib.

1 *προβαταίοις 25 ἐμβαίνειν cf. Eust. Od. II 2583s 26^b *θυ-
ρίδες γ1 28 ordinem verborum ad EO refinxi

Γύθειον πόλις Λακωνική. *Steph. Γύθειον | ἀκρωτήριον *P
 τῆς Λακωνικῆς |. πλάκας | τόπους | νῦν ἐν αἷσι, φησι, *P
 ταῖς | πόλεσι | ταῖς Λακωνικαῖς * πρὸς κύνουρα πρὸς τὰς P
 4 τραχείας πέτρας* σχάσας κατα | βαλὼν | ἀπολύσας.

P 100 πεύκης ὁδόντας καλεῖ ss³ | τὰς ἀγκύρας |· αὐται
 p γὰρ ss³ s⁴ ἔκτορες s³ s⁴ καὶ | ἐχέτορες s | καὶ φύλακές εἰσι τοῦ
 σάλου τῆς θαλάσσης καὶ τῆς πλημμυρίδος ss³ s⁴. τὸ δὲ
 ἐξῆς οὕτως· | ἐν αἷσι πόλεσι πρὸς τὰ κύματα | τοὺς
 καμπύλους τῆς νεῶς ὁδόντας καὶ τῆς πλημμυρίδος

10 ἔκτορας ss³

σχάσας ἀναπαύσεις | τῶν κι- | σχάσας τοὺς ὁδόντας τῆς
 νήσεων | τὸν εἰναφώσσωνα | νεῶς ἦτοι τὰ σιδήρεα καὶ τῆς
 στόλον. ss³ | πλημμυρίδος τοὺς ἔκτο-

ρας ἦγουν τοὺς κωλύοντας τὸν τῆς νεῶς σάλον ἀναπαύσεις
 15 τὸν πλόον, τὸν εἰναφώσσωνα στόλον. ἔκτορας πλημ-
 μυρίδος κωλυτὰς τῶν κυμάτων. σκαρθμῶν λαύσεις |
 τῶν κινήσεων | παύσεις

S

ἄλλως. τὸ ἐξῆς ὑπερβατὸν | εἰναφώσσωνα στόλον τὸν |
 πρὸς θῖνα· ss³ s⁴ ἡ γὰρ πρὸς | ἐννεάρμενον ἢ τὸν μονάρμε-

20 κάτωθε λείπει ss² s³ s⁴ marg. | νον T (273) ἢ θῖνα φώσσωνα
 Coisl. 345, ἐὰν θῖνα φώσ- | στόλον τουτέστιν ἀπὸ | τῶν S

σωνα στόλον γράφεται· s² | κινήσεων | λαύσεις καὶ | παύ-
 Coisl. 345 εἰ δὲ γράψομεν | σεις | εἰς τὸν αἰγιαλὸν στόλον

εἰναφώσσωνα, ἔσται, ὥς | καὶ τὴν πορείαν σου τὴν φώσ-

25 φησι Φερεκύδης ss³ s⁴ ὅτι με- | σωνα ἦτοι τὴν δι' ἀρμένων.
 τὰ θ' νεῶν ἐπλευσεν ὁ Ἀλέ-
 ξάνδρος. ss³

P 102 πολύνυμφον λέγει δὲ τὴν | Ἑλένην |. s⁵ καὶ τὴν
 ἄνυμφον πόρτιν καὶ τὴν πολύανδρον | δάμαλιν | ἀρπά-

30 σας σὺ δ' ἄνυμφος ἦτοι ἀρπαξ δυοῖν πελειαῖν ὀρφανὴν
 καὶ ἐρημον οὖσαν τῆς γονῆς τῶν β' περιστερῶν ἦτοι | Ἴφι- P

γενείας || ἦν ἔσχεν ἐκ Θησέως, ὥς φησι Δοῦρις ὁ Σάμιος S 513

1 Γύθειον sic Alexandrae quoque codices. mendo auctum in aliquo Stephani exemplo videtur fuisse: τινές φασιν· ὅτι Γύθειον ἐκαλεῖτο. κακῶς

19 ἡ — πρὸς | τὸ πρὸς post λείπει s³ Coisl. 20 κάτωθε | κάτω s⁴
 οὕτω s³ om. s² Coisl. θάλει s³ s⁴ om. s cf. 101 P 22^b κυμάτων α

23 δὲ | γὰρ s γράφομεν T

καὶ Ἑρμιόνης, ἦν ἐκ Μενελάου γεννᾷ | ἑπταετῇ γὰρ ταύτην sch. δ 14
 πρῶτον ἀρπάσας Θησεὺς μετὰ τὸ τεκεῖν ἐξ αὐτῆς Ἰφιγέ-
 νειαν | ἀγηρέθη αὐτὴν | καὶ δευτέραν εἰς ἄρκυν | εἰς Ap. bibl. 1
 δεύτερον δίκτυον | ἄρκυς δὲ κυρίως δίκτυον πρὸς θῆραν EM 144a
 5 ἄρκτων ἀρμόδιον | ὁ θυνείων βρόχων | ξένων | ἀγρενμά- P
 των· τροπικαὶ δὲ εἰσιν αὗται αἱ λέξεις, ἄρκυς μὲν ὄθεν ἔφην
 λεγόμενον, βρόχος δὲ ἀπὸ τῶν | βρόχων, οἷς θηρεύουσι πέρ- Ar. Av. 5
 δικας καὶ ὄρνις ἐτέρους | ληῖτιν ἐμπέσασαν | αἰχμάλω- P
 τον | ἐγκύρσασαν ἰξευτοῦ πτερῶ τῇ ταχύτητι τοῦ | Ἀλε-
 10 ξάνδρου (4717) | ἡ τῶ πλοῖω (4729) *ἡ τῶ πτερῶ τοῦ ἔρωτος* T P
 θύσησι | ταῖς βάχχαις, παρὰ τὸ θύω τὸ δρῶν θύσαις (EM 457,
 λεγομέναις s⁴? ἀρμοῖ | νεωστὶ s⁴ | ταχέως, ἀπὸ τοῦ ἄρμα
 ἀρμοῖ. καὶ Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ (614) ἀρμοῖ πέπναυμαι
 τοὺς ἐμοὺς θρηνηῶν πόνουσ. *μηλάτων ἀπάργματα |
 15 ἀπαρχὰς | καὶ θυσίας T προβάτων* | μῆλον τὸ πρόβατον | P
 αἰολικῶς | παρὰ τὸ μέλλω τὸ φροντίζω λεγόμενον· ποιμε- ? EM 58
 νικὸν γὰρ καὶ γεωργικὸν βίον ἔζων οἱ παλαιοί.

104 δεύτερον δὲ ὁ Ἀλέξανδρος αὐτῇ ἐντυχὼν περὶ τὸν
 P αἰγιαλὸν θυοῦση | νεωστὶ | ταῖς βάχχαις καὶ | τῇ Ἰνοῖ | ἀρπάξας
 20 αὐτὴν εἰς τὴν Αἴγυπτον παρεγένετο κάκει αὐτῇ συνεγένετο. s⁴
 τὸ ἐξῆς· ταῖς βάχχαις καὶ | τῇ Ἰνοῖ νεωστὶ | ἐν τῶ αἰ-
 γιαλῶ | προβάτων ἀπαρχὰς | int. lin. s³, s⁵ θύουσιν ἀρπάσας
 θρέξεις s⁵ ? ἄρκυς σημαίνει τοὺς βρόχους | τὰ δίκτυα | Eg
 (EM 1447) ὅτι ἡ Ἑλένη δις Eg ἡρπάγη, πρῶτον μὲν ὑπὸ
 25 Θησέως, δεύτερον δὲ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου. *Eg s⁵

107 *κρόκησι κρόχαις, αἰγιαλοῖς. κρόκη δὲ λέγεται | δ 193 P
 αἰγιαλὸς | ἀπὸ τοῦ κείρω τὸ κόπτω κερὸκη καὶ κρόκη, πρὸς
 ἦν θραύονται καὶ κλῶνται τὰ κύματα*. Βύνη | παρὰ τὸ
 δύναι· τὸ γὰρ β̄ ἀντὶ τοῦ δ̄ παραλαμβάνεται παρὰ Ἀω-
 30 ριεῦσι|. s³ Βύνη ἡ Λευκοθέα, ἡ Ἰνὼ οἷον Βύνης καταλέκ-
 τριαὶ αὐδηέσεως (Mein. AA 123) — παρὰ τὸ δύνω Ἀύνη ἡ
 καταδῦσα εἰς θάλασσαν καὶ Βύνη κατὰ τροπὴν. ἄλλοι θάλασσα

21 νεωστὶ sch. Ap. A 972

4 an plenius sch. Ar. Lys. 790 ? 5 ἐπιτήδειον γ1 cf. EG 781
 EM 14413 8 ἐμπέσασαν c 32 θάλασσα Berkelius | θαλάμη

- ἡ πεύκη ὡς παρὰ <Εὐφορίωνι πολύτροφα δάκρυα βύ-
 P νης AA 1.1>. Λυκόφρων. EM 217s (EG 117s) Βύνη τῇ | Δύνη |
 Λευκοθέα | τῇ Ἰνοῖ παρὰ τὸ δύω | τὸ κολυμβῶ s⁴ ὡς ἑτεροί
 φασιν | ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ βύω τὸ κρύπτω, ὅθεν καὶ βύθος
 5 καὶ Βύνη. ἡ δὲ τῆς Ἰνους ἱστορία τοιαύτη | πεσοῦσα μετὰ argg. Pi
 τοῦ παιδὸς αὐτῆς Παλαίμονος εἰς τὴν θάλασσαν διὰ τὸ διώ-
 κεσθαι ὑπ' Ἀθάμαντος ἀπεπνίγη, ἐξήχθη δὲ ὑπὸ Κόρινθον
 περὶ Σχοινουντίαν ὑπὸ δελφίνος. Ἀμφίμαχος δὲ καὶ Δονα-
 κῖνος ἀνελόμενοι τὰ σώματα ἀγούσιν εἰς Κόρινθον. Σίσυ-
 10 φος δὲ ἀδελφὸς Ἀθάμαντος βασιλεύων Κορίνθου ἀγῶνα |
 καὶ Θυσίαν ἐπ' αὐτοῖς ἐτησίως | ἐκέλευσε γίνεσθαι, ὅθεν καὶ Phil. He
 θεοὺς αὐτοὺς κεκλήκασιν | καὶ Λευκοθέαν ἀπὸ τοῦ τῆς θα- Jmm. I
 λάσσης ἀφροῦ τὴν Ἰνώ|. ἦν δὲ Ἰνους θυγάτηρ Εὐρύκλεια. *sch. DI
 108 Θρέξεις· θρέξαι κυρίως | τὸ συμπῆξαι γάλα πρὸς IV: I
 15 τὸ τυροποιῆσαι | νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ πηδήσεις ἡ ἄξεις. *Schán-
 δεια πόλις Κυθήρων* int. lin. s³ T *Αἰγίλου τ' ἄκραν |
 Πελοποννήσου | ἀκρωτήριον*. T
 109 *αἴθων ἐπακτῆρ | διάπυρος | ὀξύς T κυνηγός | P
 καρχαλῶν ἀγρεύματι τῇ θήρᾳ | χαίρων|. λέγει δὲ ἀγρεῦμα
 20 τὴν Ἑλένην.*
 110 δράκοντος· δράκοντα διφυῆ καλεῖ τὸν Κέκροπα,
 διότι φασὶν αὐτὸν τὰ ἐπάνω ἀνδρὸς, τὰ δὲ ὑποκάτω ὄφρεως
 ἔχειν. οἱ δὲ φασιν ὅτι διὰ τὸ μέγεθος τοῦ σώματος διφυῆς
 ὠνομάσθη. ss³s⁵ νῆσον δράκοντος τὴν Σαλαμῖνα λέγει T || τὴν S 451
 25 γὰρ Σαλαμῖνα πρώην δράκων κατεῖχεν ἡ θηρίον ἡ κύριον 707
 ὄνομα βασιλέως ἡ Ἀσωπὸς | κατὰ τινὰς ἐκ Θηβῶν (sch. D
 A 180) | ἐλθὼν|. Κυχεὺς δὲ ὁ Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος S 451
 υἱὸς, ὥς φησὶν Εὐφορίων, ἀνείλε τὸν δράκοντα καὶ τὴν Σα-
 λαμῖνος βασιλείαν κατέσχε. | οὕτω νῦν τὴν Σαλαμῖνα δρά-
 30 κοντος εἴρηκε νῆσον.

1 <Εὐφορίωνι — βύνης> ex EM 564s supplevi. in errorem deduxit aliquem grammaticum trita illa metaphora, qua resina ac pix lacrumae pinus vocantur (Nic. A 301 c. sch. 544 sch. Plat. Pol. II 373^a all.). in Alexandra nullus est locus, quem male in hunc modum interpretari potuerit. breviter Hes. βύνη θάλασσα, πεύκη. cf. Mus. Rh. XXXIV 466

2 Λυκόφρωνι 3 *δύνω P 8 δράκηνος a 14 θρέξαι cf. EM 454s, 22 ὄφρων s

- p σύνταξις· | ἐν δὲ τῇ τῆς Ἀτ- | ἐν ἧ, φησὶν, ἐκχέας τὸν πό-
 τικῆς νήσῳ τῆς τοῦ Κέκρο- | θον ἥτοι μιγείς μετὰ τῆς
 πος s²s³ τοῦ διφρυοῦς γίγαν- | Ἑλένης τὴν ἔωλον
 τος s² βασιλείας τὸν πόθον
 5 s²s³ ἐκχέας καὶ s³ ἐκκενώσας
 τὴν χθρσινὴν καὶ παλαιὰν μῆξιν
 τῆς Ἑλένης οὐκ ὀψει |. s²s³
 112 τὴν δευτέραν· φησὶν καὶ χθρσινὴν Κύπριν καὶ
 10 οὐκ ὀψει· ss³s⁴ | συνουσίαν οὐκ ὀψει δευ-
 ἀπαξ γὰρ αὐτῇ συνεγένετο ἐν τῇ Ἀττικῇ ss³s⁴ |
 ἀρπάσας δὲ αὐτὴν οὐκ εὐθὺς sch. D Z
 εἰς τὴν Τροίαν ἀπέπλευσεν,
 ἀλλὰ δοκῶν ὑπὸ τῶν Λακε-
 15 καὶ πλεύσας εἰς Αἴγυπτον ἀφη- | δαιμονίων διώκεσθαι | ἐπὶ τὴν
 ρέθη αὐτὴν ὑπὸ Πρωτέως, ὁ | Αἴγυπτον ἐπλευσεν, ἔνθα ὑπὸ
 δὲ ποιήσας εἰδῶλον . . . ἀπῆ- | Πρωτέως ἀφηρέθη αὐτὴν. ὁ
 ρεν εἰς Τροίαν. ss³ | δὲ Ἀλέξανδρος λαβὼν εἰδῶλον
 αὐτῆς ἐπὶ τὴν Τροίαν εἰσήλθεν. | *τὴν δὲ σύνταξιν βλέπε εἰς
 20 τὸ διάγραμμα*.
 P 111 Ἀκτὴ δὲ ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον | ἡ Ἀττικὴ |. ss³s⁵
 Eg ὁθεν καὶ Ἀκταῖοι (504) οἱ Ἀθηναῖοι ἐκαλοῦντο. Eg (EM
 167¹⁰ EG 912) Ἀκτῆς || τῆς Ἀττικῆς | Ἀθηνῶν. Ἀκτὴ δὲ P *EM |
 λέγονται αἱ Ἀθῆναι T ὅτι Ἀκτεὺς ἐκεῖνων ἐβασίλευσεν ἢ ὅτι
 25 ἀκτὴ ἐστὶ τουτέστι προβεβλημένη καὶ κειμένη τὸ πλεῖον μέ-
 ρος εἰς θάλασσαν. || *τῆς Ἀττικῆς δὲ νῆσος ἡ Σαλαμῖς (5621)*.
 γηγενοὺς δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ μυθεύονται τοὺς Ἀθηναίους
 ἐκ τοῦ Ἑρεχθέως γενέσθαι, ὅντινα ἡ γῆ ἔτεκεν, ὡς Ὀμηρος
 (B 548) τέκε δὲ ζεῖδωρος ἄρουρα. ss³s⁵ διμόρφου
 30 γηγενοὺς σκηπτουχίας· | ἡ Ἀττικὴ γὰρ ἦν βασιλεία τοῦ *Mal. p. 1
 Κέκροπος· ἐλθὼν γὰρ ἀπὸ Σάεως πόλεως Αἰγύπτου τὰς
 Ἀθῆνας συνώκισε. | Σαῖς δὲ κατ' Αἰγυπτίους ἡ Ἀθηνᾶ λέ- sch. Arist
 γεται, ὡς φησι Χάραξ. | διμόρφον (Al. 111) δὲ καὶ διφυῆ λέ- I p. 95⁷
 γουσι τὸν Κέκροπα

112 huc transtuli: scriptum est infra post ἀρουρα in s, post 58s Θρά-
 κην in s³ 17 lac. ind. Kink. cf. S 820 24 † Ἀκτεὺς cf. 503 T
 30 ἡ Ἀττικὴ — cf. Muell. FHG IV 547¹¹

- γηγενεῖς δὲ τοὺς Γίγαντας· ἐκ | διὰ τὸ ἐκ τῶν τοῦ δράκοντος cf. 495
 γῆς γὰρ αὐτοὺς ἀναδοθῆναι | ὀδόντων ἐξελθεῖν | τῶν παρὰ
 φασιν ἐκ τῶν τοῦ δράκοντος | τοῦ Κάδμου σπαρέντων ἐν
 ὀδόντων. ᾤκουν δὲ τὴν Θρά- | Θήβαις †T· οὗτος ἦν βασιλεὺς
 5 κην. s³ | Ἀθηναίων || ἡ διὰ τὸ δύο ἀν- s
 δρῶν φυὴν καὶ μέγεθος ἔχειν | ἡ διὰ τὸ δύο φωνὰς ἐπί- sch. Ari
 στασθαι Αἰγυπτίαν καὶ Ἑλληνίδα | ἡ, ὡς ληροῦσιν, ὅτι τὰ
 ἄνω ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω δράκοντος εἶχεν ||. καὶ ἀλληγο- ?
 ρῶν δ' Ἀημοσθένης (or. fun. 30) φησὶν ὅτι τὴν ἀλήτην ὁμοίωτο
 10 δράκοντι, ἀνθρώπῳ δέ γε τὴν φρόνησιν | ἐγὼ δὲ οὕτως ἀλ- sch. Ar
 ληγορῶ ὅτι ἀγαθὸς βασιλεὺς γεγονὼς πᾶσαν Θηριωδίαν Plut. 71
 ἐθνῶν οὕτως ὑπέταξεν ὡς μίαν σύμπνοιαν πάντας ἔχειν εἰς
 αὐτὸν καὶ ἀγαθὸν ἡγεμόνα καὶ αὐτοκράτορα. | διὰ ταῦτα
 γοῦν αὐτὸν λέγουσι διφυῆ. | ἡ ὡς εὖρον ἐν Ἰωάννῃ Ἀντιοχεῖ
 15 (*Mal. p. 86) ὅτι πρότερον αἱ καὶ ὁ Ἑλλάδα γυναῖκες Θηριω-
 δῶς ὥσπερ τὰ ἄλογα καὶ οὐ κατὰ συζυγίαν ἐμῖγνυντο.
 οἱ γοῦν παῖδες τότε μονοφυεῖς ἦσαν· μητέρα γὰρ μόνην,
 πατέρα δ' οὐκ ἐπεγίνωσκον. βασιλεύσας δ' ὁ Κέκροψ τῆς
 Ἀττικῆς κατέπαυσε τὸ Θηριώδες τῆς μίξεως καὶ ἀνδράσι
 20 νομίμοις ἐποίησε τὰς γυναῖκας συνάπτεσθαι. ἐπεὶ γοῦν ἐκ
 τούτου οἱ παῖδες πατέρα καὶ μητέρα ἐγνώρισαν τοὺς αἰ-
 τίους αὐτοῖς τῆς γεννήσεως δύο τυγχάνοντας φύσεων, διφυῆς
 καὶ ὁ Κέκροψ ἐκλήθη ὡς τοῦτο ποιήσας αὐτός. γηγε-
 νοῦς ὅτι ὁ Ἐριχθόνιος ἐκ τῆς γῆς, ὡς φασιν (5728), ἀνε-
 25 δόθη. | Ἀθηναῖς γὰρ ἐλθούσης πρὸς Ἡφαιστον ἐνεκεν δπλων Ap. II
 κατασκευῆς ἐρασθεῖς Ἡφαιστος ἐδίωκε, καταλαβὼν δὲ, ὡς
 ἀντέπιπτεν αὐτῷ ἡ Ἀθηναῖα, περὶ τοὺς μηρούς αὐτῆς ἀπε-
 σπέρμηνεν, ἡ δὲ μυσαχθεῖσα ἐρίῳ εἰς γῆν τὸν γόνον ἀπέρ-
 ριψεν, ἀνεδόθη δὲ ὁ Ἐριχθόνιος | ἀπὸ *τοῦ* ἐρίου κληθεῖς sch. D
 30 καὶ τῆς χθονός | ὅθεν πάντας Ἀθηναίους γηγενεῖς φάσκουσιν
 ἀπὸ τούτου (5728) |. ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι λυπρόγεως ἡ Ἀττικὴ (Thuc.
 καὶ οὐδέποτε ὑφ' ἐτέρων ἐθνῶν ἐξηλάθησαν οἱ ἐν αὐτῇ διὰ Nonn.
 τὸ ἄζηλον τῆς αὐτῶν χώρας, ὅθεν αὐτοὺς αὐτόχθονας | καὶ syn.
 γηγενεῖς ἔφασαν |. καὶ τὸ περὶ Ἀθηναῖς καὶ Ἡφαιστοῦ οὐ-
 35 τως ἐστίν· Ἀθηναῖα τινι βασιλίδι τῇ καὶ Βαλενίκη λεγομένη, Ptol. F

Θυγατρὶ δὲ Βροντέου *ὑπαρχούσῃ*, "Ἡφαιστος γάμῳ μίγεις
γεννᾷ Ἐριχθόνιον, ὃς ἐβασίλευσε τῆς Ἀττικῆς· | πολλὰ γὰρ
ἦσαν καὶ Ἀθῆναι καὶ Ἀφροδίται καὶ οὐ μίᾳ οὐδὲ μυθικῇ ὥς
τὰ πολλὰ τῶν ὀνομάτων Τ γηγενεῖς λέγει τοὺς Ἀθηναίους, 57π
5 ἐπεὶ ἐκ τῶν Ἐρεχθιδῶν ἔχουσι τὸ γένος· | τὸν γὰρ Κάδμον cf. 495 Τ
φασὶ σπεῖραι ἐν τῇ γῇ δράκοντος ὀδόντας καὶ ἀναφυῆναι
τοὺς Ἐρεχθίδας. Τ

113 ψυχρὸν παραγκάλισμα· *διὰ ψυχρὰν περιπλο-
κὴν καὶ ὄνειρώδη ματαλαῖς ὠλέναις ἀφάσσω καὶ | ψηλα- P
10 φῶν | τὴν κοίτην*. λέγουσιν ὅτι διερχομένῳ Ἀλεξάνδρῳ δι' sch. Aristid.
Αἰγύπτου ὁ Πρωτέως Ἑλένην ἀφελόμενος εἰδῶλον Ἑλένης I 131i
αὐτῷ δέδωκεν *καὶ οὕτως ἐπλευσεν εἰς Τροίαν*, ὥς φησι Στ-
σίχορος. Τρώες γάρ, οἱ τότε ἦσαν, Ἑλένης εἰδῶλον ἔσχον.

115 Τορώνη πόλις Θράκης, ἀπὸ Τορώνης τῆς Πρωτέως
15 (γυναικὸς) καὶ (Θυγατρὸς) Ποσειδῶνος καὶ Φοινίκης. Steph.

P ὁ γὰρ σε· ὁ γὰρ πόσις τῆς | *Φλεγραίας Θρακικῆς, ὅτι
Φλεγραίας Τορώνης — οὐ· ἐκεῖσε οἱ Γίγαντες ἐφλέχθη-
τως γὰρ ἐκαλεῖτο ἡ τοῦ Πρω- σαν*. πόσις στυγνὸς Το-
τέως γυνή — | νοσφίσει (σε) τῶν ρώνης ἀνὴρ | κατηφῆς | καὶ P
20 γάμων τῆς Ἑλένης. ἡ δὲ ἀπό- ἀγέλαστος τῆς Τορώνης, ἡ Το-
δοσις τῆς συντάξεως ὑπερβατή ρώνη δὲ γυνὴ Πρωτέως. ἡ δὲ
ἐστὶν εἰς τὸ νοσφιεῖ γάμων σύνταξις καθ' ὑπερβατὸν ἀπὸ
(130). σκυθρωπὸς δὲ ἐστὶ διὰ τοῦ ὁ γὰρ σε συλλέκτροιο
τῶν τῶν παίδων αὐτοῦ θάνα- μεχρὶ τοῦ λίπτοντα κάσ-
25 τον· οὐτε γὰρ ἐχάρη διὰ τὴν σης. *συνταχθήσεται τῷ δια-
φύσιν οὐτε ἐλυπήθη διὰ τὴν γράμματι*.
ξενοκτονίαν αὐτῶν. 88³

Φλεγραίας πόσις· | Φλεγραία τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο ἡ Θράκη
29 διὰ τὸ τοὺς Γίγαντας ἐκεῖ πεφλέχθαι, Τορώνη δὲ γυνὴ
P Πρωτέως Φλεγραία τὸ γένος οὖσα | ἐξ ὧν γεγέννηται παῖ-
δες, τοῦ Πρωτέως λέγω καὶ Τορώνης, Τμῶλος καὶ Τηλέγο-
νος· | λέγεται γὰρ ταύτην γεγαμηκέναι ἀπὸ Αἰγύπτου ἐλθῶν.

1 βρόντον b m² βρονταλον γ2, marg. b m² 13 γὰρ om. II ἦσαν α,
γ1 m² ἴσαν II ἔχοντες II 15 (γυναικὸς) et (Θυγατρὸς) inserui, καὶ
eiecta Xylandri coniectura ἡ reduxi. Eust. DP 327 eodem modo corruptum
hunc locum legit 19 (σε) add. Kink. 21 ὑπερβατή cf. sch. Ap. 46533 |
ἐν ὑπερβατῷ s² 25 ἐχάρη 60s proll. 8 28 † Φλεγραία item P
καλεῖτο v. 115 P

- τοὺς οὖν παῖδας μὴ φέρων ὁρᾶν διὰ τὴν ξενοκτονίαν ἐπανήλθεν
εἰς Αἴγυπτον τοῦ Ποσειδῶνος αὐτῷ διὰ σπηλαίων θαλασσιῶν
τὴν ὁδὸν δεδωκότος. ss³ τὸν Πρωτέα φησὶν ἄνωθεν εἶναι
Παλλήνιον ὃ τὴν Ἀλέξανδρον γράψας Λυκόφρων (S 1226 62₁₀),
5 ὕστερον δὲ μεταστῆναι εἰς Αἴγυπτον διὰ τὴν τῶν παίδων
κακοξενίαν seq. Al. 124 ὃς Αἰγύπτιος ὢν ἀπῆλθε πρὸς
Θράκην. ἔσχε δὲ καὶ δύο υἱοὺς ξενοκτονούντας. τούτους Ἡρα-
κλῆς ἐφόνευσε. παρακαλέσας δὲ τὸν Ποσειδῶνα διὰ τῶν ἀδύ-
118 P τῶν τῆς γῆς ἦλθε | καὶ ἔκτισε τὴν Φάρον νῆσον | — καὶ οὔτε
10 γελᾷ διὰ τὰ τέκνα οὔτε κλαίει ὥς δαίμων. sch. DP 259.
116 ᾧ γέλως ᾧτινι Πρωτεῖ καὶ ὁ γέλως μισεῖται καὶ
τὸ δάκρυ, νῆις δὲ καὶ | ἄπειρός | ἐστὶ καὶ τητῶμενος καὶ | P
στερισκόμενος | ἀμφοῖν ἦτοι γέλωτος καὶ δακρύου ὁ Θρή-
κης ἔκ ποτ' ὁ ἐκ *τῆς Θράκης* περάσας ποτὲ εἰς τὴν
15 ἐπακτίαν καὶ αὐξανομένην χέρσον. λέγει δὲ τὴν Αἴγυπτον.
αὔξεται γὰρ ὑπὸ τῆς κατασυρομένης ἰλύος τῆς Νείλου.
Τρίτωνος ἐκβολαῖσιν τοῦ Νείλου ταῖς ἐκχύσει καὶ
ταῖς ἀναβάσει. ἄλλως. | Τρίτων ὁ Νεῖλος *δι* μετωνομάσθη Diod.
τρίς· πρῶτως γὰρ Ὀκεανὸς ἐκαλεῖτο, δεῦτερον Ἀετός, *ὅτι
20 ὀξείως ἐπέρρευσε, τρίτον Αἴγυπτος*. | τὸ δὲ Νεῖλος νέον *EG 3
ἐστὶν ἐτυμολογούμενον ἀπὸ τοῦ νέαν κατάγειν ἰλὺν | καὶ χερ- (EM 6
σοῦν τὸ πέλαγος. ἡ λοκισμένην οἱ μὲν λοιποὶ | ἀρδευο- sch. T
μένην s⁴ | εἶπον, ἐγὼ δὲ γαιουμένην καὶ χερσουμένην εἶπον ὑπὸ VII
τῆς κατασυρομένης ἰλύος. ἡ γὰρ Αἴγυπτος, ὥς φησι Διό-
25 δωρος (III 3) καὶ Ἡρόδοτος (II 4) καὶ πάντες, πέλαγος
ἦν, οὕτω δὲ ἐχερσώθη καὶ χερσοῦται ταῖς ἐκβολαῖς τῆς
ἰλύος. οὕτως ἐγὼ τὸ ἡλοκισμένην λέγω. | ἄλοξ γὰρ ἡ EM 7
αὔλαξ | ἦτοι ἡ γῆ.
P 121 ἀστίβητος | ἀπάτητος | EM 159₁₃ EG 86₂₃ 620₂₁
30 οὐχὶ ναυβάτην σιόλω οὐ τῇ μετὰ πλοίων πορείᾳ ἀλλ'
ἀστίβητον οἶμον ἀλλ' ὅστις διήνυσεν καὶ ἐπορεύθη ἀτρα-
ποῦς καὶ ὁδοὺς νέρθε τῆς θαλάσσης ἦτοι ὑποκάτωθεν,
εἶτα θανμαστικὸν ἀστίβητον οἶμον, κευθμῶνος ἐν σή-

4 Παλλήνιον sch. Ap. A 598

2 αὐτῷ Kink. αὐτόν s om. s³ 3 scholion Dionysii in duo disposui.

9 οὔτε γελᾷ | 59₂₅. 26 ἐχάρη et ἐλυπήθη permutata 23 νεομένην a

ραγγι ἐν τῷ | τοῦ χρυπτοῦ | καὶ κατωτάτου *τόπου* | σή- cf. P^m
 ραγγι καὶ κοίλῳ τόπῳ | τρυπήσας | στήλαια οἷά τις σιφ- Eur. Hec
 νευς ὠσπερ | ἀσπάλαξ | δπερ ἐστὶ ζῶον ὁμοιον μυλ, ἀνο- P
 ρύσσει δὲ καὶ κοιλαίνει τὴν γῆν. νέρθε θαλάσσης χωρὶς EM 715r
 5 τοῦ ἢ δεῖ γράφειν κατὰ τὸν κανόνα, δν προεδίδαξα (2713). ἐστὶ
 δὲ κοινὴ συλλαβὴ καὶ δέχεται μακρόν. σιφνεὺς σημαί-
 νει, ὡς οἶμαι, τὸν ἀσπάλακα. *EM 715r

124 ἀλύξας καὶ | ἐκφυγὼν | τὰς ξενοκτόνους παλαι- P
 στρας τῶν αὐτοῦ τέκνων. ἡ δὲ ἱστορία ἐστὶν αὕτη.
 10 τέκνων ἀλύξας· οἱ τοῦ Πρωτεύς Ποσειδῶνος υἱὸς |
 Πρωτέως παῖδες ἐφόνευσον τοὺς τῷ γένει Αἰγύπτιος εἰς Φλέ- 592a
 παρίοντας ἐν Αἰγύπτῳ ξέ- γραν τῆς Παλλήνης καὶ Θρά-
 νους καταπαλαίοντες αὐτούς. κης ἐλθὼν ἐξ Αἰγύπτου Το-
 μὴ φέρων οὖν τὴν ἀδικίαν ρώνην γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ
 15 αὐτῶν ὁ Πρωτεὺς μετώκησεν παῖδες Τμῶλος καὶ Τηλέγονος |
 P εἰς Παλλήνιαν | πόλιν τῆς οἱ καταπαλαίοντες τοὺς ξένους
 Θράκης|. ἀναιρεθέντων δὲ τῶν ἀνήρουν | ὧν τὴν ξενοκτονίαν 60a
 παίδων αὐτοῦ ὑπὸ Ἑρακλέους μὴ φέρων πατὴρ ἦτοι ὁ Πρω-
 20 ἠύξατο τῷ πατρὶ Ποσειδῶνι, τεὺς | ἠύξατο τῷ πατρὶ αὐτοῦ
 ὅπως αὐτὸν ἀποκαταστήσῃ πά- Ποσειδῶνι πάλιν καταστήσαι
 λιν εἰς τὴν πατρίδα. χάσμα αὐτὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον. ὁ δὲ
 οὖν, φασί, γενόμενον ἐκόμισεν ὑπακούσας αὐτοῦ σπήλαια ἐκ
 αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον· τοῦτο τοῦ χάσματος τῆς Παλλήνης
 οὖν φησὶν ἀστίβητον οἶ- ἐποίησε ὑποκάτω θαλάσσης
 25 μόν. 883 <καὶ> οὕτω διήγαγεν αὐτὸν
 ἀβρόχως μέχρις Αἰγύπτου. Ἑρακλῆς δὲ περὶ Θράκην διερχό-
 μενος καὶ καταπαλαίσας ἀνείλε τὸν Τμῶλον καὶ τὸν Τηλέ-
 γονον, δπερ μαθὼν ὁ τούτων πατὴρ οὐ γελᾷ μὲν, ὅτι παῖδες
 ἦσαν αὐτῷ, ὅτι δὲ ξενοκτόνοι, οὐδὲ δακρύει. | τὸ δ' ἀληθές
 30 οὕτως ἔχει· μὴ φέρων ὁ Πρωτεὺς τὰς ξενοκτονίας αὐτῶν
 ἐρριψεν αὐτὸν κατὰ τι χάσμα τῆς Παλλήνης καὶ ἀναιρε-
 θείς οὕτε δακρύει οὕτε γελᾷ. τὰ δὲ λοιπὰ εἰς μῦθον ἐσχε-
 διάσθησαν.

125 Ἦπυτον ὄρος Θράκης, ὅτι Πρωτεὺς διὰ τὸν
 35 φόνον τῶν παίδων λυπούμενος ἀναβὰς ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο

7 ὡς οἶμαι | neque in P neque in S explicatur
 24^b πομήσας II

22 φησι

ἦπνε τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον | ἀποκαταστήσαι (612a) [. Eg (EM 434₄₁) ex uberiore Stephano Eust. Π. Π 17133 καὶ πατρὶ τῷ Ποσειδῶνι πέμψας τὰς εὐχάς, ὃς ἐπήκουσε, τὸ στήσαι αὐτὸν παλίμπουν καὶ ὀπισθόρμητον εἰς τὴν
5 πάτραν ἦγουν | τὴν Αἴγυπτον | ὁθεν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου P
πρώην πλάνης καὶ πλανώμενος εἰσῆλθεν εἰς τὴν Παλ-
ληνίαν καὶ τὴν Πέλλαν τὴν τροφὸν τῶν Γιγάντων, ὡς
εἴπομεν.

P 126 Παλλήνη | πόλις Θράκης | ἐξ ἧς ὁ Πρωτεύς, ὃς
10 φησιν ὁ τὴν Ἀλέξανδρον γράψας Λυκόφρων. sch. DP 259
(γηγενῶν) | τῶν Γιγάντων | διότι ἐκ γῆς ἀνεδόθησαν. s⁴

128 κεῖνός σε Γουνεύς· ss³s⁴ τὸ ἐξῆς οὕτως· Τ ἐκεῖνός
σε ὁ Πρωτεύς ὥσπερ ὁ τῆς Δίκης ἐργάτης Γουνεύς στερῆσει τῶν
γάμων ss³s⁴ τῆς συλλέκτου Ἑλένης Τ. ὁ Γουνεύς δὲ οὗτος
15 Ἄραψ ἦν τὸ γένος καὶ δίκαιος πάνν, ὅστις διὰ δικαιοσύνην
στασιάζοντάς ποτε τοὺς Φοίνικας καὶ Βαβυλωνίους ἐλθὼν
κατήλλαξε σταλεις ὑπὸ Σεμιράμιδος. τούτῳ γοῦν τῷ Γουνεῖ
ἀπεικάζει τὸν Πρωτέα ὡς δικαίως τὴν Ἑλένην ἀφελόντα
Ἀλέξανδρον. ss³s⁴

20 129 Ἰχναία ἡ Θέμις· διωκομένη γὰρ ὑπὸ τοῦ Διὸς
κατελήφθη ἐν τοῖς τῶν Ἰχναίων τόποις. ἡ ἀπὸ τοῦ διωχθῆ-
ναι κατ' ἔχνος ὠνομάσθη. Steph. Ἰχναί
θυγάτηρ δὲ τοῦ Ἥλιου Θέ- | Ἰχναία ἡ Θέμις καὶ Ἥλιου
μυς, ss³ | θυγάτηρ,

25 | διότι | καὶ αὐτὴ | πάντα ἐφορᾷ | καὶ πάντα ἐπακούει (λ 109)
ss³s⁴ οὐ γενεαλογῶν εἶρηκεν marg. Coisl. 345 ὁθεν καὶ Ἰχναία
διὰ τὸ | κατ' ἔχνος ss³s⁴

τῶν ἀνθρώπων πορεύεσθαι || καὶ κατὰ πόδα τῶν ἀνθρώ-
πων ἐπεσθαι | καὶ λάμπειν
ss³.

30 δίκην ἡλίου. ἡ διὰ τὸ λαμπρύνειν τοὺς αὐτὴν κεκτημένους. Τ

131 *λίπτοντα | ἐπιθυμοῦντα* τῆς πόρνης | s³s⁴ ἡ τῆς
νεοττείας καὶ τῆς τεκνογονίας s³ χωρίσας σε περιστερεῶς·

1 ἦπνε EM ἦπνεin Eg 7 *παλλήνην d 11 τῶν γιγάντων
e 29^b Π inserui, cetera post 30 ἡλίου praebent a b om. c 17 μετήλλαξε
P s a γ2 20 Ἰχναία — proll. 17 21 καὶ 25 διότι ἡ Τ
αὐτὴ a m² | αὐτὸς 28^b πόδας a m² II γιγάντων Π

P λέγει δὲ τὴν Ἑλένην T. λίπτω τὸ | ἐπιθυμῶ |. *Eg (cod. V EM 566₅₇ EO 94₂₁) κάσσα | ἡ πόρνη, ἡ κατωφερής|. *Eg (EG 302₃₆ EM 493₂₈)

132 δὲ τοὺς Λύκου τε· εἰπὼν ἄνω διτι δικαίως ἀφεί-
 5 λητο τὴν Ἑλένην Ἀλεξάνδρῳ ὁ Πρωτεύς νῦν λέγει τὴν ἀδι-
 κίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ γησιν διτι σὺ οὐκ αἰδούμενος τοὺς
 Λάκωνας τοὺς τιμήσαντας κατὰ χρησμόν τοὺς τάφους τῶν
 συγγενῶν ἡμῶν Λύκου τε καὶ Χιμαιρέως οὐδὲ τοῦ Ἀνθέως
 τοὺς ἔρωτας, ὅντινα ἀνελὼν διεσώθης ὑπὸ Μενελάου, οὐδὲ
 10 τὸν ἄλλα τὸν τοῖς ξένοις σύνδειπνον ss³s⁴. — εἶχον γὰρ πά-
 134† P λαι | τοὺς ἄλλας | ἐν ταῖς τραπέζαις σύμβολον ξενοδοχίας ss³s⁵
 — ἐκαρτέρησας ἐν τῇ δίκῃ τῶν θεῶν ἁμαρτεῖν καὶ τὴν Ἑλέ-
 νην αἰρετίσασθαι. λέγει δὲ δίκην τῶν μυθευομένων θεῶν
 Ἥρας, Ἀθηνᾶς, Ἀφροδίτης διὰ τὸ μῆλον. ἡ δὲ ἱστορία ss³s⁴
 15 περὶ Λύκου καὶ Χιμαιρέ- | ἐστὶν οὕτως· οὗτοι παῖδες
 ως ss³s⁵ ἐστὶν οὕτως· λοιμοῦ | ἦσαν τῆς Ἀτλαντος θυγατρὸς
 κατασχόντος ποτὲ Λακεδαιμο- | Κελαινοῦς καὶ Προμηθέως,
 νίους καὶ χρειομένων αὐτῶν | ἐκείντο δὲ ἐν Τροίᾳ. λοιμοῦ
 ἀνείλεν ὁ θεὸς τιμῆσαι τοὺς | δὲ κατασχόντος Λακεδαιμο-
 20 τάφους Λύκου καὶ Χιμαιρέως· | νίους καὶ μαντευομένων αὐτῶν
 ἦσαν δὲ οὗτοι υἱοὶ Προμη- | ἐχρησεν ὁ θεὸς μὴ παυθῆναι
 θέως καὶ Κελαινοῦς τῆς Ἀτ- | τὸν λοιμόν, εἰ μὴ | εὐγενῆς
 λαντος. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι | Λακεδαιμονίων T ἀπελθὼν
 ἀπέστειλαν τὸν Μενέλαον ἐκτε- | ἐν τῇ Τροίᾳ θύσει τοῖς τά-
 25 λέσαι τὰ τοῦ χρησμοῦ. ἐλθὼν | φοις αὐτῶν. οἱ δὲ ἀπέστειλαν
 δὲ οὗτος εἰς Τροίαν ἐξενώθη | Μενέλαον ἐκτελέσαι τὰ τοῦ
 Ἀλεξάνδρῳ. ἦν δέ τις Ἀντή- | χρησμοῦ. ἀπελθόντος δὲ τοῦ
 νορος υἱὸς λεγόμενος Ἀνθεύς, | Μενελάου καὶ θύοντος ἐξε-
 30 οστις ἦν εὐπρεπέστατος, ἤρων | νώθη Ἀλεξάνδρῳ. ἀκουσίως
 δὲ αὐτοῦ Δηίφορος καὶ Ἀλέ- | δὲ Ἀλέξανδρος πλήξας παι-
 ξανδρος. συνέβη δὲ ἀναιρε- | γνίῳ καὶ ἀνελὼν Ἀνθέα υἱὸν
 θῆναι τὸν παῖδα ὑπὸ Ἀλε- | Ἀντήνορος ὠραῖον, οὗ ἦν ἔρῳν
 ξάνδρου ἀκουσίως. ὁ δὲ ss³ | Ἀλέξανδρος αὐτὸς καὶ Δηίφο-

18 — 25 Τροίαν sch. E 64

4 ἀφείλατο s 12 ἁμαρτῆσαι δὲ α τῷ s³ 16. 18^b λιμοῦ s³ a
 19 ἀντήγειλαν 22^b λιμόν a εὐγενῆς cf. 33₂₅. 75₂₂

- φοβούμενος τὴν πόλιν ^{ss³s⁵} | βος, καὶ φοβηθεὶς ἀπαίρει
ἀπῆρε σὺν Μενελάῳ καὶ ἐλ- | μετὰ τοῦ Μενελάου εἰς τὴν
θῶν εἰς Σπάρτην προσεφι- | Σπάρτην | καὶ συμφαγὼν αὐτῷ ^{Al. 1}
λιώθη τῇ Ἑλένῃ, ἦντινα καὶ | τὸν νενομισμένον ἄλα παρατί-
5 ἀρπάσας ᾤχετο. ^{ss³} | θεσθαι ταῖς ξενίαις τραπέ-
ζαις | ἀρπάξας τὴν Ἑλένην μετὰ καὶ τριῶν ταλάντων χρημά- ^{Mal. 1}
των καὶ πέντε θαλαμηπολοῦσων γυναικῶν, ὧν ἦν μία Αἴθρα
ἡ Θησέως μήτηρ, διὰ Σιδῶνος καὶ Αἰγύπτου ποιησάμενος
τὸν ἀπόπλουν ὀλοκλήρῳ χρόνῳ εἰς Τροίαν κατήρην.
10 ὄνειδίζει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον ὡς ἀντὶ τῆς εὐεργεσίας κακὰ
διαπραξάμενον τῷ Μενελάῳ. ^{ss³s⁴} | ἄλα δὲ ἐτίθουν οἱ πα- ^s
λαιοὶ ἐν ταῖς τῶν ξενιῶν καταρχαῖς | συμβολικῶς ἐπευχό-
μενοι, ὥσπερ ὁ ἄλς ἐκ δύο φύσεων, τῆς ὑδατῶδους καὶ γηρεῆς,
εἰς μίαν φύσιν ἐπάγη τὴν τοῦ ἁλός, οὕτω Τ παγῆναι καὶ ^(sch. 1)
15 τοῦτους εἰς μίαν ὁμόνοιαν.
- 135 Αἰγαίῳνος | τοῦ Ποσειδῶνος || ἀπὸ τοῦ ἐν Αἰγαῖς ^{P sch.}
πόλει τῆς Ἀχαΐας *καὶ* | ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει | τιμᾶσθαι |. ^(sch. 1)
Αἰγαῖον δὲ πέλαγος ἐκλήθη, ὅτι | δίκην αἰγὸς ἁλμάτων κυ- ^{cl El}
ματοῦται.
- 20 ἀγνίτην δὲ πάγον ἤγουν | ἀγνίτην πάγον τὸν ἄλα διὰ
τὸν ἄλα· ὁ γὰρ Ποσειδῶν | τὸ τίθεσθαι ἐν ἀρχαῖς τῶν
ἐστὶ τῆς θαλάσσης ἐφορος, | ξενιῶν καὶ ἀγνίζειν καὶ καθαι-
ῆς πηγνυμένης οἱ ἅλς γίνον- | ρειν τοὺς φιλιουμένους ἢ ὅτι
ται ^{ss³}, ὅθεν καὶ πάγος s. ἀγ- | τὸ ἄλυκόν καὶ θαλάσσιον ὕδωρ
25 νίτην δὲ διὰ τὸ ^{ss³s⁵} καθα- | καθαρκτικώτερον φύσει τῶν
^P ρίζειν καὶ ^{s³} | ἀφαγνίζειν | γλυκέων, καθάπερ ἄλλοις δο-
ὅθεν ἐν παροιμίᾳ θάλασσα | κεῖ καὶ οὐκ ἐμοίγε, ἣ διὰ τὸ
κλύζει πάντα τὰν θρώ- | ἀφανίζειν. καὶ παροιμία· θά-
πων κακὰ (Eur. J. T. 1193) | λασσα κλύζει πάντα τὰ τῶν
30 ^{ss³s⁵}. ξένοισι δὲ σύνδορ- | ἀνθρώπων κακὰ. πάγον δὲ
πον ἐπεὶ κατὰ τὸ ἔθος, ὅταν | διὰ τὸ πεπῆχθαι *ἐξ ὕδατος*·
εἰστίων ξένους, ἄλας παρετί- | ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐστὶ τῆς θα-
θεσαν. ^{ss³} | λάσσης ἐφορος, ῆς πηγνυμέ-
νης οἱ ἅλς γίνονται, ὅθεν ὁ πάγος.

25 καθαρίζειν — 29 κακὰ sch. A A314

1 ποιῆν Bachm. 12. 22^b *ξενίων 26 ἀφανίζειν ^{ss³(s⁴)} ἀφαγίζειν ^{s³}

- P 136 ἀλοιτός δ | ἀμαρτωλός | EM 69¹⁸ ἐγὼ μὲν οὕτω P
 γημι τὸ ἐτλης θεῶν· ὅστις σὺ οὐκ αἰδεσθεῖς τοὺς τιμή-
 σαντας τοὺς τάφους Λύκου καὶ Χιμαιρέως — λέγει Μενέ-
 λαον καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ Λάκωνας — οὔτε τοῦ Ἀνθέως
 5 ἔρωτας καὶ τόδε *καὶ τόδε* ἐτλης καὶ ὑπέμεινας ὁ ἀλοι-
 τός καὶ | ἀμαρτωλός | ἐκβῆναι καὶ πατήσαι τὴν δίκην τῶν P
 θεῶν ἤγουν ἠδίκησας τὸν Μενέλαον τὸν καθάραντά σε τοῦ
 γόνου καὶ ξενίσαντα ἀφελόμενος τὴν ἐκείνου γυναῖκα. οἱ
 δὲ λοιποὶ δίκην χωρὶς τοῦ ὧ γράφουσι λέγοντες οὕτως (63₁₂).
 10 δς τόδε καὶ τόδε ποιήσας ἐτλης καὶ ἀλοιτός καὶ | ἀμαρτω- P
 λός | ὀφθῆναι ἤγουν παρακρίνων γενέσθαι ἐν τῇ δίκῃ τῶν
 θεῶν Ἡρας, Ἀφροδίτης καὶ Ἀθηνᾶς. τοῦτο δὲ ἀνοίας ἀνά-
 μεστον· μετὰ γὰρ τὸ φαγεῖν ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Μενελάου
 οὐκ ἔκρινεν Ἀλέξανδρος, ἀλλὰ *πρότερον*.
 15 137 λάξας τράπεζαν· | λάξας τράπεζαν | λακτί- P
 τὴν τοῦ | Μενελάου | λέγει | σας | ὥς ὄνος T τὴν τράπεζαν
 τράπεζαν |. ss³ | Μενελάου | τουτέστι καταφρο-
 νήσας τῶν νόμων τῶν κειμένων καὶ τῶν ἐθῶν τῶν δηλούν-
 των μὴ κακουργεῖν τοὺς ὁμοτραπέζους καὶ συνεστίλους· σὺ
 20 γὰρ ξενισθεῖς καὶ συμφαγὼν αὐτῷ ἀφείλου καὶ τὴν γυ-
 ναῖκα. T τοῦτο δὲ γίνεται ἐκ τοῦ λακτίζω λακτίσω, ὁ ἀόρι-
 στος ἐλάκτισα καὶ ἡ μετοχὴ λακτίσας καὶ ἐν συγκοπῇ λάκσας
 καὶ τροπῇ τοῦ κσ εἰς ξ λάξας. s³ κάνακνῶσας Θέμιν |
 καὶ ἀνατρέψας | τὸ δίκαιον. κατὰ τὸ μυθικὸν ἡ Θέμις θεὰ P
 25 δικαιοσύνης ἔφορος.
 138 φασὶ δὲ ὅτι τὸν Ἀλέξανδρον ἐκτεθέντα ἄρκτος
 ἐθήλασεν ἐν τοῖς ὄρεσι. ss³ ἄρκτου τιθήνης· τρόπους
 ἄρκτου θηλαζούσης | *ἀναμαξάμενος | ἦτοι* λαβὼν· | *ὅτε γὰρ p Hom. I
 θηλάζουσι τὰ θηρία, φυλακῇ τῶν τέκνων ἀγριώτερα γίνον- c. scho.
 30 ται. | ἢ οὕτω· | τῆς ἄρκτου τῆς θηλασάσης σε λαβὼν* τοὺς
 τρόπους τουτέστι θηριώδης καὶ ἀδίκος φανεῖς περὶ τὸν
 Μενέλαον. | φασὶ γὰρ ὅτι μετὰ τὸν φανέντα ὄνειρον τῇ
 Ἑκάβῃ περὶ *Ἀλεξάνδρου* Ἀρχελάφ οἰκέτῃ Πρίαμος δίδωσιν

24 ἀνατρέψας sch. Nic. Θ 705 (corr. Schneid.) ἀνακνῶσας Hes.

26 — ὄρεσι sch. ABD M93

10 medium καὶ | ἐκβῆναι II 11 ὀφθῆναι om. II 33 Αρχελάφ
 v. Wagn. a. l.

Lycophronis Alexandra II.

ἐκθέσθαι τὸν Ἀλέξανδρον ἐν Ἰδῇ. πέντε δὲ ἡμέρας τοῦτον ἄρκτος ἐθήλαζεν *ἐκκείμενον*, εἶτα πάλιν ὁ Ἀρχέλαος τοῦτον ἀνελόμενος ἐπὶ τῶν χωρίων ὡς ἴδιον ἔτρεφε Πάριν ὀνομάσας. ὕστερον δὲ ποιμνίοις ἀλεξήσας ἀπὸ ληστῶν Ἀλέξανδρος ἐκλήθη (Ap. bibl. III 149).

139 τοιγὰρ ψαλάξεις· διὰ τοῦτο τοιγαροῦν, διὰ τὸ ἄδικον γενέσθαι σε, εἰς κενὸν ψαλάξεις καὶ κινήσεις T
 P τοιγὰρ ψαλάξεις | ἀπὸ πα- | νευρᾶς κτύπον τουτέστι τὸ
 ροιμίας (Paroem. II 752₄₇) εἰς | μόριον. | ἔστι δὲ τὸ σχῆμα σε-
 10 κενὸν κρούσεις τὰς χορδὰς | μνότης. T λέγεται δὲ ἀπὸ παρ-
 καὶ ψηλαφήσεις οὐκ ἐπὶ σίτῳ | οιμίας καθαριστῶν ἀσίτως καὶ
 καὶ δώροις καθαρίζων. ss³ | ἀδῶρως καθαρίζοντων, ἦτις
 αἰνίττεται δὲ τὸ μόριον ss³ s⁵ | ἔστιν αὕτη· εἰς κενὸν κρούεις
 14 ἀνδρός. ss³ ψαλάξεις κρού- | τὰς χορδὰς. | ἔθρος εἶχον οἱ
 P σεῖς, ψηλαφήσεις | καὶ ἄνευ | παλαιοὶ, ὡς καὶ Καλλιμαχος
 σίτου καθαρίσεις. Eg (*EM (fr. 373) ἱστορεῖ, μετὰ κιθά-
 817₁₄) | ρας περὶ τοὺς δῖας ἵεναι καὶ
 ἀνυμνεῖν καὶ ἐγκωμιάζειν. s⁴

141 κλαίων δὲ πάτραν· κλαίων δὲ Ἰξῆ καὶ παρα-
 20 γενήσῃ εἰς τὴν πατρίδα σου Τροίαν τὴν πρὶν | ὑφ' Ἡρα P
 κλέος | καυθεῖσαν ἐνεκεν τῆς ὑποσχέσεως καὶ τῆς ἀπάτης τῶν
 ἱππῶν Λαομέδοντος.

142 χερσὶν εἶδωλον ἐν ταῖς χερσὶ κατέχων τὸ εἶδω-
 λον τῆς Ἑλένης, ὁ δὲ Πρωτεύς σοι δοὺς τὴν Ἑλένην κατάσχη. T
 25 143 τῆς πεντάλεκτρον | πεντάλεκτρον θυάδα ἦτοι |
 τῆς Ἑλένης· πέντε γὰρ αὐτὴν | βάκχην | τὴν Ἑλένην καλεῖ P
 ἐγῆμαν | Θεσεύς, Μενέλαος, | πέντε γὰρ ταύτην ἐγῆμαν ἄν-
 Πάρις, Διίφοβος, Ἀχιλλεύς | δρες, πρῶτος Θεσεύς | ἑπτα- cf. 55
 κατ' ὄναρ. ss³ | εἰτὴ ταύτην ἀρπάσας, καθά
 30 φησι Δούρις ὁ Σάμιος | ἀφαιρεθεῖς δὲ αὐτὴν ἐν τῷ ἡτή- Plut.
 θῆναι ὑπὸ Πολυδεύκους καὶ Κάστορος τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν
 ἐν Ἀφιδναῖς πολυχνίῳ τῶν Ἀθηνῶν | γεννήσασαν Ἰφιγέ-
 νειαν || ἦν Ἰφιγένειαν θετὴν παῖδα ἢ Κλυταμνήστρα ποιεῖ- cf. 5

26 — ὄναρ sch. B Γ140 sch. Eur. Andr. 229

1 ἐκθεῖναι II Ap. 13 δὲ τὸ om. s 14^b ἔθρος — 18 ἐγκωμιάζειν
 post 671 ληροδοῖν a om. II

- ται. εἰς μὲν οὖν Ἑλένης νυμφίος, ὡς ἔφημεν, ὁ Θησεύς | δεύ- AL 147. 1
 τερος Μενέλαος νομίμως | ἐκ κλήρου | ταύτην λαβών || τρίτος *Plut. The
 Ἀλέξανδρος ἀρπάσας αὐτήν | τέταρτος μετὰ θάνατον Ἀλε- 78a
 ξάνδρου Δηίφοβος, Ἀλεξάνδρου ἀδελφός, ἀριστεύσας κατὰ πό- AL 168
 5 λεμον καὶ ταύτην ὡς ἀριστεῖον *κατὰ τινος* (sch. D Ω 251)
 λαβών | ἡ βίη κατ' Εὐριπίδην (Tro. 959) Τ πέμπτος Ἀχι-
 λεύς πρὸ Δηιφόβου ὀνείρω ταύτη μίγεις, ὡς ληροῦσιν (6629).
 Θυάδος | βόκχης παρὰ τὸ θυὼ τὸ δρμῶ. | αἱ δὲ βόκχαι EM 457, 1
 γυναικες ἦσαν ἱερὰι Διονύσου πρόσπολοι | αἵτινες περὶ τὰ Ant. 1151
 10 ὄρη σὺν αὐτῷ ἀναστρεφόμεναι διέκουσιν | οἰκείαις χερσὶ Ba 116
 ἠθροῦσι λέοντας | καὶ ἕτερα θηρία καὶ ὠμά ταῦτα ἡσθιον | 139
 καὶ νάρθηξι τὴν γῆν καὶ τὰς πέτρας παίουσιν, ὁπότε 704
 διψῶσι, γάλα καὶ μέλι καὶ οἶνον ἐποιοῦν ἀναβλύειν | δρᾶ- 101
 κοντας δὲ περὶ τὰς κόμας εἶχον ἐσπειρημένους. Πλευ-
 15 ρωνίας τοπικῶς ἀντὶ τοῦ τῆς Ἀργείας. Πλευρῶν γὰρ | πό- P
 λης | Πελοποννήσου †T καὶ Θεράπην ὁμοίως, ὅθεν Ὀρφεὺς
 (fr. 286 Ab.) καὶ Τρυφιδάωρος (520) Θεραπναίαν καλοῦσι τὴν
 Ἑλένην, οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων Πλευρωνίαν, Ὀμηρος δὲ Ἀρ-
 γείαν (B 161).
 20 144 γυῖαι γὰρ· τὸ ἐξῆς | γυῖαι γὰρ αἱ χῳλαι ἢ κατ'
 P οὕτως· | αἱ χῳλαι | γὰρ ἄμνα- | ἐμὲ (infra 28) αἱ χῳλοποιοὶ καὶ |
 μοι τῆς Τηθύος, λέγει δὲ | βλαπτικαὶ | Μοῖραι αἱ ἄμνα- P
 τὰς Μοίρας, | ss³ | μοι καὶ | ἀπόγονοι τῆς Τη- P
 | Τθύος ἦτοι τῆς θαλάσσης |
 25 *ἐν τοῖς τρισὶν | ἀτράκτοις* | κατέκλωσαν καὶ | ἐπεμοίρασαν |
 τοὺς εὐναστήρας τῆς Ἑλένης τῶν γάμων τὰ πεντά-
 γαμβρα νυμφεῖα μερίσασθαι ss³ s⁴ ἢ γυῖαι αἱ χῳλαι
 φύσει (ἢ) αἱ χῳλοποιοῦσαι παρὰ τὸ γνῶ τὸ | βλάπτω |. s³
 | χῳλαι δὲ παραδίδονται, ὅτι οὐ ταχέως μετέρχονται εἰς τοὺς
 30 ἀνθρώπους. | s
 144
 227P ἄμναμοι οἱ | ἀπόγονοι |· κυ- | ἄμναμοι δὲ οἱ ἀπόγονοι κυ-
 ρίως δὲ παρὰ τὴν τῶν Κυρη- | ρηναϊκῶς, κυρίως δὲ ἄμναμοι
 ναίων διάλεκτον οἱ τῶν ἀμνῶν | οἱ τῶν ἀμνῶν ἀπόγονοι.
 ἀμνοὶ ἄμναμοι λέγονται του-

10 δαίμων γ1 δαίμων γ2 περιήγον b 11 θηρώσι om. II
 13 διψῶν II 25 ἐπεμοίρασαν s cf. Schmidt, Volksl. d. Neugr. I 212
 31^b καταχρηστικῶς a om. b cf. 1227 Reitz. l. l. 27

τέστι τῶν ἀρνῶν ἄρνες· πρὸ γὰρ τοῦ κερατοφυῆσαι ἄμναμοι
λέγονται. Eg (EM 8443) | θαλάσσης | δὲ κόρας τὰς Μοῖρας P 67n
λέγει | διὰ τὸ ἄγριον καὶ ἀμετάτρεπτον|. Νυκτὸς γὰρ παῖ- Π 34
δες αὐταὶ καὶ Ἡσίοδον (Θ 217) καὶ τοῦτο δὲ ὁμοίως διὰ
5 τὸ ἀοράτως ἐπέρχεσθαι τὰ εἰμαρμένα. | τρεῖς δὲ εἰσιν αἱ sch. Fir
Μοῖραι, Κλωθώ, Λάχεσις καὶ Ἄτροπος. καὶ ταῦτα δὲ τὰ VII 1
ὀνόματα πέπλασται ἀπὸ τοῦ ὥσανεὶ κεκλωσμένον εἶναι, † τὸ
λαχεῖν ἐξ εἰμαρμένης μέλλον τινὶ καὶ ἀπὸ τοῦ ἄτροπον καὶ
ἀμετάθετον εἶναι.

10 145 πῆναις | ἀτράκτοις | νήμασι | παρὰ τὸ πένω τὸ (EM 67
ἐνεργῶ | πῖνα δὲ τὸ ζῶον παρὰ τὸ | πῖνος, ὃ σημαίνει τὸν EM 67
ζῦπον|. δὴν τὸ πολυχρόνιον καὶ ἐξ αὐτοῦ δηναῖος καὶ δη-
ναῖά. πολυχρόνιον δὲ καὶ παλαιὰν τὴν θάλασσαν λέγει | διὰ sch. He
τὸ πρῶτον εἶναι στοιχεῖον κατὰ Φερεκύδην καὶ Θαλῆν. 116

15 147 δοιοῶ μὲν ἀρπακτῆρας αὐγάσαι καὶ | ἰδεῖν | P
λύκους· ἀπὸ κοινοῦ τὸ κατεκλώσαντο· λέγει δὲ | τὸν p
Θησέυ καὶ Ἀλέξανδρον | ἀρπαγας | δὲ λύκους καὶ πτερωτοὺς P
ἀετοὺς τριόρχας καὶ ὀφθαλμίας *καὶ ὀξυωπεστάτους*
τοὺς αὐτοὺς λέγει. μὴ γνύει δὲ τὰ ἄμικτα λύκους τοὺς ἀετοὺς
20 πτερωτοὺς λέγων κατὰ μίμησιν τῆς μαινομένης Κασσάνδρας.

148 πτηνοὺς | ὅτι μετὰ πλοίων αὐτὴν ἀρπάσαντες ἐφν- S 88
γον | πτερά δὲ τῶν πλοίων τὰ λαίφη|. τριόρχος (Αγ. Δν. 514
1206) καὶ τριόρχης (ib. 1181) καὶ μόρφνος (Ω 316) καὶ μελα-
νόστης καὶ μέλας (sch. Ω 252) καὶ ἀλιαετος καὶ περκνός
25 (Ω 316) εἶδη ἀετῶν. T

πτηνοὺς τριόρχας ἦτοι ss³ | ὀφθαλμίας ἢ ἀετοὺς ὀφ-
τοὺς ἀετοὺς εὐοφθάλμους εἰ- θαλμίας καὶ ὀξυωπεῖς | —
P πεν — | εἶδος | γὰρ ἱεράκων | μόνοι γὰρ τῶν ἄλλων ὄρνεων Aristot
† ὀφθαλμοβόλων — | ἢ s τῆς | πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου ἀκτῖνας I 62
30 Ἑλένης εὐοφθάλμου οὖσης | ἀντιβλέπουσιν — | ἢ ἀρπαγας
καὶ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἀπατώ- τῆς ὀφθαλμίας ἦτοι εὐοφ-
σης τοὺς ἀνδρας. ss³ ἢ ἱέρα- θάλμου Ἑλένης. πρῶτους δὲ
κος εἶδος ὀξυδερχοὺς καὶ ὀφ- τῶν νομίμων τοὺς ἀρπαγας εἰ-
θαλμοβόλου. s³ | πεν οὐ προκρίνων αὐτοὺς, ἀλλὰ

7 * τοῦ 8 μέλλοντι c 9 ἀμετάτρεπτον II sch. Pind.
29 ὀφθαλμοβόλον? ὀφθαλμοβόλοι? 32^b πρὸ? 33 εἶδη

κατὰ φητορικῆς δεινότητος μέθοδον ὡς μέλλων τὰ τούτων
 παραδραμεῖν, ἐμβραδύναι δὲ τῇ τῶν νομιμῶν νυμφίῳ ὑπο-
 θέσει | ὥσπερ καὶ Ἑφορος (Diod. I 9) ὁ ἱστορικὸς καὶ Λιό-
 δωρος ποιεῖ ἀπὸ τῶν βαρβαρικῶν πρῶτον κατὰ παραδρο-
 5 μὴν ἀρξάμενοι γράφειν, ἐν δὲ τοῖς Ἑλληνικοῖς ὕστερον τὴν
 ἱστορίαν πλατύνοντες. ἄλλως· εἰ μὲν ἐπὶ τῶν ἀετῶν λέ-
 γοιτο τὸ θφθαλμίας, δηλοῖ τὴν ὀξυδορκίαν αὐτῶν· λέ-
 γουσι (Aristot. l. l.) γὰρ τοὺς νεοσσοὺς αὐτῶν οὕτως δοκιμάζειν·
 εἰ μὲν γὰρ πρὸς τὸν ἥλιον ἀφορῶσιν ὀξυδορκοῦντες, τού-
 10 τος ὡς οἰκείους κρίναντες φιλοῦσιν, εἰ δ' οὐκ ὀξυδορκοῦντές
 εἰσι, τούτους τάχει ῥίπτουσιν ὡς ἄλλοτρίους |· εἰ δὲ ἐπὶ τῆς 68²⁰
 Ἑλένης λέγοιτο, λέγει τὴν ὀξυδορκοῦσαν καὶ πρὸς λαγγεῖαν
 ἀφορῶσαν.

P 149 τὸν δ' ἐκ Πλυνοῦ· τὸν τ' ἐκ Πλυνοῦ τὸν Με-
 15 ss³ Πλυνὸς χωρίον Λιβυκόν. νέλαόν τε τὸν γεννηθέντα ἐκ
 <κάπὸ Καρικῶν ποτῶν> τῆς ῥίξης τῶν ἀνθρώπων ἐκεί-
 |ἀπὸ Λακεδαιμονος. Κᾶρες γὰρ νων, οἵτινες ὑπῆρχον ἀπὸ Πλυ-
 ῥκουν | ποτὲ | τὴν Λακεδαι- νοῦ πόλεως Λιβύης καὶ οἵτι-
 μονίαν |· ἢ s τόπος ἐν Λιβύῃ νες ὑπῆρχον ἀπὸ τῶν Καρικῶν
 20 ὁ Πλυνός, ὅθεν ἦν Ἄτλας, ποταμῶν τουτέστι τῆς Λακε-
 ἀπὸ Ἄτλαντος δὲ φασὶ κατὰ δαιμονίας· | Καρικὸς γὰρ καὶ
 γεσθαι τὸν Μενέλαον. Ἄτλαν- ποταμὸς καὶ τόπος Λακωνι-
 τος γὰρ Στερόπη, Στερόπης δὲ κῆς †T. Μενέλαος γὰρ καὶ
 καὶ Ὑπερόχου Οἰνόμαος, οὗ Αἰβυς καὶ Λάκων ἦν οὕτω· |
 25 Ἰκποδάμεια, ἥς καὶ Πέλοπος Πλυνὸς πόλις Λιβύης, ὅθεν
 Ἄτρεῦς, οὗ Μενέλαος καὶ Ἀγα- ἦν Ἄτλας | Πηλιόνης *δὲ* καὶ Ap. III 11
 μένων ἐξ Ἀερόπης μητρὸς Ἄτλαντος ζ' θυγατέρες, ὧν
 Κρήσσης. ss³ μία καὶ ἡ Στερόπη || Στερόπης
 καὶ Ὑπερόχου | ἡ Ἀρπίνης τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς καὶ Ἄρε- sch Pind
 30 ος | Οἰνόμαος, Οἰνομάου δὲ Ἰκποδάμεια, ἥς καὶ Πέλοπος XIII 14
 Ἄτρεῦς | ὅς ἐν Λακωνικῇ κατώκησεν T Ἄτρεῖος καὶ Ἀερόπης sch. Eur. C
 Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος ||· ἡ δὲ Ἀερόπη θυγάτηρ ἦν Κα- Ap. III 1:
 τρέως τοῦ Κρητός | ὅθεν τὸν Μενέλαον ἡμικρῆτα εἶπε.

150 ἡμικρῆτα βάρβα- βάρβαρον δέ, διτι ὁ Πέλοψ
 35 ρον· ἡ γὰρ μήτηρ Μενελάου κατὰ τινὰς μὲν Αἰδός | κατὰ sch. Pind
 I 37

Ἀερόπη ἐκ Κρήτης ὑπῆρχεν, | τινες δὲ Παφλαγῶν | βάρβαροι
 ὁ δὲ Πέλοψ Ἀνδός, οἱ δὲ | δὲ οἱ τε Ἀνδοὶ καὶ οἱ Παφλαγό-
 Ἀνδοὶ βάρβαροι. διὰ τοῦτο | νες. Ἐπειδὴν, οὐκ Ἀργεῖον
 οὐδ' ἡμικρήτα βάρβαρον. | ἐγὼ μὲν οὕτω φημί· τὸν Ἐπει-
 5 ss³ τὸ δὲ <οὐκ> Ἀργεῖον | δὴν ἦτοι τὸν Ἥλεϊον, τὸν οὐκ
 (151) ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐκ, οὔτε | ἀκραιφνή καὶ | καθαρὸν | EM 53:
 Ἐπειδὴν οὔτε Ἀργεῖον. s³ | Ἀργεῖον· | Ἐπειοὶ γὰρ οἱ sch. Piz
 Ἐπειδὴν, οὐκ Ἀργεῖον· | Ἥλεῖοι ἀπὸ τινος Ἐπειοῦ IX 6
 P s φασὶ τινες | ὅτι ἐν Ἡλιδι | παλαιτάτου |. ἄλλοι (s⁴) δὲ
 10 ἐγεννήθη | διὰ τὸ τὸν Οἰνό- | οὕτω φασί· τὸν οὐκ Ἐπειδὴν
 μαον ἐκέῖσε βασιλεῦσαι. φη- | ἦτοι | Ἥλεϊον | τὸν οὐκ Ἀρ- P
 σιν οὐδ' ὅτι οὔτε Ἐπειδὴν οὔτε | γεῖον ἀκραιφνή ἐν ταῖς γο-
 Ἀργεῖος ἀκραιφνῶς. Ἀργεῖος | ναῖς, λέγουσι δὲ καὶ τὸ σχῆμα
 δὲ νῦν ἀντὶ <τοῦ> Λακεδαι- | τοῦτο ἀπὸ κοινοῦ | οὐκ ἔστι δὲ
 15 μόνιος ὡς Ὅμηρος Ἀργεῖον | ἀπὸ κοινοῦ, ἀλλὰ συνεκδοχή· τὸ
 Ἐλένην (B 161) ss³ | γὰρ ἀπὸ κοινοῦ σχῆμα ἐν τῷ

πρώτῳ λόγῳ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἀπὸ κοινοῦ
 λαμβάνεται ὅλον φιλῶ σε, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐμέ, νοεῖται δὲ ἀπὸ
 20 κοινοῦ τὸ φιλεῖς· ἡ δὲ συνεκδοχὴ ἐναντία ἐστὶ τῷ ἀπὸ κοι-
 νοῦ· ἐν γὰρ τῷ δευτέρῳ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν ἐν τῷ πρώτῳ
 λόγῳ μὴ ἔχουσα μᾶλλον ὡς τὸ Ἐπειδὴν, οὐκ Ἀργεῖον
 ἀκραιφνή. * ἰδοὺ τὸ οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνή * δεύ-
 τερον δὲ τοῦ Ἐπειδὴν ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, συνεκδεχόμεθα δὲ
 ταύτην καὶ ἐν τῷ Ἐπειδὴν λέγοντες Ἐπειδὴν, οὐκ Ἀρ-
 25 γεῖον ἀκραιφνή, ὥσπερ ἔχει καὶ τὸ δ εἶπον ρητόν· ἐν
 γὰρ τῷ δευτέρῳ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν· ἐν τῷ πρώτῳ μὴ ἔχον
 μᾶλλον ἐν τῷ δευτέρῳ ἔχει προσκείμενον τῷ λόγῳ, ἀλλ'
 ὁμοῦς συνεκδεχόμεθα αὐτὸ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ. * τὸ δὲ
 ἀκραιφνὴς ἐκ τοῦ ἀκραιφνοφάνης τις εἶναι *. 1288 F

30 152 οὐ πάππον· Τάνταλος καλέσας τοὺς θεοὺς εἰς
 εὐωχίαν παρέθηκε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πέλοπα θύσας, ἵνα φά-
 γωσι, τὸ φιλόξενον αὐτοῦ ἐνδεικνύμενος. οἱ δὲ γνόντες ἀπέσ-
 χοντο, μόνῃ δὲ Διμήτρῃ οὐκ ἔγνω διὰ τὸ μεμνηνῆναι αὐτὴν

2 Ἀνδός sch. Ap. B 358

6 οὐκ | δὲ

23 τοῦ | τὸ α

24 λέγοντες οὐκ II

διὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Κόρης, ὁθεν λαβοῦσα τὸν ὠμοπλάτην
 ἐφαγεν. ^{ss³s⁴} | οἱ θεοὶ δὲ | κατοικτεῖραντες τὸν τοῦτον ἀφειψώσιν ^{72^{ss} sch.}
 ἐν λέβητι βαλόντες καὶ ὕγιῃ καὶ ἀκέραιον ἀποκαθιστώσιν, ^{Pind. O I}
 ἀντὶ δὲ τοῦ βρωθέντος ὠμοπλάτου ἐλεφάντινον ὀστοῦν
 5 ἔθεντο, ὃ κατὰ γένος τοῖς Πελοπίδαϊς ἐτύγχανε γνῶρισμα |
 καθάπερ καὶ τοῖς Σπαρτοῖς ἢ λόγχῃ]. ἀλλὰ τὸ μὲν μυθῶ- ^{Plut. d. m.}
 θες τοῦ λόγου τοιοῦτον, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἡμεῖς ἐπιλύο- ^{num. vind.}
 μεν· ὁ Τάνταλος εὐσεβὴς καὶ θεόσεπτος ἦν καὶ ἱερεὺς καὶ
 φιλανθρωπικὰ τὰ τῶν θεῶν μυστήρια *τοῖς ἀμυήτοις* ὕστερον
 10 εἰπὼν ἐξεβλήθη τοῦ ἱεροῦ καταλόγου. τούτου τὸν παῖδα τὸν
 Πέλοπα παντὸς σώματος νοσήσαντα πάρεσιν τομαῖς καὶ καν-
 τήρσι καὶ ἰατρικοῖς χειρουργήμασι παντοίοις τμηθέντα καὶ
 μόλις ὕγιῃ γεγονότα ὥς καὶ λείψανον τῶν καντήρων ἔχειν
 καὶ τῶν τομῶν τὸν ὠμοπλάτην ἡμίμητον καὶ πολὺν καὶ
 15 ὑπολευκαίνουσαν διὰ τὴν τῆς σαρκὸς ἀσθένειαν ἔφρασαν ὥς
 ὁ πατὴρ τοῖς θεοῖς ἐπιξενωθεῖσι τοῦτον κατέτεμεν ἥτοι τῆς
 εἰμαρμένης τοιαύτης νοσώδους ἐλθούσης αὐτῷ — θεὸς γὰρ
 καὶ ἡ εἰμαρμένη — κατέτεμεν αὐτόν· ὁ πατὴρ ταῖς τῶν ἰατρῶν
 τομαῖς, εἶτα καὶ τοῖς καντήρσιν, οἷς καὶ ἰάθη. ἐπεὶ δὲ σαρπέν
 20 τι τοῦ ὠμοπλάτου γέγονε γῆ καὶ ἐτάφη, *ὁθεν* καὶ πολὺν
 ἦν καὶ ὑπολευκαίνουσα, ἐμυθεύσαντο ὥς ἡ Ἀθήμητρα βέβρωκε
 ταῦτα. *γαμφαῖσιν γαμφηλαῖς | σιαγῶσιν | *. Ἐνναία καὶ P
 Ἐρκυνα καὶ Ἐριννὺς

153 Ἐρκυνν' Ἐριννὺς ^{ss³} ἐπώνυμα Ἀθήμητρος. καὶ
 25 Καλλιμαχος Ἐριννὺν καλεῖ τὴν Ἀθήμητρα λέγων Ἐριννύι
 Τελφωσαίῃ (fr. 207). ^{ss³s⁴} καὶ Ἐριννὺς μὲν λέγεται ἢ
 παρὰ τὸ τὰς ἀράς ἀνύειν καὶ πληροῦν ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρῃ ^{EM 374_a}
 καὶ ἐν τῇ γῇ ναλεῖν | ὥς καὶ τὸ Ἐνναία T ἢ ὅτι Ἐριννύι ^{Ap. bibl.}
 ὁμοιωθεῖσα μέλννται Ποσειδῶνι καὶ γεννᾷ τὸν Ἀρεῖονα ἱπ- ^{III 77}
 30 πον | ἢ οὕτως· λέγουσι γὰρ ὅτι Ποσειδῶνος ἐρασθέντος ^{Ptol. Hep}
 αὐτῆς αὐτῇ εἰς ἱππον μεταβληθεῖσα καὶ μεταξὺ ἀγέλης
 ἱππικῆς εἰσφρήσασα τοὺς ἱπποὺς ἐτάραξε διὰ τὸ ἀθρόον

1 τὸν om. s τὴν T 3 ὕγιᾶ II 4 τῆς βρωθείσης ὠμοπλάτης b γ2
 13 ὕγιᾶ c 14 τὴν b γ2 20 τῆς ὠμοπλάτης b γ2 26 τελφω-
 σαίης s, s³ m² (m¹?) τελφωσαίῃ b 30 λέγουσι — Wentz. EPIKA. V 4
 priorem particulam — 32 εἰσφρήσασα ad sch. D Ψ 346 refert, quocum verbis
 nimium quantum discrepat, alteram Ptolemaeo vindicat

- ξένην ἱππον ἐπιστῆναι. ἔφη οὖν ὁ ἱπποφορβός· πόθεν αὐτὴ ἡ ἐριννύς; ἐντεῦθεν οὖν Ἑριννύς. | ἀλλὰ καὶ Ἀρκαῖδες P οὕτως αὐτὴν τιμῶσιν. | s¹ Ἐρκυνα ἡ Τροφωνίου θυγάτηρ ἐν Λεβιάδι τῆς Βοιωτίας ἰδρύσατο * τὴν θεὸν * καὶ ἀφ' ἐαυ-
 5 τῆς ὠνόμασεν Ἐρκυναν. s⁴ Θουρία δὲ ἡ ὀρμητικὴ ss³ s⁴ καὶ ἐνθους ss⁴ διὰ τὴν τῆς Κόρης ἀρπαγὴν ss³ s⁴ ὥς ληροῦσι. τὸ δ' ἀληθές, ὅτι πᾶσιν ἀνθρώποις πολεμεῖ καὶ ὥσπερ ξιφῆρης ἀναιρεῖ ἡμᾶς, κἄν
 10 ξιφηφόρος δὲ διότι ss³ | καὶ ξιφηφόρον αὐτὴν φασὶ καλεῖν, ὅτι
 ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἰδρύται ἡ Δημήτηρ ξίφος ἔχουσα ss³ s⁴ ὁθεν ξιφηφόρον αὐτὴν εἶπεν. s
 P 154 * ἄσαρκα | πολύσαρκα |.* μιστύλλα σα κατακό- P ψασα εἰς μικρά, ἐκ τοῦ μεῖον, ὥς φασὶ (EG 39539) | καὶ τοῦ
 15 | τίλλω τὸ κόπτω | καὶ τροπῇ τοῦ διχρόνου εἰς δίχρονον. 24m φάρυγξ — καὶ φάρος — ἀντὶ ἐτύμβευσε τάφῳ· ἔθαψεν τοῦ | φάρυγι|. Eg (*EM 78830 | ἐν τῷ τάφῳ συμβολικῶς ἀντὶ EO 11620) τοῦ εἰπεῖν ἔφαγε. τάφον δὲ καλεῖ νῦν τὴν ἐκείνης γαστέρα. τὸ ἐτύμβευσε τὸ περὶ δίχα
 20 τοῦ ὅ ἐστι μακρὸν ὥς λῆγον εἰς μέρος λόγου· κοινὴ γὰρ ἐστὶ συλλαβή.
 155 τὸν ὠλενίτην χόνδρον τὸν | τῆς ὠμοπλά- P του | χόνδρον. | χόνδρος δὲ ἐστὶν ὅστέον μὲν νευρωδέστερος, Arist¹ νεύρου δὲ ὀστωδέστερος. | * ἐνδατουμένη ἤτοι φαγοῦσα.* Δ 511
 25 156 δν δὴ δις ἡβήσαντα· τὸ ἐξῆς· ἔστειλεν ὁ Ζεὺς τὸν Πέλοπα ἀγωνισόμενον εἰς τὴν πέτραν τοῦ Μόλ- πιδος καὶ ἀναιρήσοντα τὸν τοὺς γαμβροὺς φονεύοντα | Οἰνόμαον | ss³ ἐν ταῖς πενθεροφθόροις βουλαῖς ταῖς ἀνάγνοις τοῦ Μυρτίλου. πενθεροφθόροις δὲ, διότι τὸν
 30 Οἰνόμαον s³ πενθερόν αὐτοῦ ὄντα ἀνείλεν ὁ Πέλοψ ταῖς τοῦ Μυρτίλου βουλαῖς. ss³ δις ἡβήσαντα τουτέστιν ἀνα- ζήσαντα. Eg (EM) φησὶν οὖν ὅτι μετὰ τὴν κρεουργίαν τοῦ Πέ- λοπος οἱ θεοὶ ἀνεζωοποίησαν αὐτόν. s³ Eg (EM 27915).
 157 Ναυμέδοντος | τοῦ Ποσειδῶνος |· ἦρα γὰρ αὐτοῦ
 35 <καὶ> | ἀρπάξαι | ἤθελεν. ἡ Ναυμέδοντος τοῦ τῶν νεῶν βα-

4 λυβά^δ b om. c 22 τοῦ γ1 ὠμοπλάτης b 27 τὸν om. s
 30 ὄντα, δν s 32 φασιν 34 αὐτό 35 <καὶ> V

- P σιλέως ἡ Λαμέδοντος τοῦ | ἀλμέδοντος | κατὰ συναλιγὴν.
 τὸν δὲ <Πέλοπα> ἔστειλεν ὁ Ζεὺς ἀπὸ τῆς Λυδίας. τὸ δὲ
 Ἐρεχθεὺς τινὲς μὲν ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος, ἄλλοι δὲ ἐπὶ
 [τοῦ Αἰδός | ἤκουσαν. s δν δντινα Πέλοπα δις ἀκμάσαντα
 5 καὶ φυγόντα τὸν ἀρπακτικὸν πόθον τοῦ | Ναυμέδοντος 72^{so}
 ἦτοι τοῦ Ποσειδῶνος τοῦ τῶν νεῶν μέδοντος — κἄν τινες
 μεταγραφικὸν πταῖσμα Λαομέδοντος†T ἔχωσιν — ἔστειλεν
 ὁ Ἐρεχθεὺς ὁ Ζεὺς ἡ ὁ Ποσειδῶν | παρὰ τὸ ἐρέχθω τὸ
 κινῶ λεγόμενος T ἔστειλε ποῦ; εἰς τοὺς Λαιτρινάλους
 10 ἡ τὰς Λαιτρινάλας γυίας ἦτοι τοὺς τόπους καὶ τὰ χωράφια
 ὥστε πολεμῆσαι καὶ νικῆσαι καὶ | φθεῖραι | τὸν γαμβροκτό- P
 νον Οἰνόμαον. δις δὲ ἠβῆσαι φησι τὸν Πέλοπα, ἐπεὶ πρῶ-
 τον ἤκμασε τὴν φυσικὴν ἡλικίαν, δεύτερον δὲ κατακοπεῖς καὶ
 τυθεις, ὡς φασι, τοῖς θεοῖς || ἀφειψήθη καὶ ἤκμασεν. ἡράσθη Ap. ep. 2:
 15 *δὲ* τούτου μετὰ τὴν ἀφειψήσιν ὁ Ποσειδῶν, παρ' οὗ ὁ
 Πέλοψ ἱππους πτερωτοὺς λαβὼν σὺν τῷ ὀχήματι ἀπελθὼν
 εἰς Ἥλιν νικᾷ τὸν μνηστηροκτόνον Οἰνόμαον καὶ ἀναιρεῖ
 τὸν ἰβ' πρότερον νυμφίους ἀνηρηκότα. οὕτω δὲ τοῦτον
 ἀναιρεῖ. Ἰπποδάμεια ἡ τοῦ Οἰνομάου θυγάτηρ | καὶ Εὐρύ- *schol. A
 20 θόης τῆς Λαναοῦ θυγατρὸς | ἡ καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς A 752
 ἐρωμένη καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐκδιδομένη πρὸς γάμον | καθὼς οἱ
 ἀκριβέστεροι τῶν ἱστορικῶν γράφουσιν T ἡράτο καὶ παρὰ Μυρ-
 τίλου τοῦ ἡνιοχοῦντος τῷ ταύτης πατρὶ, υἱοῦ δὲ τυγχάνοντος
 Ἐρμού | καὶ Κλεοβούλης τῆς Αἰόλου ἡ Αἰπόλου θυγατρὸς|. *Ap.?
 25 αὕτη τὸν Πέλοπα ὥραϊον ἰδοῦσα μετὰ τὴν τῶν ἰβ' νυμφίων
 ἀναιρεσιν ἐρωτι τούτου κατέσχετο | καὶ τῷ Μυρτίλῳ γησι sch. D B1
 συνεργῆσαι τῷ νεανίσκῳ εἰς τὴν κατὰ τοῦ πατρὸς νίκην|. ὁ
 δὲ ταῖς χοινικίσι τῶν τροχῶν τοὺς ἡλούς οὐκ ἐμβαλὼν ἐποίησε
 τὸν Οἰνόμαον ἐν τῷ τρέχειν ἡττηθῆναι καὶ ἀναιρεθῆναι παρὰ
 30 τοῦ Πέλοπος ἐκπεσόντων τῶν τροχῶν | *ἡ*, ὡς τινες λέγουσιν
 (schol. Ap. A 752), ἀντὶ σιδηρείων ἡλῶν ἐμβαλὼν τῷ ἄξονι τοῦ
 ἄρματος κηρίνους καὶ οὕτως ἡττησε Πέλοψ Οἰνόμαον|. ἐδί-
 δου γὰρ ὁ Οἰνόμαος τοῖς μνηστήρσι τὴν Ἰπποδάμειαν ἐπὶ τῶν
 οἰκείων ἔχειν ἀρμάτων θεῖς πέρας τοῦ δρόμου καὶ ἐπαθλον
 35 τοῦ γάμου τὸν Κορίνθιον ἰσθμόν, εἰ δυνήθεϊεν ἀφικέσθαι

- μέχρι τούτου, αὐτὸς δὲ ὀπισθεν τούτου ἐλαύνων μετὰ δόρατος
καταλαμβάνων αὐτοὺς ἀγῆρει. τότε δὲ οὕτω νικηθεὶς δο-
λίως καὶ ἀναιρούμενος κατηράσατο τῷ Μυρτίλῳ γνούς τὴν
ἐπιβουλὴν, ἵνα ὑπὸ Πέλοπος ἀπόλλυται, δ καὶ γέγονεν
5 ὕστερον. λαβὼν γάρ ὁ Πέλοψ Ἰπποδάμειαν καὶ διερχόμενος
ἐν τόπῳ τινὶ διψησάσης αὐτῆς ἀνεχώρησεν, ἵνα ὕδωρ αὐτῇ
κομίσῃ. ἀναχωρήσαντος δὲ τοῦ Πέλοπος Μυρτίλος ἐπεχειρεῖ
βιάζειν Ἰπποδάμειαν. ἐλθόντος δὲ Πέλοπος καὶ τοῦτο ἀκού-
σας τὸ παρ' αὐτῆς, ὥς φασὶ πολλοί, περὶ Γεραιστῶν ἀκρω-
10 τήριον ῥίπτει τὸν Μυρτίλον. ὁ δὲ τελευτῶν ἀρὰς ἀρᾶται
τοῖς Πελοπίδαις δεινὰς, αἱ καὶ πεπλήρωται ὕστερον γεννη-
θείσης | μᾶλλον καὶ τῆς χρυσῆς ἀρνός | Ἐρμού βουλαῖς τοῦ
Μυρτίλου πατρὸς | ἐν τοῖς Ἀτρείωσι ποιμνίοις, θῶν τὰ δεινὰ
τῆς τραγωδίας ἐπη | . ἡ δὲ Γεραιστὸς ἀποθανόντος ἐκεῖ τοῦ
15 Μυρτίλου Μυρτῶν πέλαγος ὠνομάσθη. ὁ δὲ Πέλοψ εἰς
Ὠκεανὸν ἐλθὼν καὶ Ἡραίστῳ ἀγνισθεὶς λαβὼν Πίσσαν τὴν
Οἰνομάου βασιλείαν καὶ τὴν Ἀπῖαν Πελασγίαν λεγομένην
Πελοπόννησον ὠνόμασε ||. περὶ δὲ τοῦ ὅτι ὁ Ποσειδῶν ἡράσθη
Πέλοπος μετὰ τὴν ἀφειψήσιν οὕτω μυθικῶς καὶ ὁ Πίνδαρος
20 φησὶ τοῦ γαιήοχος ἐράσσατο — κεκαδμένον (O I 38) καὶ
πάλιν ὡς ἀπὸ *τοῦ* Πέλοπος λέγει ἐμὲ δ' — Θυγατρὸς
(ib. 125). καὶ ταῦτα μὲν ὁ Πίνδαρος περὶ τοῦ ὅτι ὁ Ποσειδῶν
Πέλοπος ἡράσθη φησὶ μυθικῶς | Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος
καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἵπποδρομίας φησὶ γράφων ἐν δὲ —
25 δαίξαι |. τὸ δὲ ὅτι ὁ Ποσειδῶν μετὰ τὴν ἀφειψήσιν ἡράσθη
Πέλοπος ὑπόνοια ἦτοι ἀλληγορία ἐστίν. ὁ γὰρ Πέλοψ πρῶην,
ὡς ἐφημεν, πολύνυσος καὶ πάρετος ἦν· ἐπεὶ δὲ ἀφειψήθη
τουτέστι ἀνήβησε καὶ ἰάθη, ὡς ἐφημεν, ἡράσθη τούτου ὁ
Ποσειδῶν τουτέστι θυμικὸς καὶ ἀνδρείος ἐγένετο· || τοὺς *γὰρ*
30 θυμικοὺς καὶ ἀνδρείους καλοῦσι παῖδας | καὶ ἐραστὰς Τ Ποσει-

schol. I
Or. H

sch. Pi
I 11

arg. P
350¹

3 τῷ μυρτίλῳ II Ap. | τὸν μυρτίλον α 4 ἀπόλλυται γ2 Ap. sch. D
6 διψησάσης α sch. D | διψώσης II Ap. 8 καὶ — μυρτίλον | δια-
βληθεὶς παρ' ἱπποδαμείας ὡς βιάζων αὐτήν (sch. D l. l.) ἡ, ὥς οἱ πολλοὶ
φασὶ, βιάζων αὐτὴν ῥίπτεται παρὰ πέλοπος περὶ γεραιστῶν ἀκρωτήριον II
12 μᾶλλον — χρυσῆς | *τῆς χρυσομάλλου ex Eur. Or. 998 d proll. 2
20 (40) ποσειδῶν ἐξεῖλε α c ἐξεῖλε b 21 (127) γε | τε
δέκα α δλίσας (128) μνηστῆρας 24 (752) πεπονείατο, δηριδωντες
(755) τῷ δ' ἐπὶ μυρτίλῳ ἐκ στήθους γράφων (*γράφω) ἤλ. ἱππ.

δῶνος¹¹ καὶ ἔτι τοιοῦτον Τ τὸ δὲ δοθὲν αὐτῷ παρὰ Ποσειδῶνος Pal. Inscr. 30
 ἄρμα πλοῖον ἦν | πτερὰ ἔχον τὰ λαίφη | μεθ' οὗ ἀπελθὼν 68²²
 καὶ ἔχων ἐν αὐτῷ τὸ ἴδιον ἄρμα ἐξελθὼν νικᾷ τὸν Οἰνό-
 μαον|. *ἀλλ', ὦ φίλε, μὴ Τξέτξου κίνει φρένας λέγων τὰ
 5 πάντα σοι πλατυτέρως γράφειν· ἀντὶ σαφηνείας γὰρ ἀσά-
 φειαν τῷ πλήθει ποιήσει λεπτολογῶν πᾶσαν ἱστορίαν καὶ
 ἀλληγορίαν ἐπάγων ἐν οὐκ ἀλληγορημένοις μύθοις Ἀνκό-
 φρονος*. πόθον ἀρπακτῆριον ἐπέειπε, ὥς φησι μυθι-
 κῶς, *ἐρασθεῖς* | δὲ Ποσειδῶν ἤρπασεν αὐτόν|. P

10 158 Ἐρεχθεὺς || δὲ Ποσειδῶν ἢ δὲ Ζεὺς | παρὰ τὸ ἐρέχθω 73³
 τὸ κινῶ Τ. ἔπειμυεν αὐτόν | εἰς τὴν Λαίτριναν, ἥτις ἐστὶ Ρ
 χωρίον τῆς Ἡλίδος | ἔπειμυε δὲ αὐτόν δὲ Ἐρεχθεὺς Ζεὺς |
 ἦτοι ἢ εἰμαρμένῃ | ἢ ἢ θάλασσα δὲ καὶ Ποσειδῶν | πολεμῆσαι sch. D A5 O
 Οἰνομάω (161), ἔπειμυε δὲ αὐτόν ἀπὸ Ἀυδίας || ἢ ἀπὸ Παφλαγο-
 15 νίας κατὰ τινος (sch. Ap. B 358). γύϊας· τὸ γυῖ κἀν ἰ προσ-
 γεγραμμένον ἔχει, ὁμῶς βραχὺ ἐστὶ διὰ τὴν σύγκρισιν τῶν
 φωνηέντων καὶ χασμωδίας· τὰ γὰρ τοιαῦτα πάντα κοινὰ
 αἰσι συλλαβαί.

159 λευρὰν | λείαν εὐρεῖαν καὶ πλατεῖαν | ἀλετρεῦ- *EM 561³³
 20 σοντα | δραμεῖν μέλλοντα | Μόλπιδος πέτραν | *τὴν cf. P infr
 ἼΗλιν*.

160 τοῦ Ζηνὶ δαιτρεν- | Μόλπις γὰρ τις Ἡλεῖος εὐγε-
 θέντος· αὐχμοῦ κατασχόντος | νῆς αὐχμοῦ κατασχόντος τὴν
 τὴν ἼΗλιν ἐχρήσθη σφαγιάσαι | ἼΗλιν ἐκ χρησμοῦ ἀκηχοῦς
 25 αὐτοῦς ἐπὶ τῇ παύσει τοῦ | παυθῆναι τὸν αὐχμὸν εὐγενοῦς
 αὐχμοῦ παῖδα εὐγενῆ καὶ ἐσφα- | νέου σφαγιασθέντος τῷ Αἰλ
 γλασαν ἐκόντα Μόλπιν τινὰ | αὐτὸς ἐαντὸν ἐδωκεν εἰς σφα-
 λεγόμενον καὶ εὐθέως ἐρράγη | γὴν καὶ εὐθέως σφαγιασθέν-
 30 ὑετός. οἱ δὲ Ἡλεῖοι ἐποίησαν | τος ἐρρῦν ὑετός. Ἡλεῖοι δὲ
 Ὀμβρίου Αἰδὸς ἱερὸν, ἐν ᾧ | ἱερὸν Ὀμβρίου Αἰδὸς ἐποίησαν,
 ἐστὶν ἀνδριάς τοῦ Μόλπι- | ἐν ᾧ ἱσταται καὶ ἀνδριάς
 35 δος. 88³ | *Μόλπιδος*.

Μόλπιδος οὖν πέτραν τὴν ἼΗλιν φησιν, ἐνθα καὶ

4 ἀλλ — 8 Ἀνκόφρονος om. γ1 16 ἐκτὸς δὲ γ1, γ2 m² 19 × λείαν
 EM cl. 268 T 33 φασιν ἐνθεν 8

ἡγωνίζετο δ Οἰνόμαος μετὰ τῶν μνηστήρων τῆς Θυγατρὸς αὐτοῦ Ἴπποδαμείας καὶ νικῶν αὐτοὺς ss³ s⁴

ἀπέκτανεν. ἐλθὼν οὖν Πέλοψ *καὶ ἀναιρῶν* || ἐκ τῶν κρα- sch. P
καὶ ἀγωνισάμενος ἐνίκησε τὸν νίων ἐκείνων ναὸν ἐμελλε κατα- IV (III)
5 Οἰνόμαον καὶ ἔλαβε τὴν Ἴπ- σκευάσειν ὥσπερ καὶ Ἀνταῖος
ποδάμειαν. ss³ καὶ Εὐηγος | καὶ Φόρβας | καὶ *schō
Λιομήδης δ Θραῦξ || καὶ Κύνος sch. P
X

δ ὕφ' Ἡρακλέος ἀναιρεθεῖς.

161 γαμβροκτόνον· δόλω | γαμβροκτόνον θάλασσα
10 γὰρ ἐνίκησεν δ Πέλοψ τὸν τὸν Οἰνόμαον | φθείροντα | P
Οἰνόμαον κατὰ βουλὴν Ἴππο- γαμβροκτόνον δὲ λέγει τὸν
δαμείας καὶ Μυρτίλου ss³ s⁵, Οἰνόμαον διὰ τὸ ἀναιρεῖν τοὺς
οἰτίνες τοὺς τροχοὺς τοῦ ἄρ- μνηστήρας τῆς Θυγατρὸς. | καὶ EG 56
ματος αὐτοῦ ἐποίησαν ἐν τῷ γαμβροκτόνος μὲν δ κτείνων
15 τρέχειν ἐκπεσεῖν ἐκβαλόντες τοὺς γαμβροὺς, γαμβρόκτονος
τὰ σίδηρα τὰ ἔξω πεπηγμένα δὲ δ κτανθεῖς ὑπὸ γαμβροῦ.
καὶ κατέχοντα τοὺς τροχοὺς καὶ τὸ πενθεροκτόνος (cf. 161)
πρὸς τὸ μὴ ἐξέρχεσθαι ἐν τῷ καὶ πενθεροκτόνος καὶ τὰ λοι-
τρέχειν. ss³ πὰ ὁμοίως. τὰ γὰρ τοιαῦτα

20 πάντα δύο τόνους ἐπιδέχονται, τὰ μὲν ἐνεργητικὰ τὸν παροξύ-
τονον οἶον δ γαμβροκτόνος δ κτείνων τοὺς γαμβροὺς, τὰ δὲ
παθητικὰ τὸν προπαροξύτονον οἶον τὸ γαμβρόκτονος δ κταν-
θεῖς ὑπὸ γαμβροῦ.

P 162 Καδμίλος λέγεται δ 162 Καδμίλου· Καδμίλος δ
25 Ἑρμῆς παρὰ τοῖς Τυρσηνοῖς. Ἑρμῆς | βοιωτικῶς †T (Al. 219) |
Cram. AP IV 2124 †EG 29023 οὐ καὶ Κλεοβούλης υἱὸς δ Μυρ- 73a
τίλος δ Οἰνομάου ἡνίοχος.

163 ἤρτυσε. τὸν δὲ λοῖ- 163 *ἤρτυσε | κατεσκεύ- p
σθον· παλίζει δ Ἀνκόφρων εἰς ασε | . τὴν ἱστορίαν ὀπισθεν
30 τὸ λοῖσθον | ποτήριον | ss³ s⁵ εἰς πλάτος εἶπον * (7410).
φησὶν οὖν ss³ | τὸν ἔσχατον | τὸν δὲ λοῖσθον ἐκπιῶν
σχύφον πιῶν τοῦ Νηρέως σχύφον καὶ | ποτήριον | τοῦ P
ss³ s⁵ ἀντὶ τοῦ τὸ τελευταῖον Νηρέως ἢ τὸν δὲ λοῖσθον
πόμα ss³ | τῆς θαλάσσης | πιῶν ἐκπιῶν σχύφον ἔδυνε καὶ

3 ἀπέκτανεν s ἀπέκτεινεν s³ 9 πενθεροφθόροις s³ 9^b θέσαντα α
θάλασσα γ1 om. b 15 ἐκβαλόντες δὲ s καὶ ἐκβαλόντες s³ 24 Καδμι-
λος Her. I 16221 L. | Κάδμιλος

^s ἢ τὸν δὲ λοῖσθον ἐκπι- | ἐκολύμβησεν εἰς τοὺς τάφους
 α. P ὦν σκύφον ^s εἰς τὸ καλού- | τοῦ Νηρέως τοὺς φερωνύ-
 μενον ἀπ' αὐτοῦ Μυρτώον | μους ἦτοι εἰς τὸ ἀπ' αὐτοῦ
 πέλαγος κατέδυν. ^{ss} ^s τὸ ἐξῆς | Μυρτώον πέλαγος, ὡς ἔφην.
 5 διχῶς καὶ τάφους Νηρέως | τὸ δὲ σχῆμα χαριεντισμός ἐστι
 καὶ σκύφον. s | καὶ ἀστεϊσμός. || δ δὲ Νηρεὺς EM 604₄₀
 μυθικῶς μὲν δαίμων ἐστὶ θαλάσσιος | οὐ καὶ Ἀωρίδος τῆς Ap. I 11. 8
 Ὠκεανοῦ αἱ Νηρηίδες | ἀλληγορικῶς δὲ Νηρεὺς ἡ θάλασσα | sch. Call. I 4
 9 παρὰ τὸ νήχω. |

p 165 κηλὶς | μiasμός | ῥύπος. * Eg (EM 510_{ss})
 τὸ δὲ πανώλεθρον κηλῖ- | πανώλεθρον κηλῖδα· * καὶ
 δα· κατηράσατο γὰρ ὁ Μυρ- | τοῦτο ἐρρέθη* ὅτι ριπτόμενος
 τίλος τῷ γένει τῆς Ἰπποδα- | εἰς τὸ πέλαγος κατηράσατο τῷ
 μείας ^{ss} διότι ὡς ἐρῶν αὐτῆς | γένει τῆς Ἰπποδαμείας καὶ τοῦ
 15 εἰς τὴν θάλασσαν ἐρρίφη, ὡς | Πέλοπος. Θωύξας κυρίως
 γησιν Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστη | ἐπὶ τοῦ συρίξας T νῦν δὲ | κα- p
 (990). ^{ss} ^s ὁ Μυρτίλος ἡ- | ταρασάμενος|. Ψύλλα | καὶ
 νίοχος Οἰνομάου, Ψύλλα δὲ | Ἀρπιννα (167) | Ἰπποὶ Οἰνο-
 P ὄνομα Ἰππου | . s | μάου, ὧν ἦν Μυρτίλος ἡνίοχος.
 20 * ὀπλαῖς ταῖς ὄνυξιν* ἴσην ἀρπυαίαις. κακῶς δὲ εἶπε
 τὸ ἀπὸ μέρους σχῆμα· ποσὶ γὰρ ὀφείλων εἰπεῖν ἴσην
 ἀρπυαίαις ὀπλαῖς εἶπεν. Ἀρπυαὶ δὲ μυθικῶς δαίμονες EG 80₁₈
 τινες || Ἀελλῶ καὶ Ὠκυπέτῃ | καὶ Κελαινῶ | Ἰριδος ἀδελφαὶ (schol. α 241
 καὶ θυγατέρες Θαύμαντος καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ὠκεανοῦ θυγα- Hes. 6/265
 25 τρός|. Ἀρπυαὶ δὲ λέγονται καὶ ὄρνεά τινα ἀρπακτικά | ὄθεν EG 1.1. (it.)
 ἐμνθεύσαντο καὶ τὰς τοῦ Φινέως θυγατέρας Ἐράσειαν καὶ Pal. Jncr. 2
 Ἀρπυρείαν ὄρνεα εἶναι ἀφαρπάζοντα τὴν τροφήν ἀπὸ τοῦ
 στόματος τοῦ γέροντος | . Ἀρπυαὶ δὲ ἀλληγορικῶς οἱ ἀνε- EG 1.1. (it.)
 μοι | ὡς καὶ νῦν * παρὰ τὸ ἐν τῷ ἀέρι πέτεσθαι*. ἴσην
 30 δὲ τὸ ἰ ἀλλαχού μὲν μακρόν, νῦν δὲ βραχὺ ἐστίν. εἰ δὲ καὶ
 μακρόν δεχθῇ, οὐκ ἐστὶν ἐπταισμένος ὁ στίχος, ἀλλ' ἔχει
 πάθος τὸ λεγόμενον χωλίσσον. τοῦ γὰρ λαμβικοῦ μέτρου
 * ὡς * καὶ τοῦ ἡρώου εἰσὶ πάθη διάφορα.

- 168 τὸν δ' αὖ τέταρτον· 168 τὸν δὲ τέταρτον
P | μετὰ τὴν Ἀλέξανδρον τελευ- | νυμφίον τὸν αὐθόμαιμον
τὴν Ἀηφρόβη ἐγαμήθη ἢ Ἐλέ- | ὀψεται καὶ | ἀδελφὸν | τοῦ P
νη | λέγει οὖν τὸν Ἀήφοβον | κίρκου καὶ | ἰέρακος | τοῦ p
5 λαβεῖν τὰ δευτερεῖα τοῦ πο- | καταρρακτῆρος | καὶ ἀναιρε-
λέμου. ὁ γὰρ Ἔκτωρ εἶχε τὰ | τικοῦ T τοῦ Ἔκτορος· λέγει δὲ
πρωτεῖα, οὗτος δὲ μετ' ἐκεῖ- | τὸν Ἀήφοβον· ὅντινα κηρύ-
νον ἦν ἀριστος τῶν τοῦ Πρι- | ξουσι καὶ ἀνυμνήσουσι λα-
άμου παιδων. ss³ δαισφάλ- | βόντα τὰ δευτερεῖα τῆς
10 του δὲ | τῆς Ἐλένης |· διὰ τοῦτο | δαῖσφάλτου παλαίστρας.
εἶπε πάλῃ s³ ἐπειδὴ δι' αὐ- | καὶ οἱ μὲν δαῖσφαλτον πάλῃ
τὴν συνέστη ὁ πόλεμος· s³ s⁵ | τὴν Ἐλένην λέγουσιν ἀντὶ τοῦ·
δεύτερος δὲ μετ' Ἀλέξανδρον | ἥς ἔνεκα πολλοὶ σφάλμασι καὶ
γαμεῖ τὴν Ἐλένην. s³ | ἀτυχήμασι περιέπεσον | ἐγὼ
15 δὲ τὰ σφαλλόμενα καὶ μεταπίπτοντα παλαισμάτα τοῦ πο-
λέμου ὅλον ἀντὶ τοῦ· ὅντινα Ἀήφοβον κηρύξουσιν τὰ δευτε-
ρεῖα ἔχειν τῶν πολεμικῶν παλαισμάτων μετὰ τὸν *Ἔκτορα.
καὶ τοῦτο ψεῦσμα τοῦ ποιητοῦ· | μετὰ γὰρ τὸν* Ἔκτορα Τρω- (Dar. P
ίλος ὁ ἀδελφὸς Ἔκτορος καὶ οὐχ ὁ Ἀήφοβος ἐν τοῖς πολε- 29
20 μικοῖς ἐδευτέρουν |· ἢ οὕτως, ὅτι δεύτερος αὐτὸς γαμεῖ τὴν supra 1
Ἐλένην μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον. | ἢ ἴσως καὶ δαῖσφαλτον πάλ-
λην καλῶς ἔχει λέγειν τὴν Ἐλένην, κίρκου δὲ καταρρακτῆρα
καὶ | ἀρπαγα T τὸν Ἀλέξανδρον |· μετὰ γὰρ τὸ ἀχθῆναι Φιλοκτή- P
τὴν ἀπὸ Ἀήμου καὶ τοξευθῆναι ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἀναιρεθῆναι
25 τὸν Ἀλέξανδρον Ἀήφοβος τὴν Ἐλένην ἐγήμεν ἢ καὶ τοῦ Πριά-
μου αὐτὴν θεμένου ἐπαθλον τῷ ἀριστεύσαντι κατὰ πόλεμον
καὶ λαβὼν ταύτην αὐτὸς ὥς ἀριστεύσας, καθάπερ ἄλλοι φα-
σίν (schol. DΩ 251), ἢ μόνος αὐτὴν ἀφελόμενος, ὥς Εὐριπίδης
ἐν Τρωάσι φησίν (seqq. 959. 960).
30 171 ἐν δὲ δεμνίοις τὸν πέμπτον εἰδωλοπλάστῳ
προσκαταξανεῖ ῥέθει καὶ | σώματι | ἐξ ὀνείρων ἐστρο- P
172 ἐξ ὀνείρων πέμπτον | βημένον τουτέστι ποιήσῃ αὐ-
ἐστροβημένον | τὸν Ἀχιλλέα | τὸν ἐν ὀνείροις φάντασμα *αὐ-
φησί |· ss³ κατ' ὄναρ γὰρ αὐτῇ | τῆς* βλέποντα κινεῖσθαι καὶ

2 sch. AD Ω 251 sch. δ 276

15 παλαίσματα | σφάλματα a

29 (959) πόσις | νέκυς a

ἐμίγη οὗτος. ss³ s⁵ ἐστρο- | ταλαιπωρεῖσθαι ὥσπερ συνου-
βημένον δὲ ἀντὶ τοῦ | τετα- | σιάζοντα αὐτῇ. | λέγει δὲ τὸν P
ραγμένον |. s | Ἀχιλέα.

173 ῥέθει νῦν μὲν τῷ δλψ | σώματι | κυρίως δὲ μόνῃ P †EG 491;
5 τῷ προσώπῳ, παρὰ τὸ ῥῥον τὰ ῥῥη τῆς ψυχῆς δι' αὐτοῦ
φαίνεσθαι.

174 τὸν μελλόννυμφον· | 174 τὸν μελλόννυμφον
μυθεύονται γὰρ ὅτι μετὰ θά- | τὸν Ἀχιλέα τὸν ἐν Ἀθῇ γῆ-
νατον Ἀχιλλεύς ἡγάγετο Μή- | μαι μέλλοντα τὴν Μήδειαν.
10 δειαν τὴν Αἰήτου ἐν μακάρων | μυθεύονται γὰρ ὅτι ἐν μακά-
νήσοις. ss³ | ρων νήσοις αὐτὴν ἐγήμε θυγα-
τέρα οὖσαν Αἰήτου | καὶ Εἰδυίας τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς]. Ap. bibl. I 12
Κυταϊκὴ δὲ ἡ Μήδεια· Κύτη | Κύταια δὲ πόλις Κολχίδος | P
P γὰρ | πόλις Κολχίδος |. ss³ | ὅθεν αὐτὴν Κυταϊκὴν ἔφη.
15 οἱ δὲ Κόλχοι Ἰνδικοὶ Σκύθαι εἰσιν | οἱ καὶ Λαῶοι καλούμενοι *DP 1088
πλησίον οἰκοῦντες Ἀβασγῶν τῶν πρὶν Μασσαγετῶν †T ὦν Nic. A 249
Κόλχων τὰ φάρμακα αὐθιμερινὸν ἀναιροῦσιν. || εἰς δὲ Κόλ- sch. Pind. O
χους Αἰήτης ἀφίκετο ὡς μὴ ἀρεσθεῖς τῇ τῆς Κορίνθου βασι- XIII 373; Di
λεῖα. Αἰήτης γὰρ καὶ Ἀλκίον παῖδες καὶ | Πέρσης x 139
20 τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς |. διεῖλε δὲ ὁ ἥλιος τοῖς παισὶ τὴν
βασιλείαν καὶ τὴν μὲν Ἀρκαδίαν Ἀλκίῳ δέδωκε, τὴν Κό-
ρινθον Αἰήτῃ. Αἰήτης δὲ μὴ ἀρεσθεῖς τῇ Κορίνθῳ παρέ-
θετο ταύτην φυλάττειν Βουνῷ Ἑρμοῦ καὶ νύμφης νύψ, αὐ-
τὸς δ' εἰς Κόλχους ἀφίκετο ἐντειλάμενος Βουνῷ φυλάττειν
25 τὴν τῆς Κορίνθου βασιλείαν, ἕως οὗ ἡ αὐτὸς ἢ τις τῶν ἐξ
αὐτοῦ ἔκοιτο ||. ἐν Κόλχοις δὲ ὁ Αἰήτης γήμας Εἰδυίαν τὴν Ap. bibl. I 12;
Ὠκεανοῦ θυγατέρα | ἐν Κυταίᾳ πόλει | Μήδειαν καὶ Ἀψυρτον P
γεννᾶ. ἀδελφαὶ δὲ Αἰήτου | καὶ Ἀλκίῳς | ἦτοι ἥλιον θυγατέρες ib. 83 sch. P
Κίρκη καὶ Πασιφάη, καὶ ἑτέρους (Mal. p. 153) καὶ Καλυψώ |. περὶ

13 Κύτη | Κότα Steph. 15 Ἰνδικοὶ cf. Hist. VIII 794 et Alex. 980 T
Ζωνδαῖοι Holst. Steph. 181^a οἱ καὶ — 16 Ἀβασγῶν | Lazi qui essent (Agath.
II 18) et quae loca incolerent (Arr. peripl. 11s) Byzantii nemo ignorabat
itidemque Abasgi cum Byzantiis (Proc. II 471 B) tum Tzetzis (Hist. V 585)
notissimi erant 16 Μασσαγετῶν | error inde ortus, quod Armeniae flumen
Araxen (ποταμὸς Σκυθίας sch. Ap. 490s) cum altero Araxe confudit, qui
Massagetarum fines permeat (Strab. XI 8s). cf. Hist. XII 899 23 Βουνῷ |
iterum l. 24, tertio in sexto versu Eumeli

- δὲ τῆς Ἑλλίου βασιλείας εἰς τοὺς αὐτοῦ παῖδας Αἰήτην καὶ *κ
 Ἀλωέα διαιρέσεως Θεόπομπος ὁ Χῖος | Εὐμήλου τοῦ Κο- †i
 ρινθίου | ιστορικοῦ ποιητοῦ μέμνηται λέγοντος· ἀλλ' ὅτε — ib.
 γὰρ ἔαν | σημείωσαι δὲ τοῦτο ὅτι οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ιστορι-
 5 κῶν (x 139 c. sch.) Πέρσης καὶ Ἑλλίου παῖδας φασὶ τὸν Αἰή-
 την | καὶ Ἀλωέα, ὁ δὲ Εὐμήλος οὗτος Ἀντιόπης καὶ Ἑλλίου. sch
 ἄλλως· τοῦτο δισσωδὲς ιστορεῖται. οἱ μὲν γὰρ φασιν ὅτι *πi
 κατ' ὄναρ ὁ Ἀχιλεὺς μιγείῃ τῇ Ἑλένῃ ἰδεῖν αὐτὴν ἐπεθύ-
 μησεν ἐρωτικῶς ἔχων ἀπὸ τοῦ ὄνειρου καὶ ἡξίωσεν ἐλθεῖν
 10 ἐπὶ τὸ τεῖχος, ἵνα αὐτὴν θεάσῃται· πεισθέντες οὖν οἱ Τρῶες
 προσήγαγον ἐπὶ τῷ τείχει, ὁ δὲ ἰδὼν ἐπὶ πλείω ἔρωτα διε-
 τέθη αὐτῇ. οἱ δὲ οὕτως ὅτι ἰδὼν αὐτὴν πρῶτον ἐπὶ τῷ
 τείχει ἔρωτι συνεσχέθη καὶ ἡξίωσε τὴν μητέρα αὐτοῦ συμ-
 15 πρᾶξαι αὐτῷ εἰς τὸ συμμιγῆναι αὐτῇ. ἡ δὲ κατ' ὄναρ ἐποί-
 ησεν ὥς δοκεῖν αὐτὸν αὐτῇ συνέρχεσθαι καὶ οὕτω παρεμυ-
 θήσθαι. | εἰδωλοπλάστῳ δὲ τῷ δι' ὄνειρων ἔρωτι καὶ τῷ
 εἰδωλοπλάστῳ κάλλι αὐτῆς ἐκπυρῶσει αὐτόν.
 175 ξεινοβάκχη δέ ss³ | ξεινοβάκχης τῆς Μηδείας,
 cf. P διότι ξένῳ ὅτι τῷ Ἰάσονι ἐφιλιώθη κατ' ἔρωτα αὐτοῦ καὶ
 20 ἐξεβακχεύθη καὶ ss³ s⁴
 δι' αὐτὸν ἀνείλε τὸν Ἀψυρτον, | Ἀψυρτον κατέτεμε τὸν αὐτῆς
 τὸν ἴδιον ἀδελφόν. ss³ | ἀδελφὸν μεληδόν.
 ἡ δὲ ἱστορία παρ' Ἀπολλωνίῳ τῷ Ῥοδίῳ κεῖται, μέμνη-
 25 ται δὲ καὶ Πίνδαρος λέγων seqq. P IV 125 θέσφατον —
 127 ἀκάμπτοις. τὸ δὲ πλάτος τῆς ἱστορίας κατὰ Φερεκύ-
 δην καὶ ἐτέρους (sch. Pind. P. IV 133) ἔχει οὕτως· || Σαλμωνέως Ap.
 καὶ Ἀλκιδίκης θυγάτηρ ὑπῆρχε Τυρῶ παρὰ Κρηθεῖ τρεφο-
 μένη τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ. ταύτη μιγείῃ Ποσειδῶν διδύ-
 30 μους παῖδας γεννᾷ Πελλίαν καὶ Νηλέα, οὗς ἡ μήτηρ ἐκτίθῃσιν
 ἐκείνων μητρυνὰν κτείνουσι Σιδηρῶ καίπερ φρυγοῦσαν ἐν τῷ

2 ὁ Κορίνθιος iterum sch. Hes. E p. 23 Gaisf. Εὐμολπον corrupte
 codd. Pind. (Drachm. a. l.). inter auctores Tzetzae praeter illum scholiastam
 nemo est, unde Corinthium fuisse Eumelum discere potuerit 3 (4) μὲν
 τὴν ἀρκαδίαν γl ἐναιεν τὴν (7) αὐτὸς ἀνὴρ εἰς ὕστερον ἄλλος ἵκοιτο
 (8) ἡ ἐξ αὐτοῦ τίς ὧδ' ὤχετο κολχίδα ἐς αἶαν α 19 συνεφιλιώθη s
 24 (126) θανέμεν αἰολιδᾶν 31 ἐκείνων | fraudi ei Apollodori
 verba erant

- τῆς Ἥρας τεμένει. Νηλεὺς δὲ στασιάσας μετὰ Πέλλου ἦκεν
 εἰς Μεσσηνίην καὶ κτίζει Πύλον. Πέλλας δὲ ἐν Θεσσαλίᾳ οἰκῶν *ib.* 95
 ἐξ Ἀναξιβίας τῆς Βιαντος ἢ Φιλομάχης τῆς Ἀμφίονος ἔσχεν
 Ἄκαστον, Πεισιδίκην, Πελόπιαν, Ἴπποθόην, Ἀλκησιν. Κρη-
 5 θεύς δὲ κτίσας Ἰωλκὸν ἐκ Τυροῦς τῆς αὐτοῦ ἀδελφιδῆς γεννᾷ
 Αἴσωνα, Ἀμυθάονα, Φέρητα. | μετὰ δὲ Κρηθεά Πέλλας ἔβα- *ib.* 107
 σίλευσεν Ἰωλκοῦ, ᾧ χρησμὸς ἦν | ὑπὸ τινος τῶν ἐξ Αἰόλου *Pind. P*
 θανεῖν | ὧν εἰς ἦν καὶ Ἰάσων παῖς Αἴσονος ὑπάρχων καὶ *IV 126*
 Πολυμήδης τῆς Αὐτολύκου|. ὥς γοῦν πάντας ἀνῆρει τοὺς *Ap. l. l. 143*
 10 Αἰολίδας ὁ Πέλλας | ἐμελλε *δὲ* καὶ τὸν Ἰάσωνα ἐτι βρέφος
 ὄντα ὡς Αἰολίδην ἀνελεῖν, νύκτα βαθεῖαν οἱ τοῦτου τηρή-
 σαντες συγγενεῖς | σορῶ Τ τοῦτον βαλόντες μετὰ δακρύων ἐξ-
 άγουσιν ὡς δῆθεν θανόντα. ὑπαγαγόντες δὲ εἰς τὸ Χείρωνος
 15 ἄντρον δεδώκασιν αὐτὸν ἀνατρέφεσθαι καὶ παιδεύεσθαι, κα-
 θάπερ καὶ τοῦτο Πίνδαρος λέγει (196). αἰξὴν δὲ λαβὼν ἡλι-
 κίας κατήλθε τοῦ ἄντρον | καὶ κατὰ μὲν Ἀπολλώνιον καὶ τοὺς
 λοιποὺς (*sch. Pind. 133*) περὶ τὸν Ἀναυρον ἡροτρία ποταμόν|. ὁ
 δὲ Πέλλας καὶ | πάλιν Τ χρησμὸν λαβὼν ἤκουσεν ἀπὸ μονοπε- *ib.* *130
 20 διλου *φυλάσσεσθαι*, καθάπερ καὶ Πίνδαρος λέγει τὸν μο-
 νοκρήπιδα πάντως ἐν φυλακῇ σχεθέμεν μεγάλη
 (133). τοῦτον γοῦν μαθὼν τὸν χρησμὸν θύσας τῷ Ποσειδῶνι *sch. ib. 138*
 πάντας ἐπὶ τὴν θυσίαν καλέσας εἶδε μονοκρήπιδα τὸν Ἰά-
 σωνα· διαπεραιούμενος γὰρ τὸν Ἀναυρον ποταμόν ἄλλο μὲν
 ἐξεσάσεν ἐπ' ἰλύος, ἄλλο δ' ἔνερθε κάλλιπεν αἰθι-
 25 πέδιλον ἐνισχόμενον προχοῇσι καθάπερ φησὶν Ἀπολ-
 λώνιος. | ἰδὼν οὖν ὁ Πέλλας αὐτὸν μονοπέδιλον ἤρετο· σὺ τί *Ap. bibl. I 101*
 ἂν ἐποίησας, εἴ πως ἦν χρησμὸς ὑπὸ τινος ἀναιρεθῆναι σε;
 ὁ δὲ βουλῇ τῆς Ἥρας φησὶν· ἐπὶ τὸ ἀγαγεῖν τὸ χρυσόμαλλον
 δέρας ἔστειλα ἂν αὐτόν. τὸ δὲ χρυσόμαλλον τοῦτο δέρας ἦν
 30 τοῦ κριοῦ, ὃς τὸν Φρίξον εἰς Κολχίδα διεπύρρμευσεν. ἐκεῖ
 δὲ τοῦτον, ὡς φασιν, ἔθυσσε Φυξίῳ Αἰὶ καὶ ἐν Ἀρεος ἄλσει
 περὶ τινα δρὺν *τοῦτο* ἀπεκρέμασεν. ἐφύλασσε δὲ τοῦτο
 δράκων | ὅσον πεντηκόντορος ναῦς μήκει τε πάχει τε,
 ὡς φησι Πίνδαρος (436). Τ κατὰ γοῦν τὴν αὐτοῦ κρίσιν ὁ

3 Φυλομάχης *Ap.* 4 Πελόπιαν *Ap.* 11 του α *τοῦτο* ?
 12 σόρῳ | ἐν δόμασι *Pind.* 13 ἀπαγαγόντες *II*
 Lycophronis Alexandra. II.

Πελλίας κελεύει αὐτὸν τὸν Ἰάσονα ἀπελθεῖν καὶ κομίσαι τὸ
 δέρας αὐτοῦ. ὁ δὲ τῆς Ἀργοῦς ἐπιβάς, ἥτις λαλίστατην εἶχε
 τὴν τροπὴν ἐκ τῆς Ἀωδωναίας ὀρυθὸς ὑπάρχουσαν, καὶ σὺν
 αὐτῷ *καί* ἐτέρους ἀνδρας μεθ' λαβὼν ὥστε εἶναι *τούς*
 5 πάντας ν' | κατέπλευσεν εἰς τὴν Κολχικὴν καὶ παρεκάλει Αἰή- Ib. 127
 τὴν δοῦναι αὐτοῖς τὸ δέρας. ὁ δὲ ἔφη δοῦναι, ἂν τοὺς
 Ἑφαιστειοὺς πυρπνόους χαλκόποδας ζεύξωσι ταύρους καὶ
 σπείρωσι τοὺς δράκοντος ὀδόντας, οὗς εἶχεν αὐτὸς Αἰήτης
 τῆς Ἀθηνᾶς δούσης αὐτῷ μέρος ἐκ τῶν ἐν Θῆβαις σπαρέν-
 10 των τῷ Κάδμῳ. Μῆδεια δὲ ἡ Αἰήτου θυγάτηρ ἐρασθεῖσα
 Ἰάσονος φαρμάκοις αὐτὸν χρίσασα καὶ τοῦ πυρὸς τῶν ταύ-
 ρων διεφύλαξε καὶ νυκτὶ περὶ τὸ δέρας τοῦτον ἀπάγει καὶ
 γοητεύσασα τὸν δράκοντα τοῦτο ἀφείλετο καὶ τοῖς Ἀργοναύ-
 ταις συναπέπλευσε λαβοῦσα μεθ' ἑαυτῆς καὶ τὸν ἀδελφὸν
 15 αὐτῆς Ἀψυρτον. διώκοντος δὲ Αἰήτου μεληδὸν τὸν Ἀψυρτον
 τέμνουσα ἐρριπτεν εἰς τὴν θάλασσαν. συλλέγων δὲ ὁ Αἰή-
 τῆς τὰ τοῦ παιδὸς μέλη τῆς διώξεως ὑστέριζεν, εἰτα Κόλ-
 χους ἀπέστειλεν εἰς δίωξιν αὐτῶν. αὐτοὶ δὲ Ἡριδανὸν καὶ
 Συρτίδας νήσους καὶ Σειρήνας παρέπλευσαν Ὀρφέως κι-
 20 θαρῶντος· Βούτης δὲ μόνος ἐξῆλθε πρὸς αὐτάς. μετὰ δὲ
 Σειρήνας παρέπλευσαν Χάρυβδιν, Σκύλλαν | κυανέας | Πλα- (sch.) Eu
 κτάς· Θέτις δὲ αὐτοὺς διεβίβασεν Ἥρας παρακλήσει. Θρι- Med. 2
 νακίαν δὲ παραπλεύσαντες ἔχουσαν βοῦς Ἥλιον εἰς Φαιακίαν
 ἤλθον πρὸς Ἀλκίνοον βασιλέα. τῶν δὲ διωκόντων αὐτοὺς
 25 Κόλχων οἱ μὲν ἐν τοῖς Κεραυνίοις ὄρεσι παρῴκησαν, οἱ δὲ
 εἰς τὴν Ἰλλυρίδα καὶ τὰς Ἀψυρτίδας νήσους, τινὲς δὲ εἰς
 Φαιακίαν. Ἀρήτη δὲ Ἰάσονα καὶ Μῆδειαν συνέζευξε καὶ ἰβ'
 Θεραπαινίδας αὐτοῖς παρέσχεν. οἱ δὲ Κρήτην παραπλεύ-
 σαντες, Αἴγιναν, Εὐβοίαν καὶ Λοκρίδα εἰς Ἰωλκὸν ἔκοντο
 30 τὸν πάντα πλοῦν τέσσαρσι μηνσὶν ἀνύσαντες. Πελλίας δὲ
 ἀπεγνώκως τὴν ἀφίξιν τῶν Ἀργοναυτῶν Αἴσονα ἀνελεῖν
 ἠθέλησεν, ὁ δὲ θύων ταύρου αἷμα πιὼν ἀπέθανεν. ἡ δὲ
 Ἰάσονος μητὴρ ἑαυτὴν ἀνήρτησε νήπιον παῖδα Πρόμαχον
 ἀπολιποῦσα. καὶ τοῦτον Πελλίας ἀνεῖλεν. ὁ δὲ Ἰάσων τὸ
 35 δέρας δοὺς εἰς τὸν Ἰσθμὸν πλεύσας Ποσειδῶνι τὴν Ἀργῶ
 ἱεροῖ, Μῆδειαν δὲ παρακαλεῖ μετελθεῖν Πελλίαν ἔνεκεν τοῦ

12 ἐπάγει γ2 19 Ἀψυρτίδας edd. Ap. 134 25 Κεραυνίοις
 v. Wagn. 137 cf. Ἀκαστος ib. 144 32 ἠθελεν b γ2 Ap.

- ῥῆμα τῷ ἑαυτοῦ συγγενῶν τὸ δὲ χρὴν ἀσπένδουσι ἄνευ
 τοῦ καὶ αἱ τοῦ Πείλαι δυνάμει ἀνωμαλῶς ἀσπένδουσι δι-
 λουσαι τὸν Πείλαι ἐπὶ τῷ εἰπῶν ἄκατος δὲ ἀνωμαλῶς ἰσχυ-
 ροῦ Μήδειαν καὶ Ἰσθμῶν καὶ . χρῆσται ἐν ἑαυτοῦ ἀσπέν-
 5 ρον. Ἰσθμῶν δὲ ἄνωμαλῶς ἰσχυρῶς ἐν ἑαυτοῦ ἀσπέν-
 Μήδειαν ἐλπίσται. ἡ σφαιρικὴ ἰσχυρῶς ἀνωμαλῶς καὶ sol. 100.
Met. 261
 Κρόντα | καὶ τοῖς ἰσχυρῶς πύδου Μήδειαν καὶ Ἰσθμῶν ἐλπί-
 διαχρησμένῃ ἐν ἑαυτοῦ ἀσπένδουσι πύδου ἐν ἑαυ-
 νας ἀποδίδει καὶ σφαιρικῶς ἑαυτοῦ πύδου ἐν ἑαυ-
 10 Μήδον. Ἰσθμῶν δὲ ἐν ἑαυτοῦ ἀσπένδουσι πύδου ἐν ἑαυ-
 τῆς πατρίδος μετὰ τοῦ πύδου ἐν ἑαυτοῦ ἀσπένδουσι
 τὴν ἐπ' αὐτῷ Μήδειαν ἐλπίσται καὶ σφαιρικῶς ἐν ἑαυ-
 τελευτῇ. Μήδεια δὲ ἐν ἑαυτοῦ ἐν ἑαυτοῦ ἐν ἑαυ-
 τὴν βασιλείαν δίδωσι καὶ Πύδου ἀνωμαλῶς ἐν ἑαυ-
 15 ἐλπίσται τὸν αὐτῷ ἀσπένδουσι τῆς ἀνωμαλῶς. οὕτω μετὰ οἱ
 πολλοὶ τῶν ἰσχυρῶν τῶν τῷ Ἀσπένδουσι ἀνωμαλῶς ἐν
 Κόλχοις γενέσθαι φεσι τοῦ Ἰσθμῶν ἐπὶ τῷ Πείλαι ἰσχυ-
 ἔργων τὸν ἐπὶ μύδου ἐν ἑαυτοῦ. ἀσπένδουσι ἐν ἑαυ-
 χρῆσται δέρας ἀσπένδουσι μετὰ τοῦ Πείλαι κατὰ τὴν εἰπῶν
 20 κρῖναι αὐτῷ ἐπὶ τῷ ἀσπένδουσι τοῦ ἀσπένδουσι. ἡ δὲ Πύδου
 ρός (P IV) φησὶν ἐν ἑαυτοῦ ἀσπένδουσι τῷ Χίρῶν 180
 ἀσπένδουσι | καὶ γινώσκουσι τῷ περὶ "καὶ" τοῖς συγγενῶν 210
 ἀσπένδουσι καὶ σφαιρικῶς ἐν ἑαυτοῦ. εἴτε πρὸς Πείλαι
 ἀσπένδουσι ταχέως μέσση δόξα πολλοῦ τῶν τῷ ἀσπένδουσι 145 273
 2 βασιλείαν ἀσπένδουσι. ἡ δὲ Πείλαι ἐπὶ τῷ ἀσπένδουσι αὐτῷ πρῶ-
 τον εἰπῶν αὐτῷ ἀσπένδουσι ἐν ἑαυτοῦ καὶ τῷ Φρίξῳ ἐν-
 χῆν | ἀσπένδουσι τῷ κατὰ τὸν ἑαυτοῦ. ἐστὶ γὰρ ἐπὶ δει- sch. ib. 281
 μάτων νυκτερινῶν ἀσπένδουσι διὰ τὸν Φρίξον. ἐν γοῦν 280
 ἀσπένδουσι σὺ, "φρῖ", καὶ οὕτω ποιῶσι καὶ τὸ δέρας κομί-
 30 σεις — νέος γὰρ εἶ, ἐγὼ δὲ γέρον — δίδωμι σοὶ τὴν βασιλείαν |
 τοῦτο δὲ εἶπεν, ὥς ἀσπένδουσι ἀσπένδουσι ἐπὶ τοῦ ἀσπένδουσι. 170
 τὰ δὲ τοῦ Πινδάρου ἑστὰ οὕτως ἔχουσιν 150 ἐστὰ 97 —
 152 δόξα καὶ μετ' ὀλίγον πάλιν φησὶν 261 σὺ — δά-
 σασθαι.

10 ἐπὶ τῷ ἀσπένδουσι b; 1 Ap. 11 ἀσπένδουσι c 12 ἐν om. II cf. Ap.

32 (150) ἀσπένδουσι a ἀσπένδουσι ; 1 ἀσπένδουσι b ἀσπένδουσι
 βάντῳ γ2 33 (261) νῶν | lacuna a νῶν ; 2

Οἰνώνης φυγὰς· ἥ Ἀγριναν τὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα Ζεὺς ^{sch.}
 εἰς εὐνὴν εἶχεν εἰς τόπον καλούμενον Φλιοῦντα. τοῦ δὲ
 Σισύφου τῷ Ἀσωπῷ ἀπαγγέλλαντος τὴν τοῦ Διὸς μῆξιν ὁ
 Ἀσωπὸς πρὸς τὸ μαθεῖν τάληθες ἠπείχετο. Ζεὺς δὲ γνοὺς
 5 τὸδε τὴν μὲν εἰς νῆσον ἐπώνυμον μετέβαλε, τῷ δὲ Σισύφῳ
 δέδωκε τιμωρίαν ἐν τῷ Ἄδῃ ὥστε λίθον τινα | φέρειν †T ^{sch.}
 μέγαν. τῆς δὲ Αἰγίνης τεκούσης τὸν Αἰακὸν καὶ διὰ τὸ δια- ^I
 τρεῖβειν μόνον ἐν τῇ νήσῳ δυσχεραίνοντα | προσηύξατο | τῷ ^{inh}
 Δί, ἵνα οἱ ἐκεῖσε μύρμηκες μεταβληθῶσιν εἰς ἄνδρας, ὁ καὶ
 10 γέγονεν. ἥ

P 175 *δν ποτ' Οἰνώνης·* ἥ ἄλλοι δὲ τὸ περὶ *τῶν* μυρ-
 Οἰνώνῃ ἐκαλεῖτο ἢ Ἀγρινά, μῆκων οὕτω φασὶν ὅτι Πη-
 ἀφ' ἧς ἐφυγεν ὁ Πηλεὺς φο- μῆκων οὕτω φασὶν ὅτι Πη-
 νεύσας τὸν | ἴδιον | ἀδελφὸν λεύς ἀνελὼν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν
 15 Φῶκον|. εὐξαμένῳ δέ ποτε ἐφυγε καὶ ἐλθὼν ἐν Θετταλίᾳ
 τῷ Αἰακῷ οἱ μύρμηκες ἐγέ- ἠπόρει στρατοῦ καὶ εὐξάμενος
 νοντο ἄνδρες ^{ss} ὅθεν καὶ Μυρ- τῷ Δί μετεβλήθησαν οἱ μύρ-
 μιδόνες s. μῆκες εἰς ἄνδρας, ἐξ οὗ καὶ
 λέγονται Μυρμιδόνες.

φυγὰς ὁ Πηλεὺς· ἥ Αἰακοῦ γὰρ καὶ Ἐνδηίδος παῖδες ^{Ai}
 20 Τελαμῶν καὶ Πηλεὺς καὶ Φῶκος ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐκ Ψαμάθης ¹⁵ⁱ
 μιᾶς τῶν Νηρηίδων | δν Φῶκον ἐν γυμνασίῳ Πηλεὺς δίσκῳ ^{sch}
 πλήττει, Τελαμῶν δὲ τὸ μετάφρενον ἕλπει καὶ ἀνείλον αὐ-
 τόν | ὅθεν παρ' Αἰακοῦ διώκονται τῆς Αἰγίνης. καὶ ὁ μὲν
 Τελαμῶν τὴν Σαλαμῖνα νῆσον οἰκεῖ· | Κυγχρεὺς *γὰρ* ὁ |
 25 Ποσειδῶνος καὶ | Σαλαμῖνος τῆς Ἀσωποῦ κτείνας θφιν τὴν ^s
 νῆσον | λυμαινόμενον | ἐβασίλευσεν αὐτῆς, ἀπαις δὲ τελευτῶν ^{ib.}
 τὴν βασιλείαν Τελαμῶνι κατέλειψε φυγόντι πρὸς αὐτόν. ὁ
 δὲ Πηλεὺς | κατὰ Φερεκύδην | καθαίρεται ὑπ' Εὐρύτου τοῦ ^{ac}
 Ἀκτορος, οὗ θυγατέρα Ἀντιγόνην λαμβάνει. ἀναρτηθείσης
 30 δὲ ἐκείνης ἥ ὥχετο εἰς Φθίαν καὶ Θέτιν ἄγων ἐπὶ τῶν ἱπ- ^{sch}
 πων οἰκεῖ ἐν Φαρσάλῳ καὶ Θετιδίῳ, ὃ καλεῖται ἀπὸ τῆς
 Θέτιδος ἢ πόλιν, κατὰ μὲν Φίλαρχον, ὅτι ὀπλισαμένη τὰ
 δπλα ἐφευγε τὸν Ἥφαιστον (καὶ) μὴ πληρώσασα τοῦτου τὸν

15 sch. B A 169

12 οἰνώνεια s 28 * Εὐρυτίωνος Ap. l. 1. 32 * Φύλαρχον
 33 ἐφυγε II sch. Pind. (καὶ) e Vit. 3' Muell.

- ἔρωτα, πληγεῖσα δὲ τὸν πόδα ὑπ' αὐτοῦ σφύρα ἐν Θετταλίᾳ
 ἐλθοῦσα ἰάται ἐν τῷ ἀπ' αὐτῆς κληθέντι Θετιδίῳ || κατὰ δὲ sch. Eur.
 Ἐδριπίδην, ὅτι | διωκομένη ὑπὸ Πηλέως ἢ Θέτις μετήλλατ- Andr. 1266
 τεν αὐτήν | ὡς ὁ Πρωτεύς εἰς διαφόρους ἰδέας | ἐκεῖ δὲ sch. Ap. A 582
 5 κατέσχευεν αὐτήν ἐν σπηλίας μορφῇ καὶ ἐμίγη αὐτῇ, ὅθεν καὶ || schol. Pind. N
 Σηπιδᾶς χωρίον Μαγνησίας | Θετταλικῆς. οὕτω γοῦν φη- IV 101
 γάδα Οἰνώης ἦτοι Ἀγλίνης τὸν Πηλέα φησὶν· Τ ἢ γὰρ Αἴ- Her. VII 183
 γινα πρῶτον Οἰνώης ἐλέγετο | ἀπὸ Οἰνώης τῆς Βουδίωνος sch. Pind. N
 θυγατρὸς, καθὰ φησι Πυθαίνετος ἐν τῷ α' Ἀγινιτῶν | VI 53
 10 Ἀγίνα δὲ μετεκλήθη, ὡς πάντες φασὶν, ἀπὸ Ἀγλίνης τῆς Ap. bibl.
 Ἀσωποῦ | διὰ δὲ τὸν φόνον Φώκου ἢ μήτηρ αὐτοῦ Ψαμάθῃ III 157
 λύκον μέγαν ἐποίησε διαφθεῖρειν τοὺς βόας Πηλέως, δν πά- ? (Ov. Met.
 λιν αὐτῇ ἀπεκλήθησε Θέτιδος παρακλήσει. | οἱ δὲ φασιν ὅτι XI 380)
 ἢ Θέτις τοῦτον ἀπεκλήθησε τρώγοντα τὰς βόας, ὡς Πηλεὺς S 901
 15 ἀποινα ἔστειλεν Ἀκάστῳ ὑπὲρ Ἄκτορος τοῦ ἐκείνου υἱοῦ, δν
 ἄκων ἀνείλεν (ἐν) κυνηγεσίῳ. | οἱ δὲ φασιν ὅτι ὁ Πηλεὺς sch. Aristid.
 πρὸ Θέτιδος Πολυμήλην εἶχε γυναῖκα τὴν Ἄκτορος θυγατέρα, ὅπ. τ. τεττ.
 ἧς ἀδελφὸς Ἴρος, οὗ παῖδα Εὐρυτίωνα ἐν κυνηγεσίῳ ἄκων 125₁₁
 Πηλεὺς ἀναιρεῖ ἓνα ὄντα τῶν Ἀργοναυτῶν.
 20 176 μύρμων· ληροῦσιν ὅτι Αἰακὸς ἐξ Ἀγλίνης Διὶ Ap. III 157
 γεννηθεὶς ἐν τῇ ἀπ' αὐτοῦ Ἀγλινῇ νήσῳ κατελείφθη μόνος |
 ἤτησάτο δὲ τῷ Διὶ καὶ δς *τοὺς* μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποι-
 ησε (84₁₅) || καθὰ καὶ Ἡσίοδος ἐν τῇ | ἡρωικῇ γενεαλογίᾳ | sch. Pind. N
 φησὶν seqq. sex vv. sch. Pind. | καὶ ταῦτα μὲν τὰ ληρώδη καὶ III 21 Procl.
 25 μυθικά | Θεογένης δὲ ὁ ἱστορικὸς ἐν τῷ περὶ Ἀγλίνης φησὶν Hea. E p. 422
 ὀλιγανθρωπούσης τῆς νήσου τοὺς ἐν αὐτῇ ἐν σπηλαίοις οἰ-
 κεῖν ἀκατασκεύους ὄντας καὶ τοὺς μὲν γεωργουμένους καρποὺς
 ἐν τοῖς σπηλαίοις τίθεσθαι, τὴν δ' ἐκ τούτων ὀρυττομένην
 γῆν εἰς τὰς γεωργίας ἀναφέρειν ὡς ὑπάντρον τῆς νήσου τε-
 30 λούσης καὶ μᾶλλον ἐπὶ τῶν πεδινῶν. Αἰακὸς δ' ἐλθὼν μετὰ
 τινων ἐκ Πελοποννήσου καὶ οἰκήσας τὴν νήσον ἐξημέρωσεν
 αὐτήν πάντα διδάξας τὰ πρὸς πόλεμον καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν

9 * Ἀγινιτικῶν sch. Pind. 16 (ἐν) 'cum Endocia' Muell.

17 πολέμηλον α Πολυμήλην Eust. II. I 260₁₃ v. Dind. ad sch. Ar.

21 * αὐτῆς γ2

22 * τοὺς* Ap. I. I. 84₁₅

23 haec Drachm.

ad sch. Pind. O VIII 26° rettulit

25 Θεογένης II Muell. FHG

IV 511₁₇

δοῖσι ἀνθρώποι κέχρηται. δθεν ἐμυθεύσαντο διτι Αἰακῷ
 χαριζόμενος δ Ζεὺς τοὺς τῆς Αἰγίνης νήσου μύρμηκας ἀνθρώ-
 πους ἐποίησε | * τουτέστιν * ἡ εἰμαρμένη | καὶ δ νοῦς Αἰα- sch.
 κοῦ | — Ζεὺς γὰρ καὶ ἡ εἰμαρμένη | καὶ δ νοῦς λέγεται | — (Diog
 5 μετέστρεψεν αὐτοὺς καὶ μετερῦθμισε πρὸς τὸ κατ' ἀνθρώ- sch.
 πους πράττειν τὰ σύμπαντα ἔργα αὐτῶν | . ἡ δὲ Αἴγινα sch.)
 αὕτη νήσος μία τῶν Σποράδων ἐστὶν ἀντικρὺ κειμένη τῆς
 Ἀττικῆς ἀποικος, ὡς ἔφην, Ἀργείων ὑπάρχουσα | μετὰ γὰρ |
 Λακεδαιμονίων †Τ ἐλθὼν Αἰακὸς ταύτην κατήκχησε | καὶ Τριά- *sch.
 10 κων Ἀργεῖος μετὰ τελευτήν Αἰακοῦ σὺν πλήθει ἐλθὼν ᾤκη- V
 σεν Αἴγινα | . οἱ δ' Ἀργεῖοι τοῦ Δωρικοῦ γένους εἰσίν. | ib.
 * ἐξάπεζον | ἐξάπουν. * | P

οὗ λέγει οὖν διτι δ Πη- | ἀνδρώσας * ἐπὶ * μὲν Αἰα-
 λεὺς αὐτοὺς ἀνδρας ἐποίησεν | κοῦ κατὰ τὸ μυθικὸν ἀνθρώ-
 15 ἐκ μυρμηκων, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ | πους ποιήσας, νῦν δὲ ἐπὶ Πη-
 πατρὸς γεγονότας ἀνδρας ἐκεί- | λέως στρατιώτας καὶ ἀνδρείους
 νος ἠνδρεῖωσεν εἰς δύναμιν | ποιήσας.
 τὸ γὰρ ἀνδρώσας ἀντὶ τοῦ
 19 ἀνδρείους ποιήσας (cf. 943). ss³

P 177 Τυφῶνα· Τυφῶνα | λέγει τὸν Ἀχιλλέα | διὰ τὸ
 ἀνδρεῖον τοῦ ἥρωος. ss³

177 Πελασγικὸν· ¶ Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος Ἴναχος, Ἰνά- Ap.
 χου καὶ Μελλίας τῆς Ὀκεανοῦ Φορωνεύς καὶ Αἰγιαλεὺς ἀπαις,
 ἀφ' οὗ Αἰγιάλεια ἡ χώρα. Φορωνεύς δυναστεύων Πελοπο-
 25 νήσου ἐκ Τηλοδίκης νύμφης γεννᾷ Ἄπιν καὶ Νιόβην. Ἄπιν
 οὖν τυραννικῶς ζῶν ἀναιρεῖται ὑπὸ Θεελξιόνοιο καὶ Τελχίνου,
 ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα Ἀπία ἡ τῆς Πελοποννήσου. Νιόβης τῆς
 Ἄπιδος ἀδελφῆς καὶ Αἰδὸς Ἄργος, ἀφ' οὗ ἡ χώρα, κατὰ δὲ
 Ἀκουσίλαον καὶ Πελασγὸς σὺν Ἄργῳ, ἀφ' οὗ ἡ ἀπὸ Πε-
 30 λοποννήσου χώρα ἡ καὶ Ἀπία λεγομένη | μέχρι | Φαρσαλλίας *Δ
 καὶ Λαρίσσης † Πελασγία ἐκλήθη. || τὸν δὲ Ἀχιλλέα Πε- κ
 λασγικὸν ἐκάλεσεν ὡς Φαρσάλιον. | Τυφῶν δαίμων ἐκα- Δ
 τογκέφαλος πολεμηθεὶς καὶ κεραυνωθείς τῷ Δίῳ, ὡς φασι
 μυθικῶς. Πίνδαρος μὲν λέγει ἐκατογκεφάλου Τυφῶνος

13 αἰακὸς s³ 16 ἐκεῖνος γὰρ s 18 ἀνδρώσας | ἀνδρας s
 25 τῆς λαδίκης α cf. Ap. 26 Θεελξιόνοιο | δελφιόνοιο α

- ἔρωτα, πληγεῖσα δὲ τὸν πόδα ὑπ' αὐτοῦ σφύρα ἐν Θετταλίᾳ
 ἐλθοῦσα ἰάται ἐν τῷ ἀπ' αὐτῆς κληθέντι Θετιδεῖω || κατὰ δὲ sch. Eur.
 Εὐριπίδην, ὅτι | διωκομένη ὑπὸ Πηλέως ἢ Θέτις μετήλλατ- Andr. 126f
 τεν εαυτὴν | ὥς ὁ Πρωτεύς εἰς διαφόρους ἰδέας | ἐκεῖ δὲ sch. Ap. A 5
 5 κατέσχευεν αὐτὴν ἐν σπηλίας μορφῇ καὶ ἐμίγη αὐτῇ, ὁθεν καὶ || schol. Pind.
 Σηπιδᾶς χωρίον Μαγνησίας | Θετταλικῆς. οὕτω γοῦν φυ- IV 101
 γάδα Οἰνώνης ἦτοι Αἰγίνης τὸν Πηλέα φησὶν· Τ ἢ γὰρ Αἰ- Her. VII 1
 γινα πρῶτον Οἰνῶνῃ ἐλέγετο | ἀπὸ Οἰνώνης τῆς Βουδιώνος sch. Pind.
 θυγατρὸς, καθὰ φησι Πυθαίετος ἐν τῷ α' Αἰγινητῶν | VI 53
 10 Αἰγίνα δὲ μετεκλήθη, ὥς πάντες φασὶν, ἀπὸ Αἰγίνης τῆς Ap. bibl.
 Ἀσωποῦ | διὰ δὲ τὸν φόνον Φώκου ἢ μήτηρ αὐτοῦ Ψαμάθῃ III 157
 λύκον μέγαν ἐποίησε διαφθεῖρειν τοὺς βόας Πηλέως, δν πα- ? (Ov. Met.
 λιν αὐτὴ ἀπελίδωσε Θέτιδος παρακλήσει. | οἱ δὲ φασιν ὅτι XI 380)
 ἢ Θέτις τοῦτον ἀπελίδωσε τρώγοντα τὰς βόας, ὃς Πηλεὺς S 901
 15 ἀποινα ἐστελλεν Ἀκάστω ὑπὲρ Ἄκτορος τοῦ ἐκείνου υἱοῦ, δν
 ἄκων ἀνείλεν (ἐν) κυνηγεσίῳ. | οἱ δὲ φασιν ὅτι ὁ Πηλεὺς sch. Aristot.
 πρὸ Θέτιδος Πολυμήλῃν εἶχε γυναῖκα τὴν Ἄκτορος θυγατέρα, ὅπ. τ. τετ.
 ἧς ἀδελφὸς Ἴρος, οὗ παῖδα Εὐρυτίωνα ἐν κυνηγεσίῳ ἄκων 12511
 Πηλεὺς ἀναιρεῖ ἓνα ὄντα τῶν Ἀργοναυτῶν.
 20 176 μύρμων· ληροῦσιν ὅτι Αἰακὸς ἐξ Αἰγίνης Αἰλ Ap. III 15
 γεννηθεὶς ἐν τῇ ἀπ' αὐτοῦ Αἰγίνῃ νήσῳ κατελείφθη μόνος |
 ἡγήσατο δὲ τῷ Αἰλ καὶ ὃς *τοὺς* μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποί-
 ησε (8415^b) || καθὰ καὶ Ἡσίοδος ἐν τῇ | ἥρωικῇ γενεαλογίᾳ | sch. Pind.
 φησὶν seqq. seq. vv. sch. Pind. | καὶ ταῦτα μὲν τὰ ληρώδη καὶ III 21 Pro
 25 μυθικά | Θεογένης δὲ ὁ ἱστορικὸς ἐν τῷ περὶ Αἰγίνης φησὶν Hea. E p. 4
 ὀλιγανθρωπούσης τῆς νήσου τοὺς ἐν αὐτῇ ἐν σπηλαίοις οἰ-
 κεῖν ἀκατασκεύους ὄντας καὶ τοὺς μὲν γεωργουμένους καρποὺς
 ἐν τοῖς σπηλαίοις τίθεσθαι, τὴν δ' ἐκ τούτων ὀρυττομένην
 γῆν εἰς τὰς γεωργίας ἀναφέρειν ὥς ὑπάντρου τῆς νήσου τε-
 30 λούσης καὶ μᾶλλον ἐπὶ τῶν πεδινῶν. Αἰακὸς δ' ἐλθὼν μετὰ
 τινῶν ἐκ Πελοποννήσου καὶ οἰκήσας τὴν νήσον ἐξημέρωσεν
 αὐτὴν πάντα διδάξας τὰ πρὸς πόλεμον καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν

9 *Αἰγινητικῶν sch. Pind. 16 (ἐν) 'cum Eudocia' Muell.

17 πολέμηλον α Πολυμήλῃν Eust. II. I 26012 v. Dind. ad sch. Ar.

21 *αὐτῆς γ2 22 *τοὺς* Ap. l. l. 8416 23 haec Drachm.

ad sch. Pind. O VIII 26^a rettulit 25 Θεογένης II Muell. FHG

IV 511:7

- 168 τὸν δ' αὖ τέταρτον | 168 τὸν δὲ τέταρτον
P | μετὰ τὴν Ἀλέξανδρου τελευ- | νυμφίον τὸν αὐθόμαιμον
τὴν Ἀηφρόβω ἐγαμήθη ἢ Ἐλέ- | ὀψεται καὶ | ἀδελφὸν | τοῦ P
νη | λέγει οὖν τὸν Ἀηφροβον | κίρκου καὶ | ἱέρακος | τοῦ P
5 λαβεῖν τὰ δευτερεῖα τοῦ πο- | καταρρακτῆρος | καὶ ἀναιρε-
λέμου. ὁ γὰρ Ἐκτωρ εἶχε τὰ | τικοῦ T τοῦ Ἐκτορος· λέγει δὲ
πρωτεῖα, οὗτος δὲ μετ' ἐκεῖ- | τὸν Ἀηφροβον· δντινα κηρύ-
νον ἦν ἀριστος τῶν τοῦ Πρι- | ξουσι καὶ ἀνυμνήσουσι λα-
άμου παίδων. ss³ δαῖσφάλ- | βόντα τὰ δευτερεῖα τῆς
10 του δὲ | τῆς Ἑλένης | διὰ τοῦτο | δαῖσφάλτου παλαίστρας.
εἶπε πάλης s³ ἐπειδὴ δι' αὐ- | καὶ οἱ μὲν δαῖσφαλτον πάλην
τὴν συνέστη ὁ πόλεμος· s³ s⁵ | τὴν Ἑλένην λέγουσιν ἀντὶ τοῦ·
δεύτερος δὲ μετ' Ἀλέξανδρον | ἥς ἕνεκα πολλοὶ σφάλμασι καὶ
γαμεῖ τὴν Ἑλένην. s³ | ἀτυχήμασι περιέπεσον | ἐγὼ
15 δὲ τὰ σφαλλόμενα καὶ μεταπίπτοντα παλαισμάτα τοῦ πο-
λέμου οἶον ἀντὶ τοῦ· δντινα Ἀηφροβον κηρύξουσι τὰ δευτε-
ρεῖα ἔχειν τῶν πολεμικῶν παλαισμάτων μετὰ τὸν *Ἐκτορα.
καὶ τοῦτο ψεῦσμα τοῦ ποιητοῦ· | μετὰ γὰρ τὸν* Ἐκτορα Τρω- (D
ίλος ὁ ἀδελφὸς Ἐκτορος καὶ οὐχ ὁ Ἀηφροβος ἐν τοῖς πολε-
20 μικοῖς ἐδευτέρευν | ἢ οὕτως, ὅτι δεύτερος αὐτὸς γαμεῖ· τὴν πη
Ἑλένην μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον. | ἢ ἴσως καὶ δαῖσφαλτον πάλ-
λην καλῶς ἔχει λέγειν τὴν Ἑλένην, κίρκον δὲ καταρρακτῆρα
καὶ | ἀρπαγα T τὸν Ἀλέξανδρον | μετὰ γὰρ τὸ ἀχθῆναι Φιλοκτῆ- P
τὴν ἀπὸ Ἀήμονος καὶ τοξευθῆναι ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἀναιρεθῆναι
25 τὸν Ἀλέξανδρον Ἀηφροβος τὴν Ἑλένην ἐγγιμὲν ἢ καὶ τοῦ Πριά-
μου αὐτὴν θεμένον ἐπαθλον τῷ ἀριστεύσαντι κατὰ πόλεμον
καὶ λαβὼν ταύτην αὐτὸς ὡς ἀριστεύσας, καθάπερ ἄλλοι φα-
σίν (schol. DΩ 251), ἢ μόνος αὐτὴν ἀφελόμενος, ὡς Εὐριπίδης
ἐν Τρωάσει φησίν (seqq. 959. 960).
30 171 ἐν δὲ δεμνίοις τὸν πέμπτον εἰδωλοπλάστῳ
προσκαταξανεῖ ρέθει καὶ | σώματι | ἐξ ὀνείρων ἐστρο- ■
172 ἐξ ὀνείρων πέμπτον | βημένον τουτέστι ποιήσει αὐ-
ἐστροβημένον | τὸν Ἀχιλλέα | τὸν ἐν ὀνείροις φάντασμα *αὐ-
φησί | ss³ κατ' ὄναρ γὰρ αὐτῇ | τῆς* βλέποντα κινεῖσθαι καὶ

2 sch. AD Ω 251 sch. δ 276

15 παλαισμάτα | σφάλματα α

29 (959) πόσις | νέκυν α

ἐμίγη οὔτος. ss³s⁵ ἐστρο- | ταλαιπωρεῖσθαι ὥσπερ συνου-
βημένον δὲ ἀντὶ τοῦ | τετα- | σιάζοντα αὐτῇ. | λέγει δὲ τὸν P
ραγμένον |. s | Ἀχιλέα.

173 ῥέθει νῦν μὲν τῷ δλφ | σώματι | κυρίως δὲ μόνῳ P †EG 491₁₁
5 τῷ προσώπῳ, παρὰ τὸ ῥᾶον τὰ ἥθη τῆς ψυχῆς δι' αὐτοῦ
φαίνεσθαι.

174 τὸν μελλόννυμφον· | 174 τὸν μελλόννυμφον
μυθεύονται γὰρ ὅτι μετὰ θά- | τὸν Ἀχιλέα τὸν ἐν Ἀθῇ γῆ-
νατον Ἀχιλλεύς ἡγάγετο Μή- | μαι μέλλοντα τὴν Μήδειαν.
10 δειαν τὴν Αἰήτου ἐν μακάρων | μυθεύονται γὰρ ὅτι ἐν μακά-
ρήσοις. ss³ ρων νήσοις αὐτὴν ἐγῆμε θυγα-
τέρα οὔσαν Αἰήτου | καὶ Εἰδυίας τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς]. Ap. bibl. I 12₁
Κυταϊκὴ δὲ ἡ Μήδεια· Κύτη | Κύταια δὲ πόλις Κολχίδος | P
P γὰρ | πόλις Κολχίδος |. ss³ | ὀθεν αὐτὴν Κυταϊκὴν ἐφη.
15 οἱ δὲ Κόλχοι Ἰνδικοὶ Σκύθαι εἰσὶν | οἱ καὶ Λαῖοι καλούμενοι *DP 1088
πλησίον οἰκοῦντες Ἀβασγῶν τῶν πρὶν Μασσαγετῶν †T ὧν Nic. A 249
Κόλχων τὰ φάρμακα αὐθιμερινὸν ἀναιροῦσιν. || εἰς δὲ Κόλ- sch. Pind. O
χους Αἰήτης ἀφίκετο ὡς μὴ ἀρεσθεῖς τῇ τῆς Κορίνθου βασι- XIII 373₁ Dr
λειᾷ. Αἰήτης γὰρ καὶ Ἀλωεύς Ἕλλιον παῖδες καὶ | Πέρσης x 139
20 τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς |. διεῖλε δὲ ὁ Ἥλιος τοῖς παισὶ τὴν
βασίλειαν καὶ τὴν μὲν Ἀρκαδίαν Ἀλωεῖ δέδωκε, τὴν Κό-
ρινθον Αἰήτῃ. Αἰήτης δὲ μὴ ἀρεσθεῖς τῇ Κορίνθῳ παρέ-
θετο ταύτην φυλάττειν Βουνῷ Ἑρμοῦ καὶ νύμφης νύφ, αὐ-
τὸς δ' εἰς Κόλχους ἀφίκετο ἐντειλάμενος Βουνῷ φυλάττειν
25 τὴν τῆς Κορίνθου βασιλείαν, ἕως οὗ ἡ αὐτὸς ἢ τις τῶν ἐξ
αὐτοῦ ἔκοιτο ||. ἐν Κόλχοις δὲ ὁ Αἰήτης γήμας Εἰδυῖαν τὴν Ap. bibl. I 12₁
Ὠκεανοῦ θυγατέρα | ἐν Κυταίᾳ πόλει | Μήδειαν καὶ Ἀψυρτον P
γεννᾷ. ἀδελφαὶ δὲ Αἰήτου | καὶ Ἀλωεύς | ἦτοι Ἕλλιον θυγατέρες ib. 83 sch. Pi
Κίρκη καὶ Πασιφάη, καὶ ἑτέρους (Mal. p. 153) καὶ Καλυψώ |. περὶ

13 Κύτη | Κύτα Steph. 15 Ἰνδικοὶ cf. Hist. VIII 794 et Alex. 980 T
Ἰνδοί Holst. Steph. 181* οἱ καὶ — 16 Ἀβασγῶν | Lazi qui essent (Agath.
II 18) et quae loca incolerent (Arr. peripl. 113) Byzantii nemo ignorabat
itidemque Abasgi cum Byzantiis (Proc. II 471 B) tum Tzetziis (Hist. V 585)
notissimi erant 16 Μασσαγετῶν | error inde ortus, quod Armeniae flumen
Araxen (ποταμὸς Σκνθίας sch. Ap. 490₂) cum altero Araxe confudit, qui
Massagetarum fines permeat (Strab. XI 86). cf. Hist. XII 899 23 Βουνῷ |
iterum l. 24, tertio in sexto versu Eumeli

δὲ τῆς Ἑλλίου βασιλείας εἰς τοὺς αὐτοῦ παῖδας Αἰήτην καὶ *^α
 Ἀλωέα διαιρέσεως Θεόπομπος ὁ Χῖος | Εὐμήλου τοῦ Κο-^{†i}
 ρινθίου | ιστορικοῦ ποιητοῦ μέμνηται λέγοντος· ἀλλ' ὅτε —^{ib.}
 γαῖαν | σημείωσαι δὲ τοῦτο ὅτι οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ιστορι-
 5 κῶν (x 139 c. sch.) Πέρσης καὶ Ἑλλίου παῖδας φασὶ τὸν Αἰή-
 την | καὶ Ἀλωέα, ὁ δὲ Εὐμήλος οὗτος Ἀντιόπης καὶ Ἑλλίου. sch.

ἄλλως· τοῦτο δισσωδῶς ἱστορεῖται. οἱ μὲν γὰρ φασιν ὅτι *Ρα-
 κατ' ὄναρ ὁ Ἀχιλεὺς μιγείς τῇ Ἑλένῃ ἰδεῖν αὐτὴν ἐπεθύ-
 μησεν ἐρωτικῶς ἔχων ἀπὸ τοῦ ὀνείρου καὶ ἡξίωσεν ἐλθεῖν
 10 ἐπὶ τὸ τεῖχος, ἵνα αὐτὴν θεάσεται· πεισθέντες οὖν οἱ Τρῶες
 προσήγαγον ἐπὶ τῷ τείχει, ὁ δὲ ἰδὼν ἐπὶ πλείω ἔρωτα διε-
 τέθη αὐτῇ. οἱ δὲ οὕτως ὅτι ἰδὼν αὐτὴν πρῶτον ἐπὶ τῷ
 τείχει ἔρωτι συνεσχέθη καὶ ἡξίωσε τὴν μητέρα αὐτοῦ συμ-
 15 πρᾶξαι αὐτῷ εἰς τὸ συμμιγῆναι αὐτῇ. ἡ δὲ κατ' ὄναρ ἐποί-
 ησεν ὥς δοκεῖν αὐτὸν αὐτῇ συνέρχεσθαι καὶ οὕτω παρεμυ-
 θήσῃ. | εἰδωλοπλάστῳ δὲ τῷ δι' ὀνείρων ἔρωτι καὶ τῷ
 εἰδωλοπλάστῳ κάλλει αὐτῆς ἐκπυρῶσει αὐτόν.

175 ξεινοβάκχη δέ ss³ | ξεινοβάκχης τῆς Μηδείας,
 cf. P διότι ξένῳ ὅντι τῷ Ἰάσονι ἐφιλιώθη κατ' ἔρωτα αὐτοῦ καὶ
 20 ἐξεβαρχεύθη καὶ ss³ s⁴
 δι' αὐτὸν ἀνείλε τὸν Ἀψυρτον, | Ἀψυρτον κατέτεμε τὸν αὐτῆς
 τὸν ἴδιον ἀδελφόν. ss³ | ἀδελφὸν μεληδόν.
 ἡ δὲ ἱστορία παρ' Ἀπολλωνίῳ τῷ Ῥοδίῳ κεῖται, μέμνη-
 ται δὲ καὶ Πίνδαρος λέγων seqq. P IV 125 θέσφατον —
 25 127 ἀκάμπτοις. τὸ δὲ πλάτος τῆς ἱστορίας κατὰ Φερεκύ-
 δην καὶ ἑτέρους (sch. Pind. P. IV 133) ἔχει οὕτως· || Σαλμωνέως Δρ.
 καὶ Ἀλκιδίκης θυγάτηρ ὑπῆρχε Τυρῶ παρὰ Κρηθεῖ τρεφο-
 μένη τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ. ταύτη μιγείς Ποσειδῶν διδύ-
 μους παῖδας γεννᾷ Πελλαν καὶ Νηλέα, οὓς ἡ μήτηρ ἐκτίθῃσιν
 30 ἱπποφορβίοις. τραφέντες δὲ ἀνέγγων τὴν μητέρα καὶ τὴν
 ἐκείνων μητρειὰν κτείνουσι Σιδηρῶ καίπερ φρυγοῦσαν ἐν τῷ

2 ὁ Κορίνθιος iterum sch. Hes. E p. 23 Gaisf. Εὐμολπον corrupte
 codd. Pind. (Drachm. a. l.). inter auctores Tzetzae praeter illum scholiastam
 nemo est, unde Corinthium fuisse Eumelum discere potuerit 3 (4) μὲν
 τὴν ἀρκαδίαν γ1 ἐναιεν τὴν (7) αὐτὸς ἀνὴρ εἰς ὅστερον ἄλλος ἱκοίτο
 (8) ἡ ἐξ αὐτοῦ τίς ὧδ' ὤχετο κολχίδα ἐς αἶαν α 19 συνεφιλιώθη s
 24 (126) θανέμεν αἰολιδᾶν 31 ἐκείνων | fraudi ei Apollodori
 verba erant

- τῆς Ἥρας τεμένει. Νηλεὺς δὲ στασιάσας μετὰ Πέλλου ἦκεν
εἰς Μεσσηνίην καὶ κτερίζει Πύλον. Πέλλας δὲ ἐν Θεσσαλίᾳ οἰκῶν ib. 95
ἐξ Ἀναξιβίας τῆς Βιαντος ἢ Φιλομάχης τῆς Ἀμφίονος ἔσχεν
Ἀκαστον, Πεισιδικην, Πελόπειαν, Ἰπποθόην, Ἀλκυστιν. Κρη-
5 θεύς δὲ κτίσας Ἰωλκὸν ἐκ Τυροῦς τῆς αὐτοῦ ἀδελφιδῆς γεννᾷ
Ἀἴσωνα, Ἀμυνθάονα, Φέρητα. | μετὰ δὲ Κρηθεά Πέλλας ἔβα- ib. 107
σίλευσεν Ἰωλκοῦ, ᾧ χρησμὸς ἦν | ὑπὸ τινος τῶν ἐξ Αἰόλου Pind. P
θανεῖν | ὧν εἰς ἦν καὶ Ἰάσων παῖς Αἴσωνος ὑπάρχων καὶ IV 126
Πολυμήδης τῆς Αὐτολύκου|. ὡς γοῦν πάντας ἀνῆρει τοὺς Ap. l. l. 148
10 Αἰολίδας ὁ Πέλλας | ἐμελλε *δὲ* καὶ τὸν Ἰάσωνα ἐτι βρέφος
ὄντα ὡς Αἰολίδην ἀνελεῖν, νύκτα βαθεῖαν οἱ τούτου τηρή-
σαντες συγγενεῖς | σορῶ Τ τοῦτον βαλόντες μετὰ δακρύων ἐξ-
άγουσιν ὡς δῆθεν θανόντα. ὑπαγαγόντες δὲ εἰς τὸ Χείρωνος
ἄντρον δεδώκασιν αὐτὸν ἀνατρέφεσθαι καὶ παιδεύεσθαι, κα-
15 θάπερ καὶ τοῦτο Πίνδαρος λέγει (196). αἰξὴν δὲ λαβὼν ἡλι-
κίας κατήλθε τοῦ ἄντρον | καὶ κατὰ μὲν Ἀπολλώνιον καὶ τοὺς
λοιποὺς (sch. Pind. 133) περὶ τὸν Ἄναυρον ἡροτρία ποταμόν|. ὁ
δὲ Πέλλας καὶ | πάλιν Τ χρησμὸν λαβὼν ἤκουσεν ἀπὸ μονοπε- ib. *130
δύλου *φυλάσσεσθαι*, καθάπερ καὶ Πίνδαρος λέγει τὸν μο-
20 νοκρήπιδα πάντως ἐν φυλακῇ σχεθέμεν μεγάλην
(133). τοῦτον γοῦν μαθὼν τὸν χρησμὸν θύσας τῷ Ποσειδῶνι sch. ib. 138
πάντας ἐπὶ τὴν θυσίαν καλέσας εἶδε μονοκρήπιδα τὸν Ἰά-
σωνα· διαπεραιούμενος γὰρ τὸν Ἄναυρον ποταμόν ἄλλο μὲν
ἔξεσάσασεν ἐπ' ἰλύος, ἄλλο δ' ἐνερθε κάλλιπεν αἰθε-
25 ρὴ πέδιλον ἐνισχόμενον προχοῇσι καθάπερ φησὶν Ἀπολ-
λώνιος. | ἰδὼν οὖν ὁ Πέλλας αὐτὸν μονοπέδιλον ἤρετο· σὺ τί Ap. bibl. I 101
ἂν ἐποίησας, εἴ πως ἦν χρησμὸς ὑπὸ τινος ἀναιρεθῆναι σε;
ὁ δὲ βουλῇ τῆς Ἥρας φησὶν· ἐπὶ τὸ ἀγαγεῖν τὸ χρυσόμαλλον
δέρας ἔστειλα ἂν αὐτόν. τὸ δὲ χρυσόμαλλον τοῦτο δέρας ἦν
30 τοῦ κριοῦ, δὲ τὸν Φρίξον εἰς Κολχίδα διεπύρθμευσεν. ἐκεῖ
δὲ τοῦτον, ὥς φασιν, ἔθυσσε Φυξίῳ Αἰὼ καὶ ἐν Ἀρεῶς ἄλσει
περὶ τινα δρυὶν *τοῦτο* ἀπεκρέμασεν. ἐφύλασσε δὲ τοῦτο
δράκων | ὅσον πεντηκόντορος ναῦς μήκει τε πάχει τε,
ὥς φησι Πίνδαρος (436). Τ κατὰ γοῦν τὴν αὐτοῦ κρίσιν ὁ

3 Φιλομάχης Ap.

4 Πελόπειαν Ap.

11 τὸν α *τοῦτο?

12 σορῶ | ἐν δόμοις Pind.

13 ἀπαγαγόντες II

Lycephronis Alexandra. II.

Πελλίας κελεύει αὐτὸν τὸν Ἰάσονα ἀπελθεῖν καὶ κομίσαι τὸ
 δέρας αὐτοῦ. ὁ δὲ τῆς Ἀργούσ ἐπιβάς, ἥτις λαλίστατην εἶχε
 τὴν τρόπιν ἐκ τῆς Ἀσθωναίας ὁρυδὸς ὑπάρχουσαν, καὶ σὺν
 αὐτῷ *καί* ἐτέρους ἄνδρας μὲθ' λαβὼν ὥστε εἶναι *τούς*
 5 πάντας ὃν | κατέπλευσεν εἰς τὴν Κολχικὴν καὶ παρεκάλει Αἰή-
 τῃν δοῦναι αὐτοῖς τὸ δέρας. ὁ δὲ ἔφη δοῦναι, ἂν τοὺς
 Ἑφαιστείους πυρπνόους χαλκόποδας ζεύξωσι ταύρους καὶ
 σπειρώσι τοὺς δράκοντος δόντας, οὗς εἶχεν αὐτὸς Αἰήτης
 τῆς Ἀθηνᾶς δούσης αὐτῷ μέρος ἐκ τῶν ἐν Θήβαις σπαρέν-
 10 των τῷ Κάδμῳ. Μῆδεια δὲ ἡ Αἰήτου θυγάτηρ ἐρασθεῖσα
 Ἰάσονος φαρμάκοις αὐτὸν χρίσασα καὶ τοῦ πυρὸς τῶν ταύ-
 ρων διεφύλαξε καὶ νυκτὶ περὶ τὸ δέρας τοῦτον ἀπάγει καὶ
 γοητεύσασα τὸν δράκοντα τοῦτο ἀφείλετο καὶ τοῖς Ἀργοναύ-
 ταις συναπέπλευσε λαβοῦσα μεθ' ἑαυτῆς καὶ τὸν ἀδελφὸν
 15 αὐτῆς Ἀψυρτον. διώκοντος δὲ Αἰήτου μεληδὼν τὸν Ἀψυρτον
 τέμνουσα ἐρριπτεν εἰς τὴν θάλασσαν. συλλέγων δὲ ὁ Αἰή-
 τῆς τὰ τοῦ παιδὸς μέλη τῆς διώξεως ὑστέριζεν, εἶτα Κόλ-
 χους ἀπέστειλεν εἰς δίωξιν αὐτῶν. αὐτοὶ δὲ Ἡριδανὸν καὶ
 Συρτίδας νήσους καὶ Σειρήνας παρέπλευσαν Ὀρφέως κι-
 20 θαρῆζοντος· Βούτης δὲ μόνος ἐξῆλθε πρὸς αὐτάς. μετὰ δὲ
 Σειρήνας παρέπλευσαν Χάρυβδιν, Σκύλλαν | κυανέας | Πλα-
 κτάς· Θέτις δὲ αὐτοὺς διεβίβασεν Ἥρας παρακλήσει. Θρι-
 νακίαν δὲ παραπλεύσαντες ἔχουσιν βοῦς Ἥλιου εἰς Φαιακίαν
 ἦλθον πρὸς Ἀλκίνοον βασιλέα. τῶν δὲ διωκόντων αὐτοὺς
 25 Κόλχων οἱ μὲν ἐν τοῖς Κεραυνίοις ὄρεσι παρῴκησαν, οἱ δὲ
 εἰς τὴν Ἰλλυρίδα καὶ τὰς Ἀψυρτίδας νήσους, τινὲς δὲ εἰς
 Φαιακίαν. Ἀρήτη δὲ Ἰάσονα καὶ Μῆδειαν συνέζευξε καὶ ἰβ'
 Θεραπαινίδας αὐτοῖς παρέσχεν. οἱ δὲ Κρήτην παραπλεύ-
 σαντες, Αἴγινα, Εὐβοίαν καὶ Λοκρίδα εἰς Ἰωλκὸν ἵκοντο
 30 τὸν πάντα πλοῦν τέσσαρσι μηνσὶν ἀνύσαντες. Πελλίας δὲ
 ἀπεγνώκως τὴν ἀφρίζιν τῶν Ἀργοναυτῶν Αἴσονα ἀνελεῖν
 ἠθέλησεν, ὁ δὲ θύων ταύρου αἷμα πιὼν ἀπέθανεν. ἡ δὲ
 Ἰάσονος μητὴρ ἑαυτὴν ἀνήρτησε νήπιον παῖδα Πρῶμαχον
 ἀπολιπούσα. καὶ τοῦτον Πελλίας ἀνείλεν. ὁ δὲ Ἰάσων τὸ
 35 δέρας δούς εἰς τὸν Ἰσθμὸν πλεύσας Ποσειδῶνι τὴν Ἀργώ
 ἱεροῖ, Μῆδειαν δὲ παρακαλεῖ μετελθεῖν Πελλίαν ἐνεκεν τοῦ

12 ἐπάγει γ2 19 Ἀψυρτίδας edd. Ap. 134 25 Κεραυνίους
 v. Wagn. 137 cf. Ἀκαστος ib. 144 32 ἠθελεν b γ2 Ap.

- φόνου τῶν ἑαυτοῦ συγγενῶν. ἡ δὲ κριὸν ἀφεψήσασα ἄρνα
 ποιᾷ καὶ αἱ τοῦ Πελλίου θυγατέρες ὁμοίως ἀφεψήσαι θέ-
 λουσαι τὸν Πελλίαν ἀνείλον αὐτόν. Ἀκαστος δὲ διώκει Ἰωλ-
 κοῦ Μήδειαν καὶ Ἰάσονα καὶ ἰ' χρόνους ἐν Κορίνθῳ διέτρι-
 5 βον. Ἰάσων δὲ λαβὼν Γλαύκην τὴν Κρέοντος οὐ μικρῶς τὴν
 Μήδειαν ἐλύπησεν, ἥ φαρμάκοις Γλαύκην ἀνελοῦσα | καὶ sch. Eur.
 Κρέοντα | καὶ τοὺς ἰδίους παῖδας Μέρμερον καὶ Φέρητα ξίφει Med. 264
 διαχρησαμένη ἐφ' ἄρματος δρακόντων πτερωτῶν εἰς Ἀθή-
 νας ἀποδημεῖ καὶ συνοικήσασα Αἰγεί τῷ Πανδίωνος γεννᾷ
 10 Μῆδον. ὕστερον δὲ τῷ Θησεῖ ἐπιβουλεύσασα ἐκβάλλεται
 τῆς πατρὶδος μετὰ τοῦ παιδός, ὃς βαρβάρων ἐπικρατήσας
 τὴν ὑπ' αὐτὸν Μήδειαν ἐκάλεσε καὶ στρατεύσας ἐν Ἰνδοῖς
 τελευτᾷ. Μήδεια δὲ ἀγνωστος εἰς Κόλχους ἦκε καὶ τῷ πατρὶ
 τὴν βασιλείαν δίδωσι πάλιν Πέρσην ἀνελοῦσα τὸν ἀδελφὸν
 15 ἐκείνου τὸν αὐτὸν ἐκβαλόντα τῆς βασιλείας. οὕτω μὲν οἱ
 πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν τὸν τῶν Ἀργοναυτῶν ἀπόπλουν εἰς
 Κόλχους γενέσθαι φασὶ τοῦ Ἰάσονος εἰπόντος Πελίᾳ ὅτι, εἰ
 ἔγνω τὸν ἐμὲ μέλλοντα ἀνελεῖν, ἀπέσταλκα ἂν αὐτόν τὸ
 χρυσοῦν δέρας ἀποκομίσαι μοι καὶ τοῦ Πελλίου κατὰ τὴν αὐτοῦ
 20 κρίσιν αὐτῷ ἐπιτάξαντος τοῦτο ἀποκομίσαι. ὁ δὲ Πινδα-
 ρός (P IV) φησιν ὅτι κατελθὼν ὁ Ἰάσων ἀπὸ τοῦ Χείρωνος 180
 ἀντροῦ | καὶ γνωρισθεὶς τῷ πατρὶ *καὶ* τοῖς συγγενέσιν 213
 ἀριστοποιεῖται καὶ συνευχεῖται αὐτοῖς, εἰτα πρὸς Πελλίαν
 ἀπελθὼν | ταχέως μέσον ὄχλου πολλοῦ | τὴν τῶν προγόνων 148. 273
 25 βασιλείαν ἀπῆται. ὁ δὲ Πέλλας ὑπέσχετο δοῦναι αὐτῷ πρῶ-
 τον εἰπὼν αὐτόν ἀπελθεῖν εἰς Κολχίδα καὶ τὴν Φρίξου ψυ-
 χὴν | ἀνακαλέσασθαι τρεῖς κατὰ τὸν νόμον | ἐφη γὰρ ὑπὸ δει- sch. ib. 281
 μάτων νυκτερινῶν θορυβεῖσθαι διὰ τὸν Φρίξον. εἰ γοῦν 280
 ἀπέλθῃς σὺ, *φησὶ*, καὶ οὕτω ποιήσεις καὶ τὸ δέρας κομί-
 30 σεις — νέος γὰρ εἶ, ἐγὼ δὲ γέρον — δίδωμί σοι τὴν βασιλείαν |.
 τοῦτο δὲ εἶπεν, ὥς ἀπελθὼν ἀναιρεθῇ ὑπὸ τοῦ δράκοντος. | 170
 τὰ δὲ τοῦ Πινδάρου ρητὰ οὕτως ἔχουσιν 150 ἐστάθη —
 152 ὄχλου καὶ μετ' ὀλίγον πάλιν φησὶν 261 οὐ — δά-
 σασθαι.

10 ἐπιβουλεύουσα b γ1 Ap. 11 ἀττικῆς c 12 ἐν om. II cf. Ap.

32 (150) ἀταρβάντοιο a ἀταρβάτοιο γ1 ἀταρβάκτοιο b ἀτὰρ ἀφόβου
 βάκταιο γ2 33 (261) νῶιν | lacuna a ναιοῖσι γ2

μένην τῇ Κλυταιμνήστρᾳ. ss³s⁴ ἡ δὲ Ἰφιγένεια κατὰ τινὰς
 Ἑλένης θυγάτηρ ἐστίν, ὡς καὶ αὐτὸς Λυκόφρων λέγει δυεῖν
 πελειαῖν ὠρφανισμένην γοναῖς (103). ss³ λείπει τὸ
 p ὡς, ἵνα ᾗ | ὡς | πόρῳ int. lin. s³ οὐκ ἀπεικὸς δὲ τὸ θυο-
 5 μένης τῆς Ἰφιγενείας διαδραμεῖν ἔλαφον καὶ ταύτην τοῦς
 Ἕλληνας ἀνελεῖν, τὴν δὲ κόρην ἑᾶσαι | καὶ γὰρ Ἰουλλίαν Λου- *Plut.
 πέρκα· Ῥωμαῖαν ἀετὸς οὕτως ἔσωσε· σφαγιαζομένης γὰρ min.
 αὐτῆς καταπατὰς ἀπὸ τοῦ ἱερέως τοῦ δήμου τὸ ξίφος ἀρπάζει
 καὶ πρὸς δάμαλιν ἐπιρρίπτει πλησίον τοῦ νεῶ νεομένην,
 10 ἣν καὶ ἐσφαγίλασαν ἀντ' αὐτῆς | οὐκ ἀγνοεῖς δὲ καὶ τὸν ἀντ' Gen. 25
 Ἰσαὰκ *ἐν φυτῷ* Σαβὲκ κριὸν δεδεμένον.

184 βύκταισ(ι) σφοδροῖς | 184 βύκταισι κυρίως τοῖς
 P ἀνέμοις | καὶ ἡχητικοῖς, ἀπὸ σφοδροῖς ἀνέμοις τοῖς βύουσι
 τοῦ βύειν καὶ κρύπτειν τὰ καὶ κρύπτουσι καὶ βυθίζουσι
 15 σκάφη. cod. Taur. CLXV ap. τὰ σκάφη | νῦν | δὲ ἀπλῶς P
 Gaisf. EM 21650 not. | ἀνέμους | εἶπεν.
 τὸ ἐξῆς· οἱ δὲ Ἕλληνες χερνίψαντες ἦτοι τὴν Ἰφιγένειαν |
 σφαγιάσαντες | στερεῶν εἰρεσίαν ἐνοπλίσουσιν (205).
 ss³s⁵ χερνίψουσι | σφαγιάσουσι· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χερ-
 20 νίβων, οἷς καθαιρομέν τὰς χεῖρας, τὴν θυσίαν χερνίβα
 εἶπεν ὡς καθαιρουσαν (196 p 209 P 325 P). T *ὠμῆσαι
 κυρίως | οἱ ὠμὰ ἐσθλόντες | * πόρῳ | δάμαλιν | λέγει P p
 δὲ τὴν | Ἰφιγένειαν | τὸ δὲ πόρῳ* διὰ δύο ρρ δεῖ γρα-
 φεῖν· πόρῳ γὰρ ἦν καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς ρ πόρῳ. οὗτος
 25 δὲ ὁ Λυκόφρων οὐ ποιητικῇ ἀδείᾳ, ἀλλὰ μυθῶ τοιαῦτα ποιεῖ.
 καίτοι γε *καί* μετὰ βραχέος ἀπταιστος ἦν ὁ στίχος· τοῦ
 γὰρ λαμβικοῦ ἐστὶ καὶ τὸ πάθος τὸ λεγόμενον χωλλάμβον,
 ὁποῖον μετὰ τῶν δύο ρρ καὶ τοῦτό ἐστιν.

185 Σκυρίου δράκοντος *τοῦ Νεοπτόλεμου | διὰ τὸ P
 30 φοινικὸν καὶ αἰμοχαρές* | ἐν *γὰρ* Σκύρῳ κατὰ τινὰς μόνον
 ἀνετράφη *ὁ Νεοπτόλεμος* (90₁₃) | κατ' ἐμὲ δὲ καὶ ἐγεννήθη ἐκ Δρ. bibl.
 Ληιδάμειας τοῦ Λυκομήδους θυγατρὸς | ἡ δὲ Σκύρος νήσος sch. D
 ἐστὶ μία τῶν Κυκλάδων.

21 Hes. ὠμότης

19 χερνίψαντες· σφαγιάσαντες, θύσαντες γ1
 26 βραχέος | τῶν δύο ρρ II

25 μωρία II

- ἔρωτα, πληγεῖσα δὲ τὸν πόδα ὑπ' αὐτοῦ σφύρα ἐν Θετταλίᾳ
 ἐλθοῦσα ἰάται ἐν τῷ ἀπ' αὐτῆς κληθέντι Θετιδεῖω || κατὰ δὲ sch. Eur.
 Εὐριπίδην, ὅτι | διωκομένη ὑπὸ Πηλέως ἢ Θέτις μετέλλατ- Andr. 1266
 τεν εαυτὴν | ὡς ὁ Πρωτεύς εἰς διαφόρους ἰδέας | ἐκεῖ δὲ sch. Ap. A 582
 5 κατέσχευεν αὐτὴν ἐν σπηλίας μορφῇ καὶ ἐμίγη αὐτῇ, δῶκεν καὶ || schol. Pind. N
 Σηπιάς χωρίον Μαγνησίας | Θετταλικῆς. οὐτω γοῦν φυ- IV 101
 γάδα Οἰνώνης ἦτοι Αἰγίνης τὸν Πηλέα φησὶν· Τ ἢ γὰρ Αἰ- Her. VII 188
 γινα πρῶτον Οἰνώνῃ ἐλέγετο | ἀπὸ Οἰνώνης τῆς Βουδίωνος sch. Pind. N
 θυγατρὸς, καθὰ φησι Πυθαίνετος ἐν τῷ α' Αἰγινητῶν | VI 53
 10 Αἶγινα δὲ μετεκλήθη, ὡς πάντες φασὶν, ἀπὸ Αἰγίνης τῆς Ap. bibl.
 Ἀσωποῦ | διὰ δὲ τὸν φόνον Φώκου ἢ μήτηρ αὐτοῦ Ψαμάθῃ III 157
 λύκον μέγαν ἐποίησε διαφθεῖρειν τοὺς βόας Πηλέως, δν πά- ? (Ov. Met.
 λιν αὐτῇ ἀπελίδωκε Θέτιδος παρακλήσει. | οἱ δὲ φασιν ὅτι XI 380)
 ἢ Θέτις τοῦτον ἀπελίδωκε τρώγοντα τὰς βόας, δς Πηλεὺς S 901
 15 ἀποινα ἐστελλεν Ἀκάσιω ὑπὲρ Ἄκτορος τοῦ ἐκείνου υἱοῦ, δν
 ἄκων ἀνείλεν (ἐν) κυνηγεσίῳ. | οἱ δὲ φασιν ὅτι ὁ Πηλεὺς sch. Aristid.
 πρὸ Θέτιδος Πολυμήλην εἶχε γυναῖκα τὴν Ἄκτορος θυγατέρα, ὅπ. τ. τεττ.
 ἧς ἀδελφὸς Ἴρος, οὗ παῖδα Εὐρυτίωνα ἐν κυνηγεσίῳ ἄκων XI 380
 Πηλεὺς ἀναιρεῖ ἓνα ὄντα τῶν Ἀργοναυτῶν.
- 20 176 μύρμων· ληροῦσιν ὅτι Αἰακὸς ἐξ Αἰγίνης Αἰλ Ap. III 157
 γεννηθεὶς ἐν τῇ ἀπ' αὐτοῦ Αἰγίνῃ νήσῳ κατελείφθη μόνος |
 ἡτήσατο δὲ τῷ Αἰλ καὶ δς *τοὺς* μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίη-
 ῃσε (84₁₅) || καθὰ καὶ Ἡσίοδος ἐν τῇ | ἡρωικῇ γενεαλογίᾳ | sch. Pind. N
 φησὶν seqq. sex vv. sch. Pind. | καὶ ταῦτα μὲν τὰ ληρώδη καὶ III 21 Procl.
 25 μυθικά | Θεογένης δὲ ὁ ἱστορικὸς ἐν τῷ περὶ Αἰγίνης φησὶν Hes. E p. 422
 ὀλιγανθρωποσύνης τῆς νήσου τοὺς ἐν αὐτῇ ἐν σπηλαίοις οἰ-
 κεῖν ἀκατασκεύους ὄντας καὶ τοὺς μὲν γεωργομένους καρποὺς
 ἐν τοῖς σπηλαίοις τίθεσθαι, τὴν δ' ἐκ τούτων ὀρυττομένην
 γῆν εἰς τὰς γεωργίας ἀναφέρειν ὡς ὑπάντρου τῆς νήσου τε-
 30 λούσης καὶ μᾶλλον ἐπὶ τῶν πεδινῶν. Αἰακὸς δ' ἐλθὼν μετὰ
 τινων ἐκ Πελοποννήσου καὶ οἰκήσας τὴν νήσον ἐξημέρωσεν
 αὐτὴν πάντα διδάξας τὰ πρὸς πόλεμον καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν

9 *Αἰγινητικῶν sch. Pind.

16 <ἐν> 'cum Eudocia' Muell.

17 πολέμηλον α Πολυμήλην Eust. II. I 260₁₃ v. Dind. ad sch. Ar.

21 *αὐτῆς γ2

22 *τοὺς* Ap. l. l. 84₁₅

23 haec Drachm.

ad sch. Pind. O VIII 26° rettulit

25 Θεογένης II Muell. FHG

IV 511₁₇

188 θαρδὸν δὲ φαληριῶ- | φαληριῶσαν | τὴν Λευκὴν P
 P σαν οἰκῆσει σπῖλον | ἐπὶ νῆσον | τὴν Εὐξείνου ἢ | τὴν N 799
 cf. p πολὺν χρόνον | τὴν <σπῖλον> | λευκαινομένην ἐκ τοῦ ἀφροῦ
 καλουμένην Λευκὴν νῆσον <οἰ- | τῶν κυμάτων | ἢ κατὰ Διονύ-
 5 κῆσει> | (939). σπῖλος δὲ | ἢ | σιον τὸν Περιγηγῆτην (544), ὅτι
 νῆσος | εἴρηται. s

πολλὰ ζῶα λευκὰ ταύτην κατοικεῖ | λάροι | κύκνοι | καὶ πε- Arr. per
 λαργοί. *σπῖλον σπιλάδα | νῆσον*. T *τὸ δὲ Κέλτρος 597
 P ὄνομα λίμνης βαλλούσης εἰς τὸν Εὐξείνον πόντον. | ss⁴ ἐν
 10 τισι βιβλίοις Λέκτρον· ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ εἰσβάλλον-
 τος περὶ τὸν Εὐξείνον πόντον. s⁴ (un. a int. lin.).

192 βαθὺς ἔσω ρηγμῖνος· ἐν Σκυθίᾳ ἐστὶν αἰγιαλὸς
 εἰς μῆκος διήκων, α σταδίων, δς καλεῖται Ἀχιλῆως δρόμος
 p ss³s⁴ ἐπειδὴ μόνος Ἀχιλεὺς τρέχων ἐκεῖσε διέβη. ἀπὸ κοινοῦ
 15 δὲ <θαρδόν> πολὺν χρόνον. s⁴ | βαθὺς δὲ δρόμος ἐρη-
 μος τοῦ νυμφίου κληθήσεται ἥτοι τοῦ Ἀχιλῆως | ἐν τῷ
 τόπῳ ἐκείνῳ, ὃν διήλθε τρέχων. s⁴ ἐρημος δὲ λέγεται,
 ἐπειδὴ μάτην ἔτρεχε. s⁴? Ἀχιλλεῖος δρόμος ἐκλήθη ἐκ τοι-
 αύτης αἰτίας· Ἰφιγενείας μελλούσης σφαγιάζεσθαι ἐν τῇ
 20 Ἀδελίδι τῇ Ἀρτέμιδι ἀνῆρπαζεν αὐτὴν ἢ Ἀρτεμῖς καὶ ἐπεμ-
 ψεν εἰς τὴν Σκυθίαν. τότε δὲ ἠράσθη αὐτῆς Ἀχιλεὺς καὶ
 ἔμεινεν ἐπιδιώκων μέχρι τινὸς τόπου. καὶ ἐντεῦθεν ἐκλήθη
 Ἀχιλλεῖος δρόμος. sch. DP 306.

194 *Ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ στένοντος ἄτας καὶ κενὴν
 25 ναυκληρίαν <καὶ> καὶ τὴν ἀφαντον εἶδος ss³s⁴ ἡ λ-
 λωιωμένην* ss⁴.

ἀφαντον δὲ εἶδος s οἱ μὲν | ἐρρέθη ταῦτα, εἰς τί ἡλλάγη ἢ
 φασιν ἄρκτον, οἱ δὲ ἔλαφον | Ἰφιγένεια· *οἱ μὲν εἰς ἄρκτον,
 ὑποβεβλήσθαι ἀντ' αὐτῆς ss³ | οἱ δὲ εἰς ἔλαφον,* νῦν δὲ φη-
 30 σιν αὐτὴν εἰς γραῖαν ἀλλα-
 γῆναι.

P γραῖαν δὲ | τὴν γεγρακυῖαν ἐν τοῖς σφαγίοις ἢ τὴν μετα-
 βληθεῖσαν εἰς γραῖαν διὰ τὸ μὴ γνωρισθῆναι ὑπὸ τῶν Ἑλλή-
 νων | ss³s⁴ ἀρπαγῆναι ὑπὸ Ἀρτέμιδος T. τὸ δὲ πέλας ἀπὸ
 35 κοινοῦ, ἔστι δὲ ὑπερβατόν | καὶ πέλας τοῦ κρατῆρος τοῦ

15 βαθὺς | πολλὸς b om. a c δρόμος | om. a 22 ἐπιδιώκων |
 *εἰ ἔτη διώκων? cf. 9521 (sch. Pind. N IV 79 hinc pendet)

- (P) Ἰδου τοῦ παφλάζοντος ἐκ βυθῶν τῷ πυρὶ. | ss³s⁵
 P | Ἰδου δὲ κρατῆρα λέγει τὸν λέβητα ss³s⁴ διὰ τὸ εἰς αὐτὸν
 σφαζομένους ss³s⁵ τοὺς ξένους | ss⁵ εἰσβάλλεσθαι ss³s⁵. ἄλλοι
 δὲ φασὶ χάσμα εἶναι ἐν Ταύροις, ἐξ οὗ φλόγα φέρεσθαι
 5 φασιν, εἰς δὲ τοὺς ἀναιρουμένους ἔρριπτεν ἡ Ἰφιγένεια. ss³s⁴
 δαιταλουργίᾳ δὲ ss³ | τῇ μαγειρίᾳ | καὶ s³ τῇ ἐν Ταύροις
 ξενοκτονίᾳ ss³. στένοντος τόδε καὶ τόδε πέλας τῶν
 σφαγιστηρίων καὶ τῶν χειρνίβων καὶ τῶν θυτηρίων | πέ- 943a
 λας τε τοῦ κρατῆρος τοῦ Ἰδου τοῦ παφλάζοντος ἐκ
 10 βυθῶν φλογί | ὄντινα κρατῆρα ἡ Μέλαινα ἦτοι | ἡ Περ- P
 σεφόνη | ἡ Ἰφιγένεια ποιφύξει καὶ | φουρήσει | λεβητί- P
 ζουσα καὶ ἐψῶσα τὰς σάρκας τῶν φθιτῶν ἦτοι τῶν
 ἀνθρώπων ἐν δαιταλουργίᾳ καὶ μαγειρικῇ τέχνῃ. τὴν
 Ἰφιγένειαν ἐμελλον θυσιάσαι δι' αἰτίαν τοιαύτην· ἐξελθὼν Ap. ep. 321
 15 γὰρ Ἀγαμέμνων ἐπὶ κυνηγεσίᾳ καὶ τρώσας ἔλαφον μεγαλα-
 χήσας ἐφθέγγετο· οὕτως οὐδὲ ἡ Ἀρτεμις. χολωθείσα δὲ ἐπὶ
 τούτῳ ἡ θεὰ τοὺς ἀνέμους κατέσχευεν. | ἐδόθη δὲ χρησμός ὡς, sch. Eur. O
 εἰ μὴ τυθῇ ἡ Ἰφιγένεια, οὐκ ἂν ἄλλως τοῖς ἐπὶ Τροίαν φέ- 658
 19 ρουσιν ἀνέμοις ἐντύχωσιν οἱ Ἕλληνες.

200 χῶ μὲν πατήσῃ χῶρον· | ὁ μὲν οὖν Ἀχιλεὺς |
 φησὶ, εἴ τι εἰς Σκυθίαν θρηνῶν | διατρέψει | ἰμερίων τοῦ
 λέχους τῆς Ἰφιγενείας |· ss³s⁴ οἱ δ' ἀμφὶ βωμόν s³s⁴ οἱ δὲ
 Ἕλληνες, φησὶν, ἐν Αὐλίδι ss³s⁴ τῆς Βοιωτίας s³ | περὶ τὸν βω-
 μόν | τοῦ Διὸς ἑωρακότες τὸν δράκοντα τὸν σὺν τῇ μητρὶ τοὺς
 25 στρούθους φαγόντα δράκους ἀλλήλοις δόντες πλεύσουσιν ἐπὶ
 τὴν Τροίαν. τινὲς δὲ τὸ Κρόνου ἀντὶ τοῦ Κρονίδου νῦν
 ἀνέγνωσαν, ἐν ᾧ τοῦ Διὸς, οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ Κρόνου αὐτοῦ καὶ
 φασιν διὰ τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον πρότερον τοῦ Κρόνου ἦν,
 ἐνθα ἔλαβον τὸν χρησμόν οἱ Ἕλληνες διὰ | τῷ δεκάτῳ ἔτει τὸ
 30 Ἴλιον πορθήσουσι|. τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως ληπτέον· τοῦ προ-
 μάντιος Κρόνου τοῦ δράκοντος· καὶ γὰρ ὁ δράκων ἐμαν-
 τεύσατο, ὥς φησι καὶ Ὅμηρος (B 308) ss³s⁴ ἀλλ' ὕστερον
 τοῦ Κρόνου ss⁴. πρόμαντις οὖν ὁ Κρόνος ὁ πρὸ τοῦ ss³s⁴

2 αὐτὸν τοὺς s³ 7 στένοντος — 13 τέχνη post 9430^b ἀλ-
 λαγήναι libri 25 πλέουσιν s 27 αὐτοῦ om. ss³ II 31 τὸν δρά-
 κοντα s

(sch. Pind. O II 16) καὶ Κασσάνδρου τοῦ Σαλαμινίου καὶ τῶν λοιπῶν ἱστορικῶν ἱστορικώτεροι καθεστήκαμεν καὶ ἀλληγορεῖν ἐπιστάμεθα καὶ ὑπὲρ Κορνοῦτόν τε καὶ Παλαίφατον καὶ Δομνίνον (Mal. 109 O) καὶ Κεφαλλίωνα (id. 111) καὶ Ἡρά-
 5 κλειτον καὶ τοὺς ἄλλους, ὅπόσοι ἢ ἐτέρωθεν ἀρυσάμενοι ἢ ἀφ' ἐαυτῶν γράφοντες ἠλληγόρησαν. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ἢ ἀσύμφορα ἢ παντελῶς ὀλίγα ἠλληγορήκυσαν ὥς καὶ Φικούλης ὁ Κορίνθιος, ἡμεῖς δ' ἀφ' ἐαυτῶν μεμαθήκαμεν καὶ κατὰ πλά-
 10 τος καὶ καιρίως ἀλληγορεῖν καὶ ἱστορίας πλάτος ἐπεξεργά-
 ζεσθαι. ἀλλ' ἔασον, ἀνθρώπε, καὶ μὴ ἐνόχλει πλατυτέρως γράφειν ἡμᾶς, μὴ μᾶλλον συνθολώσωμεν, μὴδ' ἀλληγορεῖν ἐν οὐκ ἀλληγορουμένοις μύθοις Αὐκόφρονος.* *γεννᾶται | γεν- P
 νᾶ | ἀττικῶς, τὸ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ.*

178 ἀφ' ἐπὶ τὰ παῖδων· ὁ μὲν Αὐκόφρων οὗτος οὐκ
 15 οἶδ' ὅθεν εὐρὼν ἢ ψευδογραφῶν T
 τὸ γὰρ ἀφ' ἐπὶ τὰ παῖδων | ἐπὶ τὰ παῖδας ἄρρενας λέγει
 P | λέγεται ὅτι ἡ Θέτις ἐπὶ τὰ ἄρρε- | τὴν Θέτιν ἐκ Πηλέως τεκεῖν
 νας παῖδας ἔσχεν ἐκ Πηλέως ss³
 καὶ τοὺς μὲν ἐξ εἰς πύρ βαλοῦσα ἀνεῖλεν | ὥς ἀνάξια
 20 πάσχουσα ἐαυτῆς, ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀχιλέως ἐφωράθη καὶ ἐκω-
 λύθη ss³ss⁴. Πινδαρος (J VIII 60) δὲ λέγει Ποσειδῶνα | Ἀπόλ- Ap. III
 λωνα †T Δία περὶ γάμων τῆς Θέτιδος ἐρίσαι, κωλυθῆναι δὲ
 αὐτοὺς | κατὰ τινὰς τῶν ἱστορικῶν ὑπὸ Θέμιδος | κατὰ δὲ *sch. P
 Αἰσχύλον ὑπὸ Προμηθέως· φησὶ γὰρ ἡ — πατρός (Prom. VIII 8
 25 766). Ἀπολλόδωρος (III 168) δὲ Δία καὶ Ποσειδῶνά φησι μύ-
 νους ἐρίσαι περὶ τοῦ γάμου τῆς Θέτιδος, Θέτιν δὲ ὥς τραφεῖ-
 σαν ὑφ' Ἡρας μὴ θέλειν Διὶ συνελθεῖν, ὅθεν ὀργισθέντα τὸν
 Δία θνητῷ συζεῖσθαι αὐτήν. Χείρωνος δὲ βουλαῖς ὁ Πηλεὺς
 30 κατέσχευεν αὐτήν εἰς παντοίας μορφὰς μεταβάλλουσαν ἐαυ-
 τήν καὶ ἐμίγη αὐτῇ ἐν εἵδει σηπίας (85s) καὶ γίνεται ὁ γά-
 μος Πηλέως ἐν Πηλῷ καὶ οἱ θεοὶ δῶρα ἔδωκαν, ὁ μὲν Πο-
 σειδῶν ἵππους Ξάνθον καὶ Βαλλίον | Ἡφαιστος μάχαιραν | *S³
 καὶ οἱ λοιποὶ ἑτέρα. || γεννήσασα δὲ ἡ Θέτις τὸν πρὶν κατὰ Δ P.

1 Κασσάνδρον Muell. FHG IV 422 7 Φικούλης 673 T 16 τὸ
 γὰρ om. s³ 17 λέγει s³ ὅτι — Θέτις om. s³ 18 γεννῆσαι s³ 21 Ἀπόλ-
 λωνα admiscuit ex Orionis fabula 328 22 γάμον II 23 ἱστορικῶν
 res a Pindaro ipso et Apollodoro narratur

- Ἀπολλόδωρον Λιγύρωνα καλούμενον, ὅστερον δὲ Ἀχιλέα
μετακληθέντα διὰ τὸ δοθῆναι Χείρωνι καὶ | δίχα κοινῆς χι- EM 181¹⁷
λῆς ἀνατρέφεισθαι | ἐσπέρῃ μὲν αὐτὸν εἰς πῦρ ἐβάλλεν, 88¹⁹
ἡμέρῃ δὲ ἔχρειεν ἀμβροσίῃ ὥς ἀθανάτισαι τοῦτον ἐθέλουσα.
5 ἰδόντος δὲ τοῦ Πηλέως αὐτήν | βάλλουσιν αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ | ib.
καὶ βοήσαντος συνέβη ταύτην πρὸς τὰς Νηρηίδας ὑποχωρή-
σαι, ὃ δὲ Πηλεὺς τῷ Χείρωνι τὸν παῖδα δέδωκεν ἀνατρέ-
φεισθαι. καὶ ταῦτα μὲν φησιν Ἀπολλόδωρος | Ἀγαμήστῳ *Ptol. Heph
δὲ ὁ Φαρσάλιος Πυρρίσοον λέγει πρότερον τὸν Ἀχιλέα κεκλη-
10 θῆναι ἐν τῷ τῆς Θέτιδος Ἐπιθαλαμῷ, εἰτα τοιοῦτοτρόπως
αὐτὸν Ἀχιλέα κληθῆναι, ὥς τοῦτου τὰ ἐπη δηλώσει· παι-
δνῷ δ' ὀδνομα θῆκε Πυρρίσοον, ἀλλ' Ἀχιλέα Πη-
λεὺς κέκλησκε, χεῖλος ἐνεκά μιν κείμενον ἐνὶ
κόνει σποδιῇ ἐνὶ πῦρ ἀπάμερσε χεῖλος αἰθομένου
15 ἀπροφάτως ἐτέρου. | ὃ δὲ Εὐριπίδης (Andr. 1265) | ἀπαξ Τ
φησὶ μιγῆναι Πηλέα τῇ Θέτιδι ἐν τῇ Σηπιάδι καὶ ἕτεροι
(sch. ib.) σὺν αὐτῷ. | *φεψάλω πυρκαῖᾳ, ἣν φεύγει τις ψαύειν
καὶ προσεγγίζειν Τ σποδομένων ἀλλαχοῦ τυπτομένων,
νῦν δὲ φλεγόμενων* Τ μοῦνον ἀντὶ τοῦ μόνον ἰωνικῶς Τ
20 ἐξαλύξαντα | ἐκφυγόντα | σποδὸν ἀλλαχοῦ τὴν | στακ- P 54P
τὴν | νῦν δὲ πυρκαϊὰν καὶ | καῦσιν. |* P
180 χ' ὡ μὲν· καὶ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ἀρπάσας τὴν Ἑλέ-
νην ὑποστρέψει πάλιν εἰς τὴν Τροίαν ὥσπερ τις παῖς κινή-
σας καπνῷ σφηκῶν φοινικῶν κατοικίαν καὶ παροτρύνας αὐ-
25 τοὺς. χ' ὡ μὲν | ἀττική συναλοιφή Τ 'καὶ ὁ μὲν'· τὸ ᾱ καὶ τὸ EM 816³⁵
δ εἰς ὦ μέγα *κιρνᾷται, τὸ δὲ ἰ ἐξεβλήθη καὶ ἐτέθη ἀνω.*
181 σφήκας δαφεινοὺς | 181 *σφήκας δαφεινοὺς P
P τοὺς | ἄγαν φοινικούς|. s γρ. καὶ | δὲ φοινικούς· λέγει τοὺς Ἑλλη-
κελαινοὺς. ss³ss⁵ | νας.* |
30 καὶ γὰρ ὑπὸ καπνοῦ κα(τα)ταράσσονται οἱ σφήκες. s³ss⁵
χηραμοὶ δὲ λέγονται αἱ | κατα- | χηραμὸς γίνεταί ἀπὸ τοῦ χῶ EO 164³¹
δύσεις | ss³ | τὸ χωρῶ καὶ ἐξ αὐτοῦ χηρα-

31 Eg (EG 563⁴⁵) Suid. (*Zon. 1851) sch. Arist. ὅπ. τ. δ' 309¹⁶ Hes. —
sch Ap. 1299 Nic. Θ 149

8 μνήστων a cf. ex. II. 105²¹ 11 παιδι a cf. ex. II. 106³ 12 ἀχιλῆα b
15 ἀπροφάτως γ2 εὐπροφάτως b εὐπροφάτως a 26 *ἀνω (ἡ κρᾶ-
σα)? 28 γὰρ s γὰρ — κελαινοὺς post 90¹ ἀσπάλαξ s 29 κελαι-
νοὺς cf. EM 142¹¹ 30 ταράσσονται s³

- | μός | δ φωλεός | καὶ ἡ κατὰ- P
 | δυσις
 τῶν ὄψεων καὶ σφηκῶν καὶ μελισσῶν καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦ-
 τον ζῶον ὅσον ἀσπάλαξ ss³ s⁴ καὶ τὸ ὁμοῖα s³ s⁶. χειρα-
 4 μός | ἡ κατὰδυσις |. *Eg (EM 810₂₅)
 P 182 δῶμα νῦν τὸν | φωλεόν |. T 181
 183 οἱ δ' αὖ προγεννή- 183 οἱ δ' αὖ προγεννή-
 τειραν τὴν πρῶτως γεννή- τειραν· οἱ δὲ ὠμησταὶ Ἐλ-
 σασαν τὸν ἐπώνυμον τοῦ πο- ληνες τοῖς βύκταις καὶ τοῖς
 10 λέμου Νεοπτόλεμον. s οὐλα- | ἀνέμοις | θυσιάσουσι τὴν P
 μωνύμου | τοῦ Νεοπτόλεμου | Ἰφιγένειαν τὴν προγεννήτει-
 προγεννήτειραν δὲ λέγει | ραν ἥτοι μητέρα τὴν πρὸ τῆς
 τὴν Ἰφιγένειαν, ἐπεὶ κατὰ τινος θυσίας αὐτῆς γεννήσασαν τὸν
 δ Πύρρος ἐκ ταύτης | καὶ Ἀχι- οὐλαμῶνυμον Νεοπτόλεμον. ἡ
 15 λέως ἐγένετο. μετὰ δὲ τὸ τὴν πρόγονον οὐλαμῶνυμον
 σφαγῆναι αὐτὴν παρέθετο δ τουτέστιν Ἀλεξάνδρου· οὐλὰς
 Ἀχιλεὺς τὸν παῖδα τῇ Δι- γὰρ ἡ|κριθὴ T. δ δὲ Ἀλέξαν-
 δαμείᾳ ἐν Σκύρῳ. προγεννή- δρος ἐν πῆρᾳ, φασὶν, ἀνετράφη,
 τειρα οὖν τοῦ Πύρρου ἡ Ἰφι- δθεν οὐλαμῶνυμον αὐτόν φασι
 20 γένεια. ἄλλοι δὲ φασιν δι- καλεῖν. | τοῦτο δὲ λῆρὸς ἐστί·
 γράφεται οὐλαδωνύμου ἵνα πηρωνύμου γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν
 δηλοῖ τὸν Πάριον. οὐλὰς δὲ ἡ ἡ σακκωνύμου, οὐ μὴν οὐλα-
 πῆρα· διὰ τὴν πῆραν οὖν ἐκλή- μωνύμου· T
 θη Πάρις δ' Ἀλέξανδρος· ss³ *οἱ γὰρ ποιμένες ἐν πῆρᾳ αὐτόν
 25 ἐκτεθέντα εὖρον* ss³ s⁴ οὐλὰς δὲ, ὡς εἴρηται, ἡ πῆρα. ss³
 προγεννήτειραν· κατὰ τινος (supr. 14) || ἐξ Ἰφιγενείας καὶ
 Ἀχιλέως ἐγεννήθη δ' Νεοπτόλεμος, μετὰ δὲ τὴν ἐπ' Εὐρύπῳ
 Ἰφιγενείας θυσίαν | ὡς γησι Πίνδαρος *Ἰφιγένεια ἐπ' Εὐ-
 ρύπῳ σφαχθεῖσα (P XI 36)* | παρέθετο, ὡς *τινες* φασὶν,
 30 Ἀχιλεὺς τὸν παῖδα Διδαμείᾳ ἐν Σκύρῳ τῇ νήσῳ||. Τρυ-
 φιδῶρος δὲ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες Διδαμείας τῆς Αὐκομήδους

13 κατὰ τινος sch. BD T 326

22 sch. Eur. Andr. 293

15^b οὐλαμῶνυμον | μ II16^b οὐλὰς | οὐλή a m217^b κριθὴ

proll. 2

19^b οὐλαμῶνυμον | μ b γ2 δ γ120^b καλεῖσθαι γ222^b οὐλαμῶνυμον | μ b δ γ1 vocem om. γ2

θυγατρὸς καὶ Ἀχιλῆως παῖδα τὸν Νεοπτόλεμον οἶδασι· φησὶ
 γὰρ ὁ Τρυφιδώδωρος οὕτως νίδος — Ἀηίδαμείης (52). | τὴν Ap. ep. 3a
 δὲ Ἰφιγένειαν κατὰ τοὺς ἀκριβεῖς τῶν ἱστορικῶν οὐ γυ-
 ναῖκα ἐσχῆκεν Ἀχιλεὺς, ἀλλὰ κατασχεθέντων τῶν ἀνέμων ἐν
 5 τῷ διάγειν τοὺς Ἕλληνας ἐν Αὐλίδι οἱ Ἕλληνες πέμπουσιν
 εἰς Μυκῆνην ἀφελέσθαι πρὸς Θυσίαν Ἰφιγένειαν, ἐρομένης
 δὲ τῆς Κλυταιμνήστρας, τίς ἢ χρεῖα αὐτῆς, ἔφασαν· Ἀχιλεὺς
 μέλλουσι συνάψαι αὐτήν. | οἱ δὲ τῷ ὄντι λέγουσι δι' Ἀχιλεῖα ?
 ταύτην κομισθῆναι ἐν Αὐλίδι· διὰ τὸ συμβᾶν περὶ τοὺς
 10 ἀνέμους ἐμελλον αὐτὴν θύειν. ἡ δὲ Ἀρτεμις | ἐλεῆσασα Τ
 κατὰ Φανόδημον τὸν ἱστορικὸν εἰς ἄρκτον μετέβαλλε, κατὰ EM 748,
 δὲ Νίκανδρον εἰς ταῦρον | καὶ ἑτέρους εἰς γραῦν (Al. 196), 94²⁶
 κατ' ἄλλους εἰς ἔλαφον|. ταῦτα δὲ πάντα λήρος μυθικὸς ἐστί,
 τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως *ἔχει*· παραστάσης Ἰφιγενείας τῇ θυ-
 15 σίᾳ καὶ μελλούσης θύεσθαι ἄρκτος ἢ ταῦρος ἢ γραῦς *ἢ ἔλαφος*|
 διέδραμε μέσον τοῦ τῶν Ἑλλήνων στρατοῦ καὶ προσταγαῖς Mal. 123
 τοῦ μάντεως τῷ διελθεῖν ἐκείνον ἀναιρεῖται. ἡ δὲ Ἰφιγέ-
 νεια σωθεῖσα | φεύγει περὶ Σκύθας καὶ νηοπόλος Ἀρτέμι- Eur. J T 34
 δος γίνεται | καὶ ἀνῆρει πάντας ἐκείσε τοὺς ἐξ Ἑλλήνων ib. 39
 20 ἀφικομένους|. τινὲς δὲ τὴν Ἰφιγένειαν ταύτην, ὥσπερ καὶ
 Δοῦρις, οὐκ Ἀγαμέμνονος λέγουσι θυγατέρα, ἀλλὰ Θησέως
 ἐξ Ἑλένης γεννηθεῖσαν, ὑπὸ *δὲ* Κλυταιμνήστρας θυγατρο-
 θετηθεῖσαν, ὥσπερ καὶ πρότερον ἔφην (54¹³). | ἕτεροι δὲ οὔτε
 Ἑλένης οὔτε Κλυταιμνήστρας λέγουσι τὴν Ἰφιγένειαν, φασὶ
 25 (†EM 815⁵⁶) δὲ ἐκ τῆς Χρυσίδος | Ἀστυνόμης | καὶ Ἀγαμέμ- sch. D A 39
 νονος γίνεσθαι παῖδας Χρῦσιν καὶ τὴν ῥηθεῖσαν Ἰφιγένειαν·
 μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν ἐν τῷ τῶν Ἑλλήνων ἀπόπλῳ
 Χρύσης μὲν ἐν τῇ λεγομένῃ Χρυσοπόλει διὰ τὸν ἀδελφὸν
 τὴν Ἰφιγένειαν τὴν αὐτοῦ ἀδελφὴν Ταυροσκύθαι αἰχμαλω-
 30 τίσαντες ἱέρειαν τῆς Ἀρτέμιδος | ἦτοι σελήνης | ἐποίησαν. EG 81¹⁷
 προγεννήτειρα δὲ τοῦ Πάριδος ἡ Ἰφιγένεια ἀντὶ τοῦ
 προγόνου, ὥσπερ εἴ τις λέγοι προγεννήτειραν εἶναι τοῦ Ἀλ-
 γίσθου τὴν Χρυσόθεμιν τὴν ἐκ τοῦ προτέρου ἀνδρὸς γενο-

8 ἀχιλῆως γ2 9 αὐλίδι· εἰτα γ1 17 τὸ II διελθόν γ1
 εἰτα II 18 πρὸς b γ1 σκιδαν II 28 χρυσοπόλει a γ2 EM Hes.
Mil. in FHG IV 148¹¹ χρυσουπόλει b γ1 διὰ τὸν ἀδελφὸν τὴν | τοῦ
 ἐξείνου τελευτᾷ, τὴν δ' II. aperte corruptus in a locus utcumque in II
 concinnatus est 32 πρόγονο⁹ in litura a

μένην τῇ Κλυταιμνήστρᾳ. ss³s⁴ ἡ δὲ Ἰφιγένεια κατὰ τινὰς
 Ἑλένης θυγάτηρ ἐστίν, ὥς καὶ αὐτὸς Λυκόφρων λέγει δυεῖν
 πελειαῖν ὠρφανισμένην γοναῖς (103). ss³ λείπει τὸ
 P ὥς, ἵνα ᾗ | ὥς | πόρριν int. lin. s³ οὐκ ἀπεικὸς δὲ τὸ θυ-
 5 μένης τῆς Ἰφιγενείας διαδραμεῖν ἔλαφον καὶ ταύτην τοὺς
 Ἕλληνας ἀνελεῖν, τὴν δὲ κόρην ἑᾶσαι | καὶ γὰρ Ἰουλίαν Λου- *Plt
 πέρκαν Ῥωμαίαν ἀετὸς οὕτως ἔσωσε· σφαγιαζομένης γὰρ mi
 αὐτῆς καταπτὰς ἀπὸ τοῦ λερέως τοῦ δήμου τὸ ξίφος ἀρπάζει
 καὶ πρὸς δάμαλιν ἐπιρρίπτει πλησίον τοῦ νεῶ νεμομένην,
 10 ἣν καὶ σφαγίλασαν ἀντ' αὐτῆς |. οὐκ ἀγνοεῖς δὲ καὶ τὸν ἀντ' Gen.
 Ἰσαὰκ *ἐν φυτῷ* Σαβὲκ κριὸν δεδεμένον.

184 βύκταισ(ι) σφοδροῖς | 184 βύκταισι κυρίως τοῖς
 P ἀνέμοις | καὶ ἡχητικοῖς, ἀπὸ σφοδροῖς ἀνέμοις τοῖς βύουσι
 τοῦ βύειν καὶ κρύπτειν τὰ καὶ κρύπτουσι καὶ βυθίζουσι
 15 σκάφη. cod. Taur. CLXV ap. τὰ σκάφη | νῦν | δὲ ἀπλῶς P
 Gaisf. EM 216₅₀ not. || ἀνέμους | εἶπεν.
 τὸ ἐξῆς· οἱ δὲ Ἕλληνες χερνίψαντες ἦτοι τὴν Ἰφιγένειαν |
 σφαγίλασαντες | στερεὰν εἰρεσίαν ἐνοπλίσουσιν (205).
 ss³s⁵ χερνίψουσι | σφαγιάσουσι· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χερ-
 20 νίβων, οἷς καθαιρομεν τὰς χεῖρας, τὴν θυσίαν χερνίβα
 εἶπεν ὥς καθαιρουσαν (196 p 209 P 325 P). T *ὤμῃσται
 κυρίως | οἱ ὤμᾱ ἐσθλόντες |.* πόρριν *| δάμαλιν |· λέγει P p
 δὲ τὴν | Ἰφιγένειαν|. τὸ δὲ πόρριν* διὰ δύο ρρ δεῖ γρά-
 φειν· πόρρις γὰρ ἦν καὶ τροπὴ τοῦ τ εἰς ρ πόρρις. οὗτος
 25 δὲ δ Λυκόφρων οὐ ποιητικῇ ἀδείᾳ, ἀλλὰ μυθρῇ τοιαῦτα ποιεῖ.
 καίτοι γε *καί* μετὰ βραχέος ἀπταιστος ἦν δ στίχος· τοῦ
 γὰρ λαμβικοῦ ἐστὶ καὶ τὸ πάθος τὸ λεγόμενον χωλίλαμβον,
 ὁποῖον μετὰ τῶν δύο ρρ καὶ τοῦτό ἐστιν.

185 Σκυρίσου δράκοντος *τοῦ Νεοπτολέμου | διὰ τὸ P
 30 φονικὸν καὶ αἰμοχαρές* |· ἐν *γὰρ* Σκύρω κατὰ τινὰς μόνον
 ἀνετράφη *ὁ Νεοπτόλεμος* (90₁₃) | κατ' ἐμὲ δὲ καὶ ἐγεννήθη ἐκ Ap
 Ἀθηδαιμείας τοῦ Λυκομήδους θυγατρὸς |. ἡ δὲ Σκύρος νήσος sch
 ἐστὶ μία τῶν Κυκλάδων.

21 Hes. ὠμῃστής

19 χερνίψαντες· σφαγιάσαντες, θύσαντες γ1
 26 βραχέος | τῶν δύο ρρ II

25 μωρία II

186 ἦν ὁ ξύνευνος· φασὶν ὅτι μετὰ τὸ ἀρπαγῆναι τὴν Ἰφιγένειαν ὑπὸ Ἀρτέμιδος ἀκούσας Ἀχιλεὺς ὅτι ἐν Σκυθίᾳ ἐστὶν ὠρμησε ζητῶν αὐτὴν καὶ μὴ εὐρῶν ᾤκησε περὶ τὴν Λευκὴν νῆσον, ἣ ἐστὶν ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ. ss³s⁴ Λευκὴ νῆσος ἐν Πόντῳ διὰ τὸ πλήθος τῶν λευκῶν ὀρνέων ἐν-
 5 δαιτυμένων ἐν αὐτῇ. Eg (EM 5613s) ἄλλως. ὁ νοῦς οὗτος·
 P || ἦν ζητῶν ὁ σύγκοιτος Ἀχιλεὺς ἔσωθεν τοῦ Εὐξείνου πόν-
 του — | λέγω δὴ τὴν μαινομένην | *καρατόμον* καὶ φονεύ-
 τριαν τῶν Ἑλλήνων — ἐπὶ πολὺν χρόνον κατοικήσει εἰς
 10 τὴν Λευκὴν νῆσον τὴν καλουμένην καὶ Σπίλον — αὕτη δὲ ἡ
 νῆσος ἐστὶ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τῶν λιμναίων ποτῶν τῆς
 Κελτικῆς λίμνης — ποθῶν τὴν γαμετήν, ἣν ποτε ἔλαφος ἐκ
 τῶν ξιφῶν || ἐρρύσατο. s⁴ Σαλμυδησίας ss³s⁴· Σαλμυ-
 δησὸς δὲ ποταμὸς Θράκης ss³s⁴ EM 70752 καὶ βάλλει εἰς τὸν
 15 Εὐξείνου πόντον ss⁴
 ἀφ' οὗ καὶ τὴν ὀνομασίαν | ὁθεν καὶ πέλαγος Σαλμυδήσιον |
 ἔλαβεν [ὁ Λυκόφρων]. ss⁴ | τὸ ἀπὸ Ἀμαλέως *μέχρι* καὶ
 | δλου Εὐξείνου T.

187 ματεύων μαστεύων, ψηλαφῶν, κατ' αἰολικὴν ἔκ-
 20 θλιψιν τοῦ σ. T Ἑλλάδος καρατόμον· ἔφην καὶ πρό-
 τερον (7613^b) ὅτι τὰ τοιαῦτα δύο τόνους ἐπιδέχονται, τὰ μὲν
 ἐνεργητικὰ τὸν παροξύτονον, τὰ δὲ παθητικὰ τὸν προπαροξύ-
 τονον *ἢ τὰ μὲν ἐνεργητικὰ τὸν ὀξύτονον, τὰ δὲ παθητικὰ *Choer. 236,
 τὸν παροξύτονον* ὅλον τομὸς ὁ κόπτων, τόμος ἡ κοπή. H.
 25 τὸ δὲ Ἑλλάδος καράτομον | καράτομον Ἑλλάδος ἡ ὕφ'
 P τὴν | ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος φησὶ | Ἑλλήνων καρατομηθῆναι μέλ-
 | καρατομηθεῖσαν | ἐν Ἀλλίδι | λουσα ἢ καρατόμον Ἑλλά-
 | ἢ | ἐνεργητικῶς | τὴν τοὺς Ἑλ- | δος ἢ ἐν Σκυθίᾳ τοὺς Ἑλλη-
 | ληνας καρατομοῦσαν | ss³ | νας ἀναιροῦσα
 30 διὰ τὴν ἐν Ταύροις ὑπ' αὐτῆς ξενοκτονίαν. ss³s⁴ οὕτω γὰρ
 τοιαῦτα τοὺς δύο τόνους ἐπιδέχονται *ἢ* τὸν προπαροξύτο-
 τον μὲν τὰ παθητικά, τὸν *δὲ* προπερισπώμενον τὰ ἐνεργη-
 τικὰ ὅλον | βούπληγες οἱ πληγέντες ὑπὸ τῶν βοῶν, βουπλήγες *EG 113,
 δὲ οἱ πλήσσοντες βόας.

4 Λευκὴ — schol. Pind. N IV 79

8 *μαινομένην? 10 Σπίλον proll. 14 24 ἡ κοπή | κοπεῖς II
 d. Choer.

188 δαρδὸν δὲ φαληριῶ- | φαληριῶσαν | τὴν Λευκὴν P
 P σαν οἰκῆσει σπῖλον | ἐπὶ νῆσον | τὴν Εὐξείνου ἢ | τὴν N
 cf. p πολὺν χρόνον | τὴν <σπῖλον> | λευκαινομένην ἐκ τοῦ ἀφροῦ
 καλουμένην Λευκὴν νῆσον <οἰ- | τῶν κυμάτων | ἢ κατὰ Διονύ-
 5 κῆσει> | (93s). σπῖλος δὲ | ἢ σιον τὸν Περιγηγῆτην (544), ὅτι
 νῆσος | εἴρηται. s

πολλὰ ζῶα λευκὰ ταύτην κατοικεῖ | λάροι | κύκνοι | καὶ πε-Δ
 λαργοί|. *σπῖλον σπιλάδα | νῆσον*|. T *τὸ δὲ Κέλτρος
 P ὄνομα λίμνης βαλλούσης εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον. | ss⁴ ἐν
 10 τισι βιβλίοις Λέκτρον· ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ εἰσβάλλον-
 τος περὶ τὸν Εὐξείνιον πόντον. s⁴ (un. a int. lin.).

192 βαθὺς ἔσω ῥηγμῖνος· ἐν Σκυθίᾳ ἐστὶν αἰγιαλὸς
 εἰς μῆκος διήκων α σταδίων, ὃς καλεῖται Ἀχιλῆως δρόμος
 p ss³s⁴ ἐπειδὴ μόνος Ἀχιλεὺς τρέχων ἐκεῖσε διέβη. ἀπὸ κοινοῦ
 15 δὲ <δαρδὸν> πολὺν χρόνον. s⁴ | βαθὺς δὲ δρόμος ῥη-
 μος τοῦ νυμφίου κληθήσεται ἡτοι τοῦ Ἀχιλῆως | ἐν τῷ
 τόπῳ ἐκείνῳ, ὃν διῆλθε τρέχων. s⁴ ῥημος δὲ λέγεται,
 ἐπειδὴ μάτην ἔτρεχε. s⁴? Ἀχιλλεῖος δρόμος ἐκλήθη ἐκ τοι-
 αύτης αἰτίας· Ἰφιγενείας μελλούσης σφαγιαῖσθαι ἐν τῇ
 20 Ἀθλίδι τῇ Ἀρτέμιδι ἀνῆρπαζεν αὐτὴν ἢ Ἀρτεμις καὶ ἐπεμ-
 ψεν εἰς τὴν Σκυθίαν. τότε δὲ ἠράσθη αὐτῆς Ἀχιλλεὺς καὶ
 ἔμεινεν ἐπιδιώκων μέχρι τινὸς τόπου. καὶ ἐντεῦθεν ἐκλήθη
 Ἀχιλλεῖος δρόμος. sch. DP 306.

194 *Ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ στένοντος ἄτας καὶ κενὴν
 25 ναυκληρίαν <καὶ> καὶ τὴν ἀφαντον εἶδος ss³s⁴ ἡλ-
 λωιωμένην* ss⁴.

ἀφαντον δὲ εἶδος s οἱ μὲν | ἐρρέθη ταῦτα, εἰς τί ἡλλάγη ἢ
 φασιν ἄρκτον, οἱ δὲ ἔλαφον | Ἰφιγένεια· *οἱ μὲν εἰς ἄρκτον,
 ὑποβεβλήσθαι ἀντ' αὐτῆς ss³ | οἱ δὲ εἰς ἔλαφον,* νῦν δὲ φη-
 30 σιν αὐτὴν εἰς γραῖαν ἀλλα-
 γῆναι.

P γραῖαν δὲ | τὴν γεγρακυῖαν ἐν τοῖς σφαγίοις ἢ τὴν μετα-
 βληθεῖσαν εἰς γραῖαν διὰ τὸ μὴ γνωρισθῆναι ὑπὸ τῶν Ἑλλή-
 νων | ss³s⁴ ἀρπαγῆναι ὑπὸ Ἀρτέμιδος T. τὸ δὲ πέλας ἀπὸ
 35 κοινοῦ, ἔστι δὲ ὑπερβατόν | καὶ πέλας τοῦ κρατῆρος τοῦ

15 βαθὺς | πολλὸς b om. a c δρόμος | om. a 22 ἐπιδιώκων |
 *εἰ ἔτη διώκων? cf. 95a (sch. Pind. N IV 79 hinc pendet)

- (P) Ἰδου τοῦ παφλάζοντος ἐκ βυθῶν τῷ πυρὶ. | ss³s⁵
 P | Ἰδου δὲ κρατῆρα λέγει τὸν λέβητα ss³s⁴ διὰ τὸ εἰς αὐτὸν
 σφαζομένους ss³s⁵ τοὺς ξένους | ss⁵ εἰσβάλλεσθαι ss³s⁵. ἄλλοι
 δὲ φασὶ χάσμα εἶναι ἐν Ταύροις, ἐξ οὗ φλόγα φέρεσθαι
 5 φασιν, εἰς δὲ τοὺς ἀναιρουμένους ἔρριπτεν ἡ Ἰφιγένεια. ss³s⁴
 δαιταλουργίᾳ δὲ ss³ | τῇ μαγειρίᾳ | καὶ s³ τῇ ἐν Ταύροις
 ξενοκτονίᾳ ss³. στένοντος τότε καὶ τότε πέλας τῶν
 σφαγιστηρίων καὶ τῶν χειρὶ βῶν καὶ τῶν θυτηρίων | πέ- 943a
 λας τε τοῦ κρατῆρος τοῦ Ἰδου τοῦ παφλάζοντος ἐκ
 10 βυθῶν φλογὶ | ὄντινα κρατῆρα ἡ Μέλαινα ἦτοι | ἡ Περ- p
 σεφόνη | ἡ Ἰφιγένεια ποιφύξει καὶ | φουρήσει | λεβητί- P
 ζουσα καὶ ἐψῶσα τὰς σάρκας τῶν φθιτῶν ἦτοι τῶν
 ἀνθρώπων ἐν δαιταλουργίᾳ καὶ μαγειρικῇ τέχνῃ. τὴν
 Ἰφιγένειαν ἐμελλον θυσιάσαι δι' αἰτίαν τοιαύτην· ἐξελθὼν Ap. ep. 1
 15 γὰρ Ἀγαμέμνων ἐπὶ κυνηγεσίᾳ καὶ τρώσας ἔλαφον μεγαλα-
 χήσας ἐφθέγγετο· οὕτως οὐδὲ ἡ Ἀρτεμις. χολωθείσα δὲ ἐπὶ
 τούτῳ ἡ θεὰ τοὺς ἀνέμους κατέσχευεν. | ἐδόθη δὲ χρησμὸς ὥς, sch. Eur
 εἰ μὴ τυθῇ ἡ Ἰφιγένεια, οὐκ ἂν ἄλλως τοῖς ἐπὶ Τροίαν φέ- 658
 19 ρουσιν ἀνέμοις ἐντύχωσιν οἱ Ἕλληνες.

200 χῶ μὲν πατήσει χῶρον· | ὁ μὲν οὖν Ἀχιλεὺς |
 φησὶ, ε' ἐπὶ εἰς Σκυθίαν θρηγῶν | διατρέψει | ἱμερίων τοῦ
 λέχους τῆς Ἰφιγενείας |· ss³s⁴ οἱ δ' ἀμφὶ βωμόν s³s⁴ οἱ δὲ
 Ἕλληνες, φησὶν, ἐν Αὐλίδι ss³s⁴ τῆς Βοιωτίας s³ | περὶ τὸν βω-
 μόν | τοῦ Διὸς ἑωρακότες τὸν δράκοντα τὸν σὺν τῇ μητρὶ τοὺς
 25 στρουθοὺς φαγόντα δράκους ἀλλήλοις δόντες πλεύσουσιν ἐπὶ
 τὴν Τροίαν. τινὲς δὲ τὸ Κρόνου ἀντὶ τοῦ Κρονίδου νῦν
 ἀνέγνωσαν, ἐν' ἣ τοῦ Διὸς, οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ Κρόνου αὐτοῦ καὶ
 φασιν ὅτι τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον πρότερον τοῦ Κρόνου ἦν,
 ἐνθα ἔλαβον τὸν χρησμὸν οἱ Ἕλληνες ὅτι | τῷ δεκάτῳ ἔτει τὸ
 30 Ἴλιον πορθήσουσι. | τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως ληπτέον· τοῦ προ-
 μάντιος Κρόνου τοῦ δράκοντος· καὶ γὰρ ὁ δράκων ἐμαν-
 τεύσατο, ὥς φησι καὶ Ὅμηρος (B 308) ss³s⁴ ἀλλ' ὕστερον
 τοῦ Κρόνου ss⁴. πρόμαντις οὖν ὁ Κρόνος ὁ πρὸ τοῦ ss³s⁴

2 αὐτὸν τοὺς s³ 7 στένοντος — 13 τέχνη post 9430^b ἀλ-
 λαγήναι libri 25 πλέουσιν s 27 αὐτοῦ om. ss³ II 31 τὸν δρά-
 κοντα s

μάντιος ἤγουν τοῦ s³ δράκοντος μαντευσάμενος, ὅστερό-
μαντις δὲ ὁ δράκων ss³s⁴.

- 204 δρῶν τὸ δευτεροῦχον ἐκ δευτέρου ἢ τὸ δεύ-
P τερον s | ἐπειδὴ καὶ τὸ πρῶτον δρῶντες ἔδωκαν περὶ τῆς
5 Ἑλένης | ss³s⁴ ὡς φησιν Ἡσίοδος (E 165?) ss³ | νῦν δὲ περὶ
τῆς στρατείας, ὅπερ ἐστὶ δευτεροῦχον. | ss³s⁴. τὸ δευ-
τεροῦχον· ἐκ δευτέρου γὰρ ὁμνύουσιν ἐν τῇ Ἀλλίδι, ἵνα
ὑποτάσσοιντο τῷ Ἀγαμέμνονι. T *οἱ δὲ Ἕλληνες ἀμφὶ
τὸν βωμὸν τοῦ προμάντεως Κρόνου ἢ Κρονίδου ἐκ
10 τοῦ κρεανόμου τῶν νηπίων σὺν τῇ μητρὶ ἦτοι ἐκ
τοῦ | δράκοντος τοῦ φαγόντος τοὺς στρουθοὺς καὶ τὴν αὐ- 95a
τῶν μητέρα | ἄρσαντες καὶ | ἀρμόσαντες | καὶ ποιήσαν- P
τες τὸ δεῦτερον* ζυγὸν τῶν δρῶν τουτέστι δευτέρους
δρῶντες ποιησάμενοι περὶ τοῦ παραμεῖναι μέχρι τέλους τοῦ
15 πολέμου τὴν ἰσχυρὰν κώπην ἐνοπλίισουσι ταῖς χερσίν.
ἀντιστρόφως δὲ εἶπεν | ἀντὶ τοῦ τὰς χεῖρας ἐνοπλίισουσι | † P
στερραῖς κώπαις. δευτέρους δρῶντες εἶπε πρὸς ἀντιδιαστολὴν
τῶν πρῶτων τῶν δοθέντων παρὰ πάντων τῶν μνηστήρων, Apoll.
ὅτε ἐμνηστεύοντο τὴν Ἑλένην, ὅτι, εἰ ἀδικηθεῖη παρὰ τινος |
20 ὁ ἐκ κλήρου | ταύτην λαβὼν σύζυγον, πάντες αὐτῷ βοηθή- *Plat.
σαιν.

- 206 σωτήρα δὲ Βάκχον | τὸν Διόνυσον | φησὶν ss³s⁴
| ἀννυοῦντες | s⁴ ὅστις αὐτοὺς ἔσωσε τὸ πρὶν ἐν Μυσίᾳ ὑπὸ
Τηλέφου μέλλοντας ἀπόλυσθαι ἀναδούς ἐξ αὐτομάτου ἀμ-
25 πελον καὶ σφήλας τὸν Τηλέφον, ὅθεν καὶ Σφάλης ἐκλήθη ss³s⁴.
ἢ ἀνάδοσις τῆς ἀμπέλου μῦθος ἐστὶ, τὸ δὲ ἀλληγορικὸν
οὕτως ἔχει· ἢ *κατὰ τινος* κάτοικος ὧν T ὁ Τηλέφος ἢ ἀμ- Ap. 9
πέλου κλάδοις ἐπισχεθεῖς | τιτρώσκεται ὑπ' Ἀχιλλέως ἐν 1a
Καῖκῳ ποταμῷ Μυσίας, ὡς φησὶ Πίνδαρος (J V 41) τίς γὰρ
30 ἐσθλὸν Τηλέφον τρωσεν ἐφ' οὐρεὶ Καῖκου παρ'
ὀχθαίς; | τῶν πάροισιν δέ, ἐπεὶ καὶ πρῶτον ἐπλευ-
σαν οἱ Ἕλληνες καὶ ἀναχθέντες εἰς Μυσίαν ἐδιώχθησαν
ὑπὸ Τηλέφου ss³s⁴ καὶ πάλιν ὑπέστρεψαν εἰς Ἑλλάδα |. ὁ δὲ Ap.
Τηλέφος παῖς ἦν Ἡρακλέους καὶ Αὔρης τῆς Ἀλλέου θυγατρὸς 1b.
35 τοῦ Τεγεάτου | καὶ Νεαίρας | ἣτις Αὔρη ἐν τῷ τεμένει τὸ 1b.
βρέφος τῆς Ἀθηνᾶς ἔθετο. λιμοῦ δὲ κατασχόντος γυνὸς

6 ὅπερ — δευτ. | ὁ λυκόφρων τοῦτό φησι s³

31 *πρώτην?

36 λιμοῦ a Ap. III 103 λοιμοῦ II ll. Ap. II 146

Ἄλεος τὸ βρέφος εἰς τὸ Παρθένιον *δρος* ῥίπτει, θηλάζει δὲ τοῦτο ἔλαφος, ποιμένες δ' εὐρόντες Τήλεφον ὠνόμασαν. τὴν δὲ Ἀθῆναι Ναυπλίου | ὁ Ποσειδῶνος | κελεύσει Ἄλεον ἀπεμ- 1b. II 23 πολεῖ Τεύθραντι τῷ τότε Μυσίας δυνάστη, ὃς ἔσχεν αὐτήν 5 γυναῖκα.

207 ὦ ποτ' ὦτινι ποτε ταύρω ἦτοι ταυρομόρφῳ | Διονύσῳ | κατάρχεται καὶ θύσει κρυφαίας καὶ | μυστι- P κὰς | χερνίβας ἐν μυχοῖς τοῦ Δελφινίου τόπου ἦτοι τῆς Φωκίδος περὶ τὰ ἄντρα καὶ | σπήλαια | τοῦ Κερδῶου 10 θεοῦ ἦτοι τοῦ | Ἀπόλλωνος |· τίς δὲ θύσει τὰς θύσας; ὁ | Ἀγαμέμνων | ὁ χιλλάρχος τοῦ πολιρραίστου στρατοῦ τουτέστιν ὁ α νηὶν ἄρχων στρατοῦ | φθείροντος πόλεις |. P ὁ χιλλάρχος ὁ χιλιόναυς· τὰς δὲ ρπς' ναῦς παρέλιπε τῷ τῷ τελείῳ δὲ ἀριθμῷ ἐχρή- ἀπηρτισμένῳ *μόνῳ* χρησάμε- 1b σατο. s³ cf. Eust. Jl. I 274₃₄ | νος ἀριθμῷ· ἦσαν γὰρ αἱ πᾶ- | σαι νῆες τῶν Ἑλλήνων, αρπς'.

Δελφινίου *τῆς Φωκίδος ἢ τοῦ | Ἀπόλλωνος |· T τὸ δὲ P Δελφινίου παρ' ἄντρα φασὶν ὅτι ὁ Ἀγαμέμνων κατὰ χρησμόν ἐν Δελφοῖς ἐλθὼν ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ ἐθύσε 20 τῷ Διονύσῳ. Δελφίνιος οὖν καὶ Κερδῶος ὁ Ἀπόλλων ss³ s⁴ Δελφίνιος μὲν | ὅτι τὸν ἐν Πυθῶνι Δελφίνην δράκοντα τοξεύσας ἀνείλε Ἀητῶ βιάζοντα | ὥς φησὶν Ἥλιος ὁπότε πετραίου ὑπὸ δειράδι Παρνησοῖο Δελφίνην τόξοισι πελώριον ἐξενάριξεν (Ap. B 705) | ἢ s⁴ ὅτι Καστάλιῳ τῷ 25 Κρητὶ ἀποικίαν στελλομένῳ ὁ Ἀπόλλων EO (Eg EM) s⁴ ἢ | ἐπὶ δελφίνος ὀχούμενος | ἢ s⁴ ὁμοιωθεὶς δελφῖνι προσηγήσατο P τῆς νεῶς ἕως τοῦ Κρισσαίου κόλπου s⁴ EO (Eg EM) καὶ τῆς Φωκίδος T καὶ ἐκεῖ κατοικήσας EO (Eg EM) ὁ Καστάλιος... οὗ δὲ υἱὸς Δελφός EO ἐπεκράτησε τῶν τόπων καὶ ἀπ' αὐτοῦ Δελ- 30 φούς ἐκάλεσε τοὺς ἐνοικοῦντας καὶ Δελφινίου Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐνιδρύσατο EO (Eg EM). τινὲς δὲ φασὶν ὅτι ὡς δελφὶς εἰς τὴν ναὺν ἤλθε καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τόπον ἐπήδησεν εἰς

14 sch. Eur. Or. 353

21 ὅτι — 22 βιάζοντα Lib. p. 1105 21.23 *δελφύνην γλ 22 πετραίη II
24 τῷ om. T 25 Κρητὶ πρὸς T 26 προσηγέτο T 28 lac.
ind. 29 ἐκράτησε Eg (EM) 30 ἐκάλουν EM 31 ἰδρύσατο Eg (EM)
ὅτι — 32 ἤλθε | ἐν τῷ πλοίῳ αὐτὸν εἰσελθεῖν ἐν εἰδεί δελφίνος T
s⁴ cf. T et h. Ap. 400 | ὁ δελφῖν T 32 πηδήσας T
Lysoophronis Alexandra II. 7

τὴν θάλασσαν ΕΟ 4622 (Eg EM 25517) s⁴ | δθεν ἐκλήθη καὶ ὁ
 τόπος Δελφοὶ καὶ ὁ Ἀπόλλων Δελφίνιος T. Κερδῶς δέ,
 P ὅτι διὰ χρησμῶν τὰ συντείνοντα καὶ | ἐπικερδῇ | δείκνυσιν.
 s⁴ *παρ' ἀντρα παρὰ τοὺς ἐσωτάτους τόπους τοῦ ναοῦ.*
 5 ἐτιμᾶτο δὲ καὶ Διόνυσος ἐν Δελφοῖς σὺν Ἀπόλλωνι οὕτως· T
 οἱ Τιτᾶνες τὰ Διονύσου μέλη σπαράξαντες Ἀπόλλωνι Eg (EM) s⁴
 ἀδελφῷ ὄντι αὐτοῦ s⁴? παρθέεντο ἐμβαλόντες λέβητι, ὁ δὲ
 παρὰ τῷ τρίποδι ἀπέθετο Eg (EM 25514) s⁴ ὡς φησι Καλλίμα-
 χος (fr. 374) καὶ Εὐφορίων λέγων ἀν πυρὶ Βάκχαν διαν
 10 ὑπέρ φιάλην ἐβάλλοντο (Mein. AA 49) s⁴. ἄλλοι δὲ φασὶ
 Δελφοὺς κληθῆναι ἀπὸ Δελφοῦ υἱοῦ Ποσειδῶνος καὶ Μελαν-
 θοῦς τῆς Λευκαλίωνος θυγατρὸς (sch. Aesch. Eum. 2). T

209 Ταῦρος δὲ ὁ Διόνυσος, διότι κερατοφόρον αὐτὸν
 γράφουσιν, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις (920) καὶ πρό-
 15 σθεν ἡμῖν ταῦρος ἡγεῖσθαι δοκεῖ. ss³s⁴ | Στησίμβρο- EM 37
 τος δὲ καὶ Διόνυξον αὐτὸν καλεῖ, ὅτι κερατοφόρος ἐξελθὼν
 τὸν Διὸς μηρὸν ἐνυξεν. s⁴? *κρυφαίας δὲ χέρνιβας ὅτι
 ἐν παραβύστω τὰ μυστήρια ἐτελεῖτο τῷ Διονύσῳ.* ss³s⁴

211 ᾧ θυμάτων πρόσσ- | ᾧτινι Ἀγαμέμνονι πρόσσπαι-
 20 παιον ᾧτινι Ἀγαμέμνονι | ον καὶ νεαρὰν τὴν χάριν τῶν
 ἀμειβόμενος ὁ Διόνυσος ἀντι θυμάτων ἀντιδιδούς ὁ Διό-
 τῶν θυμάτων | πρόσφατον | νυσος συμποδίσαι τὸν Τηλε-
 χάριν τὸν Τηλεφον σχήσει ss³s⁴ | φον ἀμπέλου κλήματι ὥστε μὴ
 τὸ μὴ ἐλεῖν τοὺς Ἑλληνας ἀμ- | ἀνελεῖν πάντας τοὺς Ἑλληνας.
 25 πέλου κλήματι τοὺς πόδας αὐ-
 τοῦ περιπλέξας καὶ ἐμποδίσας
 αὐτόν ss³.

κακοζήλω δὲ τῇ τροπῇ ἐχρήσατο· λέοντα γὰρ εἰπὼν τὸν Τηλε-
 φον ὥφειλε τοὺς Ἑλληνας βόας ἢ ἄρνας εἰπεῖν, ὁ δὲ στάχους
 30 εἶπεν αὐτοῦς. τοῦτο δὲ ἀκατάλληλον· λέων γὰρ στάχους οὐκ
 ἐσθλὲι. s⁴? (cf. 1012) || οἱ Ἑλληνες τῆς Τροίας παραπλανηθέντες AP 7
 προσέβαλον τῇ Μυσίᾳ ὡς τῇ Τροίᾳ. ὁ δὲ Τηλεφός εἰς ὧν τῶν

16 Διόνυξον sch. B Ξ 325.

3 συμφέροντα II	7 εἰς λέβητα T	8 παρθέεντο T	9 ἐν γ2 ἀμ b
βάκχοις an βάκχας b βάκ γ2	διαν γ2 διον b	10 ἐβάλλοντο b γ1 ἐμ-	
βάλλοντες γ2	23 χάριν πρόσ s	σχήσει s	28 *κακοζήλω-τῷ
τρόπῳ	32 εἰς βασιλεὺς b Ap. om. c		

Μυστῶν ἐξελθὼν πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀνείλεν. | ὁ δὲ Διόνυσος θέλων ἀποδοῦναι εὐχαριστήρια τῷ Ἀγαμέμνονι διὰ τὰς εἰς αὐτὸν θυσίας παρεσκεύασεν ἀναδοθῆναι ἀπὸ τῆς γῆς κλάδον ἀμπέλου, ὥπερ συμπλακείς (98¹⁷) Τήλεφος ὑπ' Ἀχιλλέως ἐτρώθη. |

<p>P 212 Ἐνδρῆς δὲ ὁ Διόνυσος, διδοῖ μετ' ὀρχήσεως αὐτοῦ ἐπι- (P) τελεῖται τὰ μυστήρια . ὁ αὐ- τὸς δὲ καὶ Φιγαλεὺς τιμᾶται 10 ἐν Ἀρχαδίᾳ . καὶ Φανστήριος (P) διὰ τὸ μετὰ φωτὸς καὶ λαμ- πᾶδος ἐπιτελεῖσθαι αὐτοῦ τὰ μυστήρια . δαίμων δὲ Ἐνδρῆς ὁ Διόνυσος παρὰ Λεσβίοις. 15 φασὶ δύο ἀδελφοὺς συμμιγέν- τας Θυέστη καὶ Δαιτῶ. . . ἐξ ὧν ἐτέχθη πρῶτος παῖς ss³ Ἐνδρῆς, ἀφ' οὗ καὶ ὁ Διόνυσος Ἐνδρῆς· ὁ γὰρ παῖς s αὐτοῦ 20 ἰδρύσατο . . . ἀπὸ τοῦ ἰδίου ὀνόματος. λέγεται δὲ ἐξ ὧσ' γεννᾶσθαι. ss³</p>	<p>212 δαίμων Ἐνδρῆς ὁ Διόνυσος παρὰ Λεσβίοις. φασὶ γὰρ δύο ἀδελφοὺς συμμιγέν- τας Θυέστη καὶ Δαιτῶ ἐξ ὧσ' τεκεῖν παῖδα Ἐνδρῆν καλού- μενον, ὃς ναδὸν ἰδρύσάμενος Διονύσῳ ἀπὸ τοῦ ἰδίου ὀνό- ματος αὐτὸν ἐκάλεσεν. ἡ Ἐνδρ- ῆς λέγεται, ὅτι μετὰ ὀρχή- σεως τὰ μυστήρια ἐγίνετο. ἡ ὅτι ἐν ὀρχοῖς καὶ φντοῖς διήγεν. s⁴? (cf. 100²⁵)</p>
---	---

οἱ δὲ αἰσχροὶν τινα ἱστορίαν φασὶ Διόνυσον λέγουσι ψηλα- *Eg?
 φᾶν τὴν μητέρα μετὰ τὸ κεραυνωθῆναι αὐτήν. Πολύμνος
 25 δὲ τις νεανίας ἐφη δείξειν τὴν εἰς ταύτην ὁδόν, εἰ συγγέ-
 νοιτο αὐτῷ· ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιῆσαι, εἰ πρῶτον εὐρήσει
 τὴν μητέρα. καὶ δὴ βουλαῖς Πολύμνου κατελθὼν εἰς τὸν
 Ἄδην ἐκ τῆς Λέρνης πηγῆς ἀνάγει αὐτήν. τελευτήσαντος
 δὲ Πολύμνου Διόνυσος θέλων πληρῶσαι τὴν ὑπόσχεσιν
 30 *σύνικα* αἰδοῖα προσήψεν αὐτῷ καὶ φαλλοὺς δερματίνους

9 καὶ om. s³ φηγαλεὺς s³ cf. T et Eust. Jl. II 14134 9^b Θυέστην
 II δαιτῶ (δ in lit.) a δαιτῶ II 15 συμμιγῆναι Wentz. 16 δαιτῶ s
 lac. ind.: in Liberum cum illo concubitu placulum eos commisisse
 appareat, ἐν ἱερῷ Διονύσου dicas in iis fuisse, quae interciderunt
 17 *πρῶτος? Hom. T 117 EG 24230 19 αὐτῷ Bachm. 20 (ἐρὸν
 καὶ ἐκάλεσε) Bachm. (non V) (ὑπὲρ γονέων ναδὸν καλέσας)? 24 πολύ-
 μνος γ2 γρ. πρόσμνος marg. a sic Nonn. Abb. I 37 et ipse Greg. Nanz.
 or. II c. Jul. 705^a cf. Clem. Protr. II 34 Arnob. V 29 27. 29 πολυσμόνον γ2
 7*

ἐλάφων, δθεν, ὡς φασι, καὶ Ἐνδρῆς λέγεται. ἀλλ' οὗτοι
καὶ περὶ τὴν ἱστορίαν ληροῦσι καὶ τὴν ἀλληγορίαν οὐκ ἴσα-
σιν. ἔχει δὲ ἡ ἱστορία οὕτως ἑκτον· Ἦοσις *δ* καὶ Διό- Di
νυσος βασιλεὺς ὑπάρχων Αἰγύπτου ὑπὸ Τυφῶνος τοῦ ἀδελ-
5 φου καὶ τῶν συνωμοτῶν μεληδὸν κατετμήθη καὶ ἐξετέθη
πολλαχοῦ. Ἦοις δὲ | ἡ καὶ Ἀήμητρα | γυνὴ Διονύσου μετὰ Di
Ἦρου τοῦ υἱοῦ τὸν Τυφῶνα καὶ πάντας τοὺς σὺν ἐκείνῳ
φρονεῖς ἀναιρεῖ. τὰ δὲ τοῦ Διονύσου μέρη καὶ μόρια συλλέ-
ξασα ἐκάστῳ ναὸν καὶ ἱερὰ ὑποδόμησεν. ἐν Φήλαις δὲ πόλει
10 Αἰγύπτου τὸ μέγιστον ὑπῆρχε τῶν ἱερῶν, ὅς καὶ μέγας δρυὸς
τοῖς Αἰγυπτίοις *ἐτύχανε* μὰ τὸν ἐν Φήλαις Ἦοσιν λέγου-
σιν. πάντα γοῦν εὐροῦσα τὰ μόρια καὶ δειμαμένη πᾶσι ναοὺς,
τὰ δὲ παιδογόνα *μόρια* μὴ εὐροῦσα τοὺς δερματίνους φαλλοὺς
ἐπενόησε κρεμαννύνειν ἑκαστον ἑαυτῷ καὶ σὺν τούτοις ὀρχεῖ-
15 σθαι. | καὶ τὰ μὲν τῆς ἱστορίας ταυτί, τὸ δὲ συμβολικώτερον
τοῦτο δηλοῖ ὅτι ὁ οἶνος ἐντείνει τὰ μόρια, δθεν τὸν Διό-
νυσον καὶ νέον καὶ γέροντα γράφουσι, πρὸς τὴν πόσιν τοῦ
οἴνου, τὴν μετρίαν λέγω καὶ ἀμετρον, καὶ φαλακρὸν γράφουσι
γέροντα τούτῳ ἀκολουθεῖν, ὅτι οἱ οἰνωθέντες τὰ τοῦ λογισ-
20 μού ἀπόρρητα ἐκφαινουσιν. δθεν καὶ Ἀλκαῖδς φησιν (Fr. 53)
οἶνος γὰρ ἀνδρώποισι δίοπτρον. καὶ ἄλλα δὲ μυρία
περὶ τὸν Διόνυσον ἦτοι τὸν οἶνον συμβολικωτέρως τελούμενα,
παρδάλεις καὶ βάκχαι καὶ σάτυροι καὶ ἀνδρόθηλος στολισ-
μὸς *καὶ τὰ ἑτέρα*, ὃ μακρόν ἐστιν ἐν μυθικῷ συγγραμμάτι
25 ἀλληγορεῖν περιεργότερον. Φηγαλεὺς ἐμοὶ δι' ἧτα δοκεῖ
γράφειν, παρὰ τὸ ἐν φηγοῖς καὶ ὄρεσιν ἀλλεσθαι | ἄλλοι (999)
δὲ διὰ τοῦ Ἰῶτα γράφοντες Φιγαλέα λέγουσιν ἐν Ἀρκαδίᾳ
τιμᾶσθαι Διόνυσον. Φανστήριος δὲ οὕτως λέγεται, ὅτι
μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων ἐπετελεῖτο τὰ τούτου μυστήρια,
30 ὁ αὐτὸς δὲ καὶ Ἐνδρῆς, ὅτι μετ' ὀρχήσεως αἱ θυσαίαι αὐτῷ
ἐπιτελοῦνται | ἐγὼ δὲ φημι ἀλληγορικωτέρως τοῦτον Φαν-
στήριον παρὰ τὴν τοῦ οἴνου θερμότητα. Τ

213 λέοντα θοίνης τὸν Τήλεφον τῆς θοίνης καὶ τῆς |
εὐωχίας | σχήσει εἰς τὸ μὴ πρόρριζον αἰστώσαι τὸν P
35 στάχυν κείροντα ἐν ὁδόντι καὶ λαφυσταίαις καὶ
τρωκτικαῖς σιαγόσι. σχήσει δὲ πῶς; τὸ ἔχνος ἐμπλέξας

τοῖς λόγοις. λόγους δὲ νῦν εἶπε τῆς ἀμπέλου τὰ | κλήματα | P
στάχυν δὲ τοὺς Ἑλληνας κακοζήλως τῷ λέοντι προσάπτων
τροφήν *στάχνας*. αἰστώσαι στάχυν τοὺς Ἑλληνας φησι·
λείπει δὲ τὸ ὥς | ἵνα ἡ ὥς στάχυν κείροντα τῷ δόδοντι
5 *καὶ* ταῖς | δαπανητικαῖς | γνάθοις.

216 λεύσω πάλαι δὴ ἀντὶ τοῦ προορῶ ταῦτα· | τοὺς P
δὲ τοῦ πλοῦ λέγει τοῦ εἰς τὴν Τροίαν τῶν Ἑλλήνων |. σπεῖ-
ραν ἀλλαχού | τάξιν στρατιωτικὴν | νῦν δὲ συστροφήν καὶ | (Cyr. lex.)
συναγωγὴν (inf. 13) | κακῶν τῶν ἀπὸ ὀλκάδων καὶ | πλοίων | γινο- P
10 μένων. λεύσω πάλαι δὴ σπεῖραν· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ
τῶν δρακόντων τῶν ἐσπειρημένων καὶ συνειλημένων καὶ ζοι-
ζούντων. ss³s⁴ σπεῖρα γὰρ ἡ τῶν ὄφρων συστροφή. T ὀλ-
P καίων δὲ ἀπὸ τοῦ ὀλκοῦ ss³ τὴν δὲ | συναγωγὴν | τῶν νεῶν
σπεῖραν κακῶν λέγει ss³s⁴.

15 217 σύρουσαν· τὸ ἐξῆς οὕτως· βλέπω | πάλαι δὴ συν- p
αγωγὴν ὀλκάδων συρομένην ἐν τῇ Θαλάσῃ κάπιροιζού-
σαν καὶ ἐπιβοῶσαν καὶ | ἀπειλοῦσαν | τῇ πατρίδι ἥτοι τῇ P
Τροίᾳ δεινὰς ἀπειλὰς καὶ πυρπόλησιν.

219 ὥς μὴ σε Κάδμος· ἄλλως. ὥς μὴ σε Κάδμος·
20 Κάδμος | ὁ Ἑρμῆς ἀντὶ τοῦ ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν
Καδμίλος | κατὰ συγκοπὴν ὥς Πρύλιν, δς ἦν μάντις ἐν Ἴσση
γαμφηλὰς καὶ γαμφάς. ss³s⁴ ἥτοι τῇ Λέσβῳ υἱὸς τοῦ Καδ-
Καδμίλος δὲ ὁ Ἑρμῆς ss³. | τοῦ- μίλου καὶ Κάδμου Ἑρμοῦ καὶ
του δὲ | καὶ Ἰσσης τινὸς νύμ- Ἰσσης τινὸς νύμφης, ἀφ' ἧς
25 φης, ἀφ' ἧς καὶ Λέσβος ἐκλή- καὶ ἡ Λέσβος ἡ καὶ Μιτυλήνη
θη Ἰσσα, ἐγεννήθη παῖς ὀνό- ἐκλήθη Ἰσσα, δς Πρύλις προσ-
ματι | Πρύλις | οὗτος μάντις ενεχθεὶς τοῖς Ἑλλήσιν·
ὦν προσενεχθέντι τῷ Ἀγαμέμ-
νονι τῇ Λέσβῳ ss³s⁴ (un. a)

30 ἐπέθετο τὸν τρόπον τῆς Ἰλίου ἀλώσεως διὰ μαντείας· εἶπε
γὰρ τὴν κατασκευὴν τοῦ δουρείου Ἰππου δώροις πεισθεὶς
ὑπὸ Παλαμήδους ss³s⁴. Ἰσσα ἡ Λέσβος νῆσος ἡ καὶ Μι-
τυλήνη, περίρρυτος δὲ, διότι νῆσος. s³s⁴ (un. a) πρὸς

6 τοῦ δὲ | περὶ P 11 ἐνειλημένων s ἐνειλιγμένων s³ ἐνελισσο-
μένων b γ2 ἐντυλισσομένων καὶ ἐνελισσομένων a om. γ1 21. 23 Καδμί-
λος. cf. 7624

λῶς, μᾶλλον δὲ μωρῶς εἶπεν οἱ ἡῶνες καὶ αἰγιαλοὶ παρ-
ἀκτιοὶ ἦτοι παραιγιαλίοι.

- P 244 φριμαγμός δ | χρεμετισμός | . *Eg (EM 800₃₄)
φριμαγμόν ἦχον. οὗτος, οἶμαι, τὸν | χρεμετισμόν | φησιν. P
5 οὐκ ἔστι δὲ φριμαγμός δ χρεμετισμός, ἀλλὰ διὰ τῶν φινῶν
τῶν ἱππῶν ἐκπεμπόμενος ἦχος, ὅταν γαυριῶσιν.
ἡῶνες καὶ ἡιῶνες ὡς ἂν θέλεις, γράφε, εἴτε τρισυλ-
λάβως τιθεὶς κάτωθεν τοῦ ἥ προσγεγραμμένην εἴτε τετρασυλ-
λάβως μὴ ὑπογράφων, ἀλλ' ἐκφωνῶν *ἡιῶνες*· | τὸ γὰρ *Heph. 5
10 λαμβικόν καὶ ἀνάπαιστον δέχεται πόδα, οἶός ἐστιν οὗτος,
καὶ δάκτυλον καὶ χορεῖον πλὴν ἐν τοῖς οἰκείοις τόποις.

- †P 245 Πελασγὸν δὲ | τὸ Θετταλὸν | λέγει. ss³
Πελασγὸν δῆμα | τὸ Θετταλικὸν πηδήμα |· Πελασγὸς P
γὰρ καὶ Θετταλὸς δ' Ἀχιλεὺς. τὸ δὲ δθεν ἐκλήθη Πελυσγία
15 εἶπον (8627)· ἡ δὲ περὶ τοῦ Ἀχιλέως πηδήματος ἱστορία τοι-
αύτη· | χρησμός ἦν δοθεὶς Ἑλλήσι | τὸν προπηδήσαντα τῶν infr. 22 /
Ἑλλήνων κατὰ τῶν Τρώων ἐκ τῶν δολκιδῶν πρῶτον τῶν ep. 32
ἄλλων ἀποθανεῖν. προπηδήσαντος δὲ τοῦ Πρωτεσιλάου καὶ

246 εἰς θῖν' ἐρείσας λοι-	ἀναιρεθέντος ὕφ' Ἑκτορος ἡ	Lyc. 529
20 σθίαν· τελευταῖος γὰρ τῆς	ἐτέρου τινός δ' Ἀχιλεὺς τῷ	D B70.
νεῶς δ' Ἀχιλεὺς ἀπέβη διὰ	τούτου παθήματι παιδευθεὶς	
τὸν χρησμόν, δθεν ὁ Πρωτε-	στερον τῶν ἀπάντων τῆς ἰδίας	
σίλαος πρῶτος τῆς νεῶς πη-	νεῶς σφοδρωτέρως πηδήσας	
δήσας ἀπέθανε. κρηναῖον·	πλήττει τὴν γῆν καὶ ὕδωρ ἐξ	
25 φασὶ γὰρ ὅτι πηδήσαντος τοῦ	αὐτῆς ἀνεδόθη,	
Ἀχιλέως ἐκ τῆς νεῶς πηγή		
ἀνεδόθη ss ³		

ὡς φησι καὶ Ἀντίμαχος ῥίμφα δ' ἀπ' ἡπεῖροιο μελαι-
νης ὑψόσ' ἀερεθεὶς Πηλεΐδης ἀπόρουσεν εὐαφροῦς
30 ἡύτε κίρκος, τοῦ δ' ἐμπροσθε ποδῶν κρήνη γένετ'
ἀεννάουσα (fr. 59 K.). ss³ss⁴ καὶ Εὐριπίδης φησὶ διὰ Νεο-
πτολέμου τὸ Τρωικόν — ποδοῖν (Andr. 1139) T.

12 Πελασγὸν — sch. D B681
sch. Eur. Andr. 1139

24 κρηναῖον — 27 ἀνεδόθη

223 τόμουρε | μάντι | πρὸς τὰ λῶστα καὶ | τὰ βέλτιστα | P
 δηλονότι τὰ Ἑλληνικά νημερτέστατε ἦτοι | ἀληθέστατε |.
 τόμουρος δὲ ὁ μάντις ὁ τὸ μὴ δν ὀρῶν s⁴ Eust. Od. II 129¹²
 ἦτοι ὁ τὸ μήπω γεγονὸς βλέπων T. | λῶστον παρὰ τὸ λῶ τὸ EG 376^a
 5 θέλω. | νημερτῆς ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ EG 408^a
 ἀμαρτάνω ὁ μὴ ἀμαρτάνων τοῦ ἀληθοῦς, *κατὰ συγκοπήν*.

224 ἐπειδὴ γὰρ ἐν πυρὶ ἐμελλεν ἀφανισθῆναι τὴν Τροίαν
 ἐξ αἰτίας τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἐπρεπε κατακαυθῆναι καὶ τὸν
 τεχθέντα καὶ τὴν τέξασαν. s⁴? <νυκτίφοιτα δείματα> ὅτι
 10 καὶ ἡ Ἑκάβη δαλὸν ἔμπυρον ἔδοξε κατ' ὄναρ γεννᾶν. s⁴? (marg. a)
 μὴ δ' Αἰσακείων· ὦφειλε δὲ ὁ ἐμὸς πατήρ μὴ δὲ τὰ
 νυκτίφοιτα δείματα ἦτοι τοὺς ὄνειρους τῆς Ἑκάβης
 ἀπῶσαι καὶ ἐκτὸς θεῖναι τῶν χρησμῶν καὶ προσταγμάτων
 τοῦ Αἰσακίου, ὦφειλε δὲ ὑπὲρ πατρὶδος ἐν μιᾷ μοίρᾳ ἦτοι |
 15 ἐνὶ θανάτῳ | κρύψαι τοὺς διπλοῦς | τὴν τε Ἑκάβην καὶ τὸν infr.³⁶
 Ἀλέξανδρον | τὰ γυῖα καὶ τὰ | μέλη | τούτων τεφρώσας P
 καὶ | καύσας | ἐν τῷ πρῶτον *ἐν Ἀήμῳ* καθ' Ἑλλάνικον
 εὐρεθέντι πυρὶ (1041). Αἴσακος ἦν Πριάμου | καὶ Ἀρίσθης Ap. bibl.
 τῆς Μέρποκος θυγατρὸς | μάντις ἀριστος (Al. 223) | ὃς ὕστερον
 20 ἀπωρενῶθ' ὀρηθῶν θανοῦσαν τὴν αὐτοῦ γαμετὴν | Μερό-
 πην† T τὴν Κεβρήνος. Πριάμου δὲ δόντος Ἀρίσθην Ὑρτάκῳ ib. 148
 καὶ γήμαντος τὴν Ἑκάβην ὡς συνέβη αὐτὴν κατὰ γαστρὸς
 ἔχουσαν

<p>24 μὴ δ' Αἰσακείων οὐμὸς· P Αἴσακος υἱὸς Πριάμου, μάν- τις ὢν ἔχρησε τῷ Πριάμῳ γεννηθέντα τὸν Ἀλέξανδρον ἀνελεῖν σὺν τῇ τεκούσῃ, ὁ δὲ οὐκ ἐπέισθη. νυκτίφοιτα 30 δὲ δείματα λέγει τὸ ὄναρ τῆς Ἑκάβης, ὅτε εἶδε δαλὸν τῆς μήτρας αὐτῆς ἐξελθόντα ss³ καὶ καταδήλως ἐμπρήσαντα τὴν Τροίαν ἀπασαν s³. μιᾷ 35 δὲ κρύψαι· τὸ ἐξῆς· μιᾷ μοίρᾳ ἦτοι ἐνὶ θανάτῳ δι- πλοῦς δὲ Ἑκάβην καὶ Ἀλέ- ξανδρον . ss³</p>	<p>τὸν Ἀλέξανδρον ἰδεῖν τὸν περὶ τοῦ δαλοῦ ὄνειρον, ἔκρινεν ὁ ῥηθεὶς Αἴσακος, ὅτε ἐγεννήθη ὁ Ἀλέξανδρος, τοὺς δύο ἀναι- ρεθῆναι τό τε τεχθὲν καὶ τὴν τεκοῦσαν, εἰπὼν ὅτι τὸ σῆ- μερον τεχθὲν καὶ τὴν τεκοῦ- σαν χρὴ ἀνελεῖν. ὁ δὲ Πρί- *127³⁶ αμος ἀντὶ τούτων ἀνείλε Κίλ- λαν ἐκ Θυμολίτου κρυφαίῳ γά- μῳ τότε γεννήσασαν Μούνιπ- πον.</p>
---	--

γενομένην, ἀλλὰ κογχύλην, κἄν καὶ τὸ τῆς Κασάνδρας πρόσ-
 ωπον εἰσάγη περὶ τούτων λαλοῦν. | Ὅμηρος γὰρ | ἀρχαῖο- *sch. 1
 τερος τούτου γενόμενος πρὸ ὧ' ἐτῶν Τ οἶδε σάλπιγγι χρω-
 μένους τοὺς Ἑλληνας || λέγων ὥς δ' δὲ' ἀρ' ἔζηλος φωνή,
 5 δτε τ' ἴαχε σάλπιγξ (Σ 219) Τ.

251 θηιουμένη ὥς τὸ θιόνες (244) ἡ προσγεγραμμένον
 καὶ ἀνεκφώνητον ἡ ἐκφωνούμενον δίχα προσγεγραμμένης. Τ

<p>252 τὸ δὲ πέφρικαν ἀντὶ Ρ τοῦ πεφρίκασι καὶ Ὅμηρος 10 ἐφριξε δὲ μάχη φθισίμ- βροτος (N 339) ss³ καὶ ἀλλα- χοῦ σάκεσι καὶ ἐγχεσι πε- φρικυῖαι (Α 282) s³. ἔστι δὲ ἡ λέξις Χαλκιδέων καὶ Ἑρε-</p>	<p>253 πέφρικαν ἀντὶ τοῦ πεφρίκασι καὶ πεπύκωνται . sch. D τὸ δὲ πέφρικαν ἀντὶ τοῦ πεφρίκασι καὶ ὅσα τοιαῦτα χαλδαϊκῆς ἦτοι ἀττικῆς δια- λέκτου ὥς τὸ ἐσχάζοσαν καὶ εἴποσαν καὶ τὰ ὅμοια.</p>
--	--

15 τριέων, οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ τὸ ἐσχάζοσαν (21) καὶ ἡλθοσαν
 ποιοῦσι. κέχρηται δὲ τούτοις καὶ ἄλλοι τινὲς ss³ τῶν πα-
 λαιῶν ποιητῶν s³. *οὕτως, οἶμαι, καὶ τὸ ἦν ἀντὶ τοῦ
 ἦ(α)ν ἐναντίως τῷ κανόνι· ὁ γὰρ κανὼν τῶν εἰς 5 λη- Choer.
 γόντων μετοχῶν μετ' ὀξείας τάσεως τὰ τρίτα τῶν πλη- 6319

20 θυντικῶν ἰσοσυλλάβως ποιεῖ τοῖς ἰδίῳις πρώτοις πληθυν-
 τικοῖς, τῶν δὲ μὴ οὕτως ἰσοσυλλάβως ποιεῖ τὰ τρίτα πλη-
 θυντικὰ τοῖς πρώτοις ἐνικοῖς. εἶπον τὸ πρῶτον ἐνικόν,
 εἶπον τὸ τρίτον πληθυντικόν. τὸ δὲ εἴποσαν ἐναντίως.
 ὁμοίως καὶ ἐσχαζόν· τὸ δὲ ἐσχάζοσαν ἐναντίον ἐστὶ καὶ τῆς
 25 χαλδαϊκῆς διαλέκτου*. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· σύνταξις· πέ-
 φρικαν δὲ καὶ πεφρίκασι καὶ πεπύκωνται οἱ γυῖαι καὶ
 αἱ πεδιάδες ὥσπερ ληλοῦ ἦτοι ὥς πεπύκωνται οἱ γυῖαι
 τοῦ ληλοῦ καὶ χωραφίου, πεπύκωνται οἱ γυῖαι ἐν λόγ-
 χαις ἀπαστρέπτοντες. *γυῖαι τὸ γυῖ κἄν μακρόν κἄν
 30 βραχὺ δέξῃ, ἀπταιστος ὁ στίχος ἐστίν, ὥς ἐδιδάχθης*.

<p>254 *πύργων δ' ἐξ ἄκρων ἐκ τῶν ὑψηλῶν πύργων.* Τ τὸ ἰνδάλλεται οὐ μόνον ἐπὶ τῆς ὀψεως, ἀλλὰ καὶ ἀκοῆς 35 τέταχε. ss³</p>	<p>ἰνδάλλεται ἀπεικάζεται ὁμοιοῦται καταχρηστικῶς· κυ- Ρ ρίως γὰρ ἐπ' ὀφθαλμοῖς λέ- γομεν τὸ ἰνδάλλειν.</p>
---	--

2 ἀρχαιότερος — cf. Hist. XII 183 14 Χαλκιδέων cf. Choerob. II
 6431 H 17 οὕτως — 25 διαλέκτου un. exhibit b

- λαίμονος πατρός | βασιλεὺς Κορίνθου, δθεν καὶ | εορτὴν τὰ ib. ib. 1. 4
 Ἰσθμια συνεστήσατο | ἐτιμάτο δὲ, ὡς ἔφημεν (104₁₇), ὁ Παλαί-
 μων καὶ ἐν Τενέδῳ. ἄλλως. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν καὶ δὴ ἡ τῆς
 Τενέδου θάλασσα ἀναβράσει καὶ στενωθήσεται τῷ πλήθει
 5 τῶν Ἑλληνικῶν ὀλκάδων εἶπε καὶ δὴ ὁ Παλαίμων ὁ βρε-
 φοκτόνος δέρεται καὶ | βλέπει | τὴν γραιῖαν σύγκοιτον p
 τοῦ Ὠγένου καὶ | Ὠκεανοῦ ἦτοι τὴν Τηθὺν | τουτέστι τὴν θά- P
 λασσαν (inf. 14) | τὴν Τιτηνίδα τὴν οὖσαν μίαν τῶν Τιτάνων |
 τῶν παίδων Οὐρανοῦ καὶ Γῆς | δέρεται τί πάσχουσαν; ζέ- Ap. bibl I 3
 10 οὔσαν καὶ ἀναβράζουσαν | ἐν ταῖς αἰθυσιαῖς ταῖς ἐστολισ- p
 μέναις ἐν πλεκτάναις ἦτοι σχοινίοις. λέγει δὲ νῦν συμβο-
 λικῶς αἰθυσίας | τὰ πλοῖα· αἰθυσίαι γὰρ κυρίως ὄρεα | θαλάσσια. P
 p 231 ξύνευνον· ξύνευνον λέγει τὴν Τηθὺν Ὠκεανοῦ· ἡ
 αὐτὴ δὲ ἐστὶ τῇ θαλάσσῃ. s³
- 15 232 Καὶ δὴ διπλᾶ καὶ δὴ τὰ δύο τέκνα ὁ Τέννης
 καὶ ἡ Ἥμιθρα ῥαίεται καὶ | φθίρεται | ἀντὶ τοῦ φθαρή- P
 σονται σὺν τῷ πατρὶ αὐτῶν Κύνῳ ἐν τῷ στερεῷ μύλῳ
 καὶ | λίθῳ | τοῦ καλῶς ἀρχοντος Ἀχιλῆως | τυπέντα καὶ | P p
 πληγέντα | τοὺς κλειδας καὶ τοὺς | ὦμους |. καὶ τοῦτο P
 20 ψεύδεται ὁ Ἀντόφρων· οὐ γὰρ κατὰ τοὺς ὦμους, ἀλλὰ τὴν
 κεφαλὴν πληγείς ὁ Κύνος ἀνῆρέθη. | φασὶ γὰρ ὅτι ἀτρω- Ap. bibl. ib.
 τος ἦν τὸ λοιπὸν σῶμα πλὴν τῆς κεφαλῆς |. τοῦτο δὲ μύ- ep. 321
 θός ἐστι· περιδέξις γὰρ ὢν στρατιώτης ὁ Κύνος καὶ κάλ- Palaeph. In-
 λιστα σκεπόμενος ἐν πολέμοις ὡς μηδέποτε τρωθῆναι* or. 11. 12
- 25 ὑποπέπτωκε τοῖς μύθοις ὅτι ἀτρωτός ἐστιν |. ἐπεὶ δὲ πλη-
 γείς ὑπ' Ἀχιλῆως τὴν κεφαλὴν ἀνῆρέθη, ἔφασαν ἀτρωτον
 εἶναι πλὴν μόνῃς τῆς κεφαλῆς. T καὶ δὴ διπλᾶ· Κύνος |
 ὁ Σκαμανδροδάκης καὶ Ποσειδῶνος | λαθραίως τεχνεῖς ἐρρίφη sch. Pind.
 πλησίον θαλάσσης. κύκνον δὲ περὶ αὐτὸν καταπτάντα ἰδόν- Ol. II 147
 30 τες τινὲς ἀλκίεις ἀνείλαντο τοῦτον καὶ Κύνον ὠνόμασαν. δς *Ap. bibl.
 ἀνδρωθεῖς
 καὶ δὴ διπλᾶ· ὁ Κύνος ss³ | ἔγημε Πρόκλειαν | τὴν Λαο-
 Τρώς ὢν s ὁ Ποσειδῶνος s³ | μέδοντος | καὶ γεννᾷ
 P ἔσχε | παῖδας δύο | ἐκ Προκλείας

265 Πτόν τε πατρός ἀρπάσας μεταρσίον

δνξι γαμφηλῃσι θ' αἰμάσσων δέμας

ἐγχωρα τίφῃ καὶ πέδον χραίνῃ φόνῳ

λευρᾶς βοώτης γατομῶν δι' αὔλακος.

5 ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· ἐκεῖνό σε, ὃ τάλαινα καρδίᾳ, δά-
ψει καὶ | λυπήσει | κακόν, ἐκεῖνο τὸ ὑπέρτατον τῶν πη- P
μάτων καὶ τῶν | βλαβῶν | εἴτ' ἂν ὁ περκνός καὶ | ὁ κυνη- cf. par. 4
γετικός †T ἀετός ὁ χάρων ὁ αἰχμητής ἤγουν | ὁ Ἀχιλεὺς | P
χραίνῃ καὶ | μιαινῇ | τὰ ἐγχωρα καὶ ἐντόπια τίφῃ καὶ |
10 ἄλσῃ | καὶ τὸ πέδον καὶ τὴν γῆν ἐν τῷ φόνῳ καὶ τῷ αἰ- P
ματι ἀρπάσας μεταρσίον ἐν τοῖς δνξι τὸν φίλτα-
τόν σου τρόφιν καὶ | ἀδελφὸν †T ἀπὸ τῶν ἀγαστόρων
καὶ | ὁμογαστόρων | τοῦ Πτόου καὶ | Ἀπόλλωνος | ὑπάρχοντος 115¹⁶ P
τοῦ πατρός. καὶ ἄλλο τι ποιῶν; αἰμάσσων τε τὸ ἐκεί-
15 νου δέμας ἐν ταῖς γαμφηλαῖς καὶ σιαγόσι *λαβράζων*
καὶ ἡχῶν ἐν τοῖς πτεροῖς κλάζων τε καὶ βοῶν ἄμικτον
ἐιγίστην καὶ | φοβερὰν βοήν | ἐν τῷ στόματι. τί ποιῶν; P
γατομῶν καὶ | ἀροτριῶν | ὁ βοώτης δι' αὔλακος καὶ τῆς P
λευρᾶς καὶ | πλατείας | τὴν χέρσον καὶ ξηρὰν τέρμαν
20 καὶ | αὔλακα | διαγράφων τυπωτὴν *καὶ* κεχαραγμένην P
ἐν ραιβῷ καὶ ραιβῇ καὶ σκολιᾷ καὶ ἀγκύλῃ βάσει *ἀντὶ
τοῦ τῇδε κἀκεῖσε περιστρέφων τὸ ἄρμα ὥσπερ | ἀροτριῶν*. P

259 δάψει δάκῃ | *λυπήσει* |.

P

260 τὸ δὲ λαβράζων μετὰ ὀργῆς καὶ λαβρότητος φερό-
25 μενος περκνός δὲ ὁ φοβερὸς ἢ ὁ μέλας ss³ λαβράζων
ἡχῶν τοῖς πτεροῖς περκνός | κυνηγετικός (supr. γ) ἀετός
περισσῶς καίνων καὶ κόπτων. T

P 261 πτεροῖσι χέρσον μεταφορικῶς | τοῖς τροχοῖς | τοῦ
ἄρματος. εἰπὼν δὲ τὸν Ἀχιλλεῖα ἀετὸν εἰκότως τοὺς τρο-
30 χοὺς τοῦ ἄρματος αὐτοῦ πτερὰ ἐκάλεσεν ὥς ἂν δι' αὐτῶν
φερόμενος καὶ πετόμενος. λέγει οὖν τὴν διφρουλκίαν παρ'

25 μέλας sch. A Ω 316 (ut Aristarchus P) EM 591₃₃

24 τὸ δὲ — 25 μέλας exhibent codices post 115¹⁶

λαμπρότητος

?232 εὐαρχος· οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ Κύκνος διὰ τὸ ἐπιτυ-
 χῶς καινίσαι τὸ δόρυ τοῦ Ἀχιλλέως· καὶ γὰρ οἱ μετάβολοι
 εὐφημιζόμενοι τοὺς πρώτους ὀνητάς εὐάρχους καλοῦσι. φασὶ
 δὲ καὶ ποταμόν τινα περὶ τὴν Σινώπην Εὐάρχον ὑπὸ τῶν
 5 Ἀργοναυτῶν προσηγορεῖσθαι, ἀφ' οὗ πρώτον ἐπιον, ὡς
 φησιν Εὐφορίων ἢ οἱ Εὐάρχοιο φέρε κλέος ἀμφὶ ῥέ-
 εθρον (Mein. AA 120). Eg (EM 388₄₂). Prima verba spectat Eust.
 Od. II 193₃₈ εὐαρχος λέξις βασιλική παρὰ Λυκόφρονι ἐν τῷ
 εὐάρχω ἡγουν γρόνθω βασιλικῷ.

10 234 τὰ πρόσθεν αὐλητῆρος οὕτω δεῖ συντάσσειν·
 τὰ πρόσθεν ἐκπεφευγότα τὰς λαρνακοφόρους ξι-
 φὰς τὰς ἐν ψυδραῖσι καὶ ἐν | ψευδέσι | φήμασι τοῦ ἀθλη- P
 τῆρος ἦτοι τοῦ Μόλπου· λείπει δὲ τὸ γενομένης. λαρνα-
 κοφοφόρους ξιφὰς τὰς μελλούσας φθεῖραι αὐτὰ ἐν τῇ
 15 λάρνακι, λαρνακοφόρους δὲ τὰς φερομένης διὰ τῆς θα-
 λάσσης ἐν λάρνακι. κὰν γὰρ λαρνακοφόρους εἶπεν, οὐκ
 ἔστιν ἐπταισμένος ὁ στίχος, ἀλλ' ὀρθῶς καὶ οὕτως ἔχει, κὰν
 ἴσως ὁ Λυκόφρων τοῦτο ἠγνόησε· τὸ γὰρ δασὺ σύμφωνον
 δύναται ἐκτείνειν ὥς τὸ Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ἐπεὶ εἶδον
 20 αἰόλον ὄφιν (M 208). εἰ δὲ *καὶ* σὺ τοῦτο μείουρον λέγεις
 ὥς οἱ λοιποὶ (sch. D), ἀκουσον Ἰππώνακτος ἦν αὐτὸν ὄφεις
 τάντικνήμειον δάκη (fr. 49₉). ἰδοὺ τὸ ὄφιν τὸ ὁ μακρὸν
 ἐδέχθη. καὶ ἕτερα τοιαῦτα μυρία *εὐρήσει* ὁ πολυμαθὴς
 καὶ μετρικὸς.

26 236 τὸ δὲ στυγνὸς ἄρταμος εἴωθε λαμβάνειν ὁ Λυ-
 P κόφρων ἀντὶ τοῦ | φοβερός |· ἴσως δὲ | παρὰ τὸ στυγέει δὲ
 καὶ ἄλλος (A 186) |. ss³ ᾧ δὲ πιθήσας ᾧτινι Μόλπω
 πεισθεὶς ὁ Κύκνος ὁ στυγνὸς καὶ στυγητὸς ἄρταμος
 καὶ | φονεὺς | τῶν τέκνων ὁ αἰθυιόθροπος |· εἶδος εἰ- P

26 φοβερός paraphr. A 186

29 φονεὺς Bek. An. 447s

1 εὐαρχος | et τυπέντι et εὐάρχω (Cycno) legit 2 δόρυ | inconsi-
 derate haec ex aliquo scholio transcripta videntur, ubi hasta quis a rudī
 pugnae bellatore occisus cur auspicalis diceretur explicatum erat cf. Al. 530

8 βασιλική i. e. μεταβολική 9 εὐάρχω | memoriter (proll. 7) scribens
 in rectius (v. P) aberravit 11 λαρνακοφόρους b γ1 16 εἴπης b γ1
 19 ἴδον II 22 τάντικνήμειον γ1 τῶν τιμολέμενον γ2 δάκη γ2

πεν ἀντὶ εἶδους, ἀντὶ τοῦ ὁ κυκνόθρεπτος | ὁ λιναγρέ- *intr.*
της καὶ | ὁ ἀγρευθεὶς ἐν λίνοις | καὶ δικτύοις τῶν πορκέων *ib.*¹⁴
καὶ | ἀλιέων | ὁ φίλος καὶ ὁ ἡγαπημένος τοῖς κρηθμοῖσι *ib.*¹⁵
καὶ | ὀστρέοις | τοῖς ῥαιβοῖς καὶ λοξοῖς νειρίταις καὶ P
5 κοχλιδίοις ἐν χηλῷ καὶ | κιβωτῷ | κατεδρύφαξε καὶ | ἡσφά-
λισε | τὰς διπτύχους γονὰς ἦτοι | τοὺς δύο παῖδας αὐτοῦ
Τένην καὶ Ἡμιθέαν.

237 τὸ δ' αὖθιτόθρεπτος φασὶν ὅτι Κύκνος ἐκ λα-
θραίας μίξεως τεχθεὶς *ss*³ καὶ διὰ φόβον ἐκτεθεὶς εὐρέθη
10 ὑπὸ ἀλιέων τινῶν ἔχων πέριξ αὐτοῦ κύκνους, οὓς διώξαντες
ἀνέλαβον τὸ παιδίον Κύκνον καλέσαντες ἐκ τοῦ συμβάντος.
εἶδος δὲ ἀντὶ τοῦ εἶδους ἔλαβεν· ὥφελε γὰρ εἰπεῖν κυκνό-
P θρεπτος. πορκέων τῶν | ἀλιέων | πόρκος γὰρ ὁ κύρκτος·
λιναγρέτης δὲ ὁ ὑπὸ τῶν ἀλιέων ὥσπερ ἐν λίνοις | ἀγρευ-
†P θεὶς | ὁ Κύκνος νηρίταις δὲ φίλος | παρόσον διέτριβε
16 μετὰ τῶν ἀλιέων. *ss*³

P 238 νηρίτης σημαίνει τὸν θαλάσσιον | κοχλίαν |. *Eg*
(*EM* 604₄₂ *EG* 408₂₂)

239 δρύφακτα *κυρίως* λέγονται τὰ ἐκ δρυὸς περιφράγ-
20 ματα. τὰ δὲ λοιπὰ τῆς ἱστορίας ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἱστορίᾳ
ἐρρέθη ὡς καὶ τὰ τοῦ Μνήμονος. T

240 ὁ τλήμων ὅτι ὁ Τένης φύσει μὲν ἦν Ἀπόλλωνος,
ἐπικλήσει δὲ Κύκνον. διὰ τοῦτο οὖν ἀνεῖλε Μνήμονα ὁ Ἀχιλ-
λεὺς ὡς οὐ κωλύσαντα διὰ τῆς ὑπομνήσεως τὸν φόβον. *s*³

25 241 Μνήμων ἐφετμᾶς· Μνήμων ὄνομα κύριον, ὃν
ἀπέστειλεν ἡ Θέτις μετ' Ἀχιλέως πρὸς τὸ μιμνήσκειν αὐ-
τὸν τοῦ μηδένα τῶν Ἀπόλλωνος παίδων ἀνελεῖν· εἰμαρτο
γὰρ αὐτῷ τότε ἀποθανεῖν, ὅταν ἀποκτείνῃ ἐκ τῆς Ἀπόλλωνος
γενεᾶς τινα. διὸ ἐλθὼν εἰς Τένεδον καὶ ἀνελὼν τοὺς περὶ
30 Κύκνον καὶ Τέννην ἐξ Ἀπόλλωνος ὄντας εἰς ἐννοιάν τε ἐλ-
θὼν ὕστερον ἀνεῖλε καὶ τὸν Μνήμονα διὰ τὸ μὴ ὑπομνήσαι
*ss*³ καὶ κωλύσαι *s* αὐτόν *ss*³. ὁ δὲ Τέννης φύσει μὲν ἦν Ἀπόλ-
λωνος υἱός, θέσει δὲ Κύκνον. *s* σὺν τοῖς δὲ σὺν Κύκ-

3 ἀλιέων *Poll.* VII 137

26 ἀχιλία *s* 30 τέννην *s*³

νῦν καὶ τοῖς ἐκείνου παισὶ καὶ ὁ τλήμων καὶ ὁ καρτερικὸς
Μνήμων θανεῖται πρηνῆς τὸ στέρνον καὶ | τὸ στήθος | P
οὐτασθεὶς ξίφει τῆς μητρὸς Ἀχιλῆως τῆς Θεᾶς οὐ
φράσας καὶ | εἰπὼν τὰς ἐντολάς | ἀλλ' ἐν ληθαίργῳ καὶ P
5 ἐν | λήθῃ | σφαλεῖς.

243 Καὶ δὴ στένει Μύρινα· ἡ μὲν ἔννοια οὕτως
ἔχει· εἰπὼν ἀνωτέρῳ ὅτι βλέπω συστροφὴν τῶν πλοίων
συρομένων ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ ἐπιβοῶσαν τῇ πατρίδι μου
Τροίᾳ τόδε καὶ τόδε, νῦν φησι | *καὶ δὴ* στεναίνει | ἡ Μυ- P
10 ρίνα πολέην Τροίας καὶ οἱ | αἰγιαλοὶ τὸν χρεμετισμὸν τῶν
ἱππῶν | ἀκούσαντες, ὅταν ὁ Ἀχιλεὺς καὶ ὕστερος ἀπάντων
Ἑλλήνων πηδήσας ἐκ τῆς νεῶς εἰς τὴν γῆν | ὀδῶρ | ἐκ τῆς
βίας τοῦ πηδήματος | ἀναδώσει | καὶ συμβολὴ πολέμου γενή-
σεται σαλπισσῶν τῶν σαλπύγων τῶν ἐν κογχύλῃ. προορῶ
15 δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ πάσης τῆς Τρωικῆς γῆς τὴν
πόρθησιν καὶ τοῖς ὡσί μου | ἀφομοιῶ | καὶ εἰκάζω τοὺς cf. 254P
στεναγμοὺς τῶν Τρωικῶν γυναικῶν διὰ τὰς ἐπερχομένας αὐ-
ταῖς ἀλλεπαλλήλους συμφοράς. ἀλλ' ἡ μὲν ἔννοιά ἐστίν
αὕτη, συντάξεως δὲ ἐνταῦθα χρεῖαν οὐκ ἔχομεν διὰ τὸ σαφές,
20 τὰς δὲ ἱστορίας γραπτέον. Μύρινα πολέην Τροίας ἐστίν,
ὅπου παρετάξαντο οἱ Τρῶες *ἀκούσαντες τὴν τῶν Ἑλληνι-
κῶν πλοίων* ἐπέλευσιν παρὰ Πολίτου τοῦ υἱοῦ Πριάμου,
ὅστις σκοπὸς τῶν Τρώων ὑπῆρχε θαρρῶν ταχύτητι ποδῶν,
24 ὥς φησιν Ὅμηρος seq. B 811—814. infr. 27

P τὸ δὲ στένει Μύρινα | μία | Μύρινα δὲ ἡ πολέην, ἐκλήθη,
τῶν Ἀμαζόνων ἡ Μύρινα, ἀφ' | ὅτι μία τῶν Ἀμαζόνων Μύ-
ῆς τόπος ἐν Τροίᾳ | καὶ Ὅμη- | ρίνα καλουμένην ἐκεῖ τελευτᾷ,
ρος ἀθανάτου τε σῆμα | ὅτε κατὰ τῆς Τροίας ἐστρά-
πολυσκάδμοιο Μυρίνης | τευσαν. αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν
30 (B 814). ss³ | Ἀμαζόνων εἰς τιμὴν ἐκείνης
πόλιν ἀνήγειραν.

τὸ δὲ παρὰ κτιοὶ ἦ ὄνες. s παρὰ κτιοὶ ἦ ὄνες· οὐκ
εἶδον τοὺς τῆς Τροίας αἰγιαλοὺς· εἰ μὲν γὰρ κρημνώδεις *sch. N¹
καὶ πετρῶδεις εἰσί, καλῶς εἶπεν οἱ ἦ ὄνες καὶ αἰγιαλοὶ Θ 786
3 παρὰ κτιοὶ ἦτοι πετρῶδεις· εἰ δ' οὐκ εἰσι κρημνώδεις, ἀφε-

Διονύσοιο δὲ δῶρον φάσκ' ἔμεν, ἔργον δὲ περι-
 κλυτοῦ Ἡφαίστοιο (ω 74). ss³ ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη·
 Διδόνσος ὁ Διὸς καὶ Σεμέλης παῖς ἐν Φρυγίᾳ ὑπὸ τῆς Ῥέας sch. D 2
 τυχῶν καθαρμοῦ καὶ λαβῶν πᾶσαν παρὰ τῆς θεᾶς τὴν
 5 διασκευὴν ἀνὰ πᾶσαν ἐφέρετο τὴν γῆν. παραγενόμενος δὲ
 καὶ εἰς Θράκην Λυκούργος ὁ τοῦ Δρύαντος μύωπι αὐτὸν
 ἐλαύνει τῆς γῆς *καὶ* καθάπτεται αὐτοῦ καὶ τῶν τιθηνῶν.
 ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ δέους εἰς τὴν θάλασσαν καταδύνει καὶ ὑπὸ
 τῆς Θέτιδος δέχεται. || ὁ δὲ τῇ Θέτιδι δίδωσι χρυσοῦν ἀμ- sch. D 4
 10 φφορέα εἰς δὴν τὰ τοῦ Ἀχιλλέως | καὶ Ἀντιλόχου καὶ Πατρό- ω 78
 κλου | ὅσα ἐναπέθετο || δὴν καὶ Ὀμηρος λέγει seq. ω 74 Διο-
 νύσοιο — Ἡφαίστοιο.

274 νύμφαισι δὲ ταῖς Μούσαις νῦν. οἶδε δὲ τοῦτο
 14 καὶ Ὀμηρος ὅτι ἐν τῇ κηδείᾳ αὐτοῦ παρήσαν (ω 60). ss³
 P Βάφυρος | ποταμὸς | Μακεδονίας. s³ *κεκλαυσμένος
 νύμφαισι θρηνηθεῖς ταῖς Μούσαις αἰ φίλαντο αἰτινες
 ἠγάπησαν Βηφύρου γάνος· Βήφυρος | ποταμὸς Μακε-
 δονίας*. T

275 Λειβηθρίην· ss³ Λειβηθρα δὲ s³.... | ὄρος | ἐν Ἐλι-
 20 κῶνι. ss³ *τὴν | ἐξοχὴν | τοῦ Λειβηθρίου | ὄρους Μακεδονίας|. P P
 Πιμπλείας σκοπὴν ὑπεράνω τῆς Πιμπλείας ὑπάρχουσιν*.
 T Πιμπλεια ss³s⁴ δὲ καὶ s πόλις ss⁴ καὶ ὄρος καὶ κρήνη Μα-
 κεδονίας, ἥς καὶ Καλλιμαχος μέμνηται ἐν Ὑμνοῖς (IV 7) ὡς
 Μοῦσαι τὸν ἀοιδὸν δ' μὴ Πιμπλεια ἀείσῃ ἐχθροῦσι
 25 ss³s⁴ καὶ Ὀρφεὺς νῦν δ' ἄγε μοι κούρη Πιμπλείας ἐν-
 νεπε Μοῦσα (fr. 17 Ab.). *καὶ* αἰ μὲν λέξεις οὕτως ἔχουσι,
 περὶ ὧν οὐκέτι γράφω, γράφε σὺ δὲ ταύτας *μέσον* τῶν
 στίχων. ἡ δὲ ἐννοία τοιαύτη ἐστὶν ὅτι λαβῶν ὁ Ἀχιλλεύς
 τὰ ὑπὲρ Ἑκτορος λῦτρα καὶ πάλιν ἀντιδούς ἰσόσταθμα τα-
 30 φήσεται ἐν τῇ χρυσῶ τῇ δοθείσῃ τῇ Θέτιδι παρὰ τοῦ
 Διονύσου θρηνηθεῖς ταῖς νύμφαις ἦτοι ταῖς Μούσαις, αἰτι-
 νες περὶ τὴν Πιμπλεια καὶ Λειβηθρίαν καὶ τὸν Βήφυρον
 οἰκοῦσιν, & περὶ τὸν Ἐλικῶνα καὶ τὴν Μακεδονίαν εἰσίν.

22 Πιμπλεια — sch. Ap. A 25.

12 (75) ἔμμεναι 19 lac. ind. (πόλις, δθεν Λειβήθριον) 24 τὴν
 ἀοιδὴν T δ | δ s ὡς s³ b m1 ἦν T 30 χρυσῶ | κοσσᾶ a

247 ἄμμοιο *τῆς ἄμμον.* ἄμμος δι' ἐνὸς μ̄ γράφεται·
 ἄμαθος γὰρ λέγεται παρὰ τὸ ἄμαθης *καὶ* ἀμέτρητος εἶναι
 καὶ ἐν συγκοπῇ ἄμμος. ἄμμος δὲ αἰολικῶς διὰ δύο μμ̄· ἐκαῖνοι
 γὰρ πάντα τὰ σύμφωνα διπλασιάζουσιν (46₁₁). *ῥοιβ-
 5 δῆσει μετὰ ἤχου | ἀναδώσει |* *γάνος νῦν | τὸ ὕδωρ | P 321 P
 ἀλλαχού δὲ τὸ γάλα T καὶ ἡ χαρά.* EG 433_{ss}

249 *καταίξει νῦν ἀντὶ τοῦ λαμπρύνει τῇ στίλβῃ τῶν
 δπλων.* T
 10 ὀρχηστῆς Ἄρης ε δ εὐκί- | ὀρχηστῆς Ἄρης ὁ εὐκίνη-
 νητος s³s⁴. καὶ Ὅμηρος τάχα | τος | πόλεμος | ἡ δ μετὰ πυρ- p sch. D 17617
 κέν σε καὶ ὀρχηστήν περ | ρίξης καὶ ἐνοπλίου ὀρχήσεως
 ἐόντα (II 617) s³s⁴ ἀντὶ τοῦ | γινόμενος, ὥσπερ ἐγίνετο τοῖς
 εὐκίνητον ε διὰ τὰς γινομένας | Λάκωσιν ἐν τινι καθεστῶτι
 ἐν τοῖς πολέμοις πυκνὰς κινή- | βυθμῶ καὶ γενναίῳ καὶ κινουντι
 15 σεις s³s⁴. | πρὸς πόλεμον.

P ὀρχηστῆς Ἄρης | ἐπειδὴ ἐπετῆδεον πάλαι μέλη τινὰ
 πρὸς τὸ παροξύναι τε καὶ εἰς ἀνδρείαν κινήσαι τοὺς ἀκού-
 οντας|. καὶ Καλλέμαχος νόμον δ' ἤειδεν Ἄρης(fr. 526). s³

†P 250 στρόμβω δὲ τῷ | κόχλω· | 250 στρόμβω τὸν αἶμα-
 20 πρὸ τοῦ γὰρ εὐρεθῆναι τὴν | τηρὸν ἐν κογχύλῃ σαλπίζων
 σάλπιγγα τούτῳ οἱ παλαιοὶ ἐν | καὶ || κατάρχεσθαι ποιῶν τὴν *sch. Eur.
 τῷ πολέμῳ ἔχρωντο. s³ | προσβολὴν τοῦ πολέμου. πρὸ Phoen. 1377
 γὰρ εὐρέσεως τῆς σάλπιγγος

ἐν τοῖς πολέμοις πυρφόροις ἔχρωντο, οἵτινες ἐξ ἐκατέρων
 25 μερῶν τῶν στρατευμάτων τοῦ πολέμου *καὶ τοῦ πολεμου-
 μένου* μέσον εἰσερχόμενοι λαμπαδηφόροι ἔρριπτον τὰς λαμ-
 πάδας ἀντὶ τοῦ σαλπίζειν καὶ οὕτω συνεκροτεῖτο ὁ πόλεμος. |
 εἶτα T τῇ κογχύλῃ ἐφεῦρον σαλπίζειν καὶ τινὰ μέλη ἐπιτε-
 δεύειν πρὸς τὸ παροξύναι καὶ εἰς ἀνδρείαν κινήσαι τοὺς ἀκούον-
 30 τας (supr. 17) | καὶ ἐπαύθη τὸ πυρφορεῖν T. ἐπεὶ δὲ παρὰ τῶν
 Τυρρηγῶν εὐρέθησαν αἱ σάλπιγγες || ἐπαύθη καὶ τὸ κογχύλῃ supr. 20
 σαλπίζειν|. καὶ τοῦτο δὲ κακόπλαστον ὑπάρχει τοῦ Λυκό-
 φρονος τὸ ποιεῖν ἑαυτὸν μὴ εἰδέναι σάλπιγγα ὡς ὑστέραν

9 ὀρχηστῆς — sch. II 617 19 στρόμβω sch. AD Σ 219 Nic. A 393

9 ὀρχηστῆς — 14 κινήσεις om. c 13^b *Κρησὶν sch. D 18 δ'
 ἤειδεν | δίνει s³ 19 *πορφύραις pro πυρφόροις? P 25 πολεμίου II
 *πολεμοθῆτος Sch.

πρὸ τοῦ παρθενῶνος τῶν γυναικῶν τοῦ Λυκομήδους ἐπέγνω
 αὐτὸν καὶ τοῖς Ἑλλήσιν ἤγαγεν· αἱ γὰρ γυναῖκες τὰ τῶν γυ-
 ναικῶν ἐπιλέγονται, Ἀχιλεὺς δὲ ξίφος λαβὼν ἐπειρᾶτο κινεῖν
 δεξιῶς καὶ οὕτως ἠλέγχθη. | ἀλλὰ ταῦτα μὲν πέπλασται καὶ
 5 μεμυθολόγηται, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· ἄρτι λαβὼν πρὸς
 γάμον ὁ Ἀχιλεὺς Διὶδάμειαν τὴν Λυκομήδους θυγατέρα
 συνδιέτριβεν ἐν τοῖς θαλάμοις καὶ παρθενῶσι πόθῳ τῆς
 νεογάμου, ὅθεν ἐμυθεύσαντο ὅτι γυναικεῖα ὑπέδν. ἀγγελίαν
 δὲ τῆς ἐκστρατείας καταγγέλλοντος τοῦ Ὀδυσσεὺς προθύ-
 10 μως ὑπήκουσε καὶ ἐξώρμησε πρὸς τὸν πόλεμον καίπερ μαν-
 θάνων ἀπὸ χρημοῦ βραχυχρόνιος εἶναι, εἰ πρὸς τὴν Τροίαν
 ἐκπλεύσει. ἦν ἀγγελίαν καὶ τὸν ἐκ χρημοῦ φόβον εἰς ξίφη
 καὶ ἀτράκτους ἐξέθεντο· ὅτι γὰρ οὐκ ἐδειλίασεν ὁ Ἀχιλεὺς,
 ἀλλὰ καὶ προθύμως πρὸς τὸν πόλεμον ὤρμησε, καὶ Ὅμηρος
 15 μαρτυρεῖ ἐν τῇ Α (767) φαιψοδίῃ τὸν Νέστορα παρεισάγων πρὸς
 τὸν Πάτροκλον λέγοντα· ἤλθον ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιίδα | καλλιγύναικα | καὶ sch. Α Δ'
 μετ' ὀλλίγον (781) φησὶ ἤρχον — ἡθέλετον. ταῦτα μὲν
 πάντα ἀλληγοροῦνται, ὁ δὲ *βαρβαρόγλωσσος* Λυκοφρῶν
 20 οὗτος μυθικωτέρως ἐκδέχεται. διὸ καὶ φορτικὸν μοι δοκεῖ
 ἐν οὐκ ἀλληγορουμένοις, ὥς πολλάκις ἐφην, ἀλληγορεῖν.

279 τὸ δὲ λοῖσθος ἐς γῆν | 279 καὶ λοῖσθος ἐς γῆν·
 ἐπεὶ s | εἶπον τὴν ἱστορίαν καὶ πάλιν
 | ἐρῶ.

25 εἴμαρτο τῷ πρῶτῳ ἀποβάντι ss³ s⁴ *τῆς νεῶς* s³ s⁴ ἀποθανεῖν,
 δ καὶ πέπονθεν ὁ Πρωτεσίλλεως ss³ s⁴ διὸ ὁ Ἀχιλεὺς ss⁴
 εὐλαβεῖτο πρῶτος ἐξελθεῖν s. | ὕστερον ἐξῆλθεν.

281 ὦ δαῖμον ὦ τύχη, ὦ εἴμαρμένη | ὅποῖον κίονα τῶν
 οἴκων | ἀφανίσεις | τὸ ἐρεῖσμα καὶ | στήριγμα | τῆς δυστυ- P
 30 χοῦς πατρίδος καταβαλὼν· | οὐ μὴν ἀνευ βλάβης καὶ τιμω- P
 ρίας οὐδὲ χωρὶς πόνων καὶ κόπων πικρῶν | *καὶ πένθους*
 ὁ ληστής Ἑλληνικὸς γελάσει στρατὸς | ἐπαγαλλόμενος τῷ
 θανάτῳ τοῦ πεπτωκότος | Ἕκτορος. κίονα δὲ καλεῖ τὸν Ἕκ-
 35 Τροίας ἄμαχον ἀστραβῇ κίονα (Ο Π 145);

255 πρὸς αἰθέρος πρὸς τὸ Ὀμηρικόν φωνή δ' ἀμ-
φοτέρων ἔκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς ἀγῶας (N 837). ss³
νῆνέμους δὲ τουτέστιν ἡσὺ- | καθεδρας ἀπανεμους αἰθέρος
χους, διότι κατὰ τινας δ αἰθήρ | περιφραστικῶς τὸν αἰθέρα
5 ἀκίνητός ἐστιν ss³ | λέγει

ὥς καὶ Πίνδαρος ἐρήμας δι' αἰθέρος (O I 10) ss³s⁴. ἐν
γὰρ τῷ ἀέρι συνίστανται κατὰ Ἀριστοτέλη (mund. I 392^b 5) καὶ
πάντας σοφοὺς τὰ τε νέφη καὶ αἱ καταιγίδες καὶ τὰ πνεύ-
9 ματα, ὁ δὲ αἰθήρ ἐρημος τούτων ἀπάντων καθέστηκεν, ὅθεν
p? νήνεμον ἔφη αὐτόν. T τὸ δὲ κυροῦσα ἀντὶ τοῦ | καταλαμ-
βάνουσα. s

257 ἄλλην ἐπ' ἄλλη οἶον εἰπεῖν νῦν μὲν ἀκουουσὼν
τῶν Τρωικῶν γυναικῶν τὴν Πανδάρου συμφορὰν καὶ τὸν
θάνατον, εἶτα Σαρπηδόνος, ἔπειτα Ἑκτορος καὶ διὰ τοῦτο
15 γοωμένων καὶ φηγγουσὼν τὰ ἱμάτια. T

258 τὸ δὲ ἐκεῖνο σ' ὃ τά- | πρὸς ἑαυτὴν ἢ Κασάνδρα ταῦ-
λαινα πρὸς ἑαυτὴν ταῦτα | τὰ φησιν ἀποδυρομένη τὴν
λέγει ἀποδυσπετοῦσα καὶ θρη- | Ἑκτορος τελευτὴν
νοῦσα τὰ μέλλοντα τῷ Ἑκτο-
20 ρι ss³ ἐπελθεῖν. s³

καὶ λέγει ὅτι ὃ τάλαινα καρδία, ἐκεῖνό σε πλέον τῶν ἄλλων |
βλαβῶν λυπήσει | ὅταν ὁ Ἀχιλεὺς ἀνελὼν τὸν Ἑκτορα ἐφ' P
ἄρματος ἔλκη μυαίνων τὴν γῆν τῷ ἐκείνου αἵματι.

ἄ
ἐκεῖνό σ', ὃ τάλαινα καρδία, κακόν,
25 γ β α δ
ἐκεῖνο δάψει πημάτων ὑπέρτατον,

260 εἶτ' ἂν λαβράζων περικνὸς αἰχμητῆς χάρων

κβ κη η λ
πτεροῖσι χέρσον αἰετός διαγράφων

λβ λα κθ λγ
φαιβῶ τυπωτὴν τόρμαν ἀγκύλη βάσει

κγ
κλάζων τ' ἄμικτον στόματι φιλιστην βοήν

30 ας
τὸν φίλτατόν σου τῶν ἀγαστόρων τρόφιν

24 hoc diagramma exhibui e V s². reddidit T 114: cf. proll. 3 extr.
Lycephronis Alexandra II.

265 Πτώ^{ιζ}ου τε πατρός^{ιδ} ἀρπάσας μετάρσιον
 δνυ^{ις}ξι γαμψηλ^κησι θ'^{ιη} αἰμάσσων^{ιδ} δέμας
 ἔγχωρα^{ια} τίφη^{ιβ} καὶ πέδον^ι χραίνη^{ιγ} φόνω^{κζ}
 λευράς^{κς} βοώτης^{κδ} γατομῶν^{κς} δι' αὔλακος.

5 ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· ἐκεῖνό σε, ὃ τάλαινα καρδία, δά-
 ψει καὶ | λυπήσει | κακόν, ἐκεῖνο τὸ ὑπέρτατον τῶν πη- P
 μάτων καὶ τῶν | βλαβῶν | εὔτ' ἂν ὁ περκνός καὶ | ὁ κυνη- α. pa
 γετικός †T ἀετός ὁ χάρων ὁ αἰχμητής ἦγουν | ὁ Ἀχιλεὺς | P
 χραίνη καὶ | μιαινῇ | τὰ ἔγχωρα καὶ ἐντόπια τίφη καὶ |
 10 ἀλση | καὶ τὸ πέδον καὶ τὴν γῆν ἐν τῷ φόνω καὶ τῷ αἵ- P
 ματι ἀρπάσας μετάρσιον ἐν τοῖς δνυξι τὸν φίλτα-
 τόν σου τρόφιν καὶ | ἀδελφόν †T ἀπὸ τῶν ἀγαστόρων
 καὶ | ὁμογαστόρων | τοῦ Πτώου καὶ | Ἀπόλλωνος | ὑπάρχοντος 115a
 τοῦ πατρός. καὶ ἄλλο τι ποιῶν; αἰμάσσων τε τὸ ἐκε-
 15 νου δέμας ἐν ταῖς γαμψηλαῖς καὶ σιαγόσι *λαβράζων*
 καὶ ἤχων ἐν τοῖς πτεροῖς κλάζων τε καὶ βοῶν δμικτον
 φιλίστην καὶ | φοβεράν βοήν | ἐν τῷ στόματι. τί ποιῶν; P
 γατομῶν καὶ | ἀροτριῶν | ὁ βοώτης δι' αὔλακος καὶ τῆς P
 λευράς καὶ | πλατείας | τὴν χέρσον καὶ ξηράν τόρμαν
 20 καὶ | αὐλακα | διαγράφων τυπωτὴν *καὶ* κεχαραγμένην P
 ἐν ραιβῷ καὶ ραιβῇ καὶ σκολιᾷ καὶ ἀγκύλῃ βάσει *ἀντι
 τοῦ τῆδε κἀκεῖσε περιστρέφων τὸ ἄρμα ὡσπερ | ἀροτριῶν*. P
 259 δάψει δάκη | *λυπήσει* |. P

260 τὸ δὲ λαβράζων μετὰ ὀργῆς καὶ λαβρότητος φερ-
 25 μενος περκνός δὲ ὁ φοβερός ἢ ὁ μέλας ss³ λαβράζων
 ἤχων τοῖς πτεροῖς περκνός | κυνηγετικός (supr. γ) ἀετός
 περισσῶς καίνων καὶ κόπτων. T

P 261 πτεροῖσι χέρσον μεταφορικῶς | τοῖς τροχοῖς | τοῦ
 ἄρματος. εἰπὼν δὲ τὸν Ἀχιλλεῖα ἀετὸν εἰκότως τοὺς τρο-
 30 χοὺς τοῦ ἄρματος αὐτοῦ πτερά ἐκάλεσεν ὥς ἂν δι' αὐτῶν
 φερόμενος καὶ πετόμενος. λέγει οὖν τὴν διφρουλκίαν παρ'

25 μέλας sch. A Q 316 (ut Aristarchus P) EM 591ss

24 τὸ δὲ — 25 μέλας exhibent codices post 115a λαμπρότητος

Ὅμηρος τοῦ Ἑκτορος, ὅτι αὐτὸν ἀνεΐλεν ὁ Ἀχιλεὺς. ss³s⁴

(marg. a) πτεροῖς | τοῖς τοῦ ἄρματος τροχοῖς | .

114a

262 φαιβῶ δὲ τυπωτὴν τόρμαν· τόρμαν αὐτὸ τὸ
P χάραγμα τὸ ἀπὸ τοῦ τροχοῦ φαιβῶ δὲ τῶ | ἐπικαμπεῖ | ss³s⁴
5 βάσειν δὲ τὴν τοῦ αἵματος λέγει ss³ τὸ δὲ κλάζων τ' ἄμικτον
ἢ ὅτι | ἰδίαν φωνὴν ἔχει ὁ αἵματος | καὶ ἐξαίρετον παρὰ τὰ λοιπὰ
δρῶν ἢ ὅτι μόνος ὁ Ἀχιλεὺς ἐπολέμει κεχωρισμένος τῶν
Ἑλλήνων, ὥς φησι καὶ Ὅμηρος ss³s⁴† ὁ δὲ σκοπός, οὗτος s³.
φαιβῶ ἀγκύλῃ βάσει τὴν χέρσον διαγράφων τυπω-
10 τὴν τόρμαν ποιήσει καὶ ἀποκαταστήσει τούτους ὡς ἀρ-
τριωθεῖσαν γῆν . . . s³ ἀσυνδέτως δὲ εἶπεν ὡς καὶ τὸ χέρ-
σον. T *τὸ δὲ φαιβῶ ἀντὶ τοῦ φαιβῆ θηλυκῶς· ἀντικὸν δὲ
ἔστιν. ἢ οὕτως εἰπέ T διαγράφων τυπωτὴν καὶ κεχαραγ-
μένην ἐν φαιβῶ ἀρότρῳ ἐλλειπτικῶς*. s⁴

15 263 κλάζων | *βοῶν* | .

P

264 ἀγαστόρων, τῶν ὁμογαστόρων, τῶν ἀδελφῶν.

*Eg (EM 620) <τρόφιν> σημαίνει δὲ τὸν τρέφειμον. Eg

(EM 1. 1.) ἀγαστόρων τρέφιν | ὁμογαστόρων | ἀδελφῶν

(114₁₂) ἦτοι | τὸν συντετραμμένον | Πτώου τε πατρός τὸν P

20 υἱὸν τε τοῦ Πτώου πατρός ἦτοι | τοῦ Ἀπόλλωνος | .

265 Πτώου τε· Πτῶος | Στησίχορος καὶ Εὐφορίων
δ' Ἀπόλλων, ἐπειδὴ μυθεύον- καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός
ται | τῇ Αἰητοῖ γεννώσῃ | αὐ- ποιηταὶ φασὶ τὸν Ἑκτορα
τὸν ἐξαπίνης φανῆναι σὺν μέ- υἱὸν εἶναι Ἀπόλλωνος. Πτῶος
25 γαν, τὴν δὲ ἰδοῦσαν | πτοηθῆ- δὲ ὁ Ἀπόλλων οὕτω λέγεται·
ναι | . καὶ αὐτὴ μὲν Πτῶα Αἰητοῖ | ἐν Αἴλῃ s⁴? γεννώσῃ
καὶ ὁ Ἀπόλλων Πτῶος ἐκλήθη. Ἀρτεμὶν καὶ Ἀπόλλωνα σὺς
Στησίχορος δὲ καὶ Εὐφορίων μέγας ἄγριος ἐφάνη, ἰδοῦσα δὲ
τὸν Ἑκτορά φασιν | εἶναι υἱὸν τοῦτον ἐπτοήθη καὶ Πτῶα ἐ-
30 τοῦ Ἀπόλλωνος | καὶ Ἀλέξαν- κλήθη, ὁμοίως δὲ | καὶ ἡ Ἀρ-
δρος ὁ Αἰτωλὸν ποιητής. ss³ τεμὶς T καὶ ὁ Ἀπόλλων Πτῶος
ἐκλήθη.

4 ἐπικαμπεῖ sch. Nic. Θ 788

28 Στησίχορος — sch. AD Γ 314

T

1 ὅτι 5 λέγει <πτήσιν>? 10 ἀλλοτριωθεῖσαν 11 lac.
ind. 17 τρέφειμον | τρέφει Eg τρέφει EM 26 πτώια 26b Αἴλῃ
cf. Plut. Pel. 16?

268 λευρᾶς λίαν εὐρείας (7519) |. ἀλλὰ καὶ τὰς λέξεις Ε
ἀνωθεν τῶν στίχων γράφε.

269 λαβὼν δὲ ταύρου· φασὶν ὅτι Ἀχιλεὺς ἐρασθεὶς
Πολυξένης τῆς Θυρατρὸς Πριάμου ἐδήλωσε τῷ Πριάμῳ συμ-
5 μαχῆσαι αὐτῷ, εἰ λάβοι τὴν παιῖδα· ὁ δὲ συνέθετο αὐτῷ
δοῦναι καὶ ἐλθόντος ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἱερῷ
ὁ Ἀλέξανδρος λάθρα ἐτόξευσε τὸν Ἀχιλέα καὶ οὕτω συνέβη
ἀποθανεῖν τὸν ἥρωα. λαβόντες δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ οἱ Τρῶες
ἡσφαλλίσαντο οὐ πρότερον δώσειν ἐπαγγειλάμενοι, πρὶν ἂν
10 τὰ δῶρα τὰ ὑπὲρ Ἑκτορος δοθέντα ἐξοπίσω λάβωσιν, ὃ καὶ
γέγονεν. ss³s⁴ λαβόντες οὖν τὰ δῶρα ἔδωκαν τὸν νεκρόν. ss³
λέγει οὖν ὅτι πάλιν τὸν ἀντίποινον χρυσὸν ἴσον τῷ σταθ-
μῷ δοῦς ὁ Ἀχιλεὺς ταφῆσεται παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν. ss³s⁴
λαβὼν δὲ δάνος· δάνος καὶ τὸ | δῶρον | καὶ λύτρον P
15 τοῦ ταύρου τοῦ πεφασμένου καὶ τοῦ πεφρονευμένου ἦγουν
| τοῦ Ἑκτορος |. ταῦρον δὲ εἶπεν ὥς θυμικὸν καὶ ἀνδρείον.
λαβὼν δὲ ἐν σκεθρῷ καὶ | ἀκριβεῖ | ταλάντῳ τῆς τρυτά-
νης ἡρτημένον αὐτίς καὶ | εἰς τὸ ὀπίσω T τὸν ἀντί-
ποινον Πακτώλιον μύδρον ἐκχέας ἴσον ἐν τοῖς σταθ-
20 μοῖσι δύσεται καὶ | ὑπείσέλθῃ | τὸν κρατῆρα τοῦ
Βάκχου ἥτοι τοῦ Διονύσου κεκλαυσμένος καὶ θρηνηθεὶς
ἐν ταῖς νύμφαισι καὶ ἐν ταῖς Μούσαις, αἵτινες ἐφι-
λαντο καὶ ἐφιλήσαντο τὸ γάμος καὶ | τὸ ὕδωρ | τοῦ Βη- p 11
φύρου | ποταμοῦ Μακεδονίας | τὴν σκοπὴν τε καὶ | ἐξοχὴν | p
25 τὴν Λειβηθρίην ἦγουν τῆς Λειβηθρίας τὴν ὑπάρχουσαν
ὑπερθε τῆς Πιμπλείας. *πεφασμένου τοῦ πεφο-
νευμένου καὶ | ἀνηρημένου*.

270 σκεθρῷ ταλάντῳ· Ὅμηρος μὲν ἀπλῶς δῶρά φησι
τῷ Ἀχιλεῖ δοθῆναι ὑπὲρ Ἑκτορος (Ω 579), ὁ δὲ Λυκόφρων
30 καὶ ἄλλοι τινὲς ζυγοσταθμηθέντα αὐτῷ ἴσον χρυσὸν δοθῆναι
τοῦ βάρους. ss³s⁴ *σκεθρῷ ταλάντῳ ἦγουν | ἀκριβεῖ | P
ζυγοσταθμήσει τρυτάνης τοῦ ζυγοῦ ἡρτημένον | κρεμασ-
μένον | ἐσταθμωμένον*. ταλάντῳ· τάλαντον νῦν τὸ

6 ἐλθὼν s ἐλθόντων T
31 τὸ βάρος?

9 ἐπαγγειλλόμενοι s

30 αὐτὸν T

πλατὺ καὶ πεταλωδὲς τοῦ ζυγοῦ, ἐν ᾧ τίθενται τὰ σταθ-
 μούμενα | τρυτάνη ἢ καὶ σταχάνη λεγομένη καὶ ἡ δλη θάβδος *Eg.
 τοῦ ζυγοῦ, ἧς ἐκατέρωθεν τὰ τάλαντα αἱ καὶ πλάστιγγες.
 κυρίως δὲ ἡ τρυτάνη ἢ γλωσσὶς τῆς θάβδου τοῦ ζυγοῦ. *αδ-
 5 θεις | εἰς τοῦπίσω (11621) τὸν ἀντίποινον τὸν ὑπὲρ τοῦ μὴ
 ποινηλατηθῆναι τὸν Ἑκτορα δοθέντα*. Ἴσον καὶ μακρὸν
 καὶ βραχὺ δεξιόμενος τὸ ἰὸν εὐρησ τὸν στίχον ἐπταισμέ-
 νον, ὡς ἐδίδαξα (7730).

<p>P 272 Πακτώλιον ss³s¹ Πακ- 10 τωλὸς s³s⁴ ποταμὸς Ἀυδίας δν φασὶ χρυσοῦ ψήγματα ἔχειν (S 1352) καὶ μέταλλα, ἐξ οὗ τὸν χρυσὸν ποιοῦσι. μύδρος δὲ κυρίως ὁ πεπυρακτωμένος 15 σίδηρος παρὰ τὸ μύρεσθαι ss³ Eg (EM) καὶ διαρρεῖν. μύ- p δρος λέγεται καὶ ὁ χρυσός . *Eg (EM 59331)</p>	<p>272 μύδρον κυρίως τὸν πε- πυρακτωμένον σίδηρον παρὰ τὸ μύρεσθαι καὶ διαρρεῖν. νῦν δὲ τὸν χρυσὸν σημαίνει ἐκ τοῦ εἰπεῖν Πακτώλιον. δ Her. V 1 γὰρ Πακτωλὸς ποταμὸς Σάρ- δεων χρυσῖτιν πρὶν εἶχε ψάμ- μον ἐκ τοῦ παρακειμένου ὄρους τοῦ Τρωλὸν καταρρέουσιν εἰς αὐτὸν καὶ ψήγματα καὶ μέ- 20 ταλλα, ἐξ ὧν τὸν χρυσὸν ποι- οῦσι καὶ νῦν δελον κατάγῃ . Nonn. X 1</p>
---	--

<p>273 κρατῆρα δὲ λέγει τὸν κρωσσόν, τὸν ἀμφιφορέα Βάκ- χου δὲ τοῦ Διονύσου κρα- τῆρα τοῦ Διονύσου, δν καὶ 20 Ὅμηρος λέγει ὅτι ἡ Θέτις (P) ἔλαβε παρὰ τοῦ Διονύσου, ἀμφιφορέα [δὲ] χρυσοῦν, ἐν- θα τοῦ Ἀχιλέως ὅστ᾽ αἰ κεῖ- νται καὶ Πατρόκλου. καὶ φησι</p>	<p>273 κρατῆρα Βάκχου εἰς τὸν χρυσὸν ἀμφιφορέα τοῦ Διονύσου, δν ἐχαρίσατο τῇ sch. D Ψ Θέτιδι φυγῶν πρὸς αὐτὴν καὶ σωθεῖς, ὅτε ὑπὸ Λυκούργου μετὰ τῶν Βακχῶν ἐδιώκετο Z 132 εἰς δν τὰ τοῦ Πατρόκλου καὶ Ἀχιλέως καὶ Ἀντιλόχου κεῖν- νται ὅστ᾽ αἰ.</p>
--	--

10 μύδρος sch. Call. III 49 c. not. Schneid. sch. Nic. A 50 sch. Soph.
 Ant. 266 sch. Eur. Or. 992 EG 4640 et indd. EG et EM. Suid. (πεπυρα-
 κτωμένος σίδηρος sch. Luc. 1011 R = Hes. a M. Schmidtio attemptatus † sch.
 Aesch. Prom. 366 διάπυρος σίδηρος lex. αἰμ. 626ss) 24 sch. Ψ 92

6 ποινηλατωθέντα γ1 cf. Hist. III 363
 (Zon. 1759)

21 δελον cf. Hes. δαλος

Διονύσοιο δὲ δῶρον φάσκ' ἔμεν, ἔργον δὲ περι-
κλυτοῦ Ἡφαίστοιο (ω 74). ss³ ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη·
Διόνυσος ὁ Διὸς καὶ Σεμέλης παῖς ἐν Θρυγίᾳ ὑπὸ τῆς Πέας κ
5 τυχῶν καθαρμοῦ καὶ λαβὼν πᾶσαν παρὰ τῆς θεᾶς τὴν
διασκευὴν ἀνὰ πᾶσαν ἐφέρετο τὴν γῆν. παραγενόμενος δὲ
καὶ εἰς Θράκην Λυκοῦργος ὁ τοῦ Λρύαντος μύωπι αὐτὸν
ἐλαύνει τῆς γῆς *καὶ* καθάπτεται αὐτοῦ καὶ τῶν τιθνηδῶν.
ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ δέους εἰς τὴν θάλασσαν καταδύνει καὶ ὑπὸ
τῆς Θέτιδος δέχεται. || ὁ δὲ τῇ Θέτιδι δίδωσι χρυσοῦν ἀμ- κ
10 φφορέα εἰς δὴν τὰ τοῦ Ἀχιλλέως | καὶ Ἀντιλόχου καὶ Πατρό-
κλου | ὅσα ἔναπέθετο || δὴν καὶ Ὅμηρος λέγει seq. ω 74 Διο-
νύσοιο — Ἡφαίστοιο.

274 νύμφαισι δὲ ταῖς Μούσαις νῦν. οἶδε δὲ τοῦτο
14 καὶ Ὅμηρος ὅτι ἐν τῇ κηδεῖα αὐτοῦ παρῆσαν (ω 60). ss³
P Βάφυρος | ποταμὸς | Μακεδονίας. s³ *κεκλαυσμένος
νύμφαισι θρηνηθεῖς ταῖς Μούσαις αἰ φίλαντο αἵτινες
ἠγάπησαν Βηφύρου γάνος· Βήφυρος | ποταμὸς Μακε-
δονίας*|. T

275 Λειβηθρίην· ss³ Λειβηθρα δὲ s³ . . . | ὄρος | ἐν Ἐλι-
20 κῶνι. ss³ *τὴν | ἐξοχὴν | τοῦ Λειβηθρίου | ὄρους Μακεδονίας|. p
Πιμπλείας σκοπὴν ὑπεράνω τῆς Πιμπλείας ὑπάρχουσαν*.
T Πιμπλεία ss³s⁴ δὲ καὶ s πόλις ss⁴ καὶ ὄρος καὶ κρήνη Μα-
κεδονίας, ἥς καὶ Καλλιμαχος μέμνηται ἐν Ὑμνοῖς (IV 7) ὡς
Μοῦσαι τὸν ἀοιδὸν δὲ μὴ Πιμπλείαν ἀείλῃ ἐχθροῦσι
25 ss³s⁴ καὶ Ὀρφεὺς νῦν δ' ἄγε μοι κούρη Πιμπλείας ἐν-
νεπε Μοῦσα (fr. 17 Ab.). *καὶ* αἱ μὲν λέξεις οὕτως ἔχουσι,
περὶ ὧν οὐκέτι γράφω, γράφε σὺ δὲ ταύτας *μέσον* τῶν
στίχων. ἡ δὲ ἐννοία τοιαύτη ἐστὶν ὅτι λαβὼν ὁ Ἀχιλεὺς
τὰ ὑπὲρ Ἑκτορος λύτρα καὶ πάλιν ἀντιδοὺς ἰσόσταθμα τα-
30 φήσεται ἐν τῇ χρυσῶ τῇ δοθείσῃ τῇ Θέτιδι παρὰ τοῦ
Διονύσου θρηνηθεῖς ταῖς νύμφαις ἦται ταῖς Μούσαις, αἵτι-
νες περὶ τὴν Πιμπλείαν καὶ Λειβηθρίαν καὶ τὸν Βήφυρον
οἰκοῦσιν, αὐτὰ περὶ τὸν Ἐλικῶνα καὶ τὴν Μακεδονίαν εἰσὶν.

22 Πιμπλεία — sch. Ap. A 25.

12 (75) ἔμμεναι 19 lac. ind. (πόλις, δθεν Λειβηθρίου) 24 τὴν
ἀοιδὴν T δ | δ s ὡς s³ b m1 ἦν T 30 χρυσῶ | κοσσᾶ α

ἀλλ' ὁ μὲν Ἀνκόφρων καὶ ἕτεροι ζυγοσταθμηθῆναι ἰσοβαρεῖ
 χρυσῷ τὸν Ἑκτορα λέγουσι καὶ οὕτω παρὰ τοῦ Ἀχιλλεύως
 δοθῆναι τῷ Πριάμῳ νομίζοντες ὅτι πλείον ἔστι τὸ ζυγο-
 σταθμηθῆναι αὐτὸν τῶν ὧν φησιν Ὅμηρος χρημάτων. οὐκ
 5 ἔστι δὲ τοῦτο· ὑπερβαίνουνσι γὰρ τὰ ἰ' τάλαντα, ὥστε φησὶν
 Ὅμηρος, χωρὶς τῶν λοιπῶν τὸν σταθμὸν τοῦ βάρους τοῦ
 Ἑκτορος. λέγουσι δὲ καὶ θανόντα τὸν Ἀχιλλέα θρηνηθῆναι
 ταῖς Μούσαις, ὥστε φησὶν Ὅμηρος, καὶ ταῖς Νηρηΐσιν.
 ἀλλ' ἐκεῖνος πάντα *πανσφόως γράφει καὶ ἀλληγορικώτερον*,
 10 ὅτι μετὰ μουσικῶν ὀργάνων ἢ Ἀχιλλεύως ἐγγενέει κηδεῖα.
 Νηρηίδας δὲ λέγει θρηνησάμενον αὐτόν, ὅτι συνέβη κατὰ τὸν
 καιρὸν τῆς αὐτοῦ τελευτῆς μυκήσασθαι μὲν πρῶτον τὴν
 Θάλασσαν ὥστερ' ὀδυρομένην, εἰτα μέχρι τοῦ Ῥοιτείου ἐφ'
 ἱκανὸν διάστημα ἐξελθοῦσαν φοβῆσαι τοὺς Ἕλληνας οὐ
 15 μικρῶς, εἰτα πάλιν ὑποστραφῆναι. καὶ τοιαῦτα μὲν, ἃ φη-
 σιν Ὅμηρος· οἱ δὲ νεώτεροι Μούσας τε δακρυούσας εἰσά-
 γουσι καὶ τὰς ἐκείνων γινώσκουσι κατοικίας δπη εἰσὶ καὶ
 οἶων ποταμῶν ἀπορροῦνται ὕδατα Πιμπλίδας καὶ Λειβη-
 θρίας λέγοντες καὶ ποταμὸν μοι τὸν Βήφυρον. καὶ τοῦτο δὲ
 20 ἀλληγορηθήσεται· ἐπεὶ περ' Ὀρφεὺς ἀρχὴ καὶ πατὴρ ὑπάρ-
 χων τῶν ποιητῶν κατ' ἄγει περὶ τὸν Ἑλικῶνα καὶ τὸ Λει-
 βηθριον, ἐμυθολογήθη ὥς αἱ Μοῦσαι περὶ τοὺς ἐκεῖσε τό-
 πους οἰκοῦσιν. T

276 ὁ νεκροπέρνας ὁ Ἀχιλλεύς ὁ πιπράσκων τοὺς
 25 νεκρούς, ὅτι τὸν Ἑκτορα νεκρὸν ὄντα πέπρακεν. ἐκ τοῦ
 πέρνημι ἢ μετοχῇ ὁ περνάς. ὅστις Ἀχιλλεύς δεδοικῶς τὸν
 θάνατον καὶ γυναικεῖα ἐνδύσεται καὶ ἰστουργήσῃ ὥς γυνή
 καὶ ὕστερον ἀπάντων Ἑλλήνων ἀποπηδήσῃ τῆς νεῶς εἰς
 τὴν γῆν τῶν Τρώων τὸ σὸν δόρυ δεδιώς. T

30 277 Θῆλυον ss³ δὲ φησιν ἀμφὶ σῶμα s· ἰστόρηται
 γὰρ s³s⁴ τοῖς νεωτέροις T ὅτι ὁ Ἀχιλλεύς ἀκούων τὸν Ἑκτορα
 ἀνδρεῖον καὶ φοβηθεὶς ὑπεκρίθη κόρη εἶναι καὶ ἐλθὼν ἐν
 Σκύρῳ ᾧκει μετὰ τῶν τοῦ Ἀνκομήδους παίδων, ἐνθα καὶ
 τῇ Δηιδამεῖα συνήλθεν ss³s⁴. ὁ Ὀδυσσεὺς δὲ σταλὲς ὑπὸ sch. DT
 35 Ἀγαμέμνονος ἀτράκτους καὶ ἡλακάτας καὶ ὅσα τοιαῦτα γυ-
 ναικῶν ἐργαλεῖα, ἐτι δὲ καὶ ξίφη καὶ τόξα καὶ ἰοὺς φέψας

πρὸ τοῦ παρθενῶνος τῶν γυναικῶν τοῦ Λυκομήδους ἐπέγνω
 αὐτὸν καὶ τοῖς Ἑλλήσιν ἤγαγεν· αἱ γὰρ γυναῖκες τὰ τῶν γυ-
 ναικῶν ἐπιλέγονται, Ἀχιλεὺς δὲ ξίφος λαβὼν ἐπειράτο κινεῖν
 δεξιῶς καὶ οὕτως ἠλέγχθη. | ἀλλὰ ταῦτα μὲν πέπλασται καὶ
 5 μεμυθολόγηται, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· ἄρτι λαβὼν πρὸς
 γάμον ὁ Ἀχιλεὺς Ἀηιδάμειαν τὴν Λυκομήδους θυγατέρα
 συνδιέτριβεν ἐν τοῖς θαλάμοις καὶ παρθενῶσι πόθῳ τῆς
 νεογάμου, ὅθεν ἐμυθεύσαντο ὅτι γυναικεῖα ὑπέδν. ἀγγέλλαν
 δὲ τῆς ἐκστρατείας καταγγέλλοντος τοῦ Ὀδυσσεύς προθύ-
 10 μως ὑπήκουσε καὶ ἐξώρμησε πρὸς τὸν πόλεμον καίπερ μαν-
 θάνων ἀπὸ χρημοῦ βραχυχρόνιος εἶναι, εἰ πρὸς τὴν Τροίαν
 ἐκπλεύσει. ἦν ἀγγέλλαν καὶ τὸν ἐκ χρημοῦ φόβον εἰς ξίφη
 καὶ ἀτράκτους ἐξέθεντο· ὅτι γὰρ οὐκ ἐδειπλάσεν ὁ Ἀχιλεὺς,
 ἀλλὰ καὶ προθύμως πρὸς τὸν πόλεμον ὤρμησε, καὶ Ὅμηρος
 15 μαρτυρεῖ ἐν τῇ Α (767) φαιψωδίᾳ τὸν Νέστορα παρεισάγων πρὸς
 τὸν Πάτροκλον λέγοντα· ἦλθον ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιίδα | καλλιγύναικα | καὶ ^{sch. A 1}
 μετ' ὀλλγον (781) φησί ἤρχον — ἡθέλετον. ταῦτα μὲν
 πάντα ἀλληγοροῦνται, ὁ δὲ *βαρβαρόγλωσσος* Λυκοφῶν
 20 οὗτος μυθικωτέρως ἐκδέχεται. διὸ καὶ φορτικὸν μοι δοκεῖ
 ἐν οὐκ ἀλληγορουμένοις, ὥς πολλάκις ἔφην, ἀλληγορεῖν.

279 τὸ δὲ λοῖσθος ἐς γῆν | 279 καὶ λοῖσθος ἐς γῆν·
 ἐπεὶ s | εἶπον τὴν ἱστορίαν καὶ πάλιν
 | ἐρῶ.

25 εἰμαρτο τῷ πρῶτῳ ἀποβάντι ^{ss³ s⁴} *τῆς νεῶς* ^{s³ s⁴} ἀποθανεῖν,
 δ καὶ πέπονθεν ὁ Πρωτεσίλλεως ^{ss³ s⁴} διὸ ὁ Ἀχιλεὺς ^{ss⁴}
 εὐλαβεῖτο πρῶτος ἐξελθεῖν s. | ὕστερον ἐξῆλθεν.

281 ὦ δαῖμον ὦ τύχη, ὦ εἰμαρμένη | ὅποῖον κίονα τῶν
 οἴκων | ἀφανίσεις | τὸ ἔρεισμα καὶ | στήριγμα | τῆς δυστυ- P
 30 χοῦς πατρίδος καταβαλὼν· | οὐ μὴν ἀνευ βλάβης καὶ τιμω- P
 ρίας οὐδὲ χωρὶς πόνων καὶ κόπων πικρῶν | *καὶ πένθους*
 ὁ ληστής Ἑλληνικὸς γελάσει στρατὸς | ἐπαγαλλόμενος τῷ
 θανάτῳ τοῦ πεπτωκότος | Ἕκτορος. κίονα δὲ καλεῖ τὸν Ἕκ-
 35 Τροίας ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα (O Π 145);

ὦ δαῖμον, οἶον κίον' ἀι- κίονα δὲ καλεῖ *τὸν Ἑκτορα *
 στῶσαις δόμων· κίονα καλεῖ ὥς μὴ μόνον τὸν Πριάμου
 τὸν Ἑκτορα, δόμων τῶν οἰ- οἶκον συνέχοντα καὶ βασιτά-
 κων, ἐπεὶ ἐκεῖνος ἦν ὁ ἀνεχό- ζοντα τῇ δυνάμει αὐτοῦ, ἀλλὰ
 5 μενος καὶ βασιτάζων τῇ δυνά- καὶ πᾶσαν τὴν Τροίαν.
 μει ἑαυτοῦ οὐ μόνον τὸν οἶκον,
 ἀλλὰ καὶ ὅλην τὴν Τροίαν ss³
 ἔφερεν ὡς δυνατός ss³. ἀνάπαι-
 στος ὁ στίχος ἰον' αἰ. int. lin. V ὦ δαῖμον· ὁ στίχος οὗτος
 10 ἐν τετάρτῃ χώρᾳ πόδα ἀνάπαιστον ἔχει καὶ καλεῖται λαμβικός
 τραγικός (cf. 339).

286 πρύμναις πεύκαις | ταῖς ναυσὶν | ἀπὸ τοῦ ποι- infr. 22
 οὔντος τὸ ποιηθέν. | πρύμνη δὲ τὸ ἔσχατον καὶ ὀπίσθιον cod. V E
 μέρος τῆς νεώς, παρὰ τὸ εἰς πέρας καὶ τελευταῖον μέρος 693³⁵
 15 μένειν | πρῶρα δὲ τὸ ἐμπρόσθιον, παρὰ τὸ πρῶτον τοῦ
 θέοντος ἦτοι τοῦ ὕδατος ἀπτεσθαι T.
 ἀλλ' ἀμφὶ πρύμναις· τὸ | τὸ δὲ ἐξῆς
 ἐξῆς τοῦ λόγου ss³

οὕτως· οὐ μὴν ὁ Ἑκτωρ ὄντα ἀποθανεῖται καὶ οἱ Ἕλλη-
 20 νες τῷ θανάτῳ αὐτοῦ ἐπεγγελάσουσιν ἀνευ προστίμου καὶ
 τιμωρίας ss³ s⁴

ἀλλ' ἀμφὶ πρύμναις πεύ- ἀλλὰ φυγόντες περὶ τὰ πλοῖα
 25 καὶς | τὴν ἐσχάτην | τοῦ βίου αὐτῶν | συμφλεχθήσονται ταῖς p
 βαλβίδα δραμῶν ss³ δηλο- ναυσί.

3 κ(ότι) ὁ τῶν Ἑλλήνων στρατός
 3 συμφλεχθήσεται ss³.

παραφράζει δὲ τὴν παρ' Ὀμήρῳ ναυμαχίαν, ἐν ᾗ φαίνεται
 ὁ Ἑκτωρ διώξας τοὺς Ἕλληνας καὶ κατακαύσας τὴν ναῦν τοῦ
 29 Πρωτεσιλάου. ss³ s⁴

P Δωριέα δὲ στρατὸν λέγει. | τοὺς | Δωριεὺς στρατός ὁ Ἕλλη-
 Ἕλληνας | ss³ νικός,

ἀπὸ Δῶρου τοῦ Ἕλληνος υἱοῦ, ὡς καὶ Ἡσίοδος (fr. 7 R) ss³ s⁴ |
 ἐν τῇ ἡρωϊκῇ γενεαλογίᾳ T Ἕλληνος δ' ἐγένοντο φιλο-
 πτολέμου βασιλῆος Δῶρος τε Ξοῦθός τε καὶ Αἰό-
 35 λος ἱππιοχάρμης ss³ s⁴ | Αἰολίδαι — Περιήρης.

sch. Pind
IV 252

Ρ κων — λέγει δὲ | τὸν Διομήδην | — | λαιμοτομήσας | ῥαίσει
 τριπάρου φασγάνῳ Κανδάονος. καὶ γὰρ Κανδάων
 καὶ | ὁ Ὠρίων | παρὰ Βοιωτοῖς, τῷ δὲ ξίφει αὐτοῦ ἀνεῖλεν
 ὁ Διομήδης τὴν Ἰφιγένειαν, τριπάρου δὲ | ἐπειδὴ ὁ Ὠρίων
 5 Αἰὼς καὶ Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος ἦν παῖς |. εἰ δὲ ss³ καὶ s
 ἐπὶ Πολυξένης ὁ λόγος, ἔσται οὕτως· ἦν τινα Πολυξένην ὁ
 Πύρρος | ὥσπερ | βοῦν | Βοιωτικὴν | εἰς βαθεῖαν | τάφρον |
 λαιμίσας φθηρεῖ καὶ γράφοις τὸ τριπάρῳ δοτικῇ· τῷ
 γὰρ ξίφει τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀνεῖλεν αὐτήν, ὅπερ ἦν χαρισά-
 10 μενος ὁ | Ἥφαιστος | τῷ Πηλεΐ· τὸ δὲ ξίφος ἐκεῖνο τρίπα-
 τρον ἦν τῷ Πύρρῳ, εἴπερ ἀπὸ Ἥφαιστου καὶ Πηλέως καὶ Ἀχι-
 λέως κατήγετο. λύκοις δὲ τοῖς Ἑλλήσι πρῶτόσφακτον
 δέ, εἰ μὲν ἐπὶ | Ἰφιγενείας | λέγοιτο, ἔσται παρόσον ἐν Ἀθ-
 λίδι τοὺς ὄρκους ποιήσαντες οἱ Ἕλληνες τοὺς πρῶτους ἀνεῖλον
 15 αὐτήν, εἰ δὲ καὶ ἐπὶ Πολυξένης λέγοιτο πρῶτόσφακτον,
 ἔσται παρόσον | προεσφάγη δι' αὐτήν ὁ Ἀχιλεὺς εἰς ὄρκους
 ἐλθῶν |. τὸ δὲ πρῶτον βέλτιον καὶ δεῖ ἀπὸ τοῦ ἦν ἐς βα-
 θεῖαν ἕως κάτω περὶ Ἰφιγενείας ἐκλαβέσθαι ss³· δυνατόν
 μέντοι καὶ ἐπὶ Πολυξένης. s τριπάρῳ ἐπὶ μὲν Ὠρίω-
 20 νος, δν καὶ Κανδάονα Βοιωτοὶ καλοῦσιν, οὕτως· || Ὑριεύς
 | Κλονίαν ἔχων γυναῖκα | ἄπαις ἐτύγγανε. ποτὲ γοῦν Ζεὺς Ap. III :
 καὶ Ποσειδῶν καὶ | Ἀπόλλων | τῷ Ὑριεὶ τούτῳ ἐπεξενώθησαν sch. D Σ·
 καὶ δς βοῦν θύσας αὐτοὺς ὑπεδέξατο, οἱ δ' ἔφασαν αἰτεῖν 121 su
 αὐτόν, δ βούλοιτο. ὥς δὲ παιδίον αὐτῷ γενέσθαι ᾗτήσατο,
 25 οἱ τρεῖς τῇ τοῦ σφαγέντος βοδὸς βύρση ἐνούρησαν καὶ ἐξ αὐ-
 τῆς Ὠρίων ἐγένετο, Ὠρίων κληθεὶς ὥς ἐκ τῶν οὐρῶν τεχθεὶς ||
 ὁθεν καὶ τρίπατρον τοῦτον καλεῖ. τὸ δὲ Ὠρίωνος ξίφος ὁ sup. 1
 Διομήδης εἶχεν. ἐπὶ δὲ Νεοπτολέμῳ τριπάρῳ φασγάνῳ
 τῷ τριδεσπότην λέγει. Ἥφαιστος γὰρ Πηλεΐ τοῦτο πρῶτον
 30 ἐχαρίσατο, Πηλεὺς δὲ Ἀχιλεΐ, ἐξ Ἀχιλέως δὲ τοῦτο Νεο-
 πτόλεμος διεδέξατο. *Κανδάονος δὲ νῦν | τοῦ Ἄρεος |.* Ρ
 πρῶτόσφακτον ἐπὶ Ἰφιγενείας, ὅτι ἐν Ἀθλίδι | περὶ τὸν sup. 12
 Εὐριπον Τ τοὺς πρῶτους ὄρκους ποιοῦντες οἱ Ἕλληνες ἀνεῖ-

5 — Ἀπόλλωνος sch. Nic. Θ 15

2. 4 τριπάρῳ 3 καὶ cf. P a. l. et Al. 938 8 γράφοις τὸ | γρά-
φοιτο 24 αὐτοὺς α

- ἀλλ' ἥσαν τινες ξύλινοι ὑπότροχοι κλίμακες ἔχουσαι ἄνω
προμαχῶνας ss³s⁴ ἐφ' οἷς οἱ πολέμιοι ἐφεστιῶτες ἐμάχοντο
τοῖς ἐπὶ τοῦ τείχους ss⁴. ἔστιν οὖν οὕτως· τὰς κρόσσας
ἐπὶ τοῦ τείχους ἔρουν καὶ κατέβαλλον τὰς ἐπάλξεις. ss³s⁴
- 5 σταυροῖσι δὲ ἡ ἐκατέρωθεν οἰκοδομὴ τοῦ τείχους ὁρθοῖς
ξύλοις διειλημμένη, ἅπερ σταυροὺς κέκληκε διὰ τὴν στάσιν,
ἡ αὐτὸ τὸ τεῖχος διὰ τὸ πλάτος. ss³s⁴ κορσωτὴ δὲ ἡ |
P (P) κλιμακῶδης | πτέρυξ | τὸ τεῖχος | γείσα δὲ | αἱ στεφά-
ναι |. ss³
- 10 293 αἱ μέλισσαι· δίκην μελισσῶν καπνῷ ἐσκοτισ-
μένων καὶ | βολαῖς κορμῶν | οὕτω καὶ οἱ τοῖ ὑφ' Ἐκτορος P
πτοηθέντες πηδῶντες εἰς τὴν | ξένην γῆν | ἐκ τῶν καθ-
εδρῶν καὶ πρύμνας καὶ πῶρας τῶν νεῶν καὶ τὴν Τρωικὴν
γῆν | μολυνουσι τῷ αὐτῶν αἵματι | ἐν τῷ πηδᾷ ὁμοιούμενοι p
15 ὀρχησταῖς.
- P 294 *λιγνύος | τῆς ἀναδόσεως τοῦ καπνοῦ | κυρίως
δὲ ὁ ἐξ ἐλαίου καὶ κηροῦ καπνός* (cf. EM 565₃₁). s⁴ λιγ-
(P) νύς | ἡ ἀνάδοσις | τοῦ πυρός | ὁ καπνός |. *Eg (EM 565₂₁)
- P 295 *ἄφλαστα ss³s⁴ δὲ καὶ κόρυμβα· ss⁴ ἄφλα-
P 20 στα s⁴ EG καλεῖται s³s⁴ EG | τὰ ἄκρα τῆς νεῶς κατ' εὐφη-
†P μισμὸν | τὰ εὐθλαστα | καὶ κόρυμβα δὲ τὸ αὐτὸ δηλοῖ
καὶ ἔστιν ἐκ παραλλήλου ss³s⁴ EG. τὸ αὐτό· EG ἡ δια-
φέρουσιν ὅτι τὰ μὲν ἄφλαστα πρυμνήσια, τὰ δὲ κόρυμβα
P πρῶρησια*. ss³s⁴ *EG 351₂₀ EM 177₄₆ κληδῶν δὲ θρό-
25 νους περιφραστικῶς | τὰς κληδας, ἐν αἷς οἱ ἐρέσσοντες
κάθηνται | ss³s⁵. τὰ αὐτὰ δὲ καὶ σέλματα, θῶεν καὶ Ὀμηρος
εὐσέλμους τὰς ναῦς ἔφη. ss⁵
- 298 πολλοὺς δ' ἀριστεῖς | 298 πολλοὺς δὲ ἀριστεῖς
P πολλοὺς, γησίην, ἀρίστους Ἑλ- | εὐγενεῖς Ἑλλήνας *τοὺς λαμ-
30 λήνας | τὰ πρῶτιστα τῆς λείας | βάνοντας* τὰ πρωτόλεια τὰ
-
- 1 ἔχουσαι — sch. D M 444 3 τὰς κρόσσας — sch. M 258
6 διὰ — EG 509₄₆ 8 γείσα — sch. Eur. Or. 1570 18 sch. Soph.
Ant. 1008 (ἡ ἀνάδοσις) τοῦ καπνοῦ 24 — κάθηνται sch. Ap. Γ 1269
(Hes.) 26 σέλματα — sch. II 1
-
- 1 κλίμακας s T 2 προμάχους aīc 3 ἐφίσταντες s 4 κατέ-
βαλον ss⁴ 6 διειλημμένη ss³ 20 καλεῖ EG τὸ ἄκρον EG 21 τοῦ s
τὸ EG γ1 εὐθλαστον s EG εὐφλαστα b γ2 εὐφλαστον γ1 εὐφλαστα
καὶ εὐθλαστα? cf. sch. Ap. A 1089 EM 177₄₁ 22 ἡ | † καὶ P
30 τὴν πρῶτην s

P ἐκ τῆς Ἑλλάδος φέροντας τῷ | πρώτιστα τῆς λείας | και
 δόρατι και τῇ ἀνδρείᾳ και | πρώτην αἰχμαλωσίαν και πρό-
 ταῖς σποραῖς και εὐγενεῖα | κουρσα T φέροντας ἐκ τῆς Ἑλ-
 ὑψωμένους αἰ σαι χεῖρες κα- | λάδος ἐν τῷ ἑαυτῶν δόρατι
 5 τα ξανοῦσι και διαφθεροῦσι. και τῇ ἀνδρείᾳ και *ταῖς
 λέγει δὲ τοὺς περὶ Πάτροκλον | σποραῖς και εὐγενεῖα ὑψου-
 (Π 820) και Πηνέλεων (*P 597 | μένους αἰ σαι χεῖρες ἦτοι
 *Paus. IX 515) και Ἀσκάλαφον | σὺ καταξανεῖς και ἀνέλης.
 (*N 518) και Ἀρκεσίλαον (O 329) | λέγει δὲ τὸν Ἐκτορα διὰ τὸ
 10 και τοὺς παραπλησίους. ss³ | ἀνελεῖν τὸν Πάτροκλον και
 Πηνέλεων και * Ἀσκάλαφον και Ἀρκεσίλαον και τοὺς λοι-
 πούς. | πρωτόλεια δὲ καλοῦνται | τὰ πρῶτα | τῆς λείας
 P και | τῶν τοῦ πολέμου λαφύρων ἐξαίρετα και πρώτιστα | διπερ
 εἰώθασιν οἱ ἄριστοι λαμβάνειν, οἷον ἡ Χρυσῆς ἐδόθη τῷ Ἀγα-
 15 μέμονι, ἡ δὲ Βρισηὶς Ἀχιλεῖ ss³s⁴ Eg (EM 693₁₁ cf. EG 484₂₉)
 ἡ δὲ Τέκμησσα Αἴαντι ss³s⁴ και αἱ λοιπαὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλ-
 λησιν s³.

302 τὸ δ' οὐχὶ μεῖον οἴσομαι, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου
 P | πολὺ, *μέγα*. | ἡ πρὸς σύγκρισιν τοῦ πένθους τῶν Ἑλ-
 20 λήνων, οἱ οὐχὶ μεῖον πένθος τῶν Ἑλλήνων ὑπέξω. ss³s⁴
 ἐγὼ δὲ πένθος· ἐγὼ δὲ λυπηθήσομαι | σὺ μικρῶς | αἰωνίως (P)
 τὴν σὴν ταφὴν και τὸν θάνατον | στενάζουσα |· ἀθλίαν γὰρ P
 ὀψομαι ἐκείνην τὴν τῆς σῆς τελευτῆς ἡμέραν και ὑπιστον
 ὑπερέχουσαν τῶν θλίψεων, ὧντινων θλίψεων κράντης και
 25 τελειωτῆς αὐδῆθήσεται — νῦν ἀντὶ τοῦ λέγεται — ὁ χρό-
 νος ὁ ἐλλίσσων και | συστρέφων | και πληρῶν τὸν κύκλον
 αὐτοῦ διὰ τῆς σεληναίας κινήσεως και περιφορᾶς. T κράντην
 δὲ χρόνον ss³ ἐπειδὴ οἱ ἀρχαῖοι κατὰ σελήνην τοὺς μῆνας
 ἐψηφίζον ss³s⁴ διὰ δὲ τῶν μηνῶν ὁ χρόνος ἀπαρτίζεται T.
 30 τὸ δὲ ἐξῆς κράντης αὐδῆθήσεται οἷονεῖ | ἐπιτελεστής |
 ἀπὸ τοῦ κραίνω ss³s⁴ ῥήματος, διπερ ἀπὸ τοῦ κάρα γίνεται
 καραίνω και ἐν συγκοπῇ κραίνω και κράντης s³s⁴.

307 αἶ αἶ στενάζω | φεῦ φεῦ | στενάζω και τὴν σὴν P

31 Epim. Hom. Cram. AP III 318₁₈ (EG 345₃₈)

3 εὐγενεῖαι s	4 ὑψουμένους	12 δὲ καλοῦνται om. Eg
12 πρῶτα om. ss ³ a b	14 πρῶτοι s	15 Ἀστυνόμη et 16 Ἰπποδάμεια
(sch. D A 392) add. T	16 ἡ δὲ και ἡ Eg (EM)	

- Θαλεράν καὶ *εὐ*ανάτροπον ἡλικίαν, ὃ ἀδελφέ μου Τρωίλε,
 ὃ σχύμνε καὶ βασιλικώτατον γέννημα, τερπνὴ περιπλοκὴ
 τῶν | ἀδελφῶν | δς | τρώσας | τὸν Ἀχιλέα τῷ ἐρωτικῷ | τοῦ P P P
 κάλλους σου βέλει ἡγουν θέλξας αὐτὸν ὥστε ἐρασθῆναι σου,
 5 σὺ δὲ μὴ ἐρασθῆς αὐτοῦ καρατομηθεὶς καὶ | τμηθεὶς τὴν
 κεφαλὴν | ἐν τῷ τύμβῳ καὶ | ναῶ | τοῦ Ἀπόλλωνος | ὑπὸ τοῦ †infr. 11 1
 ἐρασθέντος σου Ἀχιλέως καὶ ἐν τῇ καρατομίᾳ αἰμαῖξις |
 τὸν ναόν|. φασὶ γὰρ διτι Τ αἶ αἶ στενάζω ss³ Ἀχιλεὺς infr. 11
 ἐρασθεὶς Τρωίλου τοῦ παιδὸς Πριάμου καὶ διώκων αὐτὸν
 10 ἐμῆλλε καταλαμβάνειν, ὃ δὲ προσφεύγει εἰς τὸν τοῦ Θυμ-
 βραίου Ἀπόλλωνος νεών. ὃ δὲ Ἀχιλεὺς βιαζόμενος αὐτὸν
 ἐξελθεῖν ἐπεὶ οὐκ ἐπειθε, προσελθὼν ἀνείλεν ἐπὶ τῷ βωμῷ.
 δν, φασὶ, καὶ τιμωρῶν ὃ Ἀπόλλων αὐτόθι παρεσκεύασεν ἀν-
 15 αιρεθῆναι τὸν Ἀχιλέα. ss³ s⁴ ἐλέγετο δὲ ὃ Τρωίλος φύσει εἰ-
 ναι υἱὸς τοῦ Ἀπόλλωνος, θέσει δὲ Πριάμου. καὶ ἀγριοῖον
 δράκοντα | τὸν Ἀχιλέα|. ss³ καὶ οὗτοι μὲν οὕτω ληροῦσι
 περὶ Τρωίλου || ἐγὼ δὲ τοῦτον τὸν Τρωίλον καὶ βαθεῖαν Mal. *132
 ἔχοντα τὴν ὑπὴρην καὶ μελάγχρουν ἐπίσταμαι. οὐκ οἶδα δέ,
 εἰ ὃ Θετταλὸς Ἀχιλεὺς οὕτως ἐρωτικὸς ἦν ὥς καὶ βαθυγε-
 20 νείων καὶ γεραιτέρων πολὺ τούτου ἐράν· | νέος μὲν γὰρ ἦν ib. 164
 ὃ Τρωίλος καὶ ὠραίος | μελάγχρους δὲ καὶ βαθυγένειος || καὶ
 Ἀχιλέως ἐρώτων ἀνάξιος Τ. μετὰ δὲ τὴν ἀναίρεσιν Μέμ- ib. 164
 ρονος ἐξελθὼν ἐκ τῆς Τροίας συμβάλλει τῷ Ἀχιλεῖ καὶ
 21 ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐγένετο δι' αὐτὸν ἐν τῇ Τροίᾳ πέν-
 P θος πολὺ | οἶον ἐφ' Ἑκτορι Τ. πυρφόρου δὲ | ἐρωτικῷ |
 διὰ τὸ θερμόν εἶναι φύσει τὸ τοιοῦτον πάθος. ὃ δὲ νοῦς·
 ὅστις τὸν Ἀχιλέα τρώσας τῷ ἐρωτί σου τὸν τυπέντα ἡγουν
 τὸν Ἀχιλέα. τὸ δ' ὃ σχύμνε ss³ τερπνὸν ἦτοι | φίλτατε
 τῶν ἀδελφῶν | s· | φασὶ γὰρ διδύμους εἶναι Τρωίλον καὶ Κα-
 30 σάνδραν. ss³
- 310 ἔνγξ ss³ Eg (EM) δὲ s λέγεται ss³ ὃ ἔρως καὶ ὀργὴν
 τι ss³ Eg (EM) τὸ λεγόμενον σεισοπυγίς Eg (EM) ᾧ χρῶνται
 αἱ φαρμακίδες εἰς φίλτρα ss³ *Eg (EM 47955). ὁμοίως τὸ ἐν

31 sch. Theocr. II 17 Pind. N IV 56 P IV 380

12 ναῶ γ1 cf. 613 T 13 *ω s b 18 Malalae μελέχρους et μελάνθριξ
 in unum confudit 20 γὰρ οὐκ γ2 21 δασυγένειος b γ2 om. γ1
 33 ἔρωτα ss³

- βρόχοις μάρψας ἀφύκτοις· οἱ γὰρ ἐρῶντες δίκην δεσ-
 *P μος ἔλκονται πρὸς τοὺς ἐρωμένους. | τῷ ἐρωτι οὖν <οὐ> τε-
 τρωμένος | πρὸς τοῦ δαμέντος τῷ ἐρωτι Ἀχιλέως
 P καρατομῇ θείεις | τὸν βωμόν τοῦ πατρὸς σου Ἀπόλ-
 5 λωνος | αἰμάξεις. βαῖδον δὲ χρόνον καὶ ἀστεργῇ
 ἐπειδὴ | ὀλίγον χρόνον | ἦν ἐρῶν αὐτοῦ ὁ Ἀχιλεὺς. ss³ τὸ δὲ
 s³ ἀστεργῇ ss³ οὐδαμινὸν s³ λεπτόν | ἄστατον | ss³.
 πυρφόρῳ ἔγγι τόξων νῦν ἀντὶ τοῦ πυρφόρῳ βέλει·
 λέγει δὲ | τῷ ἐρωτι | . ἔγγξ δὲ κυρίως ὁρνεόν ἐστιν αἰετῶν P
 10 τὴν οὐρανόν, ἀγωγὸν ἐρώτων. | ἔστι δὲ ποικίλον τῇ τρι- ^{Pu}
 χώσει, μακροτράχηλον, γλῶσσαν ἔχον ἐπὶ πολὺ ἐκτεταμένην, ^{sch}
 πυκνῶς περιστρεφόμενον καὶ περιδινούσιν τὸν τράχηλον, ταῖς
 φαρμακίσιν χρήσιμον εἰς ἐρωτικὰς ἐπωδὰς· λαμβάνουσαι γὰρ
 αὐτὸ δεσμοῦσιν ἐκ τινος τροχοῦ, δὴ περιρομβοῦσιν αἶμα ἐπά-
 15 δουσαι. | ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι κηρίῳ τροχῷ συντήκουσιν αὐτὸ ^{sch}
 ἐπ' ἀνθρώπων. | οἱ δὲ φασιν *ὅτι* τὰ ἐντερα αὐτοῦ ἐξελκώ- ^{sch}
 σασαι περιάπτουσι τῷ τροχῷ. ταύτην οὖν, φασί, τὴν ἔγγα
 πρώτη Ἀφροδίτῃ Ἰάσονι δοῦσα ἐδίδαξε τοῦτον, ὅπως Μή-
 20 θειαν θέλῃ. || λέγουσι δὲ ὅτι αὕτη ἡ ἔγγξ γυνὴ ἦν πρότερον, ^I
 θυγάτηρ Πειθοῦς ἢ Ἥχους καὶ Πανός, φαρμακεύουσα δὲ
 τὸν Δία εἰς τὸν Ἰοῦς πόθον ὑφ' ἧρας διωκομένη ἀπωρ-
 νεώθη. | ἄλλοι δὲ κιδάραν πᾶν ἐμμελὲ φασιν εἶναι τὴν ^{sch}
 ἔγγα | ὅθεν πᾶν ποθεῖνδον ἔγγξ καλεῖται |.
- P 314 τὸ δ' οἴμοι | δυστυχῆς | σκύλαξ καὶ διπλᾶς ἀνδρό-
 25 νας | Λαοδίκην φησὶ καὶ Πολυξένην | σκύλακα δὲ τὴν Ἑκά-
 βην, ἐπεὶ εἰς κύνα μετεβλήθη |. ss³ οἴμοι δυσαίων φεῖ
 μοι ἢ δυσαίων καὶ | δυστυχῆς | καὶ τὸν σὸν | θάνατον . ὦ P
 τάλαινα σκύλαξ Ἑκάβη | θρηγῶ | καὶ τὰς δύο ἀηδόνας
 τὰς εὐλάλους καὶ ἐμὰς ἀδελφὰς | Λαοδίκην καὶ Πολυξένην |
 30 ἀφ' ὧν τὴν μὲν Λαοδίκην ἡ γῇ σχισθεῖσα ὑποδέξεται περὶ
 τὸ *ἄλμα καὶ || τὸ* ἄλσος | καὶ τὸν τοῦ πάππου μου Τρωῶς 127
 παράδεισον T παρὰ τὸ ἄλσθαι καὶ ἀῤξεσθαι τὰ φυντά || ὅπου 128
 ἡ Κίλλα τεθνηκυῖα κεῖται μετὰ *τοῦ* παιδὸς αὐτῆς Μου-
 νίππου | σχισθήσεται δὲ ἡ γῇ καὶ ὑποδέξεται τὴν Λαοδίκην
 35 ἥτοι ἐν φάραγγι πεσεῖται καὶ ἀποθανεῖται ἡ Λαοδίκη πότε;

δταν πορθήται ἡ Τροία. καὶ νῦν μὲν ὁ *βάρβαρος καὶ* ἀπερόσεκτος Ἀνκόφρων πορθουμένης τῆς Τροίας αὐτὴν φησιν ἀναιρεθῆναι, μετὰ μικρὸν δὲ προιῶν (499) ἐρεῖ ὅτι μετὰ τὴν τῆς Τροίας πόρθησιν Μουνίππου τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἐν Θράκῃ
 5 κυνηγετοῦντος μετὰ Ἀκάμαντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ὑπὸ δφρεως ἀγρηγμένου λύπη καὶ αὐτὴ τελευτᾷ. Τ *ἄλλοι δὲ φασὶ τὴν Λαοδίκην διωκομένην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πεσεῖν ὑπὸ τινὰ φάραγγα καὶ ἀποθανεῖν*. s⁴ τὸ δὲ οἷμοι οὐ δύο μέρη λόγον, ἀλλ' ἐν ὑπάρχει | ὥς καὶ Ὅμηρος δείκνυσσι λέγων EM 822;
 10 ὦ μοι ἐγὼ. Τ

315 σκύλαξ· σκύλακα τὴν Ἑκάβην λέγει, ὅτι κύων ἐγένετο, ὡς φησι μυθικῶς Εὐριπίδης κύων γενήσῃ πύρρ' ἔχουσα δέργματα (Hec. 1265) | καὶ Ἀσκληπιάδης περὶ τοῦ †sch. Et 1273 τόπου, οὐ ἀνῆρέθη, δ καὶ Κυνὸς καλοῦσι δυσμόρου
 15 σῆμα|. καὶ ταῦτα μὲν τὰ μυθικά, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· μετὰ τὴν τελευτὴν Πολυξένης ὑβρίζε καὶ κατηράτο τοὺς Ἑλλήνας, οἱ δὲ ὀργισθέντες ὡς κύνα αὐτὴν λίθοις ἀνείλον.

(P) 316 ἡ τοκάς κόνις· τὴν Τρωικὴν λέγει χώραν. s³ δια-
 P σφᾶξ δὲ καλεῖται | πᾶν χάσμα γῆς|. καὶ ἀπλοῦν δὲ λέγεται
 20 |σφᾶξ|. s³ λεύσουσας ἀτην | τὴν πόρθησιν | καὶ τὴν ἐρήμωσιν | τῆς πατρίδος πλησίον | τῶν ποδῶν αὐτῆς ὀρῶ-
 σαν. s³

319 ἄλμα | τὸ ἄλσος|. λέγεται δὲ καὶ ὁ κλάδος παρὰ τοῖς Αἰολεῦσι. γίνεταί παρὰ τὸ ἄλδω τὸ αὐξάνω. *Eg (EM
 2 6926) Ἰν' ἄλμα πάππου· ἄλμα | νῦν τὸ ἄλσος | παρὰ τὸ ἄλλεσθαι καὶ αὐξεσθαι ss³ ἐν αὐτῷ s³ τὰ φυτά, πάππου
 δὲ | τοῦ Τρωῆος|. ἐκεῖσε δὲ Λαοδίκη διωκομένη ὑπὸ τῶν Ἑλ-
 λήνων κατεπόθη ss³. περὶ δὲ τῆς Κίλλης εἵπομεν εἰς τὸ μὴ δ'
 Αἰσακείων (224) καὶ πάλιν ἐρῶ. Τ

30 χαμεινᾶδος δὲ μόροι ἐ- | Κίλλα Ἑκάβης ἦν ἀδελφή, Θυ-
 παιδῇ, φασίν, ἡ Ἑκάβη ἔσχεν μοίτου δὲ γυνή. | αὐτῇ, ὡς 128s
 ἀδελφὴν Κίλλαν καλουμένην, φασί, Πριάμφ λάθρα συγγε-
 ῆ ἐγαμήθη τῷ Θυμοίτῃ. ss³ | νομένη γεννᾷ Μούνιππον. |
 35 Πριάμου δὲ χρωμένου ἐν Ζελεῖα περὶ τῆς βασιλείας ἐχρή-
 35 σθη αὐτῷ ἀνελεῖν τὴν νεωστὶ τεκοῦσαν καὶ τὸ γεννηθέν.

ἔτυχε δὲ ἡ μὲν Ἑκάβη τεκοῦσα τὸν Ἀλέξανδρον, ἡ δὲ Κίλλα
τὸν Μούνιππον. ^{ss³ s⁴} φρεσάμενος οὖν τῆς Ἑκάβης ἀνέϊλε
τὴν Κίλλαν καὶ τὸν παῖδα αὐτῆς Μούνιππον. ^{ss⁴} ἐνταῦθα
⁴ οὖν, φασὶν, ἡ Λαοδίκη κατεπόθη ἐν τῇ γῇ. ^{ss⁴ s⁴} λαθρο-
P νύμφου δέ | διότι λάθρα τῷ Πριάμῳ ἐμίγνυτο | ἀφ' οὗ
εἶχε τὸν Μούνιππον. ^{ss³}

322 χυτλῶσαι λούσαι | πλύναι | χύτλον γὰρ ἐλαιοδό- P
χον ἀγγεῖον, ἐφ' οὗ εἶχον οἱ παλαιοὶ τὸ ἐλαιον, ὅπερ μετὰ
τὸ λούσασθαι ἐχρίοντο. ^{s⁴?}

- 10 323 σὲ δ' ὦ μᾶ· σὲ δὲ, ὦ Πολυξένη, πρὸς ἀπηνεῖς ἡ
ἀώρους παστάδας καὶ γαμηλίους | θυσίας | — πάλιν ἀπὸ P
κοινοῦ τὸ ἀπανθρώπους καὶ | ἀπηνεῖς | ἡ ἀώρους — ἄξει δ (p)
στυγνὸς καὶ κατηφής ἡ στυγνότητος ἄξιος λέων τῆς Ἰφι-
δος καὶ | τῆς Ἰφιγενείας | — λέγει δὲ | τὸν Νεοπτόλεμον | — τῆς P
15 μητρὸς αὐτοῦ Ἰφιγενείας κατὰ Λυκόφρονα (183) μιμούμενος
τὰς ἐν Ταύροις θυσίας, ἦντινα Ἰφιδα καὶ Ἰφιγένειαν τὴν
στεφηφόρον βοῦν θάσει καὶ φθείρῃ ἐν τῷ τριπάτρῳ
φασγάνῳ τοῦ Κανδάονος | καὶ Ὠρίωνος | ὁ δεινὸς δρά-
κων ἦτοι | ὁ Διομήδης | ἡ τις ἱερεὺς τοῖς λύκοις καὶ τοῖς
20 | Ἕλλησι | σχάσας καὶ καταβαλὼν καὶ θύσας τὸ πρωτό- P
σφακτον δράκον. ἡ πάντα πρὸς τὸ σὲ *δὲ* συντακτέον·
ἦντινά σε ἐς βαθεῖαν — λείπει τὸ | τάφρον | — ὡς Ποι- P
μανδρίαν καὶ | Βοιωτίαν | στεφηφόρον βοῦν θάσει καὶ
φθείροι ἐν τῷ τριπάτρῳ καὶ τριδεσπότη φασγάνῳ τοῦ
25 Κανδάονος καὶ τοῦ | Ἄρεος | ὃν εἵπομεν ὁ Ἰφιδος λέων,
ὁ δεινὸς ἄρταμος δράκων. νῦν δὲ πρωτόσφακτον
οὐ τὸ πρῶτως σφαγὴν | ἀλλὰ τὸ εὐγενές T. καὶ τὰ μὲν
τῆς ἐννοίας ταυτί, τὰ δὲ τῆς ἱστορίας ἔχουσιν οὕτως· T
σὲ δ' ὦ μᾶ· Ἀχιλεὺς ἐρασθεὶς Πολυξένης καὶ δι' αὐτὴν
30 ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἱερῷ ἀναιρεθεὶς μετὰ τὸ
πορθηθῆναι τὴν Ἴλιον ἤτήσατο καθ' ὅπνους τοὺς ἀρί-
στους τῶν Ἑλλήνων τὴν Πολυξένην ὥς καὶ μετὰ θάνατον
ἐρῶν αὐτῆς ^{ss³ s⁴} σφαγιασθῆναι αὐτῇ τὴν Πολυξένην T.

17 φθείρει ὃ φθερει γλ m² γ2 24 φθείρει ὃ γλ φθερει γλ m² γ2
✕ φθέρην. plerumque secundi aoristi activi coniunctivis vice futuri usi
sunt 31 τοῖς ἀρίστοις a b om. c 32 ὥς ἐν s

οἱ δὲ λαβόντες αὐτὴν ἐσφα- | ἦν οἱ ἥρωες τῷ τάφῳ αὐτοῦ
γίλασαν ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ ἥρωος, | διὰ Νεοπτολέμοι τοῦ παιδὸς
αὐτόχειρ δὲ γέγονεν ὁ Πύρρος, | ἐκείνοι σφαγιαῶσιν, ὡς Εὐ-
δὲν καλεῖ Ἰφιδος λέοντα ἀντι | ριπίδης ἐν Ἐκάβῃ, γησίον.
5 τοῦ τὸν υἱὸν τῆς Ἰφιγενείας.
ταῦτα δὲ ἱστορεῖ Εὐριπίδης
ἐν ταῖς Τρωάσι (39) καὶ ἐν τῇ
Ἐκάβῃ (523). ss⁸

ὁ δὲ Φλάνιος Φιλόστρατος μόντην τὴν Πολυξένην γησίον ἐλ-
10 θεῖν ἐκ τῆς Τροίας ἐτι μὴ πορθηθείσης καὶ ἀποσφάσαι αὐ-
τὴν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ πόθῳ τε κατεχομένην τοῦ ἥρωος καὶ
δικαίως λογισαμένην ὡς οὐχ ἐτέρου τοιοῦτου εὐμοιρήσει νιμ-
φίου (Her. p. 323).

324 Ἴφιν τὴν Ἰφιγένειαν λέγων τις καὶ τρεῖς συλλαβὰς
15 ἐκκόπτων ἀφ' ἐνὸς ὀνόματος πῶς ἂν στενωθεῖη τοῖς στι-
χουργήμασι;

P 325 ὁ Πύρρος τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰφιγενείας μιμούμε-
νος | τὰς χερνίβας. λέγει δὲ τὴν ἐν Ταύροις αὐτῆς ξενοκτο-
νίαν. s³

20 326 τὸ δ' ἦν ἐς βαθείαν λείπει τὸ | τάφρον | ss³ καὶ
γὰρ s³ τοῖς κατοικομένοις ἐν κοίλοις τόποις ἔθνον ss³s⁴. Ποι-
μανδρία δὲ | πόλιν Βοιωτίας | ἦτις καὶ Τάναγρα καλεῖται,
ἐνθα ἀρισται βόες γίνονται ss³s⁴ ἀπὸ Τανάγρας. Ποίμανδρος
γὰρ αὐτῆς ἐβασίλευσεν. i. l. s³ Τάναγρα — ἐκαλεῖτο πρό-
25 τερον Ποίμανδρία. *Steph. στεφηφόρον δὲ βούν τὴν Πο-
λυξένην λέγει, ἐπεὶ ὥσπερ νύμφην αὐτὴν ἐστόλισαν ss³ οἱ

P Ἕλληνες. s³ *στεφηφόρον εἶπεν, ὅτι | ἐστεφάνουν καὶ ἄν- Eur. JA 156
θεσιν ἔπαττον τοὺς θυομένους*. | δράκων | εἶδος θφωος | sch. Eur. OI
ἐπεὶ πρῶτον | ὥσπερ νύμφην στολίσαντες | οὕτως ἔθαιψαν. P 479

30 328 φαίσει τριπάρῳ· διχῶς ἐκληπτέον τὸν νοῦν· εἰ
μὲν γὰρ ἐπὶ τῆς Ἰφιγενείας ἔσται ὁ λόγος, τὸ ἐξῆς οὕτως ἂν
εἴη· ἦντινα Ἰφιγένειαν εἰς βαθείαν | τάφρον | ὥσπερ Βοιω-
τικὴν βούν — | λείπει τὸ ὡς | — ὁ δεινὸς | φρονεὺς δρά-

- Α 550—552 [. Φερεκύδης δὲ Παλλάδιὰ φησι τὰ ἀχειροποιήτα sch. Ari
Pan. 18;
μορφώματα καὶ πᾶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ πρὸς γῆν βαλλόμενον.
|| καὶ τὸ Παλλάδιον δὲ τῆς Ἀθηνᾶς τοιοῦτο ἦν, τρίπηχυν | ξύ- Ap. bibl
143. 14
λινον | ἐξ οὐρανοῦ καταπεσόν || ἐν Πεσινοῦντι τῆς Θουρίας,
5 δθεν Διόδωρος (fr. 26) καὶ Δίων (fr. I p. LIX) τὸν τόπον
φασὶ κληθῆναι. ἕτερος δὲ τις ἱστορικὸς (*Herod. I 11) οὕτω
λέγει κληθῆναι τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ πολλοῦς ἐκεῖ πεσεῖν ἐν
τῇ συμβολῇ τοῦ πολέμου, ὁπότε διὰ τὴν ἀρπαγὴν Γαννυμή-
δους ἐμάχοντο Τάνταλος ὁ ἐραστὴς Γαννυμήδους καὶ Ἴλος
10 ὁ ἀδελφός. Ἰωάννης δὲ ὁ Ἀντιοχεὺς οὐκ ἐξ οὐρανοῦ λέγει
πεσεῖν τὸ Παλλάδιον, Ἀσίον δὲ τινα φιλόσοφον μαθημα-
τικὸν τοῦτο ποιῆσαι ὠροσκοπίᾳ καλλίστῃ εἰς τὸ ἀπόρρη-
τον εἶναι τὴν πόλιν ἐκείνην, ἐνθα ἂν τοῦτο μένη πεφυλαγ-
μένον καὶ ἄσυλον, χαρίσασθαι δὲ τοιοῦτο τῷ Τρωὶ Παλλά-
15 διον (Mal. 137 O). τὰς δ' ἀλληγορίας καὶ τὸ ἔτι ἐπεκτείνει τὴν
ἱστορίαν ἐατέον· οὗτος γάρ, ὡς μυριάκις ἔφην, μυθικῶς
γράφει. Ἀπολλόδωρος δὲ γράφει μετὰ τὸ κτεῖσαι Ἴλον τὴν
Ἴλιον τῇ βοὶ ἀκολουθήσαντα εἰς τὴν ἰδέειν σημεῖον καὶ
τότε πεσεῖν τὸ Παλλάδιον, ὃ τρίπηχυν ἦν τῷ μεγέθει, τοῖς
20 δὲ ποσὶ συμβεβηκός, τῇ δεξιᾷ δόρυ ἔχον, λαίᾳ δ' ἡλακά-
την καὶ ἄτρακτον. φασὶ γὰρ Ἀθηναῖν παρὰ τῷ Τρώϊωνι τρέ-
φεσθαι, ᾧ θυγάτηρ ἦν ἡ Παλλὰς, ἀμφοτέρως δὲ ἀσκούσας
τὰ κατὰ πόλεμον εἰς φιλονεικίαν ἐλθεῖν. μελλούσης δὲ πλήτ-
τειν τῆς Παλλάδος φοβηθεὶς ὁ Ζεὺς τὴν αἰγίδα ἀνέτεινε,
25 Παλλὰς δὲ ἀναβλέψασα πρὸς τὴν αἰγίδα τρωθεῖσα ὑπὸ τῆς
Ἀθηνᾶς πίπτει. Ἀθηνᾶ δὲ περιλῦπος ἐπ' αὐτῇ γενομένη
ξόανον ἐκείνης ὁμοιον κατασκευάσασα περιέθετο τοῖς στέρνοις
| *δ λέγουσιν* Τ αἰγίδα καὶ ἐτίμα ἰδρυσμένη παρὰ τῷ Αἰί.
ὕστερον δ' Ἡλέκτρα τούτῳ προσεγγίσασα ἔρριψεν εἰς τὸ Ἴλιον
30 (l. l. *143—145).

- 356 *τῆς* μισονύμφου· τοῦτο δῆλον ὅτι ἡ τιμῶσα
παρθενίαν τὰς νυμφευθείσας μισεῖ. διαφέρει δὲ παρθένος
ἢ καὶ κόρη καὶ νεᾶνις λεγομένη πρὸς νύμφην, γυναῖκα καὶ
γραῦν· | παρθένος μὲν γὰρ ἐστὶν ἢ μὴ γευσμένη συνουσίας EG 132.
35 ἀνδρῶν | νύμφη δὲ ἢ νεωστὶ συζευθεῖσα, μήπω δὲ τετοκυῖα | αἰ. EG 60
γυνή δὲ ἢ γονῆς δεκτικὴ καὶ τίκτουσα | γραῦς δὲ ἢ διαφθα- EG 130^{so}
705^{so}

λον αὐτήν|. καὶ τοῦτο ψευδές ἐστι· πρῶτοι γὰρ δοκοῦσι δι'
 Ἑλένην ἐν τῇ Σπάρτῃ γεγονάσιν, ὡς (204) ὁ Ἀντόφορος οὗτος
 εἶπε, δευτεροὶ δὲ οὗτοι ἐν τῇ Αὐλίδι, ὁπότε καὶ τὰ περὶ τὸν
 δράκοντα ἰδόντες δοκῶν τὸ δευτεροῦχον ἔρσαντες
 5 ζυγὸν στερεὰν παρηνώπλισαν ὠλέναις πλάτην (203). ἐπὶ
 δὲ Πολυξένης πρωτόσφακτον λέγεται κατὰ μὲν τοὺς λοι-
 πούς (130¹⁶), ὅτι προεσφάγη αὐτῆς Ἀχιλεὺς εἰς δοκὸν ἐλθὼν
 τοῖς Τρωσί. καὶ ταῦτα μὲν οἱ λοιποί, ἐγὼ δὲ ἐπ' ἀμφο-
 τέρων πρωτόσφακτον δοκίον τὸ ἐκ πρώτης καὶ εὐγενούς
 10 ῥίξης σφαγιασθὲν θῦμα χάριν τῶν δοκῶν φημί.
 330 σὲ δ' ἀμφὶ κοίλῃν· τὸ ἐξῆς· σὲ δὲ ἀμφὶ τὴν κοίλῃν
 ἦ ὄνα Δολόγκων αἰχμάλωτον πρέσβαν δημόλευστον
 ὠλένη κυπᾶς κρύψει τις χειρμάδων ἐπομβρία . . .
 μὴ συνεξακουμένου τοῦ ἰ τοῦ ἦ ὄνα. s³ σὲ δὲ τὴν πρέσβυν
 15 Ἑκάβην ἢ σὲ δὲ, ὧ πρέσβυ Ἑκάβη, λοιδοροῦσαν καὶ | κατα- P
 ρωμένην τοὺς Ἕλληνας | αἰχμάλωτον καὶ αἰχμαλωτισθεῖ-
 σαν ἐν τῇ δήμῳ ὠλένη λιθωθεῖσαν κρύψει κυπᾶς τις
 καὶ ἱμάτιον ἐν ἐπομβρίᾳ τῶν χειρμάδων ἤγουν λιθωθήσῃ,
 ὅταν ἀλλάξης δομὴν καὶ δέμας φαιδὸν μαίρας καὶ | κυ-
 20 νός | περὶ τὴν κοίλῃν *ἦ ὄνα* τῶν Δολόγκων καὶ τῶν |
 Θρακῶν|. τὰ δὲ περὶ τῆς λιθώσεως τῆς Ἑκάβης εἶπον.
 ἦ ὄνα καὶ ἦ ὄνα ὡς ἀν ἐθέλης γράφης· ἀπταιστος γὰρ ὁ ^{supr.14}
 στίχος. T

P 332 ἐπεσβόλοις παρόσον κατηράσατο τῶν Ἑλλήνων
 25 πολλά, οἱ δὲ μὴ φέροντες αὐτῆς τὴν γλῶσσαν ἐλιθοβόλη-
 σαν. s³

334 μαίρας· φασὶν ὅτι μαῖρα ὁ κατηστερισμένος
 P | κύων | καλεῖται | νῦν δὲ | ἐπὶ κυρίου αὐτὸ ἔλαβεν ἀπλῶς· καὶ
 γὰρ εἰς κύνα μετεβλήθη | ἢ Ἑκάβη|. s³ μαῖρα νῦν ἢ κύων |
 30 ἀπὸ μιᾶς τῶν κυνῶν τοῦ Ὠρίωνος Μαίρας καλουμένης T· *Ap. bibl.
 κυρίως δὲ †μαῖρα ἢ λευκομέλαινα αἶξ. s⁴ III 192

335 τύμβω τάγαμέμνονος· Ἀγαμέμνων ὁ Ζεὺς ἐν
 Λακεδαιμονίᾳ. ὁ δὲ Πρίαμος καταφυγὼν ἐν τῷ | τοῦ Διὸς |
 βωμῷ ἀνηρέθη ὑπὸ Πύρρου. s³ ὁ δὲ τάλας ἤγουν ὁ Πρία-
 35 μος ὁ μολῶν ὠνητὸς εἰς τὴν αἰθαλωτὸν καὶ | κεκαν- P

13 lac. ind. 22 γράφει b γ2 γράφον γ1 29 ὁ α γ2 30 *Ἰνα-
 ρίον 31 †μαῖρα proll. 2 a θρίξ?

ἡγουν εἰς τὰ | στέγη | ἄνω στρέψασα | τοὺς ὀφθαλμοὺς | P
 ὀργισθήσεται | τῷ στρατῷ ἐξ οὐρανοῦ ποτε τῷ πάπ-
 πῳ μου Τρωὶ πεσοῦσα. οὗτος μὲν μυθικῶς λέγει τὸ τῆς
 Ἀθηνᾶς εἰδῶλον στρέψαι τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὰ στέγη
 5 καὶ ὀργισθῆναι τῷ στρατῷ, Ὁμηρος (γ 135) δὲ Ἀθηνᾶν ὀργι-
 σθεῖσαν τότε τὸν ἄερα καλεῖ· ἐναντίων γὰρ πνευσάντων τῶν
 ἀνέμων ὁ τῶν Ἑλλήνων στόλος ἐφθάρη.

363 τὸ δὲ ἐξ οὐρανοῦ διωπετέες, φασίν, ἦν τὸ ἐν
 Τροίᾳ Παλλάδιον. s οἱ μὲν οὕτω μυθικῶς φασίν ἐπὶ Τρωὶς
 10 ἐξ οὐρανοῦ τοῦτο πεσεῖν, ἐγὼ δὲ ἀλληγορικωτέρως φημί, ὥς
 καὶ προείπον· Ἀσιὸς τις μαθηματικὸς φιλόσοφος ὠροσκοπή-
 σας καὶ ἀστρολογήσας καλῶς τοῦτο κατεσκεύασεν εἰς τὸ ἀπόρ-
 ρητον εἶναι τὴν πόλιν τὴν ἄσυλον τοῦτο φυλάττουσαν.
 15 ὅθεν διὰ τὴν ὠροσκοπίαν καὶ τὸ ἀστρολόγημα ἐμυθεύσαντο
 ὥς ἐξ οὐρανοῦ καταπέπτωκεν (138₁₀).

P 364 χρῆμα τιμαλφέστατον πρᾶγμα ἄγαν τίμιον
 *Eg (EM 758₃₂ EG 529₂₃).

<p>365 ἐνὸς δὲ λώβης· ἀντὶ P_p τοῦ Αἴαντος τῆς ἀμαρτίας ἢ P Ἑλλὰς πολλὰ κενοτάφια τῶν 21 Ἑλλήνων στενάξει ναυαγη- σάντων. ss³ εἰώθασι δὲ τῶν ἀλ- λαχοῦ θνησκόντων ποιεῖν τά- φους ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν, ἅπερ P καλεῖ Αὐκόφρων ψευδήρια 26 (1048.1181) καὶ κενοτάφια καὶ κενηρίων γραφάς (370). ss³ s⁶ 368 οὐκ ὀστοθήκαις· οὐκ ἐν τοῖς τάφοις καὶ ταῖς 30 ὀστοθήκαις κατὰ τὸ ἔθος τε- θαμμένους, ἀλλ' ἐν ταῖς πέ- τραις ... τοὺς κενοὺς ... ss³</p>	<p>365 ἐνὸς δὲ λώβης· ἀντὶ δὲ τῆς ἀμαρτίας τοῦ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ ἢ Ἑλλὰς πᾶσα στενάξει θρηνοῦσα τὰ ψευ- δοτάφια τῶν ναυαγησάντων Ἑλλήνων, ἡγουν αὐτοὺς τοὺς ναυαγήσαντας Ἑλληνας οὐκ ἐν τάφοις κειμένους, ἀλλ' ἐπὶ τῶν θαλασσίων πετρῶν οὐδὲ φυλάσσοντας τὴν τέφραν τῶν ἐαυτῶν λειψάνων ἐκ πυρὸς ἐν λάρναξι τεθαμμένην, ὥς νόμος τῶν ἐπὶ ξένης θνησκόν- των νεκρῶν, ἀλλὰ φυλάσσοντας ὄνομα ἐλεεινὸν καὶ ψευδο-</p>
---	---

3 *Ilw p cf. 138₁₄18 ἐνός — 27 γραφάς post 142₁₄ πέ-
 οὐ οὐτραις ss³
 καιναῖς s³19 Αἴαντος PT | αἵματος s om. s³
 lacunas ind.

32 ταῖς καιναῖς s ταῖς

- βασιλείας ^{ss³s⁴} || δθεν καὶ τὸν δούρειον ἵππον κατασκευάσαν- ^{Ap. ep. 5}
 τες καὶ τοὺς ἀριστεῖς αὐτῶν ἐμβαλόντες προσποιούμενοι φυ-
 γὴν ἤλθον ἐπὶ τὴν Τένεδον. τῶν δὲ Τρώων ἄλλοι μὲν προσ-
 δοκήσαντες δόλον εἶναι, ἄλλοι δὲ | παρὰ θεῶν σταλῆναι T κε-
 5 λεύουσιν αὐτὸν †τοξευθῆναι καὶ †τοξεύσαντες αὐτὸν ἀγουνσιν
 ἐνδον τῆς Τροίας. | Ἀντήνωρ δὲ φανὸν ἀνάπτει τοῖς Ἑλλήσι ^{Alex. 340}
 καὶ τὰ ὑπογάστρια τοῦ ἵππου ἀνοίγει | καὶ οἱ ἀριστεῖς οἱ
 ἐν τῷ ἵππῳ ἐν νυκτὶ ἀνοίξαντες τὰς τῆς Τροίας πύλας ἐν-
 9 δον εἰσάγουσι τοὺς Ἑλληνας καὶ τοιούτῳ τρόπῳ ἡ Τροία
 P κρατεῖται. || T δ δὲ νοῦς τοιοῦτος· ὅταν δ' Ἀντήνωρ δ | πορθη-
 τῆς τῆς πατρίδος | βαρὺν πυρσὸν ἀνάψας | εἰς σημεῖον | τοῖς
 Ἑλλήσι καὶ | τὸν δούρειον ἵππον | τὸν ὠδίνοντα τὸν | φοβε-
 ρὸν | λόχον παραλύσῃ ἐκ τῆς γαστροῦ αὐτοῦ ἐλκύσας τὰ ζυγά
^{ss³s⁴} ὠδινε δὲ δ ἵππος τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων ^{ss³}. τὸ
 15 δὲ ἐξῆς οὕτως· ὁ δὲ Πριάμος ἀναίρεθησεται, ὅταν χέλυ-
 δρος ^{ss³s⁴}
 καὶ τὰ ἐξῆς ^{ss³}. ὁ δὲ χέλυδρος | ἦτοι ὁ γηραιὸς (340) Ἀντήνωρ
 εἶδος ὄψεως. s, i. l. s³ τούτῳ | τὸ καὶ τὸ ποιήσῃ. χέλυδρος
 οὖν παρεικάζει τὸν Ἀντήνωρα. | δέ ἐστιν ἡ θαλασσία χελώνη.
 20 s ἐνυδρος χελώνη. i. l. s³ | ὡς τραχύδερμον δὲ διὰ τὸ γῆρας
 καὶ τὸν Ἀντήνωρα χέλυδρον λέγει. | σύγγαμβρος δὲ ἦν οὗτος ^{Z 298}
 Πριάμου ἔχων γυναῖκα τὴν Ἑκάβην ἀδελφὴν Θεανώ. T δ' Ἀν-
 τήνωρ γὰρ ἐρῶν τῆς βασιλείας προδεδώκε τοῖς Ἑλλήσι τὴν
 Τροίαν ὑποσχομένοις αὐτὸν καταστήσειν βασιλέα, εἰ τῆς πό-
 25 λεως ἀρξουσιν. s³
- 344 τῆς Σισυφείας· | κατὰ | 344 τῆς Σισυφείας· ὁ
 τινος δ' Ὀδυσσεὺς υἱὸς Σισύ- | Ὀδυσσεὺς υἱὸς λέγεται Σισύ-
 φου ἐστίν· | φασὶ γὰρ πρῶτον φου· ὁ Ἀντόλυκος γὰρ | ἐξ τ 416
 τὴν Ἀντίκλειαν ὑπὸ Σισύφου | Ἀμφιθέας | Αἴσιμον καὶ Ἀντί-
 30 διακορηθῆναι καὶ ἐγκυον γενέ- | κλειαν γεννᾷ, ἥτις Ἀντίκλεια
 σθαι τὸν Ὀδυσσεά καὶ εἶθ' | ὑπὸ Σισύφου διεπαρθευέθῃ.
 οὕτως συνοικήσαι τῷ Λαέρτῃ.
 αὐτὰν ἐψίος δὲ Ὀδυσσεὺς | ὁ Σίνων· | οὗτος γὰρ Αἰ-
 σίμου υἱὸς ἦν, Αἴσιμος δὲ καὶ Ἀντίκλεια ἀδελφοί, παῖ-
 35 δες Ἀντολύκου, Ὀδυσσεὺς μὲν Ἀντίκλειας, Σίνων δὲ Αἰ-

δὲ καὶ ss³ μύρμηκες (878) καὶ | αἱ ὕφαλοι λέγονται πέτραι.
 τήγανοι (382) καὶ s ραχίαι |
 (14311) καὶ σπιλάδες (1081) ss³.

- P κρωσσός δὲ καὶ λάρναξ καὶ | ἀμφορεὺς | ss⁴ καὶ κάλπις s⁴ καὶ
 p | ξέστης | τὸ αὐτό ss⁴. τὸ δὲ οὐδ' ὑστάτην κεύθοντας
 6 τοιοῦτόν ἐστιν ss³. *ἐπειδὴ* ἔθρος ἦν τότε τοὺς ἀλλαχού
 τῆς πατρίδος τετελευτηκότας *καλεῖν* καὶ τὴν τέφραν αὐτῶν
 ἐν κρωσσοῖς καὶ λάρναξι καὶ ἀμφοροεῦσιν εἰς τὴν πατρίδα
 κομίζεῖν, ὅπερ ἐγένετο ἐν τῇ H (334) τῆς Ἰλιάδος καὶ ἐπὶ
 10 Πατρόκλη καὶ Ἀχιλεῖ (ω 74). φησὶν οὖν *ὅτι* οὕτε ἐν τῇ
 πατρίδι ἀποθάνονται οἱ Ἕλληνες οὕτε ἐν τῇ ξένῃ ἀποθα-
 νόντες τὰ ὁσῶ αὐτῶν ἐν κρωσσοῖς ἤξει εἰς τὴν πατρίδα,
 ἀλλὰ ναυαγήσαντες ἀπολοῦνται ἐν ταῖς ss³s⁴ θαλασσίαις T
 πέτραις ss³s⁴ καὶ ὡς τάφοι αὐταὶ αὐτοῖς γενήσονται T.
- 15 373 Ὀφέλτα· ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τοὺς τόπους
 καὶ τὰ ἀκρωτήρια | ἐν οἷς ἐμελλον τὰ τῶν Ἑλλήνων γενέσθαι *infr.* 20
 νανάγια | ὃ Ὀφέλτα καὶ Ζάραξ μύχουρε τῶν χοι-
 ράδων ἡγουν φύλαξ τῶν κοιλοτήτων τῶν πετρῶν ἀντὶ
 τοῦ εἰπεῖν ὃ Ζάραξ ἔχων κοίλας πέτρας. T Ὀφέλτης καὶ
 20 Ζάραξ ὄρη Εὐβοίας ss³s⁴ EM περὶ α γέγονε τὰ νανάγια
 τῶν Ἑλλήνων. s EM | ὁ μὲν Ὀφέλτης ἀπὸ †T Ὀφέλτου τοῦ *arg. sch.*
 καὶ Ἀρχεμύρου κληθεῖς, ὃς ἦν υἱὸς Ἀνκούργου *ἱερέως* τοῦ *Pind. N*
 Νεμείου Διὸς T Ζάραξ δὲ ὠνομάσθη ἀπὸ Ζάρακος τοῦ ss⁴ EM
 Πετραίου EM υἱοῦ Καρύστου. ss⁴ *EM 4081 ὁ δὲ αὐτὸς Ζάραξ
 25 κατὰ Φάλαριν (ep. 92) καὶ ἐτέρους Καφηρεὺς λέγεται | νῦν *Ap. ep. 6*
 δὲ ὁ Καφηρεὺς | ἰδιωτικωτέρως T Ξυλοφάγος καλεῖται.

374 Τρύχαι πόλις Εὐβοίας. Ἀνκόφρων δὲ μεταφράσας
 Τρύχαντα καλεῖ. Steph.

- P Τρύχατα δὲ ὄρος Εὐβοίας | Τρύχατα καὶ Νέδων καὶ Διρ-
 30 καὶ Νέδων ὁμοίως | καὶ Διρ- | φωσσός ὄρη Εὐβοίας.
 φωσσός καὶ | Διάκρια ὄρη Εὐ-
 βοίας|. s τὸν δὲ Διρφωσσὸν ὁ Εὐφορίων Διρφυν καλεῖ
 Διρφυν ἀνὰ τρηχεῖαν ὑπ' Εὐβοίῃ κεκόνιστο (fr. 83
 Mein.). ss³s⁴ Διρφυς ὄρος Εὐβοίας ὡς Εὐφορίων. Steph.

10 ὅτι om. s 23 ὠνομάσται EM Gaisf. om. T 27 μεταπλά-
 σας? Meineke 31 διακρίων s 33 εὐβοίῃ (alterum η in ν?) s

μέρεσι τοῦ Ἑλλησπόντου κεῖται ss³ s⁴. οἱ οὖν Ἕλληνες προσ-
ποιούμενοι ἀφικνεῖσθαι εἰς τὰ οἰκεία ἔκαυσαν τὰς ἐαυτῶν
σκηνάς καὶ ἐπεμψαν Σίνωνα σημᾶναι αὐτοῖς ss³ δταν καιρὸς
γένηται τοῦ ὑποστρέψαι, καὶ ἀπῆραν εἰς Τένεδον καὶ τὰς
5 Καλυδνάς νήσους οὕσας περὶ Τρόλαν. ὁ δὲ Σίνων ἐσήμανεν
αὐτοῖς τὸν καιρὸν s ἦν ἔκτα ἦν, αἴψας πυράν, οἱ δὲ ὑπέστρε-
ψαν. ss³

<p>347 καὶ παιδοβροῦτος P Πόρκεως· Πόρκις καὶ Χα- 10 ρίβοια δνόματα ss³ δρακόντων s³ οἱ πλεύσαντες ἐκ τῶν Καλυ- δνῶν νήσων ἦλθον εἰς Τρόλαν καὶ διέφθειραν τοὺς παῖδας Λαοκῶντος ἐν τῷ τοῦ Θυμ- 15 βραίου Ἀπόλλωνος νεψ̄. ὁ δὲ Λαοκῶν υἱὸς ἦν Ἀντήνορος. τοῦτο δὲ γέγονε σημεῖον τῆς Ἰλίου ἀλώσεως. ss³</p>	<p>347 παιδοβροῦτος Πόρ- κεως νήσους τὰς Καλυδνάς λέγει, ἐξ ὧν πλεύσας ὁ Πόρκις ἄφρις καὶ ἡ Χαρίβοια τὸν *Ap. Λαοκῶντος παῖδα ἀνείλον ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλ- λωνος νεψ̄. ὁ δὲ Λαοκῶν Ποσειδῶνος ἦν ἱερεὺς υἱὸς *Ap. δὲ τοῦ Ἀντήνορος. τοῦτο δὲ γέγονε σημεῖον τῆς Ἰλίου ἀλώ- σεως.</p>
--	---

348 ἐγὼ δὲ τλήμων ἡ ἀρνησαμένη τὴν Ἀπόλλωνος
20 συνουσίαν ὥς ποθοῦσα ἔχειν τὴν παρθενίαν | ἀφθαρτον |
κατὰ ζῆλον | τῆς Ἀθηνᾶς | τῆς τοιαῦδε καὶ τοιαῦδε ἐπὶ τῆς P
φυλακῆς | τῆς σκοτεινῆς | συγκρύψασα τὸ δέμας τότε βιαίως
ἡ φάσσα ἐγὼ ἡ οἰνὰς | καὶ ἀμπελος | *ἐλκυσθήσομαι | 139₁₂
ὥς μὲν φάσσα πρὸς τόργου ἦτοι | γυπὸς | συνουσίαν, ὥς
25 δὲ οἰνὰς | καὶ ἀμπελος | *γαμφαῖσι καὶ σιαγόνσιν ἄρπαις
ἦγουν | δρεπάναις | ἡ ἄρπης καὶ δρεπάνης. T πλανηθεὶς
ὑπὸ τῶν ἄλλων (139₁₂) εἶπον καὶ αὐτὸς οἰνὰς ἀμπελος.
οὐκ ἔχει δὲ οὕτως, ἀλλ' οἰνὰς ἐστὶν εἶδος ὀρνέου, ὥς φησιν
Αἰλιανὸς (HA IV 58) καὶ ὥς ἑτεροὶ μυθολογοῦσι, τὸ δὲ γαμφαῖς
30 ἄρπαις ἦτοι | ἐπικαμπέσιν | ὀνυξί. γ1 P

349 τυκίσμασι κατασκευάσμασι· | τύκος σιδηροῦν ἐργα- sch. Ar.
λεῖον τεκτονικόν, ᾧ τοὺς λίθους πελεκῶσι καὶ ἀποξέουσιν | Av. 1138

ἀνις κυρίως μὲν ὁ ἐστερημένος δυνάμεως, καταχρηστικῶς
δὲ καὶ πᾶς ὁ ἐστερημένος. T

10 cf. proll. 20 10^b πλεύσαντες γ1 11^b ἄφρις post Χαρίβοια c
τὸν cf. Robert, Bild u. Lied 144 12^b λακῶνος a λυκάωντος b
λαοκῶντος γ2 13^b ἐν — νεψ̄ om. c

- 350 τὸ δ' s ἀνις τεράμωνων ss³ s⁴ ἐστερημένη ξυλίνων
P στεγῶν T· *τέραμνα γὰρ τὰ | ξύλινα στέγη.* ὁ γὰρ Πρίαμος
λίθινον οἶκον πυραμοειδῆ ἐποίησε καὶ ἐνέβαλεν αὐτὴν | ss³ s⁴
ὡς παρακύντουσαν. ὁ δὲ νοῦς | διὰ τὸ δοκεῖν μαινεσθαι ἢ
5 οὐτως· ὑπὸ τῆς | σκοτεινῆς | *καὶ* διὰ τὸ θυγάτριον αὐτοῦ
εἰρκτῆς | τὸ σῶμα ἀφανί- | εἶναι μὴ ἀχρειοῦσθαι T ὡς
σασα |. ss³ | παρακύντουσαν,
ὁθεν ἐστερημένην τεράμωνων καὶ ἀνώροφον στέγην
εἶπεν ὡς μὴ οὖσαν | ξυλόστεγον | ἐναντίως φάσκων Ὅμηρῳ P
10 ἐκεῖνος γὰρ μάλλον τεγέους καὶ εὐστεγεῖς καὶ εὐροφούς θα-
λάμους τοὺς λιθοστεγεῖς λέγει γράφων ταυτὶ seq. Z 248. καὶ
πᾶς δὲ ὁ φρονῶν ὁμοίως Ὅμηρῳ τοῦτο φησιν.
351 κυρίως δὲ ἀλιβδῦσαι | ἀλυβδῆσαι κυρίως τὸ ἐν ἀλλ
ἐστι τὸ ἐν θαλάσῃ διαφθα- | δῦσαι ἡγουν ἐν θαλάσῃ βυθι-
15 ρῆναι ss³ ἡγουν ἀλλ δῦσαι. καὶ | σθῆναι | κατὰ τροπὴν τοῦ ἰ δι-
Καλλιμάχος αἰ νῆσαι ἀλι- | χρόνου *εἰς ὑ δέχρονον* ἡγουν
δύουσαι (fr. 269). s | †ἀλιδίσαι T. καὶ Καλλιμάχος
αἰ νῆες ἀλυβδήσουσι, κατα-
19 χρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ὀπωσδήποτε συντριβῆναι. T ἀνώρο-
(P) φον δὲ οὐ τὴν ὑπαιθρον, ἀλλὰ | τὴν μὴ ἔχουσαν ξύλινον ὀρο-
φον, ἀλλὰ λίθινον |. s *λυγαλῆς | σκοτεινῆς | λύγη γὰρ P d.
καὶ ἡλύγη ἢ νύξ.* Θοραῖον τὸν σπερμογόνον καὶ γεννη-
τικόν· | ὁ αὐτὸς γὰρ ἐστι τῷ ἡλίῳ | πάντα δὲ ὁ ἥλιος γεννᾷ EG
καὶ τρέφει καὶ αὖξει, ὡς καὶ Σοφοκλῆς φησι τὴν πάντα
25 γούν βόσκουσαν ἡλίου φλόγα (OT 1425). *Πτῶον ἐρ-
ρέθη* (11521^b), ἀπὸ τῆς ἐκφοβήσεως τοῦ χοίρου. Ὠρίτην
τὸν αὐτόν, ὅτι ἕαρ, θέρος καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν ὥρων δι' αὐτοῦ
P ἀποτελοῦνται. οὗτος πάντα μυθικῶς λέγει. T | τὰ δὲ τρία
(P) Ἀπόλλωνος ἐπίθετα. | s⁴ Θοραῖον δὲ καὶ Ὠρίτην Ἀπόλ-
30 λωνος ἐπίθετα. s
P 353 *λίπτοντα | ἐπιθυμοῦντα* |. τινὲς ἀλέκτρων P
δεμνίων λέγουσιν ἐκλαμβάνοντες τῶν ἀχράντων. s⁴

4 *παρακύντουσαν 19^b ἀλιβδῆσαι γ1 ἀλιβδήσασα bγ2 14^b βυ-
θίσαι OSchneider 17^b ἀλίδυσα b om. c καὶ — ἀλυβδήσουσι om. γ1 —
συγκρυβῆναι om. γ2 18^b ἀλιβδήσουσι b 19 συγκρυβῆναι bγ1 20 ξόλι-
νον i. l. Vind. 282 | ξύλον καὶ 21 ἀλλ' ὁλόλιθον id. 24 πάντα
γούν II ex. II. 9811 | πᾶσαν τὴν α

ταιμνήστραν μὲν ὑπὸ Αἰγί- ὡς προδιδοὺς τῷ Πριάμῳ τοὺς
σθου, Αἰγιάλειαν δὲ ὑπὸ Σθε- Ἕλληνας. πεισθέντες οὖν οἱ
νέλου, τὴν δὲ τοῦ Ἰδομενέως Ἕλληνας | ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν Ap. ep. 6a
ὑπὸ Λεύκου καὶ τῶν λοιπῶν δ- καὶ οὕτως ἀναιρεῖται |. γέ-Phil. Her. XI
5 μοίως, ἥνικα δὲ ἤκουσε τὴν γονε δὲ *ὕστερον* ἐν Λεπε-
τῶν Ἑλλήνων ἐπάνοδον ἐπὶ τῶν ὄρει Μηθύμνης ἱερὸν
τὴν πατρίδα, ἤψε πυρὰν περὶ τοῦ ἀνδρός. | τότε δὲ μαθὼν Ap. I. I.
τὰ Κοῖλα τῆς Εὐβοίας, ἐνθα τὴν τοῦτου ἀναίρεσιν ὁ τοῦ-
προσεπέλασαν οἱ Ἕλληνες δο- του πατὴρ Ναύπλιος ἐπλευσε
10 κούντες λιμένα εἶναι, καὶ ἐκεῖ πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν
διεφθάρησαν |. ss³ τοῦ παιδὸς ἀπήγει ποινήν,
ἀπρακτος δὲ ὑποστρέψας ὡς

πάντων χαριζομένων τῷ βασιλεῖ Ἀγαμέμνονι, μεθ' οὗ τὸν
Παλαμήδην ἀνείλεν Ὀδυσσεύς, παραπλέων λοιπὸν τὰς χώρας
15 τὰς Ἑλληνίδας παρεσκεύασε τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας μοι-
χευθῆναι, Κλυταιμνήστραν τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος Αἰγίσθῳ,
Αἰγιάλειαν τὴν Διομήδους | Σθενέλῳ | Μῆδαν δὲ τὴν Ἰδο- supr. 2
μενέως Λεύκῳ, ἣν *καὶ* ἀνείλε Λεύκος καὶ Κλεισιθύραν τὴν
θυγατέρα αὐτῆς ἐν τῷ ναῷ καταφυγοῦσαν | καὶ τῶν λοιπῶν ib. 4
20 ὁμοίως |. καὶ ἰ' πόλεις τῆς Κρήτης ἀποσπάσας ἐτυράννησε
καὶ μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον καὶ τὸν Ἰδομενέα τῇ Κρήτῃ
καταίροντα ἐξήλασε. ταῦτα πάντα ταῖς τοῦ Ναυπλίου γέγο-
νε κατασκευαῖς. ὕστερον | δὲ ἀκούσας τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀνοδὸν ib. 7
ἐπὶ τὴν πατρίδα ἤψε | φρυκτὸν | περὶ τὰ Κοῖλα τῆς Εὐβοίας | ib.
25 καὶ ὃν εἵπομεν Καφηρέα, νῦν δὲ Ξυλοφάγον καλούμενον (1422b),
ὅπου προσπλεύσαντες οἱ Ἕλληνες ἐν τῷ δοκεῖν λιμένα εἶναι
διέφθαρησαν. | τὰ δὲ περὶ τὸν Παλαμήδην καὶ Εὐριπίδης *Phil. Her. 3
ἐν τῷ δράματι Παλαμήδους φησὶν ἐκάνετ' — μοῦσαν.

385 λαμπτήρα ποδηγέτην σκότους τὸν φρυκτὸν
30 λέγει, ὃς κατήξεν αὐτοὺς εἰς Αἶδην. *ἔστι δὲ τὸ σχῆμα παρα-
δοξολογία.* T

P 387 δύπτην δὲ | τὸν | Λοκρὸν | Ἄλκτα | κηρύλος δὲ
(P) ὄρνειον μικρόν. φασὶ δὲ | τὸν ἄρρενα ἀλκυόνα | κηρύλον κα-

33 κηρύλος sch. Theocr. VII 57 (Ant. mir. XXII Schwabe, Ael. Dion. 101)

2 Σθενέλου proll. 8 cf. sch. B E412 18 ὑπὸ Λεύκου II Ap. *κλει-
σιθήραν b y1 23 ἐπάνοδον b y2 cf. s Ap. 32 κηρύλλος s³ 33 κηρύλλον s³
Lycophronis Alexandra II. 10

Α 550—552 |. Φερεκύδης δὲ Παλλάδιὰ φησι τὰ ἀχειροποίητα ^{sch.} μορφώματα καὶ πᾶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ πρὸς γῆν βαλλόμενον. ^{Pan}
 || καὶ τὸ Παλλάδιον δὲ τῆς Ἀθηνᾶς τοιοῦτο ἦν, τρίπηχυ | ξύ- ^{Δρ.}
 λινον | ἐξ οὐρανοῦ καταπεσόν || ἐν Πεσινοῦντι τῆς Φρυγίας, ¹⁴
 5 δθεν Διόδωρος (fr. 26) καὶ Δίων (fr. I p. LIX) τὸν τόπον
 φασὶ κληθῆναι. ἕτερος δὲ τις ἱστορικὸς (*Herod. I 11) οὕτω
 λέγει κληθῆναι τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ πολλοῦς ἐκεῖ πεσεῖν ἐν
 τῇ συμβολῇ τοῦ πολέμου, ὅποτε διὰ τὴν ἀρπαγὴν Γαννυμή-
 δους ἐμάχοντο Τάνταλος ὁ ἐραστὴς Γαννυμήδους καὶ Ἴλος
 10 ὁ ἀδελφός. Ἰωάννης δὲ ὁ Ἀντιοχεὺς οὐκ ἐξ οὐρανοῦ λέγει
 πεσεῖν τὸ Παλλάδιον, Ἄσιον δὲ τινα φιλόσοφον μαθημα-
 τικὸν τοῦτο ποιῆσαι ὥροσκοπίᾳ καλλίστη εἰς τὸ ἀπόρρη-
 τον εἶναι τὴν πόλιν ἐκείνην, ἐνθα ἂν τοῦτο μένη πεφυλαγ-
 μένον καὶ ἄσυλον, χαρίσασθαι δὲ τοιοῦτο τῷ Τρωὶ Παλλά-
 15 διον (Mal. 137 O). τὰς δ' ἀλληγορίας καὶ τὸ ἔτι ἐπεκτεῖναι τὴν
 ἱστορίαν ἐατέον· οὗτος γάρ, ὡς μυριάκις ἔφην, μυθικῶς
 γράφει. Ἀπολλόδωρος δὲ γράφει μετὰ τὸ κτεῖσαι Ἴλον τὴν
 Ἴλιον τῇ βοὶ ἀκολουθήσαντα εὔξασθαι ἰδεῖν σημεῖον καὶ
 τότε πεσεῖν τὸ Παλλάδιον, ὃ τρίπηχυ ἦν τῷ μεγέθει, τοῖς
 20 δὲ ποσὶ συμβεβηκός, τῇ δεξιᾷ δόρυ ἔχον, λαῖξ δ' ἡλακά-
 την καὶ ἄτρακτον. φασὶ γὰρ Ἀθηνᾶν παρὰ τῷ Τρίτωνι τρέ-
 φεσθαι, ᾧ θυγάτηρ ἦν ἡ Παλλὰς, ἀμφοτέρως δὲ ἀσκούσας
 τὰ κατὰ πόλεμον εἰς φιλονεικίαν ἐλθεῖν. μελλούσης δὲ πλήτ-
 τειν τῆς Παλλάδος φοβηθεὶς ὁ Ζεὺς τὴν αἰγίδα ἀνέτεινε,
 25 Παλλὰς δὲ ἀναβλέψασα πρὸς τὴν αἰγίδα τρωθεῖσα ὑπὸ τῆς
 Ἀθηνᾶς πίπτει. Ἀθηνᾶ δὲ περιλυπὸς ἐπ' αὐτῇ γενομένη
 ξόανον ἐκείνης ὁμοιον κατασκευάσασα περιέθετο τοῖς στέρνοις
 | *δὲ λέγουσιν* Ἡ αἰγίδα καὶ ἐτίμα ἰδρυσαμένη παρὰ τῷ Διὶ
 ὕστερον δ' Ἡλέκτρα τούτῳ προσεγγίσασα ἔρριψεν εἰς τὸ Ἴλιον
 30 (l. l. *143—145).

356 *τῆς* μισονύμφου· τοῦτο δῆλον ὅτι ἡ τιμῶσα
 παρθενίαν τὰς νυμφευθείσας μισεῖ. διαφέρει δὲ παρθένος
 ἢ καὶ κόρη καὶ νεᾶνις λεγομένη πρὸς νύμφην, γυναῖκα καὶ
 γραῦν· | παρθένος μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ μὴ γευσαμένη συνουσίας ^{EG 130}
 35 ἀνδρῶν | νύμφη δὲ ἡ νεωστὶ συζευχθεῖσα, μήπω δὲ τετοκυῖα | α. ^{EG 1}
 γυνή δὲ ἡ γονῆς δεκτικὴ καὶ τίκτουσα | γραῦς δὲ ἡ διαφθα- ^{EG 130a}
 705a

ρεῖσα | τοῦ τίκτειν. Λαφρίας· Λαφρία ἐπίθεται | Ἀθη- P
 νᾶς | ἥτοι Λαφυρία ἡ ἄγουσα τὰ ἐκ πολέμου λάφυρα καὶ
 ἐν συγκοπῇ Λαφρία. ὁμοιον δέ ἐστι τῷ Ἀγέλεια | ἡ ἄγουσα EM 73a
 λειαν |. Πυλαίτιδος· καὶ τοῦτο συμβολικὸν ἐπίθεται
 5 | Ἀθηναῖς |. ἐν ταῖς πύλαις γὰρ αὐτὴν ἔγραφον τῶν πόλεων P ?
 καὶ οἰκιδῶν ὥς ἐν προαστείοις τὸν Ἄρεα, συμβολικωτέρως
 ὑποτιθέμενοι ὥς ἐν ταῖς πόλεσι καὶ ταῖς οἰκίαις χρῆ συμ-
 βουλῆς καὶ φρονήσεως, ἐν τοῖς ἐκτὸς δὲ ὑπὲρ τούτων ἀμύ-
 νεσθαι τοὺς πολεμίους.

10 357 τῆμος βιαίως· ἀστείως πᾶν παρέταξεν ἀλλήλοις
 P φάσαν καὶ γῦπα καὶ ἄμπελον καὶ ἄρπην· φησὶν οὖν ὅτι | ὥς
 φάσσα | ὑπὸ γυπὸς | ss³s⁴ ἀντὶ τοῦ Αἴαντος s καὶ | ὥς ἄμ-
 πελος | ὀρεπάναις | ἐλκυσθήσομαι ss³s⁴
 τότε δηλονότι, ὅταν ἡ πόλις | ὑπὸ Αἴαντος εἰς τὸ διακορι-
 15 πορθηθῇ. s | σθῆναι.

ἔξωθεν δὲ τὸ ὥς ληπτέον· εἶωθε γὰρ οὗτος ὁ Λυκόφρων
 λαμβάνειν. T

359 οὕτω τιμᾶται Βούδεια ἡ Ἀθηναῖα ἐν Θετταλίᾳ.

* Steph. Βούδεια. ἡ πολλὰ δὴ Βούδειαν· ἡ πολλὰ
 20 αὐδάξασα καὶ ἐπικαλεσαμένη ἀρωγὸν τάροθον καὶ | βοη- P
 θὸν | τῶν γάμων τουτέστιν ἀποδιώκτριαν τῶν ἐμῶν βιαίων
 γάμων τῶν ἐκ τοῦ Λοκροῦ Αἴαντος τὴν Κόρην ἥτοι
 παρθένον Ἀθηναῖαν τὴν Βούδειαν καὶ Αἴθυιαν. μυθι-
 P κὴν δὲ τίνα δοκοῦντες οὗτοι | τὴν Ἀθηναῖαν ἐκείνης ἐπὶ-
 25 θετα s⁴ ταῦτα λέγουσιν. ἡ δὲ φρόνησις Ἀθηναῖα ἐπιθετα
 ταῦτα κέκτηται· Βούδεια γὰρ ἡ φρόνησις, ὅτι τοὺς βόας
 ἀρότρῳ καὶ ζυγοῖς ὑποδέει καὶ τέμνει τὰς αἵλας, Αἴθυια
 δὲ, ὅτι καὶ πλοῖα ἡ φρόνησις κατεσκεύασε καὶ δίκην αἰθυίας
 ἐδίδαξε τοὺς ἀνθρώπους ναυτίλλεσθαι ἐπ' αὐτῶν διαπεραι-
 30 νομένους τὴν θάλασσαν. | αἴθυια δὲ ἐστὶν ὄρνειον θαλάσσιον *sch. Ar.
 ἀφρον ἀφρῶ ἀλισχόμενον· οἱ γὰρ παῖδες τῶν ἀλιέων ἀφρον Pl. 912
 τῇ χειρὶ λαβόντες πόρρω πρὸς τὴν θάλασσαν ῥίπτουσιν,
 εἰτα ἐγγὺς *καὶ ἐγγύτερον*, ἕως ἐπ' αὐτὰς αὐτῶν τὰς χεῖ-
 ρας ἐλθούσας ἀγρεύουσιν.

35 361 ἡ δ' εἰς τέραμνα· ἐκείνη δὲ ἡ Ἀθηναῖα εἰς τέρεμνα P

5 Tzet. in Cram. AO III 381 saep. sch. rec. Aesch. Sept. 164

23 μυθικήν d | μυθικῶς

34 ἀγρεύουσιν b γ1 ἀγρεύουσιν γ2

ἤγουν εἰς τὰ | στέγη | ἄνω στρέψασα | τοὺς ὀφθαλμοὺς | P
 ὀργισθήσεται | τῷ στρατῷ ἐξ οὐρανοῦ ποτε τῷ πάπ-
 πῳ μου Τρωὶ πεσοῦσα. οὗτος μὲν μυθικῶς λέγει τὸ τῆς
 Ἀθηνᾶς εἰδῶλον στρέψαι τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὰ στέγη
 5 καὶ ὀργισθῆναι τῷ στρατῷ, Ὁμηρος (γ 135) δὲ Ἀθηνᾶν ὀργι-
 σθεῖσαν τότε τὸν ἄερα καλεῖ· ἐναντίων γὰρ πνευσάντων τῶν
 ἀνέμων ὁ τῶν Ἑλλήνων στόλος ἐφθάρη.

363 τὸ δὲ ἐξ οὐρανοῦ διοπετέες, φασὶν, ἦν τὸ ἐν
 Τροίᾳ Παλλὰδιον. s οἱ μὲν οὕτω μυθικῶς φασιν ἐπὶ Τρωὶς
 10 ἐξ οὐρανοῦ τοῦτο πεσεῖν, ἐγὼ δὲ ἀλληγορικωτέρως φημί, ὥς
 καὶ προεῖπον· Ἀσιὸς τις μαθηματικὸς φιλόσοφος ὠροσκοπή-
 σας καὶ ἀστρολογήσας καλῶς τοῦτο κατεσκεύασεν εἰς τὸ ἀπόρ-
 ρητον εἶναι τὴν πόλιν τὴν ἄστυλιν τοῦτο φυλάττουσαν.
 δθην διὰ τὴν ὠροσκοπίαν καὶ τὸ ἀστρολόγημα ἐμυθεύσαντο
 15 ὥς ἐξ οὐρανοῦ καταπέπτωκεν (138₁₀).

P 364 χρῆμα τιμαλφέστατον πρᾶγμα ἄγαν τίμιον
 *Eg (EM 758₃₂ EG 529₂₃).

<p>365 ἐνὸς δὲ λώβης· ἀντὶ Pp τοῦ Αἴαντος τῆς ἀμαρτίας ἢ P Ἑλλὰς πολλὰ κενοτάφια τῶν 21 Ἑλλήνων στενάξει ναυαγ- σάντων. ss³ εἰώθασι δὲ τῶν ἀλ- λαχοῦ θνησκόντων ποιεῖν τά- φους ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν, ἀπερ P καλεῖ Λυκόφρων ψευδήρια 26 (1048.1181) καὶ κενοτάφια καὶ κενηρίων γραφάς (370). ss³s⁶ 368 οὐκ ὀστοθήκαις· οὐκ ἐν τοῖς τάφοις καὶ ταῖς 30 ὀστοθήκαις κατὰ τὸ ἔθος τε- θαμμένους, ἀλλ' ἐν ταῖς πέ- τραις ... τοὺς κενοὺς ... ss³</p>	<p>365 ἐνὸς δὲ λώβης· ἀντὶ δὲ τῆς ἀμαρτίας τοῦ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ ἢ Ἑλλὰς πᾶσα στενάξει θρηνοῦσα τὰ ψευ- δοτάφια τῶν ναυαγησάντων Ἑλλήνων, ἡγουν αὐτοὺς τοὺς ναυαγήσαντας Ἑλληνας οὐκ ἐν τάφοις κειμένους, ἀλλ' ἐπὶ τῶν θαλασσιῶν πετρῶν οὐδὲ φυλάσσοντας τὴν τέφραν τῶν ἑαυτῶν λειψάνων ἐκ πυρὸς ἐν λάρναξι τεθαμμένην, ὥς νόμος τῶν ἐπὶ ξένης θνησκόν- των νεκρῶν, ἀλλὰ φυλάσσοντας ὄνομα ἐλεεινὸν καὶ ψευδο-</p>
--	---

3 *Ilφ p cf. 138₁₄18 ἐνός — 27 γραφάς post 142₁₄ πέ-τραίς ss³
καιναῖς s³19 Αἴαντος P T | αἵματος s om. s³
lacunas ind.οὐ οὐ
32 ταῖς κεναῖς s ταῖς

398 *μνίοις δὲ καὶ βρύοις*· μνίον τὸ κεκολλημένον
ἐν θαλασσίαις πέτραις ἢ ἐριῶδες ἢ βοτανῶδες, βρύον δὲ τὸ
ἐκκοπὲν καὶ πλέον ἐν ὕδασι. Τ *σαθρὸν νῦν | τὸ σεσημ- EG 495.4
μένον, κυρίως δὲ σαθρὸς ὁ ἀσθενής, ὁ σεσημμένα τὰ ἀρθρα 496.4
5 ἔχων*.

399 Νησαίας κάσις· ἡ Νησαία μία τῶν Νηρηίδων, Ap. bibl. I:
Θυγάτηρ Νηρέως καὶ Δωρίδος τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς. | κα- 148.12
σις δὲ Νησαίας νῦν ἡ Θέτις|. ἐκ τοῦ ἐπιφερομένου δὲ
νοεῖται· φησὶ γὰρ Δίσκου μεγίστου τάρροθρος. οὐκ
10 ἄλλη δὲ τῶν Νηρηίδων τοῦ Δίσκου ἦτοι τοῦ λίθου δηλονότι
τοῦ Διδὸς γέγονε βοηθός, ἀλλὰ μόνη ἡ Θέτις. | Δίσκον δὲ ib. 14
τὸν Δία λέγει διὰ τὸν λίθον τὸν ἀντὶ Διδὸς | ὑπὸ Πέας σπαρ-
γανωθέντα καὶ ὑπὸ Κρόνου καταποθέντα, ὡς φησιν Ἡσίοδος
ἐν τῇ Θεογονίᾳ (485) *τὴν Ὀρφέως ὑποκλέψας καὶ παρα-
15 φθείρας Θεογονίαν* (fr. 108 Ab.). ταῦτα *δὲ ὁ τε λίθος καὶ
ἡ κατάποσις ἀλληγορίας γενναίας* ἔχονται καὶ ἡ τοῦ Διδὸς
βοήθεια ἡ παρὰ τῆς Θέτιδος ὁπότε μιν ξυνδῆσαι
Ὁλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι *Ἡρη τ'* ἡ δὲ Ποσειδάων
καὶ Παλλὰς Ἀθήνη (A 399)· ὁ δὲ Αὐχόφρων μυθικῶς
20 πάντα γράφει.

400 | Κυναιθεὺς ὁ Ζεὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ τιμᾶται· ἀγρόται 148.16
(Al. 479) γὰρ καὶ | κυνηγετικοὶ | οἱ Ἀρκάδες *καὶ* ἐν ταῖς (Ap. lex. 71
κυνηλασίαις καὶ θεύσεσι τῶν κυνῶν ἐτίμων αὐτόν.

401 τύμβος δὲ γέλτων· ἡ Αἰητοῦς ἀδελφὴ Ἀστερία
25 φεύγουσα τὴν τοῦ Διδὸς μῖξιν μετέβαλεν ἑαυτὴν εἰς ὄρυγα
καὶ ἤλατο εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐγένετο νῆσος, ἣτις ἐκα-
λεῖτο ἐκ ταύτης Ὀρτυγία ss³ s⁴ καὶ Ἀστερία Τ ὕστερον Ap. bibl. I:
δὲ ss³ s⁴ Ἀήλος ὠνομάσθη ὑπὸ Αἰητοῦς ἐκεῖσε τὸν Ἀπόλ-
λωνα τεκούσης ss³. ἡ Αἰτὼ εἶχεν ἀδελφὴν τὴν Ἀστερίαν,
30 ἣς ἠράσθη ὁ Ζεὺς καὶ ἔδωκε ταύτῃ μιγῆναι. παρεκάλεσε
δὲ τὴν ἀδελφὴν καὶ μετεβλήθη εἰς ὄρυγα καὶ ἀπῆλθεν εἰς
τὴν Μύκωνον νῆσον. ἐκλήθη δὲ ἐξ αὐτῆς Ὀρτυγία s³ || τοῦ sch. Eur.
Διδὸς συγγενομένου τῇ Αἰητοῖ καὶ ποιήσαντος αὐτὴν ἔγκυνον Hec. 458
Ἀρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα, ζήλω δὲ τῆς Ἥρας μήτε ἐν γῇ

δὲ καὶ ^{ss}3 μύρμηκες (878) καὶ | αἱ ὑφαλοὶ λέγονται πέτραι.
τῆγανοι (382) καὶ s ραχίαι |
(14311) καὶ σπιλάδες (1081) ^{ss}3.

- P κρωσσός δὲ καὶ λάρναξ καὶ | ἀμφορεὺς | ^{ss}4 καὶ κάλπικς ^s4 καὶ
P | ξέστης | τὸ αὐτό ^{ss}4. τὸ δὲ οὐδ' ὑστάτην κεύθοντας
6 τοιοῦτόν ἐστιν ^{ss}3. *ἐπεὶ δὴ* ἔθρος ἦν τότε τοὺς ἀλλαχού
τῆς πατρὶδος τετελευτηκότας *καλεῖν* καὶ τὴν τέφραν αὐτῶν
ἐν κρωσσοῖς καὶ λάρναξι καὶ ἀμφορεῦσιν εἰς τὴν πατρίδα
κομίζειν, ὅπερ ἐγένετο ἐν τῇ H (334) τῆς Ἰλιάδος καὶ ἐπὶ
10 Πατρόκλη καὶ Ἀχιλεῖ (ω 74). φησὶν οὖν *ὅτι* οὕτε ἐν τῇ
πατρὶδι ἀποθανοῦνται οἱ Ἕλληνες οὕτε ἐν τῇ ξένῃ ἀποθα-
νόντες τὰ ὅσα αὐτῶν ἐν κρωσσοῖς ἤξει εἰς τὴν πατρίδα,
ἀλλὰ ναυαγήσαντες ἀπολοῦνται ἐν ταῖς ^{ss}3 ^s4 θαλασσίαις T
πέτραις ^{ss}3 ^s4 καὶ ὡς τάφοι αὐταὶ αὐτοῖς γενήσονται T.
- 15 373 Ὀφέλτα· ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τοὺς τόπους
καὶ τὰ ἀκρωτήρια | ἐν οἷς ἐμελλον τὰ τῶν Ἑλλήνων γενέσθαι ^{inf}
νανάγια |· ὃ Ὀφέλτα καὶ Ζάραξ μύχουρε τῶν χοι-
ράδων ἡγουν φύλαξ τῶν κοιλοτήτων τῶν πετρῶν ἀπὲ
τοῦ εἰπεῖν ὃ Ζάραξ ἔχων κοίλας πέτρας. T Ὀφέλτης καὶ
20 Ζάραξ ^{δρη} Εὐβοίας ^{ss}3 ^s4 EM περὶ α ἔγρονε τὰ νανάγια
τῶν Ἑλλήνων. s EM | ὁ μὲν Ὀφέλτης ἀπὸ †T Ὀφέλτου τοῦ ^{arg}
καὶ Ἀρχεμόρου κληθεῖς, ὃς ἦν υἱὸς Ἀνκούργου *ἱερέως* τοῦ ^{Pin}
Νεμείου Διὸς T Ζάραξ δὲ ὠνομάσθη ἀπὸ Ζάρακος τοῦ ^{ss}4 EM
Πετραίου EM υἱοῦ Καρύστου. ^{ss}4 *EM 4081 ὁ δὲ αὐτὸς Ζάραξ
25 κατὰ Φάλαριν (ep. 92) καὶ ἑτέρους Καφηρεὺς λέγεται | ἔνν Δρ.
δὲ ὁ Καφηρεὺς | ἰδιωτικώτερος T Ξυλοφάγος καλεῖται.

374 Τρύχαι πόλις Εὐβοίας. Ἀνκόφρων δὲ μεταφράσας
Τρύχαντα καλεῖ. Steph.

- P Τρύχατα δὲ ὄρος Εὐβοίας | Τρύχατα καὶ Νέδων καὶ Διφ-
30 καὶ Νέδων ὁμοίως | καὶ Διφ- φωσσός ^{δρη} Εὐβοίας.
φωσσός καὶ | Διάκρια ^{δρη} Εὐ-
βοίας|. s τὸν δὲ Διφφωσσὸν ὁ Εὐφορίων Διφφον καλεῖ
Διφφον ἀνὰ τρηχεῖαν ὑπ' Εὐβόλῃ κεκόνιστο (fr. 83
Mein.). ^{ss}3 ^s4 Διφφους ὄρος Εὐβοίας ὡς Εὐφορίων. Steph.

10 ὅτι om. s 23 ὠνομάσται EM Gaisf. om. T 27 μετακλή-
σας? Meineke 31 διακρίων s 33 εὐβολίῃ (alterum η in v?) s

Διάκρια δὲ ὄρη Εὐβοίας, οὗ ἐκεῖ διεκρίθησαν Ἥφαιστος, *EM 268.
 Ἀθηναῖα καὶ Προμηθεύς, Ἥφαιστος μὲν λέγων οὗτι καλὸν ὁ
 ἄνθρωπος, Προμηθεύς δὲ οὗτι καλὸν ἡ οἰκία, Ἀθηναῖα δὲ οὗτι
 P καλὸν ὁ βούς. | ταῦτά φασιν οἱ μῦθοι. μύχουρος | ὁ
 5 φυλάττων ss³ τοὺς μυχούς s τῶν χοιράδων |. Ζάραξ | ἀκρω-
 τήριον | ἐνδοθεν ἔχων ὥς κόλπον τὰς τραχείας πέτρας, περὶ
 αὐτὰς ἐνανάγησαν ss³ οἱ Ἕλληνες s. σπῖλοι δὲ καὶ σπιλάδες
 (1081) | αἱ ὑφαλοὶ πέτραι | καὶ τραχεῖαι λέγονται. ss³

376 *γῶλειά δὲ καὶ Φόρκυνος οἰκητήριον | αἱ πρὸς
 10 τῇ θαλάσῃ καταδύσεις | οἰκητήριον δὲ Φόρκυνος ἡ
 θαλάσσα* ss³s⁴ ἀπὸ τοῦ ἐνοικοῦντος δαίμονος ss³ φάχλας δὲ
 τὰς | τραχείας <πέτρας> | ἀπὸ τῆς φάχεως ἡ μεταφορά, ἀνεκ-
 βάτου δὲ, ὅθεν οὐκ ἔστι φυγεῖν οὐδὲ ἐκβῆναι, δίναις δὲ s
 παλιρροίησι ταῖς εἰς τὸ αὐτὸ ἀνακαμπτούσαις. ss³

15 381 δσων δὲ θύννων· | 381 δσων δὲ θύννων·
 θύννους μὲν καλεῖ τοὺς Ἑλ- | θύννους καλεῖ τοὺς κινδυνεύ-
 P ληνας, τήγανα δὲ εἰσιν | αἱ οντας Ἑλληνας. τὸ δὲ ἐξῆς·
 πλατεῖται πέτραι | ἡλοκισμέ- | δσων δὲ θύννων ἡλοκισ-
 P νων δὲ | ὑλακισμένων, διε- | μένων καὶ κατακοπέντων τὰς
 20 φθαρμένων | ὥστε δοκεῖν αὐ- | φαφὰς τῆς κρατὸς ἐν τοῖς
 τοὺς αὐλακας ἔχειν κατακο- | τηγάνοις καὶ πλατεῖταις πέ-
 πέντας ὑπὸ τῶν πετρῶν. ss³ | τραις.

φαφὰς δὲ | τὰς συνδέσεις τῶν κεφαλῶν |. τὸ δὲ ἐξῆς
 οὕτως· δσων δὲ θύννων πρὸς τηγάνοις ὑλακισμένων
 25 φαφὰς κρατὸς. ss³ τὸ δ' ἐκ μέθης λείπει τὸ | ὥς | ἐν' ἡ
 ὥς μεθύοντας. s ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ στεναγμαίων
 ἀκούσεται. T

382 ὧν καταιβάτης· οἱ Ἕλληνες μετὰ τὴν τῆς Τροίας
 ἄλωσιν ἀποπλέοντες γνοφώδους αὐτοῖς τοῦ ἀέρος καὶ πνευ-
 30 μάτων καὶ κεραυνῶν γενομένων ἀπώλοντο, ὥσπερ καὶ Εὐρι-
 πίδης ἐν ταῖς Τρωάσιν ὥς ἀπὸ Ἀθηναῖς λέγει seqq. νν. 78—81
 καὶ πάλιν ὥς ἀπὸ τοῦ Ποσειδῶνος λέγει seqq. νν. 88 τα-
 ράξω — 91. καταιβάτης ὁ σκηπτὸς, ὁ κάτω φερόμενος

8 ὑφαλοὶ sch. s 405 10 καταδύσεις sch. Nic. 125 12 τραχείας
 EM 395²²

2.8 Προμηθεὺς | Ερμῆς EM 3 Ερμῆς i. l. a 5 φύλαξ s³
 10 τὴν T om. s³ 11 θαλάσσαν s³ T 25 ὥς/ἐκ 32 (89) δόλαι a
 δήλαι II

- καὶ πληκτικὸς καὶ αἰφνίδιος | κεραυνός |· εἶδη δὲ κεραυνῶν P
 πέντε | πρηστήρ | ὁ καὶ πυρόεις | καλούμενος T δς καταφερο- Arist.
 μένου τοῦ πνεύματος καὶ ἐκπυρωθέντος καὶ λεπυνθέντος 371
 γίνεται | σκηπτὸς ὁ *καὶ* καταιβάτης (382), δς παχυνθέντος
 5 τοῦ πυρώδους πνεύματος γίνεται, καὶ T ἀργής, δς διὰ τὴν ib.*
 πάνυ λεπτότητα οὐ φλέγει, μελαινει δέ | ψολόεις ὁ ἐν τῇ EM 8.
 ψαύσει ὀλλύων | ἐλικίας δὲ ὁ συστροφῶς καὶ ἐλικας ποιῶν ib.*
 διὰ μέσσην παχύτητα καὶ ὑγρότητα τῇ πυκνότητι τοῦ ἀέρος
 ἀντωθούμενος.
- 10 384 *ὅταν καρηβαρεῦντας· ὅταν ὁ σίντης ἤγουν ὁ*
Ναύπλιος ὁ Παλαμήδους πατήρ φαίνῃ περὶ τὸν Καφηρέα
τὸ ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας (373 T) λαμπτήρα καὶ | φανὸν | p
ποδηγέτην σκότους ἀγρυπνῶν καὶ καρηβαροῦντας ἐκ μέ-
θης ἄγων τοὺς Ἕλληνας. οὐ | λείπει δὲ τὸ ὥς, ἐν' ᾗ ὥς | 143u
 15 *καρηβαροῦντας, ἀλλὰ καλῶς οὕτως ἔχει. καὶ γὰρ Ὀμηρος*
οὕτως ἐν Ὀδυσσεΐᾳ γράφει (γ 139). ἡ δὲ ἱστορία τοιαύδε· ὁ S 818
Ὀδυσσεὺς μὴ θέλων συμπλεῦσαι καὶ αὐτὸς ἐπὶ Τροίαν σὺν
τοῖς Ἕλλησιν ὑπεκρίνετο εἶναι μωρός. ζευγνύς τοῖνυν ἵππον
καὶ βοῦν ἥροτρία.
- 20 386 *σίντης ἀγρύπνῃ·* τοῦτον δὲ Παλαμήδης | ὁ Ναυ- Ar. φ.
Παλαμήδης τις σοφώτατος ὦν πλίου καὶ Κλυμένης τῆς Κα-
τῶν κατ' αὐτὸν ἀνθρώπων τρέως | σοφώτατος ὦν τῶν
συνέπλευσεν ἐπὶ Τροίαν μετὰ κατ' αὐτὸν ἀνθρώπων | ἐλέγ- S 818
τῶν Ἑλλήνων. τοῦτον ζηλο- χει· Τηλέμαχον γὰρ τὸν υἱὸν
 25 *τυπήσας Ὀδυσσεὺς κατηγο-* τοῦ Ὀδυσσεὺς τίθεισιν ἐμπρο-
ρησεν ἐν τῷ στρατῷ ὥς μέλ- σθεν αὐτοῦ ἀροτριῶντος. αὐ-
λοντος αὐτοὺς προδῶσειν τῷ τοῦ δὲ κρατήσαντος τὸ ἄρμα,
Πριάμφ καὶ ᾧ συμβαίνει πολ- ἵνα μὴ ὁ παῖς αὐτοῦ φονευθῇ,
λάκις, πεισθέντες οἱ Ἕλληνες ἠλέγχθῃ |· συνέπλευσεν *οὐν*
 30 *ἐλιθοβολήσαν τὸν Παλαμήδην.* ἐπὶ τὴν Τροίαν τοῖς Ἕλλησιν
ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ Ναύπλιος ὁ τε Ὀδυσσεὺς καὶ ὁ Παλα-
μηνίων ὑπὲρ τοῦ παιδὸς πρῶτα μῆδης. Παλαμήδης δὲ φθόνῳ
μὲν τὰς γυναῖκας αὐτῶν μοι- Ὀδυσσεὺς καὶ πεπλασμέναις
χευθῆναι παρεσκεύασε, Κλυ- τούτου γραφαῖς κατηγορεῖται

ταιμνήστραν μὲν ὑπὸ Αἰγιά- | ὡς προδιδούς τῷ Πριάμῳ τοῦς
 σθου, Αἰγιάλειαν δὲ ὑπὸ Σθε- | Ἑλλήνας. πεισθέντες οὖν οἱ
 νέλου, τὴν δὲ τοῦ Ἰδομενέως | Ἑλλήνες | ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν Ap. ep. 6a
 ὑπὸ Λεύκου καὶ τῶν λοιπῶν ὁ- | καὶ οὕτως ἀναιρεῖται | γέ- Phil. Her. XI
 5 μοίως, ἥνικα δὲ ἤκουσε τὴν | γονε δὲ *ὕστερον* ἐν Λεπε-
 τῶν Ἑλλήνων ἐπάνοδον ἐπὶ | τύμῳ θρεῖ Μηθύμνης ἱερὸν
 τὴν πατρίδα, ἥψε πυρὰν περὶ | τοῦ ἀνδρός. || τότε δὲ μαθὼν Ap. l. l.
 τὰ Κοῖλα τῆς Εὐβοίας, ἐνθα | τὴν τούτου ἀναίρεσιν ὁ τοῦ-
 προσεπέλασαν οἱ Ἕλληνες δο- | του πατὴρ Ναυπλῖος ἐπλευσε
 10 κοῦντες λιμένα εἶναι, καὶ ἐκεῖ | πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν
 διεφθάρησαν |. ss³ | τοῦ παιδὸς ἀπῆγει ποινήν,
 ἄπρακτος δὲ ὑποστρέψας ὡς

πάντων χαρίζομένων τῷ βασιλεῖ Ἀγαμέμνονι, μεθ' οὗ τὸν
 Παλαμήδην ἀνείλεν Ὀδυσσεύς, παραπλέων λοιπὸν τὰς χώρας
 15 τὰς Ἑλληνίδας παρεσκεύασε τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας μοι-
 χευθῆναι, Κλυταιμνήστραν τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος Αἰγίσθῳ,
 Αἰγιάλειαν τὴν Διομήδους | Σθενέλῳ | Μῆδαν δὲ τὴν Ἰδο- sup. 2
 μενέως Λεύκῳ, ἣν *καὶ* ἀνείλε Λεύκος καὶ Κλεισιθύραν τὴν
 θυγατέρα αὐτῆς ἐν τῷ ναῷ καταφυγοῦσαν | καὶ τῶν λοιπῶν ib. 4
 20 ὁμοίως |. καὶ ἰ' πόλεις τῆς Κρήτης ἀποσπάσας ἐτυράννησε
 καὶ μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον καὶ τὸν Ἰδομενέα τῇ Κρήτῃ
 καταίροντα ἐξήλασε. ταῦτα πάντα ταῖς τοῦ Ναυπλίου γέγο-
 νε κατασκευαῖς. ὕστερον | δὲ ἀκούσας τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀνοδὸν ib. 7
 ἐπὶ τὴν πατρίδα ἥψε | φρυκτὸν | περὶ τὰ Κοῖλα τῆς Εὐβοίας | ib.
 25 καὶ ὃν εἴπομεν Καφηρέα, νῦν δὲ Ξυλοφάγον καλούμενον (1422s),
 ὅπου προσπλεύσαντες οἱ Ἕλληνες ἐν τῷ δοκεῖν λιμένα εἶναι
 διέφθαρησαν. || τὰ δὲ περὶ τὸν Παλαμήδην καὶ Εὐριπίδης *Phil. Her. 2
 ἐν τῷ δράματι Παλαμήδους γησὶν ἐκάνετ' — μοῦσαν.

385 λαμπτήρα ποδηγέτην σκότους τὸν φρυκτὸν
 30 λέγει, ὃς κατήξεν αὐτοὺς εἰς Αἶδην. *ἔστι δὲ τὸ σχῆμα παρα-
 δοξολογία.* T

P 387 δύπτην δὲ | τὸν | Λοκρὸν | Αἴαντα | κηρύλος δὲ
 (P) ὄρνεον μικρόν. φασὶ δὲ | τὸν ἄρρενα ἀλκυόνα | κηρύλον κα-

33 κηρύλος sch. Theocr. VII 57 (Ant. mir. XXII Schwabe, Ael. Dion. 101)

2 Σθενέλου proll. 8 cf. sch. B E412 18 ὑπὸ Λεύκου II Ap. *κλει-
 σιθήραν b γ1 23 ἐπάνοδον b γ2 cf. s Ap. 32 κηρύλλος s³ 33 κηρύλλον s³
 Lycophronis Alexandra II. 10

- Ὁρφῶς λέγει seq. B 704 | Βιστονες δὲ ἀπὸ υἱοῦ Ἄρσος Βι- 153^{στ}
 στόνου | ἢ υἱοῦ Τερψιχόρης | *sch. / (EM)
 ὡσαύτως δὲ καὶ Ἡδωνοὶ | Ἡδωνοὶ καὶ Ἡδωνες Θρακῶν
 P | ἔθνος Θράκης | διαφέρουσι | ἔθνη, ἀλλ' οἱ μὲν Ἡδωνες
 5 δὲ Ἡδωνοὶ καὶ Ἡδωνες Ἡδω- | παρὰ θάλασσαν οἰκοῦσιν, οἱ
 νες μὲν γὰρ οἱ τὴν θάλασσαν | Ἡδωνοὶ δὲ τὴν μεσόγαιαν.
 κατοικοῦντες, Ἡδωνοὶ δὲ οἱ
 τὴν Θράκην. κουροτρό- | πάγουρον διὰ τὸ *γηραιὸν
 φον δὲ τὸν Φοίνικα λέγει | καὶ* σκληρόδερμον τὸν Φοί-
 10 | διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν τροφὸν | νικα λέγει, κουροτρόφον
 τοῦ Ἀχιλλῆως | πάγουρον δὲ | δέ, ὅτι παῖδα ὄντα τὸν Ἀχι-
 | διὰ τὸ γῆρας | πάγουρος γὰρ | λῆα ἀνέτρεφε | κουροτρό-
 εἶδος καρκίνου. ὥσπερ γὰρ οἱ | φον δὲ εἶπε πάγουρον πρὸς
 πάγουροι σκληρὰν ἔχουσι τὴν | ἀντιδιαστολὴν τοῦ πινοτρό-
 15 ἐπιφάνειαν, οὕτως καὶ οἱ γέ- | φου παγούρου. ἔστι δὲ πά-
 ροντες. | γουρος μικρός, ὃς τὴν θαλασ-
 | σιαν πλύναντρέφει, καθά φησιν
 | ὁ Ὀππιανός (H. II 187). T

- 420 Τυφρηστός καὶ πόλις καὶ ὄρος Τραχῖνος, ἀπὸ
 20 Τυφρηστοῦ βασιλέως υἱοῦ Σπερχειοῦ. ἢ τεφρηστός τις
 οὔσα, ἀπὸ τῆς Ἡρακλέους τέφρας. λέγεται δὲ τὸ ὄρος
 (Al. 902) ἀρσενικῶς, ἢ δὲ πόλις θηλυκῶς ὡς Εὐφορίων βου-
 κολέων Τρηχινίδα Τυμφρηστοῖο αἰπῆς (fr. 84). ss³s⁴
 Steph. Eg (EG EM) Τυφρηστός καὶ πόλις καὶ ὄρος ss³s⁴
 25 Τραχῖνος s³s⁴ ἀπὸ Τυμφρηστοῦ τινος βασιλέως *ἢ* Τέ-
 φραντος υἱοῦ Ἡρακλέος s⁴. λέγεται δὲ τὸ | ὄρος ἀρσενι-
 κῶς | *ἢ δὲ πόλις θηλυκῶς* ὡς Εὐφορίων βουκολέων
 — αἰπῆς. ss³s⁴ Τυφρηστός πόλις τῆς Τραχῖνος ὀνο-
 μασθεῖσα ἀπὸ τῆς τέφρας Ἡρακλέους ἢ ἀπὸ Τυφρη-
 30 στοῦ υἱοῦ Σπερχειοῦ. λέγεται καὶ | ὄρος ἀρσενικῶς | Τυφρη-
 στός. Steph. Τυφρηστός πόλις ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς

7 *παροικοῦντες? cf. 5^b et 449P 19 concinnato ex adscriptis
 testimoniis scholio ipsa testimonia subieci 23 τρηχινίδι s³ τραχινίδα
 α γ2 τραχινίδος b τρηχινίδα γ1 24 τυμφρηστός s³ T prius καὶ om. s³ T
 25 τέφραντος c Τέφραντος υἱοῦ | τέφρας τῆς τοῦ Μείν. 27 ἀρ-
 σενικὸν s

τὸ δὲ <διπλῶν μεταξὺ> με- | ἡ δὲ Τῆνος καὶ Μύκονος νῆσοι
ταξὺ Τῆνου καὶ Μυκόνου, αὐ- | εἰσι τῶν Καλυδονῶν.
εἰσι νῆσοι τῶν Κυκλάδων. ss³

P τὸν δὲ στενὸν τόπον ἀνλῶνα ἐκάλεσε. ss³s⁶ | Γυραὶ δὲ ἡκουον
5 κυρίως αἱ πέτραι, ἐν αἷς ὁ Αἴας ἀπώλετο. | ss³s⁶ τὸ δὲ
δευτέραν ἀλμην | φυγῶν, φησὶ, τὸ πρῶτον, εἴτα ἐλα-
σθεὶς τῇ τριαινῇ δεύτερον τῆς θαλάσσης ss³ ἐλκύσει s πλε-
ται | ss³. φασὶν ὅτι κλυδωνιζομένου αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτὸν
ὁ Ποσειδῶν, αὐτὸς δὲ σταθεὶς ἐπὶ πέτρας ἐφθέγγετο
10 οὕτως· οὐχ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ μου ἐσώθην, ἀλλ' ὑπὸ τῆς δυ-
νάμεώς μου. τούτων τῶν λόγων ἀκούσας ὁ Ποσειδῶν βαλὼν
αὐτὸν τῇ τριαινῇ ἀπέπνιξε. T τῷ τριωνύχῳ δορί | τῇ P
τριαινῇ.

393 κολαστής | ὁ Ποσειδῶν | ἦτοι || ἡ θάλασσα | ὅτι EM 684²⁷
15 αὐτὸς ἐστὶν ὁ κολάζων καὶ | τιμωρὼν | καὶ T σεῖων τὴν γῆν ||. (P)

λατρεὺς δ' ὁ | Ποσειδῶν, ἐπειδὴ τῷ Λαομέδοντι ἐλά-
τρευσεν | ss³s⁴

ὅτε ἐκτίσε τὴν Ἴλιον μετὰ τοῦ | *ἐπὶ τῇ τῆς Τροίας οἰκοδο-
'Απόλλωνος. s³ | μήσει | ἡματι* τῷ, ὅτε τεῖ- EG 276⁴⁴
20 | χος ἐυδμήτιοιο πόλης
ὕψηλὸν ποίησε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων μυθικῶς.

395 κόκκυγα· λείπει τὸ ὥς s τὸν ὥς κόκκυγα καυχώ-
μενον | ματαίας λοιδορίας|. ἄλλως· ss³ κόκκυξ ὄρνεον | δειλὸν,
δμοιον ἱέρακι | ss³s⁴ καὶ λάλον (Al. 395) T δθεν καὶ διὰ δειλίαν
25 οὐ συναυλίζεται *τοῖς λοιποῖς* ὄρνέοις. ss³s⁴ ἐστὶ δὲ καὶ
δύσφωνον, ὅπερ Ῥωμαίοις κούκουλος καλεῖται T ἦτοι οὐν διὰ
τὸ μονιὸν τὸν Αἴαντα παρείκασε τῷ κόκκυγι ἢ διὰ τὸ
μάτην φθέγγεσθαι· καὶ γὰρ θορυβητικὸν καὶ φλύαρον τὸ
ὄρνεον. ss³s⁴ στόβους δὲ τὰς | χλεύας καὶ λοιδορίας | ss³
30 καὶ s³ Ὅμηρος φῆ δ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖ-

4 στενὸν — sch. Soph. Tr. 100 Arist. Av. 244 23 κόκκυξ — EG 333²²
EM 524⁴⁰ 29 sch. Ap. Γ 663 (*χλευάζωσι, λοιδορήσωσι)

16 λατρεὺς — Ποσειδῶν addito εἰρηται post 148¹⁸ iterat s 18^b post
οἰκοδομήσει Par. 2403 ὡς φησιν ἡσίοδος ἐν τῇ ἡρωικῇ γενεαλογίᾳ cf. ex.
Il. 126²⁰

424 τρισσοὺς δὲ· τοὺς *δὲ* τρεῖς καύηκας καὶ | λά- P
 ρους *ἦτοι Κάλχαντα, Ἰδομενέα καὶ Σθένελλον* | ταρχύσουσι
 καὶ | θάψουσιν | αἱ νάπαι καὶ | οἱ σύνδενδροι τόποι | τοῦ EG 402
 Κερκάφον | ὁ δὲ Κέρκαφος | ὄρος | Κολοφῶνός ἐστιν οὐκ p
 5 ἀποθῆν δὲ καὶ | οὐ μακρόθεν | ἀλλὰ δηλονότι πλησίον τῶν
 ποτῶν καὶ τῶν ὑδάτων τοῦ Ἀλέντος | ποταμοῦ Κολοφῶνος. P

425 τὸ δ' αὖ καύηκας οὐκ ἀπωθεν· Δημητρίος φησιν
 P ὅτι οἱ †Αἰνεῖται τὸν λάρον καύηκα ὀνομάζουσιν. | Ἄλῃς δὲ πο-
 ταμὸς τῆς Κολοφῶνος, ὃν ποιητικῶς Ἀλέντα εἶπε|. Μολοσ-
 10 σός δὲ καὶ Κυπεὺς καὶ Κοῖτος ὁ | Ἀπόλλων ἐπιθετικῶς|. ss³
 κύκνον δὲ τὸν Κάλχαντα ss³s⁴ ἴσως T | διὰ τὸ μαντι-
 κόν|. καὶ γὰρ ss³s⁴ τὸ ὄρνεον ss³s⁴s⁶ μουσικόν τε καὶ s
 ἱερὸν τοῦ Θεοῦ ss³s⁴ ἐστὶν s³s⁶. Ἀλέντα δὲ καὶ οὐκ Ἄλε- supra
 τος | ὠρικῶς T εἶπε|. καύηκας δὲ αὐτοὺς ὠνόμασε διὰ
 15 τὸ ἐκ γῆρας λευκοὺς εἶναι ὡς οἱ λάροι. καύης δὲ ὁ λά- ib
 ρος κατὰ Αἰνιάνας, ὧς φησι καὶ Ἰππώναξ Κίκων δ' ὁ
 πανθάλητος ἄμμορος καύης (fr. 2) T. ἀποθῆν
 τὸ πρὸ μικρὸν γράφε· οὗτοι δὲ ἀγνοήσαντες τὸ μέτρον μέγα
 τοῦτο γράφουσι. τὸ δασὺ δὲ σὺ γίνωσκε ὅτι ἐκτείνειν δύ-
 20 νатаι, ὅτε βούλεται, ὁ στιχιστὴς ἴσως τοῖς διπλοῖς, ὡς
 καὶ πρῶην ἔφην σοι (107₁₉) εἰς παράδειγμα παραγαγὼν
 τότε Τρῶες — ὄφιν. εἰ δὲ | μέλουρον | τοῦτον νομίζεις, sch. D M
 ἀκουσον καὶ τῶν κατὰ τοῦ Μνημῆ τοῦ ζωγράφου χωλῶν ἰάμ-
 βων Ἰππωνακτείων στίχων Μιμνῆ κατωμήχανε, μηκέτι
 25 γράψῃς ὄφιν τριήρεως ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ ἀπ' ἐμ-
 βόλου φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην· αὕτη γὰρ ἐστὶ
 συμφορὴ τε καὶ κληδὼν Νικύρτη καὶ Σάβωνι τῷ
 κυβερνήτῃ, ἣν αὐτὸν ὄφιν τάντικνήμιον δάκῃ (fr. 49).
 ἰδοὺ τὸ ὄφιν τὸ ὁ μακρόν ἐστιν ἐκτανθὲν ὑπὸ τοῦ φ δασέος
 30 ὄντος, ὡς καὶ ἕτερα μυρία εὐρήσεις σκοπεῶν. οὕτω καὶ τὸ

8 αἰνεῖάδες s³ cf. infr. 16 13 ἀπόλλωνος T 15 καύηξ c 16 καὶ |

δημητρίος (e s) ὁ d 23 μνημῆ^{ου} b (ον m²) μιμνῆ γ1· 24 μνήμῃ γ2 κατ^x
 αμήχανε b (x m²) 25 τριήρες a γ1 πολυζήλω a πολυστίχῳ γ2
 λ
 τοίχῳ om. γ2 ἀπεμβό a 26 ἐστι | αὕτη b γ2 27 γε γ1 m² νι-
 κύρτα b γ1 νικάντα γ2 δάβωνι a σάμανι b σαβωνίῳ γ1 σίγωνι γ2
 28 κυβερνήτι a 29 ἰδοὺ τοῦ b τοῦ om. c

398 *μνίοις δὲ καὶ βρύοις*· μνίον τὸ κεκολλημένον
ἐν θαλασσiais πέτραις ἢ ἐριῶδες ἢ βοτανῶδες, βρύον δὲ τὸ
ἐκκοπὲν καὶ πλέον ἐν ὕδασι. Τ *σαθρὸν νῦν | τὸ σεσημ- EG 495,
μένον, κυρίως δὲ σαθρὸς ὁ ἀσθενής, ὁ σεσημμένα τὰ ἄρθρα 496,
5 ἔχων*.

399 Νησαίας κάσις· ἡ Νησαία μία τῶν Νηρηίδων, Ap. bibl.
Θυγάτηρ Νηρέως καὶ Δωρίδος τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς. | κα- 148,
σις δὲ Νησαίας νῦν ἡ Θέτις|. ἐκ τοῦ ἐπιφερομένου δὲ
νοεῖται· φησὶ γὰρ Δίσκου μεγίστου τάρροθρος. οὐκ
10 ἄλλη δὲ τῶν Νηρηίδων τοῦ Δίσκου ἦτοι τοῦ λίθου δηλονότι
τοῦ Διδὸς γέγονε βοηθός, ἀλλὰ μόνη ἡ Θέτις. | Δίσκον δὲ ib. 14
τὸν Δία λέγει διὰ τὸν λίθον τὸν ἀντὶ Διδὸς | ὑπὸ Πέας σπαρ-
γανωθέντα καὶ ὑπὸ Κρόνου καταποθέντα, ὡς φησιν Ἡσιόδος
ἐν τῇ Θεογονίᾳ (485) *τὴν Ὀρφέως ὑποκλέψας καὶ παρα-
15 φθείρας Θεογονίαν* (fr. 108 Ab.). ταῦτα *δὲ δ τε λίθος καὶ
ἡ κατάποσις ἀλληγορίας γενναίας* ἔχονται καὶ ἡ τοῦ Διδὸς
βοήθεια ἡ παρὰ τῆς Θέτιδος ὁπότε μιν ξυνδῆσαι
Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι *Ἥρη τ*· ἡ δὲ Ποσειδάων
καὶ Παλλὰς Ἀθήνη (A 399)· ὁ δὲ Λυκόφρων μυθικῶς
20 πάντα γράφει.

400 | Κυναιθεὺς ὁ Ζεὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ τιμᾶται· | ἀγρόται 148,
(Al. 479) γὰρ καὶ | κυνηγετικοὶ | οἱ Ἀρκάδες *καὶ* ἐν ταῖς (Ap. lex.
κυνηλασίαις καὶ θεύσεσι τῶν κυνῶν ἐτίμων αὐτόν.

401 τύμβος δὲ γείτων· ἡ Αἰτωὺς ἀδελφὴ Ἀστερία
25 φεύγουσα τὴν τοῦ Διδὸς μῆξιν μετέβαλεν ἑαυτὴν εἰς ὄρυγα
καὶ ἤλατο εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐγένετο νῆσος, ἥτις ἐκα-
λεῖτο ἐκ ταύτης Ὀρτυγία ss³ s⁴ καὶ Ἀστερία T ὕστερον Ap. bibl.
δὲ ss³ s⁴ Αἴηλος ὠνομάσθη ὑπὸ Αἰτωὺς ἐκεῖσε τὸν Ἀπόλ-
λωνα τεκούσης ss³. ἡ Αἰτῶ εἶχεν ἀδελφὴν τὴν Ἀστερίαν,
30 ἥς ἡράσθη ὁ Ζεὺς καὶ ἔδωκε ταύτῃ μιγῆναι. παρεκάλεσε
δὲ τὴν ἀδελφὴν καὶ μετεβλήθη εἰς ὄρυγα καὶ ἀπῆλθεν εἰς
τὴν Μύκωνον νῆσον. ἐκλήθη δὲ ἐξ αὐτῆς Ὀρτυγία s³ || τοῦ sch. Eur.
Διδὸς συγγενομένου τῇ Αἰτοῖ καὶ ποιήσαντος αὐτὴν ἔγκυν Rec. 458
Ἀρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα, ζήλω δὲ τῆς Ἥρας μήτε ἐν γῇ

- | μήτε ἐν θαλάσῃ | ὑποδεχομένη τῇ Ἀητοῖ πρὸς ἀπότεξιν Call
 κελεύει τῷ Ποσειδῶνι ὁ Ζεὺς καὶ ἀναδίδωσι ταύτην τὴν
 νῆσον | τὴν Ὀρτυγίαν καὶ Ἀστερίαν λεγομένην | πρότερον 149:
 τοῖς ὕδασι κρυπτομένην | ἐτι δὲ ὑποτρέμουσαν (402) T καὶ
 5 ἐκ τοῦ φανῆναι αὐτὴν Ἀήλον ὠνόμασαν. ἐκεῖ οὖν ἐλ-
 θούσα ἡ Ἀητὴ καὶ δάφνης καὶ φοίνικος πρῶτον ἐκεῖ
 φανέντων ἀψαμένη | τὴν Ἀρτεμιν γεννᾷ, ἡ δὲ ταύτην Δρ.
 μαιεύει, καὶ τίττει τὸν Ἀπόλλωνα | καὶ Ἀρτεμις μὲν sch.
 τὴν Ἀήλον κατέσχευεν | Ἀπόλλων δὲ εἰς Λυκίαν ἀπήλθεν | p. 16
 10 Ὀρτυγα οὖν πετρομένην καλεῖ τὴν Ἀήλον. ss³s⁴ γείτων arg.
 δὲ τῆς Ἀήλου ἐστὶν ἡ Μύκων, ἐνθα ὁ Αἴας τέθραπται. ss³s⁶
 P Τρέμων δὲ | ὀνομαστικῶς· οὕτω καλεῖται χωρίον πρὸς
 τῇ Ἀήλῳ | ἐν ᾧ ὁ Αἴας τέθραπται. εἰκότως δὲ οὕτω κα-
 λεῖται διὰ τὸ σείεσθαι πάσαι τὴν Ἀήλον καὶ τρέμειν. ss⁴
 15 ἡ δὲ ἐννοία τοιαύτη· ὁ δὲ Τρέμων | ὄνομα χωρίου | ὁ τύμ- P
 βος δηλονότι τοῦ Αἰαντος ὁ γείτων τῆς Ὀρτυγος τῆς
 πτερουμένης ἦγον | τῆς Ἀήλου | φυλάξει τὸν ῥόχθον
 καὶ ἦγον τῆς Αἰγαίας ἀλὸς τουτέστιν ἀποθανῶν ὁ Αἴας
 οὐκέτι κλυδωνισθήσεται. καὶ τοῦτο τὸ σχῆμα χαριεντισμός
 20 ἐστίν· ἐν Τρέμοντι γὰρ | χωρίῳ Ἀήλου | ὁ Αἴας ὁ Λοκρὸς
 κεῖται | πλησίον Τήνου καὶ Μυκόνου | αἵτινες νῆσοι περὶ τὸ 147:
 Αἰγαῖον πέλαγος κεῖνται. Αἰγαῖον δὲ λέγεται, ὅτι δίκην
 αἰγὸς ἀλμάτων κυματοῦται (64₁₆).

- 403 Μέλινα πόλις Ἄργους, ἀφ' ἧς Ἀφροδίτη Μελι-
 25 ναία τιμᾶται. *Steph. Μελινναία δὲ ἡ Ἀφροδίτη, ἴσως διὰ τὸ
 γλυκὺ καὶ ἐνῆδονον τῆς μίξεως. s Καστνίαν τὴν Ἀφρο-
 δίτην τὴν μοιχάδα. Καστνίαν δὲ τὴν ἀδελφοποιόν· τοὺς γὰρ
 ξένους ἀδελφούς καὶ φίλους τὰ ἐρωτικά ποιοῦσιν. οἱ γὰρ
 ἐρῶντες φωραθέντες λέγουσιν· ἀδελφός μου ἢ συγγενής ἐστίν.
 30 Μελινναίαν τὴν αὐτὴν διὰ τὸ ἡδὺ τῆς συνουσίας. T sup.
 404 λυπρὸς | ὁ λυπηρὸς | παρὰ τὸν Αἰδὸν δευνάσει P
 καὶ | ὑβρίσει | καὶ τοῦτο χαριεντισμός *ἐστὶ τὸ σχῆμα.*

1 τῆς λητοῦς γ2 ὑποδεχομένης τῆς Ἀητοῦς 'ex Phavorino' Pott.

10 πετρωμένην s ἐπτερωμένην s³ πτερουμένην T 11 Μύκων
 Pott. | μήκων s d μύκωνος s³ cf. Wess. ad Hier. Synecd. 392: 27 μοι-

χέλαν α μοί b γ1 μύ γ2 29 ἀδελφή γ2

405 ἢ μιν παλεύσει | ἢ μιν παλεύσει ἥτις Ἀφρο-
 P | ἀγρεύσει | τοῖς τοῦ Ἑρωτος δότῃ ἡγουν δ αὐτὸς Ἑρως μιν
 βρόχοις. λέγει δὲ τὴν πρᾶ- καὶ αὐτὸν ἀγρεύσει ἐν βρό-
 ξιν, ἣν ἠναγκάσθη ὑπ' αὐτῆς χοις καὶ | δικτύοις | τοῦ οἷ- P
 5 ποιῆσαι ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθη- στρου ἡγουν τῆς ἀκρᾶστας,
 νᾶς καὶ φθεῖραι τὴν κόρην. ss³ ὑφ' ἧς, ὡς ληροῦσιν, ἐν τῷ
 | ναῷ τῆς Ἀθηνᾶς τῇ Κασάν-
 | δρᾳ ἐμίγη.

οἷστρος δὲ ζῶφυιόν ἐστι σμικρότατον, δ | ἐν ταῖς μασχάλαις sch. x 29¹
 10 τῶν βοῶν ἢ τοῖς ὥσιν ἐγγινόμενον ἐκμαίνει αὐτοὺς | καὶ ὄγει
 κατὰ κρημνῶν καὶ θαλάσσης καὶ πυρός T. εἰ τύχη καὶ τοῖς Arist. HA
 ἰχθύσι δὲ δ οἷστρος γενόμενος, ἐξωθεῖ τούτους ἐκ τῶν ὑδά- I 602^{a24}
 των ἐπὶ τὴν γῆν.

406 ἐριννύων· Ἐριννύες μυθικῶς | τρεῖς *εἰσι δαίμονες sch. D I 4
 15 τιμωρητικαί, ὧν τὰ ὀνόματα * Τισιφόνη, Μέγαιρα καὶ Ἀλη-
 κτώ | καὶ κατὰ μὲν Ἡσίοδον (Θ 185) καὶ λοιποὺς (Ap. bibl. I 3) ἐκ
 τῶν σταγόνων τοῦ αἵματος τῶν αἰδοίων τοῦ Οὐρανοῦ ἐγένοντο |
 κατὰ δὲ Αἰσχύλον Ἐριννύες Νυκτὸς αἰαντῆς τέκνα
 (Eum.* 412). | καὶ Ἐπιμενίδης δὲ τοῦ Κρόνου | ὡς Ἡσίοδος †T sch. Soph
 20 ταύτας φησὶ γενέσθαι λέγων ἐκ τοῦ καλλίκομος γένετο OC 42
 χρυσῇ Ἀφροδίτῃ Μοῖραι τ' ἀθάνατοι καὶ Ἐριν-
 νύες αἰολόδωροι. | ἀλληγορικῶς δὲ Ἐριννύες *αἰ* τιμω- EM 374a
 ρητικαὶ δυνάμεις παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρᾳ καὶ τῇ γῇ ναεῖν ἢ παρὰ
 τὸ τὰς ἀράς ἀνύειν | Τισιφόνη παρὰ τὸ τίνειν τοὺς φονέας,
 25 Μέγαιρα παρὰ τὸ μεγαλεῖν καὶ φθονεῖν τοῖς κακοῖς, Ἀλη-
 κτώ παρὰ τὸ μὴ λήγειν τιμωρεῖν τοὺς τοιούτους, Κρόνον δὲ
 καὶ Νυκτὸς παῖδες διὰ τὸ ἀφανῶς καὶ ἀοράτως τὰς ἐκδικη-
 28 τικὰς ταύτας δυνάμεις ἐπέρχεσθαι.

P 407 τὸ δ' ἀποψήλασα κηρουλκὸν ἀπο | κινήσασα |
 P τὴν ἔλκουσαν εἰς κῆρα | ἀφ' οὗ | θανατηφόρον |. s κηρουλκός
 ἢ ἔλκουσα εἰς κῆρα, δ ἐστὶν εἰς θάνατον, ἀφ' οὗ θανατη-
 P φόρος. Eg (EM 51133)

408 ἀπασα δ' ἄλγη· συνοπτικῶς φησιν ὅτι πᾶσα ἡ
 Ἑλλὰς στενάξει διὰ τὴν ἐμὴν βίαν τὴν ἐν τῷ γάμφῳ· πολὺ
 35 *γὰρ* πληθὺς Ἑλλήνων τὸ μὲν ναυαγῆσαν βρωθήσεται κή-

Βοιωτία λέγοντες. μέμνηται δὲ τοῦ ἔθνους τούτου καὶ Φρύ-
 νιχος ὁ τραγικὸς ἐν δράματι Πλευρωνίαις λέγων στρατός
 ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπεστρώφα ποδὶ Ὑαντος, δς
 γῆν ναῖεν ἀρχαῖος λεώς· πεδία δὲ πάντα καὶ παρ-
 5 ἀκτιον πλάκα δποῖα μάργοις φλῶξ ἐδέκνυντο γνά-
 θοις. | γόνος δὲ τοῦ Καπανέως τοῦ κατασκάψαντος | ἡ μέλ- 1594
 λοντος κατασκάψαι Τ τὰ τεῖχη τῶν Βοιωτικῶν Θηβῶν ὁ
 Σθένελος ὑπῆρχεν | . δν Γογγυλάτης δντινα Καпанέα
 εἶλε καὶ ἐφόνευσεν ὁ Ζεὺς ὁ Γογγυλάτης, δι' οὗ αἱ γογ-
 10 γύλαι καὶ συνεσφιγμέναι χεῖρες κινουῦνται, ὁ Βουλαῖος, δι'
 οὗ καὶ τὸ βουλευεῖν τοῖς ἀνθρώποις ἐστίν, ὁ Μυλεύς, δι'
 οὗ οἱ ἀνθρώποι τὰς μύλας καὶ τοὺς δδόντας κινουῖσιν, ἡ
 δ ἀρτοδότης, ἀπὸ τῆς μύλης. Τ

436 τὸ δὲ ἄγῃ λάτῳ μά- | ἄγῃ λάτῳ μάστιγι τῷ κε-
 15 στιγι ἐὰν μὲν δασέως, τῷ τοὺς | ραυνῷ ἡ τῷ ἄγαν ἐλαυνομένῳ,
 ἀσεβεῖς ἐλαύνοντι, ἐὰν δὲ ψι- | ὀθεν ψιλώτεον, ἡ τῷ τοὺς
 λῶς, τῷ ἄγαν ἐλαυνομένῳ. ἀγεῖς καὶ μεμιασμένους ἐλαύ-
 Eg (EM 101) ss³ λέγει δὲ τῷ | νοντι, ὀθεν δασυντέον.
 κεραυνῷ. ss³
 20 οτι δὲ ἀγῆς ὁ μυσαρὸς, ἐξ οὗ λέγεται καὶ ἄγιος ὁ μυσαρὸς,
 Ἰκπῶναξ φησὶν ὡς οἱ μὲν ἀγεῖ Βουπάλῳ κατηρῶντο
 (fr. 11). περὶ δὲ τῆς τόλμης Καπανέως καὶ τῆς αὐτοῦ κε-
 ραννώσεως Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις φησὶ seqq. 1172—1182
 χθῶν. | τὰ δὲ τῶν Θηβῶν τεῖχη ἐκτισαν Ἀμφίων καὶ Ζῆ- λ 260
 25 θος, παῖδες Ἀντιόπης τῆς Ἀσώπου, ἧ συμμειγείς ὁ Ζεὺς
 ἔτεκεν αὐτούς.

437 ἡμος ξυναίμους (τοῦ βουσκαφήσαντος τὰς
 Θήβας ἡ τοῦ κεραυνωθέντος Καπανέως) πότε; ἡνέκα αἱ τῆς
 Νυκτὸς θυγατέρες | αἱ ἐριννύες | ὦπλισαν τοὺς ἀδελφούς Ρ
 30 τοῦ αὐτῶν πατρὸς | —λέγει δὲ Ἑτεοκλέα καὶ Πολυνείκην — |

15 — ἐλαύνοντι cf. sch. Soph. OR 402

18 κεραυνῷ sch. AD M 37

3 δ α 4 ναίων α ἀρχαίων α δὲ om. b γ2 παράκτιος α
 δποῖα

5 ὀκοῖα α ὀκεῖα II ἐδέκνυντο α ἐδαίνυντο γ1 (frequentat T
 siglum ε pro αι) 15. 16 εἰ s 15 δασύνεται Eg 16 ψιλοῦται Eg

18 extabat in Suidae exemplo Eg proll. 12 23 (1174) ἐκόμπαζε α
 (1179) κλέμακος — βάθρα om. α γ1 28 ✕ καὶ

κάμπη δὲ τὰ κήτη. ^{ss³s⁴} πολυστοιχοῖσι δὲ λέγει διὰ
τὸ κεῖσθαι τοὺς ὀδόντας ἐν τοῖς σιαγόσι στοιχηδόν ^{s⁴?} τὸ
δὲ παῶν ἐρημοὶ οἱ νεώτεροι κοινῶς καὶ ἀντὶ τοῦ φίλων
P λαμβάνουσιν, Ὁμηρος δὲ <ἐπὶ> μόνων τῶν | κατ' ἐπιγαμίαν
5 συγγενῶν|. ^{ss³}

417 τὸν μὲν *γὰρ* κουροτρόφον πάγουρον —
| λέγει δὲ τὸν Φολνικα | — τὸν πατρὶ πλεῖστον ἐστυγη- 154₉
μένον καὶ μισηθέντα ἀπὸ τῶν βροτῶν, ὅστις ὁ πατήρ
μιν καὶ αὐτὸν ἐθήκεν δμηρον καὶ | τυφλὸν | ὁπότε ἡύ- P
10 νάσθη εἰς τὸ νόθον λέχος τῆς τρήρωνος ἡγουν ὅτε
| ἐμίγη τῇ τοῦ πατρὸς παλλακῇ ἥτοι τῇ Κλυτίᾳ | ἢ τῇ ^{155_{ss} Ap.}
Φθίᾳ | τοῦτον κρύψει ἡ Ἥων | πόλις | τοῦ Στρυμόνος ἢ ^{bibl. III 175}
P Βισαλτία καὶ | Θρακικῇ | ἡ ἀγχουρος καὶ γελίων τῶν
Ἀψυνθίων καὶ Βιστόνων, οὔτινές εἰσιν | ἐθνη Θρακικὰ |
15 πέλας Ἡδωνῶν καὶ Μακεδόνων, κρύψει δὲ πρὸ τοῦ αὐγά-
σαι καὶ ἰδεῖν τὸ Τύμφρησιν λέπας καὶ | ἀκρωτήριον |.
τὸν μὲν Ἡίων | πόλις Θράκης, ἐνθα τελευτήσαντα τὸν
Φολνικα ἐθαψεν ὁ Νεοπτόλεμος | ἥνικα ἔπλει ἐπὶ τὴν πα-
τρίδα. ^{ss³s⁴} περὶ δὲ τὴν Ἡόνα ταύτην καὶ Ἀθηναῖοι τοὺς
20 Μήδους ἐνίκησαν καὶ ἐστήσαν τοῖς νικήσασιν οἱ λοιποὶ Ἀθη-
ναῖοι Ἐρμᾶς τρεῖς λιθίνους καὶ ἐπέγραψαν seq. ἦν — ἀμη-
χανίην. τούτων δὲ τῶν ἐπιγραμμάτων Ἀίσχλινος ὁ ρήτωρ
μέμνηται (Ctes. 83). T Στρυμὼν δὲ | ποταμὸς Θράκης |
Βισάλται δὲ ^{ss³} | ἐθνος ^{s³} Θράκης | ^{s³} καὶ | Ἀψύνθιοι καὶ
25 Βίστονες ὁμοίως | ^{ss³}. ? Βισαλτία πόλις καὶ χώρα Μακε-
δονίας ἀπὸ Βισάλτου τοῦ Ἡλίου καὶ Γῆς. *Steph.

418 Βίστονες δὲ ἀπὸ Βίστονος τοῦ υἱοῦ Ἄρεος. ^{ss³}
? Βιστονία — ἀπὸ Βιστόνος τοῦ Ἄρεος καὶ Καλλι-
ρόης τῆς Νέστον. ἀδελφὸς δὲ ἦν Ὀδομάντος καὶ Ἡδω-
30 νοῦ. ἐνιοὶ δὲ Παίονος τοῦ Ἄρεος παιδός. Steph. Ἀψύν-
θιοι *καὶ* Βίστονες ἐθνη Θρακῶα, ὁθεν Ἀπολλώνιος περὶ

3 παῶν †sch. 9 581 (δ κατ' ἐπιγαμίαν οικεῖος ἢ φίλος, ἀλλ' (οὐχ)
ἐταῖρος) Eg (EM 669_{ss} EG 466_{ss}) EO 125_{ss}

4 μόνον ^{s³} 25. 27 Βίστονες | sic Nonn. Dion. III 243 sch. Ap.
B 704 (EM 197_{ss}). acuit Herodianus ap. Steph. 26 Βισαλτία | ineptit
Steph. 171_{ss} 27 βιστόνου ^{s³?} 29 Ὀδομάντου? Mein. at v. eund.
Strab. VII 36 31 *Θρακικὰ?

- Ὀρφείως λέγει seq. B 704 | Βλιστονες δὲ ἀπὸ υἱοῦ Ἄρεος Βι- 153
 στόνου | ἢ υἱοῦ Τερψιχόρης | *ac
 ὡσαύτως δὲ καὶ Ἡδωνοὶ Ἡδωνοὶ καὶ Ἡδωνες Θρακῶν (1)
 P | ἔθνος Θράκης | διαφέρουσι ἔθνη, ἀλλ' οἱ μὲν Ἡδωνες
 5 δὲ Ἡδωνοὶ καὶ Ἡδωνες Ἡδω- παρὰ θάλασσαν οἰκοῦσιν, οἱ
 νες μὲν γὰρ οἱ τὴν θάλασσαν Ἡδωνοὶ δὲ τὴν μεσόγειαν.
 κατοικοῦντες, Ἡδωνοὶ δὲ οἱ
 τὴν Θράκην. κουροτρό- πάγουρον διὰ τὸ *γρηαῖον
 φον δὲ τὸν Φοίνικα λέγει καὶ* σκληρόδεσμον τὸν Φοί-
 10 | διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν τροφὸν νικα λέγει, κουροτρόφον
 τοῦ Ἀχιλλεύς | πάγουρον δὲ δέ, ὅτι παῖδα ὄντα τὸν Ἀχι-
 | διὰ τὸ γῆρας | πάγουρος γὰρ λέα ἀνέτρεφε | κουροτρό-
 εἶδος καρκίνου. ὥσπερ γὰρ οἱ φον δὲ εἶπε πάγουρον πρὸς
 15 πάγουροι σκληρὰν ἔχουσι τὴν ἀντιδιαστολὴν τοῦ πινοτρό-
 ἐπιφάνειαν, οὕτως καὶ οἱ γέ- φου παγούρου. ἔστι δὲ πά-
 ροντες. γουρος μικρὸς, ὃς τὴν θαλασ-
 σίαν πλύναντρέφει, καθά φησιν
 ὁ Ὀππιανός (H. II 187). T

- 420 Τυφρηστὸς καὶ πόλις καὶ ὄρος Τραχῖνος, ἀπὸ
 20 Τυφρηστοῦ βασιλέως υἱοῦ Σπερχεῖου. ἡ τυφρηστὸς τις
 οὔσα, ἀπὸ τῆς Ἡρακλέους τέφρας. λέγεται δὲ τὸ ὄρος
 (Al. 902) ἀρσενικῶς, ἢ δὲ πόλις θηλυκῶς ὡς Εὐφορίων βου-
 κολέων Τρηχινίδα Τυμφρηστοῖο αἰπῆς (fr. 84). ss³s⁴
 Steph. Eg (EG EM) Τυφρηστὸς καὶ πόλις καὶ ὄρος ss³s⁴
 25 Τραχῖνος s³s⁴ ἀπὸ Τυμφρηστοῦ τινος βασιλέως *ἢ* Τέ-
 φραντος υἱοῦ Ἡρακλέους s⁴. λέγεται δὲ τὸ | ὄρος ἀρσενι-
 κῶς | *ἢ* δὲ πόλις θηλυκῶς* ὡς Εὐφορίων βουκολέων
 — αἰπῆς. ss³s⁴ Τυφρηστὸς πόλις τῆς Τραχῖνος ὀνο-
 μασθεῖσα ἀπὸ τῆς τέφρας Ἡρακλέους ἢ ἀπὸ Τυφρη-
 30 στοῦ υἱοῦ Σπερχεῖου. λέγεται καὶ | ὄρος ἀρσενικῶς | Τυφρη-
 στὸς. Steph. Τυφρηστὸς πόλις ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς

7 *παροικοῦντες? cf. 5^b et 449P 19 concinnato ex adscriptis
 testimoniis scholio ipsa testimonia subieci 23 τρηχινίδα s³ τραχινίδα
 a γ2 τραχινίδος b τρηχινίδα γ1 24 τυμφρηστὸς s³ T prius καὶ om. s³ T
 25 τέφραντος c Τέφραντος υἱοῦ | τέφρας τῆς τοῦ Μέιν. 27 ἀρ-
 σενικὸν s

μεναλίας ἀπὸ Τυφρηστοῦ βασιλέως Eg (EM) τοῦ σπαιλίου
EG ἡ τεφρηστός τις οὖσα ἀπὸ τῆς Ἡρακλέος τέφρας. Eg
(EG 538¹⁹ EM 772²⁷)

- 421 τὸν πατρὶ πλεῖστον· | Φοῖνιξ δ' Ἀμύντορος ταῖς sch. D I 441
5 τῆς μητρὸς αὐτοῦ Κλεοβούλης ἱκεσίαις μιγείς τῇ τοῦ πα-
τρὸς παλλακίδι Κλυτίᾳ || ἡ Θεία κατὰ τινὰς ἐτυμώθη παρ' Ap. III 175
αὐτοῦ|. φυγὼν δὲ δ' Φοῖνιξ ἤλθε πρὸς Πηλέα | καὶ δς sch. D
ἀπαγαγὼν αὐτὸν πρὸς τὸν Χείρωνα ἐπεισεν ὑγιῇ γενέσθαι
ὑπ' αὐτοῦ. | ταῦτα τὰ μυθικά, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· T
10 μιγέντα τῇ παλλακῇ γυνὸς αὐτὸν δ' πατὴρ κατηράσατο μὴ sch. D
τεκεῖν παῖδας | οὗς καὶ ὀφθαλμοὺς λέγει|. δ δὲ φυγὼν ἤλθε Eur. Andr.
πρὸς τὸν Πηλέα καὶ δς ἀγαγὼν αὐτὸν εἰς τὸ ἀντρον τοῦ 406
Χείρωνος | ἐδειξεν *αὐτῷ* τὸν Ἀχιλλέα ἐκεῖ παιδευόμενον sch. D
καὶ παρέδωκεν αὐτὸν αὐτῷ εἰπὼν· ἰδὲ δ' παῖς σου, ἀναγε
15 οὖν αὐτὸν τοῦ λοιποῦ καὶ παιδεύε, ὥσπερ χρὴ πατέρα φίλον
ἀνάγειν υἱόν. καὶ τούτου χάριν ἐμυθεύσαντο οἱ | ἀπεκόμισεν
αὐτὸν δ' Πηλεὺς πρὸς τὸν Χείρωνα καὶ δς ἐποίησεν αὐτὸν
πάλιν βλέπειν||. καὶ δ' Ὀππιανὸς δὲ τὰ τέκνα φάεος φίλ-
τερα καὶ βιότοιον λέγει (H I 702). οἱ δὲ συμβολικῶς χρὴ
20 τὴν τύφλωσιν νοεῖν τοῦ Φοίνικος διὰ τὸ ἀπαιδα γενέσθαι
καὶ οὐχ ὥς οἱ πολλοὶ φασὶ πραγματικῶς, καὶ Ὅμηρός φη-
σιν ἐμοὶ συνάδων· φησὶ γὰρ λέγων ὥς ἀπὸ τοῦ Φοίνικος
πρὸς τὸν Ἀχιλλέα seqq. I 447—457 καὶ τι τοιοῦτόν φησιν
21 seq. I 494 ἀλλὰ σὲ — 495 ἀμύνῃς. T
P 422 τετρήνας δια|τρυπήσας|. *Eg (*EM 754⁴⁴) τε-
τρήνας | τρυπήσας | καὶ ἐκβαλὼν τοὺς λύχνους ἦτοι | τοὺς P
ὀφθαλμοὺς|.
423 εἰς δὲ νόθον· Κλυτίᾳ γὰρ τῇ παλλακίδι ἐμῆγ.
δμηρον δὲ | τὸν τυφλόν | ὅθεν καὶ τὸν ποιητὴν Ὅμηρον
30 καλεῖσθαι ἔμεινον ἢ Μελησιγενῇ ss³ διὰ τὸ ἀπὸ Μέλῃτος
τῖνος γεννηθῆναι s³.

1 μεναλίας U. Beitz. μαιναλίας EM EG Μαλιαίας (suspecta ipsi forma)
vel Θερταλίας Mein. Λαμίας? eliminavit Orus Trachina, ut quae olim
interisset. Thuc. III 92 Strab. IX 413 6 παλλακίδι sch. D | πα-

λαδ. (κ. m²) a cf. infr. ss παλλακῇ II cf. Ap. 30 μελίσσιγενῇ ss³ corr.
Kink.

υἱὸς τοῦ Θησέως τοῦ λαβόντος τὰ δπλα τοῦ Αἰγέως ἐκ τῆς
 πέτρας, οὐτινος Ἀκάμαντος πρεσβέως ἐλθόντος* ποτὲ* εἰς
 Τροίαν σὺν Διομήδει ἐρασθεῖσα ἡ Λαοδίκη ἡ Πριάμου
 θυγάτηρ ἐμίγη καὶ ἐγέννησε Μόνιτον, δν Μόνιτον ΑἼθρα
 5 ἡ πατρομήτωρ Ἀκάμαντος θήσει ἐν χερσὶ τούτου τῆς
 - Τροίας πορθηθείσης εἰποῦσα αὐτῷ· ἰδοὺ ὁ παῖς σου, δν
 Μόνιτον συγκυνηγοῦντα ἐν Θράκῃ τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι πλή-
 ξας ὄφρις ἀνείλε καὶ θρηνοῦσα αὐτὸν Λαοδίκη ἡ μήτηρ αὐ-
 τοῦ ἀποθανεῖται, ἦν *ὁ φλύαρος* οὗτος εἶπεν ὁ Λυκόφρων
 10 πρῶην (316) πορθουμένης τῆς Τροίας χάσματι γῆς ὑποδε-
 χθῆναι. μέσῳ δὲ τούτων ποιεῖται ἐμπερίβολον παραβολὴν
 λέγων· ὅταν δώσει αὐτὸν τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι ἡ ΑἼθρα, ἦν
 μόνην ἀπὸ πάντων τῶν Ἀττικῶν ἐδούλωσαν Καστωρ καὶ
 Πολυδεύκης οἱ τοιοῖδε καὶ τοιοῖδε, οὐστινας Καστορα καὶ
 15 Πολυδεύκην, ὦ σῶτερ Ζεῦ, μὴ στείλῃς βοηθοὺς τῇ δευτέρῳ
 ἀρπαγείῃ Ἑλένῃ μηδὲ τὸν Πρωτεσίλαον στείλῃς μηδὲ ἐξέλ-
 θοιεν οὗτοι ἀπὸ τῶν αὐτῶν πλοίων εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων
 μηδὲ ὁ Ἰδας καὶ ὁ Λυγγεύς· οὐ γὰρ μίαν ἡμέραν δυνήσονται
 τὰ Τρωικὰ τεῖχη τὸν πόλεμον τοῦτον ὑπενεγκεῖν, κὰν ἔχωσι
 20 προπύργιον τὸν Ἑκτορα. εἶτα ἑαυτὴν ἡ Κασάνδρα παρη-
 γορεῖ καὶ φησιν· ἀλλ' ἐστὶν ἡμῖν βοηθὸς ὁ Ζεὺς, δς φιλο-
 νεικίαν αὐτοῖς ἐμβάλλῃ, ὅταν ὑποδέξωνται τὸν Ἀλέξανδρον,
 οἱ καὶ ἀναιρεθῇσονται ὑπ' ἀλλήλων διὰ τοὺς γάμους μαχό-
 μενοι τῶν αὐτῶν ἀνεψιῶν ἦτοι ἐξαδέλφων Φοίβης καὶ Ἰλαεί-
 25 ρας πλὴν μόνου Πολυδεύκου. εἶτα *ὁ μιαρὸς* καὶ ἀλλαις
 χρᾶται παραβολαῖς καὶ φησι· καὶ τούτων μὲν ὁ Θεὸς εὐ-
 νάσει ἡμῖν τὸ δόρυ, ἄλλο δὲ πολὺ πληθὺς Ἑλλήνων κινήσει
 καὶ ἀγάγῃ, οὗς οὐδ' ὁ Ἄνιος κορέσει σίτου, οἶνου καὶ ἐλαίου.
 εἰτά φησι καὶ περὶ τῶν ἐτέρων β'. ὁ Κηφεύς δὲ καὶ ὁ
 30 Πράξανδρος οἱ πέμπτοι ἦγουν οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ε'
 ὧν εἶπον στρατηγῶν τέταρτοι εἰς Κύπρον ἀφίξονται· πρῶτος
 γὰρ Τεῦκρος, δεύτερος Ἀγαπήνωρ, τρίτος Ἀκάμας, οὗτοι δὲ
 οἱ β' τέταρτοι. Τ

Ρ Σφήκειαν· ἡ Κύπρος | *πρότερον Σφήκεια ἐκαλεῖτο | ὥς
 35 φησι Φιλοστέφανος (FHG III 30) ἐν τῷ περὶ Κύπρου ss³s⁴

4—7 μόνιτον ου constanter II 11 περιβολὴν II 12 δώση γ2
 18 λυγγεὺς II cf. 511 26 περιβολαῖς II

ἀποθῆναι μικρὸν ὃν μακρὸν λογίζεται τῇ τοῦ Θ̄ ἐπεκτάσει.
οἱ δὲ τῶν μέτρων ἀμαθείς μέγα τοῦτο γράφουσι *καὶ οὐδὲ
ἴσασι, ὁθεν μέγα ἐστὶ· σὺ δὲ εἰ τοῦτο γράφεις μέγα, κὰν
λέγῃς ὅτι ἐπεκτάσει ἀττικῇ μέγα γράφω* ὡς τὸ δῶτης πῶτης
5 καὶ τὰ ὁμοία. τὸν μὲν Μολοσσοῦ· εἰπὼν τρεῖς ἄνω
νῦν λέγει ἓνα ἕκαστον καὶ πρῶτον τὸν Κάλχαντα. s⁴? | Μο- P
λοσσοῦ καὶ Κυπέως καὶ Κοίτου ἐπίθεται Ἀπόλλωνος |
Μολοσσοῦ μὲν, ὅτι ἐν Μολοσσίοις τιμᾶται, Κυπέως τοῦ
δικτῆρος ἱματίου ἐνδύοντος — ὁ αὐτὸς γὰρ ἐστὶ τῷ ἡλίῳ· κυ-
10 πᾶς (333) γὰρ τὸ ἱμάτιον λέγεται —, Κοίτου δέ, ὅτι
σπερμογόνος ἥλιος καὶ συνουσίας αἷτιος ὡς ζωογόνος. || κύκ- 156₁₁
νον τὸν Κάλχαντα διὰ τὸ | γηραιὸν καὶ Τμαντικόν· || καὶ Plat.
γὰρ οἱ κύκνοι προγινώσκουσι τὴν ἑαυτῶν τελευτὴν καὶ λιγυ- Phaed. 84 E
ρώτερον τότε ἄδουσι μέλος | ὡς πού μέμνηται καὶ Αἰσχύλος
15 κύκνου δίκην — γόον (Ag. 1399).

427 συὸς παραπλαγχθέντα· Κάλχαντι ἐδόθη χρη-
σμὸς ὅτι τότε τεθνήσκει, ὅταν κρείσσονι ἑαυτοῦ ἐντύχῃ μάν-
τει. ss³ καταχθεις δὲ παρὰ Μόψῳ τῷ μάντει s καὶ φιλονει-
κίας ss³ μαντικῆς s³ γενομένης ἐρωτηθεὶς παρὰ τοῦ Μόψου ss³
20 ἰδόντος s³ σὺν ἐγκύμονα πόσα βρέφη ἐν γαστρὶ ἔχει, ὁ Κάλ-
χας οὐκ ἀπεκρίνατο. ἐκ δευτέρου δὲ θεασάμενος ὁ Μόψος
ἄγγος ὀλύνθων πεπληρωμένον ἐπυνθάνετο παρ' αὐτοῦ περὶ
τῆς ποσότητος αὐτῶν καὶ τοῦ μέτρου. μὴ δυναμένου δὲ τοῦ
Κάλχαντος εἰπεῖν φασιν ὅτι ὁ Μόψος εἶπε καὶ τὸν τῶν
25 βρεφῶν ἀριθμὸν τῆς συὸς καὶ τὸ τῶν ὀλύνθων μέτρον. ἤτη-
θεὶς δὲ ὁ Κάλχας καὶ τὸν χρησμὸν συνεῖς ἑαυτὸν ἀνεῖλεν. ss³
ἀνθ' ἀμιλλῶν οὖν τὸν Μόψον λέγει ἀμιλλώμενον αὐτῷ καὶ
ἐρίζοντα περὶ τῆς μαντικῆς. s Ἀγλαΐας καὶ Ἀπόλλωνος *sch. Ap.
Θέστωρ Τ οὗ Κάλχας | ᾧ χρησμὸς ἐδόθη ὅτι τότε τεθνή- A 139? Hom.
30 ξεται, ὅτε κρείττονι ἑαυτοῦ ἐντύχῃ μάντει|. μετὰ δὲ τὴν τοῦ Ap. ep. 62
Ἰλίου πόρῃσιν αὐτὸς ὁ Κάλχας καὶ ἕτεροι, Ἀμφίλοχος,
Λεοντεύς, Ποδαλείριος, Πολυπόλιτης ἐν Ἰλίῳ λιπόντες τὰς
ναῦς αὐτῶν εἰς Κολοφῶνα περὶ πορεύονται κάκει θάπτουσι
Κάλχαντα· ὑποδεχθέντων γὰρ παρὰ Μόψῳ νύφ' Ἀπόλλωνος
35 μάντει καὶ Μαντοῦς νύφ' καὶ Κάλχαντος μετ' αὐτοῦ | φιλονει- P

1 τοῦ Θ̄ | τούτων a 17 τέχῃ s 20 ὁ δὲ s 35 μάντει ante 34
νύφ' II νύφ' om. II

450 *ὅτι* (πρὸς) πατρός ἐξε- | ἐξελαθήσεται, φησὶν, ὁ Τεϋ-
λαθήσεται Τεῦκρος ἀπὸ τῆς | κρος ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ὑπὸ
Σαλαμῖνος. s³ | τοῦ πατρὸς Τελαμῶνος διὰ
τὸν Αἴαντα. | φασὶ γὰρ ὅτι Τεῦκρος προσπλέων Σαλαμῖνι *Ap. bibl.
5 καὶ διωχθεὶς παρὰ τοῦ πατρὸς Τελαμῶνος ὡς μὴ ἀμύνας
Αἴαντι ἐλθὼν ἐν Κύπρῳ Σαλαμῖνα κτίσας ᾤκησε καὶ γῆμας
Εῦην τὴν Κύπρου Ἀστερίαν ἐγέννησεν.

451 Κυχεῖος· Κυχεὺς Σαλαμῖνος καὶ Ποσειδῶνος
(P) υἱός. ἐβασίλευσε δὲ οὗτος Σαλαμινίων, ὡς φησὶν Εὐφορίων
10 ἐν Ἰππομέδοντι τοῖτος γὰρ Κυχεῖος ἐνὶ ψαφάρῃ Σα-
λαμῖνι (fr. 17). τοῦτον δὲ τινες τὸν διφυῆ Κέκροπά φασιν.
ἄλλοι δέ, ὅτι ὄφρις ποτὲ ἐλυμαίνετο τὴν Σαλαμῖνα καὶ ἀόι-
κητον ἐποίησεν, ἕως ὃ Κυχεὺς αὐτὸν ἀπώλεσε, καὶ διὰ τοῦτο
ἐκλήθη Ἀνάξιφος. ss³s⁴ τὸ δὲ Κυχεῖος γενικὴ ἐστὶ κατὰ
15 διάλεκτον. ss³s⁶ ὁ δὲ Κυχεὺς καὶ Ἀνάξιφος ἐκαλεῖτο. s
ἦν δὲ ss³ ὁ Κυχεὺς οὗτος καὶ s³ Κέκροψ ὁ διφυῆς ss³ καλού-
μενος s³. ᾧ ἀπὸ Κυχεῶς τοῦ Σαλαμῖνος καὶ Ποσειδῶνος,
ὃς Ὀφρις ἐπεκλήθη διὰ τὴν τραχύτητα τῶν τρόπων. Steph.
Κυχεῖος πάγος. ἐγὼ δὲ καὶ ἡ γράφω τὸ χρη, καὶ πάντες
20 οὐκ οἶδ' ὅθεν διφθογγον τοῦτο γράφουσιν. ἐγὼ γὰρ οὕτω
λέγω· ὡς τὸ Πηλεὺς Πηλῆος, οὕτω καὶ *Κυχεῖος* Κυ-
χεῖος. T

452 τὸ δὲ οὐμός ξύναιμος συγγενής, διὰ τὸ εἶναι
αὐτὸν ἐξ Ἡσιόνης, ἥτις ἦν ἀδελφὴ τοῦ Πριάμου παρ' Ἡρα-
25 κλέους δοθεῖσα τῷ Τελαμῶνι γέρας σὺν αὐτῷ πορθέσαντι
τὴν Τροίαν. ss³

23—26 sch. ABD Θ 284

7 ἐβην γ2 εἰτην b γ1 *Εὐνόηη? 8 κυχεῖος om. s³ κυχεῖος a
η
κυχεῖος b κυχεῖος c δ κυχεῖος η δ κυχεῖος a δ κυχεῖος η κυ-
χεῖος II 10 κυχεῖος s³a κυχεῖος γ1 κυχεῖος b κυχεῖος γ2
ἐν= a 11 οὕτω s³ τινες | φησὶ s³ φασιν om. s³ 12 τὴν | τὴν
χώραν τὴν s³ 13 ἐποίησεν T κυ(ι b)χεῖος T 14 *Ἀλέξοφρις?
η
κυχεῖος s κυχεῖος s⁶ 18 Ὀφρις EM 70741 Ap. bibl. III 161

432 Αἴθωνος αὐτάδελφον τὸν Ἰδομενέα, Αἴθωνος δὲ | τοῦ Ὀδυσσεύς | λέγουσιν· οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο, ἀλλ' οὕτω P λέγει· τοῦ ἐν πλάσμασιν Αἴθωνος. φλυαρεῖ δὲ καὶ τὸ γραφαις· οὐ γὰρ ἔγραψεν Ὀδυσσεύς, ἀλλ' ἀπελθὼν εἰς Ἰθάκην 5 ἄγνωστος ἔλεγε πλάττων ὅτι Αἴθων καλοῦμαι, εἰμὶ δὲ ἐκ Κρήτης ἀδελφὸς Ἰδομενέως (τ 181).

P 433 τρίτον δὲ τοῦ μό- | μόνυνας· εἰπὼν ἀνωτέρω
 συνας | τὸν Σθένηλον | λέγει. s³ | τὸν πρῶτον καὶ δεῦτερον, οὗς
 9 μόνυνες δὲ κυρίως τὰ ξύλινα | εἶπε μέλλειν θανεῖν ἐν Κολο-
 (P) τείχη· νῦν δὲ | τὸ τεῖχος λέγει | φωνί, νῦν λέγει καὶ τὸν τρίτον,
 τῶν Θηβῶν |. ss³ | τρίτον δέ | ὅς ἐστιν ὁ Σθένηλος. καὶ τοῦτο
 φασιν εἶναι ss³ | τῶν ἀπελ- | *πάλιν* ψεῦδος· ὁ γὰρ Διο-
 θόντων ἐν Κολοφῶνι s | τὸν | μήδης καὶ αὐτὸς ἀβλαβὴς ἦλ-
 15 Σθένηλον | τὸν υἱὸν Καπανέως |θεν εἰς τὸ Ἄργος μετὰ τῶν
 τοῦ | κατασκάψαντος τὰ τείχη | σὺν αὐτῷ, ὧν εἰς ἦν καὶ ὁ
 τῶν Βοιωτικῶν Θηβῶν | ss³ δν- | Σθένηλος· ἡμίχλος γὰρ ἦν αὐ-
 τινα ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν με- | τοῦ. περὶ δὲ τῆς εἰς Ἄργος
 20 πίδης ἐν Φοινίσσαις (1181). | αὐτῶν ἀπελεύσεως ἐν Ὀδυσ-
 ss³ s⁶ | σεία Ὅμηρος λέγει (γ 180).
 | ὕστερον δὲ Διομήδης μέλλων s 610
 ἀναιρεθῆναι ὑπ' Αἰγιαλείας

τῆς γυναικὸς εἰς Λαυλίαν φεύγει καὶ ἵνα σαφεστέρως εἴπω
 Καλαβρίαν (Al. 595). μόνυνες κυρίως τὰ ξύλινα τείχη, ^{supr. 9}
 25 νῦν δὲ καταχερηστικῶς τὰ τείχη τῶν Ἐκτῆνων καὶ Θηβαίων
 λέγει T. ? Ἐκτῆνες· οἱ Βοιωτοὶ οὕτως ὠνομάζοντο
 ὥσπερ καὶ Ὑαντες διὰ τὸ κτηνώδεις καὶ χοιρώδεις αὐ-
 τοὺς ὑπάρχειν. Eg (EM 31136 EG 15840) οὐκ οἶδα δὲ, ὅθεν
 καλεῖ τοὺς Θηβαίους Ἐκτῆνας, εἰ μὴ πως οὕτως φησι τοὺς
 30 ἐκ κτηνῶν ποτε. διεβάλλοντο γὰρ οἱ Θηβαῖοι ὥς | κτη- ^{supr. 27}
 νώδεις | καὶ ἀμαθεῖς, ὥς καὶ ὁ Πίνδαρος πρὸς τὸν χορο-
 διδάσκαλον Αἰνέαν ἔφη ἄγε δὴ ποιήσων τόδε καὶ τόδε, εἰ
 φεύγομεν ἀρχαῖον θνηίδος Βοιωτίας δν (Ol. VI 148).
 ἄλλος δὲ τις ἱστορικός φησιν· | Ὑαντες ἐθνος βάρβαρον παρῳ- ^{*sch. Pin.}
 35 κησαν τὰς Θήβας. οἱ δὲ ἰδιῶται κατὰ ἰδιωτισμὸν παραφθορὰν ^{Ol. VI 14}
 τοῦ ὀνόματος ἐποίησαν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Ὑας Βοιώτιος ὅς

Βοιωτία λέγοντες. μέμνηται δὲ τοῦ ἔθνους τούτου καὶ Φρύ-
 νιχος ὁ τραγικὸς ἐν δράματι Πλευρωνίαις λέγων στρατός
 ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπεστρώφα ποδὶ Ὑαντος, δς
 γῆν ναῖεν ἀρχαῖος λεώς· πεδία δὲ πάντα καὶ παρ-
 5 ἀκτιον πλάκα ὁποῖα μάργοις φλῶξ ἐδέκνυτο γνά-
 θοις. || γόνος δὲ τοῦ Καπανέως τοῦ κατασκάψαντος | ἡ μέλ- 159
 λοντος κατασκάψαι Τ τὰ τεῖχη τῶν Βοιωτικῶν Θηβῶν ὁ
 Σθένελος ὑπῆρχεν | . δν Γογγυλάτης δντινα Καπανέα
 εἶλε καὶ ἐφόνευσεν ὁ Ζεὺς ὁ Γογγυλάτης, δι' οὗ αἱ γογ-
 10 γυλαὶ καὶ συνεσφιγμέναι χεῖρες κινεῖνται, ὁ Βουλαῖος, δι'
 οὗ καὶ τὸ βουλευεῖν τοῖς ἀνθρώποις ἐστίν, ὁ Μυλεύς, δι'
 οὗ οἱ ἀνθρώποι τὰς μύλας καὶ τοὺς ὀδόντας κινεῖσιν, ἡ
 δ ἀρτοδότης, ἀπὸ τῆς μύλης. Τ

436 τὸ δὲ ἄγῃ λάτφ μά- | ἄγῃ λάτφ μάστιγι τῷ κε-
 15 στιγι ἐάν μὲν δασέως, τῷ τοὺς | ραυνῷ ἢ τῷ ἄγαν ἐλαυνομένῳ,
 ἀσεβεῖς ἐλαύνοντι, ἐάν δὲ ψι- | δθεν ψιλωτέον, ἢ τῷ τοὺς
 λῶς, τῷ ἄγαν ἐλαυνομένῳ. ἀγεῖς καὶ μεμιασμένους ἐλαύ-
 Eg (EM 101) ss³ λέγει δὲ τῷ | νοντι, δθεν δασυντέον.
 κεραυνῷ. ss³

20 οτι δὲ ἀγῆς ὁ μυσσαρός, ἐξ οὗ λέγεται καὶ ἀγίος ὁ μυσσαρός,
 Ἰππώναξ φησὶν ὡς οἱ μὲν ἀγεῖ Βουπάλφ κατηρῶντο
 (fr. 11). περὶ δὲ τῆς τόλμης Καπανέως καὶ τῆς αὐτοῦ κε-
 ραυνώσεως Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις φησὶ seqq. 1172—1182
 χθών. | τὰ δὲ τῶν Θηβῶν τεῖχη ἐκτίσαν Ἀμφίων καὶ Ζῆ- 121
 25 θος, παῖδες Ἀντιόπης τῆς Ἀσώπου, ἧ συμμειγείς ὁ Ζεὺς
 ἔτεκεν αὐτούς.

437 ἡμος ξυναίλους (τοῦ βουσκαφήσαντος τὰς
 Θήβας ἢ τοῦ κεραυνωθέντος Καπανέως) πότε; ἦνέκα αἱ τῆς
 Νυκτὸς θυγατέρες | αἱ ἐριννύες | ὥπλισαν τοὺς ἀδελφοὺς P
 30 τοῦ αὐτῶν πατρὸς | —λέγει δὲ Ἑτεοκλέα καὶ Πολυνείκην — |

15 — ἐλαύνοντι cf. sch. Soph. OR 402

18 κεραυνῷ sch. AD M 37

3 δ α 4 ναίων α ἀρχαίων α δὲ om. b γ2 παράκτιος α

ὁποῖα

5 ὁκοῖα α ὠκεῖα II

ἐδῆκνυτο α ἐδαίνυντο γ1 (frequentat T

siglum ε pro αι) 15. 16 εἰ s 15 δασύνεται Eg 16 ψιλοῦται Eg

18 extabat in Suidae exemplo Eg proll. 12 23 (1174) ἐκόμπαζε α

179) κλέμακος — βέδρα om. α γ1 28 ✕ και

πρὸς τί ὤπλισαν; πρὸς στρῆνον καὶ ἐπιθυμίαν αὐτοφρόντου *μόρου*. δηλονότι ἐφερμηνευτικὸν τὸ σχῆμα. αὐτοφρόντην δὲ τοὺς ὑπ' ἀλλήλων μέλλοντας αὐτοὺς ἀνελεῖν.
 *P ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη ἦμος ξυναίμους· τοῦτο περὶ Ἑτεο-
 5 κλέους καὶ Πολυνείκους φησί, λέγει δὲ αὐτοὺς ἀδελφοὺς τοῦ ἰδίου πατρὸς | ἐπειδὴ ss³ Οἰδίπους δ' Αἰίου παῖς ἀνελὼν τὸν πατέρα ἀγνοῖα καὶ γήμας τὴν μητέρα Ἰοκάστην ss³s⁴ καὶ αὐτὴν ἀγνοῖα ss⁶ ὡς φησιν Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσεΐᾳ δ' δ' δν πατέρ' ἐξεναρξίας γῆμε μητέρα (λ 273), ἔσχεν
 10 ἐξ αὐτῆς Ἑτεοκλέα καὶ Πολυνείκην καὶ Ἰσμήνην καὶ Ἀντιγόνην, ὅθεν ἀδελφοὶ τοῦ Οἰδίποδος ss³s⁴ ἐκεῖνοι ἦσαν καὶ υἱοὶ s³s⁴. ἀναγνωρίσας δὲ τὴν μητέρα ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν ss³s⁴
 ἡ δὲ Ἰοκάστη ἑαυτὴν ἀνήρτη- | αὐτὴ δὲ ἡ μήτηρ ἀγχόναις
 15 σεν ss³ | διώλετο, ὡς καὶ Ὅμηρος seq. λ 278

οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ περὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ μαχόμενοι ἑαυτοὺς ἀνείλον, ὁ μὲν Ἑτεοκλῆς ss³s⁴
 ἔχων τὰς Θήβας καὶ τὸν λαὸν | Θηβαίων ὑπερμαχῶν, ὁ δὲ
 20 αὐτῶν, ὁ δὲ Πολυνείκης τοὺς | Πολυνείκης μετὰ τῶν Ἀρ- γείων πορθεῖν αὐτοὺς || Ἀδρα- Ap. III 56
 Ἰοκλείους.
 στος γὰρ | δ' Ἀργεῖος | τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τούτῳ παρέσχε || Τ μεθ' ὧν ἦν Καπανεύς, ὅστις μέλλων πορθεῖν τὰς Θήβας ἐκεραυνώθη ὑπὸ τοῦ Διὸς. μέμνηται Ὅμηρος ss³s⁴ ἐν τῷ Δ
 25 καὶ Ζ ss⁴.

440 αὐτοκτόνοις· Ἀθήραιος τόπος οὕτω καλούμενος
 P ἐν Ἀβδήροις, ἐνθα Ἀθηραίου | Ἀπόλλωνος | ἱερὸν ἔστιν, οὗ μνημονεύει Πίνδαρος ἐν Παιᾶσι (fr. 41 Bgk.). Ἀθηραίου οὖν κύνες οἶον | Ἀπόλλωνος θρέμματα | τουτέστιν οἱ μάντις. ss³
 30 Δοιοὶ δὲ οἱ δὲ δύο μάντις | Μόψος ὁ υἱὸς Ἀπόλλω- Ap. ep. 6
 νος καὶ Μαντοῦς | τῆς Τειρεσίου | καὶ ὁ Ἀλκμαίωνος Ἀμφι- III 85
 λοχος || τοῦ τῆς Ἐριφύλης | τῆς ἀδελφῆς Ἀδράστου | τοῦ ep. 610 II
 I 103. III
 81

7 γήμας — 14 ἀνήρτησεν Ap. bibl. III 55

7 γήμας ἀγνοῖα s³ 9 ἔγχε s καὶ γῆμε s³ καὶ ἔσχεν ss³ ἔσχε
 δὲ α 24 τῇ T
 Lycophronis Alexandra II.

βασιλέως | και Ἀμφιαράου | τοῦ μάντεως παιδὸς | παῖς, οἱ
 κύνες οἱ μάντεις οἱ γνήσιοι, οἱ ἐθάθες | τοῦ ἐν Ἀθηναίοις
 τόπῳ Ἀβδήρων τιμωμένον Ἀπόλλωνος, οὗ μνημονεύει και ^{supr}
 Πίνδαρος ἐν τοῖς Παιᾶσιν | αὐτοκτόνοις και ταῖς ὑπ' ἄλ-
 5 λήλων σφαγαῖς δμηθέντες και τεθνηκότες αἰχμάσουσι
 και πολεμήσουσι τὴν λοισθίαν βοήν. τὸ δὲ σχῆμα χα-
 ριεντισμός· | οὐδείς γὰρ ἀποθανῶν πολεμεῖ. | ἔστι δὲ και ^{infr.}
 κακόπλαστον, κακότροπον και κακόζηλον· πόλεμον *γὰρ*,
 ὤφειλεν εἰπεῖν, πολεμήσουσιν, οὐ βοήν. κατὰ τὸν αὐτὸν
 10 δὲ καιρὸν δ' Ἀμφίλοχος ^{ss³ss⁴} δ' Ἀμφιαράου υἱὸς και Μόψος
 οἱ μάντεις ἦλθον εἰς Κιλικίαν . . . μετὰ δὲ ταῦτα δ' Ἀμφί-
 λοχος ^{ss⁴} βουλόμενος χωρισθῆναι εἰς τὸ Ἄργος παρέθετο
 τῷ Μόψῳ τὴν βασιλείαν ἐαυτοῦ κελεύσας φυλάξαι μεχρὶ
 ἐνιαυτοῦ ἑνός. πληρουμένου δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἦλθεν δ' Ἀμφί-
 15 λοχος και οὐ παρεχώρει δ Μόψος, διὸ περὶ τούτου πρὸς
 ἀλλήλους διαφερόμενοι ὑπ' ἀλλήλων ἀνηρέθησαν· οὗς θάψαν-
 τες οἱ ἐνοικοῦντες πύργον μεταξὺ τῶν τάφων κατεσκεύασαν,
 ὅπως μηδὲ μετὰ θάνατον ἀλλήλων κοινωνήσωσιν, ὥς και δ' Εὐ-
 δοφορίων Πύραμον ἠχῆεντα, ^{ss³ss⁴} πόλιν δ' ἐκτήσατο
 20 Μαλλόν, ἧς πέρι δῆριν θέντες κακοφράδες ἀλλή-
 λοισι Μόψος Ἀντίλοχος τε και ἀρχία δῆριν θέντες
 μουνάξ ἀλήστοιο πύλας ἔβαν Ἀιδωνῆος (fr. 50) ^{ss⁴}. και
 οὕτω μὲν οἱ πολλοὶ φασιν δι· *μετὰ Μόψου* ἀπῆλθεν εἰς Κι-
 λικίαν *δ' Ἀμφίλοχος. ἄλλοι δὲ φασιν ὥς και Ἀπολλόδωρος
 25 (ep. 619)· Ἀμφίλοχος Ἀλκμαίωνος ὑστερον στρατεύσας εἰς
 Τροίαν κατὰ χειμῶνα ἀπερρίφη πρὸς Μόψον και ὑπὲρ τῆς
 βασιλείας μονομαχοῦντες ἀλλήλους ἀπέσφαξαν. | ὥς δὲ τινὲς
 φασιν (III 95), Ἀμφίλοχος τὸ κληθὲν Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν
 P πλησίον *Ἀκαρνάνων κατώκησεν*. | τὸ δὲ τμηθέντες | ἀν-
 30 τιστρόφως | εἴρηται· οὐ γὰρ ἀποθανόντες μάχονται, ἀλλὰ
 P | μαχόμενοι ἀποθνήσκουσιν |. ἄλλως. | τὴν ἐσχάτην μάχην
 μαχόμενοι ἀναιρεθήσονται |. s.

9 κατὰ — 10 καιρὸν e medio contextu ab auctore scholii evulsa μετὰ
 κατὰ τὴν τροίαν a μετὰ τὴν τῆς τροίας πόρθησιν b μετὰ τὰ m³ κατὰ
 τροίαν γ1 μετὰ ταῦτα κατὰ τροίαν γ2 11 lac. ind. (και ἔκτισαν Μαλ-
 λὸν διανοιγόμενοι τὴν ἀρχήν) cl. Strab. XIV 516 19 Μαλλόν Mein. | μάλ-
 λον s a b γ2 μάλλον γ1 20 περιθίντες a κακοφράγμονες a
 21 θηροθίντες γ1 22 μεταξὺ a 27 ἀπέκτειναν II 29 κατώκισε γ2

- 444 Μάγαρσος μέγιστος ὄχθος ἐν Κιλικίᾳ πρὸς τῇ
Μαλλῷ. καὶ Μαγαρσία Ἀθηνᾶ ἐκεῖ ἴδονται. Steph. *Μά-
γαρσος δὲ πόλις Κιλικίας μέσον τοῦ τάφου Μόψου καὶ
Ἀντιλόχου καὶ Μαγαρσίας Ἀθηνᾶς ἱερὸν*. ss³s⁴ Δημήτριος
5 δὲ ἐν τῷ α' περὶ Παμφυλλίας φησὶ θυγατέρα Παμφύλου,
ἀφ' ἧς τὴν πόλιν ὀνομασθῆναι (FHG IV 382). ss³ πολε-
μήσουσι δὲ ποῦ; ὑπὸ ταῖς πτέρυναις καὶ τοῖς κάτω τό-
ποις τῶν πύργων τῆς Μαργάσου. ἡ δὲ | Μάργασος s
κατὰ Δημήτριον τὸν τὰ Παμφυλικὰ συγγράψαντα θυγάτηρ
10 ἦν Παμφύλου, ἀφ' ἧς ἡ πόλις Μάργασος ἐκλήθη|. οὗτος δὲ
μετωνυμικῶς εἶπε καὶ ἐμπύχως τὴν πόλιν ἀντὶ τῆς ἡρωίδος
θυγατέρα Παμφύλου καλέσας, ὡς καὶ Ἡσίοδος τὸ ὄρειον τὴν
χελιδόνα Πανδιονίδα καλέσας (E 568). ἡ δὲ Μάργασος πόλις
κεῖται πρὸς ταῖς ἐκχύσεσι τοῦ Πυράμου ποταμοῦ (Al. 439).
15 κύνας δὲ Ἀπόλλωνος (440) τοὺς μάντις εἶπεν ἀπὸ μετα-
φορᾶς τῶν φιλοδεσποτῶν κυνῶν ἢ | οἱ τῶν ἄλλων ἀπάντων ?
ἀλόγων μόνος ὁ κύων ἀντιβλέπει πρὸς τὰ ἀγάλματα. ἀλι-
βρῶς δ' ὑπὸ θαλάσσης βιβρωσκόμενος, ὅθεν ἐμοὶ μέγα τοῦτο
δοκεῖ γράφεσθαι. *ὄχμος νῦν | πύργος |.* ἀγνῶν P
20 πῶς ἀγνὰ εἶπε τῶν ἀλλήλων φονευσάντων τὰ ἤρια; οὐ πρὸς
τὸ φονικὸν ἀποβλέψας τοῦτο εἶπεν, ἀλλ' οἱ μάντις ἀμφό-
P τεροι. T. ἀγνῶν δὲ ἡρώων | διὰ τὸ πολεμήσαντας
αὐτοὺς ἀναιρεθῆναι|. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Ἐρατοσθέ-
της. ss³
25 447 ε' δὲ φησιν εἰς Κύπρον ἀπενεχθῆναι Τεῦκρον,
'Αγαπήνορα, Ἀκάμαντα, Πράξανδρον καὶ Κηφέα. ss³ οἱ s
πέντε δὲ ὁ Τεῦκρος, Ἀγαπήνωρ τε καὶ Ἀκάμας καὶ σὺν
αὐτοῖς Κηφῆς καὶ Πράξανδρος εἰς τὴν Κύπρον ἀποπλανη-
θέντες οἰκήσουσιν | ὁ μὲν Τεῦκρος ὁ ἐμὸς συγγενὴς διωχθεὶς
30 ὑπὸ τοῦ πατρὸς Τελαμῶνος ὡς μὴ βοηθήσας καὶ ἀμύνας
τῷ τοῦ Αἴαντος θανάτῳ, ὁ Ἀγαπήνωρ δὲ ὁ τοιόσδε καὶ
τοιόσδε ἐλθὼν εἰς τὴν Κύπρον χαλκωρυχῆσει, οὐ τὸν
πατέρα ὁ Καλυδώνιος κάπρος ἀνείλε, τρίτος δὲ Ἀκάμας ὁ

2 μέγαρσος et 4 μεγαρσίας II (p) cf. 980 T et DP 1145 4 ἐνθα
s³ om. s cf. Steph. et †P 5 Παμφυλλίας Robert | παμφύλου s παμφίλου s³
8 μαγάρσου et μέγαρσος II 10 μέγαρσος II 12 θυγατρὸς II

13 μέγαρσος II 17 ἀλιβρῶς γ1

- νίδος τοῦ Θησέως τοῦ λαβόντος τὰ δπλα τοῦ Αἰγέως ἐκ τῆς πέτρας, οὐτινος Ἀκάμαντος πρεσβέως ἐλθόντος* ποτὲ* εἰς Τροίαν σὺν Διομήδει ἐρασθεῖσα ἡ Λαοδίκη ἡ Πριάμου θυγάτηρ ἐμῆγη καὶ ἐγέννησε Μόνιτον, δν Μόνιτον ΑἼθρα
 5 ἡ πατρομήτωρ Ἀκάμαντος θῆσει ἐν χερσὶ τούτου τῆς Τροίας πορθηθείσης εἰποῦσα αὐτῷ· ἰδοὺ ὁ παῖς σου, δν Μόνιτον συγκυνηγούντα ἐν Θράκῃ τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι πλήξας ὀφρις ἀνείλε καὶ θρηνοῦσα αὐτὸν Λαοδίκη ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, ἦν *ὁ φλύαρος* οὗτος εἶπεν ὁ Λυκόφρων
 10 πρῶν (316) πορθουμένης τῆς Τροίας χάσματι γῆς ὑποδεχθῆναι. μέσῳ δὲ τούτων ποιεῖται ἐμπερίβολον παραβολὴν λέγων· δταν δώσει αὐτὸν τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι ἡ ΑἼθρα, ἦν μόνην ἀπὸ πάντων τῶν Ἀττικῶν ἐδούλωσαν Καστωρ καὶ Πολυδεύκης οἱ τοιοῖδε καὶ τοιοῖδε, οὐστinas Καστορα καὶ
 15 Πολυδεύκην, ὧ σῶτερ Ζεῦ, μὴ στείλῃς βοηθοὺς τῇ δεύτερον ἀρπαγείῃ Ἑλένη μὴδὲ τὸν Πρωτεσίλαον στείλῃς μὴδὲ ἐξέλθοιεν οὗτοι ἀπὸ τῶν αὐτῶν πλοίων εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων μὴδὲ ὁ Ἰδας καὶ ὁ Λυγγεύς· οὐ γὰρ μίαν ἡμέραν δυνήσονται τὰ Τρωικὰ τελεῖν τὸν πόλεμον τοῦτον ὑπενεγκεῖν, κὰν ἔχωσι
 20 προπύργιον τὸν Ἑκτορα. εἶτα ἐαντὴν ἡ Κασάνδρα παρηγορεῖ καὶ φησιν· ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν βοηθὸς ὁ Ζεὺς, δς φιλονεικίαν αὐτοῖς ἐμβάλλῃ, δταν ὑποδέξωνται τὸν Ἀλέξανδρον, οἱ καὶ ἀναιρεθῇσονται ὑπ' ἀλλήλων διὰ τοὺς γάμους μαχόμενοι τῶν αὐτῶν ἀνεψιῶν ἦτοι ἐξαδέλφων Φοίβης καὶ Ἰλαεί-
 25 ρας πλὴν μόνου Πολυδεύκους. εἶτα *ὁ μιαρὸς* καὶ ἄλλαις χρᾶται παραβολαῖς καὶ φησι· καὶ τούτων μὲν ὁ Θεὸς ἐντάσει ἡμῖν τὸ δόρυ, ἄλλο δὲ πολὺ πλῆθος Ἑλλήνων κινήσει καὶ ἀγάγῃ, οὗς οὐδ' ὁ Ἄνιος κορέσει σίτου, οἶνον καὶ ἐλαίου. εἰτά φησι καὶ περὶ τῶν ἐτέρων β'. ὁ Κηφεὺς δὲ καὶ ὁ
 30 Πράξανδρος οἱ πέμπτοι ἔχουν οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ε' ὧν εἶπον στρατηγῶν τέταρτοι εἰς Κύπρον ἀφίξονται· πρῶτος γὰρ Τεῦκρος, δεύτερος Ἀγαπήνωρ, τρίτος Ἀκάμας, οὗτοι δὲ οἱ β' τέταρτοι. Τ
- Ρ Σφήκειαν· ἡ Κύπρος | *πρότερον Σφήκεια ἐκαλεῖτο | ὧς
 35 φησι Φιλοστέφανος (FHG III 30) ἐν τῷ περὶ Κύπρου ss³s⁴

4—7 μόνιτον ου constanter II 11 περιβολὴν II 12 δώση γ2
 18 λυγγεὺς II cf. 511 26 περιβολαῖς II

ἀπὸ τῶν ἐνοικησάντων ἀνδρῶν, οἱ ἐκαλοῦντο Σφήκες*. κα-
 λείται δὲ καὶ Κεραστία, ὡς μὲν Ἀνδροκλῆς ἐν τῷ περὶ
 Κύπρου (ib. IV 448) ss⁴ διὰ τὸ ἐνοικῆσαι αὐτῇ ἀνδρας, οἱ
 4 εἶχον κέρατα, ὡς δὲ Ξεναγόρας (ib. 527) ἐν τῷ Περὶ νήσων
 P διὰ τὸ | ἔχειν αὐτὴν πολλὰς ἐξοχάς | ἃς κέρατα καλοῦσι,
 Κεραστία ὠνομάσθη. ss³s⁴ Σφήκεια οὕτω — | ἡ Κύπρος
 ἐκαλεῖτο | — Σφήκειαν δὲ καὶ Κεράστειαν τὴν Κύπρον. *Steph.
 Κύπρος — ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Κεραστὶς ἀπὸ τοῦ | πολλὰς ἀκρας
 ἔχειν | — καὶ Σφήκεια. Steph.

- 10 448 *τὸ δὲ Σάτραχόν φασι πόλιν ss³s⁴ καὶ | ποταμὸν s⁴
 Κύπρου|. τινὲς δὲ διὰ τοῦ εἰ γράφουσι Σέτραχον*. ss³s⁴
 Ὑλὴ πόλις Κύπρις, ἐν ᾗ | Ἀπόλλων | τιμᾶται Ὑλάτης. *Steph.
 Ὑλάτου δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος|. Ὑλὴ γὰρ ἐστὶ τόπος περὶ
 τὸν Κούριον τόπον τῆς Κύπρου ἱερὰ Ἀπόλλωνος, ἀφ' ἧς
 15 Ὑλατον τὸν θεὸν προσαγορεύουσι. ss³s⁴

449 τὸ δὲ Μορφῶ τοῦτο τὸ ξόανόν φασι πεποιῆσθαι
 Ἀφροδίτῃ ὑπὸ Λακεδαιμόνος νομοθέτου αἰνιξαμένου τὸ μὴ
 ἀσελγαίνειν τὰς παρθένους ἢ πείσεσθαι ταῦτα τῇ θεᾷ. οἱ
 δὲ Τυνδάρεων φασι διὰ τὸ ἀμάρτημα Ἑλένης. ss³s⁴ Κύπρον
 20 τὴν Ἀφροδίτην, παρὰ τὸ μορφοῦσθαι i. l. s³ Ζηρυν-
 θία Ἀφροδίτῃ ἐν Θοράκῃ. Eg (EM) Ζήρυνθον γὰρ ἀντρον
 ἐν Θοράκῃ Eg (EM). ss³s⁴ ἐστίν, ἐν ᾗ ἡ Ἀφροδίτῃ τιμᾶται. ss³s⁴
 οὐ γὰρ μόνον Ἀρεως ἱερὰ ἐστὶν ἐν Θοράκῃ, ἀλλὰ καὶ Ἀφρο-
 δίτης Eg (EM 41130). τὴν Ζηρυνθίαν γράφεται καὶ | τὴν
 25 Τροιζηνίαν|. s⁶ ἡ <Τροιζηνίαν> ὅτι ἐν Τροιζῇνι ἱερὸν
 P Ἀφροδίτης ὑπὸ Φαίδρας ἰδρυμένον, ὅτε ἦρα Ἰππολύτου τοῦ
 Θησέως καὶ Ἰππολύτης τῆς Ἀμαζόνος παιδός. ss³s⁴

20 Ἀφροδίτην Hes. Μορφῶ

1 ἐκαλεῖτο T 2 μένανδρος b γ2 μὲν Ἀλέξανδρος Mein. 3 αὐτῇ
 om. s 4 ξανοκράτης s³ 10 τὸ δὲ om. s³s⁴ φάσιν om. s³s⁴
 πόλις s³s⁴ 11 Σέτραχον cf. Mein. AA 280 13 τόπος
 om. ss⁴ 14 ἱερὸν s³ 15 ὑλαῖον b δλητον γ2 *Ὑλάτην 17 λακε-
 δαιμονίου II 18 πείθεσθαι ss³a γ2 πειθεσθαι γ1 ταῦτα Wilam. |
 ταύτῃ 19 *Κύπριν ? 20 μορφοῦσθαι 21 Ζήρυνθον | Ζηρυν-
 θία s b Ζηρυνθία s³ om. a c δὲ ss³ om. T

διὰ καλεῖται, Λυκάονα δὲ καὶ τοὺς υἱοὺς κεραυνοὶ πλήν
 Νυκτίμου | τοῦ νεωτέρου|. Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν λα- 173a
 βόντος ὁ ἐπὶ Λευκαλίωνος γίνεται κατακλυσμὸς διὰ τὴν τῶν
 Λυκάονος παίδων ἀσέβειαν. T ἄλλως. ὁ Ζεὺς ἐπιξενωθείς
 5 Ἀρκάδι τῷ Λυκάονι εἰσιτάτο. οἱ δὲ τούτου υἱοὶ ἀπόπειραν
 ποιούμενοι, εἰ θεὸς ἐστὶ, κρεανομήσαντες Νύκτιμον καὶ τὰ
 τούτου κρέατα συμμιζαντες τοῖς ἄλλοις κρέασι παρέθηκαν
 τῷ Διὶ. ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀνέτρεψε τὴν τράπεζαν, ὄθεν καὶ
 Τραπεζοῦσα πόλις ἐστὶν ἐν Ἀρκαδίᾳ, τοὺς δὲ Λυκάονος
 10 παῖδας ἀνείλε κεραυνῷ καὶ τὴν Ἀρκαδίαν συνεχῶς ἐκεραύνου,
 ἕως ἡ γῆ παρακαλοῦσα τὸν Δία τὴν χεῖρα ἐξέτεινε, διό φασι
 πρῶτον παρ' Ἀρκάσιν ἐκχειρίαν γενέσθαι. ἐνίους δὲ τῶν
 Λυκάονος παίδων εἰς λύκους μετέβαλεν. ss³s⁴ οὗς ὁ Αὐκό-
 φρων οὐκ οἶδ' ὅπως ἔφη λυκαινομόρφους γενέσθαι, εἰ μὴ που
 15 εἶδος ἀντὶ εἶδους ὤφειλεν εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀρκτομόρφων.
 Καλλιστῶ γάρ, ὡς ληροῦσιν (Ap. bibl. III 100), ἡ Λυκάονος
 θυγάτηρ, σύνθηρος ἦν Ἀρτέμιδι, ἢ Ζεὺς εἰκασθεὶς Ἀρτέμιδι
 συνελίγη, ἀρκτον δὲ ταύτην ποιεῖ διὰ τὸ λαθεῖν τὴν Ἥραν,
 ἐξ ἧς ὁ Ἀρκὰς ἐγεννήθη. ἐκ ταύτης δὲ τῆς σειρᾶς κατὰ-
 20 γεται ὁ Ἀγαπήνωρ. Νυκτίμου κρεανόμων· οὗτος
 λῆρος· οὐ γὰρ τὸν Νύκτιμον ἐκρεανόμησαν, ἀλλ' ἕτερον ἐπι-
 χῶριον παῖδα, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος (III 98) καὶ ἑτε-
 ροὶ (173a). T

482 τῶν πρόσθε μῆνης· πρῶτον τοῦτο σκόπει δι-
 25 καὶ τὰ ἐπιρρήματα τὸ ἦ ἐφελκυστικὸν ἔχουσι φωνήεντος
 ἐπιφερομένον, συμφώνου δὲ οὐκέτι, ὥσπερ καὶ γὰρ γράφω καὶ
 τοῦτου ἔνεκεν πολλοῖς τῶν ἀμαθῶν διασύρομαι τὸ αὐτῶν
 ἀρρώστημα προσπατόντων ἐμοί. T τῶν πρόσθε δὲ μῆ-
 νης, ἐπεὶ προσέληνοι οἱ Ἀρκάδες. ss³s⁴ ἐτρέφοντο δὲ πρό-
 30 τερον τῇ βαλάνφ. s οἱ δὲ Ἀρκάδες ἦσθιον | τὰς βαλάνους
 P ὀπιῶντες πυρί|. s³ ἐτρέφοντο γὰρ πρὸ συνόδου τῆς σελη-

4 Ap. bibl. III 98

4 ἄλλως — temere a T suis interiecta om. c 9 Τραπεζοῦσα hoc
 uno loco ἵστιν om. s 12 τινὰς s³ ἐνίους — s 173₁₄ cf. 48₃₁
 66₁₅ proll. 8 13 τοὺς s παῖδας s 18 συνεννάζεται II Ap.
 31 ἐτρέφοντο — de Arcadum interluni castu aliunde nihil constat

κακῶς δὲ ὁμογάστριον εἶπε | ὁ πατρίου δγαστρίου, τοῦ
 Τεῦκρον Αἴαντος· Αἴας γὰρ | ὁμογαστρίου ἀδελφοῦ, γρά-
 ἐξ Ἑριβόλας, Τεῦκρος δὲ ἐξ | φουσι καὶ λέγουσι κακῶς φά-
 Ἑσιόνης. ss³ | ναι τὸν ποιητὴν· *δ* Αἴας
 5 γὰρ καὶ *δ* Τεῦκρος ὁμογάστριοι οὐκ ἦσαν, ἀλλ' ὁ μὲν
 Αἴας Ἑριβόλας ἦν παῖς | τῆς Πορθάνος θυγατρὸς †Τ Τεῦ-
 κρος δὲ Ἑσιόνης. ἐγὼ δὲ οὐ τῷ ποιητῇ προσάπτω νῦν τὴν
 αἰτίαν, ἀλλὰ τοῖς μεταγραφεῦσιν· ὁ πατρίου γὰρ εὐρόν-
 τες ἀμυδρῶς γεγραμμένον ἀντὶ τοῦτου δγαστρίου ἔγραψαν.
 10 τοῦτο δὲ μᾶλλον αἰτιῶμαι τοῦ ποιητοῦ τὸ εἰπεῖν ὡς φο-
 νεὺς Αἴαντος· οὐ γὰρ ὡς φονεὺς, ἀλλ' ὡς μὴ ἀμύνας ἐδιώχθη
 ὁ Τεῦκρος.

453 πῶλου δὲ νόθον φί- | πῶλου· τινὲς οὕτω συντάσ-
 τυμα ἢ τοῦ Αἴαντος ss³ διὰ | σουσιν ὡς φονεὺς τοῦ δγα-
 15 τὸ ὁρμητικὸν καὶ τὴν ἐν πολέ- | στρίου πῶλου ἦτοι τοῦ Αἴαν-
 μοις ἀλκήν, ἢ τοῦ Τελαμῶνος, | τος, δ' ἐγὼ ὁ πατρίου γράφω,
 ὅπερ ἐστὶ βέλτιον ss³ss⁶. | ἄλλοι δὲ μέχρι τοῦ φονεὺς
 στίλβουσιν, ἀρχονται δὲ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς οὕτω τὸ νόθον
 P γέννημα τοῦ πῶλου ἦτοι τοῦ Τελαμῶνος. φίτυμα
 20 δὲ οἶον | γέννημα|. ss³ συγγενῶν δὲ βλάβη διότι κατεπο-
 λέμει τοὺς Τρῶας ὁ Τεῦκρος συγγενεῖς αὐτοῦ ὄντας. ss³ss⁶ τῶν
 Τρῶων, διὰ τὸ Ὀμηρικόν seqq. Θ 297—299. T

456 τοῦ λύσσαν τοῦ Αἴαν- | ὡς φονεὺς τοῦ ὁπατρίου
 τος, διότι μανεῖς ἀνείλεν τὰ | Αἴαντος τοῦ μανέντος ἕνεκα
 25 τῶν Ἑλλήνων ποίμνια. ss³ | τῶν Ἀχιλέως δπλων καὶ ἀνε-
 λόντος τὰ Ἑλληνικὰ ποίμνια.

ἢ δὲ ἱστορία τοιαύδε· ὁ Αἴας μανεῖς διὰ τὸ δοθῆναι τὴν Ap. ep. I
 πανοπλίαν τοῦ Ἀχιλέως τῷ Ὀδυσσεῖ τὰ ποίμνια τῶν Ἑλλή-
 νων ἀνείλε. | τῶν Ἑλλήνων δ' ὀνειδιζόντων ὕστερον T καὶ infr. 169a
 30 αὐτόν ἀναιρεῖ μετὰ ξίφους, ὅπερ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Ἑκτωρ |
 ὅτε πρὸς ἀλλήλους ἐμονομάχησαν. καὶ Ὅμηρος seqq. H 303
 δῶκε —305.

20 γέννημα Hes.

1^b ὁπατρίου a ὁπατρίου γ1 m² om. γ2 δγαστρίου γ1 om. γ2
 6 Περιβόλας Muell. cf. 401a Πορθάνος Ap. bibl. III 162 I 63
 15 ὁρμητικὸν ἄγαν s⁶ πολέμῳ s⁶ 24 ἀνῆρει s 25 θρέμματα s

- (P) 487 τόρμαισι ταῖς περιγραφαῖς τοῦ βουβῶνος |
 τόρμη δὲ ἡ καμπή, ἀφ' ἧς τὴν τοῦ μήρου καμπὴν δεδήλωκεν,
 θρυλλίξας δὲ ἀντὶ τοῦ θραύσας· περὶ γὰρ τὸ ἄκρον, φησί,
 4 τοῦ βουβῶνος ἐπλήγη ὁ Ἀγκαῖος. s³ βουβῶνος ἐν
 P †P τόρμαισι | ταῖς περιφερείαις τοῦ βουβῶνος | συντρίψας
 τὸ σῶμα |. s¹ βουβῶν δὲ ἐστὶν ὁ τοῦ ἰσχίου τόπος· ὁ δὲ
 φησὶν ὁ σοφώτατος οὗτος *Αυκόφρων* βουβῶνα, οὐκ ἴσημι
 *ἢ βαρβαρίζοντος καὶ φλυαροῦντος τοῦ ἀνδρὸς ἢ ἐμοῦ ἀμα-
 θαίνοντος*. νῦν μὲν γὰρ ἐν τῷ βουβῶνι φησὶ τὸν Ἀγκαῖον
 10 πληγῆναι, εἰτα μετὰ μικρόν φησὶ πλήξας ἀφύκτως σφυ-
 ρόν (493)· ἐγὼ δὲ πάλιν γινώσκω σφυρὸν τὰ περὶ τὸν
 ἀστράγαλον μέρη. βουβωνόσφυρον οὖν μὴ γινώσκων κατὰ
 τόν σοφώτατον τοῦτον *τόν* καὶ ψευδεῖς ἱστορίας μυρίας
 λέγοντα καὶ ἐαυτῷ καὶ οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις πολλάκις ἐναν-
 15 τιούμενον*, ὥς ἔοικεν, ἀμαθαίνω.

<p>488 ἔγνω δ' ὁ τλήμων·
 πεπλάνηται ὁ Αυκόφρων περὶ
 P τὴν ὁμωνυμίαν. τὸ γὰρ πο-
 λὰ μεταξὺ πέλει κύλικος
 20 καὶ χεῖλεος ἄκρου ἐπὶ
 τοῦ Σαμίου Ἀγκαίου εἴρηται,
 δς ἦν Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυ-
 παλαίας υἱὸς τῆς Φοίνικος
 25 στοιτέλης δὲ ἐν τῇ Σαμίῳ
 πολιτεῖα (fr. 530) φησὶν δι-
 Ἀγκαίῳ φυτεύσαντι ἄμπελον
 τῶν οἰκείων τις εἶπεν ὥς οὐ
 γεύσεται τοῦ ἐκ ταύτης οἴ-
 30 νου. s³</p> | <p>λήρὸς ἐστὶ καὶ τότε· τῷ Σα-
 μίῳ γὰρ Ἀγκαίῳ στεφηφόρῳ
 ἐξῆλθε χρησμός μὴ πιεῖν
 ἐξ ἄμπελου. ὁ γὰρ Ἀγκαῖος
 οὗτος υἱὸς ὧν Ποσειδῶνος
 καὶ Ἀστυπαλαίας τῆς Φοίνι-
 κος ἐφύτευσεν ἄμπελον κατὰ
 Ἀριστοτέλην τὸν τοῦς Πέ-
 πλους συντάξαντα †T. μάντις T
 δέ *τις* εἶπεν αὐτῷ· οὐ πῆρες
 οἶνον ἐκ ταύτης.</p> |
|--|--|
- ἐνηνοχίας δὲ κάρπον *τῆς ἄμπελου* ἐκθλίψας ἔλαβεν εἰς
 κύλικα ἐπὶ τῷ πιεῖν καὶ s³s⁴

3 θραύσας lex. Ap. 88₂₁

22 sch. Ap. A 185. 188

16^b λῆρος — ἐξ versus
Arist. V 157423^b τόν — συντάξαντα cf. V Ros. in
31 ἐκθλίψας ἔλαβεν | ἀπέθλησεν T

ὤσας ἢ τοῦ τραχήλου, εἰς μῦθον ἐτέθη ὅτι τοὺς τόπους
τούτους μόνος εἶχε τρωτοὺς.

458 γωρυτὸς ἢ τῶν βελῶν θήκη. * Eg (EM 244₇) γω-
ρυτὸς Σκύθης ὁ τοῦ Τευτάρου, ὃν πρὶν (41₆) οὗτος εἶπεν
5 Ἡρακλέα διδάξαι τὴν τοξικήν. ἐγὼ δὲ ἔφην ὅτι ἄλλοι φασὶν
Ἐθρυτον ἢ Ῥαδάμανδρον αὐτὸν διδάξαι πατρῶον αὐτοῦ γενό-
μενον. T.

P 459 Κωμύρῳ τῷ Διί. Κώμυρος γὰρ | ὁ Ζεὺς | ἐν Ἀλι-
καρνάσῳ τιμᾶται. ss³s⁴

10 461 τὸ δ' s ἀίτας ss³ ἀντὶ τοῦ s ὁ Ἡρακλῆς ss³s⁶ παρὰ ..
(P) Λακεδαιμονίοις s³s⁶ ἐκλήθη s³. ἐφίλει γὰρ τὸν Ἀἴαντα, διὸ ss³s⁴
δεξιόμενος αὐτὸν ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ καὶ T πῆλας αὐτὸν
ἠῤῥατο ὑπὲρ αὐτοῦ τῷ Διί ss³s⁴ ἄτρωτον διαμεῖναι s³. *ἀίτα
γενικῇ | τοῦ φίλου | ὁωρικῶς|. οἱ δὲ σχολιασταὶ διὰ τοῦ i p EM 55
15 γράφοντες ληροῦσιν*.

P 462 τὸ δ' s οὐ γάρ τι πείσει ss³s⁴ | οὐ γὰρ πείσει s³s⁴
φησὶν, ὁ Τεῦκρος τὸν πατέρα | Τελαμῶνα ss³s⁴ εἰπὼν ὅτι ὁ
Ἀθήμιος καὶ ὁ πολεμικὸς Αἴας αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνείλεν|.
Ἀθήμιοι γὰρ, ὡς φησὶν Ἑλλάνικος, εὗρον ὀπλοποιίαν (227). T
20 Ἀθήμιος δὲ ὁ Αἴας ὁ θερμὸς ἐν μάχῃ ἢ | ὁ χαλεπὸς καὶ
διάπυρος|. καὶ Ὅμηρος ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας
Τελαμῶνιος Αἴας (N 321). διὸ καὶ ταῦρος βαρύφρων
ὁ αὐτός, δυσμενεστάτου δὲ ξένων τοῦ Ἑκτορος. ss³ ὅτι
δὲ τῷ ξίφει τοῦ Ἑκτορος s ἀνείλεν ἑαυτόν, καὶ Σοφοκλῆς
25 μαρτυρεῖ (Al. 658). ss³

463 ὁ πρηστήρ καὶ | ὁ σφοδρὸς ἄνεμος | τῆς Ἐννοῦς (Hes.) gl. 1
καὶ | τοῦ πολέμου | — Ἐννὴ γὰρ ἐπίθετον Ἦρας T — | 846? I
οὔ ποτ' εἰς φυγὴν τραπεῖς ταῦρος βαρύφρων ὥς AD E 335
καὶ Ὅμηρος seq. N 321. T πρηστήρα καλεῖ τὸν Αἴαντα διὰ cum E 81

20 τὸ | διάπυρον καὶ θερμόν | εἶναι ἐν ταῖς μάχαις. s⁴
δυσμενεστάτου ξένων | *τοῦ Ἑκτορος*|. μονομαχήσας sup. 25
γὰρ τῷ Ἑκτορι καὶ ἰσορρόπου τῆς μάχης γενομένης φι-
λιούνται καὶ ἀλλήλοις διδοῦσι δῶρα Αἴας μὲν ζωστήρα
δίδου φοῖνικι φαεινόν (H 305) μεθ' οὗ ἀναιρεθεὶς Ἑκ-

^{εἰ}
10 ἀίτας s ἀίτας s³ proll. 8
23 δυσμενεστάτος s

11 Λακεδαιμονίοις proll. l. l.

βασιλέως | και Ἀμφιαράου | τοῦ μάντεως παιδὸς | παῖς, οἱ
 κύνες οἱ μάντεις οἱ γνήσιοι, οἱ ἐθάδες | τοῦ ἐν Ἀθηναίοις
 τόπῳ Ἀβδήρων τιμωμένου Ἀπόλλωνος, οὗ μνημονεύει καὶ ^{sa}
 Πίνδαρος ἐν τοῖς Παιῶσιν | αὐτοκτόνοις καὶ ταῖς ὑπ' ἄλ-
 5 λήλων σφαγαῖς δμηθέντες καὶ τεθνηκότες αἰχμάσουσι
 καὶ πολεμήσουσι τὴν λοισθίαν βοήν. τὸ δὲ σχῆμα χα-
 ριεντισμός· | οὐδείς γὰρ ἀποθανὼν πολεμεῖ. | ἔστι δὲ καὶ ^{inf}
 κακόπλαστον, κακότροπον καὶ κακόζηλον· πόλεμον *γὰρ*,
 ὠφείλει εἰπεῖν, πολεμήσουσιν, οὐ βοήν. κατὰ τὸν αὐτὸν
 10 δὲ καιρὸν ὁ Ἀμφίλοχος ^{ss³s⁴} ὁ Ἀμφιαράου υἱὸς καὶ Μόψος
 οἱ μάντεις ἦλθον εἰς Κιλικίαν . . . μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Ἀμφί-
 λοχος ^{ss⁴} βουλόμενος χωρισθῆναι εἰς τὸ Ἄργος παρέθετο
 τῷ Μόψῳ τὴν βασιλείαν ἐαυτοῦ κελεύσας φυλάξαι μεχρὶ
 ἐνιαυτοῦ ἑνός. πληρουμένου δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἦλθεν ὁ Ἀμφί-
 15 λοχος καὶ οὐ παρεχώρει ὁ Μόψος, διὸ περὶ τούτου πρὸς
 ἀλλήλους διαφερόμενοι ὑπ' ἀλλήλων ἀνηρέθησαν· οὗς θάψαν-
 τες οἱ ἐνοικοῦντες πύργον μεταξὺ τῶν τάφων κατεσκεύασαν,
 ὅπως μὴδὲ μετὰ θάνατον ἀλλήλων κοινωνήσωσιν, ὥς καὶ ὁ Εὐ-
 δοφροῶν Πύραμον ἠχήμεντα, ^{ss³s⁴} πόλιν δ' ἐκτίσας
 20 Μαλλόν, ἧς πέρι δῆριν θέντες κακοφράδες ἀλλή-
 λοισι Μόψος Ἀντίλοχος τε καὶ ἄρκια δῆριν θέντες
 μουνάξ ἀλήστοιο πύλας ἔβαν Ἀιδωνῆος (fr. 50) ^{ss⁴}. καὶ
 οὕτω μὲν οἱ πολλοὶ φασιν ὅτι *μετὰ Μόψου* ἀπῆλθεν εἰς Κι-
 λικίαν *ὁ* Ἀμφίλοχος. ἄλλοι δὲ φασιν ὥς καὶ Ἀπολλόδωρος
 25 (ep. 619)· Ἀμφίλοχος Ἀλκμαίωνος ὑστερον στρατεύσας εἰς
 Τροίαν κατὰ χειμῶνα ἀπεργόγη πρὸς Μόψον καὶ ὑπὲρ τῆς
 βασιλείας μονομαχοῦντες ἀλλήλους ἀπέσφαξαν. | ὥς δὲ τινὲς
 φασιν (III 95), Ἀμφίλοχος τὸ κληθὲν Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν
 P πλησίον *Ἀκαρνάνων κατώκησεν*. | τὸ δὲ τμηθέντες | ἀν-
 30 τιστρόφως | εἴρηται· οὐ γὰρ ἀποθανόντες μάχονται, ἀλλὰ
 p | μαχόμενοι ἀποθνήσκουσιν |. ἄλλως. | τὴν ἐσχάτην μάχην
 μαχόμενοι ἀναιρεθήσονται |. s.

9 κατὰ — 10 καιρὸν e medio contextu ab auctore scholii evulsa μετὰ
 κατὰ τὴν τροίαν a μετὰ τὴν τῆς τροίας πόρθησιν b μετὰ τὰ m³ κατὰ
 τροίαν γ1 μετὰ ταῦτα κατὰ τροίαν γ2 11 lac. ind. (καὶ ἐκτίσαν Μαλ-
 λὸν διανειμάμενοι τὴν ἀρχήν) cl. Strab. XIV 516 19 Μαλλόν Mein. | μάλ-
 λον s a b γ2 μάλον γ1 20 περιθάντες a κακοφράγμονες a
 21 θηριθάντες γ1 22 μεταξὺ a 27 ἀπέκτειναν II 29 κατόνισε γ2

- 444 Μάγαρσος μέγιστος ὄχθος ἐν Κιλικίᾳ πρὸς τῇ Μαλλῶ. καὶ Μαγαρσία Ἀθηνᾶ ἐκεῖ ἰδρυνται. Steph. *Μάγαρσος δὲ πόλις Κιλικίας μέσον τοῦ τάφου Μόψου καὶ Ἀντιλόχου καὶ Μαγαρσίας Ἀθηνᾶς ἱερὸν*. ss³s⁴ Δημήτριος
 5 δὲ ἐν τῷ α' περὶ Παμφυλίας φησὶ θυματέρα Παμφύλου, ἀφ' ἧς τὴν πόλιν ὀνομασθῆναι (FHG IV 382). ss³ πολεμήσουσι δὲ ποῦ; ὑπὸ ταῖς πτέρυναις καὶ τοῖς κάτω τόποις τῶν πύργων τῆς Μαργάσου. ἡ δὲ | Μάργασος s
 10 ἦν Παμφύλου, ἀφ' ἧς ἡ πόλις Μάργασος ἐκλήθη|. οὗτος δὲ μετωνυμικῶς εἶπε καὶ ἐμπύχως τὴν πόλιν ἀντὶ τῆς ἡρωίδος θυματέρα Παμφύλου καλέσας, ὥς καὶ Ἡσίοδος τὸ θρνεον τὴν χελιδόνα Πανδιονίδα καλέσας (E 568). ἡ δὲ Μάργασος πόλις κεῖται πρὸς ταῖς ἐκχύσεσι τοῦ Πυράμου ποταμοῦ (Al. 439).
 15 κύνας δὲ Ἀπόλλωνος (440) τοὺς μάντις εἶπεν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φιλοδεσποτῶν κυνῶν ἢ | ὅτι τῶν ἄλλων ἀπάντων? ἀλόγων μόνος ὁ κύων ἀντιβλέπει πρὸς τὰ ἀγάλματα. ἀλιβρῶς ὁ ὑπὸ θαλάσσης βιβρωσκόμενος, ὁθεν ἐμοὶ μέγα τοῦτο δοκεῖ γράφεσθαι. *ὄχμος νῦν | πύργος|. * ἀγνῶν P
 20 πῶς ἀγνὰ εἶπε τῶν ἀλλήλους φονευσάντων τὰ ἤρια; οὐ πρὸς τὸ φονικὸν ἀποβλέψας τοῦτο εἶπεν, ἀλλ' ὅτι μάντις ἀμφό-
 P τεροι. T. ἀγνῶν δὲ ἡρίων | διὰ τὸ πολεμήσαντας αὐτοὺς ἀναιρεθῆναι|. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Ἐρατοσθέ-
 της. ss³
 25 447 ε' δὲ φησιν εἰς Κύπρον ἀπενεχθῆναι Τεῦκρον, Ἀγαπήνορα, Ἀκάμαντα, Πράξανδρον καὶ Κηφέα. ss³ οἱ s
 πέντε δὲ ὁ Τεῦκρος, Ἀγαπήνωρ τε καὶ Ἀκάμας καὶ σὺν αὐτοῖς Κηφεὺς καὶ Πράξανδρος εἰς τὴν Κύπρον ἀποπλανηθέντες οἰκήσουσιν | ὁ μὲν Τεῦκρος ὁ ἐμὸς συγγενὴς διωχθεὶς
 30 ὑπὸ τοῦ πατρὸς Τελαμῶνος ὥς μὴ βοηθήσας καὶ ἀμύνας τῷ τοῦ Αἴαντος θανάτῳ, ὁ Ἀγαπήνωρ δὲ ὁ τοιοῦσδε καὶ τοιοῦσδε ἐλθὼν εἰς τὴν Κύπρον χαλκωρυχῇσει, οὐ τὸν πατέρα ὁ Καλυδῶνιος κάπρος ἀνείλε, τρίτος δὲ Ἀκάμας ὁ

2 μάγαρσος et 4 μεγαρσίας II (p) cf. 980 T et DP 1145 4 ἐνθα
 s³ om. s cf. Steph. et †P 5 Παμφυλίας Robert | παμφύλου s παμφύλου s³
 8 μεγάρσων et μέγαρσος II 10 μάγαρσος II 12 θυματρός II

13 μάγαρσος II 17 ἀλιβρῶς γ1

- υἱὸς τοῦ Θησέως τοῦ λαβόντος τὰ δπλα τοῦ Αἰγέως ἐκ τῆς
 πέτρας, οὐτινος Ἀκάμαντος πρεσβέως ἐλθόντος* ποτὲ* εἰς
 Τροίαν σὺν Διομήδει ἐρασθεῖσα ἡ Λαοδίκη ἡ Πριάμου
 θυγάτηρ ἐμῆγη καὶ ἐγέννησε Μόνιτον, δν Μόνιτον Αἰθρα
 5 ἡ πατρομήτωρ Ἀκάμαντος θήσει ἐν χερσὶ τούτου τῆς
 - Τροίας πορθηθείσης εἰποῦσα αὐτῷ· ἰδοὺ ὁ παῖς σου, δν
 Μόνιτον συγκυνηγοῦντα ἐν Θράκῃ τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι πλή-
 ξας ὄφρις ἀνείλε καὶ θρηνοῦσα αὐτὸν Λαοδίκη ἡ μήτηρ αὐ-
 τοῦ ἀποθανεῖται, ἦν *ὁ φλύαρος* οὗτος εἶπεν ὁ Λυκόφρων
 10 πρῶην (316) πορθομένης τῆς Τροίας χάσματι γῆς ὑποδε-
 χθῆναι. μέσφ δὲ τούτων ποιεῖται ἐμπερίβολον παραβολὴν
 λέγων· ὅταν δώσει αὐτὸν τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι ἡ Αἰθρα, ἦν
 μόνην ἀπὸ πάντων τῶν Ἀττικῶν ἐδούλωσαν Καστωρ καὶ
 Πολυδεύκης οἱ τοιοῖδε καὶ τοιοῖδε, οὐστinas Καστορα καὶ
 15 Πολυδεύκην, ὧ σῶτερ Ζεῦ, μὴ στείλῃς βοηθοὺς τῇ δεύτερον
 ἀρπαγείῃ Ἑλένη μὴδὲ τὸν Πρωτεσίλαον στείλῃς μὴδὲ ἐξέλ-
 θοιεν οὗτοι ἀπὸ τῶν αὐτῶν πλοίων εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων
 μὴδὲ ὁ Ἰδᾶς καὶ ὁ Λυγγεύς· οὐ γὰρ μίαν ἡμέραν δυνήσονται
 τὰ Τρωικὰ τελεῖν τὸν πόλεμον τοῦτον ὑπενεγκεῖν, κὰν ἔχωσι
 20 προπύργιον τὸν Ἑκτορα. εἶτα ἐαυτὴν ἡ Κασάνδρα παρη-
 γορεῖ καὶ φησιν· ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν βοηθὸς ὁ Ζεὺς, δς φιλο-
 νεικίαν αὐτοῖς ἐμβάλλῃ, ὅταν ὑποδέξωνται τὸν Ἀλέξανδρον,
 οἱ καὶ ἀναιρεθῇσονται ὑπ' ἀλλήλων διὰ τοὺς γάμους μαχό-
 μενοι τῶν αὐτῶν ἀνειψιδῶν ἦτοι ἐξαδέλφων Φοίβης καὶ Ἰλαεί-
 25 ρας πλὴν μόνου Πολυδεύκου. εἶτα *ὁ μιαρὸς* καὶ ἄλλαις
 χράται παραβολαῖς καὶ φησι· καὶ τούτων μὲν ὁ θεὸς εὐ-
 νάσει ἡμῖν τὸ δόρυ, ἄλλο δὲ πολὺ πλῆθος Ἑλλήνων κινήσει
 καὶ ἀγάγῃ, οὗς οὐδ' ὁ Ἄνιος κορέσει σίτου, οἶνον καὶ ἐλαίου.
 εἶτά φησι καὶ περὶ τῶν ἑτέρων β'. ὁ Κηφρὺς δὲ καὶ ὁ
 30 Πράξανδρος οἱ πέμπτοι ἔχουν οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ε'
 ὧν εἶπον στρατηγῶν τέταρτοι εἰς Κύπρον ἀφίξονται· πρῶτος
 γὰρ Τεῦκρος, δεύτερος Ἀγαπήνωρ, τρίτος Ἀκάμας, οὗτοι δὲ
 οἱ β' τέταρτοι. Τ
- Ρ Σφήκειαν· ἡ Κύπρος | *πρότερον Σφήκεια ἐκαλεῖτο | ὧς
 35 φησι Φιλοστέφανος (FHG III 30) ἐν τῷ περὶ Κύπρου ss³ 84

4—7 μόνιτον ου constanter II 11 περιβολὴν II 12 δώση γ2
 18 λυγρὸς II cf. 511 26 περιβολαῖς II

ἀπὸ τῶν ἐνοικησάντων ἀνδρῶν, οἱ ἐκαλοῦντο Σφήκες*. κα-
λεῖται δὲ καὶ Κεραστία, ὥς μὲν Ἀνδροκλῆς ἐν τῷ περὶ
Κύπρου (ib. IV 448) ss⁴ διὰ τὸ ἐνοικῆσαι αὐτῇ ἀνδρας, οἱ
4 εἶχον κέρατα, ὥς δὲ Ξεναγόρας (ib. 527) ἐν τῷ Περὶ νήσων
P διὰ τὸ | ἔχειν αὐτὴν πολλὰς ἐξοχάς | ὅς κέρατα καλοῦσι,
Κεραστία ὠνομάσθη. ss³s⁴ Σφήκεια οὕτω — | ἡ Κύπρος
ἐκαλεῖτο | — Σφήκειαν δὲ καὶ Κεράστειαν τὴν Κύπρον. *Steph.
Κύπρος — ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Κεραστὶς ἀπὸ τοῦ | πολλὰς ἀκρας
ἔχειν | — καὶ Σφήκεια. Steph.

- 10 448 *τὸ δὲ Σάτραχόν φασι πόλιν ss³s⁴ καὶ | ποταμὸν s⁴
Κύπρου|. τινὲς δὲ διὰ τοῦ εἰ γράφουσι Σέτραχον*. ss³s⁴
Ὑλὴ πόλις Κύπρις, ἐν ἣ | Ἀπόλλων | τιμᾶται Ὑλάτης. *Steph.
Ὑλάτου δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος|. Ὑλὴ γάρ ἐστι τόπος περὶ
τὸν Κούριον τόπον τῆς Κύπρου ἱερὰ Ἀπόλλωνος, ἀφ' ἧς
15 Ὑλάτον τὸν θεὸν προσαγορεύουσι. ss³s⁴

449 τὸ δὲ Μορφῶ τοῦτο τὸ ξδανόν φασι πεποιῆσθαι
Ἀφροδίτῃ ὑπὸ Λακεδαιμόνος νομοθέτου αἰνιξαμένου τὸ μὴ
ἀσελγαίνειν τὰς παρθέτους ἢ πείσεσθαι ταῦτά τῃ θεᾷ. οἱ
δὲ Τυνδάρεων φασι διὰ τὸ ἀμάρτημα Ἑλένης. ss³s⁴ Κύπρον
20 τὴν Ἀφροδίτην, παρὰ τὸ μορφοῦσθαι i. l. s³ Ζηρυν-
θία Ἀφροδίτῃ ἐν Θράκῃ. Eg (EM) Ζήρυνθον γὰρ ἄντρον
ἐν Θράκῃ Eg (EM). ss³s⁴ ἐστίν, ἐν ᾧ ἡ Ἀφροδίτῃ τιμᾶται. ss³s⁴
οὐ γὰρ μόνον Ἀρεως ἱερὰ ἐστὶν ἐν Θράκῃ, ἀλλὰ καὶ Ἀφρο-
δίτης Eg (EM 41130). τὴν Ζηρυνθίαν γράφεται καὶ | τὴν
25 Τροιζηνίαν|. s⁶ ἡ <Τροιζηνίαν> ὅτι ἐν Τροιζήνι ἱερὸν
P Ἀφροδίτης ὑπὸ Φαίδρας ἰδρυμένον, ὅτε ἦρα Ἰππολύτου τοῦ
Θησέως καὶ Ἰππολύτης τῆς Ἀμαζόνος παιδός. ss³s⁴

20 Ἀφροδίτην Hes. Μορφῶ

1 ἐκαλεῖτο T 2 μένανδρος b γ2 μὲν Ἀλέξανδρος Mein. 3 αὐτῇ
om. s 4 ξηνοκράτης s³ 10 τὸ δὲ om. s³s⁴ φάσιν om. s³s⁴
πόλις s³s⁴ ποταμός T 11 Σέτραχον cf. Mein. AA 280 13 τόπος
om. ss⁴ 14 ἱερὸν s³ 15 ὕλαϊον b δλητον γ2 *Ὑλάτην 17 λακε-
δαιμονίου II 18 πείθεσθαι ss³ a γ2 πείθεσθαι γ1 ταῦτά Wilam. |
ταύτῃ 19 *Κύπριν? 20 μορφοῦσθαι 21 Ζήρυνθον | Ζηρυν-
θία s b ζηρυνθία s³ om. a c δὲ ss³ om. T

450 *ὅτι* (πρός) *πατρός* ἐξε- | ἐξελαθήσεται, *φησιν*, *ὁ* *Τευ-*
λαθήσεται *Τευκρός* ἀπὸ *τῆς* | *κρός* ἐκ *τῆς* *Σαλαμίνος* ὑπὸ
Σαλαμίνος. s³ | τοῦ *πατρός* *Τελαμῶνος* διὰ
τὸν *Αἴαντα*. | *φασί* γὰρ *ὅτι* *Τευκρός* *προσπλέων* *Σαλαμῖνι* *Δρ.
5 *καὶ* *διωχθεὶς* *παρὰ* τοῦ *πατρός* *Τελαμῶνος* ὥς *μὴ* *ἀμύνας*
Αἴαντι ἐλθὼν ἐν *Κύπρῳ* *Σαλαμῖνα* *κτίσας* ὥκησε *καὶ* *γῆμας*
Εὐην *τὴν* *Κύπρου* *Ἀστερίαν* ἐγέννησεν.

451 *Κυχεῖος*. *Κυχεὺς* *Σαλαμίνος* *καὶ* *Ποσειδῶνος*
(Ρ) *υἱός*. ἐβασίλευσε δὲ οὗτος *Σαλαμινίων*, ὡς *φησιν* *Εὐφορίων*
10 ἐν *Ἰππομέδοντι* τοῖος γὰρ *Κυχεῖος* ἐνὶ *ψαφῶρῃ* *Σα-*
λαμῖνι (fr. 17). τοῦτον δέ *τινες* τὸν *διφυῆ* *Κέκροπα* *φασιν*.
ἄλλοι δέ, *ὅτι* *ὄφρις* *ποτὲ* ἐλυμαίνετο *τὴν* *Σαλαμῖνα* *καὶ* *ἀοι-*
κητον ἐποίησεν, ἕως *ὁ* *Κυχεὺς* αὐτὸν ἀπώλεσε, *καὶ* *διὰ* τοῦτο
ἐκλήθη *Ἀνάξιφος*. ss³ s⁴ τὸ δὲ *Κυχεῖος* *γενική* ἐστὶ *κατὰ*
15 *διάλεκτον*. ss³ s⁶ *ὁ* δὲ *Κυχεὺς* *καὶ* *Ἀνάξιφος* ἐκαλεῖτο. s
ἦν δὲ ss³ *ὁ* *Κυχεὺς* οὗτος *καὶ* s³ *Κέκροψ* *ὁ* *διφυῆς* ss³ *καλού-*
μενος s³. ? ἀπὸ *Κυχρέως* τοῦ *Σαλαμίνος* *καὶ* *Ποσειδῶνος*,
δς *Ὅφρις* ἐπεκλήθη διὰ *τὴν* *τραχύτητα* *τῶν* *τρόπων*. Steph.
Κυχεῖος *πάγος*. ἐγὼ δὲ *καὶ* ἡ *γράφω* τὸ *χερ*, *κάν* *πάντες*
20 οὐκ οἶδ' *ὅθεν* *διφθογγον* τοῦτο *γράφουσιν*. ἐγὼ γὰρ οὕτω
λέγω· ὥς τὸ *Πηλεὺς* *Πηλῆος*, οὕτω *καὶ* **Κυγχερεὺς** *Κυγ-*
χεῖος. T

452 τὸ δὲ οὐμός *ξύναιμος* *συγγενής*, διὰ τὸ εἶναι
αὐτὸν ἐξ *Ἡσιόνης*, *ἣτις* ἦν *ἀδελφή* τοῦ *Πριάμου* *παρ'* *Ἡρα-*
25 *κλέους* *δοθεῖσα* τῷ *Τελαμῶνι* *γέρας* σὺν αὐτῷ *πορθήσαντι*
τὴν *Τροίαν*. ss³

23—26 sch. ABD Θ 284

7 ἔβην γ2 εὐνην b γ1 *Εὐνόην? 8 *κυχεῖος* om. s³ *κυχεῖος* a
^η
κυγχεῖος b *κυγχεῖος* c *ὁ* *κυχεῖος* η *ὁ* *κυγχεῖος* a *ὁ* *κυγχεῖος* η *κυ-*
^υ
χεῖος II 10 *κυχεῖος* s³ a *κυγχεῖος* γ1 *κυγχεῖος* b *κυγχεῖος* γ2
^η
ἐν= a 11 οὕτω s³ *τινες* | *φησὶ* s³ *φασιν* om. s³ 12 *τὴν* | *τὴν*
χώραν *τὴν* s³ 13 *ἐποίει* T *κυ(ι b)γχεῖος* T 14 **Ἀλέξοφρις*?
^η
κυγχεῖος s *κυγχεῖος* s⁶ 19 *Ὅφρις* EM 707a Ap. bibl. III 161

κακῶς δὲ δμογάστριον εἶπε | δ πατρῖου δγαστρίου, τοῦ
 Τεῦκρον Αἴαντος· Αἴας γὰρ | δμογαστρίου ἀδελφοῦ, γρά-
 ἐξ Ἐριβοίας, Τεῦκρος δὲ ἐξ | φουσι καὶ λέγουσι κακῶς φά-
 Ἡσιόνης. ss³ | ναι τὸν ποιητὴν· *δ* Αἴας
 5 γὰρ καὶ *δ* Τεῦκρος δμογάστριοι οὐκ ἦσαν, ἀλλ' ὁ μὲν
 Αἴας Ἐριβοίας ἦν παῖς | τῆς Πορθάνος θυγατρὸς †Τ Τεῦ-
 κρος δὲ Ἡσιόνης. ἐγὼ δὲ οὐ τῷ ποιητῇ προσάπτω νῦν τὴν
 αἰτίαν, ἀλλὰ τοῖς μεταγραφεῦσιν· δπατρῖου γὰρ εὐρόν-
 τες ἀμυδρῶς γεγραμμένοι ἀντὶ τοῦτου δγαστρίου ἔγραψαν.
 10 τοῦτο δὲ μᾶλλον αἰτιῶμαι τοῦ ποιητοῦ τὸ εἰπεῖν ὡς φο-
 νεὺς Αἴαντος· οὐ γὰρ ὡς φονεὺς, ἀλλ' ὡς μὴ ἀμύνας ἐδιώχθη
 ὁ Τεῦκρος.

453 πῶλου δὲ νόθον φί- | πῶλου· τινὲς οὕτω συντάσ-
 τυμα ἢ τοῦ Αἴαντος ss³ διὰ | σουσιν ὡς φονεὺς τοῦ δγα-
 15 τὸ δρμητικὸν καὶ τὴν ἐν πολέ- | στρίου πῶλου ἦτοι τοῦ Αἴαν-
 μοις ἀλκήν, ἢ τοῦ Τελαμῶνος, | τος, δ ἐγὼ δπατρῖου γράφω,
 δπερ ἐστὶ βέλτιον ss³ss⁶. | ἄλλοι δὲ μέχρι τοῦ φονεὺς
 στίλβουσιν, ἀρχονται δὲ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς οὕτω τὸ νόθον
 P γέννημα τοῦ πῶλου ἦτοι τοῦ Τελαμῶνος. φίτυμα
 20 δὲ ὅλον | γέννημα|. ss³ συγγενῶν δὲ βλάβη διότι κατεπο-
 λέμει τοὺς Τρῶας ὁ Τεῦκρος συγγενεῖς αὐτοῦ ὄντας. ss³ss⁶ τῶν
 Τρῶων, διὰ τὸ Ὀμηρικόν seqq. Θ 297—299. T

456 τοῦ λύσαν τοῦ Αἴαν- | ὡς φονεὺς τοῦ δπατρῖου
 τος, διότι μανεῖς ἀνείλεν τὰ | Αἴαντος τοῦ μανέντος ἔνεκα
 25 τῶν Ἑλλήνων ποίμνια. ss³ | τῶν Ἀχιλέως δπλων καὶ ἀνε-
 λόντος τὰ Ἑλληνικὰ ποίμνια.

ἢ δὲ ἱστορία τοιάδε· ὁ Αἴας μανεῖς διὰ τὸ δοθῆναι τὴν Ap. ep. I
 πανοπλίαν τοῦ Ἀχιλέως τῷ Ὀδυσσεὶ τὰ ποίμνια τῶν Ἑλλή-
 νων ἀνείλε. | τῶν Ἑλλήνων δ' ὀνειδιζόντων ὑστερον T καὶ infr. 169
 30 αὐτὸν ἀναιρεῖ μετὰ ξίφους, δπερ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Ἐκτωρ |
 ὅτε πρὸς ἀλλήλους ἐμονομάχησαν. καὶ Ὅμηρος seqq. H 303
 δῶκε —305.

20 γέννημα Hes.

1^b οπατρίου a δπατρίου γ1 m² om. γ2 δγαστρίου γ1 om. γ2
 6 Περιβοίας Muell. cf. 4013 Πορθάνος Ap. bibl. III 162 I 63
 15 δρμητικὸν ἄγαν s⁶ πολέμφ s⁶ 24 ἀνῆρει s 25 θράμματα s

- 455 χέαντος· Ἡρακλῆς τῷ τοῦ λέοντος δέρματι τὸν
 Ἀλάντα περιεκάλυπεν, ὅπως ἄτρωτος εἴη. μαρτυρεῖ δὲ τοῦτο
 P καὶ Πίνδαρος (Isthm. VI 67). τὸ δὲ ἐξῆς· τὸν Ἀλάντα | ἡ
 τοῦ ὤμησητοῦ δορὰ τοῦ λέοντος κατεσκεύασεν ἄτρωτον | μίαν
 5 ὁδὸν θανάσιμον ἔχοντα κατὰ τὴν πλευράν, ἣν ἐκρυπεν ἡ
 θήκη τοῦ τόξου. ἄλλως. μίαν ὁδὸν φησι πρὸς τὸν Ἄϊδην
 εἶναι, παρόσον ὑπὸ τοῦ γωρυτοῦ κρυφθεὶς τόπος τοῦ σώ-
 ματος τοῦ Ἀλάντος τρωτὸς ἦν, τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ἄτρωτον.
 τοῦτον δὲ οἱ μὲν περὶ τὴν κλεῖδα φασιν εἶναι, οἱ δὲ περὶ
 10 τὰ πλευρά, ὡς Αἰσχύλος ἐν Θηρίσσαις φησὶν (fr. 78 N). ss³
 *χάρωνος· χάρων δ' | λέων | κατὰ Μακεδόνας. s⁴ ἡ δὲ
 ἱστορία τοιαύτη*· ἐν Νεμέᾳ χώρᾳ τοῦ Ἀργίου λέων ἦν ἄτρωτος Theocr.:
 σιδήρεω καὶ βολαῖς παντοίαις, δν Ἡρακλῆς συνθλάσας ταῖς οἰ- 169—2
 κείαις χερσὶ σκεπαστηρίῳ τῷ τούτου δέρματι ἐκέχρητο. | φίλος 275. 22
 15 δὲ ὢν τῷ Τελαμῶνι ἄπαιδι ὄντι καὶ θύοντι ποτε τῷ Διὶ Pind. J.
 διαπορευόμενος ἐκλήθη ὑπὸ τούτου εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐ-
 τοῦ οἰκίαν καὶ θῦσαι τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ πατρὶ Διὶ οὕτως,
 ἐστὼς μετὰ τῆς λεοντῆς, καὶ εὐξασθαι γενέσθαι παιδίον
 ἄρρεν αὐτῷ. Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν χρυσέαν οἰνοδόχον φιάλην
 20 ἔθυσε καὶ ἠϋξάτο τούτῳ. καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν διέπτῃ ἀετὸς
 καὶ φησι Τελαμῶνι· ἔσται σοι παῖς, δν κάλεσον Ἀετὸν κατὰ
 τὸ σημεῖον. καὶ γεννηθέντα τὸν Ἀλάντα Ἀετὸν ἐκάλεσεν, εἰτα
 Ἀλάντα. | αὐξήθέντα δὲ τοῦτον τῇ λεοντῇ Ἡρακλῆς ἐσκέπασε
 καὶ ταύτην αὐτῷ ἐχαρίσατο (*Al. 455) ὑφ' ἧς σκεπόμενος,
 25 ὡς ληροῦσιν (supr. 3), ἄτρωτος ἦν πλὴν μόνου τοῦ τόπου κατὰ
 τινος τοῦ σκεπομένου πρῶην ὑπὸ τοῦ γωρυτοῦ, ὅτε ταύτην
 ἐφόρει ὁ Ἡρακλῆς, ὅτε δὲ Ἀίας, ὑπὸ τοῦ σάκου T. ἄλλοι
 δὲ φασιν, ὑπὸ τὴν κλεῖδα εἶναι τρωτὸν τὸν Ἀλάντα (supr. 9).
 ταῦτα δὲ λήρος, οὕτως δὲ τὸ ἀληθὲς ἔχει. περιδέξιός ὢν
 30 στρατιώτης ὁ Αἴας καὶ πολλοὺς πολεμήσας πολέμους οὐδέ- (Palaeogr.
 ποτε ἐτρώθη τῷ ἄριστα τηρεῖν ἑαυτὸν καὶ σκέπεσθαι τῷ
 σάκει. ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνείλε τὸ ξίφος κατὰ τῆς πλευρᾶς

1 Ἡρακλῆς — arg. Soph. Ai. extr.
 Ai. 833

10 Αἰσχύλος — sch. Soph.

ῥσας ἢ τοῦ τραχήλου, εἰς μῦθον ἐτέθη· οὗτοι τοὺς τόπους
τούτους μόνος εἶχε τρωτοῦς.

458 γωρυτός ἢ τῶν βελῶν θήκη. * Eg (EM 2447) γω-
ρυτός Σκύθης ὁ τοῦ Τευτάρου, δὴ πρὶν (415) οὗτος εἶπεν
5 Ἡρακλέα διδάξαι τὴν τοξικὴν. ἐγὼ δὲ ἔφην· οὗτοι ἄλλοι φασὶν
Ἐδρυτον ἢ Ῥαδάμανδρον αὐτὸν διδάξαι πατρώον αὐτοῦ γενό-
μενον. T.

P 459 Κωμύρῳ τῷ Διί· Κώμυρος γάρ | ὁ Ζεὺς | ἐν Ἀλι-
καρνάσῳ τιμάται. ss³s⁴

10 461 τὸ δ' s αἶτας ss³ ἀντὶ τοῦ s ὁ Ἡρακλῆς ss³s⁶ παρὰ ..
(P) Λακεδαιμονίοις s³s⁶ ἐκλήθη s³· ἐφίλει γὰρ τὸν Αἴαντα, διὸ ss³s⁴
δεξιόμενος αὐτὸν ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ καὶ T πῆλας αὐτὸν
ἠῤῥατο ὑπὲρ αὐτοῦ τῷ Διί ss³s⁴ ἄτρωτον διαμεῖναι s³. * αἶτα
γενικῇ | τοῦ φίλου | δωρικῶς|. οἱ δὲ σχολιασταὶ διὰ τοῦ i p EM 51
15 γράφοντες ληροῦσιν*.

P 462 τὸ δ' s οὐ γάρ τι πείσει ss³s⁴ | οὐ γὰρ πείσει s³s⁴
φησὶν, ὁ Τεύκρος τὸν πατέρα | Τελαμῶνα ss³s⁴ εἰπὼν· οὗτος ὁ
Ἀθήμιος καὶ ὁ πολεμικὸς Αἴας αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνείλεν |.
Ἀθήμιοι γὰρ, ὡς φησὶν Ἑλλάνικος, εὖρον ὀπλοποιίαν (227). T
20 Ἀθήμιος δὲ ὁ Αἴας ὁ θερμὸς ἐν μάχῃ ἢ | ὁ χαλεπὸς καὶ
διάπυρος|. καὶ Ὅμηρος ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας
Τελαμῶνιος Αἴας (N 321). διὸ καὶ ταῦρος βαρύφρων
ὁ αὐτός, δυσμενεστάτου δὲ ξένων τοῦ Ἑκτορος. ss³· οὗτος
δὲ τῷ ξίφει τοῦ Ἑκτορος s ἀνείλεν ἑαυτόν, καὶ Σοφοκλῆς
25 μαρτυρεῖ (Αἰ. 658). ss³

463 ὁ πρηστήρ καὶ | ὁ σφοδρὸς ἄνεμος | τῆς Ἑννοῦς (Hes.) gl. 1
καὶ | τοῦ πολέμου | — Ἑννὴ γὰρ ἐπίθετον Ἦρας T — | 9 846? |
οὐ ποτ' εἰς φυγὴν τραπεῖς ταῦρος βαρύφρων ὡς AD E 33;
καὶ Ὅμηρος seq. N 321. T πρηστήρα καλεῖ τὸν Αἴαντα διὰ cum E 8

30 τὸ | διάπυρον καὶ θερμὸν | εἶναι ἐν ταῖς μάχαις. s⁴
δυσμενεστάτου ξένων | * τοῦ Ἑκτορος *|. μονομαχίας sup. 28
* γὰρ * τῷ Ἑκτορι καὶ ἰσορρόπου τῆς μάχης γενομένης φι-
λιούνται καὶ ἀλλήλοις διδοῦσι δῶρα Αἴας μὲν ζωστήρα
δίδου φοῖνικι φαιινόν (H 305) μεθ' οὗ ἀναιρεθεὶς Ἑκ-

^{εἰ}
10 αἶτας s αἰίας s³ proll. 8
23 δυσμενέστατος s

11 Λακεδαιμονίοις proll. l. l.

τωρ ὑπ' Ἀχιλέως δεδεις ἐκ τοῦ ἄρματος ἐσύρετο | Ἀΐας
δὲ τότε σπάθην ἀφ' Ἑκτορος λαβὼν μετ' αὐτῆς αὐτὸς ἐαν- ^{supr. 1}
τὸν ἀνείλεν, ὥς φησι Σοφοκλῆς.

466 αὐτουργὸν δὲ καλεῖ τὸν Αἴαντα, ἐπεὶ ἐαυτὸν ἀνεί-
5 λεν. ^{ss³} Ἀντικλειδῆς δὲ φησιν αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Πάριδος
τοξευθέντα ἀποθανεῖν. ^{ss³s⁴}

467 Τραμβήλου κάσιν τὸν Τεῦκρον λέγει. μετὰ γὰρ
τὴν Ἰλίου ἄλωσιν τὴν γενομένην ὑπὸ Ἡρακλέος Τελαμῶν
ἔλαβε γέρας ἐξαιρετον Θεάνειραν ^{ss³s⁴} τὴν καὶ Ἡσιόνην Τ
10 ὡς Ἴστρος ἐν Συμμίκτοις (FHG I 421) φησίν. αὕτη δὲ ἐκ
τοῦ Τελαμῶνος ἐγκυος γενομένη ἀπέδρασεν ἐκ τῆς νεῶς καὶ
ἦλθεν εἰς Μίλητον διανηξαμένη τὴν μεταξὺ θάλασσαν ^{ss³s⁴}
καὶ Λέσβον † Τ ἐγὼ δὲ ὠνηθεῖσά φημι παρὰ Πριάμου (337) Τ.
ἐβασίλευε δὲ τότε τῆς Μιλήτου Ἀρίων, ὃς αὐτὴν ἐν ὄλῃ
15 κεκρυμμένην εὐρὼν ^{ss³s⁴} διέσωσε ^{s⁴} καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς γενό-
(P) μενον | υἱὸν Τράμβηλον | ὀνομασθέντα ἀνέθρεψεν ὡς ἴδιον
υἱόν. τῆς δὲ ἐπὶ Ἴλιον στρατείας γενομένης Ἀχιλεὺς εἰς
Μίλητον παρεγένετο, εἴτα τὸν Τράμβηλον ἀντιστάντα ἀπέ-
κτεινε. Θανμάσας δὲ αὐτοῦ τὴν ἀνδρίαν καὶ μαθὼν ὅτι ἐκ
20 Τελαμῶνός ἐστιν ἔθαψεν αὐτὸν καὶ μέχρι τινὸς ὡς συγγενῇ
P ἔκλαυσε. ^{ss³s⁴} ξύνενυος οὖν | πατρὸς ἢ Θεάνειρα |. ἄλλως.
τὸν ἀδελφὸν τοῦ υἱοῦ τοῦ Τελαμῶνος ἦτοι τοῦ Αἴαντος
| τὸν Τεῦκρον |. s

469 δοθεῖσα· πυργοσκάφον λέγει | τὸν Τελαμῶνα | ^{ss³s⁶}
25 τὸν πορθήσαντα τὴν Τροίαν ^{ss³}. ἱστορεῖ γὰρ Ἑλλάνικος
(FHG I 64) ὅτι καὶ πρὸ τοῦ Ἡρακλέος εἰσελθὼν εἰς τὴν
Τροίαν ὁ Τελαμῶν καὶ μέρος τι τοῦ τείχους καταβαλὼν ^{ss³s⁴}
εἴτα παρατηρήσας καὶ μαθὼν | εἰσῆλθε. || σπωμένου δὲ ἐπ' ^{Ap. W}
δυσχεράναντα τούτου ἔνεκα αὐτὸν Ἡρακλῆος τὸ ξίφος | ¹³
30 τὸν Ἡρακλέα Ἀλεξικάκου Ἡρα- | Τελαμῶν παρατηρήσας τού-
κλέος βωμὸν ιδρύσατο καὶ τὴν | του ἔνεκα δυσχεράναντα τὸν
ἐπὶ τῷ πεπραγμένῳ αὐτοῦ ὄρ- | Ἡρακλέα | λίθους περὶ αὐτὸν
γὴν ἐθεράπευσε ^{ss³s⁶}. | ἐσώρενε. τοῦ δὲ φραμένου τί

5 Ἀντικλειδῆς arg. Soph. Ai. (Muell. Script. rer. Al. M. 149 fr. 11)

5 ἀντικλῆς ^{ss³} 11 ἀπέδραμεν s 14 ὄριον s³ ὠαρίωνος s⁶ ὄριων
archetypus S? 30 Ἀλεξικάκου inepte: Καλλινίκου Ap. bibl. II 135
proll. 8

τοῦτο; Τελαμών εφ' ἑγείρειν μέλλω βωμὸν Ἑρακλῆος
| Ἀλεξικάκου|. καὶ οὕτω τῆς ὀργῆς Ἑρακλῆς παύεται καὶ
γέρας αὐτῷ τὴν Ἡσιόνην | τὴν καὶ Θεάνειραν | δωρεῖται|. 170a

470 *ῥήτρησι δημηγορίαις*. T

- 5 472 τὸ δὲ στεῖλαι τριπλᾶς φασὶν s <δι> ὁ Φοινοδά-
μας γ' ἔχων θυγατέρας ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τοῦ Λαομέδοντος
ἐκθεῖναι αὐτὰς τῷ κῆτει ἐκκλησίαν συναγαγὼν ἐδημηγόρησε
δέον εἶναι Λαομέδοντα τὸν αἴτιον ὄντα τοῦ κακοῦ ἐκθεῖναι
τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἡσιόνην καὶ ἔπεισε τοὺς Τρῶας. διὸ
10 ἐξεδόθη πρὸς βορὰν τῷ κῆτει. ἦν καταλαβὼν Ἑρακλῆς
ἔσωσεν ἀνελὼν τὸ κῆτος. ss³ s⁴ ἄλλως Φοινοδάμαντά
φησιν, ὃς ἔπεισε Πρίαμον δοῦναι τὴν Ἡσιόνην τῷ κῆτει. s
τούτου δὲ ἐνεκα μηνιῶν ὁ Λαομέδων τῷ Φοινοδάμαντι s 952
τὰς ἐκείνου γ' θυγατέρας τισὶν ἔδωκεν ἐλθοῦσιν | εἰς τὴν
15 ἐρημον τῆς Αἰβύης †T ἑᾶσαι αὐτὰς θηροβορῶτους γενέσθαι.
ὦν μιᾷ μιγείς ὁ Κρημισσὸς ποταμὸς ἐν εἶδει κυνὸς γεννᾷ
τὸν Αἰγέσταν, ὃς ἐκείσε γ' ἔκτισε πόλεις Αἰγέσταν, Ἀταλλαν
καὶ Ἔρυκα.

*471 γλαυκῷ κυνὶ | τῷ κῆτει. | βάβαξ | ὁ ῥήτωρ p P

20 | παρὰ τὸ βάζω | τὸ λέγω*.

EM 184a

- *P 476 ὁ δ' ἀντὶ πιποῦς. | *πιπὼ ὄρνειον ἐστὶ θαλάσ-
δ δὲ θῆρ ἤγουν τὸ κῆτος πι- | σιον εὐπρεπές, νῦν δὲ τὴν
ποῦς δὲ ὄρνειον ss³ μικρὸν s³ | Ἡσιόνην οὕτω καλεῖ. σκορ-
θαλάσσιον ss³ εὐειδές ss³ s⁶ | πῖον δὲ | τὸν Ἑρακλέα | διὰ p
25 τὸ φονικόν.

κακὴν δὲ ὠδῖνα τὸν Ἑρακλέα καλεῖ, ὅνπερ ἦν τὸ κῆτος
καταπῖον ss³ s⁴. *γλαυκὸς ἐπὶ ὀφθαλμοῦ, λευκὸς δὲ ἐπὶ τοῦ
σώματος ὄλου*. T

- 478 *ὁ δεύτερος δὲ· ἡ σύνταξις οὕτως· ὁ δὲ ἀγρό-
30 τῆς χειρσαῖτος Ἀγαπήνωρ ὁ αὐτόδαιτος δ' ἐκ | τῶν λυ- p
καινομόρφων κρεανόμων Νυκτίμου | ἐσχηκῶς τὴν γέ-
νεσιν | — Νυκτίμου δὲ φησιν ἐκ δρυὸς τεχθέντος — ποίων
κρεανόμων Νυκτίμου; τῶν πρὸ τῆς μήνης τεχθέντων καὶ
τῶν θαλψάντων κατ' ἄκρον χειμῶνα ἐν σπληδῷ πυρὸς

5 <δι> Kink.

7 αὐτῶν μίαν †T

12 Πρίαμον proll. 8

17 Ἀταλλαν b Ἀταλαν γ1 om. γ2

24 εὐειδέστατον s

32 τεχθέντος

velutai in 480 ἐκγόνον extaret

τρέϊν παρέχουσα τοῖς ἐναντίοις. | ἡ δτι κατὰ Δημόκριτον *Eg? (sch. Θ 39)
 τρία ταῦτα χαρίζεται, βουλευεῖν καλῶς, κρίνειν ὀρθῶς, πράτ-
 τειν δικαίως.

520 Βοαρμία δὲ καὶ Λογ- | Βοαρμία παρὰ τὸ ἀρμόσαι
 5 γᾶτις παρὰ Βοιωτοῖς ss³ κα- | καὶ ζεύξαι εἰς ζυγὸν καὶ ἀρο-
 λείται καὶ s τιμᾶται. ss³ Ὀμο- | τρον βοῦς. T ἡ αὐτὴ γάρ ἐστιν,
 λωῖς παρὰ Θηβαίοις. καὶ δ | ὡς ἔφην (187ss), τῇ φρονήσει.
 Ζεὺς παρ' αὐτοῖς Ὀμολώιος οὕτω δὲ τιμᾶται παρὰ Βοιω-
 P καὶ πύλαι Ὀμολώιδες. | Βία τοῖς. καὶ Λογγάτις ὁμολῶς
 10 δὲ ἰσχυρά. | s | s⁴? | Λογγὰς γὰρ ἡ χώρα
 Βοιωτίας s⁴. Ὀμολωῖς δὲ τιμᾶται παρὰ Θηβαίοις. | *Ὀμο- Aesch. Se
 λωίδες γὰρ πύλαι Θηβῶν* | ἀπὸ Ὀμολώιδος τῆς Νιόβης θυ- sch. ib. 5
 (P) γατρός | T. *Βία ἡ | δυνατή | *. s⁴ ἡ δτι τριγέννητος
 15 γεννηθῆναι, διὸ καὶ παρ' Ἀθηναίοις ἡ τρίτη ἱερὰ αὐτῆς
 καλεῖται. ἡ δτι παρὰ τῷ Τρίτῳ ποταμῷ γεννηθῆναι (λέ-
 γεται), ὅθεν καὶ Τριτογένεια, ὡς καὶ Ὀμηρος Αἰδὸς θυγά-
 τηρ κυδίστη Τριτογένεια (A 515). s

521 χειρὼν ακτεες οἱ διὰ τῶν χειρῶν ἐργασάμενοι *καὶ
 20 κτίσαντες* τὸ τεῖχος τῆς Ἰλίου, μυθικῶς. λέγει γὰρ | Ποσει- 522 P
 δῶνα καὶ Ἀπόλλωνα |. ἡ δὲ ἱστορία δῆλη, *τὰς δὲ ἀλλη-
 γορίας ὡς πολλὰς καὶ ἀχρησίμους ἐνταῦθα ἐατέον*. *διπλοῖ
 περισπαστέον, διπλὸς δὲ κυρίως καὶ ἐξ αὐτοῦ διπλοὶ ὀξυ-
 τόνως. †T

25 522 Ἀρύμας. Κρῶμνα δὲ χωρίον Κορίνθου. s³s⁴ ἄλ-
 λως s³. Κρῶμνα πόλις Παφλαγονίας, ἐν ᾗ Ποσειδῶνος ἱερὸν
 ἐστίν. ss³s⁴ ἔστι δὲ καὶ Κορίνθου τόπος ὡς καὶ Καλλί-
 μαχος ss³ ἐν Σωσιβίου s³ νίκη τῇ μὲν Κρωμνίτην (p. 21969
 P Schn.) ss³. Ἀρύμας δὲ | ὁ Ἀπόλλων | ss³s⁴ παρὰ Μιλη-

16 δτι — Τριτογένεια sch. Pind. P IV 35

7 Θηβαίοις e T | ἀθηναίοις 8 Ὀμολώιος Wentzel | ὁμολωῖς
 9 πύλαι Ὀμολωίδες e T | πύλαιος ὁμολωῖς 10^b ἡ χώρα | χωρίον II ἐστὶ
 χώρα? 14 μηνός cf. EM 76717 φθίνοντος sch. Θ 39 (Phot. †Suid.)
 25 χώρα a 28 νικητῇ s

ἡ ἐπειδὴ Ἀγαπήνωρ ἀπὸ Δρύοπος εἶχε τὸ γένος, ὁ δὲ Δρύοψ
 Ἀπόλλωνος καὶ Δίας τῆς Λυκάονος υἱός. ταύτη συνελθὼν
 Ἀπόλλων ἐγκυνὸν ἐποίησεν ss³ s⁴ ἥτις τεκοῦσα τὸ βρέφος
 ἔτρεφε δρυὸς στελέχει, διδὸν προσηγορεύθῃ Δρύοψ ss⁴ | καὶ sch. Ap.
 5 ἐξ αὐτοῦ Δρύοπες οἱ περὶ Παρνασσόν, ὡς φησιν Ἥλιος δίου Δ 1218
 — ἔπεφνε (Ap. A 1213).

481 λυκαινομόρφων· τοῦ Διὸς παραξενωθέντος Λυ-
 κάονι μυθολογεῖται τὸν ss³ τῶν παίδων s νεώτερον αὐτῷ
 10 θῆσαι ss³ καὶ παραθεῖναι τινα παῖδα Νύκτιμον τοῖονμα s
 τὸν δὲ θυμωθέντα μὴ μόνον τὸν ἐπιχειρήσαντα κεραυνῶσαι,
 ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων πολλούς, μόνω ss³ δὲ s³ συγχωρῆσαι ss³
 δευθέντι s³ Λυκάονι καὶ ὀλίγοις ἄλλοις, συγχῦσαι δὲ τὴν
 15 ὁλὴν τράπεζαν, ἀφ' ἧς Τραπεζοῦσαν ὠνόμασε πόλιν ἐν Ἀρ-
 καδίᾳ. μετέβαλε δὲ καὶ ἑτέρους πολλούς εἰς λύκους καὶ
 15 ὄρος διὰ τοῦτο ἐν Ἀρκαδίᾳ Λύκαιον ὠνομάσθη. ss³ ὁ τρά-
 γος κακῶς ἔφη· λυκομόρφων γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν. οὐ γὰρ
 λύκαιναι, ἀλλὰ λύκοι γεγόνασιν οἱ Λυκάονος παῖδες κατὰ
 τοῦτον. ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· | Πελασγὸς ἦν παῖς τοῦ Διὸς Ap. III 96
 καὶ Νιδόβης, ὃς Λυκάων παῖς ἐκ Μελιβοίας κόρης εἶτ' οὖν
 20 Κυλλήνης, ὡς φασιν ἄλλοι πάλιν. οὗτος κατιστάς βασιλεὺς
 τῶν Ἀρκαδίων πολλοῖς γάμοις δέδεικτο πεντηκοντόποις. ἀλλ' 98
 ἀσεβὲς βλάστημα τῶν τέκνων ἔφν | ὧν ἦν † Μέναιρος, Θεσ- 97
 πρωτὸς σὺν Νυκτίμῳ, Κανῶν, Λύκος Φθίος τε καὶ Τηλε-
 βόας, Αἰμῶν, Μαντίνους, Στύμφαλός τε καὶ Κλείτωρ Ὀρχο-
 25 μενός τε καὶ ἑτεροὶ | οἱ πάντες, ὡς ἔφην, ἐνίκων ἀσεβείᾳ* 98
 καὶ ὑπερηφανίᾳ. Ζεὺς δὲ εἰκασθεὶς ἀνδρὶ χερνύτῃ παρα-
 γίνεται αὐτοῖς, οἱ δὲ καλέσαντες αὐτὸν ἐπὶ ξενίᾳ σφάττουσιν
 ἕνα παῖδα τῶν ἐπιχωρίων, οὗ τὰ σπλάγχνα συμμίζαντες
 παρέθεντο τῇ τραπέζῃ. Ζεὺς δὲ μυσσάμενος τὴν *μὲν* 99
 30 πέξαν ἀνέτρεψεν, ὅθεν νῦν ὁ τόπος | Τραπεζεὺς Τ ἐν Ἀρκα-

1 Δρύοψ — 2 υἱός sch. Ap. A 1218 (EM 28834)

1 δρυὸς et i. l. δρυὸς τοῦ δρυόπος κατ' ἀποκοπὴν s³ 4 ἐκρυπτε Τ
 om. s³ 5 Ἥλιος 9712 8 *νεανικώτατος? Ap. bibl. III 98
 12 συγχωρῆσαι s 13 *ὁλοήν? τραπεζοῦσα ὠνόμασται πόλις ἀρκα-
 δίας s³ Τραπεζοῦσα suspecta forma *ὠνομάσθαι? 20 οὗτος —
 25 τε καὶ versus 22 μάλινος in lit. b μέναιος in lit. γ1 μέλανθος m³
 μάλινθος γ2 27 ξενίᾳ cf. 6412 n.

διὰ καλεῖται, *Λυκάονα* δὲ καὶ τοὺς υἱοὺς κεραυνοῖ πλήν
Νυκτίμου | τοῦ νεωτέρου|. *Νυκτίμου* δὲ τὴν βασιλείαν λα- 173a
 βόντος ὁ ἐπὶ *Λευκαλίωνος* γίνεται κατακλυσμὸς διὰ τὴν τῶν
Λυκάονος παίδων ἀσέβειαν. Τ ἄλλως. ὁ *Ζεὺς* ἐπιξενωθείς
 5 *Ἀρκάδι* τῷ *Λυκάονι* εἰσιτιάτο. οἱ δὲ τούτου υἱοὶ ἀπόπειραν
 ποιούμενοι, εἰ θεὸς ἐστί, κρεανομήσαντες *Νύκτιμον* καὶ τὰ
 τούτου κρέατα συμμίζαντες τοῖς ἄλλοις κρέασι παρέθηκαν
 τῷ *Διὶ*. ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀνέτρεψε τὴν τράπεζαν, ὄθεν καὶ
Τραπεζοῦσα πόλις ἐστὶν ἐν *Ἀρκαδίᾳ*, τοὺς δὲ *Λυκάονος*
 10 παῖδας ἀνείλε κεραυνῷ καὶ τὴν *Ἀρκαδίαν* συνεχῶς ἐκεραυνῶν,
 ἕως ἡ γῆ παρακαλοῦσα τὸν *Δία* τὴν χεῖρα ἐξέτεινε, διό φασι
 πρῶτον παρ' *Ἀρκάσιν* ἐκχειρίαν γενέσθαι. ἐνίους δὲ τῶν
Λυκάονος παίδων εἰς λύκους μετέβαλεν. ss³s⁴ οὗς ὁ *Λυκό-*
φρων οὐκ οἶδ' ὅπως ἔφη λυκαινομόρφους γενέσθαι, εἰ μὴ πον
 15 εἶδος ἀντὶ εἶδους ὤφειλεν εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀρκτομόρφων.
Καλλιστῶ γάρ, ὡς ληροῦσιν (Ap. bibl. III 100), ἡ *Λυκάονος*
Θυγάτηρ, σύνθηρος ἦν *Ἀρτέμίδι*, ἥ *Ζεὺς* εἰκασθεὶς *Ἀρτέμίδι*
 συνεμίγη, ἀρκτον δὲ ταύτην ποιεῖ διὰ τὸ λαθεῖν τὴν *Ἥραν*,
 ἐξ ἧς ὁ *Ἀρκὰς* ἐγεννήθη. ἐκ ταύτης δὲ τῆς σειρᾶς κατὰ
 20 γεται ὁ *Ἀγαπήνωρ*. *Νυκτίμου* κρεανόμων· οὗτος
 λῆρος· οὐ γὰρ τὸν *Νύκτιμον* ἐκρεανόμησαν, ἀλλ' ἕτερον ἐπι-
 χώριον παῖδα, ὧς φησιν *Ἀπολλόδωρος* (III 98) καὶ ἑτε-
 ροὶ (1739). Τ

482 τῶν πρόσθε μῆνης· πρῶτον τοῦτο σκόπει δι
 25 καὶ τὰ ἐπιρρήματα τὸ ἦ ἐφελκυστικὸν ἔχουσι φωνήεντος
 ἐπιφερομένου, συμφώνου δὲ οὐκέτι, ὥσπερ καὶ γὰρ γράφω καὶ
 τοῦτου ἕνεκεν πολλοῖς τῶν ἀμαθῶν διασύρομαι τὸ αὐτῶν
 ἀρρώστημα προσπατόντων ἐμοί. Τ τῶν πρόσθε δὲ μῆ-
 νης, ἐπεὶ προσέληνοι οἱ *Ἀρκάδες*. ss³s⁴ ἐτρέφοντο δὲ πρό-
 30 τερον τῇ βαλάνῳ. s οἱ δὲ *Ἀρκάδες* ἡσθιον | τὰς βαλάνους
 P ὀπτῶντες πυρί|. s³ ἐτρέφοντο γὰρ πρὸ συνόδου τῆς σελή-

4 Ap. bibl. III 98

4 ἄλλως — temere a T suis interiecta om. c 9 *Τραπεζοῦσα* hoc
 uno loco ἐστὶν om. s 12 τινὰς s³ ἐνίους — e 173₁₄ cf. 48₃₁
 66₁₅ proll. 8 13 τοὺς s παῖδας s 18 συνευνάζεται II Ap.
 31 ἐτρέφοντο — de Arcadum interluni castu aliunde nihil constat

P νης | πυρὶ ὀπτῶντες τὰς βαλάνους|. s⁴ καὶ τὸ τοῦ χρησμοῦ
πολλοὶ δ' ἐν Ἀρχαδίῃ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασιν
(Her. I 66). τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως . . . s ἡ | ὅτι προσέληνοι sch. Aes.
οἱ ὕβρισται λέγονται· προσελεῖν γὰρ τὸ ὕβριζεν|. ἄλλοι Prom. 4
5 δὲ αὐτοὺς ὡς μωροὺς διαβάλλουσιν ὡς λέγοντας ἀρχαίους sch. Ar. N
εἶναι καὶ τῆς σελήνης παλαιότερους|. τὸ δ' ἀλληγορικώ- 397
τερον *οὕτως* ἐστίν|. ἀστρολογίαν γὰρ, ἐνιαυτόν, μῆνας, *Mal. ?
ισημερίας καὶ τὰ τοιαῦτα Πᾶν Ἀρχαδῶν βασιλεὺς ἢ Ἄτλας
Αἰβυς (879) εὗρεν ἀπὸ σελήνης τοὺς μῆνας συλλογισάμενος,
10 ὅστερον δὲ Θαλῆς. | ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι Ἀρχάδες θυσίας ?
θεοῖς κατέδειξαν πρῶτον μὲν, δεύτερον ἱππον λευκόν, τρίτον
δρυὸς φύλλα, ὅθεν ἢ Πυθῶ *πολλοὶ ἐν Ἀρχαδίῃ* βα-
λανηφάγοι ἄνδρες ἔασιν.

483 σπληδῶ· σπληδὸς δὲ κατὰ γλῶσσαν | ἡ σποδός|. 15
| τὰς δὲ βαλάνους | ἥσθιον οἱ Ἀρχάδες | ὀπτῶντες πυρὶ|. s

484 τὸ δὲ χαλκωρυχήσει ἐπειδὴ πολλὰ χαλκοῦ μέ-
ταλλά ἐστίν ἐν Κύπρῳ. λέγει οὖν ὅτι παραγενόμενος ἐξ
Ἀρχαδίας | ὁ Ἀγαπήνωρ | ἐν Κύπρῳ | χαλκὸν ἐργάσεται|. ss³⁴.
ἐγὼ δὲ φημι ὅτι παραγενήσεται ἐν Κύπρῳ, ὅπου χαλκω-
20 ρῦχοι εἰσὶν· ἀπρεπὲς γὰρ τὸ τοιοῦτον στρατηγὸν γενέσθαι
χαλκωρῦχον. τὸ δὲ σχῆμά φημι κατὰ σύλληψιν ἢ χαριεν-
τισμόν.

485 γυνύθοος δὲ ἀντὶ τοῦ βόθρος. καὶ | πᾶν κοίλωμα
οὕτως καλεῖται. s

25 486 οὗ φίλυν | *τὸν πατέρα*|. T ἦν γὰρ Ἀγαπήνωρ P
ὁ υἱὸς Ἀρχαίου. οὗτος δὲ ἐπὶ τὸν Καλυδώνιον κάπρον ἐξελ-
θὼν ἀνῆρέθη ὑπ' αὐτοῦ. s³s⁴ τὸ δὲ πλάτος τῆς ἱστορίας
Ὅμηρος (I 529) φησι· καὶ Σωτήριχος ἐν τοῖς Καλυδωνια-
κοῖς λέγει . . . s⁴ ὁ δὲ Καλυδώνιος σὺς πρῶτον μὲν περὶ τὴν
30 Οἰτην διατρίβων (486) ἦλθεν εἰς Αἰτωλίαν s³s⁴ Ἀρτέμιδος
μήνιδι, ὅτι οὐκ' ἐθύσεν αὐτῇ ὁ Οἰνεὺς seq. ἄλλοι — I 535 T.
Οἰταῖος οὖν ἐκεῖνος καλεῖται | ἀπὸ τῆς Οἰτης|. s³s⁴s⁶

14 σποδός Nic. Θ 763

23 βόθρος, κοίλωμα Hes.

2 ἀρχαδίη in lit. s³ 3 lac. ind. 12 πυθία II 18 ἐργάζε-
ται s 19 εἰς τὴν κύπρον II 28 Σωτήριχος — Hist. VII 73
29 lac. ind. πρῶτον μὲν | πρότερον II om. a 32 ἐκεῖνος — Οἰτης
διὰ τοῦτο T

- (P) 487 τόρμαισι ταῖς περιγραφαῖς τοῦ βουβῶνος |
 τόρμη δὲ ἡ καμπή, ἀφ' ἧς τὴν τοῦ μήρου καμπὴν δεδήλωκεν,
 θρυλλίξας δὲ ἀντὶ τοῦ θραύσας· περὶ γὰρ τὸ ἄκρον, φησὶ,
 4 τοῦ βουβῶνος ἐπλήγη ὁ Ἀγκαῖος. s³ βουβῶνος ἐν
 P †P τόρμαισι | ταῖς περιφερείαις τοῦ βουβῶνος | συντρίψας
 τὸ σῶμα|. s¹ βουβῶν δὲ ἐστὶν ὁ τοῦ ἰσχίου τόπος· ὁ δὲ
 φησιν ὁ σοφώτατος οὗτος *Αυκόφρων* βουβῶνα, οὐκ ἴσημι
 *ἡ βαρβαρίζοντος καὶ φλυαροῦντος τοῦ ἀνδρὸς ἡ ἐμοῦ ἀμα-
 θαινόντος*. νῦν μὲν γὰρ ἐν τῷ βουβῶνι φησὶ τὸν Ἀγκαῖον
 10 πληγῆναι, εἰτα μετὰ μικρόν φησὶ πλήξας ἀφ' ἑκτῶς σφυ-
 ρόν (493)· ἐγὼ δὲ πάλιν γινώσκω σφυρὸν τὰ περὶ τὸν
 ἀστράγαλον μέρη. βουβωνόσφυρον οὖν μὴ γινώσκων κατὰ
 τὸν σοφώτατον τοῦτον *τὸν καὶ ψευδεῖς ἱστορίας μυρίας
 λέγοντα καὶ ἐαυτῷ καὶ οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις πολλάκις ἐναν-
 15 τιούμενον*, ὥς εἰοικεν, ἀμαθαίνω.

- 488 ἔγνω δ' ὁ τλήμων | λῆρός ἐστι καὶ τόδε· τῷ Σα-
 πεπλάνηται ὁ Αυκόφρων περὶ μίῳ γὰρ Ἀγκαίῳ στεφηφόρῳ
 P τὴν δμωνυμίαν. τὸ γὰρ | πολ- ἐξῆλθε χρησμός μὴ πιεῖν
 λὰ μεταξὺ πέλει κύλικος ἐξ ἀμπέλου. ὁ γὰρ Ἀγκαῖος
 20 καὶ χεῖλεος ἄκρου | ἐπὶ οὗτος υἱὸς ὢν Ποσειδῶνος
 τοῦ Σαμίου Ἀγκαίου εἴρηται, καὶ Ἀστυπαλαίας τῆς Φοίνι-
 δος ἦν Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυ- κος ἐφύτευσεν ἀμπέλον κατὰ
 παλαίας υἱὸς τῆς Φοίνικος Ἀριστοτέλην | τὸν τοὺς Πέ-
 βασιλεύων τῆς Σάμου. Ἀρι- πλους συντάξαντα †T. μάντις T
 25 στοτέλης δὲ ἐν τῇ Σαμίῳ δὲ *τις* εἶπεν αὐτῷ· οὐ πῆρς
 πολιτεία (fr. 530) φησὶν ὅτι οἶνον ἐκ ταύτης.
 Ἀγκαίῳ φυτεύσαντι ἀμπέλον
 τῶν οἰκείων τις εἶπεν ὥς οὐ
 γεύσεται τοῦ ἐκ ταύτης οἴ-
 30 νου. s³

ἐνηνοχίας δὲ κάρπον *τῆς ἀμπέλου* ἐκθλίψας ἔλαβεν εἰς
 κύλικα ἐπὶ τῷ πιεῖν καὶ s³s⁴

3 θραύσας lex. Ap. 88₂₁

22 sch. Ap. A 185. 188

16^b λῆρος — ἐξ versus 23^b τὸν — συντάξαντα cf. V Ros. in
 Arist. V 1574 31 ἐκθλίψας ἔλαβεν | ἀπέθλιψεν T

- δὲ ἀρπάξει τὴν Ἑλένην, οἱ δὲ ss⁴ Διόσκουροι s οὐ δυνήσονται
 ἐλθεῖν εἰς Ἴλιον ἐπικειμένου αὐτοῖς πολέμου. ss⁴ ἐνταῦθα
 οὖν ὁ μὲν Ἴδας ἀναιρεῖ τὸν Κάστορα, ὁ δὲ Πολυδεύκης τὸν
 Ἴδαν, τὸν δὲ Λυγκέα ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν. s καταρρακ-
 5 τήρα (539) ὄρνεον ἀρπακτικόν. T οἱ δεινὰ | κά πόθητα | sch. p 296
 οἱ Ἀφαρέως παῖδες καὶ οἱ Διόσκουροι. ὅτε γὰρ ἐξένιζον
 Διόσκουροι τὸν Ἀλέξανδρον, ἐκινήθη στάσις αὐτοῖς κατὰ
 Λυκόφρονα μὲν διὰ τὰς Λευκίππου θυγατέρας, κατ' ἐμὲ δὲ
 καὶ τοὺς λοιποὺς, *ὥς* ὅπισθεν εἶπον *πλατυτέρως* (1856),
 10 ἔνεκα βοῶν. οὕτω δὲ στασιαζόντων αὐτῶν Ἀλέξανδρος ἀρ-
 πάσας τὴν Ἑλένην, ὥς οὗτος ὁ Λυκόφρων φησὶν, ᾗχετο
 εἰς τὴν Τροίαν. T ἄλλως s³. περὶ τῶν Διοσκούρων καὶ
 Ἴδα καὶ Λυγκέως πρὸς ἀλλήλους μαχομένων φησὶ Δημή-
 P τριος ... ss³ καὶ s | πλανήτην δὲ λέγει τὸν Ἀλέξανδρον |
 15 ss³ ὀρθάγην δὲ | κατὰ γλῶσσαν τὸν ξένον | s. ὀρθάγην
 τὸν ξένον κατὰ διάλεκτον s⁴ ἀττικήν s⁶. ἔστι δὲ καὶ Ὀρθά-
 γης δαίμων Πριαπώδης περὶ τὴν Ἀφροδίτην. s⁴ ὀρθάγην
 δὲ | τὸν Ἀλέξανδρον ἦτοι τὸν ἀρπαγα |. ἦ | τὸν κατωφερῆ
 παρὰ τὸ ὀρθιᾶν|. s³s⁶
 20 542 ἀστεργῇ δὲ Κράγον s³s⁴ τὸν | Αἰα | λέγει T ἐπεὶ P
 μὴ ἔστειρε τὴν Θυσίαν αὐτῶν. λέγονται δὲ θύοντες s³s⁴ τοῖς
 ἄλλοις θεοῖς T ἐπιλαθέσθαι τοῦ Διός, ὅθεν γιλονεικίαν
 αὐτοῖς ἐνέβαλε. Κράγος δὲ ὁ Ζεὺς ἐν Λυκίᾳ τιμᾶται. s³s⁴
 544 *ὁδαξ κυρίως μὲν τοῖς ὁδοῦσι, νῦν δὲ τῷ στόματι
 25 λέγει.* T
 P 545 κηκασμοῖς | λαιδορίαις | ταῖς χλεύαις ὥς Καλλι-
 μαχος κηκάδι τῇ γλώσση (fr. 253). s³ ὠκρνωμένοι
 pP δὲ | τετραχυμένοι|. s³ κηκασμός ἢ | λαιδορία|. *Α. ἦγονν
 ταῖς λαιδορίαις καὶ χλεύαις τετραχυμένοι. EM 510₁₀

16 — Πριαπώδης. Hes. Phot. Ὀρθάνης 26 Καλλίμαχος — sch.
 Nic. A 185 26 cf. Hes. κηκαδεῖ

12 haec usque ad 15 ξένον post κατέστησαν 192₂₁ exhibent codd.
 13 μαχόμενοι s Δημήτριος Wentz. l. l. 23 14 lac. ind. per-
 tinet huc fortasse 194₂₃ 15 ὀρθάγην — 23 τιμᾶται post Διοσκούροις
 192₂ s³ post πολέμου supr. s T 16 ἀττικήν d? cf. Strab. XIII 1₁₂
 * Ὀρθάνης

Lycophronis Alexandra. II.

546 αὐτανέψιοι δὲ λέγον- | αὐτανέψιοι καὶ ἀνεψιοὶ *οἱ
ται οἱ ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὄντες. | ἀδελφῶν παῖδες* | οἱ καὶ κα- EG 56s
λέγει δὲ νῦν αὐτανεψίους τοὺς | λοῦνται ἐξ ἀδελφοί. | ἦσαν δὲ
περὶ Ἰδαν καὶ Διοσκούρους· | ἐξ ἀδελφοὶ οἱ Διοσκουροὶ Ἰδας
5 οἱ γὰρ Διοσκουροὶ Τυνδάρειω, | τε καὶ Λιγγεύς οὕτως·
οἱ δὲ Ἀφαρέως, ἀμφότεροι δὲ
ἦσαν ἀδελφοὶ υἱοὶ Οἰβάλου. s³

P 547 ἀνεψιαῖς ὄρνισι | ταῖς τοῦ Λευκίππου θυμα-
τράσιν· | ἀνεψιοὶ γὰρ καλοῦνται οἱ παῖδες τῶν ἀδελφῶν. ss³
10 Τυνδάρειος δὲ καὶ Ἀφαρεύς καὶ Λεύκιππος καὶ Ἰκαρὸς ἀδελ-
φοί, υἱοὶ δὲ Οἰβάλου καὶ τούτων γίνονται παῖδες οὗτοι·
Τυνδάρειω μὲν ss³s⁴ θέσει, φύσει δὲ Διὸς T οἱ Διοσκουροὶ
ss³s⁴ *ἔχουν Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης* T Λευκίππου δὲ
Φολβῆ καὶ Ἰλάειρα, Ἀφαρέως δὲ Ἰδας καὶ Λιγγεύς ss³s⁴. ἡ
15 δὲ σύνταξις· αἰθέρις δὲ καὶ εἰς τοῦ πλῶ | ἡ αἰθέρις καὶ | πάλιν | P
μετὰ τὰς | λοιδορίας | οἱ αὐτανέψιοι ἔχουν οἱ παῖδες τοῦ
Ἀφαρέως ἐναιχιμάσουσι καὶ | πολεμήσουσι | τοὺς βιαι- P
οκλῶπας τοὺς ἄρπαγας τε τῶν συγγόνων ἔχουν τοὺς
Διοσκούρους. διὰ τί δὲ αὐτοὺς πολεμήσουσι; χρήζοντες
20 χραισμήσαι καὶ | βοηθήσαι | ταῖς ἀνεψιαῖς ὄρνισι εἰς P
τοὺς γάμους διὰ δίκην τῆς ἀλφῆς καὶ | τῆς ψηλαφήσεως | sch. v²
τῆς | ἀνευ ἔδνων | καὶ προγαμιαίων δώρων. ὁ γὰρ Λυκόφρων P
οὕτω φησὶ τὸν πόλεμον αὐτοῖς γεγονέναι· T ὀνειδισθέν-
τας γὰρ τοὺς Διοσκούρους ὑπὸ τῶν Ἀφαρέως παίδων ὥς
25 μὴ δεδωκότας ἔδνα ὑπὲρ τῶν Λευκίππου θυγατέρων ss³s⁴
ἤλασαν τὰς Ἀφαρέως βοῦς | τοὺς δὲ βοῦς ἐλάσαι τοῦ Ἀφα-
δόντες τῷ Λευκίππῳ, περὶ | ρέως καὶ δοῦναι τῷ Λευκίπ-
ῶν ὁ πόλεμος ss³ παρὰ τῶν | πῳ, ὅθεν αὐτοῖς ὁ πόλεμος.
Ἀφαρέως παίδων. s³ | λήρη γὰρ ἐστὶν ἡ ἱστορία,

5^b λυγρὸς II 10 δὲ om. T *Ἰκάριος 15 αὐτῶν (prius) II
19 αὐτοῖς b γ2 21 ψηλαφήσεως cf. sch. β 290 (EG 573₄₆) 23 ὀνει-
δισθῆναι T ὀνειδισθέντες et οἱ Διοσκουροὶ Kink. 24 δὲ s³. del. ? φησι T
cf. 193₁₄ ὑπὸ — παίδων | παρὰ — παίδων post 25 θυγατέρων s³
25 δεδωκεσαν s δεδωκότων α 26 *ἐλάσαι? 27 δώσοντες s³ ὥς
δώσαντες Wentz. (δοῦναι δοῦς sim. sunt infinitivi et participia futuri δω
sim. in recentiorum sermone) *δόντας? 29^b λήρη — ὅστιν | λήρει δὲ·
ἵσται δὲ II

- λιπε δὲ τὸ ξίφος αὐτοῦ καὶ τοῦ Αἰθρα ||. ἐγκύου δὲ τῆς *Plut. Theos.†
 τὰ ὑποδήματα τῇ Αἰθρα εἰ- Αἰθρας γενομένης †T δ Αἰγυῖς
 πών· ἦνίκα ἐφαρμόσωσι τῷ ὑπὸ κοίλην πέτραν ἔθετο ξί-
 παιδί τὰ ὑποδήματα ss³ καὶ φος καὶ ὑποδήματα | ὡς φησι
 5 τὸ ξίφος δυνήθη κομίσαι ss³s⁶ Πλούταρχος T καὶ Καλλίμαχος
 τότε λαβὼν αὐτὰ ἐλθέτω εἰς λέγων ἔργα δέ μιν Τροί-
 Ἀθήνας. ss³ δ καὶ ἐποίησεν. s³ ζῆνι Κολουραίῃ ὑπὸ πέτρῃ
 αὐξηθεῖς οὖν καὶ λαβὼν τὰ θῆκε σὺν ἀρπίδεσσι (fr. 66)
 10 δπλα ἤλθεν εἰς Ἀθήνας εἰς s⁴. καὶ αὐτὸς μὲν ἀποδημεῖ Ap. l. 1.
 ἀναγνωρισμὸν τοῦ πατρὸς. πρὸς Ἀθήνας, τῇ δὲ Αἰθρα
 P κοίλην οὖν πέτραν | λέγει τὴν ἐντέλλεται, ἐὰν υἱὸς ἐξ αὐτῆς
 ἐν Τροίῃ. | καὶ Καλλίμαχος γεννηθῇ | δεῖξαι αὐτῷ τὴν πέ-
 Κολουραίαν καλεῖσθαι λέγει τραν | καὶ λαβόντα τὸ ξίφος καὶ cf. Plut. l. 1.
 (*fr. 66). ss³ ἐνδυσάμενον τὰ ὑποδήματα,
 15 Ἀθήνας | δ καὶ ἐποίησεν αὐξηθεῖς διὰ γνωρισμὸν τοῦ πα-
 τρὸς s⁴. στε αὐτῷ ἐφαρμόζει | πλεῖν εἰς ib. 6
- 495 κέλωρ γίγαντος ἀμ- κέλωρ υἱὸς τοῦ γίγαντος
 φιβόλον πότερον τοῦ μάρ- Θησέως τοῦ μάρψαντος τὰ
 20 ψαντος ἐκ τῆς πέτρας τοῦ δπλα δηλονότι τοῦ Αἰγέως
 γίγαντος τὰ δπλα, ἵνα ὁ ἐκ τῆς κοίλης πέτρας ἡ
 λόγος ἢ περὶ τοῦ Αἰγέως, ἡ τὸ γίγαντος προσυπακου-
 υἱὸς τοῦ γίγαντος τοῦ λα- στέον τῷ τοῦ Αἰγέως, ὅπερ
 βόντος τὰ δπλα ἐκ τῆς πέ- καὶ βέλτιον. ὁ γὰρ Αἰγυῖς
 25 τρας, ἵνα ὁ λόγος ἢ περὶ Ἀθηναῖος καὶ γηγενῆς καὶ ἀπὸ
 | Θησέως | ὅπερ καὶ βέλτιον. Ἐρεχθέως. | τινὲς δὲ τοῦτον *sch. Pind. l.
 γίγαντα δὲ καλεῖ | τὸν Θη- καὶ ἵνα τῶν ἀναδοθέντων ἐκ VI 13
 σέα | ἐπεὶ Ἀθηναῖος καὶ γη- τῶν ὀδόντων φασὶ τοῦ δρᾶ-
 γενῆς ἀπὸ Ἐρεχθέως. ss³ κοντος τοῦ ἐν Θήβαις (111),
 30 ὡς καὶ Ἀνδροτίων. |
- τρίτον δὲ λέγει ἀπελθεῖν τὸν Ἀκάμαντα τὸν τοῦ Θησέως
 παῖδα ἐν Κύπρῳ, ἀφ' οὗ καὶ ὄρος καλεῖται Ἀκάμας. φασὶ
 δὲ τινες οὐ μόνον Ἀκάμαντα, ἀλλὰ καὶ Δημοφῶντα τὸν ἀδελ-

5 κωήσαι s³s⁶ 6^b ἔργα — | an e pleniore Eg (EM 148¹⁰)? sed
 cf. 180²³ 181¹¹ 8 αὐξηθεῖς — καὶ | ἦνίκα δὲ πρὸς τὴν ὁ Θησεὺς καὶ μέγας
 ἐγένετο, καὶ ἐφήρμοσαν τὰ ὑποδήματα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ, τότε s
 15^b ὅταν II ἐφαρμόσουσι b ἐφαρμόσωσι c

- φὸν αὐτοῦ ἀπελθεῖν ἐν Κύπρῳ. ^{s³s⁶} τὸν ποτ' εἰς
λέχος ἀντίπτωσις· οὐ ποτε εἰς λέχος λαθραῖον ἵξε-
ται τοῦ Ἀκάμαντος δηλονότι ἢ Ἰδαία πόρρις καὶ δάμαλις
ἦγουν ἢ Λαοδίκη. Τὸν ποτ' εἰς λέχος· Διομήδης καὶ Ἀκά-
⁵μας ὁ Θησέως ^{ss³s⁴} υἱὸς ^{ss³} πρὸ τοῦ ναυστολῆσαι τοὺς Ἑλλη-
νας Τ' ἐπρέσβευσαν πρὸς τοὺς Τρῶας ^{ss³s⁴} διὰ τὴν Ἑλένην Τ.
καὶ συνέβη Λαοδίκη τῇ Πρι- | ἐρασθεῖσα δὲ Λαοδίκη ἢ Πρι-
άμου μιγῆναι Ἀκάμαντα καὶ | ἀμου θυγάτηρ Ἀκάμαντος ἐ-
τεκεῖν ^{ss³} | μίγη αὐτῷ καὶ ἔτεκεν
- ¹⁰ υἱὸν Μούνιτον κληθέντα. φοβουμένη δὲ δέδωκε τὸ βρέφος Αἴ-
θρα τῇ τοῦ Θησέως μητρὶ ^{ss³s⁴} ἦγουν τῇ μάμμῃ Ἀκάμαντος Τ
ἀνατρέφειν ^{ss³s⁴} αὐτό. | συνῆν γὰρ τῇ Ἑλένῃ ἐν τῇ Τροίᾳ Γ^{144e}.
ἢ Αἴθρα ἢ Πιτθέως θυγάτηρ ἐξ Ἀθηνῶν ἀρπαγείσα παρὰ
τῶν Διοσκυρῶν | δι' ἃ μέλλει ἐρεῖν. πάλιν δὲ ἀρπαγείσης
- ¹⁵ τῆς Ἑλένης ὑπ' Ἀλεξάνδρου | ἐκοῦσα Τ συνέπιπτο καὶ αὐτῇ | ^{183m}
μᾶλλον δὲ καὶ ἢ Αἴθρα αὐτὴ ἐπεισε τὴν Ἑλένην Ἀλεξάνδρῳ ^{Mal. 11}
ἀκολουθεῖν. | ταύτῃ οὖν τῇ Αἴθρᾳ τὸν Μούνιτον δέδωκεν
ἀνατρέφειν ἢ Λαοδίκη Τ ἢ δὲ γνοῦσα τοῦ υἱωνοῦ αὐτῆς
τὸ παιδίον ἐκόμισε καὶ ἀνέθρεψε. ἀλούσης δὲ τῆς Τροίας
- ²⁰ ἀναγνωρισθεῖσα τῷ Ἀκάμαντι ἀπῆρε μετ' αὐτοῦ κομίζουσα
καὶ τὸν Μούνιτον. παραγενομένων δὲ αὐτῶν εἰς Θράκην
καὶ ἐξελεθόντων ἐν κυνηγεσίῳ ὄφεις τὸν Μούνιτον ἐτρώσε καὶ
οὕτως ἐτελεύτησεν ^{ss³s⁴} ὥς φησιν Εὐφορίων ἢ οἱ Μούνι-
τον υἱα τέκε πλομένῳ ἐνὶ ὥρῳ, ἀλλὰ ἐ Σιθονίῃ τε
- ²⁵ καὶ ἐν κνήμησιν Ὀλύμπου ἀγρώσσονθ' ἅμα πατρὶ
πελώριος ἔκτανεν ὕδρα (fr. 55). ^{s⁴} ἢ ζῶσ' ἐν Αἰδοῖ.
Λαοδίκη πορθουμένης τῆς Τροίας ἠῤῥατο καὶ κατεπόθη εἰς
γῆν διὰ τὸ μὴ γενέσθαι αὐτὴν δούλην. *Ἰδαίαν οὖν πό-
^Pριν | ἀλληγορικῶς τὴν Λαοδίκην | *. ^{s³s⁴} καὶ ταῦτα μὲν οὐ-
- ³⁰τως, ἢ δὲ ἐννοία τοιαύτη· τῶν πέντε, ὧν εἶπε μέλλειν ἀπελ-
θεῖν εἰς Κύπρον, τρίτος ἀπελεύσεται ὁ Ἀκάμας ὁ τοῦ Θη-
σέως παῖς τοῦ λαβόντος τὰ δπλα τοῦ Αἰγέως ἐκ τῆς πέ-
τρας. | ὁ δὲ Ἀκάμας ὀλίγαις ναυσὶ προσίσχει Θραξὶ Βισάλ- *Δρ.
ταις καὶ ἐρᾷ τούτου Φυλλίς ἢ θυγάτηρ τοῦ ἐκεῖ βασιλέως
- ³⁵ καὶ ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐγγυᾷ ἐπὶ προικὶ τῇ βασιλείᾳ. Ἀκάμας

5 πρὸ — Ἑλλήνας om. II
33 * Λημοφῶν (Luc. salt. 40)

8 ἀκάμαντι ^{s³}
34 τὴν βασιλείαν α

26 ὁδρος II

δὲ βουλόμενος ἐλθεῖν εἰς τὴν πατρίδα πολλὰ δεηθεὶς παρὰ
 Φυλλίδος καὶ τῶν ἐκείνης ὁμόσας ἀντιστρέψειν ἐξέρχεται.
 καὶ Φυλλίς αὐτὸν προπέμπει ἄχρι τῶν Ἑννέα ὁδῶν καὶ δι-
 δωσιν αὐτῷ κιβώτιον εἰποῦσα ἱερὸν εἶναι μητρὸς Γέας καὶ
 5 μὴ ἀνοίγειν αὐτό, εἰ μὴ ὅταν ἀπελπίσῃ τὴν πρὸς αὐτὴν
 ἀνοδόν. ὃ δ' ἐλθὼν εἰς Κύπριν ἐκεῖ κατψέκει. καὶ *τοῦ*
 τακτοῦ χρόνου διελθόντος ἡ Φυλλίς ἀρὰς θεμένη κατὰ Ἀκά-
 μαντος ἑαυτὴν ἀναιρεῖ, Ἀκάμας δὲ τὸ κιβώτιον ἀνοίξας
 φάσματι κρατηθεὶς ἀνεισιν ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ τοῦτον ἐλαύ-
 10 νων ἀτάκτως ἀπόλλυται· τοῦ γὰρ ἵππου σφαλέντος ἐκ τῶν
 ὀπισθίων μερῶν κατενεχθεὶς τῷ αὐτοῦ ἐμπήγγνται ξίφει.
 οἱ δ' ὑπ' αὐτὸν κατψέκησαν εἰς Κύπρον. | πόρρις καὶ
 πόρρις ἡ δάμαλις διὰ δύο ῥῥ· πόρρις γὰρ ἦν καὶ ἐκβολὴ τοῦ τ
 καὶ πλεονασμῷ τοῦ ῥ πόρρις. ἔστι δὲ ὁ στίχος χωλίαμβος,
 15 *δ πάθος ἐστὶ τοῦ λαμβικοῦ μέτρον. οἱ δὲ μεταγραφεῖς ἡ
 καὶ αὐτὸς ὁ ποιητὴς Ἀνυκόφρων δι' ἐνὸς ῥ γράψαντες ἀμα-
 θεῖς γραμματικῆς τέχνης φαίνονται καὶ προσέτι καὶ μετρικῆς
 ὡς ἀγνοήσαντες ὅτι καὶ ὁ χωλίαμβος ὑπὸ τὸ λαμβικὸν μέ-
 τρον τάττεται. κρεῖττον δὲ χωλεύειν καὶ σκάζειν τὸν πόδα
 20 ἢ καθ' ὁλοκληρίαν τὸν λόγον εἶναι ἀμαθέστατον*.

497 ἡ ζωσ' εἰς Ἀιδην· φεῦ, πῶς, Ἀνυκόφρων, ἀνακό-
 λουθα γράφεις ἐναντία σύμπασι καὶ σαντῷ πλέον; ἄνω γὰρ
 εἰπὼν σαῖς γραφαῖς μετροκρότοις seqq. Al. 316—318 ἡγουν
 χαράδρα συμπεσεῖται καὶ θάνη, ὅταν τὸ καλλίπυργον Ἴλλου
 25 πέδον Ἑλλήν στρατὸς πέρσειεν εὐσθενεῖ κράτει, ταῦτα προει-
 πὼν νῦν ἐναντίως λέγεις· τὴν γὰρ θανοῦσαν πρὶν πεσοῦσαν
 χαράδρα αὐθις ἀνιστᾶς καὶ νεκροῖς αὐτὴν πάλιν θνήσκουσιν,
 ὡς φῆς, συμφοραῖς τοῦ Μουνίτου Θρήσσης ἐχίδνης προσ-
 29 βολῇ τεθνηκότος. T

P 499 τὸ δὲ Κρηστώνης <ἐχίς> ὄφεις Θρακικός | ἀπὸ
 τόπου | . . . ὡς Εὐφορίων ἢ οἱ Μούνιτον υἱα τέκε πλω-
 μένη ἐνὶ ὠρεῖ (fr. 55 M). s³ *Κρηστώνης | τῆς Θράκης |
 οὕτως γὰρ ἐκλήθη ἀπὸ τῆς Κρηστώνης Ἄρεος καὶ Κυρήνης
 θυγατρὸς*. s⁴

12 ἐν κύπρῳ II Ap.
 31 lac. ind.

21—29 versus
 πλωμένη — cf. 180₁₂

23 (316) λούσσουσιν II

502 *δνόφω ἀντὶ τοῦ γνόφω, δωρικῶς· οἱ γὰρ Λωριεῖς EM 60
ἀντὶ τοῦ γ̃ δ̃ τιθέασιν.*

503 ἡ μόνη ζυγὸν· || Πειρίθους καὶ Θησεὺς ὁ μὲν Διὸς ἰσχυρὸν
ὦν, ὁ δὲ Ποσειδῶνος | φιλίαν ποιησάμενοι | συνέθεντο ἀρ- Plat. T
5 πάσαι Διὸς θυγατέρα. ἀρπάσαντες οὖν τὴν Ἑλένην παρατί-
θενται ἐν Ἀφιδναῖς τῆς Ἀττικῆς Αἰθρα τῇ Πιτθέως μὲν
θυγατρὶ, μητρὶ δὲ Θησέως. Κάστωρ δὲ καὶ Πολυδεύκης οἱ
Διόσκουροι, οἱ

501 ὅταν τεκόντος τοῦ | τῆς Ἑλένης ἀδελφοὶ πορθή-
10 Ἀκάμαντος αἰχμάλωτος δὲ | σάντες τὴν Ἀττικὴν || διὰ τὴν
ἢ Αἰθρα. οἱ γὰρ Διόσκουροι | ἀρπαγὴν τῆς Ἑλένης Αἰθραν
διὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Ἑλένης | λαμβάνουσιν αἰχμάλωτον εἰς
τὴν ὑπὸ Θησέως εἶλον τὰς | αἰσχύνην αὐτοῦ, ἥτις ἀρπα-
Ἀθήνας καὶ οὐδὲν ἔλαβον ἐκ | γείσης πάλιν τῆς Ἑλένης ὑπ'
15 τῆς πόλεως εἰ μὴ Αἰθραν | Ἀλεξάνδρου συναπῆρεν αὐτῇ
τὴν Θησέως μητέρα πρὸς | ἐπὶ Τροίαν.

αἰσχύνην αὐτοῦ, ἥτις οὖν Ἑλένη εἰς Τροίαν ἦλθε. s³ καὶ
Ὅμηρος Αἰθρῇ Πιτθέῃς θυγάτηρ (Γ 143) s³s⁴ Κλυ-
μένη τε βοῶπις. δθεν αἰχμάλωτον εἶπεν αὐτὴν ὡς αἰχ-
20 μαλτισιθεῖσαν ὑπὸ τῶν Διοσκούρων T

505 ἀντίποινα δὲ θυά- | *εἰς ἀντίποινον τῆς ὑπὸ Θη-
P δος s³ | ἀντὶ τοῦ τῆς ἀρ- | σέως ἀρπαγῆς τῆς Ἑλένης.*
παγείσης Ἑλένης | μόνη τῇ

Αἰθρα ζυγὸν δούλειον ἀμφήρεισαν | οἱ τῶν Ἀθη-
25 ναίων | πορθηταί. ss³ ὁ δὲ νοῦς οὗτος· ὅτε μετὰ τὴν
καθαίρεσιν τῆς Ἰλίου ἢ Αἰθρα τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι τὸν
Μούνιτον δώσει, καὶ s³s⁴ ὁ Μούνιτος s⁴ ἀποθανεῖται ἐν
Θεῶν. s³s⁴

504 Ἀχταίων λύκοι· *οἱ Διόσκουροι ss³s⁴ κατὰ Θη-
30 σέως T στρατεύσαντες ἐπὶ τὴν Ἀκτὴν—Ἀκτὴ δὲ ἐκαλεῖτο
πάλαι ἡ Ἀττικὴ (111) — ἐφείσαντο πάντων τῶν ἐν τῇ
πόλει πλὴν τῆς Αἰθρας.* διὸ καὶ θανμάσαντες οἱ Ἀθη-
ναῖοι Ἀνακτας αὐτοὺς ἐκάλεσαν ss³s⁴ ἥγουν θεοὺς καὶ T σω-
τήρας. ss³s⁴ | *οἱ τῶν Ἀθηναίων ἀρπαγες | καὶ | πορθηταί | P su
35 λέγει δὲ | τοὺς Διοσκούρους|. s⁴ Ἀκτὴ δὲ ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττικὴ P

22 ἀρπαγῆς τῆς s³ 23 μόνη δὲ s³ 25 διὰ s³a 27 καὶ | τότε T
31 ἐφείσαντο δὲ ss³

ἡ ἀπ' Ἀκταίωνος βασιλέως ἡ δτι τὸ πλεῖον μέρος τῆς Ἀτ- Eg (EM :
EG 91s :
τικῆς ἀκτῆς ἦτοι παραθαλάσσιόν ἐστιν.*

*P 505 λείπει τὸ ἔνεκεν. i. l. s³

P 506 ὁστράκου | τοῦ ῥοῦ, | ἐρρέθη πάλαι (88) δτι ὁ Ζεὺς
5 ἐξ οὗ ἐγένοντο. | τούτου τοῦ | κύκλῳ ὁμοιωθεὶς ἐξ ὠοῦ, ὡς
ῥοῦ ἐκότερος ἀντὶ περικεφε- | ληροῦσι, τούτους γεννᾷ, ὧν
λάλας ἐκέχρητο τῷ ἡμίσει. ss³ | ἐκότερος τῷ ἡμίσει τοῦ ὁστρά-
κου τοῦ ὠοῦ περικεφαλαίῳ
ἐχρήτο.

10 506 στρόβιλον δὲ εἶπε | τὸ περιφερὲς διχότομον τοῦ *p
ὠοῦ |.

507 *κόρσιν· κόρση κυρίως ἡ μῆνιγξ λέγεται, νῦν δὲ | τὴν EM 721s
κεφαλὴν | φησιν | ὡς καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἐν τῷ περὶ Νετ- Arist. d. :
κους ὡς πολλῶν μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστη- 830* 27

15 σαν*. cf. 301s

P) 508 τὰ δ' ἄλλα θριπόβρωτος· | θριψ ὁ σκώληξ,
δοσις γίνεταί ἐν τοῖς ξύλοις | ss³s⁴ ἐπειδὴ τοιοῦτοις ξύλοις
οἱ παλαιοὶ ἐχρῶντο ὡς ἀσφαλεστέροις τῷ μηδένα δύνασθαι
τὸ ξύλον τὸ ὑπὸ σκώληκος ὡς σφραγίδα γεγονὸς <παρα-
20 ποιεῖν>. s ἄλλως [τε] ss³. πρὶν εὑρεθῆναι τὰς κρυφίας
σφραγίδας οἱ παλαιοὶ ἐσφράγιζον ξύλοις | ὑπὸ θριπῶν βε-
βρωμένους | διὰ τὸ αὐτὰ πολυκέντητα εἶναι. ss³s⁴ θρι-
πόβρωτος σφραγίς· τὸ ἐξῆς· . . . ss³ ὁ δὲ νοῦς ss⁴·

τὴν ἄλλην Ἀττικὴν ὡς ἐσφρα- | μόνην τὴν Αἴθραν δουλῶσαν-
25 γισμένην παρελάσαν μηδὲν λα- | τες *καὶ αἰχμαλωτίσαντες*
βόντες εἰ μὴ μόνην τὴν Αἴ- | ἀντίποινον τῆς Ἑλένης τὴν
θραν καὶ ταύτην δι' ἀτιμίαν | ἄλλην Ἀττικὴν ὥσπερ ἐσφρα-
Θησέως, ἥτις σὺν τῇ Ἑλένῃ | γισμένην | ἀσάλευτον | ἐάσουσι. p
εἰς Ἴλιον ἦλθεν. ss³

17 ἐπειδὴ — γεγονὸς EM 456²s (sch. Ar. Them. 427)

8^b περικεφαλαία II 12 (ο)μῆριγξ redit error All. II. 133 p. 101
Boiss. Cram. AO III 379²s 13 κεφαλὴν EM 530⁴s ὡς — Diels PPF 128

17 ἐπειδὴ — γεγονὸς | οἷς πάλαι ἐχρῶντο οἱ παλαιοὶ ὡς ἀσφαλεστέροις
εἰς τὸ σφραγιθῆναι s³ om. T ἐπειδὴ | εἶπε δὲ 18 ὁ πάλαι χρησμός

20 πρὶν | πρὸ τοῦ α 22 αὐτὸ πολυκέντητον s 25 παρίεσαν s
<ἀσάλευτον> παρελάσαν? cf. T 28^b ἀσάλευτον ἐάσουσι | θριποβρώτω
σφραγίδι περιδραμοῦνται II

μιγῆναι Ἀπόλλωνι (197₂₇) T καὶ ἐξ αὐτῆς ἔσχε ε' παῖδας. ὥσπερ
 δὲ τὸν Θησέα λέγουσιν Αἰγέως υἱὸν καὶ τὸν Ἡρακλέα Ἀμφι-
 τρύωνος ^{ss³s⁴} Κάστορα καὶ Πολυδεύκην Τυνδάρεω T καίτοι
 ἐν ἄλλοις ὁμολογοῦντες ^{ss³s⁴} τοῦ Διὸς ^{ss⁴} αὐτοὺς s εἶναι,
 5 οὕτως καὶ τὸν Ἄνιον Ζάρηκος ^{ss³s⁴} υἱὸν ^{s³s⁴} εἶπε ^{ss³s⁴} οὐ φέ-
 σει, ἀλλὰ θέσει· φύσει γὰρ υἱὸς Ἀπόλλωνος. ὁμοίως καὶ τὰς
 θυγατέρας Ἄνιου ἐκγόρους λέγει Ζάρηκος οὕσας Ἀπόλ-
 λωνος διὰ τὸ γῆμαι τὸν Ζάρηκα τὴν Ῥοιῶ. T | ἐκγονον δὲ οἱ EG 176_m
 λοιποὶ τὸν υἱὸν μετὰ τοῦ π γράφουσι, τὸν δὲ ἐκγονον γ̃ | ἐγὼ
 10 δὲ ἀντιστρόφως τὸν ἐκγονον ὥς ἐκ τοῦ γόνου γόνον π γράφω,
 τὸν δὲ υἱὸν ἐκγονον ὥς ἐγγενήθέντα. T φάσθαι δὲ εἶδος
 ὀρνέου ^{ss³s⁴} νῦν δὲ τὰς Οἰνοτρόπους λέγει T Οἰνοτρό-
 P πους· αἱ Οἰνότροποι ἐκαλοῦντο | Οἰνώ, Σπερμῶ, Ἐλαῖς |.
 αὗται ἔλαβον παρὰ Διονύσου δῶρον, ἵνα, ὅτε θελήσουσι,
 15 καρπὸν τρυγῶσι ^{ss³} καὶ ἡ μὲν Οἰνώ τὸν οἶνον ἐποίει, ἡ δὲ
 Σπερμῶ τὰ σπέρματα, τὸ ἔλαιον δὲ ἡ Ἐλαῖς s. αὗται καὶ
 τοὺς Ἑλλήνας λιμώττοντας ἐλθοῦσαι εἰς Τροίαν διέσωσαν.
^{ss³} μαρτυρεῖ δὲ ταῦτα καὶ Καλλιμαχος. s

581 (αἰ καὶ στρατοῦ) Ἀγαμέμνων γὰρ τῶν Ἑλλήνων
 20 λιμῶ συνεχομένων μετεπέμψατο αὐτὰς διὰ τοῦ Παλαμήδους
^{s³s⁴} εἰς τὸ Ῥοίτειον ἔτρεφον αὐτοὺς s?
 ὁ Θυνείων δὲ κυνῶν | τῶν ξένων | s³ τῶν Ἑλλήνων ^{s³s⁶} διὰ
 τὸ ἀπὸ Ἀργούς εἰς Τροίαν πλεῦσαι. ἡ ὁ Θυνείων εἶπε καὶ
 προσεθήκατο κυνῶν s³ διὰ τὸ ἀναιδές, ὅτι ξένοι ὄντες ἀναι-
 25 δεῖς ἐτύγχανον· ἡ διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐκ μιᾶς γῆς πάντας. ^{s³s⁶}

583 Σιθῶνος· Ἀντίγονος † περὶ τὰ Ἀργοναυτικά ποι-
 ῆσαντί φησι † κεῖσθαι ὅτι ^{ss³} Σιθῶνος τοῦ | υἱοῦ Ἄρεος |
 καὶ Ἀγχινόης τῆς Νείλου θυγατρὸς ^{ss³s⁴} ἡ Πρωτεύς κατὰ
 τινὰς (sch. Ap. A 929) θυγάτηρ T ἐγένετο ^{ss³} Ῥοιτεία, ἀφ' ἧς
 30 ^{ss³s⁴} καὶ s τὸ Ῥοίτειον ^{ss³s⁴} τόπος Τροίας T ὠνομάσθη ^{ss³s⁶}.
 ὑπέσχετο ὄν, φησι, ὁ Ἄνιος τοῖς Ἑλλήσι τῷ δεκάτῳ ἔτει

1 ε' | β' T 4 * ἐναλλάξ? 9 δὲ ἐκγονον — γράφω II a m²
 marg. 18 Δωρίππη Eg (EM 293_{3a}) non recipio 26 Ἀντίγονος | οἱ s
 περὶ | γὰρ s * (nomen) τῷ? ναυτικά s³ ποιήσαντες s 27 * συγ-
 κεῖσθαι? cf. sch. Ap. B 51 nemo hoc tradidit 28 ἀχερώνης s³ ἀχι-
 ρόης a b ἐχιρόης γ2 ἀγχιρόης γ1 ἀχιρόης γ1 m² cf. Wagn. Ap. II 11
 θυγάτηρ s³ 29 Ῥοιτεία s de re cf. 1161

συνεκπέμπειν τὰς θυγατέρας εἰς τὸ Ῥόλιον. ἔστι δὲ τοῦτο ἀκρωτήριον περὶ τὴν Τροίαν. s³ s⁶

- P 585 στρόμβων λέγει | τῶν ἀτράκτων | παρὰ τὸ στρέ-
φασθαι χαλκῶν δὲ τῶν ἰσχυρῶν. ss³s⁶ *καὶ ταῦτα μὲν
5 πάλαι αἱ Μοῖραι s³s⁴ τοῖς μίτοις διὰ τῶν χαλκῶν ss s⁴ καὶ
ἰσχυρῶν s | ἀτράκτων | κλώθουσι* ss³s⁴. ἐπιρροιοῦσι
δὲ ἀντὶ τοῦ | (ἐπι)νήθουσι | s⁶ γηραιαὶ δὲ κόραι | αἱ
Μοῖραι |. ss³s⁶

- 586 Κηφεὺς δὲ· μεταβάς | πέντε προειπῶν μέλλειν ἀπ-
10 ἐπὶ τοὺς περὶ Κηφέα καὶ Πράξ- | ελθεῖν εἰς Κύπρον καὶ εἰπῶν
ἀνδρὸν τοὺς παραγενομένους | περὶ τῶν τριῶν νῦν μετέβη
εἰς Κύπρον φησὶν ὅτι οὐκ ἦσαν | καὶ ἐπὶ τοὺς δύο καὶ φησιν
βασιλεῖς, ἀλλ' ἀνώνυμοί τινες, | ὅτι ὁ Κηφεὺς καὶ ὁ Πράξαν-
διὸ καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν | δρος οὐ βασιλεῖς, ἀλλ' ἀνώ-
15 παρὰ τῷ ποιητῇ οὐ φέρεται. | νυμοὶ ὄντες οἱ πέμπτοι ἦγουν
ἦν δὲ ὁ μὲν Κηφεὺς ἐξ Ἀχαιᾶς, | οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ
ὁ δὲ Πράξανδρος ἐκ Λακε- | ἀριθμοῦ ὧν εἶπον πέντε ἀν-
δαιμονίας καὶ οὗτοι παρεγέ- | δρῶν τέταρτοι ἵκονται εἰς Κύ-
νοντο εἰς Κύπρον, ὡς φησι | προν. πρῶτος γὰρ Τεῦκρος,
20 Φιλοστέφανος (FHB III 31). | δεῦτερος Ἀγαπήνωρ, τρίτος
ζητοῦσι δέ τινες, πῶς ἐπὶ | Ἀκάμας, εἶτα οὗτοι οἱ δύο
πάντων πλαγίως τὴν κλῆσιν | ὁμοῦ τέταρτοι ἵκονται ἀναπλη-
ἐδήλωσέ τις μὲν λύκους ss³ | ροῦντες, ὡς ἔφη, τὸν τῶν
εἰπῶν s ἄλλους δὲ λέοντας ἢ | πέντε ἀριθμόν. διὰ τί δὲ οὐ
25 δράκοντας, τούτους δὲ φανε- | συμβολικῶς καὶ τούτους καλεῖ
ρῶς ἐσαφηνίσειν. καὶ ρητέον | λύκους καὶ παρδάλεις καὶ λέ-
ὅτι διὰ τὸ ἀφανὲς τῶν προσ- | οντας ἢ δράκοντας ἢ ἄλλην
ώπων ἠναγκάσθη καὶ τὰς | κλῆσιν τοιαύτην; καὶ γὰρ ἐπὶ
ὀνομασίας αὐτῶν εἰπεῖν. ἐν | πάντων πλαγίως τὴν κλῆσιν
30 γὰρ τῷ Καταλόγῳ τοῦ Ὀμήρου | τούτων ἐδήλωσε, τούτους δὲ
οὐ φέρονται. ss³ | φανερῶς ἐσαφηνίσει. καὶ ρη-
τέον *ὅτι* διὰ τὸ ἀνιονύμους καὶ ἀφανεῖς εἶναι αὐτοὺς ἠναγ-
κάσθη εἰπεῖν τὰς ὀνομασίας αὐτῶν. ἐν γὰρ τῷ Καταλόγῳ

3 ἀτράκτων sch. BT 5413

3 στρόμβον s τὸν ἀτρακτον s 4 στερεῶν s⁶ 5 παλαιαὶ s³
αἱ μοῖραι πάλαι T 17 λακεδαίμονος s 18 οὗτοι δὲ s 29 προ-
εἰπεῖν s³ 31 φαίνονται s

513 στείλαις ἀρωγούς ss³· σημειωτέον δὲ s³· ἐν τῷ
 εἰπεῖν στείλαις ἀρωγούς ἐδήλωσεν ὅτι ἀκουσίως ἢ Ἑλένη
 ἤρπαγῃ καὶ εἰς βοήθειαν αὐτῆς μὴ ἐλθεῖν τοὺς Διοσκού-
 P ρους. ss³ *| κρέξ ss³s⁴ δὲ s ὀρνέον ἐστὶ θαλάσσιον | ss³s⁴ ποι-
 5 κίλον s³ ἱβιδι εὐκλὸς ss³s⁴ ὡς Ἡρόδοτος (II 76) s. ἐστὶ δὲ
 ἱβίς ss³s⁴ ὀρνέον ss³ περὶ τὴν Αἴγυπτον φησι τοῖς γαμοῦσι
 10 ἄλλοι δὲ ss³s⁴ ἐν τοῖς s³s⁴ Περὶ ὀρνέων φησι τοῖς γαμοῦσι
 δυσοιώνιστον εἶναι (fr. 100^c 9). καὶ Εὐφορίων ss³s⁴ ἐν s³s⁴
 Ἀπολλοδώρῳ ss³s⁴ ποικίλον ss³ οὐδὲ μέλαθρον δρχί-
 15 λος ἐπτη ss³s⁴ Κύζικος ss⁴ δν δ' ἤεισε κακὸν γάμον
 ἐχθρομένη κρέξ (fr. 4). κρεκί δὲ τῇ Ἑλένῃ τουτέστι τῇ
 κακονύμφῳ*. ss³s⁴ *κρεκί δὲ τὴν Ἑλένην παρεικάζει διὰ
 τὸ δύσγαμον καὶ κακόνυμφον γενέσθαι*. Τ
 δισάρπαγον δὲ αὐτὴν εἶπεν, | δισάρπαγῳ· δεύτερον γὰρ
 15 ἐπειδὴ ὑπὸ Θησέως καὶ Ἀλε- | ἤρπαγῃ, ὑπὸ Θησέως πρότε-
 ξάνδρου ἤρπαγῃ. φησι δὲ ὁ | ρον ἐπταετῆς *οὔσα*, ὡς φη-
 Ἑλλάνικος ἐπταετῇ οὔσαν Ἑλέ- | σιν Ἑλλάνικος. Δοῦρις δὲ
 νην ἀρπαγῇ ὑπὸ Θησέως | ἀποδοθῆναι αὐτὴν φησι τε-
 (FHG I 55), Δοῦρις δὲ λέγει | κοῦσαν τὴν Ἰφιγένειαν, ὡς
 20 ἀποδοθῆναι αὐτὴν τετοκυῖαν | ὀπισθεν εἶπον πλατυτέρως
 τὴν Ἰφιγένειαν (ib. II 470). ss³ | (103. 143. 183). καὶ πρῶτος
 μὲν ἀρπαξ αὐτῆς Θησεύς, δεύ-
 τερος δὲ ὁ Ἀλέξανδρος.

514 μῆδὲ πτερωτάς· πτερωτάς τὰς ναῦς εἶπε διὰ
 25 τὰς κώπας ἢ διὰ τὰ ἱστία. s³

516 τὸ δὲ εἰς Βεβρυκῶν λείπει τὸ ὡς ἵνα ἦ s³s⁴ μῆδ'
 ἐπὶ νηῶν ἐλθοιεν s³s⁶ ὡς πρότερον s³s⁴ εἰς Βεβρυκίαν s³s⁴s⁶
 συμπλέοντες τοῖς λοιποῖς Ἀργοναύταις Τ δτε καὶ Ἀμνυκλον κατ-
 επύκτευσαν. τὴν Τροίαν Βέβρυκὲς ποτε ᾤκουν, ὅθεν s³s⁴
 30 διὰ τὸ εἶδος s³ καὶ Βεβρυκίαν αὐτὴν καλοῦσιν s³s⁴ ὡς καὶ
 τὸ seq. 1476. Δίων δὲ καὶ Κοκκειανὸς τοὺς Ναρβωνησίους
 Βέβρυκας γράφων λέγει Τ οὕτω τῶν πάλαι μὲν Βεβρυ-

8 δυσοιώνιστον lex. Her. II 76

24 πτερωτάς — sch. Pind. O IX 36

9 ὡδ s δρχίλοχος γ2 γ1 m² 10 δὴ εἶδε s³ 11 ἐρεχθόμενη
 b γ2 γ1 m² 14 δισάρπαγον s 19 δώροις s 27 Βεβρυκίαν | βε-
 βρυκῶν a βεβρυκῶν βίβριαν ἐμβακτηρίαν II

κων, νυν δὲ Ναρβωνησίων ἐστὶ τὸ Πυρρήναιον sch. DP 33
 ὁρος. | τὸ δὲ ὅρος τοῦτο χωρίζει Ἰβηρίαν καὶ Γα-
 λάτας (DC I p. 189 Bo.). *ἐκβατηρίαν αἰγιαλὸν | ἐκ- P
 βασιν|*.

5 517 μὴ δ' οἱ λεόντων· τοὺς Ἀφαρέως παῖδας λέγει
 Ἰδαν καὶ Λυγκέα. λεόντων δὲ τῶν Διοσκούρων. s³s⁴ ἡ
 ἐννοια ὀπισθεν ἐρρέθη πλατυτέρως. T

519 Ἐνυώ | ἐπίθετον Ἦρας | παρὰ τὸ ἀνύειν καὶ φο- E 892 *EG
 νεύειν ὡς πολεμικῇ | Ἄνυά καὶ Ἐνυώ. καὶ μυθικῶς μὲν 664
 10 οὕτως, ἀλληγορικῶς δὲ ἡ πάντα ἀνύουσα καὶ τρέφουσα καὶ
 τελειοῦσα· ἡ αὐτὴ γὰρ ἐστὶ τῷ συμμειγεί καὶ εὐκράτῳ | ἀέρι|. EG 2473
 τριγέννητος θεὰ ἡ Ἀθηνᾶ, | τριγέννητος ἡ Ἀθηνᾶ | μυ-
 θικῶς T ὅτι ἐν τῷ Τρίτῳ 18816
 δὲ σελήνῃ τριτάτα φαίνεται | ποταμῷ | Αἰβύης | ἐγεννήθη | Aesch. Eu
 15 ἀπὸ συνόδου ἡ ὅτι Τριτογέ- *ὥς* καὶ Ὀμηρὸς φησι | κἄν 288
 νεία ἐστὶν s³ ὡς καὶ Ὀμηρὸς οὐ μυθικῶς T Αἰὶδς Θυγά- 18817
 (A 515) ἡ ὅτι τριτὴ καλοῦσι | τηρ κυδίστη Τριτογέ-
 τὴν κεφαλὴν οἱ Βοιωτοί, ἐκ | νεία | καὶ Αἰσχύλος μυθικῶς
 δὲ τῆς κεφαλῆς τοῦ Αἰὶδς | εἴτ' ἀμφὶ χεῦμα γενεθ-
 20 ἐγεννήθη αὕτη ἡ ὅτι ἡ αὐτὴ | λίου σπόρου Τρίτωνος ἐν
 ἐστὶ τῇ ψυχῇ s τριμερῆς δὲ | τόπῳ Αἰβυστικῷ (*Eum. 289.
 αὕτη· ἔχει γὰρ τὸ λογικόν, τὸ | 288) T ἡ ὅτι κατὰ Καλλισθέ- 18814
 ἐπιθυμητικόν, τὸ θυμικόν. s³ | νην τρίτῃ τοῦ μηνὸς ἐγεννήθη,
 διὸ παρ' Ἀθηναίοις *ἡ τρίτῃ* ἱερὰ *τῆς* Ἀθηνᾶς. ἡ
 25 ὅτι ἐκ τῆς τριτοῦς καὶ τῆς κεφαλῆς ἐγεννήθη· τριτὴ γὰρ
 βοιωτικῶς ἡ κεφαλὴ. ἡ ὅτι ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ σελήνῃ, ἡ δὲ
 σελήνῃ ἀπὸ συνόδου τριτάτα φαίνεται. ἡ ὅτι ἡ αὐτὴ ἐστὶ
 τῇ ψυχῇ, τριμερῆς δὲ ἡ ψυχὴ· ἔχει γὰρ λογικόν, θυμικόν
 καὶ ἐπιθυμητικόν. | ἡ ὅτι ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῷ ἀέρι· τρίτος δὲ Diod. I 12
 30 ὁ ἀήρ γεννᾶται καὶ μετατρέπεται ἑαρι, θέρει, χειμῶνι· | τὸ ib. 11
 γὰρ παλαιὸν τριμερῆς ἦν ὁ χρόνος|. ἡ ὅτι ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ EO 1537
 φρονήσει | γεννηθεῖσα ἐκ τῆς τριτοῦς καὶ τῆς κεφαλῆς. | ἡ supr. 10 sch.
 A 515

12 — cf. EM 76740

1 πυρρήναιον II Boiss. a. l. 2 γαλατίαν II 15 ἐκ s
 τριγένεια s 21^b *τόποις λιβυστικοῖς II

τρεῖν παρέχουσα τοῖς ἐναντίοις. | ἥ ὅτι κατὰ Ἀημόκριτον *Εἰς? (1
 τρία ταῦτα χαρίζεται, βουλευεῖν καλῶς, κρίνειν δεῦρος, πρᾶ-
 τειν δικαίως. Θ 39

520 Βοαρμία δὲ καὶ Λογ- | Βοαρμία παρὰ τὸ ἀρμόσαι
 5 γᾶτις παρὰ Βοιωτοῖς ss³ κα- | καὶ ζευξαι εἰς ζυγὸν καὶ ἀρο-
 λείται καὶ s τιμᾶται. ss³ Ὀμο- | τρον βοῦς· Τ ἡ αὐτὴ γὰρ ἐστίν,
 λωῖς παρὰ Θηβαίοις. καὶ ὁ | ὡς ἔφην (187ss), τῇ φρονήσει.
 Ζεὺς παρ' αὐτοῖς Ὀμολώιος οὕτω δὲ τιμᾶται παρὰ Βοιω-
 P καὶ πύλαι Ὀμολώιδες. | Βία | τοῖς. καὶ Λογγάτις ὁμολῶς
 10 δὲ ἰσχυρά. | s | s⁴? | Λογγὰς γὰρ ἡ χώρα
 Βοιωτίας s⁴. Ὀμολωῖς δὲ τιμᾶται παρὰ Θηβαίοις. | *Ὀμο- Aesch.
 λωῖδες γὰρ πύλαι Θηβῶν* | ἀπὸ Ὀμολωίδος τῆς Νιδίβης θυ- sch. ib.
 (P) γατρὸς | T. *Βία ἡ | δυνατὴ* | s⁴ ἡ ὅτι τριγένητος
 15 γεννηθῆναι, διὸ καὶ παρ' Ἀθηναίοις ἡ τρίτη ἱερὰ αὐτῆς
 καλεῖται. ἡ ὅτι παρὰ τῷ Τρίτῳ ποταμῷ γεννηθῆναι (λέ-
 γεται), ὁθεν καὶ Τριτογένεια, ὡς καὶ Ὅμηρος Διδὸς θυγά-
 τηρ κυδίστη Τριτογένεια (A 515). s

521 χειρῶνακτες οἱ διὰ τῶν χειρῶν ἐργασάμενοι *καὶ
 20 κτίσαντες* τὸ τεῖχος τῆς Ἰλίου, μυθικῶς· λέγει γὰρ | Ποσει- 522 P
 δῶνα καὶ Ἀπόλλωνα |. ἡ δὲ ἱστορία δῆλη, *τὰς δὲ ἀλλη-
 γορίας ὡς πολλὰς καὶ ἀχρησίμους ἐνταῦθα ἐατέον*. *διπλοῖ
 περισπαστέον, διπλὸς δὲ κυρίως καὶ ἐξ αὐτοῦ διπλοὶ δξυ-
 τόνως. †T

25 522 Ἀρύμας· Κρῶμνα δὲ χωρίον Κορίνθου. s³s⁴ ἄλ-
 λως s³. Κρῶμνα πόλις Παφλαγονίας, ἐν ἧ' Ποσειδῶνος ἱερὸν
 ἐστίν. ss³s⁴ ἔστι δὲ καὶ Κορίνθου τόπος ὡς καὶ Καλλι-
 μαχος ss³ ἐν Σωσιβίου s³ νίκη τῇ μὲν Κρωμνίτην (p. 21969
 P Schn.) ss³. Ἀρύμας δὲ | ὁ Ἀπόλλων | ss³s⁴ παρὰ Μιλη-

16 δτι — Τριτογένεια sch. Pind. P IV 35

7 Θηβαίοις e T | ἀθηναίοις 8 Ὀμολώιος Wentzel | ὁμολωῖς
 9 πύλαι Ὀμολωίδες e T | πύλαιος ὁμολωῖς 10^b ἡ χώρα | χωρίον II ἴσται
 χώρα? 14 μνηδὸς cf. EM 7671 φθίνοντος sch. Θ 39 (Phot. †Suid.)
 25 χώρα a 28 νικητῇ s

σίοις s³s⁴ τιμᾶται s Πρὸφαντος δὲ | ὁ Ποσειδῶν | παρὰ
Θουρίοις s³s⁴. Ἡρόδοτος δὲ *ταῖς ἀληθείαις* οὐ φησι κτίσαι
αὐτοὺς τὴν πόλιν, ἀλλὰ λαομέδοντα χρήματα καταθέμενον
εἰς τὰς οὐσίας αὐτῶν ἀναλῶσαι ss³s⁴ ταῦτα s³s⁴ ἦτοι s εἰς
5 τὴν τῶν τειχῶν κατασκευὴν ss³s⁴.

523 ψευδωμότῃ τῷ λαομέδοντι διὰ τὸ ὁμῶσαι δοῦναι
Ἡρακλεῖ τοὺς ἀθανάτους ἱππους ἦτοι τοὺς ἀρίστους καὶ
ἐνεργεστάτους καὶ μὴ δοῦναι σώσαντι Ἡσιόνην ἐκ βορᾶς τοῦ
κῆτους (2910). κακῶς δὲ εἶπε κοῖραν ὁφείλων εἰπεῖν τυ-
10 ράνῃ ἢ βασιλεῖ. | κοῖρανος γὰρ ὁ δικτάτωρ λέγεται | τύραν- EG 333, 5
νος δὲ ὁ βίαιος μόναρχος, βασιλεὺς δὲ ὁ ἐννόμως καὶ δικαίως
κρατῶν|. δείκνυσι δὲ καὶ Ὅρφεὺς τὴν τούτων διαφορὰν
οὕτωςι λέγων ἐν ταῖς Δωδεκαετηρίσιν ἔστι δ' αὖ τις
ἀνὴρ *ἡ κοῖρανος* ἢ ἐ τύραννος ἢ βασιλεὺς, δς τῇ-
15 μος εἰς οὐρανὸν ἰξεται αἰπὺν (fr. 23).

524 ἐν ἡμαρ ἀρκέσειε· s <τὸ> ἐξῆς s³s⁶ εἰ s στρα-
P τεύσειαν, φησὶν | οἱ περὶ τὸν Ἴδαν | οὐκ ἀνθέξονται αὐτῶν
τὰς χεῖρας τὰ τεῖχη οὐδὲ πρὸς μίαν ἡμέραν ss³s⁶.

526 Κανάστρον ἄκρον <μεθόριον> Θράκης καὶ Μακε-
20 δονίας Steph. Καναστραῖον· Καναστρον | ἀκρωτήριον |
μεθόριον Μακεδονίας καὶ Θράκης | οὐ πλησίον ᾤκησαν οἱ
Γίγαντες|. ss³s⁴ λέγει δὲ νῦν τὸν Ἐκτορα διὰ τὸ γενναῖον,
διὸ καὶ ἐγχώριον αὐτὸν εἶπεν. s⁴

δυσμενῶν δὲ μοχλὸν ἀντὶ | *τὸ κατὰ τῶν δυσμενῶν ὀχύ-
25 τοῦ | ἀσφάλειαν κατὰ τῶν δυσ- | ρωμα καὶ ἀσφάλισμα*.
μενῶν τὸν Ἐκτορα ἔχοντα|. ss³

3 — sch. T Φ 444

2 *Ἡρόδοτος Heyne τειχίσαι Muell. l. l. (at vid. 593 s³ 602 Steph. s³
T 436 sch. Verg. A III 402) 3 αὐταῖς s ποσειδῶνα καὶ ἀπόλλωνα b om. c
λαομέδοντος s³ <τὰ> χρήματα 'certam pecuniam' sch. Verg. II 610
proll. 20 καταθέμενον s³ 4 ἐκ τῆς a b om. c 'ad' sch. Verg.
δοίας s οὐσίας b om. c 'sacra facienda' sch. Verg. post αὐτῶν 'imminentibus
Mysiis' sch. Verg. 5 τοῦ τείχους s³ a b om. c 11 βιαίως II
cf. EG 13 *ἔσται c
15 *ἔς γ1 16 ἐξῆς | ἐξ οὗ 17 *ἀνέξονται 19 <μεθόριον>
e sch. addidi 20 κανάστρα II a m² om. ss³ 21 μέσον s 25 ἀπὸ s

- φὸν αὐτοῦ ἀπελθεῖν ἐν Κύπρῳ. s³s⁶ τὸν ποτ' εἰς
λέχος ἀντίπτωσις· οὐ ποτε εἰς λέχος λαθραῖον ἵξε-
ται τοῦ Ἀκάμαντος δηλονότι ἡ Ἰδαία πόρρις καὶ δάμαλις
ἦγουν ἡ Λαοδίκη. Τὸν ποτ' εἰς λέχος· Διομήδης καὶ Ἀκά-
5 μας ὁ Θησέως ss³s⁴ υἱὸς ss³ πρὸ τοῦ ναυστολῆσαι τοὺς Ἑλλη-
νας Τ ἐπρέσβευσαν πρὸς τοὺς Τρῶας ss³s⁴ διὰ τὴν Ἑλένην Τ.
καὶ συνέβη Λαοδίκη τῇ Πρι- | ἐρασθεῖσα δὲ Λαοδίκη ἡ Πρι-
άμου μιγῆναι Ἀκάμαντα καὶ | ἀμου θυγάτηρ Ἀκάμαντος ἐ-
τεκεῖν ss³ | μίγη αὐτῷ καὶ ἔτεκεν
- 10 υἱὸν Μούνιτον κληθέντα. φοβουμένη δὲ δέδωκε τὸ βρέφος Αἴ-
θρα τῇ τοῦ Θησέως μητρὶ ss³s⁴ ἦγουν τῇ μάμμῃ Ἀκάμαντος Τ
ἀνατρέφειν ss³s⁴ αὐτό. | συνῆν γὰρ τῇ Ἑλένῃ ἐν τῇ Τροίᾳ Γ¹⁴⁴.
* ἡ* Αἴθρα ἡ Πιτθέως θυγάτηρ ἐξ Ἀθηνῶν ἀρπαγεῖσα παρὰ
τῶν Διοσκούρων | δι' αὐτὴν μέλλει ἐρεῖν. πάλιν δὲ ἀρπαγείσης
- 15 τῆς Ἑλένης ὑπ' Ἀλεξάνδρου | ἐκοῦσα Τ συνείπετο καὶ αὐτῇ | 183m
μᾶλλον δὲ καὶ ἡ Αἴθρα αὐτὴ ἐπεισε τὴν Ἑλένην Ἀλεξάνδρῳ Mal. 1
ἀκολουθεῖν. | ταύτῃ οὖν τῇ Αἴθρᾳ τὸν Μούνιτον δέδωκεν
ἀνατρέφειν ἡ Λαοδίκη Τ ἡ δὲ γνοῦσα τοῦ υἱωνοῦ αὐτῆς
τὸ παιδίον ἐκόμισε καὶ ἀνέθρεψε. ἀλούσης δὲ τῆς Τροίας
- 20 ἀναγνωρισθεῖσα τῷ Ἀκάμαντι ἀπῆρε μετ' αὐτοῦ κομίζουσα
καὶ τὸν Μούνιτον. παραγενομένων δὲ αὐτῶν εἰς Θερῆκην
καὶ ἐξελθόντων ἐν κυνηγεσίῳ ὄφεις τὸν Μούνιτον ἐτρώσε καὶ
οὕτως ἐτελεύτησεν ss³s⁴ ὥς φησιν Εὐφορίων ἡ οἱ Μούνι-
τον υἱὰ τέκε πλομένῳ ἐνὶ ὄρῳ, ἀλλὰ ἐ Σιθονίῃ τε
- 25 καὶ ἐν κνήμησιν Ὀλύμπου ἀγρώσσονθ' αἶμα πατρὶ
πελώριος ἔκτανεν ὕδρα (fr. 55). s⁴ ἡ ζῶσ' ἐν Αἰδῇ·
Λαοδίκη πορθουμένης τῆς Τροίας ηὔξατο καὶ κατεπόθη εἰς
γῆν διὰ τὸ μὴ γενέσθαι αὐτὴν δούλην. * Ἰδαίαν οὖν πό-
P ριν | ἀλληγορικῶς τὴν Λαοδίκην | *. s³s⁴ καὶ ταῦτα μὲν οὖ-
- 30 τως, ἡ δὲ ἐννοία τοιαύτη· τῶν πέντε, ὧν εἶπε μέλλειν ἀπελ-
θεῖν εἰς Κύπρον, τρίτος ἀπελεύσεται ὁ Ἀκάμας ὁ τοῦ Θη-
σέως παῖς τοῦ λαβόντος τὰ δπλα τοῦ Αἰγέως ἐκ τῆς πέ-
τρας. | ὁ δὲ Ἀκάμας ὀλίγαις ναυσὶ προσίσχει Θραξὶ Βισάλ- * Δρ.
ταις καὶ ἐρᾷ τούτου Φυλλίς ἡ θυγάτηρ τοῦ ἐκεῖ βασιλέως
- 35 καὶ ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐγγυᾷ ἐπὶ προικὶ τῇ βασιλείᾳ. Ἀκάμας

5 πρὸ — Ἑλλήνας om. II
33 * Λημοφῶν (Luc. salt. 40)

8 ἀκάμαντι s³
34 τὴν βασιλείαν α

26 ὁδρος II

δὲ βουλόμενος ἐλθεῖν εἰς τὴν πατρίδα πολλὰ δεηθεὶς παρὰ
 Φυλλίδος καὶ τῶν ἐκείνης ὁμόσας ἀντιστρέψειν ἐξέρχεται.
 καὶ Φυλλὶς αὐτὸν προπέμπει ἄχρι τῶν Ἑννέα ὁδῶν καὶ δι-
 δωσιν αὐτῷ κιβώτιον εἰποῦσα ἱερὸν εἶναι μητρὸς Ῥέας καὶ
 5 μὴ ἀνοίγειν αὐτό, εἰ μὴ ὅταν ἀπελπίσῃ τὴν πρὸς αὐτὴν
 ἀνοδόν. ὁ δ' ἐλθὼν εἰς Κύπρον ἐκεῖ κατῴκει. καὶ *τοῦ*
 τακτοῦ χρόνου διελθόντος ἡ Φυλλὶς ἀρὰς θεμένη κατὰ Ἀκά-
 μαντος ἑαυτὴν ἀναιρεῖ, Ἀκάμας δὲ τὸ κιβώτιον ἀνοίξας
 φάσματι κρατηθεὶς ἀνεισιν ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ τοῦτον ἐλαύ-
 10 νων ἀτάκτως ἀπόλλυται· τοῦ γὰρ ἵππου σφαλέντος ἐκ τῶν
 ὀπισθίων μερῶν κατενεχθεὶς τῷ αὐτοῦ ἐμπήγνυται ξίφει.
 οἱ δ' ὑπ' αὐτὸν κατῴκησαν εἰς Κύπρον. | πόρρις καὶ
 πόρρις ἡ δάμαλις διὰ δύο ῥῥ· πόρρις γὰρ ἦν καὶ ἐκβολὴ τοῦ τ
 καὶ πλεονασμῷ τοῦ ῥ πόρρις. ἔστι δὲ ὁ στίχος χωλίαμβος,
 15 *δ παῖθος ἐστὶ τοῦ λαμβικοῦ μέτρον. οἱ δὲ μεταγραφεῖς ἡ
 καὶ αὐτὸς ὁ ποιητὴς Ἀννόφορων δι' ἐνὸς ῥ γράψαντες ἀμα-
 θεῖς γραμματικῆς τέχνης φαίνονται καὶ προσέτι καὶ μετρικῆς
 ὡς ἀγνοήσαντες ὅτι καὶ ὁ χωλίαμβος ὑπὸ τὸ λαμβικὸν μέ-
 τρον τάττεται. κρεῖττον δὲ χωλεύειν καὶ σκάζειν τὸν πόδα
 20 ἢ καθ' ὁλοκληρίαν τὸν λόγον εἶναι ἀμαθέστατον*.

497 ἡ ζωσ' εἰς Ἀιδην· φεῦ, πῶς, Ἀννόφορον, ἀνακό-
 λουθα γράφεις ἐναντία σύμπασι καὶ σαντῷ πλέον; ἄνω γὰρ
 εἰπὼν σαῖς γραφαῖς μετροκρότοις seqq. Al. 316—318 ἡγουν
 χαράδρα συμπεσεῖται καὶ θάνη, ὅταν τὸ καλλίπυργον Ἴλλου
 25 πέδον Ἑλλήν στρατὸς πέρσειεν εὐσθενεῖ κράτει, ταῦτα προει-
 πὼν νῦν ἐναντίως λέγεις· τὴν γὰρ θανοῦσαν πρὶν πεσοῦσαν
 χαράδρα αἰσθῖς ἀνιστᾶς καὶ νεκροῖς αὐτὴν πάλιν θνήσκουσαν,
 ὡς φῆς, συμφοραῖς τοῦ Μουνίτου Θρήσσης ἐχίδνης προσ
 29 βολῇ τεθνηκότος. T

P 499 τὸ δὲ Κρησιτώνης <ἐχίς> ὄφις Θρακικός | ἀπὸ
 τόπου | . . . ὡς Εὐφορίων ἡ οἱ Μούνιτον νῖα τέκε πλω
 μένη ἐνὶ ὧρῃ (fr. 55 M). s³ *Κρησιτώνης | τῆς Θράκης |·
 οὕτως γὰρ ἐκλήθη ἀπὸ τῆς Κρησιτώνης Ἄρεος καὶ Κυρήνης
 θυγατρὸς*. s⁴

12 ἐν κύπρῳ II Ap.
 31 lac. ind.

21—29 versus
 πλωμένη — cf. 180₂₃

23 (316) λίσσουσαν II

502 *δνόφω ἀντὶ τοῦ γνόφω, δωρικῶς· οἱ γὰρ Λωριεῖς EM 60.
ἀντὶ τοῦ γ̃ δ̃ τιθέασιν.*

503 ἡ μόνη ζυγόν· || Πειρίδους καὶ Θησεὺς ὁ μὲν Διὸς *sch.D
ὦν, ὁ δὲ Ποσειδῶνος | φίλλαν ποιησάμενοι | συνέθεντο ἀρ- Plut. Tt
5 πάσαι Διὸς θυγατέρα. ἀρπάσαντες οὖν τὴν Ἑλένην παρατί-
θενται ἐν Ἀφιδναῖς τῆς Ἀττικῆς Αἰθρα τῇ Πιτθέως μὲν
θυγατρὶ, μητρὶ δὲ Θησεώς. Κάστωρ δὲ καὶ Πολυδεύκης οἱ
Διόσκουροι, οἱ

501 ὅταν τεκόντος τοῦ | τῆς Ἑλένης ἀδελφοὶ πορθη-
10 Ἀκάμαντος αἰχμάλωτος δὲ | σάντες τὴν Ἀττικὴν || διὰ τὴν
ἢ Αἰθρα. οἱ γὰρ Διόσκουροι | ἀρπαγὴν τῆς Ἑλένης Αἰθραν
διὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Ἑλένης | λαμβάνουσιν αἰχμάλωτον εἰς
τὴν ὑπὸ Θησεώς ἔλλον τὰς | αἰσχύνῃν αὐτοῦ, ἦτις ἀρπα-
Ἀθήνας καὶ οὐδὲν ἔλαβον ἐκ | γείσης πάλιν τῆς Ἑλένης ὑπ'
15 τῆς πόλεως εἰ μὴ Αἰθραν | Ἀλεξάνδρου συναπῆρεν αὐτῇ
τὴν Θησεώς μητέρα πρὸς | ἐπὶ Τροίαν.

αἰσχύνῃν αὐτοῦ, ἦτις οὖν Ἑλένη εἰς Τροίαν ἦλθε. s³ καὶ
Ὅμηρος Αἰθρῇ Πιτθῆος θυγάτηρ (Γ 143) s³s⁴ Κλυ-
μένη τε βοῶπις. δθεν αἰχμάλωτον εἶπεν αὐτὴν ὡς αἰχ-
20 μαλωτισθεῖσαν ὑπὸ τῶν Διοσκούρων T

505 ἀντίποινα δὲ θυά- | *εἰς ἀντίποινον τῆς ὑπὸ Θη-
P δος s³ | ἀντὶ τοῦ τῆς ἀρ- | σέως ἀρπαγῆς τῆς Ἑλένης.*
παγείσης Ἑλένης | μόνη τῇ

Αἰθρα ζυγόν δούλειον ἀμφήρεισαν | οἱ τῶν Ἀθη-
25 ναίων | πορθηταί. ss³ ὁ δὲ νοῦς οὗτος· ὅτε μετὰ τὴν
καθαίρεσιν τῆς Ἰλίου ἢ Αἰθρα τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι τὸν
Μούνιτον δώσει, καὶ s³s⁴ ὁ Μούνιτος s⁴ ἀποθανεῖται ἐν
Θεράκῃ. s³s⁴

504 Ἀκταίων λύκοι· *οἱ Διόσκουροι ss³s⁴ κατὰ Θη-
30 σέως T στρατεύσαντες ἐπὶ τὴν Ἀκτὴν—Ἀκτὴ δὲ ἐκαλεῖτο
πάλαι ἡ Ἀττικὴ (111) — ἐφείσαντο πάντων τῶν ἐν τῇ
πόλει πλὴν τῆς Αἰθρας.* διὸ καὶ θανμάσαντες οἱ Ἀθη-
ναῖοι Ἀνακτας αὐτοὺς ἐκάλεσαν ss³s⁴ ἡγουν θεοὺς καὶ T σω-
τήρας. ss³s⁴ | *οἱ τῶν Ἀθηναίων ἀρπαγες | καὶ | πορθηταί | P sui
35 λέγει δὲ | τοὺς Διοσκούρους|. s⁴ Ἀκτὴ δὲ ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττικὴ P

22 ἀρπαγῆς τῆς s³ 23 μόνη δὲ s³ 25 ὅτε s³a 27 καὶ | τότε T

31 ἐφείσαντο δὲ ss³

ἡ ἀπ' Ἀκταίωνος βασιλέως ἡ δτι τὸ πλεῖον μέρος τῆς Ἀτ- Eg (EM
EG 91s !
τικῆς ἀκτὴ ἦτοι παραθαλάσσιόν ἐστιν.*

*P 505 λείπει τὸ ἐνεκεν. i. l. s³

P 506 ὁστράκου | τοῦ ῥοῦ, ἐρρέθη πάλαι (88) δτι ὁ Ζεὺς
5 ἐξ οὗ ἐγένοντο. | τούτου τοῦ κύκλῳ ὁμοιωθεὶς ἐξ ὧσ, ὡς
ῥοῦ ἐκάτερος ἀντὶ περιεφε- ληροῦσι, τούτους γεννᾷ, ὧν
λαίας ἐκέχρητο τῷ ἡμίσει. ss³ ἐκάτερος τῷ ἡμίσει τοῦ ὁστρά-
κου τοῦ ὧσ περιεφαλαίῳ
ἐχρήτο.

10 506 στρόβιλον δὲ εἶπε | τὸ περιφερὲς διχότομον τοῦ *p
ῥοῦ |.

507 *κόρσην· κόρση κυρίως ἡ μήνιγξ λέγεται, νῦν δὲ | τὴν EM 721s
κεφαλὴν | φησιν | ὡς καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἐν τῷ περὶ Νεί- Arist. d.
κους ὡς πολλῶν μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστη- 830* 27

15 σαν*. cf. 301s

P) 508 τὰ δ' ἄλλα θριπόβρωτος· | θριψ ὁ σκώληξ,
δστις γίνεται ἐν τοῖς ξύλοις | ss³s⁴ ἐπειδὴ τοιούτοις ξύλοις
οἱ παλαιοὶ ἐχρῶντο ὡς ἀσφαλεστέροις τῷ μηδὲνα δύνασθαι
τὸ ξύλον τὸ ὑπὸ σκώληκος ὡς σφραγίδα γεγονὸς <παρα-
20 ποιεῖν>. s ἄλλως [τε] ss³. πρὶν εὑρεθῆναι τὰς κρυφίας
σφραγίδας οἱ παλαιοὶ ἐσφράγιζον ξύλοις | ὑπὸ θριπῶν βε-
βρωμένους | διὰ τὸ αὐτὰ πολυκέντητα εἶναι. ss³s⁴ θρι-
πόβρωτος σφραγίς· τὸ ἐξῆς· . . . ss³ ὁ δὲ νοῦς ss⁴·

τὴν ἄλλην Ἀττικὴν ὡς ἐσφρα- μόνην τὴν Αἴθραν δουλῶσαν-
25 γισμένην παρελάσαν μηδὲν λα- τες *καὶ αἰχμαλωτίσαντες*
βόντες εἰ μὴ μόνην τὴν Αἴ- ἀντίποινον τῆς Ἑλένης τὴν
θραν καὶ ταύτην δι' ἀτιμίαν ἄλλην Ἀττικὴν ὥσπερ ἐσφρα-
Θησέως, ἥτις σὺν τῇ Ἑλένῃ γισμένην | ἀσάλευτον | ἐάσουσι. p
εἰς Ἴλιον ἦλθεν. ss³

17 ἐπειδὴ — γεγονὸς EM 456ss (sch. Ar. Them. 427)

8^b περιεφαλαία II 12 (σ)μῆριγξ redit error All. II. 1/33 p. 101
Boiss. Cram. AO III 379s1 13 κεφαλὴν EM 530ss ὡς — Diels PPF 128

17 ἐπειδὴ — γεγονὸς | οἷς πάλαι ἐχρῶντο οἱ παλαιοὶ ὡς ἀσφαλεστέροις
εἰς τὸ σφραγισθῆναι s³ om. T ἐπειδὴ | εἶπε δὲ 18 ὁ πάλαι χρησμός

20 πρὶν | πρὸ τοῦ α 22 αὐτὸ πολυκέντητον s 25 παρίεσαν s
<ἀσάλευτον> παρελάσαν? cf. T 28^b ἀσάλευτον ἐάσουσι | θριποβρώτω
σφραγίδι περιδραμοῦνται II

καὶ Ὅμηρος ἐνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι
(ν 106). | ss³s⁴ Eg (×EM 758₁₆)

625 στήλαις· τοῦ Διομή- ἀκινήτους τὰς στήλας εἶπεν,
δους στήλας ποιήσαντος περὶ ἃς ὁ Διομήδης ποιήσας ἔστη-
5 δλον τὸ πεδῖον, ἦνίκα ἀπέθα- σεν ἀνὰ πᾶν ἐκεῖνο τὸ πεδῖον,
νε, Δαῦνος ἐβουλήθη ταύτας διὰ τὸ ἀποθανόντος τοῦ Διο-
καταποντίσαι· αἱ δὲ θιφεῖσαι μῆδους ῥίπτεσθαι εἰς τὸν βύ-
πάλιν ἐκ τοῦ ὕδατος ἀνῆλθον θον αὐτὰς παρὰ τοῦ Δαύνου
καὶ εὐρέθησαν ἐν τῷ αὐτῷ ὥστε καταποντισθῆναι καὶ
10 τόπῳ ἐστηκυῖαι, ὅθεν καὶ ἐπ- πάλιν ἐξέρχεσθαι καὶ εὐρί-
ήρθησαν. ss³ σκεσθαι ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ
καὶ ἴστανται.

626 τὸ ἐξῆς οὕτως s³. ἃς οὕτις μετοχλίσας ὀλίγον
ἐκ βίᾱς καυχῆσεται ss³ ἐπειδὴ μετακινούμεναι πάλιν ἐπανε-
15 στρέφοντο ἐν τῷ τόπῳ. s³

P 627 *ἀπτέρως ὁμοπτέρως | ταχέως |* s⁴? | ἀνδρᾶ κυ-
ρίως τὰ χεῖλη s³s⁴ τοῦ ποταμοῦ s⁴ νῦν δὲ τὰ † κύματα λέγει |
s³s⁴. δατούμεναι ἦτοι κατακόπτουσαι τὰ κύματα καὶ τρέ-
χουσαι s³s⁶ τοῖς ἀπέζοις ἔχνεσιν ἢ τοῖς | μὴ ἔχουσι πέζας
20 ὁ ἐστὶ πόδας | s³s⁴. μαρμάρينوι γὰρ ἦσαν αἱ στήλαι T. ἐκ δὲ
τοῦ πεζὸς γίνεται τοῦτο. s³ δατούμεναι ἀντὶ τοῦ | κόπ- p
τουσαι |· καὶ διερχόμεναι τὰ κύματα. T

630 Θεδός δὲ· οἱ Φαίλακες σέβουσι τὸν Διομήδην ss³s⁴
οἵτινές ἐσι περὶ τὸ Ἴόνιον πέλαγος ss³s⁶. οὗτος γὰρ τὸν δρά-
25 κοντα ἀνείλεν ἐκεῖσε ἐλθόντα ἐκ Κόλχων πρὸς ζήτησιν τοῦ
χρυσοῦ δέρρου. τινὲς δὲ ληστὴν ἤχουσιν τὸν δράκοντα. ss³s⁴
ἢ δὲ Φαιακία περὶ τὸν Ἴόνιον κόλπον ἐστίν, ὁ δὲ Ἴόνιος
κόλπος κατὰ Λυκόφρονα καὶ Αἰσχύλον ἀπὸ Ἰοῦς ἐκλήθη.
φησὶ γὰρ Αἰσχύλος ssqq. vv. Prom. 837—839. πρότερον γὰρ
30 | Κρόνιος | καὶ Πέας κόλπος ἐλέγετο, εἴτα Ἴόνιος ἐκλήθη οὕτως· sch. Aes
ἐκ γὰρ Δωδώνης ἐκεῖ ἀντεπέρασεν, ἐν δὲ Κανώβῳ ἐμφρων Prom. 8
ἐγένετο, ἐνθα ἐκ τῆς Διὸς ἐπαφῆς Ἐπαφον γεννᾷ | οὐ Αἰβύη, Aesch. P
827—8

16 κυρίως — sch. Theocr. V 93 sch. Nic. Θ 576

1 ἐνθα δ' ἔπειτα om. Eg 17 κοιλώματα P ἀναχώματα sch.
Theocr. Nic. Harp. (Suid.) ×χώματα EM 10139 EO 1520 cf. proll. 21
24 αὐτός ss³ δτι T γὰρ om. T

- Λήδας Κάστωρ και Πολυδεύκης | ἐκ δὲ Διὸς Ἑλένη | οἱ Γ 199*
Κάστωρ τε και Πολυδεύκης Φοίβην και Ἰλάειραν ἀρπάσαντες
ἐγημαν. και Πολυδεύκους μὲν και Φοίβης γίνεται παῖς
Μνησίλεως | ἡ Μνησίνους και †ώσιονος T Κάστορος δὲ και
5 Ἰλαίρας Ἀνώγων | ἡ Ἀναξίς και Ἀύλοθόη T. ταύτας δὲ οἱ
Διόσκουροι οὔτοι ἀπὸ Μεσσηνίας ἀρπάσαντες ἐγημαν. ἐλά-
σαντες δὲ και βοῦς μετὰ Ἴδα και Λιγγέως Ἀρχαδικὰς με-
ρίσαι ἐπιτρέπουσι τῷ Ἴδῳ, δς τεμῶν βοῦν εἰς δ' ἑμῆ
**τοῦ* πρῶτον εἶπε φαγόντος τὴν ἰδίαν μερίδα εἶναι τὸ*
10 ἡμισυ τῶν βοῶν και τοῦ δευτέρου τὸ λείπον τῆς ἀγέλης.
αὐτὸς οὖν ὁ Ἴδας τὴν ἰδίαν μερίδα κατέφαγε και τὴν τοῦ
ἀδελφοῦ και τοὺς βόας ἤλασεν εἰς Μεσσηνίαν. στρατεύσαν-
τες δὲ οἱ Διόσκουροι και τὴν ἀγέλην ἐκείνην τῶν βοῶν
ἤλασαν και ἄλλα πολλὰ ἀκείνους ἐλόχων. Λιγγεὺς δὲ ἰδὼν
15 Κάστορα ἐμήνυσεν τῷ Ἴδῳ, δς και κτείνει αὐτόν. Πολυδεύκης
δὲ διώκων αὐτοὺς τὸν Λιγγέα κτείνει δόρατι, ὑπὸ δὲ τοῦ
Ἴδα | στήλῃ λιθίνῃ ἀπὸ τοῦ Ἀφαρέως τάφου βληθεὶς | τὴν S 553
κεφαλὴν σκοτισθεὶς πίπτει. Ζεὺς δὲ Ἴδαν κερανοῖ, Πολυ-
δεύκην δὲ ἀθάνατον ἐμελλε ποιεῖν· ὁ δὲ αἰρεῖται | θνήσκειν | sch. Pind. N
20 ἡμέραν και ἡμέραν ζῆν ὁμοίως τῷ ἀδελφῷ ἡ καθ' ὁλόκλη-
ρον εἶναι ἀθάνατον. και ὁ Ζεὺς τοῦτο αὐτοῖς χαρίζεται || ὡς ib.
*και Ὅμηρος ἄλλοτε — τε θνᾶσι και τὰ ἐξῆς (λ 303). *τὴν δ'*
*ἱστορίαν τῶν Διοσκυρῶν και | Στασίνοιο | ὁ τὰ Κύπρια πε- *Procl. chrest*
ποιηκῶς γράφει seq. v.v. αἰψα — Πολυδεύκεα |. δι- *sch. Pind. I*
25 πτύχοις· ἔφην πρώην τὴν ἱστορίαν ὅτι κατὰ τινὰς ἐκ τοῦ
*ῥοῦ τριδύμοιο ἐγεννήθησαν Ἑλένη *και* Κάστωρ και Πολυ-*
δεύκης, κατὰ τινὰς δὲ οὐκ ἐκ τοῦ ῥοῦ, ἀλλ' ἐκ τῆς Λήδας
*αὐτῆς· καθ' ἑτέρους δὲ ἐγεννήθησαν ἐκ τῆς Λήδας *μὲν**
Κάστωρ μόνος και Πολυδεύκης ἐν ἀστέροιο μορφῇ μιγέντος
30 αὐτῇ τοῦ Διὸς, ὁθεν διπτύχους αὐτοὺς λέγει, ὕστερον δὲ τὴν
Ἑλένην μόνην ἐφασαν ἐκ τοῦ ῥοῦ γεννηθῆναι (498).

1 *λήδας τιμάνδρα, ἣν ἔχεμος (ἐχενος b) ἐγημε, και κλυταιμνήστρα*
(Ap. l. l. 126), κατὰ τινὰς δὲ και ἑλένη οὖν κάστορι και πολυδεύκει (sch.
Eur. l. l.). καθ' ἑτέρους δὲ οὔτοι διὸς ὑπῆρχον (λ 298), οἱ — II, a marg.

4 *Μνησίνους — | cf. Paus. II 22s Ἀναξίς και Μνασίνους ἀσίνεως b*
*φασίνεος γ1 om. γ2 *Ἀσιναιος? 9 πρώτως II 16 ἐκ II S 553*

23 *Στασίνοιο Phot. I 319^a 35 24 δεινοῖς ante (5) ὀφθαλμοῖσιν om.*
sch. Pind.

513 στείλαις ἀρωγούς ss³· σημειωτέον δὲ s³· ἐν τῷ
 εἰπεῖν στείλαις ἀρωγούς ἐδήλωσεν διὰ ἀκουσίως ἢ Ἑλένη
 ἡρπάγη καὶ εἰς βοήθειαν αὐτῆς μὴ ἐλθεῖν τοὺς Διοσκού-
 P ρους. ss³ *| κρεῖξ ss³s⁴ δὲ s ὀρνέον ἐστὶ θαλάσσιον | ss³s⁴ ποι-
 5 κίλον s³ ἱβιδι εὐοικός ss³s⁴ ὡς Ἡρόδοτος (II 76) s. ἐστὶ δὲ
 ἱβίς ss³s⁴ ὀρνέον ss³ περὶ τὴν Αἴγυπτον ὑπαροφάγον. Καλ-
 λίμαχος δὲ ss³s⁴ ἐν τοῖς s³s⁴ Περὶ ὀρνέων φησὶ τοῖς γαμοῦσι
 δυσσιώνιστον εἶναι (fr. 100^c 9). καὶ Εὐφορίων ss³s⁴ ἐν s³s⁴
 Ἀπολλοδώρῳ ss³s⁴ ποικίλον ss³ οὐδὲ μέλαθρον ὀρχί-
 10 λος ἐπιτη ss³s⁴ Κύζικος ss⁴ δν δ' ἤεισε κακὸν γάμον
 ἐχθρομένη κρεῖξ (fr. 4). κρεκί δὲ τῇ Ἑλένῃ τουτέστι τῇ
 κακονύμφῳ*. ss³s⁴ *κρεκί δὲ τὴν Ἑλένην παρεικάζει διὰ
 τὸ δύσαμον καὶ κακόνυμφον γενέσθαι*. T
 δισάρπαγον δὲ αὐτὴν εἶπεν, | δισάρπαγῳ· δευτέρον γὰρ
 15 ἐπειδὴ ὑπὸ Θησέως καὶ Ἀλε- | ἡρπάγῃ, ὑπὸ Θησέως πρότε-
 ρον ἐπταετῆς *οὔσα*, ὡς φη-
 Ἑλλάνικος ἐπταετῇ οὔσαν Ἑλέ- | σιν Ἑλλάνικος. Δοῦρις δὲ
 νην ἀρπαγῆναι ὑπὸ Θησέως ἀποδοθῆναι αὐτὴν φησι τε-
 (FHG I 55), Δοῦρις δὲ λέγει αὐτὴν Ἰριγένειαν, ὡς
 20 ἀποδοθῆναι αὐτὴν τετοκυῖαν ὀπισθεν εἶπον πλατυτέρως
 τὴν Ἰριγένειαν (ib. II 470). ss³ (103. 143. 183). καὶ πρῶτος
 μὲν ἀρπαξ αὐτῆς Θησεύς, δεύ-
 τερος δὲ ὁ Ἀλέξανδρος.

514 μηδὲ πτερωτάς· πτερωτάς τὰς ναῦς εἶπε διὰ
 25 τὰς κώπας ἢ διὰ τὰ ἱστία. s³

516 τὸ δὲ εἰς Βεβρυκῶν λείπει τὸ ὡς ἵνα ἦ s³s⁴ μηδ'
 ἐπὶ νηῶν ἐλθοιεν s³s⁶ ὡς πρότερον s³s⁴ εἰς Βεβρυκίαν s³s⁴s⁶
 συμπλέοντες τοῖς λοιποῖς Ἀργοναύταις T ὅτε καὶ Ἀμνκλον κατ-
 ἐπύκτευσαν. τὴν Τροίαν Βέβρυκῆς ποτε ᾤκουν, ὅθεν s³s⁴
 30 διὰ τὸ εἶδος s³ καὶ Βεβρυκίαν αὐτὴν καλοῦσιν s³s⁴ ὡς καὶ
 τὸ seq. 1476. Δίων δὲ καὶ Κοκκειανὸς τοὺς Ναρβωνησίους
 Βέβρυκας γράφων λέγει T οὕτω τῶν πάλαι μὲν Βεβρυ-

8 δυσσιώνιστον lex. Her. II 76

24 πτερωτάς — sch. Pind. O IX 36

9 ὥδε s ὀρχίλοχος γ2 γ1 m² 10 δὴ εἶδε s³ 11 ἀρεχθομένη
 b γ2 γ1 m² 14 δισάρπαγον s 19 δώροις s 27 Βεβρυκίαν | βε-
 βρύκων α βεβρύκων ρίγειαν ἐμβακτηρίαν II

κων, νυν δὲ Ναρβωνησίων ἐστὶ τὸ Πυρρήναιον sch. DP 31
 ὁρος. | τὸ δὲ ὁρος τοῦτο χωρίζει Ἰβηρίαν καὶ Γα-
 λάτας (DC I p. 189 Bo.). *ἐκβατηρίαν αἰγιαλὸν | ἐκ- P
 βασιν|*.

- 5 517 μηδ' οἱ λεόντων· τοὺς Ἀφαρέως παῖδας λέγει
 Ἴδαν καὶ Λυγκέα. λεόντων δὲ τῶν Διοσκούρων. s³s⁴ ἡ
 ἐννοια ὁπισθεν ἐρρέθη πλατυτέρως. T

- 519 Ἐννώ | ἐπίθετον Ἦρας | παρὰ τὸ ἀνύειν καὶ φο- E 892 *E
 νεύειν ὡς πολεμική | Ἀνώ καὶ Ἐνώ. καὶ μυθικῶς μὲν 66⁵⁴
 10 οὕτως, ἀλληγορικῶς δὲ ἡ πάντα ἀνύουσα καὶ τρέφουσα καὶ
 τελειοῦσα· ἡ αὕτη γὰρ ὅστις συμμιγεί καὶ εὐκράτῳ | αέρι|. EG 247³³
 τριγέννητος θεὰ ἡ Ἀθηνᾶ, | τριγέννητος ἡ Ἀθηνᾶ | μυ-
 θικῶς T | ὅτι ἐν τῷ Τρίτωνι 188¹⁶
 δὲ σελήνῃ τριτάτα φαίνεται | ποταμῷ | Αἰβύης | ἐγεννήθη | Aesch. E
 15 ἀπὸ συνόδου ἡ ὅτι Τριτογέ- *ὡς* καὶ Ὀμηρός φησι | κἄν 288
 νειὰ ἐστὶν ss³ ὡς καὶ Ὀμηρος | οὐ μυθικῶς T | Διὸς θυγά- 188¹⁷
 (A 515) ἡ ὅτι τριτὴ καλοῦσι | τηρ κυδίστη Τριτογέ-
 τὴν κεφαλὴν οἱ Βοιωτοί, ἐκ | νεια | καὶ Αἰσχύλος μυθικῶς
 δὲ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς εἴτ' ἀμφὶ χεῦμα γενεθ-
 20 ἐγεννήθη αὕτη ἡ ὅτι ἡ αὕτη | λίου σπόρου Τρίτωνος ἐν
 ἐστὶ τῇ ψυχῇ s τριμερῆς δὲ | τὸ πῶ Αἰβυστικῷ (*Eum. 289.
 αὕτη· ἔχει γὰρ τὸ λογικόν, τὸ | 288) T ἡ ὅτι κατὰ Καλλισθέ- 188¹⁴
 ἐπιθυμητικόν, τὸ θυμικόν. ss³ | νην τρίτῃ τοῦ μηνὸς ἐγεννήθη,
 διὸ παρ' Ἀθηναίοις *ἡ τρίτῃ* ἱερὰ *τῆς* Ἀθηνᾶς. ἡ
 25 ὅτι ἐκ τῆς τριτοῦς καὶ τῆς κεφαλῆς ἐγεννήθη· τριτὴ γὰρ
 βοιωτικῶς ἡ κεφαλὴ. ἡ ὅτι ἡ αὕτη ἐστὶ τῇ σελήνῃ, ἡ δὲ
 σελήνῃ ἀπὸ συνόδου τριτάτα φαίνεται. ἡ ὅτι ἡ αὕτη ἐστὶ
 τῇ ψυχῇ, τριμερῆς δὲ ἡ ψυχὴ· ἔχει γὰρ λογικόν, θυμικόν
 καὶ ἐπιθυμητικόν. | ἡ ὅτι ἡ αὕτη ἐστὶ τῷ αέρι· τρίτος δὲ Diod. I 1
 30 ὁ ἀήρ γεννᾶται καὶ μετατρέπεται ἕαρι, θέρει, χεيميῶνι· | τὸ ib. 11
 γὰρ παλαιὸν τριμερῆς ἦν ὁ χρόνος|. ἡ ὅτι ἡ αὕτη ἐστὶ τῇ EO 153⁷
 φρονήσει | γεννηθεῖσα ἐκ τῆς τριτοῦς καὶ τῆς κεφαλῆς. | ἡ supr. 19 sch
 A 515

12 — cf. EM 767⁴⁰

1 πυρηναιον II Boiss. a. l. 2 γαλατίαν II 15 ἐκ s
 τριγέννεια s 21^b *τόποις λιβυστικοῖς II

τρεῖν παρέχουσα τοῖς ἐναντίοις. | ἡ δτι κατὰ Δημόκριτον *Εξ? (6
 τρία ταῦτα χαρίζεται, βουλευεῖν καλῶς, κρίνειν ὀρθῶς, πρᾶτ- 6 39)
 τειν δικαίως.

520 Βοαρμία δὲ καὶ Λογ- | Βοαρμία παρὰ τὸ ἀρμόσαι
 5 γᾶτις παρὰ Βοιωτοῖς ss³ κα- | καὶ ζευξαι εἰς ζυγὸν καὶ ἀρο-
 λείται καὶ s τιμάται. ss³ Ὀμο- | τρον βοῦς. Τ ἡ αὐτὴ γὰρ ἐστίν,
 λωῖς παρὰ Θηβαίοις. καὶ δ | ὡς ἔφην (18733), τῇ φρονήσει.
 Ζεὺς παρ' αὐτοῖς Ὀμολώιος | οὕτω δὲ τιμάται παρὰ Βοιω-
 P καὶ πύλαι Ὀμολώιδες. | Βία | τοῖς. καὶ Λογγάτις ὁμολῶς
 10 δὲ ἰσχυρά. | s | s⁴? | Λογγὰς γὰρ ἡ χώρα
 Βοιωτίας s⁴. Ὀμολωῖς δὲ τιμάται παρὰ Θηβαίοις. | *Ὀμο- Aesch. i
 λωίδες γὰρ πύλαι Θηβῶν* | ἀπὸ Ὀμολώιδος τῆς Νιόβης θυ- sch. ib.
 (P) γατρός | Τ. *Βία ἡ | δυνατὴ* | s⁴ ἡ δτι τριγέννητος
 15 γεννηθῆναι, διὸ καὶ παρ' Ἀθηναίοις ἡ τρίτη ἱερὰ αὐτῆς
 καλεῖται. ἡ δτι παρὰ τῷ Τρίτῳι ποταμῷ γεννηθῆναι (λέ-
 γεται), ὅθεν καὶ Τριτογένεια, ὡς καὶ Ὀμηρος Διδὸς θυγά-
 τηρ κυδίστη Τριτογένεια (Α 515). s

521 χειρῶνακτες οἱ διὰ τῶν χειρῶν ἐργασάμενοι *καὶ
 20 κτίσαντες* τὸ τεῖχος τῆς Ἰλίου, μυθικῶς λέγει γὰρ | Ποσει- 522 P
 δῶνα καὶ Ἀπόλλωνα |. ἡ δὲ ἱστορία δῆλη, *τὰς δὲ ἀλλη-
 γορίας ὡς πολλὰς καὶ ἀχρησίμους ἐνταῦθα ἐατέον*. *διπλοῖ
 περισπαστέον, διπλὸς δὲ κυρίως καὶ ἐξ αὐτοῦ διπλοὶ ὀξυ-
 τόνως. †Τ

25 522 Ἀρύμας· Κρῶμνα δὲ χωρίον Κορίνθου. s³s⁴ ἀλ-
 λως s³. Κρῶμνα πόλις Παφλαγονίας, ἐν ἧ Ποσειδῶνος ἱερὸν
 ἐστίν. ss³s⁴ ἐστὶ δὲ καὶ Κορίνθου τόπος ὡς καὶ Καλλί-
 μαχος ss³ ἐν Σωσιβίου s³ νίκη τῇ μὲν Κρωμνίτην (p. 21969
 P Schn.) ss³. Ἀρύμας δὲ | ὁ Ἀπόλλων | ss³s⁴ παρὰ Μιλη-

16 δτι — Τριτογένεια sch. Pind. P IV 35

7 Θηβαίοις e T | ἀθηναίοις 8 Ὀμολώιος Wentzel | ὁμολωῖς
 9 πύλαι Ὀμολωίδες e T | πύλαιος ὁμολωῖς 10^b ἡ χώρα | χωρίον II ἵσσι
 χώρα? 14 μηνός cf. EM 76717 φθίνοντος sch. 6 39 (Phot. †Suid.)
 25 χώρα α 28 νικητῇ s

σίοις s³s⁴ τιμάται s Πρόφαντος δὲ | ὁ Ποσειδῶν | παρὰ
Θουρίοις s³s⁴. Ἡρόδοτος δὲ *ταῖς ἀληθείαις* οὐ φησι κτίσσαι
αὐτοὺς τὴν πόλιν, ἀλλὰ Λαομέδοντα χρήματα καταθέμενον
εἰς τὰς οὐσίας αὐτῶν ἀναλῶσαι ss³s⁴ ταῦτα s³s⁴ ἦτοι s εἰς
5 τὴν τῶν τειχῶν κατασκευὴν ss³s⁴.

523 ψευδωμότῃ τῷ Λαομέδοντι διὰ τὸ ὁμόσαι δοῦναι
Ἡρακλεῖ τοὺς ἀθανάτους ἱππους ἦτοι τοὺς ἀρίστους καὶ
ἐνεργεστάτους καὶ μὴ δοῦναι σώσαντι Ἡσιόνην ἐκ βορᾶς τοῦ
κῆτους (2910). κακῶς δὲ εἶπε κοῖραν φεῖλων εἰπεῖν τυ-
10 ράνῃ ἢ βασιλεῖ. | κοῖρανος γὰρ ὁ δικτάτωρ λέγεται | τύραν- EG 333¹ 5
νος δὲ ὁ βίαιος μόναρχος, βασιλεὺς δὲ ὁ ἐννόμως καὶ δικαίως
κρατῶν|. δεικνύσι δὲ καὶ Ὁρφεὺς τὴν τούτων διαφορὰν
οὕτωςι λέγων ἐν ταῖς Δωδεκαετηρίοις ἔστι δ' αὖ τις
ἀνὴρ *ἢ κοῖρανος* ἢ ἐκ τύραννος ἢ βασιλεὺς, δς τῇ-
15 μος εἰς οὐρανὸν ἰξεται αἰπὺν (fr. 23).

524 ἐν ἡμαρ ἀρκέσειε· s <τὸ> ἐξῆς s³s⁴ εἰ s στρα-
P τεύσειαν, φησὶν | οἱ περὶ τὸν Ἴδαν | οὐκ ἀνθέξονται αὐτῶν
τὰς χεῖρας τὰ τεῖχη οὐδὲ πρὸς μίαν ἡμέραν ss³s⁴.

526 Κανάστρον ἄκρον <μεθόριον> Θοράκης καὶ Μακε-
20 δονίας Steph. Καναστραῖον· Καναστρον | ἀκρωτήριον |
μεθόριον Μακεδονίας καὶ Θοράκης | οὐ πλησίον ᾤκησαν οἱ
Γίγαντες|. ss³s⁴ λέγει δὲ νῦν τὸν Ἐκτορα διὰ τὸ γενναῖον,
διὸ καὶ ἐγχώριον αὐτὸν εἶπεν. s⁴

δυσμενῶν δὲ μοχλὸν ἀντὶ | *τὸ κατὰ τῶν δυσμενῶν ὀχύ-
25 τοῦ | ἀσφάλειαν κατὰ τῶν δυσ- | ρωμα καὶ ἀσφάλισμα*.
μενῶν τὸν Ἐκτορα ἔχοντα|. ss³

3 — sch. T Φ 444

2 *Ἡρόδοτος Heyne τειχίοις Muell. l. l. (at vid. 593 s³ 602 Steph. s³
T 436 sch. Verg. A III 402) 3 αὐταῖς s ποσειδῶνα καὶ ἀπόλλωνα b om. c
λαομέδοντος s³ <τὰ> χρήματα 'certam pecuniam' sch. Verg. II 610
proll. 20 καταθέμενον s³ 4 ἐκ τῆς a b om. c 'ad' sch. Verg.
δσίας s θυσίας b om. c 'sacra facienda' sch. Verg. post αὐτῶν 'imminentibus
Mysiis' sch. Verg. 5 τοῦ τεύχους s³ a b om. c 11 βιαίως II
cf. EG 13 *ἔσται c
15 *ἔς γ1 16 ἐξῆς | ἐξ οὗ 17 *ἀνέξονται 19 <μεθόριον>
e sch. addidi 20 κανάστρα II a m² om. ss³ 21 μέσον s 25 ἀπὸ s

528 καὶ τὸν πρῶτον τὸν Πρωτεσίλαον· πρῶτος γὰρ ἀποπηδήσας τοῦ πλοίου πρὸς τὸν Τρωικὸν αἰγιαλὸν ἀνῆρθεῖν ὑφ' Ἑκτορος (110₁₈). T

- 4 529 μαιμῶντα *αἰμῶντα* καὶ αἵματος διψῶντα καὶ ^{mh. D} ἐξ αὐτοῦ προσθήκη τοῦ μ̄ μαιμῶντα (1171). ποιμνίων
P ἀλάστορα ^{ss³s⁴} | τὸν ὀλετήρα ^{ss³s⁴} τῶν Ἑλλήνων | ποι-
μνίων δὲ εἶπεν, ὅτι καὶ ὁ ποιητὴς ποιμένα τὸν βασιλέα
(A 263) καλεῖ ^{ss³s⁴} ποίμνια δὲ τὸν ὑπ' αὐτῶν λαόν. T
γράφεται καὶ ποιμνίων ^{ss³} | γράφουσι δὲ καὶ ποιμνίων
10 τῶν ἐκλυθόντων ποιμνὴν ἀπαι- *ἀντὶ τοῦ* τῶν ἐκλυθόντων
τῆσαι παρὰ τῶν Τρώων ὑπὲρ ἀποτίσαι ποιμνὴν τοῖς Τρωσὶν
τῆς Ἑλένης. μᾶλλον δὲ χρη̄ ὑπὲρ τῆς ἀρπαγῆς τῆς Ἑλένης
τοῦτο ἀκούειν ἐπὶ Ἑκτορος. τῆς γενομένης ὑπ' Ἀλεξάν-
τινὲς δὲ ἐπὶ Πρωτεσιλάου δρου. τινὲς δὲ τὸ ποιμνίων
15 ἀκούουσι τὸ ποιμνίων ἀλά- ἀλάστορα ἐπὶ Πρωτεσιλάου
στορα τὸν πορθοῦντα τὰ λαμβάνουσιν ἤγουν τὸν πορ-
ποίμνια τῶν Τρώων. ^{ss³s⁶} | θοῦντα τὰ τῶν Τρώων ποι-
| μνία. χρη̄ δὲ τοῦτο μᾶλλον
| λαμβάνειν ἐπὶ Ἑκτορος.
- 20 530 οὐδ' ὅτ' αἶθωνα κίρκον | τὸν Πρωτεσίλαον | καλεῖ
^{ss³s⁶} ἵνα γίγαντα τὸν Ἑκτορα ἀκούσωμεν s. ἰστορεῖ δὲ Σοφοκλῆς
ἐν Ποιμέσιν ὑπὸ τοῦ Ἑκτορος ἀναιρεθῆναι τὸν Πρωτεσίλαον
(fr. 455 N), ὁμοίως δὲ καὶ Δημήτριος ὁ Σκήψιος καὶ παρ'
'Ομήρῳ γράφεσθαι <φῆσι> (FHG IV 382 n.) τὸν δ' ἔκτανε
25 φαίδιμος Ἑκτωρ νηὸς ἀποθρόσκοντα (B 701). ἔστι
δὲ τοῦτο ὑπερβατόν· οὐδ' ὅτ' ὅτε κίρκος θρασὺς πρῶ-
P τα | κινήσει | ὁρὺ πῆδημα λαιψηρὸν δικῶν ἀντὶ
τοῦ ἐκβάς ^{ss³s⁶} ἐκ νηὸς ^{s³} πρῶτος ^{ss³s⁶} εἰς γῆν s καὶ πη-
δήσας ^{ss⁶}. | κίρκον τὸν Πρωτεσίλαον |. χρησμός γὰρ ^{supr. s}
30 ἐδόθη τοῖς Ἑλλήσι πρῶτον σφαγῆναι τὸν δς καὶ πρῶτον
πατήσει ἐξελθὼν τοῦ πλοίου εἰς τὸν Τρωικὸν αἰγιαλόν.
ἐξελθόντα δὲ πρῶτον τὸν Πρωτεσίλαον ἀνείλεν ὁ Ἑκτωρ
(241).

8 αὐτοῦ b om. c *αὐτῷ vel αὐτόν 10 ποινας s 24 γρά-
φει s³ T δ' om. s 28 ἐκβολήσας s⁶ (*ἐκμολήσας ut μολήσας Tz.
Anteh. 375)

P 532 Γραικῶν ἄριστος | ὁ Πρωτεσίλεως | ss³s⁴· Γραι- Ap. bibl. 1
κοὶ γὰρ πρότερον οἱ τῆς Ἑλλάδος ἐκαλοῦντο, ὅστερον δὲ ἀφ'
Ἑλληνος ἐκλήθησαν Ἕλληνες T.

P ᾤτινι τοὺς τάφους ἐτοιμάζει | ᾤτινι ἐκ παλαιᾶς εἰμαρμένης
5 ἡ τῶν Δολόγκων ἀκτὴ ἐπὶ ἐτοιμάσει τοὺς τάφους ἡ
τῆς Θερᾶκης καὶ (ἡ) ἄκρα Μα- εὐπρεπῆς καὶ εὐθετος ἀκ-
ζουσία προέχουσα τῆς Χερσ- τῆ καὶ ὁ πετρώδης καὶ ὀχθώ-
νήσου ss³· ἔστι δὲ ἡ Μαζουσία δης αἰγιαλὸς τῶν Δολόγκων.
ἀκρωτήριον Ἐλεούντος. s

10 χερσαίου δὲ κέρως τῆς Χερωνήσου. s ἐκεῖσε γὰρ ἐκη-
δεύθη κατ' αὐτὴν τὴν καλουμένην Μαζουσίαν ἄκραν. ss³

533 ἀκτὴ Δολόγκων· Δόλογοι | ἔθνος Θερραϊκόν |
ἀπὸ Δολόγκου τοῦ Κρόνου καὶ Θερᾶκης ss³s⁴ ὠνομασμένον s.
ἔστι δὲ Χερρόνησος τῆς Θερᾶκης, ὅπου ὁ τάφος Πρωτεσιλάου.

15 φασὶ δὲ καὶ ὡς θεὸν ὑπὸ τῶν ἐγγωρίων τιμᾶσθαι. ss⁴

μαζουσία· οἱ μὲν ἄλλοι λέγουσιν ἡ Μαζουσία μετὰ τοῦ
ἄρθρου καὶ φασιν αὐτὴν ἀκρωτήριον εἶναι (supr. 9) ἥτοι τὴν
Χερρόνησον, ἐγὼ δὲ *μαζουσία* φημὶ ἡ | μαστοειδῆς | ἥτοι †534 P
ἡ εἰς μαστοῦ θέσιν ἐξεικασμένη. *χερσαίου κέρως τοῦ
20 ἀκρωτηρίου· λέγει δὲ αὐτὴν | τὴν Χερρόνησον | *. sup. 10

P 536 Δρύμνιος | ὁ Ζεὺς s³s⁴ ἥτοι δαίμων οὕτω T παρὰ
Παμφυλίοις, Προμανθεὺς δὲ παρὰ Θουρίοις, Αἰθίοψ
δὲ s³s⁴ καὶ Γυράψιος T? παρὰ Χίοις. s³s⁴

538 δς τὸν πλανήτην ὀρθάγην· ss³s⁴ τὸ ἐξῆς s³
25 δς Ζεὺς θήσει βαρὺν κολῶδον s³s⁴

τότε τοῖς περὶ τὸν Ἰδαν, καὶ | θόρυβον | ἐν μέσαις ταῖς P
ὅταν πλανήτην ὀρθάγην | λίσχαις καὶ ταῖς πρὸς ἀλλή-
πικρὸν καταρρακτῆρα | λους | συντυχίαις | ὅταν ἐν
δέξωνται δόμοις. ὀρ- τοῖς δόμοις δέξωνται τὸν
30 θάγην δὲ | κατὰ γλῶσσαν πλανήτην καὶ πλανώμενον
τὸν ξένον | λέγει δὲ τὸν Ἀλέ- ὀρθάγην καὶ ξένον — λέγει
ξανδρον. | ὅταν ss³ οὖν, φησὶν s δὲ τὸν Ἀλέξανδρον — τὸν
ὁ Μενέλαος δέξεται ss³ τὸν σίντην καὶ | βλαπτικὸν | κα-
Ἀλέξανδρον s τότε ἡ ἀρχὴ | ταρρακτῆρα καὶ ἀετὸν — δια

4 τὴν ταφήν s 13 ὠνομασμένου 17 ἥτοι — Χερρόνησον | ἐλεού-
τος II (supr. 9) 25 ὁ ss³

- τῆς ἐχθρας ἐνστήσεται τῷ Ἰδῷ | τὸ ἀρπακτικόν — καὶ πικρὸν
καὶ Λυγκεῖ καὶ τοῖς Διοσκού- | οἱ Διόσκουροι καὶ οἱ Ἀφα-
ροῖς. οἱ δεινὰ κάπο- | ρέως παῖδες οἱ δεινὰ καὶ
5 τις ὁ Ζεὺς ὅταν (538) . . . | ἀπόθητα | μέλλοντες πα- sch. p
(καὶ ὅταν) μειλίσσωνται | θεῖν *πότε*; ὅταν δέξων-
*p καὶ | ἐξιλεώσωνται | ἐν ταῖς | ται, ὡς εἶπον, τὸν Ἀλέξαν-
θυσίαις οἱ περὶ τὸν Ἰδαν καὶ | δρον μειλίσσωσί τε καὶ
τοὺς Διοσκούρους ss³ θήσει | Κράγον | τὸν Δία | ἐν τε P
10 πολὺν πόνον καὶ ἔριν αὐτοῖς. | δαιτὶ καὶ θαλυσίοις λοι-
διὰ πολλοῦ δὲ ἀπέδωκεν. s³ | βαῖς. ὅλον δὲ, ὅπερ φησί,
P . . . , οἵτινες | ἐν τῇ εὐω- | τοῦτό ἐστιν· ὅταν τὸν Ἀλέξαν-
χίῃ | τοῦ Διὸς φιλονεικήσουσι | δρον δέξεται ὁ Μενέλαος, τότε
πρὸς ἀλλήλους, ὅστερον καὶ | ἐνστήσεται ἀρχὴ τῆς ἐχθρας
15 εἰς μάχην ἐλεύσονται περὶ | τῷ Ἰδῷ καὶ τῷ Λυγκεῖ καὶ
τῶν Λευκίππου θυγατέρων | τοῖς Διοσκούροις διὰ τὰς Λευ-
Φοίβης καὶ Ἰλαίρας, ἃς ἀρ- | κίππου θυγατέρας Φοίβην καὶ
πάσαντες οἱ περὶ τὸν Ἰδαν | Ἰλαίραν, ἃς προκατεγγυθεί-
προκατεγγυθείσας τοῖς Διο- | σας τοῖς Διοσκούροις ἀρπά-
20 σκούροις εἰς μάχην κατέστη- | σουσιν οἱ περὶ τὸν Ἰδαν καὶ
σαν. s | εἰς μάχην καταστῶσιν | ὅτε infr. 11
| Ἀλέξανδρον ξενίσουσιν οἱ Διό-
| σκουροι, ὁ δὲ ἀρπάξει — v.
| infra 33
- 25 ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον ἐπὶ τοῦ Διὸς· ὅταν τὸν πλανήτην
ss³ καὶ σῖννιν ξένον | ὑπο s δέξωνται | θήσει ss³ βαρὺν
κολῶν s πολὺν | θόρυβον | s³ καὶ ἀστεργῇ κραυγὴν ἐν
μέσαις ταῖς λέσχαις, ὅταν εὐωχούμενοι κατασπένδωσιν
οἱ μέλλοντες δεινὰ πείσεσθαι οἱ Διόσκουροι καὶ Ἀφα-
30 ρέως παῖδες· δοκεῖ γὰρ ὁ Ζεὺς εἰς φιλονεικίαν ἐμβαλεῖν τοὺς
Τυνδαρίδας καὶ Ἀφარητιάδας, ὅτε ὁ Ἀλέξανδρος ἐξενίζετο
παρὰ τοῖς Διοσκούροις, οἱ δεινὰ καὶ ἀπόθητα, ὅτε τὸν
Ἀλέξανδρον ἐξένισαν, ἐκίνησαν κατὰ τῶν Ἀφარητιάδων. s ὁ

4 ὅτι s 5 lac. ind. 7 ἐξιλεώσωνται cf. P 12 lac. ind. (οἱ
περὶ τὸν Ἰδαν καὶ οἱ Διόσκουροι) cf. lin. 8 15^b λυγκεῖ II 18 ✕ τοῖς
Wentz. 19 ✕ οἱ Διόσκουροι Wentz. 21^b κατέστησαν II 27 κραυ-
γὴν proll. 8 30 δοκεῖ cf. S 1385, de re Wentz. EPIKΔ. V 18
32 κάποθητα γ2 γ1 m² cf. supr. 4 et 193^s κάπόθητα γ1

- δὲ ἀρπάξει τὴν Ἑλένην, οἱ δὲ ss⁴ Διόσκουροι s οὐ δυνήσονται
 ἐλθεῖν εἰς Ἴλιον ἐπικειμένον αὐτοῖς πολέμου. ss⁴ ἐνταῦθα
 οὖν ὁ μὲν Ἴδας ἀναιρεῖ τὸν Κάστορα, ὁ δὲ Πολυδεύκης τὸν
 Ἴδαν, τὸν δὲ Ἀνγκέα ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν. s καταρρακ-
 5 τῆρα (539) ὄρεον ἀρπακτικόν. T οἱ δεινὰ | κάποθῆτα | sch. p 296
 οἱ Ἀφαρέως παῖδες καὶ οἱ Διόσκουροι. ὅτε γὰρ ἐξένιζον
 Διόσκουροι τὸν Ἀλέξανδρον, ἐκινήθη στάσις αὐτοῖς κατὰ
 Ἀνκόφρονα μὲν διὰ τὰς Λευκίππου θυγατέρας, κατ' ἐμὲ δὲ
 καὶ τοὺς λοιποὺς, *ὥς* ὅπισθεν εἶπον *πλατυτέρως* (1856),
 10 ἔνεκα βοῶν. οὕτω δὲ στασιαζόντων αὐτῶν Ἀλέξανδρος ἀρ-
 πάσας τὴν Ἑλένην, ὥς οὗτος ὁ Ἀνκόφρων φησί, ὥχeto
 εἰς τὴν Τροίαν. T ἄλλως s³. περὶ τῶν Διοσκούρων καὶ
 Ἴδα καὶ Ἀνγκέως πρὸς ἀλλήλους μαχομένων φησὶ Δημή-
 P τριος... ss³ καὶ s | πλανήτην δὲ λέγει τὸν Ἀλέξανδρον |
 15 ss³ ὁρθάνην δὲ | κατὰ γλῶσσαν τὸν ξένον | s. ὁρθάνην
 τὸν ξένον κατὰ διάλεκτον s⁴ ἀττικήν s⁶. ἔστι δὲ καὶ Ὀρθά-
 γης δαίμων Πριαπώδης περὶ τὴν Ἀφροδίτην. s⁴ ὁρθάνην
 δὲ | τὸν Ἀλέξανδρον ἦτοι τὸν ἀρπαγα |. ἥ | τὸν κατωφερῆ
 παρὰ τὸ ὁρθιᾶν|. s³s⁶
 20 542 ἀστεργῇ δὲ Κράγον s³s⁴ τὸν | Δία | λέγει T ἐπεὶ P
 μὴ ἔστερξε τὴν Θυσίαν αὐτῶν. λέγονται δὲ θύοντες s³s⁴ τοῖς
 ἄλλοις θεοῖς T ἐπιλαθέσθαι τοῦ Διός, ὅθεν φιλονεικίαν
 αὐτοῖς ἐνέβαλε. Κράγος δὲ ὁ Ζεὺς ἐν Ἀνκίᾳ τιμᾶται. s³s⁴
 544 *ὁδαξ κυρίως μὲν τοῖς ὁδοῦσι, νῦν δὲ τῷ στόματι
 25 λέγει.* T
 P 545 κηκασμοῖς | λιοδορίαις | ταῖς χλεύαις ὥς Καλλι-
 μαχος κηκάδι τῇ γλώσση (fr. 253). s³ ὠκρωμένοι
 pP δὲ | τετραχυμένοι|. s³ κηκασμός ἢ | λιοδορία|. *Α. ἡγουν
 ταῖς λιοδορίαις καὶ χλεύαις τετραχυμένοι. EM 510₁₀

16 — Πριαπώδης. Hes. Phot. Ὀρθάνης 26 Καλλίμαχος — sch.
 Nic. A 185 26 cf. Hes. κηκαδεῖ

12 haec usque ad 15 ξένον post κατέστησαν 192₁ exhibent codd.
 13 μαχόμενοι s Δημήτριος Wentz. l. l. 23 14 lac. ind. per-
 tinet huc fortasse 194₂₃ 15 ὁρθάνην — 23 τιμᾶται post Διοσκούροις
 192₂ s³ post πολέμου supr. s T 16 ἀττικήν d? cf. Strab. XIII 1₁₂
 * Ὀρθάνης

Lycophronis Alexandra. II.

546 αὐτανέψιοι δὲ λέγον- αὐτανέψιοι καὶ ἀνεψιοὶ *οἱ
 ται οἱ ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὄντες. ἀδελφῶν παῖδες* | οἱ καὶ κα- EG 56s
 λέγει δὲ νῦν αὐτανεψίους τοὺς λοῦνται ἐξ ἀδελφοί. ἦσαν δὲ
 περὶ Ἰδαν καὶ Διοσκούρους· ἐξ ἀδελφοὶ οἱ Διοσκουροὶ Ἰδας
 5 οἱ γὰρ Διοσκουροὶ Τυνδάρεω, τε καὶ Λιγγεύς οὕτως·
 οἱ δὲ Ἀφαρέως, ἀμφότεροι δὲ
 ἦσαν ἀδελφοὶ υἱοὶ Οἰβάλου. s³

P 547 ἀνεψιαῖς ὀρνισι | ταῖς τοῦ Λευκίππου θυγα-
 τράσιν· | ἀνεψιοὶ γὰρ καλοῦνται οἱ παῖδες τῶν ἀδελφῶν. ss³
 10 Τυνδάρεως δὲ καὶ Ἀφαρέως καὶ Λευκίππος καὶ Ἰκαρος ἀδελ-
 φοί, υἱοὶ δὲ Οἰβάλου καὶ τούτων γίνονται παῖδες οὗτοι·
 Τυνδάρεω μὲν ss³s⁴ θέσει, φύσει δὲ Διὸς T οἱ Διοσκουροὶ
 ss³s⁴ *ἡγουν Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης* T Λευκίππου δὲ
 Φοῖβη καὶ Ἰλάειρα, Ἀφαρέως δὲ Ἰδας καὶ Λυγκεύς ss³s⁴. ἡ
 15 δὲ σύνταξις· αὐθαῖς δὲ καὶ εἰς τοῦπίσω | ἡ αὐθαῖς καὶ | πάλιν | P
 μετὰ τὰς | λουδορίας | οἱ αὐτανέψιοι ἡγουν οἱ παῖδες τοῦ
 Ἀφαρέως ἐναιχμάσουσι καὶ | πολεμήσουσι | τοὺς βιαί- P
 οκλῶπας τοὺς ἄρπαγὰς τε τῶν συγγόνων ἡγουν τοὺς
 Διοσκούρους. διὰ τί δὲ αὐτοὺς πολεμήσουσι; χρήζοντες
 20 χραίσμῃσαι καὶ | βοηθῆσαι | ταῖς ἀνεψιαῖς ὀρνισι εἰς P
 τοὺς γάμους διὰ δίκην τῆς ἀλφῆς καὶ | τῆς ψηλαφήσεως | sch. r²
 τῆς | ἀνευ ἔδνων | καὶ προγαμιαίων δώρων. ὁ γὰρ Λυκόφρων P
 οὕτω φησὶ τὸν πόλεμον αὐτοῖς γεγονέναι· T ὀνειδισθέν-
 τας γὰρ τοὺς Διοσκούρους ὑπὸ τῶν Ἀφαρέως παίδων ὥς
 25 μὴ δεδωκότας ἔδνα ὑπὲρ τῶν Λευκίππου θυγατέρων ss³s⁴
 ἤλασαν τὰς Ἀφαρέως βοῦς | τοὺς δὲ βοῦς ἐλάσαι τοῦ Ἀφα-
 δόντες τῷ Λευκίππῳ, περὶ | ρέως καὶ δοῦναι τῷ Λευκίπ-
 ῶν ὁ πόλεμος ss³ παρὰ τῶν | πῳ, δθεν αὐτοῖς ὁ πόλεμος.
 Ἀφαρέως παίδων. s³ | λήρη γὰρ ἐστὶν ἡ ἱστορία,

5^b λυγκεύς II 10 δὲ om. T *Ἰκάριος 15 αὐταῖς (prius) II
 19 αὐτοῖς b y2 21 ψηλαφήσεως cf. sch. β 290 (EG 573₄₆) 23 ὀνει-
 δισθέναι T ὀνειδισθέντες et οἱ Διοσκουροὶ Kink. 24 δὲ s³. del. ? φησι T
 cf. 19314 ὑπὸ — παίδων | παρὰ — παίδων post 25 θυγατέρων s³
 25 δεδώκεσαν s δεδοικότων a 26 *ἐλάσαι? 27 δώσοντες s³ ὥς
 δώσοντες Wentz. (δοῦναι δούς sim. sunt infinitivi et participia futuri δῶ
 sim. in recentiorum sermone) *δόντας? 29^b λήρη — ἐστιν | λήρη δὲ·
 ἐστι δὲ II

ρας | ἀνεῖλεν, ὡς φησι καὶ Πίνδαρος χαλκοαράν — Κρεον-
τιὰς υἱοῦς (J III 108). ἔκτοτε δὲ || Ἑρακλῆς ἀπὸ χρησιμοῦ *EM 435.10
ἐκλήθη. ὁ δὲ χρησμός οὕτω πως ἔχει | οὐκέτι Παλαίμων
κληθήσῃ +T Ἑρακλέην δέ σε Φοῖβος | Ἀπόλλων καλεῖ
5 +T ἦρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κλέος ἀφθιτον
ἐξεῖς ||. τὸν δὲ χρησμόν τοῦτον, δν οὐδὲ γινώσκω, ἕτερος
πάλιν ἱστορικῶς (Ael. VH II 32) λέγει.

664 οἱ πάντα θρανοί- | οἵτινες Λαιστρυγόνες πάντα
P ξαντες· | σκάφος λέγει τὸν | τὰ σκάφη τοῦ Ὀδυσσέως
10 λιμένα τῶν πάλαι Λαιστρυ- | θρανύξαντες καὶ συντρί-
γόνων, ὅς ἐστι περιφερῆς. s | ψαντες ἐν τῷ εὐτόρῳ καὶ
ἐν τῷ | περιφερεῖ | σκάφει | περιφερεῖ — λείπει λιμένι —
ἦτοι | λιμένι s³ τῶν Λαιστρυ- | ἢ κατὰ τοὺς μεταγραφεῖς οὔ-
γόνων | ὅς ἐστι περιφερῆς δι- | τινες πάντα τὰ πλοῖα δηλον-
15 κην σκάφους s³s⁶. θρανύ- | ὅτι τοῦ Ὀδυσσέως θρανύ-
ξαντες δὲ | συντρίψαντες | ξαντες *καὶ συντρίψαντες*
εὐτόρῳ ss³ ἐν τῷ s περι- | ἐν τῷ *εὐτόρῳ καὶ* περι-
φερεῖ ss³ στρογγύλῳ s³s⁶ σκά- | φερεῖ σκάφει καὶ λιμένι ἐν
φει δὲ ἦτοι λιμένι ss³ τῶν | σχολίνῳ τρεῖς σουσι καὶ | τρυ- P
20 Λαιστρυγόνων, σχολίνῳ s³. | πῆσουσι | τὴν κακὴν ἄγραν
| σχολῖνος δὲ εἶδος φυτοῦ | μεθ' | τῶν κεστρέων καὶ τῶν γομ-
οῦ πλέκουσι τὰς σπυρίδας. | τῶν κεστρέων καὶ τῶν γομ-
ἐλαβε δὲ τοῦτο ἐξ Ὀμήρου | φαρίων. γόμφοις δὲ ἰχθύσιν
ἰχθύς δ' ὥς ἀγρώσσοντες | ἀνηρημένους καὶ ἐσθιομένους
25 ἀτερπέα δαῖτα πένοντο | ὑπὸ τῶν Λαιστρυγόνων, δν
(x 124) ss³ | τρόπον οἱ ἄλιεῖς τοὺς κεστρέας
ἦτοι τὰ γομφάρια τρυπῶντες σχολίνῳ | πιπράσκουσι καὶ ὠνοῦν-
ται καὶ ἐσθίουσιν οἱ βουλόμενοι T. σχολῖνος δὲ εἶδος φυτοῦ
ἦτοι τὰ βρουλά T μεθ' οῦ πλέκουσι τὰς σπυρίδας. μετα-
30 φράζει δὲ τὸ Ὀμηρικὸν ἰχθύς δ' ὥς σπείροντες —
πένοντο.

666 *ἄλλος δ' ἐπ'· ἢ δ' ἐπερχομένη αὐτῷ συμφορὰ
| πολὺ ὀλεθριωτέρα | τῆς παρελθούσης. P

668 χάρυβδις | τοῦ ὕδατος ἀναρροίβησις | μιξο- μ 104
35 πάρεθρος κύων | ἢ Σκύλλα | περὶ ἧς πολλάκις εἵπομεν.* P

9 σκάφει m²
τες s θρανύξαντες s³

13 ἦτοι λιμένι | τοῦ λιμένος s³
29 ≡ πείροντες b πείροντες c

15 θρανύξαν-

P | *στήλην* | *ἐκ τοῦ τάφου τοῦ* | *ἐκ τοῦ τάφου τοῦ αὐτοῦ πα-*
πατρὸς φέψαντος ἐπὶ τὸν Πο- | *τρὸς *Ἀφαρέως* στήλην ἦτοι*
λυδεύκη. ss³ | *λίθον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Πολυ-*
δεύκους

5 *φέψαντος καὶ* | *σκοτίσαντος* | *αὐτόν.* *Ἀμυκλος βασιλεὺς ἦν cf. Ap. bii
τῶν Φηρῶν. ἐδομήσατο δὲ αὐτῷ τάφον ὑπερμήκη. ἐκ τούτου III 136
λίθον λαβὼν ὁ Ἴδας ἐνέκρωσε τὸν Πολυδεύκη, τὸν δὲ Ἴδαν
**P ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν. s⁴ ἄλλως. τὸ ἐξῆς οὕτως· s³ | ὁ μὲν*
Ἴδας τὸν Κάστορα τῷ ἀπὸ κρανείας δόρατι ὑπὸ τὸ <κοῖλον>
10 *στέλεχος τῆς δοῦδος | καθήμενον βαλὼν διαφθερεῖ |. ss³*
P 555 *λέοντα ταύρω· ταύρω τῷ Λυγκεῖ | διὰ τὸ δξυ-*
δερχές |. ss³

556 *σιγύμνῳ· τοῦ Λυγ-* | *ὁ δὲ Πολυδεύκης σιγύμνῳ*
κέως ὁ Πολυδεύκης | τὰ πλεν- | *καὶ | ὀλοσιδήρῳ ἀκοντίῳ | τὰ P*
15 *ρὰ τῷ δόρατι ἀναρρήξας* | *πλευρὰ φήξας τοῦ βοδὸς ἦτοι*
φέψει. ss³ | *τοῦ Λιγγέως κλινεῖ πρὸς*
τὸ οὐδὰς ἦτοι ἀνέλη. Α. σίγυμνον τὸ | ὀλοσιδήρῳ | φη-
σιν | ἀκόντιον |. Eust. Π. I 309₁₃

558 *πληγὴν· ἦγουν Ἴδας | κρατήσῃ | καὶ πέμψῃ τῷ *P
20 *Πολυδεύκῃ δευτέραν πληγὴν.** *κριδὸς ἐγκορύπεται·*
| ἐξωθεν δεῖ λαβεῖν ss³s⁴ τὸ ὥς | s³s⁴ ἦγουν ὡς κριδὸς ἐγκο-
ρύπεται T. | λέγει δὲ τὸν Ἴδαν |. ss³s⁴ τὸ δὲ T ἐγκορύ-
ψεται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κριδῶν· s³s⁴ οἱ δὲ κριοὶ εἰώ-
θασιν ἐν τῷ μάχεσθαι τοῖς κέρασι πλήττειν καὶ τοῦτο
25 *[ἐστὶ] κυρίως ἐστὶ τὸ κορύπτειν ὡς καὶ Θεόκριτος φηλόασσε ο*
μή τι κορύψῃ (III 5). ss³s⁴

562 *Σκιαστῆς καὶ Ὀρχιεὺς ὁ Ἀπόλλων | παρὰ Ἀά-*

8 schol. Pind. N X 114 15 *δόρατι* (Her. V 9) sch. Ap. A 321
17 *ὀλοσιδήρῳ ἀκοντίῳ* (gl. Her. ap. sch. Plat. Am. 135°) sch. Ap. B 99
22 sch. Theocr. III 5 V 147

5 *Ἀμυκλος — 8 *ἐκεραύνωσεν* b, a m² marg. om. c 6 *φηρῶν. Φανῶν*
δὲ a m² δὲ a m² ὑπερμήκη ὡς ὢν βασιλεὺς αὐτῶν a m² 7 λιγ-
γέως a m² κάστορα a m² 9 δόρατι βαλὼν ἀνείλεν s 10 καθήμε-
νον cf. Pind. N X 114 | κρυπτόμενον s cf. sch. ib. βαλὼν διαφθερεῖ
*om. s cf. p P 11 ταῦρον τὸν λυγκέα s 16^b λιγκέως II 19 *κερα-*
τίζει P 23 δὲ om. T 25 [ἐστὶ] om. T ἐστὶ | ἐπὶ ss³ τοῦ ss³
φύλασσε s φύλάσσου a b om. c 26 με s³ σε a b om. c κορύψης s³
27 Ὀρχιεὺς aliter P

P κωσι | Τελφούσιος δὲ | παρὰ Βοιωτοῖς |. s³s⁴ ἐν χάρμαισι·
 Μάρπησαν τὴν Εὐήνου ss³s⁴ θυγατέρα ss⁴ κατεγγυθεῖσαν
 τῷ Ἴδῳ ἀρπάσας Ἀπόλλων εἰς μάχην αὐτῷ κατέστη ss³s⁴.
 λέγει οὖν οὐδὲ ὁ Ἀπόλλων | λέγουσι δὲ ἀμφοτέρους ἐρί-
 5 τῷ Ἴδῳ τὴν ἀνδρείαν ἐμέμ- | σαντας ἐν τῇ τοξικῇ Ἴσους
 ψατο. τὸ τόξον φαιβώσας | γενέσθαι (Al. 562). | Ζεὺς δὲ sch. D I E
 TP ἀντὶ τοῦ | κυκλώσας | κάμψας | Ἑρμῆν πέμψας ἐκέλευσεν δν
 P ἀφ' οὗ τὸ πολεμήσας |. ss³ ἀν ἡ Μάρπησσα προκρίνη λα-
 φαιβώσας ἐπικάμψας. *Eg βεῖν. ἡ δὲ ἐρωτηθεῖσα, τίνα
 10 (EM 70111) ἀν αἰροῖτο, τὸν Ἴδαν τοῦ
 Ἀπόλλωνος προκρίνει φοβηθεῖσα, μὴ γηράσασαν αὐτὴν ὁ
 Ἀπόλλων ἐάσῃ. | λέγει οὖν *οὐδὲ Ἀπόλλων τὴν ἀν-
 δρείαν τοῦ Ἴδα ἐμέμψατο | ἐν μάχῃ τείνας τὸ τόξον αὐτοῦ | P
 15 seqq. I 558—60. κέρας δὲ | τὸ τόξον |. τὰ δὲ περὶ Ἴδου
 καὶ Ἀπόλλωνος γνώριμα· καὶ ss³ γὰρ s³ Ὀμηρος ἐν τῇ I ss³
 τῆς Ἰλιάδος ἱστορεῖ. s³

565 παρ' ἡμαρ s³ παρὰ τὸ Ὀμηρικὸν ἄλλοτε μὲν
 ζωὸς †εστερημένοι (λ 303). παρὰ δὲ Λάκωσι Ξένοι οἱ
 20 Διόσκουροι. ss³

567 καὶ τῶν μὲν τῶν Ἀφαρητιαδῶν καὶ τῶν Διοσκου-
 ρων ss³s⁴ καταπαύσει ἡ εἰμαρμένη τὸ δόρυ τουτέστιν ἀπο-
 θανόντες οὐκ ἐπελεύσονται τῇ Τροίᾳ ὡς T καὶ Ὀμηρος τοῦς
 ἡδὴ κάτεχε φυνσίξοος αἶα ss³s⁴ ἐν Λακεδαιμόνι s³s⁴
 25 (Γ 243).

570 ὧν οὐδ' ὁ Ῥοιοῦς· Σταφύλου τοῦ υἱοῦ Διονύσου
 θυγάτηρ γίνεται Ῥοιώ. ταύτῃ ἐμίγη Ἀπόλλων. αἰσθόμενος
 δὲ ὁ Σταφύλος ἐβάλεν αὐτὴν εἰς λάρνακα καὶ ἀφῆκε κατὰ τὴν
 θάλασσαν. ἡ δὲ προσεπελάσθη τῇ Εὐβοίᾳ καὶ ἐγέννησεν
 30 αὐτόθι περὶ τι ἄντρον παῖδα, δν Ἄνιον ἐκάλεσε διὰ τὸ ἀνι-

1 Βοιωτοῖς add. Par. 2403 σκιαστής μὲν καλεῖται παρόσον ποιεῖ τοὺς
 χρησμοὺς αὐτοῦ σκοτεινοῦς, ὀρχινοῦς δὲ παρόσον εὐφορος τῆς μαντικῆς,
 τελεφίνιος παρόσον φαίνει τὰ τέλη 2 εὐρύκλον s 13 κλῖνας b a m²

16 γνωρίσματα s *ἀγωνίσματος et cetera ut s? 21 ἀφαρητί-
 δων s³ cf. Pind. N X 121 28 βαλὼν T ἐνέβαλεν s ἀπέλυεν s³
 εἰς s³ 29 Εὐβοίᾳ cf. Ov. Met. XIII 659 | Ἀήλῳ Diod. V 62 30 καλεῖ T
 ἀνόμασεν s

αθῆναι αὐτὴν δι' αὐτόν. τοῦτον δὲ Ἀπόλλων ἤνεγκεν εἰς
 Ἀῆλον, δς γῆμας Ἀωρίππην ἐγέννησε τὰς Οἰνοτρόπους ss³ s⁴
 Οἰνώ, Σπερμώ, Ἐλαΐδα ss⁴ αἷς ὁ Διδνυσος ἐχαρίσατο, ὅποτε
 βούλονται, σπέρμα λαμβάνειν. Φερεκύδης (FHG I 94) δέ
 5 φησιν ὅτι Ἄνιος ἐπεισε τοὺς Ἕλληνας παραγενομένους πρὸς
 αὐτὸν αὐτοῦ μένειν τὰ θ' ἔτη· δεδῶσθαι δὲ αὐτοῖς παρὰ τῶν
 θεῶν τῷ δεκάτῳ ἔτει πορθῆσαι τὴν Ἴλιον. ὑπέσχετο δὲ αὐ-
 τοῖς ὑπὸ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ τραφήσεσθαι. ἔστι δὲ τοῦτο
 καὶ παρὰ τῷ τὰ Κύπρια πεποιηκότι (fr. 17 K) ss³ s⁴ μέμνηται
 10 δὲ καὶ Καλλίμαχος τῶν Ἀνίου θυγατέρων ἐν τοῖς Αἰτίοις. ss³
 ὦντινων τὸ μένος οὐδ' ὁ τῆς Ῥοιοῦς σχήσει τὸν
 | ἐνναετῇ | χρόνον ἐνθάδ' ὦν καὶ πρᾶντων ἀνώγων καὶ | κε- P
 λεῦων | μίμνειν ἐν τῇ νήσῳ Ἀήλῳ πεπεισμένους καὶ
 15 πειθομένους αὐτοὺς τοῖς θεσφάτοις καὶ σημείοις* Ἰσκων
 τε καὶ | λέγων | τὰς τριπτύχους καὶ | τρεῖς | αὐτοῦ κόρας
 παρῆξειν ἀμεμφῇ τροφὴν πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν, ὅσοι
 μίμνοντες καὶ καρτεροῦντες ἡλάσκουσι καὶ | διατρέβουσι |
 | πλησίον | τοῦ Ἴνωποῦ | ποταμοῦ | *εἰ* θέλεις, εἰπέ ἔλκον-
 20 τες καὶ πίνοντες ποτὸν καὶ ὕδωρ Αἰγύπτιον ἢ τοῦ Ἴνω-
 ποῦ τοῦ ἔλκοντος ποτὸν καὶ ὕδωρ Αἰγύπτιον ἡγουν | τοῦ infr. n
 Νεῖλου, ὅντινα Τρίτωνα λέγει.

574 Τὸ Ἰσκων Ὅμηρος μὲν ἐπὶ τοῦ ὁμοιοῦν, Ἀγκόφρων
 P δὲ ἐπὶ τοῦ | λέγειν φησὶν. s³ s⁶ | Κύνθος ὄρος Ἀήλου | ὁθεν
 25 καὶ ὁ Ἀπόλλων Κύνθιος καλεῖται. s³ s⁴

576 Αἰγύπτιον Τρίτω- | Ἴνωπὸς ποταμὸς Ἀήλου, δς
 νος· Τρίτων πάλαι ἐκαλεῖτο ὁ | πληροῦται, ὅταν καὶ ὁ Νεῖλος
 Νεῖλος, ὁ δὲ Ἴνωπὸς ποταμὸς | *ἀρ* δεύῃ τὴν Αἶγυπτον, ὁθεν
 ἐστὶ τῆς Ἀήλου καὶ φασιν ὅτι, | ἔφασαν καὶ αὐτὸν ἐκ τῶν *τοῦ*

23 Ἰσκων — sch. γ 31 27 Νεῖλος sch. Ap. 496¹⁰ 28 Ἴνωπὸς —
 sch. Call. l. l.

2 τοὺς s 5 ἐπειθε s cf. 200³¹ 6 αὐτῷ α τοῦτο s τῷ θεῷ s
 7 δεκάτῳ δ' s πορθήσειν s πορθῆσαι — Ἴλιον | νανστολήσαι
 ἐπὶ τὴν Ἴλιον καὶ πορθῆσαι αὐτὴν α τροίας κρατῆσαι II τὸ s
 9 τοῖς — πεποιηκόσι s μίμνηται — Αἰτίοις | καὶ ἄλλοι α om. II

ἦν ἔκτα πλημμυροῦται ὁ Νεῖλος, | Νεῖλον ὑδάτων πληροῦσθαι
καὶ ἀνέρχεται τὸν αὐτὸν χρό- | διὰ τινων ἀδῆλων πόρων.

νον καὶ ὁ Ἰνωπός, ὁθεν καὶ λέγουσιν ἐκ τῶν ὑδάτων αὐτοῦ
διὰ τινων ἀδῆλων πόρων πληροῦσθαι τὸν Ἰνωπὸν, ὥς καὶ

5 Καλλίμαχος ἐν Ὑμνοῖς ss³ Αἰγύπτιοιο Ἰνωποῖο (III 171) s.

576 Τρίτωνος *τοῦ* Νείλου | παρὰ τὸ τρίτον μετα-
κληθῆναι T· πρότερον γὰρ Ὠκεανὸς ἐκαλεῖτο, εἶτα Αἰγυπτos, Diod. I 11
εἶτα Νεῖλος | ὁθεν αὐτὸν Τρίτωνα καλεῖ (119).

9 577 ἄλλως. Πρόβλαστος | Πρόβλαστος ὁ Διόνυσος, ἐπεὶ |
P | ὁ Διόνυσος | ... ἢ Πρόκλα- | ὅτε βλαστάνουσιν αἱ ἀμπέλαι
στος, ἐπεὶ, ὅταν μέλλωσι κλᾶν | T θύουσιν αὐτῷ ἢ *ὅταν*
τὰς ἀμπέλους, θύουσιν αὐτῷ. s | μέλλουσι κλᾶν καὶ κλαδεύειν
(infr. 10) ταύτας.

Πρόβλαστος s ὁ Διόνυσος ss³ ἐπειδὴ s ὅτε μέλλουσι κόπ-
15 τειν τὰς βλάστας ss³s⁶ ἥτοι τὰ κλήματα s θύουσιν αὐτῷ ss³
κλαδεύοντες s. Θρασύς δτι ἀναιδεῖς οἱ οἰνωθέντες. T

578 μυληφάτου τοῦ | Δημητριάκου | καρποῦ. p

579 ἔρπιν οἱ | Αἰγύπτιοι τὸν οἶνον | καλοῦσιν ὥς καὶ
Ἰππώναξ ὅπου τὸν οἶνον ὁ σκοῖτος καπηλεύει (fr. 512
20 Bk). s χάλις καὶ ἔρπιν ὁ οἶνος, χάλις μὲν παρὰ τὸ χαλᾶν τὴν
ἴνα, ἔρπιν δὲ παρὰ τὸ ἔρποντας ποιεῖν τοὺς πίνοντας ἀμέ-
τρως, ὁθεν καὶ | Αἰγύπτιοι τὸν οἶνον ἔρπιν καλοῦσιν |. Ἰππω- sup^r. s
νάκτειοι δὲ εἰσιν αἱ λέξεις· φησὶ γὰρ ὀλίγα φρονοῦσιν
οἱ χάλιν πεπωκότες (fr. 73), ἀλλαχοῦ δὲ πάλιν ὁ δ' αὐ-
25 τίς' ἐλθὼν σὺν τριοῖσι μάρτυσιν, δκου τὸν ἔρπιν
ὁ σκοτός καπηλεύει, ἀνθρώπον εὐρὼν τὴν στέγην
ὁφέλλοντα (fr. 51).

580 Ζάρηκος ἐκγόνους· Ζάρηξ Καρύστου ἐστὶ τοῦ
Χείρωνος. ss³s⁴ οὗτος ἔγημε Ῥοιὼ τὴν Σταφύλου ss³s⁴ μετὰ τὸ

1 πληροῦται s³ cf. T *πλημμυρεται? 9 ἄλλως — 12 αὐτῷ post 16
κλαδεύοντες ἄλλοι 10 lac. ind. (παρὰ τὸ βλαστάνειν τὰς ἀμπέλους)
vel simile quid 10^b ὅταν II βλαστάνωσιν II 12^b μέλλωσι II
25 ὅταν a ὅπου b γ2 γ1 m² 26 ὁρῶν γ2 εἶρον γ1 στάγην γ1 m¹
27 ὁφρυν≡ a 28 καρύκον s³s⁶ 29 χείρωνος υἱός, ἀνὴρ δὲ τῆς ὀρνίθου
τῆς θυγατρὸς Ῥοιοῦς s³

μιγῆναι Ἀπόλλωνι (19721) T καὶ ἐξ αὐτῆς ἔσχε ε' παῖδας. ὥσπερ
 δὲ τὸν Θησέα λέγουσιν Αἰγέως υἱὸν καὶ τὸν Ἡρακλέα Ἀμφι-
 τρύωνος ss³s⁴ Κάστορα καὶ Πολυδεύκην Τυνδάρεω T καίτοι
 ἐν ἄλλοις ὁμολογοῦντες ss³s⁴ τοῦ Διὸς ss⁴ αὐτοὺς s εἶναι,
 5 οὕτως καὶ τὸν Ἄνιον Ζάρεχος ss³s⁴ υἱὸν s³s⁴ εἶπε ss³s⁴ οὐ φθί-
 σει, ἀλλὰ θέσει· φύσει γὰρ υἱὸς Ἀπόλλωνος. ὁμοίως καὶ τὰς
 θυγατέρας Ἀνίου ἐκγόρους λέγει Ζάρεχος οὕσας Ἀπόλ-
 λωνος διὰ τὸ γῆμαι τὸν Ζάρεχα τὴν Ροιώ. T | ἐκγονον δὲ οἱ EG 176a
 λοιποὶ τὸν υἱὸν μετὰ τοῦ x γράφουσι, τὸν δὲ ἐκγονον γ̄ | ἐγὼ
 10 δὲ ἀντιστρόφως τὸν ἐκγονον ὥς ἐκ τοῦ γόνου γόνον x γράφω,
 τὸν δὲ υἱὸν ἐκγονον ὥς ἐγγενηθέντα. T φᾶψ δὲ εἶδος
 ὀρνέου ss³s⁴ νῦν δὲ τὰς Οἰνοτρόπους λέγει T Οἰνοτρό-
 P πους· αἱ Οἰνότροποι ἐκαλοῦντο | Οἰνώ, Σπερμῶ, Ἐλαῖς |
 αὗται ἔλαβον παρὰ Διονύσου ὄωρον, ἵνα, ὅτε θελήσουσι,
 15 καρπὸν τρυγῶσι ss³ καὶ ἡ μὲν Οἰνώ τὸν οἶνον ἐποίει, ἡ δὲ
 Σπερμῶ τὰ σπέρματα, τὸ ἔλαιον δὲ ἡ Ἐλαῖς s. αὗται καὶ
 τοὺς Ἕλληνας λιμώτιοντας ἐλθοῦσαι εἰς Τροίαν διέσωσαν.
 ss³ μαρτυρεῖ δὲ ταῦτα καὶ Καλλίμαχος. s

581 (αἱ καὶ στρατοῦ) Ἀγαμέμνων γὰρ τῶν Ἑλλήνων
 20 λιμῶ συνεχομένων μετεπέμψατο αὐτὰς διὰ τοῦ Παλαμήδους
 s³s⁴ καὶ ἐλθοῦσαι εἰς τὸ Ῥοίτειον ἔτρεπον αὐτοὺς s⁴?
 ὁ Θυνείων δὲ κυνῶν | τῶν ξένων | s³ τῶν Ἑλλήνων s³s⁶ διὰ
 τὸ ἀπὸ Ἀργους εἰς Τροίαν πλεῦσαι. ἡ ὁ Θυνείων εἶπε καὶ
 προσεθήκατο κυνῶν s³ διὰ τὸ ἀναιδές, ὅτι ξένοι ὄντες ἀναι-
 25 δεῖς ἐτύγχανον· ἡ διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐκ μιᾶς γῆς πάντας. s³s⁶

583 Σιθῶνος Ἀντίγονος † περὶ τὰ Ἀργοναυτικά ποι-
 ῆσαντί φησι † κεῖσθαι ὅτι ss³ Σιθῶνος τοῦ | υἱοῦ Ἄρεος |
 καὶ Ἀγχινόης τῆς Νείλου θυγατρὸς ss³s⁴ ἡ Πρωτίως κατὰ
 τινας (sch. Ap. A 929) θυγάτηρ T ἐγένετο ss³ Ῥοιτία, ἀφ' ἧς
 30 ss³s⁴ καὶ s τὸ Ῥοίτειον ss³s⁴ τόπος Τροίας T ὠνομάσθη ss³s⁶.
 ὑπέσχετο οὖν, φησί, ὁ Ἄνιος τοῖς Ἕλλησι τῷ δεκάτῳ ἔτει

1 ε' | β' T 4 *ἐναλλάξ? 9 δὲ ἐκγονον — γράφω II a m²
 marg. 18 Δωρίπη Eg (EM 2933a) non recipio 26 Ἀντίγονος | οἱ s
 περὶ | γὰρ s *(<nomen>) τῷ? ναυτικά s³ ποιήσαντες s 27 *συγ-
 κεῖσθαι? cf. sch. Ap. B 51 nemo hoc tradidit 28 ἀχερώτης s³ ἀχι-
 ρόης a b ἐχιρόης γ2 ἀχιρόνης γ1 ἀχιρόης γ1 m² cf. Wagn. Ap. II 11
 θυγάτηρ s³ 29 ροιτία s de re cf. 1161

συνεκπέμπειν τὰς θυγατέρας εἰς τὸ ῥοίσιον. ἔστι δὲ τοῦτο ἀκρωτήριον περὶ τὴν Τροίαν. s³ s⁶

P 585 στρόμβων λέγει | τῶν ἀτράκτων | παρὰ τὸ στρέ-
φασθαι χαλκῶν δὲ τῶν ἰσχυρῶν. ss³s⁶ *καὶ ταῦτα μὲν
5 πάλαι αἱ Μοῖραι s³s⁴ τοῖς μίτοις διὰ τῶν χαλκῶν ss s⁴ καὶ
ἰσχυρῶν s | ἀτράκτων | κλώθουσι* ss³s⁴. ἐπιρροιζοῦσι
δὲ ἀντὶ τοῦ | (ἐπι)νήθουσι | s⁶ γηραιαὶ δὲ κόραι | αἱ
Μοῖραι |. ss³s⁶

586 Κηφεὺς δὲ· μεταβὰς πέντε προειπῶν μέλλειν ἀπ-
10 ἐπὶ τοὺς περὶ Κηφέα καὶ Πράξ- ἐλθεῖν εἰς Κύπρον καὶ εἰπῶν
ανδρὸν τοὺς παραγενομένους περὶ τῶν τριῶν νῦν μετέβη
εἰς Κύπρον φησὶν οὐκ ἦσαν καὶ ἐπὶ τοὺς δύο καὶ φησιν
βασιλεῖς, ἀλλ' ἀνώνυμοι τινες, διὰ τὸ Κηφεὺς καὶ ὁ Πράξαν-
δρος οὐ βασιλεῖς, ἀλλ' ἀνώ-
15 παρὰ τῷ ποιητῇ οὐ φέρεται. νυμοὶ ὄντες οἱ πέμπτοι ἦγουν
ἦν δὲ ὁ μὲν Κηφεὺς ἐξ Ἀχαιᾶς, οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ
ὁ δὲ Πράξανδρος ἐκ Λακε- ἀριθμοῦ ὧν εἶπον πέντε ἀν-
δαιμονίας καὶ οὗτοι παρεγέ- δρων τέταρτοι ἔξονται εἰς Κύ-
νοντο εἰς Κύπρον, ὥς φησι προν. πρῶτος γὰρ Τεῦκρος,
20 Φιλοστέφανος (FHB III 31). δεῦτερος Ἀγαπήνωρ, τρίτος
ζητοῦσι δέ τινες, πῶς ἐπὶ Ἀκάμας, εἴτα οὗτοι οἱ δύο
πάντων πλαγίως τὴν κλῆσιν ὁμοῦ τέταρτοι ἔξονται ἀναπλη-
ἐδήλωσέ τινας μὲν λύκους ss³ ροῦντες, ὥς ἔφη, τὸν τῶν
εἰπῶν s ἄλλους δὲ λέοντας ἢ πέντε ἀριθμόν. διὰ τί δὲ οὐ
25 δράκοντας, τούτους δὲ φανε- συμβολικῶς καὶ τούτους καλεῖ
ρῶς ἔσαφήνισεν. καὶ φητέον λύκους καὶ παρδάλεις καὶ λέ-
διὰ τὸ ἀφανὲς τῶν προσ- οντας ἢ δράκοντας ἢ ἄλλην
ῶπων ἠναγκάσθη καὶ τὰς κλῆσιν τοιαύτην; καὶ γὰρ ἐπὶ
ὀνομασίας αὐτῶν εἰπεῖν. ἐν πάντων πλαγίως τὴν κλῆσιν
30 γὰρ τῷ Καταλόγῳ τοῦ Ὀμήρου τούτων ἐδήλωσε, τούτους δὲ
οὐ φέρονται. ss³ φανερῶς ἔσαφήνισε. καὶ φη-
τέον *ὅτι* διὰ τὸ ἀνιόνymους καὶ ἀφανεῖς εἶναι αὐτοὺς ἠναγ-
κάσθη εἰπεῖν τὰς ὀνομασίας αὐτῶν. ἐν γὰρ τῷ Καταλόγῳ

3 ἀτράκτων sch. BT Ξ 413

3 στρόμβον s	τὸν ἀτρακτον s	4 στερεῶν s ⁶	5 παλαιαὶ s ³
αἱ μοῖραι πάλαι T	17 λακεδαίμονος s	18 οὗτοι δὲ s	29 προ- εἰπεῖν s ³
	31 φαίνονται s		

τοῦ Ὀμήρου οὐ φέρονται. ἦν δὲ ὁ Κηφεὺς ἐξ Ἀχαιᾶς, ὁ δὲ Πράξανδρος ἐκ Λακεδαιμονίας. καὶ οὗτοι παρεγένοντο εἰς Κύπρον, ὡς φησι Φιλοστέφανος.

589 *Γόλγοι τόπος καὶ ἔθνος Ἰκύνου. Θεᾶς δὲ τῆς
 5 Ἀφροδίτης* s⁴ ὧν ὁ μὲν ἀφ' ὧν ὁ μὲν Πράξανδρος
 ὑπῆρχεν ἄγων τὸν Λάκωνα καὶ Λακεδαιμόνιον δχλον
 ἀπὸ τῆς Θεράπνης T ἡ δὲ Θεράπνη πόλις Λακωνική s⁴.
 Θάτερος δὲ ἡγουν ὁ ἑτερος ὁ Κηφεὺς ὁ ἀπὸ τοῦ Ὠλένου
 τῆς Δύμης τε T τῶν Ἀχαϊκῶν πόλεων s⁴ ἡγεμῶν ὑπάρχων
 10 τοῦ στρατοῦ T.

P 590 Θεράπνα | πόλις Λακωνικῆς | Ὠλενος δὲ | πόλις
 Ἀχαιᾶς | s³s⁶ Δύμη δὲ πόλις s³s⁶ EM ἡ χώρα s³s⁶ | Ἀχαιᾶς |.
 s³s⁶ *EM291₁₂

Βουραίοισιν τὰ Βούρα πό- | ἀντὶ τοῦ Βουραίων· | περὶ δὲ
 15 λης ἐστὶν Ἀχαιᾶς. s ταύτας | ταύτας τὰς πόλεις καὶ πρό-
 φησιν Ἐρατοσθένους ὑπὸ σεισ- | τερον συνέστη νέφος πολὺ καὶ
 μού καταποθῆναι (fr. 85 Bernh.). | γέγονεν ὁ ἐπὶ Δευκαλλωνος
 ss³ | κατακλυσμός καὶ ὕστερον s⁴?
 ὑπὸ σεισμοῦ κατεποντίσθησαν, ὡς Ἐρατοσθένους φησί.
 20 μέμνηται δὲ καὶ Καλλιμαχος Βούρα τε Δεξαμενοῖο ss³s⁴
 βοός ss⁴ τασίς Οἰκιάδαο (IV 102) καὶ Ἀντίμαχος ἐν Θη-
 βαίδι ὡς ἐπαπειλείτην *ὥσπερ Καυκωνίδα* Δύμην
 ἐπραθέτην παίδεσσιν Ἐπειῶν ἀρχεῦοντες (fr. 24 K)
 s⁴. τὸ δὲ Θάτερον ἀπὸ τοῦ ἄτερον γέγονεν· εἰ δ' ἦν ἀπὸ EG 251
 25 τοῦ ἑτερος, θ' οὐτερον ἂν ἦν. Θάτερος δὲ καὶ ἀρσενικὸν οὐκ
 ἐστίν. T τὸ δὲ ἐξῆς· Κηφεὺς δὲ καὶ Πράξανδρος οὐ
 λαῶν ἀνακτες, ἀλλ' ἀνώνυμοι ss³ σποραὶ ναυκλη-
 ρίας πέμπτοι καὶ τέταρτοι γαῖαν ἔξονται Θεᾶς. s

592 Λιομήδης μετὰ τὴν Ἴλιου πόρθησιν καταπλεύσας 206m
 30 εἰς Ἄργος τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα καὶ εὐρὼν τὴν ἑαυτοῦ γαμε-
 τὴν Αἰγιάλειαν συμφθειρομένην Κομήτη τῷ υἱῷ Σθενέλου
 διὰ τὸ αὐτὸν ἐν τῇ Τροίᾳ τρῶσαι τὴν Ἀφροδίτην καὶ μέλ-

15 ταύτην s 21 βοῦστασις b γ1 βοῦστασιν γ2 22 δύναμιν a
 24 Θάτερος b ἄτερος b 29 extant haec post Θήβας 205m praemissis
 αὐτὴ ἡ ἐννοία καὶ ἡ σύνταξις σαφεστάτη, τὴν δὲ περὶ διομήδους
 ἱστορίαν λεκτέον·

λων ὑπὸ *τῆς αὐτῆς* Αἰγιαλείας ἀναιρεθῆναι τότε μὲν εἰς
τὸν τῆς *Ἀργείας* Ἡρας βωμὸν καταφυγὼν σώζεται,
ὁ δ' Ἀργυρίππαν· τοῦτο ὕστερον δὲ
θέλει εἰπεῖν διὰ Διομήδους
5 ἀπελασθεῖς ss³
P ὥχeto | εἰς Ἰταλίαν εἰς τὸ Λαύνιον ἔθνος | ss³s⁴ ἐν βαρβά-
ροις ss⁴ ὧν ἐβασίλευσε Λαῦνος, ὅστις πολιορκούμενος ἐδεήθη
Διομήδους βοηθῆσαι αὐτῷ ὑποσχόμενος αὐτῷ δώσειν τῆς
γῆς μέρος. ὁ δὲ βοηθήσας καὶ τὴν νίκην παρασχὼν ss³s⁴
10 Λαυνίους ἐκτίσε πόλιν, ἣντινα Ἰππιον Ἀργὸς ἐκάλεσεν. ὕστε-
ρον δὲ αὐτῷ προσέθετο ὁ Λαῦνος, εἰ ss⁴ βούλοιτο ὅλην τὴν
λείαν σχεῖν τοῦ πολέμου ἢ τὴν γῆν πᾶσαν, καὶ κριτῆς αὐτοῖς
ἐγένετο Ἀλαινὸς νόθος ὧν τοῦ Διομήδους ἀδελφός, ὅστις
ἠράσθη τῆς Λαύνου θυγατρὸς Εὐλίππης καὶ διὰ τοῦτο ἔκρινε
15 τὸν Λαῦνον ἔχειν τὴν γῆν ss³s⁴ Διομήδην δὲ τὴν λείαν λα-
βεῖν τοῦ πολέμου T. ἐφ' ᾧ Διομήδης ss³s⁴ ὀργισθεῖς ss⁴
γῆ s κατηράσατο μηδένᾳ ss³s⁴ δύνασθαι ss⁴ σπείρειν τὴν γῆν
ss³s⁴ μηδὲ σπειρομένην ἀναδιδόναι καρπούς T εἰ μὴ τινα
ἀπὸ τοῦ γένους αὐτοῦ ὄντα καὶ μετακινήσαι τὰς στήλας αὐ-
20 τοῦ ss³s⁴ μὴ δύνασθαι s³s⁴ . . . ἔστι ἐπὶ τοῦτο s. ὕστερον
δὲ ὁ Διομήδης πρὸς Λαύνου ἀνηρέθη, οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ
κλαίοντες τὸν ἥρωα μετεβλήθησαν εἰς ὄρνεα ὅμοια κύκνοις.
ss³s⁴ καὶ περὶ τὰ βάρβαρα φεύγει καὶ φοιτᾷ παρ' Ἑλλήσιν
ὥστε καὶ ἐκ χειρῶν αὐτῶν λαβεῖν τροφὰς καὶ δύνειν εἰς τοὺς
25 κόλπους (604) s³s⁴. ἢ οὕτως· διὰ Διομήδης ἀπελασθεῖς Ἀρ-
γὸς ὑπὸ Σθενέλου ἐρωμένου τῆς Αἰγιαλείας ἦλθεν εἰς Λαυ-
νίαν τῆς Ἰταλίας, ἐνθα πολέμου ὄντος πρὸς ὁμόρους ἀρι-
στεύσας ἤξιώθη τῆς γῆς, ἣν ἐκεῖνος κτίσας | Ἀργυρίππαν |
ὠνόμασεν ὡς Ἀργὸς Ἰππειον. καὶ ὕστερον ὑπὸ Λαύνου ἐπι-
30 βουλευθεῖς τοῦ ἀρχοντος τῶν τόπων ἀνηρέθη. s³
ταύτην (599) ὥκησαν οἱ φίλοι | οἵκεῖ δὲ ταῦτα ἐν τῇ | ἀπὸ τοῦ P
αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσαν ὁμώνυμον | Διομήδους | καλουμένην Διο-
αὐτῷ Διομήδειαν νῆσον. s³ | μηδεία νήσῳ.

11 δὲ om. s προσέθετο ἐβούλετο s³ ὅλην om. s 12 λα-
βεῖν T ἔχειν s αὐτῶν T τούτου s 13 Ἀλαινός s Αἰλαι(χ)ός s m²
νόθος om. s³ 17 γῆ | γ' s τρία Kinck. del. ? cf. 619 19 μετα-
κινήσας s 20 lac. ind. Geffck. ταῦτο Geffck. 21 παρὰ s
26 Σθενέλου e *2071 27 ὁμοίους

Ἀργυρίππα — * *Λ. αὕτη Ἄρποι ἐκαλεῖτο. Διομήδης μετὰ
τὴν ἄλωσιν τῆς Ἰλίου ἐτείχισε καὶ μετωνόμασεν Ἄργος
Ἴππιον. Steph. πρῶην μὲν γὰρ Ἴππιον ὠνομάζετο Ἄργος,
νῦν δὲ Ἀργυρίππα καλεῖται. *sch. DP 483 ὁ δὲ Ἀργυ-
5 ρίππαν· ὁ δὲ Διομήδης | ἀπ' Αἰτωλίας †T ἀπελαθεῖς
τῆς ἑαυτοῦ πατρὶδος τὴν Ἀργυρίππαν πόλιν μεθερμη-
νευομένην | Ἄργος Ἴππειον | δομήσεται καὶ κτίσει παγ- p
κληρίαν τῶν Δαυνίων ἥτοι Καλαβρῶν παρὰ τὴν Ἀύσο-
νίτιν καὶ | Ἰταλικὴν | ἥ παρὰ τὸν Ἀύσονίτην Φυλαμὸν P
10 καὶ φύλῃν ἰδὼν τῶν ἐταίρων αὐτοῦ μοῖραν πικρὰν ὀρνέ-
μικτον ἐπτέρωμένην τουτέστιν ἰδὼν τοὺς αὐτοῦ | φίλους | p
εἰς ὄρνις | ἐρωδιούς | ἀλλαγέοντας. τὸ δὲ σχῆμα κακόπλαστον sch. I
ἐστίν· ἀποθανόντος γὰρ Διομήδους | ἐρωδιοὶ | ἥ λάροι (94τ)
γεγόνاسι. πῶς οὖν φησιν ἰδὼν; καλεῖται δὲ τοῦτο τὸ σχῆμα
15 ἐμψυχον καὶ εἰδωλοπεποιημένον. T*

594 πικρὰν ἐταίρων· οἱ γὰρ ἐταῖροι τοῦ Διομήδους
ὀδυρόμενοι τὰς τοῦ ἥρωος συμφορὰς μετεβλήθησαν εἰς ὄρνεα
τὰ καταρράκτας λεγόμενα· εἰσὶ δὲ ὅμοια κύκνοις, οἵτινες διά-
γουσιν ἐν τῇ Διομηδεῖα νήσῳ. κεῖται δὲ αὕτη ἐν τῷ Ἀδρίᾳ.
20 ss³ οἰκοῦσι δὲ οὗτοι οἱ ὀρνίθες ὥσπερ πόλιν· ὑπὸ γὰρ τὸν
ὄρθρον βρέχουσι τὸν τόπον ταῖς πτέρυξι καὶ ss³s⁴ φαίνουσι
πάλιν ss³ βρέχοντες ss³s⁴ εἴτα ss³ εἰς ἄγραν πορεύονται καὶ
τὰ ληφθέντα θέντες ὁμοῦ διαιροῦσιν ἀλλήλοις ss³s⁴. | Ἀρ-
P γυρίππα δὲ πόλις ἐστὶν ἐν Ἰταλίᾳ | ἣν ἐκτίσε Διομήδης
25 καὶ ὁ ὄχλος (589) αὐτοῦ. ss³

595 οἱ θαλάσσιαν· οἵτινες φίλοι τοῦ Διομήδους | ἐρω- sup. 1
διοὶ ἥ λάροι | γενόμενοι αἰνέσουσι τὴν ἐν θαλάσῳ δια-
γωγὴν καὶ δίκην τῶν πορκέων καὶ | ἀλιέων | ἰνδαλθέν- P
τες καὶ | ὁμοιωθέντες | εἰς τὴν δομὴν καὶ δέμας κατὰ μετα-
30 πλασμὸν κύκνοις εὐγλήνοισ καὶ | εὐοφθάμοις |.

598 * ῥάμφοσι· ῥάμφος καλεῖται τὸ ἐπικαμπὲς | χεῖλος |

1 Ἄρποι confuse: cf. Strab. VI:3, Serv. in proll. 13. 20 10 καὶ
φύλῃν | ἥ φύλῃν i. l. a om. II 18 τοὺς καταράκτας s 20 π = s
21 ὄρθρον s βρέχουσι — βρέχοντες confuse: cf. Arr. per. PE 32
βρέχουσι post τόπον iterat s *σαίρουσι? cf. Arr. i. l. 22 εἴτα sic
καπὶ reddit cf. sch. A I 147 et proll. 15 31 ῥάμφοσι — post κύκνοις
203: s post ἀντηρέθῃ ib. 30 s³

τῶν ὀρνέων ss³s⁴ * ὥς καὶ Καλλιμαχος ῥάμφει καὶ θινώδει
 τὸργος ἔκοπτε νέκυν* (fr. 204) s³s⁴s⁶. ἐν δὲ τοῖς ῥάμ-
 φεσι καὶ ταῖς ὀρνεακαῖς ῥισὶν ἀγρώσσοντες καὶ | ἀγρευ-
 οντες | τοὺς θοροὺς καὶ τὰ | σπέρμα|τα | τῶν ἰχθύων | ἤγουν P
 5 τοὺς ἰχθύς νάσσονται καὶ | κατοικήσουσι | τὴν φερώνυ- p
 μον νησίδα τοῦ πρόμου καὶ | προμάχου | αὐτῶν ἤγουν | τὴν P
 Διομήδειαν νήσον | πρὸς τῷ κλίτει ἤγουν πλησίον τοῦ
 κλίτους καὶ τῆς | ἐξοχῆς | τῆς γεωλόφου καὶ | ὑψηλῆς | τῆς paraphr. Π
 θεάτρῳ ὁμοίας ἀγυιοπλαστήσαντες καὶ κτίσαντες ἐν 390 P
 10 ταῖς ἐμπέδοις καὶ στερεαῖς σχισμαῖς καὶ τομαῖς πυκνὰς
 p καλιάς. T ἐλλόπων δὲ θοροὺς | τὰ ἔγγονα τῶν ἰχ-
 θύων|. Θορὸς γὰρ ὁ ἀποσπερματισμός ss³.

600 Θεατρομόρφῳ ἢ ὅτι θεάτρῳ ὁμοίος ἐστὶν ὁ τό-
 πος, ἐν ᾧ διατρέβουσιν, ἢ ὅτι περιφερῆς ἐστὶν ἡ νῆσος·
 15 θεάτρον γὰρ σχῆμα παρὰ τοῖς γεωμέτραις περιφερές. ss³s⁴
 P κλίτει δὲ . . . ss³ <Θεατρομόρφῳ> | ἡμικυκλίῳ | περιφερῆς
 γὰρ ἡ νῆσος. γεωλόφῳ δὲ τῷ | ὑψηλῷ τόπῳ|. ss³

601 ἀγυιοπλαστήσαντες ἀμφοδὰ καὶ ἀγορὰς | ποιή-
 σαντες|. s³
 20 602 Ζῆθον | ἐπειδὴ ὁ Ζῆ- | κατὰ μίμησιν ἐκείνου, ὥσπερ
 θος καὶ ὁ Ἀμφίων τὰς Θήβας | ὁ Ζῆθος σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀμ-
 τὰς ἐν Βοιωτίᾳ ἐτέλχισαν|. s³ φίλον | οἷτινες λυρισταὶ ἐγέ-
 νοντο †T ἐκτίσε τὰς Θήβας. κεῖται δὲ | ἡ Διομήδεια νῆσος | P
 περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον (631) | καὶ τὸν Ἀδριαν. | οἱ γὰρ Ἰά-
 25 πυγες καὶ Ἀπουλοὶ περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον οἰκοῦσιν. Ἀπου-
 λων δὲ ἔθνη κατὰ τὸν Αἰώνα (I 219 Bo.) Πενκέντιοι, Πεδί-
 κουλοὶ, Δαύνιοι, Ταραντῖνοι καὶ Κάναι. Διομήδους πεδῖον
 ἐστὶ περὶ τὴν Ἀπουλίαν τῶν Δαυνίων. ἡ δὲ Μεσσαπυγία
 καὶ Ἰαπυγία ἐκλήθη ὕστερον Σαλεντία, εἰτα Καλαβρία ἐ-
 30 κλήθη. ἡ δ' Ἀργυρίππα πόλις τοῦ Διομήδους ἐκλήθη Ἀπου-
 λισ Ἀρπυνοῦς. | ὁ δὲ φησὶν ὁ Λυκόφρων καὶ ἔμπροσθεν (20317) DC I 183
 ὅτι ἀκαρπούσης τῆς Δαυνίων γῆς διὰ τὰς ἀράς Διομήδους
 μεταπεμψάμενοι οἱ Δαύνιοι συμπολίτας τοῦ Διομήδους καὶ

1 κιννώδει s³s⁶ 11 ἐλλόπων — ἀποσπερματισμός post ὀρνέων
 supr. 1 s post νέκυν ib. s s³ ἔγγονα s 14 ἀφ' s ἵστιν | καὶ s
 16 lac. ind. 17 χώρῳ P 28 μεσσαπυγία b μεσσαπύγη γ2 om. γ1 cf.
 proll. 2 29 μετεκλήθη b γ2 om. γ1

βαλόντες ζῶντας εἰς γῆν ἐποίησαν καρπεύειν τὴν γῆν, λῆρός ἐστιν. ἐπὶ Φαβίου γὰρ Μαξίμου Βεροκόσσου ἦτοι ἀκροχορ-
 9 δονώδους οὐ Λαύνιοι ἀλλὰ Ῥωμαῖοι τοῦτο ἐποίησαν Ἑλλη-
 νικὸν καὶ Γαλατικὸν ἀνδρόγυνον κρύψαντες ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ
 5 ἐκ χρησμοῦ τινος δειματωθέντες λέγοντος Ἑλληνα καὶ Γαλά-
 την καταλήψεσθαι τὸ ἄστυ.

603 ὁμοῦ δ' ἐς ἄγραν· δεῖ διελεῖν ὁμοῦ εἶτα εἰς
 ἄγραν τὸ ἐξῆς, οὐχ ὡς ὁ Φιλογένης ὁμοῦ δ' ἐς ἄγραν
 9 καὶ φησι Λυκόφρονα τῆς ἐν Λοκροῖς ἄγρας μνημονεύειν. s³
 P 605 κάρβανον ὄχλον τὸν | βάρβαρον |. φησὶ δὲ Διο-
 γένης ἐν τοῖς Γαλατικοῖς ὅτι οἱ Φοίνικες πάσαι κάρβανοι
 ἐκαλοῦντο. s³ κάρβανοι οἱ βάρβαροι οἱ ἔχοντες Ἑκαρὸς βοήν.
 * Eg (EG 2993 EM 49047). cf. Eust. II. I 2994

14 607 κρῖμνα· κρῖμνόν ἐστι μὲν καὶ γένος κριθῆς, νῦν δὲ
 (P) | τὸ ἀπόσταγμα τοῦ κυκεῶνος | ὡς καὶ Καλλίμαχος καὶ κρῖμ-
 νον κυκεῶνος ἀποστάξαντος ἐραζε (fr. 205). ss³s⁶. * Eg
 P (EG 34737 EM 53816) ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν γῆν s³ | τρυφὸς
 κλάσμα |. Eg l. l. (EG 34737) s² καὶ | Ὀμηρος διατρυφὸν <ἐκ-
 πεσε χειρὸς> (Γ 363) s².

20 608 κνυζοῦμενοι | ἀσήμως s⁶ φθεγγόμενοι | ss³s⁶. κυ-
 ρίως δὲ ἐπὶ τῶν θηρίων τίθεται ss³s⁴ τῶν ἀσημα φθεγγο-
 μένων s³ ἢ λέξις. ἡ ἀσημον φωνὴν ἀφιέντες. ss³s⁴

610 Τροιζηνίας· Τροί- | ἐν Τροιζῇνι Φαίδρα ἱερὸν
 ζηνία | ἢ Ἀφροδίτῃ | ἰδρύσατο | Ἀφροδίτης ἰδρύσατο ἐπὶ τῇ
 25 δὲ αὐτὴν Τροιζηνίαν ss³ καλου- | Ἰππολύτου ἐρωτι ὡς καὶ Εὐ-
 μένην s ἢ Φαίδρα, ἥνικα ἡρά- | ριπιδῆς Ἰππολύτῳ δ' ἐπὶ-
 σθη τοῦ Ἰππολύτου ss³. | θεάν (Hipp. 32).

ἡ δὲ Ἀφροδίτῃ ss⁴ καθά φησι Μίμνερος (fr. 22), ὑπὸ Διομή-
 δους τρωθεῖσα παρσκευάσε τὴν Αἰγιάλειαν πολλοῖς μὲν

18 κλάσμα Ap. lex. 155n sch. Ap. A 1167
 mixta tamen nonnulla sunt e scholio B ib.

28 sch. D E 412: ad-

2 βεροκόσσου γ1 βεροκήσσου γ2 7 ὁμοῦ — 12 ἐκαλοῦντο post ἐτεί-
 χισαν 205n cf. proll. 15 14 εἶδος s³s⁶ 15 ἀπόσπασμα s³ ἀπόστομα s⁶
 ἀποστάλαγμα s ὡς — Καλλίμαχος om. Eg 16 ἀποστάξαντος ss³

ἀποστάζοντος s⁶ ἀποστάξαντα A ἀποστάξαν B Reitz. 22 ὀδυνηρὰν T
 28 κάθως s μνήμερος s m¹ μίμνερος s³

μοιχοῖς συγκοιμηθῆναι, ἐρασθῆναι δὲ καὶ †Ἰππολύτου Κομή-
του τοῦ Σθενέλου υἱοῦ. τοῦ δὲ Λιομήδους παραγενομένου
εἰς τὸ Ἄργος ἐπιβουλεύσαι αὐτῷ· τὸν δὲ καταφνύοντα εἰς
τὸν βωμόν τῆς Ἥρας διὰ νυκτός φυγεῖν σὺν τοῖς εἰαίροις καὶ
5 ἐλθεῖν εἰς Ἰταλίαν πρὸς Λαῦνον βασιλέα, ὅστις αὐτὸν *δόλω*
ἀνεῖλεν. ss³s⁴ ἡ δὲ σύνταξις καὶ ἡ ἐννοία αὕτη· τὸ τραῦμα δὲ
τῆς Ἀφροδίτης, ὃ ἐτρώθη παρὰ τοῦ Λιομήδους, ἔσται αὐτῷ
παραίτιον τῆς φοιτάδος πλάνης τῶν κακῶν τε πη-
μάτων, ὅταν ἡ Θρασεῖα θουρὰς καὶ | ὀρμητικῇ s⁴ κύων infr.¹⁵
10 ἤγουν ἡ γυνὴ Λιομήδους Αἰγιάλεια οἰστρήσῃ καὶ μανικῶς
ὀρμήσῃ πρὸς τὰ λέκτρα καὶ *τάς* μίξεις. ἐκώσσει δὲ
αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μόρου ὁ τύμβος καὶ | ὁ ναὸς | τῆς Ὀπλοσ- *infr.¹⁹
μίας ἥτοι τῆς Ἥρας | ἡ ὑπερπισμένον καὶ | ἐτοιμασθέντα | P
14 ταῖς σφαγαῖς.

P 612 θουρὰς ἡ ὀρμητικῇ | s³ πόρνη s²s³ λέγεται ἡ κατω-
φερῆς | s³ ἀπὸ τοῦ θουραῖσθαι. s²s³

614 *Ὀπλοσμίας Ἀθηνᾶς ἐν Ἥλιδι τῆς Πελοπον-
νήσου ss³s⁴ τύμβος ss³ οὕτω τιμωμένης*. τύμβον δὲ καλεῖ τὸν
βωμόν καὶ ἀλλαχοῦ ὁ δ' ἀμφὶ τύμβῳ ταγαμέμνονος
20 δαμεῖς (335). φησὶ δὲ Λούρις ἐν τῷ Περὶ ἀγῶνων τοὺς
βωμοὺς τάφους καλεῖσθαι (FHG II 486). ss³s⁴

615 πτυχαῖς ἥτοι τόποις ἐξοχὰς ἔχουσιν. s² κολοσ-
σοβάμων· ἀλούσης τῆς Ἰλίου Λιομήδης ἀντὶ τοῦ ἐρματος
ἐκ τοῦ τείχους τῶν Τρώων λίθους εἰς τὴν ναὺν ἐβάλετο.

15 ὀρμητικῇ sch. Nic. Θ 131

22 ἐξοχὰς sch. D Y 5

1 ἐρασθῆναι | συγκοιμηθῆναι s³s⁴ om. T καὶ om. s Ἰππολύ-
του s p | ἰππολύτῳ s³a ἰππολύτω καὶ II *ἐπὶ cf. sch. D (in B 251₂ ἐμ-

ποιῆσαι ἔρωτα exciderunt) κομήτη T κομή s³ 2 τοῦ V | s² υἱοῦ sm²
τῷ s³ T υἱεῖ s³ υἱῷ T om. s τοῦ — παραγενομένου | διομήδης δὲ
παραγενομένου s³ T 3 ἐπεβουλεύσεν s ἐπεβουλεύσαι sm² ἐπιβουλεύε-
ται s³ T cf. sch. D ἐπ' αὐτοῦ s³ T τοῦ — καταφνύοντος s³ T
4 ναὸν s³ T p cf. v. l. infr.¹⁹ sch. BD φυγεῖν sm² cf. sch. BD | φεύ-
γει ss³ T 5 ἐλθεῖν s cf. sch. B | ἐλθὼν sm² ἤλθεν s³ T cf. sch. D
δολοφονήσας s³ cf. sch. B 16 θοροῦσθαι s³ *θόρυσθαι? 17 Ἀθη-
ναῖς s P p cf. sch. B | ὀπλοσμία ἡ ἥρα s³ T cf. sch. D et Al. 858 ἥρας ἡ
ἀθηνᾶς i. l. s³ 18 τιμωμένη s³ T 19 βωμόν | ναὸν a τάφον b om. c
cf. 132₅ ἀλλαχοῦ | καλλίμαχος s³ om. T 20 ἀγῶνος s³ 24 ἐνεβάλ-
λετο s³ ἐβαλε a γ1 ἐνέβαλε b γ2 γ1 m² cf. infr. 208₆

- παραγενόμενος δὲ εἰς τὸ Ἄργος καὶ ἐλαθεῖς ὑπὸ ss³s⁴ Αἰγια-
 λείας ss³ τῆς γαμετῆς s³s⁴ παρεγένετο εἰς Ἰταλίαν. εὐρὼν δὲ
 τηνικαῦτα τὸν ἐν τῇ Σκυθίᾳ δράκοντα λυμαινόμενον τὴν
 Φαιακίδα διέφθειρε τοῦτον τὴν τοῦ Γλαύκου χρυσὴν ἀσπίδα
 5 κατέχων νομίσαντος τοῦ δράκοντος τὸ χρυσοῦν δέρας εἶναι
 P τοῦ κριοῦ. τιμηθεὶς δὲ ἐπὶ τούτῳ σφόδρα | ἀνδριάντα | κατα-
 σκευάσας ἰδρύσατο ἐκ τῶν λίθων ss³s⁴ τῶν ἐκ s τῆς Ἰλίου.
 ἱστορεῖ δὲ τοῦτο Τίμαιος (FHG I 195) καὶ Λύκος ἐν τῷ
 τρίτῳ (ib. II 371). ss³s⁴ ὕστερον δὲ ἀνελὼν ὁ Λαῦνος αὐ- 210a
 10 τὸν ἐρριψε καὶ τοὺς ἀνδριάντας εἰς Θάλασσαν. οὗτοι δὲ
 ἀνεχόμενοι τὰ κύματα πάλιν ἐξήρχοντο πρὸς τὰς βάσεις αὐ-
 τῶν. | καὶ ἡ μὲν ἱστορία τοιαύτη, ἡ δὲ σύνταξις οὕτως ἔχει·
 κ ο λ ο σ σ ο β ᾶ μ ω ν δὲ σταθεὶς ἡγουν ἀνδριαντόγλυφος
 | κολοσσὸς γὰρ ὁ ἀνδριάς | σταθεὶς δὲ ποῦ; ἐν ταῖς πτυ- P
 15 χαῖς καὶ περικλείεσθαι καὶ πόλεσι τῶν Αὐσονῶν ἐρεῖσει
 καὶ ἐδραιώσει τὰ κῶλα αὐτοῦ καὶ τὰ ὀστέα ἡγουν γλυφθή-
 σεται ὡς ἀνδριάς ἐπὶ τῶν χειρμάδων καὶ μεγάλων λίθων
 τῶν γηπέδων καὶ θεμελιακῶν | τοῦ Ποσειδῶνος | δὲν Ἀμοι-
 βέα καλεῖ· αὐτὸς γὰρ σὺν Ἀπόλλωνι τὴν Τροίαν ἐπύργωσε
 20 (291)· πῶς δὲ γλυφθήσεται ὡς ἀνδριάς ὁ Διομήδης; ἐκβαλὼν
 ἀπὸ τοῦ πλοίου — αὐτοῦ δηλονότι — τὸν πέτρον καὶ | τὸν P
 λίθον | τὸν ἐρματίτην καὶ | ἐξισωτὴν | τοῦ πλοίου· ἐν γὰρ p
 τοῖς κενοῖς πλοίοις οἱ πλέοντες βάλλουσι λίθους, ὅπως ὀρ-
 p θῶς καὶ μὴ λοξῶς τῇ κουφότητι πλέοιεν. ἄλλως T. | ἐπὶ
 25 κολοσσοῦ δὲ βεβηκῶς s³s⁴ καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου T ἐν ταῖς
 πλαξὶ τῶν Ἰταλῶν s³s⁴ σταθεὶς s³ στηρίζει τὰ σκέλη ἐπὶ
 λίθων τοῦ τειχοποιοῦ τῶν ἐδάφων τοῦ Ἀμοιβέως ἥτοι
 τοῦ Ποσειδῶνος τὸν ἐξισωτὴν τῆς νεῶς ἐκβαλὼν | πέτρον
 s³s⁴. οὕτως λέγεται εἶναι ἡ σύνταξις s³. | Αὐσονας δὲ κα-
 30 κῶς εἶπεν οὗτος ὁ Λυκόφρων τοὺς τε Φαίλακας καὶ Λαυνίους.
 || Αὐσονες γὰρ κυρίως, ὥσπερ καὶ περὶ τὰς ἀρχὰς εἶπον, οἱ

2 Ἰταλίαν proll. 17 n. 3 τὸν — Σκυθίᾳ | τὸν κολυμβῶν (e 210a)
 T om. s³ * ἐκ τῆς Σκυθίας? 5 δέρας s 6 ἀνδριάντας (e 210a) T
 παρασκευάσας s³ κατεσκεύασε s κατεσκεύασεν αὐτοῦ (αὐτῷ γλ m?)
 ἐκ τῶν λίθων τῆς Ἰλίου, ὧν ἐνεβάλετο (ἐβάλετο b ἔβαλε c) τότε εἰς τὴν
 ναῦν (iterat 207a), καὶ ἔστησεν τούτους κατὰ πᾶν τὸ πεδῖον (e 210a) T
 7 ἰδρυσεν αὐτὸν s³ cf. T 8 ἱστορεῖ — τρίτῳ post αὐτῶν 12 T
 11 ἀνερχόμενοι b

Ἀδρυοῦργοι λέγονται μέσον Καμπανῶν καὶ Οὐδύλων κείμενοι· οἱ δὲ μέχρι Λατίου Ἀύσονίαν ἐνόμισαν εἶναι ὥστε ἐκ τούτου τινὲς καὶ πᾶσαν τὴν Ἰταλίαν φασίν. | ὁ δὲ σοφὸς οὗτος Ἀν-
κόφρων οὐκ οἶδ' ὁποίᾳ ἀδείᾳ τοὺς Φαίλακας καὶ Δαυνίους
5 ἤτοι τοὺς Καλαβροὺς Ἀύσονας καλεῖ. τὰ δὲ τῶν πάντων νεω-
τέρων ἐπιστάμαι ὅτι ἀμαθίας καὶ ἀναισθησίας ἀδείᾳ *καὶ*
ἡμᾶς τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους ὄντας Ἀύσονας καλοῦσιν || (348).

617 τειχοποιοῦ· τειχοποιοὺς ὁ Ποσειδῶν εἵπομεν διὰ
τί λέγεται, ὅτι τὴν Τροίαν σὺν Ἀπόλλωνι ἐδομήσατο (341),
10 περαιτέρω δὲ πλατύνειν τὴν ἱστορίαν ἢ δι' ἐπὶ τῶν ἢ διὰ τῶν
καταλογάδην φητῶν καίπερ μυρία λέγειν εἰδότες με περιττόν
ἐστιν. T

Ἀμοιβέως· | Ποσειδῶν | ss³ | Ἀμοιβέα τὸν Ποσειδῶνα λέγει,
| ὅτι

15 ἐν Δελφοῖς οὕτω τιμᾶται, ἐπεὶ ἡμεῖς πάντες πρὸς ἀλλήλους
ὁ μὲν Ἀπόλλων Δελφούς, ὁ δὲ Ποσειδῶν Καλαυρίαν. ss³s⁴
μάρτυς τούτου καὶ Καλλίμαχος (fr. 221). ss³s⁶

P 619 Ἀλαίνου· Ἀλαῖνος νόθος ἀδελφὸς Διομήδους ss³s⁴
| ἐρῶν Εὐλίππης τῆς Δαύνου θυγατρὸς, κριτὴς αἰρεθεὶς καὶ
20 χαριζόμενος αὐτῇ τὸν Διομήδην ἐκρίνε λαβεῖν τὰ λάφυρα καὶ
μὴ τὴν γῆν ss³s⁶ ὁθεν κατηράσατο ὁ ἥρωις μήποτε καρποφο-
ρῆσαι τὴν γῆν s εἰ μὴ ὑπὸ Αἰτωλοῦ τινος σπαρείη ss³.

621 Δηοῦς ἀνεῖναι· Δηῶ λέγεται ἡ Δήμητρα παρὰ
τὸ δαίω τὸ μερίζω ἢ μεμερισμένη πᾶσιν, ἀνεῖναι δὲ ἀντὶ
25 τοῦ ἀναδοῦναι, αὐξῆσαι. καὶ δμῆνιος στάχυς ὁ πνοὴν ὄντιαν
ἤγουν ὠφέλιμον διδοὺς τοῖς ἀνθρώποις ἢ ὑπὸ τῶν ἀνέμων
πνεόμενος καὶ εἰς ὄνησιν αὐξανόμενος. s³s⁶ δμῆναι κυρίως
πυρὸς μέλιτι βεβρεγμένοι, νῦν δὲ ἀπλῶς | Δημητριακὸν σῖτον |
εἶπεν. s⁴

30 622 *γυίας τοὺς ἡροτριασμένους τόπους εἶπεν.* T
τιθαμβώσσοντος | ἐπιμελείας ἀξιοῦντος. κυρίως δὲ *ἡ
λέξις* ἐπὶ τῶν μελισσῶν λέγεται παρὰ τὸ τιθέναι τὴν βόσιν.

15 sch. Aesch. Eum. 27. sch. Ap. Γ 1242 27 δμῆναι — sch. Nic.
A 450 (δμπαι) 31 κυρίως — sch. Nic. Θ 199

16 κ^{αν}λ^{αν}≡ρι partim m²s κλάρων V καλαύριον γ1 καλαυροὺς s³b γ2 γ1 m²

25 ὄνταν 31 ἡ λέξις om. Eg

Lycophronis Alexandra II.

14

καὶ Ὀμηρος ἐνθα δ' ἐπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι
(ν 106). | ss³s⁴ Eg (×EM 758₁₆)

625 στήλαις· τοῦ Διομή- ἀκινήτους τὰς στήλας εἶπεν,
δους στήλας ποιήσαντος περὶ ἃς δ' Διομήδης ποιήσας ἐστη-
5 δλον τὸ πεδλίον, ἡνίκα ἀπέθα- σεν ἀνὰ πᾶν ἐκεῖνο τὸ πεδλίον,
νε, Δαῦνος ἐβουλήθη ταύτας διὰ τὸ ἀποθανόντος τοῦ Διο-
καταποντίσαι· αἱ δὲ ῥιφεῖσαι μῆδους ῥίπτεσθαι εἰς τὸν βύ-
πάλιν ἐκ τοῦ ὕδατος ἀνήλθον θον αὐτὰς παρὰ τοῦ Δαύνου
καὶ εὐρέθησαν ἐν τῷ αὐτῷ ὥστε καταποντισθῆναι καὶ
10 τόπῳ ἐστηκυῖαι, ὅθεν καὶ ἐπ- πάλιν ἐξέρχεσθαι καὶ εὐρί-
ήρθησαν. ss³ σκεσθαι ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ
καὶ ἴστανται.

626 τὸ ἐξῆς οὕτως s³. ἃς οὐτις μετοχλίσας ὀλίγον
ἐκ βίας κανχήσεται ss³ ἐπειδὴ μετακινούμεναι πάλιν ἐπανε-
15 στρέφοντο ἐν τῷ τόπῳ. s³

P 627 *ἀπτέρως ὁμοπτέρως | ταχέως | * s⁴? | ἀνδρῶα κυ-
ρίως τὰ χεῖλη s³s⁴ τοῦ ποταμοῦ s⁴ νῦν δὲ τὰ † κύματα λέγει |
s³s⁴. δατούμεναι ἤτοι κατακόπτουσαι τὰ κύματα καὶ τρέ-
χουσαι s³s⁶ τοῖς ἀπέζοις ἔχουσιν ἢ τοῖς | μὴ ἔχουσι πέζας
20 δ ἐστι πόδας | s³s⁴. μαρμάρειοι γὰρ ἦσαν αἱ στήλαι T. ἐκ δὲ
τοῦ πεζὸς γίνεται τοῦτο. s³ δατούμεναι ἀντὶ τοῦ | κόπ- p
τουσαι |· καὶ διερχόμεναι τὰ κύματα. T

630 Θεδός δὲ· οἱ Φαλακες σέβουσι τὸν Διομήδην ss³s⁴
οἵτινές εἰσι περὶ τὸ Ἴόνιον πέλαγος ss³s⁶. οὗτος γὰρ τὸν δρᾶ-
25 κοντα ἀνέϊλεν ἐκεῖσε ἐλθόντα ἐκ Κόλχων πρὸς ζήτησιν τοῦ
χρυσοῦ δέρρους. τινὲς δὲ ληστήν ἤκουσαν τὸν δράκοντα. ss³s⁴
ἡ δὲ Φαιακία περὶ τὸν Ἴόνιον κόλπον ἐστίν, ὃ δὲ Ἴόνιος
κόλπος κατὰ Λυκόφρονα καὶ Αἰσχύλον ἀπὸ Ἰοῦς ἐκλήθη.
φησὶ γὰρ Αἰσχύλος ssqq. vv. Prom. 837—839. πρότερον γὰρ
30 | Κρόνιος | καὶ Πέας κόλπος ἐλέγετο, εἴτα Ἴόνιος ἐκλήθη οὕτως· sch. A.
ἐκ γὰρ Δωδώνης ἐκεῖ ἀντεπέρασεν, ἐν δὲ Κανώβῳ ἔμφρων Prom.
ἐγένετο, ἐνθα ἐκ τῆς Αἰδὸς ἐπαφῆς Ἐπαφον γεννᾷ | οὗ Αἰβύη, Aesch.
827—

16 κυρίως — sch. Theocr. V 93 sch. Nic. Θ 576

1 ἐνθα δ' ἐπειτα om. Eg 17 κοιλώματα P ἀναχώματα sch.
Theocr. Nic. Harp. (Suid.) ×χώματα EM 101₃₉ EO 15₂₀ cf. proll. 21
24 αὐτός ss³ διὰ T γὰρ om. T

ἦς Βῆλος, οὗ Δαναός καὶ Αἴγυπτος | καὶ οὗτοι μὲν οὕτω Ap. bibl. II 1
φασὶ τὸν Ἴόνιον κληθῆναι·

631 ὅσοι παρ' Ἰοῦς· ὅσοι περὶ τὸ Ἴόνιον πέλαγος
οἰκοῦσι. καὶ ὁ μὲν Ἀνκόφρων ἀπ' Ἰοῦς ὠνόμασεν αὐτό ss³
5 † Θέσπος δὲ ss³s⁴ καὶ ἄλλοι πολλοὶ (sch. Pind. Ap. l. l. sch.
DP 94) τ' ἀπ' Ἰονίου ss³s⁴ † ἰοῦ s Ἰλλυριοῦ τὸ γένος βασι-
λεύσαντος τῶν τόπων ss³s⁴ ἐκείνων s³ (FHG I 302) | υἱοῦ *sch. DP
Ἀδρίου τοῦ περὶ τοῦτο τὸ πέλαγος κτίσαντος πόλιν τὴν
λεγομένην Ἀδρίαν | ἣν Ἀδρίαν ἑτεροὶ φασιν ὑπὸ Διονυσίου
10 τοῦ προτέρου τυράννου Σικελίας κτισθῆναι († EM 1854). τὸ
δὲ πέλαγος, ὡς ἔφην, ἀπὸ τοῦ Ἰονίου ἐκλήθη. γρῶνον
P δὲ τὸ | κοῖλον καὶ βαθύ | s

633 Γυμνησίαι δύο νῆσοι περὶ τὴν Τυρσηνίδα, οὐχ ὥς
τινες ἐπτά. ἐκλήθησαν δὲ καὶ Βαλιαρίδες. *Steph. οἱ δ'
15 ἀμφικλύστους· | νῆσοί εἰσι περὶ τὴν Τυρσηνίαν | μέμνη-
ται δὲ αὐτῶν καὶ Ἀρτεμίδωρος (fr. 24 St.). Τίμαιος δὲ φησιν
εἰς ταύτας τὰς νήσους ἐλθεῖν τινὰς τῶν Βοιωτῶν (FGH I 199),
ἄστινας νήσους χοιράδας (Al. 633) εἶπεν. Φιλτίας δὲ ἐν
τρίτῃ Ναξιακῶν Βαλιαρίδας φησὶν αὐτὰς ὕστερον ὀνομα-
20 σθῆναι (ib. IV 478). εἰσὶ δὲ οἱ ἐν αὐταῖς κατοικοῦντες ἄριστοι
σφενδονῆται· αἱ γὰρ μητέρες αὐτῶν τιθέασιν ἐπὶ τινος ξύλου
ss³s⁴ εἰς ὕψος τὸν s ἄρτον καὶ οὐ πρότερον αὐτοῖς διδῶσι
φαγεῖν, πρὶν καταβαλεῖν τὸν ἄρτον ss³s⁴. ταῦτα μὲν οὖν οὗτοι
περὶ Γυμνησίων νήσων. Αἰών δὲ ὁ Κοκκειανὸς ταύτας πλη-

4 ἀπ' — Ἰοῦς sch. Pind. P III 120 sch. Ap. J 308 11 γρῶνον —
sch. Nic. A 77

5 Θέσπος s m² | δεύπος s? V Θέσος s³ αὐτόθεπος a om. b c * Θεόπο-
πος Thryllitsch 6 [ἰοῦ] * Ἰλλυριοῦ? nam quominus ἰοῦ (<Ἀδρίου>) velut
s⁴ secuti reponamus, obstat consensus sch. Ap. Ἰονίου τὸ γένος Ἰλλυριοῦ
sch. Pind. (Steph. ap. Eust. DP 94) Ἰ. ἀνδρός Ἰλλυριοῦ τὸ γένος | τότε s³
om. II βασιλεύοντος a om. II 7 εἰς τὸν τόπον s om. II cf. proll. 20
red. Hist. X 986 13 Τυρσηνίδα cf. S 796 14 τινες proll. 14 Βαλια-
ρίδες edd. Steph. at v. ib. v. l. et infr.¹⁹ 18 φιλτίας s m² b γ2 om. γ1
φιλτίας s ἐφίτιρας s³ 19 τρίτῃ s ναξί ≡ s ναξίου V ναξίων s m²
φαλινάδας s (sed incertum, utrum i an η) V φαληριάδας s m² βαλλα-
ρίδας s³ βαλιαρίδας s⁶ βαλεριάδας a βαλιαβρίδας b βαλιβρίδας γ2 om. γ1
pravalet i intra S 21 αἱ — 22 ἄρτον post ἄρτον 23 s. relegens Nicetas,
quae deesse hic viderentur, in margine · addidit e s² γούν s³ s³
τινος om. s

πατρίδα *καί* πυρπολοῦντάς τινας θεασάμενος κοπιάσας
 ὥς αἰὲ τὸν πόδα τῆς νηὸς ἔχων ἐκαθεύδῃσεν, οἱ φίλοι δὲ
 τούτου λύουσι τὸν ἀσκὸν χρυσὸν νομίσαντες ἔχειν. ἐκχυθέν-
 των δὲ τῶν ἀνέμων καὶ ἀντιπνῶς ταραξάντων τὸ πέλαγος
 5 εἰς τὴν Αἰόλου πάλιν ὑπέστρεψεν ἄκων τοῖς ἀνέμοις
 φερόμενος. ὁ δὲ Αἰόλος δυσμενῶς αὐτὸν ἀπέπεμπε λέγων
 seqq. x 72. 75. T

740 κεραυνίῃ μάστιγι ὁ Ὀδυσσεὺς μετὰ τῶν φίλων
 αὐτοῦ κατελθὼν ἐπὶ τὴν Θερνακίην νῆσον, ὅπου οἱ τοῦ
 10 Ἑλλίου βόας ἐνέμοντο, πλεῖστον χρόνον ἐκέῖσε διετέλει διὰ
 τὸ μὴ τοὺς ἀνέμους ἐπιτηδεύουσιν εἶναι πρὸς τὸ πλεῖν. οἱ
 δ' ἑταῖροι αὐτοῦ καταναλώσαντες πάντα τὰ χρειώδη καὶ
 λιμῶ συνεχόμενοι τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐν τῇ νήσῳ διατρίβοντος
 αὐτοὶ κρατήσαντες τῶν τοῦ Ἑλλίου βοῶν τινὰς ἀπέκτειναν.
 15 πλησίον γὰρ αὐτῶν ἐνέμοντο. ὁ Ἥλιος δὲ τοῦτο μαθὼν
 παρὰ Λαμπετίης τῷ Αἰὶ ἀπαγγέλλει λέγων seqq. μ 377. 378.
 382. 383. ὁ Ζεὺς δὲ ὀργισθεὶς αὐτοὺς ἐκεραύνωσε. κακῶς
 δὲ καὶ συγκεχυμένως καὶ ἀδιαρθρώτως ὁ Λυκόφρων τὴν
 περὶ Ὀδυσσεὺς ἱστορίαν λέγει· οὐ γὰρ τῇ τότε στροφῇ τὸ
 20 τοῦ Ὀδυσσεὺς πλοῖον ἐκεραυνώθη οὐδ' αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεὺς
 δ κατὰ τοῦτον φαινόμενος κεραυνωθείς καύηξ καὶ λάρος καὶ
 καυήμενος μετὰ τὴν κεραύνωσιν ἐν τῷ κλάδῳ τῆς συκῆς, ἵνα
 μὴ ἀποπνιγῇ ὑπὸ τῆς Χαρυβδεως, ἀλλὰ τότε ἐκεραυνώθη τὸ
 πλοῖον αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ τὴν τρόπιν κατέχων ὑπεστράφη τοῖς
 25 ἀνέμοις περὶ τὴν Χάρυβδιν καὶ πρὸς τὴν ἐκεῖσε ἀπεκρεμάσθη
 συκὴν, μεθ' οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ ἐν τῇ Σικελίᾳ τὰς τοῦ Ἑλλίου
 κατέφαγον βόας.

P 741 καύηξ | ὁ λάρος | διὰ τὸ ἀδηφάγον· καύη γὰρ ἡ
 τροφή. *Ευφορίων*· τῆς δ' οὐδ' αἰθυῖαι οὐδὲ κρυεροί
 30 καύηκες (fr. 88). ἡ ἀπὸ τοῦ καῦ καῦ λέγειν. *Eg (EM
 49348) οὗτος μὲν καύηξ φησὶν, ὁ δὲ Ἰππῶναξ καύης λέ-
 γων οὕτως Κίλων δ' ὁ πανδάλητος ἄμμορος καύης.
 καύης δὲ ὁ λάρος κατ' *Αἰνιᾶνάς* ἐστίν (15614). ἐρινού·

5 αἰολίδα b γ1 αἰολίαν γ2 7 (75) ἀθανάτοισιν a b om. c
 17 (383) εἰς Αἶδαο et ἐν νεκύεσσι permutavit a b om. c 29 δ' om. A
 Reitz. 30 ἡ — λέγειν invitatus admisi τοῦ καὶ Eg 32 πανδά-
 λητος γ2 γ1 m² ἄμμορος γ1 m²

τὴν λέξιν οἷον ἄνδρες ἐλαιοὶ δεκ λειόθεν ἀμπρεύ-
οντες (fr. 234). Eg (EM) ἀμπρον γὰρ κυρίως καλεῖται τὸ σχοι-
νίον τὸ ἔλκον τοὺς βόας ss³s⁴ Eg (EM) οἷον ἀμπερόν τι δν, τὸ
διαμπερὲς τῶν ζυγῶν δεδεμένον EM ἢ τὸ ξύλον ss³s⁴ Eg (EM)
5 τὸ ἐπικείμενον ss³s⁴ τοῖς ἀνέσι τῶν ὑποζυγίων ss³s⁴ Eg (EM).
ὁ δὲ Λυκόφρων ἐπὶ τοῦ κακοπαθεῖν ἔλαβε τὴν λέξιν. *Eg
P (*EM 8629) τὸ δὲ νήλιποι | ἀνυπόδητοι |. s

636 τριπλαῖς· ἐκ γ' σχοινίων πεπλεγμένας ss³s⁴ ἔχον-
τες τὰς σφενδόνας ss³. γ' γὰρ σφενδόνας εἶχον s³ μίαν περὶ
10 τὴν κεφαλὴν καὶ μίαν περὶ τὸν ὦμον καὶ ἄλλην περὶ τὴν
γαστέρα ss³. κῶλα δὲ λέγεται τὰ ἐκατέρωθεν τῆς σφενδόνης
σπαρτία. ss³ δὲ δικῶλοις διπλαῖς πεφυκνύαις, μέσον ὅπου καὶ
αἱ πέτραι τίθενται. T

14 640 ναστὸν· κυρίως ὁ ναστός κυρίως ἄρτος ὁ ζυμω-
P | πλακοῦς | ὁ μετὰ σταγίδων θεῖς μετὰ | μέλιτος | καὶ στα- Arist. Av.
πεπεμμένος, νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ φίδων | καὶ ἐτέρων εἰδῶν | νῦν id. sch. P
| ἄρτου | ss³ *Eg (EM) καταχρη- δὲ ἀπλῶς τὸν ἄρτον εἶπε. 1142?
στικῶς τέθεικεν ss³ (*EM 59756).

P 641 τράφηκος· τράφηξ τράφηξ κυρίως ἢ ὑπόπλατος
20 ἐστὶν ἢ | † ὑπόπλατος βάσις | σανίς, ἐν ἣ τοὺς ἄρτους πρὸς
ss³ EG (EM) μᾶλλον δὲ s³ ὑπό- τὰς κλιβάνους ἀπάγουσιν, νῦν
πλακος s³s⁶. λέγεται δὲ καὶ τὸ δὲ τὸ ἀπλῶς ξύλον εἶπε. τρά-
τῆς νεῶς χεῖλος, ἐφ' ᾧ οἱ φηξ καλεῖται καὶ τὸ τοῦ πλοίου
24 σκαρμοὶ τίθενται. νῦν δὲ χεῖλος, ἐν ᾧ οἱ σκαρμοὶ τί-
P | τὸ ξύλον, ἐνθα τιθέασιν τὸν θενται.
ἄρτον | ss³ *Eg (EM 76435). τρά-
φηξ δὲ ὁ τὴν τροφήν φέρων.
s³s⁶

29 642 *λεπράς | θαλάσση βεβρωμένας |.* P

(P) 643 Ἰβηροβοσκούς· | αἱ γὰρ Γυμνήσσαι οὐ πόρρω εἰσὶ
τῶν Ἰβήρων |. ss³s⁴

P | Ταρτησὸς δὲ νήσος πρὸς ταῖς | ἢ δὲ Ἰβηρία καὶ Ἰσπανία καλεῖ-
Ἡρακλείαις στήλαις. ἢ δὲ Ἰβη- | ται παρὰ Λατίνοις. Ταρτησὸς

7 ἀνυπόδητοι sch. Soph. OC 349

29 λεπράς (P) sch. Theocr. I 39.

10 μίαν s³ 16 τοῦ om. EG (EM) 16^b *εἰδάτων 20 ἐστὶν om.
Eg (EM) ὑπόπλακος Eg γ1 s m¹? ὑπόπλατος Chr. G. Mueller *ὑπο-
πλάγιος 24 σκαρμοὶ Eg (EM)

- ρία νῦν Σπανία καλεῖται |. ss³ | δὲ νῆσος καὶ πόλις, ἥς Ἀρ-
 γανθώνιος ἐβασίλευσε ζήσας
 ἐτη ρκ', ἀφ' ὧν ἐβασίλευσε π', ὡς φησιν ὁ Ἡρόδοτος (I 163).
 καίται δὲ αὕτη ἡ Ταρτησὸς πλησίον τῶν Ἡρακλείων στηλῶν.
 5 πύλης δὲ εἴρηκε διὰ τὸ στενὸν εἶναι τὸ μεταξὺ τῶν
 Ἡρακλείων στηλῶν στόμα ss³ s⁴ δι' οὗ ss⁴ ἐκπλους ἐστὶν εἰς
 τὸν Ὠκεανόν. ss³ s⁴
- P 644 Ἀρνη νύμφη | ἡ τρο- | Ἀρνη | πόλις Βοιωτίας | ἀπὸ P
 φός | Ποσειδῶνος ... εἴρηται | Ἀρνης τῆς Ποσειδῶνος τρο-
 10 δὲ Ἀρνη ἡ νύμφη <πρότερον> | φου, ὅτι Κρόνου ζητοῦντος
 Σινδέσσα καλουμένη, ὅτι τὸν Ποσειδῶνα ἀπηρνήσατο μὴ
 Ποσειδῶνα λαβοῦσα παρὰ τῆς ἔχειν αὐτόν, ὅθεν ἡ πόλις
 ῥέας ἐκτρέφειν πρὸς τὸν Κρό- | ἐκλήθη *Ἀρνη* πρότερον Σι-
 νον ζητοῦντα ἀπηρνήσατο. | νδέσσα καλουμένη, ὡς φησι
 15 καὶ ἐντεῦθεν Ἀρνη ὠνομάσθη. | Θησεὺς ἐν τρίτῃ Κορινθιακῶν.
 οὕτως Θησεὺς ἐν Κορινθιακῶν
 γ'. Eg (EM 14548)
- Κράτων δὲ παρὰ τὸ ἄρνας πολλοὺς ἔχειν. καὶ τὴν Κῶν δ' Ε
 αὐτὸς οὕτω φησὶ κληθῆναι παρὰ τῶν οἰκούντων αὐτὴν Κα-
 20 ρῶν· κῶν γὰρ τὸ πρόβατον οἱ Κᾶρές φασιν. Τέμμιξ
 ἔθνος πρῶτον οἰκῆσαν ἐν Βοιωτίᾳ. *Steph. Τεμμίκων
 | τῶν Βοιωτῶν | ἀπὸ δρους | Τεμμίκου †T †Γραῖαν | τὴν P
 νῦν Τάναγραν s³ s⁴ καλουμένην |· ἐστὶ δὲ s³ | πόλις Βοιωτίας |
 s³ s⁴. Λεοντάρνη | πόλις Βοιωτίας |. οὕτως ἐκλήθη, ἐπειδὴ P
 25 s² s⁴ Ἀδράστου ἐκεῖ s⁴ βασιλεύοντος καὶ s² μέλλοντος Θύειν
 s² s⁴ ἄρνα T ἐλθὼν λέων ἤρπασεν s² s⁴ ἐκ τῆς Θυσίας T ἄρνα
 P τὸν τυθησόμενον s² s⁴. πάγους τὰς | ἐξοχὰς |. s³
- P 646 *Σκῳλὸν τε καὶ Τέγυραν ss⁴ ὁμοίως T | πόλις Βοι-
 ωτίας* | ss⁴ Ὀγχηστὸς δὲ | πόλις Βοιωτίας |. s³ Ὀγχηστὸς ἄλ-

22 Γραῖαν — sch. D B 498 (cf. P)
 27 πάγους — sch. ε 405

26 λέων sch. B B 507

1 Ἰσπανία s³ 5 πύλας εἶναι om. s m¹ τὸ post στηλῶν s
 6 ἐκπλους T ἐμπλους δὲ s³ ἐκπλέονσιν om. ἐστὶν s 7 Ὠκεανὸν ὁ
 τόπος s³ 8 ἡ om. Eg 9 lac. ind. (ἀφ' ἥς Ἀρνη πόλις Βοιωτίας τὸ
 ὄνομα εἶχεν) 11 cf. Pan Σινδέις Paus. VIII 30; Mus. Rh. LIX 476
 13^b αἰγδέσσα γ1 m² 18 κράτης EM cf. Muell. FHG IV 374 n.
 24 διότι I 27 τελειωσόμενον a om. II

σος *ιερόν Ποσειδῶνος*, ὡς φησιν Ὅμηρος *Οὔχρηστόν θ'*
ιερόν Ποσειδήιον ἀγλαδὸν ἄλσος (B 506). T *Θερ-*
μῶδων | ἐστὶ μὲν ἕτερος ποταμὸς *Παφλαγονίας* περὶ *Σινώ-* Ap. B 37
 4 *πην*, ὅπου ἦσαν αἱ Ἀμαζόνες | ὁ δὲ νῦν κείμενος T *Θερ-* sch. ib.
μῶδων δὲ καὶ Ὑψαρνος | ποταμοὶ *Βοιωτίας* | καὶ *Καλλι-*
μαχος ἃ ψ ἐπὶ *Θερμῶδοντος* ὀδεύετον (fr. 270). ss³s⁴

648 τοὺς δ' ἀμφὶ *Σύρτιν* ss³s⁴· τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσ-
σέα λέγει | ss⁴ περὶ γὰρ τὴν *Λιβύην* ss³s⁴ ἐκπεσόντες ss⁴
ἐπλανῶντο. δύο δὲ εἰσι *Σύρτις* ss³s⁴ ἐν *Λιβύῃ* | s³s⁴ ἡ μὲν
 10 *μελίζων*, ἡ δὲ *μικρά*. γράφεται δὲ καὶ *Λιγυστικᾶς* ss³s⁴
πλάκας s οἰκοῦσι δὲ οἱ *Λιγυστῖνοι* μετὰ *Τυρσηνῶν* ss³s⁴.
Λίβυς — *Λιβυστικᾶς* πλάκας· ὁ τινες διὰ τοῦ γ γρά-
 φουσι, κακῶς. *Steph.

14 649 *στενὴν* δὲ *πορθμοῦ* συνδρομὴν λέγει, ἐπειδὴ ὁ
 p *πορθμὸς* μέσος κεῖται | τοῦ τε Ἀδριατικοῦ καὶ τοῦ *Τυρσηνικοῦ*
πελάγους | τὸ μὲν *λῆγον*, τὸ δὲ ἀρχόμενον. ἡ ὅτι τὸ *Τυρση-*
νικὸν πέλαγος μεταξὺ *Ῥηγίου* καὶ *Μεσσηνίας* κεῖται. ss³s⁴

τὸ ἐξῆς· τοὺς δ' ἀμφὶ *Σύρτιν* ss³s⁴ καὶ *Μεσσηνίαν* s³ καὶ *Λι-*
βύην καὶ τὸν *πορθμὸν* τὸν ἐν *Τυρσηνίᾳ* *παραχθέντας* *πρό-*
 20 *παντας* ss³s⁴ ὁ ss⁴ *πανδόχος* T *Αἰδῆς* † τὰς χεῖρας ὀπλίσει
 ss³s⁴. *Λιβυστικὸν* *δὲ* καὶ *Λιγυστικὸν* τὸ αὐτὸ ἐστὶ. *Λιβυ-*
στικὸν μὲν λέγεται | ἀπὸ *Λιβύης* τῆς Ἐπάφου *Θυγατρὸς* | Ap. II 10
Λιγυστικὸν δὲ ἀπὸ *Λίγυος* τοῦ Ἀλεβίωνος ἀδελφοῦ, ὃς Ἡρα- sch. DP 7
κλέα κωλύων ἀπερχόμενον ἐπὶ τὰς *Γηρυόνου* βούς ἀνηρέθη.

25 || *Εὐρώπης* δὲ καὶ *Λιβύης* ἄκραι *πορθμὸς* σταδίων ζ', ἐνθα Phil. v. Ap
 περὶ τὴν *Λιβύην* καὶ Ἡρακλῆος *δύο* ἴστανται στήλαι | V 1—6
Ἀλύβη καὶ Ἀβύνα λεγόμεναι | ἐκεῖ δὲ εἰσι καὶ τὰ *Γάδειρα*, sch. DP 6
 ἃ πρότερον νῆσοι *Κοτινοῦσα* ἐλέγετο | ποταμὸς δὲ *Γαδελ-* 6 456
ρων Βαλῆς | ἐνθα αἱ ἡμέραι ἀθρόως καὶ οὐ κατ' ὀλίγον 3
 30 ἐμπλήττουσι δίκην ἀστραπῆς. | καὶ τὰ μὲν *Γάδειρα* κατὰ τὸ 4
 τῆς *Εὐρώπης* κεῖται τέρμα | μακάρων δὲ νῆσοι ὀρίζονται τῷ 3
Λιβυκῷ τέρματι πρὸς τὸ ἀοίκητον ἀνέχουσαι ἀκρωτήριον |.

5 δὲ om. T 6 *Θερμῶδοντ'* s om. c *ὠδεύσα* s *ὠδεύεν* s³ om. c
 15 *μέσον* s *τυρσηνίου* s 16 τοῦ s³ T *λήγων* s³ T τοῦ s³ T
ἀρχόμενος s³ T 18 τὸ — *ὀπλίσει* post 217₁₂ *περιβολαίου* s
 19 *πρὸς πάντας* s *πάντας* T 20 τὰς — *ὀπλίσει* | *κατάσχη* T **ἀγχεύσε-*
ται cf. 917 25 *ξ' 27 *ἄβηνα* b γ2 **Ἀβιννα* 29 **Βαίτας*

Κλέαρχος δὲ τὰς κατὰ Γάθειρα στήλας τοῦ Βριάρεω Ἡρακλέος Zen. V 4
εἶναι λέγει, μεθ' ὃν δεύτερος Ἡρακλῆς ὁ Τύριος | ἤλθεν ἐπὶ 4
τὰ Γάθειρα καὶ τρίτος Ἕλλην. ||

*P 648 Σύρτις δὲ ἡ καὶ Χάρυβδις | ἔστι δὲ ὄνομα †τόπου
5 θαλάσσης | περὶ Μεσσηνίην καὶ | Λιβύην | ἐνθα ὁ Τυρρηνὸς
Ἀδρία συμβάλλων δεινὴν (μ 106) ἐργάζεται τὴν Χάρυβδιν.
Ἀδρίας δὲ καὶ Σένων ὀνόματα ποταμῶν ρεόντων εἰς τὸν
Ἰόνιον κόλπον. s⁴

9 650 ναυτιλοφθόρου· φασὶ τὴν Σκύλλαν ἐξ s²s³ θη-
P ρίων s³ κεφαλὰς ἔχειν, μίαν κάμπης, μίαν λέοντος, ἄλλην
κυνός, ἄλλην γοργόνης, ἑτέραν φαλαίνης καὶ ἑκτὴν ἀνθρώπου
s²s³. | σκοπὰς δὲ τοὺς σκοπέλους. καὶ Ὅμηρος (μ 95) αὐ-
τοῦ δ' ἰχθυόασκε σκόπελον πέρι s³s⁴ μαιμώωσα | T.

650 μιξόθηρος || τῆς Σκύλλης ἥτις κατ' ἐμὲ θυγάτηρ sch. Ex
15 ἦν Νίσου τοῦ Μεγαρέως. τεμοῦσα δὲ τὴν χρυσὴν αὐτοῦ Hipp. 1
| τρίχα | καὶ ἀνάνδρον *αὐτὸν* ἐργασαμένη — ἐν ἐκείνῃ γὰρ Ap. III
τῇ τρίχῃ ἦν αὐτῷ τὸ πᾶν τῆς δυνάμεως καθάπερ καὶ τῷ Σαμ- Judd. X
ψῶν T — ἀνηρέθη ὑπὸ τοῦ Μίνωος, ᾧ καὶ προῦδωκε τὸν
πατέρα, κρεμασθεῖσα | τῆς πρώρας | τῆς ἐκείνου νεὸς καὶ *Ap.

20 ἐλκομένη διὰ τῆς θαλάσσης, ὄθεν καὶ ὁ τόπος τοῦ πελάγους,
οἶμαι, ἐκλήθη. || ἄλλοι δὲ φασὶ (35s) γυναικα ταύτην εἶναι
εὐπρεπεῖ, ἣν μισογομένην Ποσειδῶνι γνοῦσα Ἀμφιτρίτῃ ἐν-
έβαλε φάρμακα τῇ πηγῇ, ἐφ' ἧς εἰώθει ἡ Σκύλλα λούεσθαι,
καὶ ἀπεθνήσκουσεν αὐτὴν εἰς | θηρίον ἐξ κεφαλὰς ἔχον, κάμ- sup. 1
25 πης, κυνός, λέοντος, γοργόνος, φαλαίνης, ἀνθρώπου | *δὴ μ 89
δεκα δὲ πόδας* |. καὶ ταῦτα μὲν λήρα καὶ μυθικά, σπινθῆρες
δὲ αὐτὸ ἡλληγόρησα (35s).

651 ὁ Ἡρακλῆς παραπλέων τὰ μέρη, ἐνθα κατῴκει ἡ
Σκύλλα, ὅτε ἦγε τὰς Γηρυόνου βοῦς, αὐτὴν ἀνείλεν. ἐλθὼν
30 δὲ πάλιν ὁ πατήρ αὐτῆς Φόρκυν καὶ καύσας αὐτὴν πάλιν
ἀνέστησεν (342s). T

4 Σύρτις — Λιβύην | × Σύρτις δὲ ἔστιν ὄνομα θαλάσσης ἐν (P) Λι-
βύῃ, καὶ Χάρυβδις τόπος περὶ Μεσσηνίην ergo καὶ — est recepta in con-
textum interpositio cf. 215₁₈ 5 ἐνθα — Χάρυβδιν non sapiunt sermonem
scholiastarum Τυρρηνός sanumne? 7 Ἀδρίας | excidisse ante hanc vo-
cem videntur, ad quae haec pertinebant. numeris inclusit Hist. X. 975
10. 11 μίαν (bis) et ἄλλην (bis) et ἑτέραν et καὶ om. s³ 11 ἑκτὴν | ἐτέ-
ραν s³ 19 × πρύμνης Ap.

- 652 στερφοπέπλου· ταυ-
P τα πάντα ὡς | ἐπίθεται Ἡρα-
κλέος |. Μηκιστεὺς γὰρ τιμᾶ-
ται παρ' Ἡλείοις. καὶ Σκα-
5 πανεύς, διότι ἔσκαψε τὰς
κόπρους τῶν τοῦ Ἀύγειου βο-
P ὦν, Βοαγίδας δὲ, ὅτι ἤγαγε
τὰς Γηρυόνου βοῦς, στερφό-
(P) πεπλος δὲ διὰ | τὸ δέρμα τοῦ
10 λέοντος, ὅπερ στέρφος καλεῖ-
ται | ss³. ἐκέρητο γὰρ αὐτῷ
ἀντὶ περιβολαίου. ss³ s⁶ |
τῶν βοῶν κόπρον καθαίρει βραχεία ῥοπή, ὑπὸ Εὐρυσθέως
προσταχθεὶς τοῦτο ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς ἀθλοὺς |.
- 15 στερφόπεπλος· λέγεται δὲ ὁ Ἡρακλῆς διὰ τὸ δέρμα τοῦ
λέοντος· ἐκρήσατο δὲ αὐτῷ ἀντὶ περιβολαίου. λέγεται δὲ
καὶ Σκαπανεύς, διότι ἔσκαψε τὰς κόπρους τῶν Ἀύγειου βοῶν,
Βοαγίδας δὲ διὰ τὰς Γηρυόνου βοῦς. Eg (*EM 726₂₅) Βοα-
γίδας ὁ Ἡρακλῆς ὁ τοὺς βόας τοῦ Γηρυόνου ἄγων τῷ † Διί.
20 Eg (EM 203₂₄) Σκαπανεύς τοῦ σκάψαντος τὰς κόπρους
τοῦ Ἀύγειου καὶ ἀξάντος τὰς βοῦς τοῦ Γηρυόνου. s⁴
Βοαγίδα ὅτι τὰς βοῦς τοῦ Γηρυόνου ἤγεν | ἐξ Ἐρυθείας τῆς Δρ. II 10
περὶ τὸν Ὠκεανὸν νήσου | ὥς γησι καὶ Ὀππιανὸς ἐν τοῖς
Κυνηγετικοῖς αὐτῷ τ' ἐπ' Ὠκεανῷ δηρίσατο Γηρυονῆι
25 (*II 111) καὶ Ἡσιόδου, οἶμαι, ἐν Θεογονίᾳ Ὅρθον — Εὐρυ-
τίωνα (293). | ἀνείλε δὲ καὶ Γηρυόνην αὐτὸν ὑπὲρ τῶν βοῶν 108
μέλλοντα μάχεσθαι τοξεύσας αὐτὸν περὶ ποταμὸν Ἀνθεμου-
τα. | ἦν δὲ ὁ Γηρυόνης Χρυσάορος παῖς καὶ θυγατρός Ὠκεανοῦ 106
Καλλιρόης. | δύο δὲ δένδρα περὶ τὸν τάφον ἐκείνου ἐστῶτα Phil. v. 1
30 καταλείβεται αἵματος. | ἦν δὲ καὶ | τρικέφαλος | καὶ τρίσω-
μος | ὁ Γηρυόνης. Hes. θ 2
Aesch. Ag.
- 653 ἀρπυιογούνων ἀπὸ μέρους s³ s⁴ ὀρνιθογούνων

1 ^γ ἐπεί (m²) τιμᾶται παρ' Ἡρακλείοις· ταῦτα — Ἡρακλέος· ^βμηκιστεὺς γὰρ
δ καὶ σκαπανεύς — s litteras interposuit m² 5 ^α δτι s T (6^b) cf. infr. 17
διόσκαψε s cf. ib. 7 βοαγίδης s 8 γηρυόνοος s 9 διὰ δῆμα s
18 βοαγαιάδας (prius) 19 † Διί cf. 220₁₁

εἰς Κρόνῳ στυγουμένην τοιόσδε καὶ τοιόσδε τὸν μυθο-
πλάστην ἐξυλακτῆσει γόον.

- P 766 οὐπω μὴ τόσος | *Μέλανθος ὁ Ποσειδῶν παρὰ
Ἀθηναίοις | Ἰππηγέτης δὲ ὁ αὐτὸς παρὰ Ἀηλίοις* |. ss³ s⁴
5 εἶπον καὶ ὀπισθεν οὐτι ὁ Ποσειδῶν τῇ Ἐριννύϊ Δήμητρι
μυγελὶς Ἀρείονα ἵππον ἐγέννησεν (7128). | ἄλλοι δὲ φασιν οὐτι *sch. Pi
καὶ περὶ τοὺς πέτρους τοῦ ἐν Ἀθήναις Κολωνοῦ καθευδήσας IV 24
ἀπεσπέρμηκε καὶ ἵππος Σκύριος ἐξῆλθεν ὁ καὶ Σκειρωνίτης
λεγόμενος.
- 10 | μὴ τοσαύτη γούν λήθη, φη- οὐπω μάλ', οὐπω· οὐ μέγρι
σί, καταλάβοι τὸν Ποσειδῶνα | τούτου δηλονότι τιμωρηθήσε-
ῶστε ἐπιλαθέσθαι τοῦ Ὀδυσ- | ται Ὀδυσσεὺς μὴ τοσόσδε
σέως |. ss³ | καὶ τοσοῦτος ἢ μὴ τοῖσόνδε
καὶ τοσοῦτον ὕπνος λαθήσεως λάβη τὸν Ποσειδῶνα ἡγουν
15 μὴ γένοιτο ἐπιλήσμων τοῦ Ὀδυσσεως.

- 768 ἦξει γὰρ s· ναύλοχος καλεῖται ὁ λιμήν (23930). ss³
Ῥεῖθρος δὲ ὠνομάζετο | ὁ ἐν ναύλοχον σκέπας τὸν γα-
Ἰθάκῃ λιμήν | ss³ περιφραστι- λήνιον τόπον τοῦ λιμένος τῆς
κῶς δὲ εἶπε τὴν Ἰθάκην s³ Ἰθάκης, δς Ῥεῖθρος καλεῖται,
20 καθὰ καὶ Ὅμηρος ἐν λιμένι ναύλοχον δὲ ἐν ῥ' αἱ νῆες
Ῥεῖθρῳ (α 186). Νήριτον δὲ λοχῶσι καὶ ἴστανται (2402).
| ὄρος Ἰθάκης | καὶ Ὅμηρος ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἦξει εἰς
καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλ- Ἰθάκην περιφραστικῶς εἶπεν
λον (B 632). ss³ | τὸν λιμένα τῆς Ἰθάκης καὶ
25 εἰς τοὺς περηῶνας καὶ τὰς | ἐξοχὰς | τοῦ Νηρίτου. τὸ δὲ P
Νήριτον ὄρος Ἰθάκης.

771 μύκλοις· μύκλος καλεῖται ἡ ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν
δῶν ὑποδέπλωσις |. μύκλους δὲ εἶπεν ἐνταῦθα | τοὺς μνη-
στήρας | διὰ τὸ ἀδηφάγον καὶ κατωφερές, ὡς καὶ Καλλί-

3 *παρὰ Θηραίοις? cf. P 6 ἄλλοι — relegat ad tmema τίππα-
σία (deperditum) EM 47343 7 τὰς πέτρας II *ἐπὶ τινος πέτρας sch.
Pind. τοῦ — Κολωνοῦ | ἐν Θεσσαλίᾳ Eg (EM) om. sch. Pind. 8 Σκύ-
ριος ut plerique codd. EM schol. Pind. Hes. Ἰππείως Ποσειδῶν Arc. 4120
Scythium sch. Verg. G I 12 | Σισύφιον cod. V EM ap. Gaisf. Σκυρωνί-
της Pott. Scyronem sch. Verg. l. l. 11 καταλάβη s 14 λάβοι γ m²
20^b ἐν ῥ' — iterat haec T in sch. BQ κ 141 28 οὐν Eg (EM)
29 κατωφερὲς εἰς λάγναιαν a b om. c

ἐπει καὶ αἱ σειρήνες μυθικῶς, καθὼς ὑπεθέμεθα, τερατώδεις ἦσαν. ἀλληγορικώτερον δὲ | αἱ σειρήνές εἰσιν αἱ ἡδοναί |. δ Luc. cal. δὲ νεώτερος Πλούταρχος ἐταιρίδας ταύτας φησὶ κατεχούσας Mal. ecl. 2 αἰμυλλαῖς τοὺς παραπλέοντας. | εἰσὶ δὲ καὶ σειρήνες ζωύφια Zen. V 97
 5 μικρά, μελίσσαις παρόμοια. *κλώμακας τραχεῖς | τό- P πους | ἀκρωτήρια ἀηδόνων τῶν σειρήνων, διὰ τὸ θελ- κτικόν* (2226) s⁴.

654 ὠμόσιτα δαιταλωμένους ὡμὰ ἐσθίοντας. s⁴? ληρεῖ δέ· τοῦτο γάρ φησι περὶ τοῦ δταν | ἐν τῇ τοῦ Ἥλιου 2187
 10 νήσῳ γενόμενοι ἰχθύας ἡλένουν ἐν ἀγκίστροις καὶ οὕτως διέζων | ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὠμούς, *ῶ* Ἀύχοφρον, τούτους ἥσθιον. ἡ δαιταλωμένους ὡς τρωγομένους | ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος P ὠμούς | ἡ καὶ ὑπὸ Λαιστρυγόνων. T

657 ἓνα φθαρέντων τὸν Ὀδυσσεά λέγει· μόνος γάρ 15 ἐσώθη. καὶ Ὅμηρος ὁλέσας ἀπὸ πάντας ἐταίρους (ι 534). s³

P 658 δελφινόσημον· Στησίχορός φησιν | Ὀδυσσεά | ἐπὶ τῆς ἀσπίδος φέρειν δελφίνος τύπον (FLG III 992 Bk) καὶ Εὐ- φορίων (AA 142) ss³s⁴ δὲ τούτῳ συμφθέγγεται ss³s⁶ Φοι- 20 νίκη δὲ | ἡ Ἀθηνᾶ ss³s⁴ ἐν Κορίνθῳ | τιμᾶται ss⁴.

λέγει οὖν κλέπτειν τῆς Ἀθηνᾶς | κλώπα τὸν Ὀδυσσεά φησὶν, τὸν Ὀδυσσεά διὰ | τὸ ἐν Τροίᾳ | εἰσελθὼν μετὰ Λιομήδους ἐν παλλάδιον, περ ἐκλεψε μετὰ | τῇ Τροίᾳ ἐκλεψε δόντος αὐ- 25 τοῖς αὐτὸ τοῦ *Ἀντήνορος· Θεανὼ γὰρ ἡ *Ἀντήνορος γυνή *Mal. τῆς ἐκεῖσε Ἀθηνᾶς ὑπῆρχεν ἰέρεια. χρησιμὸς γὰρ ἦν δοθεὶς τοῖς Ἑλλήσι μὴ ἂν ἄλλως κρατῆσαι τῆς Τροίας, εἰ μὴ τὸ παλλάδιον τὸ ἐν Τροίᾳ κλαπῇ.

659 δς δψεται· Ὀδυσσεὺς πλανώμενος ἐπὶ τὴν γαῖαν 30 τῶν Κυκλώπων εἰσελθὼν εἰς τὸ τοῦ Πολυφήμου ἀντρον νιόῃ Ποσειδῶνος ἓνα θφθαλμὸν ἔχοντος τυφλοῖ αὐτὸν δόλῳ τοι- ούτῳ. ἐξ *γὰρ* τῶν αὐτοῦ ἐταίρων φαγόντος τοῦ Κύκλωπος δίδωσιν αὐτῷ οἶνον ὃ Ὀδυσσεὺς λέγων seqq. ι 347. 348. μεθυσθέντος δὲ αὐτοῦ ὃ Ὀδυσσεὺς αὐτοῖς φιλίους ἐν δοκῷ 35 πεπτρωμένη αὐτὸν τυφλοῖ. ὅστερον δὲ αὐτοὶ σώζονται δε-

3 Πλούταρχος — omisso auctore Phot. (Suid.) σειρήνας cf. Diels Dox. proll. 65 n. 19 δέ — | ὁμοίως T δέ om. s⁶

- 775 μολοβρός· καὶ γὰρ ἐκλήθη παρὰ τοῦ Μελανθίου
 πῇ δὴ τόνδε μολοβρόν ἄγεις (ρ 219); ss³ μολοβρός
 ἀρτοζήτης | ἀπὸ τοῦ μολεῖν καὶ παραγίνεσθαι πρὸς βορὰν sch. ρ
 καὶ τροφήν |· ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς ἐπελθὼν εἰς Ἰθάκην ὑπεκρίνατο
 5 πένητα, ὅπως μὴ γνωρισθῇς δόλῳ ἀνέλῃ τοὺς μνηστῆρας.
 Μελάνθιος δὲ ὁ τότε οἰκέτης συναντήσας αὐτῷ συνεπομένῳ
 τῷ Εὐμαίῳ τῷ συφορβῷ φησι πρὸς τὸν Εὐμαίον seq. ρ 219
 καὶ ἄμα | κολαφίζει καὶ τραχηλίζει †T αὐτόν. γελοῖον δὲ
 τοῦτο καὶ κακὸζήλον ὑπάρχει τὸ τοῦ Ἀυκόφρονος ῥήτον τὸ
 10 seq. Al. 776 καθ' ἓνα μὲν τρόπον, ὅτι οὐκ ἀπειλὰς ἀλλὰ
 | πληγὰς | ἔλαβεν εἰς τὸ νῶτον, δεύτερον δέ, ὅτι λόφος λέγεται
 | ὁ τράχηλος | καὶ ἡ κεφαλὴ, οὗτος δὲ εὐλοφόν πῶς φησι τὴν EG 37
 ῥάχιν, τρίτον, ὅτι οὐδὲ ἐν τῷ νώτῳ ἦτοι ἐν τῇ ῥάχει ἐδέξατο
 παρὰ Μελανθίου τὰς πληγὰς, ἀλλ' | ἐν τῷ τραχήλῳ καὶ τῇ *ρ 23:
 15 πυγῇ |.
- P 776 εὐλόφῳ δὲ τῷ | γενναίῳ | ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βοῶν. s³
 P 777 δέννοις κολασθεῖς | ταῖς λοιδορίαις | s²s⁴ καὶ
 ὕβρεσι T κολασθεῖς | s⁴ διὰ τὸν Ἀντίνοον καὶ Εὐρύμαχον
 (*σ 394) καὶ Κτήσιππὸν φησιν ὑβρίσαντας αὐτόν. s²s⁴.
- 20 778 πληγαῖς· παρ' Ὀμήρῳ φέρεται ὁ Ὀδυσσεὺς βοδὸς
 ποδὶ πληγῆς ὑπὸ Κτησίππου (ν 299), ὑποποδίῳ δὲ κατ'
 ὄμον ὑπ' Ἀντίνου (ρ 462). s⁴ ὀστράκων· παρ' Αἰσχύ-
 λῳ φαίνεται τις τὸν Ὀδυσσεῖα ὀστράκῳ ῥίψας (fr. 174 N),
 οὐ μὴν παρ' Ὀμήρῳ ss³s⁴
- 25 780 σφραγὶς μενεῖ. ὁ Ὀδυσσεὺς βουλόμενος κατάσκο-
 πος εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἴλιον καὶ φοβούμενος, μὴ νοηθεῖς ἀπο-
 θάνῃ, ἐπεισε Θόαντα ss³s⁴ | τὸν υἱὸν Ἀνδραίμονος (B 638) | T
 πληγῶσαι αὐτόν πληγαῖς βίαιαις ss³s⁴ πρὸς τὸ γενέσθαι
 ἀγνώριστον ss³s⁵ ὥς καὶ Ὀμηρος αὐτόν μιν πληγῇσιν
 30 ἀεικέλῃσι δαμάσας (δ 244). φησὶν οὖν ὅτι οὐ ss³s⁴
 ξέναι καὶ ss³s⁶ ἀήθεις ss³s⁴ τοῦ σώματος αὐτοῦ ss³ μά-
 στιγες καὶ πληγαὶ ἔσσονται ss³s⁴ ἀλλ' ἀρχαῖαι ἀποφαίνονται
 ss³ ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ πολέμῳ πολλαῖς ἐτρώθη, (ὥς)

17 λοιδορίαις cf. 404

2 τὸν s 16 γενομένην 19 φησιν om. s² 20 φαίνεται II
 23 τρίψας s³ τύψας s T 25 πληγὰς βίαιαις s m¹ βιάταις T

ρας | ἀνεῖλεν, ὡς φησι καὶ Πίνδαρος χαλκοαράν — Κρεον-
τιὰς νιούς (J III 108). ἔκτοτε δὲ || Ἑρακλῆς ἀπὸ χρησμοῦ *EM 435
ἐκλήθη. ὁ δὲ χρησμός οὕτω πως ἔχει | οὐκέτι Παλαίμων
κληθήση †T Ἑρακλέην δέ σε Φοῖβος | Ἀπόλλων καλεῖ
5 †T ἦρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κλέος ἀφθιτον
ἐξεῖς ||. τὸν δὲ χρησμὸν τοῦτον, ὃν οὐδὲ γινώσκω, ἕτερος
πάλιν ἱστορικὸς (Ael. VH II 32) λέγει.

664 οἱ πάντα θρανοί- οἵτινες λαιστρυγόνες πάντα
P ξαντες· | σκάφος λέγει τὸν τὰ σκάφη τοῦ Ὀδυσσεύς
10 λιμένα τῶν παλαι λαιστρυ- θρανύξαντες καὶ συντρι-
γόνων, ὃς ἐστὶ περιφερέης. s ψαντες ἐν τῷ εὐτόρῳ καὶ
ἐν τῷ | περιφερεῖ | σκάφει περιφερεῖ — λείπει λιμένι —
ἦτοι | λιμένι s³ τῶν λαιστρυ- ἦ κατὰ τοὺς μεταγραφεῖς οἵ-
γόνων | ὃς ἐστὶ περιφερέης δι- τινες πάντα τὰ πλοῖα δηλον-
15 κην σκάφους s³s⁶. θρανύ- ὅτι τοῦ Ὀδυσσεύς θρανύ-
ξαντες δὲ | συντριψαντες | ξαντες *καὶ συντριψαντες*
εὐτόρῳ ss³ ἐν τῷ s περι- ἐν τῷ *εὐτόρῳ καὶ* περι-
φερεῖ ss³ στρογγύλῳ s³s⁶ σκά- φερεῖ σκάφει καὶ λιμένι ἐν
φει δὲ ἦτοι λιμένι ss³ τῶν σχοίνῳ τρήσουσι καὶ | τρυ- P
20 λαιστρυγόνων, σχοίνῳ s³. πήσουσι | τὴν κακὴν ἀγραν
| σχοῖνος δὲ εἶδος φυτοῦ | μεθ' τῶν κεστρέων καὶ τῶν γομ-
οῦ πλέκουσι τὰς σπυρίδας. φαρίων. γόμφοις δὲ ἰχθυῖν
ἔλαβε δὲ τοῦτο ἐξ Ὀμήρου εἰκάζει τοὺς Ὀδυσσεύς φίλους
ἰχθυῖς δ' ὡς ἀγρώσσοντες ἀνηρημένους καὶ ἐσθιομένους
25 ἀτερπέα δαῖτα πένοντο ὑπὸ τῶν λαιστρυγόνων, ὃν
(x 124) ss³ τρόπον οἱ ἀλείψ τοὺς κεστρέας
ἦτοι τὰ γομφάρια τρυπῶντες σχοίνῳ | πιπράσκουσι καὶ ὠνοῦν-
ται καὶ ἐσθίουσιν οἱ βουλόμενοι T. σχοῖνος δὲ εἶδος φυτοῦ
ἦτοι τὰ βρουλά T μεθ' οὗ πλέκουσι τὰς σπυρίδας. μετα-
30 φράζει δὲ τὸ Ὀμηρικὸν ἰχθυῖς δ' ὡς σπείροντες —
πένοντο.

666 *ἄλλος δ' ἐπ'· ἡ δ' ἐπερχομένη αὐτῷ συμφορὰ
| πολὺν ὀλεθριωτέρα | τῆς παρελθούσης. P

668 χάρυβδις | τοῦ ὕδατος ἀναρροίβδης | μιξο- μ 104

35 πάροθενος κύων | ἡ Σκύλλα | περὶ ἧς πολλάκις εἵπομεν.* P

9 σκάφει m² 13 ἦτοι λιμένι | τοῦ λιμένος s³ 15 θρανοίξαν-
τες s θραλύξαντες s³ 29 ≡ πείροντες b πείροντες c

P 670 στεῖρα· | διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς παρθένους | ^{ss}3 στεί-
 ρας διὰ τοῦτο. s *ἀηδόνας τὰς σειρήνας λέγει διὰ τὸ λά-
 λον | s⁴. καὶ περὶ τούτων εἵπομεν* (2188). στείρας λέγει τὰς
 5 σειρήνας διὰ τὸ παρθένους εἶναι | s⁴ ἐγὼ δὲ καί, ὅτι οἱ κατα-
 κούσαντες αὐτῶν στεῖροι καὶ ἄπαιδες ἐγένοντο· ἐτελεύτων
 γάρ. T ἄλλως. ἀηδόνας τὰς σειρήνας λέγει διὰ τὸ θελκτικόν
 (2196), στείρας δὲ ἢ ὅτι παρθένοι ἢ ὅτι ὁ ἰστάμενος ἐκεῖ ἀπέ-
 θνησκε μὴ τίκτων. s⁴ κενταυροκτόνους δὲ | ἐπειδὴ οἱ
 Κένταυροι | φεύγοντες ἀπὸ Θεσσαλίας τὸν Ἡρακλέα ἤλθον
 10 εἰς τὴν τῶν σειρήνων νῆσον, θελγόμενοι δὲ | ὑπὸ τούτων
 ἀπώλοντο | ^{ss}3 s⁴ Ἡρακλῆς γάρ ἐν Φολόῃ ἐπεξενώθη Φόλῳ Ap. II 8
 τῷ Κενταύρῳ καὶ ὁ Φόλος οἶνον αὐτῷ κάλλιστον ἐκίρνα τὸν
 κοινὸν τῶν Κενταύρων πίθον ἀνοίξας. ἐπελθόντες δὲ οἱ
 Κένταυροι καὶ γνόντες τὸ συμβὰν ἐκ τῆς τοῦ οἴνου ὁσμῆς
 15 ἐχαλέπηναν. καὶ ὁ Ἡρακλῆς τὰ τόξα λαβὼν οὖς μὲν *αὐτῶν*
 ἀνεῖλεν ὥσπερ καὶ τὸν Χείρωνα ἄκων βαλὼν, οἶμαι, περὶ τὸ
 γόνυ, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐδίωξεν | οἱ φυγόντες, ὡς ἔφην (supr. 9),
 περὶ τὴν τῶν σειρήνων νῆσον ἀπώλοντο s⁴.

671 Κουρήτις· Ἀχελῷου | Τερψιχόρης τῆς μούσης καὶ
 20 θυγατέρας τινὲς φασὶ καὶ Τερ- | Ἀχελῷου τοῦ ποταμοῦ θυγα-
 ψιχόρης | τῆς μούσης | τὰς σει- | τέρας ἔφημεν τὰς σειρήνας
 ρήνας. ὁ δὲ Ἀχελῷος ῥεῖ μέσον (2189). ὁ δὲ Ἀχελῷος | ὁ γλυ-
 Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας. ^{ss}3 κύτατος τῶν ἀπάντων ποτα-
 μῶν T μεταξὺ Αἰτωλίας | καὶ Κουρήτιδος T τῆς καὶ Ἀκαρνα-
 25 νίας | καὶ Ἀμβρακίας, νῦν δὲ Νικοπόλεως ῥεῖ | ὅθεν οὕτως ib. 11
 εἶπεν ὡς ἀμφιβάλλον, εἴτε Αἰτωλίας, μᾶλλον εἴτε Ἀκαρνανίας
 ἐστὶν ὁ Ἀχελῷος. T φασὶ δὲ τινες τοὺς Ἀκαρνανίας πρῶτον
 Κουρήτας καλεῖσθαι. ^{ss}3 s⁶ Ἀχελῷος δὲ καλεῖται ἀπὸ Ἀχελῷου
 30 τινὸς ἐν αὐτῷ πνιγέντος. ἢ ὅτι τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ἐν τοῖς τραύ-
 μασι καὶ ταῖς ὀδύναις ὠφέλιμόν ἐστιν. Ἀχελῷος οὖν ὁ τὰ
 ἄχῃ λύων s³ s⁶ καὶ θεραπεύων καλῶς. s³

673 ποίαν δὲ τὴν | Κίρκην λέγει | ἐπειδὴ διὰ τῆς φαρ-
 μακείας ἐθροποιεῖ τοὺς ἀνθρώπους ^{ss}3.

27 τοὺς Ἀκαρνανίας — sch. A I 529 cf. sch. Lyc. 1297 Steph.
 30 τὰ ἄχῃ λύων sch. ABD Ω 616

- P 675 | κνῶπες τὰ θηρία. | καὶ Νίκανδρος ἵνα κνῶπες
τραφερὴν βόσκωνται s³ s⁴ ἀν ὕλην (Θ 499) T.
- 676 ἐν συφοῖσι λείπει τὸ ὥς, ἵνα ἡ ὥς συφοῖσι.
(P) συφοὶ δὲ λέγονται | ἵνα κοιμῶνται οἱ χοῖροι |. ἐκεῖνη γὰρ
5 ἔχουσα τι φάρμακον δεινόν, γλυκὺ μὲν ὃν κατὰ τε βρωσιν καὶ
πόσιν, τοῦ νοδὸς διαφθορὰ τυγχάνον, πρῶτον μὲν ἐδίδου φα-
γεῖν τὸ φάρμακον, εἰθ' οὕτως πλήττουσα εἰς χοίρους με-
τέβαλλεν. s³
- 9 677 χιλῶ τῷ Ἀημητριάκῳ καρπῷ. τὸ δὲ ἐξῆς γίγαρτα
P τρυγός. s³ τρυξ δὲ λέγεται ὁ νέος οἶνος, γίγαρτα δὲ | τὰ
τῶν σταφυλῶν καὶ ροιῶν ἐνδοθεν σπέρματα |. s³ s⁴
- *P *P 678 βρύξουσιν | φάγωνται | τὸ θέμα παρὰ Καλλιμάχῳ
βρύχω. s³
- 673 Θηρόπλαστον τὴν Κίρκην τὴν χοίρους ποιήσασαν
15 κατὰ τὸν μῦθον τοὺς ἐταίρους Ὀδυσσέως, ἀλληγορικῶς δὲ
καὶ | Φιλάλιος ὁ Κορίνθιος | καὶ ἡμεῖς καὶ ἕτεροι τὴν ἀλή- *Mal. 152
θειαν ἐπιστάμεθα. ἀλλ' εἰς σύγχυσιν μωρὰν μυθικὴν Ἀυκο-
φρόνειον σάκκον ἀλληγοριῶν μὴ λύσῃς· ἀρκεῖ γὰρ καὶ μόνον
τὸ πλήθος τῶν μυθικῶν ἱστοριῶν λέγειν· εἰ γὰρ ταύτην τὴν
20 μυθικὴν ἱστορίαν ἀλληγορήσομεν, θείησιν τις πάντως ἀκοῦ-
σαι καὶ τὰς λοιπὰς. καὶ λοιπὸν μεῖζόν μοι τὸ πάρεργον τοῦ
ἔργου γενήσεται ὥστε τὴν πᾶσαν Ὀδυσσεῖαν ἐν βραχεῖ μέρει
τοῦ Ἀυκόφρονος ἀλληγορήσαι καὶ τὰς λοιπὰς ἐτέρας ἱστο-
ρίας, ὅθεν ἑατέον τὰ πολλὰ λέγειν ἀλληγορικῶς, τινὰ δὲ, ὅσα
25 βραχεῖαν ἔχει τὴν ἀλήθειαν, ἐροῦμεν. Θηρόπλαστον τὴν
θηροπλαστοῦσαν καὶ θήρας ποιοῦσαν, τὸ παθητικὸν ἀντὶ
ἐνεργητικοῦ. *δράκαιναν διὰ τὸ ἀγρίον τὴν Κίρκην λέγει
ἡ διὰ τὸ ὀξύδερχὲς καὶ δραστήριον*.
- 674 | ἄλευρα κυρίως τὰ ἐκ σίτου, ἀλφίτα δὲ τὰ ἐκ κρι- *Eg? (Hes
30 θῶν ἄλευρα | νῦν δὲ ἀλφίτα τὸν ἄρτον καὶ τὴν τροφήν λέγει.
*P P ἐγκυκῶσαν ἀντὶ τοῦ | συνταράσσουσαν |· ἐν γὰρ | τῇ
βρώσει | τῶν Ὀδυσσέως ἐταίρων ἀλφίτῳ θρόνα τυρόν, ἀλ-

1 θηρία sch. Nic. Θ 751

9 Ἀημητριάκῳ καρπῷ sch. Nic. Θ 569

10 γίγαρτα — Hes.

2 τραφεροὶ s³11 σπέρματα | ἐν τῷ σπέρματι s³

24 λοιπὰ α

25 ἀλληγορίαν b γ2 om. γ1

φιτον, μέλι, οἶνον συνετάραξε καὶ δοῦσα πιεῖν καὶ ῥάβδῳ
(P) πλήξασα εἰς χοίρους αὐτοὺς | μετεμόρφωσεν |. s⁴ *Θρόνα
P | φάρμακα | μαγικά καὶ κῆρα | καὶ μοῖραν.* | ἀπὸ κοινοῦ τὸ
κνκῶσαν. κνωπόμορφον δὲ ἀντὶ τοῦ | θηριόμορφον |. s⁴?
5 κινόπετα δὲ καὶ T || κνώπετα καὶ κνώπες *τὰ θηρία* τὰ ἐν sch. Nic
τῷ | πέτῳ καὶ T πέδῳ κινούμενα || ἦτοι τὰ χερσαῖα θηρία
ὡσπερ καὶ T || τὰ θαλάσσια κνώδαλα λέγεται, παρὰ τὸ κινεῖ- ib. 98
σθαι αὐτὰ | δι' ἁλὸς ἦτοι T ἐν τῇ ἁλλί|. λέγεται δὲ κνώ- *Eg (C
δαλα καὶ τὰ χερσαῖα | τὰ δρίτροφα παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἢ T EM 52
10 παρὰ τὸ κνώσσειν καὶ κοιμάσθαι ἐν τοῖς δαλοῖς καὶ δασέσι EM 52
τόποις |. cod. 1

677 γίγαρτα τρυγὸς *καὶ | σταφύλης |* καὶ στέμφυλα (P)
βρύξουσιν καὶ | φάγωσιν | συμμεμιγμένα τῷ χιλῶ καὶ
P | τῇ τροφῇ |. στέμφυλα δὲ τὰ ἐξω τῶν σταφυλῶν δέρματα. P
15 κακῶς δὲ καὶ νῦν ὁ Λυκόφρων πρὸς τὴν Ὀμηρικὴν γραφὴν
λέγει· παρὰ κνκλον αὐτοῖς φησὶ βαλεῖν πρὸς τὴν τροφὴν
τὴν Κίρκην (x 242), οὗτος δὲ πρὸς τὴν καθολικωτέραν τροφὴν
τῶν χοίρων ἀποβλέψας εἶπεν.

679 μῶλυ σαώσει· ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσεά ἀπὸ τῆς βλά-
20 βης ἤγουν τοῦ γενέσθαι χοῖρον σαώσει καὶ σώσει τὸ μῶλυ
ἐφερμηνευτικῶς, ὅπερ ὑπάρχει ρίζα, καὶ ἄλλος τις σαώσει;
καὶ ὁ Κτάρως καὶ Ἑρμῆς φανείς. *μῶλυ δὲ γίνεται *EG.
ἐκ τοῦ μῶ τὸ ζῆτῶ ἢ τὸ μολύνειν, ὃ ἐστὶν ἀφανίζειν τὰ (*sch.*
φάρμακα. φασὶ δὲ ὅτι ἀποσπώμενον τὸ μῶλυ ριζόθεν τῷ
25 τέλει θάνατον ἐπιφέρει τῷ ἀποσπῶντι*. Κτάρως ἐπώ-
νυμον Ἑρμοῦ ss³s⁴ φαιδρὸς δὲ μεταληπτικῶς ἀντὶ τοῦ P
ss³s⁴ λαμπρὸς ἢ s λευκός· καὶ γὰρ παρὰ Βοιωτοῖς Λευ-
κὸς Ἑρμῆς τιμᾶται ss³s⁴· πολεμούμενοι γὰρ Ταναγραῖοι ὑπὸ
Ἑρετριέων ἐσφαγίασαν παῖδα καὶ κόρην κατὰ χρησμόν κἀν-
30 τεῦθεν ἰδρυσάντο Λευκὸν Ἑρμῆν s⁶. *Νωνακριάτης
δὲ ὁ Ἀρχαδικός· Νωνακρία γὰρ πόλις Ἀρχαδίας ss³s⁴ ὅπου
τιμᾶται ὁ Ἑρμῆς* T. Νωνακριάτης ὁ Ἑρμῆς. *Steph.
*P τρικέφαλος δὲ ὁ αὐτὸς ἢ ὅτι ἐστὶν | οὐράνιος καὶ θαλάσ-
σιος καὶ καταχθόνιος ἢ διὰ τὸ φυσικὸν καὶ λογικὸν καὶ ἡθι-

9 δρίτροφα cf. Opp. Hal. I 17. 12

10 × δαλοῖς sch. AD B 520

16 × παρ' ἀπὸ λὸν γ2 marg. om. γ1

23 × μολύνειν EG (sch. x l. l.)

33 θαλάσσιος | × ἐπίγειος P cf. Serv. A IV 511

34 ἐπίγειος T

κόν | s³ s⁴ ἡ ἐπεισελθὼν τῇ Ἑκάτῃ τρεῖς ἔσχεν ἐξ αὐτῆς
 θυγατέρας. s⁶ Ἐρμῆς τῷ Ὀδυσσεῖ μέλλοντι ἀνελθεῖν πρὸς
 τὴν Κίρκην συναντήσας δέδωκε τὸ μῶλυ ὥστε μὴ βλαβῆναι
 αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐκείνης φαρμάκων. | μῶλυ δέ ἐστι κατὰ τοὺς
 5 ἱατρούς (Gal. XII p. 82 K) τὸ ἀγριον πήγανον. | ἀλληγορικώτερον
 δὲ εἶπον ὡς οὐ δεῖ λέγειν. μῶλυ, δάφνη, κόνυζα, *ῥάμνος*, ?
 ἰτέα ἀσθήρ τε θαλάσσιος | ἱασπις λίθος | ἄλλα τε πολλὰ sch. x 32
 φνυτὰ καὶ ζῶα *καὶ* λίθοι ἀντιπαθοῦσι μαγικοῖς πᾶσι
 τρόποις.

10 681 ἀλίπεδον δὲ τὸ s³ | ὁμαλὸν καὶ λεῖον | s³ s⁶ πεδίον
 ἡ τὸ πλησιόχωρον θαλάσσης. s³ *ἀλίπεδον | τὸ παραθα- EG 35₁₀
 λάσσιον πεδίον | διτι ὑπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ κυκλοῦται καὶ καταρ-
 ρεῖται.*

14 682 πέμπελός ἐστιν ὁ γέρον | πέμπελον | τὸν ὑπέργῃρων T
 P | γέροντα | δὲ εἶπε | τὸν Τει- | παρὰ τὸ ἤδη πέμπεσθαι πρὸς S 826
 ρεσίαν | ἐπειδὴ φασὶ θ' γενεὰς Ἀδὴν | νῦν δὲ τὸν Τειρεσίαν
 αὐτὸν ζῆσαι· καὶ γὰρ ἐπὶ Κάδ- | λέγει, ἐπειδὴ φασιν αὐτὸν
 μου ἦν καὶ ἐπὶ Πολυνεῖκους | ζ' γενεὰς | ζῆσαι, ἄλλοι δὲ infr. 25
 μετὰ ἐτη πολλά. ss³ | θ'· ἀπὸ γὰρ Κάδμου ἦν καὶ

20 κατωτέρω Ἑτεοκλέους καὶ Πολυνεῖκους | ὥς φησι καὶ ὁ τῆς
 Μελαμποδίας ποιητής· παρυσάγει γὰρ τὸν Τειρεσίαν λέ-
 γοντα Ζεὺς πάτερ, εἴθε μοι εἴθ' ἡσσω μ' αἰῶνα
 βλοιο ὠφελος δοῦναι καὶ ἴσα μῆδεα ἰδμεν θνητοῖς
 ἀνθρώποις. νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισας, ὅς γε
 25 μακρὸν με ἔθηκας ἔχειν αἰῶνα βλοιο ἐπτά μ' ἔτι
 ζῶειν γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων (fr. 178 K). s⁴

683 ἀνδρῶν γυναικῶν· φασὶν διτι ὁ Τειρεσίας ὄφεις
 συνουσιάζοντας ἐν τῷ Κιθαιρῶνι εὐρῶν ἀνεῖλε τὴν Θήλειαν
 καὶ γέγονεν γυνή, εἴτα τὸν ἀρρενα καὶ γέγονε πάλιν ἀνήρ
 30 (schol. x 494). | ἕτεροι δὲ φασιν διτι γυμνὴν τὴν Ἀθηναῖν ἰδὼν
 γυνὴ γέγονεν (Ap. III 70). T

6 δάφνη — ex. II. 75₁₄ descripsit haec ut alia sch. P x 305 10 ἀλί-
 πεδον — λεῖον | explicat ἀλίπεδον. confundunt etiam Harp. all. principa-
 lem esse ἢ litteram docet dirempta vox (Z 201) et Lyc. 681 (cl. Ψ 74)

11 ἡ huc pertinet ἀλίπεδον 16 s³ 19^b x ἐπὶ 25 ἐπὶ γ'

Lycophronia Alexandra Π.

- λέγεται τὸν Δία τῇ Ἥρᾳ ἐρί-
σαι φάσκοντα τὰς Θηλείας ἡ-
περ τοὺς ἄνδρας ἡδεσθαι μάλ-
λον τῇ πολλῇ συνουσίᾳ καὶ
5 χρήσασθαι τῷ Τειρεσίᾳ κριτῇ
διὰ τὰς β' αὐτοῦ μορφάς, τὸν
δὲ εἰρηκέναι ss³ ι' οὐσῶν τῶν
πασῶν ἡδονῶν μίαν μὲν ἔχειν
τοὺς ἄρρενας, τὰς δὲ λοιπὰς
10 θ' τὰς γυναῖκας. ss³ s⁶ ἐρίζοντος δὲ ποτε τοῦ Διὸς
πρὸς τὴν Ἥραν καὶ λέγοντος
πλείονα πόθον ἔχειν ἐν τῇ
συνουσίᾳ τὰς γυναῖκας ἢ περ
τοὺς ἄνδρας φασὶ κριτὴν αὐ-
τὸν καταστήναι τὸν Τειρεσίαν.
κριτοῦ δὲ γεγονότος αὐτοῦ ὡς
καὶ ἄνδρός καὶ γυναικὸς γενο-
μένου καὶ φαμένου ὅτι δεκα-
πλασίως ἐρᾷ τοῦ ἀνδρός ἢ
γυνή
ὀργισθεῖσα ss³ s⁴ δὲ s ἡ Ἥρα ἐτύφλωσεν αὐτόν, ὃ δὲ Ζεὺς
ἐχαρίσατο αὐτῷ μαντικὴν καὶ πολυχρόνιον ζωὴν ὡς ss³ s⁴
(cf. 22520) καὶ ἡ Περσεφόνη ἐν τῷ Ἀδῇ * 495
15 τούτῳ χαρίζεται μόνῳ φρονεῖν
τῶν ἄλλων ἀπάντων νεκρῶν.
περὶ δὲ Διὸς καὶ Ἥρας παρὰ
Τειρεσίου ἔνεκα τῆς λαγνείας
κρίσεως s⁴? καὶ ὁ τῆς Με-
λαμποδίας ποιητῆς ὡς ἀπὸ
Τειρεσίου φησὶν | ἔην — sch. * 4
20 <ὡς> ὁ τῆς Μελαμποδίας ποιη-
τῆς ἐννέα μὲν μοῖρας, δε-
κάτην δὲ τε μοῖραν τέρ-
πεται ἀνήρ, τὰς δέκα δ'
ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπου-
σα νόημα (fr. 179). ss³ νόημα.
25 684 ψυχᾷσι θερμὸν· αἷμα γὰρ χέας Ὀδυσσεὺς εἰς
βόθρον καὶ τὸ ξίφος αὐτοῦ κατέχων πρὸς ἐκφόβησιν τῶν
ψυχῶν ἡρώτα ἐκάστην, τίς εἴη. ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Ὀδυσ-
σεὺς παρὰ τῆς Κίρκης ἀπέσταλῃ εἰς Ἀθὴν ψυχῇ χρησό-
μενος Θηβαίου Τειρεσίου (x 492) περὶ τῆς νόστου αὐ-
30 τοῦ. προσέταξε δὲ αὐτῷ ἡ Κίρκη, ὅταν ἀπέλθῃ ἐκεῖ seqq. vν.
x 517—520 535—537. T
686 πεμφίδων | τῶν ψυχῶν | παρὰ τὸ πέμπεσθαι· εὐ- P
πόρευτοι γὰρ ὡς λεπτὰ καὶ ἀερῶδεις αἱ ψυχᾶι.

1 Ap. bibl. III 71

3 μάλλον cf. Hipp. π. γυν. I 1 in. 6^b x καταστῆσαι 14 lac. ind.15^b φρονεῖν rectius Eustathio a. l. et Ariaetho sch. * 495 τὴν μαντικὴν21^b ἴσην γ1 οἴην b γ231 (519) μετέπειτα | ἔχουν μετὰ γάλαντος
μέλειτι, ἔπειτα a b

687 *ἀμαυρᾶς μάστακος ἀμυδροῦ καὶ | ἀσθενοῦς | p
στόματος λαλιαῖς*.

688 ὁθεν γιγάντων νήσος· ὁ μὲν Καισαρεὺς Προκό-
πιος τὴν Λαμασκὸν φησι Διδὸς τρόπαιον κατὰ γιγάντων †T
5 ἕτεροι δὲ *τὴν* Σικελίαν, ὅπου καὶ τὸν Τυφῶνα κεραυνοῖ (Pind.
P I 34) ὥς καὶ Ἡσίοδος seqq. Θ 859. 860.

ὁθεν γιγάντων· γιγάντων | ἕτεροι δὲ γιγάντων νήσους τὰς
P νῆσον | λέγει τὰς Πιθηκούσας, Πιθηκούσας ἤκουσαν,
αἱ εἰσι νῆσοι περὶ τὴν Ἰταλίαν |. μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ
10 Αἰσχυρίων ἐν ζ' Ἐφεσίδων (FLG II p. 803 Bgk). ταύτας δὲ
ᾤκουν πρῶτον γίγαντες, ὕστερον δὲ ὁ Ζεὺς χειρῶσάμενος
αὐτοὺς ss³s⁴ κατ' αὐτοῦ ἐπαναστάντας T ἐπέθηκεν αὐτοῖς
τὰς νήσους καὶ ἐκεῖ κατώκισε πιθήκους ss³s⁴ ἥτοι μιμοὺς
τοὺς καὶ σατύρους καὶ ἀρκοβιζιανούς T πρὸς ἀτιμίαν καὶ αἰ-
15 σχύνην τῶν γιγάντων. ss³s⁴ Θλάσσασα ἢ ἡ Θάλασσα νήσος
τὸ μετὰφρενον καὶ τὴν θάχιν καὶ τὸ δέμας καὶ τὸ
| σῶμα | τοῦ ἀγρίου Τυφῶνος ἢ Σικελία (supr. s) ἐστίν, κἄν P
ληρωσιν οἱ πολλοὶ (sch. Pind. l. l. 31), ἥτις φλογμῶ ζέει
ἥτοι φλόγας πέμπει | ἐκ τῆς Αἴτνης | πρὸς τὴν Κατάνην |. Pind. P I
arg. Pind

20 690 *δέξεται μονόστολον· ὑποδέξεται αὕτη ἡ νήσος
τὸν Ὀδυσσεά | ἐν πλοῖον ἔχοντα | * T P
ἐν ἧ· ἐν ἧ τῶν πιθήκων τὸ | ἐν ἧ πιθήκων *γένος δ*
γένος δ τῶν θεῶν | πατήρ | | πάλμυς καὶ | βασιλεὺς | τῶν P
ᾤκισεν. ss³ | ἀφ' αἵτων ἤγουν τῶν θεῶν
25 ᾤκισεν. ἡ δὲ λέξις ὁ πάλμυς ἐστὶν Ἰώνων καὶ χρῆται
ταύτῃ Ἰππώναξ λέγων ὦ Ζεῦ πάτερ, Ὀλυμπίων θεῶν
πάλμυ, τί μ' οὐκ ἔδωκας χρυσὸν ἀργύρου πάλμυν;
(fr. 30) *ᾤκισε τὸ σε μακρὸν ὥς κοινὴ συλλαβή.* T

693 μῶλος ὁ πόλεμος, παρὰ τὸ μὴ ὅλος καὶ ὁλόκληρος
30 εἶναι· πολλοὶ γὰρ ἐν τῷ πολέμῳ ἀναιροῦνται. T *ἐκγόνοις

23 πατήρ, βασιλεὺς cf. Hes.

4 Λαμασκὸν Phot. 348^a 6 (860) Xαἴτης b γ2 9 οὖν s 10 αἰ-
σχόλος s³ ἰφεσαῖς s³ ἰφέσιδος T om. γ1 ἐν ταῖς Ἐφημερίοις Hist.
VIII 406 Ἐφημερίδος Mein. 14 ἀρκοβιζιανούς b γ2 26 πάτερ | πρῶν
γ1 m¹ θεῶν Ὀλυμπίων II 27 πάλμυ b γ1 non cohaerere versus
Thryll. vidit

Τηλεγόμφ ἐν Μακάρων νή- | τωτέρω στίχῳ τῷ λέγοντι δταν
σοις ss³. | στενάζων τὰς κήρας τοῦ
παιδὸς Τηλεμάχου καὶ τῆς

δάμαρτος Κίρκης ἀποθάνῃ· καὶ φησι γελῶν πολλὰ εἶναι
5 τὰ ἐναντία ἐνταῦθα· ἐν μὲν διτι θανῶν πρώην ὑπὸ Τηλεγό-
νου *νῦν* πάλιν ὡς ζῶν ἀποθνήσκει διὰ τὸν θάνατον Κίρκης
καὶ Τηλεμάχου. καὶ ἐν μὲν εἶναι τοῦτο φησιν ἐναντίον καὶ
ἀνακόλουθον, δεύτερον δὲ ἀνακόλουθον φῆς τοῦτο, ὃ Λύκο-
φρον· ζῶντος Ὀδυσσεὺς ἢ τεθνηκότος ἐπιγαμία γέγονε Τηλε-
10 μάχου τοῦ Ὀδυσσεὺς καὶ Κασσιφόνης τῆς Κίρκης παιδὸς·
εἰ μὲν ζῶντος, πάντως οὐ προανείλεν αὐτὸν ὁ Τηλέγονος ὡς
ἄγνωστον — ἐγίνωσκε γὰρ ἂν τοῦτον ἰδὼν ἐν τοῖς τοῦ
παιδὸς γάμοις —· εἰ δὲ τεθνηκότος, πῶς ὁ ἤδη θανῶν
πάλιν ὥσπερ ἀπὸ μηχανῆς κωμικῆς ζωῶν εἰς ὑπὸ σοῦ παρεια-
15 ἄγεται τὴν Κίρκην θανοῦσαν θρηγῶν καὶ Τηλέμαχον *καὶ
τῷ πάθει αὐτῶν τελευτῶν*; ἐμοὶ μὲν, *ὃ Λύκοφρον*, ἀνα-
κόλουθα ταῦτα *καὶ γελοιωδέστατα* φαίνεται, οὐ μόνον *δὲ*
τὰ τοιαῦτα *σὰ ῥήματα*, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν πειρωμένων *ἐν
τοῖς τοιοῦτοις* συμμαχεῖν σοι· φασὶ γάρ τινες *ἀσκεπτότεροι
20 καὶ ἀπαίδευτοι* διτι θανόντα τὸν Ὀδυσσεῖα ὑπὸ Τηλεγόνου
Κίρκῃ φαρμάκοις ἀνέστησεν ἢ προαναίρεθῆσα Τηλεμάχῳ
καὶ μηδ' αὐτὴν ἐγείρει δυναμένη. καὶ λοιπὸν ἢ παροιμία
ἐπὶ ταύτῃ πεπλήρωται ἄλλων λατρὸς αὐτοῦς ἐλκεσι
βρύων (Plut. pass. Eur. fr. 1086N) ἢ ὡς | ὁ νεκρὸς ἐκεῖνος sch. Ar.
25 ὁ σωτὴρ Σιμωνίδου | καὶ αὕτη τῷ Ὀδυσσεὶ τεθνηκυῖα χάριτας τ. δ' 16
παρέχει. ταῦτά φησιν ὁ Τζέτζης *περὶ τούτων τῶν κακο-
πλάστιων καὶ ἀνακολούθων καὶ ἐναντίων τοῦ τε κεῖσθαι τὸν
Ὀδυσσεῖα ἐν Ἠπείρῳ καὶ Τυρσηνίᾳ καὶ ἐτι πλέον περὶ τοῦ
ὑπὸ Τηλεγόνου θανάτου αὐτοῦ καὶ πῶς πάλιν φαίνεται ζῶν
30 καὶ θνήσκων διὰ τὸν θάνατον Κίρκης καὶ Τηλεμάχου*.
ἄλλοι δὲ φασὶ περὶ μὲν τοῦ πρώτου λόγου διτι ἴσως | μετ- 253a. 28
εἰέθῃ ἀπ' Εὐρυτάνων καὶ Ἠπείρου εἰς Τυρσηνίαν |. καὶ
τοῦτο μὲν τῷ Τζέτζῃ ὡς ἐχόμενον πιθανότητος οὐ πανταχοῦ
ἀπόβλητον φαίνεται, *διὰ δὲ τὸ ἐν πολλοῖς τὸν Λύκοφρονα
35 τοιοῦτον εὐρίσκειν τοιαῦτα πάντα μισεῖ*. ἄλλοι δὲ φασιν
δι | ἀναιρεθεῖς ὁ Ὀδυσσεὺς ὑπὸ Τηλεγόνου πάλιν ὑπὸ ib. 28

ἐνέβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν | καὶ ἐνέχωσεν αὐτὸν καὶ οὕτω
διήλθε σὺν τοῖς βουσίην.

698 Ὀβριμοῦς· Ὀβριμῶ ἢ | Ὀμβριμῶ καὶ Ὀβριμῶ ἢ Περ-
Περσεφόνῃ, παρὰ τὸ δβριμον | σεφόνῃ | διτι τῷ Ἑρμῇ βιάζονται S 1178
5 καὶ βαρύ. ss³ | αὐτὴν ἐν κυνηγεσίῳ ἐνεβριμή-
σατο καὶ οὕτως ἐκεῖνος ἐπαύθη τοῦ ἐγχειρήματος | τινὲς
δὲ γράφουσιν δβρίμους T παρὰ τὸ δβριμον καὶ βαρύ. s⁴
P πυριφλεγῆς δὲ φεῖθρον | *τὸν Πυριφλεγέθοντα ss³s⁴ πο-
ταμὸν | s³s⁴. ἄλλως. Πυριφλεγέθων ποταμός ἐστιν ἐν τῷ
10 Αἰδῷ ὡς s⁴ καὶ Ὀμηρος ἐν θ' α — Κωκυτός τε (x513.514) ss³s⁴.
οὐκ οἶδα, ὅπου φησὶν εἶναι τὸν Πυριφλεγέθοντα, εἰ μὴ ἄρα,
ὅπου ἡ πόλις τῶν Ὀνείρων καὶ ἡ τοῦ Πλάτωνος πολιτεία. T
ἐν θ' α δύσβατος s³ *ὅπου λέγουσιν εἶναι δύσβατον
λόφον, ὃν εἴ τις ἂν προσβῇ, ἀφανὴς γίνεται εὐθύς. ἐκεῖ
15 γὰρ λέγουσιν εἶναι τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχάς, ὡς φυλάσσει
ὁ κύων τοῦ Αἰδου, ὃς ἔχει ῥ' κεφαλὰς. οἱ δὲ λέγουσιν διτι
τοὺς εἰσερχομένους μετὰ κολακείας προσδέχεται s³s⁴ σαιῶν
οὐράν καὶ οὐατα s³ τοὺς δ' ἐξελεῖν θέλοντας οὐκ ἐᾷ. εἰ δὲ
τις τολμήσειε τοῦτο, ταχέως λαβόμενος καταδαπανᾷ τοῦτον*
20 s³s⁴ . . . λέγων τὸν λόγον. s³

700 *αἰθραν | τὸν αἰθέρα * | s³s⁴ ἢ s³ τὸν αέρα λέγει ss³
παρὰ τὸ αἰθω τὸ λάμπω καὶ [τὸ] καίω καὶ τὸ φέω, ὃ φέων
τὸ φῶς ἐπὶ τὴν γῆν s³s⁶ *ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ αἰθρας τοῦ
αἰθρα τῷ αἰθρα τὸν αἰθραν. †T Πολυδέγμων δὲ | ὅρος
25 Ἰταλίας | ὑψηλόν, ἐξ οὗ φασὶ πάντας τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ φεῖν
ποταμούς ss³s⁴ ἐπειδὴ, ὡς φησι †Τροφίων, ὀμφαλός ἐστι
τὸ ὅρος τοῦτο τοῦ Αἰδου s³s⁶. ὁ λόφος καὶ ὁ ὑψηλὸς
τόπος ἦγουν τὸ ὅρος, ὃ καλεῖται Πολυδέγμων. T Ἀνκόφρων
τὸν Πυριφλεγέθοντα ὥσπερ καὶ τὸν Κωκυτὸν Ἰταλικούς
30 ἱστορεῖ ποταμούς ἐκκλύπτοντας τοῦ Πολυδέγμονος, ὅρους
τούτου ὑψηλοτάτου ἐν τοῖς ἐκεῖ. Eust. Od. I 392₂₅

702 Ἀύσονίτην· εἶπον πολλάκις ὡς Ἀύσωνες οἱ Ἀύ-
ροῦγχοι μόνοι κυρίως λέγονται μέσον Καμπανῶν καὶ Οὐόλ-

3^b Ὀμβριμῶ | βριμῶ II 7 δβριμονε Par. 2403 | ὀμβριμονε s
δβριμονε b om. c 20 lac. ind. 25 λίαν ὑψηλότατον T cf. infr.₃₁
ἀφ' s 26 τρύφων s⁶ Velsen Tryph. 102₃

κων περὶ θάλασσαν κείμενοι, καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντας
 Ἰταλοὺς Αὔσονας καλοῦσι, καταχρηστικώτερον δὲ καὶ ἡμᾶς
 καίπερ Ἑλλήνων γονῆς πεφυκότας. Αὔσονες δὲ λέγονται
 κατὰ τινες μὲν ἀπὸ Αὔσονος τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης
 5 παιδός | καὶ ἑτέρους δὲ ἀπὸ Αὔσονος τοῦ Ἰταλοῦ καὶ *sch. I
 Λευταρίας υἱοῦ | ἄλλοι δὲ ἐξ Αὔσονος ἑτέρου φασί (3413 20831).

P 703 *κλέτας τὴν κλιτὺν | τὴν ἀκρῶρειαν | ss⁴ καὶ Αἰ-
 θαιῶν | ὄρος ss³s⁴ ὑψηλὸν s⁴ Ἰταλίας* | ss³s⁴ ἀπὸ Αἰθου-
 τινός, οὗ υἱὸν Ἰππόθουον ἱστορεῖ ἐν Ἰλιάδι Ὅμηρος (P 289),
 10 ὃς ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰβηρίᾳ. οὗτος δὲ πρότερον ἐκαλεῖτο
 Ὀλονθος, διὰ δὲ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐν ταῖς μάχαις δεινὸν καὶ
 ἀτρωτον Αἰθον ὠνόμασαν οἱ μετ' αὐτοῦ πολεμοῦντες. s³

704 λίμνην· Ἰορνος λίμνη | περὶ Κύμην | περιφερῆς δι-
 κην δεσμοῦ περιεσφιγμένη, ἔχει δὲ, ὥς φασί τινες, αὐτὴ τὸ ὕδωρ
 15 κυάνεον, ἐπεκλήθη δὲ Ἰορνος, διότι οὐδὲ ἐν ὄρνεον δύναται
 αὐτὴν παραπετάσαι ss³s⁴ διὰ τὸ εἶναι σκοτεινὴν καὶ μεγάλην
 s³s⁶. καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων λίμνην λέγει τὴν Ἰορνιν | καὶ ἑτε-
 ροὶ τινες περὶ τὸν Ἡριδανὸν λίμνην Θερμὴν ὀζῶδη φασίν, ἥς
 οὐδὲν ζῶον γενέται· τελευτᾷ γάρ. ἐκεῖ δὲ λέγουσι γενέσθαι
 20 τὰ κατὰ Φαέθοντα, ἐκεῖ καὶ αἰγριοὶ ἱστανται κατάγουσαι
 ἤλεκτρον (Αγ. π. θ. ἀκ. 81). οἱ δὲ τὰς Ἀλεξάνδρου πράξεις συγ-
 γραψάμενοι πέτραν φασίν ὑψηλὴν ἰε' σταδίων εἶναι τὸ ὕψος
 τὴν Ἰορνιν. Ἰορνις δὲ λέγεται, ὅτι διὰ | τὴν ψύξιν †T αὐ-
 τὴν ὄρνεον οὐχ ὑπερίπταται. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος καὶ ταύτην
 25 | ἐπόρθησεν †T (*Phil. v. Ap. II 10). ἄλλοι δὲ τὴν Ἰορνιν
 Σωτίων τε (*fr. 28 W.) καὶ Ἀγαθοσθένους καὶ Δίων καὶ οἱ
 λοιποὶ τῶν ἱστορικῶν οὐ λίμνην οὐδὲ πέτραν φασί, στόμιον
 δέ τι περὶ τὴν Ἀδιαβήνην, οὗ στομίου ὄρνεον ὑπερπετασθῆ-
 ναι οὐ δύναται· ἀπὸ τῆς ἐκεῖ γὰρ ἀναφερομένης ἀναθυμιά-
 30 σεις τελευτᾷ καὶ πᾶν ζῶον ἄλογον. ἡ Ἀδιαβήνη δὲ χώρα
 τῆς Μεσοποταμίας ἐστὶ καὶ τῆς περὶ Νῆον Συρίας· ἐν τῇ

13 λίμνην τ' Ἰορνιν a c cf. 228s. s Ἰορνις καὶ Ἰορνος a Ἰορνος καὶ
 Ἰορνις b γ1 Ἰορνιν καὶ Ἰορνις γ2 (-is ex Alexandra, -os e s⁴) 15 ἐν
 om. s 16 περιπετάσαι T cf. infr. 28 παραπτήναι s 21 οἱ δὲ — cf.
 Eust. DP 1143 23 Ἰορνον. Ἰορνος b γ1 ψύξιν | ῥήγμα Phil. cum
 ῥίγος (ῥήγμα) confudit T 26 Agathosthenes comes Sotioni apud eum
 adhaeret 1021 Hist. VII 645 31 ἡ γ2 om. γ1

χένες τῶν βοῶν δέδονται. καὶ Καλλιμαχος μέσσαβα βοῦς ὑποδύς (fr. 513). ss³ s⁴ τὰ ἄκρα τῶν ζυγῶν, ἐν οἷς ὑποβάλλονται τῶν βοῶν οἱ τράχηλοι. s² ὁ δὲ Λυκόφρων ἀδείξ σιχουργίας πῇ μὲν διπλασιάζει τὰ σύμφωνα, πῇ δὲ ἀφαι-
 5 ρεῖ τὰς διπλὰς καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν παντοίως τὴν ἀλήθειαν συγχέει καὶ ἱστοριῶν ψεύδεσι καὶ βαρβάροις παραφθοραῖς καὶ τόπων καὶ λέξεων, οἷς πᾶσι καὶ σκυτεὺς χρησάμενος οὐκ ἂν ἐστενώθη πρὸς σιχουργίαν. μέσσαβα δὲ καὶ μεσσαβοῦν διὰ β' ὅς γράφων τις αἰολικῆς διαλέκτου (25124) τοῦτο λε-
 10 γέτω, κἄν ὁ Λυκόφρων οὗτος Χαλκιδεὺς ᾗτοι Ἀττικὸς ἐστίν (2115 11212^b).

815 ὦ σφέτερι· φασὶ *γάρ* ὅτι ὁ Ὀδυσσεὺς Τ ἠνίκα s² s³ s⁴ γὰρ s² s³ οἱ Ἕλληγες ἠνάγκαζον s³ s⁴ αὐτὸν Τ ἐπὶ Τροίαν s² s⁴ στρατεύεσθαι, ὑπεκρίθη μάλινεσθαι ζεύξας βοῦν σὺν δνφ
 15 καὶ ἀροτριῶν. s² s³ s⁴ ἀναγκαζομένων τῶν Ἑλλήνων Παλαμήδης *δὲ* αὐτὸν ἐξή-
 Παλαμήδης λαβὼν τὸν υἱὸν λεγξεν Ἕλλησι· Τηλέμαχον γὰρ τὸν Ὀδυσσέως παῖδα λαβὼν
 Τηλέμαχον ἐπὶ τὴν αὔλακα τέθεικε πρὸ τοῦ ἀρότρου, ἐθῆκε μικρὸν ὄντα εἰπών· εἰ
 20 μὲν ἑάσει, γνῶμεν ὅτι μάλινε- φοβηθεῖς δὲ Ὀδυσσεὺς, μὴ ται· εἰ δ' οὐκ ἑάσει, σωφρο- πλῆξῃ τὸν παῖδα, τὸ ἀροτρον νεῖ καὶ ἡμᾶς παίζει. ὁ δὲ θεω- ἐπέσχε καὶ ἐγνώσθη τοῖς Ἑλ-
 ρήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ ἀνε- λησιν ὅτι πλαστῶς ἐμάλινετο. λάβετο καὶ εὐθύς ἔλαβον αὐ- *ἀλλ' ὥς τὴν Ὀδυσσέως πα-
 25 τόν. s³ σαν ὑπόθεσιν προυπεσχέθη, κεφαλαιωδῶς λεκτέον καὶ μετὰ ταῦτα τῶν καθεξῆς ἀψόμεθα.*
 Ὀδυσσεὺς μετὰ τὴν Ἰλλίου πόρῃσιν ἐξωσθεὶς ἀνέμοις καταίρει πρὸς Κίκονας καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν Ἰσμαρον πορ-
 30 οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ οὐκ εἴων αὐτόν. τῇ ἐπαύριον δὲ οἱ ἡπει- ρῶται Κίκονες πασσυδὴ ἀθροισθέντες πανηγυρίως ἐμάχοντο, περὶ δὲ ἐσπέραν οἱ Ὀδυσσέως ἡττῶνται ἀποβαλόντες ἄνδρας

1 μέσσαβα βοῦς | μεσάβους s³ b μεσσάμβους a om. c 2 ὑποδήσας s³
 13 οἱ Ἕλληγες | ὀδυσσεὺς s² ἠναγκάζετο s² 23 ἀνελάβετο —
 ἔλαβον cf. 37^{ss} Georg. Pach. I 552 W 27 seorsum hoc argumentum e
 misc. codd. Matranga AR II 520 (a) et ALudwich in Ind. hib. lect. 1898
 p. 3 (II) ediderunt

Lyceophronis Alexandra. II.

- οβ' ἤγουν ἀφ' ἐκάστης νηὸς ἄνδρας ς'· ἰβ' γὰρ εἶχε ναῦς δ' Ὀδυσσεύς. οὕτω δὲ ἡττηθέντες ἀκουσίως ἀπέπλεον, ἀνέμοις δὲ συσχεθέντες δεινοῖς καὶ μόλις ἐξελθόντες εἰς γῆν β' ἡμε-
 ρας ὅλας ἔκειντο πρὸς τὴν γῆν, τῇ τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ πλεῖν
 5 ἀπαρξάμενοι μικροῦ δεῖν ἀβλαβεῖς ἵκοντο πρὸς τὰς πατρί-
 δας· ἀπὸ *δὲ* Μαλέου ἀκρωτηρίου Πελοποννήσου ἐξωσθέντες
 θ' νυχθήμερα δεινοῖς ἀνέμοις ἐφέροντο, τῇ δεκάτῃ δὲ ἡμέρᾳ
 τῇ γῇ τῶν Λωτοφάγων | ἤγουν τῶν Καμαριναίων | προσέ- schol. 1
 πλευσαν. ὑδρευσάμενοι δὲ δειπνοῦσι περὶ τὰς ναῦς, εἴτα
 10 ἔπεμψαν γ' ἰδεῖν τὴν χώραν, οἱ γευσάμενοι τοῦ λωτοῦ
 ὑποστρέφειν οὐκ ἤθελον. δῆσας οὖν αὐτοὺς ὁ Ὀδυσσεύς
 ἀπέπλεε καὶ ἦλθον νυκτὶ οὐκ εἰδότες εἰς νῆσον μικρὰν
 τῶν Κυκλώπων, ἔρημον, αἶγας δὲ ἀγρίας πολλὰς ἔχουσαν,
 ὧν τῇ ἐπαύριον *ρ*κῇ Θηράσαντες εἰσιτιῶντο πανημερίως. 180
 15 πρὸς δὲ ἐσπέραν καὶ πῦρ ἐβλεπον ἐν τῇ γῇ τῶν Κυκλώπων
 καὶ φωνῆς ἀμυδρῶς ἤκουον· τῇ ἐπαύριον δὲ τὰς μὲν ἰα'
 ναῦς Ὀδυσσεύς αὐτοῦ καταλιπὼν ἐν τῇ μικρᾷ νήσῳ τῇ ἑαυ-
 τοῦ μόνη ἀποπλεῖ πρὸς τὴν γῆν τῶν Κυκλώπων κωπηλασίᾳ
 χρησάμενος καὶ περὶ τίνα πετρῶδῃ καὶ ἀπόκρυφον αἰγιαλὸν
 20 καὶ ταύτην ἀποκρύπτει τὴν ναῦν αὐτοῖς λοιποῖς ἐταίροις,
 αὐτὸς δὲ ἰβ' λαβὼν ἐταίρους μόνους καὶ οἶνον | Μαρωνεῖτου | sch. 1 4
 ἄσκον καὶ βρώματα εἰσῆλθεν εἰς τὸ τοῦ Κύκλωπος σπήλαιον
 ἐκείνου περὶ νομὴν τῶν προβάτων ἡσυχολημένου. ἵκετευνόντων
 δὲ τῶν φίλων φαγεῖν τυροῦ καὶ γάλακτος καὶ τῶν προβά-
 25 των καὶ λαβεῖν καὶ ὑποχωρῆσαι οὐκ ἤθελεν, ἕως ὃ Κύκλωψ
 πρὸς ἐσπέραν ἐλθὼν αὐτοὺς ἐν τῷ σπηλαίῳ κατέσχε καὶ
 ἠρώτησε, ποῦ τε ἡ ναῦς αὐτῶν καὶ πῶς αὐτὸς καλοῖτο.
 ὁ δὲ αὐτόν ἀπατᾷ τὴν ναῦν μὲν εἰπὼν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος
 λυθῆναι, αὐτόν δὲ Οὔτιν καλεῖσθαι. ὁ δὲ β' λαβὼν τῶν
 30 Ὀδυσσεὺς ἐταίρων κατέφαγεν, εἴτα ὁμοίως καὶ τῇ ἐπαύριον
 β' φαγὼν καὶ τοὺς λοιποὺς κλείσας ἐξῆλανε τὴν ἀγέλην
 ἐπὶ νομῇν. οἱ δὲ περὶ τὸν Ὀδυσσεᾶ εὐτρεπίσαντες ξύλον
 ἀπωξυμένον ὑπὸ πυρκαϊᾷ ἔθεντο ὥστε ξηρανθὲν στερεωθῆ-
 ναι καὶ συνέθεντο τούτῳ τυφλῶσαι αὐτόν, ὃ καὶ ἐποίησαν.
 35 ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ πρὸς ἐσπέραν καὶ εἰσελάσαντος εἰς τὸ
 σπήλαιον πάντα τὰ ποιμνία καὶ πάλιν β' τούτων φαγόν-

εἰσι τρεῖς ἄκραι Ἰταλίας. ss³ s⁴ εἰσὶ δὲ τὰ ὀνόματα τῶν σειρή-
 P νων ταῦτα | Παρθενόπη, Λευκωσία καὶ Αἰγεία | s³ s⁴· τινὲς
 γὰρ τριπλῶς ταύτας φασὶν T. δυπτούσας s⁴ πτεροῖς
 s³ s⁴ δὲ s³ πλεούσας ἐν τοῖς πτεροῖς T ἐπειδὴ τὰ μὲν εἶχον
 5 παρθένων, τὰ δὲ ὀρνίθων s³ s⁴. διὰ τοῦτο λέγονται σειρῆνες.
 s³ ὀρνίθες ἦσαν πτερὰ ἔχουσai. T

P 716 ὅπου λινεργῆς· | τὰ λῖνα τῶν μοιρῶν | τουτέστιν
 ἡ πεπρωμένη. s³ s⁶ | ὅπου ὁ τῶν μοιρῶν λῖνος | ὁ πικρὸς
 αὐταῖς ἀποθανεῖν ἐπεκλώσατο. T

10 717 Φάληρον — πόλις ἐν Ὀπικοῖς, εἰς ἣν ἐξεβράσθη
 (Al. 717) ἡ σειρήν [ἡ καλεῖται Νεάπολις]. Steph. Φαλήρου
 τύρσιν· | Φάληρος *ἔκτισε* τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Νεάπολιν|. λέγει
 οὖν τὴν Παρθενόπην ἐν Νεαπόλει ἐκπεσεῖν. εἰς τὸ αὐτό.
 οὗτος ὁ Φάληρος τύραννος ἦν ἐν Σικελίᾳ τοὺς ἐπιξενουμέ-
 15 νους πρὸς αὐτὸν δεινῶς κολάζων καὶ ἀναιρῶν. μέμνηται δὲ
 αὐτοῦ καὶ Καλλίμαχος ss³ s⁴ ἐν β' Αἰτίων ss³ λέγων s³ s⁴ τὴν
 κείνου Φάληρος πρῆξιν ἀπεπλάσατο (fr. 194) ss³ s⁴.
 cf. sch. DP 358. 360 Αἰδωρος δὲ ὁ Σικελὸς (fr. 27) καὶ ὁ Ὀππι-
 ανὸς (K II 149) ταύτην τὴν *Νεά*πολιν ὑφ' Ἡρακλέος φασὶ
 20 κτισθῆναι. καὶ φησιν Ὀππιανὸς ἐν τοῖς Κυνηγετικοῖς νέον
 πέδον Ἡρακλῆος αὐτὴν τὴν Νεάπολιν λέγων. T

τύρσις δὲ τὸ τεῖχος, διότι | τύρσις τὸ τεῖχος, ὅτι Τυρση- sch. Pind
 παρὰ τοῖς Τυρσηνοῖς πρῶτον | νοὶ πρῶτον τειχοποιίαν εὑ- II 127
 ἔπενοήθη ss³ τεῖχος s. ρον.

25 718 Γλάνις | ποταμὸς s² s⁴ Ἰταλίας καὶ T Κύμης, ἐνθα
 καὶ δμώνυμος αὐτῷ ἰχθὺς, ὥς φασι, γίνεται s² s⁴ οὗ ἡ χολή
 λίαν ὠφέλιμος, ἀλλὰ μόνου τοῦ ἐν ἐκείνῳ *τῷ* ποταμῷ. s⁴
 ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ποταμὸς Ἰταλίας Γλάνις s² s⁴ καταφερό-

21 sch. Pind. O II 127

3 ἑτέρας ὁ ἑτέρως γ2 om. γ1 4 μὲν | ἀνω T cf. 218₁ 5 δὲ
 κάτω T 11 [ἡ —] proll. 17 12 λέγει — ἐκπεσεῖν post ἀναιρῶν 15 T
 13 ἄλλως s³ om. T 14 οὗτος — Σικελίᾳ | τύραννος σικελίας post
 Φάληρος 13 T 15 μέμνηται — ἀπεπλάσατο om. c 16 λέγων — Φά-
 ληρος lac. α explevit m² 17 κείνος s³ φάληρον s³ φάλαρος s gloss-
 sema antecedentis vocis? τάξιν α πράξιν α m² b ἀπεπλάσατο ὁ
 ἐπεπλάσατο s³ ἀπελάσατο s 22 τύρσις — τεῖχος post ἐκπεσεῖν 13 ss³
 28 καταφερόμενος — Strab. V 3₁ extr.

μενος εἰς τὸν Θύμβριν ^{s⁶?} καὶ ἄλλος Ἰβηρίας. ^{s² s⁴} Γλάνις ποταμός Κύμης, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἰχθὺς γλάνις ὁ <καὶ> καλούμενος γλάνιος. ἔστι καὶ Ἰβηρίας ποταμός. ἔστι καὶ Ἰταλίας τρίτος περὶ τὸν Τίβεριν ποταμόν. *Steph.

5 719 ^ωδομήσαντες· τὸ δὲ μικρόν δ Τζέτζης γράφει τιθεὶς ἀνωθεν αὐτοῦ μακρὰν καὶ φησιν διὰ ἐκτείνεται ὑπὸ τοῦ μ καὶ ἔστι κοινή συλλαβή. τὰ γὰρ ἀμετάβολα ἐκτείνουσιν, ὁπότε ὁ μετρικὸς βούλοιτο. εἰ δὲ μέγα φησὶ τοῦτο τις γράφειν, γινωσκέτω, διὰ ἀττικῇ ἐκτάσει τοῦτο γέγονε καὶ μὴ
10 κτηνωδῶς καὶ ἀναιτίως γραφέτω. Τ διὰ τὸ μέτρον γράφεται μέγα i. l. ^{s³}

721 οἴωνόν θ' εἰς· διὰ τὸ ὀρνεομιγεῖς εἶναι τὰς σειρήνας οἴωνους καλεῖ, θεὰς δὲ διὰ τὸ τοιαύτην ἔχειν δύναμιν *θελκτικὴν* ὥστε κατέχειν καὶ ἀναιρεῖν τοὺς ἀκούοντας τὸ
15 μέλος αὐτῶν. Τ

P 722 ἀκτὴν δὲ· Ἐνιπεὺς | ὁ Ποσειδῶν τιμᾶται παρὰ Μιλησίοις | προὔχουσαν δὲ ἀκτὴν | τὴν προκειμένην | εἰς θάλασσαν. λέγει δὲ τὸ Ποσειδεῖον ἄκρον. ^{ss³ s⁴}

723 Λευκωσία δὲ ὀνομάζεται ἡ σειρὴν | ἀφ' ἧς καὶ ἡ
20 νῆσος | ὠνομάσθη Λευκωσία ^{ss³ s⁴}

724 πέτραν δὲ νῦν καλεῖ | τὴν νῆσον |. ^{ss³ s⁴} εἰς τὸ Ποσιδεῖον ἱερὸν τέθραπται ἐκριφεῖσα ^{ss³ s⁴} | ἡ Λευκωσία ^{s³ s⁴} ἡ σειρὴν Τ. *ἡ δὲ Παρθενόπη πρώτη ἦν ἐν αὐταῖς. λέγεται δὲ οὕτως διὰ τὸ παρθένου μικρᾶς ἔχειν φωνὴν ἢ διὰ τὸ
25 ὁμοιοῦσθαι παρθένῳ ^{s³ s⁴} μικρᾷ Τ Λευκωσία δὲ ^{s³ s⁴} λευκωτία ^{s³ s⁴} τις οὖσα ^{s³} ἢ ἔχουσα λευκά ὥτια ^{s³ s⁴} ἢ Λεύκου τινὸς θυγάτηρ ἢ τὰ τοῦ Λεύκου ὥτια ἔχουσα ^{s⁴} Λίγεια δὲ διὰ τὴν ἡδύτητα τῆς τραγωδίας αὐτῆς.* ^{s³ s⁴}

724 *Ἴς καὶ Λᾶρις | ποταμοὶ Ἰταλίας |.* ^{ss⁴}

30 725 ποτὰ δὲ ποτὸς ἔστι. νῦν δὲ τὸ σχῆμα μεταπλάσμος ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἀρσενικοῦ εἰς οὐδέτερον.

2 <καὶ> Berk. 3 γλάνιος cf. Mein. et Antiatt. 88s Bek. γλάνιν τὸν ἰχθύν, οἱ καὶ γλάνιοι (scr. pro οὐκ ἄλλοι μόνοι) λέγονται 8 ὁπότεν b γ2 16 ὁ om. s 17 αὐτὴν s ἀντὶ τοῦ ^{s³} 18 ποσειδῶνιον ^{s³ s⁶} ποσειδήιον a b γ1 om. γ2 22 ποσειδήιον ^{s³} ποσιδήιον a b γ2 om. γ1 ἄκρον ^{s³} 23 προτέρα ^{s³}

726 *Τέρεινα* — *τινὲς* — *νήσον αὐτήν, εἰς ἣν ἐξεβρά-*
p σθη Ἀλγεια ἢ σειρήν. * Steph. * *Τέρεινα* | *πόλις* s⁴ Eg (EM)
Ἰταλλας | * s⁴ *ὁθεν Ἡρακλείδης ὁ Τερειναῖος* s Eg (*EM 752₃₁)
ἐκναυσθῶσεται ἔστι κυρίως τὸ μετὰ νηὸς | ἐκπλεῦ- P
5 σαι | νῦν δὲ τὸ | ἐκριφῆναι | ὑπὸ τῶν κυμάτων.

P 727 *χελλύσσουσα διαπλέουσα | νηχομένη |· καὶ γὰρ*
οἱ νηχόμενοι τοῖς χείλεσιν ὠθοῦσι τὸ ὕδωρ. κατὰ πλεο-
νασμὸν δὲ τοῦ λ. ss³ s⁴ Eg (*EM 808₂₇) *χελλύω τὸ τοῖς χείλεσι*
τι διωθεῖν καὶ λύνειν αὐτό. s³ χελύσσουσα ἐν λ̄ γράφων
10 ὁ Τζέτζης φησὶ μὴ εἶναι ἐπταισμένον τὸν στίχον· κοινήν γὰρ
λέγει τοῦτο συλλαβήν, ἐκτείνεσθαι δὲ τὸ ε̄ ὑπὸ τοῦ λ̄ ἀμε-
ταβόλου ὄντος, ὥσπερ καὶ πρὶν ἔφην (2346). καὶ τὰ δασέα
δμοίως ἐκτείνουσι τὰ βραχέα, εἰ εὐρεθελὴ ἐμπροσθεν αὐτῶν.
οἱ δὲ λοιποὶ πάντες δύο λλ̄ γράφουσι λέγοντες κατὰ πλεο-
15 νασμὸν εἶναι τὸ ἐν λ̄.

730 *βούκερως ἀρῆς· Ἄρης οὐκ ἔστι | ποταμὸς |*
περὶ Τέρειναν, ὁθεν τινὲς ἐπιθετικῶς αὐτὸ ἐξεδέξαντο ἐπὶ
τοῦ Ὠκινάρου ss² s³ s⁴ *ἵνα δηλοῖ τὸν | ἰσχυρὸν | καὶ ἐνεργῇ*
τῇ δυνάμει. τινὲς δὲ γράφουσιν Ἄρης καὶ Ἐρις· ἀμφω γὰρ
20 ποταμοὶ περὶ Τέρειναν ss² s³ s⁶. *βούκερως | ὅτι τοὺς πο-*
ταμοὺς κερατοφόρους καὶ βουκεφάλους εἰσάγουσιν | ἵσως
| διὰ τὸ βίαιον | καὶ ἡχώδες καὶ βρονχητικὸν | τοῦ φεύματος |.
ss² s³ s⁴ s⁶ Ὠκίναρος ποταμὸς περὶ Τέρειναν ἀρῆς ἦτοι
24 ἰσχυρὸς λεγόμενος καὶ βούκερως διὰ τὸ ἡχητικόν. s⁴

†P 731 *ὀρνιθόπαιδος | ὀρνιθοφύους |.* ss³ s⁴ *τὸ δὲ ὀρνι-*
θόπαις καὶ καλλίπαις καὶ ἀνδρόπαις καὶ τὰ δμοία διπλῶς
νοοῦνται, ἡ δὲ ἔννοια ἐξελέγχει τὴν ἀλήθειαν. ὀρνιθόπαις
γὰρ λέγεται καὶ ὀρνιθος παῖς, ὥς νοεῖται νῦν, καὶ ἡ ὀρνιθο-
φυῆς παῖς, καλλίπαις δὲ ἡ καλῆς μητρὸς παῖς (Aesch. Ag.

1 *νήσον* proll. 17 3 *ὁθεν* — post 234₂₉ *Ἰταλλας* s *λαρι-*
ναῖος s 6 — *νηχομένη* ὡς *χέλως* i. l. s³ 7 *ὠθοῦσι* om. Eg (EM)
 cf. Gaisf. 17 *τέρειναν*, *ἔρις* δὲ T 18 τὸ s m² *ἐνεργὸν* s m²
 19 *ἀρης* s m² *ἔρις* s³ s⁶ ἔρις s³ s⁶ 21 *γράφουσιν* s m¹ 22 *ὀρνι-*
βητικὸν α

732) καὶ ἡ καλὴ παῖς (Eur. Or. 964), ἀνδρόπαις δ ἀνδρείου παῖς (Aesch. Sept. 516) καὶ δ ἀνδρείος παῖς (sch. Pind. P II 121) καὶ τὸ λοιπὰ ὁμοίως, ἐλέγχει δὲ τὸ πῶς χρη̃ νοεῖν ταῦτα ἡ P ἔννοια. *Ἰσμα δὲ ἀντὶ τοῦ | ἰδρυμα, τὸν τάφον | παρὰ 5 τὸ ρῆμα τὸ ἴω.* ss³s⁴ EM 477s ὡς βαδίζω βάδισμα. s³ Ἰσμα, δ καὶ δασύνεται, ἰδρυμα δηλοῖ παρὰ Λ. ἀπὸ τοῦ ἴω γεινόμενον. Eust. Jl. II 71₂₁

φοιβάζων δὲ ποτοῖς ἀντὶ *φοιβάζων πλύνων | καθαί- (P) 9 τοῦ λαμπρύνων τοῖς φεύμασι. | ρων | τοῖς ὕδασι, δθεν | Φοί- *Hes. (P) φοῖβος δὲ δ | καθαρός | λέγε- | βη τὸ ὕδωρ | καὶ πᾶν καθα- ται ἦλιος δ μὴ ὦν ὁμιχλώδης, | ρόν*. ἀλλ' ὅλος λαμπρός καὶ ἄμεμπτος. s³

732 πρῶτῃ δὲ· φησὶ Τίμαιος ss³s⁴ δ Σικελὸς T Διό- τιμον s³s⁴ τὸν Ἀθηναίων ναύαρχον παραγενόμενον εἰς Νεά- 15 πολιν κατὰ χρησμὸν θῦσαι τῇ Παρθενόπῃ καὶ δρόμον ποιῆσαι λαμπάδος ss³s⁴

διὸ καὶ ss⁴ μέχρι τοῦ s³ νῦν | ὀνπερ λαμπαδικὸν ἀγῶνα καὶ τῆς λαμπάδος ἀγῶνα τελεί- | δρόμον οἱ Νεαπολῖται *έτη- σθαι παρὰ τοῖς Νεαπολῖταις | σίως* ἐτέλουν. 20 (FHG I 218) ss³.

P 733 | Μουσοπία δὲ *πάλαι* ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττικὴ ss³s⁴ χώρα καὶ αἱ Ἀθηναῖ T ἀπὸ ss³s⁴ τινος T Μόψοπος | ss³s⁴ ἐκέισε | βασιλεύσαντος | s³s⁶. δ Διότιμος δὲ εἰς Νεάπολιν ἦλθεν, ὅτε στρατηγὸς ὢν τῶν Ἀθηναίων ἐπολέμει τοῖς Σικελοῖς. T

25 736 *ἄκλυστον ἦτοι | πολύκλυστον | ἡ ἀχέλμαστον.* ss³s⁴

737 δρυὼν Μισηνοῦ· Μισηνὸς δὲ δρυὸς ἦτοι | λιμὴν P Νεαπολιτῶν |. καταχρηστικῶς δὲ δρυὸς λέγεται δ λιμὴν·

4 Ἰσμα Hes.

9 λαμπρύνω EG 555₄₃

4 Ἰσμα EM cf. MSchmidt Hes. Ἰσμα δὲ — τοῦ | τὸ EM om. T ἰδρυμα s P τὸν τάφον om. EM 5 τὸ ρῆμα om. EM ἴω s

δ 16 λαμπά s λαμπάδιον s³ λαμπαδικὸν T ✕ λαμπαδιστῶν ? 18 λαμ- δ πὰ s λαμπαδικὸν T γίνεσθαι s

λιμήν γὰρ λέγεται τὸ δλον πλάτος καὶ ὁ κόλπος, ὅπου
καταίρουν αἱ ὀλκάδες, ὁρμος δὲ ἡ στάσις μιᾶς ἐκάστης
P ὀλκάδος. *Μισηνοῦ δὲ ὁρμος | Νεαπολιτῶν |.* ss⁶

*στύφλα δὲ κλίτη λέγει τὰ | τραχέα | ss⁴ Eg (EM) μέρη καὶ T
5 κλίματα* s *EM 732¹⁹.

738 βύκτας· ἐπανατρέχει πάλιν ἐπὶ τὸν 'Ὀδυσσεά' s
Aιδόλος | ὁ Ἰππότου | ἐν 'Ρηγίῳ τῆς Ἰταλίας ὡν βασιλεὺς *2 *sch.
| ἀστρονομικώτατος καὶ πολὺπειρος ἐφρόντισε μᾶλλον εἰδέναι 461 Palms
περὶ τῶν ἀνέμων χάριν τῶν ναυτιλλομένων καὶ προλέγειν ὡς 18
10 τυχόν, εἰ ἐν Ταύρῳ ἀστρῶ πλεύσειαν, μέχρι τοῦδε ζέφυρος
αὐτοῖς ἔσται πνέων ἀνεμος, εἰ ἐν δύσει Κυνός, τοιόσδε καὶ
ἐν τῇ ἀνατολῇ αὐτοῦ ἕτερος. καὶ τοῦτου ἔνεκα ἐμυθεύ-
σαντο αὐτὸν δεσπότην εἶναι ἀνέμων |. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν *EM 768
Ἀμακλείδην καὶ Πρωτοκλῆ καὶ Πρωτοκρέοντα, ὡς γησιν
15 'Ορφεύς. οὕτως οὖν αὐτοὺς ἔφασαν δεσπότης εἶναι ἀνέμων |
ὡς καὶ δέειν ἀσχοῖς δν *ἀν* βούλονται αὐτῶν, τοὺς δ' ἄλλους
ἔαν πνεῖν. οὕτω γοῦν φασὶ καὶ τοῦτον τὸν Aιδόλον τοὺς
ἄλλους ἀνέμους ἐν τῷ ἀσκή καταδήσαντα δοῦναι τῷ 'Ὀδυσσεῖ,
ζέφυρον δὲ μόνον ἔασαι ὡς αὐτῷ χρεωδέστατον καὶ φορόν.
20 καὶ 'Ὁμηρος seq. κ 19—23. ἐγὼ δὲ *καὶ* τὸν ἀσκὸν δέχο-
μαι· | φασὶ γὰρ οἱ μηχανικοὶ καὶ οἱ τὰ ἀρρητουργικὰ γρά- ? (Eust. C
φροντες ὡς, εἴαν τις δελφῖνα ποιήσῃ ἀσκὸν ἐκδείρας αὐτὸν 3654.1
καὶ ἔχων παρ' ἑαυτῷ, ποιήσῃ πνεῖν δν ἂν βούλοιτο ἀνεμόν.
καὶ ἴσως οὗτος ὁ Aιδόλος ἦν ἂν καὶ μαγικώτατος. | τοῦτου sch. DP 1
25 δὲ τοῦ Aιδόλου υἱὸς Ἰόκαστος, ὃς τὸ 'Ρήγιον ἔκτισεν, ὡς
φησὶ Καλλίμαχος 'Ρήγιον ἄστρῳ λιπῶν Ἰοκάστου Aι-
ολίδαο.

739 <παλινστροβήτοις> | ὀπισθορμήτοις, πολυ-
πλάνοις |. s ὁ 'Ὀδυσσεὺς τοὺς *ἐναντίους* ἀνέμους ἐγκε-
30 κλεισμένους ἔχων ἐν τῷ ἀσκή, μόνῳ δὲ ναυτιλλόμενος
τῷ ζεφύρῳ θ' νυχθήμερα πλεύσας τῷ δεκάτῳ τὴν ἑαυτοῦ

5 κλίματα sch. B II 390

3 *δρμος? 4 στύφλα — om. B Reitz. στύμφλα s καὶ s
20 (19) δέ μοι ἐκδείρας a b om. c (20) κελύθους a b om. c
28 *παλιπλάνοις

πατρίδα *καί* πυρπολοῦντάς τινας θεασάμενος κοπιάσας
ὡς αἰετὸν τὸν πόδα τῆς νηὸς ἔχων ἐκαθεύδῃσεν, οἱ φίλοι δὲ
τούτου λύουσι τὸν ἀσκὸν χρυσὸν νομίσαντες ἔχειν. ἐκχυθέν-
των δὲ τῶν ἀνέμων καὶ ἀντιπνόως ταραξάντων τὸ πέλαγος
5 εἰς τὴν Αἰόλου πάλιν ὑπέστρεψεν ἄκων τοῖς ἀνέμοις
φερόμενος. ὁ δὲ Αἰόλος δυσμενῶς αὐτὸν ἀπέπεμπε λέγων
seqq. κ 72. 75. T

740 κεραυνίῃ μᾶστιγι δ' Ὀδυσσεὺς μετὰ τῶν φίλων
αὐτοῦ κατελθὼν ἐπὶ τὴν Θρηνακίην νῆσον, ὅπου οἱ τοῦ
10 Ἑλλίου βόες ἐνέμοντο, πλεῖστον χρόνον ἐκέῖσε διετέλει διὰ
τὸ μὴ τοὺς ἀνέμους ἐπιτηδέλους εἶναι πρὸς τὸ πλεῖν. οἱ
δ' ἑταῖροι αὐτοῦ καταναλώσαντες πάντα τὰ χρειώδη καὶ
λιμῶ συνεχόμενοι τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐν τῇ νήσῳ διατρίβοντος
αὐτοὶ κρατήσαντες τῶν τοῦ Ἑλλίου βοῶν τινας ἀπέκτειναν·
15 πλησίον γὰρ αὐτῶν ἐνέμοντο. ὁ Ἥλιος δὲ τοῦτο μαθὼν
παρὰ Λαμπετίης τῷ Διὶ ἀπαγγέλλει λέγων seqq. μ 377. 378.
382. 383. ὁ Ζεὺς δὲ ὀργισθεὶς αὐτοὺς ἐκεραυνώσας. κακῶς
δὲ καὶ συγκεχυμένως καὶ ἀδιαρθρῶτως ὁ Αὐκόφρων τὴν
περὶ Ὀδυσσεὺς ἱστορίαν λέγει· οὐ γὰρ τῇ τότε στροφῇ τὸ
20 τοῦ Ὀδυσσεὺς πλοῖον ἐκεραυνώθη οὐδ' αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεὺς
δ κατὰ τοῦτον φαινόμενος κεραυνωθείς καύηξ καὶ λάρος καὶ
καθήμενος μετὰ τὴν κεραυνώσιν ἐν τῷ κλάδῳ τῆς συκῆς, ἵνα
μὴ ἀποπνιγῇ ὑπὸ τῆς Χαρυβδεως, ἀλλὰ τότε ἐκεραυνώθη τὸ
πλοῖον αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ τὴν τρόπιν κατέχων ὑπεστράφη τοῖς
25 ἀνέμοις περὶ τὴν Χάρυβδιν καὶ πρὸς τὴν ἐκεῖσε ἀπεκρεμάσθη
συκὴν, μεθ' οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ ἐν τῇ Σικελίᾳ τὰς τοῦ Ἑλλίου
κατέφαγον βόας.

P 741 καύηξ | ὁ λάρος | διὰ τὸ ἀδηφάγον· καύη γὰρ ἡ
τροφή. *Εὐφορίων*· τῆς δ' οὐδ' αἵθυλαι οὐδὲ χρυσεοὶ
30 καύηκες (fr. 88). ἡ ἀπὸ τοῦ καῦ καῦ λέγειν. *Eg (EM
493₁₈) οὗτος μὲν καύηξ φησὶν, ὁ δὲ Ἰππῶναξ καύης λέ-
γων οὕτως Κίχων δ' ὁ πανδάλητος ἄμμορος καύης.
καύης δὲ ὁ λάρος κατ' *Αἰνιανᾶς* ἐστίν (156₁₄). *ἐρινοῦ*·

5 αἰολίδα b γ1 αἰολίαν γ2 7 (75) ἀθανάτοιςιν a b om. c
17 (383) εἰς Ἀίδαο et ἐν νεκύεσσι permutavit a b om. c 29 δ' om. A
Reitz. 30 ἡ — λέγειν invitus admisi τοῦ καὶ Eg 32 πανδά-
ληκτος γ2 γ1 m² ἄμμορος γ1 m²

ἐρινεοῦ καὶ ἐν συγκοπῇ ἐρινου. ἐρινεὸν δὲ *οἱ* πολλοὶ φασιν
εἶναι | τὴν ἀγρίαν συκὴν |. οὐκ ἔστι δὲ οὕτως, ἀλλ' ἡ ἐρι- P *EG 2(
νεὸς εἰδὸς ἔστι συκῆς ἀπὸ Ἑρινεοῦ πόλεως | Ἀωρικῆς †T.
ἐξάπολις γὰρ ἡ Ἀωρίς, ἥς μία πόλις καὶ ἡ Ἑρινεὸς | ἐν ᾗ sch. Pind
5 εἰσι συκαὶ λεγόμεναι ἐρινεοὶ ὡς δαμασκηναί, ἀνατολικά καὶ I 121
κυδώνεια μῆλα. πᾶσαν δὲ τὴν Ὀδυσσεώς ἱστορίαν ἐνβραχὺ
ἐρῶ μετὰ τὸ λῆξαι τῶν τοῦ Ἀνκόφρονος φητῶν τῶν περὶ
τούτου τοῦ Ὀδυσσεώς λεγομένων.

743 *Χάρυβδιν τὴν τῆς θαλάσσης | ἀναρρόφῃσιν |* sch. μ 10.
10 (22134).

744 βαιὸν δὲ· καίτοι πο- ἀπορία. πῶς φησὶ βαιὸν; ζ'
λὺν χρόνον ἐποίησε μετὰ Κα- γὰρ ἔτη ἐποίησεν ὁ Ὀδυσσεὺς
λυψοῦς· ζ' γὰρ ἔτη ἐποίησε. παρὰ τῇ Καλυψοί. φητέον οὖν
φητέον οὖν ὅτι πρὸς τὴν προ- ὅτι βαιὸν εἶπεν ὡς πρὸς τὴν
15 αἴρεσιν αὐτῆς ἦσαν ὀλλγα· βούλησιν ἐκείνης· καὶ ζ' γὰρ
ἐκείνη γὰρ ἐβούλετο ἀθά- ἔτη ὀλλγα ἂν ἐλογισθῇσαν αὐ-
νατον καὶ ἀγήραον αὐτὸν τῇ. αὕτη γὰρ δὴ διόλου ἤθελε
θῆσειν ἡματα πάντα. (ε συνεῖναι αὐτόν αὐτῇ καὶ ἀγή-
136). ss³ ἐκεῖνος δὲ μὴ βουλό- ραον θῆσειν καὶ ἀθάνα-
20 μενος καρτερῆσαι καὶ τῆς ἰδίας | τον ἡματα πάντα.

γυναικὸς ἱμεῖρων οὐκ ἤθελεν ἀγήραος διαμεῖναι. τοῦτο δὲ λέ-
γει τὸ βαιὸν ὅτι ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς πλεῖω χρόνον ἐνομίζετο
καθ' ἑαυτὸν εἶναι ὁ τῆς Καλυψοῦς ἤπερ τὰ κ' ἔτη, ἃ εἰς
Τροίαν πλέων ἐποίησε μετὰ τῶν Ἑλλήνων, ἡ δὲ Καλυψὼ
25 ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας κρατουμένη τοὺς ζ' χρόνους οὐδὲ ζ'
ἡμερῶν ἀριθμὸν ἐνόμιζε μετ' αὐτῆς ποιῆσαι. s³

745 *ἀναυλόχητον ss³s⁴ Eg (EM) μὲν s τὴν μικρὰν λέγει
ss³s⁶ Eg (EM) ναῦν s³s⁶ καθ' ὑπὸ ναυτῶν οὐκ ὥχεϊτο s⁴· οὐ
P γὰρ ἦν ναῦς ss³s⁴ Eg (EM) ἀλλ' | αὐτοσχέδιον πλοῖον | ... οὐ-
30 δέπω ἐν ὄρμῳ καὶ λιμένι καταλεγόμενον· ναυλόχους γὰρ ἔλε-

30 sch. Q × 141 ubi ex H λίσσασθαι (τὸ ἐντάξασθαι 768 P) reponas

5 δαμασκηναί sch. Theocr. VII 144 22 *ἐνόμιζε τὸ? 27 *ἀναν-
τόχητον proll. 14 n. τὸ μικρὸν s 29 ναῦς 'vera navis' 1223a
ἀλλὰ σχεδία T lac. ind. (ἡ ἀναυλόχητον) οὐδὲ τῶν s³s⁶
30 καταλεγόμενων s³s⁶ cf. S 768

- γον τοὺς λιμένας ss³s⁶ Eg (EM) τοὺς τὰς ναῦς ὑποδεχομένους
s³s⁶ ἢ τοὺς τὰς ναῦς λοχῶντας s⁶? αὐτοκάβδαλον δὲ
τὸ εἰκῆ καὶ ὡς αὐτως *καὶ αὐτουργόν* γεγονός ss³s⁴ Eg (EM).
4 κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἀλφίτων εἴρηται· τὰ γὰρ ὡς
P ἔτυχε φυραθέντα | ἄλευρα | αὐτοκάβδαλα. ss⁴ *Eg (*EM 173₄₈)
747 αὐτουργότευκτον βάριν | αὐτοσχέδιον πλοῖον | 745 P
βάρις δὲ νῦν μὲν || τὸ πλοῖον σημαίνει, σημαίνει δὲ καὶ | θρό- EM 11
νους καὶ T πύργους, αὐλάς, στοὰς καὶ τέλῃ ||.
748 προστεταργανωμένην | συμπεπλεγμένην ss³s⁴
10 Eg (EM) συνειλημένην s Eg (EM)· ἡ γὰρ παρ' ἡμῖν σαργάνη
παρ' Ἀττικοῖς ταργάνη καλεῖται καὶ τὸ συνειλῆσθαι τεταργα-
νωσθαι. ss³s⁴ Eg (*EM 753₅₂)
749 *Ἀμφίβαιος | ὁ Ποσειδῶν | παρὰ Κυρηναίος. *ss³s⁴
750 ἀπτῆνα[s] s δὲ <σπόρον> τοὺς νεοσσούς. εἶωθε
15 δὲ ὁ κλύδων τοὺς τῶν ἀλκυόνων νεοσσούς διαφθείρειν, διό
φρασι καὶ ζ' ἡμέρας γαληνιᾶν τὴν θάλασσαν, ἥνικα ῥοτοκοῦσι·
διὸ καλοῦνται αἱ ἡμέραι ἀλκυονίδες. ss³s⁴
τὸ δ' ἐξῆς ss³ οὕτως s³· ἡς | ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· ἀφ' ἡς-
σχεδίας ss³ ὁ Ποσειδῶν s³ | τινος σχεδίας ὁ Ἀμφίβαιος
20 οἷα τυτθὸν κηρύλου δά- καὶ Ποσειδῶν ἐκβράσας τὸν
μαρτος σπόρον δ ἔστι | νε- Ὀδυσσεά οἷα τυτθὸν ἀπτῆ-
οσσούς | ἀλκυόνων. | κήρυλος να σπόρον ἦγουν | μικρόν | P
δὲ καλεῖται ὁ ἄρσην | ἀλκυ- ἄπτερον | νεοσσὸν τῆς δά- p
ών. ss³ | μαρτος καὶ τῆς θηλείας τοῦ
25 κηρύλου καὶ | ἄρρενος ἀλκυόνος | βαλεῖ πρὸς τὸ κύμα τὸν
δύπτῃν ἦγουν αὐτόν | τὸν κολυμβητὴν Ὀδυσσεά | ἐμπε- P
πλεγμένον κάλοις, βαλεῖ δὲ σὺν αὐταῖς ταῖς μεσό-
δμαῖς καὶ τοῖς ἐκρίοις. T ἡ οὕτως s³s⁴ φασίν s³· ὡς δὲ
ἡ θάλασσα εἶωθε τοὺς ἀλκυόνος νεοσσούς ἐκβράσσειν, οὕτως

1 sch. δ 846 2 λοχῶντας Eust. Od. I 195₁₂ 6 βάριν fontem Etymologicici lex. Her. (II 41) ignorat T 22 (κηρύλος) — Antig. 23

3 ὡσαύτως Eg (EM) s m² ὡς ἔτυχε a b om. c *ὡς (εἰπεῖν) αὐτως?
4 τὸ Eg (EM) γὰρ om. Eg (EM) 5 φυραθέν ἄλευρον Eg (EM)
αὐτοκάβδαλον Eg (EM) οὕτως λέγει in lit. s m² 10 συνειλημμέ-
νον s 11 συνειλίσθαι s T συνειλῆσθαι s³ 14 ἀπτῆν δὲ νῦν σπό-
ρος ὁ ἀπτερος σπόρος T ἔσωθεν s³ δὲ | λέγειν s 15 ὁ κλύδων
post νεοσσούς s νεοσσούς | οὗς s διαφθείρει ss³ 16 καὶ | ἐν s³
om. T ἡμέραις s³

καὶ ὁ Ποσειδῶν τὸν Ὀδυσσεά. ss³ s⁴ | κήρυλος ὁ ἄρσην ἀλ- 240²¹
κυνών | δάμαρ δὲ τούτου ἡ θήλεια.

p 751 αὐταῖς μεσόδμαις ss⁴ | τοῖς μέσοις s⁴ ξύλοις
τῆς σχεδίας | ss⁴ καὶ τοῦ πλοίου T ἔκρια δὲ τὰ ss⁴ | κύκλω s *sch. ε 163
5 ὀρθά | ss⁴ καὶ τὰ καταστρώματα T.

P 752 δύπτην δὲ | τὸν Ὀδυσσεά | τὸν δύνοντά. s δύπτης
| ὁ κολυμβητής | παρὰ τὸ δύειν ἐαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. *Eg
(×EM 291²²)

P 754 ἀστὴρ σύνοικος. || Γλαῦκος ὁ Ἀνθηδόσιος ἦν †sch. Eur. Or.
10 | Γλαῦκος | Ἀνθηδόσιος ἦν, ἡ ἀλιεύς. ἐμμανὴς δὲ γενόμενος 364? (*EM
ἔστι | περὶ Βοιωτίαν πόλιν, ἡλλато εἰς τὴν θάλασσαν. Ιχ- 685¹⁴)
ἦντινα ᾤκησαν Θοῤᾤες | οὗτος θῦς γὰρ | ἀλιεύσας καὶ θύψας *sch. Ari-
ἀλιεύς ὢν καὶ ἀγρεύσας Ιχθῦν | νεκρὸν T εἰς γῆν εἶδε προσ- stid. II 208³
ἔθετο ἐν τῇ γῇ· τυχοῦσης δὲ
15 βοτάνης πλησίον καὶ φαγῶν | σάντα, φαγῶν δὲ καὶ αὐτὸς
ὁ Ιχθὺς ἔζησεν, ὅπερ ἰδὼν ὁ γέγονεν ἀθάνατος, ἀλλ' οὐκ
Γλαῦκος μετέλαβε καὶ αὐτὸς ἀγήρως | *καὶ ἡλλατο, ὥσπερ
ἐκ τῆς βοτάνης καὶ ἐρριψεν ἔφην, εἰς θάλασσαν* T. μαν-
ἐαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ τεύεται δὲ ὡς *καὶ* ὁ παρ'
20 ἔστιν ἀθάνατος. | Ὀμήρῳ Πρωτεύς καὶ παρὰ
Πινδάρῳ Τρίτῳ τοῖς Ἀργοναύταις. || τὴν δὲ βοτάνην, ἧς sch. Arist. I. I.
ἐγεύσατο, φασὶ τινες ἀελζῶν εἶναι.

754 Ἀνθηδών πόλιν Βοιωτίας. συνώκισαν δ' αὐτὴν
Θοῤᾤες *Steph. ἡ δὲ Ἀνθηδών πόλιν Βοιωτίας, ἦν ᾤκησαν supr. 10
25 Θοῤᾤες. | ὁ δὲ Ἰώσηπος καὶ τὴν νῦν λεγομένην Ἀγριππιάδα
Ἀνθηδόνα φησὶ πρότερον καλεῖσθαι (Jos. b. J. I 87). σύνοι-
κον δὲ τῷ Γλαύκῳ φησὶ γενέσθαι τὸν Ὀδυσσεά διὰ τὸ θιφῆ-
ναι τῆς σχεδίας εἰς τὴν θάλασσαν, ὥσπερ ἐκεῖνος ἀπὸ τῆς
γῆς ἡλλατο φαγῶν τῆς βοτάνης.

4 ἔκρια — sch. ε 163

12 οὗτος — sch. Arist. I. I.

3 αὐταῖς — καταστρώματα post τεταργανῶσθαι 240¹² s ξύλω s

5 ὀρθά | P confuse cf. p 7 δύνειν A Reitz. EM 9^b incertum

utrum plenius excripserit Euripidis scholion an ex Eg sua traxerit

13 ἀλιεύς — ἀγρεύσας | ἀλιεύσας s³ 16 *ἀνέζησεν? sch. Ap. A 1310 sch.

Eur. I. I. Ath. VII 297^a 17 ἔλαβε s³ 18 ἔβαλλεν s³ (ἐκρίναι Ath.)

Lycophronis Alexandra II.

16

755 πεύκης· Λεωνίδης ἐν τῷ περὶ Ἰταλίας φησὶν ὅρος
εἶναι, ἐν ᾧ γίνεσθαι πεύκας ὑπερμεγέθεις, ἐκ δὲ τούτων
γίνεσθαι τοὺς φελλούς, οἷς χρῶνται πρὸς κουφισμὸν τῶν
δικτύων ss³ s⁴ Eg (EM 790₁₂) οἱ ἀλιεῖς T. περιφραστικῶς δὲ
5 πεύκης κλάδον εἶρηκε τὸν φελλόν ss³ s⁴ Ὅμηρος δὲ οὐ
φελλὸν καλεῖ, ἀλλὰ | φυλλίαν τὸ δένδρον (ε 477) | καὶ τὸν ? (He
φελλόν. T. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· παρ' ἄλλου δ' ἄλλος
βύκτης καὶ | ἀνεμος | ἐν θρώσκων καὶ ἐμπύπτων ἐν πνο- P
αῖς στροβήσει καὶ κινήσει τὸν Ὀδυσσέα ὡς πεύκης
10 κλάδον ἦτοι φελλόν. τὸ δὲ σχῆμά ἐστιν ἐφερμηνευτικόν.

P 757 τὸ ἐξῆς· Βύνης δὲ s³ s⁴ καὶ | τῆς Ἰνοῦς τῆς καὶ
Λευκοθέας | s⁴ σάωσει s³ s⁴ ἄμπυξ· ἐστι ss³ s⁴ δὲ s³ s⁴
| περιβόλαιον | ss³ καὶ Ὅμηρος ἄμπυκα κεκρύφαλόν τε
(X 469) ss³ s⁴. Βύνης δὲ | τῆς Λευκοθέας ἦτοι τῆς Ἰνοῦς |. s³

15 759 κρεαγρεύτους· καὶ Ὅμηρος ὡς τόσον πρὸς
πέτρησι θρασειῶν ἀπὸ χειρῶν (ε 434). τὴν δὲ πέ-
τραν ἐκείνην κρεάγρευτον εἶρηκε διὰ τὸ τραχὺ καὶ ξύειν αὐ-
τοῦ τὰς σάρκας τῶν προσερχομένων. s³ κρεαγρέπτους *τὰς
κρεαγρεπτούσας,* τραχείας, ξεούσας τὰς σάρκας τῶν προσ-
20 ερχομένων. s⁴ τὸ δὲ παθητικὸν ἐνεργητικῶς εἶπε κατὰ διά-
λεκτον ἀττικὴν· αὕτη γὰρ τὰ παθητικὰ ἐνεργητικῶς λέγει καὶ
τὰ ἐνεργητικὰ παθητικῶς. ἄλλως. ὁ Ἑρμῆς ἐστάλη παρὰ
τοῦ Λιδὸς εἰς Καλυψώ, ὅπως αὐτὴν πείσῃ ἐκπέμψαι τὸν
Ὀδυσσέα ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἡ δὲ πρῶτον τῷ Ὀδυσσεῖ
25 προστάττει κατασκευάσαι σχεδίαν, ἔπειτα δὲ αὐτὸν ἐκπέμπει
μετὰ ἐσθῆτων καὶ ἄλλων πολλῶν κειμηλίων. ἐπτακαίδεκα
μὲν ἥματα πλέων ἤδη ποντοπορεύων τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ προσ-
ῆγγισε τῇ Φαιάκων γῇ, ὁ δὲ Ποσειδῶν αὐτὸν θεασάμενος

13 περιβόλαιον (sch. a 334)

1 Λεωνίδης — εἶναι | ὅρος ἐστὶν ἐν Ἰταλίᾳ Eg (EM) ἐφ' s 2 γί-
νονται πεύκαι Eg (EM) τούτων τῶν δένδρων Eg (EM) 3 κέχρη-
ται Eg (EM) 4 δικτύων cf. Pind. P II 146 Aesch. Ch. 493 | σωμάτων
Eg (EM) *δικτύων καὶ σωμάτων? μεταφορικῶς ss³ 13 κεφαλο-
δέσμιον (par. II. I. I.) γυναικεῖον T proll. 14 18 τὰς om. b γ2 19 κρεα-
γρεπτούσας γ1 (hoc est in novissima demum cura) cf. 243₂₈ *κρεαγράτους
(vel κρεαγράστους)· τὰς κρέα γραούσας? cf. Schmidt Hes. χειροβρωτὶ δεσμῷ
sch. B E 355 σιδηροβρωτὶν πέτραν

παντοίων ανέμων θυέλλας ἤγαγε, δι' δ καὶ τῆς σχεδίας αὐτὸν
μακρὰν *ἤγαγε καὶ* ἀπέρριψε καὶ αὐτὴν κατέαξεν, ἡ Λευκο-
θέα δὲ δοῦσα τὸ αὐτῆς κρήδεμνον αὐτὸν διεσώσατο.

4 *δεδρυφαγμένον νῦν ἐντετυλιγμένον*. T

*P 761 στόρθυγι | ταῖς ἀκίσσι ss³ ταῖς ἐξοχαῖς ss³ s⁶ καὶ
ὀξύτησι | s⁶. πᾶν γὰρ τὸ εἰς ὀξύ ἀπολήγον στόρθυγ καλεῖ-
ται. ss³ s⁶

P 762 Ἀρπην | τὴν Κέρκυ- | τὴν Φαιακίαν νῆσον τὴν Κέρ-
ρᾶν φησιν ἦτοι τὴν Φαιακίαν | κυραν, ἐν ᾗ ἦν
10 ἔχειν ss³

| κεχωσμένον τὸ δρέπανον, ἐν ᾧ δ Ζεὺς τὸν Κρόνον ἐξέτεμε |
ss³ s⁴ ἡ δτι ἐκεῖ ἐκειτο τὸ δρέπανον, δ Δημήτηρ ἔλαβε παρ' sch. Ap. A
'Ηφαίστου τέμνειν τοὺς στάχυν. καὶ οὕτω μὲν ἡ Κέρκυρα
Δρέπανον λέγεται. | ἔστι δὲ καὶ Σικελικὸν χωρίον Δρέπανον EM 287a.
15 καλούμενον ἀπὸ τοῦ κεκρύφθαι ἐκεῖ τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ
ὁ Κρόνος ἀπέτεμεν *Οὐρανοῦ* τὰ παιδογόνα *μοῖρα*.
μέξεα δὲ λέγονται | τὰ αἰδοῖα | ἄρπη δὲ τὸ θέριστρον. s

763 κόπις δὲ δ s³ s⁶ ρήτωρ (1464) καὶ s⁶ | ἐμπειρος |
δ ὑπὸ πολλῶν πραγμάτων κεκομμένος s³ s⁶. ἐκ τοῦ κόπτω
20 γίνεται κόπις. s³ s⁶

764 μυθοπλάστην ὡς ἐπὶ | τὴν μυθικήν αὐτοῦ συμφορὰν
τὸ | μυθῶδες | τὴν διήγησιν | φλυαρήσει πρὸς τὸν Ἀλκίνοον,
πεπλασμένην ἐξυλακτήσει | τὸν τῶν Φαιάκων ἡ Κερκυ-
[δὲ] ἀντὶ τοῦ | ἐκφωνήσει. |. s | ραίων βασιλέα.

25 765 ἀρὰς τετικῶς | ἀποδοὺς | τὰς κατάρας | τοῦ cf. P p
τυφλωθέντος | θηρίου |. λέγει δὲ | τοῦ Κύκλωπος |. ἠῤῥατο
γὰρ ὁ Κύκλωψ τῷ πατρὶ αὐτοῦ Ποσειδῶνι ἵνα οὕτω τιμω-
ρηθῇ ὁ Ὀδυσσεύς. συντακτέον δὲ οὕτως αἷς κρεαγρέπ-
τους πέτρας μάρπτων ἀλιβρώτοισιν αἵμαχθήσε-
30 ται στόρθυγξιν ἀρὰς τετικῶς *καὶ | ἀποδοὺς* | τοῦ (P)
τυφλωθέντος δάκους, εἶτα *καὶ* τὰ λοιπὰ νῆσον δ'

6 πᾶν — cf. sch. Ap. A 1679

11 Ζεὺς — sch. Ap. 51230

17 αἰδοῖα EM 57510

18 ρήτωρ EG 33715

1 *ἦκε?

5 ἀκτίσι ss³

6 πᾶν | παρὰ s

ἀπολήγειν s

9 φησιν cf. sch. Ap. l. l.

19 κεκομμένος s³

εἰς Κρόνῳ στρυγουμενήν τοιόσδε καὶ τοιόσδε τὸν μυθο-
πλάστην ἐξυλακτῆσει γόον.

- P 766 οὐπω μὴ τόσος | *Μέλανθος ὁ Ποσειδῶν παρὰ
Ἀθηναίοις | Ἰππηγέτης δὲ ὁ αὐτὸς παρὰ Ἀηλίοις* |. ss³ s⁴
5 εἶπον καὶ ὀπισθεν ὅτι ὁ Ποσειδῶν τῇ Ἐριννύϊ Ἀθήμητρι
μιγείς Ἀρείονα ἵππον ἐγέννησεν (7128). | ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι *sch. P
καὶ περὶ τοὺς πέτρους τοῦ ἐν Ἀθήναις Κολωνοῦ καθευδήσας IV 2
ἀπεσπέρμηνε καὶ ἵππος Σκύφιος ἐξῆλθεν ὁ καὶ Σκυρωνίτης
λεγόμενος.
- 10 | μὴ τοσάντη γοῦν λήθη, φη- | οὐπω μάλ', οὐπω· οὐ μέχρι
σὶ, καταλάβοι τὸν Ποσειδῶνα | τούτου δηλονότι τιμωρηθήσε-
ῶστε ἐπιλαθέσθαι τοῦ Ὀδυσ- | ται Ὀδυσσεὺς μὴ τοσόνδε
σέως |. ss³ | καὶ τοσοῦτος ἢ μὴ τοσόνδε
καὶ τοσοῦτον ὕπνος λαθήσεως λάβῃ τὸν Ποσειδῶνα ἥγουν
- 15 μὴ γένοιτο ἐπιλήσμων τοῦ Ὀδυσσεὺς.

- 768 ἤξει γὰρ s· ναύλοχος καλεῖται ὁ λιμὴν (23930). ss³
'Ρεῖθρος δὲ ὠνομάζετο | ὁ ἐν | ναύλοχον σκέπας τὸν γα-
'Ιθάκῃ λιμὴν | ss³ περιφραστι- | λήμιον τόπον τοῦ λιμένος τῆς
κῶς δὲ εἶπε τὴν Ἰθάκην s³ Ἰθάκης, ὅς 'Ρεῖθρος καλεῖται,
20 καθὰ καὶ Ὅμηρος ἐν λιμένι | ναύλοχον δὲ ἐν ᾧ αἱ νῆες
'Ρεῖθρῳ (α 186). Νήριτον δὲ | λοχῶσι καὶ ἴστανται (2402).
| ὄρος Ἰθάκης | καὶ Ὅμηρος | ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἤξει εἰς
καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλ- | Ἰθάκην περιφραστικῶς εἶπεν
λον (B 632). ss³ | τὸν λιμένα τῆς Ἰθάκης καὶ
- 25 εἰς τοὺς πρηῶνας καὶ τὰς | ἐξοχὰς | τοῦ Νηρίτου. τὸ δὲ P
Νήριτον ὄρος Ἰθάκης.

771 μύκλοις· μύκλος καλεῖται ἡ ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν
δυνῶν ὑποδίπλωσις |. μύκλους δὲ εἶπεν ἐνταῦθα | τοὺς μνη-
στῆρας | διὰ τὸ ἀδηφάγον καὶ κατωφερές, ὥς καὶ Καλλι-

3 *παρὰ Θηραίοις? cf. P 6 ἄλλοι — relegat ad tmema ἱίππα-
σία (deperditum) EM 47343 7 τὰς πέτρας II *ἐπὶ τινος πέτρας sch.
Pind. τοῦ — Κολωνοῦ | ἐν Θεσσαλίᾳ Eg (EM) om. sch. Pind. 8 Σκύ-
φιος ut plerique codd. EM schol. Pind. Hes. Ἰππείος Ποσειδῶν Arc. 4120
Scythium sch. Verg. G I 12 | Σισύφιον cod. V EM ap. Gaisf. Σκυρωνί-
της Pott. Scyronem sch. Verg. l. l. 11 καταλάβῃ s 14 λάβοι γ m²
20^b ἐν ᾧ — iterat haec T in sch. BQ x 141 28 οὐν Eg (EM)
29 κατωφερές εἰς λάγνειαν a b om. c

ιδίαν βασιλείαν * τὴν Ἄργους ἀρχήν, αὐτὸς δὲ ὁ Περσεὺς τὴν
 Τίρυνθα κατέσχε, τὴν ἐκείνου βασιλείαν*. προσέκτισε δὲ
 Μίδειαν καὶ Μυκήνας, ἐνθα καὶ ἐτέρους παῖδας ἐξ Ἀνδρο-
 μέδας γεννᾷ, Ἀλκαῖον, Σθένελον, Ἑλείον, Μήστωρα, Ἥλε-
 5 κτρυόνα καὶ | Γοργοφόντην † Τ τοῦ ἐτέρου υἱοῦ αὐτοῦ Πέρ- *49
 σου καταλειφθέντος, ὡς εἶπομεν, ἐν Αἰθιοπία παρὰ τῷ
 πάππῳ Κηφεῖ. ||

P 838 χρυσόπατρον | τὸν Περσέα λέγει s³ | τὸν ἀπὸ
 Δανάης s². χρυσῷ γὰρ ἀπεικασθεῖς s²s³ ὁ Ζεὺς s² ἐφθειρε
 10 τὴν Δανάην s²s³ ἐκ τοῦ στέγους εἰσελθὼν s³ ἐξ ἧς γεννᾶται
 s²s³. * τὸν χρυσόπατρον· εἶπον τὴν ἱστορίαν*. Τ

(P) 839 ἄρσενα μὲν | διὰ τὴν ληρεῖ, φλωρεῖ μὴ γινώσκων
 ἀνδρείαν | ἀρβυλόπτερον τί γράφει ὡς καὶ τὸ ἡπα-
 δὲ | διὰ τὸ ἐν τοῖς ποσὶ πτερὰ τουργόν· οὐ γὰρ τὸν Περ-
 15 ἔχειν | ὡς φησιν Ἡσίοδος (Α 220) ss³. ταῦτα δὲ εἶπε s³ διὰ
 τὴν ταχύτητα· ἡπατουργόν ὡς καὶ τὸν Περ-
 δὲ, διότι καθὼς ὁ Ἡρακλῆς Πτολεμαίου τρυφῶν καὶ δω-
 κατεπόθη ὑπὸ τοῦ κήτους, οὐ- ρεῶν τὴν Ἡρακλέους ἱστορίαν
 20 τως καὶ ὁ Περσεὺς ss³ ὑπὸ *καὶ* τοῦ κατὰ Ἡσιόνην κή-
 τοῦ κήτους s³ καταποθεῖς ἐλά- τους ἐπὶ Περσέα καὶ Ἀνδρο-
 κ[τ]ισε τὸ ἡπαρ αὐτοῦ καὶ ἐξή- μέδαν μετήνεγκεν. * ἄρσενα
 λατο καὶ ἔσωσε τὴν Ἀνδρομέ- γενναῖον* ἀρρενωπόν. ἀρβυ-
 δαν ss³. <ἀρβυλόπτερον> λόπτερον ἐρρέθη ὡς | πτε- P
 25 διὰ τὴν τῶν ποδῶν πτέρω- ρωτὰ ὑποδήματα | τῶν νυμ-
 σιν. s³ φῶν εἶχεν. | ἀρβύλη δὲ εἶδος
 ὑποδήματος | Περσεὺς δὲ κατὰ τὸ γένος ἐξ Ἀβαντος·
 Ἀβαντος γὰρ Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος | Ἀκρισίου Δανάη | Δα- Ap. bibl. I
 νάης καὶ Διὸς Περσεὺς | Περσέως Ἀλκαῖος καὶ οἱ λοιποὶ | 26. 34. 49
 30 Ἀλκαίου Ἀμφιτρυῶν | Ἠλεκτρυῶνος Ἀλκμήνη | Ἀλκμήνης 52. 61.
 Ἡρακλῆς | καὶ Ἰφικλῆς, ἐξ οὗ Ἰόλαος.

26^b sch. Theocr. VII 26

2 προτειχίας Ap. cf. 189a 4 ἑλληνα b γ1 m¹ ἑλειον ἑλληνα a
 5 Χγοργοφόντην γ1 m¹ 9 χρυσῷ γὰρ | ἐπειδὴ χρυσῷ s² 10 ἐξ —
 γεννᾶται | ἧς ὁ περσεὺς s² 25 διὰ — post Περσέως 272a

P 840 πεφρήσεται | τοῦ Περσέως | ξυρῶ δὲ | τῷ δρε-
†P πάνω | διὰ | τὴν δξύτητα |. s Θεριστήρος ἐρρέθη. T

P 842 ἱπποβρότους | ἐπει- | καρατομηθείσης γὰρ τῆς γορ- Ap. bib
δὴ β' παῖδας ἔτεκεν | ἱππον | γόνος παρὰ Περσέως ἐξέθορεν
5 καὶ βροτόν | ἱππον μὲν τὸν | ἐκ τοῦ τραχήλου αὐτῆς ἀνθρω-
Πήγασον, βροτόν δὲ τὸν Χρυ- | πος *μὲν δ* Χρυσάορ, ἱππος
σάορα |. τὸ δὲ ἐξῆς ὠδῖνας | δὲ δ Πήγασος *ὅπερ ἐπελα-
τόκων οἰξάντος | τοῦ Περ- | θόμην ἐν τῷ οἰκίῳ τόπῳ
σέως |. ss³ | (270s) εἰπεῖν*.

10 843 δειρόπαιδος· δειρό- | τῆς γαλῆς τῆς παιδούσης καὶ
παιδα λέγει | τὴν γοργῶ διὰ | παῖδας τικτούσης ἐκ τοῦ τρα-
τὸ ἐκ τοῦ τραχήλου γεννησθαι | χήλου· ἡ γὰρ | Θαλάσσιος T
ss³ | ὥσπερ αἱ γαλαὶ | τὸν Πή- | γαλὴ ἐκ τοῦ τραχήλου γεννᾷ,
γασον καὶ Χρυσάορα |. s | νῦν δὲ τὴν Μέδουσαν εἶπε
15 μαρμαρώπιδος | διὰ τὸ | γαλὴν διὰ τὸ μετὰ τὴν καρα-
(P) ἀπολιθῶν τοὺς θεωμένους αὐ- | τομίαν τεκεῖν, ὡς εἵπομεν, τὸν
τὴν |. s | Χρυσάορα καὶ τὸν Πήγασον.

μαρμαρώπιδος δὲ διὰ τὸ ἀπολιθῶν τοὺς δρωντας αὐτήν.

T ἄλλως· φησὶ δὲ Δημήτριος ἐν τοῖς Περί Σερίφου ἱμοῦν

20 συναπολιθῶσθαι τῷ Πολυδέκτῃ. ss³ *καὶ ταῦτα μὲν οὕτω,
τὸ δ' ἐνταῦθα σύμπαν χωρὶον ἀνοήτως ἐγραψεν ὁ Ἀνκό-
φρων, εἰ μὴ τι μικρόν ἡμεῖς αὐτῷ βοηθήσαντες τὸ δέον
ἀναπληρῶσαιμεν*. σκοπεῖτω δὲ πᾶς ὁ βουλόμενος, ὅπως
ἔχει ἐνταῦθα κακῶς ἡ γραφή. φησὶ *γὰρ* περὶ Μενελάου·
25 ἐπόψεται δὲ τύρσιας Κηφηίδας καὶ τοῦ Ἑρμοῦ τὰ
λακτίσματα καὶ τὰς δισσὰς πέτρας, ὅπου ὁ Θαλάσσιος
κύων ἐξῆλθε *χρηζών* φαγεῖν Ἀνδρομέδαν, ἀντὶ δὲ Ἀνδρο-
μέδας ὑπεχώρησε λαβὼν τὸν Περσέα τὸν ἡπατουργὸν τὸν
ἀρβυλόπτερον. καὶ μέχρι τοῦδε καλῶς πᾶς ὁ λόγος ἔχειν
30 δοκεῖ, κἂν *καὶ* ἐνταῦθα ψεύδεται παραφθείρας τὴν ἱστο-

2 Xάκην P 6^b χρυσάωρ b γ2 10^b παιδούσης Schneid. Call. fr. 431

12^b Θαλασσία II de re v. Ant. Lib. 29 Ov. Met. IX 324 13 γαλαί
ut λεοντή all. 15^b γαληνῶν α γοργόνα II 19 τῷ s³ σερίφων
ἦν

μ s ου in ην intulit m² ῥσαν V μὴ s³ X(τὴν) νῆσον (Strab. X 510) ?
(τοὺς φίλους Ap. bibl. II 45 (τοὺς) λαοὺς Pind. P XII 22 τὸν λαόν sch. Ap.
A 1515) 20 πολυδέυκει s

ὑπὸ τοῦ υἱοῦ Ἀντήνορος, δς ἔτρωσεν ἐν τῷ πλευρῷ μετὰ
δόρατος s³. ἄλλως [δὲ]. s ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα γράψας φησὶ
τρωθῆναι τὸν Ὀδυσσεῖα ὑπὸ Θόαντος, διε εἰς Τροίαν ἀνῆρ-
χοντο (Epp Gr. I 42 K). ss³s⁶ ἔτι γάρ τὸ ἐγγάγραμμα τῶν
5 γεγονυῖων αὐτῷ πληγῶν ὑπὸ τοῦ Θόαντος παραμενεῖ καὶ
ἔσται ἐν ταῖς αὐτοῦ πλευραῖς *λύγοισι καὶ | ῥάβδοις | P
τετρανθεῖσα καὶ | τρυπηθεῖσα | κυρίως, νῦν δὲ ἐγκολα-
φθεῖσα.*

781 *ὁ λυμεὼν ὁ Ὀδυσσεύς, τῶν Τρώων δὲ ὁ λυμεὼν.* T
10 783 ἔκουσιν σμῶδιγχα· διὰ τοῦτο ἔμεινεν ἀστέ-
νακτος. ἐπειδὴ ἔκουσίως ἐπλήττετο ὑπὸ Θόαντος καὶ διὰ
τοῦτο τλήμων προσηγορεύθη (773) διὰ τὸ καρτερώτατον καὶ
ἀκαμπὲς τοῦ ἀνδρός, ὅστις καὶ ἐπὶ τῶν μνηστήρων δεινὰ
πολλὰ παθὼν οὐδ' αὐτοῖς ἔδωκε γνῶριμον, ἵνα μὴ ἀποκτανθῇ
15 ὑπὸ τούτων, ἀλλ' ἕως οὗ τὰ πάντα καλῶς διεσοφρίσατο, οὐκ
ἐπεγνώσθη παρ' αὐτοῖς. s³ δομῇ | τῷ σώματι |. τὸ δὲ P
σχῆμα μεταπλάσμος ἀπὸ οὐδετέρου εἰς θηλυκόν. ἀπὸ γὰρ
τοῦ δέμας μεταπλάσας εἶπεν ἡ δομή.

784 *παλεύση ἀπατήση τοὺς δυσμενεῖς ἤτοι τοὺς
20 Τρώας ταῖς κατασκοπεύσει. || παλεύτριαι δὲ λέγονται αἱ *Eg?
πλάνοι | καὶ οἷον εἰπεῖν ἀνδραποδηστήριαι T περιστεραί.* ||
P 785 φηλώσας | ἀπατήσας | τὸ δὲ φηλώσας ἀπὸ τοῦ
ss³s⁴ δολώσας s. τὸ φηλῶσαι, φηλῶ καὶ φηλῶ τὸ ἀπατῶ
δ σημαίνει τὸ δολῶσαι καὶ ἀπὸ τῶν φηλήκων ἤγουν τῶν
25 ἀπατήσαι, — Eg (EG EM) ἀγρίων σύκων (158₁₀) ἐλέχθη,
| φήληκες ss³ (EG EM) δὲ κα- αἵτινα ὠμὰ καὶ ἀχρηστα ὄντα
λοῦνται ss³ τὰ σῦκα τὰ ὠμὰ τῇ ιδέᾳ πέπειρα φαίνονται.
μὲν ὄντα, τῇ δὲ ιδέᾳ πέπειρα |.
Eg (EG 87₃₀ EM 160₃₈) φησὶν
30 οὖν ὅτι ss³

ἀπατήσας τὸν βασιλέα Πρίαμον ἐν κλαυθμοῖς καὶ γόοις ὥς

22 ἀπατήσας — sch. Ap. Γ 983

1 *Ἰππᾶσον Δ 450 3 ἀνῆρχοντο δυσμενεῖς (784) s⁶ 11 ἐτήκετο
14 αὐτοῖς (αὐτῶν)? 21 πλάνοι — περιστεραί cf. Phot. παλεῦσαι
ἀνδροποδιστήριαι γ1 ἀνδροποδιστήριαι Cant. de re Bekk. Ant. 59s
25 post ἀπατήσαι add. ἐξ οὗ καὶ φῆλος ὁ ἀπατεὼν (ἀπατηλός EM ut Hes.)
— sch. Aristoph. P. 1165 Eg (EG EM)

δεινὰ καὶ ἀνάξια παθῶν ὑπὸ Ἀγαμέμνονος διὰ τὰς πλη-
γὰς. ss³s⁴

786 Βομβυλίας· | βομβυλῖος ἐστὶ ζώφιον ὅμοιον EM 20
μελίσση | μέλαν δὲ τῇ χροίᾳ | ἐκ πηλοῦ κηροπλαστοῦν |. λέ- sch. N.
5 γεται δὲ βομβυλῖος παρὰ τὸ βομβεῖν | ὥσπερ καὶ τὸ πινό- 805. 1
μονον κουτρούβιον καὶ ἡ ῥόμβα ἡ στρόμβα βομβυλῖος καὶ 80. E1
βέμβιξ καλεῖται. Βομβυλλία δὲ καὶ Βομβύλιον πόλις καὶ Τ
δρος Βοιωτίας | ὅπερ νῦν λέγει, γράφεται δὲ δι' ἰ. εἰ δὲ P
εἴτηρ Βομβυλεῖα κλιτὺς καὶ ἀκρώρεα ὡς κτητικόν, τότε

10 διὰ διφθόγγου γραφήσεται, Βομβυλίας δὲ καὶ δίφθογγον
καὶ ἰ γραφήσεται ὅλον ἡ Βομβυλλία *τῆς Βομβυλλας* ἰ, ἡ
Βομβυλεῖα δὲ *τῆς Βομβυλεας* δίφθογγον. Τ

786 τὸν Βομβυλεῖας· | τιμᾶται δὲ ἐκεῖ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ
†P Βομβυλεῖα ἡ | Ἀθηνᾶ | τιμᾶ- Βομβυλεῖα. καὶ ἡ Τεμμικία
15 ται ἐν Βοιωτίᾳ |. Τεμμικία δὲ ὁμοίως δρος ἐστὶ Βοιωτίας.
P δὲ | δρος τῆς Βοιωτίας |. ss³

λέγει οὖν δντινα ἡμῖν ἡ Βοιωτία μέγα κακὸν ἀνέθρεψε.
λέγει δὲ τὸν Ὀδυσσεά· ἐν γὰρ Βοιωτίᾳ, φασιν, ἡ Ἀντίκλεια
P τὸν Ὀδυσσεά ἐγέννησεν. ss³s⁴ | δντινα οὖν, φησιν, ἐν Βοιωτίᾳ
20 ἡ ἐξοχή τοῦ δρους ἡ καλουμένη Τεμμικία μεγάλην βλάβην
ποτὲ ἐγέννησε | s³. Σειληνὸς δὲ ὁ Χῖος ἐν β' μυθικῶν sch. a 7.
ἱστοριῶν — β' γὰρ γέγραφε βιβλία — φησὶν Ἀντίκλειαν
τὴν Ὀδυσσεῶς μητέρα ἐγκύμονα διοδεύουσαν τὸ Νήριτον τῆς
Ἰθάκης δρος ὕσαντος πολὺ τοῦ Αἰδὸς ὑπ' ἀγωνίας καὶ φόβου
25 καταπεσοῦσαν τεκεῖν Ὀδυσσεά, ὅθεν ἄρα καὶ Ὀδυσσεὺς
ἐκλήθη |. ἀλλὰ περὶ τῆς κλήσεως τοῦ Ὀδυσσεῶς ψεύδεται.
Ὅμηρος γὰρ παρεισάγει ἐν Ὀδυσσεΐᾳ τὸν Ὀδυσσεῶς πάππον
Ἀντόλκον λέγοντα κληθῆναι τὸν παῖδα Ὀδυσσεά· πολλοὶ
γὰρ μοι ὠδύσαντο *ἦτοι ὠργίσθησαν* (τ 407). περὶ δὲ τοῦ
30 εἴτε ἐν Βοιωτίᾳ κατὰ Λυκόφρονα ἐγεννήθη εἴτε κατὰ τὸν
Σειληνὸν ἐν Ἰθάκῃ, ὡς καὶ Ὅμηρος λέγει δς τράφη ἐν
δῆμῳ Ἰθάκης (Γ 201), ὁ βουλόμενος πολυπραγμονεῖτω.

6 ἦ | ἡ α 8 δρος Βοιωτίας in P ad Τεμμικία pertinet. cf. infr. 16
13 βομβυλλία Hes. 17 τεμμικία s³ μέγα praebeant s³s⁴s⁶ om. s
18 φησὶν s³s⁴ om. s 26 διηγῆσεως α

καὶ σὺ καὶ οἱ γενναιότεροι τῶν σὼν ἐταίρων καὶ συγκατα-
λέχθητε ταῖς λοιπαῖς φώκαις. ἀνελθόντα δὲ τὸν Πρωτέα
κατάσχετε καὶ μηδεὶς πτοηθήτω πρὸς πάντα τοῦτον ὀρῶντες
μετατρεπόμενον, πρὸς ὕδωρ, πρὸς πῦρ, πρὸς ζῶα παντοῖα,
5 ἀλλὰ κατέχοντες ἐρωτήσατε καὶ ὅς ἐρεῖ ὑμῖν περὶ πάντων
σαφέστατα. συγκοιτασθέντες γοῦν ταῖς φώκαις καὶ τὰ λοιπὰ
πάντα ποιήσαντες ἔμαθον παρὰ τοῦ Πρωτέως περὶ τοῦ ἀπό-
πλου καὶ πάντων, ὧν ἔχρηζον. διὰ δὲ τὸ δυσώδης τῆς φώκης
τὸ δυσόδμους οὗτος εἶπε ἢ δυσόδοις θηρσί. T

- 10 850 τλήσεθ' εἵνεκα καὶ τλήσετ' εἵνεκα· τὸ μὲν
τλήσεθ' εἵνεκα ἀττικῶς· τὸ γὰρ εἵνεκα δασύνεται *ἀττι-
κῶς*. τὸ δὲ τλήσετ' εἵνεκα *ψιλοῦται* ἰωνικῶς καὶ αἰολι-
κῶς· ἐκεῖνοι γὰρ πάντα ψιλοῦσιν ὡς τὸ Λεύκιππος, ἀπηλιώ-
της καὶ τὰ ὅμοια. ταῦτα γὰρ παρ' ἡμῖν δασέως ἐκφέ-
15 ρονται Λεύκιππος καὶ ἀπηλιώτης. *ἐδασύνθη γοῦν ἀττικῶς
τὸ εἵνεκα*.

Αἶγυς — | ὁ λόγος περὶ Ἑλένης Λακωνικῆς οὐσης καὶ ἄρρεν
μὴ τεκούσης (καὶ) τῷ Μενελάῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ καὶ Δηιοφόβῳ
19 γαμηθείσης. * Steph.

- *P 851 τριάνορος | τῆς πο- | τριάνορος πολυάνδρου, ὡς
λυάνερος καὶ πολυάνδρου. πεν- | καὶ ἐμπροσθεν πεντάλεκτρον
τάλεκτρον γὰρ αὐτὴν εἶπεν ἔμ- | αὐτὴν εἶπεν.

προσθεν (143). | ss³ ἔστι δὲ καὶ τοῦτο s (ἀληθές) ...

- Θηλύπαιδος τῆς Ἑλένης, ὡς καὶ Ὅμηρός φησιν Ἑλένην
25 μὴ τεκεῖν υἱόν, ἀλλὰ θυγατέρα τὴν Ἐρμιόνην (δ 12), κατὰ δὲ
Δούρειν καὶ Ἰφιγένειαν ἐκ Θησέως (18615). ἄλλοι δὲ φασὶ καὶ
Νικόστρατον τεκεῖν καὶ Αἰθιδόλαν ἐκ Μενελάου (sch. D Γ 175),
ἐκ δὲ Ἀλεξάνδρου οἱ πλείους δ' τετοκέσαι || Βούνικον, Κόρυ-
29 θον | Ἀγανον | καὶ Ἰδαῖον († Mal. 140) ||.

- (P) τῆς Θηλύπαιδος s³ ὅτι οὐ- | ἄλλως. τῆς Ἑλένης διὰ τὸ
δὲ ἕνα ἄρρενα ss³ s⁶ παῖδα s | ἄρρενα (μὴ) γεννήσαι παῖδα.
ἐγέννησεν ss³ s⁶

κόρης· | κόρη κυρίως ἢ *καθαρά καὶ* παρθένος || κατὰ δὲ EG 338a
Mal. 75

10. 11. 12 τλήσεαιθ' et τλήσεαιτ' a 16 breviavit Sextionis scho-
lion (P). de script. v. Mein. 20 × πολυάνορος P 21 ἦτοι s

23 lac. ind. cf. 851 P 29 Ἀγανον v. Schwartz. a. l. 30 τῆς — post
ἀστος 276a s³ οὐδένα s³ s⁶ 32 ἐποίησε s³

- P 794 κόρακα εἶπε τὸν Ὀδυσσεά διὰ τὸ | πολυχρόνιον |
 ss³s⁴· καὶ γὰρ προγενέστερόν φασι τὸν Ὀδυσσεά τοῦ Νέστο-
 ρος ss³. ὁ δὲ κόραξ s³s⁴ ὡς φησιν Ἡσίοδος (fr. 171 Rz.)
 ρή' γενεὰς ζῆ. ss³s⁴ ὑπέργηρος δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ἐτελεύτησεν
 5 ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Τηλεγόνου τοῦ ἐκ Κίρκης αὐτῷ γεννηθέντος
 υἱοῦ πολεμῶν ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ ποιμνίων. μέμνηται δὲ τοῦ-
 του καὶ Ὀππιδανὸς ἐν τῷ περὶ τρυγόνος λέγων οὕτωςί πως
 seqq. Opp. H II 500 δ δ' — 502 κήρα. σὺν δ' ὀπλοῖς δὲ
 s²s³ ἐπειδὴ σὺν ὀπλοῖς ἀπέθανε ss²s³ μαχόμενος τῷ Τηλε-
 10 γόνῳ s²s³.
 794 *Νηρίτων τῶν τοῦ Νηρίτου | δρυμῶν ἐγγύς |.* p
 795 *στόνυξ | πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ λήγον | νῦν δὲ τὴν ὀξυ-
 τητα τῆς ἀκάνθης δηλοῖ τῆς τρυγόνος.* s⁴
 (P) 796 *δυσσαλθῆς δυσίατος· ἀνίατος γὰρ ἡ πληγὴ τοῦ κέν- Opp.
 15 τρου τῆς τρυγόνος.* s⁴? | ἔλλοψ πᾶς ἰχθὺς παρὰ τὸ ἐλλείπε- EM
 σθαι ὁπὸς καὶ φωνῆς. | Σαρδωνικῆς ὁ Τῆξίτης τὸ δο μικρὸν
 γράφει καὶ λέγει μακρὸν εἶναι ὡς ἐκτεινομένου ὑπὸ τοῦ ὦ ἀμετα-
 βόλου ἢ Σαρδανικῆς λέγει γράφασθαι. μέγα γὰρ οὐδ' ὅλως
 τοῦτο δέχεται οὐδὲ τοὺς Ἀττικοὺς φησι τὰ τοιαῦτα ἐκτείνειν,
 20 ἀλλὰ τὰ διὰ τοῦ ὠτης οἶον οἰνοπώτης αἵματοπώτης καὶ τὰ
 ὁμοῖα καὶ τὰ τελευταῖα μέρη τῶν λόγων οἶον ^ωδύο, ^ωἄπο, ^ωδεῦρο
 καὶ ὅσα εἰσὶ τελευταῖα τῶν ὀκτώ μερῶν. Σαρδωνικῆς· s
 Σάρδος νῆσος πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στήλαις (633). ss³s⁴
 ταύτης | ἀποικοὶ καὶ οἱ Καρχηδόνιοι †T ἐν ἧ νήσῳ Σαρδοῖ •Zen
 25 βοτάνη γίνεται | ὁμοῖα σελίνῳ | ἥς οἱ γενομένοι σπασμῷ (*sch.
 κατεχόμενοι ἀκουσίως γελῶσι καὶ οὕτως τελευτῶσι. Τίμαιος
 δὲ φησιν· ἐκεῖ τοὺς ὑπὲρ ὅ' ἔτη γεγονότας γονεῖς αὐτῶν
 θύουσι τῷ Κρόνῳ γελῶντες καὶ τύπτοντες ξύλοις καὶ πρὸς
 | ἀχανεῖς κρημνοὺς †T κατωθούντες, θθεν *δ* Σαρδόγιος γέλως

12 — λῆγον sch. Ap. 1679.

14 δυσίατος sch. Nic. Θ 187

4 ρν' s? s ³	7 (502) προσεμάξατο	9 ἐπειδὴ — ἀπέθανε post
φαρμάκον 253: s	18 γὰρ οὐ α * γὰρ ὦ ?	20 ὅτης b γ1 ^ω οἰνοπώτης
b γ2 ω om. γ1	αἵματοπώτης γ1 om. b γ2	21 δύο a
σαρδῶ T	24 ταύτης — corrupt Zenobii copias	23 σαρδῶν s ³
redd. Zenobio? sed cf. sch. Hom. l. l.		25 ὁμοῖα σελίνῳ

ἐλέχθη. ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι ἐκεῖνοι οἱ θνήσκοντες γέροντες
μειδιῶσιν ἀκουσίως πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν παίδων αὐτῶν ἀφο-
ρῶντες ἀπάνθρωπον τελευτήν, ὅθεν ἡ παροιμία. ||

ἡ δὲ Κίρκη Τυρσηνική· οὐ | ἐκείνης γοῦν τῆς νήσου τῆς
5 μακρὰν δὲ διέστηκεν ἡ νῆσος | Σαρδοῦς πλησίον ἐστὶν ἡ Τυρ-
αυτὴ τῆς Τυρσηνίας. ἔλλο- | σηνία, δπου ἦν ἡ Κίρκη | ἥτις Opp. 1.1.
P πος δὲ τοῦ | ἰχθύος | τουτέστι | περιέθετο κέντρον τρυγόνος
| τῆς τρυγόνος |· τῷ γὰρ κέν- | τῷ δόρατι τοῦ παιδὸς αὐτῆς
10 τρω αὐτῆς χρώμενος ἀντὶ δό- | Τηλεγόνου.
ρατος ὁ Τηλέγονος ἀνείλε τὸν
πατέρα Ὀδυσσεά, ὥς καὶ

Ὀππιανὸς ἐν Ἀλιεντικοῖς (II 499) ss³ περὶ αὐτοῦ φησιν. s³

797 ἄρταμος λέγεται ὁ μάγειρος. καὶ ἀρτεμῆς, ὅθεν
καὶ τὴν Ἀρτεμὶν φασιν· ἀπαθῆς γὰρ ἡ παρθένος. s³s⁶ ἄρ-
15 ταμος σφαγεύς, ἀόρταμός τις ὢν, ὁ ἐν ἄορι καὶ ξίφει
τέμνων. T

Ἀχιλλέως· *πρῶτον τοῦτο* δεῖ εἰδέναι ὅτι ὁ Τῴτιζης
τὸ Ἀχιλεὺς δι' ἐνὸς ᾧ γράφει. φησὶ γάρ· ἡ ἀπὸ τοῦ ἄχος EG 99a
ἐμποιεῖν τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐτυμολογεῖται ἢ παρὰ τὸ ἀχη λύνειν —
20 ἰατρός γάρ ἦν — ἡ παρὰ τὸ χιλῆς ἀμοιρος εἶναι ἢ παρὰ τὸ
ἀγειν τὸν λαὸν ὡς στρατηγός | καὶ πάντα δι' ἐνὸς ᾧ γράφειν
κελεύει. ἐὰν δὲ τις διὰ β' ᾧ τοῦτο γράφῃ, κελεύει τοῦτον
μὴ κτηνωδῶς οὕτω γράφειν χωρὶς ἐπιστήμης καὶ γνώσεως,
λέγειν δὲ τότε ὅτι αἰολικόν ἐστίν· | οἱ γὰρ Αἰολεῖς διπλασι- EM 582a
25 οὔσι τὰ σύμφωνα | *καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ὅτι δι' ἐνὸς ᾧ χρὴ
ἐκφέρειν τὸ* Ἀχιλεὺς.*

798 ἄλλως. *ἡ δὲ περὶ τῆς T Ἀχιλλέως δάμαρτος
ss³s⁴ ἥτοι γυναικὸς ἱστορία ἐστὶ τοιαύτη*· T φασὶν ὅτι ss³
ὁ s Ἀχιλλεὺς μετὰ θάνατον ἐγημε Μήδειαν τὴν Αἰήτου παιδα,
30 Αἰήτης δὲ καὶ Κίρκη ss³s⁴

Ἥλιου παῖδες, Τηλέγονος δὲ | καὶ Πασιφάη | Ἥλιου παῖδες Ap. bibl. I
Κίρκης, ὥστε Τηλέγονος καὶ | καὶ Πέρσης τῆς Ὠκεανοῦ | καὶ *139 Ap
Μήδειά εἰσιν | αὐτανέψιοι, | Αἰήτου μὲν παῖδες καὶ Εἰδυλί- id. ep. 71
οὺς ἡμεῖς λέγομεν ἐξαδέλφους | ας Μήδεια καὶ Ἀψυρτος |
35 (1941) |. ss³ | Κίρκης δὲ καὶ Ὀδυσσεώς Τηλε-

13 ἀρτεμῆς proll. 5 22 ἄ b γ1 om. γ2 γράφῃ | sigla in a b γ1
om. γ2 24 λέγει a γ2 λέγεται b

γονος | καὶ Κασσιφόνῃ | Πασιφάης δὲ καὶ Μίνως Ἀριάδνῃ ^{255a. 15} καὶ Φαίδρα καὶ Γλαῦκος | ὃν οὗτος Γλαῦκονά φησιν (811) | ^{bibl. III} ὥστε Τηλέγονος καὶ Μήδειά εἰσιν ἀντανέψιοι, οὓς ἡμεῖς λέγομεν ἐξαδέλφους.

⁵ 799 μάντιν δὲ νεκρὸν . . . Ἀριστοτέλης <δέ> φη-
*P σιν ἐν Ἰθακησίῳ πολιτείᾳ Εὐρυτᾶνας | ἔθνος εἶναι τῆς
Αἰτωλίας ὀνομασθῆν ἀπὸ Εὐρύτου | παρ' οἷς εἶναι | μαν-
τείῳ Ὀδυσσεὺς | (V. p. 1554^b₁₀). τὸ δὲ αὐτὸ καὶ Νίκαν-
δρός φησιν ἐν Αἰτωλικοῖς (p. 25 fr. 8 Sch.). ss³s⁴ ἔστι δὲ s²
10 ἢ εὐθεῖα s²s³ Εὐρυτᾶν s²s³s⁶ Εὐρυτᾶνος s² ὡς s²s³s⁶ τὸ s³s⁶
παιᾶν s²s³s⁶ παιᾶνος s². ἔστι δὲ [καὶ] ἔθνος s³. Εὐρυτᾶνες
ἔθνος Αἰτωλικόν. ὡς τὸ Αἰνιάν. *Steph.

P 800 ὁ τ' αἰπὺ ναίων· Τράμπνια πόλις | Ἠπείρου |
ἐνθα μετὰ τὸν νόστον Ὀδυσσεὺς ἀπῆλθε, καθὰ καὶ Ὅμηρος
15 ss³s⁴ ἱστορεῖ T εἰσόκε τοὺς ἀφίκηται, οἱ οὐκ ἴσασι
θάλασσαν (λ 122) ἐνθα καὶ τιμᾶται ss³s⁴ *δ* Ὀδυσσεὺς T.
(P) Τραμπύα πόλις τῆς Ἠπείρου πλησίον Βουνίμων. | ὁ
πολίτης Τραμπνεὺς |. Steph. Βούνειμα πόλις Ἠπείρου,
οὐδετέρως, κτίσμα Ὀδυσσεὺς, ἣν ἔκτισε πλησίον Τραμπέας
20 λαβὼν χρησμὸν ἐλθεῖν πρὸς ἄνδρας οἱ οὐκ ἴσασι θά-
λασσαν. βοῦν οὖν θύσας ἔκτισε. Steph.

801 ἐν ᾗ ποτ'· ἐν ᾗτινι Τραμπνίᾳ ποτὲ αἰθεὶς καὶ
δῆ — οὐ γὰρ καὶ ἕτερος Ἡρακλῆς ἐκεῖ ἀνηρέθη — φθίσει
καὶ φθείρει ἐν θοίναισι καὶ | εὐωχίαις | ὁ δρᾶκων δ P
25 Τυμφαῖος καὶ | Ἠπειρώτης | ἦγουν δ | Πολυσπέρχων | ὁ
πρόμος καὶ | πρόμαχος | τῶν Αἰθίων καὶ | Ἠπειρωτῶν | EM 689a
τίνα φθίσει; τὸν Ἡρακλῆ τὸν ἀπὸ σποράς Αἰακοῦ καὶ
Περσέως καὶ οὐ | πόρρω | τῶν αἰμάτων τοῦ Τημενοῦ. (P)
29 ἢ ἱστορία δὲ αὕτη· Τ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνης καὶ Βαρσί-
P νης | τῆς Περσίδος | υἱὸς ἐγένετο καλούμενος Ἡρακλῆς, ὃν
ἀνείλε ss³s⁴ καλέσας εἰς δεῖπνον (802) T Πολυσπέρχων | ὁ
p Τυμφαῖος, Αἰθίων | βασιλεὺς | ss³s⁴ χαριζόμενος Κασάνδρῳ.
P Τυμφαῖοι *δὲ* | Ἠπειρωτικὸν ἔθνος | ss⁴.

32 βασιλεὺς Ap. lex. 135₂₂

5 lac. ind. cf. P et 253₂₄ 254₃₂ 7 εὐρύτονος s 9 αἰτωλοῖς s ἰτα-
λικοῖς s³a 14 δπον s 17 τράμπεια V *Τράμπνια? 19 τραμπό-
λας praeter Pr A 11 *Τραμπνίας? 32 δρῶν s³ cf. P

- τῶν δὲ Αἰθίων μέμνηται καὶ | καὶ Αἰθῖκες ὁμοίως, ὧν καὶ
 Ὅμηρος | Ὅμηρος μέμνηται
 τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὤσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσε
 (B 744). ss³ s⁴
- 5 δράκοντα δὲ εἶπε τὸν ἀνελόντα | *δράκων ὁ Πολυσπέρχων ὡς
 ss³ διὰ τὸ ἰῶδες τοῦ φαρμά- | φαρμάκοις αὐτὸν ἀνελών.*
 κου ss³ s⁶.
- Ἡρακλῆ δῖχα τοῦ ἦ γραπτέον, ὅτι *ἦ* ἐμπροσθεν συλλαβῇ
 ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου *τοῦ φ.*
- 10 803 τὸν Αἰακοῦ τὸν Ἡρακλῆ τοῦτον ἀπὸ ταύτης λέγει
 P κατὰγεσθαι τῆς σειρᾶς T παρόσον Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν
 κατὰ πατέρα εἰς Ἡρακλέα καὶ Περσέα ἀνάγει τὸ γένος, κατὰ
 δὲ μητέρα εἰς Νεοπτόλεμον, Ἀχιλλέα καὶ Αἰακόν |. s³ s⁴
- 804 Τημενείων ὁ | Τημενὸς οὗτος ἐκγονος ἦν Ἡρα-
 15 κλέος | s⁴. Ἡρακλέος γὰρ καὶ Δηϊανείρας Ὑλλος, Ὑλλου δὲ καὶ
 Ἰόλης τῆς Εὐρύτου Κλεόδοτος, Αἰχας καὶ Κῆρυξ, Κλεόδοτου
 δὲ καὶ Περιδέας ὁ Τημενὸς οὗτος καὶ ἑτεροί. s⁴? *ἄποθεν
 τὸ πῶ μακρόν, διότι ἐκτείνεται ὑπὸ τοῦ δασέος καὶ ἐστι
 κοινὴ συλλαβή. ἄπω δὲ καὶ ἄπωθεν ἀττικῶς μεγάλα γρά-
 20 φονται.*
- 805 Πέρην δέ μιν τὸν | *ἦ Πέρην ὄρος Τυρσηνίας | P
 Ὀδυσσεά φησὶν ἐν Πέρην ὄρει ἐνθα φησὶ τὸν Ὀδυσσεά
 τῆς Τυρσηνίας ss³ |
 κεῖσθαι καέντα ἐν Γορτυναίᾳ.* πῶς *δὲ* ὁ αὐτὸς ἐν Εὐρυτάνῃ
 25 ss³ s⁴ | τῆς Ἡπείρου | s⁴ καὶ Τυρσηνίᾳ κεῖσθαι συνέβη; ss³ s⁴
 ἦ ὅτι μετετέθη ἀπὸ Εὐρυτά- | καὶ ὁ μὲν Τζέτζης κακοπλά-
 νων εἰς Πέρην ἢ ἐπειδὴ | στως αὐτὸν φησι τὸν Ἀνκό-
 μῦθος φέρεται ὅτι μετὰ τὸ | φρονα γράφειν καὶ ἐναντίως
 ἀνελεῖν αὐτὸν τὸν Τηλέγονον | οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, ὡς ἐδειξε
 30 Κίρκη φαρμάκοις ἀνέστησε | πολλάκις, ἀλλὰ καὶ *αὐτὸν*
 καὶ ἐγήματο ss³ (Κασσιφόνην) | ἐαυτῷ, ὥσπερ καὶ ἐνταυθοῖ
 Τηλεμάχῳ καὶ s Πηνελόπην | *φησι γράψαι καὶ* ἐν τῷ κα-

6 τῶν φαρμάκων s³ s⁶ variat T

16 Κλεοδαῖος Her. VI 52 all.

17 Περιδέας Dind. sch. Eur. Or. 626

24 εὐρυτάσι s³ s⁴ ✕ Εὐρυταίνῃ?25 τυρσηνίοις s τυρσηνικοῖς s³

31 (Κασσιφόνῃ) T 32 πηνε-

λόπη s cf. T 255₂

Τηλεγόνη ἐν Μακάρων νή- | τωτέρω στίχῳ τῷ λέγοντι δταν
σοις ss³. | στενάζων τὰς κήρας τοῦ
| παιδὸς Τηλεμάχου καὶ τῆς

- δάμαρτος Κίρκης ἀποθάνη· καὶ φησι γελῶν πολλὰ εἶναι
5 τὰ ἐναντία ἐνταῦθα· ἐν μὲν δι τανῶν πρώην ὑπὸ Τηλεγό-
νου *νῦν* πάλιν ὡς ζῶν ἀποθνήσκει διὰ τὸν θάνατον Κίρκης
καὶ Τηλεμάχου. καὶ ἐν μὲν εἶναι τοῦτό φησιν ἐναντίον καὶ
ἀνακλόουθον, δεύτερον δὲ ἀνακλόουθον φῆς τοῦτο, ὃ Λύκο-
φρον· ζῶντος Ὀδυσσεὺς ἢ τεθνηκότος ἐπιγαμία γέγονε Τηλε-
10 μάχου τοῦ Ὀδυσσεὺς καὶ Κασσιφόνης τῆς Κίρκης παιδός·
εἰ μὲν ζῶντος, πάντως οὐ προανείλεν αὐτὸν ὁ Τηλέγονος ὡς
ἄγνωστον — ἐγίνωσκε γὰρ ἂν τοῦτον ἰδὼν ἐν τοῖς τοῦ
παιδὸς γάμοις — εἰ δὲ τεθνηκότος, πῶς ὁ ἤδη θανὼν
πάλιν ὥσπερ ἀπὸ μηχανῆς κωμικῆς ζωοθεῖς ὑπὸ σοῦ παρεισ-
15 ἀγεται τὴν Κίρκην θανοῦσαν θρηγῶν καὶ Τηλέμαχον *καὶ
τῷ πάθει αὐτῶν τελευτῶν*; ἐμοὶ μὲν, *ὃ Λύκοφρον*, ἀνα-
κλόουθα ταῦτα *καὶ γελοιωδέστατα* φαίνεται, οὐ μόνον *δὲ*
τὰ τοιαῦτα *σὰ φήματα*, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν πειρωμένων *ἐν
τοῖς τοιοῦτοις* συμμαχεῖν σοι· φασὶ γὰρ τινες *ἀσχεπτότεροι
20 καὶ ἀπαίδευτοι* δι τανόντα τὸν Ὀδυσσεῖα ὑπὸ Τηλεγόνου
Κίρκῃ φαρμάκοις ἀνέστησεν ἢ προαναιρεθεῖσα Τηλεμάχῳ
καὶ μὴδ' αὐτὴν ἐγείρει δυναμένη. καὶ λοιπὸν ἢ παροιμία
ἐπὶ ταύτῃ πεπλήρωται ἄλλων λατρὸς αὐτὸς ἔλκεσι
βρύων (Plut. pass. Eur. fr. 1086N) ἢ ὡς | ὁ νεκρὸς ἐκεῖνος sch. Ar.
25 ὁ σωτὴρ Σιμωνίδου | καὶ αὕτη τῷ Ὀδυσσεὶ τεθνηκυῖα χάριτας τ. δ' 16
παρέχει. ταῦτά φησιν ὁ Τζέτζης *περὶ τούτων τῶν κακο-
πλάσιων καὶ ἀνακολούθων καὶ ἐναντίων τοῦ τε κεῖσθαι τὸν
Ὀδυσσεῖα ἐν Ἡπείρῳ καὶ Τυρσηνίᾳ καὶ ἐτι πλέον περὶ τοῦ
ὑπὸ Τηλεγόνου θανάτου αὐτοῦ καὶ πῶς πάλιν φαίνεται ζῶν
30 καὶ θνήσκων διὰ τὸν θάνατον Κίρκης καὶ Τηλεμάχου*.
ἄλλοι δὲ φασὶ περὶ μὲν τοῦ πρώτου λόγου δι τῶς | μετ- 253a.
ετέθῃ ἀπ' Εὐρυτάνων καὶ Ἡπείρου εἰς Τυρσηνίαν |. καὶ
τοῦτο μὲν τῷ Τζέτζῃ ὡς ἐχόμενον πιθανότητος οὐ πανταχοῦ
ἀπόβλητον φαίνεται, *διὰ δὲ τὸ ἐν πολλοῖς τὸν Λύκοφρονα
35 τοιοῦτον εὐρίσκειν τοιαῦτα πάντα μισεῖ*. ἄλλοι δὲ φασιν
δι | ἀναιρεθεῖς ὁ Ὀδυσσεὺς ὑπὸ Τηλεγόνου πάλιν ὑπὸ ib. ss

τῆς Κίρκης φαρμάκῳ ἀνέστη καὶ ἐγῆματο *Κασσιφόνην* Τηλεμάχῳ, Πηνελόπην δ' ἐν Μακάρων νήσοις ἐγῆματο Τηλεγόνῳ.

806 ἐν Γορτυναίᾳ· Θεόπομπός φησιν ὅτι παραγενόμενος ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ τὰ περὶ τὴν Πηνελόπην ἐγνωκῶς P ἀπῆρεν εἰς | Τυρσηλίαν | καὶ ss²s³s⁴ ἐλθὼν ss³ ᾤκησε τὴν *P | Γορτυναίαν | ἐνθα καὶ τελευτᾷ ss²s³s⁴ *ὑπ' αὐτῶν* s³s⁴ μεγάλως τιμώμενος s³ (FGH I 296).

808 παιδός τε· ὁ Τηλέμαχος ἐγάμησε Κασσιφόνην 10 θυγατέρα Κίρκης. καὶ τὴν μὲν Κίρκην ἀναιρεῖ ὁ Τηλέμαχος μὴ βουληθεὶς φέρειν αὐτῆς τὰ προστάγματα, ἀναιρεῖται δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ Κασσιφόνης τῆς γαμετῆς ἐκδικούσης τὴν μητέρα. ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ὅτι ἀποθανεῖται ὁ Ὀδυσσεὺς P ὁρῶν τὰ παθήματα | Κίρκην | ἀναιρουμένην ὑπὸ Τηλεμάχου, 15 τὸν δὲ ὑπὸ Κασσιφόνης ss³s⁴ τῆς ἰδίας αὐτοῦ θυγατρὸς. s³

811 Γλαύκωνος· τὸν Γλαῦκον s³ | Γλαῦκωνα εἶπε, ἔστι (25131), ὁμῶς καὶ πάλιν ἐρῶ. δὲ υἱὸς Πασιφάης καὶ Μίνως | τὸν Γλαῦκον Γλαυκῶνα εἶπε, Ἄψυρτος δὲ | υἱὸς Αἰήτου | Γλαῦκος δὲ καὶ Ἄψυρτος καὶ 20 Κίρκη δὲ καὶ Αἰήτης καὶ Πασιφάη ἀδελφοί | οἱ δὲ τούτων Κασσιφόνη καὶ οἱ λοιποὶ, οὗς εἶπον | αὐτανέψιοι ἦτοι ἐξά- P παῖδες δηλονότι αὐτανέψιοι | δελφοί |. ἀδελφῶν γὰρ, ὡς ὁ δὲ Γλαῦκος εἰς μέλιτος πί- ἔφην, παῖδες Πασιφάης ὁ θον ἐμπεσὼν ἀπέθανεν. ss³ Γλαῦκος, Αἰήτου ὁ Ἄψυρτος, 25 Μίνως καὶ Κίρκη καὶ Αἰήτης Κίρκης δὲ ἡ Κασσιφόνη. ὁ δὲ παῖδες Ἑλλίου. υἱὸς οὖν Μίνως Γλαῦκος, Αἰήτου δὲ Ἄψυρτος, Κίρκης δὲ Κασσιφόνη. ἄπεπνίγη, ἀνεζωώθη δὲ, ὡς 20 πον 26421 29 πολυίδου a m² b γ1 om. γ2 cf. Wagn. ad Ap. φασιν, ὑπὸ τοῦ μάντεως Πολυ-

23 Γλαῦκος — Ap. III 17

1 φαρμάκοις II 4 Θεόπομπος — τελευτᾷ 7 post Κασσιφόνης 15 praeefixo lemmate αὐτὸς πρὸς Διὶν s 5 Ὀδυσσεὺς (εἰς Ἰθάκην) ? τῆς πηνελόπης s²s³ 7 αὐτοῦ s³ om. a 9 ἐγῆματο s³ ἐγῆμε T 23 πίθον μέλιτος γέμοντα s³s⁴ 25 Μίνως — ἐξάδελφοι 29 post τόν 26421 29 πολυίδου a m² b γ1 om. γ2 cf. Wagn. ad Ap.

εἶδον τοῦ υἱοῦ Κοιρανοῦ. ψηλαψὼν γὰρ τὸν Γλαῦκον ὁ πατήρ
αὐτοῦ Μίνως οὐχ εὗρισκεν, ἐδόθη δὲ τούτῳ χρησμὸς ἐκεῖνον
εἰπεῖν περὶ τοῦ παιδός, ποῦ αὐτὸν εὕρήσει, ἔτι δὲ καὶ
ἀναστήσειν αὐτόν, ὃς εἶπῃ, τίνι ὁμοίός ἐστιν ἢ τρίχρωμος
5 τοῦ Μίνως βοῦς ἢ ἐν τοῖς ἀγροῖς. Πολύειδος δὲ εἶπεν αὐτὴν
ὁμοίαν εἶναι βάρου καρπῷ καὶ ὁ Μίνως κατέσχευεν αὐτόν
εἰπεῖν, ποῦ ἐστιν ὁ Γλαῦκος, ὃ δ' ὑπὸ τῆς μαντικῆς εἶπεν
αὐτόν ἐν τῷ πύθῳ εἶναι πεπνιγμένον. εὐρεθέντος δὲ αὐτοῦ
νεκροῦ συναπεκλείσθη αὐτῷ | ἐν τινι οἰκίῳ T ὥστε ζῶ-
10 σαι αὐτόν. ἰδὼν * δὲ * δράκοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἐρχόμενον
| θέλων ἀγριῶσαι τὸν δράκοντα, ὅπως ἀναιρεθῇ ὑπ' αὐτοῦ T
βαλὼν τυχαίως ἀνείλεν αὐτόν. ἕτερος δὲ δράκων ἐλθὼν βο-
τάνην ἐπιθεὶς τῷ τεθνηκότι δράκοντι ἤγειρεν αὐτόν. ταύτην
15 οὖν λαβὼν τὴν βοτάνην ὁ Πολύειδος ἐπιθεὶς τῷ Γλαύκῳ
ἤγειρεν αὐτόν. Μίνως δὲ οὐδὲ οὕτω τὸν Πολύειδον εἶα
ἐκτοτε εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα τὸ Ἄργος ἀπελθεῖν πρὶν τῷ
Γλαύκῳ διδάξαι τὴν μαντικὴν καὶ ὃς διδάσκει αὐτόν. ἀπο-
πλέων δὲ εἶπε τὸν Γλαῦκον εἰς τὸ ἑαυτοῦ στόμα ἐμπτύ-
σαι καὶ τοῦτο ποιήσας ὁ Γλαῦκος πάλιν τῆς μαντικῆς ἐπε-
20 λάθετο ||.

813 ἄστρεπτον Ἄδην· ἐπεὶ πρῶτον, ὡς ληροῦσιν (253₃₀),
ὑπὸ Κίρκης ἀνέστη ἀποθανόν· ἐγὼ δὲ φημι, ἐπεὶ κατήλθεν
εἰς Ἄδην διὰ τὸν Τειρεσίαν καὶ ἀνῆλθε πάλιν, ὃ καὶ ἀλλη-
γορεῖται ὅτι καὶ λεκανομαντεῖαν ἐποίησε καὶ τὴν Τειρεσίον
25 ψυχὴν ἠρώτησε. τούτου χάριν φησὶν ὅτι ἄστρεπτον Ἄδην
ὑπείσέλθοι, καὶ * οὐ * τοιοῦτον οἶον ὅτε κατήλθε ζήτων τὴν
ψυχὴν Τειρεσίου καὶ πάλιν ἀνῆλθε. T

P 817 κἀνθῶνα | τὸν ὄνον | ἐν ᾧ γράφε. λέγεται δὲ τὸ
ss³ μεσσαβοῦν δὲ ἀντὶ τοῦ | ζευγνύειν κυρίως βόας, κατα-
29 | ζευγνύειν | s | χρηστικῶς δὲ καὶ ἕτερα ζῶα.
| μέσσαβα γὰρ λέγονται αἱ τοῦ ζυγοῦ γλυφαί | ἐνθα οἱ αὐ-

31 μέσσαβα sch. Hes. E 469

4 ὁμοία d 5 πολύειδος a m² II 7 μαντείας c Ap. 8 ἐν —
v. Wagn. 14 πολύειδος a m² b om. c 15 πολύειδον a m² II 17 αὐ-
τόν τῷ deinde lacuna 22 fere litterarum γ1 18 κελύει II Ap.
19 τὴν μαντικὴν c Ap. 24 λεκανομαντεῖαν Hist. II 633 26 ὑπείσέλθη a
ὕπεισῆλθε γ2 30 ἐλαύνειν

χένες τῶν βοῶν δέδονται. καὶ Καλλιμαχος μέσσαβα βοῦς
 ὑποδύς (fr. 513). ss³ s⁴ τὰ ἄκρα τῶν ζυγῶν, ἐν οἷς ὑπο-
 βάλλονται τῶν βοῶν οἱ τράχηλοι. s² ὁ δὲ Λυκόφρων ἀδεία
 στιχουργίας πῇ μὲν διπλασιάζει τὰ σύμφωνα, πῇ δὲ ἀφαι-
 5 ρεῖ τὰς διπλῶς καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν παντοίως τὴν ἀλήθειαν
 συγχέει καὶ ἱστοριῶν ψεύδεσι καὶ βαρβάρους παραφθοραῖς
 καὶ τόπων καὶ λέξεων, οἷς πᾶσι καὶ σκντεὺς χρησάμενος οὐκ
 ἂν ἐστενώθη πρὸς στιχουργίαν. μέσσαβα δὲ καὶ μεσσαβοῦν
 διὰ β' ὅσῳ γράφων τις αἰολικῆς διαλέκτου (2512a) τοῦτο λε-
 10 γέτω, καὶ ὁ Λυκόφρων οὗτος Χαλκιδεὺς ἦτοι Ἀττικὸς ἐστίν
 (2115 11212^b).

815 ὃ σκέτλι· φασὶ *γάρ* ὅτι ὁ Ὀδυσσεὺς Τ ἦνίκα
 s² s³ s⁴ γὰρ s² s³ οἱ Ἕλληνες ἠνάγκαζον s³ s⁴ αὐτὸν Τ ἐπὶ Τροίαν
 s² s⁴ στρατεύεσθαι, ὑπεκρίθη μαίνεσθαι ζεύξας βοῦν σὺν ὄνῳ
 15 καὶ ἀροτριῶν. s² s³ s⁴

ἀναγκαζομένων τῶν Ἑλλήνων Παλαμήδης *δὲ* αὐτὸν ἐξή-
 Παλαμήδης λαβὼν τὸν υἱὸν λεγξεν Ἕλλησι· Τηλέμαχον γὰρ
 Τηλέμαχον ἐπὶ τὴν αὔλακα τὸν Ὀδυσσεὺς παῖδα λαβὼν
 ἐθήκε μικρὸν ὄντα εἰπὼν· εἰ τέθεικε πρὸ τοῦ ἀρότρου,
 20 μὲν ἑάσει, γινώμεν ὅτι μαίνε- φοβηθεῖς δὲ Ὀδυσσεὺς, μὴ
 ται· εἰ δ' οὐκ ἑάσει, σωφρο- πλήξῃ τὸν παῖδα, τὸ ἀροτρον
 νεῖ καὶ ἡμᾶς παίζει. ὁ δὲ θει- ἐπέσχε καὶ ἐγνώσθη τοῖς Ἕλ-
 ρήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ ἀνε- λησιν ὅτι πλαστιῶς ἐμαίνετο.
 λάβετο καὶ εὐθύς ἐλαβον αὐ- *ἀλλ' ὥς τὴν Ὀδυσσεὺς πᾶ-
 25 τόν. s³ σαν ὑπόθεσιν προυπεσχέθη,

κεφαλαιωδῶς λεκτέον καὶ μετὰ ταῦτα τῶν καθεξῆς ἀψόμεθα.*

Ὀδυσσεὺς μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν ἐξωσθεὶς ἀνέμοις
 καταίρει πρὸς Κίκονας καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν Ἰσμαρον πορ-
 30 θεῖ | τὴν νῦν λεγομένην Μαρώνειαν | καὶ ἐμαλλεν ἀποπλεῖν, sch. 40
 οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ οὐκ εἴων αὐτόν. τῇ ἐπαύριον δὲ οἱ ἡπει-
 ρῶται Κίκονες πασσυδὴ ἀθροισθέντες πανηγυρίως ἐμάχοντο,
 περὶ δὲ ἐσπέραν οἱ Ὀδυσσεὺς ἡττῶνται ἀποβαλόντες ἀνδρας

1 μέσσαβα βοῦς | μεσάβους s³ b μεσσάμβους a om. c 2 ὑποδήσας s³

13 οἱ Ἕλληνες | Ὀδυσσεὺς s² ἠναγκάζετο s² 23 ἀνελάβετο —

ἐλαβον cf. 372s Georg. Pach. I 552 W 27 seorsum hoc argumentum e

misc. codd. Matranga AR II 520 (a) et ALudwich in Ind. hib. lect. 1898

p. 3 (II) ediderunt

Lycophronis Alexandra. II.

- οβ' ἡγουν ἀφ' ἐκάστης νηὸς ἄνδρας εἴ· ἰβ' γὰρ εἶχε ναῦς δ' Ὀδυσσεύς. οὕτω δὲ ἡττηθέντες ἀκουσίως ἀπέπλεον, ἀνέμοις δὲ συσχεθέντες δεινοῖς καὶ μόλις ἐξεληθόντες εἰς γῆν β' ἡμέρας ὅλας ἔκειντο πρὸς τὴν γῆν, τῇ τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ πλεῖν
- 5 ἀπαρξάμενοι μικροῦ δεῖν ἀβλαβεῖς ἵκοντο πρὸς τὰς πατρίδας· ἀπὸ *δὲ* Μαλέου ἀκρωτηρίου Πελοποννήσου ἐξωσθέντες θ' νυχθήμερα δεινοῖς ἀνέμοις ἐφέροντο, τῇ δεκάτῃ δὲ ἡμέρᾳ τῇ γῇ τῶν Λωτοφάγων | ἡγουν τῶν Καμαριναίων | προσέ- schol. : πλευσαν. ὑδρευσάμενοι δὲ δειπνοῦσι περὶ τὰς ναῦς, εἴτα
- 10 ἐπεμψαν γ' ἰδεῖν τὴν χώραν, οἱ γευσάμενοι τοῦ λωτοῦ ὑποστρέφειν οὐκ ἤθελον. δῆσας οὖν αὐτοὺς δ' Ὀδυσσεύς ἀπέπλεε καὶ ἤλθον νυκτὶ οὐκ εἰδότες εἰς νῆσον μικρὰν τῶν Κυκλώπων, ἐρημον, αἶγας δὲ ἀγρίας πολλὰς ἔχουσαν, ὧν τῇ ἐπαύριον *ρ'κη' θηράσαντες εἰσιτῶντο πανημερίως. : 160
- 15 πρὸς δὲ ἐσπέραν καὶ πῦρ ἐβλεπον ἐν τῇ γῇ τῶν Κυκλώπων καὶ φωνῆς ἀμυδρῶς ἤκουον· τῇ ἐπαύριον δὲ τὰς μὲν ἰα' ναῦς Ὀδυσσεύς αὐτοῦ καταλιπὼν ἐν τῇ μικρᾷ νήσῳ τῇ ἑαυτοῦ μόνη ἀποπλεῖ πρὸς τὴν γῆν τῶν Κυκλώπων κωπηλασίᾳ χρησάμενος καὶ περὶ τινα πετρῶδη καὶ ἀπόκρυφον αἰγιαλὸν
- 20 καὶ ταύτην ἀποκρύπτει τὴν ναῦν αὐτοῖς λοιποῖς ἐταίροις, αὐτὸς δὲ ἰβ' λαβὼν ἐταίρους μόνους καὶ οἶνον | Μαρωνείτου | sch. : 4 ἀσχὸν καὶ βρώματα εἰσῆλθεν εἰς τὸ τοῦ Κύκλωπος σπηλαῖον ἐκεῖνου περὶ νομὴν τῶν προβάτων ἡσυχολημένου. ἱκετευόντων δὲ τῶν φίλων φαγεῖν τυροῦ καὶ γάλακτος καὶ τῶν προβά-
- 25 των καὶ λαβεῖν καὶ ὑποχωρῆσαι οὐκ ἤθελεν, ἕως δ' Κύκλωψ πρὸς ἐσπέραν ἔλθων αὐτοὺς ἐν τῷ σπηλαίῳ κατέσχε καὶ ἠρώτησε, ποῦ τε ἡ ναῦς αὐτῶν καὶ πῶς αὐτὸς καλοῖτο. ὁ δὲ αὐτὸν ἀπατᾷ τὴν ναῦν μὲν εἰπὼν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος λυθῆναι, αὐτὸν δὲ Οὔτιν καλεῖσθαι. ὁ δὲ β' λαβὼν τῶν
- 30 Ὀδυσσέως ἐταίρων κατέφραγεν, εἴτα ὁμοίως καὶ τῇ ἐπαύριον β' φαγὼν καὶ τοὺς λοιποὺς κλείσας ἐξήλανε τὴν ἀγέλην ἐπὶ νομῇ. οἱ δὲ περὶ τὸν Ὀδυσσέα εὐτρεπίσαντες ξύλον ἀπωξυμένον ὑπὸ πυρκαϊᾷ ἔθεντο ὥστε ξηρανθὲν στερεωθῆναι καὶ συνέθεντο τούτῳ τυφλῶσαι αὐτόν, ὃ καὶ ἐποίησαν.
- 35 ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ πρὸς ἐσπέραν καὶ εἰσελάσαντος εἰς τὸ σπηλαῖον πάντα τὰ πόλμνια καὶ πάλιν β' τούτων φραγόν-

τος κιονῶσιν αὐτῷ καὶ οἶνον, οἱ δὲ καὶ μεθύσαντες τυφλοῦ-
 σιν αὐτόν. τοῦ δὲ βοῶντος προσῆλθον οἱ Κύκλωπες πάν-
 τες, ἀκούσαντες δὲ βοῶντος αὐτοῦ 'Οὔτις με ἐτύφλωσε'
 5 μεμνηνέαι δοκήσαντες αὐτόν ὑπεχώρησαν. ὁ δὲ τῇ πρώτῃ
 τὰ ποίμνια ἐκβάλλει περὶ τὴν θύραν τοῦ σπηλαίου καθε-
 σθείς, ὅπως ὕστερον κλείσας τὸ σπήλαιον καὶ ἔνδον αὐτοὺς
 εὐρὼν ἀνέλῃ, ἐκεῖνοι δὲ ἐξεληθόντες ὑποκάτω τῶν προβάτων
 καὶ αὐτῶν πολλὰ ἐμβαλόντες τῷ πλοίῳ ἀπέπλεον. καὶ βοη-
 σάντων αὐτῶν ὁ Κύκλωψ ἀκηχοῶς καὶ λίθον βαλὼν εἰς τὴν
 10 θάλασσαν ἔστρεψεν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος τὴν ναῦν αὐτῶν εἰς
 τὴν γῆν. ὥς δὲ πάλιν ἀποπλέοντες ἐβύων, ἤρᾱτο τῷ Ποσει-
 δῶνι μὴ ἀπελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὰς πατρίδας καὶ πάλιν ὁμοί-
 ως λίθον βαλὼν ἤνεγκεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν. εἶτα λοιπὸν
 ἀποπλεύσαντες ἦλθον εἰς τὴν μικρὰν νῆσον, ὅπου καὶ αἱ
 15 λοιπαὶ *νῆες αὐτῶν*, εὐρον δὲ δακρύοντας τοὺς ἑταίρους.
 καὶ τότε μὲν εὐωχηθέντες κοιμῶνται, τῇ ἐπαύριον δὲ κώ-
 παις πλέοντες ἦλθον εἰς τὴν Αἰόλον καὶ διατρίψαντες ἐκεῖ
 μῆνα λαβόντος Ὀδυσσέως παρ' Αἰόλου τὸν τῶν ἀνέμων
 ἀσκὸν ἀπέπλεον ἐν ζεφύρῳ θ' νυξὶ καὶ ἡμέραις, τῇ δεκάτῃ
 20 δὲ ἀνθρώπους καὶ πῦρ καὶ καπνὸν ἐβλεπον τῇ Ἰθάκῃ.
 κεκμηκότος δὲ Ὀδυσσέως καὶ καθευδήσαντος λύουσι τὸν
 ἀσκὸν νομίσαντες χρήματα ἔχειν καὶ ἐκχυθέντων τῶν ἀνέ-
 μων ἀναρπάξας αὐτοὺς ὁ κλύδων πάλιν στρέφει πρὸς Αἰο-
 λίαν. Αἰόλος δὲ αὐτοὺς ἰκετεύοντας ἀποπέμπει ὥς θεοῖς
 25 ἐχθροῦς. οἱ δὲ εἰρεσίᾳ ἐξῆμαρ πλέοντες ἐβδόμῃ παρὰ Λαι-
 στρυγονίαν ἦλθον, κατελθόντες δὲ οἱ Λαιστρυγόνες κατέαξαν
 τὰς ἰα' ναῦς αὐτῶν πέτραις σὺν τοῖς λαοῖς πᾶσι, μόνος δὲ
 Ὀδυσσεὺς ἀποκόψας τῆς ἑαυτοῦ νεῶς τὰ πρυμνήσια ἔφυγε.
 κώπαις δὲ πλέοντες ἦλθον εἰς τὴν Αἰαίην νῆσον τῆς Κίρ-
 30 κης, ἣτις ἐθρησιοποιεῖ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ β' ἡμέραις
 ὄλαις ἔκειντο ἐπὶ τῆς γῆς θρηγοῦντες. τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ δια-
 ρηθέντες εἰς β' μέρη ἕστησαν ἐν μὲν τῷ ἐνὶ Εὐρύλοχος καὶ
 κβ' ἑταῖροι, ἐν δὲ τῷ ἐτέρῳ κβ' ἑταῖροι καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ
 κληρωθέντες ἔπεσεν ὁ κληρὸς ἐπὶ τὸν Εὐρύλοχον ὥστε ἀνελ-

5 ἐκβάλλον α 9 λαβὼν b γ2 10 θάλασσαν ἔστρεψε b γ2
 ἔστρεψε δὲ b γ2 17 αἰόλους α b αἰόλον α m² b m² γ2 αἰολίαν γ1 cf. 238s
 19 νύκτας καὶ ἡμέρας b 20 δὲ τὴν Ἰθάκην καὶ om. τῇ ἰθ. II

θεῖν τοὺς μετ' αὐτοῦ ἐπὶ Κίρκην. ἀνελθὼν δὲ σὺν ἐκείνοις
 εἶδεν ἔξωθεν τῆς αὐλῆς τῆς Κίρκης λύκους καὶ λέοντας ἡμέ-
 ρους σαίνοντας αὐτοὺς ταῖς οὐραῖς· εἰσελθόντων δὲ τῶν
 φίλων αὐτὸς ἔξω ὑπελείφθη. κάκεινους μὲν ἡ Κίρκη χοίρους
 5 ποιεῖ δοῦσα πιεῖν αὐτοῖς οἶνον μεμιγμένον τυρῶ, ἀλφίτοις
 καὶ μέλιτι, Εὐρύλοχος δὲ ἤλθε πρὸς Ὀδυσσεά καὶ τοὺς λοι-
 ποὺς ἀφωνίᾳ μὲν συνεχόμενος, ἐξ ὀφθαλμῶν δὲ ἀστακτὶ
 καταρρέων τὰ δάκρυα. μόλις δέ ποτε εἰς ἑαυτὸν γεγονῶς τὸ
 πᾶν ἀφηγεῖται καὶ Ὀδυσσεὺς αἰτεῖ αὐτὸν τὴν ὁδὸν ὑποδεῖξαι·
 10 ὥς δ' οὐκ ἐπέλθετο, μόνος Ὀδυσσεὺς τῆς πορείας ἀπάρχεται.
 Ἐρμῆς δὲ αὐτῷ συναντήσας τὰ τῆς Κίρκης πάντα κατέ-
 λεξε καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὸ μῶλυ, ὅπερ ἐστὶ βοτάνη ἀντιπα-
 θοῦσα μαγείαις. καὶ οὕτως πρὸς Κίρκην ἐλθὼν οὐ μόνον
 οὐκ ἐθρηριοποιήθη, ἀλλὰ καὶ τὸ ξίφος ἐπ' αὐτὴν ἐλκύσας
 15 ἤπειγε καὶ τοὺς φίλους αὐτῷ πάλιν ἐκ χοίρων ἀνθρώπους
 ποιῆσαι. κατελθὼν δὲ Ὀδυσσεὺς ἀνήγαγε καὶ τοὺς ἑτέρους
 φίλους αὐτοῦ τοὺς μετὰ Εὐρύλοχου καὶ χρόνον παρὰ τῇ
 Κίρκῃ διέτριψαν συγκαθεύδοντος Ὀδυσσεὺς τῇ Κίρκῃ. μετὰ
 δὲ τὸ μέλλειν αὐτοὺς ἀποπλεῖν εἶπεν αὐτοῖς μὴ ἄλλως εἶ-
 20 ναι αὐτοῖς εἰμαρμένον ἀποπλεῖν, εἰ μὴ κατέλθωσι πρὸς Ἄδην
 καὶ χρῆσονται μαγείαις ἐκ τῆς Τειρεσίου ψυχῆς. καὶ δὴ δι'
 ὅλης ἡμέρας πλέοντες κατήλθον διὰ τοῦ ἑσπερίου καὶ Κιμ-
 μερίου Ὀκεανοῦ καὶ πυγούσιον βόθρον ὀρύξαντες καὶ σφά-
 ξαντες κριὸν καὶ διν θήλειαν ἐξέχεον εἰς τὸν βόθρον τὸ
 25 αἷμα καὶ ἔθυσαν χοὴν τοῖς νεκροῖς. καὶ ἤλθον αἱ ψυχαὶ
 πιεῖν αἷμα, Ὀδυσσεὺς δὲ κατέχων τὸ ξίφος οὐκ εἶα πίνειν,
 πρὶν ἂν αὐτῷ καταλέξειαν ἅπερ βούλοιο. καὶ πρώτη μὲν
 ἡ Ἐλπήνορος ἤλθε ψυχὴ, ὅς ἐν τῇ Κίρκης οἰκίᾳ ἔτι ἄθαρπ-
 τος ἔκειτο, δευτέρα δὲ ἡ Ἀντίκλεια, ἡ μήτηρ Ὀδυσσεὺς, εἶτα
 30 Τειρεσίας, ὅς πάντα τὰ μέλλοντα αὐτὸν καταλήψεσθαι ἔμαν-
 τεύσατο. καὶ μετὰ ταῦτα πάντες οἱ ἥρωες ἤλθον καὶ αἱ τῶν
 ἡρώων γυναῖκες λέγοντες αὐτῶν ὃ καθένα, τίς τε εἴη καὶ
 τί πεπόνθει. εἶτα φοβηθέντες, μὴ καὶ ἡ Γοργὼ ἐξέλθῃ,
 ἐμβάντες πάλιν εἰς τὴν αὐτῶν ναῦν ὥς πρὸς τὴν Κίρκης
 35 νῆσον πρὸς αὐγὰς κειμένην ἀπέπλευσαν. καὶ θάψαντες τὸν

- Ἐλπήνορα ἀποπλέουσι παρὰ τῆς Κίρκης τὰ χρειώδη λαβόν-
 τες καὶ τοῦ Ὀδυσσεύς μαθόντος παρ' αὐτῆς ὅσα καὶ παρὰ
 Τειρεσίῳ, τὰς σειρήνας, τὰς Πηλεΐδας, τὴν Σκύλλαν, τὴν
 Χάρυβδιν, τὰς βοῦς Ἑλλίου καὶ πάντα ἀπλῶς. κηρῶ γὰρ
 5 ὁ Ὀδυσσεὺς ἀλείψας τὰ ὄτα τῶν ἐταίρων παρέπλει αὐτὸς
 ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ ἐκκεμήσας ὧν καὶ ἀκάλυπτα ἔχων τὰ ὄτα.
 παρελάσαντες οὖν τὸν λειμῶνα τῶν σειρήνων καὶ τὰ μέλη
 ἐκείνων, ὅφ' ὧν θελεγόμενοι ἀπέθνησκον οἱ ἀκούοντες, λύουσι
 τὸν Ὀδυσσεῖα τοῦ ἱστοῦ. ἔπειτα παρέπλευσαν | τὰς Πηλεΐ-
 10 κτὰς πέτρας. αἱ πρὸς ἀλλήλας ἐκρούοντο καὶ φοβερὸν ἀπε-
 τέλουν τὸν κτύπον — αὐταὶ δὲ καὶ Κυάνεαι λέγονται | κείν-
 ται δὲ μεταξὺ Κιλικίας καὶ Παμφυλίας καθ' Ὅμηρον καὶ
 τινὰς ἐτέρους †T — ἦλθον δὲ διὰ Χαρύβδews καὶ Σκύλλης,
 πλησίον μᾶλλον τῆς Σκύλλης. ἀφαρπαγόντων δὲ παρὰ τῆς
 15 Σκύλλης ἐκ τῆς νεῶς ἀνδρῶν 5' οἱ λοιποὶ συντονώτερον τῇ
 εἰρεσίᾳ χρησάμενοι ἐφυγον. περὶ δὲ νύκτα τοῦ Ἑλλίου νήσω
 Θρινακίᾳ προσπελάζουσι καὶ Ὀδυσσεὺς παραπλεῖν αὐτὴν
 ἐκέλευεν, οἱ δὲ μὴ πεισθέντες ἐξῆλθον καὶ πρῶτα μὲν Θη-
 ρεύσει καὶ Ἀγκιστρείᾳ διέζων, ὥς δὲ νότος ἔπνει πρὸς μῆνα
 20 ὄλον, ἀνελθόντος Ὀδυσσεύς εἰς τὸ ἐνδότερον τῆς νήσου
 εὐξασθαι καὶ κοιμηθέντος σφάττουσιν οἱ μετ' Εὐρυλόχου
 βόας Ἑλλίου *9* καὶ ἐσθίουσιν ἐπὶ 5' ὁλαῖς ἡμέραις, παυ-
 σαμένου δὲ τοῦ δεινοῦ ἀνέμου ἐμβάντες ὥστε πλεῖν ζεφύρῳ
 πρῶτον μεγάλῳ συνθραύονται, εἶτα κεραυνοῦνται. Ὀδυσσεὺς
 25 δὲ μόνος τὴν τρόπιν κατέχων ὀλονύκτιον ἐφέρετο, ἀνατέλλον-
 τος δὲ ἡλίου νότῳ φερόμενος ἦλθε πρὸς τὴν Χάρυβδιν καὶ
 δραξάμενος τῆς περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους ἐστώσης συκῆς
 ἀπεκρέματο περὶ αὐτὴν, τὰ δὲ ξύλα κατέδυ πρὸς τὸν βυθόν.
 ὁψὲ δὲ ἀναδύντων αὐτῶν καθεὶς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς συκῆς
 30 ἐπελάβετο τῶν ξύλων. καὶ μὲν οὕτως ἡμέρας 9' ἐνήχετο,
 τῇ δεκάτῃ δὲ περὶ τὴν Ὠγυγίαν νῆσον ἦλθε τῆς Καλυψοῦς
 καὶ 5' χρόνους ἐκείνη συνδιῆγε, τῷ δὲ ὀγδόῳ ἀπελύθη μετὰ
 σχεδίας Αἰδὸς ὀργισθέντος τῇ Καλυψοῖ. καὶ οὕτω μετὰ τῆς
 σχεδίας Ὀδυσσεὺς 15' ἡμέρας ἔπλεε, ἡ' δὲ τὴν Φαιακίαν
 35 | ἦτοι τὴν Κέρκυραν | εἶδεν. ἀνέμων δὲ γενομένων ὀργῇ Ποσει-
 schol. E. Med. 2
 *Cram. A IV 164
 schol. e 3

10 συνεκρότου II
 τῆς 5' δὲ II 23 δὲ om. II

11 κείνεται — proll. 2 a

22 ἡμέραις,

- δῶνος κατεάγη ἡ σχεδία, β' δὲ δλαῖς ἡμέραις ἐνήχετο, τῇ
 τρίτῃ δὲ ἡ Λευκοθέα ἐλεήσασα αὐτὸν δέδωκε τὸ κρηδεμνον
 αὐτῆς, μεθ' οὗ ἐξῆλθεν εἰς τὴν γῆν τῶν Φαιάκων. καὶ κατα-
 πεσὼν ἐν ὕλῃ ἐκάθευδε· τῆς δὲ Ἀλκινόου θυγατρὸς Ναυσι-
 5 κάας μετὰ τῶν θεραπευνίδων αὐτῆς ἐλθούσης πλῦναι καὶ
 τερφθῆναι παιγνίοις καὶ σφαιριζουσῶν πρὸς ἀλλήλας βοῆς
 γενομένης ἐγείρεται Ὀδυσσεὺς καὶ ἱκετεύει αὐτήν, ἥ δὲ τρο-
 φὴν καὶ εἴματα δοῦσα κελεύει τοῦτον ἐλθεῖν πρὸς τὸν οἶκον
 τοῦ ταύτης πατρὸς καὶ τὴν αὐτῆς ἱκετεῦσαι μητέρα Ἀρήτην,
 10 ὥς ἂν τύχοι οὐπὲρ καὶ βούλοιτο. ἐκεῖσε δὲ ἐλθὼν ἐρωτᾶται
 παρὰ Ἀλκινόου καὶ τῆς Ἀρήτης καὶ τὴν πᾶσαν ἦν ἔφημεν
 διηγείται ὑπόθεσιν καὶ δῶρα παρ' αὐτοῦ μυρία λαβὼν εἰς
 τὴν Ἰθάκην πέμπεται ἐσπέρῃ μὲν ἐπιβάς τῆς νεὼς ἐκ τῆς
 Φαιακίας, περὶ δὲ ἑωσφόρον πεφθακῶς ἐκεῖσε. καὶ εἰσελθὼν
 15 ὥς πένης περὶ τὸν Εὐμαιον τὸν συβώτην ἦλθε καὶ πρὸς
 τοὺς μνηστῆρας καὶ πολλὰ παρὰ πολλῶν παροινηθεὶς γνω-
 ρίζει ἑαυτὸν τοῖς οἰκέταις καὶ σὺν αὐτοῖς ἀνελὼν τοὺς μνη-
 στῆρας ἀναγνωρίζεται *καὶ* τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ καὶ συγκαθευ-
 δήσας αὐτῇ πάντα διηγῆσατο κατὰ λεπτόν, τῇ ἐπαύριον δὲ
 20 πρωῒα ἔξεισι περὶ τὸν ἀργόν. οἱ δὲ τῶν μνηστῆρων συγγε-
 νεῖς μαθόντες τὸ γεγονὸς πρῶτον μὲν εἰς τὴν Ὀδυσσεύς
 οἰκίαν ἐλθόντες θάπτουσι τοὺς νεκρούς, ἔπειτα δὲ καὶ αὐτοὶ
 ὀπλισθέντες ἐξέρχονται πρὸς τὸν ἀργὸν Ὀδυσσεὺ πολέμησον-
 τες, Ἀθηναῖς δὲ βουλῇ φιλοῦνται καὶ τὸ νεῖκος καταπαύ-
 25 ουσιν· Ὀδυσσεὺς δὲ | εἰς Εὐρυτᾶνας | ἔθνος Ἠπείρου | κατὰ AL. 799¹
 χρησμὸν ἐλθὼν θύει τὰ νενομισμένα καὶ γηραιὸς ἄγαν
 ὑποστραφεὶς κτείνεται | παρὰ Τηλεγόνου, τοῦ ἐκ Κίρκης αὐτῷ AL. 797
 γεννηθέντος υἱοῦ |· καὶ τὰ μὲν κατὰ τὸν Ὀδυσσεά οὕτως ἔχει.
- P 820 ὁ δ' αἰνόλεκτρον· περὶ Μενελάου ὁ λόγος. ss³
 30 ὁ γὰρ Λυκόφρων ἀκολουθῶν Ἡροδότῃ (II 115) τὴν Ἑλένην
 φησὶ μὴ ἐλθεῖν εἰς Ἴλιον, ἀλλ' ἀρπαγεῖσαν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου
 ἀπελθεῖν μετ' αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον, ἐνθα ὁ Πρωτεύς βασι-
 λεύων ἀφείλετο αὐτήν ἀπὸ Ἀλεξάνδρου. πορθηθείσης δὲ
 τῆς Τροίας καὶ μὴ εὐρεθείσης τῆς Ἑλένης ἐκεῖσε τότε ὁ
 35 Μενέλαος ἐλθὼν πρὸς τὸν Πρωτέα ἔλαβε τὴν γυναικᾶ ss³ s¹

12 αὐτῶν II 32 μετὰ πρωτεύς s ὁ πρωτεύς om. s ἔβα-
 σίλευεν s om. T 33 ἀφελόμενος s 35 εἴληφε s

ἐξ s³ *αὐτοῦ* (5715) s³s⁴. ὁ δὲ Μενέλαος ὁ εὐνέτης καὶ ἀνήρ | P
 ματεύων καὶ | ζητῶν | τὴν ἀρπαγεῖσαν αἰνόλεκτρον (P)
 (P) πλάτιν καὶ | γυναῖκα, παρὰ τὸ πελάζειν καὶ μίγνυσθαι.
 λέγει δὲ τὴν Ἑλένην s⁴ ματεύων δὲ αὐτὴν πῶς; ἀπὸ κλη-
 5 δόνων καὶ | φημῶν | πεπυσμένος καὶ μαθὼν, ποθῶν P
 δὲ τὸ φάσμα τὸ πτηνὸν τὸ φυγὸν εἰς αἰθέρα καὶ εἰς
 τὸν αἰθέρα ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχοῦς;
 *ἀρπαγεῖσαν· γινώσκεις ὅτι ἡρπάγη ὑπὸ Θησέως καὶ
 9 Ἀλεξάνδρου (6625^b)*.

(P) 821 <πλάτιν> | ἀπὸ τοῦ πλησιάζειν |. s³

822 φάσμα πτηνὸν· τινὲς φασιν ἐνταῦθα περὶ τοῦ (P)
 εἰδῶλον λέγειν τῆς Ἑλένης τοῦ δοθέντος παρὰ Πρωτέως τῷ
 Ἀλεξάνδρῳ ἀνθ' Ἑλένης αὐτῆς | ἐγὼ δὲ φημι οὐ καλῶς
 αὐτοὺς λέγειν. οὐ γὰρ τὸ εἰδῶλον τὸ παρὰ Πρωτέως *τῷ
 15 Ἀλεξάνδρῳ* δοθὲν πέφευγεν εἰς τὸν αἰθέρα, ἀλλὰ περὶ
 τούτου φησὶ τοῦ συμβάντος ὕστερον τῇ Ἑλένῃ, ὥς Εὐριπί-
 δης ἐν Ὁρέστη διδάσκει. κρατηθεῖσαν γὰρ ὑπὸ Πυλάδου καὶ
 Ὁρέστου τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ μέλλουσαν σφαγιασθῆναι διὰ
 τὸ μὴ βοηθῆσαι αὐτῇ τὸν Μενέλαον ἐπὶ τῇ αὐτοῦ ἀτυχίᾳ
 20 ἀρπάσας αὐτὴν Ἀπόλλων ἀνάγει παρὰ τῷ Αἰλ καὶ φαίνεται
 Μενελάῳ καὶ Ὁρέστη εἰδωλοειδῶς δεικνύων αὐτὴν (1631).
 ἡ δὲ ἐννοία οὕτως· ὁ δὲ Μενέλαος ὁ τότε καὶ τότε ποιῶν,
 ποθῶν δὲ — δηλονότι *ὕστερον* — τὸ εἰδῶλον τῆς Ἑλένης
 τὸ ἀναχθὲν εἰς οὐρανὸν ὑπ' Ἀπόλλωνος ποίους θαλάσ-
 25 σης οὐκ ἐρευνήσει μυχοῦς; καὶ ἐν τούτῳ δὲ ὁ Λυκό-
 φρων ἀσάφειαν ἐργάζεται τὰ ὕστερα τοῖς πρῶτοις μὲν
 καὶ τὰ πρῶτα τοῖς ὑστέροις.

P 825 ἐπόψεται· | τὴν Κιλι- | | θεάσεται | πρῶτον τὰ Ἄρι- p
 κίαν λέγει | s³. τὰ γὰρ Ἄριμα | μα ὄρη τῆς Κιλικίας, ὅπου
 30 ὄρη τῆς Κιλικίας εἶναι φασὶ Πίνδαρος καὶ Ὀμηρὸς φασιν
 s²s³ Πίνδαρος (PI 31) καὶ s² εἶναι τὸν Τυφῶνα· Ὀμηρὸς δὲ
 Ὀμηρος (B 783) s²s³ | φησιν οὕτως

3. 10 sch. Arist. Ach. 132

28 sch. Pind. P I 31.

16 φημι a 20 φαίνεται — versus Euripidis in suspicionem vocatus
 21 εἰδωλοειδῶς b γ2 εἰδωλοειδῶς γ1 29 Ἄριμα proll. 21 30 φησὶ s³

εἰν Ἀρίμοις s²s⁴ δθι φασὶ Τυφώος ἔμμεναι εὐ-
νάς s²s³s⁴ εἰναλλίου s³

826 πέμπελος· ἡ γραῦς, παρὰ τὸ εἶναι πλησίον τοῦ
Eg (EGEM) θανάτου ἢ παρὰ τὸ EG | πέμπεσθαι εἰς Ἀἶδην |
5 Eg (EG 458_{ss} *EM 660₆).

πέμπελον γραῦν· ss³s⁴ καὶ τὴν πάγγηρων γραῦν | τὴν P
ἀπολιθωθείσαν |. ἀπὸ δὲ μέρους καὶ τοῦ περιεχομένου τὴν
Κύπρον ἐσήμανε. φέρεται δὲ ἱστορία δι
φασὶ τὴν Ἀφροδίτην ὀργισθεῖσθαι | τῷ Διὶ 306
10 σαν τοῖς θεοῖς ἐλθεῖν εἰς Κύ- καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς, ὥς
προν ἀποχωρισθεῖσαν αὐτῶν, τινὲς φασὶ (9 362), διὰ τὸ
περὶ τὸ Κάσιον δὲ ὄρος δια- συλλαβεῖν τὸν Ἥφαιστον Ἀρει
τρίβειν. οἱ δὲ θεοὶ ζητοῦντες συνευναζομένην | ὑπεχώρησε
αὐτὴν ἦλθον ἐν Κύπρῳ καὶ πρὸς Κύπρον κάκει διέτριβε
15 εὖρον γραῦν καὶ ἐπύθοντο αὐ- περὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος. οἱ
τήν, εἰ οἶδε τὴν Ἀφροδίτην· δὲ θεοὶ ἐρευνῶντες ἐκεῖσε αὐ-
ἡ δὲ ἐδειξε τὸν τόπον, ἐνθα τὴν εὖρον γραὸς ὑποδειξάσης
ἦν κεκρυμμένη. ὀργισθεῖσα δὲ τὸν τόπον, ἐνθα ἦν κεκρυμμέ-
ἡ Ἀφροδίτη ἀπεμαρμάρωσεν νη, ἐρωτηθείσης παρὰ τῶν θε-
20 αὐτὴν καὶ φασὶ μέχρι τοῦ νῦν ὶων, εἰ οἶδε, ποῦ ἐστὶν Ἀφρο-
ἵστασθαι τὴν στήλην ss³ αὐ- δίτη. ἦν Ἀφροδίτη ὀργισθεῖσα
τῆς s³. ἐμαρμάρωσε καὶ μέχρι τοῦ νῦν
ἵσταται ἡ στήλη αὐτῆς ἐκεῖσε.

827 Ἑρεμβῶν· Ἑλλάνικὸς φησὶ τοὺς Ἑρεμβοὺς περὶ
25 τὰς τοῦ Νείλου ῥοὰς οἰκεῖν (FHGI 66). ss³s⁴ || γένος δὲ Ἀρά- sch. 84
βων εἶσιν οἱ Ἑρεμβοὶ οἱ καὶ Τρωγλοδύται | *καὶ* Ἰχθυοφά-
γοι καλούμενοι † Τ ὦν τὸν βίον πλατέως δ Διδώρος γρά-
φει (III 15) Τ. Ἑρεμβοὶ *δὲ* λέγονται διὰ τὴν γῆν ἐρεξ ἡγουν
τῇ γῇ βαίνουσιν· ὑπὸ γὰρ τὴν γῆν καὶ τρώγλας οἰκοῦσι. ||
30 828 προβλήτας δὲ εἶπεν ἀκτὰς διὰ τὸ τραχὺ ss³ καὶ
Ρ δύσκολον s τοῦ τόπου ss³ δθεν καὶ | μισεῖσθαι ὑπὸ τῶν ναυ-
τῶν |. s

24 †sch. δ 84 (*EM 370₄₂)

2 εἰναλλίου fortasse e sch. 827 ναυβάταις ἡχθήμενας restat
3 ×πέλας τοῦ om. EG 10^b ὥς — συνευναζομένην om. c
12 καυκάσιον s³ cf. sch. Verg. B X 16 'profugit in montis Casii silvas'
15^b περὶ — ὄρος om. c 16 εἶδε s³

- P 829 Μύρρας ἄστν | τὴν Βύβλον | λέγει, ἥτις ἐστὶ τῆς
| Φοινίκης |. Μύρρα δὲ Θείαντος θυγάτηρ ἐγένετο. αὕτη
ἐρασθεῖσα τοῦ πατρὸς καὶ λάθρα ss³ s⁴
γενομένης τῆς μιξεως γνοῦσα | μιγεῖσα αὐτῷ καὶ ἔγκυος γενο-
5 αἰσθόμενον τὸν πατέρα ὡς | μένη αἰσθόμενον τοῦ πατρὸς
ἔγκυνον γενομένην ἠῤῥατο τῇ | τοῦτο ἠῤῥατο | τοῖς θεοῖς | εἰς Ap. III 1
Ἀφροδίτῃ μήτε εἰς ζῶντας | ἑτέραν φύσιν μεταλλαγῆναι
εἶναι μήτε εἰς θανόντας, ὁθεν | ἦτοι μήτε μετὰ ζώντων εἶναι
μετέβαλεν αὐτὴν εἰς τὸ δέν- | μήτε μετὰ τεθνεώτων, ὁθεν εἰς
10 δρον τὸ ἐξ αὐτῆς | μυρσίνην |. | δένδρον αὐτὴν μετέβαλον τὸ ἄπ'
(P) τῶν δὲ μηνῶν τοῦ τοκετοῦ συμ- | αὐτῆς λεγομένον μύρραν ἦτοι
πληρωθέντων καὶ τοῦ φλοιοῦ | σμύρναν αἰολικῶς, ὁθεν καὶ
διαρραγέντος ἀπεκύησε τὸν | τὸ μύρον καλεῖται. μὴ γὰρ
Ἰδωνιν, ὃν ἰδοῦσα ἐφίλησεν | ὡς οἱ μωροὶ καὶ σὺ τὴν μύρ-
15 ἢ Ἀφροδίτῃ. μύρραν δὲ Αἰο- | ραν μυρσίνην ἦτοι μυρσίνην
λεῖς τὴν σμύρναν λέγουσιν. | νομίσης. *οὕτω δὲ* μεταβλη-
ὁθεν καὶ πιθανὸν καὶ τὸ μύ- | θείσης αὐτῆς εἰς μύρραν καὶ
ρον εἰρησθαι. ss³ | ἐφρεσιώτος τοῦ χρόνου τοῦ
τοκετοῦ καὶ διαρραγέντος τοῦ
- 20 φλοιοῦ ἀπεκύησε τὸν Ἰδωνιν, ὃν ἢ Ἀφροδίτῃ ἰδοῦσα ἐφί-
λησε καὶ ἀνδρωθέντος ἐραστὴν ἐσχηκε.

833 κραντῆρι | τῷ ὀδόντι | πτέλας δὲ | ὁ κάπρος

P παρὰ Λέλεξι |. s

- 831 Σχοινηίδι· Σχοινηῖς καὶ Ἀρέντα καὶ Ξένη ἐπί-
25 θετα τῆς Ἀφροδίτης ss² s³ s⁴ | Γαύας δὲ ὁ Ἰδωνις παρὰ
Κυπρίοις | καλεῖται. ss³ s⁴ Ἰδωνις δὲ ὁ Κύπριος κατὰ τινὰς Ap. III 1
Κινύρου παῖς ἦν | τοῦ Κυπρίων βασιλέως | καὶ οὐ Θείαντος | Δ 20 sup

8 μήτε — θανόντας Ant. Lib. 34

3 ἡράσθη s 5 siglo vocis καὶ addidit 's καὶ s³ 6 ἔγκυος
γενομένη s³ 10 ἐξ αὐτῆς | καλούμενον s³ μύρραν s cf. 15^b et P
12^b ὁθεν — καλεῖται 13^b om. c 15 αἰτωλοὶ s³ cf. Gal. XIX 123 K
17 καὶ om. s³ πιστόν s³ s⁶ τὸ om. s μύρραν s μύρον σμύρ-
νον καὶ σμύρναν s³ μύρον σμύρναν καὶ σμύρνην s⁶ cf. Ath. XV 688^c
23 λέλεξι. cf. not. ad P. Κίλεξι tacite in P Bachm. cf. Hes. πτέλα (Al. 833)
24 schoinīs T

ρας εἰς Μολοισσοὺς ἀπῆλθε μετὰ Ἑλένου καὶ ὁδοῦ θάψας
τὸν Φοίνικα. | τοῦ δὲ Προθόου περὶ τὸν Καφηρέα ναυαγή-
σαντος οἱ σὺν αὐτῷ Μάγνητες εἰς Κρήτην φιφέντες ὤλοντο. ||

4 Τυφρηστίων supr. 290₂₇

P 903 * Αἰγώνεια | πόλεις Μηλιέων* |. *Steph. s⁴

904 * Ἐχίνος καὶ Ἴρος πόλεις | Θεσσαλίας |. καὶ Τραχιν
ὁμοίως.* s⁴ Ἐχίνος — | πόλεις Θεσσαλίας | οὕτω καλου-
μένη Ἐχίνος ἀπὸ Ἐχίνου ἐνὸς τῶν σπαρτῶν ἐνταῦθα ἐνοική-
9 σαντος. *Eg (*EM 404₅₁) Ἐχίνος — (ἔστι καὶ Θεσσαλίας)

*P Ἐχίνου κτίσμα. Steph. *Τίταρος | ὄρος καὶ πόλεις Μηλιέων* |.
s⁴ Τίταρων πόλεις Θεσσαλίας, ἣν Τίταρον Λυκόφρων
φησί. Steph.

P 905 Ἴρος | πόλεις Θεσσαλίας | *Steph. Eg (EM) ἀπὸ Ἴρου
τοῦ κτίσαντος αὐτήν Eg (EM 475₃₂) Τραχίς πόλεις Θεσσα-
15 λίας ὑπὸ τὴν Οἰτην ὑπὸ Ἡρακλέους κτισθεῖσα καὶ ὀνο-
μασθεῖσα οὕτω διὰ τὴν τραχύτητα. Steph.

906 * Γόνος ἡ λεγομένη Γονοῦσα· ἔστι δὲ πόλεις | Περραι-
βίας |. οἱ δὲ Περραιβοὶ | ἔθνος Ἑπειρωτικόν* |. s⁴ Γον-
νοῦσσα πόλεις | Περραιβίας |. Steph. cf. 290₃. Φάλαννα
20 | πόλεις Περραιβίας | ἀπὸ Φαλάννης τῆς Τυροῦς θυγατρὸς.

P *Steph. *Φάλανος καὶ Ὀλοσσῶν πόλεις | Ἠπείρου | s⁴ καὶ
Θετταλίας. ἡ δὲ Ὀλοσσῶν νῦν Ἐλασσῶν λέγεται Τ γυίας
χώρας, ἀγρούς. τὸ γυνὶ δὲ καὶ μετὰ τοῦ ἰ καὶ χωρὶς τοῦ ἰ
γραφόμενον ἀπταιστον ἐν τῷ μέτρῳ ἐστίν. T

25 907 * Κασταναία πόλεις Μαγνησίας* EM 493₂₅ s⁴
(πόλεις Μαγνησίας) *Steph. *τῆς Θετταλικῆς* T

908 ἡ λοκισμένοι ἦτοι | κατατετρωμένοι | διεφθαρμέ-
†P νοι | ὑπὸ τῶν πετρῶν |. ss²s³

909 τοῦτο ἐπὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων νοητέον. ss³

1 ὁδὸν Par. 2403 3 ὤκησαν II 6 τραχίνα b 7 οὕτω
om. EM Θετταλίας om. Eg 8 οἰκήσαντος B Reitz. EM 9 (ἔστι
— Θεσσαλίας) post κτίσμα add. Mein. cf. l. l. ab eo laudatos et Muell. GGM
I 220 10 Τίταρος — unus servavit γ2 26 Μαγνησίας pro Meinekii
Θετταλίας scripsi 27 ἡ λοκισμένοι — νοητέον post Μηλιέων 290₂₈ extant
in s post Ἀλέξανδρον 295₁₀ in s³ κατεφθαρμένοι s 28 *ἐπὶ
29 δετέον s cf. sch. Pind. OVII p. 205₁₈

- μίαν συνάφειαν γαμικήν, Ξένη δὲ, ὅτι φιλοποιεῖ. ἡ δὲ σύν-
ταξις οὕτως· ἐπόψεται ὁ Μενέλαος τόδε καὶ τόδε καὶ τὸν
τάφον τοῦ Γαύαντος τὸν μουσόφθαρτον — περιφρα-
στικῶς τὸν Ἄδωνιν — τὸν κλαυσθέντα καὶ θρηνηθέντα
5 τῇ Ἀφροδίτῃ τῇ τοιᾷδε καὶ τοιᾷδε, ὅντινά ποτε Ἄδωνιν
ἐκτεινέ ποτε ὁ πτέλας καὶ | ὁ κάπρος | *έν* κραντῆρι P
καὶ | ὀδόντι | λευκῷ. ἐκ τοῦ εἰπεῖν δὲ ὅτι ἐπόψεται τάφον
Ἀδώνιδος ἦτοι τὸν Ἄδωνιν τὸν τόπον λέγει, ἐνθα κεῖται ὁ
Ἄδωνις | ἢ τὴν Βύβλον ἢ τὴν Κύπρον· καὶ ἐν τῇ Βύβλῳ 285i. 27
10 γὰρ ἦν Ἄδωνις καὶ ἐν τῇ Κύπρῳ | ἕτερος T Ἄδωνις ὁ Κινύ- ib. 24
ρου | ἀπερ ἀκριβῶς τινες οὐκ εἰδότες συγχέουσι τοὺς νέους
τέως οἱ μὴ γινώσκοντες τὸν Μύρρας Ἄδωνιν Βύβλιον εἶναι,
τὸν δ' ὃν εἰπομεν Κύπριον. | νῆσον Ἀδώνιδος τὴν Κύπρον ?
φησὶν. | ἔστι δὲ καὶ τοῦτο κακόπλαστον τὸν τάφον καὶ
15 μουσόφθαρτον λέγειν· οὐ γὰρ ὁ τάφος, ἀλλ' ὁ Ἄδωνις
ὑπὸ Μουσῶν ἐφθάρη.
P 834 Κηφηνίδας | τοὺς Αἰθίοπας ἀπὸ Κηφέως τοῦ
P βασιλέως αὐτῶν | λέγει δὲ τὰς | Αἰγυπτίων | πόλεις. κηφῆ-
νες δὲ λέγονται καὶ εἰδη μελισσῶν, αἵτινες ἐπειδὴν ἴδωσι
20 τὰς μελίσσας τὰ κηρία συμπηξούσας, ἐπέρχονται καὶ ἐσθί-
ουσιν αὐτά. s³ ἐπόψεται δὲ | θεάσεται | δὲ καὶ τὴν P
Αἰθιοπίαν· τύρσιαι γὰρ Κηφηνίδας | τὰ τεῖχη καὶ τὰς
πόλεις | λέγει | τοῦ Κηφέως |. ὁ δὲ Κηφεὺς ὁ τῆς Ἀν-
δρομέδας πατὴρ | βασιλεὺς ἦν Αἰθιοπῶν |. πρόσχες δὲ μὴ supr. 17
25 γράψης Κηφηνίδας ὡς οἱ πολλοὶ λέγοντες Κηφήνας τοὺς
Αἰθίοπας λέγεσθαι, ἀλλὰ Κηφηνίδας τύρσεις ἀπὸ τοῦ
Κηφεὺς Κηφέως Κηφείδες καὶ ἐκτάσει Κηφηίδες ὡς Χρυ-
σηίδες (Aesch. Ag. 1393). Ἡρόδοτος γὰρ Κηφήνας καὶ Ἀρταί-
ους ἐθνη Περσῶν εἶναι λέγει (VII 61), οὐκ Αἰθιοπῶν.
30 835 Λαφρίου· | *Λάφριος s²s³s⁴ ὁ φιλόξενος, λέγει
P δὲ s²s⁴ τὸν Ἑρμῆν* s²s³s⁴. φασὶ δὲ ὅτι s²s³ ἐν Αἰθιοπίᾳ
Ἑρμῆς φυλάττων κατὰ βουλὴν τοῦ Αἰῶς τὴν Ἰώ, ἵνα μὴ
βλαβῇ ὑπὸ τῆς Ἥρας, καὶ διψήσας ἐλάκτισε τὴν γῆν καὶ

20 sch. Hes. E 304 (EM 524a)

14 φασὶν II 17 Steph. Ἰόπη 338i. 17 recipere non ausus sum
cf. 268i. Con. 40 20 ἀπέρχονται s³ εἰσελθόντες EM ἐκλαθόντες sch.
Hes. 31 ὁ ἐρμῆς s³

- σὺν αὐτῷ ἐκριφέντες περὶ τὸν Ἴόνιον Ἀπολλωνίαν ᾤκησαν
 *τὴν ἐν Ἠπειρῷ καὶ οἱ τοῦ Τληπολέμου προσίσχουσι Κρήτη,
 εἶτα ὑπ' ἀνέμων ὠσθέντες περὶ τὰς Ἰβηρικὰς νήσους* ᾤκη-
 σαν | ἐν δὲ Πινδάρου ἱστορίαις (*sch. Pind. O VII 36 (147?))
 5 εἶρον διτι οἱ τοῦ Τληπολέμου ἐσώθησαν εἰς Ῥόδον τὴν αὐ-
 τῶν πατρίδα καὶ ἡ γυνὴ Τληπολέμου Φιλοζῶν μεγάληως δα-
 κρύουσα ἀγῶνας ἐπὶ τῷ ταύτης ἀνδρὶ ἔθετο καὶ παῖδες
 ἡγωνίζοντο καὶ οἱ νικῶντες λεύκης φύλλοις ἐστέφοντο | οἱ *Ap. l. l.
 τοῦ Πρωτεσιλάου εἰς Πελλήνην ἀπερρίφθησαν πλησίον πε-
 10 δίου Καναστρου | Φιλοκτῆτης δὲ ἐξώσθη εἰς Ἰταλίαν | πρὸς
 Καμπανοὺς T? καὶ πολεμήσας αὐτοὺς πλησίον Κρότωνος καὶ
 †Θορυκίου Κρίμισαν κατοικεῖ καὶ πανθεις τῆς ἀλῆς Ἀλαίου
 Ἀπόλλωνος ἱερὸν κτίζει, *οὐδ* καὶ τὸ τόξον αὐτῷ ἀνέθετο,
 ὡς φησιν Εὐφορίων (AA 75) s⁴. οὕτως δὲ ὁ Φιλοκτῆτης
 15 ἀναιρεῖται T πρὸ γοῦν τοῦ πορθηθῆναι τὸ Ἴλιον ἐκ Πελλήνης
 Ἀχαιῆς πόλεως τινες ἐλθόντες εἰς Ἰταλίαν κατῴκησαν.
 μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν πλείοντες οἱ Ῥόδιοι ἦλθον ἐκεῖσε
 καὶ ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς ἐκ Πελλήνης μετοίκους, οἷς Ῥο-
 δίοις βοηθῶν Φιλοκτῆτης ἀναιρεῖται. (2981). s⁴
- 20 912 Οἰνωτρίας· ἐνθα νῦν ἡ Ῥώμη ἐστὶ, χωρίον ἦν
 πρῶτον λεγόμενον Οἰνωτρον, καθὰ Διονύσιος (I 11 ss) καὶ
 Δίων ὁ Κορκκιανὸς (I 356 Bo) καὶ πάντες οἱ τὰ Ῥωμαϊκὰ
 γράψαντες ἱστοροῦσι. T κεγχρίνη· τὸν Φιλοκτῆτην τὸν
 βρωθέντα ἦτοι δηχθέντα ἐν Χρύσῃ καὶ Ἀθήνῃς ὑπὸ δφρεως
 25 ὕδρου (29315). T
- P κεγχρίνη εἶδος δφρεως. ἐλα- | εἶδος δὲ δφρεως εἶπεν ἀντὶ
 βε δὲ εἶδος ἀντὶ εἶδους |· s οὐ | εἶδους· καὶ γὰρ εἶδος δφρεως
 γὰρ κεγχρίνη ἐδηξε τὸν Φιλο- | καὶ ὁ ὕδρος *καὶ* ὁ κεγχρίνος
 κτήτην, ἀλλὰ ὕδρα ss⁶ ὡς καὶ | ὁμοίως, δντινα ὁ Λυκόφρων
 30 Ὀμηρος ἔλκει μοχθίζοντα | κεγχρίνην ἐκάλεσεν. διτι δὲ

26 — sch. Nic. Θ 463 in EM 4983a

6 Φιλοζῶν | Πολυξῶ Stiehle l. l. 9 *Παλλήνην 11 αὐτοὺς | λευ-
 κανοὺς II cf. 2983 12 Θωρυκίου II — cf. 2953 πανθεις τῆς ἀλῆς
 desideratur in Eg 29634 13 αὐτοῦ ἀπέθετο Eg (EM) l. l. 14 ὥρων
 II V^a Gaisf. 586 *ὥρος Eg retractans ὥρων ex suo Eg substituit
 20 Χώνην edd. DC 29 post ὕδρα addidit ἀφ' ἧς εἶχε τὰ βέλη αὐτοῦ
 ἡλειμμένον, μεθ' ὧν τὸν ἀλέξανδρον ἐβαλε d (s⁶?)

κακῶ ὁλοόφρονος ὕδρας ταῦτα εἶδη ὄψεων εἰσι, Νί-
(B 723). s | κανδρος λέγει seq. Θ 414 καὶ
| πάλιν περὶ τοῦ κεγχρήνου seqq.
| 463. 464.

- 5 913 Κρίμισα πόλις Ἰταλίας πλησίον Κρότωνος καὶ Θου-
ρίου. ἀπὸ Κριμίσης νύμφης — καὶ ποταμός (961) *Steph.
Κρίμισα ὄνομα τόπου — Κριμισὸς δὲ ποταμός. EG 34739
φίτροϋ· ὁ γὰρ Φιλοκτῆτης | τὸν φονέα τοῦ Ἀλέξανδρου.
τοξεύσας ἀνείλεν s²s³ αὐτὸν *καὶ ἐρρέθη.* φητρὸν δὲ τὸν
10 γνωρίσας s³ τὸν Ἀλέξανδρον. Ἀλέξανδρον διὰ τὸν δαλὸν τὸν
P φητρὸς οὖν | ὁ κορμός, λέγει φανέντα κατ' ὄναρ τῇ Ἐκάβῃ
δὲ τὸν Ἀλέξανδρον | καὶ ἄνω φησίην.
γὰρ γρυνὸν (86) s²s³ τὸν Ἀλέ-
ξανδρον s² εἶπεν s²s³.
- 15 914 αὐτὴ γὰρ· αὐτὴ γὰρ ἡ Ἀθηναῖ ἡ Σάλπιγξ καὶ
πολεμικὴ τὴν ἄρδιν καὶ τὸ βέλος τοῦ Φιλοκτῆτου εὐθυνεῖ
κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου δηλονότι ἐν χεροῖν ἀποψάλλουσα
καὶ | κινουσα | καὶ ἔλκουσα τὸν Μαιώτην πλόκον ἦτοι (P)
| τὴν νευρὰν | τοῦ τόξου τοῦ Φιλοκτῆτου, ὅπερ τόξον ὁ Σχύ- P
20 θης Τεύταρος τῶ Ἡρακλεῖ ἐχαρίσατο κατὰ Λυκόφρονα (56)
διδάξας αὐτῶ τὴν τοξικὴν | ὁ δὲ Φιλοκτῆτης καύσας | καὶ 296a 41
θάψας τὸν Ἡρακλέα | πλησίον | τοῦ Ἀύρα ποταμοῦ Τραχι- intr. 28
νίας | ἔλαβεν αὐτὸ εἰς ἀμοιβὴν τοῦ κόπου | τὴν δὲ περὶ τοῦ
θανάτου Ἡρακλέος ἱστορίαν ὁπισθεν πλατέως εἶπον.
- 25 915 Σάλπιγξ· | Ἀθηναῖ | διὰ τὸ πρῶτον . . . [αὐτὴν]
εὐρεῖν σάλπιγγα . . . καὶ ἰδρῦσασθαι Σάλπιγγος Ἀθηναῖς
ἱερὸν ἐν Ἄργει. Eg (EM 7082)
Ἀύρα· | Ἀύρας ποταμός Τρα- | οὕτω συντακτέον· ὅστις Φιλο-
29 χῆνος | καὶ τὰ ἐξῆς τοῦ λό- | κτῆτης παρὰ ταῖς ὀχθαῖς
(P) γου οὕτως· | ὅστις Φιλοκτῆ- | τοῦ Ἀύρα ποταμοῦ φλέξας
της ποταμοῦ παρ' ὀχθαῖς καὶ | καύσας | τὸν Θρασὺν 296a
ss³ τοῦ Ἀύρα s³ φλέξας | λέοντα καὶ | Ἡρακλέα | τὸν
τὸν Θρασὺν λυροκτύπον | λυροκτύπον καὶ τοξικὸν, τὸν
λέοντα ss³ ραιβῶ δρὰ- | δίκην λύρας τὴν νευρὰν τοῦ

25. 26 lacunas ind. cf. Paus. II 21a αὐτὴν induxi 26 ἰδρῦσθαι
Wentzel Ἀθηναῖς om. B Reitz. 28 τραχίνης s τραχινίας supr. 22 T
38. 296a εὐρύκτυπον s cf. p

- τὰς γοργόνας ἐπ' Ὠκεανὸν οὐσας | περὶ πόλιν Ἰβηρίας τὴν sch. E
 Ταρτηρόν | αἵτινες δρακοντοφόβιδας εἶχον κεφαλὰς, συνῶν 21
 μεγάλων δδόντας, χεῖρας χαλκείας καὶ πτέρυγας, αἷς ἐπέτοντο.
 οὕτως γοῦν πετόμενος ἐπ' αὐτὰς ἐλθὼν καὶ κοιμωμένος
 5 εὐρὼν καρατομεῖ τὴν Μέδουσαν | ἐν τῷ κατόπτρῳ βλέπων, Luc. 1
 οὐ πρὸς αὐτήν· ἡ γὰρ ἂν ἀπελιθώθη ἰδὼν αὐτήν |· αἱ δὲ
 λοιπαὶ αὐτῆς ἀδελφαὶ θρήνον μέγαν ἐκώκουν ἐκ τῶν πολλῶν
 αὐτῶν ὀφιωδῶν *κεφαλῶν* ἐκπέμπουσαι συριγμόν, ἐξ ὧν περ
 Ἀθηνᾶ κατὰ Πίνδαρον τὸν ἀνλητικὸν καλούμενον πολυκέφα-
 10 λον εὗρε νόμον (Pind. P XII 14. 34) |. Περσεὺς δὲ τότε τῇ 42
 πῆρξαι τὴν κεφαλὴν θεῖς καὶ κατὰ νότου φέρων αὐτήν ἐπο-
 ρεύετο. ἐλθὼν δὲ καὶ πρὸς Αἰθιοπίαν, ὡς ἔφην, τὴν Ἀνδρο-
 μέδαν τοῦ κήτους | ἐρρύσατο | καὶ λαβὼν γυναῖκα | ἔσχε παῖδα Pind.
 Πέρσῃ ἐξ αὐτῆς καὶ καταλείπει παρὰ Κηφεῖ | τὸν δὲ Κηφεῶς 33 Ap
 15 ἀδελφὸν Φινέα προμνηστευόμενον Ἀνδρομέδαν καὶ αὐτᾶ ἐπι- 44
 βουλευόντα ἀπελίθωσε δείξας τὴν γοργόνην, αὐτὸς δὲ σὺν
 Ἀνδρομέδᾳ ἤλθεν εἰς Σέριφον. εὐρὼν δὲ τὴν μητέρα μετὰ
 τοῦ Αἰκτύου προσπεφηνγυῖαν ἐν τῷ ναῷ διὰ Πολυδέκτην
 ἐλθὼν περὶ τὴν οἰκίαν τοῦ Πολυδέκτου καὶ | συμπόσιον Pind.
 20 λαμπρόν | ἐφενρὼν δείξας τὴν γοργόνην πάντας ἐλίθωσε,
 τὴν δὲ βασιλείαν Αἰκτυὶ δίδωσι, τὰ δὲ τῶν νυμφῶν πέδιλα
 καὶ τὴν Ἀδου κυνὴν Ἑρμῆς παρ' αὐτοῦ λαβὼν τοῖς ἰδίοις
 δεσπόταις παρέδωκε, τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς γοργόνης Περσεὺς
 παρέσχε τῇ Ἀθηνᾷ, ἡ δὲ πρὸς τὸ μέσον τῆς ἰδίας ἀσπίδος
 25 ταύτην ἀνέπηξεν |. ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι ἐπὶ τοῦ κόσμου, οὐ
 περὶ τὸ στήθος εἶχε, ταύτην ἐνέπηξεν, ὅθεν καὶ ἀπὸ τῆς
 γοργόνης καὶ ὁ ἐπιστήθιος *ἐκεῖνος* τῆς Ἀθηνᾶς κόσμος
 γοργόνιον ἐκλήθη (*Plut. Them. 10). | ὁ Περσεὺς δὲ σὺν Ἀν- 47
 30 δρομέδᾳ καὶ τῇ μητρὶ Δανάῃ ἔσπευδεν ἐλθεῖν εἰς Ἄργος
 πρὸς Θέαν Ἀχαισίου, Ἀχαισίου δὲ τὸν χρησμόν δεδοικῶς εἰς
 | Πέλαγος †Τ' ἀνεχώρησεν. Τευταμίδου δὲ τοῦ Λαρισαίων
 βασιλέως πένταθλον θέντος ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς τελευτῇ
 Περσεὺς ἀγωνιζόμενος δίσκῳ βαλὼν τὸν Ἀχαισίου πόδα
 ἄκων αὐτὸν ἀναιρεῖ καὶ πενθήσας ἔθαψεν ἔξω τῆς πόλεως.
 35 πρὸς δὲ Μεγαπένθη τὸν Προίτου ἐλθὼν αὐτῷ *μὲν* δέδωκεν 48

3 μεγάλους II Ap. πτέρυγας χρυσᾶς ex Ap. d 15 προμνηστευ-
 σάμενον II 23 ἀπέδωκε II Ap. 25 ἐνέπηξεν II 31 πελαγίαν c
 πελασγίαν d cf. Ap.

ιδίαν βασιλείαν *τὴν Ἄργους ἀρχήν, αὐτὸς δὲ ὁ Περσεὺς τὴν
Τίρυνθ' ἀκατέσχε, τὴν ἐκείνου βασιλείαν*. προσέκτισε δὲ
Μίδειαν καὶ Μυκήνας, ἐνθα καὶ ἑτέρους παῖδας ἐξ Ἀνδρο-
μέδας γεννᾷ, Ἀλκαῖον, Σθένελλον, Ἑλείον, Μήσιτωνα, Ἥλε-
5 κτύονα καὶ | Γοργοφόντην † Τ τοῦ ἑτέρου υἱοῦ αὐτοῦ Πέρ- *49
σου καταλειφθέντος, ὡς εἵπομεν, ἐν Αἰθιοπία παρὰ τῷ
πάππῳ Κηφεῖ. ||

P 838 χρυσόπατρον | τὸν Περσέα λέγει s³ | τὸν ἀπὸ
Δανάης s². χρυσῷ γὰρ ἀπεικασθεὶς s²s³ ὁ Ζεὺς s² ἐφθειρε
10 τὴν Δανάην s²s³ ἐκ τοῦ στέγους εἰσελθὼν s³ ἐξ ἧς γεννᾶται
s²s³. *τὸν χρυσόπατρον· εἶπον τὴν ἱστορίαν*. Τ

(P) 839 ἄρσενά μὲν | διὰ τὴν | ληρεῖ, φλυαρεῖ μὴ γινώσκων
ἀνδρείαν | ἀρβυλόπτερον | τί γράφει ὡς καὶ τὸ ἡπα-
δὲ | διὰ τὸ ἐν τοῖς ποσὶ πτερὰ | τουργόν· οὐ γὰρ τὸν Περ-
15 ἔχειν | ὡς φησὶν Ἡσίοδος (Α
220) ss³. ταῦτα δὲ εἶπε s³ διὰ
τὴν ταχύτητα· ἡπατουργόν
δὲ, διότι καθὼς ὁ Ἡρακλῆς
κατεπόθη ὑπὸ τοῦ κήτους, οὐ-
20 τως καὶ ὁ Περσεὺς ss³ ὑπὸ *καὶ* τοῦ κατὰ Ἡσιόνην κή-
τοῦ κήτους s³ καταποθεὶς ἐλά-
κ[τ]ισε τὸ ἡπαρ αὐτοῦ καὶ ἐξή-
λατο καὶ ἔσωσε τὴν Ἀνδρομέ-
δαν ss³. <ἀρβυλόπτερον>
25 διὰ τὴν τῶν ποδῶν πτέρω-
σιν. s³ | ρωτὰ ὑποδήματα | τῶν νυμ-
φῶν εἶχεν. | ἀρβύλη δὲ εἶδος
ὑποδήματος |. Περσεὺς δὲ κατάγει τὸ γένος ἐξ Ἀβαντος.
Ἀβαντος γὰρ Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος | Ἀκρίσιου Δανάη | Δα-
νάης καὶ Διὸς Περσεὺς | Περσέως Ἀλκαῖος καὶ οἱ λοιποὶ | 26. 34. 49
30 Ἀλκαῖον Ἀμφικτύων | Ἠλεκτύωνος Ἀλκμήνη | Ἀλκμήνης
Ἡρακλῆς | καὶ Ἰφικλῆς, ἐξ οὗ Ἰόλαος. 52. 61. 7

26^b sch. Theocr. VII 26

2 προτειχίας Ap. cf. 189₂ 4 ἔλληνα b γ1 m¹ ἔλειον ἔλληνα a
5 Χοργοφόντην γ1 m¹ 9 χρυσῷ γὰρ | ἀπειδὴ χρυσῷ s² 10 ἐξ —
γεννᾶται | ἧς ὁ Περσεὺς s² 25 διὰ — post Περσέως 272_o

922 Πελλήνη *πόλις Ἀχαΐας* Steph. s⁴ *ἀπὸ ταύτης ἐγένοντο ἀποικοὶ τινες ἐν Ἰταλίᾳ. ἀπὸ δὲ Τροίας πλέοντες οἱ Ῥόδιοι ἦλθον ἐκεῖσε καὶ ἐπολέμησαν αὐτούς, ἐνθα καὶ Φιλοκτῆτης ἀναιρεῖται βοηθῶν τοῖς Ῥοδίοις* s³s⁴.

5 Ἀῦσονες οὖν Πελλήνιοι, | *Ἀῦσονες Πελλήνιοι οἱ
P διότι τὸ μὲν γένος εἶχον | ἀπὸ | ἐν Ἰταλίᾳ οἰκήσαντες ἐκ Πελ-
Πελλήνης | ὥκουν δὲ ἐν Ἰτα- | λήνης, ὡς εἶπον.*
λίᾳ |. s³

923 βοηδρομοῦντα συμμαχοῦντα, ὡς εἶπον, τοῖς Ῥο-
10 δίοις. | Αἰνδος καὶ Ἰηλυσός καὶ Κάμειρος πόλεις εἰσὶ Ῥόδου sch. P
ἀπὸ τῶν ἐκγόνων Ἑλλίου | καὶ Ῥόδης *ἡ Ῥόδης* καὶ Ποσει- ib. 74
δῶνος.

924 ?Κάρπαθος | νήσος πλησίον τῆς Κῶ |. Ὅμηρος
(B 676). Steph. *Θέρμυδρος | λιμὴν Ῥοδίων | Κάρπαθος πόλις P
15 Ῥόδου.* †T

925 πλάνητας ἐνταυθοῖ δεῖ γράφειν καὶ οὐ πλανήτας·
πλανήτας γὰρ τὸ πλάνος μακρόν ἐστι. δέχεται δὲ *ἐνίοτε* καὶ
τὸ μακρόν ὡς βραχὺ κατὰ κοινὴν συλλαβήν. T Θρακίας
δ s³s⁴ | διάπυρος | s⁴ Θρακικός s³s⁴

20 διότι ἐκεῖθεν πνέει. καὶ Ὅμη- | λέγει δὲ τὸν βορρᾶν, ἐπεὶ καθ'
ρος τῷ τε Θρήκηθεν ἄη- | Ὅμηρον ἐκ τῶν ἀρχαίων με-
τον (I 5). s³ | ρῶν τῆς Θράκης πνεῖ. φησὶ
γὰρ seq. I 5. ὁ δὲ περιγηγῆς Αἰονύσιος καὶ τὸν τόπον τῆς
Θράκης φησὶν, ὅθεν ὁ βορρᾶς πνεῖ, τὴν Ἰσμαρον | ἥτοι sch. 1
25 τὴν Μαρώνειαν | αὐτὴν λέγων. λέγει γὰρ οὕτως· seqq. DP
113. 114.

P 927 Μάκαλλα δὲ | πόλις Ἰταλίας | ἐνθα s³s⁴ καὶ s³ τά-
φος (919) καὶ T ἱερὸν ἐστὶ Φιλοκτῆτου s³s⁴
καὶ τιμᾶται ὡς θεὸς παρὰ | ἀγιστενομένου παρὰ τῶν ἐγγω-
30 τοῖς Ἰταλιώταις διὰ τὸ δύνα- | ρίων καὶ | θυσίας | βοῶν δε- P
τόν. s³ | χομένου, ὥσπερ εἰ θεὸς | αὐ- †P
ώνιος | ἦν.

13 sch. Ap. A 1636

3 αὐτοῖς b 11 καὶ | × τῆς b m² 19 διάπυρος cf. πυρρός P
quaestionis fragmenta Θρακικός EG 26433 EM 45415 Θρακικός κύων γλ
26 (114) κείται

- ρίαν, ἀπὸ δὲ τοῦ πεφῆσεται μέχρι τοῦ στίχου τοῦ λέγον-
τος ἐπόψεται δὲ καὶ θερριπότους γυίας πάντως πε-
ρισσὴ καὶ ἀνόητός ἐστιν ἡ γραφή. καὶ πρόσχες· ἐπόψεται
δὲ ὁ Μενέλαος τοὺς τόπους, ὅπου τάδε καὶ τάδε γέγονε καὶ
5 ὅπου τὸν Περσέα ἀρπάσαν τὸ κῆτος ἔβη τότε, πεφῆσεται
δὲ καὶ | φρονευθήσεται | νῦν τῷ ξυρῷ τοῦ Περσέως, καὶ τὸ P
παρακατιὸν δς ζωοπλαστῶν ἀνδρας — τί ὀράτε; ὀράτε,
πῶς ἔχει τὸ ἀνόητον; φέρε δὲ καὶ ἡμεῖς ὡς δυνατὸν ἀνακα-
θάρωμεν τὴν βατίαν τῆς γραφικῆς κακίας καὶ ἀχερδον καὶ
10 ὡς οἶον ἐξομαλίσωμεν. οὕτω ταῦτά τις συνταττέτω· ἐπό-
ψεται δὲ ὁ Μενέλαος τοὺς τόπους, ὅπου τάδε καὶ τάδε
γέγονε καὶ ὅπου τὸν Περσέα τὸν τοιόνδε καὶ τοιόνδε ἀρπά-
σας ὁ κέπφος καὶ | τὸ κῆτος (836) | ἔβη· πεφῆσεται δὲ
ἀντὶ τοῦ ἐπεφῆσατο καὶ ἐφρονεύθη ἡ φάλλαινα ἡ δυσμίσητος
15 ἥτοι τὸ κῆτος αὐτὸ | ἐκνευρισθὲν ἐν τῷ ξυρῷ καὶ | λογχο- P Mal. 4
δρεπάνῳ | τοῦ Περσέως αὐτοῦ τοῦ οἷξαντος καὶ | ἀνοίξαν- p
τος | τὰς ἐπιποβρώτους ὠδῖνας τῶν τόκων τῆς δει-
ρόπαιδος καὶ μαρμαρώπιδος γαλῆς ἥτοι τοῦ ἀνελόν-
τος τὴν γοργόνα καὶ ἐκ τῆς κατατομίας αὐτῆς ποιήσαντος
20 ἐξελθεῖν Χρυσάορα καὶ τὸν Πήγασον *δς καὶ* ὅστις Περ-
σεὺς ὁ λυμπτηροκλέπτης καὶ ὀφθαλμοκλέπτης τῆς τρι-
πλανοῦς ποδηγίας ζωοπλαστῶν καὶ μεταπλάττων ἀπὸ
ζῶων τοὺς ἀνδρας ἡγουν ἀνθρώπους ἀγαλματώσας ἀντὶ
τοῦ ἡγαλμάτου ἥτοι | ἀγάλματα καὶ ἀνδριάντας ἐποίει | ἐν (P)
25 τῇ ἀμφολυτρώσει καὶ ἐπικαλύψει τῶν πετρῶν. *αἱ δὲ
ἱστορίαι πᾶσαι ἐλέχθησαν.*

(P) 844 ὁ ζωοπλαστῶν ὁ Περσεὺς ὁ τοὺς ἀνθρώπους
λίθους ποιῶν καὶ ἀγάλματα. s³

845 ἔλυτρον δὲ λέγεται πᾶν τὸ ἐκτὸς παρεπόμενον ss³
30 οἶον τὸ τῶν καρῶν δέρμα καὶ τῶν λοιπῶν. s³

30 οἶον — lex. αἰμ. 632₁₆

2 καὶ | τὰς γ2, γ1 in corr. γ2ας c 7 δ c om. b 29 × περιειλό-
μενον cf. lex. αἰμ. l. l. 30 × λοιπῶν
Lycophronis Alexandra II.

18

846 λαμπτηροκλέπτῃς· ὁ μὲν Αὐκόφρων φησὶ τῶν
 P | αἱ γοργόνες εἶχον ὀφθαλμοὺς γοργόνων εἶναι τὸν ὀφθαλμὸν
 ἓνα καὶ ἐφύλασσον ἀλλήλας, ὁ τὸν ὑπὸ Περσέως κλαπέντα,
 δὲ Περσεὺς ἐλθὼν ἐκ τῶν ὀπί- ἐγὼ δὲ εἶπον ὅτι τῶν Φορκί-
 5 σω ἐκράτησε τὸν ὀφθαλμὸν ὄντων, αἵτινες ἦσαν ἀδελφαὶ
 καὶ οὕτως ἔκοψε τὴν κεφαλὴν τῶν γοργόνων.
 τῆς γοργοῦς, ὅθεν καὶ λαμ-
 πτηροκλέπτῃς. | ss³s⁶

τριπλανοῦς ὅτι μία παρ' ἐτέρας ἐναλλάξ χρωμένη τῷ
 10 ὀφθαλμῷ κατὰ πλάνην καὶ περιφορὰν τὰς λοιπὰς ἐποδήγει.
 T ἄλλως. πεπλανημέναι γὰρ αἱ γ' ἐποδήγουν ἀλλήλαις ἐναλ-
 λάξ ἓνα ἔχουσαι ὀφθαλμόν. s⁴

847 γνίας καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς λέγεται τοὺς
 γνίας καὶ τὰς γνίας. καὶ μετὰ προσγεγραμμένης ἀπταιστόν
 15 ἔστι τὸ μέτρον· κοινὴ γὰρ συλλαβὴ γίνεται διὰ τὸ κεχηρὸς.
 καὶ χωλίαμβος εἰ ἦν, δέχεται ἐν τῷ ἱαμβικῷ. γνίας δὲ
 καὶ χώρας T τὰς ss³ θερειπότους | τὴν Αἴγυπτον λέγει· ὁ
 γὰρ Νεῖλος ἐν τῷ θέρει παραγενόμενος ἀρδεύει αὐτήν. | ss³s⁴

848 ῥεῖθρον s· ὁ γὰρ Νεῖλος ῥέων διίστησι τὴν Αἰθιο-
 20 πῖαν ἀπὸ τῆς Αἰβύης. τινὲς δὲ φασιν ἐν Αἰβύῃ εἶναι τὰς
 πηγὰς τοῦ Νεῖλου ὡς Δοῦρις (FHG II p. 478). | Ἀσβύσαι
 * δὲ * ἔθνος Αἰβυκόν | ss³s⁴ ὡς Διονύσιος λέγει ἐν τῇ Περι-
 (P) γήσει (211) s³s⁶. χαμευνάδας * | δυσόδμους | ἢ δυσό-
 δμοις θηρσὶ συγκοιμώμενος. | s⁴ ἢ δὲ ἱστορία τοιαύτη**

25 Μενέλαος ἐξωσθεὶς περὶ Αἴγυπτον πολὺν χρόνον ἐκεῖσε δια- δ 351
 τριβῶν ἠδημόνει περὶ τῆς εἰς πατρίδα ἐλεύσεως, ὃν ἰδοῦσα
 ἡ Εἰδοθέα ἡ τοῦ Πρωτέως θυγάτηρ ἐν Φάρῳ φησὶ πρὸς
 αὐτόν· Μενέλαε, εἴπερ βούλει μαθεῖν τὸ περὶ σὲ πᾶν, ἔστι
 μοι πατὴρ ὁ Θαλάσσιος Πρωτεύς· οὗτος περὶ δαίτην ἐκβαί-
 30 νων ἐκ τῆς Θαλάσσης συγκοιτάζεται ταῖς φωκαῖς. δέρματα
 γοῦν φωκῶν καὶ σὺ λαβὼν παρ' ἐμοῦ νεοδάρτων ὑπόδυσαι

2 τοὺς ὀφθαλμοὺς s τοῦ ὀφθαλμοῦ s³s⁶ corruptit scholiasta corruptum
 Sextionis scholion (P) ὀφθαλμὸν {τῶν Φορκίδων} τῆς γοργόνος ἔκοψε
 (ἐκλεψε est festinantis scholastici ac diversa miscentis) τὴν κεφαλὴν
 ἤ(γουν) — 18 παραγενόμενος s³ ἐξερχόμενος T × πληθόμενος?
 ἀρδεῖ s 19 οὗτος T δὲ s³ om. T Νεῖλος om. T × Ἀρα-
 βίαν? Her. II 19 Strab. XVII 121 ἢ δὲ μεταξὺ τοῦ Νεῖλου καὶ τοῦ Ἀρα-
 βίου κόλπου Ἀραβία μὲν ἔστι

καὶ σὺ καὶ οἱ γενναιότεροι τῶν σῶν ἐταίρων καὶ συγκατα-
λέχθητε ταῖς λοιπαῖς φώκαις. ἀνελθόντα δὲ τὸν Πρωτέα
κατάσχετε καὶ μηδεὶς πτοηθήτω πρὸς πάντα τοῦτον ὀρῶντες
μετατρεπόμενον, πρὸς ὕδωρ, πρὸς πῦρ, πρὸς ζῶα παντοῖα,
5 ἀλλὰ κατέχοντες ἐρωτήσατε καὶ ὅς ἐρεῖ ὑμῖν περὶ πάντων
σαφέστατα. συγκοιτασθέντες γοῦν ταῖς φώκαις καὶ τὰ λοιπὰ
πάντα ποιήσαντες ἔμαθον παρὰ τοῦ Πρωτέως περὶ τοῦ ἀπό-
πλου καὶ πάντων, ὧν ἐχρηζον. διὰ δὲ τὸ δυσῶδες τῆς φώκης
τὸ δυσόδμους οὗτος εἶπε ἢ δυσόδοις θηρσί. Τ

- 10 850 τλήσεθ' εἵνεκα καὶ τλήσετ' εἵνεκα· τὸ μὲν
τλήσεθ' εἵνεκα ἀτικῶς· τὸ γὰρ εἵνεκα δασύνεται *ἀτι-
κῶς*. τὸ δὲ τλήσετ' εἵνεκα *ψιλοῦται* ἰωνικῶς καὶ αἰολι-
κῶς· ἐκείνοι γὰρ πάντα ψιλοῦσιν ὡς τὸ Λεύκιππος, ἀπηλιώ-
της καὶ τὰ ὅμοια. ταῦτα γὰρ παρ' ἡμῖν δασέως ἐκφέ-
15 ρονται Λεύκιππος καὶ ἀπηλιώτης. *ἐδασύνθη γοῦν ἀτικῶς
τὸ εἵνεκα*.

(Ael. Dion.
112 c. not.
Schw.)

Αἶγυς — | ὁ λόγος περὶ Ἑλένης Λακωνικῆς οὔσης καὶ ἄρρεν
μὴ τεκούσης (καὶ) τῷ Μενελάῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ καὶ Αἰγιόβῳ
19 γαμηθείσης. * Steph.

- *P 851 τριάνορος | τῆς πο- | τριάνορος πολυάνδρου, ὡς
λυάνερος καὶ πολυάνδρου. πεν- | καὶ ἐμπροσθεν πεντάλεκτρον
τάλεκτρον γὰρ αὐτὴν εἶπεν ἐμ- | αὐτὴν εἶπεν.
προσθεν (143). | ss³ ἔστι δὲ καὶ τοῦτο s <ἀληθές> ...
Θηλύπαιδος τῆς Ἑλένης, ὡς καὶ Ὅμηρός φησιν Ἑλένην
25 μὴ τεκεῖν νιδόν, ἀλλὰ θυγατέρα τὴν Ἐρμιόνην (δ 12), κατὰ δὲ
Δοῦριν καὶ Ἰφιδέειαν ἐκ Θησέως (186¹⁵). ἄλλοι δὲ φασὶ καὶ
Νικόστρατον τεκεῖν καὶ Αἰθιδόλαν ἐκ Μενελάου (sch. D Γ 175),
ἐκ δὲ Ἀλεξάνδρου οἱ πλείους δ' τετοκέναι || Βούνικον, Κόρυ-
29 θον | Ἄγαγον | καὶ Ἰδαῖον († Mal. 140) ||.

sch. Eur.
Andr. 898

- (P) τῆς Θηλύπαιδος s³ ὅτι οὐ- | ἄλλως. τῆς Ἑλένης διὰ τὸ
δὲ ἓνα ἄρρενα ss³ s⁶ παῖδα s | ἄρρενα <μὴ> γεννῆσαι παῖδα.
ἐγέννησεν ss³ s⁶
κόρης· | κόρη κυρίως ἢ *καθαρά καὶ* παρθένος || κατὰ δὲ

EG 338₂
Mal. 75

10. 11. 12 τλήσεαιθ' et τλήσεαιτ' a 16 brevavit Sextionis scho-
lion (P). de script. v. Mein. 20 × πολάνορος P 21 ἦτοι s
23 lac. ind. cf. 851 P 29 Ἄγαγον v. Schwartz. a. l. 30 τῆς — post
αὐτοῦ 276₂₄ s³ οὐδένα s³ s⁶ 32 ἐποίησε s³

Μολοσσούς | και κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν Τ κόρη ἡ εὐμορφος || ὅπερ και νῦν δηλοῖ· οὐ γὰρ παρθένον τὴν Θηλύπαιδα και πολύανδρον λέγει, ἀλλ' εὐμορφον αὐτὴν καλεῖ.

- 4 852 ἡξει δ' ἀλήτης ss³ ἕως και τὰς δάμαρτος·
P ἡξει, φησὶν εἰς Σικελίαν s· | Ἰάπυγες γὰρ ἔθνος Ἰταλίας |
(P) και δῶρα | δώσει | τῇ Ἀθηνᾷ | Σκυλητρίῃ | διὰ τὰ ἐν
πολέμῳ σκῦλα |. ss³ | παραγενήσεται | δὲ ὁ Μενέλαος πλὰ- p
νώμενος εἰς τὴν χώραν τῶν Ἰαπύγων ἦτοι | τῶν Καλαυρῶν | (P)
ἡ γὰρ Μεσαπυγία ὕστερον Σαλεντία, εἰτα Καλαυρία ἐκλήθη,
10 καθά φησιν ὁ ἱστορικὸς Δίων ὁ τὰς Ῥωμαίων πράξεις συν-
τάξας (I 219 Bo). κεῖται δ' ἡ Καλαυρία περὶ τὸν Ἴόνιον
κόλπον και τὸν Ἀδριαν.

- 853 ? Σκυλλήτιον πόλις Σικελίας, ὡς Εὐδόξος ἔκτε.
Steph. και δῶρ' ἀνάψει και τῇ Ἰαπυγίᾳ ἦτοι τῇ Καλαυ-
15 ρίδι *ἡ* σκυλευτικῇ και πολεμητικῇ Ἀθηνᾷ καθιερώσει ἀνα-
θήματα κρατῆρα χαλκοῦν ἀπὸ Τεμέσης πόλεως Καλαυρίδος
και τὸν ἑαυτοῦ θυρεὸν ἦτοι τὸ σάκος και τὰ τῆς Ἑλένης
εὐνυπόδητα (277₁₃) πέδιλα. s⁴

- 854 Ταμάσιον δὲ κρατῆρα | Τέμεσα πόλις Καλαυρὶς ἀρι-
20 χαλκοῦν ἀπὸ τίνος τόπου . . . | στόχαλκος, περὶ ἧς φησιν Ὅμη-
ὡς και Ὅμηρος εἰς Τεμέσην | ρος ἐς Τεμέσην — σιδήρεφ.
μετὰ χαλκόν (α 184) ἐνθα |
P ἄριστος χαλκὸς γίνεται. βοάγριον δὲ τὴν | ἀσπίδα | αὐ-
τοῦ. ss³ ταύτην δὲ και οἱ βάρβαροι Καλαυροὶ τε και ἔτεροι
25 | Τέμψαν ἔτι καλοῦσιν | ὥσπερ αἰδούμενοι μεταποιῆσαι καθ' *sch. i
δόκλῃραν τὴν τοῦ Ὀμήρου φωνήν. ὁ δὲ Λυκόφρων οὐκ
αἰδεσθεῖς τὴν ποιητικὴν ἐκείνου φωνήν οὐδὲ τὴν περὶ τὸν
ποιητὴν τῶν βαρβάρων αἰδῶ λογισάμενος βαρβαρικώτερος
ἐκείνων φανεῖς και κατὰ τὴν παροιμίαν κριδὸς περὶ τὰ
30 τροφεῖα διδούς (* Zen. IV 63) Τάμασαν τὴν Τέμεσαν ἐκά-

5 Ἰταλίας proll. 17 8 Καλαυρῶν — Καλαυροὶ 24 constanter v a
ceteri temere variant 9 μεσαπυγία και ἱαπυγία Par. 2403 hinc μεσα-
πυγία και ἱαπυγία d hinc × Μεσοαπία (in not.) και ἱαπυγία Pott.
12 τὸν και d 13. 14 explicatur × Σκυλλητρία proll. l. l. cf. 277: 930 T
15 ἡ | και πολεμικῇ II 20 lac. ind. nisi plura, Ἰαπυγίας (Καλαυρίας
982 P) vel Σικελίας vel Κόπρον (PS 855) excidit 21 ταμάσην s m²
29 περὶ om. γ2

λεσε. *βοάγριον | άσπίδα | έκ δέρματος βοός άγρίου γε- P
γονυϊαν.*

P 855 άσκέρας εύμαρίδας τὰ | ύποδήματα | τῆς 'Ελέ-
νης εύμαρίδας δὲ ἐπιθετικῶς διὰ τὸ εύμαρῶς εἰσιέναι.
5 | ἀναθήσει | οὖν, φησὶ | τῇ 'Αθηνᾷ | [έν] 'Ιαπυγίᾳ χαλκοῦν
κρατῆρα | καὶ άσπίδα | καὶ τὰ | ύποδήματα | τῆς 'Ελένης.
| Τάμασος δὲ πόλις Κυπρίων. | s

855 εύμαρίδας· οὗτος άσκέρας τὰ ύποδήματα κακῶς
λέγει, εύμαρίδας δὲ τὰς | εύμαρῶς | καὶ εύδόλως | ύπο- sch. Eur.
10 δυομένης | περὶ τοὺς πόδας· άσκέραι δὲ κυρίως τὰ έν τοῖς Or. 1370
ποσὶ πιλία ἦτοι άρτάρια λέγονται. ᾧ Λύκοφρον, γίνωσκε
ὅτι τὰς μὲν λέξεις ἀπὸ Αἰσχύλου κλέπτεις, ἐξ 'Ιππώνακτος
δὲ πλέον· ἐπιλήσμων δὲ ᾧν ἢ μὴ νοῶν ταύτας ἄλλην ἄλλως
τίθῃσιν. ἀλλ' ἀναμνήσω τοῦτον ἐγὼ τὸν σοφὸν ποιητὴν.
15 οὐκ οἶσθα, ᾧ Λύκοφρον, ὅτι, ὅτε σὺ τὴν 'Ιππώνακτος κατεῖ-
χες βίβλον, κατόπιν σου ἐστηκὼς ἐγὼ ἐώρων σε τὰς αὐτοῦ
λέξεις ἀναλεγόμενον καὶ τὸ άσκέρας * δὲ * ἐκεῖσε εὐρηκας
καὶ οὕτω τέθεικας μὴ προσχῶν μηδ' εἰς νοῦν ἔχων τὰ
ρήματα. ἀλλ' ἄκουε, πῶς φησιν 'Ιππώναξ, καὶ μάθε ὅτι
20 άσκέραι οὐ τὰ ύποδήματα, ἀλλὰ πιλία ἦτοι τὰ άρτάρια λέ-
γονται, ὡς καὶ 'Ιππώναξ ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε τὴν
χλαῖναν δασεῖαν έν χειμῶνι φάρμακον ῥίγεις οὐτ'
άσκέρησι τοὺς πόδας δασεῖν σιν ἐκρυψας, ὡς μὴ
μοι χίμετλα γίγνηται (fr. 19 B.). ἐγνως ὅτι διὰ τὸ εἰπεῖν
25 δασείας τὰς άσκέρας τὰ άρτάριά φησιν; ἢ χρεῖα σοι καὶ
ἐτέρας μαρτυρίας; ἄκουσον ᾧ φίλ' Ἑρμῇ Μαιάδεντος
Κυλλήνιε (fr. 16) καὶ μετὰ τινά φησιν ὁ δὲ χλαῖναν 'Ιπ-
πώνακτι καὶ κυπασίσκον καὶ σαμβάλισκα κάσκέ-

3 *sch. Aesch. P 657 ? sch. Ap. B 633

7 Τάμασος — sch. α 184

5 [θν] cf. 276is 11. 20 άρτάρια a m² II 14 τίθης d 19 ῥητά II
21 τὴν om. II 22 χωλεῦαν γ1 ῥέγους γ2 23 δασίσιν a 24 χί-
μαιτλα γ2 χίμεθλα b m² χίμετλος a ῥίγνυται γ2 hinc ῥήγνυται Cretes
25 άρτάρια II 26 μαιάδεντος an μαιάδουτος a μαιάδερος γ2 μαιάδος
b γ1 27 χλαῖναν gl. σφικτούριον a γ2 σφικτούριν χλαῖναν in contextu b
28 κυπασίσκον gl. ἐπιλωρικόν a b γ2 σαμβάλισκα γ1 σαμβάλισκα γ1 m²
μ σ
σαμβάλισκα γ2 gl. καλτίους a b ύποδήματα a b γ2 κάσκέρικα a κασκε-
ρίσκα b gl. άρτάρια a b γ2

καὶ Θεόκριτος seqq. IV 33. 34· Λακίνιον δὲ ἐκλήθη ἀπὸ Λακινίου Κροτωνιάτου (1007). T

857 πόρτις ἢ Θέτις ἀνέ- ἐν οἷσισι τόποις τοῖς περὶ
 5 Κρότωνι — Ὀπλοσμία δὲ Ἥρα | ss³ ἐν Κρότωνι δηλονότι ἢ Θέτις κή-
 — s ἐνθα καὶ αἱ γυναῖκες πεν- γυναῖκες αἱ ἐγγώριοι ἐκ νόμου
 θούσι τὸν Ἀχιλλέα πενθικὰ αἶ ἐκεῖ ἔσονται μελανηφόροι
 ἱμάτια φοροῦσαι. ss³ καὶ τὸν ἐννεάπηχυν Ἀχιλλέα
 10 ἀνατίθῃσι τὸν μέγαν στόρθυγγα τῆς χέρσου ἐν τῷ
 κτίσαι δρχατον | στίχον, τάξιν |. διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν sch. η 11
 ἐξησκημένον καὶ κεκοσμημένον φυτοῖς δρχατον δῆλον
 τὸν κῆπον λέγειν.

858 *Ὀπλοσμία ἐπίθεται Ἥρας τιμωμένης ἐν Ἥλιδι
 15 Πειλοποννήσου (207₁₁) καὶ Τριφυλίας.* T

859 *τεθμός δ | νόμος | ἐκ τοῦ τέθειμαι τέθεισαι τέ- P
 θεῖται τεθμός.*

860 *εἰνάπηχυν· ἐννέα πηχῶν λέγει μέγεθος ἔχειν
 19 τὸν Αἰακοῦ τρίτον καὶ Δωρίδος* T
 P Αἰακοῦ | ss³ δὲ τρίτον τὸν Ἀ- *τὸν ἔχονον τοῦ Αἰακοῦ καὶ
 χιλλέα· Αἰακοῦ γὰρ s³ | Πη- Δωρίδος.* Αἰακοῦ γὰρ | καὶ Ap. bibl.
 λεύς, Πηλέως δ' Ἀχιλλεύς τρι- Ἐνδρίδος | Πηλεύς, Πηλέως III 158
 τος. | Δωρίδος Θέτις, Θέτιδος καὶ Θέτιδος Ἀχιλεύς. καὶ πά-
 Ἀχιλλεύς τρίτος. | ss³ λιν μητρόθεν Δωρίδος | καὶ ib. I 11
 25 Νηρέως | Θέτις, Θέτιδος καὶ Πηλέως Ἀχιλεύς. δ δὲ νοῦς
 τοιοῦτος· (πεν) θῆσει δὲ τὸν Ἀχιλλέα τὸν μέγαν τοῦ Αἰακοῦ
 ἰδοῦσα ἀποθανόντα ἐν Τροίᾳ καὶ οὐδαμῶς αὐτὸν ὁ Πηλεὺς
 θρηνησεί οὐδὲ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ περιστέψει χρυσῷ καὶ πᾶν
 30 τοῦ τὰ χρυσοῦφαντα περιβαλλόμενος θρηνησεί. s³

861 *πρηστῆρα μάχης τὸν σφοδρὸν καὶ διάπυρον
 ἀνεμον τοῦ πολέμου (169₃₀). * T

13 κῆπον sch. B Ξ 123

1 (33) οὐπερ II om. a (34) κατεδάσσατο b κατεδάσσατ' γ2 κεδαι-
 σατ' γ1 m² μάξας γ1 in lit. b μάξας a ἀμάξης γ1 m² ἀλλάξας γ2

Ἔρυνκα δὲ ἐκάλεσαν τῆς Ἀφροδίτης υἱὸν διὰ τοιαύτην αἰ-
 τίαν· παραγενόμενος εἰς τινα τόπον ἐπιφανῆ πρὸς τὸ
 ἀγώνισμα ἱσταμένων πάντων οὐδείς ἐτόλμα παλαῖσαι αὐ-
 τόν, αὐτὸς δὲ πάντας προ[σ]εκαλεῖτο οὐ μόνον διὰ λό-
 5 γων, ἀλλὰ καὶ μετὰ χειρῶν ἔλκων. ἐξελθὼν δὲ ἐκ ταύτης
 τῆς πόλεως καὶ τῶν συγγενῶν τινὰς μεθ' ἑαυτοῦ λαβὼν
 κατέστρεψε τὴν πόλιν καὶ πάντας ἀπέκτανε λέγων· ἐρυό-
 9 μενοι οὗτοι πρὸς παλαίστραν οὐκ ἔκιοι καὶ διὰ τοῦτο πάν-
 9 τες φρονεῦσθωσαν. s³ s⁶ τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως· αἱ δὲ τῆς μητρὸς
 P τοῦ Ἑρυνκος Ἀφροδίτης ναὸν ἔκτισαν ss³ s⁴ | δωρεὰν τῇ θεῇ |
 φυγοῦσαι τὸν θάνατον | s⁴. ἄλλως. s | τοῦ καταπαλαίοντος
 τοὺς ξένους Ἑρυνκος |. ss⁴

960 καὶ μονοικῆτους ἐδρας καὶ τὰς | καθεδρας | καὶ P
 διαγωγὰς *τὰς* ἐν ἐρήμῳ, ἐν ᾗ μόναι τὴν οἰκῆσιν εἶχον, ἡ
 15 ἐν ᾗ | μονόκοιτοι | καὶ δόξα συζύγου ἀνδρὸς εἶχον τὴν κοίτην
 καὶ τὴν εὐνήν. *Ζηρυνθίας τῆς Θρακίης* (77). T

961 Κρίμις — | ποταμός |. Steph. cf. 295a

963 *σχύλακα γενναῖον τεκνοῖ· τὸν Αἰγέστην
 | γεννᾷ |. * T

20 964 τρισσῶν· | ὁ γὰρ Αἰγέστης γ' πόλεις κτίζει ἐν
 Σικελίᾳ, Αἰγέστην, Ἑρυνκα, †Ἀταλλαν | ss³ s⁴ ὡς πρώην εἶφη-
 μεν (3059) T.

965 ποδηγῶν· ὁ Αἰγέστης ἐλθὼν εἰς Δαρδανίαν | νό-
 θον Ἀγχίσου | υἱὸν | Ἑλύμον | καλούμενον ἤγαγεν | εἰς Σικε-
 25 λίαν |. ss⁴ Ἑλυμαῖοι ἔθνος ἀπὸ Ἑλύμου υἱοῦ Ἀγχίσου
 νόθου ὄντος καὶ ἐλθόντος εἰς Σικελίαν. Eg (EM 33331).

966 τριδείρον· τριδείρος γὰρ s ἡ Σικελία ss³ s⁴ ἦν καὶ
 Θρινακίαν (λ 107) καὶ Τρινακρίαν (sch. ib. pass.) *καὶ Τρια-
 κρίαν* καλοῦσι †T | γ' ἔχουσα ἄκρας | Αἰλύβαιον, Πάχυνον,
 30 Πελωρίδα ss³ s⁴.

ληκτηρίαν· λήγειν γὰρ δο- | ληκτηρίαν εἶπεν, διὸ νῆσος
 κοῦσιν αἱ νῆσοι ὑπὸ τῆς θα- | ἡ Σικελία, αἱ νῆσοι δὲ ὑπὸ
 λάσσης περιεχόμεναι. ss³ εἰς | θαλάσσης περιέχονται καὶ λή-

27 sch. λ 107 sch. Ap. λ 291

3 ἀγωνίσματα s³ ἀγωνίσασθαι d 6 ἄγγωνων? 13 ἄμωνακῆ-
 τους cf. μ 135 21 hinc 30512 ἀταλλαν fluxit

ἀκρομηρίων καὶ τῶν χειρῶν ἐδέσθη. ἡ δὲ θυγάτηρ ἡ τοῦ ἀρχιλήστου ἡ τοῦ τυράννου ἐρασθεῖσα αὐτοῦ ἀπέλυσεν αὐτὸν μιγεῖσα τούτῳ, ὃ δὲ Ἀφροδίτης ἱερὸν Κωλώτιδος ἰδρύσατο εἰς εὐχαριστίαν αὐτῆς, ὅτι δεδεμένον ὄντα ἐκ τῶν κώλων 5 ἐρρύσατο. | Κωλὶς δὲ λέγεται ἡ Ἰορδάνης γῆ (DP 1148).

868 Ἄλῃς δὲ ποταμὸς Κο- * Ἀλεντία ἡ ἐν Ἀλεντι πο-
λοφῶνος (156s), ἐνθα ἱερὸν | ταμῶ Κολοφῶνος τιμωμένη·
P | Ἀφροδίτης | ἐκεῖσε γὰρ ἱερὸν αὐτῆς ἐστίν.*

10 * Λογγοῦρος δὲ | λιμὴν Σικελίας | *. ss³s⁴

869 ἄρπη· ἄρπη δρεπάνη· 869 Ἀρπης· ἦτοι Ἀρέπα- *Ap. Δ 9
ὃ γὰρ Ζεὺς τὴν δρεπάνην, ἐν | νον || καὶ ἡ Φαιακία <ῆ> Κέρ-
ῆ τὰ αἰδοῖα ἔτεμε τοῦ Κρόνου, | κυρα | καὶ ἡ Σικελία λέγεται | 243s
ἐν Σικελίᾳ κρύψαι λέγεται. | ἡ μὲν Κέρκυρα, ὅτι ἦν ἐκεῖ κε-
15 ζάγκλον δὲ παρὰ Σικελιοῖς τὸ | κρυμμένον τὸ δρέπανον, μεθ’
δρέπανον. μέμνηται δὲ καὶ | οὗ Ζεὺς τὸν Κρόνον ἐξέτεμεν ||
Καλλίμαχος ἐν β’ Αἰτίων (fr. | ἡ τὸ δρέπανον, ὅπερ ἡ Δη- sch. Ap. .
172). ss³ ζάγκλον τὸ δρέπα- | μήτηρ ἔλαβε παρ’ Ἡφαίστου 982. 984
νον, ὡς φησι Καλλίμαχος· | τέμνειν τοὺς στάχνας | Ἀρέ- EM 287s
20 κέκρυπται γυνὴ ζάγκλον | πανον δὲ ἡ Σικελία, ὅτι ἐκεῖ
ὑποχθονίῃ. EM 406s₁ | ἦν τὸ δρέπανον, μεθ’ οὗ τὸν
Οὐρανὸν ὁ Κρόνος ἐξέτεμε | κἀνπερ ὁ Ἀνθοφρων φαίνεται
νῦν τὸ Κρονοτόμον δρέπανον λέγων. τὸ δὲ δρέπανον παρὰ
Σικελιοῖς ζάγκλον καλεῖται. μέμνηται δὲ Καλλίμαχος ἐν δευ-
25 τέρῳ Αἰτίων.

870 Γονοῦσαν· Γονοῦσά ἐστι μὲν καὶ πόλις Θεττα-
p λική (906), νῦν δὲ T | λίμνη Σικελίας | s³s⁴ ἐν ἧ s²s⁶ ἐπλα-
νήθη ὁ Μενέλαος s²s³s⁶ περὶ Σικελίαν. s³

(P) 871 Θηρόχλαινον λέγει | τὸν Ἡρακλῆ |. s⁶ cf. S 951

30 σηκόν· ἀπὸ κοινοῦ τὸ κάμψας ἦτοι παρελθὼν ὁ
Μενέλαος καὶ τὸν σηκὸν καὶ | ναὸν | τοῦ Θηροχλαίνου P
| Ἡρακλέος | ἦγουν τοῦ ἐνδεδυμένου τὴν λεοντήν· τῷ γὰρ
Ἡρακλεῖ ναὸν (Al. 871) | περὶ Σύρτιν τῆς Αἰβύης Ἰάσων
ἐδείματο καὶ οἱ λοιποὶ Ἀργοναῦται μετὰ τὸ ἐπιτελέσαι ἀγῶ-

10 λιμὴν s m² λίμνη s³ Tr ποταμὸς s V 11^b <ῆ> d 12 τῆ
δρεπάνη s 15 Σικελιοῖς T | σικελίων s κελίοις s³ τὰ δρέπανα s
27 λίμνη cf. P ἐν ἧ | ἐφ’ οἷς i. l. s² ἐπλανήθη s² ἐπλανήθη δὲ s³

- 980 Κάλχας· πάλιν ἀνακόλουθα ληρωδεῖ γράφων· οὗ-
τος γὰρ ὁ Κάλχας, δν λέγει, ὁ Μόψος ἐστὶν υἱὸς ὧν Ἀπόλ-
λωνος καὶ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου (16130), οὐχ ὁ Ἀργοναύτης
5 Μόψος ὁ τοῦ Ἀμπύκου καὶ Χλωρίδος τῆς Ὀρχομενοῦ θυγα-
τρός, δς καὶ δηχθεὶς ὑπὸ ὄφρεως ἐν Λιβύῃ τελευτᾷ καὶ
θάπτεται παρὰ τῶν Ἀργοναυτῶν (28519). οὗτος οὖν ὁ Μόψος,
δν λέγει, Ἀπόλλωνος υἱὸν καὶ Μαντοῦς, ἐν Κολοφῶνι τῆς
Ἀσίας ᾤκει (15730) ἢ κατὰ τινας ἐν Κιλικίᾳ (16210), οὐ μὴν ἐν
10 Ἰταλίᾳ, ὡς οὗτός φησιν. ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς τούτου πατρι-
δος οὐ διαμάχομαι, ὅτι δὲ ἀνακολούθως καὶ ἐναντίως φησὶν
οὐ μόνον τοῖς λοιποῖς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐαντῶ, οὐ μικρῶς τὸν
ἄνδρα αἰτιῶμαι καὶ γράφω παρανομίας· πρὶν μὲν *γὰρ* εἶπε
τὸν Θεστορος Κάλχαντα παρ' αὐτοῦ ἡττηθῆναι μαντικῇ καὶ
15 *οὕτω* ἀποθανεῖν, ὡς πάντες φασί. μετὰ γὰρ τὴν Ἰλλίου
ἄλωσιν Κάλχας, Λεοντεύς, Πολυποίτης καὶ Ποδαλείριος ἐν
Ἰλίῳ τὰς αὐτῶν ναῦς ἀπολιπόντες πεζῇ πορεύονται εἰς
Κολοφῶνα καὶ Κιλικίαν καὶ καταντῶσι περὶ τούτῳ τῷ
Μόψῳ, ὅπου καὶ ἡττηθέντα μαντικῇ τὸν Κάλχαντα θάπτου-
20 σιν. ἐρίνεοῦ γὰρ ἐσιώσης Κάλχας τῷ Μόψῳ εἶπε, πόσους
ὀλύνθους ἔχει· ὁ δὲ, ὥσπερ τὸ ἀληθὲς εἶχεν, εἶπε· μυρίου
ὀλύνθους ἔχει καὶ μύδιον ἓνα καὶ ὀλυνθὸν ἓνα. Μόψος δὲ
σοὺς ἐπὶ τόκου ἐσιώσης ἤρετο, πόσους χοίρους ἔχει κατὰ
γαστρός καὶ πότε τέξεται; Κάλχαντος δὲ μὴ ἀποκρινο-
25 μένου αὐτὸς πάλιν ὁ Μόψος εἶπε ἰ' χοίρους ἔχειν, ὧν ὁ
εἰς ἄρρην, τέξεται δὲ κατὰ τὴν αὔριον· οὐ γενομένου Κάλ-
χας ἀθυμήσας τελευτᾷ (15730). | Πολυποίτης δὲ καὶ Λεον- *Δρ.
τεύς μετὰ τὸ θάψαι αὐτὸν μετ' ὀλίγον εἰς Ἑλλάδα ἀνε- (εἰρ.)
χώρησαν. || ὕστερον δὲ καὶ Ἀμφίλοχος ὁ Ἀλκμαίωνος ὑπὸ
30 χειμῶνος ἐξωσθεὶς κατὰ τινας | καὶ κατὰ τοῦτον τὸν Λυκό-
φρονα | πρὸς τοὺς τόπους, οὗ ἦν οὗτος ὁ Μόψος, ἀπερρίφη
καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας | καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς μαντικῆς ὡς
φησὶ τὸ μονομαχήσαντες ἀλλήλους ἀπέκτειναν καὶ ἐτάφησαν
παρ' ἑκάτερα μέρη τῆς Μεγάρσου πόλεως | ἐστὶ γὰρ καὶ *DP
35 Μέγαρος ποταμὸς ἐν Σκυθίᾳ|. τινὲς δὲ φασιν, ὅτι Ἀμφί-

13 γράφω μὲν b γράφομαι γ2 om. γ1 παροιρίας b γ2 om. γ1
22 μέδωνον II 23 ἐπιτόκον b 34 μαγάρσον γ1 ἐστι — Σκυθία
om. c 35 Μέγαρος om. γ1 v. Muell. ad DP cf. 1631 T Σκυθία causa
erroris est Hypanis (Muell. l. l.) cum Magarso in illo versu copulatus

- καὶ Ὅμηρος καὶ Ὁρχομενὸν Μινυήιον (B 511). ss³ | β' sch. Pind
δὲ Ὁρχομενοὶ δ τε ἐν Βοιωτίᾳ οὗτος δ Μινύειος καὶ δ XIV p. 3
πολύμηλος δ ἐν Ἀρκαδίᾳ | δ δὲ τόπος Ὁρχομενὸς Μι- Dr.
νύειος οὕτως ἐκλήθη | ἀπὸ Μινύου τοῦ Ποσειδῶνος παι- ib. 391z
5 δὸς καὶ Καλιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς | οὐπερ Μινύου *sch. Pind
καὶ Τριτογενείας τῆς Αἰόλου οἱ πλείους τῶν Ἀργοναυτῶν | IV 120
ἀριστοὶ δὲ οἱ Ὁρχομένιοι ἱππικοί· Ἐργίῳ γὰρ ἱππῳ Θη- ib. O XI
βαλοὺς νικήσας φόρῳ ὑποτελεῖς ἔσχεν, Ἡρακλῆς δὲ αὐτοὺς
ἤλευθέρωσεν.
- 10 στελγίσματα | τὰ ἀποξύ- | οἱ | λιπαροὶ | ἰδρωῶτες, δ ῥύπος, P
σματα | στελγίδες γὰρ αἱ ξύ- | τὰ ἀποξύσματα· στελγίδες γὰρ
στραι αἱ τὰς στράγγας ἀποξύ- | τὰ τρίπτρα, οἷς ἐν τοῖς βαλα-
ουσαι τοῦ σώματος. ss³ Eg (EM | νελοῖς τριβόμενοι τὸν ῥύπον
72516). | ἐκξέομεν.
- 15 ἔστι δὲ τόπος ἐν Σικελίᾳ, ἐνθα γυμνασάμενοι οἱ Ἀργοναῦται
τὸν ἰδρωῶτα αὐτῶν ὑστερον ἐν τῇ ἀμμῳ ἀπεστελγίσαντο, ὅθεν
καὶ μέχρι τοῦ νῦν δίκην ἐλαίου ἐν ταῖς ψήφοις φαίνονται
(p) ρανίδες | ὅς οὐδὲ δ κλύδων τῆς θαλάσσης οὐδὲ θυμβρος δύνα-
ται καθάραι | ss³ πολλὰ εἰπὼν δ Λυκόφρων περὶ Μενελάου
- 20 | περὶ τῶν Ἀντήνορος υἱῶν | οὐκ ἐμνημόνευσε | Γλαύκου φημι *fr. Ap. 1
καὶ Εὐρυμάνθεως, οἱ μετὰ Μενελάου πλείοντες ὡς ναυαγῆ-
σαντες ἐξήλθον περὶ τὴν Κυρήνην, οὐκέτι ἐπείσθησαν ἐκείνῳ
συμπλεῖν, ἀλλ' ᾤκησαν ἐν Κυρήνῃ [Κρήτῃ] τὸν ἀπ' αὐτῶν
Ἀντηνοριδῶν λόφον κληθέντα. | Λυσίμαχος δὲ ἐν πρώτῳ sch. Pind
25 τῶν Νόστων οὕτω πως λέγει· Γλαῦκος, Ἀκάμας, Ἰππόλοχος V 10f
οἱ Ἀντηνορίδαι † παρὰ μνακεὶ βασιλεῖ Λιβύων ᾤκησαν μὴ
βουλόμενοι συνοικεῖν τοῖς τὸ Ἴλιον πορθέσασιν, οἱ μεθ'
ἱκανὸν χρόνον τὸν μεταξὺ Κυρήνης καὶ θαλάσσης Ἀντηνορι-
29 δῶν λόφον ἐκτίσαν καὶ ᾤκησαν.
- P 877 λέγει | περὶ Γουνέως | ἄλλους δὲ· περὶ | τῶν Θεσ- B 748. 7f
καὶ Προθόδου καὶ Εὐρυπύλου | σαλῶν | φησι Γουνέως, Προ- 756
s² | θόδου καὶ Εὐρυπύλου ὅτι τοὺς

12 af s παλῶς Eg (EM) τοὺς σταλαγγοὺς s m² σταλαγμοὺς s³
παραξύνουσι s παροξύνουσαι s³ 15 ✕ Αἰθάλια Ap. 1 654 Arist. π. 9.
dx. 113 Strab. V 2s Diod. IV 56 17 φέρονται s 21 ἐρυμάνθου c
Εὐρυμάχου Paus. X 27z Quint. Sm. XI 130 saep. 22 τη· om. II
κρήτην II 23 Κυρήνη om. II 26 παρὰ ἀμνακεὶ b παρ' ἀκαμινάκει γ2
✕ παρ' Ἀμνακεὶ sch. Pind.

- P γογγύλη | τῷ κονδύλῳ |· συ- | τῷ κονδύλῳ, τῷ γρόνθῳ, δς
νεστραμμένης γὰρ τῆς χειρὸς | συννεστραμμένων τῶν δακτύ-
δίδεται. s | λων τῆς χειρὸς δίδεται.
- 984 πόλιν δ' ὁμοίαν· οἱ | 987 τοὺς πρόσθ' ἔδε-
5 Κροτωνιάται συλλαβόντες καὶ | θλον· Ἴωνες || ἤγουν Ἀθη- Her. V
τοὺς περιλοίπους τῶν Τρώων | ναῖοι | πρὸ τῶν Τρωικῶν Τ
ἐπεστράτευσαν κατὰ τῆς Σίρι- | ἐλθόντες εἰς Ἰταλίαν ᾤκησαν
δος πόλεως Ἰταλίας τηνικαῦτα | * περὶ Σῆριν* || καὶ μετὰ τὴν
οἰκουμένης ὑπὸ Ἰώνων, οὐσι- | Ἰλλίου πόρθησιν φυγόντων τῶν
10 νας οἱ Κροτωνιάται μετὰ τῶν | Τρώων εἰς Ἰταλίαν Κροτωνιά-
Τρώων χειρωσάμενοι ἀνείλον | ται | οὗς καὶ Ἀχαιοὺς λέγει
ἐν τῷ ναῷ | τῆς Ἀθηνᾶς | φυ- (989) | βοηθήσαντες τοῖς ἐν
γόντας, διὸ ἡ Ἀθηνᾶ ὀργι- | Ἰταλίᾳ τούτοις φυγοῦσι Τρωσὶ
σθεῖσα ἔμυσεν ss³ τοῦ μὴ βλέ- | στρατεύουσι μετ' αὐτῶν κατὰ
15 πειν αὐτούς· s³s⁶ μεθ' ὧν καὶ | Σίριδος καὶ | πάντας τοὺς Τ
τὸν τῆς ἱερείας παῖδα ἀνείλον | Ἴωνας τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ναῷ
γυναικεῖαν ἐσθῆτα ἐνδεδυμέ- | καταφυγόντας ἀνείλον, μεθ'
νον. ss³ | ὧν συνανείλον καὶ τὸν τῆς
ιερείας τῆς Ἀθηνᾶς παῖδα
- 20 | ὀνόματι Ἀήτηρχον Τ γυναικεῖα ἐνδεδυμένον, διὸ ἡ Ἀθηνᾶ inlr. n
ὀργισθεῖσα ἔμυσεν. Τ Ἀχαιοὺς λέγει τοὺς Κροτωνιάτας, οἱ-
τινες συνεμάχησαν τοῖς Τρωσὶ καὶ ἀνείλον τοὺς πρὶν κατοι-
κοῦντας ἐν τῇ πόλει Ἴωνας, οὗς καὶ ἐμφύλους (990) εἶπεν,
ἐπειδὴ ss³s⁴ οἱ τε Ἴωνες καὶ οἱ Κροτωνιάται Τ ἀμφω Ἑλλη-
25 νες ss³s⁴ ἦσαν s³s⁶. οἱ Τρῶες συλλαβόντες Κροτωνιάτας
ἐχειρώσαντο τοὺς ἐν Σίριδι Ἴωνας καὶ ἀνείλον αὐτούς. ss³s⁶
- 991 λῆτάρχος δὲ δημόσιος ἱερεὺς· | λῆτον γὰρ τὸ δημό-
σιον λέγεται |· ss³s⁶ ἀνείλον δὲ καὶ τὸν ἱερέα οἱ Κροτωνιά-
ται μετὰ τῶν λοιπῶν. τινὲς δὲ τὸ λῆτάρχον ss³ ὄνομα
30 κύριόν ss³s⁴ φασιν ss³.
- †P 993 | Τυλλήσιους Τ·* | Τυλλήσιος | δὲ πόλις καὶ | ὄρος
καὶ | ὄρυμός ἐν Ἰταλίᾳ* | s³s⁴ Τυλλήσος ὄρος Ἰταλίας.
*Steph. εἰ μὲν Τυλλήσιους, ὄρυμῶνας ἐξακούσεις, εἰ δὲ Τυ-
λλήσιον, ὄρους, εἰ δὲ Τυλλήσιας, πόλεως. s

3 γίνεται s³ 5 συλλαβόντες — Τρώων post Ἰταλίας s συλλα-
βόντες δὲ 6 περιόικους s³ 9 οἰκουμένην s 13 διὸ — αὐτοὺς 15
post ἐνδεδυμένον 17 s³ 31 τυλλήσιον Τ * Τυλλήσος

μενός τε ὑπ' αὐτοῦ, τίς εἶη | τὴν γοργόνην διὰ τὸ μὴ εἶν
καὶ πόθεν ἀφίκοιτο, ἐπειδὴ | αὐτὸν διελθεῖν, ἀλλ' ἐρωτᾶν
λέγων οὐκ ἐπειθεν, ἀνάγκη | αὐτόν, τίς εἶη. | τούτου καὶ
ἔδειξεν αὐτῷ τὸ τῆς γοργό- | τοῦ Ἄτλαντος υἱὸς Ἑσπερος
5 νης πρόσωπον καὶ ἀπελίθω- | κατὰ τοὺς λοιπούς (Diod. l. 1,
σεν αὐτόν. καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸ | EM 3487), οὐ κατὰ τὸν Πολύ-
δος Ἄτλας ἐκλήθη. οὕτως | δον.

Λυκόφρωνος ἐν ὑπομνήματι. Eg. (EM 16420). ἔρημον δὲ
τὸ Ἄτλαντος οἰκητήριόν φησιν, διτι | ἔρημος ἡ Λιβύη |. DP 182

- 10 881 Τιταιρῶνειον· ἐνθα τὸ πρὶν ποτε θανόντα
τὸν Μόψον τὸν | ἀπὸ Τιταιρῶνος πόλεως | ταρχύσαντο οἱ T
Ἀργοναῦται ἀνεστήλωσάν τε καὶ | δίκην στήλης ἐστήσαν | (p)
τυμβεῖαν κρηπίδα καὶ | βάσιν καὶ σημεῖον | ἀπὸ τοῦ *P
Ἀργῶου δορός καὶ τοῦ τῆς Ἀργοῦς ξύλου πέταυρον καὶ P
15 | σανίδα | κλασθὲν ἦτοι κόπην τεθραυσμένην, ἀνεστήλω-
σαν δὲ αὐτὸ κειμήλιον καὶ δώρημα νεκρῶν — ποῦ δ' ἀνεστή-
λωσαν; περὶ τὴν Αὐσίγδα | πόλιν Λιβύης | ἦν τινα Αὐσίγδα
παραρρεῖ δ | Κίννυρος ποταμός |. *P

P 881 Τιταιρῶνειον· | δ | δ Μόψος οὗτος εἰς τῶν Ἀργο-
20 Μόψος οὗτος υἱὸς ἦν Ἀμπύ- | ναυτῶν ἦν υἱὸς Ἀμπύκου | καὶ sch. Ap. 4
κου τοῦ Τιταιρῶνος | Χλωρίδος | τῆς Ὀρχομενοῦ |. *l 284
δ δὲ Ἀμπυκος υἱὸς | Τιται- P
ρῶνος | ἀφ' οὗ καὶ πόλις
(904) † T

- 25 ὡς καὶ Ἡσίοδος | Μόψον τ' Ἀμπυκίδην Τιταρήσιον, P
δζον Ἀρηος | (A 181). οὗτος δὲ τοῖς Ἀργοναύταις συμ-
πλέων ἀνηρέθη ὑπὸ ὄφρεως ἐν Λιβύῃ, ἐνθα ἐθαψαν αὐτὸν
οἱ ἐταῖροι ἐπάνω τοῦ τάφου αὐτοῦ κόπην | ἢ σανίδα | πῆ-
ξαντες ἐκ τῆς Ἀργοῦς. ss³ s⁴ καὶ δ μὲν Μόψος οὗτος | δ τοῦ sup. 19^b
30 Ἀμπύκου καὶ Χλωρίδος ἐν Λιβύῃ κεῖται, εἰς ὧν τῶν Ἀργο-
ναυτῶν | δ δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος υἱὸς Μόψος καὶ Μαντοῦς τῆς
Θυγατρὸς Τειρεσίου ἐν | Κολοφῶνι τῆς Ἀσίας | τινὲς δὲ φα- Ap. bibl.
σιν ἐν Κιλικίᾳ (16130). 6. 21^a

14 πέταυρον c 21^b Ὀρχομενοῦ iterat 980 25 τ' | τὸν s om. s³

26 συμπλέων ἐπὶ ἀναψηλαφήσει τῆς κόρης s³ 28 πῆξαντες

om. s m¹

883 Ἀργῶν· Ἀργῶ ἐκλήθη ἡ τοῦ Ἰάσονος ναῦς ἢ || *sch. Ap*
κατὰ Ἀπολλώνιον Ἀργος | ὁ Ἑστορος | ἢ Ἀλέκτορος υἱός | *ap. EM*
ἐναυπήγησεν ἢ *Laur. A* *112 *A*
4 *113* σάνδρος ὁ Σαλαμίνιος ||.

P 884 πέταυρον δὲ καλεῖται ἢ | πλατεῖα σανίς |. αὕτη
ἢ ἱστορία τοῦ Μόψου κεῖται ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς. s³

885 Ἀυσίγδα Κινύφει- | * Ἀυσίγδα | πόλις Λιβύης | ἦν
ος· Ἀυσίγδα | πόλις Λιβύης | παραρρεῖ ὁ Κίνυφος ποτα-
καὶ | Κίνυψ ποταμός | Λιβύης | μός.*

10 πλησίον Ἀυσίγδης. ss³
φασὶ δὲ *sch. Ap* κατὰ τὴν ἀνακομιδὴν ἢ Ἀργῶ εἰς τὴν Σύρτιν
ἐνέπεσεν. ἀποροῦσι δὲ τοῖς Ἀργοναύταις περὶ τοῦ διέκπλου
Τρίτων ὁ Ποσειδῶνος ἐπιφανεῖς ὠδήγησεν, ᾧ ἔδωκεν ἡ Μή-
δεια ἀμοιβὴν χρυσοῦν κρατῆρα, ὃν εἶχεν ἀπὸ τῶν τοῦ πατρὸς
15 λαφύρων. ss³s⁴ ἢ οὕσα φαρμακουργὸς ἢ Μήδεια ταύτην φαρ-
μακεύσασα διέσωσεν ὑδατώσασα τὸν τόπον, εἰς ὃν σταθεῖσα
ἢ ναῦς ἦν καθὼς τὸ πρῶτον. s³s⁶

886 ἦγουν δαίμονι θαλασσίῳ υἱῷ Ποσειδῶνος. s²

Νηρέως γόνυ· οὕτως ἢ σύνταξις· ἐνθα ποτὲ τὸν
20 Μόψον οἱ Ἀργοναῖται ἔθαψαν, ἢ δὲ Κολχίς | Μήδεια | P
τῷ Νηρέως υἱῷ * Τρίτωνι* παρέσχε πλατὺν κρατῆρα
κεκροτημένον καὶ ἐργασμένον χρυσοῦ — τίνος χάριν πα-
ρέσχε τῷ Τρίτωνι; δειξάντι τὸν πλοῦν, ἧ καὶ ὅπου διὰ
* τῶν* στενῶν | πετρῶν | ὁ Τίφης | κυβερνήτης | ὢν τῆς P P
25 Ἀργοῦς ἄθραυστον αὐτὴν διαβιβάσει. τουτάκις δὲ καὶ
| τότε | αὐδάξει καὶ εἶπῃ ὁ θαλασσοπάις δέμορφος
θεὸς ἦγουν ὁ | Τρίτων | τοὺς Ἕλληνας τὰ κράτη λαβεῖν P
τῆς χώρας ἦγουν κυριεῦσαι τῆς Λιβύης, δταν * ὁ* ἀγρότης
Λιβυκὸς * λαὸς* παλίμπουν καὶ ἀντίστροφον τὸ δῶρον
30 ἦτοι τὸν κρατῆρα ὀρέξῃ καὶ | παράσχῃ | Ἕλληني νοσφί- P
σας καὶ ἐκβαλὼν καὶ στερήσας τῆς πατρίδος ἦτοι τῆς Λι-
βύης. τὰς δὲ εὐχὰς ἦτοι τοὺς λόγους τοῦ Τρίτωνος φοβού-
μενοι οἱ Αἰβυες κρύψουσι τὸ κτέαρ καὶ | κτῆμα ἦγουν P
τὸν κρατῆρα | ἐν χθονὸς ἐσχάτοις μυχοῖς ἄφαντον.

2 ἢ Ἀλέκτορος om. b
δης s m¹ 12 δὲ | γὰρ s

6 ἀργοναύταις

7, 8 αὐσίδα et 10 αὐσί-

- ἄλλως· Ἀλέξανδρός φησιν Εὐρύπυλον καὶ Τρίτωνα Ποσει- sch. Pind. P
δῶνος καὶ Κελαινοῦς εἶναι παῖδας, δς Εὐρύπυλος γήμας IV 57
- Στερόπην τὴν Ἑλλίον, Πασιφάης δὲ ἀδελφὴν γεννᾷ Λυκάονα
καὶ Λεύκιππον | δς Εὐρύπυλος καὶ βασιλεὺς ἦν Κυρήνης | sch. Ap. B
5 ὁ δὲ Τρίτων || τὰ μὲν ἄνω μέχρι λαγόνων ἀνθρώπος ἦν | p. 417²⁸ K
τέλειος χεῖρας ἔχων καὶ τὰ λοιπὰ T τὰ δὲ ἐκ λαγόνων 289¹⁸
- κάτω || δελφίς ἔχων β' μόνους ἐμπροσθίους πόδας ἵππου T
Ἀμφιτρίτης καὶ Ποσειδῶνος ὦν παῖς κατ' ἐμὲ καὶ κατὰ τοὺς
λοιπούς (Ap. bibl. I 28). || ἔστι δὲ καὶ Τρίτων ποταμὸς Αἰβύης. sch. Pind. P
10 οὗτος ὁ Τρίτων ὁμοιωθεὶς Εὐρυπύλῳ | τῷ λεχθέντι Κυρή- IV 35
νης βασιλεῖ | καθὰ Μενεκλῆς (*Pind. P IV 10) καὶ Πίνδαρος sch. Ap. I. I.
(Pind. I. I. 35) ἰστοροῦσιν, ὑπέδειξε τὸν πλοῦν καὶ βῶλον
ἐδῶκε τοῖς Ἀργοναύταις, ἦν Εὐφημος ὁ πρῶτος τῆς Ἀργοῦς
ἐδέξατο | υἱὸς ὦν καὶ αὐτὸς Ποσειδῶνος καὶ Μηκιονίης || ἡ
- 15 Ἀωρίδος T τῆς Εὐρώπης θυγατρὸς, γαμβρὸς δὲ Ἀλκμήνης *sch. Pind.
ἐπὶ Λαονόμῃ θυγατρὶ | ὃν Εὐφημον Ἀσκληπιάδης φησὶ δῶρον I. I. 15 61
ἔχειν παρὰ Ποσειδῶνος τὴν θάλασσαν ἀπημάντως ὥς διὰ
γῆς πορεύεσθαι. | ὥς γοῦν ἐκ τῆς Κολχίδος διὰ τῆς ἑξῶθεν 44
θαλάσσης καὶ τοῦ Ἀδρίου τὸν πλοῦν ἐποίησαντο, διὰ τοῦ
- 20 Φάσιδος δὲ εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐνέβαλον ἰβ' πρότερον ἡμέρας
ἑξῶ τοῦ Ὠκεανοῦ φέροντες ἐν τοῖς νώτοις τὴν Ἀργὴν διὰ
τῆς ἐρήμου τῆς Αἰβύης || ἐκεῖσε δὲ περὶ Κυρήνην ἐδέξαντο 15
τὴν βῶλον παρὰ τοῦ Τρίτωνος, ὥς ἔφην, Εὐρυπύλῳ ὁμοιω- 35
θέντος | ἐλύθη δὲ ἡ βῶλος περὶ τὴν Θήραν βραχεῖσα ἐν τῷ
- 25 πλοίῳ, μαντεύεται ἡ Μήδεια τοῖς Ἀργοναύταις τοὺς ἀπ' ἑ
Εὐφήμου ἑπτακαίδεκάτῃ γενεᾷ στεῖλαι ἀποικίαν εἰς Αἰβύην
ἐκ τῆς Θήρας || ἡ δὲ Θήρα Καλλίστη πρότερον ἐλέγετο | ὁ καὶ 15 455
γέγονεν· Εὐφημος γὰρ ἐν Αἴμυνι Λαμάχη μιγείς Λευκοφά-
νην γεννᾷ, ἐξ οὗ κατάγεται Βάττος | ὁ κτίστωρ Κυρήνης ὁ 10
- 30 διὰ στάσιν ἐκ τῆς Θήρας χρησμῷ εἰς Αἰβύην μεταστὰς καὶ
οὕτως κτίσας τὴν Κυρήνην, ὥς φησι Μενεκλῆς. | Βάττον δὲ arg. Pind. P
οἱ μὲν αὐτὸν φασὶ διὰ τὸ βατταρίζειν καὶ κεκομμένην ἔχειν IV
τὴν φωνὴν Ἀριστοτέλην καλούμενον, ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι τὸ
βάττος λιβυτικῶς βασιλεὺς εἶναι λέγεται. | οὕτω μὲν οὖν
- 35 Πίνδαρος καὶ οἱ λοιποὶ οὕς εἶπον ἱστορικοὶ τὸν Τρίτωνα καὶ

Ποσειδῶνος υἱὸν λέγουσι καὶ δοῦναι βῶλον γῆς τοῖς Ἀργο-
ναύταις, ἐξ ἧς αὐτοῖς ἐμαντεύσατο Μήδεια ἐκ τῆς Θήρας
εἰς τὴν Λιβύην γενέσθαι ἀποικίαν. ὁ δὲ Αὐκόφρων οὗτος
τὸν Τρίτωνα καὶ Νηρέως υἱὸν

- 5 891 Γραικοὺς δὲ· ἐχρησε | λέγει ἴσως | παρὰ τὴν νῆξιν | EM 61
γὰρ ὁ Τρίτων τότε τοὺς Ἑλλη- | τὸν αὐτὸν λέγων εἶναι τῷ Πο- † 892 |
νας κρατήσιν τῆς Λιβύης, | σειδῶνι καὶ λαβεῖν παρὰ Μη-
δταν τὸν κρατῆρα παραγενο- | δείας μᾶλλον χρυσὸν κρατῆρα,
μένφ' Ἑλληνι ἀνδρὶ s Λίβυς τις | ἀνθ' ὧν ὑπέδειξε τὴν ὁδόν,
10 ss³ δώση, ὅπερ φοβούμενοι οἱ | καὶ τοῦτόν φησι μαντεύσασθαι
Λίβυες ὀρύξουσιν καὶ κρύψου- | τοῖς Λίβυσιν ὅτι τότε δεσπό-
σιν αὐτόν. ss³ | σουσιν Ἑλληνες Λιβύης, δταν
τὸν κρατῆρά τις Λίβυς πάλιν Ἑλληνι ἀνδρὶ παράσχη, διὸ
φοβηθέντας καὶ λέγει τοὺς Λίβυας ὀρύγματι γῆς κρύψαι
15 τὸν κρατῆρα.

- 887 Κόλχ'ις | ἡ Μήδεια || οἱ δὲ Κόλχοι | οἱ καὶ Ἀζοί P Her.
λεγόμενοι | Αἰγυπτίων ἀποικοὶ εἰσι || πλησίον οἰκοῦντες
Ἀβασγῶν | τῶν καὶ Μασσαγετῶν καλουμένων (7915). λέγονται
δὲ οἱ Κόλχοι καὶ Σκύθαι Ἀσιανοὶ καὶ Λευκόσυρροι † T οἱ- Her. I:
20 κοῦσι δὲ ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Ἀσίας περὶ Φάσιν ποταμόν.
| ἡ δὲ Εὐρωπαϊά Σκυθία ἐστὶ περὶ Μαιώτιν καὶ Τάναιν. † T
Ἰώσηπος δὲ ὁ Ἑβραῖος καὶ τοὺς Ἀλανοὺς Εὐρωπαϊῶν Σκυ-
θῶν γένος φησὶν οἰκοῦντας περὶ τὴν Μαιώτιν καὶ τὸν Τά-
ναιν κατὰ τὴν τῶν Ὑρκανίων παράοδον (Jos. bell. Jud. VII 244)
25 | καὶ Κασπίων T ἦν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς σιδηραῖς πύλαις
κλειστὴν ἐποίησεν (ib 245). * ὦ πα σε· τὸ σε κοινὴ συλλαβὴ
καὶ ἐστὶ μακρόν.*

- 890 Τίφρυς· κακῶς εἶπε | κακῶς εἶρηκε κυβερνήτην τῆς
Τίφρην εἶναι κυβερνήτην τῆς | Ἀργοῦς τὸν Τίφρην | δς ἦν υἱὸς Ap. A
30 Ἀργοῦς· καὶ γὰρ τὸ τηνικαῦτα | Ἀγνίου |· τότε γὰρ τελευτήσας
τελευτήσας ἦν ὁ Τίφρυς. ἐχρῆν | ὁ Τίφρυς ἦν. μετὰ δὲ θάνατον
δὲ εἰπεῖν Ἀγκαῖον ss³ οὐ καὶ | αὐτοῦ Ἀγκαῖος ἐκυβέρνα τὴν
Ὅμηρος μέμνηται καὶ παρεια- | Ἀργῶ, ὃν ἔδει * εἰπεῖν *. ἦν

6^b auctor scholii Θαλάσσιος (ἦτοι) Ποσειδῶ(ος) παῖς scripserat
10 δώσει s δώσουσι s³ 19 Σκύθαι sch. Ap. 533²³ K Λευκόσυρροι cf.
S 1331 cum sch. Ap. B 963

- ἀγει Νέστορα λέγοντα Ἀγ- | δ' ὁ | Ἀγκαῖος υἱὸς Ἀνκούρ- *Ap. A 11
καῖον δὲ πάλῃ Πλευρώ- | γου | ἢ κατὰ τινος Ποσειδῶ-
νιον, ὃς μοι ἀνέστη (Ψ | νος || ὡς φησιν Ἀπολλώνιος ὁ
635). s³ οὗτος γὰρ μετὰ τὸν | Ρόδιος (ib. 185 sch.) ὁ τὰ Ἀρ-
5 θάνατον Τίφους ἦν κυβερνή- | γοναυτικὰ γράψας καὶ Ἀπολ-
της τῆς Ἀργοῦς. ss³ <ἄθραυ- | λόδωρος | ὁ Ἀθηναῖος | ἱστο- sch. a 256
στον> διὰ τὸ τὴν Ἀθηναῖαν | ρικός (Ap. bibl. I 112). Πίνδα-
αὐτὴν καμεῖν ἢ διὰ τὸ πολλὰ | ρος δὲ πολλῶ παλαιότερος ὢν
κύματα πλεῦσαι καὶ μὴ θραυ- | ἀμφοτέρων τὸν Εὔφημον, ὡς
10 σθῆναι ὑπ' αὐτῶν ἢ διὰ τὸ | εἶπον, λέγει ἐκ τῆς πρώρας
παρελθεῖν τὰς Πλαγκτὰς πέ- | τῆς Ἀργοῦς δέξασθαι τὴν βῶ-
τρας ἀδεῶς καὶ χωρὶς τινος | λον. εἴτε δὲ πρῶτος ἦν ὁ
ἐπιβουλῆς καὶ φόβου. s³ | Εὔφημος κατὰ τινος (P IV 35
sch.) | εἴτε κυβερνήτης T οὐκ ἔχω λέγειν τὸ ἀληθές. τέως
15 οὕτω πῶς φησιν ὁ Πίνδαρος· Εὐφάμος πρῶταθεν καταβάς
δέξατο βῶλακα δαιμονίαν (P IV 37).
892 Θαλασσόπαις ὁ Τρίτων s³ s⁶ δίμορφος δὲ
P παρόσον s³ s⁶ | τὰ γὰρ ἄνω εἶχεν ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω
ἰχθύος |. ss³ s⁶
20 894 Λιβύη ἡ χώρα λέγεται ἀπὸ Λιβύης τῆς Ἐπάφου Ap. bibl. I
καὶ Μέμφεως θυγατρὸς, καθὼς σχεδὸν οἱ πάντες ἱστορικοί
ρασιν. | Ἄνδρων δὲ ὁ Ἀλικαρνασεὺς Ὁκεανὸν φησι γῆμαι sch. Aesol
β' γυναικας Πομπολύγην καὶ Παρθενόπην, ἐξ ὧν δ' θυγα- P 185
τέρας γεννᾷ, τῆς μὲν Ἀσίαν καὶ Λιβύην, Θράκην δὲ τῆς
25 ἐτέρας καὶ Εὐρώπην, ἀφ' ὧν λέγει καὶ κληθῆναι τὰς χώρας.
895 *Ἀσβύσται ἔθνος εἰσι | Λιβυκόν |.* P
895 εὐχὰς δὲ· | τὸ δῶρον τῆς Μηδείας, τὸν κρατῆρα |
... s τὸ δὲ ἐν s³ νειροῖς | τοῖς κοίλοις ἢ τοῖς καθύγκροις |
ss³ ×Eg (×EM 604₅₂) ... ἤτοι κρύψαι τὸν κρατῆρα ... τῆς
30 Μηδείας s.
897 ἐν ᾗ ἐν ᾗτινι γῇ Λιβυκῇ Γουνέα, Πρόθοον καὶ 290.
Εὐρύπυλον ὁ βορρᾶς πνέων ἐκβράσσει σὺν τοῖς αὐτῶν ναύ-
ταις. ἄλλως. T Κυφαίων· | τὸν Γουνέα | λέγει. ss³ | Κύφος

14 κυβερνήτης Hist. II 623 18 μὲν s³ s⁶ 28 lac. ind. ei ss³
η Eg (EM) 29 lac. ind. lac. septem fere litterarum 32 ἐκβράσει II
33 Κύφος cf. sch. B 748 a Steph. Γόννοι allatum. proll. 16
Lycophronis Alexandra II. 19

γὰρ πόλις Θεσσαλίας | δθεν ἦν ss³s⁴ ὁ Κύφου s ὁ ss⁴ Γουνεύς
ss³s⁴. καὶ Ὅμηρος ss⁴ Γουνεύς δ' ἐκ Κύφου ἤγε δύω
καὶ εἴκοσι νῆας (B 748) ss³s⁴. [Γόννοι πόλις Περγαι-
βίας ἀπὸ Γουνέως κληθεῖσα deperd. sch. Hom. l. l.] τοῦ ἀπο-
5 γόνου Κύφου. οὕτως φησὶν Ὅμηρος. Steph. Κύφος πόλις
— Θετταλίας. καὶ ποταμὸς Κύφος. Steph.

899 τὸν τ' ἐκ Παλαύθρων· s *Πάλαυθρα πόλις
Θεσσαλίας | * ss⁴ | ἔκγονον τὸν υἱὸν πάντες ᾧ γράφουσιν, EG 176
τὸν δὲ υἱοῦ υἱὸν γ | ἐγὼ δὲ ἀντιστροφῶς | τὸν τοῦ υἱοῦ υἱὸν *o 225!
10 ἐκ τοῦ γόνου γόνον | λέγων, μᾶλλον δὲ τὰ β' διὰ τοῦ ᾧ
ἐκφέρω. ἔκγονον δὲ ἰχθύν τὸν γονὴν ἔχοντα καὶ γυναῖκα καὶ
ἄνδρα ἔχοντα ἢ γόνον καὶ τέκνον ἢ δυνάμενον γονοποιεῖν
διὰ τοῦ γ γράφω.

τὸ αὐτό· s | ἔκγονον δὲ Τερθρηδόνος
15 | ἦτοι υἱὸν

(P) | Πρόθοον | λέγει. καὶ Ὅμηρος Μαγνήτων δ' ἤρχε Πρό-
θοος Τενθρηδόνος υἱός (B 756) ss³s⁴ ἀριστος ἐν τοῖς
Ἑλλήσιν s³. μετὰ γὰρ τὴν Ἰλίου ἔλωσιν Γουνεύς καὶ Πρό-
θοος καὶ Εὐρύπυλος εἰς Αἰβύην ἦλθον ss²s³s⁴

20 πλανώμενοι κάκει πολλοὺς χρό- | καὶ ἄλλοι τινὲς σὺν αὐτοῖς.
νοὺς ᾤκησαν. s³s⁶

P 900 *Ἀφρυσίων | Μαγνήτων* | s⁴? | Ἀμφρυσὸς δὲ
ποταμὸς Μαγνησίας.* | ss⁴ × Steph.

καὶ s Εὐρύαμπος πόλις Μαγνη- | *Εὐρυαμπίων τῶν | Μαγνήτων P
25 σίας s × Steph. ἐστίν. s | ἀπὸ | πόλεως Εὐρυάμπου λε-
γομένης.*

καὶ s *Τυφρηστός | ὄρος Μηλίων | *. ss⁴ Steph.

901 καὶ τὸν δυναστὴν· | τὸν Εὐρύπυλον λέγει, δς ἐβα-
| ἐν Θεσσαλίᾳ | ἐστὶ | πεδῖον | σίλευσε τῶν ἐν Θετταλίᾳ τό-

1 κύφος 3 de Stephani tmematis v. proll. l. l. 8 Θεττα-
λική T 14 τὸ αὐτό | τὸν αὐτὸν s × (εἰς) τὸ αὐτό? 14^b ἔκγονον II
16 Θεσσαλῶν s 17 Τερθρηδόνος s m²s³a γ 2 18 μετὰ — ἦλθον·
post Εὐρύπυλος 291¹⁰ s 22 ἀμφρυσσὸς s ἀφρυσσὸς T δὲ om. Steph.
27 τυμφρηστός T

- Λυκοειδὲς | καλούμενον, δπερ | πων, ὅπου ἐστὶ πεδλίον Λύκου
 λύκος ἐλυμαίνετο | ὅντινα ἢ | καλούμενον | τὸ νῦν λεγόμενον
 Θέτις ἀπελίθωσε | φαγόντα | Λυκοστόμιον s⁴? ἐκλήθη δὲ
 τὰ ἄποινα, ἀπερ ἀπέστειλεν | Λύκου πεδλίον οὕτω· Πηλεὺς
 5 ὁ Πηλεὺς Ἀκάστω ὑπὲρ τοῦ | ἐν κυνηγεσίῳ ἄκων ἀνείλεν
 φόνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀκτο- | Ἀκτορα τὸν τοῦ Ἀκάστου υἱόν.
 ρος· ἀνείλε γὰρ αὐτὸν ἐν κυνη- | ἐπεμψε δὲ Ἀκάστω ἄποινα
 γεσίῳ ἀκουσίως. ἐκράτει δὲ | τοῦ φόνου τοῦ παιδὸς βόας
 καὶ τῶν τόπων ἐκείνων Εὐρύ- | καὶ πρόβατα, ἃ λύκος διέφθει-
 10 πυλος. ss³ | ρεν, ὃν ἡ Θέτις ἀπελίθωσεν
 ἐν οἷς εἶπομεν τόποις. ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι Τελαμῶν καὶ
 Πηλεὺς, ὥσπερ καὶ κατ' ἀρχὰς τοῦ βιβλίου εἶπον, τὸν αὐτῶν
 ἀδελφὸν Φῶκον, υἱὸν δὲ Ψαμάθης τῆς Νηρηίδος ὄντα φθο-
 νούντες ἀνείλον. ἡ γοῦν Ψαμάθη τοῖς βουσί τοῦ Πηλέως
 15 ἐπεμψε λύκον, πρὸς δὲ καὶ τοῖς ποιμνίοις, ὃς ἐκεῖνα ἐλυμαί-
 νετο. Θέτιδος δὲ δεηθείσης ἀπελίθωσε τοῦτον πάλιν ἡ Ψα-
 μάθη περὶ οὗς εἶπομεν τόπους. ζῆτει δὲ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ
 βιβλίου καὶ εὐρήσεις πλατύτερον (8419).
 902 ἄποινο δόρπου ss³ s⁴ ἦτοι s τοῦ λύκου κατὰ τὸν
 20 Λυκόφρωνα T τοῦ φαγόντος τὰ ἄποινα τοῦ Πηλέως ss³ s⁴ ὡς
 P εἶπομεν T ἢ τοῦ δόντος αὐτὰ τὰ ἄποινα τοῦ ἀπολιθωθῆναι
 ὑπὲρ τοῦ δόρπου αὐτοῦ ss³ s⁴ ὥσπερ καὶ λέγεται ἀπολιθω-
 θῆναι. s³ καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Γουνέα καὶ Πρόθοον καὶ 2901.
 Εὐρύπυλον εἰς Λιβύην φησὶν ἀπελθεῖν || Ἀπολλόδωρος δὲ
 25 (fr. 615^a W) καὶ οἱ λοιποὶ (29017) οὕτω φασί· Γουνεὺς εἰς
 Λιβύην ἐλθὼν καὶ λιπῶν αὐτοῦ τὰς ἑαυτοῦ ναῦς ἐλθὼν ἐπὶ
 Κίνυφα ποταμὸν κατοικεῖ, ὡς καὶ οὗτός φησι (885). Μάγνης
 δὲ καὶ Πρόθοος * ἐν Εὐβοίᾳ * περὶ τὸν Καφηρέα σὺν πολλοῖς
 ἑτέροις διαφθείρονται. | Νεοπτόλεμος δὲ πεζῇ μετὰ β' ἡμέ- ep. 612

1 λύκον s³ at v. P et truncatam Hesychii glossam Λυκοειδὲς· τὸ πρὸς
 τὴν ἑοι . . . Idem locus significatur EG 374^{ss} EM 571^{ss} (Choerob. orth.
 Cram. AO II 2371^{ss}) Λύκειον· ἐστὶ δὲ τόπος (Choer. EM πόλις EG) τῆς Θετ-
 ταλίας, ἐνθα λύκος ἐπιὼν τοῖς τοῦ Πηλέως βουσί ἀπελιθώθη 1^b πε-
 δλίον et cetera — Λυκοστόμιον ex. II. 1013 2 ἐλύμινε s³ V ἐλύμαινε s

5 ἐκάστω s m¹ s³ ὑπὲρ in lit. s m² om. V 6 ἔκτορος s 20 τὸν
 φαγόντα s 21 αὐτὰ om. s³ T × αὐτῶ? τὰ om. T 22 ὑπὸ s
 26 ἐλθὼν καὶ om. II αὐτοῦ om. II μέγης II Stiehle Phil. VIII 68
 29 ἑταίροις Hegeue ζ' b

ρας εἰς Μολοσσούς ἀπῆλθε μετὰ Ἑλένου καθ' ὁδοῦ θάψας τὸν Φοίνικα. | τοῦ δὲ Προθόου περὶ τὸν Καφηρέα ναυαγήσαντος οἱ σὺν αὐτῷ Μάγνητες εἰς Κρήτην φεφέντες ὄλοντο. ||

4 Τυφρηστίων supr. 290₂₇

P 903 * Αἰγώνεια | πόλις Μηλιέων* |. *Steph. s⁴

904 * Ἐχίνος καὶ Ἴρος πόλεις | Θεσσαλίας |. καὶ Τραχὶν ὁμοίως.* s⁴ Ἐχίνος — | πόλις Θεσσαλίας | οὕτω καλονμένη Ἐχίνος ἀπὸ Ἐχίνου ἐνὸς τῶν σπαρτῶν ἐνταῦθα ἐνοικήσαντος. *Eg (*EM 404₅₁) Ἐχίνος — (ἔστι καὶ Θεσσαλίας) *P Ἐχίνου κτίσμα. Steph. * Τίταρος | ὄρος καὶ πόλις Μηλιέων* |. s⁴ Τίταρων πόλις Θεσσαλίας, ἣν Τίταρον Αὐκόφρων φησί. Steph.

P 905 Ἴρος | πόλις Θεσσαλίας | *Steph. Eg (EM) ἀπὸ Ἴρου τοῦ κτίσαντος αὐτήν Eg (EM 475₃₂) Τραχίς πόλις Θεσσαλίας ὑπὸ τὴν Οἶτην ὑπὸ Ἡρακλέους κτισθεῖσα καὶ ὀνομασθεῖσα οὕτω διὰ τὴν τραχύτητα. Steph.

906 * Γόνος ἡ λεγομένη Γονοῦσα· ἔστι δὲ πόλις | Περγραιβίας |. οἱ δὲ Περγραιβοὶ | ἔθνος Ἑπειρωτικόν* |. s⁴ Γονοῦσσα πόλις | Περγραιβίας |. Steph. cf. 290₃. Φάλαννα 20 | πόλις Περγραιβίας | ἀπὸ Φαλάννης τῆς Τυροῦς θυγατρὸς. P *Steph. * Φάλανος καὶ Ὀλοσσῶν πόλεις | Ἠπείρου | s⁴ καὶ Θετταλίας. ἡ δὲ Ὀλοσσῶν νῦν Ἐλασσῶν λέγεται T γυίας χώρας, ἀγρούς. τὸ γυνὶ δὲ καὶ μετὰ τοῦ ἰ καὶ χωρὶς τοῦ ἰ γραφόμενον ἀπταιστον ἐν τῷ μέτρῳ ἐστίν. T

25 907 * Κασταναία πόλις Μαγνησίας* EM 493₂₅ s⁴ <πόλις Μαγνησίας> *Steph. * τῆς Θετταλικῆς* T

908 ἡ λοκισμένοι ἦτοι | κατατετρωμένοι | διεφθαρμένοι †P νοι | ὑπὸ τῶν πετρῶν |. ss²s³

909 τοῦτο ἐπὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων νοητέον. ss³

1 ὁδὸν Par. 2403 3 ὤκησαν II 6 τραχίνα b 7 οὕτω
om. EM Θετταλίας om. Eg 8 οικήσαντος B Reitz. EM 9 <ἔστι
— Θεσσαλίας> post κτίσμα add. Mein. cf. l. l. ab eo laudatos et Muell. GGM
I 220 10 Τίταρος — unus servavit γ2 26 Μαγνησίας pro Meinekii
Θετταλίας scripsi 27 ἡλοκισμένοι — νοητέον post Μηλιέων 290₃₅ extant
in s post Ἀλέξανδρον 295₁₀ in s³ κατεφθαρμένοι s 28 * ἐπὶ
29 θετέον s cf. sch. Pind. OVII p. 203₁₈

τοῦτο, ἀνθ' οὗ ἱερὸν Ἑκάτης ἐδείματο καὶ κενοτάφιον Ἑκά-
βης, ὅτι ἡ Ἑκάτη φαντασμάτων αἰτία φοβερά | χαλκόπους *Soph EI
οῦσα | καὶ ὀφιώδης | καὶ τερατώδης | καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ *sch. Af
ἀκρωτήριον Ὀδυσσεϊαν ἄκραν ἐκάλεσε T Κάκραν καλουμένην 1214? C
5 πρὶν s⁶ *δπερ ἐστὶ πλησίον τοῦ Παχύνου. T τὸ δὲ ἐξῆς Arg. 97
οὕτως· τοῦ Ὀδυσσεως τὴν ἄκραν τὴν ὑστέρῳ χρόνῳ μέλλου-
σαν καλεῖσθαι Ὀδυσσεϊαν*. ss³ s⁴

P 1031 λείπει (ἢ περὶ) ἦντινα | τῷ | μετὰ ταῦτα | χρόνῳ | s
P1029 | περιγράφων καὶ περιορίζων | ss⁶ ἀντὶ τοῦ | περιγράφων |
(P) καὶ | περιειλούμενος | αὐτὴν ὑπὸ τούτων. s³

P 1034 παπποκτόνος· Ἐλε- | Ἐλεγήνωρ | ὁ Χαλκώδοντας Ap. ep. 1
φήνωρ ἀνελὼν τὸν ἑαυτοῦ πάπ- | παῖς καὶ | Μελανίππης T
πον Ἀβαντα | ἄκων ss³ | Ἀβαντα τὸν ἑαυτοῦ πάππον
| οὗ γυνὴ Ἀγλαῖα | ἰδὼν ἄμε- ib. II 24
15 λῶς χειραγωγούμενον παρ' οἰ- *sch. D I
κέτου ἄφεις θάβδον ἐπὶ τὸν
οἰκέτην | ἀνείλε τὸν πάππον
αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦτο

φυγῇ κατεδικάσθη. ἐπιστάσης δὲ τῆς ἐπὶ Ἴλιον στρατείας
20 ἦλθε καὶ ss³ s⁴

στάς ἐπὶ τινος πέτρας πρὸς | ἔξωθεν τῆς πατρίδος αὐτοῦ
τῆς πατρίδος αὐτοῦ — οὐ γὰρ Εὐβοίας ἦτοι τῆς Εὐρίπου
ἦν αὐτῷ θεμιτὸν ψαῦσαι τῆς στάς ἐπὶ πέτρας συνεκάλεσε
γῆς — ἐλάλησεν πρὸς τὸν λαὸν τὸν λαόν· οὐ γὰρ ἦν θέμις
25 περὶ τῆς στρατείας καὶ οὕτως αὐτῷ διὰ τὸν νόμον ἐπιβῆναι
ἐπὶ Ἴλιον ἦλθεν. ss³ | τῆς πατρίδος. οὕτω γοῦν συγ-
καλεσάμενος τὸν λαὸν καὶ αὐτὸς στρατεύει καὶ ἐλθὼν ἐν
Τροίᾳ ἀναιρεῖται ὑπὸ τοῦ Ἀγήνορος. | μετὰ δὲ τὴν Τρωι- tr. Ap. (6
κὴν ἀλωσιν οἱ τοῦ Ἐλεγήνορος περὶ τὸν Ἴόνιον ἐκριφέντες 615^b)
30 ᾤκησαν περὶ Ἀπολλωνίαν τῆς Ἠπείρου (29329). | οὗτος δ'
ἀνιστᾷ τοὺς τεθνηκότας λόγοις γράφων Ὀθρωνοὺς καὶ μετοι-
κήσεις πάλιν φρόβῳ δρακόντων εἰς Ἀμαντίαν πόλιν. T *μετὰ
οὐκ τὴν ss³ s⁴ τῆς Τροίας T ἀλωσιν ἦλθεν εἰς Ὀθρωνὸν καὶ κα-
τοικήσας ἐκείσε πάλιν μετανάστις ἐγένετο ἐκεῖθεν εἰς Ἀμαν-
35 τίαν· ὅφρις γὰρ δρακοντοειδὲς αὐτοὺς ἠνάγκασεν, μεταναστῆ-
ναι* ss³ s⁴ καὶ φυγεῖν ἀπὸ τοῦ τόπου ἐκείνου s³ s⁶. καὶ ταῦτα

1 ἰδρῶσατο II 4 ἄκραν Muell. *Μάκραν? 19 *φυγῆς?
21 πρὸ V 22^b τοῦ II 29 cf. 294, 30 οὗτος — πόλιν versus

- σὺν αὐτῷ ἐκριφέντες περὶ τὸν Ἴόνιον Ἀπολλωνίαν ᾤκησαν
 *τὴν ἐν Ἠπείρῳ καὶ οἱ τοῦ Τληπολέμου προσίσχουσι Κρήτη,
 εἶτα ὑπ' ἀνέμων ὠσθέντες περὶ τὰς Ἰβηρικὰς νήσους* ᾤκη-
 σαν | ἐν δὲ Πινδάρου ἱστορίαις (*sch. Pind. O VII 36 (147?))
 5 εἶδρον δτι οἱ τοῦ Τληπολέμου ἐσώθησαν εἰς Ῥόδον τὴν αὐ-
 τῶν πατρίδα καὶ ἡ γυνὴ Τληπολέμου Φιλοζῶν μεγάληως δα-
 κρύουσα ἀγῶνας ἐπὶ τῷ ταύτης ἀνδρὶ ἔθετο καὶ παῖδες
 ἡγωνίζοντο καὶ οἱ νικῶντες λεύκης φύλλοις ἐστέφοντο | οἱ *Δρ. L I
 τοῦ Πρωτεσιλάου εἰς Πελλήνην ἀπερρίφθησαν πλησίον πε-
 10 δίου Καναστρου | Φιλοκτῆτης δὲ ἐξώσθη εἰς Ἰταλίαν | πρὸς
 Καμπανοὺς T? καὶ πολεμήσας αὐτοὺς πλησίον Κρότωνος καὶ
 †Θορυκίου Κρίμισαν κατοικεῖ καὶ πανθεὶς τῆς ἀλῆς Ἀλαίου
 Ἀπόλλωνος ἱερὸν κτίζει, *οὐ* καὶ τὸ τόξον αὐτῷ ἀνέθετο,
 ὥς φησιν Εὐφορίων (AA 75) s⁴. οὕτως δὲ ὁ Φιλοκτῆτης
 15 ἀναιρεῖται T πρὸ γοῦν τοῦ πορθηθῆναι τὸ Ἴλιον ἐκ Πελλήνης
 Ἀχαιῆς πόλεως τινες ἐλθόντες εἰς Ἰταλίαν κατῴκησαν.
 μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν πλείοντες οἱ Ῥόδιοι ἦλθον ἐκεῖσε
 καὶ ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς ἐκ Πελλήνης μετοίκους, οἷς Ῥο-
 δίοις βοηθῶν Φιλοκτῆτης ἀναιρεῖται. (298i). s⁴
- 20 912 Οἰνωτρίας· ἐνθα νῦν ἡ Ῥώμη ἐστὶ, χωρίον ἦν
 πρῶτον λεγόμενον Οἰνωτρον, καθὰ Διονύσιος (I 11 ss) καὶ
 Δίων ὁ Κοκκειανὸς (I 356 Bo) καὶ πάντες οἱ τὰ Ῥωμαϊκὰ
 γράψαντες ἱστοροῦσι. T κεγχρήνη· τὸν Φιλοκτῆτην τὸν
 βρωθέντα ἦτοι δηχθέντα ἐν Χρύσῃ καὶ Ἀθήνῃ ὑπὸ δφρεως
 25 ὕδρου (293¹⁵). T
- P κεγχρήνη εἶδος δφρεως. ἔλα- | εἶδος δὲ δφρεως εἶπεν ἀντὶ
 βε δὲ εἶδος ἀντὶ εἵδους |· s οὐ | εἵδους· καὶ γὰρ εἶδος δφρεως
 γὰρ κεγχρήνη ἐδηξε τὸν Φιλο- | καὶ ὁ ὕδρος *καὶ* ὁ κεγχρήνος
 κτήτην, ἀλλὰ ὕδρα ss⁶ ὥς καὶ | ὁμοίως, ὅντινα ὁ Λυκόφρων
 30 Ὀμηρος ἔλκει μοχθίζοντα | κεγχρήνην ἐκάλεσεν. δτι δὲ

26 — sch. Nic. Θ 463 in EM 498₃₈

6 Φιλοζῶν | Πολυξῶ Stiehle l. l. 9 *Παλλήνην 11 αὐτοὺς | λεν-
 κανοὺς II cf. 298₃ 12 Θωρυκίου II — cf. 295₃ πανθεὶς τῆς ἀλῆς
 desideratur in Eg 296₃₄ 13 αὐτοῦ ἀπέθετο Eg (EM) l. l. 14 ὠρίων
 II V^a Gaisf. 58₆ *ὄρος Eg retractans ὠρίων ex suo Eg substituit
 20 Χώνην edd. DC 29 post ὕδρα addidit ἀφ' ἧς εἶχε τὰ βέλη αὐτοῦ
 ἡλειμμένα, μεθ' ὧν τὸν ἀλέξανδρον ἐβαλε d (s⁶?)

κακῶ ὁλοόφρονος ὕδρας | ταῦτα εἶδη ὄψεων εἰσι, Νί-
(B 723). s | κανδρος λέγει seq. Θ 414 καὶ
| πάλιν περὶ τοῦ κεγχρήνου seqq.
| 463. 464.

- 5 913 Κρίμισα πόλις Ἰταλίας πλησίον Κρότωνος καὶ Θου-
ρίου. ἀπὸ Κριμίσσης νύμφης — καὶ ποταμός (961) *Steph.
Κρίμισα ὄνομα τόπου — Κριμισὸς δὲ ποταμός. EG 347³⁹
φίτρος· ὁ γὰρ Φιλοκτῆτης | τὸν φονέα τοῦ Ἀλέξανδρου.
τοξεύσας ἀνείλεν s²s³ αὐτὸν *καὶ ἐρρέθη.* φίτρον δὲ τὸν
10 γνωρίσας s³ τὸν Ἀλέξανδρον. Ἀλέξανδρον διὰ τὸν δαλὸν τὸν
P φίτρος οὖν | ὁ κορμός, λέγει φανέντα κατ' ὄναρ τῇ Ἐκάβῃ
δὲ τὸν Ἀλέξανδρον | καὶ ἀνω φησίν.
γὰρ γευνὸν (86) s²s³ τὸν Ἀλέ-
ξανδρον s² εἶπεν s²s³.
- 15 914 αὐτὴ γὰρ· αὐτὴ γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ ἡ Σάλπιγξ καὶ
πολεμικὴ τὴν ἄρδιν καὶ τὸ βέλος τοῦ Φιλοκτῆτου εὐθυναί
κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου δηλονότι ἐν χεροῖν ἀποψάλλουσα
καὶ | κινουσα | καὶ ἔλκουσα τὸν Μαιώτην πλόκον ἦτοι (P)
| τὴν νευρὰν | τοῦ τόξου τοῦ Φιλοκτῆτου, ὅπερ τόξον ὁ Σκύ- P
20 θης Τεύταρος τῷ Ἡρακλεῖ ἐχαρίσατο κατὰ Ἀνδόφρονα (56)
διδάξας αὐτῷ τὴν τοξικὴν || ὁ δὲ Φιλοκτῆτης καύσας | καὶ 296₂ 41₁
θάψας τὸν Ἡρακλέα | πλησίον | τοῦ Ἀύρα ποταμοῦ Τραχι- infr. 28
νίας | ἔλαβεν αὐτὸ εἰς ἀμοιβὴν τοῦ κόπου | τὴν δὲ περὶ τοῦ
θανάτου Ἡρακλέος ἱστορίαν ὁπισθεν πλατέως εἶπον.
- 25 915 Σάλπιγξ· | Ἀθηνᾶ | διὰ τὸ πρῶτον . . . [αὐτὴν]
εὐρεῖν σάλπιγγα . . . καὶ ἰδρῦσασθαι Σάλπιγγος Ἀθηνᾶς
ἱερὸν ἐν Ἄργει. EG (EM 708₂)
Ἀύρα· | Ἀύρας ποταμός Τρα- | οὕτω συντακτέον· ὅστις Φιλο-
29 χῖνος | καὶ τὰ ἐξῆς τοῦ λό- κτήτης παρὰ ταῖς ὀχθαῖς
(P) γου οὕτως· | ὅστις Φιλοκτῆ- τοῦ Ἀύρα ποταμοῦ φλέξας
της ποταμοῦ παρ' ὀχθαῖς | καὶ | καύσας | τὸν Θρασὺν 296₂
ss³ τοῦ Ἀύρα s³ φλέξας | λέοντα καὶ | Ἡρακλέα | τὸν
τὸν Θρασὺν λυροκτύπον | λυροκτύπον καὶ τοξικὸν, τὸν
λέοντα ss³ βαίβῳ δρᾶ- | δίκην λύρας τὴν νευρὰν τοῦ

25. 26 lacunas ind. cf. Paus. II 21₃ αὐτὴν induxi 26 ἰδρῦσθαι
Wentzel Ἀθηνᾶς om. B Reitz. 28 τραγγίνης s τραχινίας supr. 22 T
33. 296₁₂ εὐρύκτυπον s cf. p

κοντι s ἀφύκτων γομ- | τόξου κτυποῦντα ὠπλισε τὰς
 φίων χειρᾶς ὠπλισεν. δ | χειρᾶς αὐτοῦ ἐν τῷ φαιβῷ
 P γὰρ Φιλοκτήτης | καύσας | τὸν | Σκυθικῷ δράκοντι ἤγουν
 'Ηρακλέα | ὀδῶρον παρ' αὐτοῦ | τῷ τόξῳ | τῶν ἀφύκτων P
 5 ἔλαβε τὰ ss³ ὀπλα ἢ μᾶλλον | γομφίων καὶ | βελῶν |· οὐ infr. n
 τὰ s³ τόξα ss³. <φαιβῷ> δρά- | γὰρ ἡστόχει ποτέ |· ἢ δίχα τοῦ
 κοντι οὖν | τῷ τόξῳ | ss³ <φαι- | ὦ *λυροκτύπῳ* καὶ σύν-
 βῷ> ἢ διὰ τὴν νευρὰν s³ ἢ | ταττε λέγων ὠπλισε τὰς χει-
 διὰ | τὸ καμπύλον | ss³ <δρά- | ρας ἐν τῷ φαιβῷ Σκυθῇ
 10 κοντι δὲ> ἢ s | δράκοντι τῷ λυροκτύπῳ,
 τῷ δράκοντι τῶν ἀφύκτων
 γομφίων καὶ βελῶν. φαιβὸν
 λέγει διὰ τὸ | ἀγκύλον | τοῦ (P)
 τόξου, δράκοντα δὲ
 15 διὰ τὸν συριγμόν ss⁴ ἢ διὰ τὴν ἀφρῆσιν τῶν βελῶν Θανατη-
 φόρων ὄντων ss³s⁴ ὡς ἰοῦ γεμόντων. ss⁴
 λέοντα δὲ | τὸν 'Ηρακλέα | γομφίοι δὲ κυρίως οἱ μυλιαῖοι
 ss³ διὰ τὸ ἀνδρεῖον s³s⁶ λυ- | *ὀδόντες* T καὶ οἱ ἥλοι, νῦν infr. n
 19 ροκτύπον δὲ τὸν αὐτὸν ἀντὶ | δὲ τὰ βέλη φησὶ διὰ τὸ δάκ-
 †P τοῦ τὸν τοξότην ss³s⁶ | τὸν | νειν αὐτὰ τοὺς τιτρωσκομέ-
 μετὰ τῆς νευρᾶς ἤχον ποι- | νους.
 οὔντα | ss⁶ ἢ διὰ τὸ τὴν κιθάραν φιλεῖν s³s⁶ γομφίων δὲ
 P ss³ | τῶν βελῶν, διὰ τὸ δάκνειν αὐτὰ τοὺς τιτρωσκομένους
 δίκην γομφίων | s τῶν ὡς δίκην ἡλῶν τιτρωσκόντων. ταῦτα
 25 δὲ τοῦ Τευτάρου ἦσαν, δς ἦν βουκόλος. τοῦτον ἀντιστάντα
 φονεύσας ἔλαβε τὰ τόξα τὰ ὑπὲρ πάντα ἄριστα. s³ ἀφύκ-
 των ὅτι, ὅπου ἂν ἡθέλῃσεν ἀπολῦσαι, οὐκ ἡστόχει, ὥς φησι
 Σοφοκλῆς ἐν Φιλοκτῆτῃ (198) s³ τὸν δὲ λυροκτύπον s³s⁶
 εἰ μὲν δοτική, πρὸς τὸ δράκοντι, εἰ δὲ αἰτιατική, πρὸς
 30 τὸν λέοντα s²s³s⁶ ἦτοι τὸν 'Ηρακλῆ s⁶?.

919 Κραθῆις | ὁ ἐν Κροτώνῃ ποταμὸς | ὅτι κινῶν τὰ
 χρώματα τῶν ἐξ αὐτοῦ πινόντων. EG 343a.

920 Ἀλαῖος ὁ Ἀπόλλων. Φιλοκτήτης γὰρ παραγενό-
 μενος εἰς Ἰταλίαν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἰδρύσατο | Ἀπόλ-

7 τῷ om. s m¹ 16 καὶ s⁴ 18^b *ὅλον? cf. infr. 24 19 τὸν
 — τοῦ τὸν | διὰ τὸ εἶναι s³s⁶ 19^b φησὶ hinc lacuna in γ2 usque ad
 μῆλων 300h^s 22 γόμφιον — τὸ βέλος s 27 *ἀπολέσαι? 34 Ἰτα-
 λίαν — cf. sup. v. l. 294i^o

λωνος | Ἀλαίου ιερόν, ἐν ᾧ καὶ τὸ τόξον ἀπέθετο. Eg (EM
(P) 54) * εὐράξ Ἀλαίου· εὐράξ | τὸ πλαγίον|. s³s⁴ | πλευράξ | EG 220.
γὰρ καὶ ἐξ αὐτοῦ εὐράξ.* T Ἀλαῖος δὲ καὶ Παταρεὺς ὁ
P Ἀπόλλων. | ἐκ τοῦ πλαγίου | δὲ τοῦ ἱεροῦ τοῦ | Ἀπόλλωνος |
5 φησι τὸν Φιλοκτήτην φονευθέντα τεθάρθαι. s³s⁶ Ἀλαίου
εἶπον. T Παταρέως καὶ Πατρέως τὸ αὐτὸ ἐστίν· | ἐν Πατά-
ροις γὰρ ὁ Ἀπόλλων τιμᾶται s⁴ τὸ δὲ Πατρέως συγκοπὴ
αἰολικὴ ἐστι. καὶ Παταρέως δὲ καὶ Πατρέως γραφόμενον
οὔτε τὴν ἔννοιαν οὔτε τὸ μέτρον λυμáινεται. T

- 10 921 Ναύαιθος· Ναύαι- | Ναύαιθος | ποταμὸς Ἰταλίας | p
θος | ποταμὸς Κρότωνος | ὡ- | ἐκλήθη δὲ οὕτως | κατὰ μὲν
νομάσθη δὲ οὕτως, διότι ss³ Ἀπολλόδωρον καὶ λοιπούς T
μετὰ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν ἦλθόν | ὅτι μετὰ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν
τινες τῶν Ἑλλήνων ἐκεῖσε, αἱ || αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Apoll. fr.
15 δὲ αἰχμαλῶτοι ss³ Eg αἱ Τρω- | Πριάμου δὲ ἀδελφαὶ Αἴθιλλα, p. 220 W
άδες ss³ εὐλαβούμεναι τὴν δου- | Ἀστυόχη, Μηδεσικαστή μετὰ
λείαν τὴν ἐν Ἑλλάδι ss³ Eg καὶ | τῶν λοιπῶν αἰχμαλῶτων | ἐκεῖ-
τὴν ἐσομένην ζηλοτυπίαν τῶν | σε γεγρονῖαι τῆς Ἰταλίας εὐ-
γυναικῶν αὐτῶν Eg ἐνέπρησαν | λαβούμεναι | τὴν ἐν Ἑλλάδι Ap.
20 τὰς ναῦς ss³ Eg τῶν δεσπο- | δουλείαν τὰ σκάφη ἐνέπρησαν
τῶν ss³ ὅθεν ὁ ποταμὸς ὠνο- | | ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιθος
μάσθη Ναύαιθος ss³ Eg ἀπὸ | ἐκλήθη | καὶ αἱ γυναῖκες ναυ- Ap.?
τοῦ αἵθω Eg αἱ δὲ γυναῖκες | πρήστιδες |. οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ap.
Ναυπρήστιδες ss³ Eg καὶ αἱ | Ἕλληνες ἀπολέσαντες τὰ σκά-
25 νῆες πρήστιδες Eg (EM 59838). | φη ἐκεῖ κατῴκησαν ||. Πλού-
ταρχος δὲ λέγει Ῥώμην εἶναι
αἰχμαλῶτον Τρωικὴν τὴν συμβουλευούσαν ταῖς λοιπαῖς καῦ-
σαι τὰς Ἑλλήνων ὀλκάδας (Rom. 1)· ὁ δὲ Λυκόφρων οὕτως
Σήταιαν εἶναι ταύτην φησὶν (1075).

4 (εὐράξ) — EG 54436

11 sch. Theocr. IV 24

1 ἀπέθετο cf. 29413 ἀναθεῖναι Arist. π. ζ. α. 107 2 ἐκ πλα-
γίου T 7 Πατρέως Muell. FHG III 149 11 Ἰταλίας Eg
13 μετὰ — Ἑλλήνων | τῶν ἐξ Ἰλίου πλεόντων ἑλλήνων κατήχθησάν τινες
Eg (EM) 14 ἐκεῖσε | εἰς τὸν ποταμὸν τοῦτον Eg (EM) 15 αἰχμαλω-
τίδες s 15^b καὶ θύλλα b 16 τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι δουλείαν Eg (EM)
17^b αἰχμαλωτίδες b m¹ 19 κατέκτανσαν ss³ cf. sch. Theocr. l. l. κατα-
καῖναι 21 καὶ Eg (EM) ὁ μὲν Eg (EM) 27 συμβουλευούσαν b γ1

ἔσται ποτὲ· ss³ Διομήδης καταρασάμενος τὴν τῶν Δαυ-
νίων χώραν μὴ καρποφορῆσαι ποτε, εἰ μὴ παρ' Αἰτωλοῦ
ἐργάζοιτο, οἱ Δαῦνιοι παραγενόμενοι εἰς Αἰτωλλίαν ἐκέρυξαν
τοὺς βουλομένους ἐλθεῖν καὶ ἀπολαβεῖν τὸ Διομήδους μέ-
5 ρος τῆς γῆς. ἐλθόντων δὲ τῶν Αἰτωλῶν εἰς τὴν τῶν Δαυ-
νίων χώραν καὶ ἀπαιτούντων τὴν γῆν οἱ Δαῦνιοι λαβόντες
κατέχωσαν αὐτοὺς ζῶντας λέγοντες· ἀπειλήφατε τὸν κληρὸν
τῆς γῆς ss³ s⁴ ὑμῶν ss⁴ δὲν αἰτεῖτε παρ' ἡμῶν, οὐ μόνον δὲ,
9 ἀλλὰ καὶ τοῦ Διομήδους. s³ s⁶

P 1058 Σάλαγγος — ἔθνος Ἰταλίας. Steph. *δταν Σα-
λάγγων· Σάλαγγες καὶ Ἀγγαιοι | ἔθνη Ἰταλίας* |. (P)

1059 αἰτίζωσι ζητῶσι, παραγωγή. *ἀττικόν* τὸ σχή-
μα· αἰτῶ αἰτίζω ὥς τὸ σελαγῶ σελαγίζω. T

1060 πῖα ρ | τὸ κληρωθὲν τῷ Διομήδει πῖον καὶ λιπα-
15 ρὸν ἔδαφος |. s

1062 τοὶ δ' ἀκτέριστον· οὐ γὰρ ἐκτερίσθησαν ss³ s⁴
ἦτοι | ἐτάφησαν | ὥς νόμος θάπτεσθαι τοὺς τεθνεώτας T P
ἀλλὰ ζῶντες ἐν τῷ βοθύνῳ κατηνέχθησαν ss³ s⁴ ὑπὸ τῶν
Δαυνίων πάντες ἀναιρεθέντες. s³

20 1064 τρόχμαλα κυρίως λέγονται οἱ | μικροὶ λίθοι, οἱ
p κάχληκες |. Eg (*EM 7704) διασφάγος χάσματος | ὠρυ-
γμένης | καὶ κεκλασμένης γῆς. s

*P 1066 τοῦ κρατοβρωτος τοῦ Τυδέος υἱοῦ Διομήδους.
| τοῦ Τυδέως, ἐπειδὴ ἐν τῷ κρατοβρῶς δὲ ὁ Τυδεὺς οὕτω
25 Θηβαϊκῷ πολέμῳ λέγεται ὁ λέγεται· | ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πο- sch. D
Τυδεὺς τὴν κεφαλὴν τοῦ Μελα- λέμῳ οὗτος ὁ Τυδεὺς ὑπὸ Με-
*P νίππου κατεδικοκέναι. κρα- λανίππου τοῦ Ἀστακοῦ παι-
τοβρωτος οὖν ὁ Τυδεὺς, δὸς ἐτρώθη, ὑφ' ἧς πληγῆς
παῖς δὲ αὐτοῦ ὁ Διομήδης. | ὕστερον ἀπέθανεν. ἐν δὲ ζῶν-
30 τὸ δ' ἐξῆς· τοῦ κρατοβρω- τος τοῦ Τυδέος Ἀμφιάραος ὁ
τος τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀτρέστου μάντις ἀνηρηκῶς τὸν Μελά-
κάπρου χώραν διδόντες. νίππον ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν
ss³ αὐτοῦ τῷ Τυδεΐ καὶ δς και-

14 Ap. lex. 13123

8 ἦν s³ 10 singularis susp., Σάλαγγοι inde a Cantero (Ald.?) edd.

18 βυθῷ s³ βόθρῳ T ἐχώσθησαν T (κατεχώσθησαν 1063. 1064 P)

*κατηράχθησαν? 19 πάντων 27 κρατοβρωτής

Μάκαλλα πόλις Ἰταλίας. κέκληται ἀπὸ τοῦ μαλακισθῆ-
ναι ἐν αὐτῇ Φιλοκτῆτην. Steph. Μάκαλλα πόλις Ἰταλίας,
ἐν ᾗ ἱερὸν ἐστὶ Φιλοκτῆτου· ὠνομάσθη δὲ διὰ τὸ μαλακι-
σθῆναι ἐνταῦθα τὸν Φιλοκτῆτην καὶ νοσῆσαι. καὶ ἦν ἀρμο-
5 στὸν Μάλακα[ν] λέγειν αὐτήν. *Eg (EM 574₁₆). ἡ δὲ σύνταξις
οὕτως· οἱ δὲ ἐν Μακάλλοις οἰκοῦντες κτίσαντες σηκὸν ὑπὲρ
τοῦ τάφου αὐτοῦ τιμήσουσιν αὐτὸν ἥτοι τὸν Φιλοκτῆτην ὡς
Θεὸν ἐν Θυσίαις. T

P 930 *Λαγαρία | πόλις Ἰταλίας | ss⁴ EM ἀπὸ Λαγάριδος
10 τινος νομῆως s⁶ EM 554₁₆ ἐκεῖσε νέμοντος s⁶.

932 πατρῶον δρχον· Πανοπεὺς δ' Ἐπειοῦ πατὴρ συνε-
στράτευσεν τῷ Ἀμφιτρύωνι ἐν τῷ ss³s⁶ πρὸς Τηλεβόας s³s⁶
πολέμῳ καὶ ἀπέκρυνε τινα τῶν λαφύρων, κρατῆθεις δὲ ὤμοσε
κατὰ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἄρεος ss³s⁶ μηδὲν ἔχειν ss³ διὸ
15 καὶ τὸν Ἐπειὸν διὰ τὸ ἀμάρτημα τοῦ πατρὸς ss³s⁶ φησι s³s⁶
δειλὸν γενέσθαι. ss³s⁶ ἱπποτέκτονα δὲ εἶπε διὰ τὸν δού-
ρειον ἱππον, ὡς καὶ Ὅμηρος τὸν Ἐπειὸς ἐποίησε σὺν
Ἀθήνῃ. (S 493). ss⁶

930 δ δ' ἱπποτέκτων· ὁ νοῦς οὕτως ἔχει· ὁ δὲ Ἐπειὸς
20 | ὁ τὸν δούρειον ἱππον κατασκευάσας | τοῖς Ἑλλήσιν εἰς πόρ- P
θησιν τῆς Ἰλίου, ὁ δειλὸς καὶ ἀνάνδρος γεγωνὸς διὰ τὸ ψευδ-
ορκῆσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ Πανοπέα τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Ἄρεα,
ὅτε συνεστρατεύετο Ἀμφιτρύωνι ἐπὶ Τηλεβόας διὰ τὸν πρὸς
Ἀλκμήνην πόθον Ἀμφιτρύωνος, ὁ τότε καὶ τότε ποιήσας
25 Πανοπεὺς καὶ διὰ τοῦτο γεννήσας δειλὸν τόνδε τὸν Ἐπειόν,
πύκτην *δὲ* ἀριστον καὶ μηχανικόν, οὗτος δ' ἱπποτέκτων
Ἐπειὸς τὴν Λαγαρίαν | πόλιν Ἰταλικὴν | οἰκῆσαι πλησίον (P)
τοῦ Κυλιστάνου ποταμοῦ. τὰ δ' ἐργαλεῖα καθιερώσει τῷ
ναῶ τῆς Ἰταλικῆς | Ἀθηνᾶς· ἐκεῖ γὰρ τὰ ἐργαλεῖα, μεθ' ὧν P
30 κατασκευάσας τὸν δούρειον ἱππον | ἡμῖν τοῖς ἐγχωρίοις Τρωσὶ | p
ποιήσῃ βλάβην· ἡ Κασάνδρα γὰρ ἡ δ' Τρώχης (1471) ὡς ἀπὸ
τῆς Κασάνδρας τοῦτό φησιν. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· ὁ δ'

2 μάλακα 4 ἦν A Reitz. om. B? ἦν Gaisf. ἀρμωστον A ἀρ B

5 λε A λ^{ετ} B λέγουσιν Gaisf. cf. sch. Thuc. I 12 12 πρὸς Τηλε-
βόας | lacuna decem fere litterarum s 16 διὰ | διὰ τὸ d (s⁶?) 17 ἱπ-
πον παρασκευάσαι d (s⁶?) 28 κυλιστάνου γ1 m¹ κυλιστάρου b γ1 m²
cf. v. l. AL 946 29 δειλὸν b γ1 γὰρ om. b γ1

ἱπποτέκτων | Ἐπειὸς | δς καὶ οὗτος ἀμφὶ Κίριν καὶ ρ
 Κυλιστάρνου γάνος καὶ | ὕδωρ | ἐπηλυσ καὶ | ξένος |
 νάσσεται καὶ κατοικήσει | οἴκους τῇλε τῆς πατρίδος
 αὐτοῦ | Φωκίδος | ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς | πόλεως | Λαγγα- Ear. Tr.
 5 ρίας ἦτοι ἐν τῇ Λαγγαρίᾳ πόλει, τὰ δ' ἐργαλεῖα καθε-
 ρώσει τῷ ναῶ τῆς Μυνδίας ἦτοι | τῆς Ἀθηνᾶς | — ποῖα
 ἐργαλεῖα; ἐν οἷς τεύξει ποτὲ | τοῖς ἐγχωρίοις | ἐμοῦ ρ
 Τρωσὶ | βλάβην μέρμερον — τί ποιήσας τεύξει βλάβην;
 τετρήνας καὶ τρυπήσας καὶ | κατασκευάσας | τὸ βρέτας ρ
 10 καὶ τὸ εἶδωλον ἦτοι | τὸν δούριον ἱππον | ὁ ἱπποτέκτων
 καὶ | Ἐπειὸς | ὁ ποδαπός; ὁ πεφρικῶς καὶ | φοβ | ούμενος
 τὸ ἔγχος καὶ τὴν φάλαγγα τὴν θουρίαν — διὰ τί δὲ
 πεφρικῶς ταῦτα καὶ δειλὸς ὑπῆρχεν; ἐκτίνων καὶ | ἀπο-
 δίδους | τὸν πατρός αὐτοῦ Πανοπέως τὸν | ψεύδορμον |
 15 δρμον, ὅντινα δρμον ὁ τάλας ἐτλη δρκωμοτῆσαι εἰς
 τὴν Ἀλοῖτιν Κυδωνίαν Θρασῶ | τὴν Ἀθηνᾶν | εἰς τὸν
 Κρησιτώνης Θεὸν | Ἄρεα | τὸν τόνδε καὶ τόνδε, ἡ ἀμφὶ ρ
 τὰς πάλας τῶν δορυκτῆτων μῆλων — ποίων μῆλων καὶ
 | προβάτων; | τῶν ὑπαρχόντων ἀπὸ τῶν πύργων τῆς Κο- ρ
 20 μαιθοῦς, συμπεφυρμένων καὶ ἐπικοίνων τῷ στρατῷ
 γενομένων ἢ τῶν προβάτων ἐπικοίνων τῷ στρατῷ ἡγουν
 ληισθέντων ἔνεκα τῶν νυμφευμάτων τοῦ Ἀμφιτρύωνος τῶν
 στεργοξυνεύνων καὶ πόθον ἔχόντων πρὸς τὴν σύνευνον
 Ἀλκμήνην — ἐτλη δρκωμοτῆσαι τίς; αὐτὸς ὁ Πανοπέως ὁ
 25 ἐν τῇ γαστρὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
 | Κρίσσον | ἀντιπληκτίσας χερσὶ πρὸ τοῦ γεννηθῆναι καὶ 303^m
 ἰδεῖν τὸν ἥλιον· τοιγὰρ καὶ διὰ τοῦτο τὸ δρκωμοτῆσαι
 οἱ θεοὶ τὸν σπόρον καὶ | υἱὸν | αὐτοῦ Ἐπειὸν ἤνδρωσαν ρ
 καὶ | ἄνδρα ἐποίησαν | φύξῃ λιν καὶ | δειλὸν | πύκτην μὲν ρ
 30 καὶ πυγμάχον ἐσθλόν, πτώκα δὲ καὶ | δειλὸν | ἐν κλόνῳ
 καὶ μάχῃ δορός καὶ πλεῖστα ὠφελήσαντα τὸν στρατὸν
 ἐν τέχναις καὶ μηχαναῖς. ἔχεις τὴν σύνταξιν, λεκτέον δὲ
 καὶ τὰς ἱστορίας. ἱπποτέκτων· ὁ Πανοπέως υἱὸς ἐποίησε
 τὸν δούριον ἱππον, εἰς δν | ν' ἢ γ | ἡ κατ' ἐμὲ κγ' ἄνδρες Ap. ef
 35 εἰσελθόντες Ἑλλήνες ἐκάθηντο. ἐλκυσθέντος δὲ τοῦ ἱππου

2 κυλιστάρνου γ1 m¹ 6 τοῖς ναοῖς b γ1 33 υἱὸς Ἐπειὸς II
 34 κγ' | inter Tryph. 153 et Mal. (Cedr. 230²³) per medium it

παρὰ τῶν Τρώων εἶσω τοῦ τείχους νυκτὸς ἐξελθόντες καὶ φρυκτὸν δείξαντες καὶ τοῖς λοιποῖς Ἑλλήσιν οὖσιν ἐν Τενέδῳ τὰς πύλας ἀνέψξαν κάκεινοις ἐλθοῦσι τὸ Ἴλιον πορθοῦσι (13410).

- 5 931 * ἐγχος πεφρικῶς· δειλὸς γὰρ ἦν ὁ Ἐπειός, ἀριστος δὲ πυγμαχός.* Τ

- 932 Πατρῶν δρκον ἐκτίνων ἀποδιδούς ποιήν δια τὴν ψευδορκίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Πανοπέως. φασὶ γάρ·
 || Μῆστορος καὶ Λυσιδίχης τῆς Πέλοπος θυγάτηρ Ἰμποθή, Δρ. bibl.
 10 ἥς καὶ Ποσειδῶνος Τάφιος, δς τῆλε βὰς τῆς πατρίδος τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὄντας ἐν ταῖς Ἐχινάσι νήσοις Τηλεβόας καὶ Ταφίους ὠνόμασε. Ταφίου δὲ υἱὸς Πτερελάος, δν | ἀήτητον καὶ ἀκαταγώνιστον †Τ ἐποίησεν ὁ Ποσειδῶν, ἐστ' ἂν ἐν τῇ κορυφῇ αὐτοῦ ἡ χρυσὴ θρῖξ παραμένη καὶ *οὐ* τμηθῇ, ἦν αὐτῷ
 15 ἐχαρίσατο. τούτου τοῦ Πτερελάου | θυγάτηρ ὑπῆρχε Κομαι- ib. 60
 θῶ | καὶ ἄρρενες Τ παῖδες Χρόμιος, Τύραννος, Ἀμπελος, *51
 Χερσιδάμας, Μῆστωρ, Εὐθήρης. Ἠλεκτρύωνος βασιλεύοντος σὺν τῇ γυναικὶ Ἀναξοῖ τῶν Μυκηνῶν, ὧν *καὶ* παῖδες Ἀλκμήνη μὲν θυγάτηρ, υἱοὶ δὲ | Στρατοβάτης Τ Γοργοφόνος,
 20 Φυλλόνομος, Κελαινεὺς καὶ ἕτεροι καὶ Λικύμνιος νόθος ἀπὸ Μηδείας Φρυγιάκῃς | ἤλθον πρὸς αὐτὸν τὸν Ἠλεκτρύωνα εἰς 54
 Μυκήνας Τάφιος καὶ οἱ Πτερελάου παῖδες ἀπαιτοῦντες τὴν βασιλείαν Μυκηνῶν. Ἠλεκτρύωνος δὲ μὴ προσέχοντος αὐτοῖς ἐλάσαντες βόας αὐτοῦ ἀπήρχοντο· συμβαλόντων δὲ τῶν
 25 Ἠλεκτρύωνος παίδων ἐκείνοις πάντες ἀνῆρέθησαν σωθέντος ἐκ μὲν τῶν Ἠλεκτρύωνος παίδων Λικυμνίου, ἐκ δὲ τῶν Πτερελάου Εὐθήρους. οἱ δὲ Τάφιοι τὰς βοὺς ἐλάσαντες Πολυξένῳ τῷ Ἠλείῳ παρέθεντο βασιλεῖ, Ἀμφιτρύων δὲ παρὰ Πολυξένου λαβὼν ἤγεν εἰς Μυκήνας. Ἠλεκτρύων δὲ θέλων
 30 ἐκδικῆσαι τοῖς παισὶν παραδοὺς Ἀμφιτρύωνι τὴν θυγατέρα καὶ τὴν βασιλείαν σρατεύειν ἐμελλε Τηλεβόαις, ἐν δὲ τῷ αὐτὸν παραλαμβάνειν τὰς βοὺς μιᾶς πλανηθείσης ἀφείς *ἐπ' αὐτὴν* ῥόπαλον Ἀμφιτρύων ἀνείλεν αὐτὸν ἀποκρου-

3 τὰς — ἀνέψξαν om. II 12 πτερέλας b γ2 στερέλας γ1 ἀήτητον — cf. 21616 T Sampsonis fabulam his rebus sic immiscuit ut Jonae laboribus Herculis 2811 17 χρυσιδάμας a 18 ἀλεξος a
 20 φυλλόννομος a 21 μεδείας a m²

σθέντος ἐκ τοῦ κέρατος τοῦ ῥοπάλου καὶ πληξάντος αὐτόν,
 δθεν ὁ Σθένελος Μυκηνῶν διώξας αὐτόν τὸν Ἀμφιτρύωνα
 βασιλεύει Μυκηνῶν καὶ Τίρυνθος, αὐτὸς δὲ Ἀμφιτρύων
 παρὰ Κρέοντι ἐν Θήβαις τοῦ φόνου καθαίρεται. | καθαρθεὶς 59
 5 *δὲ* σὺν Κρέοντι καὶ Κεφάλῳ καὶ Πανοπεῖ | κατὰ Λυκό-
 φρωνα Τ καὶ σὺν ἑτέροις τὰς Ταφίων νήσους πολεμῶν ἐλεῖν
 οὐκ ἠδύνατο, ἕως ἐρασθεῖσα Ἀμφιτρύωνος | ἡ Κεφαλῶ (infr. 22) |
 ἡ Πτερέλου θυγάτηρ Κομαιθῶ ἀπέτεμε τὴν τοῦ πατρὸς
 αὐτῆς Πτερέλου χρυσὴν τρίχα καὶ ἀνείλεν αὐτόν. σχῶν δὲ
 10 Ἀμφιτρύων τὰς νήσους Κεφαλῶ δίδωσιν, δς οἰκῆσας ἐν
 ταύταις Κεφαλληνίαν αὐτὰς ἐκάλεσεν ||. ἐν γοῦν τῇ πρὸς
 τοὺς Ταφίους μάχῃ πρὸ τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου φησὶ*
 ὁ πᾶσιν ἱστορικοῖς ἐναντιούμενος* Λυκόφρων ὅτι ὤρωσεν
 15 ἅπαντας Ἄρεα καὶ Ἀθηνᾶν μηδὲν ἀποκρύψειν τῶν λαφύ-
 ρων, μόνος δὲ παραβὰς τοὺς θεοὺς ὁ Πανοπεὺς καὶ ἔψας
 τι τῶν λαφύρων τούτου ἕνεκα δειλὸν παῖδα τὸν Ἐπειὸν
 ἐγέννησε (29911).

P 933 ἀμφὶ μῆλων | ἀπὸ μέρους τῶν κτημάτων δλων |
 ὡς καὶ Ἡσίοδος μῆλων ἔνεκ' Οἰδίποδαο (E 163) ἀντί
 20 τοῦ πλούτου καὶ τῆς βασιλείας Οἰδίποδος. s³s⁶

934 Κομαιθοῦς· | Κομαιθῶ θυγάτηρ Πτερελάου | ἥτις
 ἐρασθεῖσα Κεφαλῶ τινὸς τῶν μετὰ Ἀμφιτρύωνος προῦδωκε
 τὴν πόλιν καὶ τὸν πατέρα τοῖς πολεμίοις· τοῦτο οὖν φησι
 στεργοξυνεύνων νυμφευμάτων ἕνεκα. ἡ ἄλλως ἐκλή-
 25 πτεον περὶ τῶν γάμων Ἀμφιτρύωνος καὶ | Ἀλκμήνης |· καὶ
 γὰρ διὰ τὴν αἰτίαν τοῦ γάμου τῆς Ἀλκμήνης ἐκινήθη ὁ πό-
 λεμος. ss³s⁶

935 τὸ δὲ ἐξῆς | διχῶς |· ἡ γὰρ | Κομαιθοῦς | ἕνεκεν
 p νυμφευμάτων ἢ | πύργων Κομαιθοῦς καὶ τὰ ἐξῆς ἀπὸ
 30 ἄλλης ἀρχῆς στεργοξυνεύνων οὐνεκα νυμφευμάτων
 ἐν' ἣ ὁ λόγος περὶ τῆς Ἀλκμήνης | ss³ τῆς Ἡρακλέος μητρὸς. s³

P 936 Ἀλοῖτις καὶ Κυδωνία καὶ Θρασῶ ἢ Ἀθηνᾶ. s | τὰ
 τρία | πάντα s⁶ | *ἐπίθετα Ἀθηνᾶς* | s⁴ *ὡς καὶ Ἀρτέμιδος

9 Πτερέλου om. γ2 10 δθεν a 11 κεφαλληνίαν Π
 15 κρύψας Π 21 πετρελάου s πτερέλου d 28 τὸ — post καλον-
 μένη 303a s 31 περί om. s

- | *Δικτυνα παρὰ Κρησίν, Οδπιδ παρὰ Θραξίν* | 'Ορθωσία παρὰ *Pal. Inc
Ἀρχάσιν ἀπὸ ὄρους Ὀρθωσίου Ἀρκαδικοῦ. *sch. Plr III 5
- P 937 *Κρησιτών(η) πόλις Θραξίης* |. *Steph. *Κρησιτώνη
 δὲ | *ἡ Θραξίη* * | ss³s⁴ ἀπὸ ss³s⁶ πόλεως s³s⁶ μιᾶς οὕτω κα-
 5 λουμένης ss³s⁶. *Θεὸς δὲ Θρακικὸς δ' Ἀρης || *ὅτι πολεμι-* sch. 9 3
κοί | τὸ παλαιὸν T οἱ Θραξίης ||. *Κανδάων ἐπὶθετον
 | Ἄρεος | παρὰ τὸ καλεῖν καὶ δαλεῖν.* s¹ ἐκ τοῦ καλεῖν καὶ
 δαλεῖν Κανδάων δ' Ἀρης. Eust. Π. I 351s Μαμερτοῦς δ' | Ἀρης | Plut. Py 23?
 ἐστι δὲ ἡ λέξις ρωμαϊκὴ |. δ δὲ *βάρβαρος* οὗτος Λυκὸς
 10 φρων μὴ ἀρκεσθεῖς τοῖς λοιποῖς καὶ ρωμαϊκῶς γράφει.
 Ῥωμαῖοι γὰρ τοὺς πολεμικοὺς Μαμερτοὺς καλοῦσιν, ὡς
 ἱστορεῖ πον ἡ Διόδωρος (XXI 13) ἡ Ἄλων' οὐ γὰρ ἀκριβῶς
 μέμνηται. γράφει γὰρ οὕτως πῶς Ῥωμηνοὺς κατακόψαν-
 τες *τοὺς* ὑποδεξαμένους αὐτοὺς κατέσχον Μεσήνην' καὶ
 15 | Μαμερτοὺς ἑαυτοὺς ὠνόμασαν τουτέστι πολεμικοὺς. Μαμερ- fr. Dion.
 τοῦς γὰρ δ' Ἀρης παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται |. καὶ Κυρήνος δὲ
 παρὰ τοῖς αὐτοῖς, ὧς φησι Πλούταρχος (Rom. 29).
 939 δ μητρὸς | *δ Πανοπεὺς* | δ ἐντὸς τῆς μητρικῆς
 δελφύος καὶ μητρας συμβαλὼν μάχην τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ
 20 | Κρίσσω· οὗτοι γὰρ Φώκον καὶ Ἀστεροδίας ὄντες υἱοὶ ἐν τῇ (†sch. DB
 μητρικῇ γαστρὶ διεμαχέσαντο s⁴? ὡς καὶ | Φαρεὺς καὶ δ Ζάρα | Gen. 38a
 καὶ Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος οἱ Ἀβαντες |. δελφύος τῆς μή- Ap. bibl. I
 τρας, δθεν καὶ ἀδελφὸς καὶ πολυτόκον ζῶον δέλφαξ. s³
 941 Τι τοῦς· Τιτῶ λέγεται | ἡμέρα | ss³s⁴s⁶ Eg (EG 53122
 25 EM 76052) διὰ τὸ ἀρχαιοτάτην ss³s⁶ εἶναι s. καὶ Καλλίμαχος
 (fr. 206) τόφρα δ' ἀνίσχουσα βοσσὸν λόφον ἐγρετο
 Τιτῶ. ss³s⁴
 943 πόποι | οἱ θεοὶ | δθεν καὶ τὸ ὦ πόποι τινὲς ὦ
 θεοὶ ἤκουσαν παρ' Ὀμήρω. ss³s⁴ | ἡ δὲ λέξις Ἀρνόπων |. Plut. and
 30 *ἡνδρωσαν νῦν οὐ τὸ ἀνδρεῖον ἐποίησαν (8614) σημαίνει, poet. 22c
 ἀλλὰ τὸ ἀνδρα ἀπλῶς ἐποίησαν* ss³s⁶ ἀντὶ τοῦ | γεννηθῆναι
 ἐποίησαν | s.

22 δελφύος — EM 2551

28 πόποι — sch. a 32

3 Κρησιτών(η) Mein. 8 ✕Μάμερτος 10 οὐκ II 15 Μαμερ-
 τοῦς — nihil admisit Boiss. DC I LIX 21 ζαρᾶς b ζαρὰ c 22 ✕δβαν-
 τοῦς d 24 Τιτῶ | οὕτω Eg (EM) om. T λέγεται om. s T τῆς
 ἡμέρας T 26 ἀνήσουσα s om. γ2 φῶς s βοδὸς s³ in lit. b om. γ2
 ✕κρόνου ? λόφων s ἐγένετο s³ 28 τὸ om. s 30 φησὶ s³ om. s⁶

κοντι s ἀφύκτων γομ- | τόξου κυποῦντα ὠπλισε τὰς
φίλων χειρᾶς ὠπλισεν. δ | χειρᾶς αὐτοῦ ἐν τῷ ραιβῷ
P γὰρ Φιλοκτῆτης | καύσας | τὸν | Σκυθικῷ δράκοντι ἤγουν
Ἑρακλέα | ὁῶρον παρ' αὐτοῦ | τῷ τόξῳ | τῶν ἀφύκτων P
5 ἔλαβε τὰ ss³ ὅπλα ἢ μᾶλλον | γομφίων καὶ | βελῶν | οὐ infr. 22
τὰ s³ τόξα ss³. <ῥαιβῷ> δρά- | γὰρ ἡστόχει ποτέ | ἢ δίχα τοῦ
κοντι οὖν | τῷ τόξῳ | ss³ <ῥαι- | ὦ * λυροκτύπῳ * καὶ σύν-
βῳ> ἢ διὰ τὴν νευρὰν s³ ἢ | ταττε λέγων ὠπλισε τὰς χει-
διὰ | τὸ καμπύλον | ss³ <δρά- | ρας ἐν τῷ ραιβῷ Σκυθ
10 κοντι δὲ> ἢ s | δράκοντι τῷ λυροκτύπῳ,
τῷ δράκοντι τῶν ἀφύκτων
γομφίων καὶ βελῶν. ραιβὸν
λέγει διὰ τὸ | ἀγκύλον | τοῦ (P)
τόξου, δράκοντα δὲ

15 διὰ τὸν συριγμόν ss⁴ ἢ διὰ τὴν ἀφρῶσιν τῶν βελῶν θανατη-
φόρων ὄντων ss³s⁴ ὡς τοῦ γεμόντων. ss⁴
λέοντα δὲ | τὸν Ἑρακλέα | γομφίοι δὲ κυρίως οἱ μυλιαῖοι
ss³ διὰ τὸ ἀνδρεῖον s³s⁶ λυ- | * ὁδόντες * T καὶ οἱ ἥλοι, νῦν infr. 22
19 ροκτύπον δὲ τὸν αὐτὸν ἀντὶ | δὲ τὰ βέλη φησὶ διὰ τὸ δάκ-
†P τοῦ τὸν τοξότην ss³s⁶ | τὸν | νειν αὐτὰ τοὺς τιτρωσκομέ-
μετὰ τῆς νευρᾶς ἤχον ποι- | νους.
οῦντα | ss⁶ ἢ διὰ τὸ τὴν κιθάραν φιλεῖν s³s⁶ γομφίων δὲ
P ss³ | τῶν βελῶν, διὰ τὸ δάκνειν αὐτὰ τοὺς τιτρωσκομένους
δίκτην γομφίων | s τῶν ὡς δίκτην ἤλων τιτρωσκόντων. ταῦτα
25 δὲ τοῦ Τευτάρου ἦσαν, δς ἦν βουκόλος. τοῦτον ἀντιστάντα
φονεύσας ἔλαβε τὰ τόξα τὰ ὑπὲρ πάντα ἄριστα. s³ ἀφύκ-
των ὅτι, ὅπου ἂν ἡθέλῃσεν ἀπολῦσαι, οὐκ ἡστόχει, ὥς φησι
Σοφοκλῆς ἐν Φιλοκτῆτῃ (198) s³ τὸν δὲ λυροκτύπον s³s⁶
εἰ μὲν δοτικῇ, πρὸς τὸ δράκοντι, εἰ δὲ αἰτιατικῇ, πρὸς
30 τὸνλέοντα s²s³s⁶ ἦτοι τὸν Ἑρακλῆ s⁶?

919 Κραῖθις | ὁ ἐν Κροτώνη ποταμῷ | ὅτι κινῶν τὰ
χρώματα τῶν ἐξ αὐτοῦ πινόντων. EG 3434.

920 Ἀλαῖος ὁ Ἀπόλλων. Φιλοκτῆτης γὰρ παραγενό-
μενος εἰς Ἰταλίαν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἰδρύσατο | Ἀπόλ-

7 τῷ om. s m¹ 16 καὶ s⁴ 18^b * ὁλον? cf. infr. 24 19 τὸν
— τοῦ τὸν | διὰ τὸ εἶναι s³s⁶ 19^b φησὶ hinc lacuna in γ2 usque ad
μήλων 300h^s 22 γόμφιον — τὸ βέλος s 27 * ἀπολέσαι? 34 Ἰτα-
λίαν — cf. supr. v. l. 29410

λωνος | Ἀλαίου ιερών, ἐν ᾧ καὶ τὸ τόξον ἀπέθετο. Eg (EM
(P) 54) * εὐράξ Ἀλαίου· εὐράξ | τὸ πлагιον|. s³s⁴ | πλευράξ | EG 220.¹⁰
γὰρ καὶ ἐξ αὐτοῦ εὐράξ.* T Ἀλαῖος δὲ καὶ Παταρεὺς ὁ
P Ἀπόλλων. | ἐκ τοῦ πлагίου | δὲ τοῦ ιεροῦ τοῦ | Ἀπόλλωνος |
5 φησι τὸν Φιλοκτήτην φονευθέντα τεθάρθαι. s³s⁶ Ἀλαίου
εἶπον. T Παταρέως καὶ Πατρέως τὸ αὐτὸ ἐστίν· | ἐν Πατά-
ροις γὰρ ὁ Ἀπόλλων τιμᾶται s⁴ τὸ δὲ Πατρέως συγκοπὴ
αιολικὴ ἐστίν. καὶ Παταρέως δὲ καὶ Πατρέως γραφόμενον
οὔτε τὴν ἔννοιαν οὔτε τὸ μέτρον λυμάνεται. T

10 921 Ναύαιθος· Ναύαι- | Ναύαιθος | ποταμὸς Ἰταλίας|. p
θος | ποταμὸς Κρότωνος | ὡ- | ἐκλήθη δὲ οὕτως | κατὰ μὲν
νομάσθη δὲ οὕτως, διότι ss³ | Ἀπολλόδωρον καὶ λοιπούς T
μετὰ τὴν Ἰλίου δλωσιν ἡλθόν | διτι μετὰ τὴν Ἰλίου δλωσιν
τινες τῶν Ἑλλήνων ἐκεῖσε, αἱ || αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Apoll. fr.
15 δὲ αἰχμαλῶται ss³ Eg αἱ Τρω- | Πριάμου δὲ ἀδελφαὶ Ἀλθίλλα, p. 220 W
άδες ss³ εὐλαβούμεναι τὴν δου- | Ἀστυόχη, Μηδεσικιάστη μετὰ
λειαν τὴν ἐν Ἑλλάδι ss³ Eg καὶ | τῶν λοιπῶν αἰχμαλῶτων | ἐκεῖ-
τὴν ἐσομένην ζηλοτυτίαν τῶν | σε γεγонуῖται τῆς Ἰταλίας εὐ-
γυναικῶν αὐτῶν Eg ἐνέπρησαν | λαβούμεναι | τὴν ἐν Ἑλλάδι Ap.
20 τὰς ναῦς ss³ Eg τῶν δεσπο- | δουλειαν τὰ σκάφη ἐνέπρησαν
τῶν ss³ ὅθεν ὁ ποταμὸς ὠνο- | | ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιθος
μάσθη Ναύαιθος ss³ Eg ἀπὸ | ἐκλήθη | καὶ αἱ γυναῖκες ναυ- Ap.?
τοῦ αἰθῶ Eg αἱ δὲ γυναῖκες | πρήστιδες|. οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ap.
Ναυπρήστιδες ss³ Eg καὶ αἱ | Ἑλλήνες ἀπολέσαντες τὰ σκά-
25 νῆες πρήστιδες Eg (EM 598³⁸). | φη ἐκεῖ κατέπρησαν ||. Πλού-
ταρχος δὲ λέγει Ῥώμην εἶναι

αἰχμαλῶτον Τρωικὴν τὴν συμβουλευούσαν ταῖς λοιπαῖς καῦ-
σαι τὰς Ἑλλήνων ὀλκάδας (Rom. 1)· ὁ δὲ Ἀνκόφρων οὗτος
Σήταιαν εἶναι αὐτὴν φησὶν (1075).

4 (εὐράξ) — EG 544²⁶

11 sch. Theocr. IV 24

1 ἀπέθετο cf. 294¹² ἀναθεῖναι Arist. π. θ. α. 107 2 ἐκ πλα-
γίου T 7 Πατρέως Muell. FHG III 149 11 Ἰταλίας Eg
13 μετὰ — Ἑλλήνων | τῶν ἐξ Ἰλίου πλεόντων Ἑλλήνων κατήχθησάν τινες
Eg (EM) 14 ἐκεῖσε | εἰς τὸν ποταμὸν τοῦτον Eg (EM) 15 αἰχμαλω-
τίδες s 15^b Χαῖθιλλα b 16 τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι δουλειαν Eg (EM)
17^b αἰχμαλωτίδες b m¹ 19 κατέπρησαν ss³ cf. sch. Theocr. l. l. κατα-
καῖναι 21 καὶ Eg (EM) ὁ μὲν Eg (EM) 27 συμβουλευσασαν byl

922 Πελλήνη *πόλις Ἀχαιῶν* Steph. s⁴ *ἀπὸ ταύτης
ἐγένοντο ἄποικοι τινες ἐν Ἰταλίᾳ. ἀπὸ δὲ Τροίας πλέοντες
οἱ Ῥόδιοι ἦλθον ἐκεῖσε καὶ ἐπολέμησαν αὐτούς, ἐνθα καὶ
Φιλοκτῆτης ἀναιρεῖται βοηθῶν τοῖς Ῥόδιοις* s³s⁴.

5 Ἀῦσονες οὖν Πελλήνιοι, | *Ἀῦσονες Πελλήνιοι οἱ
P διότι τὸ μὲν γένος εἶχον | ἀπὸ | ἐν Ἰταλίᾳ οἰκῆσαντες ἐκ Πελ-
Πελλήνης | ὥκουν δὲ ἐν Ἰτα- | λῆνης, ὡς εἶπον.*
λίᾳ |. s³

923 βοηδρομοῦντα συμμαχοῦντα, ὡς εἶπον, τοῖς Ῥο-
10 δίοις. | Ἀνδρος καὶ Ἰηλυσὸς καὶ Κάμειρος πόλεις εἰσὶ Ῥόδου sch. Fi
ἀπὸ τῶν ἐκγόνων Ἑλλίου | καὶ Ῥόδης *ἢ Ῥόδης* καὶ Ποσει- VIII
δῶνος. ib. 724

924 ?Κάρπαθος | νῆσος πλησίον τῆς Κῷ |. Ὅμηρος
(B 676). Steph. *Θέρμυδρος | λιμὴν Ῥοδίων | Κάρπαθος πόλις P
15 Ῥόδου.* †T

925 πλάνητας ἐντανθοῖ δεῖ γράφειν καὶ οὐ πλανήτας.
πλανήτας γὰρ τὸ τᾶς μακρόν ἐστι. δέχεται δὲ *ἐνίοτε* καὶ
τὸ μακρόν ὡς βραχὺ κατὰ κοινήν συλλαβήν. T Θρακίας
δ s³s⁴ | διάπυρος | s⁴ Θρακικός s³s⁴
20 διότι ἐκεῖθεν πνέει. καὶ Ὅμη- | λέγει δὲ τὸν βορρᾶν, ἐπεὶ καθ'
ρος τῷ τε Θρηῆκηθεν ἄη- | Ὅμηρον ἐκ τῶν ἀρκτικῶν με-
τον (I 5). s³ | ρῶν τῆς Θράκης πνεῖ. φησὶ
γὰρ seq. I 5. ὁ δὲ περιγηγῆς Λιονύσιος καὶ τὸν τόπον τῆς
Θράκης φησὶν, ὅθεν ὁ βορρᾶς πνεῖ, τὴν Ἰσμαρον | ἦτοι sch. 14
25 τὴν Μαρώνειαν | αὐτὴν λέγων. λέγει γὰρ οὕτως. seqq. DP
113. 114.

P 927 Μάκαλλα δὲ | πόλις Ἰταλίας | ἐνθα s³s⁴ καὶ s³ τά-
φος (919) καὶ T ἱερὸν ἐστι Φιλοκτῆτου s³s⁴
καὶ τιμᾶται ὡς θεὸς παρὰ | ἀγιστευομένου παρὰ τῶν ἐγγω-
30 τοῖς Ἰταλιώταις διὰ τὸ δυνα- | ρίων καὶ | θυσίας | βοῶν δε- P
τόν. s³ | χομένου, ὥσπερ εἰ θεὸς | αἰ- †P
| ὦνιος | ἦν.

13 sch. Ap. A 1636

3 αὐτοῖς b 11 καὶ | × τῆς b m² 19 διάπυρος cf. ψυχρὸς P
quaestionis fragmenta Θρακικός EG 26433 EM 45425 Θρακικός πύων γλ
26 (114) καίται

Μάκαλλα πόλις Ἰταλίας. κέκληται ἀπὸ τοῦ μαλακισθῆ-
ναι ἐν αὐτῇ Φιλοκτῆτην. Steph. Μάκαλλα πόλις Ἰταλίας,
ἐν ᾗ ἱερὸν ἐστὶ Φιλοκτῆτου· ὠνομάσθη δὲ διὰ τὸ μαλακι-
σθῆναι ἐνταῦθα τὸν Φιλοκτῆτην καὶ νοσῆσαι. καὶ ἦν ἀρμο-
5 στὸν Μάλακα[ν] λέγειν αὐτήν. *Eg (EM 57416). ἡ δὲ σύνταξις
οὕτως· οἱ δὲ ἐν Μακάλλοις οἰκοῦντες κτίσαντες σηκὸν ὑπὲρ
τοῦ τάφου αὐτοῦ τιμήσουσιν αὐτὸν ἥτοι τὸν Φιλοκτῆτην ὡς
Θεὸν ἐν Θυσίαις. T

P 930 *Λαγαρία | πόλις Ἰταλίας | ss⁴ EM ἀπὸ Λαγάριδος
10 τινος νομῆως s⁶ EM 55416 ἐκεῖσε νέμοντος s⁶.

932 πατρῷον δρχον· Πανοπεὺς δ' Ἐπειοῦ πατὴρ συνε-
στράτευσεν τῷ Ἀμφιτρύωνι ἐν τῷ ss³s⁶ πρὸς Τηλεβόας s³s⁶
πολέμῳ καὶ ἀπέκρυψε τινὰ τῶν λαφύρων, κρατηθεὶς δὲ ὤμοσεν
κατὰ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἄρεος ss³s⁶ μηδὲν ἔχειν ss³ διδ
15 καὶ τὸν Ἐπειὸν διὰ τὸ ἀμάρτημα τοῦ πατρὸς ss³s⁶ φησι s³s⁶
δειλὸν γενέσθαι. ss³s⁶ ἱπποτέκτονα δὲ εἶπε διὰ τὸν δού-
ρειον ἱππον, ὡς καὶ Ὅμηρος τὸν Ἐπειὸς ἐποίησε σὺν
Ἀθήνῃ. (S 493). ss⁶

930 δ δ' ἱπποτέκτων· ὁ νοῦς οὕτως ἔχει· ὁ δὲ Ἐπειὸς
20 | ὁ τὸν δούρειον ἱππον κατασκευάσας | τοῖς Ἑλλήσιν εἰς πόρ- P
θησιν τῆς Ἰλίου, ὁ δειλὸς καὶ ἀνάνδρος γεγωνὸς διὰ τὸ ψευδ-
ορκῆσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ Πανοπέα τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Ἄρεα,
ὅτε συνεστράτευτο Ἀμφιτρύωνι ἐπὶ Τηλεβόας διὰ τὸν πρὸς
Ἀλκμήνην πόθον Ἀμφιτρώωνος, ὁ τότε καὶ τότε ποιήσας
25 Πανοπεὺς καὶ διὰ τοῦτο γεννήσας δειλὸν τότε τὸν Ἐπειὸν,
πύκτην *δὲ* ἀριστον καὶ μηχανικόν, οὗτος ὁ ἱπποτέκτων
Ἐπειὸς τὴν Λαγαρίαν | πόλιν Ἰταλικήν | οἰκήσει πλησίον (P)
τοῦ Κυλιστάνου ποταμοῦ. τὰ δ' ἐργαλεῖα καθιερώσει τῷ
ναῶ τῆς Ἰταλικῆς | Ἀθηνᾶς· ἐκεῖ γὰρ τὰ ἐργαλεῖα, μεθ' ὧν P
30 κατασκευάσας τὸν δούρειον ἱππον | ἡμῖν τοῖς ἐγχωρίοις Τρωσὶ | P
ποιήσῃ βλάβην· ἡ Κασάνδρα γὰρ ἡ ὁ τρέχῃς (1471) ὡς ἀπὸ
τῆς Κασάνδρας τοῦτο φησιν. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· ὁ δ'

2 μαλάκα 4 ἦν A Reitz. om. B? ἦν Gaisf. ἀρμοστον A ἀρ B

5 λε A λ^{ετ} B λέγουσιν Gaisf. cf. sch. Thuc. I 12 12 πρὸς Τηλε-
βόας | lacuna decem fere litterarum s 16 διὰ | διὰ τὸ d (s⁶?) 17 ἱπ-
πον παρασκευάσαι d (s⁶?) 28 κυλισταῖνον γ1 m¹ κυλιστάρνον b γ1 m²
cf. v. l. AL 946 29 ἐκεῖνα b γ1 γὰρ om. b γ1

ἱπποτέκτων | Ἐπειὸς | δς καὶ οὗτος ἀμφὶ Κίριν καὶ p
 Κυλιστάρνου γάνος καὶ | ὕδωρ | ἐπηλυσ καὶ | ξένος |
 νάσσεται καὶ κατοικήσει | οἴκους τῆλε τῆς πατρίδος
 αὐτοῦ | Φωκίδος | ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς | πόλεως | Λαγγα- Ear. Tr.
 5 ρίας ἦτοι ἐν τῇ Λαγγαρίᾳ πόλει, τὰ δ' ἐργαλεῖα καθιε-
 ρώσει τῷ ναῶ τῆς Μυνδίας ἦτοι | τῆς Ἀθηνᾶς | — ποῖα
 ἐργαλεῖα; ἐν οἷς τεύξει ποτὲ | τοῖς ἐγχωρίοις | ἐμοῦ p
 Τρωσὶ | βλάβην μέρμερον — τί ποιήσας τεύξει βλάβην;
 τετρήνας καὶ τρυπήσας καὶ | κατασκευάσας | τὸ βρέτας p
 10 καὶ τὸ εἶδωλον ἦτοι | τὸν δούριον ἱππον | ὁ ἱπποτέκτων
 καὶ | Ἐπειὸς | ὁ ποδαπός; ὁ πεφρικῶς καὶ | φοβ' ούμενος
 τὸ ἔγχος καὶ τὴν φάλαγγα τὴν Θουρίαν — διὰ τί δὲ
 πεφρικῶς ταῦτα καὶ δειλὸς ὑπῆρχεν; ἐκτίνων καὶ | ἀπο-
 διδοὺς | τὸν πατρός αὐτοῦ Πανοπέως τὸν | ψεύδορμον |
 15 δορμον, ὄντινα δορμον ὁ τάλας ἐτλη δορκωμοτῆσαι εἰς
 τὴν Ἀλοῖτιν Κυδωνίαν Θρασῶ | τὴν Ἀθηνᾶν | εἰς τὸν
 Κρησιτώνης Θεόν | Ἄρεα | τὸν τόνδε καὶ τόνδε, ἡ ἀμφὶ p
 τὰς πάλας τῶν δορυκτῆτων μῆλων — ποίων μῆλων καὶ
 | προβάτων; | τῶν ὑπαρχόντων ἀπὸ τῶν πύργων τῆς Κο- p
 20 μαιθοῦς, συμπεφυρμένων καὶ ἐπικολίνων τῷ στρατῷ
 γενομένων ἢ τῶν προβάτων ἐπικολίνων τῷ στρατῷ ἡγουν
 ληισθέντων ἔνεκα τῶν νυμφευμάτων τοῦ Ἀμφιτρύωνος τῶν
 στεργοξυνεύων καὶ πόθον ἔχόντων πρὸς τὴν σύννευον
 Ἀλκμήνην — ἐτλη δορκωμοτῆσαι τίς; αὐτὸς ὁ Πανοπέυς ὁ
 25 ἐν τῇ γαστρὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
 | Κρίσσον | ἀντιπληκτίσας χερσὶ πρὸ τοῦ γεννηθῆναι καὶ 303^m
 ἰδεῖν τὸν ἥλιον· τοιγὰρ καὶ διὰ τοῦτο τὸ δορκωμοτῆσαι
 οἱ θεοὶ τὸν σπόρον καὶ | υἱὸν | αὐτοῦ Ἐπειὸν ἤνδρωσαν p
 καὶ | ἄνδρα ἐποίησαν | φύξῃ λιν καὶ | δειλὸν | πύκτην μὲν p
 30 καὶ πυγμάχον ἐσθλόν, πτωκά δὲ καὶ | δειλὸν | ἐν κλόνῳ
 καὶ μάχῃ δορός καὶ πλεῖστα ὠφελήσαντα τὸν στρατὸν
 ἐν τέχναις καὶ μηχαναῖς. ἔχεις τὴν σύνταξιν, λεκτέον δὲ
 καὶ τὰς ἱστορίας. ἱπποτέκτων· ὁ Πανοπέως υἱὸς ἐποίησε
 τὸν δούριον ἱππον, εἰς δν | ν' ἢ γ | ἢ κατ' ἐμὲ χγ' ἄνδρες Ap. ei
 35 εἰσελθόντες Ἑλλήνες ἐκάθηντο. ἐλκυσθέντος δὲ τοῦ ἱππου

2 κυλιστάρνου γ1 m¹ 6 τοῖς ναοῖς δ γ1 33 υἱὸς Ἐπειὸς II
 34 κγ' | inter Tryph. 153 et Mal. (Cedr. 230^{ms}) per medium it

παρὰ τῶν Τρώων εἴσω τοῦ τείχους νυκτὸς ἐξελθόντες καὶ φρυκτὸν δειξάντες καὶ τοῖς λοιποῖς Ἑλλήσιν οὖσιν ἐν Τενέῳ τὰς πύλας ἀνέφξαν κάκεινοις ἐλθοῦσι τὸ Ἴλιον πορθοῦσι (13410).

- 5 931 * ἐγχος πεφρικῶς· δειλὸς γὰρ ἦν ὁ Ἐπειός, ἀριστος δὲ πυγμάχος.* Τ

- 932 Πατρῶν δρχον ἐκτίνων ἀποδιδούς ποιήν δια τήν ψευδορκίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Πανοπέως. φασὶ γάρ·
 || Μήστορος καὶ Λυσιδίκης τῆς Πέλοπος θυγάτηρ Ἰπποθόη, Ap. bibl. II.
 10 ἥς καὶ Ποσειδῶνος Τάφιος, δς τῆλε βὰς τῆς πατρίδος τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὄντας ἐν ταῖς Ἐχινάσι νήσοις Τηλεβόας καὶ Ταφίους ὠνόμασε. Ταφίου δὲ υἱὸς Πτερέλαος, δν | ἀήτητον καὶ ἀκαταγώνιστον †Τ ἐποίησεν ὁ Ποσειδῶν, ἐστ' ἂν ἐν τῇ κορυφῇ αὐτοῦ ἡ χρυσὴ θρῖξ παραμένη καὶ *οὐ* τμηθῇ, ἦν αὐτῷ
 15 ἐχαρίσατο. τούτου τοῦ Πτερελάου | θυγάτηρ ὑπῆρχε Κομαι- ib. 60
 θῶ | καὶ ἄρρενες Τ παῖδες Χρόμιος, Τύραννος, Ἄμπελος, *51
 Χερσιδάμας, Μήστωρ, Εὐήρης. Ἠλεκτρύωνος βασιλεύοντος σὺν τῇ γυναικὶ Ἀναξοῖ τῶν Μυκητῶν, ὧν *καὶ* παῖδες Ἀλκμήνῃ μὲν θυγάτηρ, υἱοὶ δὲ | Στρατοβάτης Τ Γοργοφόνος,
 20 Φυλλόνομος, Κελαινεύς καὶ ἕτεροι καὶ Αἰκύμιος νόθος ἀπὸ Μηδείας Φρυγιάκης | ἤλθον πρὸς αὐτὸν τὸν Ἠλεκτρύωνα εἰς 54
 Μυκήνας Τάφιος καὶ οἱ Πτερελάου παῖδες ἀπαιτοῦντες τὴν βασιλείαν Μυκητῶν. Ἠλεκτρύωνος δὲ μὴ προσέχοντος αὐτοῖς ἐλάσαντες βόας αὐτοῦ ἀπήρχοντο· συμβαλόντων δὲ τῶν
 25 Ἠλεκτρύωνος παίδων ἐκείνοις πάντες ἀνῆρέθησαν σωθέντος ἐκ μὲν τῶν Ἠλεκτρύωνος παίδων Αἰκυμνίου, ἐκ δὲ τῶν Πτερελάου Εὐήρους. οἱ δὲ Τάφιοι τὰς βοῦς ἐλάσαντες Πολυξένῳ τῷ Ἠλείῳ παρέθεντο βασιλεῖ, Ἀμφιτρύων δὲ παρὰ Πολυξένου λαβὼν ἤγεν εἰς Μυκήνας. Ἠλεκτρύων δὲ θέλων
 30 ἐκδικῆσαι τοῖς παισὶν παραδούς Ἀμφιτρύωνι τὴν θυγατέρα καὶ τὴν βασιλείαν σρατεύειν ἐμελλε Τηλεβόαις, ἐν δὲ τῷ αὐτὸν παραλαμβάνειν τὰς βοῦς μιᾶς πλανηθείσης ἀφείς *ἐπ' αὐτήν* ῥόπαλον Ἀμφιτρύων ἀνείλεν αὐτὸν ἀποκρου-

3 τὰς — ἀνέωξαν om. II 12 πτερέλας b γ2 στερέλας γ1 ἀήτητον — cf. 2161: T Sampsonis fabulam his rebus sic immiscuit ut Jonae laboribus Herculis 2811 17 χρυσιδάμας α 18 ἀλεξοι α
 20 φυλλόνομος α 21 μιδείας α m²

σθέντος ἐκ τοῦ κέρατος τοῦ βοπάλου καὶ πλήξαντος αὐτόν,
 ὁθεν ὁ Σθένελος Μυκηνῶν διώξας αὐτόν τὸν Ἀμφιτρύωνα
 βασιλεύει Μυκηνῶν καὶ Τίρυνθος, αὐτὸς δὲ Ἀμφιτρώων
 παρὰ Κρέοντι ἐν Θήβαις τοῦ φόνου καθαίρεται. | καθαρθείς 59
 5 *δὲ* σὺν Κρέοντι καὶ Κεφάλῳ καὶ Πανοπεΐ | κατὰ Λυκό-
 φρονα Τ καὶ σὺν ἑτέροις τὰς Ταφίων νήσους πολεμῶν ἐλεῖν
 οὐκ ἠδύνατο, ἕως ἐρασθεῖσα Ἀμφιτρώωνος | ἡ Κεφάλου (infr. 22) |
 ἡ Πτερέλου θυγάτηρ Κομαιθῶ ἀπέτεμε τὴν τοῦ πατρὸς
 αὐτῆς Πτερέλου χρυσὴν τρίχα καὶ ἀνείλεν αὐτόν. σχῶν δὲ
 10 Ἀμφιτρώων τὰς νήσους Κεφάλῳ δίδωσιν, ὃς οἰκῆσας ἐν
 ταύταις Κεφαλληνίαν αὐτὰς ἐκάλεσεν ||. ἐν γοῦν τῇ πρὸς
 τοὺς Ταφίους μάχῃ πρὸ τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου φησὶ*
 ὁ πᾶσιν ἱστορικοῖς ἐναντιούμενος* Λυκόφρων ὅτι ὥρκωσεν
 ἀπαντας Ἄρεα καὶ Ἀθηνᾶν μηδὲν ἀποκρῦψειν τῶν λαφύ-
 15 ρων, μόνος δὲ παραβὰς τοὺς ὄρκους ὁ Πανοπεὺς καὶ ἄψας
 τι τῶν λαφύρων τούτου ἕνεκα δειλὸν παῖδα τὸν Ἐπειὸν
 ἐγέννησε (299₁₁).

P 933 ἀμφὶ μῆλων | ἀπὸ μέρους τῶν κτημάτων ὄλων |
 ὡς καὶ Ἡσίοδος μῆλων ἐνεκ' Οἰδίποδαο (E 163) ἀντὶ
 20 τοῦ πλούτου καὶ τῆς βασιλείας Οἰδίποδος. s³s⁶

934 Κομαιθοῦς· | Κομαιθῶ θυγάτηρ Πτερελάου | ἦτις
 ἐρασθεῖσα Κεφάλου τινὸς τῶν μετὰ Ἀμφιτρώωνος προῦδωκε
 τὴν πόλιν καὶ τὸν πατέρα τοῖς πολεμίοις· τοῦτο οὖν φησι
 στεργοξυνεύνων νυμφευμάτων ἕνεκα. ἡ ἄλλως ἐκκλη-
 25 πτέον περὶ τῶν γάμων Ἀμφιτρώωνος καὶ | Ἀλκμήνης |· καὶ
 γὰρ διὰ τὴν αἰτίαν τοῦ γάμου τῆς Ἀλκμήνης ἐκινήθη ὁ πό-
 λεμος. ss³s⁶

935 τὸ δὲ ἐξῆς | διχῶς |· ἡ γὰρ | Κομαιθοῦς | ἐνεκεν
 p νυμφευμάτων ἢ | πύργων Κομαιθοῦς καὶ τὰ ἐξῆς ἀπὸ
 30 ἄλλης ἀρχῆς στεργοξυνεύνων οὕνεκα νυμφευμάτων
 ἐν' ἣ ὁ λόγος περὶ τῆς Ἀλκμήνης | ss³ τῆς Ἡρακλέους μητρὸς. s³

P 936 Ἀλοῖτις καὶ Κυδωνία καὶ Θρασῶ ἢ Ἀθηνᾶ. s | τὰ
 τρία | πάντα s⁶ | *ἐπίθετα Ἀθηνᾶς* | s⁴ *ὡς καὶ Ἀρτέμιδος

9 Πτερέλου om. γ2 10 ὁθεν α 11 κεφαλληνίαν II
 15 κρύψας II 21 πτερελάου s πτερέλου d 28 τὸ — post καλον-
 μένης 303s s 31 περὶ om. s

1155 αἷς ἀκτέριστος· Τί- | ἐρρέθη ὅτι φονευόμεναι παρὰ
 μαιος ἱστορεῖ ὅτι αἱ παραγενό- | τῶν Τρώων αἱ Λοκρίδες ἀκάρ-
 μεναι παρθένοι ἐδούλευον ἐν | ποῖς ξύλοις ἐκαίοντο καὶ ἡ
 τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς β' οὔσαι· | σποδὸς αὐτῶν εἰς θάλασσαν
 5 εἰ δέ τις ἀποθάνοι, ἑτέραν | ἐρρίπτετο. ἡ δὲ σύνταξις οὐ-
 παραγίνεσθαι ἀντ' αὐτῆς, ἐκεί- | τως· αἷς ξέναις Λοκρίσιν
 10 Τρώων, ἀλλὰ καίεσθαι | ἀγρί- | ἐν ξένη ψάμμῳ ἀκτέρι-
 οῖς ξύλοις | καὶ τὰ ὅσα αὐτῆς | στος καὶ | ἀταφος | λυπηρὸς | P
 ῥίπτεσθαι εἰς θάλασσαν. ss³ | τάφος ἐκκλυσιθήσεται ἡ-
 αὐτὰς δὲ πάλιν λέγουσιν ὅτι θνήσκουσαι ἐν τόπῳ τινὶ ἐρ- | γουν ἐκρηγῆ ὑπὸ τοῦ κλύδωνος.
 ρρίπτοντο παραθαλασσίῳ s³ εἰ δέ τις ἔθαψεν αὐτάς, μεγάλως |
 ἐτιμωρεῖτο. s³ s⁶

1157 ὅταν δ' ἀκάρποις· ἀκαρπα φυτόν λέγονται s |
 15 τὰ ἄγρια | ἡμέρα δὲ λέγονται τὰ καρποφόρα. ss³ δτ' ἂν ἀκάρ-
 ποῖς ἐρρέθη. T

1159 τῆς ἐκ λόφων· συνέβη μιᾷ στελλομένη ἐκ Λοκρί-
 δος διαφθαρῆναι ἐπὶ τινος λόφου τῆς Τροίας καλουμένου
 Τράρωνος, εἶτα τοὺς Λοκροὺς τὴν μὲν θάψαι, σιωπῆσαι δὲ
 20 καὶ μηκέτι πέμπειν τὰς παιδας φάσκοντας πεπληρωσθαι τὸν
 τῶν ἐτῶν χρόνον· ἀκαρπίας δὲ ss³ s⁴ μετὰ τὴν παῦσιν τῆς
 θυσίας T κατασχούσης αὐτοὺς πάλιν πέμπειν οὐκέτι β', ἀλλὰ
 μίαν, ἀρκοῦσαν εἶναι δοκοῦντας τὴν τιμωρίαν. ὁ δὲ χρησμὸς
 οὐκ εἶχεν ὠρισμένον χρόνον, ἀλλ' ss³ s⁴ εἰς ss³ . . . β' ss³ s⁴
 25 κόρας s⁴ ἀντὶ τῆς ἀδικίας ss³ s⁴ τῆς γενομένης εἰς s³ τὴν
 Κασάνδραν ss³ s⁴ παρὰ τοῦ Ἀϊαντος τοῦ Λοκροῦ ἐν τῷ ἱερῷ
 τῆς Ἀθηνᾶς s³ ἐδήλου στέλλειν s⁴ Τράρωνος ss³· Τρά-
 ρων s³ | ἀκρωτήριον Τροίας | ὅθεν μίαν τῶν Λοκρίδων παρ-
 θένων κατεκρημνίσθη ss³ καὶ παρ' αὐτῶν ἐτάφη εὐρεθεῖσα. s³

7 ὑπὸ s 11 X ὁ αὐτός? X λέγει? 19 σιωπῆσαι 'vox vi-
 detur corrupta esse' Geffck. X εὐωρεῖσθαι 20 πέμψαι s³ γ2 φά-
 σκοντες. corr. Kink. δοκοῦντας ab γ2 δοκοῦντες γ1 22 αὐτοὺς πάλιν |
 πάλιν τὴν Λοκρίδα T πέμψαι s³ ἐπειπον T 23 δοκοῦντες s T
 ὁ δὲ — 27 στέλλειν post χρόνον 21 T 24 lac. ind. εἰς(ὅταν ἐξέλῃσιν
 τὴν θεὸν) cl. Ael. fr. 47 β' κόρας post ἐδήλου 27 T 25 τῆς κα-
 σάνδρας T

1160 ἄλλαι δὲ· δσαι γὰρ ἀπέθνησκον, τοσαῦται ἀντ' αὐτῶν ἐστέλλοντο ἐν Τρωάδι ss³ παρὰ τῶν Λοκρῶν s³.
 νύκτωρ δὲ εἶπεν, ὅτι οὐ τῇ ἡμέρᾳ εἰσέρχοντο εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ' ἐν νυκτί, ἵνα μὴ φωραθεῖσαι παρὰ τῶν Τρώων ἀναι-
 5 ρεθῶσιν, ἐπειδὴ αἰεὶ οἱ Τρῶες προσεδέχοντο φρονεῦσαι αὐτάς κακῶς. s³ ἴσαι καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ δεχθὲν οὐ λυμάλ-
 νεται τὸν στίχον, *ὥς πολλάκις εἶρηκα (1176).* T

1161 Σιθῶνος· Σιθῶν βα- | εἰς τὸ 'Ροίτειον, ἀπὸ δὲ τοῦ
 σιλεὺς Θερκῶν, ἀφ' οὗ ἡ Θρά- | Ροιτείου τὴν δλην Τροίαν ἐδή-
 10 κη Σιθωνία ss³ οὗ θυγάτηρ | λωσεν. Σιθῶνος γὰρ τοῦ Θρά-
 *P 'Ροιτεία s³, ἀφ' ἧς | τόπος ἐν | κῶν βασιλείᾳ || καὶ 'Αχιρῶς 200π
 Τροίᾳ | 'Ροίτειον προσαγορευ- | τῆς Νεῖλου | θυγατέρες Παλ- (Con.
 ὁμενος (20027). ἀπὸ οὗ τοῦ | λήνη | καὶ 'Ροιτεία | ἀφ' ὧν ἡ (Con.
 'Ροιτείου δλην τὴν Τροίαν φη- | τε Παλλήνη πόλις Θράκης |
 15 σίν. ss³ ἔστι δὲ ἀκρωτήριον, ἐν | καὶ τὸ 'Ροίτειον τόπος ἐν Τροίᾳ.
 ᾧ ὁ 'Αχιλλεὺς τὰς ναῦς ἔστησε | ὁ δὲ Σιθῶν υἱὸς ἦν 'Αρεος ||
 χωρὶς τῆς ἰδίας δυνάμεως. s³

1162 κάκκέλευθα· κατακρύφους ὁδοὺς περιβλέπουσαι.
 ἐδειλίων γὰρ, ὥς ἔφη, μὴ ἀναιρεθῶσι ὑπὸ Τρώων. τὸ δὲ
 20 παπταλῶμεναι ἀδεία Λυκοφρονεῖα ἐλέχθη. Ἰππῶνακτος
 γὰρ ἔστιν ἡ λέξις καὶ δηλοῖ τὸ περιβλέπουσαι. ἀλλ' | ἐκεῖνος (sch. A)
 παμφαλῆσαι | τὸ ἰδεῖν λέγει (fr. 131 B), οὐ παπταλῆσαι, ὥσπερ
 νῦν φησιν οὗτος, περὶ δὲ τὸ τέλος μετὰ μικρὸν ἐρεῖ seq.
 Al. 1433. τοιαύτη γοῦν ἀδεία χρώμενος πῶς οὐκ ἂν περὶ οὗ
 25 βούλοιτο μετρικῶς γράψοι;

P 1165 ὀφελτρεῦσιν — | καλλύνουσι |. *Eg (*EG 58639
 *EM 6441) ὀφελτρεῦσιν σαρώσωσι. σαρόν γὰρ καὶ
 ὀφελλα καὶ ὀφελμος ἡ σκοῦπα λέγεται. καὶ τοῦτο Ἰππῶναξ
 φησὶν ὁ δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τριοῖσι μάρτυσιν, δκου
 30 τὸν ἐρπιν ὁ σκοτός καπηλεύει, ἀνθρῶπον εὖρε τὴν
 στέγην ὀφέλλοντα· οὐ γὰρ παρῇν ὀφέλημα πνύμενι

2 ἐπεστέλλοντο s³ cf. 33530 *ὑπεστέλλοντο? 15 τόπος α
 17 *δλης? cf. 1151 18 κακκέλευθα γ2 κατακρυφίους b κατὰ κρυ-
 φίους γ2 27 ὀφελτρεῦσιν· σαρώσωσι b σκοπίσιν· supra σαρώσωσι
 α m² 28 ὀφε γ1 ὀφέλλε γ2 ὀφέλημα α m² γ1 ὀφελτρον b χουσκοῦ-
 σπα γ2 29 (2) δπου b δρκου γ2 30 ἐρκιν α ἐρπην γ2 σκοπός γ2
 καπηλεύει α (3) εὖρων γ2 31 σαροθντα supra ὀφέλλοντα α

s³s⁴ καὶ s⁴ τοὺς τόπους ss⁴ τῆς Σικελίας φέρει καὶ τὴν Σικανίαν ss³s⁴. Σικανῶν δὲ λέγει | τῶν Σικελῶν |. s³

952 πλαγκτοὶ μολόντες. Φοινοδάμας τις Τρώς συν-
βούλευσε τοῖς Τρωσὶν ἐκθεῖναι τὴν Ἑσιόνην τῷ κῆτει εὐλα-
5 βούμενος περὶ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ τῶν τριῶν, μὴ αὐτὰς
ἐκθῶσι, καὶ ἐπεισεν. ὁ δὲ Λαομέδων μηνίων τῷ Φοινοδά-
μαντι ἔδωκε τὰς γ' αὐτοῦ θυγατέρας ναύταις, ἵνα ἐκθῶ-
σιν αὐτὰς ἐν Σικελίᾳ θηρίοις βοράν. καὶ τούτου γενομένου
κατὰ γνώμην Ἀφροδίτης ἐσώθησαν, ὧν τῇ μιᾷ εἰκασθεὶς κυνὶ
10 ὁ Κριμισσὸς ποταμὸς συνήλθεν, ἡ δὲ ἔτεκε τὸν Αἰγέστην, ὃς
ἐκτίσε γ' πόλεις ἐν Σικελίᾳ, τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Αἰγέστην,
Ἐρυκα ss³s⁴ καὶ s³s⁴ Στύλλαν ss³s⁴

ἔγρημε δὲ οὗτος Στύλλαν. ss³ | ἀπὸ τῆς γυναικὸς, ἣν ἔγρημεν.

954 κητοδόρποις ταῖς θλίψεσι ταῖς ἔνεκα τοῦ μέλ-
15 λειν δίδοσθαι τὴν Ἑσιόνην δόρπον καὶ δεῖπνον τῷ κῆτει·
εἰ γὰρ καὶ οὐ κατεβρώθη, ἀλλ' οὐκ ἐξετέθη. Ἡρακλῆς δὲ
αὐτὴν ἔσωσεν ἀνελὼν τὸ κῆτος. T

956 μολόντας· Λαιστρυ- | Λαιστρυγόνες οἱ νῦν Λεοντί-
γόνες ἐκαλοῦντο πάλαι οἱ νῦν | νοι, εἰσὶ δὲ ἐν Σικελίᾳ, ὡς
20 | Λεοντῖνοι ἐν Σικελίᾳ |. οἱ | ληροῦσιν, ὑπάρχοντες ἀνθρω-
δὲ Λαιστρυγόνες | ἕθνος ἀν- | ποφάγοι, διὰ τὸ ἀνελεῖν τοὺς
θρωποφάγον | ὧν καὶ Ὅμηρος | τοῦ Ὀδυσσέως ἐταίρους· οὐ
μέμνηται (x 119). ss³s⁶ | γὰρ ἦσαν εἰδικσμένοι ξένους
ὑποδέχεσθαι.

25 958 παλαιστοῦ | τοῦ Ἐρυ- | ὁ Ἐρυξ, ὡς εἵπομεν, υἱὸς ἦν
κος | υἱοῦ τῆς Ἀφροδίτης. ss³ | Ἀφροδίτης | καὶ Ποσειδῶ-
νος | παλαιστοῦ καὶ πένταθλος. καὶ στρέψας φύλλον μάν-
θανε (280₁₅). T

Ap. bibl.
II 111

20 sch. x 86

1 γησαὶ s³ * ἐπιφέρει? 10 κριμησὸς s Αἰγέστος ap. DH I 52 (53)
εν στυλλαν

12 ἀταλλαν s³ ἀταλλαν s⁴ (ἐν θύλλαν ἢ ἀταλλαν a ἐνταλλαν ἢ ἀταλ-
λαν b ἐνστυλλαν ἢ ἀταλλαν c cf. 171₁; et 306₂₁ Αἰθύλλαν Cluver. cf. GHerm.
V 250 Στύελλαν Woerner cf. Geffek. Tim. 26 n. Ἐντελλαν Roscher in cor-
rupto στύλλαν latet ἐλυμᾶ 306₂₅ 13 * Ἐντελλαν patet ἔγρημε δὲ οὗτος
ἐνταλλαν s⁴ scriptum fuisse: hinc illud ἐν supra ἀταλλαν T ductum est

27 ε' φύλλα b δπισθεν γ2 om. γ1

Lycophronis Alexandra. II.

20

Ἔρκα δὲ ἐκάλεσαν τῆς Ἀφροδίτης υἱὸν διὰ τοιαύτην αἰ-
 τίαν· παραγενόμενος εἰς τινὰ τόπον ἐπιφανῆ πρὸς τὸ
 ἀγώνισμα ἰσταμένων πάντων οὐδεὶς ἐτόλμα παλαῖσαι αὐ-
 τόν, αὐτὸς δὲ πάντας προ[σ]εκαλεῖτο οὐ μόνον διὰ λό-
 5 γων, ἀλλὰ καὶ μετὰ χειρῶν ἔλκων. ἐξελθὼν δὲ ἐκ ταύτης
 τῆς πόλεως καὶ τῶν συγγενῶν τινὰς μεθ' ἑαυτοῦ λαβὼν
 κατέστρεψε τὴν πόλιν καὶ πάντας ἀπέκτανε λέγων· ἐρυό-
 9 τεσ φρονεῦσθωσαν. s³ s⁶ τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως· αἱ δὲ τῆς μητρὸς
 P τοῦ Ἑρκα Ἀφροδίτης ναὸν ἔκτισαν ss³ s⁴ | ὠρεὰν τῇ θεῷ |
 φρυγεῖν τὸν θάνατον | s⁴. ἄλλως. s | τοῦ καταπαλαίοντος
 τοὺς ξένους Ἑρκα |. ss⁴

960 καὶ μονοικήτους ἐδρας καὶ τὰς | καθέδρας | καὶ P
 διαγωγὰς *τὰς* ἐν ἐρήμῳ, ἐν ᾗ μόναι τὴν οἴκησιν εἶχον, ἥ
 15 ἐν ᾗ | μονόκοιτοι | καὶ δίχα συζύγου ἀνδρὸς εἶχον τὴν κοίτην
 καὶ τὴν εὐνήν. *Ζηρυνθίας τῆς Θρακίης* (77). T

961 Κρίμισα — | ποταμός |. Steph. cf. 295⁶

963 *σκύλακα γενναῖον τεκνοῖ· τὸν Αἰγέστην
 | γεννᾷ |.* T

20 964 τρισσῶν· | ὁ γὰρ Αἰγέστης γ' πόλεις κτίζει ἐν
 Σικελίᾳ, Αἰγέστην, Ἑρκα, †Ἀτάλλαν | ss³ s⁴ ὡς πρῶτην ἐφη-
 μεν (305⁹) T.

965 ποδηγῶν· ὁ Αἰγέστης ἐλθὼν εἰς Λαρδανίαν | νό-
 θον Ἀγχίσου | υἱὸν Ἑλυμον | καλούμενον ἤγαγεν | εἰς Σικε-
 25 λίαν |. ss⁴ Ἑλυμαῖοι ἔθνος ἀπὸ Ἑλύμου υἱοῦ Ἀγχίσου
 νόθου ὄντος καὶ ἐλθόντος εἰς Σικελίαν. Eg (EM 333₃₁).

966 τριδείρον· τριδείρος γὰρ s ἡ Σικελία ss³ s⁴ ἦν καὶ
 Θρινακίαν (λ 107) καὶ Τρινακρίαν (sch. ib. pass.) *καὶ Τρια-
 κρίαν* καλοῦσι †T | γ' ἔχουσα ἄκρας | Αἰλύβαιον, Πάχυνον,
 30 Πελωρίδα ss³ s⁴.

ληκτηρίαν· λήγειν γὰρ δο- | ληκτηρίαν εἶπεν, ὅτι νῆσος
 κοῦσιν αἱ νῆσοι ὑπὸ τῆς θα- | ἡ Σικελία, αἱ νῆσοι δὲ ὑπὸ
 λάσσης περιεχόμεναι. ss³ εἰς | θαλάσσης περιέχονται καὶ λή-

27 sch. λ 107 sch. Ap. λ 291

3 ἀγωνίσματα s³ ἀγωνίσασθαι d 6 ×ἀγγενῶν? 13 ×μονοικη-
 tous cf. μ 135 21 hinc 305₁₂ ἀτάλλαν fluxit

η οἱ

τὴν γ' ἀκρωτήρια ἔχουσιν Σι- | γειν δοκοῦσιν ὑπὸ ταύτης πε-
 *P κελίαν | τὴν ὑπὸ θαλάσσης | ριεχόμεναι.
 τερματουμένην |. s

P 968 Αἰγέστα· Αἰγέστα | πόλις Σικελίας | ss³s⁴ | ἡ κατὰ
 5 τινὰς Ἀκράγας καλουμένη s⁴? ἥτις διηνεκῶς ὀδύρεται τὰς
 συμφορὰς τῆς Τροίας ὑπὲρ πάσας τὰς πόλεις ss³s⁴ μόνη. ss⁴
 πρὸς τὴν πόλιν οὖν ἔστιν ὁ λόγος ss³s⁴ διὰ τὴν ὑπερβάλλου-
 σαν ἀγάπην, δι' ἣν ἔσχεν ἡ Ἀλεξάνδρα πρὸς τὴν Τροίαν s³.

969 τὸ δὲ s³s⁶ πατρός | τῆς | ἐμῆς ss³s⁶ | πατρίδος |
 10 s³s⁶ δηλονότι τῆς Τροίας. ss³s⁶

971 μόνη δὲ· αὕτη s³ πρῶτον ὑπὸ Ἡρακλέος ἐλήφθη,
 δεύτερον δὲ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν Ἑλένην, τρίτον δὲ
 ὑπὸ τῶν Ἀμαζόνων (4313). ὁ γὰρ Αἰνείας μόνος φυγὼν ἐκ
 τῆς ἀλώσεως ὕστερον πάλιν ᾤκησε τὴν Τροίαν, ἐλθοῦσαι δὲ
 15 αἱ Ἀμαζόνες πάλιν ἀνέσκαψαν. s³s⁶

P 974 | ἐσθῆτα | ἀντὶ τοῦ | διὰ τὸ τρόπαιον τὸ Ἑλληνι-
 κόν | ss³ ὅπερ ἐπὶ Τροίαν πλεύσαντες ἐποίησαν ταύτην λα-
 βόντες. s³

976 ἄκουρος· ἄκουροι γὰρ ἦσαν καὶ ἐκόμων ἄτε καὶ
 20 ἐν λύπῃ ὄντες ss³s⁴ διὰ τὸ ποιεῖν πολλὸν χρόνον ἐν αὐτῇ. s³
 ἄλλως. ἄκουρος, ὅτι ἀναφαλάντίας ὦν τῶν ὀπισθίων τριχῶν
 τῆς κεφαλῆς ἐπεμέλετο. s

977 μνήμην· τρέφουσα καὶ αἰξουσα τὴν μνήμην τῶν
 παλαιωθησομένων τῷ χρόνῳ τῆς Τροίας ὀδυρμάτων. T

25 978 πολλοὶ δὲ Σῆριν· Σῆρις καὶ Λευταρνία πόλεις
 Ἰταλίας, ἐνθα οἱ κατάλοιποι τῶν ἐξ Ἰλίου φυγόντων ᾤκησαν
 καὶ πάντα κατὰ μίμησιν Τροίας ἐποίησαν καὶ ἔκτισαν πόλιν
 ὁμοίαν Τροίᾳ, ἣ πρῶτον μὲν ἑκαλεῖτο Πολλεῖον, εἶτα ss³s⁴
 Ἡράκλειον, εἶτα s⁴? Σῆρις, ἐνθα τις Κάλχας, οὐχ ὁ Θέστορος,
 30 ἀλλ' ὁμώνυμος αὐτῷ μάντις ss³s⁴ ὑπὸ Ἡρακλέος ss⁴ ἀνῆρεθῆ
 ss³s⁴. ἐπὶ μέρους δὲ ἡ ἱστορία ὑποκάτω κεῖται. ss⁴ Σῆριν·
 Σῆριν λέγει ἣν ἔκτισαν οἱ λοιποὶ τῶν Τρώων. | ἔστι δὲ πόλις
 Ἰταλίας |. s

8 * δὲ· ἥς εἶχεν ἡ Ἀ. τὴν Τροίαν? 11 μόνη δὲ | ἡ θαλαμῆς d

29 * Ἡράκλειαν nec libellum π. θ. dx. (106) nec Strabonem (VI 1.4) T
 legerat

- 980 Κάλχας· πάλιν ἀνακόλουθα ληρωδεῖ γράφων· οὗ-
τος γὰρ ὁ Κάλχας, ὃν λέγει, ὁ Μόψος ἐστὶν υἱὸς ὧν Ἀπόλ-
λωνος καὶ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου (161₃₀), οὐχ ὁ Ἀργοναύτης
5 Μόψος ὁ τοῦ Ἀμπύκου καὶ Χλωρίδος τῆς Ὀρχομενοῦ θυγα-
τρός, ὃς καὶ δηχθεὶς ὑπὸ ὄφρεως ἐν Αἰβύῃ τελευτᾷ καὶ
θάπτεται παρὰ τῶν Ἀργοναυτῶν (285₁₉). οὗτος οὖν ὁ Μόψος,
ὃν λέγει, Ἀπόλλωνος υἱὸν καὶ Μαντοῦς, ἐν Κολοφῶνι τῆς
Ἀσίας ᾧκει (157₃₀) ἢ κατὰ τινας ἐν Κιλικίᾳ (162₁₀), οὐ μὴν ἐν
10 Ἰταλίᾳ, ὥς οὗτός φησιν. ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς τούτου πατρί-
δος οὐ διαμάχομαι, ὅτι δὲ ἀνακολούθως καὶ ἐναντίως φησὶν
οὐ μόνον τοῖς λοιποῖς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ, οὐ μικρῶς τὸν
ἄνδρα αἰτιῶμαι καὶ γράφω παρανοίας· πρὶν μὲν *γὰρ* εἶπε
τὸν Θέστορος Κάλχαντα παρ' αὐτοῦ ἡττηθῆναι μαντικῇ καὶ
15 *οὕτω* ἀποθανεῖν, ὥς πάντες φασί. μετὰ γὰρ τὴν Ἰλίου
ἄλωσιν Κάλχας, Λεοντεύς, Πολυποίτης καὶ Ποδαλείριος ἐν
Ἰλίῳ τὰς αὐτῶν ναῦς ἀπολιπόντες πεζῇ πορεύονται εἰς
Κολοφῶνα καὶ Κιλικίαν καὶ καταντῶσι περὶ τούτῳ τῷ
Μόψῳ, ὅπου καὶ ἡττηθέντα μαντικῇ τὸν Κάλχαντα θάπτου-
20 σιν. ἐρινεοῦ γὰρ ἐστώσης Κάλχας τῷ Μόψῳ εἶπε, πόσους
ὀλύνθους ἔχει· ὁ δὲ, ὥσπερ τὸ ἀληθὲς εἶχεν, εἶπε· μυρίου
ὀλύνθους ἔχει καὶ μόδιον ἓνα καὶ ὀλυνθον ἓνα. Μόψος δὲ
σὺς ἐπὶ τόκου ἐστώσης ἤρετο, πόσους χοίρους ἔχει κατὰ
γαστρός καὶ πότε τέξεται; Κάλχαντος δὲ μὴ ἀποκρινο-
25 μένου αὐτὸς πάλιν ὁ Μόψος εἶπε ἰ' χοίρους ἔχειν, ὧν ὁ
εἰς ἄρρην, τέξεται δὲ κατὰ τὴν αὔριον· οὐ γενομένου Κάλ-
χας ἀθυμήσας τελευτᾷ (157₃₀). | Πολυποίτης δὲ καὶ Λεον-
τεύς μετὰ τὸ θάψαι αὐτὸν μετ' ὀλίγον εἰς Ἑλλάδα ἀνε-
χώρησαν. || ὕστερον δὲ καὶ Ἀμφίλοχος ὁ Ἀλκμαίωνος ὑπὸ
30 χειμῶνος ἐξωσθεὶς κατὰ τινας | καὶ κατὰ τοῦτον τὸν Αὐκό-
φρονα | πρὸς τοὺς τόπους, οὐ ἢν οὗτος ὁ Μόψος, ἀπερρίφη
καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας | καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς μαντικῆς ὥς
φησι †T μονομαχήσαντες ἀλλήλους ἀπέκτειναν καὶ ἐτάφησαν
παρ' ἑκάτερα μέρη τῆς Μεγάροισι πόλεως | ἐστὶ γὰρ καὶ *DP
35 Μέγαρσος ποταμὸς ἐν Σκυθίᾳ|. τινὲς δὲ φασιν, ὅτι Ἀμφί-

13 γράφω μὲν ὃ γράφομαι γ2 om. γ1 παροινίας ὃ γ2 om. γ1
22 μέδμων II 23 ἐπιτόκον ὃ 34 μαγάροισι γ1 ἐστὶ — Σκυθία
om. c 35 Μέγαρσος om. γ1 v. Muell. ad DP cf. 163: T Σκυθία causa
erroris est Hypanis (Muell. l. l.) cum Magarso in illo versu copulatus

λογος τὸ κληθὲν Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν πλησίον Ἀκαρνάνων
 ᾤκησε (16210). || ταῦτα μὲν εἶπε περὶ τοῦ Μόψου τούτου, δι-
 ἣν μετὰ τὴν ὑπ' Ἀγαμέμνονος Ἰλίου πόρῃσιν καὶ αἴτιος
 τελευτῆς γέγονε τῷ Κάλχαντι, αὐτὸς δὲ μονομαχήσας Ἀμφι-
 5 λόχῳ ἀνῆρέθῃ· νῦν δὲ φλυαρῶν ὑφ' Ἡρακλέος φησὶν αὐτὸν
 ἀναιρεθῆναι. πῶς γοῦν ὑφ' Ἡρακλέος ἀναιρεθεὶς πρότερον
 νῦν πάλιν ζῶσθαι καὶ αἴτιος γίνεται τῷ Κάλχαντι τελευτῆς
 καὶ αὐτὸς συναναιρεῖται Ἀμφιλόχῳ τῷ Ἀλκμαίωνος παιδί;
 ταῦτα πάντως ἐναντία. πρὸ γὰρ τῆς στρατιᾶς Ἀγαμέμνονος
 10 πολλῶν πρότερον ἐν Οἴτῃ Ἡρακλῆς ἐτελεύτησεν· ὁμοῦ δὲ ὁ
 Ἀνκίφορων μῆδ' ὅλως τῆς ἀληθείας ἢ καὶ τοῦ πιθανοῦ πε-
 φροντικῶς οὕτω φησὶ τὴν ἱστορίαν·

980 Κάλχας δ' ὀλύνθων· τοῦ Ἡρακλέος τὰς Γηρυόνας
 βοῦς ἐλαύνοντος ss³ s⁴ ἐξ Ἐρυθείας (21832) T καὶ ἰδόντος τὸν
 15 Κάλχαντα τοῦτον ss³ s⁴ ἦτοι τὸν Μόψον T ὑπὸ τινι ἐρινεὸν
 καθήμενον συνέβη ἐρωτῆσαι αὐτόν, ὁπόσους ὀλύνθους ἔχει
 ὁ ἐρινεός. ὁ δὲ ἔφη ἰ' μεδίμνους καὶ ἓνα ὀλυνθον ὥστε
 μὴ δύνασθαι ἐπιτιθέμενον χωρῆσαι. τοῦ δὲ Ἡρακλέος ss³ s⁴
 ἀναμετρήσαντος καὶ ss³ πολλὰ βιαζομένου τὸν ἓνα ὀλυνθον
 20 περισσὸν ἐπιτιθέναι τῷ μέτρῳ καὶ μὴ δυναμένου ὁ Κάλχας
 κατεγέλα αὐτοῦ, ὁ δὲ πατάξας αὐτόν κονδύλῳ ἀπέκτεινε καὶ
 ἔθαψεν αὐτόν παρὰ τὴν ἐρινεόν. ss³ s⁴ ἐρινεός δὲ κατα-
 χρηστικῶς ἐλέχθη ἢ ἀγρία συκὴ ἀπὸ Ἐρινεοῦ πόλεως Ἀωρι-
 κῆς φαῦλα σῦκα ἐχούσης (2392). | ἢ γὰρ Ἀωρὶς 5' πόλεις ἔχει, sch. Pind. P
 25 Κύτινον, Βοιόν, Αἰλαιοῖον, Κάρφαιαν, Ἀρνόπην καὶ τὴν Ἐρι-
 νεόν | ἀφ' ἧς ἢ κλησίς ταῖς φαύλαις συκαῖς. περὶ δὲ τοῦ
 ποσοῦ τοῦ μέτρου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀλύνθων ὀπισθεν
 εἶπον (1583), καὶ σχολιογράφοι τινὲς μὴ εἰδότες ἰ' μεδί-
 P μνους εἶπον αὐτούς. σισυφεὺς δ' | σοφὸς | ἀριθμητῆς,
 30 ἐπεὶ καὶ δ' | Σίσυφος | κέρδιστος καὶ φιλάργυρος. ss⁴ διαφορὰν
 ὀλύνθων, φηλήκων, σύκων καὶ ἰσχάδων ὀπισθεν εἶπον (15810).

981 γογγύλῃ τῇ χειροπλήκτῃ χειρὶ, μᾶλλον δὲ μᾶστιγι.
 λέγει δὲ T

15 ὑπὸ τινι | εἰς a 17 ἢ T 22 περὶ T τὸν s³ c 30 φ.
 λάργυρος | πανουργότατος a b γ2 om. γ1

- Ρ γογγύλῃ | τῷ κονδύλῳ |· συ- | τῷ κονδύλῳ, τῷ γρόνθῳ, δς
νεστραμμένης γὰρ τῆς χειρὸς | συνεστραμμένων τῶν δακτύ-
δίδοται. s | λων τῆς χειρὸς δίδοται.
- 984 πόλιν δ' ὁμοίαν· οἱ | 987 τοὺς πρόσθ' ἔδε-
5 Κροτωνιάται συλλαβόντες καὶ | θλον· Ἴωνες || ἡγουν Ἀθη- Her. V
τοὺς περιλοιποὺς τῶν Τρώων | ναῖοι | πρὸ τῶν Τρωικῶν Τ
ἐπεστράτευσαν κατὰ τῆς Σίρι- | ἐλθόντες εἰς Ἰταλίαν ᾗκησαν
δος πόλεως Ἰταλίας τηνικαῦτα | *περὶ Σίριν* || καὶ μετὰ τὴν
οἰκουμένης ὑπὸ Ἴωνων, οὗσι- | Ἰλίου πόρθῃσιν φυγόντων τῶν
10 νας οἱ Κροτωνιάται μετὰ τῶν | Τρώων εἰς Ἰταλίαν Κροτωνιά-
Τρώων χειρῶσάμενοι ἀνείλον | ται | οὗς καὶ Ἀχαιοὺς λέγει
ἐν τῷ γὰρ | τῆς Ἀθηνᾶς | φυ- (989) | βοηθήσαντες τοῖς ἐν
γόντας, διὸ ἡ Ἀθηνᾶ ὀργι- | Ἰταλίᾳ τούτοις φυγοῦσι Τρωσὶ
σθεῖσα ἔμυσεν ss³ τοῦ μὴ βλέ- | στρατεύουσι μετ' αὐτῶν κατὰ
15 πειν αὐτούς· s³ s⁶ μεθ' ὧν καὶ | Σίριδος καὶ | πάντας τοὺς Τ
τὸν τῆς ἱερείας παῖδα ἀνείλον | Ἴωνας τῷ τῆς Ἀθηνᾶς γὰρ
γυναικεῖαν ἐσθῆτα ἐνδεδυμέ- | καταφυγόντας ἀνείλον, μεθ'
νον. ss³ | ὧν συνανείλον καὶ τὸν τῆς
ἱερείας τῆς Ἀθηνᾶς παῖδα
- 20 | ὀνόματι Ἀήταρχον Τ γυναικεῖα ἐνδεδυμένον, διὸ ἡ Ἀθηνᾶ inf. n
ὀργισθεῖσα ἔμυσεν. Τ Ἀχαιοὺς λέγει τοὺς Κροτωνιάτας, οἵ-
τινες συνεμάχσαν τοῖς Τρωσὶ καὶ ἀνείλον τοὺς πρὶν κατοι-
κοῦντας ἐν τῇ πόλει Ἴωνας, οὗς καὶ ἐμφύλους (990) εἶπεν,
ἐπειδὴ ss³ s⁴ οἱ τε Ἴωνες καὶ οἱ Κροτωνιάται Τ ἄμφω Ἑλλη-
25 νες ss³ s⁴ ἦσαν s³ s⁶. οἱ Τρῶες συλλαβόντες Κροτωνιάτας
ἐχειρώσαντο τοὺς ἐν Σίριδι Ἴωνας καὶ ἀνείλον αὐτούς. ss³ s⁶
991 λῆταρχος δὲ δημόσιος ἱερεὺς· | λῆτον γὰρ τὸ δημό-
σιον λέγεται |· ss³ s⁶ ἀνείλον δὲ καὶ τὸν ἱερέα οἱ Κροτωνιά-
ται μετὰ τῶν λοιπῶν. τινὲς δὲ τὸ λῆταρχον ss³ ὄνομα
30 κύριόν ss³ s⁴ φασιν ss³.
- †Ρ 993 | Τυλλήσιους Τ·* | Τυλλήσιος | δὲ πόλις καὶ | ὄρος
καὶ | ὄρυμὸς ἐν Ἰταλίᾳ* | s³ s⁴ Τυλησσός ὄρος Ἰταλίας.
* Steph. εἰ μὲν Τυλησίους, ὄρυμῶνας ἐξακούσεις, εἰ δὲ Τυ-
λησιον, ὄρους, εἰ δὲ Τυλησίας, πόλεως. s

3 γίνεται s³ 5 συλλαβόντες — Τρώων post Ἰταλίας s συλλα-
βόντες δὲ 6 περιοίκους s³ 9 οἰκουμένην s 13 διὸ — αὐτοὺς 15
post ἐνδεδυμένον 17 s³ 31 τυλλήσιον Τ * Τυλησσός.

- νου | τῶν παίδων βορᾶν ss³ | Διὸς καὶ ὁ καταποθεῖς *ὕπὸ
 ἦν εἶχεν ss³. | Κρόνου* ἀντ' αὐτοῦ λίθος πάν-
 1200 οὐδ' ἐπίανε βορᾶ· | τα δῆλα καὶ ἰδιώταις. ἡ σύν-
 οὐδ' ἐπίανε τὴν ἑαυτοῦ γα- | ταξις· οὐδ' ἐπίανε καὶ ἐκδό-
 5 στέρα ὁ Κρόνος τὸν ἀντὶ τοῦ | ρεσε τὴν νηδὺν ἐν τῇ βορᾷ
 Διὸς λίθον δοθέντα ἐκλάψας | ὁ ὠμόφρων Κένταυρος
 P ss³ οἶον | καταπιὼν |· κυρίως | ἡγουν ὁ Κρόνος ὁ γεγῶς καὶ
 δὲ ἐπὶ τῶν κυνῶν τίθεται s. | γενόμενος τύμβος τῆς σπο-
 ἦν δὲ, φησὶν, ὁ λίθος ἐν γυιο- | ρᾶς | τῶν τέκνων | αὐτοῦ — P
 10 κόλλοις σπαργάνοις εἰ- | πῶς δὲ οὐκ ἐπίανε τὴν νηδύν;
 λημένος· τὰ γὰρ σπάργανα | ἐκλάψας καὶ καταπιὼν· κυ-
 ἔνεκα ss³ κολλήσεως καὶ s ὁρ- | ρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν κυ-
 θώσεως τῶν μελῶν σφίγγεται | νῶν — τίνα καταπιὼν; τὸν ἀν-
 τοῖς βρέφεσι. τὸν δὲ Κρόνον | τίποινον τοῦ Διὸς πέτρον
 15 προσηγόρευσε τύμβον τῶν πα- | εἰλημένον καὶ ἐντετυλιγμέ-
 δων ss³ διὰ τὸ καταπιεῖν αὐτὰ | νον ἐν σπαργάνοις γυιο-
 s· καὶ Κένταυρος δὲ ὁ αὐ- | κόλλοις ἡγουν τοῖς κολλῶσι
 τός, παρ' ὅσον ἐμίγη τῇ Φι- | καὶ σφίγγουσι τὰ γυῖα καὶ τὰ
 λύρᾳ ἐν σχήματι ἵππου καὶ | μέλη· τὰ γὰρ σπάργανα συγ-
 20 τὸν Χείρωνα ἔσχεν ἐξ αὐτῆς. | κολλᾷ καὶ σφίγγει τὰ τῶν
 ss³. | βρεφῶν μέλη. τύμβον δὲ καὶ
 τάφον σπορᾶς καὶ | τῶν τέκνων | τὸν Κρόνον λέγει, ὅτι
 τοὺς ἰδίους παῖδας ἥσθιε μαθῶν ἐκ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Γῆς Hes. Θ 4
 καὶ τοῦ Οὐρανοῦ τοῦ ἰδίου πατρὸς ὅτι ὑπὸ τίνος τῶν αὐτοῦ
 25 παίδων τῆς βασιλείας ἐκριφήσεται |· Κένταυρον δὲ τὸν αὐ-
 τὸν καλεῖ, ὅτι ἵππῳ ὁμοιωθεὶς ἐμίγη Φιλύρᾳ | τῇ Ὀκκεανοῦ sch. Ap. A
 θυγατρὶ | καὶ ἐγέννησε Χείρωνα τὸν Κένταυρον· | μόνος δὲ Ap. bibl.
 τῶν Κενταύρων ὁ Χείρων ἐκ τοῦ Κρόνου ἐγεννήθη | οἱ δὲ Diod. IV
 λοιποὶ πάντες Κένταυροι παῖδές εἰσιν Ἰξίονος καὶ Νεφέλης |
 30 νήσους δὲ Μακάρων τὰς Θήβας λέγει οὗτος πλανηθεὶς ἐξ
 οὗ εἴπομεν ἐπιγράμματος. εἶπον δὲ ἀνώτερον (344₁₈) ὅτι καὶ
 ὁ τὸ ἐπίγραμμα γράψας οἶδε μὴ εἶναι τὰς νήσους Μακάρων
 τὰς Θήβας, κολακικῶς δὲ τοῦτό φησιν· αἱ γὰρ Μακάρων

7 κυρίως — sch. II 161

17 ὁ αὐτός — sch. Ap. B 1231

10 εἰλημένος. cf. infr. 15^b
b γ2 cf. P13 γίνεται cf. P et 20^b20^b συσφίγγει

1160 ἄλλαι δὲ· δσαι γὰρ ἀπέθνησκον, τοσαῦται ἀντ' αὐτῶν ἐστέλλοντο ἐν Τρωάδι ss³ παρὰ τῶν Λοκρῶν s³.
 νύκτωρ δὲ εἶπεν, ὅτι οὐ τῇ ἡμέρᾳ εἰσήρχοντο εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ' ἐν νυκτί, ἵνα μὴ φωραθεῖσαι παρὰ τῶν Τρώων ἀναι-
 5 ρεθῶσιν, ἐπειδὴ αἰεὶ οἱ Τρῶες προσεδέχοντο φρονεῦσαι αὐτάς κακῶς. s³ ἴσαι καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ δεχθὲν οὐ λυμáι-
 νεται τὸν στίχον, *ὥς πολλάκις εἶρηκα (1176).^{*} T

1161 Σιθῶνος· Σιθῶν βα- εἰς τὸ 'Ροίτειον, ἀπὸ δὲ τοῦ
 σιλεὺς Θορακῶν, ἀφ' οὗ ἡ Θορά- Ροιτείου τὴν δλην Τροίαν ἐδή-
 10 κη Σιθωνία ss³ οὗ θυγάτηρ λωσεν. Σιθῶνος γὰρ τοῦ Θορά-
 *P 'Ροιτεία s³, ἀφ' ἧς | τόπος ἐν κῶν βασιλέως | καὶ 'Αχιρόης 200π
 Τροίᾳ | 'Ροίτειον προσαγορευ- τῆς Νείλου | θυγατέρες Παλ- (Con. 1)
 ὄμενος (20027). ἀπὸ οὗ τοῦ λήνη | καὶ 'Ροιτεία | ἀφ' ὧν ἡ (Con. 1)
 'Ροιτείου δλην τὴν Τροίαν φη- τε Παλλήνη πόλις Θοράκης |
 15 σίν. ss³ ἔστι δὲ ἀκρωτήριον, ἐν καὶ τὸ 'Ροίτειον τόπος ἐν Τροίᾳ.
 ᾧ δ' 'Αχιλλεὺς τὰς ναῦς ἔστησε ὁ δὲ Σιθῶν υἱὸς ἦν 'Αρεος ||.
 χωρὶς τῆς ἰδίας δυνάμεως. s³

1162 ἀκάκῃλευθα· κατακρύφους ὁδοὺς περιβλέπουσai.
 ἐδειλίων γὰρ, ὥς εἶπεν, μὴ ἀναιρεθῶσι ὑπὸ Τρώων. τὸ δὲ
 20 παπταλῶμεναι ἀδεία Λυκοφρονεία ἐλέχθη. Ἰσπώνακτος
 γὰρ ἔστιν ἡ λέξις καὶ δηλοῖ τὸ περιβλέπουσai. ἀλλ' | ἐκεῖνος (sch. Ap
 παμφαλῆσαι | τὸ ἰδεῖν λέγει (fr. 131 B), οὐ παπταλῆσαι, ὥστερ
 νῦν φησιν οὗτος, περὶ δὲ τὸ τέλος μετὰ μικρὸν ἐρεῖ seq.
 Al. 1433. τοιαύτη γοῦν ἀδεία χρώμενος πῶς οὐκ ἂν περὶ οὗ
 25 βούλοιτο μετρικῶς γράψοι;

P 1165 ὀφελτρεῦουσai — | καλλύνουσai |. *Eg (*EG 58639
 *EM 6441) ὀφελτρεῦσασai σαρώσασai. σαρόν γὰρ καὶ
 ὀφελλα καὶ ὀφελμος ἡ σκουῖπα λέγεται. καὶ τοῦτο Ἰσπώναξ
 φησὶν ὁ δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τριοῖσι μάρτυσιν, ὅκου
 30 τὸν ἐρπιν ὁ σκότος καπηλεύει, ἀνθρῶπον εὔρε τὴν
 στέγην ὀφέλλοντα· οὐ γὰρ παρῆν ὀφέλημα πυθμένι

2 ἐπεστέλλοντο s³ cf. 33530 *ἐπιεστέλλοντο? 15 τόπος α
 17 *δλης? cf. 1151 18 κακῃλέυθα γ2 κατακρυφίους δ κατὰ κρυ-
 φίους γ2 27 ὀφελτρεῦουσai· σαρώσουσai δ σκουπίουσai supra σαρώσουσai
 α m² 28 ὀφε γ1 ὀφέλλε γ2 ὀφέλημα α m² γ1 ὀφέλτρον δ χουσιού-
 σπα γ2 29 (2) ὀπον δ ὀκον γ2 30 ἔρκω α ἔρπην γ2 σκόπος γ2
 καπηλεύσει α (3) εὔρων γ2 31 σαρόντα supra ὀφέλλοντα α

τῷ ἀπὸ ξύλου τμηθέντι ε φο- | τετμημένῳ καὶ συγκοπέντι
νευθεὶς δ Αἰτωλὸς ἤγουν δ | αὐτῷ τῷ Θερασίτῃ ἐν τρά-
Θερασίτῃς s³. | φηκι καὶ ἀκοντίῳ φονικῷ.

P τράφῃκι τετμημένῳ τῷ τράφῃκι ε ἤγουν τῷ | δόρατι | ss³
(P) τῷ ἐπὶ φόνον καὶ πότμον ἀπὸ τοῦ βλαστήσαντος αὐτὸ | κο-
6 πέντι |. s³

1002 ? Κρότων <πόλις> Ἰταλίας. Steph. 387s Κροτω-
νιᾶται δ'· εἶπομεν ὅτι ὑστέροις χρόνοις ποτὲ οἱ Κροτω-
νιᾶται ἐπιστρατεύσαντες τῇ Κλήτῃ πόλει ταύτην πορθοῦσι
10 καὶ τὴν τότε βασιλεύουσαν Κλήτην ἀνεῖλον τὴν ὑστέραν
(311₁₁). T

1003 Ἀμαζόνος κόρην λέγει τὴν Κλήτην, οὐ τὴν
Θῆσαν τῆς Πενθεσιλείας, ἀλλὰ τὴν ἐσχάτην μετὰ γενεὰς
πολλὰς. ss³ s⁴

15 1005 πολλοὶ δὲ· πολλοὶ δὲ πρόσθε καὶ | πρότερον | P
τὴν γαῖαν τοῖς ὁδοῦσι δάκοιεν τουτέστιν ἐπὶ πρόσωπα
πέσοιεν ἐκ κείνης καὶ ἐξ ἐκείνης πρηνιχθέντες συγκο-
πέντες καὶ ἀναιρεθέντες οὐδ' ἄτερ πόνων | οὐδὲ χωρὶς P
κόπων | διαρραίσουσι καὶ πορθήσουσι τὰς πόλεις δηλο-
20 νότι τῆς Κλήτης | οἱ γόνοι τῆς Λαυρήτης ἦτοι οἱ Κρο- intr. ss
τωνιᾶται |. Λαύρη γὰρ πόλις Κρότωνος, ἀπὸ s⁴?

1007 Λαυρήτης· Λαυρήτη | Λαύρης θυγατρὸς Λακινίου,
θυγάτηρ Λακινίου, ἀφ' οὗ τὸ | ἀφ' οὗ Λακίνιον ἐκλήθη καὶ
ἐν Ἰταλίᾳ ἀκρωτήριον. αὕτη | τὸ ἐν Ἰταλίᾳ ἀκρωτήριον. αὐ-
25 ἐγαμήθη Κρότωνι, ἀφ' οὗ ἡ | τη δὲ ἡ Λαύρη γυνὴ ἦν Κρό-
πόλις Κροτῶν. Λαυρήτης | τωνος, ἀφ' οὗ καὶ πόλις Κρό-
P δὲ γόνοι | οἱ Κροτωνιᾶται |. |
ss³

1008 οἱ δ' αὖ· ἕτεροι δὲ τὴν Τέρειναν | πόλιν Ἰτα- P
30 λίας | κατοικήσουσιν | ἐν | πλάνῃ πικρᾷ | τάλαιπωροῦμενοι,
ἐνθα περὶ τὴν Τέρειναν μυθεύει καὶ ἀρδεύει τὴν γῆν δ
Ὠκίναρος ποταμὸς (729) ἐκ βρῆστων καὶ ρέων ὕδωρ φοῖ-
βον καὶ | καθαρὸν |.

24 ἀκρωτήριον sch. Theocr. IV 32

- 1011 τὸν δ' αἶ· καὶ ὁ ποι- τὸν δὲ Νιρέα | τοῦ Χαρόπου B 671
 ητῆς λέγει ἐν τῷ Καταλόγῳ καὶ Ἀγλαΐας υἱὸν | τὸν δευ-
 περὶ τοῦ Νιρέως Νιρεὺς αἶ τερον ὄντα πρὸς κάλλος τοῦ
 Αἰσύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆ- Ἀχιλέως καὶ τὸν Θόαντα τὸν
 5 ας ἐίσας, Νιρεὺς δς κάλ- Ἀνδραίμονος καὶ Γόργης τῆς
 λιστος ss³ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον Οἰνέως θυγατρὸς παῖδα, τὸν
 ἦλθεν μετ' ἀμύμονα Πη- ἀπὸ τοῦ Λυκόρμου τοῦ καὶ
 λείωνα (B 671)· εὐεῖδῃ γὰρ Εὐήνου ποταμοῦ Αἰτωλίας
 αὐτόν φησιν Ὅμηρος τῶν ἄλ- ὑπάρχοντα
 10 λων Ἑλλήνων γενέσθαι πλὴν
 μόνου τοῦ Ἀχιλλέως. s³
- †P 1012 Λυκορμαίων· | Λυ-
 κόρμας ποταμὸς Αἰτωλίας, δς
 ὕστερον Εὐήνος | ss³ προσηγο-
 15 ρεύθη s. ? Λυκόρμας ποτα-
 μὸς (Αἰτωλίας), ὃν τινες Εὐ-
 ηνὸν φασιν. Steph.
- 1013 ὁ δὲ Θόας Αἰτωλός,
 ὥς φησι καὶ Ὅμηρος τὸν δὲ
 20 Θόας Αἰτωλός (A 527).
 P στρατηλάτην δὲ | τὸν Θόαν-
 τα· ἦν δὲ Ἀνδραίμονος καὶ
 Γόργης | τῆς Οἰνέως παῖς· σὺν
 δὲ ὥς καὶ Ὅμηρος συὶ ἔκε-
 25 λος ἀλκήν (P 281).
- 1014 τῇ μὲν Αἰβυσσαν πῇ μὲν ὁ βορρᾶς πνέων εἰς
 | πρῶτον | γὰρ περὶ Αἰβύην τὴν Αἰβύην ἄξει, ἐκ δὲ Αἰ-
 ss³ πλανηθέντες s³ ἀμφω ὕστε- βύης πάλιν ἀντιπνέων ὁ νό-
 ρον ἦλθον καὶ κατώκησαν εἰς τος ἄξει εἰς Ἀργυρίνους καὶ
 30 Ἰταλίαν ss³ καὶ κτίσαντες πό- εἰς τὰ Κεραύνια ὄρη, ἐνθα
 λιν ἐβασίλευον ἐν αὐτῇ. | s³ οἰκήσουσι περὶ τὸ Λακμώ-
 νιον ὄρος καὶ τὸν Αἶαντα ποταμόν.

12 Ap. bibl. I 60 (sch. BD I 557)

3 αἶ v. Ludw. a. l. 16 (Αἰτωλίας) Mein. 26 τὴν s 27 πρό-
 τερον 29^b ἀργυρίνους II 30 Ἰταλίαν proll. 17 n.

δευτερεῖα· *δτι εὐειδῆς ὁ Νιφεύς, Ὁμηρος ἐν τῇ Βοι-* 314a
ωτίᾳ λέγει seqq. B 671—675. T

1014 *Λίβυσσαν ψάμμον εἰς τὴν Λιβύην περιφρα-*
στικῶς· ἀμμώδης γὰρ ἡ Λιβύη καὶ ἐκκεκαυμένη θάλλει
ἡ λίου. | *τὸ δὲ ψάμμος καὶ ἄμμος δι' ἐνὸς μῦ γραπτέον, αἰολι-* cf. EG 2
*κῶς *μόνον* διὰ β'.*

P 1015 *ποδωτοῖς λίνοις* | *τοῖς* <πρὸς τὸν πόδα> τοῦ
ἀρμένου ἐσχάτοις μέρεσι | ss³ s⁴ *ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ποδή-*
ρεις ἐχόντων χιτῶνας. s³ *ποδωτοῖς *σχοινίοις*.* T
 10 *Θρηῖσαι δὲ αἰ* | *Θρακικαὶ* | ss³ *γυναῖκες* | *ἀπὸ τοῦ Θραῖ* |
s³. αἰ τοῦ βορρᾶ· | *ἐκ Θράκης* | *γὰρ πνεῖ ὁ βορρᾶς, ὡς Ὁμηρος*
βορέης καὶ ζέφυρος τῷ τε Θρηίκῃθεν ἀητον (I 5).
 (298₁₉). s⁴

1017 *Ἀργύρινοι* | *ἔθνος Ἑπειρωτικόν* | *ὡς Τίμαιος*
 15 *καὶ Θέων καὶ Ανκόφρων.* *Steph.

εἰς Ἀργυρίνους. s *Ἀργύρι-* | *ὁ μὲν ποιητὴς οὗτος καὶ οἱ*
νοὶ | *Ἑπειρωτικὸν ἔθνος.* | ss³ | *σχολιασταὶ σφάλλονται, ὁ μὲν*
τοὺς Ἀργυρίνους Ἀργυρίνους
λέγων διὰ τὸ συντιθέναι τὰ μέτρα, οἱ δὲ Ἑπειρωτικὸν
 20 *ἔθνος αὐτοὺς λέγουσιν οὐκ εἰδότες· τὸ γὰρ Ἀργύριον πο-*
λίχνη Σικελίας ἐστίν, ὅθεν ἦν ὁ συγγραφεὺς Διδώωρος, εἰ
μὴ που οὐδ' αὐτὸς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα ἐγίνωσκεν ὅπως
καλοῖτο (I 4). *τὰ δὲ Κεραύνια* ss³ s⁶ *ἀντικρὺ εἰσι s τῆς*
Σικελίας | *ὄρη* | ss³ s⁶ *ἔσχατα Ἑπείρου* | ss³· *τινὲς δὲ* ss³ s⁶ *τὰ*
 25 *Κεραύνια* ss³ *ὄρη Ἰταλίας.* ss³ s⁶

P 1020 <*Μυλάκων ὄροις*> | *ἡ τοῦ Πίνδου ὄρους ἄκρα*
Λακμωνία καλεῖται | *ἀφ' ἧς πολλοὶ ποταμοὶ κατέρχονται,*
ὅθεν καὶ ὁ Αἴας ποταμὸς κατέρχεται. ss³ s¹ s⁶

1021 *Κραῖθις· τὸ ἐξῆς·* | *τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως· ὁ Κραῖθις*
 30 *Κραῖθις δὲ γείτων χῶρος* | *δὲ χῶρος δέξεται αὐτοὺς*
συνοίκους αὐτοὺς δέξεται | *συνοίκους ὁ γείτων ταῖς*
Κόλχων Πόλαις ἡ δὲ Μυ- | *Πόλαις τῶν Κόλχων καὶ*
λάκων ὄροις. ss³ | *τοῖς τῶν Μυλάκων ὄροις.*

2 (671) δ' αὖ σὺμηθεν 14 Ἀργυρίνοι ipsum Stephanum corrigens
 Mein. 16 *Ἀργυρίνοι 20 Ἀργύριον ut aliquot codd. Diod.

24 Σικελίας proll. 17 25 Ἰταλίας ib. 26 ἡ — post ὄροις 33 auctor
 scholii Hecataeus ἐν πρώτῳ est Steph. Λάκμων Strab. VII 5s proll. 17 n.

27 *Λάκμων 28 ὅθεν | σὺν αὐτοῖς δὲ a b om. c κατέρχεται om. T

- ἄλλως. ὁ δὲ γείτων χῶρος | ὁ Κραῖθις δὲ ὁ γείτων
 καὶ ποταμὸς ὁ Κραῖθις ἐν τοῦ Αἴαντος ποταμοῦ καὶ ὁ
 τοῖς ὄροις τῶν Μυλάκων | χῶρος ὁ γείτων τοῖς ὄροις
 4 καὶ ἐν Πόλῃ οὕτως ὠνομασ- | καὶ ὄροθεσίους τῶν Μυλά-
 †Ρ μένη | πόλει τῇ ὑπὸ Κόλχων | κων δέξεται συνοίκους
 Ρ κτισθείση | συνοίκους δέ- | ἐν | ταῖς πόλεσι ταῖς ὑπὸ Ρ
 ξεται | τοὺς | ἰχθυεὺς καὶ | Κόλχων κτισθείσαις | καλον-
 διώκτας τῆς θυματρὸς | Αἰθ- | μέναις δὲ Πόλαις | ταῖς κτι-
 του Μηδείας. s | σθείσαις ὑπὸ Κόλχων | ποι-
 10 ων; οὗς ψηλαφητὰς ἔστειλε τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς Μη-
 δείας ὁ Αἰήτης ὁ βαρὺς ἡγεμὼν τῆς Αἴας | πόλεως τῆς
 Κορίνθου τε | Αἰήτης | ὁ ἀνὴρ | τῆς Εἰδυίας· Εἰδυία γὰρ
 ἦν ἡ μήτηρ Μηδείας· τὴν νυμφαγωγὸν | ναὺν ἡγουν τὴν
 Ἀργὼ | θηρώμενος καὶ ἀναζητῶν, οἵτινες Κόλχοι | κατῴκη-
 15 σαν | πλησίον Διζηροῦ ποταμοῦ παραρρέοντος τὰς Πόλας.
 | Κραῖθις ποταμὸς Ἰταλίας | τῶν λουομένων πυρσαίνων τὰς Ρ h.
 χαίτας, καθάτε Ἑσίογος ὁ ἱστορικὸς φησι | Σωτίων τε καὶ
 Ἀγαθοσθένους οἱ φιλόσοφοι καὶ Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς οὐ-
 τωσὶ λέγων ἐν ὑγραίνει καλλιστεύων ὁ ξανθὰν χαί-
 20 ταν πυρσαίνων Κραῖθις (Tro. 226). Μύλακες ἔθνος
 Ἑπειρωτικόν. *Steph. Μυλάκων ὄροις· | *Μύλακες ἔθνος
 Ἰλλυρικόν | s⁴ φασὶ τινες * T.
 1022 Πόλαι δὲ πόλις Ἑπείρου ὑπὸ Κόλχων κτισθεῖσα
 τῶν καταδιωξάντων τὴν Μήδειαν καὶ μὴ καταλαβόντων αὐ-
 25 τήν καὶ διὰ φόβον ss³s⁴ Αἰήτου s⁴ ἐνταῦθα κατοικήσαντων
 καὶ κτισάντων τὴν πόλιν, ἥτις τῇ Κολχίδι φωνῇ Πόλαι κα-
 λεῖται σημαίνοντος τοῦ ὀνόματος τοῦς φυγάδας, ὡς φησι
 Καλλίμαχος (fr. 104). ss³s⁴
 29 1022 Πόλα πόλις Ἰλλυρίας. Steph.
 (P) 1023 μαστήρας <οὗς· | οὗστινας·δ> πόσις καὶ ἀνὴρ

1 ἄλλως — post Καλλίμαχος 28 16 Ἰταλίας proll. l. l. 17 ἡσίο-
 γος b γ 2 Ἑσίογος item Hist. I 469 VII 644 * Ἰσίογος Thryll. apud Rhe-
 ginum eum invenisse hoc tradi ab Isogono ex Hist. l. l. elucet, ceteros
 ut Hist. VII 644 in consortium addidit 18 φιλόσοφοι credulum ei se
 praeibuit West. Par. L 26 τὴν om. s 27 τῶν φυγάδων ss³ φυγάδα a b γ 2
 φυγάδας γ 1 29 cf. Πόλη 4 † ταῖς πόλεσιν et Πόλαις P (hinc 6b) e 23
 Ἰλλυρίας 'rectius scripsisset Ἰστροίας Mein. Illyriae idem tractus di-
 citur supr. 22. 318;

- τῆς Ειδυίας διώκτας θυγατρὸς αὐτοῦ Μηδείας ἀπέστει-
P λεν | . s μαστῆρας | διώκτας | ἀπὸ τοῦ μαστεύω. s³ s⁶
Ειδυῖα δὲ ὄνομα κύριον τῆς | * Ειδυίας | τῆς Ὁκεανοῦ θυ- Ap. bibl. I
| Αἰήτου γυναικὸς | . ss³ | γατρὸς, οὗ Μηδεία | καὶ Ἄψυρ- ib. 132
5 | τος.*
- *p ἄλλως. s | οὔστινας Κόλχους ὁ | ἡ δὲ σύνταξις· οὔστινας τοὺς
βαρὺς βασιλεὺς τῆς Αἴας ss³ | Κόλχους ὁ βαρὺς βασιλεὺς
πόλεως s καὶ τῆς Κορίνθου | τῆς Κορίνθου Αἰήτης, ὁ πόσις
ss³ Αἰήτης s καὶ ἀνὴρ τῆς | τῆς Ειδυίας, ἀπέστειλε τὴν
10 Ειδυίας ss³ διώκτας τῆς θυ- | θυγατέρα αὐτοῦ Μηδεῖαν διώ-
γατρὸς αὐτοῦ s ἀπέστειλε ss³ | ξαντας.
- τὴν νυμφαγωγὸν τρόπιν ἤγουν τὴν Ἀργῶ ἀγρεῦσαι θέλων | . s
P 1024 Αἴα | πόλις Κολχίδος | ss⁴
- (P) καὶ Κόρινθος | <ὁμοίως> | ὁμώ- | Κόρινθος δὲ πόλις Πελοπον-
15 νυμος τῇ ἐν Πελοποννήσῳ Κο- | νήσου, ὧν ἀμφοτέρων ἀρχοντα
ρίνθῳ. s | λέγει τὸν Αἰήτην, ὥσπερ καὶ
Εὔμηλος ὁ ποιητής, οὗ τὰ ἐπη ἐν τοῖς ὀπισθεν εἰρήκειν καὶ
πᾶσαν τὴν ἱστορίαν (802), ὅτι Ἥλιος Αἰήτη καὶ Ἀλκωεῖ
* τοῖς* παισὶ τὴν ἀρχὴν διενείματο. καὶ τὴν μὲν Ἀρκαδίαν
20 Ἀλκωεῖ δέδωκε, τὴν δὲ Κόρινθον Αἰήτη, ὅς οὐκ ἀρεσθεῖς τῇ
τῆς Κορίνθου βασιλείᾳ ἤλθεν εἰς Κολχίδα, τὴν δὲ Κορίνθου
ἀρχὴν Βοῦνφ Ἑρμοῦ νίῳ παρέδωκε φυλάσσειν, ἕως οὗ ἡ αὐ-
τὸς ἡ ἐξ αὐτοῦ τις ἔλθῃ ἐν Κορίνθῳ.
- 1025 νυμφαγωγὸν τρόπιν· τρόπις λέγεται τὸ ὑπο- EG 536r
25 κάτω τῆς νηὸς ξύλον | ὁ καὶ στεῖρα καλεῖται ὡς στερεώτερον ib. 510a
τῶν λοιπῶν καὶ συνέχον τὰ πάντα.
- τὴν νυμφαγωγὸν <τρό- | νῦν δὲ τρόπιν τὸ ὅλον πλοῖ-
πιν> | ἀπὸ μέρους τὴν Ἀργῶ | ον τὴν Ἀργῶ λέγει ἀπὸ μέρους
| ss³ πᾶσαν s³ | τὸ πᾶν.
- 30 νυμφαγωγὸν δὲ ss³ s⁴ εἶπεν αὐτὴν s³ s⁴ διότι νύμφην οὖσαν
τὴν Μηδεῖαν σὺν τῷ Ἰάσονι ἐκόμισεν εἰς Ἰωλκὸν ss³ s⁴. αὕτη
γὰρ φαρμακεύσασα τὸν δράκοντα τὸν τηροῦντα τὸ χρυσοῦν
δέρμα ἔλαβεν αὐτό· καὶ τοὺς ταύρους δὲ θέλξασα τοὺς
πυριπνόους ζεῦξαι Ἰάσονα ποιήσασα λαβὼν αὐτὴν Ἰάσων,
35 ἐπειδὴ ὄρκοις ἐξησφαλίσατο μὴ ἑᾶσαι, καὶ ἐπὶ τὴν Ἀργῶ
ἀδελφὸν βιβάσας φεύγει. s³

1026 *Λιζήρος* ποταμός *Ἰλλυρίδος*, ἴσως ἀπὸ τοῦ διζή-
P σθαι τὴν *Μήδειαν* ὀνομασθεῖς. *Steph. | ποταμοῦ | παρὰ
ταῖς *Πόλαις* i. l. s³ **Λιζήρος* | ποταμός | πλησίον *Πολῶν* s⁴
πόλεως τῆς ὑπὸ *Κόλχων* κτισθείσης* (31623).

5 1027 ἄλλοι δὲ· *Ὀθρωνός* νῆσος μεταξὺ *Ἠπείρου* καὶ
(P) *Ἰταλλας*· ταύτῃ δὲ | νῆσος | παράκειται *Μελίτη* . . . ἥτις
P προβέβληται τοῦ *Παχύνου* | ἀκρωτηρίου τῆς *Σικελίας* | ἡ δὲ
Ὀθρωνός | πρὸς τῷ στόματι τοῦ *Ἀδρίου* | ss³ s⁴ πελάγους
ἐστὶ κεκολλημένη s³s⁴. *Μελίτη* | νῆσος μεταξὺ *Ἠπείρου* καὶ
10 *Ἰταλλας* |. Steph. *Ὀθρωνός* — οἱ δὲ νῆσον πρὸς νότον *Σικε-*
λίας. *Steph.

1029 *Πάχνος* | ἀκρωτήριον *Σικελίας* |. Steph. ? *Σικανία*—
| ποταμός | *Σικανός* ὡς φησιν *Ἀπολλόδωρος*. Steph.

1030 τοῦ *Σισυφείου*· τοῦ *Ὀδυσσεως*. εἶπον τὴν
15 *Ὀδυσσεΐα* ἐστὶν ἄκρα καλου- | ιστορίαν τὴν τοῦ *Σισύφου*.
μένη | πλησίον *Παχύνου* | ἐνθα | τινὲς γὰρ *Σισύφου* παῖδα
ὁ *Ὀδυσσεύς* δειματούμενος | γενεαλογοῦσι τὸν *Ὀδυσσεά*
καθ' ὕπνους ἰδρύσατο ἱερὸν (13326^b). περὶ δὲ τοῦ λεγομένου
Ἐκάτης ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν ἄκραν *Ὀδυσσείου* ἀκρωτηρίου τῆς
20 καλέσας *Ὀδυσσεΐαν*· ἀνέστησε *Σικελίας* λεκτέον· ἀνθ' ὧν ὁ
δὲ καὶ κενοτάφιον ἐκέϊσε. *Σι-* *Ὀδυσσεύς* ἐν *Χερωνήσῳ* πρῶ- 8 1181
συφείου οὖν | τοῦ *Ὀδυσσεως*· | τον ἀπῆρξατο βάλλειν *λίθοις*
τινὲς γὰρ αὐτὸν *Σισύφου* γε- | τὴν *Ἐκάβην*, ἐν *Σικελίᾳ* πλα-
νεαλογοῦσι |. ss³ | νώμενος *καθ'* ὕπνους ἐδειμα-

1 *Λιζήρος* de accentu Her. I 197; Mein. ad Steph. l. l. 3 *πόλαις*

5 ἄλλοι δὲ | *μελίτην* νῆσον T δὲ | *μελίτην* νῆσον s³ mutilatum hoc
scholion tractarunt Scheer Mus. Rh. l. l. 452 not. vWil. ind. lectt. Gryph.
1883 p. 12 postremo Scheer diss. schol. 1902 p. 12. Haec fere aliquando
eius species fuerit *Ὀθρωνός* νῆσος μεταξὺ *Ἠπείρου* καὶ *Ἰταλλας*· ταύτῃ
δὲ νῆσος παράκειται *Μελίτη* (κατὰ *Λυκόφρονά* δὲ) *Ὀθρωνός* νῆσός ἐστι
πρὸς νότον *Σικελίας* (ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ἐπιφερομένου ἢν *πέριξ* κλύδων
Σικανός προσμάσσεται. ἔστι μὲν οὖν ἑτέρα *Μελίτη*), ἥτις προβέβλη-
ται τοῦ *Παχύνου* ἀκρωτηρίου *Σικελίας*, ἡ δὲ *Ὀθρωνός* (περὶ *Ἰταλλας* P)
πρὸς τῷ στόματι τοῦ *Ἀδρίου* 6 *μελιτίνη* s³ cf. Ptol. geogr. II 16 (17)4
Μελιτίνη νῆσος. in promptu scribis haec forma videtur fuisse: v. l. Steph.
Ὀθρωνός lac. ind. Wil. 7 ἡ — *Ἀδρίου* om. γ1 8 ἐν s³
12 *Σικανία* — omnes solet Theo rationes cum eo promere, ut unam
eligat cf. 328. 925. 1021

- νου | τῶν παίδων βοράν ^{ss³} | Λίδος καὶ ὁ καταποθεῖς *ὑπὸ
 ἦν εἶχεν ^{ss³}. Κρόνου* ἀντ' αὐτοῦ λίθος πάν-
 1200 οὐδ' ἐπίανε βορᾷ· τα δῆλα καὶ ιδιώταις. ἡ σύν-
 οὐδ' ἐπίανε τὴν ἑαυτοῦ γα- ταξίς· οὐδ' ἐπίανε καὶ ἐκό-
 5 στέρα ὁ Κρόνος τὸν ἀντὶ τοῦ ρεσε τὴν νηδὺν ἐν τῇ βορᾷ
 Λίδος λίθον δοθέντα ἐκλάψας ὁ ὠμόφρων Κένταυρος
 P ^{ss³} οἶον | καταπιὼν |· κυρίως ἤγουν ὁ Κρόνος ὁ γεγῶς καὶ
 δὲ ἐπὶ τῶν κυνῶν τίθεται s. γενόμενος τύμβος τῆς σπο-
 ἦν δὲ, φησὶν, ὁ λίθος ἐν γυιο- ρᾶς | τῶν τέκνων | αὐτοῦ — P
 10 κόλλοις σπαργάνοις εἰ- πῶς δὲ οὐκ ἐπίανε τὴν νηδύν;
 λημένος· τὰ γὰρ σπάργανα ἐκλάψας καὶ καταπιὼν· κυ-
 ἐνεκα ^{ss³} κολλήσεως καὶ s ὀρ- ρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν κυ-
 θώσεως τῶν μελῶν σφίγγεται νῶν — τίνα καταπιὼν; τὸν αν-
 τοῖς βρέφεσι. τὸν δὲ Κρόνον τίποινον τοῦ Λίδος πέτρον
 15 προσηγόρευσε τύμβον τῶν παί- εἰλημένον καὶ ἐντετυλιγμέ-
 δων ^{ss³} διὰ τὸ καταπιεῖν αὐτὰ νον ἐν σπαργάνοις γυιο-
 s· καὶ Κένταυρος δὲ ὁ αὐ- κόλλοις ἤγουν τοῖς κολλῶσι
 τός, παρ' ὅσον ἐμίγη τῇ Φι- καὶ σφίγγουσι τὰ γυῖα καὶ τὰ
 λύρᾳ ἐν σχήματι ἵππου καὶ μέλη· τὰ γὰρ σπάργανα συγ-
 20 τὸν Χείρωνα ἔσχεν ἐξ αὐτῆς. κολλᾷ καὶ σφίγγει τὰ τῶν
^{ss³}. βρεφῶν μέλη. τύμβον δὲ καὶ
 τάφον σπορᾶς καὶ | τῶν τέκνων | τὸν Κρόνον λέγει, ὅτι
 τοὺς ἰδίους παῖδας ἥσθιε μαθὼν ἐκ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Γῆς Hes. Θ 4
 καὶ τοῦ Οὐρανοῦ τοῦ ἰδίου πατρὸς ὅτι ὑπὸ τίνος τῶν αὐτοῦ
 25 παίδων τῆς βασιλείας ἐκριφῆσεται |· Κένταυρον δὲ τὸν αὐ-
 τὸν καλεῖ, ὅτι ἵππῳ ὁμοιωθεὶς ἐμίγη Φιλύρᾳ | τῇ Ὀκσεανῷ sch. Ap. A
 θυγατρὶ | καὶ ἐγέννησε Χείρωνα τὸν Κένταυρον· | μόνος δὲ Ap. bibl.
 τῶν Κενταύρων ὁ Χείρων ἐκ τοῦ Κρόνου ἐγεννήθη | οἱ δὲ Diad. IV
 λοιποὶ πάντες Κένταυροὶ παῖδές εἰσιν Ἰξίονος καὶ Νεφελῆς |
 30 νήσους· δὲ Μακάρων τὰς Θήβας λέγει οὗτος πλατηθεὶς ἐξ
 οὗ εἵπομεν ἐπιγράμματος. εἶπον δὲ ἀνώτερον (3441a) ὅτι καὶ
 ὁ τὸ ἐπίγραμμα γράψας οἶδε μὴ εἶναι τὰς νήσους Μακάρων
 τὰς Θήβας, κολακικῶς δὲ τοῦτό φησιν· αἱ γὰρ Μακάρων

7 κυρίως — sch. II 161

17 ὁ αὐτός — sch. Ap. B 1231

10 εἰλημένος. cf. infr. 15^b
b γ2 cf. P13 γίνεται cf. P et 20^b20^b συσφίγγει

μέν φησιν ὁ Λυκόφρων· Τιστέον δτι s "Ομηρος τὸν Ἐλεφρήνορα ἀναιρεῖ ὑπὸ Ἀγήνορος ἐν Α τῆς Ἰλιάδος (467) ss⁴. οὗτος δέ φησι μετὰ τὴν ss³ Ἰλλίου s³ ἄλωσιν πλανηθῆναι αὐτόν. ss³ Ἀμαντες· οἱ περὶ Ἐλεφήνορα μετὰ Τροίας
5 ἄλωσιν . . . διέβησαν εἰς τὴν Ἥπειρον καὶ ᾤκησαν περὶ τὰ Κεραύνια ὄρη. Eg (EM 76₅₄)

1037 φήτρας πολίταις· λόγους ἐρεῖ τοῖς πολίταις τῆς χέρσου τῆς πατρικῆς ἦτοι τοῖς Εὐβοεῦσι. λόγους ποταπούς; στρατοπλώτους καὶ παρακελευομένους πλέειν τὸν
10 στρατὸν πρὸς Τροίαν. T

P 1038 οὐ γὰρ ἂν φονῇ ποσὶν· | νόμος γὰρ ἦν τοῖς ἀρχαίοις τὸν ἐργασάμενον φόνον φεύγειν ἐνιαυτὸν ὅλον | μὴ ψαύοντα τῆς πατρίδος. ss³s⁴ *φονῇ δὲ τὸν φονέα* ss³s⁴ καὶ "Ομηρος ἐπὶ Τυδῇ στεῖλαν (Α 384) ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸν
15 Τυδέα s *κατὰ συναίρεσιν ἀττικὴν*. οὐ γὰρ ἂν ἐάσῃ τὸν φονέα ἢ τάρροθος καὶ ἐκδικος τῆς δίκης σκύλαξ ἢ Τελφουσία καὶ | Ἀρκαδικὴ ἦγουν ἢ Ἐρινὺς | ἢ ναλοῦσα inh.
ἀμφὶ τὰ ξεῖθρα τοῦ Ἀδάωνος | ποταμοῦ | — οὐκ ἐάσῃ P τὸν φονέα τί ποιῆσαι; ψαῦσαι ποσὶ τῆς χέρσου τῆς
20 πατρῴας μὴ πεφευγότα τὸν μέγαν | πλειῶνα καὶ τρ χρόνον | ἢ τὸ χέρσου πατρῴας συνακτέον, ὥς εἶπον πρῶην· τοῖς πολίταις τῆς χέρσου τῆς πατρῴας καὶ ἀπὸ κοινοῦ τοῦτο εἰς τὸ ψαῦσαι ποσὶ τῆς χέρσου τῆς πατρῴας.

25 1040 Δίκης | ἐάσει ἢ Ἐρινὺς ἢ τῆς Δίκης βοηθός. | ss³ Τέλφουσα | πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ | Steph. ss³s⁴ ἀπὸ νύμφης λεγομένης Τελφούσης, θυγατρὸς Ἀδάωνος *Steph. | ἐνθα ἢ Ἐρινὺς τιμᾶται |. ss³s⁴

29 1041 σκύλαξ δὲ | ἢ ταρακτικὴ |. ss⁴

*P 1042 δθεν πεφευγώς· | δθεν ἀπὸ Ὀθρωνοῦ φυγῶν | δθεν ἀπὸ Ὀθρωνοῦ φυγῶν | τοὺς δφεις | κατὰ τοῦτον δ τοὺς δφεις ὁ Ἐλεφήνωρ ἤλθεν | πρὶν θανῶν Ἐλεφήνωρ κατ'

1 τὸν — ἀναιρεῖ | λέγει παραδοθῆναι αὐτόν s³ ἀναιρεθῆναι φησι τὸν Ἐλεφήνορα T 4 Ἀμαντες — proll. 19 5 lac. ind. Reitz. (Ἀβαντος ἡγούμενος) Kaib. 21 συντακτέον γ2 25 ἐάσῃ s³ 26 τέλφουσία δὲ ss³s⁴ πόλις post Ἀρκαδίᾳ ss³s⁴ ἐν om. Steph. ἀρκαδίας Steph. 31 δθεν ὁ s 32 ὁ om. s

εἰς τὴν Ἀμαντίαν ἐξ αὐτοῦ | ἐμὲ δὲ νῦν ὡς ζῶν Τ ἤλθεν
 κληθεῖσαν καὶ ἀντὶ τῶν Ἀβάν- | εἰς τὴν Ἀμαντίαν ἐξ αὐτοῦ
 των Ἀμαντες προσηγορεύθη- | κληθεῖσαν, ὅθεν καὶ οἱ ἐν αὐ-
 P σαν |. ss³ ὁ Σεξτίων δὲ ἐν ὑπο- | τῇ οἰκοῦντες ἀντὶ τῶν Ἀβάν-
 5 μνήματι Ἀνκόφρονος λέγει ὅτι | των Ἀμαντες | μετωνομάσθη- P
 Ἀμαντες ἐκλήθησαν ἀντὶ Ἀβάν- | σαν |. | Ἀμαντία δὲ πόλις
 των. Eg (EM 76₅₆). | Ἡπείρου | * καὶ (1044) Ἀτιν-
 τῶνες ἔθνος Ἡπειρωτικόν.* |

1047 ὁ δ' Ἀύσονίων· περὶ Ποδαλείριου τοῦ Ἀσκλη-
 10 πιάδου ὁ λόγος· φησὶν οὖν δι' τεθνήσκει ἐν Ἰταλίᾳ πλησίον
 τῶν κενοταφίων τοῦ Κάλχαντος τοῦ υἱοῦ Ἡρακλέους ἐν Ἀργεῖ
 ἀναιρεθέντος κοινῶν. τέθναπται οὖν ὁ Κάλχας ἐν Ἀργεῖ,
 κενοτάφιον (sch. Pind. O IX 48) δὲ αὐτῷ ἐν Ἰταλίᾳ. ἐνταῦθα οὖν
 ὁ Ποδαλείριος τέθναπται. ss³s⁴. ψεύδεται δὲ ὥσπερ καὶ περὶ
 15 τοῦ πολυτιμωρότου τούτου Κάλχαντος, ὃν πρὶν ἐν Ἰταλίᾳ εἶ-
 πεν ὑπὸ τῷ ἔρινεω *τεθάρθαι* (980), νῦν δὲ φησι ψευδοτάφιον
 εἶναι τὴν ἔρινεον | αὐτὸν δὲ κεῖσθαι ἐν Ἀργεῖ | ὡς τοὺς μυρῖους ^{supr. 12}
 θανάτους τούτου τοῦ Κάλχαντος, οὓς *ἀπέθανεν* ὑπὸ τού-
 του τοῦ Ἀνκόφρονος, ἐάσω. οὕτω γοῦν ψεύδεται καὶ περὶ
 20 Ποδαλείριου λέγων αὐτὸν ἐν Ἰταλίᾳ τελευτῆσαι. ὡς δὲ ὀπι-
 σθεν *αὐτὸς ἔγραψα* (157₃₀ 308₁₅), ἀπὸ Τροίας εἰς Κολοφῶνα
 πεζοὶ ἤλθον Ἀμφίλοχος, Κάλχας, Λεοντεύς, Πολυποίτης
 καὶ οὗτος ὁ Ποδαλείριος. θάψαντες δὲ ἐκεῖ τὸν Κάλχαντα
 τὸν Θέστορος ὑπὸ τοῦ Μόψου ἀνηρημένον ᾧ προεῖπομεν
 25 τρόπῳ (ib.) Πολυποίτης καὶ Λεοντεύς μετ' ὀλίγον εἰς Ἑλ-
 λάδα διεσώθησαν, Ἀμφίλοχος δὲ κατὰ τινὰς συναιρεῖται
 τῷ Μόψῳ τούτῳ περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς μαντικῆς μονομαχίας |
 κατὰ τινὰς δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑποστραφεῖς τὸ Ἀμφιλοχικὸν
 Ἄργος ἐκτίσεν (162₃₀) | ὁ δὲ Ποδαλείριος ὁμοίως εἰς Ἄργος *Ap. ep.
 30 ὑποστραφεῖς ἐμαντεύετο ἐν Λελφοῖς, ποῦ κατοικήσει· χρη-
 σαντος δὲ τοῦ Θεοῦ οἰκῆσαι πόλιν, οὗ περιέχοντος οὐρανοῦ
 οὐδὲν δεινὸν πείσεται, τῆς Καρικῆς χειρονήσου τὸν πέριξ

1 *αὐτῶν οἰκισθεῖσαν proll. l. l. 2 Ἀβάντων PT | ἀμάντων
 3 Ἀμαντες PT | ἀβαντες 4 ὁ — Ἀβάντων om. B Reitz. 6 Ἀβαν-
 τες Reitz. Ἀμάντων Reitz. 6^b ἀμαντῆς b m¹ c 16 τὸν γ1 τὴν b
 m² γ2 ἐρινεὸν II

Lycophronis Alexandra II.

οὐρανὸν ὄρεσι περικυκλούμενον ᾤκησε. Κάλχαντος τοῦ Μόψου. φλυαρεῖ δὲ καὶ κατὰ τοῦτο· ἐκεῖνος γὰρ ἐν Κιλικίᾳ ἢ κατὰ τινος ἐν Κολοφῶνι κεῖται (15733), ὁ δ' Ἀργοναύτης Μόψος ἐν Ἰταλίᾳ (30810).

5 1048 δυοῖν ἀδελφοῖν τῶν τῶν β' ἀδελφῶν ἦτοι Μα-
β' ἀδελφῶν ὁ ἕτερος ἦγον· χάονος καὶ Ποδαλειρίου ὁ ἕτε-
Μαχάονος καὶ Ποδαλειρίου· ὁ ρος πλησίον τῶν Ἰταλικῶν
μὲν γὰρ Μαχάων ἀνήρηται ἐν ψευδηρίων τοῦ Κάλχαν-
τῷ πολέμῳ ὑπὸ Εὐρυπύλου τος τελευτῇσει· ὁ μὲν γὰρ
10 τοῦ Τηλεφίδου, ὁ δὲ Ποδα- Μαχάων κατὰ Κόιντον ἀνήρη-
λειριος ἐλθὼν ἐν Ἰταλίᾳ τε- ται ἐν τῷ πολέμῳ ὑπ' Εὐρυ-
λευτῇ ἐκεῖσε. τὸ δὲ ἐξῆς οὐ- πύλου τοῦ υἱοῦ Τηλέφου (VI
15 τως· | ὁ δὲ ἕτερος τῶν β' ἀδελ- 400), ὁ δὲ παλαιὸς Ὁρφεὺς
φῶν πλησίον τῶν Ἰταλικῶν καὶ μετὰ θάνατον Εὐρυπύλου
ψευδηρίων τοῦ Κάλχαν- ζῶντα παρεισάγει τὸν Μα-
τος ss³ ταγήσεται s³ χάονα ἰώμενον τὸν Φιλοκτή-
την (L 349)· ὁ δὲ Ποδαλειριος κατὰ μὲν τὸν Αὐκόφρονα ἐν
'Ἰταλίᾳ τελευτῇ, κατ' ἐμὲ δὲ τὴν Καρικὴν χερσόνησον ᾤκησε
(32133).

20 1050 δοραῖς δὲ μήλων· εἰώθασιν οἱ Λαύνιοι ss³ s⁴
ἦτοι οἱ Καλαβροὶ Τ ἐν μηλωταῖς καθεύδειν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ
Ποδαλειρίου καὶ καθ' ὕπνους λαμβάνειν χρησίμους ἐξ αὐτοῦ,
εἰώθασιν δὲ καὶ ἐν τῷ πλησίον ποταμῷ Ἀλθαινῷ ἀπολού-
εσθαι καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ θρέμματα αὐτῶν καὶ ἐπικαλεῖσθαι
25 τὸν Ποδαλειριον καὶ ὑγιάζεσθαι, ὅθεν καὶ ὁ ποταμὸς ἔσχε
τὴν ὀνομασίαν ss³ s⁴

Ἀλθαινος ἦγον ὁ Θεραπεύων | ὡς ἀλθαινων κατὰ Τίμαιον
τοὺς προσερχομένους εἰς αὐ- | καὶ Θεραπεύων τῶν λουομέ-
τὸν καὶ κακῶς ἔχοντας. s³. | νων ἀπάντων ζῶων

30 (FHG I 196)

τὰ τραύματα, ὡς κατὰ Μεθόδιον τὸν ἱατρὸν (*EM 7242) ὁ
'Αλφειὸς τῆς Ἀρκαδίας ποταμὸς ἰάται τοὺς ἀλφροὺς | καὶ ?
κατὰ Βιγρίβιον δὲ ποδαγριῶντας ὁ Κύνθος.

P Ἀλθαινος | ποταμὸς Ἰταλλίας | ὃν φησιν ὀνομασθῆναι

1 οὐρανοῦ ep. * Σύρον (Paus. III 2610 all.) τόπον om. 13 β'

βι
om. s 33 γρίδιον b βίγριον γ² * βιτρούδιον Reinesius (Vitr. VIII 3).
per Suetonium in Mirabilium aliquem librum devenisse videtur

Τίμαιος διὰ τὸ ἀλθαίνειν τὰ τραύματα τῶν ἐν αὐτῷ λουομένων. Eg (EM 633)

1054 τὸ πρὶν δὲ ὁ Ἀσκληπιὸς Ἦπιος ἐκαλεῖτο ss³s⁴
 | διὰ τὸ πρᾶον καὶ ἡσυχον | d? Θεραπεύσας δὲ Ἀσκλην τὸν EM
 5 Ἐπιδάουρου τύραννον ὀφθαλμιῶντα ss³s⁴ σφοδρῶς ss³ ἐκλή-
 θη Ἀσκληπιὸς ss³s⁴ διὰ τὸ Θεραπεῦσαι τὸν Ἀσκλην. ss³
 Ἀσκληπιὸς εἴρηται, ὅτι Ἀσκλην τὸν Ἐπιδάουρου τύραννον
 ὀφθαλμιῶντα Θεραπεύσας ἐκλήθη Ἀσκληπιός· πρότερον γὰρ
 Ἦπιος ἐκαλεῖτο. Eg (EM 15413) Ἦπιος· οὕτως πρότερον ὁ
 10 Ἀσκληπιὸς ἐκαλεῖτο ἢ ἀπὸ τῶν τρόπων ἢ ἀπὸ τῆς τέχνης·
 Eg (EM) καὶ τῆς τῶν χειρῶν ἡπιότητος EM Θεραπεύσας δὲ
 Ἀσκλην τὸν Ἐπιδάουρων βασιλέα ὕστερον Ἀσκληπιὸς ὠνο-
 μάσθη. Eg.

ἢ ὅτι τὰ ἀσκελῆ τῶν νοσημάτων | ἢ | ἀσκελοποιός τις ὢν ὁ μὴ *E
 15 των ἡπια ποιεῖ. Eg | ἐὼν σκέλλεσθαι καὶ ξηραίνε-
 σθαι | καὶ νεκροῦσθαι τοὺς
 ἀνθρώπους ὑπὸ νόσων. T

παραδιδόασι δὲ τούτῳ γυναῖκα Ἠπιόνην, ἐξ ἧς αὐτῷ γενέ-
 σθαι Ἀεσώ καὶ Πανάκειαν. Σεξτίων ἐν ὑπομνήματι Ἀνκό-
 20 φρονος. Eg (EM 43415)

p 1055 πρευμαενῇ· πρευμενεῖς οἱ | ἄγαν εὐμενεῖς |· σύγ-
 κειται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ πρᾶον καὶ τοῦ εὐμενές. s πρευ-
 μενῆς ὁ ἄγαν εὐμενῆς ἀπὸ τοῦ πρᾶος καὶ εὐμενῆς. *Eg
 (*EM 6871)

25 1056 ἔσται ποτὲ· εἶπον πολλάκις τὴν ἱστορίαν τὴν
 τε τοῦ Διομήδους, τοῦ Δαΐνου καὶ τῶν Αἰτωλῶν καὶ περὶ
 τῶν συγχωσθέντων β' ἀνδρογύνων ἐν μέσῃ τῇ Ῥώμῃ ἐπὶ
 Φαβίου τοῦ Ἀκροχορδονώδους (20612), καὶ ὁ Λυκόφρων ἐν
 Δαυνίᾳ ἦτοι ἐν Καλαβρίᾳ λέγει ταῦτα γενέσθαι, καὶ Αἰτω-
 30 λούς εἶναι τοὺς συγχωσθέντας, μηνυθέντας ὑπὸ Δαυνίων καὶ
 ἐλθόντας ἐπὶ τῷ λαβεῖν τὸν λεγόμενον Διομήδους κληρὸν καὶ
 οὕτως ἀπάτη βληθέντας εἰς δορυμα γῆς. τοιαύτην γὰρ τὴν
 ἱστορίαν λέγει· T

21 sch. Eur. Hec. 538

s πρότερον b πρώην γ1 om. γ2 cf. Hist. VI 991 14^b o pleniore Eg
 cf. Or. 15^a 21 εὐγενεῖς. corr. Kink.

ἔσται ποτὲ· ss³ Διομήδης καταρασάμενος τὴν τῶν Δαυ-
νίων χώραν μὴ καρποφορῆσαι ποτε, εἰ μὴ παρ' Αἰτωλοῦ
ἐργάζοιτο, οἱ Δαῦνιοι παραγενόμενοι εἰς Αἰτωλίαν ἐκήρυξαν
τοὺς βουλομένους ἐλθεῖν καὶ ἀπολαβεῖν τὸ Διομήδους μέ-
5 ρος τῆς γῆς. ἐλθόντων δὲ τῶν Αἰτωλῶν εἰς τὴν τῶν Δαυ-
νίων χώραν καὶ ἀπαιτούντων τὴν γῆν οἱ Δαῦνιοι λαβόντες
κατέχωσαν αὐτοὺς ζῶντας λέγοντες· ἀπειλήφατε τὸν κλῆρον
τῆς γῆς ss³s⁴ ὑμῶν ss⁴ δὴν αἰτεῖτε παρ' ἡμῶν, οὐ μόνον δὲ,
9 ἀλλὰ καὶ τοῦ Διομήδους. s³s⁶

P 1058 Σάλαγγος — ἔθνος Ἰταλίας. Steph. *δταν Σα-
λάγγων. Σάλαγγες καὶ Ἀγγαῖοι | ἔθνη Ἰταλίας* |. (P)

1059 αἰτίῳσι ζητῶσι, παραγωγῇ. *ἀττικὸν* τὸ σχή-
μα· αἰτῶ αἰτίζω ὡς τὸ σελαγῶ σελαγίζω. T

1060 πῖα ρ | τὸ κληρωθὲν τῷ Διομήδει πῖον καὶ λιπα-
15 ρὸν ἔδαφος |. s

1062 τοὶ δ' ἀκτέριστον· οὐ γὰρ ἐκτερίσθησαν ss³s⁴
ἦτοι | ἐτάφησαν | ὡς νόμος θάπτεσθαι τοὺς τεθνεώτας T P
ἀλλὰ ζῶντες ἐν τῷ βοθύμφῃ κατηνέχθησαν ss³s⁴ ὑπὸ τῶν
Δαυνίων πάντες ἀναιρεθέντες. s³

20 1064 τρόχμαλα κυρίως λέγονται οἱ | μικροὶ λίθοι, οἱ
P κάκληκες |. Eg (*EM 7704) διασφάγος χάσματος | ὠρυ-
γμένης | καὶ κεκλασμένης γῆς. s

*P 1066 τοῦ κρατοβρωτος τοῦ Τυδέος υἱοῦ Διομήδους.
| τοῦ Τυδέως, ἐπειδὴ ἐν τῷ κρατοβρῶς δὲ ὁ Τυδεὺς οὕτω
25 Θηβαϊκῷ πολέμῳ λέγεται ὁ λέγεται· | ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πο- sch. D1
Τυδεὺς τὴν κεφαλὴν τοῦ Μελα-
λέμφ οὗτος ὁ Τυδεὺς ὑπὸ Με-
*P νίππου κατεδεδοκέναι. κρα-
τανίππου τοῦ Ἀσιακοῦ παι-
δοβρωτος οὐδὲν ὁ Τυδεὺς, δὸς ἐτρώθη, ὑφ' ἧς πληγῆς
παῖς δὲ αὐτοῦ ὁ Διομήδης. | ὕστερον ἀπέθανεν. ἐν δὲ ζῶν-
30 τὸ δ' ἐξῆς· τοῦ κρατοβρω-
τος τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀτρέστιου μάντις ἀνηρηκῶς τὸν Μελά-
κάπρου χώραν διδόντες. νίππου ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν
ss³ αὐτοῦ τῷ Τυδεῖ καὶ δς και-

14 Ap. lex. 131^{ss}

8 ἦν s³ 10 singularis susp., Σάλαγγοι inde a Cantero (Ald.?) edd.

18 βυθῷ s³ βόθρῳ T ἐχώσθησαν T (κατεχώσθησαν 1063. 1064 P)
*κατηράχθησαν? 19 πάντων 27 κρατοβρωτής

P 1220 τέκνων | τῶν τέκνων | καὶ τῆς γυναικὸς τοῦ Ἰδο-
μενέως | οὐ φείσεται | ὁ Λεῦκος. ss³ τὸν κατατεθέντα ὑπὸ
τοῦ Ἰδομενέως φυλάττειν τὴν †Τροίαν. s³

1222 ἥς πατήρ· συνέθετο γὰρ ss³s⁴ Ἰδομενέως s³s⁴ αὐ-
5 τῷ ss⁴ εἰ ἐπανεέλθοι ss³s⁴ τῆς Τροίας T τὸν γάμον τῆς Κλει-
σιθήρας. ss³s⁴

1225 Ὅγκαι πόλις Ἀρκαδίας ἡ ἀπὸ Ὀγκου τινὸς ὀνο-
μασθεῖσα . . . Eg(EM 613₁₂).

Ὅγκαλου . . . τινὸς τοῦ τῆς | τοῦ ἐριννυακοῦ ἡ τῆς Δήμη-
10 Ἀήμητρος τουτέστι | τοῦ ἐρι- | τρος· Ἐριννὺς γὰρ
νῳδούς | παρ' ὅσον ss³s⁶

ἐν Ὅγκαις τῆς Ἀρκαδίας ss³s⁴s⁶ Ἐριννὺς Δήμητρε ss³s⁶ τιμᾶται
ss³s⁴s⁶ ὡς καὶ Καλλίμαχος τὴν μὲν δ γ' ἐσπέρμηνεν
Ἐριννύϊ Τιλφωσαίῃ (fr. 207) ss³s⁴. εἰσὶ καὶ Ὅγκαι κώμη sch. Pinc II 48¹

15 Θηβῶν, οὐ Κάδμος Ἀθηναῖς ἀγαλμα ἰδρύσατο.

1226 γένους δὲ πάππων | περὶ Ῥωμαίων ἐντεῦθεν δια-
ἐντεῦθεν περὶ Ῥωμαίων λέγει | λαμβάνει. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ
καὶ Ἀνκόφρονος ἐτέρου νομι- | σχολίου γελοῖα· φασὶ γὰρ Ἀν-
στέον ss³ | κόφρονος ἐτέρου

20 εἶναι τὸ ποίημα, οὐ τοῦ γράψαντος τὴν τραγωδίαν· συνήθης
γὰρ ὦν τῷ Φιλαδέλφῳ οὐκ ἂν περὶ Ῥωμαίων διελέγετο. ss³s⁴
Ἰωάννης δὲ ὁ φιλόπονος γῆσιν εἶναι †βαίου. τοῦτο δ' οὐ
δύναμαι νοῆσαι, πῶς οὐκ ἔστι τοῦ γράψαντος αὐτό· οὕτω γὰρ
ᾧφειλεν εἰπεῖν· οὐκ ἔστι τοῦ λεγομένου γράφων αὐτὸ Ἀν-
25 κόφρονος, ἀλλ' ἐτέρου. καὶ ἄλλην δὲ φλυαρίαν ἢ μᾶλλον
φλυαρίας φασὶ

ἄμναμοι ὅτι | Ῥῶμος καὶ Ῥῶμον καὶ Ῥωμύλον ἀπὸ Κρε-
Ῥωμύλος | ἀπὸ Κρεούσης τῆς οὔσης τῆς Πριάμου γεννηθῆ-
Πριάμου ἐγένοντο, οἵτινες μετὰ | ναι λέγοντες πολλαῖς γενεαῖς
30 τῶν Ἐκτορος παίδων Ἀστυ- | πάντῃ ὑστέρους γενομένους, ὡς
ἀνακτος καὶ Σαπερνίου ἐκτι- | γράφων ἀκριβέστερον περὶ τού-
σαν τὴν πόλιν Ῥώμην. ss³ | των δειξω. καὶ μίαν μὲν αὐτὴ
Ῥώμη ἀπὸ Ῥώμου καὶ Ῥω- | φλυαρία, δευτέρα δὲ ὅτι μετὰ

3 *οἰκίαν vel Κρήτην sch. τ 174 7 ἡ om. EM 8 lac. ind.

9 lac. ind. τινὲς s 14 ἐριννύι s³a 17 λέγει καὶ ... (λέγει καὶ)?

cf. proll. 15 20 τὴν — γράψαντος 23 om. c cf. proll. 2 τραγῷ a b

21 ἂν (οὕτω)? 22 Ἰωάννης — βαίου om. II cf. proll. l.l. βαίου om.

am¹ XῬωμαίου? 24 γρά γ2 ἡ γραφῇ b γραφῆως γ1 X γραφῆιν? αὐτοῦ b

P 1072 *πτερῶ | τῷ ἄκρῳ τοῦ | τῷ ἄκρῳ τοῦ ἀρότρου, τῇ ὕν-
 ἀρότρου, ἣτις καλεῖται ὕνις | νει. παρὰ τὸ ἐλκεσθαι (101₁₂).
 δλκαίῳ δὲ | τῷ ἐλκομένῳ* |.

ss³s⁴ (a m²)

5 1073 Αἶλαια καὶ Ἀνεμώρεια | πόλεις Φωκίδος |. ὁμοίως
 καὶ | Ἀμφισσα | καὶ Ἄβαι |. ss³s⁴ Ἀνεμώρεια δὲ ἐκλήθη διὰ
 τὸ εἶναι αὐτὴν ψυχρὰν καὶ ἀνεμώδη | Φωκίς δὲ ἀπὸ Φώκου sch. D.
 τινὸς βασιλέως | ἣ διὰ τὸ εἶναι φώκας ἐν τῇ πλησιοχώρῳ 517
 αὐτῆς θαλάσσης, Ἀμφισσα δὲ ἀμφιβιὸς τις οὖσα, ἣ ἔχουσα
 10 τὴν τροφὴν καὶ ἐπαρκουμένην ἐν τοῖς τῆς γῆς καρποῖς, ἀλλὰ
 καὶ ἐν τοῖς τῆς θαλάσσης· ἣ ὅτι πολὺκους περιώδευεν ἐξελ-
 θὼν ἐκ τῆς θαλάσσης, βασιλεὺς δὲ τις περιερχόμενος καὶ
 ἰδὼν τὸν πολὺποδα ἐκτίσεν ἐκεῖ πόλιν Ἀμφισσαν αὐτὴν
 15 ἐν τῇ θαλάσσει, Ἄβαι δὲ ἣ ἀπὸ Ἄβαντός τινος ἐθνάρχου ἣ
 διὰ τὸ μὴ βαίνειν ἐν αὐτῇ ξένους. s³s⁶ Αἶλαια | πόλεις Φω-
 κίδος |. *Steph. ? Ἀνεμώρεια πόλεις Φωκίδος, ἣ νῦν Ἀνε-
 μώλεια. Ὅμηρος οἶ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν
 ἀμφενέμοντο (B 521) Steph. EM (9621) 268 B Gaisf. καὶ
 20 Ἀνκόφρων seq. 1073. Steph.

1075 Σήταια· αὕτη ἣ Σήταια | μία τῶν Τρωάδων | ἦν,
 ἣτις αἰχμάλωτος ἀγομένη, ὥς ἐγένετο περὶ Σύβαριν, συνε-
 βούλευσε ταῖς ἄλλαις Τρωάσι καταγλέξαι τὰς ναῦς τῶν δεσπο-
 τῶν ὑποθεμένη αὐταῖς τὰ ἐν Ἑλλάδι μέλλοντα αὐταῖς συμ-
 25 βῆσθαι κακὰ. καὶ τοῦτου γενομένου οἱ Ἕλληνες λαβόντες
 αὐτὴν ἀνεσταύρωσαν καὶ προσήλωσαν αὐτὴν πρὸς πέτραν.
 ss³s⁴ καὶ ὁ μὲν Ἀνκόφρων Σήταιαν λέγει τὴν τοῦτο συμ-
 βουλεύσαν, Ἀπολλόδωρος δὲ τὰς Λαομέδοντος θυγατέρας

1 ἄκρῳ | ἀρότρου s 7 ἀνεμώδη sch. B 521 (*Κατοπτηρίου) Strab.
 IX 3₁₂ Steph. s. v. ἀπὸ — τινὸς Steph. Φωκίς 8 — φώκας Steph. Φώ-
 καια 15 Ἄβαντός Steph. Ἄβαι 17 nec cum scholiis Homeri (ἣ νῦν
 Ἀνεμώλεια) nec cum Strabonis loco (νῦν: τινὲς) conspirat. quae sequun-
 tur — ὕψηλός apud Stephanum, e Strabonis verbis et pleniore (δι' ἡμέρας
 καὶ νυκτὸς et πανταχόθεν) scholio Homeri (κειμένη ἐπὶ λόφῳ ὕψηλός Steph.
 ἐφ' ὕψηλόν τόπον sch. AD) conflata videntur. Praeter Αἶλαια 1073 Σή-
 ταιον 1075 in Ἄβαι versus Alexandrae (1074) affertur 21 ἣ σήτη s
 om. s³ 22 γενομένη s³ ὅτε s σύβαριν ταῖς ἄλλαις τρωάσι s
 (ταῖς — τρωάσι igitur bis) s συνεβούλευσε — δεσποτῶν post ἣτις 22 s
 24 αὐταῖς om. s αὐταῖς om. s³ συμβῆναι s

Αἰθυλλαν, Ἀστυόχην, Μηδεσικάστην (297^{14b}), ὃ δὲ Πλούταρχος Ῥώμην τινά, μίαν τῶν αἰχμαλώτων, ἀφ' ἧς φησι κατὰ τινας καὶ τὴν πόλιν Ῥώμην κληθῆναι· αὐτὸς δὲ ἀπὸ Ῥωμύλου τὴν πόλιν φησι κληθῆναι (Rom. 1). Τ Σηταῖον
 5 χωρίον ἐστίν. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Σηταίας Eg EM | μίας
 P τῶν | EM αἰχμαλώτων Τρωάδων | ἧτις ἐπεισε τὰς λοιπὰς
 συμφλέξαι τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων, διόπερ γνόντες οἱ Ἕλ-
 ληνες ἀνεσταύρωσαν αὐτήν. Eg (EM 71139) Σηταῖον χώρα
 περὶ Σύβαριν, ἐνθα Σήταιαν μίαν τῶν αἰχμαλώτων πεί-
 10 σασαν τὰς ἄλλας τῶν Ἑλλήνων ἐμπρῆσαι τὰς ναῦς αὐτοὶ
 ἐσταύρωσαν. Steph.

1076 γυιούχοις πέδαις | ταῖς τὰ γυῖα ἐχούσαις | πέ-
 δαις ἡγουν τὰς τε χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. ss⁴ γυῖα δὲ εἰσι
 κυρίως τὰ ἄκρα τοῦ σώματος. ss³ s⁴ καὶ Ὅμηρος γυῖα
 15 δ' ἔσθικεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθε (E
 122). ss⁴

1081 σπιλὰς δ'. | ἀπὸ γὰρ ταύτης ἡ πέτρα ἐκείνη Σή-
 ταια ἐκλήθη |. ss⁴

1083 | * Μέμβλητος· Μέμβλης ποταμὸς Ἰταλίας πλη-
 20 σίον τῶν Λευκανῶν | οἵτινές εἰσιν ἔθνος Ἰταλίας.* ss³ s⁴

1084 Κερνεᾶτιν· | τὴν Κέρ- | *τὴν Κέρνην νῆσον Κερνεᾶτιν
 νην ss³ νῆσον s παραγώγως | εἶπε παραγώγως.* * Λαμη-
 Κερνεᾶτιν εἶπεν, ὥς φησι Φι- | τῆς· ὥς φησι Φιλογένης,
 †P λογένης. | Λάμητος δὲ ποτα- | Λάμητος ποταμὸς Ἰταλίας.*
 25 μὸς Ἰταλίας. |. ss³

P 1089 ὁυστάζειν· — | ἐστι τὸ μετὰ βίας Eg (EM) καὶ
 ἀνάγκης EM ἔλκειν Eg (EM) καὶ μίγνυσθαι γυναικί |. καὶ
 Λυκόφρων ὁυσταγματῶν λέγει. * EM 706_{ss}

1090 οὐδ' οἱ χρόνῳ μολόντες ss³ s⁴· εἰπὼν τοὺς ἐπὶ
 30 ξένης τεθνηκότας καὶ ἐπιλογισάμενος καὶ ἀποθεις τὴν περὶ
 τούτων ὑπόθεσιν Τ μεταβαίνει νῦν ss³ s⁴ ἀπὸ τῶν ss³ ἐν s³

13 Ap. lex. 55¹⁷

5 μίας τῶν V Gaisf. om. v 6 αἰχμαλώτου Eg αἰχμαλωτίδων V Gaisf.
 αἰχμαλωτίδος v τρωάδος Eg 8 ἀνεσολόπισαν EM sed ut Eg cod. D
 Gaisf. 9 περὶ Ald. | παρὰ 19 μέβλης b γ2 22^b εἶπε om. c
 λαμητίαις δέναι· ταῖς τοῦ λάμητος ποταμοῦ ἰταλίας, ὥς φησι φιλοξένος
 i. l. a proll. 18 31 ἐπὶ τὸ s

διαφόροις τόποις πεπλανημένων ss³ ἐπὶ τοὺς νοστήσαντας
καὶ ἐν ταῖς πατρίσιν ἀναιρεθέντας. καὶ πρῶτον περὶ Ἀγα-
μέμνονος λέγει. ss³ s⁴

P 1092 *Κερδύλας δὲ καὶ Λαρύνθιος | ἐπώνυμα τοῦ Διός |*
5 ss³ s⁴ καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος s³.

1093 τοιαῖς δ' ἐχῖνος· | ὁ ἐχῖνος ζῶον ἐστι πανοῦρ- 329^a
γον | ὁ καλούμενος ἀκανθόχοιρος, ὃς προγινώσκων τοὺς μέλ- Plut. ss
λοντας πνεῖν ἀνέμους ἀποφράττει τὸ πρὸς τὸν μέλλοντα 16^a
πνεῖν μέρος τῆς καλιᾶς αὐτοῦ, ὑπανοίγει δὲ τὸ ἕτερον.
10 ἀνερχόμενος δὲ καὶ πρὸς τὰς ἀμπέλους κατασειεῖ τὰς ῥάγας
καὶ κατελθὼν κυλίνεται περὶ αὐτάς καὶ ἐμπείρων ταύτας ταῖς
ἀκάνθαις *αὐτοῦ* πρὸς τὴν οἰκίαν ἀπάγει καλιὰν | καὶ τῷ ?
ᾧ δὲ ἀντιμάχεται καὶ ἀναιρεῖ τοῦτον· εἰ δὲ λίαν ὁ ὄφις
μέγας ἐστίν, συναναιροῦνται ἀμφότεροι. βλέπων γὰρ ὁ ὄφις
15 τοῦτον βαδίζοντα σύρεται, ὡς καταφάγη τοῦτον λαβὼν, ὁ δὲ
γνοὺς ἔλίσσεται δίχην σφαίρας καὶ ταῖς ἀκάνθαις ἐμπλακέντα
τὸν ὄφιν ἀνελὼν σώζεται· εἰ δὲ μέγας ἐστίν ὁ ὄφις, κἂν νε-
κρωθῇ παρὲς ταῖς ἀκάνθαις, συναναιρεῖ καὶ τὸν ἐχῖνον αὐ-
τὸν μὴ δυνάμενον διατεμεῖν τὰς πλεκτάνας. | καὶ κατ' ἄλλα 329^b
20 δὲ πανοῦργος ὁ ἐχῖνός ἐστιν, ὡς ἡ παροιμία φησὶ πόλλ' ὅτι
οἷδ' ἁλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἐν μέγα.

1093 τοιαῖς δ' ἐχῖνος· ὁθεν τὸν Παλαμήδους πατέρα
Παλαμήδης τις Ἀργείοις συνε-
στράτευσεν, Ἑλλήν σοφίᾳ καὶ
25 συνέσει διαφέρων τῶν ἄλλων.
Ὀδυσσεὺς δὲ φθονήσας διέ-
βαλεν ὡς προδῶσοντα τοὺς
Ἕλληνας τοῖς Τρωσὶ καὶ ἀναι-
ρεθῆναι παρεσκεύασε. | Ναύ-
30 πλιος δὲ ὁ Παλαμήδους πα-
τὴρ | ἀμυνόμενος τοὺς Ἕλλη-
νας διατρίβων ἐν Ἑλλάδι
παρεσκεύασε μοιχευθῆναι τὰς
ἑλ-
Ναύπλιον διὰ τὸ πανοῦργον
ἐχῖνον καλεῖ. Παλαμήδης γὰρ
συστρατεύσας τοῖς Ἕλλησι σο-
φίᾳ καὶ συνέσει διαφέρων
φθόνῳ Ὀδυσσεὺς διεβλήθη
ὡς βουλόμενος προδοῦναι τοὺς
Ἕλληνας τοῖς Τρωσὶ *καὶ ἀνη-
ρεθῆναι*· ὁθεν Ναύπλιος διὰ
τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοὺς
Ἕλληνας ἀμυνόμενος *ἐν* Ἑλ-
λάδι διατρίβων παρεσκεύασε

33 παρεσκεύασε — Ap. ep. 6s

1 ἐπὶ τοὺς | ἔπειτα s 5 καὶ — confundit cum Κερδύλος 208 Λαρύν-
θιος addidit 23 τοῖς s³ 24 Ἑλλήν om. s³ Ἑλλήνων Kink.

γυναῖκας τῶν ἐν τῇ Τροίᾳ καὶ | μοιχευθῆναι *τὰς γυναῖκας τῶν
 Κλυταιμνήστραν μὲν συνέμιξεν | ἐν *Τροίᾳ, Κλυταιμνήστραν
 Αἰγίσθῳ, Αἰγιάλειαν δὲ Σθε- | Αἰγίσθῳ, Αἰγιάλειαν | Κομή-
 νέλῳ καὶ ἐν Ἰθάκῃ δὲ τοὺς | τη τοῦ Τ Σθενέλου· ἐν Ἰθάκῃ
 5 μνηστήρας παρεσκεύασε συνα- | τοὺς μνηστήρας παρεσκεύασεν,
 χθῆναι καὶ ἐν Κρήτῃ τὰ δμοια | ἐν Κρήτῃ Λεῦκον (1218) τὸν τοῦ
 ἔπραξεν. ἐχῖνον δὲ εἶπε τὸν | Τάλῳ ἐπεισεν ἀντιᾶραι καὶ ἀνε-
 P | Ναύπλιον | διὰ τὸ | πανοῦρ- | λεῖν καὶ τὴν Ἰδομενέως γυναῖ-
 10 ρομία πόλλ' οἶδ' ἀλώ- | κα Μήδαν καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ.
 πηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἐν μέγα | καὶ περὶ Καφηρέα ποιήσας
 (Zen. V 68). ss³ | φανὸν ὑποστρέφοντας αὐτοὺς
 ἀνεῖλεν, *ὥς δπισθεν (14432^b)
 ἔγραψα πλατυτέρως*.

1094 *ἀλεκτόρων ἦτοι s | τῶν ss³ δμολέκτρων | ss³s⁴
 15 συζύγων Τ ἀφ' οὗ | τῶν ἀνδρῶν | ss³ | ἦ | ss³s⁴ μεταφορικῶς
 ss³s⁶ | διὰ τὸ μάχιμον | ss³s⁴ τοῦ ζῴου ss³ ἀλέκτορας λέγει
 τοὺς Ἑλλήνας* Τ. παραιολίξει | ἀπατήσει, πλανήσει | s

(P) 1095 στεγανόμους ὀρνιθας· ὀρνιθας νῦν | τὰς
 γαμετὰς τῶν Ἑλλήνων | ss⁶ στεγανόμους δὲ τὰς ἐν οἴκῳ
 20 νεμομένας ἦ τὰς τοὺς οἴκους τῶν ἀνδρῶν νεμηθεῖσας καὶ
 φθειράσας. ss³s⁶ ναυφάγοι φρυκτωρῖαι· τὸν περὶ τὸν
 Καφηρέα ἦτοι τὸν Ξυλοφάγον (14225) *λέγει φανόν*, ὅπου
 P πολλαὶ νῆες ἀπώλοντο. Τ | *πῦρ γὰρ ἀνάψας καὶ λαμπάδας
 ποιήσας περὶ τὰ Κοῖλα τῆς Εὐβοίας ἐπλάνησε τοὺς Ἑλλήνας
 25 καὶ διέφθειρεν αὐτοὺς καὶ τὰς ναῦς αὐτῶν | ὁ Ναύπλιος*. s⁴

1097 πτόρθου διαρραισθέντος· πτόρθον | λέγει
 τὸν Παλαμήδην διὰ τὸ ἀκμαῖον | ss³s⁴

ἐν Μηθύμνῃ δὲ

| ἐν Λεπετύμνῳ δὲ ὄρει Μη- 145.^b
 | Θύμνης

30 τέθαπται ὁ Παλαμήδης | ἡ δὲ Μήθυμνα μία πόλις Λέσβου,
 ἡ δὲ Λέσβος πεντάπολις· ἔχει δὲ Μήθυμναν, Μιτυλήνην,
 Πύρραν, Ἀντισσαν καὶ Ἐρεσσόν | ss³s⁴

1099 ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα· ἐπειδὴ δέδωκεν αὐτῷ
 ἡ Κλυταιμνήστρα χιτῶνα | ἐξοδὸν μὴ ἔχοντα | οὔτε τῶν χει-
 ρῶν οὔτε τοῦ τραχήλου. ss³s⁴

31 πεντάπολις — sch. I 129 γ 169

3 Σθενέλῳ 1452 2071 23 πῦρ — un. a m²

1101 *ἀμφίβληστρον· δίκτυον. ἀπὸ τοῦ βάλλω κατὰ συγκο- EM 69a
πὴν γίνεται τὸ βλῶ, ὁ μέλλων βλήσω βλήτρον καὶ μετὰ τῆς
ἀμφὶ προθέσεως καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰ ἀμφίβληστρον.*

4 1102 κορσωτούς τὰς ραφάς τὰς ἐκ τῶν κορσῶν τὰς
P ἐπὶ τῶν ἄκρων, ἃς ἡμεῖς πλαγίως νοοῦμεν | τὰς τοῦ λίνου
ἀδιεξοδεύτους ραφάς | ss³s⁶ ἃς ἐποίησεν. s³

1103 *Θερμὴν στέγην φησὶ | τὸν τόπον, ἐνθα ἔστιν
ὁ λουτρῶν | τιβήνα δὲ | τὸν τρίποδα | κύπελλον δὲ | τὸ
ἀγγεῖον τοῦ τρίποδος | λουτρῶνος δὲ τοῦ πυέλου σχε-
10 πάρων δὲ | τῷ πελέκει | κόγχον | δὲ ὅσους περὶ τὸν ἐκγέ-
φαλον | κορχοειδὲς ἐγκάρφω δὲ | τῷ ἐγκεφάλῳ |.* ss³s⁴

1106 *πέμφριξ ἡ | ψυχὴ | Ταίναρον δὲ | ἀκρωτηριὸν |
ἐστι | Λακωνικῆς | ἐνθα | φασὶ κάθοδον εἶναι εἰς Ἄϊδου |.
οἰκείως δὲ εἶπε ss³s⁴ ἄγχι s⁴· καὶ γὰρ πλησίον τοῦ Ἀγα-
15 μέμνονος ἀνῆρέθῃ. πτερύξεται δὲ ss³s⁴ ἀντὶ τοῦ s³s⁴
| πετασθήσεται |. ss³s⁴ καὶ παρ' Ὀμήρῳ ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέ-
ων πταμένη * (II 856) ss⁴ ἔοικε δὲ οὗτος τὴν ψυχὴν πνεῦμα
ὁμολογεῖν ὥς καὶ Ὀμηρος. ss³ ὁ Ἀγαμέμνων δὲ τοιοῦτον
τρόπῳ ἀνῆρέθῃ· s³ Αἰγισθος λαβὼν τὴν Κλυταιμνήστραν
20 ἔστησεν ἐπὶ τινὰ ὑψηλὸν τόπον ἀνδρωπον, ἵνα, ὅτε ἴδοι
τὸν Ἀγαμέμνονα ἐρχόμενον, ἐλθὼν ἀγγέλλῃ αὐτῷ περὶ αὐτοῦ,
ἵνα τραπέζαν ἐτοιμάσας ὥς δῆθεν ὑπαντήσων αὐτῷ ἐνέδρας
πέριξ τῆς τραπέζης ξιφηφόρους στήσας ἐν τῇ τραπέζῃ αὐτὸν
φονεύσῃ. s³s⁶ ἐλθόντος δὲ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀγνοοῦντος ταῦτα
25 φονεύει τοῦτον (δ 524). s³ ἀλλ' οὗτος μὲν σὺν τοῖς λοιποῖς
παῶσι νέοις ἐν λουτρῶνι φησὶν ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀγαμέμνονα,
Ὀμηρος δὲ ἐν τραπέζῃ ὑπ' Αἰγισθοῦ πρὸς εὐωχίαν κλη-
θέντα (λ 410). καὶ πάλιν (δ 530) φησὶν ὅτι Αἰγισθος καλέ-
σας τὸν Ἀγαμέμνονα εἰς ποτὸν καὶ καθίσας λόχον αὐτὸν
30 ἀνείλεν. T

5 λέγνας sch. Call. III 12

4 κορσῶν s⁶ 5 × λέγνας cf. DP 995 9 σκέπαρνον et 10 ὁ πέλεκυς
ss³ 13 λακωνικόν s 14 ὁ s om. s³ ἀγαμέμνων ss³ 18 ὁμολο-
γεῖν cf. 216 P (ev. Joh. XVIII 12)

1108 δροίτης τῆς ξυλίνης | δροίτη κυρίως ἡ ξύλινος πύ-
P πύθρον, νῦν δὲ | τοῦ πυέλου | s | θρος | ἦτοι σκάφη | νῦν δὲ ἡ EM 288_a
πύελος, ἡ δεξαμενὴ, | ἐγὼ δὲ, φησὶν ἡ Κασάνδρα, πλησίον
τῆς | ss³s⁴ τοῦ Ἀγαμέμνονος T | πυέλου ἀναιρεθήσομαι. | ss³s⁴
5 ἄλλως. ἡ σύνταξις· ἐγὼ δὲ ἄγχι τῆς δροίτης κείσο-
μαι ἐν τῷ πέδῳ, συγκοπεῖσα τῷ ξίφει | τῷ πελέκει | P
ἐπεὶ καὶ | ἀφ' οὗ | ἡ δράκαινα ἡ διψᾷς | Κλυταιμνήστρα |
ῥήξει καὶ | κόψει | τὸν πλατὺν τένοντα καὶ τὸ μετὰ-
φρενον ἐμὲ καὶ ἐμοῦ δπως καὶ ὥσπερ τις | ὑλοτόμος |
10 ἐργάτης — ἀπὸ κοινοῦ τὸ ῥήσσει καὶ κόπτει — πενύκης
πρέμνον ἡ στύπος δρυὸς καὶ ἐπιπλήσει καὶ | πληρώ-
σει | τὸν θυμὸν αὐτῆς γέμοντα ἀγρίας χολῆς — πῶς δὴ
πληρώσει; ἐπιβᾶσα ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐμοῦ ἡ δύσζη-
λος τιμωρουμένη καὶ τιμωροῦσα | πολυστένακτα | ἡ δι-
15 χα στεναγμοῦ καὶ ἐλέους ὥς κλεψίνυμφον καὶ μοίχαιναν
καὶ οὐκ αἰχμάλωτον.

1109 Χάλυβες δὲ Σκυθικὸν ἔθνος, παρ' οἷς σίδηρος
ἀριστος. ss³s⁴ Χαλυβδικῶ εἶπεν αἰολικῶς· οἱ γὰρ Αἰολεῖς
τὸν ὄχον ὄχον φασὶ καὶ τὸ Χαλυβικὸν Χαλυβδικὸν καὶ ἑτερα
20 τοιαῦτα μυρία. T
κνώδοντι δὲ τῷ πελέκει πα- | κνώδοντι νῦν τῷ πελέκει,
ρὰ τὸ [πρὸς τὸ] καίνειν ὀδόντι. | κυρίως δὲ πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ λή-
κυρίως δὲ κνώδων πᾶν τὸ εἰς | γον *παρὰ τὸ* πρὸς τὸ καί-
24 ὀξὺ λῆγον. ss³ | νειν ὀδῶ ὄντι.
(P) ἄλλως. | τῷ Παφλαγονικῷ πελέκει συντετριμμένη. πρῶ-
τον γὰρ Χάλυβες εὖρον τὸν σίδηρον | s. ἡ δὲ Κασάνδρα καὶ
τὸν ἑαυτῆς θάνατον προμαντεύεται ὥς βεβαίως οὔσα καὶ
ἀληθῶς μάντις. s³
P 1110 στύπος — | στέλεχος | κλῶνα | κλάδον |. *Eg
30 (*EM 731₄₃).

17 sch. Ap. 1323 (*ἀριστος) 22 καίνειν — sch. Soph. Aj. 1025
23 πᾶν — 243_a 795 P 25 πρῶτον — sch. B B 417

1. 2 πτόρδον d πύρνον cl. Hes. πύρνοι αποπ. × τῆς ξυλίνης (μαγίδος vel
μάκτρας sim.), ἀπὸ δρυός, νῦν — cf. EM 288_a κατὰ τὸν Ἑρμῆπον — παρὰ
τὴν δρῶν, τὴν ξυλίνην sch. Aesch. Eum. 623 cf. Eust. Od. II 30_a 1^b δ δ γ1
ἀπὸ δρυός (ex EM) supra ξύλινος α πίδος Sch. 3^a ἡ λεκάνη supra
δεξαμενὴ α 22 ὀδῶ ὄντι 23^b πρὸς τὸ καίνειν | προσκαίνειν γ1 24 κατα-
λῆγον s 24^b ὀδῶ ὄντι | ὀδεύοντι γ2 ὀδόντι γ1 d (hinc Cant. et Pott.)

- 1113 $\pi\alpha\nu$ s³ λακίζουσ' τινές | $\pi\alpha\nu$ λακίζουσα σχίζουσα.
 γράφουσι παλλακίζουσα ἐν' | τινές δὲ παλλακίζουσα φα-
 ῖν ὡς παλλακίδα τιμωρουμένη. | σίν, ἔν' ἡ ὡς παλλακίδα τιμω-
 P ἡ | καὶ δλον ὑβρίζουσα ss³ καὶ | ρουμένη.
 *P ἀφανίζουσα | s ἐν τοῖς φόνοις | τὸ σῶμα. ss³
 6 ψυχρὸν δὲ δέμας ἀντὶ τοῦ | νεκρὸν τὸ σῶμα | γενόμενον.
 τῆς γὰρ ψυχῆς ἐξερχομένης τὸ θερμὸν πᾶν ἐκφεύγει. s³ φο-
 P ναῖς δὲ ἀντὶ τοῦ | τοῖς τοῦ φόνου τόποις, ἐνθα ἐφονεύθη,
 ὡς καὶ Ὅμηρος ἀνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι
 10 φονῇσι (K 521) | ἐν τοῖς φονικαῖς τόποις. s³
 1114 δράκαινα· δράκαιναν | ἀντὶ τοῦ ἐχιδνα· λέγει δὲ τὴν
 λέγει | τὴν Κλυταιμνήστραν |. Κλυταιμνήστραν. εἶδος δὲ ἀντὶ
 ἡ s³ δράκαινα ἀντὶ τοῦ ἐχιδνα | εἶδους εἶπε διψῶσα καὶ δρά-
 | εἶδος ἀντὶ εἶδους | (912 P). | καίνα ἀντὶ ἐχιδνης. ὡς γὰρ
 15 ἡ γὰρ ἐχιδνα μετὰ τὸ μιγῆναι | ἐχιδνα μετὰ τὸ μιγῆναι ἀναι-
 ἀναιρεῖ τὸν δμοῦγον ὡς καὶ | ρεῖ τὸν δμοῦγον | καὶ οἱ παῖ- *infr. 11*
 αὐτὴ τὸν ss³ Ἀγαμέμνονα s | δους τὴν μητέρα τιττόμενοι |
 δμοῦγον, τὸν ἴδιον σύνοικον | οὕτως καὶ ἡ Κλυταιμνήστρα
 ἐφόνευσεν. s³ | τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ ὁ Ὁρέ-
 20 στης τὴν Κλυταιμνήστραν. περὶ δὲ ἐχιδνῶν Νίκανδρός φησιν
 οὕτωςί· seqq. Θ 131—134 καὶ ἡ διψὰς ὄφρις ἐστί, τῷ δηχθέντι Nic. 6
 δὲ ὑπ' αὐτῆς δίψος ἄρρητον ἐγγίνεται ὡς πίνοντι διαρρή-
 γνυσθαι, δθεν ὁ ὄφρις οὗτος ἐκλήθη διψάς.
 1117 ἀστέμβακτα | πολυστένακτα, μεμπτά | s *Eg (EM
 25 158³⁶) ἐνιοὶ δὲ ἀλάλητα ἢ ἀμετάτρεπτα ἢ ἀκίνητα. s κατὰ
 στήρησιν τοῦ στέμβειν — λέγει δὲ καὶ Εὐφορίων κλέος
 ἀστέμβακτον (fr. 106). *Eust. II. I 190₂₆
 1120 σκύμνος δὲ· σκύμνον λέγει | τὸν Ὁρέστην | υἱὸν
 τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἐχιδναν δὲ τὴν Κλυταιμνήστραν, παρ' ὅσον
 30 καὶ ἡ ἐχιδνα ἐν μὲν τῇ συνοσίᾳ ἀναιρεῖ τὸν ἄρρενα, ἐν δὲ
 τῷ τόκῳ ἀναιρεῖται αὐτὴ ὑπὸ τῶν τέκνων ἐσθιδόντων αὐτῆς
 τὴν γαστέρα καὶ οὕτως ἐξερχομένων. ταῦτα δὲ ἐπὶ Κλυται-

6 σῶμα cf. P Lehrs. Ar. 95 8 τοῖς — sch. B O 663 sch. Pind. P
 XI 55 14 εἶδος — sch. Eur. Or. 479 15 ἡ ἐχιδνα — (Her. III 109)
 sch. Nic. Θ 131 saep. 30 ἐν — sch. Eur. Or. 524

21 (131) θονράξ a γ1 δδὰξ a (133) γινόμενοι a 22 πίνοντα γ2
 24 ἀστέμβακτον ἀντὶ τοῦ Eg (EM) de v. l. Mus. Rh. XXXIV 449 31 αὐτῇ

μνηστρας συνέβη ss³ ἀνελεύσης τὸν ἄνδρα καὶ s ἀναιρεθείσης
ὑπὸ τοῦ παιδὸς αὐτῆς ss³ Ὁρέστου. s³

1120 σκύμνος· ἡ ἱστορία δὴλη καὶ νῦν ἐρρέθη. T

ζῆρα φόνου περιφραστικῶς τὸν θάνατον. T

5 1122 κακὸν μίσμα κατὰ τὴν παροιμίαν κακὸν κα-
κῶ ἰώμενος (Her. III 53). καὶ γὰρ Ὁρέστης κακὸν μὲν ἰάσατο
τὸν φόνον τοῦ πατρὸς, κακῶ δὲ ἐμητροκτόνησε καὶ διὰ τοῦτο
καὶ ἐμάνη s³s⁴ καὶ παρεφρόνησε χρόνον πολύν. s³

1123 ἐμὸς δ' ἀκοίτης· ὅτι Λακεδαιμόνιοι ἰδρύσαντο
10 Ἀγαμέμνονος Λιδὸς ἱερὸν εἰς τιμὴν τοῦ ἥρωος. Οἰβάλου
δὲ αὐτοὺς εἶπε τέκνα ὥς καὶ Ἡσίοδος χαίρετε Ἀνγκῆος
γενεῇ (A 327), ὥσπερ τυχὸν εἴ τις εἴποι Ἀλεξάνδρου παῖδας
τοὺς Ἀλεξανδρεῖς. Οἰβάλου δὲ Τυνδάρεως καὶ οἱ λοιποὶ τῶν
Λακωνῶν προὔχοντες. ss³s⁴ κατὰ δὲ *ἐτέρους* Κυνόρτου καὶ
15 Γοργοφόνος ὑπῆρχε Τυνδάρεως καὶ οἱ αὐτοῦ ἀδελφοί (Ap.
bibl. III 117). T αἰμύλους δὲ αὐτοὺς σκώπτουσιν εἶναι καὶ
(P) ψεύστας καὶ | δολίους | ὥς φησι καὶ Εὐριπίδης Σπάρ-
της ἐνοικοὶ δόλια βουλευτήρια (Andr. 446). οἰκείως
δὲ ἀπέδωκεν τὸ μὲν ἀκοίτης πρὸς τὸ νύμφης, τὸ δὲ
20 ἀναξ πρὸς τὸ δούλης. ss³s⁴ τὸ σχῆμα ἀπόδοσις. T ἀνακτα
δὲ λέγει | τὸν Ἀγαμέμνονα |. s³

1128 ναὸν δέ μοι. ὅτι s Κασάνδρας ἱερὸν ἔστιν ἐν
Ἰταλίᾳ ss³s⁴ ὅπερ ἰδρύσαντο οἱ προέχοντες τῶν Δαυνίων εἰς
P τιμὴν αὐτῆς. ἔστι δὲ πλησίον Σάλπης λίμνης T. | Σάλπη
25 δὲ λίμνη ἐν Ἰταλίᾳ, *Λάρδακος δὲ πόλις Ἰταλίας|. ss³s⁴ ἐγὼ
δὲ τοὺς Λαρδανίους ἔθνος εἶδρον οἰκοῦντας ὑπὲρ τε Ἰλλυριῶν
καὶ Μακεδόνων*. καὶ ἡ Λάρδακος πόλις ἐκεῖ ἔστιν (DC I
275 Bo).

P 1130 ἀγχιτέρμονες ἀστυγείτονες | ὄμουροι, πλησιόχω-
*P ροι ss³ | πλησίον· τῆς (λίμνης) Ἰταλίας|. s³

31 1131 παρθένειον· αἱ κοῦραι, φησὶ, τῶν Δαυνίων, ἐὰν
μὴ θέλωσι γαμηθῆναι τοῖς μνηστῆρσιν αὐτῶν ἢ διὰ δυσμορ-
φίαν ἢ διὰ δυσγένειαν, καταφεύγουσαι εἰς τὸ ἐμὸν τέμενος,
P χρίσασθαι ἑαυτῶν τὰ πρόσωπα φαρμάκῳ καὶ | μέλαιναν ἐσθῆτα|
ἐνδυσάμεναι καὶ περιπλεξάμεναι ταῖς χερσὶ τὸ ἐμὸν βρέτας
ἦτοι τὸ | ξόανον | οὕτω παρθένοι διαμενοῦσιν. ss³s⁴

| ἔλαβε δὲ καὶ σύαιναν, ἥτις ἔτεκε λ' τέκνα, ἥς καὶ ἀ-
γαλμα ποιήσας σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῆς ἀνεστήλωσεν ἐν μιᾷ
τῶν παρ' αὐτοῦ κτισθεισῶν πόλεων. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως
φησι T || Λέσχης δ' | ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκώς | Ἀν-
5 δρομάχην καὶ Αἰνείαν αἰχμαλώτους φησὶ δοθῆναι τῷ Ἀχι-
λέως υἱῷ Νεοπτολέμῳ (sch. Eur. ib. 14) καὶ ἀπαχθῆναι σὺν αὐ-
τῷ εἰς Φαρσαλίαν τὴν Ἀχιλλέως πατρίδα. φησὶ δὲ οὕτως T
αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱὸς Ἐκτο-
ρήν ἄλοχον κάταγε κοίλας ἐπὶ νῆας, παῖδα δ'
10 ἑλὼν ἐκ κόλπου ἐϋπλοκάμοιο τιθήνης ῥίψε ποδὸς
τεταγῶν ἀπὸ πύργου, τὸν δὲ πεσόντα ἔλαβε πορ-
φύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταίῃ ||. ἐκ δ' ἔλεν ib. 14
Ἀνδρομάχην, ἥν* ζῶνον παρὰ κοιτίν* Ἐκτορος, ἦν τε
οἱ αὐτῷ ἀριστῆες Παναχαιῶν δῶκαν ἔχειν ἐπὶ νῆ-
15 ρον ἀμειβόμενοι γέρας ἀνδρῶν, αὐτόν τ' Ἀγχίσαο
κλυτὸν γόνον ἱπποδάμοιο Αἰνείαν ἐν νηυσὶν ἐβή-
σατο ποντοπόροισιν ἐκ πάντων Δαναῶν ἀγέμεν
γέρας ἑξοχὸν ἄλλων.

1272 ἐν ὀψιτέκνοις· Ῥῶμος *γὰρ* καὶ Ῥωμύλος οἱ
20 τούτου ἀπόγονοι ταύτην ἔκτισαν. T δομήσεται· μικρὸν
τὸ δὲ γραφόμενον ἐκτείνεται ὑπὸ τοῦ μ̄ καὶ δέχεται ἀντὶ
μακροῦ καὶ μικροῦ ὁ. ἀττικῶς δὲ μέγα γράφεται. T ? Κα-
πύη πόλις Ἰταλίας, ἣν Ῥῶμος καὶ Ῥωμύλος υἱοὶ Αἰνείου
ἔκτισαν, ὧς φησι Κεφάλων ὁ Γεργίθιος. (FHG III 709) Eg
25 (EM 4901).

*P 1273 *Κιρκαίου· | †Κίρκη θρὸς Ἰταλίας |.* s⁴

1274 Ἀργοῦς τε· | Αἰήτης λιμὴν ἐν Ἰταλίᾳ, ἐνθα φασὶ
τὴν Ἀργὴν ὀρμῆσαι καὶ καθαρθῆναι ss³ s⁴ ὑπὸ Κίρκης ss⁴
ἐκ τοῦ φόνου τοῦ Ἀψύρτου Ἰάσονα καὶ Μήδειαν.
30 Φόρκη | δὲ ss³ s⁴ πόλις καὶ s³ s⁶ | λίμνη ἀπέχουσα Ῥώμης

3 οὕτω δ οὕτοι δ m² c 4 φασὶ II 11 πεσόντα τ' b 12 ἐκ —
ἀνδρῶν 15 om. γ1 ἔλετ' b γ2 sch. Eur. 14 οἱ αὐτῶ οἱ a 22 Κα-
πύη — si recte huc relatum est, quod perquam est ambiguum, amplioris
disputationis fragmentum est 23 ἀρνείου Eg sed v. Gaisf. 24 Κε-
φάλων cf. 1308 Steph. 26 Κιρκαίου — om. γ1 27 λίμνη s 28 καὶ
om. s

Λαυνίαις ὑπεσταλμέναις μὲν | εἰσὶν ὑπεζωσμένοι, ὑποδεδεμέ-
 ἐσθῆτα φαιάν, ἐζωσμέναις δὲ | ναι τὰ κοῖλα ὑποδήματα καὶ
 ταινίαις πλατείαις, ὑποδεδεμέ- | ράβδους κατέχουσαι.

ναις δὲ τὰ κοῖλα τῶν ὑποδημάτων, ἐχούσαις δὲ ἐν ταῖς χερσὶ
 5 ράβδον, ὑπαληλιμμέναις δὲ τὸ πρόσωπον καθάπερ πυρ(ρ)ῶ
 τινι χρώματι, τῶν Ποινῶν ἐννοίαν λαμβάνουσι τῶν τραγικῶν
 (FHG I 196). ss³

1141 πένθος δὲ· Αἶαντος τοῦ Λοκροῦ περὶ τὰς Γυ-
 ραῖας ναυαγήσαντος καὶ ταφέντος ἐν Τρέμοντι χώρᾳ τῆς
 10 Ἀήλου (150₁₂) || οἱ Λοκροὶ μόλις σωθέντες ἦλθον εἰς τὴν οἰ- Δρ. εἰ
 κείαν·

πένθος δὲ· λοιμοῦ κατα- | φθορὰ | δὲ καὶ λοιμὸς | μετὰ
 σχόντος τὴν Λοκρίδα διὰ τὴν | τρίτον ἔτος ἔσχε τὴν Λοκρίδα
 εἰς Κασάνδραν ἀθεμιτομιξίαν | διὰ τὴν εἰς Κασάνδραν ἀθέ-
 15 Αἶαντος ἔχρησεν ὁ θεὸς <β> | μίτον πράξιν τοῦ Αἶαντος.
 παρθένους ἐνιαυσιαίας εἰς | ἔχρησε δὲ ὁ θεὸς | ἰλάσκεσθαι
 Τροίαν τῇ Ἀθηνᾷ ἀποστέλλειν | τὴν θεὰν Ἀθηνᾶν *τὴν* ἐν
 ἐπὶ ,α ἔτη. πεμπόμεναι δὲ αὐ- | ἰλίῳ ἐπ' ἔτη ,α β' παρθένους
 ται ἐφρονεύοντο ὑπὸ τῶν Τρώων· | πέμποντας | κλήρω | καὶ λαχί- P
 20 προυπαντῶντες γὰρ οἱ Τρῶες | σει | πεμπομένας δὲ αὐτάς
 ἐλιθοβόλουν αὐτάς· εἰ δέ τινες | προυπαντῶντες οἱ Τρῶες εἰ
 ἐκφύγοιεν ἀνελθοῦσαι λάθρα | κατέσχον, ἀνήρουν καὶ καλόν-
 εἰς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν, τὸ | τες ἀκάρποις καὶ ἀγρίοις ξύ-
 λοιπὸν αὐταὶ ἰέρεται ἐγίνοντο. | λοις τὰ ὁστὰ αὐτῶν ἀπὸ Τρά-
 25 τὰς δὲ ἀναιρεθείσας ἔκαιον | ρωνος ὄρους τῆς Τροίας τὴν
 ἀκάρποις καὶ ἀγρίοις ξύλοις, | σποδὸν (1159) εἰς θάλασσαν
 τὰ δὲ ὁστὰ αὐτῶν ἀπὸ Τρά- | ἔρριπτον· καὶ πάλιν οἱ Λοκροὶ
 ρωνος ὄρους τῆς Τροίας εἰς | ἐτέρας ἔστελλον. εἰ δέ τινες
 θάλασσαν ἔρριπτον· καὶ πάλιν | ἐκφύγοιεν ἀνελθοῦσαι λάθρα
 30 οἱ Λοκροὶ ἀπέστελλον ἐτέρας. | εἰς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν | ἐ-
 ταύτης δὲ τῆς ἱστορίας καὶ | σαιρον αὐτὸ καὶ ἔραινον, τῇ
 Καλλίμαχος μέμνηται. ss³ | δὲ θεῶ οὐ προσήρχοντο οὔτε

12 λοιμοῦ — Δρ. ep. 6¹⁰ sch. AD N66

4 τὰ — Poll. VII 84 5 καθάπερ — Hes. ἀγχιουζεται 6 Ποινῶν —
 Strab. III 511 9 χωρίῳ II 10 τὰ οἰκεία II cf. Δρ. 14 ἀθέμιτον
 πράξιν καὶ τὴν μίξιν τοῦ s³ 14^b ἀθέμιστον μίξιν b ἀθεμιτομιξίαν γ1
 ἀθεμιτομιξίαν γ2 30 ἄλλας s 30^b post ἱερὸν add. ἰέρεται ἐγίνοντο
 d (s s³)

τοῦ ἱεροῦ ἐξήρχοντο, εἰ μὴ νύκτωρ. ἦσαν δὲ κεκαρμέναι, μονοχίτωνες καὶ ἀνυπόδητοι. πρῶται δὲ τῶν Λοκρίδων παρ-
 θένων Περίβοια καὶ Κλεοπάτρα ἀφίκοντο. | καὶ πρῶτον μὲν
 τὰς παρθένους T? εἶτα τὰ βρέφη ἐνιαύσια μετὰ τῶν τροφῶν
 5 αὐτῶν ἐπεμπον οἱ Λοκροί, χιλίων δ' ἐτῶν παρελθόντων μετὰ
 τὸν Φωκικὸν πόλεμον ἐπαύσαντο τῆς τοιαύτης θυσίας || ὥς?
 φησι Τίμαιος (FHG I 206) ὁ Σικελός|. μέμνηται δὲ τῆς ἱστο-
 ρίας καὶ | ὁ Κυρηναῖος | Καλλίμαχος (fr. 13⁴). καὶ ἄλλως. Call. II
 πένθος δὲ ταῖς Λοκρίσι διὰ τὰς ss³ φρονενομένης s³ θυγα-
 10 τέρας ss³ αὐτῶν s³ . . .

P 1143 *νῦν Κύπριδος τῆς παρθένης* ss³s⁴ ληστὴν
 δὲ | ἄρπαγα καὶ βιασὴν | ss³ καὶ ἀναιδέ(σ)τατον. s³

1146 Ἀρύμνα πόλις Θεσσαλίας ss³s⁴. τὴν δὲ Ἀρίσσαν
 κακῶς λέγει Ἀρύμναν. †T καὶ s Σπερχεῖδος | ποταμός | ss³s⁴
 15 ὁμοίως s | Θεσσαλίας | s³s⁴ ὅς νῦν Σαλαμβρία καλεῖται †T.
 καὶ Βοάγριος ποταμός Λοκρίδος· παράκειται δὲ τῇ Θεσ-
 σαλίᾳ ἢ Λοκρί. ss³s⁴ ὁμοιοὶ γάρ εἰσιν. s³

1147 Σκάρφεια πόλις Λοκρίδος, τῶν Θερμοπυλῶν ἐγ-
 γύς. κέκληται ἀπὸ Σκαρφείας. Steph. Φαλωριάς πόλις
 20 Λοκρίδος. Steph. Σκάρφεια δὲ καὶ Φαλωρία καὶ Ναρύ-
 κειον καὶ Θρονίτιδες | πόλεις <Λοκρίδος>|. s³

1148 Νάρυξ· τινὲς δὲ Ναρύκ(ε)ιον τὴν πόλιν φασίν· ἐξ
 ἧς Αἴας. Steph.

1149 Λοκρῶν ἀγνιαι... *Πύρων ὄρος Λοκρίδος* s³s⁴
 25 Πυρωναία πόλις Λοκρίδος ἀπὸ Πύρωνος. ×Steph.

1150 Ὀδοιδόκειος· <Ὀδοιδόκος> πατὴρ Ὀιλέως, πάππος
 δὲ Αἴαντος. ss³ | καὶ πᾶς ὁ τοῦ Ὀδοιδόκου τοῦ πατρὸς Ὀιλέως,
 πάππον δὲ Αἴαντος οἶκος|. s

1152 Γυγαία· Γυγαία καὶ Ἀγρίσκα καλεῖται ἢ Ἀθηνᾶ. ss³

7 Τίμαιος incertum, utrum ex uberiore s⁴ an ex integra Bibliotheca
 traxerit an mori suo cumulandi testimonia indulgens exterminatum 337₁
 nomen — feliciter temerarius — huc receperit. Nam sch. 335₁₂, non 337₁₈
 (Geffek. 141), sine dubio (Al. 1153) Timaei est: quod vero Geffek. 12 post
 1158 aliquid intercidisse ponit, certo loquendi usu Lycophronis id refel-
 litur, qui nullibi secundariam sententiam principali praemittit praeter 2.
 1131, qui loci prorsus dispariles sunt 10 lac. ind. 11 παρθένον s³s⁴

15 Peneus Eust. D P 739 all. etiam indignior fide est Hist. IX 705

16 παράκειται s³ δὲ om. s³ 17 οἱ λοκροί s³ 20 Φαλωρία — ex
 his ineptiis Ναρόκειον certe est Sextionis 24 lac. ind.

1155 αἷς ἀκτέριστος· Τί- | ἐρρέθη ὅτι φονευόμεναι παρὰ
μαιος ἱστορεῖ ὅτι αἱ παραγενό- | τῶν Τρώων αἱ Λοκρίδες ἀκάρ-
μεναι παρθένοι ἐδούλευον ἐν | ποῖς ξύλοις ἐκαίοντο καὶ ἡ
τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς β' οὔσαι· | σποδὸς αὐτῶν εἰς θάλασσαν
5 εἰ δέ τις ἀποθάνοι, ἑτέραν | ἐρρίπτετο. ἡ δὲ σύνταξις οὐ-
παραγίνεσθαι ἀντ' αὐτῆς, ἐκεί- | τως· αἷς ξέναις Λοκρίσιν
10 Τρώων, ἀλλὰ καλεσθαι | ἀγρί- | ἐν ξένη ψάμμῳ ἀκτέρι-
στοις ξύλοις | καὶ τὰ ὁστᾶ αὐτῆς | στος καὶ | ἀταφος | λυπηρὸς | P
10 ῥίπτεσθαι εἰς θάλασσαν. ss³ | τᾶφος ἐκκλυσθῆσεται ἡ-
αὐτὰς δὲ πάλιν λέγουσιν ὅτι θνήσκουσαι ἐν τόπῳ τινὶ ἐρ- | γουν ἐκριφῇ ὑπὸ τοῦ κλύδωνος.
ρίπτοντο παραθαλασσίῳ s³ εἰ δέ τις ἔθαψεν αὐτάς, μεγάλως |
ἐτιμωρεῖτο. s³ s⁶

1157 ὅταν δ' ἀκάρποις· ἀκαρπα φυτόν λέγονται s |
15 τὰ ἄγρια | ἡμερὰ δὲ λέγονται τὰ καρποφόρα. ss³ δτ' ἂν ἀκάρ-
ποις ἐρρέθη. T

1159 τῆς ἐκ λόφων· συνέβη μιᾷ στελλομένη ἐκ Λοκρί-
δος διαφθαρῆναι ἐπὶ τινος λόφου τῆς Τροίας καλουμένου
Τράρωνος, εἴτα τοὺς Λοκροὺς τὴν μὲν θάψαι, σιωπῆσαι δὲ
20 καὶ μηκέτι πέμπειν τὰς παῖδας φάσκοντας πεπληρωθῆναι τὸν
τῶν ἐτῶν χρόνον· ἀκαρπίας δὲ ss³ s⁴ μετὰ τὴν παῦσιν τῆς
Θυσίας T κατασχούσης αὐτοὺς πάλιν πέμπειν οὐκέτι β', ἀλλὰ
μίαν, ἀρκοῦσαν εἶναι δοκοῦντας τὴν τιμωρίαν. ὁ δὲ χρησμὸς
οὐκ εἶχεν ὠρισμένον χρόνον, ἀλλ' ss³ s⁴ εἰς ss³ . . . β' ss³ s⁴
25 κόρας s⁴ ἀντὶ τῆς ἀδικίας ss³ s⁴ τῆς γενομένης εἰς s³ τὴν
Κασάνδραν ss³ s⁴ παρὰ τοῦ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ ἐν τῷ ἱερῷ
τῆς Ἀθηνᾶς s³ ἐδήλου στέλλειν s⁴ Τράρωνος ss³· Τρά-
ρων s³ | ἀκρωτήριον Τροίας | ὅθεν μία τῶν Λοκρίδων παρ-
θένων κατεκρημνίσθη ss³ καὶ παρ' αὐτῶν ἐτάφη εὐρεθεῖσα. s³

7 ὑπὸ s 11 × ὁ αὐτός? × λέγει? 19 σιωπῆσαι 'vox vi-
detur corrupta esse' Geffek. × εὐορῆσαι 20 πέμψαι s³ γ2 φά-
σκοντες. corr. Kink. δοκοῦντας a b γ2 δοκοντες γ1 22 αὐτοὺς πάλιν |
πάλιν τὴν λοκρίδα T πέμψαι s³ ἐπειπον T 25 δοκοντες s T
ὁ δὲ — 27 στέλλειν post χρόνον 21 T 24 lac. ind. εἰς(ὅταν ἐξιλέωσι
τὴν θεόν) cl. Ael. fr. 47 β' κόρας post ἐδήλου 27 T 25 τῆς κα-
σάνδρας T

1160 ἀλλὰ δὲ· ὅσαι γὰρ ἀπέθνησκον, τοσαῦται ἀντ'
αὐτῶν ἐστεύλλοντο ἐν Τρωάδι ss³ παρὰ τῶν Λοκρῶν s³.
νύκτωρ δὲ εἶπεν, ὅτι οὐ τῇ ἡμέρᾳ εἰσέρχοντο εἰς τὴν πόλιν,
ἀλλ' ἐν νυκτί, ἵνα μὴ φωραθεῖσαι παρὰ τῶν Τρώων ἀναι-
5 ρεθῶσιν, ἐπειδὴ αἰεὶ οἱ Τρῶες προσεδέχοντο φρονεῦσαι αὐτάς
κακῶς. s³ ἴσαι καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ δεχθὲν οὐ λυμαι-
νεται τὸν στίχον, *ὥς πολλάκις εἴρηκα (1176).* T

1161 Σιθῶνος· Σιθῶν βα- | εἰς τὸ 'Ροίτειον, ἀπὸ δὲ τοῦ
σιλεὺς Θερκῶν, ἀφ' οὗ ἡ Θερκ- | Ροιτείου τὴν δλην Τροίαν ἐδή-
10 κη Σιθωνία ss³ οὗ θυγάτηρ | λωσεν. Σιθῶνος γὰρ τοῦ Θερ-
*P 'Ροιτεία s³, ἀφ' ἧς | τόπος ἐν | κῶν βασιλείῳς || καὶ 'Αχιρῶν 200π
Τροίᾳ | 'Ροίτειον προσαγορευ- | τῆς Νείλου | θυγατέρες Παλ- (Coa. 1
όμενος (20021). ἀπὸ οὖν τοῦ | λήνη | καὶ 'Ροιτεία | ἀφ' ὧν ἡ (Coa. i
'Ροιτείου δλην τὴν Τροίαν φη- | τε Παλλήνη πόλιν Θράκης |
15 σιν. ss³ ἔστι δὲ ἀκρωτήριον, ἐν | καὶ τὸ 'Ροίτειον τόπος ἐν Τροίᾳ.
ᾧ δ' Ἀχιλλεὺς τὰς ναῦς ἔστησε | ὁ δὲ Σιθῶν υἱὸς ἦν Ἀρεος §.
χωρὶς τῆς ἰδίας δυνάμεως. s³

1162 κακκέλευθα· κατακρύφους ὁδοὺς περιβλέπουσαι.
ἐδειλῶν γὰρ, ὥς εἶπεν, μὴ ἀναιρεθῶσι ὑπὸ Τρώων. τὸ δὲ
20 παπταλῶμεναι ἀδεία Λυκοφρονείᾳ ἐλέχθη. Ἰππῶνακτος
γὰρ ἔστιν ἡ λέξις καὶ δηλοῖ τὸ περιβλέπουσαι. ἀλλ' | ἐκεῖνος (sch. A)
παμφαλῆσαι | τὸ ἰδεῖν λέγει (fr. 131 B), οὐ παπταλῆσαι, ὥσπερ
νῦν φησιν οὗτος, περὶ δὲ τὸ τέλος μετὰ μικρὸν ἐρεῖ seq.
Al. 1433. τοιαύτη γοῦν ἀδεία χρώμενος πῶς οὐκ ἂν περὶ οὗ
25 βούλοιτο μετρικῶς γράψοι;

P 1165 ὀφελτρεῦσιν — | καλλύνουσι |. *Eg (*EG 58639
*EM 6441) ὀφελτρεῦσιν σαρώσωσι. σαρόν γὰρ καὶ
ὀφελλα καὶ ὀφελμος ἡ σκουῖπα λέγεται. καὶ τοῦτο Ἰππῶναξ
φησὶν ὁ δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τριοῖσι μάρτυσιν, δκου
30 τὸν ἔρπιν ὁ σκότος καπηλεύει, ἀνθρῶπον εὔρε τὴν
στέγην ὀφέλλοντα· οὐ γὰρ παρῆν ὀφελμα πυθμένι

2 ἐπεστέλλοντο s³ cf. 33530 *ὑπεστέλλοντο? 15 τόπος α
17 *δλης? cf. 1157 18 κακκέλευθα γ2 κατακρυφίους b κατὰ κρυ-
φίους γ2 27 ὀφελτρεῦσιν· σαρώσωσι b σκουπίσωσι supra σαρώσωσι
α m² 28 ὀφε γ1 ὀφέλλε γ2 ὀφελμα α m² γ1 ὀφελτρον b χουσκοῦ-
σπα γ2 29 (2) δπου b δρκον γ2 30 ἔρκιν α ἔρπην γ2 σκόπος γ2
καπηλεύσει α (3) εὔρων γ2 31 σαροθτα supra ὀφέλλοντα α

Εὐρώπην δ' Ἀσίης Τάναϊς διὰ μέσον δριζεί, δς
 ῥά θ' ἐλίσσόμενος γαίης διὰ Σαυροματάων σύρε-
 ται εἰς Σκυθίην τε καὶ ἐς Μαιώτιδα λίμνην (14). ss⁴

- 1290? χίμετλα τὰ | ἀποκαύματα | τὰ γινόμενα ἐν τοῖς
 5 ποσίν, δ συμβαίνει ἀπὸ χειμῶνος γίνεσθαι. εἴρηται παρὰ
 τὸ ἐν χειμῶνι <δ>τελεῖν, δ ἐστὶ †γίνεσθαι. Eg (EM 811^{ss} EG
 564^{ss} EO 165^{ss}24) ἀκραιφνῆς | δ καθαρός|. κυρίως δὲ δ περι-
 φανῆς παρὰ τὸ ἀκέραιον καὶ τὸ φαίνω | ἀκραιφφανῆς | καὶ
 ἀκραιφνῆς συγκοπῇ. EM 52^{ss}18 (cf. p 151) χίμετλα | τὰ ἐκ χει- ?
 10 μῶνος ἀποψύγματα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν. | τοσοῦτον ^{supr.} 364
 γάρ ἐστι ψυχρὰ ἢ περὶ Μαιώτιν Σκυθία ὡς χίμετλα ἡγουν
 ἀποκαύματα γίνεσθαι τοῖς ἐνοικοῦσι τὴν χώραν|. ἱμα δὲ
 χιμέτλης, καθά φησι Νίκανδρος (Θ 382. 868), ἀμφισβήτησης
 ὁφεινός δέρμα καὶ παλιούρου φέξης ζωμὸς περικλυζόμενος
 15 αὐτοῖς. *Μαιώταισι· Μαιώτις γὰρ λέγεται ἡ λίμνη, ὅτι Hipparch
 πάντες οἱ ἰχθύες ἐν αὐτῇ ἀπομαίονται. *Τ

- P 1291 Κάριν | πόλις Φοινίκης | ἀπὸ Κάρινου τοῦ Φοίνι-
 κος, ὡς Ἱστρος φησίν. *Steph. δλοιντο ναῦται· ss³ss⁴
 Κάριν | πόλις Φοινίκης | Φοινίκης δὲ ss⁴ ἐμποροὶ ὄντες ss⁴ τὴν
 20 Ἰνάχου θυγατέρα Ἰῶ ss⁴ ἐξ Ἀργους ἀρπάσαντες ἐκόμισαν εἰς
 Αἴγυπτον τῷ Ὀσίριδι ss³ss⁴ ὡς δ Λυκόφρων οὗτος φησι καὶ
 ἔτεροι. δ δὲ Ἡρόδοτος (*I 1) αὐτὴν λέγει τὴν Ἰῶ περὶ τὸ πλοῖον
 τῶν Φοινίκων κατερχομένην | μίγνυσθαι | τῷ ναυκλήρῳ T ἐγ- ο 420 Pa
 κως δὲ γενομένη ἐξητήσατο αὐτοῖς φόβῳ τοῦ πατρὸς ἀπαχ- ^{Incr.} 43
 25 θῆναι εἰς Αἴγυπτον (I 2).
 βοῶπιν δὲ καὶ ταυροπάρ- | βοῶπιν δὲ αὐτὴν λέγει, ὅτι Ap. bibl.
 θενον εἶπεν, ἐπειδὴ δοκεῖ μυνδικῶς δ Ζεὺς, ὡς φασιν,
 | εἰς βοὴν μεταβεβλήσθαι|. ss³ | ἐμίγνυτο αὐτῇ, δ γνοῦσα ἡ
 Ἥρα | βοὴν ἐποίησεν αὐτὴν. | ἡ δ' ἀλήθεια οὕτως ἔχει ὅτι sch. Eur.
 30 οἰστρηθεῖσα ὑπ' ἐρωτος δίκην βοδὸς ἐπλανᾶτο. 91^{ss} Pal.

1292 ταυροπάρθενον σόλοικον φαίνεται, εἰ μὴ οὕτως
 εἴπη τις

4 incertum an *sch. Nic. Θ 682 5 ἀπὸ incl. Gaisf. εἴρηται
 om. Eg 6 γίνεσθαι | *πονείν 13 χιμέτων II 15 locum eruit
 Harder d. Hist. font. 70 22 αὐτὸς α γ2 24 αὐτοὺς? Muell.

1101 *ἀμφίβληστρον· δίκτυον. ἀπὸ τοῦ βάλλω κατὰ συγκο- EM 89₁₀
πὴν γίνεται τὸ βλῶ, ὁ μέλλων βλήσω βλήτρον καὶ μετὰ τῆς
ἀμφὶ προθέσεως καὶ πλεονασμῶ τοῦ ἱ ἀμφίβληστρον.*

4 1102 κορσωτοὺς τὰς ραφὰς τὰς ἐκ τῶν κορσῶν τὰς
P ἐπὶ τῶν ἄκρων, ἃς ἡμεῖς πλαγίως νοοῦμεν | τὰς τοῦ λίνου
ἀδιεξοδεύτους ραφὰς | ss³ s⁶ ἃς ἐποίησεν. s³

1103 *Θερμὴν στέγην φησὶ | τὸν τόπον, ἐνθα ἔστιν
ὁ λουτρῶν | τιβήνα δὲ | τὸν τρίποδα | κύπελλον δὲ | τὸ
ἀγγεῖον τοῦ τρίποδος | λουτρῶνος δὲ τοῦ πυέλου σκε-
10 πάριον δὲ | τῷ πελέκει | κόγχον | δὲ ὅστον περὶ τὸν ἐκγέ-
φalon | κογχοειδὲς ἐγκάρῳ δὲ | τῷ ἐγκεφάλῳ |.* ss³ s⁴

1106 *πέμφιξ ἡ | ψυχὴ | Ταίναρον δὲ | ἀκρωτηρίον |
ἐστὶ | Λακωνικῆς | ἐνθα | φασὶ καὶ ὁδοὺς εἶναι εἰς Ἀίδου |
οἰκείως δὲ εἶπε ss³ s⁴ ἄγχι s⁴. καὶ γὰρ πλησίον τοῦ Ἀγα-
15 μέμνονος ἀνῆρέθῃ. πτερύσσεται δὲ ss³ s⁴ ἀντὶ τοῦ s³ s⁴
| πετασθήσεται |. ss³ s⁴ καὶ παρ' Ὀμήρῳ ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέ-
ων παμένη * (II 856) ss⁴ εἴκοι δὲ οὗτος τὴν ψυχὴν πνεῦμα
ὁμολογεῖν ὥς καὶ Ὀμηρος. ss³ ὁ Ἀγαμέμνων δὲ τοιοῦτον
τρόπῳ ἀνῆρέθῃ. s³ Ἀγισθος λαβὼν τὴν Κλυταιμνήστραν
20 ἔστησεν ἐπὶ τινι ὑψηλὸν τόπον ἀνθρώπων, ἵνα, ὅτε ἴδοι
τὸν Ἀγαμέμνονα ἐρχόμενον, ἐλθὼν ἀγγείλῃ αὐτῷ περὶ αὐτοῦ,
ἵνα τράπεζαν ἐτοιμάσας ὥς δῆθεν ὑπαντήσων αὐτῷ ἐνέδρας
πέριξ τῆς τραπέζης ξιφηφόρους στήσας ἐν τῇ τραπέζῃ αὐτὸν
φονεύσῃ. s³ s⁶ ἐλθόντος δὲ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀγνοοῦντος ταῦτα
25 φονεύει τοῦτον (δ 524). s³ ἀλλ' οὗτος μὲν σὺν τοῖς λοιποῖς
πᾶσι νέοις ἐν λουτρῶνι φησὶ ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀγαμέμνονα,
Ὀμηρος δὲ ἐν τραπέζῃ ὑπ' Ἀγισθοῦ πρὸς εὐωχίαν κλη-
θέντα (λ 410). καὶ πάλιν (δ 530) φησὶν ὅτι Ἀγισθος καλέ-
σας τὸν Ἀγαμέμνονα εἰς ποτὸν καὶ καθίσας λόχον αὐτὸν
30 ἀνείλεν. T

5 λέγας sch. Call. III 12

4 κορσῶν s⁶ 5 × λέγας cf. DP 995 9 σκέπαρνον et 10 ὁ πέλενος
ss³ 13 λακωνικόν s 14 ὁ s om. s³ ἀγαμέμνων ss³ 18 ὁμολο-
γεῖν cf. 216 P (ev. Joh. XVIII 12)

1108 δροίτης τῆς ξυλίνης | δροίτη κυρίως ἡ ξύλινος πύ-
 P πύθρον, νῦν δὲ | τοῦ πυέλου | s | θρος | ἦτοι σκάφη | νῦν δὲ ἡ EM 288e
 πύελος, ἡ δεξαμενὴ, | ἐγὼ δὲ, φησὶν ἡ Κασάνδρα, πλησίον
 τῆς | ss³s⁴ τοῦ Ἀγαμέμνονος T | πυέλου ἀναιρεθήσομαι. | ss³s⁴
 5 ἄλλως. ἡ σύνταξις· ἐγὼ δὲ ἄγχι τῆς δροίτης κείσο-
 μαι ἐν τῷ πέδῳ, συγκοπεῖσα τῷ ξίφει | τῷ πελέκει | P
 ἐπεὶ καὶ | ἀφ' οὗ | ἡ δράκαινα ἡ διψᾷς | Κλυταιμνήστρα |
 ῥήξει καὶ | κόψει | τὸν πλατὺν τένοντα καὶ τὸ μετὰ-
 φρενον ἐμὲ καὶ ἐμοῦ δπως καὶ ὥσπερ τις | ὑλοτόμος |
 10 ἐργάτης — ἀπὸ κοινοῦ τὸ ῥήσσει καὶ κόπτει — πεύκης
 πρέμνον ἡ στύπος δρυὸς καὶ ἐπιπλήσει καὶ | πληρώ-
 σει | τὸν θυμὸν αὐτῆς γέμοντα ἀγρίας χολῆς — πῶς δὴ
 πληρώσει; ἐπιβᾶσα ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐμοῦ ἡ δύσζη-
 λος τιμωρουμένη καὶ τιμωροῦσα | πολυστένακτα | ἡ δι-
 15 χα στεναγμοῦ καὶ ἐλέους ὡς κλεψίνυμφον καὶ μοίχαιναν
 καὶ οὐκ αἰχμάλωτον.

1109 Χάλυβες δὲ Σκυθικὸν ἔθνος, παρ' οἷς σίδηρος
 ἀριστος. ss³s⁴ Χαλυβδικῷ εἶπεν αἰολικῶς· οἱ γὰρ Αἰολεῖς
 τὸν ὄχον ὄχρον φασὶ καὶ τὸ Χαλυβικὸν Χαλυβδικὸν καὶ ἑτερα
 20 τοιαῦτα μυρία. T
 κνώδοντι δὲ τῷ πελέκει πα- | κνώδοντι νῦν τῷ πελέκει,
 ρὰ τὸ [πρὸς τὸ] καίνειν ὀδόντι. | κυρίως δὲ πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ λή-
 κυρίως δὲ κνώδων πᾶν τὸ εἰς | γον *παρὰ τὸ* πρὸς τὸ καί-
 24 ὀξὺ λῆγον. ss³ | νειν ὀδῶ ὄντι.
 (P) ἄλλως. | τῷ Παφλαγονικῷ πελέκει συντετριμμένη. πρῶ-
 τον γὰρ Χάλυβες εὖρον τὸν σίδηρον | s. ἡ δὲ Κασάνδρα καὶ
 τὸν ἑαυτῆς θάνατον προμαντεύεται ὡς βεβαίως οἶσα καὶ
 ἀληθῶς μάντις. s³
 P 1110 στύπος — | στέλεχος | κλῶνα | κλάδον |. *Eg
 30 (*EM 73143).

17 sch. Ap. 1323 (*ἀριστος) 22 καίνειν — sch. Soph. Aj. 1025
 23 πᾶν — 243e 795 P 25 πρῶτον — sch. B B 417

1. 2 πτόρδον d πύρρον cl. Hes. πύρροι αποθ. X τῆς ξυλίνης (μαγίδος vel
 μάκτρας sim.), ἀπὸ δρυός, νῦν — cf. EM 288e κατὰ τὸν Ἑρμειππον — παρὰ
 τὴν δρῶν, τὴν ξυλίνην sch. Aesch. Eum. 623 cf. Eust. Od. II 30a 1^b δ b γ1
 ἀπὸ δρυός (ex EM) supra ξύλινος a πίδος Sch. 5^a ἡ λεκάνη supra
 δεξαμενὴ a 22 ὀδῶ ὄντι 23^b πρὸς τὸ καίνειν | προσκαίνειν γ1 24 κατα-
 λῆγον s 24^b ὀδῶ ὄντι | ὀδεύοντι γ2 ὀδόντι γ1 d (hinc Cant. et Pott.)

- 1113 $\pi\alpha\nu$ s³ λακίζουσ' τινές | $\pi\alpha\nu$ λακίζουσα σχίζουσα.
 γράφουσι παλλακίζουσα ἐν' | τινές δὲ παλλακίζουσα φα-
 ῖν ὡς παλλακίδα τιμωρουμένη. | σὶν, ἐν' ἡ ὡς παλλακίδα τιμω-
 P ἡ | καὶ δλον ὑβρίζουσα ss³ καὶ | ρουμένη.
- *P ἀφανίζουσα | s ἐν τοῖς φόνοις | τὸ σῶμα. ss³
- 6 ψυχρὸν δὲ δέμας ἀντὶ τοῦ | νεκρὸν τὸ σῶμα | γενόμενον.
 τῆς γὰρ ψυχῆς ἐξερχομένης τὸ θερμὸν πᾶν ἐκφεύγει. s³ φο-
 P ναῖς δὲ ἀντὶ τοῦ | τοῖς τοῦ φόνου τόποις, ἐνθα ἐφρονεῦθη,
 ὡς καὶ Ὀμηρος ἀνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι
 10 φονῇσι (K 521) | ἐν τοῖς φονικοῖς τόποις. s³
- 1114 δράκαινα· δράκαιναν | ἀντὶ τοῦ ἐχιδνα· λέγει δὲ τὴν
 λέγει | τὴν Κλυταιμνήστραν |. Κλυταιμνήστραν. εἶδος δὲ ἀντὶ
 ἡ s³ δράκαινα ἀντὶ τοῦ ἐχιδνα | εἶδους εἶπε διψῶσα καὶ δρά-
 | εἶδος ἀντὶ εἶδους | (912 P). | καινα ἀντὶ ἐχιδνης. ὡς γὰρ
 15 ἡ γὰρ ἐχιδνα μετὰ τὸ μιγῆναι | ἐχιδνα μετὰ τὸ μιγῆναι ἀναι-
 ἀναιρεῖ τὸν ὁμόζυγον ὡς καὶ | ρεῖ τὸν ὁμόζυγον | καὶ οἱ παῖ- infr. 31
 αὐτὴ τὸν ss³ Ἀγαμέμνονα s | δους τὴν μητέρα τιχτόμενοι |
 ὁμόζυγον, τὸν ἴδιον σύνοικον | οὕτως καὶ ἡ Κλυταιμνήστρα
 ἐφόνευσεν. s³ | τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ ὁ Ὀρέ-
 20 στης τὴν Κλυταιμνήστραν. περὶ δὲ ἐχιδνῶν Νικανδρὸς φησιν
 οὕτως· seqq. Θ 131—134 καὶ ἡ διψὰς ὄφρις ἐστὶ, τῷ δηχθέντι Nic. 93
 δὲ ὑπ' αὐτῆς δίψος ἄρρητον ἐγγίνεται ὡς πίνοντι διαρρή-
 γνυσθαι, δθεν ὁ ὄφρις οὗτος ἐκλήθη διψάς.
- 1117 ἀστέμβακτα | πολυστένακτα, μεμπτά | s *Eg (EM
 25 158₃₆) ἔνιοι δὲ ἀλάλητα ἢ ἀμετάτρεπτα ἢ ἀκίνητα. s κατὰ
 στήρησιν τοῦ στέμβειν — λέγει δὲ καὶ Εὐφορίων κλέος
 ἀστέμβακτον (fr. 106). *East. II. I 190₂₆
- 1120 σκύμνος δὲ· σκύμνον λέγει | τὸν Ὀρέστην | υἱὸν
 τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἐχιδναν δὲ τὴν Κλυταιμνήστραν, παρ' ὅσον
 30 καὶ ἡ ἐχιδνα ἐν μὲν τῇ συνουσίᾳ ἀναιρεῖ τὸν ἄρρενα, ἐν δὲ
 τῷ τόκῳ ἀναιρεῖται αὐτὴ ὑπὸ τῶν τέκνων ἐσθιόντων αὐτῆς
 τὴν γαστέρα καὶ οὕτως ἐξερχομένων. ταῦτα δὲ ἐπὶ Κλυται-

6 σῶμα cf. P Lehrs. Ar. 95 8 τοῖς — sch. B O 663 sch. Pind. P
 XI 55 14 εἶδος — sch. Eur. Or. 479 15 ἡ ἐχιδνα — (Her. III 109)
 sch. Nic. Θ 131 saep. 30 ἐν — sch. Eur. Or. 524

21 (131) θονράξ a γ1 δδὰξ a (133) γινόμενοι a 22 πίνοντα γ2
 24 ἀστέμβακτον ἀντὶ τοῦ Eg (EM) de v. l. Mus. Rh. XXXIV 449 31 αὐτῇ

μνήστρας συνέβη ss³ ἀνελούσης τὸν ἄνδρα καὶ s ἀναιρεθείσης
ὑπὸ τοῦ παιδὸς αὐτῆς ss³ Ὁρέστου. s³

1120 σκύμνος· ἡ ἱστορία δὴλη καὶ νῦν ἐρρέθη. T

κῆρα φόνου περιφραστικῶς τὸν θάνατον. T

- 5 1122 κακὸν μῖασμα κατὰ τὴν παροιμίαν κακὸν κα-
κῶ ἰώμενος (Her. III 53). καὶ γὰρ Ὁρέστης κακὸν μὲν ἰάσατο
τὸν φόνον τοῦ πατρὸς, κακῶ δὲ ἐμνητροκτόνησε καὶ διὰ τοῦτο
καὶ ἐμάνη s³s⁴ καὶ παρεφρόνησε χρόνον πολὺν. s³

- 1123 ἐμὸς δ' ἀκοίτης· ὅτι Λακεδαιμόνιοι ἰδρύσαντο
10 Ἀγαμέμνονος Διὸς ἱερὸν εἰς τιμὴν τοῦ ἥρωος. Οἰβάλου
δὲ αὐτοῦς εἶπε τέκνα ὥς καὶ Ἡσίοδος χαίρετε Ἀυγκῆος
γενεῇ (A 327), ὥσπερ τυχὸν εἴ τις εἴποι Ἀλεξάνδρον παῖδας
τοὺς Ἀλεξάνδρεϊς. Οἰβάλου δὲ Τυνδάρεως καὶ οἱ λοιποὶ τῶν
Λακῶνων προὔχοντες. ss³s⁴ κατὰ δὲ *ἐτέρους* Κυνόρτου καὶ
15 Γοργοφόνης ὑπῆρχε Τυνδάρεως καὶ οἱ αὐτοῦ ἀδελφοί (Ar.
bibl. III 117). T αἰμύλους δὲ αὐτοῦς σκώπτουσιν εἶναι καὶ
(P) ψεύστας καὶ | δολίους | ὥς φησι καὶ Εὐριπίδης Σπάρ-
της ἐνοικοὶ δόλια βουλευτήρια (Andr. 446). οἰκείως
δὲ ἀπέδωκεν τὸ μὲν ἀκοίτης πρὸς τὸ νύμφης, τὸ δὲ
20 ἄναξ πρὸς τὸ δοῦλης. ss³s⁴ τὸ σχῆμα ἀπόδοσις. T ἄνακτα
δὲ λέγει | τὸν Ἀγαμέμνονα |. s³

- 1128 ναὸν δέ μοι. ὅτι s Κασάνδρας ἱερὸν ἐστὶν ἐν
Ἰταλίᾳ ss³s⁴ ὅπερ ἰδρύσαντο οἱ προέχοντες τῶν Δαυνίων εἰς
P τιμὴν αὐτῆς. ἔστι δὲ πλησίον Σάλπης λίμνης T. | Σάλπη
25 δὲ λίμνη ἐν Ἰταλίᾳ, *Ἀρδαγος δὲ πόλις Ἰταλίας|. ss³s⁴ ἐγὼ
δὲ τοὺς Ἀρδανίους ἔθνος εὖρον οἰκοῦντας ὑπὲρ τε Ἰλλυριῶν
καὶ Μακεδόνων*. καὶ ἡ Ἀρδαγος πόλις ἐκεῖ ἐστὶν (DC I
275 Bo).

- P 1130 ἀγχιτέρμονες ἀστυγείτονες | δμουροι, πλησιόχω-
*P ροι, ss³ | πλησίον· τῆς (λίμνης) Ἰταλίας |. s³

- 31 1131 παρθένοιον· αἱ κοῦραι, φησὶ, τῶν Δαυνίων, ἐὰν
μὴ θέλωσι γαμηθῆναι τοῖς μνηστῆρσιν αὐτῶν ἢ διὰ δυσμορ-
φίαν ἢ διὰ δυσγένειαν, καταφεύγουσαι εἰς τὸ ἐμὸν τέμενος,
P χρίσασαι ἑαυτῶν τὰ πρόσωπα φαρμάκῳ καὶ | μέλαιναν ἐσθῆτα |
ἐνδυσάμεναι καὶ περιπλεξάμεναι ταῖς χερσὶ τὸ ἐμὸν βρέτας
ἦτοι τὸ | ξόανον | οὕτω παρθένοι διαμενοῦσιν. ss³s⁴

1135 βρέτας κυρίως τὸ τοῦ ἀνθρώπου εἶδωλον, κατα-
 χρηστικῶς δὲ καὶ τὸ οἰονδήποτε εἶδωλον (304₁₃). Τ' <παρ-
 P θένειον> ζυγὸν | τὸν ταῖς παρθένοις πρέποντα | λέγει δὲ
 4 τὸν | γάμον |. s

*P 1133 τοὺς Ἑκτορεῖοις | Ἑκτόρειος κόμη λέγεται ἡ
 τὰ ὀπίσω καθειμένα ἔχουσα, τὰ δὲ ἐμπροσθε κεκαρμένα |
 ss³s⁴ ὡς φησιν ὁ Αὐκόφρων οὗτος. Πλούταρχος δὲ λέγει ὅτι
 Θεσεὺς ἠβήσας εἰς Δελφούς ἦλθε καὶ τὴν τῆς πρώτης ἡλι-
 κίας κόμην Ἀπόλλωνι καθιέρωσε τὴν ἐμπροσθίαν μόνην κα-
 10 ρεῖς, τὴν δὲ ὀπισθεν μακρὰν καὶ ἄκαρτον ἑάσας. καὶ τῆς
 κορυφᾶς τὸ εἶδος ταύτης πρώτοι Ἀβαντες ἐμιμήσαντο, ὡς καὶ
 Ὅμηρος περὶ τούτων φησί (Thea.5) seq. B 542. οὗτος δὲ ὁ Αὐκό-
 φρων ἴσως τὴν Κασάνδραν εἰσάγει πόθῳ τοῦ Ἑκτορος τὴν τοι-
 αύτην κόμην Ἑκτορεῖαν καλοῦσαν ὡς καὶ τοῦ Ἑκτορος οὕτω
 15 κομῶντος. Τ' ὁ δὲ νοῦς· ὅσαι παρθένοι θελήσουσιν ἐκφυγεῖν
 τὸν ζυγὸν τῶν ἀνδρῶν ἤτοι τὸν γάμον καὶ ἀπαρνοῦνται τοῦτον
 ἀγαπᾶσαι τὸ εἶναι παρθένοι, εἰς τὸ ἐμὸν εἶδωλον προσδρα-
 μοῦνται καὶ εὐξάμεναι ἀ[λι]γρήσονται ἀπ' αὐτοῦ καὶ εὐθὺς τοῦ
 γάμου στερηθήσονται. αὕτη γὰρ ἦν παρθένος καὶ διὰ ζήλον
 20 Ἀθηνᾶς Αἴας ὁ Λοκρὸς διέφθειρεν αὐτὴν ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς,
 ἣτις ὀργισθεῖσα αὐτοὺς διέφθειρεν ἐν τῇ θαλάσῃ. s³

P 1134 μῶμαρ δὲ | ὁ μῶμος | ὡς εἶδαρ s³s⁴ ἄλλαρ s⁴ εἰ-
 λαρ. s³s⁴ μῶμαρ ὁ | μῶμος |. Cram. AO IV 400₉.

1137 ἐρινύων ἐσθῆτα ss³s⁴ γ' εἰσιν ἐριννύες, Τισι-
 25 φόνη, Μέγαιρα, Ἀληκτώ, τιμωρητικαὶ τῇ δυνάμει (155₁₁),
 μέλαιναι δὲ τὴν θέαν (333₃₁), ὅθεν καὶ τὰς μελαίνας ἐσθῆ-
 τας ἐριννύων φασκέν. Τ' αἱ τῶν Δαννίων γυναῖκες μέλαιναν
 ἐσθῆτα φοροῦσι καὶ τὰς ὀψεις βάπτονται. ss³s⁴ πεπαμμέ-
 (P) ναι θρόνοις | τοῖς βάπτροις |· τὰ γὰρ βάμματα φάρμα-
 30 κικά. ss³s⁶

ὁ δὲ Τίμαιος φησιν ὅτι Ἑλλη- | πυρρῷ χρώματι, ὡς φησι Τι-
 νες, ἐπειδὴν ἀπαντήσωσι ταῖς | μαιος, ταινίαις τε πλατεῖαις

5 (Poll. II 29)

24 ἐριννύων s³ T constans inde a duodecimo saeculo scriptura
 29 βαπτιοῖς s φάρμακα ss³ 32 ἀπατήσωσι s

Λαυνίαις ὑπεσταλμέναις μὲν εἰσὶν ὑπεζωσμένοι, ὑποδεδεμέ-
 ἐσθητα φαίαν, ἐζωσμέναις δὲ ναι τὰ κοῖλα ὑποδήματα καὶ
 ταινίαις πλατείαις, ὑποδεδεμέ- ῥάβδους κατέχουσαι.

ναις δὲ τὰ κοῖλα τῶν ὑποδημάτων, ἐχούσαις δὲ ἐν ταῖς χερσὶ
 5 ῥάβδον, ὑπαληλιμμέναις δὲ τὸ πρόσωπον καθάπερ πυρ(ρ)ῶ
 τινι χρώματι, τῶν Ποινῶν ἐννοίαν λαμβάνουσι τῶν τραγικῶν
 (FHG I 196). ss³

1141 πένθος δὲ· Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ περὶ τὰς Γυ-
 ραίας ναυαγῆσαντος καὶ ταφέντος ἐν Τρέμοντι χώρα τῆς
 10 Ἀήλου (15012) || οἱ Λοκροὶ μόλις σωθέντες ἦλθον εἰς τὴν οἰ- Ap. ep. ε
 κείαν·

πένθος δὲ· λοιμοῦ κατα- φθορὰ | δὲ καὶ λοιμὸς | μετὰ
 σχόντος τὴν Λοκρίδα διὰ τὴν τρίτον ἔτος ἔσχε τὴν Λοκρίδα
 εἰς Κασάνδραν ἀθεμιτομιξίαν | διὰ τὴν εἰς Κασάνδραν ἀθέ-
 15 Αἴαντος ἐχρησεν ὁ θεὸς (β') μιτον πρᾶξιν τοῦ Αἴαντος.
 παρθένους ἐνιαυσιαίας εἰς ἐχρησε δὲ ὁ θεὸς | ἰλάσκεσθαι
 Τροίαν τῇ Ἀθηνᾷ ἀποστέλλειν τὴν θεὰν Ἀθηνᾶν *τὴν* ἐν
 ἐπὶ α ἔτη. πεμπόμεναι δὲ αὐ- Ἰλίῳ ἐπ' ἔτη α β' παρθένους
 ται ἐφρονεύοντο ὑπὸ τῶν Τρώων. πέμποντας | κλήρω | καὶ λαχῇ- P
 20 προυπαντῶντες γὰρ οἱ Τρῶες σει |. πεμπομένας δὲ αὐτάς
 ἐλιδροβόλουν αὐτάς· εἰ δέ τινες προυπαντῶντες οἱ Τρῶες εἰ
 ἐκφύγοιεν ἀνελθοῦσαι λάθρα κατέσχον, ἀνήρουν καὶ καλον-
 εἰς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν, τὸ τες ἀκάρποις καὶ ἀγρίοις ξύ-
 λοιπὸν αὐταὶ ἰέρεαι ἐγίνοντο. τοις τὰ ὅσα αὐτῶν ἀπὸ Τρά-
 25 τὰς δὲ ἀναιρεθείσας ἔκαιον ρωνος ὄρους τῆς Τροίας τὴν
 ἀκάρποις καὶ ἀγρίοις ξύλοις, σποδὸν (1159) εἰς θάλασσαν
 τὰ δὲ ὅσα αὐτῶν ἀπὸ Τρά- ἐρριπτον· καὶ πάλιν οἱ Λοκροὶ
 ρωνος ὄρους τῆς Τροίας εἰς ἐτέρας ἐστελλον. εἰ δέ τινες
 θάλασσαν ἐρριπτον· καὶ πάλιν ἐκφύγοιεν ἀνελθοῦσαι λάθρα
 30 οἱ Λοκροὶ ἀπέστελλον ἐτέρας. εἰς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν | ἐ-
 ταύτης δὲ τῆς ἱστορίας καὶ σαιρον αὐτὸ καὶ ἔραινον, τῇ
 Καλλίμαχος μέμνηται. ss³ δὲ θεῶν οὐ προσήρχοντο οὔτε

12 λοιμοῦ — Ap. ep. 610 sch. AD N66

4 τὰ — Poll. VII 84 5 καθάπερ — Hes. ἀγχοινοῖται 6 Ποινῶν —
 Strab. III 511 9 χωρίῳ II 10 τὰ οἰκεία II cf. Ap. 14 ἀθίμιτον
 πρᾶξιν καὶ τὴν μίξιν τοῦ s³ 14^b ἀθίμιστον μίξιν b ἀθεμιτομιξίαν γ1
 ἀθεμιτομιξίαν γ2 30 ἄλλας s 30^b post ἱερὸν add. ἰέρεαι ἐγίνοντο
 d (e s^o?)

τὸ ἐκ ποικίλων τόπων εἶναι, ἦλθεν εἰς Λέσβον· καὶ αὐτὸς
 P μὲν ταχὺ ἀποθανὼν πόλιν κτίσαι οὐκ ἠδυνήθη· | ἀπόγονος |
 δὲ ss³s⁴ τούτου καλούμενος | Γραῦς | T μετὰ ρ' ἔτη ἐκυρίευσεν P
 τῆς Λέσβου καὶ πόλιν ἐκτίσεν. ss³s⁴ κέλωρ οὖν νῦν | δ' ἀπό-
 5 γονος | ss³s⁴ Γραῦς. ἐρρέθη. T δ' γὰρ λόγος ἀκουόμενος περὶ
 τοῦ Γραῖ καλλίων. ss³ | τὰ δὲ περὶ τῆς ἀποικίας τῆς Λέσβου sch. P
 'Ελλάνικος δ' Λέσβιος ἱστορεῖ ἐν α' Αἰολικῶν |. ἄλλως. XI
 ἀμεινον τὸν Γραῖν ἀκούειν. κέλωρ οὖν δ' | δεύτερος υἱὸς
 καλεῖται· ἐστὶ δὲ δ' Γραῖς υἱὸς 'Ορέστου |. ss³ καὶ γὰρ δ'
 10 'Ορέστης τὴν μητέρα αὐτοῦ ἀνελὼν ἐμάνη, ὡς φησὶν (Ἐυρι-
 πιδῆς). ἀλλὰ καὶ τὴν 'Ελένην βουλόμενος ἀποκτείνει διὰ τὸ
 παροργίσει αὐτὸν Μενέλαον — ἐκεῖνος γὰρ τὸ πληθὺς διή-
 γειρεν ὥστε αὐτὸν φρυγὰδα ποιῆσαι — βουλόμενος οὖν τοῦτο
 ποιῆσαι οὐκ ἠδυνήθη διὰ τὸ ἀρπαγῆναι αὐτὴν ὑπὸ τῶν Θρῶν
 15 τῇ τοῦ πατρὸς αὐτῆς Θελήσει καὶ γνώμῃ. s³

1375 ἐν ἀμφιβλήστροις | παρ' ὅσον δίκην ἰχθύος
 ἐμπεσὼν ἐν τῷ χιτῶνι Ἀγαμέμνων ἀνῆρητο |. ss³s⁴ ἡ γὰρ
 Κλυταιμνήστρα τούτου βραδύνοντος ἐποίησεν αὐτῷ χιτῶνα
 20 ἐξοδὸν μὴ ἔχοντα καὶ ἐλθόντος Ἀγαμέμνονος περιχαρῶς ὑπο-
 δεξαμένη τοῦτον καὶ τὸν χιτῶνα ἐνδύσασα τοῦτον ἀπέκτεινεν
 ὡς περ τινα ἰχθύν. δ' δὲ "Ὀμηρος ἐν τῇ τραπέλῃ αὐτὸν φησὶν
 ἀνῆρησθαι ὑπὸ Αἰγίσθου καὶ τῶν ὀνομασθέντων λοιπῶν ἐν
 τῷ φόνῳ αὐτοῦ καὶ φησὶν ὡς — φάτνη (δ' 535). εἶτα
 ἀνδρωθέντος τοῦ παιδὸς 'Ορέστου ἀπέκτεινε τὸν Αἰγίσθον
 25 ὡς φονέα τοῦ πατρὸς καὶ μοιχὸν καὶ τὴν μητέρα. s³s⁶ ἔλ-
 λοπος δὲ τοῦ | ἀφώνου ἰχθύος | παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτὸν
 ὄπα. χωρὶς δὲ τῶν ἄλλων ἰχθύων φωνητικός ἐστὶν ὁ σκά-
 ρος (Opp. H I134). s³s⁶ * μύνδου | ἀφώνου | *.

1378 δρυηκόπου | τοῦ δρυτόμου γένος· λέγει δὲ τὸν P
 30 Κόδρου | υἱὸν | Νηλέα |. s τρίτος δ' ἀνακτος· τρίτον
 τὸν Νηλέα φησὶ τὸν Κόδρου εἰς Ἀσίαν παραγενέσθαι.
 δρυηκόπον δὲ λέγει τὸν Κόδρον, ἐπειδὴ πολεμούντων Λακε-
 δαιμονίων τοῖς Ἀθηναίοις χρησμὸν ἔλαβον οἱ Λακεδαιμό-

25 ἔλλοπος — EG 400_{ss}

2 ταχὺ | κτανθεῖς a 3× γραῖς γ2 8 γραῖν s? 9 γραῖς s
 10 lac. octo litterarum

τὸν φθόγον τῶν Παλλαντιδῶν | ἥ διὰ τὴν Ἰππολύτου ἀναί- sch. Eu
Hipp. 13
372a
ρεσιν || ἐξώσθη τῶν Ἀθηναίων καὶ οὕτως φυγὰς ἤλθεν εἰς Σκυ-
ρον κάκει *δὲ* νεωτεριζόμενον ὑποπτεύσας ὁ Λυκομήδης αὐ-
τὸν καὶ δειλιάσας περὶ τῆς ἀρχῆς | ἀναγαγὼν ἐπὶ τινα λόφον Plut. 1. 1.
5 καὶ δῆθεν τινα ὑποδεικνύς | κατεκρήμνισε καὶ ἀνείλεν αὐτόν.

1327 σὺν θῆρι βλώξας· Θησεύς, φησί, σὺν τῷ Ἡρα-
κλεῖ ἐλθὼν εἰς Σκυθίαν πρὸς τὰς Ἀμαζόνας *διπλοῦν* παρ-
εσκεύασε τὸ νεῖκος εἰς τοὺς Ἕλληνας διὰ τὸν ss³ s⁴ τῆς Ἰππο-
λύτης T ζωστήρα καὶ δι' Ἀντιόπην τὴν Ἀμαζόνα, ἐξ ἧς καὶ
10 ἔσχεν Ἰππόλυτον. ss³ s⁴ ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη || Ἀδμήτη ἡ Εὐ- Ap. bibl.
99. 101
ρυσθέως θυγάτηρ ἐπεθύμησε τὸν Ἰππολύτης *κτῆσασθαι* ζω-
στήρα καὶ δὴ ἐνὶ πλοίῳ Ἡρακλῆς μετὰ | τε Θησεύς | καὶ ἐτέ- Al. 1327
ρων εἰς Θेमίσκυρας λιμένα ἤλθε καὶ Ἰππολύτη τὸν ζωστήρα
τούτῳ ὑπέσχετο δοῦναι, ἡ Ἥρα δὲ ὁμοιωθεῖσα γυναικὶ ταῖς
15 λοιπαῖς Ἀμαζόσιν ἔλεγεν ἀρπάσαι τοὺς ξένους τὴν Ἰππο-
λύτην. ἐνόπλων δὲ αὐτῶν ὥς πρὸς μάχην κατελθουσῶν
Ἡρακλῆς ἀντιταξάμενος κτείνει τὴν Ἰππολύτην καὶ τὸν ζω-
στήρα λαβὼν Εὐρυσθεῖ καὶ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ ἀποκομίζει || καὶ
Ἀπολλόδωρος (II 102) μὲν | καὶ οἱ λοιποὶ | ἀναιρεθῆναι φασιν ?
20 ὑφ' Ἡρακλέος τὴν Ἰππολύτην, Ἀπολλώνιος δὲ οὕτω φησί
seqq. B 966—969. ἕτερος δὲ τις τοῖς προτέροις ὁμοίᾳ φησι
seqq. vv. sch. Pind. N III 64 σπάσαντι μεταλαβόντι,
Θηλάσαντι. T

P 1328 *δηλίας δὲ | τῆς Ἥρας |· πολεμία γὰρ ἦν τῷ Ἡρα-
25 κλεῖ.* ss³ s⁴ Τροπαίας δὲ | τῆς Ἥρας, παρ' ὅσον καὶ
αὐτῇ οἱ νικῶντες ὥσπερ τῷ Διὶ τρόπαιον ἀνέτιθέσαν | ἐθῆ-
λασε δὲ ὁ Ἡρακλῆς τὴν Ἥραν παῖς ὦν (3122), διὸ καὶ ἀπη-
θανατίσθη |. ss³ s⁴

Μύστην δὲ αὐτόν εἶπε, ss³ || Μύστη τῷ Ἡρακλεῖ,
30 διότι | ἐμυήθη ἐν Ἐλευσῖνι τὰ ss³ s⁴ || δι' αὐτόν λεγόμενα sch. Ar. I
sch. Sopl
O C 105
μικρὰ T μυστήρια ss³ s⁴. | Εὐμόλπος γὰρ οὐχ ὁ Θραξ κατὰ
Ἱστρον, ἀλλ' ὁ θεῖς τὰ μυστήρια | ἐκέλευσε ξένους μὴ *μυεῖ-
σθαι †T. ἐλθόντος δὲ τοῦ Ἡρακλέος ἐν Ἐλευσῖνι καὶ θέ-
λοντος* μυεῖσθαι τὸν μὲν | τοῦ Εὐμόλπου †T νόμον φυλάτ-
τοντες, θέλοντες δὲ καὶ τὸν κοινὸν εὐεργέτην Ἡρακλέα θερα-

Μίλητον κατὰξω πήματα Καρσίην ss³s⁴. ἡ Νηλέως
 θυγάτηρ Ἑλεγκίς ἄσωτος οὔσα ἦν. καὶ ὁ πατήρ ἤκουσεν ἐπι-
 κροτούσης τὸ αἰδοῖον καὶ βοῶσης δίζεο δίζεο δὴ μέγαν
 ἄνδρ'. ἐς ἀθ' . . . , δς σ' ἐπὶ Μίλητον δὲ κατὰξει
 5 πήματα Καρσίην. Eg (EM 152₅₇)

P 1379 τὴν τευχοπλάστιν τὴν τοῦ | κεραμέως λέγει θυγα-
 τέρα | ss³s⁴ | *Κάειραν* | s⁴. Βραγχησίαν δὲ τὴν Καρικὴν
 | ἀπὸ Βράγχου τοῦ κτίσαντος τὸ ἐν Μιλήτῳ μαντεῖον |. ὁ δὲ
 Νηλεὺς χρησμὸν εἰλήφει ἐκεῖ οἰκεῖν, ἐνθα ἂν παρθένος αὐτῷ
 10 ὦ γῆν ὕδατι βεβρεγμένην. ἐλθὼν δὲ εἰς Μίλητον παρεκέ-
 λευσε κεραμέως θυγατέρα δοῦναι αὐτῷ πηλὸν εἰς σφραγίδα,
 ἡ δὲ προθύμως δέδωκεν, ὁ δὲ Νηλεὺς ἐκράτησε τῆς Μιλήτου
 καὶ ἔκτισε γ' πόλεις. ss³s⁴

14 1383 Φθειρῶν· οἱ μὲν φασιν ὅτι Φθειρὸς υἱὸς ἦν Ἐνδυ-
 (P)μίλωνος, ἀφ' οὗ καὶ | ὁ τόπος ἐκλήθη καὶ τὸ ὄρος |. s⁴ ἄλλοι
 δὲ λέγουσιν ὅτι Τ Φθειρῶν | Φθειρες ὄρος Καρίας διὰ τὸ
 P πολλὰς φθειρας ἔχειν ss³s⁴ Eg

14 Φθειρ — sch. D B868

16 sch. A ib. (*λοποῖ)

1 κατέξω s a s⁴ (κατέξω a καίτοι τέξω b καίτοι τάξω γ2 καὶ τάξω γ1)
 cf. *Δγόν* Hist. πῆμα κατὰ δ³ τι πῆμα Hist. κόρσιν s κρασί δ³ κρασίος a
 3 μέγαν ἄνδρ' glossema est superioris θαλερόν πόσειν 4 ἄνδρ' ἐς | ἀν-

δρος Eg ἄνδρα EM a . . . Gaisf. a DP Gaisf. ἀθηναῖοι Eg δς — om.
 B Reitz. δς om. EM elaboravit in his vv. emendandis Meineke Herm. III
 165 δίζεο, δίζεο μοι θαλερόν πόσθων', ἀπ' Ἀθήνης δς ρ' ἐπὶ Μιλήτόν σε
 κατὰξει πήματα Καρσίην sed cum sedem ulceris non cognosset, relinquenda
 exemit, eximenda reliquit. cf. Add. conicio δίζεο μ' ὁ βασιλεὺς θαλερόν
 πόσειν ἔκτοθ' Ἀθήνης (383₁₀) δς ρ' ἐς Μιλήτου (sch. Ar. Lys. 107. 109) με κα-
 τὰξει ('pompa deducat' sed Hes. E 534 Ar. Thesm. 489) — παίγματα Καρῶν
 (Καρικὸν et Καρικῶν σχήματι Hes. Ath. XIII 580^d). Transductio Euripideae
 vocis Ba. 85 κατόγονοι (Φρυγίων ἐξ ὁρέων Ἑλλάδος εἰς εὐρυχώρους
 ἀγνῆς τὸν Βρόμιον) subsequenti παίγματα manifesta fit, qua unus ille
 semel usus sacros Baccharum ludos (ἐρὰ παίγματα) in eadem parodo 161
 significat. Hos autem versus 'cothurnatus poeta' non ambigue expressit
 1386 γάμον (reponas cl. 146) νυμφεῖα πρὸς (ad 'ritu') κηλοστά καρβάνων
 τελεῖν. Num facturus fuerit, si iam tum, cum haec scribebat, comici poetae
 lascivias se recoquere intellexisset, quaeri potest 7 βακχησίαν s
 8 βάκχων s 16 φθειρ P γ1 φθειρ/// b ἀρακάδας Eg πολλοὺς s Eg

P ἃ ἔστιν ὁ καρπὸς τῆς πίτυος | φθεῖρες δὲ λέγονται οἱ καρποὶ
 Eg ἃς οἱ καρποὶ τῆς πίτυος | τῶν πιτύων ἦτοι τὰ λεγόμενα
 ποιούσι ss³ | τὰ λεγόμενα στρο- | στρόβιλα | ὅτι ἐοίκασι φθειρ- sch. D 1.
 βίλια |. ss³ Eg εἰσι γὰρ τινες | σίν. ἐν δὲ τῷ θρεῖ ἐκείνῳ
 5 πίτυες φθείρας ποιούσαι EM πίτυες πολλαί.

792₁₇ Eust. Jl. I 298₁₆ (Choerob.) φθείρ — | ὁ τῆς πίτυος καρπός
 Eg (EM) τὰ λεγόμενα στρόβιλα |. (EM 792₄₀)

1384 * πρῶτόμισθον· πρῶτοι γὰρ οἱ Κᾶρες ἑμισθο-
 φόρησαν εἰς ἐπικουρίαν ἦγουν ἐπὶ μισθῷ συνεμάχησαν.* ss³s⁴

10 1385 δταν κόρη κασσῳρῖς ss⁴ κασσῳρῖς ἢ | πόρῃ | ss³s⁴
 Eg (EG EM) ἢ | κατωφερῆς |. Eg (EG 302₄₅ EM 493₃₁) δοκεῖ δὲ ἡ
 τοῦ Νηλέως θυγάτηρ ἀσελγῆς γενέσθαι καὶ ὑπὸ τινος τῶν βαρ-
 βάρων φθαρήναι. τῷ δὲ Νηλεῖ τοῦ θεοῦ εἰπόντος τὴν θυγα-
 τέρα δεῖξιν, ὅπου δεῖ κτίζειν, ἀποβάντων αὐτῶν εἰς Μίλη-

15 τον ἀνασυραμένην τοὺς μηροὺς εἰπεῖν· τίς θέλει μοι συνου-
 σιάσαι; συνεῖς δὲ ὁ πατήρ αὐτῆς τὸ λόγιον ἐκεῖ κατώκησεν.
 ss³s⁴ ? Ἐλεγγίς ἢ θυγάτηρ Νηλέως τοῦ ἡγησαμένου εἰς
 Καρίαν τῆς Ἰώνων ἀποικίας, ἥς τὸ κύριον ὄνομα Πειρώ
 φασιν εἶναι. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐλεγαίνειν τὸ ἀκολασταίνειν·
 20 διὸ οὐδεὶς αὐτὴν Ἀθηναίων ἡβουλήθη γῆμαι. Eg (EM 327₁₁).
 τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως· δταν ἡ τοῦ Νηλέως θυγάτηρ τύπτουσα
 [εἰς] τὸ αἰδοῖον χλευάσῃ τὰ νυμφεῖα πρὸς τὰ | τῶν βαρβά-
 ρων | κηλωστὰ τουτέστιν εἰς τοὺς παρὰ τοῖς Καρίαι κοινούς
 τόπους, ἐν οἷς αἱ ἐταιρίδες διατρέβουσι. ss³s⁴ Eg (EG) κηλω-

25 στὰ γὰρ ἐκαλοῦντο ss³s⁶ Eg (EG 302₄₄) τὸ πρότερον s³s⁶
 ἐπεῖσιον· σημαίνει δὲ τὸ | γυναικεῖον | καὶ ἀνδρεῖον | αἰ-
 δοῖον | κηλωστὰ δὲ | τὰ ἀκόλαστα |. Eg (EG 302₄₆ + EM 363₅₇)

1388 οἱ δ' αὖ τέταρτοι· Δύμας βασιλεὺς Δωριέων,
 Δυμάντειον δὲ σπορὰν λέγει τοὺς Δωριεῖς ss³s⁴ ἀπὸ τούτου

30 Τ. ἡγήσατο δὲ τῆς ἀποικίας αὐτῶν τῆς εἰς Κνίδον Ἰππότης
 ὁ Ἀλήτου. ss³s⁴ εἴρηται, ὅτι ὁ Ἰππότης διὰ τὸν Κάρινδος

6 δ — sch. B 868 8 sch. AD I 378 (sch. Plat. Lach. 187^b)

4 δέ Eust. Il. 298₃₁ 10 * κασσῳρῖς Al. 772 14 δέοι s 15 ἀπο-
 συραμένην ss³ cf. Lob. Agl. 826 16 τὸν λόγον s 18 × Πηρῶ
 Sturz. 22 εἰς om. s³ T cf. 381₃₃ 24 τρέβουσιν s 29 δυμάν-
 τειαν ss³s⁴ 30 εἰσηγήσατο s Κόρινθον Villoisson. Bast. cf. Ruhnke.
 Vell. I 3, Rosch. ML I 2692 31 ἀλίτας b γ2 ἀλίτης b m² ἀλίτης γ1
 Κάρινδος cf. sch. Theocr. V 83 Paus. III 13₄

- 1342 Γαλάδραι | πόλις Μακεδονίας | ἐν Πιερίᾳ. A (1444)
 ἔστι καὶ ὄρος Γαλάδρος, ἀπὸ Γαλάδρου τοῦ Ἡμαθίου παιδός·
 οἱ δέ, ὅτι ὁ Γαλάδρας ἔκτισε τὴν πόλιν — A (1342). *Steph.
 P *χώραν τ' Ἑορδῶν· Ἑορδοὶ | οἱ Μακεδόνες |. Γαλάδρα
 5 δὲ πόλις | Μακεδονίας | Πηνειὸς δὲ | ποταμὸς Θεσσαλίας |.
 ss³s⁴ μέχρι δὲ Θετταλίας s³s⁴ ὁ Ἴλος ἐκράτει.* ss³s⁴
 1345 ἀλκῇ νέανδρος νέος | ἀνδρεῖος |. | μετέφρασε δὲ P
 τὸ Διοχύλειον τὸν δν γὰρ ἀνδρόπαιδα φησὶν Διοχύ- ^{sch. P}
 λος, οὗτος νέανδρος ὡς μεταφράζων γράφει. | P II 1
 10 1346 ἡ δ' ἀντὶ τούτων· ἡ Εὐρώπη δὲ ἀντὶ τῶν τιμω-
 ρημάτων τούτων | τὸν Ἡρακλέα τὸν λεοντὴν ἐνδεδυμένον
 †P σὺν ἑξ ναυσι στείλασα ἀξίναις καὶ δικέλλαις | κατέσκαψε
 τὴν Ἴλιον |. s⁴
 1347 τὸν ἐξάπρυμνον ss³s⁴ δὲ φησι τὸν Ἡρακλέα,
 15 ὅτι T ἑξ ss³s⁴ γὰρ s ναῦς ἔχων ὁ Ἡρακλῆς εἰς Τροίαν ἦλθεν,
 ὡς Ὅμηρος ἑξ οἷης σὺν νηυσὶ (E 641) ss³s⁴ — ἀγυιάς. T
 1348 αἰπὺν δὲ πάγον τὴν Ἴλιον ss³s⁴
 P διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν | ὑψηλὴν |· ὅτι ὑψηλὴ καὶ ὀφρυόεσσα. καὶ
 καὶ γὰρ ὀφρυόεσσα καλεῖται Ὅμηρος ἡ τοι ἐγὼν εἰμι
 20 παρ' Ὁμήρῳ (X 411). ss³ | προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν
 (Γ 305).
 1349 τὸν ἡ παλῖμφρων· οἱ μὲν τὴν | Ἥραν | ἀκού-
 οῦσι — παλῖμφρων γὰρ ἦν τῷ Ἡρακλεῖ· πρῶτον γὰρ αὐτὸν
 μισοῦσα ὕστερον ss³s⁴ ἐπὶ τῇ θύγατρὶ Ἥβῃ T γαμβρὸν ἐποι- ^{Ap. bib}
 25 ησε — Γοργάδα δὲ τὴν | ἐμποιοῦσαν φόβον | διὰ τὴν γοργό- ^{16c}
 τητα καθερώσει δὲ ἀντὶ τοῦ | θεὸν ποιήσει | πημάτων
 δὲ ἀρχηγέτις ἐπειδὴ παραιτία τῇ Ἡρακλεῖ τῶν ἄθλων ἐγέ-
 νετο. ἄλλοι δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς | Ἀθηνᾶς | ἀκούουσι καὶ παλῖμ-
 φρονα μὲν τὴν συνετὴν, Γοργάδα δὲ ss³s⁴ τὴν Γοργόνα ss³
 30 τὴν ἐπὶ τῷ στήθει ἔχουσαν τὸ γοργονεῖον (2702) T πημά-
 των δὲ ἀρχηγέτις ἐπειδὴ προσηγεῖτο τῷ Ἡρακλεῖ ἐν τοῖς
 πόνοις βοηθοῦσα ss³s⁴ αὐτῷ ss⁴ καθερώσει δὲ θεοποιήσει.

^a
 4 γάλαδρα γ1 γαλαδραίων b γ1 m² γαλαδραῖον δὲ γ2 6 μέχρι —
 Θετταλίας | οὗ s³ 8 Διοχύλειον confudit fragm. Soph. cum Aesch. Sept.
 516 lac. ind. elapsum paene memoria versum Sophoclis primoque tan-
 tum verbo notatum retractans locum expleturus fuit δν | νέον II
 9 νέανδρον c

ἄλλως. <παλίμφορον> ἢ ἐναντία τῷ Ἡρακλεῖ φρονοῦσα
Γοργώ. s || ἡ Ἡρα | οἱ μὲν, ὅτι αὐτὸν ἐθάλασεν (312a) | ἄλλοι 376a
δέ, ὅτι γαμβρὸν αὐτὸν ἔσχεν ἐπὶ Ἡβῇ τῇ θυγατρὶ || Σώτας Ptol. Hes
δ' ὁ Βυζάντιος ἐν θεῶν λόγοις θεὸν γενέσθαι φησὶ τὸν
5 Ἡρακλέα Γίγαντα τὸν Πρόνομον ἀνηρηκότα Ἡραν ἀναγκά-
ζοντα πρὸς γάμου βίαν.

P 1351 αἰθεῖς δὲ κίρκοι· | Τυρσηνὸς καὶ Αὐδὸς ἄντος
τοῦ βασιλέως Αὐδῶν ἦσαν παῖδες |. ss³ s⁴
τούτων Αὐδὸς μὲν κρίσει | λιμοῦ δὲ κατασχόντος τὴν Αὐ- Her. I 9
10 τοῦ πατρὸς τῆς Αὐδίας ἐβα- | δίαν πρῶτον παιδίαῖς ἐπει-
σίλευσε, Τυρσηνὸς δὲ ἀπά- | ρῶντο παρηγορεῖν ἑαυτοῦς
ρας ἦλθεν εἰς Τυρσηνίαν καὶ | ἐφευρόντες σφαίρας καὶ ἀστρα-
κρατήσας τῶν τόπων ἐβασί- | γάλους καὶ λοιπὰς παιδίας.
λευσε. ss³ | ὥς δὲ περιγενέσθαι τοῦ κακοῦ
15 παιδίαῖς οὐκ ἠδύναντο, διαιρεθέντες εἰς β' κρίσει τοῦ
πατρὸς κληροῦνται ὥστε *τοὺς* μὲν μένειν ἐν Αὐδίᾳ,
τοὺς δὲ ἐτέρους ἀπαίρειν *εἰς ἀποικίαν. πεσόντος δὲ ἐπὶ
Τυρσηνὸν τοῦ κλήρου τῆς ἀποικίας σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ
ἀπαίρει* πρὸς Ἰταλίαν | καὶ καταπολεμήσας τινὰς τῶν
20 ἐκεῖσε καὶ περιγενόμενος βασιλεύει τῆς χώρας καὶ Τυρσηνίαν
ταύτην ἐκάλεσε (1356 ss).

1352 *Κίμψος δὲ κόμη | Αὐδίας | ὁ δὲ Πακτωλὸς ποτα-
μὸς Αὐδίας χρυσοῦν ss³ s⁴
ψήγμα ἔχων ss³. διὸ καὶ χρυ- | πρὶν ψήγμα ἔχων, νῦν δὲ
25 σεργά. s | δελον* (11720).

1353 | λίμνην δὲ λέγει ἥτοι τὴν Γυγαίαν ἢ τὴν Ἀσκα-
νίαν. πλησίον δὲ Αὐδίας εἰσὶ τὰ Εἰνάρημα ὄρη, ὅπου φησὶν
Ἡσίοδος εἶναι ss⁴ τὴν Ἐχιδναν (Θ 304). ταύτη δὲ συνεμύγη
ὁ Τυφών. | ss³ s⁴ καὶ ἐγεννήθη ἐξ αὐτῶν ἐτέρα Ἐχιδνα μεγάλη
30 (Hes. Θ 319). s³ s⁶ Πακτωλοῦ ποτὰ· Πακτωλὸς ποταμὸς
Αὐδίας χρυσοῦ ψήγματα ἔχων (1179), ὥς φησι καὶ ἄλλως
Πακτωλοῦ χρυσέοισιν ἐπ' ἀνδρήροισι θάσσον. s

23 Πακτωλὸς — sch. Call. IV 250

3 versus 5 Πρόνομον cf. sch. Ar. Eccl. 102? 27 *Γυγαίας
Strab. XIII 4s.6 ἄριμα T proll. 21 31 *Καλλίμαχος?
32 *θάσσον

1355 Ἀγυλλὰ πόλις Τυρρηνίας. * Α. ἐστὶ δὲ κτίσμα τῶν ἐκ Θετταλλίας Πελασγῶν. Steph.

- P 1356 Αἰγυστίνοισι· | δει- | ἡ σύνταξις οὕτως· δεινὴν
 νὴν πάλην | τοῦ δόρατος τοῖς | μίξαντες λόγχης πάλην
 5 Αἰγυστίνοισι καὶ τοῖς ἀφ' | ἐν ὕσμιναις—τίσι; τοῖς Αἰ-
 αῖματος τῶν Θρακῶν Γι- | γυστίνοισι τοῖς κεκτημέ-
 γάντων τὴν φίζαν ἔχουσιν | νοις φίζαν καὶ γενεὰν ἀπὸ
 ἐν τῇ μάχῃ μίξαντες. ἀλ- | τοῦ αἵματος τῶν Σιθῶνων
 λως. ἡ δεινὴν φίζαν Γι- | καὶ Θρακικῶν Γιγάντων. ἡ
 10 γάντων ἡ | δεινὴν λόγχης | δεινὴν φίζαν Γιγάντων.
 πάλην | δ καὶ βέλτιον. Σιθῶ- | δοξάζων δὲ ἐπ' ἀνδρείᾳ τοὺς
 νας δὲ καλεῖ τοὺς Γιγάντας | Τυρρηνούς καὶ Ἰταλοὺς λέγει
 διὰ τὸ ἐκ Θράκης γεγονέναι | συγγενεῖς εἶναι αὐτοὺς τῶν
 | Σιθωνία δὲ ἡ Θράκη. οἱ | Θρακικῶν Γιγάντων· οἱ γὰρ
 15 δὲ Γιγάντες | ἐνταῦθα | περὶ | Ἰγάντας ἐκ Θράκης γεγονότες
 τὰς Πιθηκούσας ᾤκουν | περὶ | περὶ Τυρρηνίαν καὶ Ἰταλίαν
 σους (688). ss³ | ἐν ταῖς Πιθηκούσαις νήσοις
 ᾤκησαν. διὰ δὲ τοῦ ταῦτα λέγειν πλεον. δοξάζει τοὺς μετὰ
 Τυρρηνοῦ Ἀνδρὸς καταπολεμήσαντας τοὺς λεγομένους εἶναι
 20 γένει τῶν Σιθῶνων Γιγάντων. | Σιθῶν δὲ βασιλεὺς ἦν Θρά-
 κης (338s).

1360 *Ὁμβρων· Ὁμβροὶ γένος Γαλατῶν.* †T

- 1361 καὶ Σαλπίων· οὐ Σάλπια, ἀλλὰ | Ἀλπια ὄρη sch. DP
 Εὐρωπαϊα μεγάλη τῆς Ἰταλίας, ἐν μὲν, ἀφ' οὗ φεῖ δ' Ἰστρος, (EM 70
 25 ἄλλο δέ, ἀφ' οὗ δ' Ῥῆνος. | Ἀλπια δὲ τὰ ὄρη ἐκλήθησαν ἀπὸ EM 70a
 τινος Ἀλπίδος ὑπὸ τοὺς τόπους ἀνηρημένου. ὁ χθρῶν δὲ
 <πάγων> | τῶν τραχέων ἀκρωτηρίων (1514). s³

1362 *γρουνός· γρουνός | δ' Ἀλέξανδρος | ἀρχαίαν
 δὲ ἔριν λέγει | τὴν ἀπὸ Ἰοῦς τῶν β' ἡπείρων | *. ss³s⁴

- 30 1364 *Ῥυνδακός | ποταμός Μυσίας | *. s⁴

1369 πρῶτος μὲν· Λαπέρσαι δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐνθα
 Ἀγαμέμνονος | Διὸς | ἱερὸν ἐστίν. | δ' ὁμώνυμος | οὗν τῷ

10 λόγχη s³ 14 σιθῶν 15 ἐνταῦθα...? 16 πιθηκούς s πιθη-
 κων s³ 20 σιθωνικῶν b₁om. c 23 delitescit in v. l. 1361 P vera loci
 interpretatio Σαλπίων τῶν ὄρων Τυρρηνίας cf. Al. 1129 (†Cram. AO IV
 2871a) *Ἀλπίς sch. DP l. l. 28 γρυνός T 30 Ῥυνδακός Eust. II.
 III 188s cum codd. Alexandrae consentit Eg' Ῥυνδακός ὡς Αἰακός· ἐστὶ δὲ
 ποταμός Φρυγίας cf. Mein. Steph. 548s 31 *Λακωνικῆς Wil.

P Λαπερσίω *Λι* δ | Ἀγαμέμνων, ὅστις | ἐπὶ Ἴλιον ἐστράτευσεν
 ss³s⁴ δι' Ἑλένην, ἣτις ἠρπάγη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου καὶ πάλιν
 ὑπὸ τοῦ Πρωτέως ἐν τῇ θαλάσῃ. s³ ἀντίπορθμον (1368)
 | τὴν ἐναντίως κειμένην αὐτῆς ἡδύνα |. Λαπερσίω (1369)
 5 | ἐπώνυμον Διὸς | δμώνυμος (1370) δὲ δ' Ἀγαμέμνων | κα-
 ταιβάτης κατωφερῆς | κεραυνὸς | σκηπτῶ (1371) δὲ | τῷ
 πυρὶ τοῦ κεραυνοῦ |. s³

1374 δ δεύτερος· || Ὁρέστης μετὰ τὸ ἀνελεῖν Αἰγίσθον *Ap. ep.
 καὶ Κλυταιμνήστραν διωκόμενος ὑπ' ἐριννύων φεύγει πρὸς
 10 Ἀθήνας ἐν τῇ τῶν Ἀνθεστηρίων ἐορτῇ βασιλεύοντος Δημο-
 φῶντος καὶ κρίνεται ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἢ μετὰ ἐριννύων ἢ
 Τυνδάρεω ἢ Ἠριγόνῃς τῆς Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας
 θυγατρὸς, ἴσων δὲ γενομένων τῶν ψήφων ἀπελύθη. ἔχρησε
 δ' ὁ θεὸς τῆς μανίας αὐτὸν ἀπαλλαγῆναι, εἰ τὸ ἐν Ταύροις
 15 ξόανον Ἀρτέμιδος μετακομίσει. οἱ δὲ Ταῦροι μοῖρα Σκυθῶν.
 παραγενόμενος δὲ μετὰ Πυλάδου καὶ κρατηθεὶς παρὰ βου-
 κόλων ἤχθη δέσμιος σὺν τῷ Πυλάδῃ πρὸς Θόαντα τὸν βασι-
 λέα, ὁ δὲ αὐτοὺς πρὸς τὴν ἰέρειαν Ἰφριγένειαν ἐπεμψε, μεθ'
 ἧς καὶ τοῦ ἀγάλματος φεύγουσι. | χειμασθέντες δὲ ἐξώκειλαν Mal. 179
 20 περὶ τὰ τῆς Σελευκείας νῦν λεγομένης μέρη καὶ περὶ Ἰντιό-
 χειαν καὶ τὸ Μελάντιον ὄρος, ὃ ἀπὸ τοῦ παυθῆναι ἐκεῖ τὸν
 Ὁρέστην τῆς μανίας Ἀμανὸν ἐκλήθη. | ὕστερον δὲ ἦλθεν εἰς
 Ἀθήνας καὶ Πυλάδην μὲν Ἥλέκτρα ζευγνύει, αὐτὸς δὲ | μετὰ Ap. ib. 14
 Δελφῶν ἀνελὼν Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως | ἔγημεν Ἐρμιόνην,
 25 ἐξ ἧς γεννᾷ Τισαμενόν. ἢ κατὰ τινὰς Ἠριγόνην γῆμας τὴν
 Αἰγίσθου Πένθιλον γεννᾷ οἰκῶν ἐν Ὁρεστείᾳ τῆς Ἀρκαδίας,
 ὅπου ὑπὸ δφρεως δηχθεὶς ἀναιρεῖται |. ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι
 1374 δ δεύτερος· ὁ Ὁρέ- | μετὰ τὴν ἀναλρεσιν Αἰγίσθου
 στης μετὰ τὸ ἀνελεῖν Αἰγι- | καὶ Κλυταιμνήστρας παρὰ τοῖς
 30 σθον ss³ | Ἀζᾶσιν Ἀρχάσιν ἐνιαυτὸν Ὁρέ-
 στης ἐνδιατρίψας, ὡς Εὐριπί-
 δης φησί (Or. 1645),

χρησμὸν ἔλαβε στέλλεσθαι εἰς ἀποικίαν· ὁ δὲ συντάξας ἐκ
 διαφθόρων ss³s⁴ ἐθνῶν Τ λαοὺς, οὓς ἐκάλεσεν Αἰολεῖς διὰ

6 σκηπτῶ — cf. Hes.

4 λαπερσίον 23 ✕ Μυκήνας l. l. 28 μετ' ἀδελφῶν α γλ 25 τινὰς
 του et lacuna decem litterarum a

τὸ ἐκ ποικίλων τόπων εἶναι, ἦλθεν εἰς Λέσβον· καὶ αὐτὸς
P μὲν ταχὺ ἀποθανὼν πόλιν κτίσαι οὐκ ἠδυνήθη· | ἀπόγονος |
δὲ ss³s⁴ τούτου καλούμενος | Γραῦς | T μετὰ ρ' ἔτη ἐκυρίευσεν P
τῆς Λέσβου καὶ πόλιν ἔκτισεν. ss³s⁴ κέλωρ οὖν νῦν | ὁ ἀπό-
5 γονος | ss³s⁴ Γραῦς. ἐρρέθη. T ὁ γὰρ λόγος ἀκούμενος περὶ
τοῦ Γραῦ καλλίων. ss³ | τὰ δὲ περὶ τῆς ἀποικίας τῆς Λέσβου sch. Fin
'Ελλάνικος ὁ Λέσβιος ἱστορεῖ ἐν α' Αἰολικῶν |. ἄλλως. XI⁴
ἄμεινον τὸν Γραῦ ἀκούειν. κέλωρ οὖν ὁ | δεῦτερος υἱὸς
καλεῖται· ἔστι δὲ ὁ Γραῦς υἱὸς Ὁρέστου |. ss³ καὶ γὰρ ὁ
10 Ὁρέστης τὴν μητέρα αὐτοῦ ἀνελὼν ἐμάνη, ὡς φησιν (Εὐρι-
πίδης). ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλένην βουλόμενος ἀποκτείνει διὰ τὸ
παροργίσει αὐτὸν Μενέλαον — ἐκεῖνος γὰρ τὸ πλῆθος διή-
γειρεν ὥστε αὐτὸν φυγάδα ποιῆσαι — βουλόμενος οὖν τοῦτο
ποιῆσαι οὐκ ἠδυνήθη διὰ τὸ ἀρπαγῆναι αὐτὴν ὑπὸ τῶν θεῶν
15 τῇ τοῦ πατρὸς αὐτῆς θελήσει καὶ γνώμῃ. s³

1375 ἐν ἀμφιβλήστροις | παρ' ὅσον δίκην ἰχθύος
ἐμπεσὼν ἐν τῷ χιτῶνι Ἀγαμέμνων ἀνήρητο |. ss³s⁴ ἡ γὰρ
Κλυταιμνήστρα τούτου βραδύνοντος ἐποίησεν αὐτῷ χιτῶνα
ἐξοδὸν μὴ ἔχοντα καὶ ἐλθόντος Ἀγαμέμνονος περιχαρῶς ὑπο-
20 δεξαμένη τοῦτον καὶ τὸν χιτῶνα ἐνδύσασα τοῦτον ἀπέκτεινε
ὥσπερ τινα ἰχθύν. ὁ δὲ Ὅμηρος ἐν τῇ τραπέῃ αὐτὸν φησιν
ἀνρηρῆσθαι ὑπὸ Αἰγίσθου καὶ τῶν ὀνομασθέντων λοιπῶν ἐν
τῷ φόνῳ αὐτοῦ καὶ φησιν ὡς — φάτην (δ 535). εἶτα
ἀνδρωθέντος τοῦ παιδὸς Ὁρέστου ἀπέκτεινε τὸν Αἰγίσθον
25 ὡς φονέα τοῦ πατρὸς καὶ μοιχὸν καὶ τὴν μητέρα. s³s⁶ ἔλ-
λοπος δὲ τοῦ | ἀφώνου ἰχθύος | παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτὸν
ὄπα. χωρὶς δὲ τῶν ἄλλων ἰχθύων φωνητικὸς ἔστιν ὁ σκά-
ρος (Opp. H I134). s³s⁶ * μύνδου | ἀφώνου | *.

1378 δρυηκόπου | τοῦ δρυτόμου γένος· λέγει δὲ τὸν P
30 Κόδρου | υἱὸν | Νηλέα |. s τρίτος δ' ἀνακτος· τρίτον
τὸν Νηλέα φησὶ τὸν Κόδρου εἰς Ἀσίαν παραγενέσθαι.
δρυηκόπον δὲ λέγει τὸν Κόδρον, ἐπειδὴ πολεμούντων Λακε-
δαιμονίων τοῖς Ἀθηναίοις χρησμὸν ἔλαβον οἱ Λακεδαιμό-

25 ἔλλοπος — EG 400ss

2 ταχὺ | κτανθεῖς a 3× γραῖς γ2 8 γραῦν s? 9 γραῖς s
10 lac. octo litterarum

- νιοι φυλάττεσθαι κτείνειν τὸν τῶν Ἀθηναίων στρατηγόν.
μαθὼν δὲ ὁ Κόδρος ἔλαβεν ὑλοτόμου σκευὴν καὶ ἀποκτείνας
τινὰ Λακεδαιμόνιον ἐπίτηδες ὡς φρυγανίζόμενον καὶ αὐτὸς
ἀνῆρέθη· μαθόντες δὲ τοῦτο Λακεδαιμόνιοι ἀπηλλάγησαν.
5 ss³s⁴ γράφει τοιοῦτόν τι Δοῦρις, Διόδωρος (XXI 6) καὶ
Δίων (I 92 Bo) ὅτι Σαμνητῶν, Τυρρηγῶν καὶ ἐτέρων ἔθνων
πολεμούντων Ῥωμαίοις ὁ Δέκιος ὑπατος Ῥώμης συστρα-
τηγὸς ὢν Τουρκουάτου οὕτως ἀπέδωκεν ἑαυτὸν εἰς σφαγὴν
καὶ ἀνῆρέθησαν τῶν ἐναντίων ρ' χιλιάδες αὐθιμερόν | Κό-
10 δρου δὲ τελευτήσαντος Μέδων καὶ Νηλεὺς οἱ τούτου παῖδες
ἤρριζον περὶ τῆς βασιλείας. ἐκρήσθη οὖν αὐτοῖς τὸν πρῶ-
τον θύσαντα, ἐνθα ὁ σίαλος τὸν σίαλον τρέβει, λαβεῖν τὴν
βασιλείαν. ὁ Μέδων γοῦν θεασάμενος β' ἐλαίας κινουμέ-
νας καὶ τριβούσας ἀλλήλας καὶ πρίσμα πεμπούσας θύσας
15 ἐκεῖ βασιλεύει τῆς Ἀττικῆς. Νηλεὺς δὲ πάλιν χρησμὸν
λαβὼν ἤκουσε Νηλεῦ, φράζεε πῶς ἀδίκων Καρῶν
γένος ἀνδρῶν καὶ τὰ ἐξῆς. λαβὼν οὖν Ἰωνας τοὺς ἐλα-
θέντας ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἤγαγεν εἰς *τὴν* Ἀσίαν | καὶ
ἐκράτησε Μιλήτου καὶ (382₁₃) Καρίας καὶ ἔκτισε | πόλιν, ὧς
20 ᾗσιν Ἀριστείδης ὁ ῥήτωρ (*sch. Arist. Pan. 110₁₈). καὶ πολλοὶ
(sch. Ar. et infr. 382₁₃) τῶν ἱστορικῶν.
P υἱοὶ δὲ Κόδρου ἦσαν | Νηλεὺς | ἕτεροι δὲ πάλιν φασὶν ὅτι
καὶ Μέδων. κληρωθεὶς οὖν | Νηλεὺς χρησμὸν ἔλαβε Δελ-
δ Μέδων βασιλεύων, ἐλθὼν φικὸν
25 ὁ Νηλεὺς εἰς Δελφούς ἔλαβε
χρησμὸν ss³
στέλλεσθαι ἐπὶ χρυσοῦς ἀνδρας, δείξειν δὲ αὐτῷ τὴν θυγα-
τέρα. παραγενόμενος δὲ εἰς Ἀθήνας ss³s⁴ ἤκουσε τῆς θυγα-
τρὸς γυμνῆς τυπτούσης τὸ ἐπείσιον καὶ λεγούσης δίζεο
30 σεῦ μάλ^α ἔς θαλερὸν πόσιν ἢ ἔς Ἀθήνας ss⁴ ἢ εἰς

5 Δοῦρις e Diodoro addidit 6 σαμνητῶν II 8 Τουρκουάτου cf. Muell. FHG II 479 ἔδωκεν b γ2 14 *πρίσμα. πρίσμα deteriores codd. Fromm. 32. 341. 434 17 καὶ τὰ ἐξῆς quippe corrupta in sch. Ar. sequentia 19 πόλιν a sch. Ar. πόλεις γ2 γ' πόλεις b γ1 cf. 382₁₃ 27 ἀνδρας non defenditur Her. VI 132 *ἀρνας Pal. Incr. 19 cf. sch. Ar. Lys. 729 29 τυπτούσης sch. Ar. Ran. 516 (EM 283₄₀) sch. Aesch. Pers. 1033 30 σεῦ T μάλα T prius εἰς | εἰς T Κλάρον Hist. XIII 108 εἰς s Hist. I. I.

Μίλητον κατάξω πήματα Καρσίν ss³s⁴. ἡ Νηλέως
 θυγάτηρ Ἐλεγκίς ἄσωτος οὔσα ἦν. καὶ ὁ πατήρ ἤκουσεν ἐπι-
 κροτούσης τὸ αἰδοῖον καὶ βοώσης δίζεο δίζεο δὴ μέγαν
 ἄνδρ'. ἐς ἀθ' . . . , δς σ' ἐπὶ Μίλητον δὲ κατὰξει
 5 πήματα Καρσίν. Eg (EM 152₅₁)

P 1379 τὴν τευχοπλάστιν τὴν τοῦ | κεραμέως λέγει θυγα-
 τέρα | ss³s⁴ | *Κάειραν* | s⁴. Βραγχησίαν δὲ τὴν Καρικὴν
 | ἀπὸ Βράγχου τοῦ κτίσαντος τὸ ἐν Μιλήτῳ μαντεῖον |. ὁ δὲ
 Νηλεὺς χρησμὸν εἰλήφει ἐκεῖ οἰκεῖν, ἐνθα ἂν παρθένος αὐτῷ
 10 δῶ γῆν ὕδατι βεβρεγμένην. ἐλθὼν δὲ εἰς Μίλητον παρεκέ-
 λευσε κεραμέως θυγατέρα δοῦναι αὐτῷ πηλὸν εἰς σφραγίδα,
 ἡ δὲ προθύμως δέδωκεν, ὁ δὲ Νηλεὺς ἐκράτησε τῆς Μιλήτου
 καὶ ἔκτισε γ' πόλεις. ss³s⁴

14 1383 Φθειρῶν· οἱ μὲν φασιν ὅτι Φθεῖρ υἱὸς ἦν Ἐνδυ-
 (P) μίλωνος, ἀφ' οὗ καὶ | ὁ τόπος ἐκλήθη καὶ τὸ ὄρος |. s⁴ ἄλλοι
 δὲ λέγουσιν ὅτι Τ Φθειρῶν | Φθεῖρες ὄρος Καρίας διὰ τὸ
 P πολλὰς φθεῖρας ἔχειν ss³s⁴ Eg

14 Φθειρ — sch. D B868

16 sch. A ib. (ἄλοποι)

1 κατέξω s a s⁴ (κατεάξω a καίτοι τέξω b καίτοι τάξω γ2 καὶ τάξω γ1)
 cf. *Διον. Hist.* πῆμα κατὰ s³ τι πῆμα *Hist.* κόρσιν s κρασὶ s³ κρασίοις a
 3 μέγαν ἄνδρ' glossema est superioris θαλερὸν πόσειν 4 ἄνδρ' ἐς | ἀν-

δρες Eg ἄνδρα EM a . . . Gaisf. a DP Gaisf. *Διωναῖοι Eg* δε — om.
 B Reitz. δε om. EM elaboravit in his vv. emendandis Meineke Herm. III
 165 δίζεο, δίζεο μοι θαλερὸν πόσθων, ἀπ' Ἀθήνης δε ρ' ἐπὶ Μιλήτόν σε
 κατὰξει πῆματα Καρσίν sed cum sedem ulceris non cognosset, relinquenda
 exemit, eximenda reliquit. cf. *Add.* conicio δίζεο μ' ὃ βασιλεὺς θαλερὸν
 πόσειν ἔκτοθ' Ἀθήνης (383₁₅) δε ρ' ἐς Μιλήτον (sch. Ar. Lys. 107. 109) με κα-
 τὰξει ('pompa deducat' sed Hes. E 534 Ar. Thesm. 489) — παίγματα Καρῶν
 (Καρικὸν et Καρικῶ σχήματι Hes. Ath. XIII 580⁴). Traductio Euripideae
 vocis Ba. 85 κατάγονσαι (Φρυγίαν δὲ ὁρῶν Ἑλλάδος εἰς εὐρυχόρους
 ἀγνιάς τὸν Βρόμιον) subsequenti παίγματα manifesta fit, qua unus ille
 semel usus sacros Baccharum ludos (ἐρὰ παίγματα) in eadem parodo 161
 significat. Hos autem versus 'cothurnatus poeta' non ambigue expressit
 1386 γάμου (reponas cl. 146) νυμφεῖα πρὸς (ad 'ritu') κηλοστὰ καρβάνων
 τελεῖν. Num facturus fuerit, si iam tum, cum haec scribebat, comici poetae
 lascivias se recoquere intellexisset, quaeri potest 7 βακχησίαν s
 8 βάκχου s 16 φθειρ P γ1 φθειρ!!! b ἀρκαδίας Eg πολλοὺς s Eg

P ἄ ἐστιν ὁ καρπὸς τῆς πίτυος | φθεῖρες δὲ λέγονται οἱ καρποὶ
 Eg ὥς οἱ καρποὶ τῆς πίτυος | τῶν πιτύων ἦτοι τὰ λεγόμενα
 ποιούσι ss³ | τὰ λεγόμενα στρο- | στρόβιλα | ὅτι ἐόικασι φθειρ- sch. D 1. 1.
 βίλια |, ss³ Eg εἰσι γὰρ τινες | σίν. ἐν δὲ τῷ ὄρει ἐκείνῳ
 5 πίτυες φθεῖρας ποιῶσαι EM | πίτυες πολλαί.

792₄₇ Eust. II. I 298₁₆ (Choerob.) φθείρ — | ὁ τῆς πίτυος καρπός
 Eg (EM) τὰ λεγόμενα στρόβιλα |. (EM 792₄₀)

1384 * πρῶτόμισθον· πρῶτοι γὰρ οἱ Κᾶρες ἑμισθο-
 φόρησαν εἰς ἐπικουρίαν ἦγον ἐπὶ μισθῷ συνεμάχθησαν.* ss³s⁴

10 1385 ὅταν κόρη κασσῶρις ss⁴ κασσῶρις ἡ | πόρην | ss³s⁴
 Eg (EG EM) ἡ | κατωφερῆς |. Eg (EG 302₄₅ EM 493₃₁) δοκεῖ δὲ ἡ

τοῦ Νηλέως θυγάτηρ ἀσελγῆς γενέσθαι καὶ ὑπὸ τινος τῶν βαρ-
 βάρων φθαρήναι. τῷ δὲ Νηλεῖ τοῦ Θεοῦ εἰπόντος τὴν θυγα-
 τέρα δεῖξιν, ὅπου δεῖ κτεῖν, ἀποβάντων αὐτῶν εἰς Μίλη-

15 τον ἀνασυραμένην τοὺς μηροὺς εἰπεῖν· τίς θέλει μοι συνου-
 σιάσαι; συνεῖς δὲ ὁ πατήρ αὐτῆς τὸ λόγιον ἐκεῖ κατόκησέ.
 ss³s⁴ ? Ἐλεγχίς ἡ θυγάτηρ Νηλέως τοῦ ἡγησαμένου εἰς

Καρίαν τῆς Ἰώνων ἀποικίας, ἥς τὸ κύριον ὄνομα Πειρώ
 φασιν εἶναι. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐλεγαίνειν τὸ ἀκολασταίνειν·

20 διδὸ οὐδεὶς αὐτὴν Ἀθηναίων ἡβουλήθη γῆμαι. Eg (EM 327₁₁).
 τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως· ὅταν ἡ τοῦ Νηλέως θυγάτηρ τύπτουσα

[εἰς] τὸ αἰδοῖον χλευάσῃ τὰ νυμφεῖα πρὸς τὰ | τῶν βαρβά-
 ρων | κηλωστὰ τουτέστιν εἰς τοὺς παρὰ τοῖς Καρσι κοινοὺς

τόπους, ἐν οἷς αἱ ἐταιρίδες διατρίβουσι. ss³s⁴ Eg (EG) κηλω-
 25 στὰ γὰρ ἐκαλοῦντο ss³s⁶ Eg (EG 302₄₄) τὸ πρότερον s³s⁶

ἐπέσιον· σημαίνει δὲ τὸ | γυναικεῖον | καὶ ἀνδρεῖον | αἰ-
 δοῖον | κηλωστὰ δὲ | τὰ ἀκόλαστα |. Eg (EG 302₄₆ †EM 363₅₇)

1388 οἱ δ' αὖ τέταρτοι· Λύμας βασιλεὺς Λωριέων,
 Λυμάντειον δὲ σποράν λέγει τοὺς Λωριεῖς ss³s⁴ ἀπὸ τούτου

30 T. ἡγήσατο δὲ τῆς ἀποικίας αὐτῶν τῆς εἰς Κνίδον Ἰππότης
 ὁ Ἀλήτου. ss³s⁴ εἴρηται, ὅτι ὁ Ἰππότης διὰ τὸν Κάρνιδος

6 δ — sch. B 868

8 sch. AD I 378 (sch. Plat. Lach. 187^b)

4 δέ Eust. II. 298₃₁ 10 * κασσῶρις Al. 772 14 δέοι s 15 ἀπο-
 συραμένην ss³ cf. Lob. Agl. 826 16 τὸν λόγον s 18 × Πηρώ

Sturz. 22 εἰς om. s³ T cf. 381₂₉ 24 τρίβουσιν s 29 δυνάμ-

τειαν ss³s⁶ 30 εἰσηγήσατο s Κόρινθον Villosion. Bast. cf. Ruhnke.

Vell. I 33 Rosch. ML I 2692 31 ἀλίτας δ γ2 ἀλίτης δ m² ἀλήτης γ1

Κάρνιδος cf. sch. Theoc. V 83 Paus. III 134

φόνον ὑπὸ τῶν Ἡρακλειδῶν ἐκβληθεὶς καὶ ληστεύων ἔσχεν αὐτόν. σημαίνει δὲ τὸν πλανήτην. Eg (EM 6152)

- P 1389 Λάκμων δὲ | ὄρος Περαιβίας, ἐνθα ῥκουν Δωριεῖς, Κυτίνιον δὲ πολίχνιον Δωριέων | σημαίνει δὲ κατ' ἀμφω
5 τοὺς Δωριεῖς. | λείπει δὲ ὁ καὶ | σύνδεσμος | ἐν' ᾧ 'καὶ Κόδροι'· δηλοῖ δὲ | τοὺς Ἀθηναίους ἀπὸ Κόδρου βασιλέως | Ἀθηνῶν. μετέσχον δὲ Ἀθηναῖοι τῆς ἀποικίας τῶν Ἡρακλειδῶν. ss³s⁴ Κόδροι οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ Κόδρου. λείπει ὁ καὶ σύνδεσμος 'καὶ Κόδροι'. λέγει δὲ τοὺς Δωριεῖς. s Κύτινα
10 πόλις Θεσσαλλας, ὡς Θέων ἐν ὑπομνήματι Α. ὁ πόλις Κυτιναῖος. ἔστι καὶ Κυτίνιον μία τῶν τριῶν τῶν Δωρικῶν. τὸ ἐθνικὸν Κυτινιώτης. Steph.

1390 Οἶβρος | πόλις <Καρίας> |. *Steph.

- 1392 Κυρίτα παρὰ Κνιδίοις ἢ | Δημήτηρ | παρὰ τὸ
15 κυρία εἶναι τοῦ ζῆν. Eg (EM 548s) *Οἶγγρον· Οἶγγρος
*P | πόλις Ἰκαρίας | Σάτνιον δὲ | ὄρος Ἰκαρίας | χερσόνη-
P σον δὲ | τὴν περὶ τὸ Δώτιον, ἐνθα ῥκει ὁ Ἐρυσίχθων |
Κυρίτα δὲ ἐπώνυμον | τῆς Δημήτρως | *. s⁴

- *P 1393 τῆς παντομόρφου | τῆς εἰς πᾶν εἶδος μετα-
20 βαλλομένης Μήστρας θυγατρὸς Ἐρυσίχθονος. | s Ἐρυσίχθων
τις ss³s⁴ | Θετταλὸς | ὁ καὶ Αἰθων καλούμενος T υἱὸς Τριόπα Pal. In
ἐξέτεμε τὸ ἄλσος τῆς Δημήτρως, ἣ δὲ ὀργισθεῖσα ἐποίησεν 385¹
αὐτῷ ἐμφυῆναι λιμὸν μέγαν ὥστε μηδέποτε λήγειν τῆς πεί-
νης. εἶχε δὲ οὗτος θυγατέρα Μήστραν φαρμακίδα, ἣτις εἰς
25 πᾶν εἶδος ζῴου μετεβάλλετο, καὶ ταύτην εἶχε μέθοδον τῆς
λιμοῦ ὁ πατήρ. ἐπίπρασσε γὰρ αὐτὴν καθ' ἐκάστην ἡμέραν
καὶ ἐκ τούτων ἐτρέφετο, ἣ δὲ πάλιν ἀμείβουσα τὸ εἶδος φεύ-
γουσα πρὸς τὸν πατέρα ἤρχετο. ss³s⁴ ἣ δὲ ἀλληγορία οὕτως
ἔχει· ὁ πατήρ τῆς Μήστρας πάντα καταφαγὼν καὶ τοὺς Pal. In
30 ἀγροὺς πενίᾳ διατεμὼν ἦτοι πωλήσας ἐλλμωττεν. ἣ δὲ τού-
του θυγάτηρ πορνευομένη καὶ παρὰ τοῦ μὲν βοῦν, *παρὰ*
τοῦ δὲ πρόβατον καὶ παρ' ἄλλου ἄλλο εἶδος λαμβάνουσα
ἔτρεφεν ἑαυτὴν καὶ τὸν γέροντα, ὁθεν ἐμυθέσαντο ταῦτα.

1 ἀλητεῶν Ruhnck. 12 Κυτινιώτης proll. 16 in. 13 <Καρίας>
add. Mein. 14 κέρητα EM Zon. 1272 16 *Καρίας bis
20 μνήστρας 21 Θετταλὸς s⁴? 23 αὐτῷ — πείνης | αὐτὸν δὲ λιμώτ-
τειν καὶ μὴ κορέννυσθαι τῆς πείνης T ἐμφυῆναι 24 μνήστραν s
25 τοῦ s³ T cf. 581. 1395 P 30 διὰ πένιαν ἐντεμὼν II

1393 βασσάρας v. 773.

*P 1396 δ δὲ | Ἐρυσίχθων Αἰθων ἐκαλεῖτο, ὥς φησιν Ἡσίοδος διὰ τὸν λιμόν (Hes. E 363). πτεροὰ δὲ νῦν τὰ ἔσχατα
4 ss³s⁶ τοῦ ἀρότρου. | ss³

P 1397 ὁ Φρῦξ δ' ἀδελφῶν· | περὶ τοῦ Μίδου | λέγει, ὅστις πολλὰ μέρη κατέδραμε τῆς Θράκης ss³s⁴ *ἦτοι ἐπόρθησε* s⁴. οὗτος οὖν, φησὶ, τὸ αἶμα τῆς Κλεοπάτρας τιμωρούμενος ss³s⁴ | τὴν τροφὴν | ss⁴ τοῦ ss³s⁴

10 νεκροτάγου ss³ Μίνως πορ- | ἡγεμονεύοντος καὶ ἐξάρχοντος
θήσει τὴν Εὐρώπην. τοῦ νε- | τῶν νεκρῶν καὶ δικάζοντος αὐ-
κροτάγου δὲ s τοῦ τοῦς νε- | τοῦς Μίνως πορθήσει.
κρούς δικάζοντος καὶ ἐξάρχοντος αὐτῶν, ὥς καὶ Ὅμηρος
μαρτυρεῖ (λ 568). ss³

15 1401 ὅς δὴ ποτ'· ὅστις δὴ ποτε Μίδας ὑπὸ τοῦ ἀμφώδοντος καὶ ξίφους κατ' ἐμὲ φέρσας καὶ κόψας τὰ
κύφελλα καὶ | τὰ ὦτα | ἐξ ἄκρων τῶν λοβῶν καλλυνεῖ P
τὰς παρωτίδας ἢ κατὰ τοὺς λοιπούς (infra. 23) | ὅστις τοῦ
ἀμφώδοντος καὶ τοῦ ὄνου | τεμῶν τὰ κύφελλα καλ-
20 λυνεῖ παρωτίδας. ἀμφώδοντος· λέγονται | ἐν Φρυ-
P γίᾳ εἶναι β' λόφοι καλούμενοι Ὀνου ὦτα | ἀπερ' ὁ Μίδας
κρατήσας καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς ληστὰς ἀνελὼν ἤκουσεν ἔχειν
ὦτα ὄνου. ss³s⁴ οἱ δὲ φασιν δι' | ἔχων ἀληθῶς ὦτα ὄνου |
ἀπέκοψεν αὐτά, θάψεν καὶ ἐπιφέρει δαπταῖς τιτύσκων ss³s⁶
αἰμοπώτησι φόβον s ὅλον διὰ τὸ αἶμα καὶ τὰ τραύματα
25 ἀποσοβῶν τὰς μυίας ss³s⁶. οἱ δὲ φασιν δι' ὁξέως ἤκουσε καὶ
διὰ τοῦτο ταύτην ἔσχε τὴν ὀνομασίαν· λέγει γὰρ Ἀριστοτέλης
τὸ νῶτον πολλὰ ἀκούειν (gen. an. V 781^b 13). ss³s⁴ ἄλλοι δὲ λέ-
γουνσι διὰ τὰ πολλοὺς ὠτακουστὰς αὐτὸν ἔχειν (sch. Ar. Plut. 287).

1403 *δάπταις | ταῖς μυαῖς | παρὰ τὸ δάπτειν*. T P

30 1404? Φλέγρα πόλις Θράκης, ἣν Εὐδοξος μετὰ ταῦτα
Παλλήνην φησὶ κληθῆναι. — *Steph. cf. 276₁₃.

P 1406 Θράμβρος | ἀκρωτήριον | Μακεδονίας. Steph.

6 κατέδραμε | ἐπόρθησεν s³ 8 Κλεοπάτρας aenigma inexplicitum
26 Aristotelis testimonium incertum. auctore non addito sch.

Plat. Rp III 408^b sch. Luc. 25₁₃

Lycophronis Alexandra. II.

1409 πολλῶν δ'· πολλοὶ, φησὶ, πόλεμοι ποτὲ μὲν ἐν
Ἀσίᾳ, ποτὲ δὲ ἐν Εὐρώπῃ ἔσονται. *Κανδαῖος δὲ καὶ
P Μάμερτος δ' | Ἄρης |.* ss³ s⁴

1412 ἡπιμῆθ' ἔως· | ἡ Ἀσία | * ἡ Ἀσία· Ἀσίας γὰρ καὶ Ἰα-
5 ἐξ Ἰαπετοῦ γεννᾷ Ἐπιμῆθ' | πετοῦ Προμηθεὺς (362₁₀) καὶ
ss³ | Ἐπιμῆθεύς.*

δοσις ἦν μετὰ τὸ ποιῆσαι τὸ κακὸν φρόνιμος εἰς τὸ μετα-
νοεῖν. s³ s⁶

1413 Περσέως ἐνα· οἱ Πέρσαι ἐκ τοῦ Περσέως τοῦ
10 Δανάης τὸ γένος ἔχουσι ss³ s⁶ ἧς δὲ Ζεὺς ἐρασθεὶς τὸν Περ-
σέα ἐποίησεν (271₈). s³ s⁶

1414 τῷ Θάλασσα· δὲ Ξέρξης | ἐκφοβῶν τοὺς Ἕλληνας |
ss³ s⁴ ὅτε κατὰ τῶν Ἀθηναίων ἐστράτευε T | τὸν μὲν Ἑλλή-
σποντον ἔχωσε | ss³ s⁴ ἦτοι βατὴν γῆν ἐποίησε T | τὸν δὲ Ἄθω
15 τὸ ὄρος (δια)κόψας ἐποίησε Θάλασσαν | ss³ s⁴ ὥς δὲ Ἡρόδοτος
ιστορεῖ (VII 22. 33). s⁶ καὶ νῦν μὲν ταύτας τὰς ἱστορίας κατὰ
τὰ τῶν λοιπῶν σχόλια γράψω, ὕστερον δὲ μετὰ τὸ εἰπεῖν
τὰ μικρὰ ταῦτα πάντα τὰ περὶ τοῦ Ξέρξεω σχολιδρία πᾶσαν
τούτου τὴν ἱστορίαν πεπλατυσμένως ἐρῶ. T

20 1416 πηδοῖς δὲ | ταῖς κώπαις |. καὶ Ὀμηρος ἀνερ-
ρίπτουν τ' ἄλλα πηδῶ (ν 78). s

1417 οἴκοι Μάμερσας· οἴκοι τῆς Ἀθηνᾶς ἢ Ἀττικῆς,
Λαφρία δὲ καὶ Μάμερσα ἢ | Ἀθηνᾶ |. τὸ ἐξῆς· οἱ δὲ
οἴκοι τῆς Ἀθηνᾶς σὺν τοῖς ξυλίνοις τείχεσι κατακαέντες τὸν
25 Ἀπόλλωνα αἰτιάσονται ss³ s⁴ καὶ κατα|μέμψονται | ss⁴ διὰ
τὸν χρησμόν ὥς ἀπατήσαντα αὐτοὺς ss³ s⁴.

1418 σὺν καλίνοις τειχέων· ὅτε δὲ Ξέρξης ἐπὶ Ἑλ-
λάδα ἤρχετο, ἐχρήσθη τοῖς Ἀθηναίοις τόδε τεῖχος Τριτο-

7 δοσις — cf. sch. Pind. P V35 12 — Ἕλληνας sch. B Ξ 229
15 διακόψας — Θάλασσαν sch. A D ib. cf. sch. Theocr. VII₁₇ 16 ιστορεῖ
sch. AD ib.?

3 ἡμάμερτος s 4 δαίου s 9 οἶον ss³ 14 ἐγεγράφω in
lit. b ἔκοψε γ2 om. s³ *ἐχέρωσσε — Θάλασσαν fragm. recentioris
rhetoris? Hist. IX 807 τὸν Ἄθων θαλαττώσας — Ἑλλήσποντον γάλασας
Eust. DP 511 ἀποχερσῶσαι — ἀπεθαλάσσωσιν. Apud Atticos oratores
et apud Aristidem quae leguntur, longius ab his recedunt 18 σχολύ-
δρια b;2

γενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς (Her. VII 141). οἱ δὲ τοῦτο κακῶς ἐκλαβόμενοι κατεσκεύασαν ἐν τῇ ἀκροπόλει ξύλινον τεῖχος, ἐν ᾧ οἱ εὐρεθέντες πάντες ἀνηρέθησαν ὑπὸ τῶν Περσῶν. Θεμιστοκλῆς δὲ τηνικαῦτα στρατηγῶν συνε-
 5 βούλευσεν αὐτοῖς τεῖχος ξύλινον τὸν χρησμὸν τὰς ναῦς αἰ-
 νίττεσθαι, διὸ πεισθέντες κατεναυμάχησαν τὸν Πέρσην εἰς
 τὰς τριήρεις ἐμβάντες. ἡ δὲ ναυμαχία ἐγένετο ἐν Σαλαμῖνι
 ss³s⁴ κραταία. s³

1419 τὸν χρησμολέσχην· φασὶν δι· ἐν τῷ τρίποδι
 10 χάος ἦν μέγα, ὅθεν τὰ μαντεύματα ὡς ἐκ τοῦ Ἄιδου ἀνῆρ-
 χοντο, ἅπερ ὁ Ἀπόλλων ἐσαφῆνιζεν. ss³s⁴

P 1421 ἀμίκτω καὶ | παμμυγεῖ | πολυμίκτω τουτέστιν ἐκ
 πολλῶν πόλεων συνηθροισμένῳ. s³

1422 καρποτρόφος δρυς· | ἀπὸ ἐνὸς καρποῦ τοὺς
 15 ὄλους ἐδήλωσε | διπλακα δὲ | ἐπειδὴ διπλὴν ἔχει ἡ βά-
 λανος τὴν σκέπην |. ss⁴ οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πᾶν δένδρον δρῦν EG 152ss
 ἐκάλουν. T

ἀγριάς τ' ὀρειθαλῆς· | βοτάνη ἡ ἀγρωστis ἐν τῷ ὄρει
 θάλλουσα |. ss³

20 1424 ἀναύρων· ἰστέον δι· ss³ s⁶ ὑπερβολικῶς εἶπεν ὡς
 πάντες οἱ ποταμοὶ ἐξηράνθησαν ἐκ τοῦ πληθους τῶν Περ-
 σῶν, ἀλλ' ἡ μόνος ὁ ἐν τῇ Ἀττικῇ Ἑλισσὸς καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ
 <ὁ> Ὀνόχων καλούμενος, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος (VII *108. 196)
 ss³s⁴ ἀποξηρανθῆναι *καὶ* ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὸν Μαίανδρον. | ἀναυ- EG 563ss
 25 ρος δὲ κυρίως ὁ ἐν χειμῶνι ῥέων ποταμός.

1426 *κύφελ· ss³s⁴ τὰ ὦτα εἶπεν ἀνωτέρω (1402), νῦν
 δὲ T | τὰ νέφη | διὰ τὸ κοῦφα εἶναι. λέγει | δὲ νῦν τὸ πληθους
 τῶν βελῶν |.* ss³s⁴ τὰ κουφῶς ἐλαυνόμενα. *EG(*EM 549₁₉
 EG 356₂₂) παρὰ τὸ κύπτειν τοὺς τιτρωσκομένους. s³

90 1427 Κίμμερος θ'. Κιμμέριοι ἔθνος περὶ τὸν Ὠκεανὸν
 ζόφῳ κεκαλυμμένον (λ 15). ὁ δὲ νοῦς· ὥσπερ ὁ σκοτασμός

21 ποταμοὶ sch. Nic. A 235

22 *Θράκη ἑλισσός T *Λισσός Her. VII 108 καὶ om. s καὶ
 δ T 23 ὀνόχων s ὀνόχων α ὀνόχων γ1 *Ὀνόχωνος Her. VII 196
 δε om. γ1 Ἡρόδοτος | καλλίμαχος s³ Ἡρόδοτος καὶ καλλίμαχος· Ἡρόδοτος
 δε φησι d corrigas hinc OSchneid. II 329 24 *Σκάμανδρον Her.
 VII 43

τῶν Κιμμερίων ἀφανίζων τὸ φῶς σκότος ποιεῖ, οὕτως καὶ
τὰ Περσικὰ βέλη πεμπόμενα συγκρούσει τὸν ἥλιον. T

P 1429 Λοκρῶν· | ὁ Ξέρξης | φησὶ, φοβηθεὶς φεύζεται
| ἐπ' ὀλίγον χρόνον ἀνθήσας | καὶ κρατήσας ss³s⁴ ὥς τὸ ἐν
5 Λοκροῖς ῥόδον θάττον μαραινόμενον δι' ἀσθένειαν. ss⁴

1432 λυκοψίαν τήν | ἐρημίαν | ss³ μόσυνα δὲ φη-
γότευκτον λέγει | τὰς ναυμαχίας |· εἰώθασι γὰρ ἐν ταύ-
ταις ss³s⁴ μηχανᾶσθαι καὶ ss⁴ ποιεῖν | πύργους ξυλίνους |.
ss³s⁴

10 τὸ ἐξῆς· μόσυνα φηγότευκ- | ὁ δὲ νοῦς οὕτως· Ὁ Ξέρξης,
τον ἀγχι παμφαλόμενος | φησὶ, νικηθεὶς ἐν Σαλαμῖνι
ὥς λυκοψίαν κνεφαλίαν | φεύζεται καὶ τῆς παλιμι-
κόρη χαλκηλάτῳ κνώδον· | πλώτου φυγῆς γεύσεται
τι καὶ τὰ ἐξῆς. s οὕτως οὖν, | ναὺν ἀναζητῶν καὶ ψηλαφῶν,
15 φησὶ, φεύζεται ὁ Ξέρξης νι- | ὥσπερ κόρη ἀναζητεῖ σκότος
κηθεὶς ἐν Σαλαμῖνι ὥς κόρη | ἐρημίας ὥστε κρυβῆναι ἐν αὐ-
ἐν ἐρημίᾳ νύκτωρ ὑπὸ τινος | τῷ, ὅταν ὑπὸ τινος ξιγηφόρον
| ἐκφοβουμένη | ss³ μετὰ ξίφου. s | πολεμίου διώκεται. ἡ δὲ σύν-
ταξις οὕτως· αἰθεῖς καὶ εἰς τοῦπίσω παλιμπλώτοιο γεύ-
20 σεται φυγῆς ὁ Ξέρξης ἢ αἰθεῖς καὶ πάλιν ἀγχι παμφα-
λόμενος καὶ | περιβλέπων | καὶ ψηλαφῶν μόσυνα φηγό- P
τευκτον ἦτοι | ναὺν |, οὕτω δὲ ψηλαφῶν ναὺν ὥς κόρη
δειματουμένη χαλκηλάτῳ ξίφει· ἀπὸ κοινοῦ τὸ παμ-
φαλάται καὶ ψηλαφᾶται καὶ ψηλαφᾷ λυκοψίαν κνεφαλίαν.
25 καὶ ταῦτα μὲν οὕτως, ἡ δὲ περὶ τοῦ Ξέρξου ἱστορία ὡδὶ ἔχει
πῶς· Ἰππίας ὁ Πεισιστράτου τύραννος ὢν Ἀθηναίων ἐξέπεισε
τῆς τυραννίδος. ἐλθὼν οὖν παρὰ Πέρσας ἱκετεύει Λαρεῖον στρα-
τεύειν κατ' Ἀθηναίων καὶ ὅς πείθεται, ὥς Ἀριστείδης φησὶν
(Parr. 127s) |· Ἡρόδοτος δὲ γράφει Ἀθηναίους ἀναπεισθέντας
30 ὑπ' Ἀρισταγόρου τοῦ Μιλησίου (V97) | πορθῆσαι Σάρδεας 101.* 11
οὔσας ὑπὸ Λαρεῖον καὶ ἐτέρας πόλεις | δ καὶ μαθὼν Λαρεῖος 105
ἤρετο, τίνες οἱ Ἀθηναῖοι | καὶ ἀπέστειλε κατ' αὐτῶν Μαρδό- VI 43
νιον μετὰ βαρείας δυνάμεως καὶ στόλου πολλοῦ. | ναυαγῆσαν-

8 πύργους ξυλίνους EG 322₁₉ (Hes.). cf. supr. 159₉

7 τήν ναὺν T (interpositio e P sumpta) ἐν om. s³ ταύταις | ταῖς
ναῦσι T ταῖς μάχαις s³

- τος δὲ τούτου περὶ Ἀθῶν ὡς δισμυρίους ἀνδρας ναυαγῆσαι 44—45
καὶ τραυματισθῆναι ὑπὸ Θρακῶν *καὶ* αὐτὸν *τὸν Μαρδόνιον* |
παραλύει μὲν δ' Ἀρεῖος τούτον τῆς ἀρχῆς | δευτέρῳ δὲ ἔτει 94 46. 48
ἀπὸ τοῦδε ἐπεμψεν Ἀθηναίοις | σπυρίδα Τ γῆν καὶ ὕδωρ
5 αἰτῶν. | οἱ δὲ τοὺς μὲν Περσῶν πρέσβεις εἰς φρέαρ ζῶντας *VII 133
βαλόντες ἀνωθεν γῆν καὶ λίθων βολὰς πέμποντες τοὺς
κατέχωσαν, Μῦν δὲ τινα Σάμιον ἐρμηνεύσαντα τοῖς Ἀθη- sch. Arist.
ναίοις τὰ Πέρσου γράμματα | κατὰ τινας μὲν ἀνείλον | κατὰ Pan. 122¹¹
τινας δὲ ἀτιμον ἐποίησαν Τ ὡς καὶ Ἀρθμιον τὸν Ζελεῖτην Plut. Them. 6
10 ἡτίμωσαν χρυσίον βαρβαρικὸν αὐτοῖς παρὰ τοῦ Ἀρείου κο-
μίσαντα πρεσβευόμενον. || Κυρσίλον δὲ τῆς βουλῆς ἓνα | κατε- sch. Arist.
λίθωσαν | καὶ ἀνείλον Ἀθηναῖοι, ὅτι γῆν καὶ ὕδωρ συνεβού- Pan. 140⁷. *
λενε πέμπειν τῷ βαρβάρῳ· αἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων γυναῖκες (Dem. XVIII
τὴν γυναῖκα Κυρσίλου ὁμοίως κατελίθωσαν || καὶ οἱ παῖδες 204)
15 τοὺς παῖδας αὐτοῦ Τ. τῷ αὐτῷ ἔτει ὀλυμπιάδι οα' Τ Ἀ-
ρεῖος μετὰ τὸ ἐκστῆσαι Μαρδόνιον τῆς ἀρχῆς ἐπεμψε πάλιν Her. VI 94
κατὰ Ἀττικῆς Λάτιν καὶ Ἀρταφέρνην ἀνεψιὸν αὐτοῦ | χ' νεῶν 95
στόλῳ | καὶ Νάξον εἶλον | καὶ Ἐρέτριαν Εὐβοΐδος πόλιν | 96 101
ἐν δὲ τῇ Ἀήλῳ Λάτις ἐθυμίασε τῷ Ἀπόλλωνι λιβανωτῷ τ' 97
20 τάλαντα. | ἀποπλεύσαντες δὲ καὶ περὶ Μαραθῶνα στρατο- 102
πεδευσάμενοι, σὺν οἷς καὶ ὁ τύραννος Ἰππίας | Μιλτιάδου 103
στρατηγούντος Ἀθηναίων | καὶ Στησιλέου | πολεμαρχούντος 114 111
δὲ Καλλιμάχου | καὶ Κυναιγείρου | καὶ Πλαταιῶν συμμαχούν- *sch. Arist.
των αὐτοῖς, α' | ἡτιῶνται καὶ πρὸς Ἀρεῖον ὑποστρέφου- Pan. 122¹⁹
25 σιν | ὅπερ ἀκηκοὺς κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἡντρεπίζετο στρατεύ- sch. Ar. Eqq 7
ειν. ἐπὶ γ' οὖν ὅλους ἐνιαυτοὺς στόλον τε ἡντρεπίζε καὶ Her. VI 116
πέζον συνῆγε στρατόν | τετάρτῳ δὲ ἔτει Ἀρεῖος μὲν τελευ- VII 1
4 τῷ, Ξέρξης δὲ καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὸν πόλεμον διαδέχεται
| Μαρδονίου λέγοντος αὐτῷ πολεμεῖν | Ἀρταβάνου δὲ τοῦ- 5 9. 10
30 ναντίον | ἦν οὖν ὁ πᾶς ἀριθμὸς αὐτῷ τῆς στρατιᾶς ἀπό- *185. 186
μαχός τε καὶ μάχιμος μυριάδες φ' | πλοῖα δὲ βσξ' | υ' δ' ἦσαν *89 *118
τάλαντα ἡμερησίᾳ τροφῇ τῷ στρατῷ. || στρατευόντων οὖν κατὰ τῆς 22
Ἑλλάδος ἡθελήσε καινοτομῆσαι τὰς φύσεις· Βουβάρης γὰρ καὶ

λ
4 πρὸς γ2 σπυρίδα Hist. I 858 πρέσβεις Seb. 5 φρέαρ — fortasse
sch. Arist. Pan. 122⁸ deceptus scripsit. idem Hist. I 859 8 alterum κατὰ
— Myem cum Arthmio confundit 22 Στησιλέου v. l. Her. 31 ξ' | ✕ γ'
γ2 Hist. I 877 sch. Aesch. p. 418¹² D (II)

δ | πεντάπηγος | Ἄρταχαῖος προπεμφθέντες | μετὰ πολλῶν 117
 μυριάδων Τ τῆς ὀρυγῆς τοῦ Ἄθω ἐπεστάτουν | καὶ διέκοπτον 386₁₃
 αὐτὸν καὶ ἐθαλάττουν εἰς βάθος || ἑτεροὶ δὲ γεφυροῦν ἐπέμ- 33
 φθησαν τὸν Ἑλλήσποντον περὶ Τραχεῖαν ἀκτὴν λεγομένην
 5 μεταξὺ Σηστοῦ καὶ Ἀβύδου. γεγωνίας δὲ τῆς γεφύρας | καὶ 34
 λυθείσης ὑπὸ χειμῶνος | σ' ῥάβδων πηγαῖς ἐτυψε τὸν *35
 Ἑλλήσποντον καὶ β' ζεύγη δεσμῶν σιδηρῶν ἐκέλευσεν ἐμβα-
 λεῖν εἰς τὸ πέλαγος ὥς δῆθεν τὴν θάλασσαν οἷα δούλην
 δεσμῶν τοῖς κλοιοῖς|. ἐτέρας δὲ β' γεφύρας ἀντὶ τῆς προ- *36
 10 τέρας τοῦτ' ἡ τῷ τρόπῳ ἐποίησαν· ναῦς πηγάς κατὰ ροῦν
 ἔστησαν καὶ ἐπλήρωσαν τὸ πέλαγος, ἀνωθεν δὲ τῶν νηῶν
 σχολίνους ὑπερμεγέθεις εἰλκυσαν ἐξ ἑκατέρου μέρους τῆς γῆς,
 ἀνωθεν δὲ τῶν σχολίνων δοκοὺς ὑπεστέρεσαν | καὶ προσήλω-
 σαν Τ εἰτα γῆν ἐπέβαλον ἐπὶ τοὺς δοκοὺς | καὶ ἐπέρρανον
 15 ἐπὶ τὴν γῆν φυλλάδα μυρσίνης καὶ δάφνης Τ ἐκατέρωθεν
 δὲ τῆς γεφύρας ἦσαν ἑτεροὶ δοκοὶ περικλειοντες τὴν γέφυ-
 ραν | μήπως τις ὀλισθήσας καταπέσῃ πρὸς τὴν θάλασσαν.
 οὕτω μὲν αἱ γέφυραι γεγόνασιν περὶ τὸν Ἑλλήσποντον Τ.
 καὶ λιθίην ἔδραν αὐτῷ ὑψηλὴν ἐκεῖ ἐποίησαντο, ἐν 44
 20 ἧ περ ἐφιδρυνθεὶς ὑστερον, ὅταν παρεγγόνει, τὸ στράτευμα
 ἔβλεπε|. πρῶτον δὲ περὶ Κελαινᾶς | πόλεις †Τ τῆς Φρυγίας 27
 ἐλθὼν ξενίζεται σὺν παντὶ τῷ στρατεύματι παρὰ Πυθίου
 τοῦ Ἀνδοῦ, δς καὶ τῷ Ἀρτεῖω πρὶν ἐδωρήσατο χρυσὴν ἀνα-
 δενδράδα καὶ πλάτανον. καὶ τῷ Ξέρξῃ *δὲ* τότε *ἀργυ-
 25 ρίου* ἐχαρίζετο β' τάλαντα καὶ υ' μυριάδας Ἀρτείου χρυ-
 σίου νομίσματος χιλιάσιν ὀλίγαις ἀπολείπομένης. ὧν οὐδὲν
 ὁ Ξέρξης λαβὼν, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν ἀσπασάμενος καὶ τὸ
 λεῖπον μᾶλλον τῶν μυριάδων ἀποπληρώσας ἐμελλε πρὸς τὰ
 τοῦ Ἑλλήσπόντου μέρη πορεύεσθαι διὰ Φρυγίας καὶ Ἀσδίας.
 30 | περὶ τίνα δὲ τόπον ἰδὼν πλάτανον ὥραλαν καθ' Ἡρόδοτον
 (31) ἐχρῦσασεν αὐτὴν διὰ τὸ κάλλος αὐτῆς, κατὰ δὲ ἐτέρους
 τινὰς (Ael. VH II 14) κατὰ μεσημβρίαν καθεσθῆναι ὑπ' αὐτὴν
 τὸ θάλλπος ἐξέφυγε | πορευομένου δὲ αὐτοῦ προσωτέρω ἐπι- *VII 43
 κυψάντων τῶν ἑπταίων πιεῖν ἀπεξηράνθη ὁ Μαλιάνδρος | ὥς *127

1 Ἄρταχαῖος v. l. Her. 4 Τραχεῖαν v. l. Her. 7 ζεύγη βοῶν
 b γ 10 πηγάς Hist. I 894 14 ἑρραῖον γ 2 cf. Hist. I 908 sch.
 Aesch. l. l. 419a 20 δτε c 32 κατὰ | περὶ II 34 × Σάμανδρος.
 haesit e VII 26 cf. Hist. I 933

- καὶ ὁ Πηνεὶδς περὶ Θεσσαλλίαν ὕστερον | καὶ ἐν Ἀθήναις *δ* 108 *supr.* |
 Ἰλισσὸς* καὶ ἑτεροί|. πεφθακότος δὲ αὐτοῦ περὶ τὸν Ἑλλή- 37
 σποντον ἐκλειψίς ἡλίου | καὶ σημεῖα ἐγένετο ἑτερα· δμῶς ζ' 57. 58
 ἡμέραις καὶ νυξὶν ὁ στρατὸς ἀπερικόπως τὰς γεφύρας ἐπεραι-
 5 οὔτο | τέλος ἐφ' ἄρματος καὶ αὐτὸς διαπεραιούται|. ἐρχομέ- 55
 νου δὲ πρὸς τὴν Ἀττικὴν Ἀθηναίοις ἐδόθη χρησμὸς οὗτος 141
 τεῖχος—ὑποχωρεῖν. καὶ ἑτερα τοιαῦτα. τοῦτο γοῦν ἀκού-
 σαντες οἱ Ἀθηναῖοι | γυναῖκας μὲν καὶ παῖδας καὶ γέροντας VIII 41
 περὶ Τροιζῆνα ἐξέθεντο | πύργους δὲ ποιήσαντες ξυλίνους T *51—53
 10 ἐν ταῖς Ἀθήναις εἶσαν μετὰ τινων, οὓς ὕστερον οἱ Πέρσαι
 σὺν τοῖς πύργοις κατέκαυσαν. | οἱ δὲ Ἀθηναῖοι περὶ Σαλα- 42
 μῖνα εἶχον τὸν στόλον | ὅπου ὕστερον καὶ τοὺς βαρβάρους *44
 κατεναυμάχησαν σο' ἅπαντα τὰ τῶν συμμάχων καὶ αὐτῶν
 ἔχοντες πλοῖα. || ὁ δὲ Ξέρξης περὶ τὸ Αἰγάλεον ὁρος ἀντικρὺ 90
 15 τῆς Σαλαμῖνος κείμενον | ἐπὶ Θρόνου λαμπρῶς | ἐκάθητο *Plut. Then*
 βλέπων τὴν ναυμαχίαν. ἡττηθέντων δὲ τῶν αὐτοῦ τῇ ναυ-
 μαχίᾳ || πεζῇ πολεμῆσαι ἠθέλησε† T || καὶ ἐκ τῆς τῶν Περσι- *Her. VII
 κῶν βελῶν ἐπαφάσεως ἐκρύβη ὁ ἥλιος. τότε τοῦτο μαθὼν
 τις τῶν Ἑλληνικῶν στρατηγῶν εἶπε τοῖς στρατιώταις | ἀριστο- *Plut. Ap. 1*
 20 ποιήσαθε, ἄνδρες, ἵνα παρ' Ἀθῆναι δειπνήσωμεν μαχόμενοι|. 225⁴
 θαρρεῖτε δὲ· οὐ μὲν ὑπὸ θάλασσαν ἡλίου, ὑπὸ σκιὰν δὲ βελῶν
 πολεμήσομεν. || Ξέρξου δὲ μετὰ παντὸς τοῦ στρατοῦ ἐρχομένου *Her. VII 175*
 Λεωνίδης ὁ Σπαρτιάτης μετὰ τ' τὰς περὶ Ἀρτεμίσιον παρό-
 δους κατέληφε καὶ ἀντιταξάμενος πρὸς αὐτὸν πολλοὺς μὲν
 25 ἀνείλε καὶ β' ἀδελφοὺς τοῦ Ξέρξου, τοσοῦτον δὲ ἀντέστη
 γενναίως μαχόμενος | ὥς καὶ τὸν Ξέρξην ἀποβῆναι τοῦ *212
 ἵππου καὶ πεζῇ μάχεσθαι|. τέλος συμπατήσαντες αὐτόν 224
 τε τὸν Λεωνίδα καὶ τοὺς τ' διήλθον διὰ τῶν σκηνωμάτων
 αὐτῶν, λαβόντες δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν Λεωνίδου ἀνεσταύρω-
 30 σαν. | τέλος ἰδὼν ἑαυτὸν ὁ Ξέρξης ἐτι παρὰ τῶν Ἀθηναίων
 καὶ τῶν λοιπῶν Λακεδαιμονίων κακούμενον T προσέτι δὲ VIII 110
 ἀκούων *δι* καὶ τὴν γέφυραν λυεῖν μέλλουσιν οἱ Ἕλληνες
 | τὸν Μαρδόνιον ἀφείς πολεμεῖν | μέρος τε λαβὼν τοῦ ἑαυ- 113 115
 τοῦ στρατεύματος ὑπεχώρει καὶ τούτων δὲ οἱ πλείους περὶ

1 confudit Echidorum 127 cum Peneo 128 iterat Hist. l. l. 2 ἰσο-
 σός it. Hist. l. l. 13 σοα' δ γ2 σοδ' γ1 πάντα II 16 ordinem
 procliorum confudit 33 μέρος τε | αὐτὸς δὲ μέρος II

τὴν πάροδον χειμῶνι καὶ λιμῶ διαφθείρονται | αὐτὸς δὲ 118
ἀπὸ Στρυμόνος νηὶ Φοινίσσῃ ἐμβὰς καὶ δεινῇ τρικυμῇ περι-
πесῶν ὥς καὶ πολλοὺς ἀποπηδῆσαι τῆς νεῶς εἰς τὴν
θάλασσαν χάριν τῆς σωτηρίας αὐτὸς μόλις εἰς τὴν πατρίδα
5 δυστυχῶς ὑποστρέφει | καὶ τὸν Μαρδόνιον δὲ καὶ τοὺς σὺν *IX 63
αὐτῷ Πέρσας οἱ Ἀθηναῖοι ἀνείλον | καὶ Μασίστιον τὸν χρυ- 22
σοῦν λεπιδωτὸν θώρακα ἔχοντα, δι' ὃν ἀνηρεγμένον καὶ με-
γάλη μάχη ἐγένετο. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. | Ξέρξης δὲ πρὸ 108
τοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα μετὰ τοιαύτην ἦτταν
10 ἐν Σάρδεσι παραγεγονῶς εἰς ἔρωτα τῆς Μασίστιδος ἐμπέ-
πτωκε γυναικὸς | καὶ ταύτῃ συνῆν καὶ συνέχαιρεν | ὥσπερ νε- 109
νικηκῶς, ὃ πᾶσαν ἀπολωλεκῶς τὴν Περσίδα, οἷα καὶ πάντες
οἱ ἡττημένοι καταπράττονται. τέλος ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα
14 τὸ πένθος αὐτοῦ παρεσήμηνεν.

P 1437 δειναῖσιν ταῖς δειναῖς ss³s⁶ | ἀκταῖς | δηλονότι
| τῆς θαλάσσης, παρὰ s³s⁶ ταῖς ἀρχαῖς τοῦ ὕδατος |. ss³s⁶
πάλας | παλαίστρας | γράφεται δὲ καὶ πόλας τοὺς φυγά-
δας· γράφεται καὶ πέλας γαίης. s

1438 βουστρόφοις χθονὸς ἀντὶ τοῦ τοῖς πεδίοις, ἀπὸ
20 τῆς τῶν βοῶν ἀρόσεως ἦτοι | τοῖς ἀρουμένοις ὑπὸ βοῶν |. ss³s⁶

1439 ἔως ἂν αἰθῶν· | ἔως ἂν ὁ Μακεδὼν Ἀλέξαν-
δρος | ἐλθὼν | καταπαύσῃ τὸν πόλεμον | κυριεύσας καὶ μο-
ναρχήσας. ἡ δὲ Ὀλυμπιάς ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰς Πύρρον τὸν
Ἀχιλλεύς καὶ Ἑλένον τὸν Πριάμουν *τὸ γένος τὸ ἀνέκαθεν
25 ἀνέφερεν*, ὡς φησι Θεόπομπος καὶ Πύρρανδρος (FHG I 317.
IV 486). ἀναφέρεται δὲ ὁ Πύρρος | εἰς Αἰαχόν | ὃ δὲ Ἑλένος
| εἰς Δάρδανον |. ss³s⁴

1441 διὰ τὸ τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἑπειρωτὶν εἶναι ss³s⁴
Θεσπρωτὸς ss³ λέγεται s³. Χαλάστρα δὲ ss³s⁴ ὡς Κανά-

12 πατρίδα a 17 πόλας cf. 316as 20 ταῖς ἀρουμέναις s τῆς
ἀρουμένης d 25 Πύρρανδρος Muell. 28 διὰ — om. γ2 29 lemma
χαλαδρατος praemittunt ab γ1 — δηλοῖ om. γ2 χαλαστρα s κανάστρα s³ χα-
λάδρα a γ1 χαλάδρα b genuinam lectionem aliquando (ante P) aliquis
coniectura e 1444 ducta expellebat χαλαστρατος; hinc χαλαστρατος P χαλα-
δραῖος cum v. l. codd. II Alexandrae ὡς Κανάστρα om. γ1 ἡ a b
Κανάστρα cf. v. l. Laur. sch. Ap. p. 336s (EM 488s2)

στρα s⁴. <ἔστι δὲ καὶ> πόλις καὶ λίμνη <τῇ πόλει δμώνυμος>
Μακεδονίας, ἀφ' ὧν ὅλην τὴν Μακεδονίαν δηλοῖ. ss³s⁴ Χα-
λάστρα· — ἔστι καὶ λίμνη τῇ πόλει δμώνυμος — ἔστι δὲ
καὶ πόλις... ὡς ἀπὸ... Χαλαστραῖος. *Steph. καὶ Κανα-
5 στραῖτος· γρ. καὶ Χαλαδραῖος· καὶ γὰρ παρακατιῶν
φρησι Χαλαδρης λύκον (1444). s⁴

1442 πρηνῇ θ' δμαίμων· δμαίμων τῶν Περσῶν,
παρόσον ἀμφοτέροι ss³s⁴ ὁ τε Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Ξέρξης s⁴
ἀπὸ Περσέως ss³s⁴
10 ὁ γὰρ Ἀλέξανδρος ss³s⁶ καὶ | εἶχον τὸ γένος. | Περσέως γὰρ Ap. bibl. I
ὁ Ξέρξης s ἀπὸ Ἡρακλέος τοῦ | Ἀλκαῖος Ἡλεκτρύων καὶ Σθε-
Περσείδου ss³s⁶ | νελος | Ἡλεκτρύωνος Ἀλκμήνη | 52
| *ἔξ* Ἀλκμήνης δὲ Ἡρακλῆς | 61
15 | ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀφ' Ἡρα- sup. 253,
| κλέος καὶ Νεοπτολέμου κατῆγε
| τὸ γένος |

οἱ δὲ Πέρσαι ἀπὸ Περσέως ss³s⁴s⁶.

1443 Ἀργείων πρόμους· γράφεται καὶ Ἀκταίων
ss³s⁴ πρόμους *Ἀργεῖοι καὶ* Τ Ἀκταῖοι δὲ οἱ Ἀθηναῖοι. ἀπώ-
20 κησαν δὲ μετὰ τῆς Μηδείας εἰς Πέρσας τινὲς τῶν Ἀθηναίων.
νῦν οὖν Ἀθηναίους λέγει τοὺς Πέρσας διὰ τὴν ἀποικίαν. ἀναγ-
κάσει δέ, φησι, τοὺς Περσῶν ἡγεμόνας φοβηθέντας κολακεῦ-

1 καὶ λίμνη om. γ1 λίμνη ss³ cf. Steph. 2 ἡς T 3 ἔστι δὲ
unus add. R^a — πόλις ad litteram transcripserat scholion Alexandrae,
cum acta se agere vidit: καὶ πόλις igitur expunxit (v. Mein.) prima ut-
cunque sequentibus aptaturus 4 lac. ind. lac. ind. Mein. voluit

x v
χαλαστραῖος Καναστραῖος fuit cum scholion 392: sic inciperet χα-
λάστρα δὲ ὡς κανάστρα καὶ χαλαστραῖος ὡς καναστραῖος; quibus mutilatis
καναστραῖος (v. supr. R^a) in Alexandrae verba invasit καναστραῖος I (καλνα-

στραῖος B i. e. καναστραῖος e P) χαλαδραῖος II γρ. ante καὶ K. γ1 om. γ2
et omne hoc scholion — λύκον post 392: c om. b 5 × Γαλαδραῖος

6 × Γαλαδρης ἡ πρὶν ἡ s cf. P 8 ὁ Ξέρξης | οἱ πέρσαι c 17 οἱ —
om. c *δμαίμων τῶν Περσῶν· ὁ γὰρ Ἀλέξανδρος ἀπὸ Ἡρακλέος τοῦ
Περσείδου, οἱ δὲ Πέρσαι ἀπὸ Περσέως. <ἡ δμαίμων> ὁ ἀδελφός (P) ὁ
Ξέρξης, παρόσον ἀμφοτέροι ὁ τε Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Ξέρξης ἀπὸ Περσέως

18 γρ. καὶ | ἡ T

P 1463 Σειρήνος· | ἐαυτὴν εἶπε σειρήνα διὰ τὸ τὰ μέλ-
 λοντα προειπεῖν | ss³s⁶ ἢ διὰ τὴν ἡδύτητα τοῦ λόγου, ἐπειδὴ
 καὶ αἱ σειρήνες θελκτικαὶ ἦσαν (219⁶) s³s⁶. ἐστὲναζε θελ-
 κτικὸν καὶ λιγυρὸν ὥσπερ αἱ θρυλλοῦμεναι σειρήνες. ἔστι δὲ
 5 *καὶ* ζῶντιον ὁμοιον μελλοσση λεγόμενον σειρήν (219⁴). T

1464 Κλάρος δὲ | τόπος Κο- | μιμαλῶν βάκχη ἢ προφῆ-
 λοφῶνος | μιμαλῶν δὲ | ἢ | τις ἢ τὸν Ἀπόλλωνα ταῖς μαν-
 βάκχη | διὰ τὸ μανιῶδες καὶ | τείαις μιμουμένη. Κλάρος δὲ
 ἐνθουσιῶδες. ss³ | ὄρος | καὶ πόλις Ἀσίας περὶ infr. 32
 10 Κολοφῶνα | ἀφ' οὗ καὶ Κλάριος ὁ Ἀπόλλων. | infr. 19

1464 κόπρις ὁ ῥήτωρ παρὰ τὸ κόπτειν τοὺς λόγους ἢ
 (P) ὁ | ἐμπειρος |. ss³s⁴ Μελέαγκραιρα δὲ ἢ σίβυλλα παρὰ τὸ με-
 λαίνειν τὴν φράσιν καὶ τοὺς χρησμούς. ss³s⁶ μελαγκραΐρας
 ὁ μελαίνων καὶ θολῶν τὴν κραΐραν καὶ τὴν κεφαλὴν ἡγουν τὸν
 15 νοῦν ἐν δεινοῖς λόγοις. T

P 1465 Νησὼ δὲ | μήτηρ σι- | *τὴν σίβυλλαν λέγει θυγατέρα
 βύλλης |. ss³ | Νησοῦς*.

Κλάρου δὲ ss³ [καὶ] s³ μιμαλῶν | ἢ βάκχη | Κλάρος
 δὲ | Κολοφῶνος τόπος | ἀφ' οὗ καὶ Κλάριος ὁ Ἀπόλλων.
 20 εἰκάζει οὖν τὴν Κασσάνδραν βάκχη ss³ τῇ ἐν Κλάρω καὶ τῆς
 σιβύλλης | ἐπιστήμονι | s καὶ | τῇ Σφριγγί |. ss³
 ἢ δὲ Σφίγξ ss³ ὡς φησιν Εὐρι- | Φίκειον τέρας ἢ Σφίγξ.
 πίδης ss³s⁶ τέρας (Phoen. 806) | ἐκάθητο δὲ ἢ Σφίγξ περὶ Θη-
 ῆν τὰ ἄνω ἔχον παρθένου καὶ | βῶν ὄρος, δ' ἀπ' αὐτῆς Φίκειον
 25 τὰ μέσα λέοντος, πόδας καὶ | ἐκλήθη. | εἰκάζει δὲ τὴν Κασ- sup. 10
 δονυχας γρυπός, πτέρυγας ἀε- | σάνδραν βάκχη τῇ ἐκ Κλάρου
 τοῦ | διέτριβε δὲ περὶ τὸ Φί- | καὶ τῆς σιβύλλης ἐπιστήμονι
 κιον ὄρος | ὁ ἔστι πλησίον τῶν | καὶ τῇ Σφριγγί διὰ τὸ | συν- 397¹⁰
 Βοιωτίων Θηβῶν |. ss³ | εστραμμένα λέγειν καὶ σκο-
 30 | τεινά |.

Κλάρου μιμαλῶν· λογιζομένη παρὰ πάντων ἢ ἡ
 βάκχη εἶναι ἢ ἐπὶ τοῦ Κλάρου — Κολοφῶν(ος) δὲ τις (λόφος)

6 Κλάρος — sch. Nic. Θ 37 (Κολοφῶνος excidit cf. ib. 958 sch. Ap.
 323²⁴) 8 βάκχη — cf. EM 585⁴³

6 Κλάρος — ἐνθουσιῶδες 9 post παρθενῶνος 395³² scripta huc in-
 serui 18 κλάρος 20 τῇ — καὶ 21 εἰκάζει δὲ s³ 32 (λόφος) cf. 9^b

ὁ Κλάρος, ἐν ᾧ μάντις ἦν τις ἐγκαθημένη — ἡ ἡ λάλος σί-
βυλλα ἡ θυγάτηρ Νησοῦς ἡ ἡ Σφίγξ ἡ ἐν τῷ Φικίῳ τῶν
Βοιωτῶν Θηβῶν ὄρει προσκαθημένη. s Φίλιον τέρας ἡ
Σφίγξ· καὶ αὕτη γὰρ αἰνιγματωδῶς διελέγετο ὥσπερ καὶ ἡ
5 σίβυλλα καὶ ἡ Κασάνδρα καὶ αἱ βάκχαι. καὶ ἀνωτέρω δὲ ταῦτα
παρεβάλετο λέγων Σφίγγος κελαϊνῆς γῆρυν ἐκμιμου-
μένη (7). ἔστι δὲ τὸ αἰνigma τῆς Σφίγγος ss³ καθὼς
προεῖρηται (1125) s καὶ δέπουν ἐπὶ γῆς καὶ τρίπουν καὶ τε-
9 τράπουν. s³

P 1466 ἐλικτὰ τὰ | συνεστραμμένα | καὶ σκοτεινὰ διὰ τοῦς
χρησμούς. s

λοξὸν τὸν | αἰνιγματώδη | | λοξὸν αἰνιγματώδη, ὁθεν καὶ
καὶ μυστικόν, ὁθεν καὶ Λοξίας | Λοξίας ὁ Ἀπόλλων ἡ παρὰ
ὁ Ἀπόλλων διὰ τὸ γριφον καὶ τὸ λοξὴν ἰὰν καὶ φωνὴν πέμ-
15 κοῖλον τῶν χρησμῶν. s | πειν — λοξοχρήσμων γάρ — ἡ
παρὰ τὸ λοξῶς ἵεναι καὶ πορεύεσθαι· ὁ αὐτὸς γάρ ἔστι τῷ
ἡλίῳ, λοξῶς δὲ ὁ ἥλιος πορεύεται τὸν ζωδιακὸν κύκλον
ὀπως ἀκλινῆς τῆς φορᾶς ἡ σφοδρότης ἐξ ἀντι-
πλεύρων σφίγγεται καταδρόμων καθά φησιν ὁ Πισί-
20 δης (op. mund. 219).

1471 τρέχιν δὲ | τὸν ἀγγε- | τρέχιν δὲ τὸν ἀγγελον παρὰ
λόν | ss³ φησι διὰ τὸ τηρεῖν | τὸ τρέχειν. οἱ δὲ κύριον ὄνο-
τὰ λεγόμενα ἡ s³ | παρὰ τὸ | μα τοῦτο νοοῦσιν ἡγουν τὸν
τρέχειν |. οἱ δὲ τὸ ὄνομα τοῦ | ἀπαγγέλλοντα ταῦτα πάντα
25 λέγοντος ἀγγέλου Τρέχιν θε- | *ὥς ἐν τῇ ἀρχῇ (97) εἶπον*.
λουσιν ἀκούειν. ss³ λείπει δὲ
τὸ ἐμὲ ἀντὶ τοῦ ἐμαντὸν δια-
γείρας τοῦ ἐλθεῖν καὶ εἰπεῖν
περὶ πάντων. s

30 Λυκόφρονος δύσφραστα πληρώσας ἔπη,
ἐνθουσιασμούς παρθένου φοιβαστρίας,

1 — ἐγκαθημένη sch. Nic. Θ 958 sch. Ap. l. l. λάλος sch. Eur.
Hec. 131

1 μάντις | *Μαντώ τις? τις | *μάντις? 2 Νησοῦς | et η et α s
4 αἰνιγματώδης s 14 *γριφῶδες? 15 *σκολιδόν 27 *διεγεί-
ρας cf. P et. v. l. Al. 1481 in fine δυσὸ οἱ δλοὶ στίχοι χίλιοι τετρακόσιοι
ἰβδομήκοντα τέσσαρες s³

αἰνιγματωδῶς καὶ σοφῶς εἰρημένους,
 θεῶ τὸν αἶνον ὥς συνεργῶ προσφέρω. ss³ s⁴
 (auctor sch. S.)
 ἡ δόξα Χριστῶ τῷ συνεργῶ τοῦ τέλους. s⁴?

- 5 *Λόγους ἀτερπεῖς πολλὰ μοχθήσας γράφεις*
ἀνιστορήτως βάρβαρα πλέξας ἔπη
γωλειά (376), γρώνας (20), οὔσα (20) καὶ
τυκίσματα (349)
σὺν Ὁρθάγῃ (538) τε κρίμνα (607) καὶ
λυκοψίαν (1432)
μόνον νέοις ἰδρῶτα, μωρὲ Λυκόφρον,
οὐδὲν ἄλλο πλὴν ἢ κενοὶ λήρων λόγοι. s³ s⁴
- 10 *τὴνδε Λυκοφρονέην τὴν βαρβαρόφωνον ἠγῆν*
Κλειοῦς τ' ἄλλοπροσάλλοιο βάκχην καλλιέπειαν
Τζέτζης Ἰσαάκιος ἐπεὶ φύγον ἐξερεείνας,
παγκρατεῖ μεδέοντι πανέξοχον ὕμνον δφείλω. T

1 *σαφῶς s κασαφῶς Thryll.*
πειαν II

3 cf. vol. I p. VI n. 2

11 *καλλιό-*

881.3 .P1s C.1
Lycophronis ALEXandra. AMC7894
Stanford University Libraries

3 6105 045 053 712

AUG 29 1990

AUG 31 1986 DATE DUE

JUN 1988

JUN 1986

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
STANFORD, CALIFORNIA 94305

E. STECHERT

